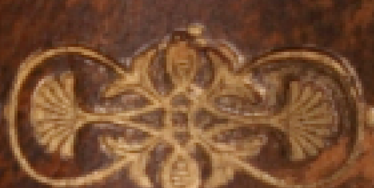

S. AUGUSTIN
TRACTATUS

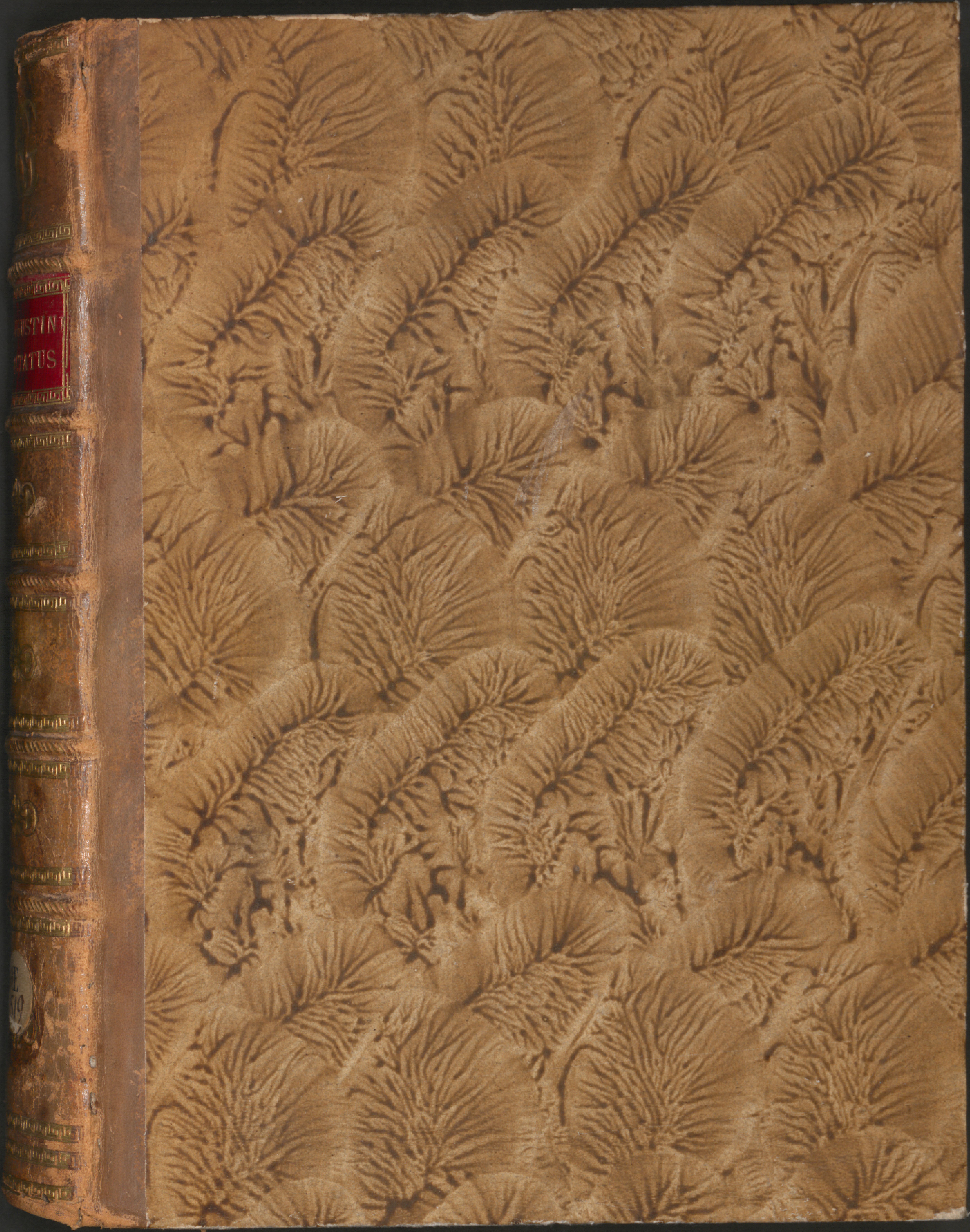

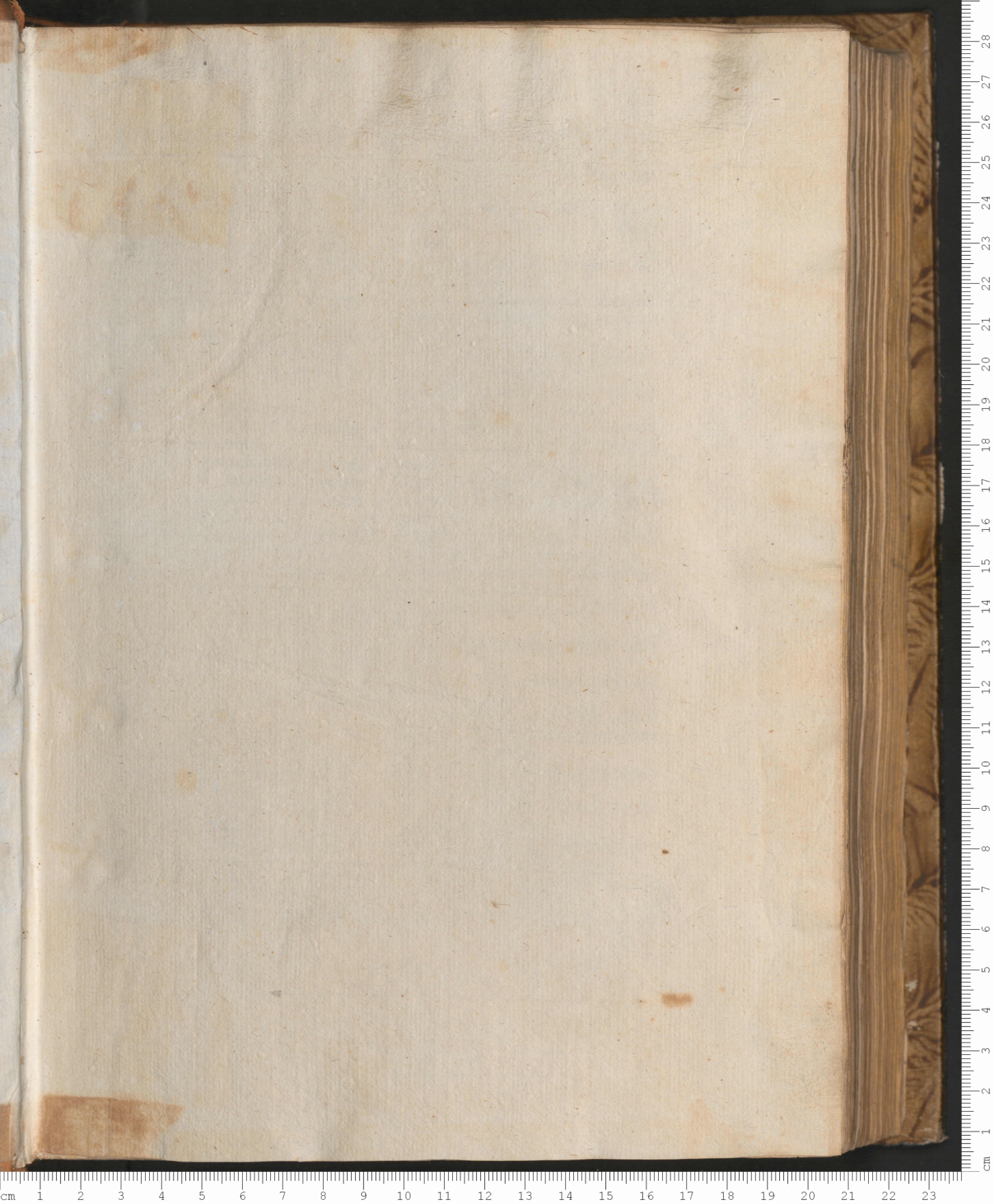

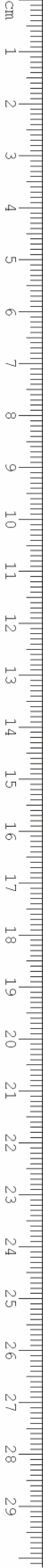

Incipit tabula tercie quinquagene beati augustini epi

ACcusant multi deuz in operibus eorum p̄s c.xxij. v̄ Q̄m mltū re

Adam ⁊ eua cur induti sīt tunicis pelliceis p̄s c iij. ser i v̄ extendēs celum
Adorātes ydola in multis siles illis efficiūtur p̄s c xxxiiij v̄ siles illis
Ale aiē sunt due p̄s c iij ser i v̄ Qui ābulat
Ale quibus poterit aiā volaē a facie dei irati q̄ sit: p̄s cxxxviij v̄ si recipiā
Alieni multi sunt deo. p̄s c iij. ser i. v̄ Qui ꝑtegit aquis
Alleluya quid ē p̄s c x in titulo
Ambulat deꝰ sup̄ vtutes aiārum p̄s c iij. ser i. v̄. qui ambulat
Ambulare qui dicunt᷑ pfcē in via dei p̄s cxviij. ser i. v̄. nō em̄ qui operantur
Ambulare vtruz pccōres poterint in via dei p̄s cxviij. ser .ij. et iij
Ambulantes in tribulatioē viuificātur a dō p̄s c xxxvij v̄. si ambulauero
Amor i mundꝰ q̄m mūdꝰ habet vim suam trahēdi p̄s c. xxi. in titulo
Angelus cur admisit se teneri luctando a iacob. p̄s c xlvij. v̄ annūciās vᵐ
Angelorum panis cū patꝰ hōi per q̄d p̄uenitur ad illum manducādum p̄s c xxx. v̄ si non humiliter
Anima qn̄ saciabitur p̄s c ij. v̄. qui ꝓpicius. post mediū
Anime p̄cipitur nō silere a laude dei p̄s c ij. v̄ et omnia interiora
Aiā quō habeat se ad deū p̄s c iij. ser. i. v̄. fundauit terram
Aiē pegrinatio in terra ad quid ē p̄s c xix. v̄. multū pegrinata
Aiā feda vtrū adamatur a dō p̄s c iij ser i. v̄. cōfessionem ⁊
Aiā peccatrix licet vilis. melior tn̄ p̄stātissimo corpe p̄s c xlv. v̄. lauda aiā
Aiālia scilz lepus ericius cerꝰ aliqd signt p̄s c iij. ser iij. v̄. mōtes altissimi
Aiālia omnis generis bestie cur precipiebatur petro manducare p̄s c iij. ser iij. v̄. potabūt omnes
Aiālia in sacrificio abrahe aliqd prefigurabant. p̄s c iij. ser iij. v̄ sup̄ illos volatilia
Anni dei p̄ quid possidendi p̄s c i. ser ij. v̄ in generatione
Apostoli cur dixerunt oiā reliquisse cū nichil possidebant p̄s c iij. ser iij. v̄ illic passeres
Apostoli ⁊ sancti dicūtur celū pccōr terra p̄s c xxi. v̄. q̄m ibi sederūt
Apostoli filij sunt ꝓpharū ab eis generati p̄s c xxvi. v̄. sicut sagitte
Aplus paulus ex cuiꝰ matris vtero dixerat segregatū p̄s c xxxviij. v̄. suscepisti
Aque cur dicūtur stare supra mōtes cū in ymo sunt p̄s c iij. ser ij. v̄. sup̄ montes
Aque cur dicuntur fugere a facie dei p̄s c iij. ser ij. v̄. ab increpatione
Aristotiles quō ꝯtremiscit apud inferos p̄s c xl. v̄. absorti sunt
Ascendendi modꝰ docetur p̄s c xix. i titulo
Ascēdēdū ē quō absq̄ ruina p̄s c xx. i titulo
Ascensionis impedimentū superbia p̄s c xx. v̄. ne des ad
Ascendere vtrū poterit hō in celū cū dicitur nemo ascendit n̄ qui descēdit ⁊ c̄ p̄s c xxij in titulo
Auaricia qn̄ dicit᷑ ineē hōi p̄s cxviij. ser xi. v̄ inclina cor
Auaricie remediū p̄s c xxij. v̄. Quoniam mltum repleti
Auaricia possideri criminosum ē p̄s c xxviij. v̄. Etem̄ nō potuerunt
Audire potiꝰ appetendū q̄z loqui p̄s c xxxix. v̄. vir linguosus
Auris dei qn̄ inclamari dicit᷑ ad ora-

d ij

tionem nr̄am p̄s c i. ser i. v̄. in q̄cū
Auxilium vtrū petendū ē a sanctꝫ p̄s
c xx. v̄. leuent ocl̄os
Babilonia ⁊ syon diuͥsos habēt
ciues p̄s c xxxvi. v̄. sup fluiā
Beatitudinē q̄rendo multi errāt p̄s
c xviij. v̄. beati imaculati ꝑ totū
Bellū duplex in hoīe p̄s c xliij. v̄ be-
nedictus
Bn̄dicere dn̄m cur p̄cipitur p̄s c ij v̄
bn̄dic anima
Bn̄dicere dn̄m etiā dormiendo quid
sit p̄s c ij. v̄. et oiā interiora
Bn̄dicere sine intermissioē q̄d fit c ij.
v̄. bn̄dic a. ⁊ noli
Bn̄dictionē cur nō sup omnes sanc-
ti dixerūt p̄s c xxviij. v̄. ⁊ nō dixerūt
Bn̄dictio dm̄ ꝑ quid haberi pt. p̄s c.
xxxiij. v̄. ecce nūc bn̄dicite
Bn̄dicere deū nocte potiꝰ ē q̄ in die
ps c xxxiij. v̄. in noctibus
Bn̄dicūt etiā deū irrōnales insensi-
biles p̄s c xliiij. v̄. cōfiteātur tibi dn̄e
Bibendū ē de aqua tribulatōis trā-
seundo et nō stādo p̄s c xxiij. v̄. forsi
tan aqua
Blasphemiā multi ꝯmittūt tacendo
p̄s c ij. v̄. bn̄dicite dn̄m
Blasphemat qui dicit aliq̄ regi casibꝫ
⁊ nō a deo p̄s c xlviij. v̄. ignis grādo
Bona reddēda sīt ꝓ malis p̄s c xviij.
ser vij. v̄. retribue inq̄t
Bona opa sīt bn̄ facienda p̄s c xviij.
ser xij. v̄. in via tua. in medio
Bona tp̄alia possideri pn̄t absq̄ pec
cato p̄s c xx. v̄. dominus tegumen-
tū ⁊ c xxvij. ⁊ videas
Bonitas dī q̄ singularꝫ ē p̄s c xxxiiij
v̄. qm̄ benignus
Bonꝰ n̄ ē q̄ malū laudat. ibidē i fine
Bonoꝝ habūdantia nō omnibꝫ erit
p̄s c xxi. v̄. et habūdantia
Bonꝰ cur maiora scandala vidit q̄m
malꝰ p̄s c xix. v̄. sagitte potētꝫ. in fiē

Bonꝰ ⁊ malus nō ad eūdem finem
ꝑegrināt͛ur p̄s c xlv. v̄. laudabo dn̄m
Boni sil̄es sīt malis tp̄e hyemali dissi
miles in estate p̄s c xlviij. v̄. et exal-
tatum est
Boni dies ꝑ quid possidendi sīt p̄s c
xliij. v̄. et refugium
Cadere quō iustꝰ dr̄ septies p̄s
c xviij ser xxi v̄. septies in die
Cadāt ꝑ quid hoīēs a deo p̄s c xx. v̄.
ne des ad ꝯmouendū
Cāticū pulchrū ꝓ diuitibꝫ ponit͛ p̄s
c xxxvi. v̄. quō cātabimus
Captiuꝰ ē hō in mūdo p̄s c xxxvi. v̄.
qm̄ illic interrogauerūt
Caritas supeminētior via ⁊ bōis so
lum reseruatur p̄s c iij. ser i. v̄. qui ꝓ
tegit
Caritas in elemosina et nō facultas
a deo aspicitur p̄s c xxi. v̄. introgate
Caritas q̄ valida ⁊ potēs ē p̄s c xxi.
v̄. fiat pax
Caritas quibꝫ dicitur ineē p̄s c xxi. v̄
fiat habūdantia
Caritas nō vincitur ab inimico p̄s c
xxxij. v̄. sicut vnguentū
Caritas pfcā ꝑ quid scitur inesse hōi
ps. c xxxij. v̄. sicut ros. in fine
Caritate diligendꝰ ē ꝓximꝰ ps. c xl. i
titulo
Carnales spūalibꝫ sunt inimici ꝑ e-
sau ⁊ iacob figurat͛ ps. c xxxvi. v̄. me
mento. in fine
Celi quō sunt perituri p̄s c i. ser. ij. v̄.
et anni tui
Ciues terreni multi dicūtur nō pere
grini p̄s c xviij. ser viij. v̄. incola
Cōcordia sicut est mēbroꝝ ita erit et
hōim p̄s c xxx. v̄. neq̄ in altū
Cōcordia fratrū nō corrūpitur ꝓpt͛
aliq̄s falsos ps. c xxxij v̄. ecce q̄ bonū
Cōcupiscentia non ōnis dāpnabilis
p̄s c xviij. ser viij. v̄. incola
Concupiscentia tollenda ē ne robur

accipiat p̄s c xxxvi. v̄. btū̄s q̄ tenebit
Cōfessio nō est differenda ps. c ij. v̄ misericors et
Cōfessio hōis est deo suauis psal. c iij. ser iiij. v̄ suauis sit ei
Cōfessio que dicitur homini magis vtilis psal. c v ver. quoniam bon⁹
Cōfessio duplex in scriptura sacra reꝑitur psal. c xvij. in titulo ꝑ to^m psal.
Confiteri quō debeam⁹ xp̄m filium dauid p̄s c ix v̄. dixit dominus
Cōsiliū hōis aliqn̄ ꝑniciosum sibiipi psal. c v. v̄. sepe liberauit
Conuersionis hōis ad grām potior cā que est psal. c ij v̄. quātum distat
Corde clamādū est ad deū p̄s c xviij. ser xxiij v̄. clamaui in toto
Cor hōis qn̄ rectum et qn̄ prauum dicitur p̄s c xxiiij. in titulo ꝓpe finē
Cordi mundo oiā mūda sunt psal. c xxv v̄. tunc repletum. in fine
Corda nō omniū sanantur a deo p̄s c xlvi ver. qui sanat
Cordis ostium qn̄ dicitur aꝑiri xp̄o qn̄ dyabolo p̄s c xli. v̄. effundo aīā eū
Cor hōis cur angatur in mūdo psal. c xxij. v̄. ad te domine
Corpus dicitur carcer aīē psal. c xli. ver. erue de carcere
Corp⁹ xp̄i indigne sumentes dyabolus possidet psal. c xlij ver. exime me prope finem
Coruorum pulli qui dicuntur psal. c xlvi. ver. et pullis
Credere qui dicuntur ꝑfcē psal. c xv. ver. credidi
Credere in xp̄m tm̄ corde nō sufficit p̄s c xviij ser xiij. ver. et rn̄debo
Credere in xp̄m quid est psal. c xxx. in titulo
Credendi sunt moyses et ꝓphe etc̄ et non rogandi vt mortui resurgant sicut ille diues p̄s c xlvij v̄. q̄ posuit aīā medium

Culpe sue cur hoiēs nolūt sibi aliqd imputari p̄s c v. ver. et irritauerunt
Cupiditas repellenda est psal. c xlvij ver. quoniam cōfirmauit
Custos bonus eligendus est psal. c xx. ver. neqꝫ dormiet
Custodia hōis a deo psal. c xx. ver. custodiet dominus

Dauid p̄lium cōtra goliam qd figt psal. c xliij. in titulo
Defect⁹ nō semꝑ mal⁹ sed aliqn̄ optabilis p̄s c xviij. ser xx. v̄. defecit
Dei vocationi responsio q̄lis danda ē p̄s c i. ser ij. ver. rn̄debit ei
Deo placere non p̄nt qui sunt in carne p̄s c xiiij. ver. sed placebo
Dei inuocatio ad quid vtil. p̄s c i. ser. i. ver. in quacūqꝫ die
Deo que oꝑa sunt potius placabilia psal. c xxij. ver. qui habitas
Deus aliter in seip̄o q̄ꝫ in ip̄o hoiē. p̄ c i. ser. ij ver. in generatione
Desꝑandum non est q̄mq̄ꝫ in magna languore exn̄s psal. c ij. ver. qui propicius c xxix. ver. et ip̄e redimet
Desiderium hōis est refrenandū p̄s c xxxix. ver. ne tradas
Detrahere xp̄o q̄ꝫ criminosum ē. p̄s c vij. ver. pro eo inquit. in fine
Dyabolo cur datur potestas psal. c iij. ser iij ver. posiusti tenebras
Dyabolus cur nō etiā substraxit mulierē iob p̄s c iij. ser iiij. v̄. draco h̄ q̄ꝫ
Dyabolus quō vincendus est psal. c xxxi ver. memento domine
Dies hōis cur deficiunt velut fum⁹. psal. c i. ser. i ver. quia defecerūt
Dies nrī quō dicuntur declinari p̄ c i. ser i. ver. dies mei
Dies isti cur dicūtur nostri p̄s c xiiij v̄. quoniam inclinauit. prope finē
Diligunt deum multi male p̄s c xviij ser i. ver. non enim qui oꝑantur
Diligere etiam seip̄m. expedit hōi p̄s

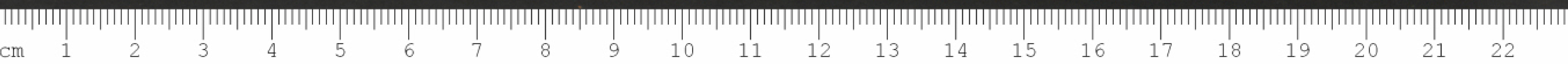
c xviij. ser viij. v. incola. ppe mediū
Dijs gētiū nō solum hoīes sed etiam
bestie añponende psal' c xiij ser ij ver.
os habent
Discordie bella zc vñ sumpserūt ori-
ginem ps c xxxi v. et palpebris
Diuites q̄q̄m nutriunt spūales non
tñ eoz sunt supiores psal' c iij. v. illic
passeres
Diuitie cur nō sunt q̄rende remediū
optimū ps. c xxiij. v. torrentē ptñsijt
Diuites licet manducare et adorare
pñt nō tamen saturari ps c xxxi ver.
hic habitabo
Diuitibz via potior ponit' intrandi
regnū celoz ps c xxxvi. v. si oblit⁹
Diuitie z felicitates tpales non sem
per sunt refugende tanq̄m male ps c
xliij v. filie eorum
Doctrina phoz ꝯpatur auctoritati
euāgelice ps c xl v. absorti sunt
Dona dei malis z bonis coiā sūt vno
dempto ps c iij ser i. v. qui ptegit
Ecclesie figurā gestabat rebec-
ca in vtero psal. c xxvi v. ecce
hereditas
Eccā ab inicio mundi pfigurata z q̄-
modo semp persecutionez sustinuit
psal. c xxviij. v. sepe expugnauerūt
Eccl'a lux est sine macula ps c iij. ser i
ver. extendens celum
Eccl'a cur nō patitur tātam psecutio
nē sicut ātea ps c iij ser iij v ort⁹ ē sol
Eccl'a quō non ōnes hoīes incorpat
ps c xxiij. v. forsitan viuos
Edificant multi male psal' c ij ver. be
nedicite dñm
Ab Elemosina nemo se excusare po
test q̄q̄m paup existens ps c iij. ser i.
ver. abyssus. in fine
Elemosina etiam pccōri danda ē ps
c ij. v. faciens miās
Elemosinam dādo cur h nescire de-
beat sinistra psal. c xx v. dñs tegu.
Elemosina vñ fieri debeat placabilis
deo ps c xxv. v. tunc repletum
Elemosina paupis etiā idiget diues
psal' c xxv. v qui seminant
Ementes z vendentes cur exclude-
bantur a xpo de templo cuz flagello
resticule ps c xxx in titulo
Errare multi dicuntur p diem psal' c
xxxviij v. per diem errabant
Esurientes sitientes cur dicūtur bea
ti ps c xviij ser i. v non em̄ q operantur
Exaltatur p quid homo cū cristo ps
c xxvi. v. in vanum
Exaudibilis qd redditur vox nrā ps
c xxxvij v. Quoniam audisti
Exaudiuntur cur multi ore clauso z
multi magnis clamoribz non exaudi
untur psal' c xix. v. cū hijs q oderūt
Exemplū de aquila quō renouari de
beat aiā ps c ij. q ppici⁹ post mediū
Exponitur illud euangeliū nō qd in-
trat in os sed qd exit coinquinat psal
c xxv v. tunc repletum
Expōitur de filio ꝓdigo ps c xxxviij
v. intellexisti v. sequenti
Exponitur illud de quinqz vginibus
ps c xlvij v. quoniā cōfirmauit
Exponitur id geneb Et ipa conteret
caput tuū ps c iij. ser iiij v. draco iste
Facies cristi cur q̄renda est cū
sit vbiqz psal' c iiij v. q̄rite inqt
Faciem cur xpūs aliquando auertit
a nobis psal' c iij. ser iiij. v. auertente
autem. v sequentibus
Facies cristi sup bonos z ma. sz ali-
ter ps c xviij ser xxxi v. qz oēs vie
Facies hōis non in ipo homine sz in
pccis ē dirigēda ps c xxij v. q habitas
Fide iam ambulādum est psal' c xxiij
in titulo
Fidei laus in quo cōsistit psal' c i. ser
ij v. respondit ei. prope finem
Fides de quo actu xpi mag recōmē
datur ps. c xx. v. ecce nō dormitabi

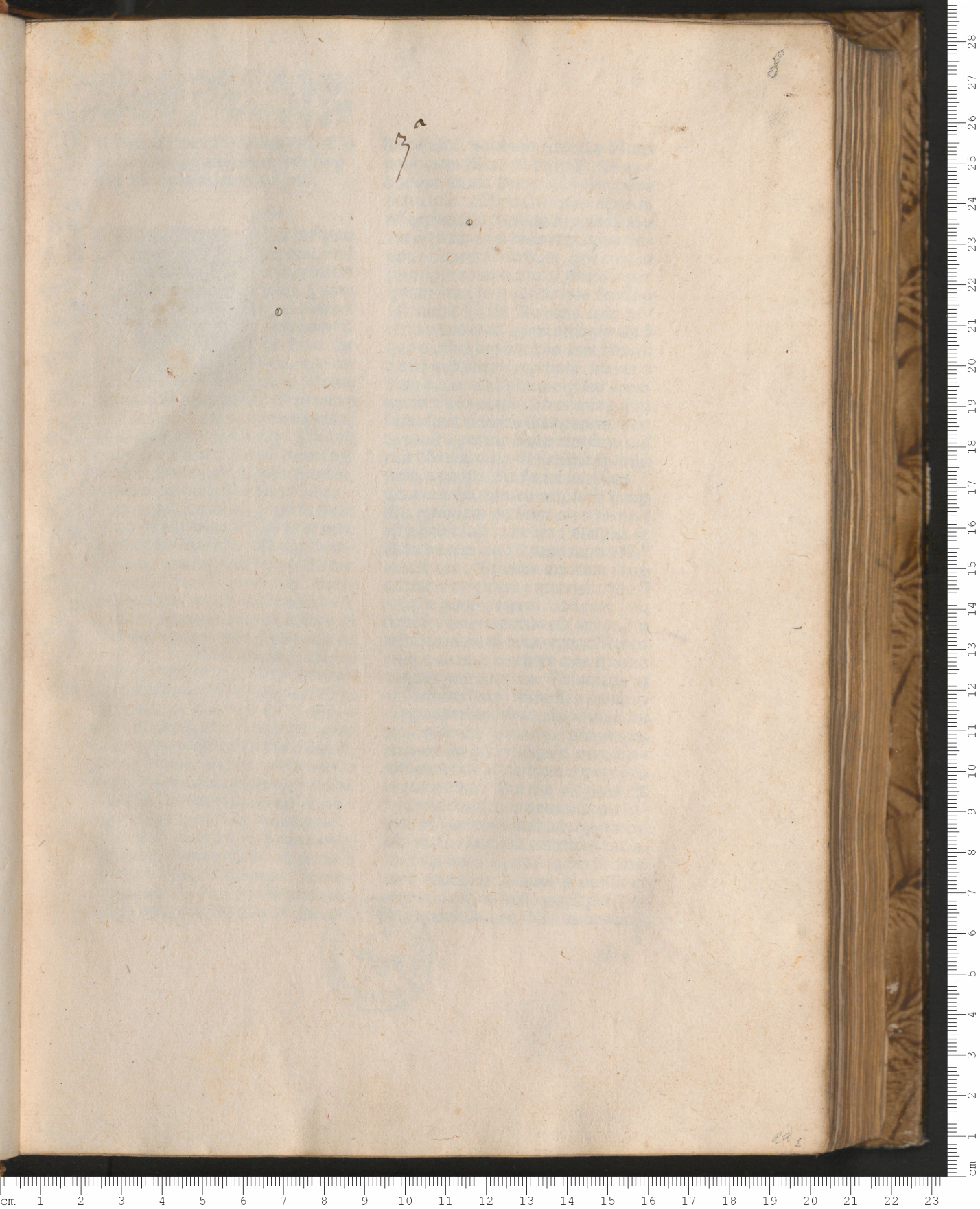
Fides erit iusticia hõis ps cix v. dix it dñs. post medium
Figura de duob3 filijs abrahe psal' c xix v. inhabitaui
Figura cur b. petro ꝑcipiebatur pri mo mactare q̃z ꝯmedere psal. cxxiij. v. forsitan viuos
Figurat captiuitas syon nr̃am cap- tiuitatem psal' cxxv v. cũ cõuerterit. cxxxvi. qm̃ qui interro.
Figura quõ xp̃us docuit in m̃re sua vt deum ꝑponamus ꝯsanguinitati- bus psal' c xxvij v. vxor tua. in fine
Figura cur tãtum vn9 sanabatur in piscina ps c ij v. notas fecisti
Figura quõ in omni statu repiũtur mali p̃ cxxxij v. ecce q̃z bonũ añ me^m
Figura de signo gedeonis p̃ c xxxvij ver. quoniam audierunt
Figura cur eua de latere ade facta ẽ. ps c iij. ser iiij. v. draco hic q̃p
Figura de tp̃e nrẽ liberationis psal. cxlviij. v. laudate dñm. in medio
Figura cur ioseph ꝑcesserit prẽm su- um in egipto ps c i. ser ij. v. et semen
Figura cur moyses ⁊ filij isrl' nõ po tuerunt intrare terrã ꝓmissionis cũ tñ multi mali intrauerunt psal' c i ser ij. ver. et semen
Figura cur helyas missus fueãt pas cendus ad viduam psal' c iij. ser iij v. et herbam. post mediũ
Figura de vẽditione ioseph ps c iiij. v. et vocauit vsq3 in finem psalmi
Figura de iacob luctante cũ angelo ps c xlvij v. annũcians
Filij non morituri quõ generandi st̃ ps cxxvij v. vxor tua
Filij isrl' xp̃iani nõ iudei psal' cxlviij. in fine psalmi
Flagellat cur de9 aliqñ innocẽtiorẽ ⁊ dimittendo sceleratiorem impu- nitum psal' cxlviij ver. ignis grando post medium
Flagellum dei non est repellendũ q2 medicina ps c ij v. sicut miseretur
Flendũ est post mandati trãsgressio nem ps cxviij. ser xxvij. v. exitus aq̃ rum ⁊ ser. seq̃nti v. iustus es
Flent multi male ps c xxxvi v. super flumina in medio
Fugere interdũ licet ꝑsecutionẽ. ps c xli v. perijt fuga

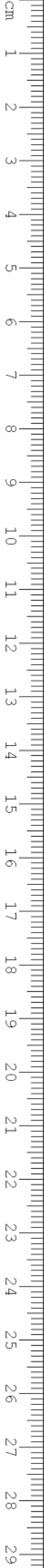
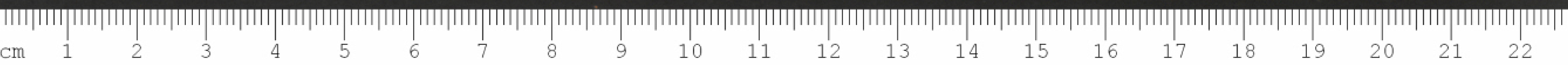
GAudium non erit iustis q̃ de monia illis subiciãtur p̃ c xxx v. neq3 in altum. in fine cxlvi. v. qui numerat
Gaudium in quo ponendu3 est. ps c xliij v. per singulos
Gaudendũ cur ẽ in aduersitate sicut in ꝓsperitate psal' cxxxviij v. et nox tũ. v sequenti
Gaudere cur debeant iusti ps c ij. v. miã vo domini. ⁊ v sequenti
Gemitus hõim non semper laudabi lis ⁊ bon9 ps c i ser i v. a voce gẽitus
Generationes oẽs in vnã redigũtur ps c i. ser ij v. in generationẽ
Gñationes tm̃ due in quib3 laudan- dus ẽ deus ps c xliij v. generatio
Gladius bon9 ⁊ malus ẽ ps c xlij v. de gladio
Gloriari cur non iust9 debeat in suis iustificationibus sibiipi aliqd attri- buendo ps c iij ser iiij v. auertente ãt vsq3 finem psalmi
Gloriari cur non potest hõ meritis suis ps cxviij ser xiij v. et veniat
Glã est iustoꝝ ⁊ stultorũ ps cxlix v. exultabunt ⁊ v sequẽtib3
Gratie dei magnitudo ps c iij. ser iij. v. vt exhilaret
Grã dei magna intelligẽda ẽ ab vno quoq3 ps cxliij v. et iusticia

HAbitatio cristi aiã iusti psal. c xxij v. qui habitas. in fine
Homo cur dicit2 puluis in sac scrip- tura ps c i. ser i v. et pulueris

Xp̄us etiā scd̄m carnez dn̄s dauid q̄z q̄m ab eo nat⁹ ps c ix v. dixit dn̄s. circa medium
Xp̄us cur dicit si nō venissem pccm̄ n̄ haberent cū tn̄ an̄ eius aduentū sine pccō n̄ fuerūt ps c xviij. ser ij. ꝓpe finē
Xp̄us nedum lumē sed lucerna etiaz dicitur ps c xviij. ser xxiij. v. lucerna pedibus
Xp̄us cur descendit de celo: ps c xix. in titulo
Xp̄us cur seruiuit etiā malis hoībus ps c xxiiij. v. q2 nō relinquet
Xp̄us vsq3 passionē ei⁹ singularis fuerat ꝛ solus ps c xl. v. singularis ego
Xp̄us cur expulit colūbas vēdentes de tēplo ps c xxx. v. neq3 in altum
Xp̄us dicitur sol sed nō oīb3 ort⁹ ps c iij. ser iij. v. sol agnouit
Xp̄us eciā in forma serui sup omnes docentes ps c xviij. ser xxij. v. super omnes

Incipit tractat⁹ beati augustini super terciam quiquagenam psalterij Exposicio psalmi cẽtesimi p̄mi:

Cce vn⁹ pauper orat. ⁊ nõ orat in silẽtio Licet ꝗ audire eũ. ⁊ videre quis nam sit. ne forte ille sit de quo dicit apostolus quippe nos paup factus est cũ diues esset. vt illius pauptate vos ditaremi Si ergo ipse est quõ paup: Nã quõ diues q̄s nõ videt: Vñ em̄ homĩes sť diuites: Puto auro. argẽto. familia. terra. sed omnia p ip̄m facta sunt: Quid ergo illo ditius. p quem facte sunt diuitie eciam ille q̄ nõ sunt vere diuitie: Per illum em̄ ⁊ ille diuicie. ingeniũ. mores: vita. ipsi⁹ corpis saitas sensus cõfirmacio q̄ mẽbroꝝ: Etem̄ cũ hec salua sunt. ⁊ paupes diuites sť p illum ⁊ ille maiores diuitie. fides. pietas. iusticia. caritas. castitas. mores boni. Nemo em̄ ⁊ has habet. nisi per eum q̄ iustificat impiũ Ecce q̄ diues. Quis em̄ diues: Qui habet qd̄ vult alio faciẽte. an q̄ facit qd̄ vult ⁊ alio habente: Puto q̄a ditior ille q̄ fecit quod habes. quia qd̄ ille habet tu nõ habes. Ecce q̄ diues: In hoc tamen diuite vnde agnituri sumus hec verba. cinerem sicut panem manducaui. ⁊ potum meum cum fletu miscebam: Huc ne ille tante diuitie peruenerũt: Multum illud excelsum. multum h̄ abiectum: Quid faciemus: Quemadmodum ista yma illis summis cõtemperabimus: Nimis ab inuicem longe sunt. nondum agnosco istum pauperem Alius est fortasse. sed adhuc queramus Vnde em̄ nobis nõ videtur ipse: Mirum si interrogas et nõ expauescis diuitias. in principio erat verbum ⁊ verbum erat apud deum. ⁊ deus erat verbum. hoc erat in principio apud deum Omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nichil. Qui ista dixit. cum diceret diues erat. quanto magis ille d̄ quo dicebat. in principio erat v̄bum: Et nõ qualecumq̄ verbum. sed verbum deus. ⁊ nõ vbicumq̄ sed apud deum. ⁊ nõ vacans. sed omnia p ip̄m facta sunt. cinerem sicut panem manducauit ⁊ potum suum cum fletu miscuit Metuẽdum est ne tãtis diuicijs nostra paupertas faciat iniuriam Quere adhuc tamen ne ipse sit paup iste. quoniam verbum caro factum est ⁊ habitauit in nobis.: Respice et illam vocem. ego seruus tuus ⁊ fili⁹ ancille tue: Attende ancillam illam castam ⁊ virginem ⁊ matrem: Ibi ei accepit paupertatem nostram. vbi serui formam indutus est. semetip̄m exinaniens ne diuicias expauesceres eius. ⁊ ad eum accedere cum tua mẽdicitate non auderes: Ibi accepit in q̄ formam serui. ibi nostra indutus est paupertate. ibi se pauperauit. ibi nos ditauit: Iam ergo propinquamus de illo hec intelligere. verumptamen adhuc non est tam temere pronunciandum: Partus virginis est lapis sine manibus de monte precisus. vbi nullus hominum operatus est. nulla transfusa concupiscencia. sed sola fides accensa. ⁊ verbi caro caro concepta: Deinde processit ex vtero locuti sunt celi. angeli pastoribus nunciauerunt. stella ad adoran

dum regem magos traxit. symeon
impletus spiritu infantem deum in
matris manibus agnouit. accessit e-
tas. non diuinitati. sed carni. horrent
mirantur qꝫ sapientiam dei pueri du
odennis imperiti senes: Aut eciam
si periti senes. quid illorū peritia ad
verbum dei? Quid illorum peritia ad
sapientiam dei? Nonne ⁊ periti nisi
illo subueniente vtiqꝫ perituri? Cres-
cit adhuc etate corporis. venit ad flu
uium baptizandus. baptizator deum
agnoscit. indignum se soluende cal-
ciamenti corrigie confitetur. Jam in
de ceci illuminātur. surdis aperit' au-
ditus. loquuntur muti. mundantur
leprosi. stringūtur paralitici. conua
lescunt languidi. resurgunt mortui.
Jam quidem in verbi illius ꝓ quod
facta sunt omnia comparatione di-
uitiarum agnosco paupertatem. sed
qꝫ longe adhuc a cinere ⁊ fletu cū po-
tu? Adhuc timeo dicere ipse est. ⁊ ta-
men volo. Sunt enim hic que me co
gant velle. ⁊ rursus quedam que me
cogant timere: Ipse est. ⁊ nō est ipse
Jam in forma serui est. iam morta-
lem fragilem qꝫ carnem portat. iam
moriturus aduenit ⁊ tamen nōdum
intelligitur in hac egestate. cinerem
sicut panem manducaui. ⁊ potum
meum cum fletu miscebam: Addat
ergo paupertatem paupertati. ⁊ trās
figuret in se corpus humilitatis nos-
tre: Sit caput nostrum. simus mem
bra eius. sint duo in carne vna: Jam
enim vt primitus pauper esset for-
mam serui accipiens dimisit prēm
Quod autem de virgine natus est. di
mittat ⁊ matrem: ⁊ adhereat vxori
sue. ⁊ sint duo in carne vna: Ita enim
erunt duo ⁊ in voce vna. ⁊ in illa vna
voce iam nō mirabimur nostram vo

cem. cinerem sicut panem manduca
ui. ⁊ potum meum cum fletu misce-
bam: dignatus est enim habere nos
membra. sunt ⁊ penitentes in mem-
bris eius. non enim exclusi ⁊ separa
ti sunt ab ecclesia eius. nec omnino si
bi adiungeret coniugem nisi illa voce
agite penitentiam appropinquabit
enim regnum celorum. Jam ergo au
diamus quid orat caput ⁊ corpus.
sponsus ⁊ sponsa. xpristus ⁊ ecclesia.
vtrumqꝫ vnus. sed verbum ⁊ caro nō
vtrumqꝫ vnum Pater ⁊ verbū. vtrū
qꝫ vnum. xpristus ⁊ ecclesia vtrumqꝫ
vnus. vnus quidam vir perfectus in
forma plenitudinis sue. donec occur
ramus omnes in vnitatem fidei. in
agnitionem filij dei. in virum perfec
tum. in mensuram etatis plenitudi-
nis xpristi: Sed donec occurramus
agitur hic paupertas nostra. agitur
hic adhuc labor ⁊ gemitus. gratias
misericordie ipsius: Vnde illi labor.
vnde illi gemitus. verbo per quod fac
ta sunt omnia? Si dignatus est habe
re mortem nostram. non nobis da-
bit vitam suam: In magnam spem e
rexit. cum magna spe gemimus Ge
mitus habet tristitiam. sed est gemi
tus qui habet ⁊ gaudium: Ego puto
saram sterilem letam gemuisse cum
pareret. ⁊ nos dicamus. a timoꝛe tuo
concepimus ⁊ parturiuimus spiri-
tum salutis Audiamus ergo xpristū
pauperem in nobis. ⁊ nobiscum ⁊ ꝓp
ter nos: Tytulus enim ipse indicat
pauperem: Postremo putate me
suspicatum quis nam sit iste pauper
Orationem audiamus ⁊ personam
agnoscamus. nec vbi erres quando
audieris aliquid quod coaptari capi
ti illius non possit. ideo prelocutus sum
vt si quid tale audieris ex infirmitate

corporis aduertas sonare. ⁊ vocem membrorum agnoscas in capite: Oratio inopis hoc habet tytulus cū augeretur. ⁊ in conspectu domini effudit precem suam: Ipse ille pauper est qui alibi dicit. a finibus terre ad te clamaui. cum augeretur cor meum: Iste ipse pauper est. quia idem ipse xpistus est. qui se apud ꝓphetam ⁊ sponsum dixit ⁊ sponsam. Sicut spōso alligauit michi mirram. ⁊ sicut spōsam induit me ornamento: Se dixit sponsum. se dixit sponsam Unde hoc nisi quia spōsum ꝓpter caput. sponsam ꝓpter corpus? Vox ergo vna. quia caro vna: Audiamus pocius ⁊ in hijs vocibus nos quoqꝫ agnoscamus. et si nos extra esse viderimus. ibi esse laboremus:

¶ Psalmus:

Exaudi domine orationem meā ⁊ clamor meus ad te perueniat: Hoc est exaudi deus orationem meam. quod est clamor meus ad te ꝑueniat. In geminatione affectus petentis est: Ne auertas faciem tuam a me. Quando deus a filio faciem auertit? Quando pater a xpisto? Sed ꝓpter membrorum paupertatem. ne auertas faciem tuam a me In quacumqꝫ die tribulor inclina aurem tuam ad me. Tribulor enī deorsum. tu autem es sursum. Si me extollo longe sis. si me humilio. inclinas aurem tuam ad me: Sed quid est in quacumqꝫ die tribulor? Nunc enim non tribulatur? Aut ista diceret nisi tribularetur? Sufficeret ergo inclina aurem tuam ad me quoniā tribulor. In quacumqꝫ die tribulor inclina aurem tuam ad me tanq̄ vnitas corporis. Si patitur vnum mēbrū. compaciūtur omnia membra: Tribularis tu hodie. ego tribulor. Tribulatur alius crastino. ego tribulor: Post istam generationem alij posteri. qui succedunt ꝑposteris tribulātur. ego tribulor vsqꝫ in finem seculi. Quicumqꝫ in meo corpore tribulantur ego tribulor. In quacumqꝫ ergo die tribulor inclina aurem tuā ad me. In quacumqꝫ die inuocauero te. cito exaudi me Hoc idem est. Iam nunc inuoco Sed in quacumqꝫ die inuocauero te. cito exaudi me. Orauit petrus orauit paulus. orauerūt ceteri apostoli. orauerūt fideles temporibus illis. orauerunt fideles consequentibus temporibus. orauerunt fideles martirum temporibus. orāt fideles nostris temporibus. orabūt fideles posterorū temporibus. In quacumqꝫ die inuocauero te cito exaudi me. Cito exaudi. iam enim hoc rogo quod dare vis. Non terrena q̄si terrenus. sed ex prima captiuitate iam redemptus regnum celorum desidero. Cito exaudi me. nō enim nisi tali desiderio dixisti. adhuc te loquēte dicam. ecce assum. In quacumqꝫ die inuocauero te. cito exaudi me. Unde inuocas. de qua tribulatione. de qua egestate o pauper ante ianuam diuitis dei? Quo desiderio mendicas? Qua inopia requiris? Qua egestate pulsas vt aperiatur tibi? Dic Audiamus ipsam egestatem in illa ⁊ nos ipsos inueniamus. ⁊ tecum rogemus. Audi ⁊ agnosce si potes. Quia defecerunt sicut fumus dies mei. O dies. si dies. Ubi enim dies auditur. lux intelligitur. sed defecerunt sicut fumus dies mei. dies mei. tempora mea Unde sicut fumus. nisi

ppter elationem superbie? Tales di=es dignus fuit accipere superbus adam. vnde carnem xpristus accepit: Ergo in adam xpristus. et adam in xpristo liberatus est: Profecto et a diebus fumi qui dignatus est habere vocem dierum fumi· quia defecerũt sicut fumus dies mei: Videte fumũ superbie similem. ascendentem. tu=mescentem. vanescentem. merito ergo deficientem: nõ vtiqz permanen=tem: Quia defecerũt sicut fumus dies mei: Et ossa mea sicut in frixorio confrixa sunt: Et ipsa ossa mea. et ipsa fortitudo mea nõ sine tribulatione. nõ sine vstione. Ossa corporis xpristi. fortitudo corporis xpristi vbi maior q in sanctis apostolis? Et tamen vide ossa frigi Quis scandaliza=tur et ego nõ vror? Fortes sunt fide=les. boni intellectores et predicatores verbi. viuẽtes vt loquũtur. loquẽtes vt audiunt. Fortes plane sunt. sed ad omnes qui scandala paciũtur frixorium ipsorum sunt: Est enĩ ibi caritas et magis in ossibus. interiora sunt ossa omnibus carnibus et portant om=nes carnes. Verum si quisqz pacia=tur aliquod scandalum et in anima perichtetur: tantum os frigitur. qñtum amat: Desit amor. nemo frigitur. assit caritas et si membrum cõpatit. cõ=paciente vno membro quomodo friguntur qui portant vniuersa mem=bra? Ossa mea sicut in frixorio con=frixa sunt: Percussum est sicut fenum et aruit cor meum: Respice ad adam. vnde genus humanum: Vn=de enim nisi ab illo propagata mise=ria est? Vnde enim nisi ab illo hereditaria ista paupertas? Dicat ergo cum spe iam in corpore xpristi positus ille. aliquando in suo corpore despera=tus. Percussum est sicut fenum et aruit cor meum: Merito quia omnis caro fenum: Sed tamen vnde tibi hoc contigit? Quoniam oblitus sum commedere panem meum: De=derat enim deus panem precepti: Nam panis anime quid nisi verbum dei? Suggerente serpente preuari=cata muliere. tetigit vetitum. obli=tus est preceptum: Merito percussum est sicut fenum et aruit cor eius. quoniam oblitus est manducare panem suum: Oblitus manducare panem. bibit venenum. percussum est cor eius et aruit sicut fenum: Ipse est ille percussus in ysaya de quo dicitur. et cui dicitur. nõ ineternum tempus irascar vobis: Spiritus enim a me procedit et omnem flatum ego feci: Propter peccatum modicum quid contristaui illum. et percussi illum. et auerti faciem meam ab illo: Merito hic. ne auertas faciem tuam a me. hoc est a percusso de quo dixisti. percussi illum. de quo dixisti. vias eius vidi. et sanaui eum: Percussum est sicut fenum et aruit cor meum. quia oblitus sum manducare panem meum: Modo manduca quem oblitus eras. Sed venit et ipse panis in cuius corpore tibi licet recordari vocem obli=uionis tue. et clamare ex paupertate vt sumas diuitias. Modo manduca. in eius enim corpore es qui ait. ego sum panis viuus qui de celo descendi. Oblitus eras manducare pa=nem tuum. sed iam illo crucifixo cõ=memorabuntur et conuertentur ad dominum vniuersi fines terre Post obliuionem veniat commemoratio. manducetur panis de celo vt viua=tur. non manna sicut illi manducauerunt et mortui sunt. panis de quo di=

citur. beati qui esuriunt ⁊ sitiunt ius-
ticiam: A voce gemitus mei adhe-
serunt ossa mea carni mee A voce q̄m
intelligo. a voce quam noui probabi
liter. a voce gemitus mei. non a vo-
ce gemitus illorum quibus compati
or: Multi enim gemunt. gemo ⁊ e-
go. ⁊ hoc gemo quia male gemunt
Amisit nummum. gemit. amisit fidē
nō gemit: Ego appēdo nummū ⁊ fi
dem. ⁊ inuenio maiorem gemitum
de male gemēte aut nō gemēte Facit
fraudem ⁊ gaudet Quo lucro. quo
dampno? Acquisiuit pecuniam. per
didit iusticiam Gemit hinc qui geme
re nouit. qui capiti ꝓpinquat. qui rec
te heret corpori xp̄isti. gemit inde:
Carnales autem nō inde gemūt. ⁊ ge
mēdos se faciunt. q̄a nō inde gemūt.
nec eos possumus. vel nō gemētes
vel male gemētes cōtempnere: Vo-
lumus eñ eos corrigere. voluꝰ emen
dare. volumus reparare. ⁊ quādo nō
possumus gemimus. ⁊ cum gemimꝰ
nō ab ipsis separamur A voce gemi-
tus mei adheserunt ossa mea carni
mee: Adheserūt fortes inualidis. ad
heserunt firmi infirmis Vnde adhe-
serunt? A voce gemitus sui. nō a vo
ce gemitus illorum Qua lege adhese
runt nisi qua dictū est. debemꝰ ei nos
firmi infirmitatem infirmorum por
tare? Adheserūt ossa mea carni mee.
Similis factus sum pellicano qui
habitat in solitudine factus sum sicut
nocticorax qui habitat in parietinis:
Vigilaui ⁊ factus sum sicut passer sin
gularis in tecto Ecce tres aues ⁊ tria
loca quid sibi velint donet dominus
vt dicamus. ⁊ vt audiatis vtiliter qd̄
dicitur salubriter: Quid sibi volunt
tres aues ⁊ tria loca? Que tres aues?
Pellicanus. nocticorax. ⁊ passer. et
tria loca Solitudo. parietina. ⁊ tectū
Pellicanus in solitudine. nocticorax
in parietinis. passer in tecto. Primo
quid sit pellicanus dicēdum est In ea
quippe regione nascitur. vt nobis ig
nota hec auis sit Nascitur in solitudi
nibus maxime nili fluminis in egipto:
Quelibet hec auis sit qd̄ de illa psal-
mus dicere voluit hoc intueamur
Habitat inquit in solitudine Quid q̄
ris formam eius. membra eius. mo-
res eius. vocem eius? Quantum tibi
psalmus dedit auis est in solitudine
habitans. Nocticorax auis ē amās
noctem. Parietine dicūtur quas vul
go dicimꝰ ruinas. vbi parietes stant
sine tecto. sine habitātibus. ibi habi-
tat nocticorax Iam vero passer ⁊ tec
tum quid sit nostis Inuenio ergo ali
quem de corpore xp̄isti predicatorē
verbi. cōpacientē infirmis. querentē
lucra xp̄isti. reminiscentem domini
sui venturi ne dicat. serue neq̄ ⁊ pi-
ger dare debueras pecuniam meam
nummulariis Ex huius dispensato-
ris officio videamus hec tria Vene-
rit inter aliquos vbi xp̄istiani nō sūt.
pellicanus est in solitudine: Venerit
ad eos qui fuerūt ⁊ ceciderūt. nocti-
corax est in parietinis. Nō eñ dese-
rit ⁊ in tenebras eorū qui habitant in
nocte. ⁊ ipsos lucrari vult Venerit ad
eos qui xp̄istiani sunt quidem habi-
tātes in domo. nō quasi nō credide-
rit. aut quod crediderant dimiserit.
sed i eo quod credūt tepide ābulātes.
clamat ad eos passer Nō i solitudīe.
quia xp̄istiāi sunt. nec i parietinis q̄a
nō ceciderunt. sed tamē in tecto sunt.
sub tecto potius quia sub carne sunt
Ille super carnem clamat passer qui

precepta dei nõ tacet. nec fit carnalis
vt subiciatur tecto Qui em̃ in tecto ẽ.
nõ descẽdat tollere aliquid de domo.
⁊ qđ in aure auditis predicate sup̲ tec
ta Iste tres aues et tria loca. ⁊ vnus
homo potest habere p̲sonã triũ auiũ
⁊ tres hoiẽs p̲nt hrẽ p̲sonã triũ auiũ
⁊ tria genera locoꝝ. tria genera sunt
hominum: Tamen solitudo. parie-
tine. ⁊ tectum. nõ nisi tria genera sunt
hoim Sed quid hijs plurimum? Ip
sum dñm videamus. ne forte ipse sit
⁊ melius ipse agnoscatur et pellica-
nus in solitudine. ⁊ nocticorax in pa-
rietinis. ⁊ passer singularis in tecto:
Dicat nobis pauper iste caput nr̃m.
pauper voluntate. loquatur pau-
peribus in necessitate Quod em̃ dici
tur de hac aui. vel eciam legitur id est
pellicano nõ taceamus. nõ aliquid af
firmãtes temere. sed tamen nõ tacẽ
tes quod qui scripserũt ⁊ legi ⁊ dici
voluerũt Vos sic audite. vt si verum
est congruat. si falsum est nõ teneat:
Dicũtur hee aues tanq̃ colaphis ros-
trorum occidere p̲uulos suos. eosdẽ
q̃ in nido occisos a se lugere per tri-
duum Postremo dicunt matrem se-
ipsam grauiter vulnerare ⁊ sanguiẽꝫ
suum super filios fundere. quo illi su
perfusi reuiuiscunt Fortasse hoc ve-
rum fortasse falsum sit. tamen si verũ
est quemadmodum illi cõgruat qui
nos viuificauit sanguine suo videte:
Cõgruit illi qđ matris caro viuificat
sanguine suo filios suos? Satis con
gruit Nam ⁊ ipse gallinam se dicit su
per pullos suos. ihr̃lm ihr̃lm q̊ciens
volui cõgregare filios tuos tanq̃ gal
lina pullos suos sub alas suas ⁊ no-
luisti: Habet em̃ paternam auctori-
tatem. maternum affectum. sicut et
paulus ⁊ pater est ⁊ mater est. non p̲

seipsum sed per euangelium: Pater
vbi dicit. ⁊ si habeatis multos peda-
gogos in xp̄risto. sed nõ multos pa-
tres. in xp̄risto enim ihesu per euan-
gelium ego vos genui. mater ergo v
bi ait. filioli mei quos iterum p̲turio
donec xp̄ristus formetur in vobis
Habꝫ ergo hec auis si vere ita ẽ mag
nam similitudinem carnis xp̄risti. cu
ius sanguine viuificati sumus: Sed
quomodo congruat xp̄risto: quod ip
sa occidit filios suos? An ⁊ illi nõ con
gruit. ego occidam ⁊ ego viuificabo.
ego percutiam ⁊ ego sanabo? An ve
ro saulus p̲secutor moreretur. nisi de
celo p̲cuteretur? An predicator exci-
taretur. nisi illius sanguine viuificaẽ
tur? Sed hoc viderint qui scripserunt
nõ in icerto intellectum nostrum cõ
stituere nos debemus. hanc autem
pocius in solitudine cognoscamus:
Hoc enim inde psalmus voluit po-
nere. pellicanus in solitudine: Puto
ego hic intelligi xp̄ristum natum de v̾
gine: Solus em̃ sic. ideo solitudo i so
litudine natus. quia solus ita natus.
Post natiuitatem ventum est ad pas
sionem A quibus crucifigebatur?
Numquid ab stantibus? Numquid
a lugentibus? Ergo tanq̃ in nocte ig-
norãcie ip̃orum. ⁊ tanq̃ in parietinis
ruinis ipsorum. Ecce nocticorax ⁊ i
parietinis amat ⁊ in noctem: Nam
nisi amaret. vñ diceret. pater ignosce
illis quia nesciũt quid faciũt? Deinde
natus in solitudine. q̇a solꝰ ita natꝰ.
passus in tenebris iudeorum tanq̃ in
nocte in preuaricatione tanq̃ in ruinis
Quid postea? Vigilaui: Ergo dormi
eras in parietinis ⁊ dixeras ego dor
miui: Quid est ego dormiui? Quia
volui dormiui. noctem amando dor

miui Sed ibi sequitur . et resurrexi.
ergo hic vigilaui Sed postea ꝙ vigi
lauit quid egit? Ascendit in celum =
factus est sicut passer volando id est
ascendendo singularis in tecto . id est
in celo . Ergo pellicanus nascendo .
nocticorax moriendo. passer resurgē
do: Ibi in solitudine velud solus. hic
in parietinis velud ab eis occisus q̇
stare nō potuerunt in edificio. hic ve
ro iam vigilans ꝛ volās singularis in
tecto. ibi interpellat pro nobis . Ca =
put em̄ nostrum passer est . corpus il
lius turtur . Etem̄ passer inuenit sibi
domum Quam domum? In celo est
interpellat pro nobis : Et turtur ni =
dum sibi : Eccl'a dei nidum de lignis
crucis ipsius vbi ponat pullos suos
paruulos suos : Vigilaui ꝛ fact⁹ sum
sicut passer singularis in tecto: To
ta die exprobrabāt michi inimici mei
ꝛ qui laudabant me aduersum me iu
rabāt : Ore laudabant. corde insidijs
preparabant. Audi laudem ipsorum
Magister scimus quia viam dei do
ces ꝛ ꝑsonam nō accipis Licet tribu
tum dari cesari? Quem laudas sup =
plātas . Quare ṅ qꝛ qui laudabāt me
aduersum me iurabant? Vnde autem
hoc obprobrium . nisi quia veni face
re membra mea peccatores vt agen =
do penitēciam fint in corpore meo?
Inde totum obprobrium . inde ꝑse =
cutio Quare magister vester cū pec =
catoribus ꝛ publicanis manducat?
Non est opus sanis medicus sed e =
grotantibus : Vtinam vos egrotare
nossetis vt medicum quereretis . nō
occideretis . ꝛ per superbam demen
tiam falsa sanitate periretis . Michi
autem vnde tota die exprobrabant
inimici mei? Vnde qui laudabāt me
aduersum me iurabant: Quoniam
cinerem sicut panem manducaui et
potum meum cum fletu miscebam :
Quia hec genera hominum habere i
suis membris sanāda voluit ꝛ liberā
da . inde obprobrium hodie ꝙ paga
norum obprobrium quale in nos est
Quid putatis fratres . quid eos pu =
tatis dicere nobis? Vos corrumpi =
tis disciplinam. mores ꝙ generis hu
mani peruertitis: Quid inueheris?
Dic ꝙobrem Quid fecimus? Dando
inquit hominibus penitencie locum.
ꝓmittendo impunitatem omnium
delictorum . ideo homines mala faci
unt securi . quod eis cum conuersi fu
erint omnia dimittūtur Hic ergo ob
probrium. quoniam cinerem sicut pa
nem manducaui ꝛ potum meum cū
fletu miscebam O qui insultas . inui
to te ad istum panem Nō em̄ audes
te dicere non esse peccatorem : Discu
te conscienciam tuam . ascende tribu
nal mentis tue. noli tibi parcere exa =
mina te Loquatur tibi medulla cor =
dis. vide vtrum audeas innocentiam
profiteri : Hic plane si se respexerit ꝯ
turbabitur. si se nō palpauerit confi =
tebitur Et quid agis miser . si nō erit
port⁹ ipunitatꝫ? Si sola fuit peccādi
licēcia ꝛ nll'a pccōꝝ ē idulgēᵃ . vbi eris?
Q⁹ ibis? Certe ꝛ ꝓ te factū ē vt paup
iste cinerē sicꝫ panē māducaēt ꝛ potū
suū cū fletu misceret Nō te iā delec =
tat tale cōuiuium Sed tamen inq̇t au
gent hoīēs pccā spe venie . ymmo au
gerent pccā desꝑatione venie: Nō te
attēdis ꝙ licēciosa crudelitate viuāt
gladiatores? Vnde hoc . nisi iam tāꝙ
ad ferrum ꝛ victimam destinati ex =
plere volunt libidinem antequam
fundant sanguinem ? Nonne et

hoc et tu tibi diceres iam peccator sum. iam iniquus. iam dampnandus. nulla venie spes est: Cur iam non faciam quicquid libet et si non licet: Cur non impleam quantum possum quecumque desidero. si post hec non restant nisi sola tormenta: Nonne hoc tibi dicens et desperatione ipse peior fieres: Potius ergo te corrigit qui indulgentiam promittit et dicit Redite preuaricatores ad cor. nolo mortem impij. tantum vt reuertatur et viuat. Hoc procul dubio portu proposito. deponis vela iniquitatis. conuertis proram velificans ad iusticiam et sperans vitam non negligis medicinam: Nec in hoc tibi displicet deus. tanquam per istam indulgentie promissionem securos fecerit peccatores. Etenim ne desperatione homines peius viuerent promisit indulgencie portum: Rursus ne spe venie peius viuerent. fecit diem mortis incertum. prouidentissime. vtrumque constituens et reuertentes quo recipiantur et differentes vnde terreantur: Manduca cinerem velud panem. fletum tuum cum potu misce. per hoc conuiuium venies ad mensam dei. Noli desperare promissa est indulgencia tibi. Deo gratias inquit quia promissa est. teneo promissum dei Ergo iam bene viue Cras inquis bene viuam Indulgenciam tibi deus promisit. crastinum diem nemo tibi promisit Si male vixisti. bene viue iam hodie: Stulte hac nocte auferetur a te anima tua. non dico que preparasti cuius erunt. sed secundum quod vixisti vbi eris: Corrige ergo te vt possis in corpore xpisti habere vocem istam. quam nisi fallor libenter agnoscis Quoniam cinerem sicut panem manducaui et potum meum cum fletu miscebam A facie ire tue et indignationis tue. quia leuasti. elisisti me Ipsa est illa ira tua domine in adam. ira cum qua omnes nati sumus. cui nascendo cohesimus. ira de propagine iniquitatis. ira de massa peccati secundum quod dicit apostolus. fuimus et nos aliquando natura filij ire. sicut et ceteri: et vnde dicit dominus. ira dei manet super eum. quia non credit in vnigenitum filium dei. Non enim ait. ira dei veniet super eum. sed manet super eum. quia non tollitur in qua natus est Quare ergo: Et quid sibi vult vox ista. quoniam leuasti elisisti me: Non enim ait. quoniam leuasti et elisisti me. sed quoniam leuasti elisisti me Ideo elisisti quia leuasti: Vnde hoc: Homo in honore positus. factus est ad ymaginem dei. leuatus in hunc honorem. erectus a puluere. erectus a terra. accepit animam racionalem. prepositus est racionis ipsius vinacitate omnibus bestijs. pecoribus. volatilibus. piscibus. Quid enim horum habet intelligentie racionem: Quia nullum horum factum est ad ymaginem dei Quod nullum horum habet hunc honorem. sic nullum horum habet hanc miseriam: Quid enim pecus plangit de peccato: Que auis timet gehennam ignis eterni: Quia nulla ei participatio beate vite. nulli stimuli miseriarum. Homo autem quia factus est qui sit in beata vita si bene vixerit. ideo erit in misera vita quia male vixit Ergo quia leuasti elisisti me. ideo sequitur pena mea. quia dedisti michi liberum arbitrium. Si enim michi non dedisses liberum arbitrium et per hanc racionem pecoribus me non faceres meliorem. non me sequeretur dampnatio iusta Peccantem ergo per arbitrium liberum leuasti me. et per iusticie iudicium eli

fisti me: Dies mei sicut vmbra de-
clinauerunt: Potuerunt em̄ esse di-
es tui nō declinātes. si tu a die vero
nō declinasses: Declinasti. ⁊ accepis-
ti dies declinātes: Quid mirum si di
es tui facti sunt similes tui? Ipsi sunt
em̄ dies declinātes quia deuiasti. qui
sunt dies fumi. quia tumuisti. Su-
pra em̄ dixerat. defecerūt sicut fumꝰ
dies mei. ⁊ nūc dicit. dies mei sicut
vmbra declinauerūt. In hac vmbra
agnoscendus est dies. in hac vmbra
videnda est lux. ne postea sera ⁊ in-
fructuosa penitēcia dicatur. quid no
bis profuit superbia ⁊ diuitiarum iac
tatio quid contulit nobis? Transie-
rūt omnia tanq̄ vmbra. Modo di-
cit. trāsibunt omnia tanq̄ vmbra. ⁊
nō tu trāseas tāq̄ vmbra. Dies mei
sicut vmbra declinauerūt. Et ego
velud fenum arui. Quia ⁊ supra dixe
rat. percussum est sicut fenum ⁊ aru
it cor meum. sed reuirescet fenum ir
rigatum sanguine saluatoris. Ergo
sicut fenum arui ego homo post illā
preuaricationem. hoc ego iusto iudi
cio tuo. Tu autem quid? Tu ve-
ro domine ineternum permanes.
Mei dies sicut vmbra declinauerūt.
⁊ tu ineternum permanes. Tempo
ralem saluet eternus. Non enim q̄a
ego cecidi. ⁊ tu senuisti viges ad me
liberandum. qui viguisti ad me hu-
miliandum. Tu vero domine ineter
num permanes. Et memoriale tu
um in generatione ⁊ generationem.
Memoriale tuum. quia non obli-
uisceris in generationem. nō vnam.
sed generationem ⁊ generationem.
Promissionem quippe habemus vi
te presentis ⁊ future. Tu exur-
gens misereberis syon. quia venit
tempus vt miserearis eius. Quod
tempus? Cum autem venit plenitu-
do temporis. misit deus filiū suū fac
tū ex muliere. factū ex lege. Et vbi sy
on? Vt eos qui sub lege erant redime
ret. Primitus em̄ iudei. inde enim a-
postoli. inde illi plusq̄ quingenti fra
tres. inde illa deinceps multitudo.
cui erat anima vna ⁊ cor vnum in de-
um. Ergo tu exurgens misereberis
syon. quoniam venit tempus vt mi
serearis eius quoniam venit tempus
Quod tempus? Ecce nūc tempus ac
ceptabile ecce nūc dies salutis Quis
hoc dicit? Seruus dei. edificator qui
dicebat. dei edificium estis. qui dice-
bat. sicut sapiens architectus funda
mentum posui. ⁊ fundamentum ne-
mo potest ponere. preter id quod po
situm est. quod est xpristus ihesus.
Ergo ⁊ hic quid dicit? Quoniam be
neplacitum habuerunt serui tui in la
pides eius In lapides cuius? In la-
pides syon. Sed sunt ibi ⁊ nō lapi-
des Cuius nō lapides? Ergo quid se
quitur? Et pulueris eius miserebū
tur. Agnoscamus lapidem in syon.
agnoscamus puluerem in syon. Nō
enim dicit lapidum eius miserebūtur
Sed quid ait: Quoniam beneplaci-
tum habuerunt serui tui in lapides e
ius. ⁊ pulueris eius miserebuntur
Beneplacitum habuerunt in lapides
eius. pulueris autem miserebūtur:
Intelligo lapides syon omnes pro-
phetas. ibi premissa est vox predi-
cationis. inde sumptum est euange-
licum officium. per illud preconium
cognitus est xpristus Ergo serui
tui beneplacitum habuerunt in lapi-
des syon. sed illi predicatores rece-
dentes a domino malis q̄ factis suis
offendentes creatorem. i terram vn
de sumpti sunt redierūt. Puluis facti

sunt. impij facti sunt. de quibus dici-
tur. nō sic impij nō sic. sed tanꝙ pul-
uis quē proicit ventus a facie terre:
Sed expecta domie. sustine domie.
paciēs esto domie. nō irruat ventus
et auferat hūc puluerem a facie terre:
Veniāt veniāt serui tui. agnoscāt in
lapidibꝰ eloquia tua. misereātur pul-
ueris syon. formetur homo ad yma-
ginem tuam. dicat puluis ne pereat.
memēto quia puluis sumus Et pul-
ueris eius miserebūtur: Hoc de syō.
Numquid nō erat puluis q̇ dn̄m cru
cifixit? Quod peius est puluis. sed de
parietinis ruinaꝝ. Puluis erat pror-
sus. verūptn̄ nō frustra de puluē dic-
tum erat. pater ignosce illis quia nes
ciunt quid faciūt De illo puluere veit
paries tot milium credētium. et pre-
cia rerum suarum ad pedes aposto-
lorum ponētium: Ergo extitit de illo
puluere humanitas et formata et for
mosa Quis em̄ de gentibus sic? Nō
paucos miramur hoc fecisse ad illorū
tot milia? Subito primo tria. postea
quinqꝫ milia. om̄s in vnitate viuētes
oēs vēditaꝝ reꝝ suarum precia ad pe
des apl'oꝝ ponētes. vt distribueretᷣ
vnicuiqꝫ ꝓ vt cuiqꝫ opus erat. q̇bus
erat anima vna et cor vnum in deum.
Quis hoc fecit eciam de isto puluere
nisi qui istū adā fecit ex puluere? Hoc
ergo de syō. sed nō tantum in syon
Quid igitur sequitur? Et timebūt
gētes nomē tuū dn̄e et oēs reges t're
gloriam tuam Iam quoniam miser-
tus est syon. iam quoniam serui tui
beneplacitum habuerūt in lapides eꝰ
cognoscēdo fundamētum apl'orum
et ꝓphārum. iam quoniam miserti sᷓ
pulueris eiꝰ vt formaretur vel pociꝰ
reformaretur hō viuꝰ ex puluē. hic ꝑ
dicatio creuit i gētibꝰ. timeāt nomen
tuū gētes. et oēs reges terre gl'aꝫ tuā.
Veniat et alius paries. de gētibꝰ ag-
noscatᷣ lapis āgularis. ibi hereāt duo
de diuerso veniētes. sed iam n̄ aduer
sa sentientes Qm̄ edificabit dn̄s sy
on Hoc agitur nūc Eya lapides viui
in structuram currite nō in ruinam.
edificatur syon. cauete parietinas:
Edificatur turris. cauete diluuium:
Hoc agitur nūc. qm̄ edificauit domi
nus syō Sed edificata syon. nunc q̇d
fit? Et videbitᷣ inq̇t in gl'a sua: Vt
edificaret syō. vt esset fundamētū i sy
on. visus est a syon. sed nō in gl'a sua.
Vidimꝰ eū et nō habebat speciem neqꝫ
decorem At vero cū venerit iudicare
cū āgelis suis. qn̄ cōgregabūtur ante
eū oēs gētes. qn̄ oues ad dexterā. he
di ad sinistrā seꝑabūtᷣ. nōne tūc vide
būt in quē pupugerūt? Et cōfundētᷣ
sero. q̇ prima penitencia et salubri con
fundi noluerūt Edificabit dn̄s syon.
et videbitur in gloria sua. qui in illa ꝑ-
mo visus est. in infirmitate sua Et
respexit in orationem humiliū. et non
despexit in deprecationē eorum: In
edificatione syon hoc agitur modo.
edificantes syon orant et gemunt:
Ille vnus pauper. quot pauperes.
multi. quia milia in tot gentibꝰ. vnꝰ.
quia vnitas pacis ecclesie: Ipse vnꝰ
ipse multi. vnus ꝓpter caritatē. m'lti
ꝓpter latitudinē Ergo nūc oratᷣ. nūc
curritᷣ. nūc si q̇s aliq̇d alit' eāt et alit' se
hēbat. māducet cinerem sicut panē et
potū suū cū fletu cōmisceat Nūc tem
pus ē cū edificatur syon. nūc intrāt la
pides in stricturaꝫ. ꝑfecto edificio et
dedicata domo quid curris sero que
siturus. inaniter petiturus. frustra
petiturus. foris remansurus cum
quiqꝫ virginibus fatuis? Nunc ergo
curre. respexit em̄ in orationē humi-

liū. ⁊ nō despexit precē eoꝝ. Scribā-
tur hec in generationē alterā Quā-
do hec scribebātur. hec nō ita prode-
rāt eis iter quos scribebātꝛ. scribebātꝛ
em̄ ad ꝓphetādū nouū testamētum.
inter homiēs q̇ viuebāt ex veteri tes-
tamēto Sed ⁊ illud vetꝰ testamētum
d̄s dederat ⁊ in illa terra ꝓmissionis
ppl'm suum collocauerat. sed qm̄ me-
moriale tuū in scl'm ⁊ generationem.
nō iniquorū est. sed iustoꝝ In vna ge-
neratiōe ꝑtiēt ad vetꝰ testamētū. in a-
lia aūt generatiōe ꝑtiēt ad nouū tes-
tamētū: Et quia hoc quod ꝓphetatū
est nouū testamētū ꝓnūciat. scribātꝛ
hec inquit in generationē alterā. ⁊ po-
pulꝰ q̇ creabitur laudabit dn̄m. nō po-
pulus q̇ creatus est. sed ppl's q̇ creabiꝛ
Quid euidētius frēs. q̄ꝫ hic predicta ē
illa creatura. de qua dicit apl's. si qua
igiꝛ i xp̄o noua c̄atura vetera trāsiert
ecce facta sunt omnia noua: Omnia
autem ex deo: Quid est omnia au-
tē ex deo: Et vetera ⁊ noua. q̇a me-
moriale tuū in generatiōe ⁊ generati-
onē: Et ppl's q̇ creabitur laudabit
dn̄ꝫ. qm̄ ꝓspexit ex alto sc̄o suo Pros-
pexit ex alto vt veniret ad hūiles. ⁊ ex
alto factus est hūilis vt exaltaret hu-
miles:

Explicit sermo primꝰ icipit secūdꝰ
de eodem:

HEsterno die audiuimꝰ cuius-
dā paupis gemitū in oratiōe.
eū qꝫ esse cognouimꝰ q̇ xp̄ꝰ nos pau-
per factꝰ est cū diues esset. vt illiꝰ pau-
pertate nos ditaremur. ei qꝫ mēbra
coherentia ⁊ ꝑ suū caput loquentia
vidimus. vidimus em̄ ibi ⁊ nosipsos
si tamen ꝑ eius graciā aliquid ⁊ nos.
Finita autem iam verba erant ge-
mituum ⁊ ceperant consolationum.
sed ea finiri hesterno die tractando
minime potuerunt: In hiis que res-
tant audiamus hodie nō iam gemen-
tem pauperem. sed gaudentem. ideo
gaudentem. quia sperantem. ideo spe-
rantem. quia nō de se presumentem:
Prenunciauit felicitatem rerum hu-
manarum in scripturis dei. ⁊ adiecit.
Scribantur hec in generationem al-
teram. ⁊ populus qui creabitur lau-
dabit dominum. quoniam prospexit
ex alto sancto suo. Huc vsqꝫ sermo
hesternus perductus est: Videte q̄
sequantur: Dominus de celo in
terram prospexit. vt audiret gemi-
tum compeditorum. vt soluat filios
mortificatorum: Inuenimus i alio
psalmo dictum intret in conspectum
tuum gemitus compeditorum. ⁊ in
eo loco dictum. vbi vox martirum in-
telligebatur: Vnde martires compe-
diti Nōne cathenati pocius q̄ꝫ com-
peditiꝛ Ductos em̄ sanctos dei mar-
tires post iudices per prouiciam cir-
cumeuntes in cathenam nouimus
missos. in compedes autem non no-
uimus: Agnoscuntur ⁊ compedes
discipline dei ⁊ timoris eius. de quo
dictum est. inicium sapientie timor
domini. Per hunc enim timorem nō
timuerunt serui dei. eos qui corpus
occidunt. animam aūt non possunt
occidere. quia eum timebant qui ha-
bet potestatē ⁊ corpꝰ ⁊ aīām occidē i
gehēnā ignis Nisi em̄ cōpedibꝰ timo-
ris huiꝰ ligati eētꝫ martiēs. qn̄ illa oīa
dura ⁊ molesta sustinerēt a ꝑsecutori-
bꝰ suis. cū eis liberꝝ fuerit facē qd̄ co-
gebāꝛ. ⁊ euadē qd̄ paciebāꝛ: Sꝫ alliga-
uerāt eos dn̄s istꝭ ꝯpedibꝰ duris q̇dē ⁊
molestꝭ ad tp̄s. sꝫ tolerādis xp̄ꝰ ꝓmis-
sa eius cui dicitur. ꝓpter v̄ba labiorū
tuoꝝ. ego custodiui vias duras: Re-
mēdiū q̇dē ē i hiis ꝯpedibꝰ ad ipetran-

dam miām dei . vnde vox martirum est in alio psalmo. intret in conspectū tuum gemitus compeditorum . non tamen euitandi sunt tales compedes vt appetatur ꝑniciosa libertas. ⁊ temporalis vite breuis ꝙ dulcedo. quam sequatur amaritudo ꝑpetua : Proinde scriptura ne recusemus eē compediti sapiētie. sic nos alloqtur. Audi fili ⁊ excipe sentenciam meam. ⁊ ne abicias cōsilium meum. ⁊ infer pedem tuum in cōpedes illiꝰ. ⁊ intorquem eius collum tuum Subice humerum tuum ⁊ porta illam ⁊ ne oderis vicula eius: In omni aīa tua accede ad illā. ⁊ i ōni ꝟtute tua serua vias eius Inuestiga ⁊ inquire ⁊ inotescet tibi . ⁊ cōtinens factus ne derelinquas eā In nouissimis em̄ iuenies reqem eiꝰ. ⁊ cōuerte tibi in leticiā. ⁊ erūt tibi cōpedes eius in ꝓtectionem fortitudis. ⁊ torques illiꝰ in stolam glorie Decus em̄ aureum est in illa . ⁊ vincula illius fila iacinctina Stolam glorie indues eam. ⁊ coronam exultationis superpones tibi : Clament ergo compediti ꝙ diu sunt in vinculis discipline dei. i qua sic excercitati martires soluētur compedes ⁊ volabūt. ⁊ eadem ipsa in ornamentum postea conuertētur: Factū est hoc de martiribus Quid em̄ ꝑsecutores occidēdo fecerūt. nisi vt compedes soluerētur ⁊ in coronas conuerterētur: De celo ergo respexit dn̄s vt audirz gemitū compeditoꝝ. vt soluat filios mortificatoꝝ Mortificāt illi. filij āt mortificatoꝝ q. nisi nos? Quō aūt soluimur nos . nisi cū dicimꝰ ei. disrupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: Soluit āt vnusqsqꝫ a viculis cupiditatū malaꝝ vel a nodis pccōꝝ suoꝝ Remissio pccōꝝ solutio ē Quid em̄ ꝓdesset lazaro. qa ꝓcessit de monumēto . nisi diceretur soluite eum ⁊ finite abire: Ipse qdem voce de sepulchro suscitauit. ipse clamādo aiām reddidit. ipse trenam molem. terreno sepulchro impositam vicit. ⁊ ꝓcessit ille vinctus: Nō ergo pedibus ꝓprijs. sed virtute ꝓducētis fit hoc in corde penitentis : Cum audis hoiēm penitere pccōꝝ suoꝝ iam reuixit. cum audis homiēm cōfitendo ꝓferre cōsciētiam . iam de sepulchro eductus est. sed nōdū solutus est : Vn̄ soluitur a quibus soluitur : Que solueritis inqt in terra erūt soluta ⁊ i celo : Merito ꝑ eccl̄am dari solutio pccōꝝ potest. suscitari aūt ipse mortuus nō nisi intus clamāte dnō p̄t : Hec em̄ deus interiꝰ agit Loquimur ad aures vestras. vn̄ scimus qd agat in cordibus vestris: Qd aūt intꝰ agit nō a nobis sed ab illo agit Prospexit g vt soluat filios mortificatoꝝ Quorū mortificatoꝝ audistis . qs filios audistis Quid deīn: Quare h agit: Ausculta Et ānūciet i syō nomē dn̄i . Primo ei ꝑmebat ecc̄la qn̄ mortificabāt cōpediti. post illas ꝑssuras ānūciat i syō nomē dn̄i cū magna libtate i ipā ecc̄la Ipsa ei syō. nō ille vnꝰ locꝰ ꝑmo supbꝰ. postea captiuatꝰ. sed syon cuius vmbra erat illa syon q̄ interpretatur speculatio . ꝓpterea qui in carne positi videmꝰ in ꝑora. extēdētes nos nō ad p̄ns quod est. sed ad id qd futurū est. ideo speculatio Dis ei speculator lōge ꝓspicit Specula dr̄ vbi ponūt custodes Fiūt iste specule i saxis in mōtibꝰ. in arboribꝰ. ad hoc vt de loco eminētiore lōge videatur Syon g speculaō ecc̄la speculaō Vn̄ speculaō: Longe videre hoc est speculatio. Labor est ei ante me donec introeam in scūarium dei ⁊ intelligā in nouissima.

Qualis speculatio intelligere in no-
uissima: Trāsire mare uidēdo nō na-
uigādo. ⁊ habitare in extrema maris
id est ibi ponere spem in eo quod erit
finito seculo Ergo si eccl'a speculatio.
ibi iam ānūciatur nomem domi Nō
solū nomen domī in hac syon annūci
atur . sed ⁊ laus eius inquit in ihr'l'm:
Et quomodo ānūciatur: Audi: In
cōueniēdo populos in vnū . ⁊ regna
vt seruiāt dnō Vnde hoc factum nisi
sanguine mortificatorum: Vnde hoc
factū nisi gemitibus compeditorum:
Exauditi ergo sunt q̄ erant in pressurā
⁊ humilitate. vt eēt nostris tempori-
bus eccl'a in tāta gl'a quam videmus
vt iam regna q̄ psequebātur ipā seruiāt
dn̄o Respōdit ei in via fortitudinis
sue Cui rn̄dit nisi dn̄o: Quis respon
dit supra videamꝰ Et laus eius inq̄t i
ihr'l'm. in cōueniēdo ppl'os in vnum.
⁊ regna vt seruiāt dnō: Respōdit ei i
via fortitudinis sue: Que ei respōdit
aut q̄s ei respōdit in via fortitudinis
sue: Queramus ergo primū q̄s respō
dit. ⁊ sic queramus q̄ sit via fortitudi
nis eiꝰ Superiora verba indicāt respō
disse ei aut laudem eiꝰ in ihr'l'm: Su-
pra enī dixeāt ⁊ laus eiꝰ in ihr'l'm . i cō
ueniēdo ppl'os in vnum ⁊ regna vt ser
uiant dn̄o Respōdit ei nō possumus
dicere regna . q̄a respōderūt dixisset:
Respōdit nō possumꝰ dicere ppl'i. q̄a
⁊ hic respōderūt dixisset: Quia ergo
respōdit ei singularem numerum q̄ri
mꝰ supiꝰ. ⁊ nō iuenimꝰ. nisi aut laudē
eius aut ihr'l'm Et q̄a hoc ambiguum
est vtrū laus eiꝰ an ihr'l'm. scd̄m vtrū-
q̄ tractemꝰ: Quomodo ei respondit
laus eiꝰ: Quādo ei gracias agunt vo
cati ab illo Ille enī vocat nos. respō-
demꝰ nō voce sed fide . nō lingua sed
vita Si enī vocat te deus ⁊ p̄cipit . et
tu male viuis vocacinoi eiꝰ nō respō
des nec laus eiꝰ respōdet ei de te. quia
sic viuis vt ille nō laudetur . sed pociꝰ
blasphemetur per te Cum aūt sic vi-
uimꝰ vt p nos laudetur deꝰ. respōdit
ei laus eius de vocatis ⁊ sanctis eius
Respondit ei ihr'l'm. vocata est enim
⁊ ihr'l'm Et prima ihr'l'm noluit audire
⁊ dictū est ei Ecce dimittetur voƀ do
mus vestra deserta Jhr'l'm iherusalē
clamat ⁊ nō respōdetur. quociēs vo-
lui cōgregare filios tuos tāq̄ gallina
pullos suos sub alas suas ⁊ noluisti.
nō respōdetur . Pluitur desup ⁊ pro
fructu spine pferuntur: At vero illa
iherusalem de qua dictū est. letare ste
rilis q̄ nō paris erumpe ⁊ clama q̄ nō
pturis. qm̄ multi filij deserte magis
q̄ eius q̄ habet virum respondit ei:
Quid est respōdit ei: Nō cōtēpsit vo
cātem Quid est respōdit ei: Ille pluit
illa fructū dedit Respōdit ei Sz vbi:
In via fortitudinis sue Nūquid i se:
Nam quid eēt in se. aut quam vocem
haberet in se. de se . nisi solā vocē pec
cati. vocem iniq̄tatis: Excute vocē ip
sius. quid inueīs nisi tumultum: Ego
dixi dn̄e miserere mei. sana aiām meā
quia peccaui tibi Porro si iustificata
est. respōdit ei nō ex meritis suis . sed
ex manibus suis Vbi: In via fortitu
dinis sue Xpristus est ipse est: Ego
sum inquit via veritas ⁊ vita: Sed
añ resurrectionem nō agnoscebatur
a populo suo . ⁊ maxime crucifixꝰ ex
infirmitate latuit quis eēt . donec for
tis resurgēdo appareret Nō ei ergo
respōdit eccl'a in via infirmitatis. sed
in via fortitudinis sue. q̄a post resur-
rectionem vocauit eccl'am de toto or
be terrarum. iam nō infirmus i cruce
sed fortis in celo: Non enī laus fidei
xp̄ianorum est q̄a credūt mortuū xp̄z

sed qa credūt resurrexisse xp̄ristum:
Nam mortuum ⁊ paganus credit. ⁊
hoc tibi pro crimie obicit. qa i mortu
um credidisti Que igitur laus tua:
Credē resurrexisse xp̄z. ⁊ spaē te resur
recturꝫ esse p xp̄ristum. hec est laus fi
dei Si em̄ credideris in corde tuo qa
dominus est ihesus. ⁊ cōfessus fueris
ore tuo qꝫ deꝰ suscitauit eū a mortuis
saluus eris Nō ait si cōfessus fueris
qa deus eū tradidit occidendum. sed
qa eū deꝰ suscitauit a mortuis si con-
fessus fueris tūc saluꝰ eris Corde eī
creditur ad iusticiā. ore aūt confessio
fit ad salutem Quare aūt credimꝰ et
mortuū: Quia credere eum resurrex
isse nō possumꝰ. nisi prius mortuum
fuisse credamꝰ Quis em̄ resurgit nisi
mortuꝰ fuerit: Quis expgiscitur nisi
priꝰ dormierit: Sed nūqd q dormit n̄
adiciet vt resurgat: Hec fides xp̄isti
anorum In hac ergo fide qua cōgre
gata est eccl'a. mlt̄i illi filij deserte ma
gis q̄ eius q̄ hēt virum Respōdit ei.
dixit ei laudem scōm eiꝰ precepta i via
fortitudis eiꝰ nō in via ifirmitatis eiꝰ
Quomodo ei respōdit iam supra au
distis. in cōueniēdo pp̄los in vnum ⁊
regna vt seruiāt domiō: In hoc ei q̄
respōdit in vnitate Qui aūt nō est in
vnitate nō ei respōdet Ille em̄ vnus
est. ecclesia vnitas: Nō respōdit vni
nisi vnitas Sed existūt q dicāt. iam h̄
factū est. rn̄dit ei i oībꝰ gentibꝰ eccl'a
pariēs filios pl'es. q̄ illa q hēbat vix
Respōdit in via fortitudinis sue Cre
didit em̄ xp̄istum resurrexisse. credi-
derūt in eum om̄s gentes. sed illa ec-
clesia q̄ fuit omniū gentium iam nō ē.
perijt Hoc dicūt q in illa nō sunt: O
ipudētem vocem Illa nō est qa tu in
illa nō es: Vide ne tu ideo nō sis. nā
illa erit ⁊ si tu nō sis Hāc vocē abho-
minabilem. detestabilem presumpcō
nis ⁊ falsitatis plenam. nulla verita-
te suffultā. nulla sapiēcia illuminatā.
nullo sale conditam. vanam temerari
am. precipitem pniciosam. preuidit
spiritus dei. ⁊ tāq̄ cōtra illos cum an
nūciaret vnitatem. in cōueniendo po
pulos in vnum ⁊ regna vt seruiant
domiō Cumq̄ subdidisset respondit
ei vtiq̄ laus eius. vtiq̄ iherusalē ma-
ter nostra de pegriācione reuocāda.
fetosa. cum multis filijs magis q̄ ea
que habebat vir. qm̄ qdā dicturi erāt
cōtra fuit ⁊ nō est Exiguitatem in
quit dierum meorum annūcia michi:
Quid ē qd nescio. qui r̄cedētes a me
murmurāt cōtra me: Quid est quod
pditi me perisse cōtēdūt: Certe enim
hoc dicūt. quia fui ⁊ nō sum. annūcia
michi exiguitatem dierum meorum:
Nō a te quero illos dies eternos illi
sine fine sunt. vbi ero nō ipsos quero
tempales dies michi annūcia exigui-
tatem dierum meorum: Nō a te q̄ro
illos. eternitatem dierum meorū an-
nūcia michi Qm̄ diu ero in isto secu-
lo ānūcia michi. ꝓpter illos q dicunt
fuit ⁊ iam nō est. ꝓpter illos q dicunt
implete sunt scripture. crediderūt oēs
gentes. sed apostatauit ⁊ perijt eccā
de omnibus gentibus: Quid est hoc
exiguitatem dierum meorum annū-
cia michi: Et annūciauit nec vacauit
vox ista: Quis annūciauit michi nisi
ipsa via: Quomodo annūciauit: Ec-
ce ego vobiscum sum vsq̄ in consūma
cionem seculi Sed hic existūt ⁊ dicūt
vobiscum sum inquit vsq̄ in consum
macionem seculi. qa nos preuidebat.
qa ps donati erit in terra Nūqd ipsa
est que dixit exiguitatem dierū meo-
rum annūcia michi. ac nō illa pocius
que superius loquebatur. i cōueiēdo

populos in vnum ꝛ regna vt seruiāt dn̄o: Vn̄ nobis cor dolet: Quia ꝛ imperatores cōtra hereticos leges ꝓponunt Ibi impletū ē: ꝛ regna vt seruiant dn̄o Nō eni vos filij estis illorum mortificatorum: quorū vox cōpeditorum exaudita est a dn̄o Absit non hoc indicant fcā vestra non hoc indicat superbia vestra: nō h̄ indicat vanitas vestra Nō sapitis ꝛ foris estis Sal infatuatū estis iō ꝛ ab hominibus conculcamini Audite q̄d dicat Que eccā: Que cōgregauit ppl'os in vnū Que eccā: Que cōgregauit regna vt seruiant dn̄o Nota vocibꝫ vestris ꝛ falsis opinionibꝫ vestris q̄rit a deo vt exiguitatem dierū suoꝝ annūciet sibi: ꝛ inuenit dn̄m dixisse Ecce ego vobiscū sum vsqꝫ in ꝯsummationem seculi Hic vobis dicetis de nob' dixit nos sumꝰ nos erimꝰ vsqꝫ in cōsummationem seculi Interrogetur ipe xp̄s cui dictum ē. exiguitatē dieꝝ meoꝝ annūcia michi. ꝛ p̄dicabitur inquit hoc euangeliū in vniūso orbe in testimoniū omnibꝫ gentibus: ꝛ tunc veniet finis Quid ē q̄d dicebas. h̄ certe fuit ꝛ perijt: Dn̄m audi annunciantem exiguitatē dierū meoꝝ Predicabitur inquit hoc euāgeliū Vbi: In toto orbe terrarū Quibꝫ: In testimonium ōnibus gentibꝫ Quid postea: Et tūc veniet finis Nō vides adhuc eē gentes in quibꝫ nondū ē p̄dicatuꝫ euangeliū: Cum ergo necē sit impleri q̄d dn̄s dixit. exiguitatē dierū meorum annūcians eccē. vt predicetur h̄ euangeliū in omnibꝫ gentibꝫ. et tunc veniet finis: quid ē q̄d dicis iam ꝑisse eccām de omnibꝫ gētibꝫ qn̄ ad hoc p̄dicatur euangeliū vt possit esse in ōnibus gentibus: Ergo vsqꝫ in finē seculi eccā in omnibꝫ gentibus: ꝛ ipa ē exiguitas dierū qꝛ exiguū ē oē q̄d finit·

vt iam in eternitatem ab ista exiguitate transeatur Pereant heretici pereant q̄d sunt: ꝛ inueniātur vt sint q̄d non sunt Exiguitas dieꝝ vsqꝫ in finē seculi erit Exiguitas iō. qꝛ totū h̄ tēpus nō dico ab hoc hodierno die vsꝫ in finem seculi. sed ab adam vsqꝫ in finem seculi: exigua gutta ē cōꝑata eternitati Nō ergo blandiantur sibi cōtra me heretici qꝛ dixi exiguitatē dierum meoꝝ: quasi nō permansuram vsqꝫ in finem seculi Quid ei addidit: Ne reuoces me in dimidium dieꝝ meoꝝ Noli quō heretici loquuntur sic mecū agere Vsqꝫ in finē seculi me perduc, non in dimidium dierū meorū ꝛ ꝑfice michi dies exiguos: vt dones m̄ postea dies eternos Quare ergo de exiguitate dierum requisisti Quare: Vis audire In generatione generationuꝫ anni tui Iō ergo de diebus exiguis quesiui: q̄ licet vsqꝫ in finem seculi durent mecū isti dies exigui sunt in ꝯꝑatione dierū tuoꝝ anni enim tui in gn̄atione generationū Quare non ait anni tui in scl'a scl'orū sic enim magis solet eternitas significari in sanctis scripturis. sed ait in gn̄atione generationū anni tui: Sꝫ qui anni tui: Qui nisi qui nō veniunt ꝛ trāseunt: Qui. nisi q̄ non iō veniūt vt non sint: Omnis enim dies in hoc tp̄e iō venit vt non sit: ōnis hora omnis mensis omnis ānus. nichil horū stat: an̄q̄m veniat erit. cum venerit n̄ erit Illi ergo anni tui eterni anni tui qui nō mutantur: in gn̄acione generationum erūt Est q̄dam generatio generationum: in illa erunt anni tui Que ista est: Est q̄dam ꝛ si bn̄ agnoscamus in illa erimꝰ. ꝛ anni dei in nobis erūt Quomō in nob' erunt: Quomodo ipe deus in nobis erit. vn̄ dictū est: vt sit deus omnia in omnibus

Non em̄ aliud anni dei ꝛ aliud ipē ſꝫ
anni dei eternitas dei ē Eternitas ip
ſa dei ſb̄a eſt: que nichil habet muta-
bile ibi nichil ē p̄teritum quaſi iā non
ſit nichil ē futurū quaſi nōdum ſit: ſꝫ
non ē ibi niſi eſt. nō eſt ibi fuit et erit
qꝛ ꝛ qḋ fuit iam non ē ꝛ quod erit nō
dum eſt: ſed q̄cquid ibi eſt nō niſi eſt.
Merito ſic miſit deus famulū ſuum
moyſen Queſiuit em̄ nomen mitten
tis ſe: requiſiuit ꝛ audiuit. nec deſer-
tuꝫ eſt deſideriū cōcupiſcencie bone
Queſiuit āt nō quaſi curioſitate pre
ſumendi: ſed neceſſitate miniſtrandi
Quid inq̄t dicā filijs iſrl' ſi dixerint m̄
quis te miſit ad nos Et ille indicās ſe
creature creatorē. deū hōi imortaleꝫ
mortali eternū tpali: ego inq̄t ſum q̄
ſum Tu dicēs ego ſum Quis: Say-
us. alius lucius: ali⁹ marc⁹ Aliud ne
diceres n̄ nomen tuū dicēs: Hoc ex
pectabatur de deo Hoc em̄ erat q̄ſi-
tum Quid vocaris: A quo me miſſuꝫ
eē r̄ndebo q̄rentibꝫ: Ego inq̄t ſum q̄
ſum: hoc ē nomen meū Hoc ē totuꝫ
qḋ vocaris nō eēt tibi nomen ip̄m eē
niſi q̄cquid ē aliud tibi ꝯpatum inue-
niretur nō eē vere Hoc ē nomē tuuꝫ
Exprime h̄ idem meli⁹. Vade inquit
ꝛ dic filijs iſrl': qui ē miſit me ad vos
Ego ſum q̄ ſum: q̄ ē miſit me ad vos
Magnū ecce eſt: magnū eſt Ad hoc
hō quid eſt: Ad illud tā magnū ē ho-
mo quid ē: Quicq̄d eſt quis app̄hen
dat illud eē Quis eius p̄ticeps fiat:
Quis anhelet q̄s aſpiret: Quis ibi ſe
eē poſſe p̄ſumat: Noli deſpare hu̅a-
na fragilitas Ego ſum inq̄t deus ab
raham: ꝛ deus yſaac ꝛ de⁹ iacob Au
diſti q̄d ſim apud me audi ꝛ quid ſim
ꝓpter te Hec igitur eternitas voca-
uit nos ꝛ erupit ex eternitate v̄bum
Iā eternitas iam v̄bū ꝛ nondū tēp⁹
Quare nondū tp̄s: Quia factū eſt ꝛ
tempus Quō factū ē tempus: Om
nia per ip̄m facta ſunt: et ſine ip̄o fac
tum ē nichil O v̄bum an̄ tp̄a p̄ quod
fcā ſunt tp̄a natum eſt in tp̄e cū ſit vi
ta eterna vocans tp̄ales faciēs eter-
nos Hec generatio ḡnationū Gene
racio em̄ vadit generatio venit Et vi
detis generationē hōim ſic eē in ter-
ra: tanq̄m in arbore folia Sed in ar-
bore oliue vl' lauri vel cuiuſqꝫ alteri⁹
q̄ toto tp̄e fronde veſtita ē: ſic tāq̄m
folia gen⁹ humanum terra portauit
plena ē hōibꝫ: ſed cū alijs morientibꝫ
alij naſcendo ſuccedūt Semp̄ em̄ ar
bor illa veſte viridi ornata eſt: ſed ſb̄
ter attende q̄̄ multa calces arida foli
a Ergo fuit generatio ſb̄ adam: tran
ſijt. nati ſunt iñ quidā futuri p̄ticipes
eternitatis dei eciā illo tp̄e Iñ enim
abel iñ ſeth iñ enoch Tranſijt illa ge-
neratio. venit diluuiū: remanſit vna
domus Et illa generatio dedit aliq̄s
ip̄m noe ꝛ tres filios e⁹: ꝛ tres nur⁹
eius In tota em̄ domo iſta octona-
ria: ſolus vn⁹ pccōr inuent⁹ ē Acceſ-
ſit numerus ſupiori generatiōi Dein̄
de tribus filijs noe tanq̄m de tribus
mēſuris farine implet⁹ ē orbis Elec
tus abraham. yſaac. iacob. ſancti vi-
ri patriarche placuerūt deo Dedit et
illa generatio ſequētes eciā generan
tes. dederunt ꝓphetas: dederunt p̄-
cones dei Venit eciā poſtea ꝛ ipē do
minus noſter ihūs criſtus. miſit fer
mentum in tres mēſuras farine quo
uſqꝫ fermētetur totū Tēporibus in
terra carnis illi⁹ fuerūt apoſtoli fue
runt ſancti poſt illos alij ſancti ꝛ nūc
in nomine xp̄i quicūqꝫ ſunt ſancti: et
poſt illos q̄cūqꝫ erunt: ꝛ vſqꝫ in finē
ſeculi q̄cūqꝫ ſancti De tot generatio-
nibus colliges oēs ſanctas ꝓles om
niū generationū ꝛ facies inde vnam
ḡnationem In iſta generatione ge-

nerationū anni tui id est eternitas il
la in illa generatione erit q̄ de omni-
bus generationibꝫ colligit᷑ et in vnā
redigitur : ip̄a ꝑticeps erit eternitatꝫ
tue Cetere gn̄ationes implendis tē-
poꝛibꝫ generantur ex quibus illa ine
ternū regeneratur : mutata viuifica-
bitur . erit ydonea poꝛtaē te : vires ac
cipiens a te In generatione genera-
tionum anni tui In ꝑncipio terrā
tu fundasti dn̄e Noui eternitatē tuā
q᷑ p̄cedis ōnia que fecisti Principio
tu dn̄e terrā fundasti Et opa ma
nuum tuarū sunt celi Ipi ꝑibut tu āt
ꝑmanes : ⁊ ōnes sicut vestimentum
veterascent ⁊ sicut opertoꝛiū mutab᷒
eos ⁊ mutabūtur tu v̓o idem es Tu
quis es idē es Tu q̇ dixisti ego sum q̇
sum idem ip̄e es Et ꝗuis eciam ipsa
nō eent̄ nisi ex te . ⁊ per te . ⁊ in te tn̄ n̄
qd̓ ip̄e es Tu em̄ idem ip̄e es Et an
ni tui nō deficient Illi anni tui nō de
ficient : illi anni tui q̇ erunt in genera
tione generationū nō deficient Hec
ergo sciens exiguitatē dierū meoꝝ q̄
rerem a te : nisi scirē ōnes dies seculi
ab inicio vsqꝫ in finem exiguos eē in
cōꝑatione eternitatꝫ tue Noui ergo
vn̄ interrogauerim : nō se extollāt he
retici quasi exigui dies fuerint eccl̓e.
toto oꝛbe diffuse : nā ⁊ vsqꝫ in finē cū
sunt exigui sunt Quare exigui sunt?
Qm̄ qn̄qꝫ finiendi sunt Anni illi qui e
runt in generatione gn̄ationū hȷ̄ a-
mandi hȷ̄ desiderandi . hȷ̄s suspiran
dum ꝓpter hos in vnitate ꝑmanen-
dum : ꝓpter hos q̇cquid hereticoꝛum
mali est deuitandū ꝓpter hos ꝑditis
rn̄dendū pꝛopter hos lucrandi q̇ er-
rauerant ⁊ reuocandi q̇ perierant Il
lic debet eē desideriū . sed tn̄ vt verbo
sis vt male garrul᷒ vt calūpniosis su-
surrantibus detractoꝛibꝫ rn̄deam iō
m̄ annūcia exiguitatē dierū meoꝛum
⁊ ne me reuoces in dimidium dieruꝫ
meoꝝ vt an̄ me auferas de terra q̄m
totus oꝛbis euangelio repleatur cō-
tra rn̄sionem dn̄i mei dicentis Opoꝛ
tet p̄dicari euangeliū hoc in toto oꝛ-
be terrarū in testimōium omnibꝫ gē
tibꝫ : ⁊ tunc veniet finis Quid ad hec
frēs? Plena sunt manifesta sunt de᷒
fundauit terrā Scim᷒ : opa manuuꝫ
ei᷒ sunt celi Ne putetis em̄ q̄si aliud
deū facere manu . aliud v̓bo : qd̓ facit
v̓bo hoc facit manu Nō em̄ distinc-
tus ē coꝛpoꝛeis membꝛis q dixit ego
sum q̇ sum : ⁊ foꝛte v̓bum eius ē ma-
nus ei᷒ Certe manus ei᷒ est virt᷒ e᷒
Quia em̄ dictum ē fiat firmamentuꝫ
⁊ factū ē firmamentum : v̓bo intelli-
gitur fecisse Quia v̓bo dixit faciam᷒
hominem ad ymaginē ⁊ similitudīeꝫ
nrām : quasi manu videtur fecisse Au
di ergo Opa manuū tuarū sunt celi.
Ecce qd̓ verbo fecit vtiqꝫ eciā mani-
bus fecit : q᷑ v̓tute sua . q᷑ potestate
sua fecit Attende poci᷒ quid fecerit :
⁊ noli q̄rere quō fecerit Multū ē ad
te ꝯpꝛehendere quō fecerit cū teip̄m
sic fecerit vt pꝛius sis seru᷒ obediēs
⁊ postea foꝛtasse amicus intelligens
Ergo opa manuū tuarū sunt celi : ipi
peribūt tu āt permanes Apte dixit h̓
apl̓s petrus : celi erant olim de aqua
⁊ per aquam ꝯstituti dei v̓bo ꝑ quod
qui factus ē mūdus ab aqua mūda-
tus deperijt : terra autem ⁊ celi q̇ nūc
sunt eodem v̓bo repositi sunt igni re
seruandi Iā ergo dixit perisse celos
per diluuium : ꝑisse aūt nouimus ce-
los scd̓m quantitatem ⁊ spacia aeris
hui᷒ Excreuit enim aqua . ⁊ totā istā
capacitatem vbi aues volitant occu
pauit ac si vtiqꝫ celi perierūt pꝛopin
qui terris : celi scd̓m qd̓ dicūtur aues
celi Sunt aūt ⁊ celi celoꝛū supioꝛes ī
firmamēto sed vtrū ⁊ ipi ꝑituri sunt

igne . alij hū soli celi q̄ eciā diluuio ꝑie
runt . disceptatio est aliquāto scrupu
losior inter doctos : nec facile marīē
in angustia tpis explicari potest Di-
mittamus ergo eā vł differamꝰ no-
uerimus tñ ꝑire ista deum manere ⁊
si manent q̄dam cū d̄o que fcā sunt a
deo: nō manent in se ꝫ in deo non re
cedendo a deo Quid em̄? Dicturi su-
mus frēs qd̄ angeli perituri sunt ig-
ne . quo incendetur mūdꝰ ? Absit Sꝫ
quid? Dicemus ꝙ angelos deꝰ nō fe
cerit ? Absit Sed q̄d dicemꝰ ? Et vñ es
sent . si nō ab illo facti eēnt? Ipe dixit
⁊ facta sunt ipē mandauit ⁊ creata sċ
Dictum est em̄ hoc cū opm eius cō-
memoratio fieret : in quibꝫ et angeli
nominati sunt Erunt ergo cū illo an
geli eciam mūdo flagrante ⁊ erit in-
cendium mūdi nō incendens scōs d̄i
Nō fuit caminus regis tribꝫ pueris
hoc erit ardens mūdus iustis in tri-
nitate signatis Forte hic celos eciaꝫ
non importune intelligimꝰ ipos ius
tos scōs dei in quibꝫ manens deꝰ in-
tonuit p̄ceptis chorus cauit miracuł
ymbrificauit terrā sapiencia veritatꝫ
Celi em̄ enarrauerunt glām dei Sed
nūquid eciam ipi peribunt ? An scōm
quēdam modū ꝑibunt ? Secūdū quē
modum ? Scōm vestimentū Quid ē
scōm vestimentū ? Scōm corpꝰ Ves
timentum em̄ anime corpꝰ Dn̄s em̄
vestimentū noiāuit vbi ait . nōne ani
ma plus est ꝙ̄ esca ⁊ corpus ꝙ̄ vesti
mentū ? Quō ergo perit vestimentū?
Et si exterior hō noster corrūpitur ꝫ
interior renouatur de die in diem Er
go ipi ꝑibunt scōm corpꝰ tu āt ꝑma
nes Si ergo scōm corpꝰ peribūt vbi
ergo resurrectio mortuoꝝ ? Vbi exē-
plum mēbroꝝ qd̄ p̄cessit ī capite Vbi?
Vis audire? Mutabitur nō tale erit
q̄le fuit Audi apostolū dicentē ⁊ mor
tui resurgent incorrupti : ⁊ nos imu
tabimur Quō imutabimur? Semiā
tur corpꝰ aiāle : surgit corpꝰ spiritua
le Ergo semiātur mortale : surgit in-
mortale Ergo semiātur corruptibile
surgit incorruptibile Mutationem
itaqꝫ expectamus ita peribūt celi ⁊ i-
mutabuntur celi Sed fortasse scōꝝ
corpora nō rcē dicuntur celi Si non
portant deū non sunt celi Et vñ m̄ in
quit probās qꝛ portant deuꝫ ? Vsqꝫ a
deo ne excidit tibi . glorificate ⁊ por-
tate deum in corpore vrō ? Ergo ta-
les celi peribunt : sed nō in eternū pe
ribunt vt mutentur An nō hoc dicit
psalmus ? Lege sequencia Et omnes
sicut vestimentū veterascent et sicut
opertoriū mutabis eos ⁊ mutabū-
tur : tu aūt idem ipē es ⁊ anni tui nō
deficient Vestem audis coopertoriū
audis sed nō aliud q̄m corpꝰ intelligꝫ
Speremꝰ ergo eciā mutationē cor-
porum nrōrum . sed tñ ab illo q̄ erat
⁊ añ nos ⁊ manet post nos : a quo su
mus qd̄ sumus . ad quē veniemꝰ cuꝫ
fuerimus mutantē nō mutatū . faci-
entem non factum mouentem ꝫ ma
nentem Et quomō intelligi a carne ⁊
sanguine potest . ego sum qui sum tu
v̄o idem ipē es . ⁊ anni tui ñ deficiēt?
Sꝫ nos ad illos āños cū hijs pānosis
ānis quid sumꝰ Et illi q̄ sċ? Nec tamē
desꝑare debemus Iam em̄ magnitu
dine quadam et excellencia sapiencie
dixerat ego sum q̄ sum : et tñ ad nos
ꝯsolandos ego sum inquit deus ab-
raham ⁊ deus ysaac ⁊ deus iacob Et
nos abrahe semen sumus ⁊ nos q̄m
uis abiecti . q̄uis terra ⁊ cinis: in illo
speramꝰ Serui sumus ꝫ ꝓpter nos
dn̄s noster formā serui accepit prop
ter nos imortales mori voluit : prop
ter nos exemplum resurrectionis os
tendit Ergo speremꝰ nos venturos

ad hos annos stātes: in quibꝫ nō cir
cuitu solis peraguntur dies sed manet
quod ē sicuti ē: qꝛ h̄ solū verū ē Nos
aūt vtrū aliqñ ibi eē possim⁹ dic Au-
di ⁊ vide vtrū debeas desꝑare. Audi
qđ seqtur Filij seruoꝝ tuoꝝ inhabi
tabūt Vbi inhabitabūt. nisi in annis
nō deficientibꝫ: Filij seruoꝝ tuoꝝ in
habitabunt Et semē eoꝝ in seculū
seculi dirigetur In seculū seculi in se-
culum in eternū in seculū manens: sꝫ
filij inquit seruoꝝ tuoꝝ Metuendū
ne nos serui dei sim⁹: ⁊ filij nostri ibi
futuri sint non nos Aut si nos filij su
mus seruoꝝ qꝛ filij sum⁹ apl'oꝝ quid
dicturi sum⁹: Que nā tandē audacia
tā infelix filioꝝ subnascentiū et recen
ti successione gloriantiū q̄ audeat di-
cere nos ibi erim⁹. apostoli ibi nō e-
runt: Absit h̄ a pietate filiorū absit a
fide puuloꝝ: absit ab intelligēcia grā
dium Ibi erūt ⁊ apostoli arietes p̄-
cedunt agni sequūtur Quare ergo fi
lij seruoꝝ tuoꝝ ⁊ nō de cōpendio ser
ui sui: Et illi serui tui et filij eoꝝ serui
tui. ⁊ istoꝝ filij nepotes illoꝝ. qđ nisi
serui tui: Oēs ꝯpendio includeres si
dicēs serui tui inhabitabūt Videam⁹
quid nos voluerit āmonere Est eīn
quiddā gestū in ꝑoribꝫ seculis Post
q̄draginta annos filij isrl' triti sunt in
heremo. nullus eoꝝ intrauit in terrā
ꝓmissionis sed filij eoꝝ intrarūt Sa
ne qꝛ ita recordamur nisi fallor duo:
ceteri nō intrarunt de tot milibꝫ Diu
laboratū cū eis tantū sed de⁹ n̄ labo-
rat Certe laborauerunt serui ipsius:
Quāta ꝑtulit quāta audiuit moyses
ꝓ hoībꝫ non intraturis in terram ꝓ
missionis: Intrarūt noui hoiēs filij
eoꝝ qđ significat intrarunt noui ho-
mines. veteres nō intrabūt: in̄ tn̄ in
trarunt duo. vn⁹ ⁊ vnitas. tāq̄ caput
⁊ corpus xp̄us ⁊ eccā cū oni illa noui
tate: id ē filioꝝ Ergo filij seruoꝝ tuo
rum inhabitabunt Filij seruoꝝ opa
seruoꝝ sunt Nemo ibi habitabit ni-
si ꝑ opa sua Quid igitur ē ⁊ filij habi
tabunt: Nemo glorietur se habitatu
rum si dicit se seruū dei ⁊ opa nō ha-
bet Nō enim nō habitabunt nisi filij
Quid ergo filij seruoꝝ tuoꝝ inhabi-
tabunt: Serui per opa sua inhabita
bunt: serui ꝑ filios suos inhabitabūt
Noli ergo eē sterilis. si vis habitare
p̄mitte fetus quos seq̄ris: p̄mitten-
do nō efferendo Filij tui te deducāt
ad terrā ꝓmissionis: terrā viuentiū
nō morientiū Cū hic viuis in hac ꝑe
grinatione illi an̄cedant: suscipiāt te
ꝓpter refectionē carnalē Fili⁹ an̄ces
sit ioseph iacob in egiptū et ait patri
suo ⁊ fratribꝫ suis: ego p̄ueni p̄parāē
vobis escas Precedant ergo filij tui
p̄cedant te opa tua: quales filios p̄-
miseris tales ⁊ sequeris

Explicit psalmus centesim⁹ primus

Incipit p̄s centesim⁹ ij.

IN omni munere dn̄i nr̄i in
omni ei⁹ ꝯsolatione. in oni
correctione in grā quā do-
nare dignatus ē. in indulgencia q̄ no
bis n̄ hoc reddit qđ debebat: in om-
nibus opibus ei⁹ bn̄dicat aiā nostra
dn̄m Hoc eīn cantauim⁹. inde cepit
p̄s de quo loquemur donāte ip̄o qđ
possum⁹: quē nrā aiā bn̄dicat Vnus
quisq̄ nostrū excitet ⁊ exhortet' aiāꝫ
suā ⁊ dicat ei

Psalm⁹

BEnedic aiā mea dn̄m Et oēs
nos ⁊ q̄ vbiq̄ sunt frēs in cris
to vn⁹ hō cui⁹ caput in celo ē: exhor
tetur ip̄e vn⁹ hō aiām suā. et dicat ei:
bn̄dic aiā mea dn̄m Obaudit obtpat
facit hec persuadetur ei nō ex donis
nostris sꝫ ex illi⁹ quē bn̄dicit aiā nrā.
Suscepit eīn p̄s iste oñdere nob̄ q̄-
re bn̄dicat aiā nrā dn̄m: quasi ei rn̄dis

set aiā sua Quare m̄ dicis bn̄dic dn̄m?
Audiam⁹ ergo audiat ipa aiā nrā cō
sideret omnia quibus excitetur ne pi
gra sit in bn̄dictione dn̄i: ꝛ videat an
iustum sit qȯ ei dicitur bn̄dic aiā mea
dn̄m Videat si debeat aliud bn̄dicere
p̄ter dn̄m Bn̄dic inquit aiā mea dn̄m
Repetit hoc: et expressius dicit quid
dixerit Bn̄dic aiā mea dn̄m Et ō-
nia interiora mea nomē sanctū eius
Puto qꝛ nō ad interiora corpis loq̇-
tur. puto eū nō hoc dicere: vt pulmo
noster ꝛ iecur et si qua sunt intestina
carnis erūpant in vocem bn̄dictiōis
dn̄i Est q̇dem pulmo pectoris nr̄i q̈-
si follis quidā anhelantis spiritū reci
procū qui spirit⁹ ꝯcepti aeris in vo-
cem ꝛ sonū exprimitur cū v̂ba digeri
mus nō p̄t vocis aliq̇d sonare ab ore
nrō n̄ qȯ pulmo expssus emiserit sed
nō hinc agitur hoc totū ad aures ho
minū Habet aures de⁹ habet sonuz
cor: interiora sua alloq̇tur hō vt bn̄-
dicant dn̄m ꝛ dicit eis: omnia interi
ora mea nomen sanctuz ei⁹ bn̄dicite
Queris q̄ sīt interiora tua ipa aiā tua
Qȯ ergo ait bn̄dic aiā mea dn̄m hoc
ait omnia interiora mea nomē sanc-
tum ei⁹ subauditur eīn bn̄dicite Cla
mat voce si est homo qui audiat silet
voce qn̄ non est qui audiat In interi
ora tua nunq̄m deest q̇ audiat Itaq̧
sonabat iam dudum bn̄dictio de ore
nostro et hec ipa v̂ba cantabam⁹ bn̄
dic anima mea dn̄m ꝛ ōnia interiora
mea nomē sanctū ei⁹ Quantū satis
fuit tēpori cantauim⁹ ꝛ siluim⁹ non
q̇d interiora tua silere debēt a bn̄dic-
tione domini Alternet ꝑ tp̄e sono su
o cū perpetua sit vox interiorꝫ Cum
ꝯuenis ad eccām ymnū dicere. sonet
vox tua laudes dei dixisti quātū po-
tuisti. discessisti: sonet aiā tua laudes
dei Negocium agis: laudet dn̄m aiā
tua cū cibum capis Vide qȯ ait apl̄s
siue mādücatꝫ siue bibitis oiā in glo
riam dei facite Audeo dicere cū dor-
mis bn̄dicat aiā tua dn̄m Non te ex
citet cogita⁰ flagicij. nō te excitet dis
positio furti nō te excitet cōdicta for
te corruptio Innocencia tua eciā in
dormiente vox ē anime tue Bn̄dic a
nima mea dn̄m et oiā interiora mea
nomen sanctū eius Bn̄dic aiā mea
dn̄m: ꝛ noli obliuisci omnes retribu
tiones Bn̄dic inquit aiā mea domi-
num Quid ē anima tua? Omnia in-
teriora tua nomen scm̄ ei⁹ Bn̄dic a-
nima mea dn̄m Repeticio ad exhor
tationem valet Vt āt bn̄dicat sp̄ dn̄z
noli obliuisci omnes retributiones
ei⁹ Si obliuisceris: iacebis. tacebis.
Nō aūt poterūt an̄ oculos tuos eē
retributiones dn̄i: nisi an̄ te fuerint
pccā tua Non sit an̄ oculos tuos de
lectatio p̄teriti peccati: sed sit an̄ ocu
los tuos peccati dāpnatio Dāpnati
o a te remissio a deo Hec eīn retribu
it dn̄s: vt possis dicere Quid retribu
am dn̄o ꝑ omnibus que retribuit m̄?
Hoc eīn considerantes martires q̊-
rum memoriā hodie celebram⁹ et ō-
nes oiō sancti qui vitā istam cōtemp
serunt ꝛ sicut audistis in epl̄a iohan
nis aiās suas ꝑ fratribꝫ posuerūt. q̄
ē pfectio caritatis dicente dn̄o maio
rem caritatē nemo habet q̄m vt aiāz
ponat quis ꝑ amicis suis. hoc ergo
considerantes sancti martires ꝯtēp
serunt aiās suas hic vt ibi eas inueni
rent: sequētes v̂ba dn̄i dicentis q̇ ani
mam suā amat pdet eam ꝛ q̇ perdide
rit eam ꝓpter me: in vitam eternā in
ueniet eam Voluerūt eīn retribuere
Qui ꝛ quid et cui? Hoiēs ministeriū
suum vsq̧ ad mortem deo retribue-
rūt Quid. qȯ ille n̄ donauerat? Quid
dederunt qȯ nō acceperūt? Retribu

it ergo m̄i ille ꝺe solus q̄ solus donat:
sed nō retribuit peccatis nr̄is Nā re
tributiōes nob̄ alie debebant᷑ et alie
reddite sunt Noli inq̄t obliuisci oēs
retributiones ei⁹: nō tributiones ſꝫ
retributiones Aliud em̄ debebatur ⁊
redditū ē qḋ nō debebatur Vn̄ et ille
q̇d retribuā dn̄o . ꝓ oībꝫ inq̄t q̄ retri-
buit m̄i? Nō ait q̄ tribuit m̄i: sed q̄ re-
tribuit m̄i Retribuisti tu mala ꝓ bo-
nis ⁊ retribuit ipe bona ꝓ mal̄ Quō
retribuisti tu o hō deo mala ꝓ bōis?
Qui prius fuisti blasphem⁹ ⁊ ꝑsecu-
tor ⁊ iniuriosus :retribuisti blasphe-
mias Pro quibꝫ bōis? Primo q̄ es
ſꝫ est ⁊ lapis deīn̄ q̄ viuis :sed viuit ⁊
pecus Quid retribues dn̄o ꝓ eo qḋ
sup oiā pecora ⁊ sup oiā volatilia fe-
cit te ad ymaginē ⁊ similitudinē suā?
Noli q̄rere q̇d ei retribuas Similitu
dinē ipi⁹ retribue illi nō plus q̄rit :nū
mum suum exigit .tu aūt ꝓ gracijs a
gendis .ꝓ humilitate .ꝓ obseq̇o pro
cultu religioso .id ē ꝓ hijs oībꝫ bonis
q̄ debebas deo tuo ꝓ bonis q̄ accepis
ti que dixi : retribuisti blasphemias .
Quid ergo ille? Cōfitere ignosco Re
tribuo ⁊ ego : sed n̄ qḋ ꝓ malis tu re
tribuisti Tu retribuisti mala ꝓ bōis
⁊ ego retribuo bona ꝓ malis Cogi-
ta ergo aiā oēs retributiones dei co
gitando oiā mala facta tua Q̄m m̄l-
ta em̄ mala fcā tua tā multe bone re-
tributiones ei⁹ Et q̇d illi offeres for
te xenior̄? Quid munerū? Quid sa-
crificior̄? Q̄m nō obliuisceris retri-
butiones ei⁹ hoc sacrificio delectat᷑
Bn̄dic aiā mea dn̄m Sacrificiū lau-
dis glorificauit me Immola deo sa-
crificium laudis ⁊ redde altissiō vota
tua Laudari se vult de⁹ ⁊ h̄ vt tu ꝓfi
cias nō vt ille sublimetur Nō ē ōni-
no qḋ illi retribuas :⁊ qḋ exigit .nō si
bi sed tibi exigit tibi ꝓderit tibi serua

tur Nō h̄ a te amat qḋ illū augeat :ſꝫ
qḋ te ad illū ꝑducat Propterea q̄re-
bant martires :deficiebāt quodāmō
nō inueniendo ⁊ dicebāt Quid retri
buam dn̄o ꝓ oībꝫ q̄ retribuit m̄i? Et n̄
inuenerūt q̇d retribuerēt . n̄ calicē sa-
lutaris accipiā ⁊ nomen dn̄i inuoca-
bo Quid retribues dn̄o ? Cogitabas
em̄ ⁊ nō inueniebas : calicē salutaris
accipiā Quid ? Calicē salutarē nōne
ipe dn̄s dedit ? De tuo aliquid retribu
e si potes Nō dixerim ne feceris. no
li de tuo retribuere :nō vult de⁹ de tu
o sibi retribui Si de tuo retbuis pec
catū retribuis Oiā em̄ q̄ habes: ab il
lo habes Tuū peccatū solum habes.
Non vult sibi retribui de tuo de suo
vult :quō agricola de terra quā seiā-
uit Si segetem attuleris de agricole
fructu r̄tribuisti . si spinas. de tuo ob
tulisti Veritatē retribue in v̄itate do
minū lauda Si de tuo volueris men
tieris Qui loq̇tur mēdaciū de suo lo
quitur qui loq̇tur v̄itatem de deo loq̇
tur Quid ē āt accipere calicē salutarꝫ
nisi passionē dn̄i imitari? Hoc marti
res fecerūt hoc sup̱bientibꝫ dixit ⁊ se
des sublimes iā q̄rentibꝫ ⁊ ꝯuallē plo
rationis deuitantibꝫ : q̇ volebāt sede
re vn⁹ ad dexteram ali⁹ ad sinistram
Quid ergo ait ? Potestis bibere cali
cem quē ego bibitur⁹ sum ? Iā ergo
martir ꝑatus ad victimā scām dicit :
calicem salutaris accipiā Accipiā ca-
licem xp̄i : bibā passionē dn̄i Caue ne
deficias ſꝫ nomē dn̄i inuocabo Qui
ergo defecerūt dn̄m nō inuocauerūt
de sua fortitudiē p̄sumpserūt Tu sic
redde vt te accipisse qḋ reddis memi
neris Sic ergo bn̄dicat aiā tua dn̄m
vt nō obliuiscatur omnes retributi-
ones ei⁹ Audite oēs retributiones e
ius Qui propicius fit ōnibꝫ iniq̇-
tatibꝫ tuis :qui sanat omnes languo

res tuos Qui redimit de corruptiōē vitā tuā: q̇ coronat te in miseratione ⁊ miā Qui saciat in bonis desideriū tuū: renouabitur sicut aquile iuuētꝰ tua Ecce retributiones Quid debebatur peccōri nisi suppliciū? Quid debebatur blasphemo. nisi gehenna ignis ardentis: Nō ipa retribuit ne expauescas ne exhorrescas: ne sine amore timeas Noli obliuisci ōnes retributiones eiꝰ bonas: et mutare iā ne experiaris retributiones Quid dicam malas? Si iustas ñ malas A te ergo mala a deo āt bona Nec h̾ q̄ pateris mala mala sunt Si eñ iusta sṫ. bona sunt: sed tibi pacienti h̾ mala sṫ Nō vis vt mala sint tibi q̄ iusta sunt dei: non sit mala in ꝯspectu dei iniq̄tas tua Nō eñ cessauit vocare á vocatū neglexit instruere. aut instructū cessauit ꝑficere: aut ꝑfectum neglexit coronare Quid dicis? Quia es peccator? Cōuertere ⁊ accipe retributiones istas: ꝓpicius fit ōibꝫ iniquitatibus tuis Post remissionē peccōrū corpus infirmū geris: nccē est sint q̄dam desideria carnalia q̄ te titillent et q̄ tibi suggerant delectationes illicitas: sed de languore tuo veniūt Adhuc eñ infirmam carnē geris. nōdū ē absorta mors in victoriā: nōdū corruptibile hoc induit incorruptionē. Adhuc quibusdam ꝑturbationibꝫ eciam ipa aiā quatitur post remissionem peccōꝝ Adhuc in ꝑicul' tēptationum versatur. q̇busdam suggestionibus delectatur q̇busdā nō delectatur ⁊ in eis quibꝫ delectatur aliqñ q̇busdam cōsentit capitur Languor ē sanat ⁊ oēs languores tuos Sanabūtur omnes lāguores tui: noli timere Magni sunt inquies: ſꝫ maior ē medicus Omnipotenti medico nullus languor insanabil' occurrit. tantū tu curari te sine: manꝰ eius ne repellas Nouit q̇d agat. nō tm̄ delecteris cū fouet: sed eciam toleres cū secat Tolera medicinalem dolorē: futurā cogitans sanitatē Videte frēs mei in istis languoribus corꝑis quāta hoiēs tolerent vt paucos dies victuri moriantur ⁊ hos paucos dies incertos Multi eñ post toleranciā magnoꝝ doloꝝ cū a medicis secarentur aut inter manus medicoꝝ mortui sunt aut iam sani irruente aliqua egritudiē defuncti sunt Si tam sibi ꝓpinquā mortem sperarent: illos imensos dolores nō susciperent tolerandos Tu ñ toleras ad incertū qui ꝓmisit sanitatem nō p̄t falli Fallitur medicus aliqñ ⁊ ꝓmittit sanitatem de corꝑe humano Quare fallitur? Quia nō h̾ curat q̇ fecit Deus fecit corpꝰ tuū deꝰ fecit aiām tuam Nouit quēadmodū recreet q̇ creauit: nouit quēadmodum reformet q̇ ipe formauit. tu tātum sub manibꝫ medici esto odit eñ repellentem manꝰ suas Nō fit hoc i medici hōis manibꝫ Ligari se volūt hoiēs ⁊ secari daturi ꝓ incerta sanitate certū dolorē magnam mercedē Deus te quē fecit ⁊ certus curat ⁊ g̃tis Ferto ergo manꝰ eius o aiā que bñdicis eum. nō obliuiscens oēs retributiones eiꝰ sanat eñ omnes languores tuos qui redimit de corruptione vitam tuā Iñ sanat omnes languores tuos: q̇r redimit de corruptione vitam tuā Ecce corpꝰ q̇ corrūpitur aggrauat aiām Vitā ergo habet aiā in corpore corruptibili Qualem vitam? Onera patitur pondera sustinet Ad ipm deū cogitandū sicut dignū est ab hoiē cogitari deū quanta impediunt velut interpellantia de necessitate corruptiōis huāne? Quāta reuocant? Quāta a sublimi inten-

tione detorquent: Quanta interpel-
lant: Que turba fantaſmatum: Qñi
populi ſuggeſtionū: Totū hoc ĩ cor
de humano tanq̃m de v̂mibꝫ hꝰ cor-
ruptionis ſcatet Exaggeramꝰ mor-
bum: laudemus ꝛ medicū Nō ergo
te ſanabit qui fecit talē qualis n̄ egro
tares ſi legem ſanitatꝫ acceptā ſerua
re voluiſſes: Nōne tibi ꝛ diſpoſuit ꝛ
mandauit quid tāgeres q̄ non tange
res ad retinendā ſalutē: Noluiſti au
dire ad retinendā audi ad recipiendā
Languore tuo expertus es: ꝙ v̂a ille
iuſſiſſet Iā tandē aliq̄n hō qđ n̄ tenu
it monitꝰ: audiat vł expt̄us Que du
ricia ē quā nec experienᵃ dicēt: Nō ḡ
te ſanabit qui talem fecerat vt nūq̃m
egrotares ſi eiꝰ p̄cepta ſeruaē voluiſ
ſes: Nō te ſanabit qui fecit angelos
ꝛ te refectū equaturꝰ ē angelis: Nō
ſanabit factum ad ymaginē ſuā q̄ fe-
cit celum ꝛ terram: Sanabit te: opꝰ
eſt vt ſanari velis Sanat omnino il
le quēlibet languidū: ſed nō ſanat in
uitum Quid āt te beatius. ꝙ vt tāꝙ
in manu tua. ſic habeas in voluntate
ſanitatem tuā: Si velles eē in aliquo
ſublimi honore in hac terra: ducatū.
ꝓconſulatum. p̄fecturā ſi cōcupiſce
res nūquid cōtinuo poſſes qđ velles
Nūquid voluntatē tuā poteſtas ſe-
queretur: Multi ad iſtā volunt per
uenire ꝛ nō poſſunt. ſed ſi ꝑuenerint
quid ꝓdeſt honor egrotis: Quis ei
non egrotat in hac vita: Quis nō lō
gum languorem trahit: Naſci hic in
corꝑe mortali: incipere egrotare eſt
Quot cotidianis medicamentis ful
ciuntur indigencie noſtre cotidiana
medicamenta ſunt refectiones om-
niū indigenciarum Fames nonne te
occideret. niſi medicamentū eiꝰ ap-
poneres: Sitis nōne te ꝑimeret ni-
ſi eam tu bibendo non penitus extin

gueres ſed differres: Reditura ē em̄
ſitis paululum tēperata Tempera-
mus ergo iſtis fomentis erūpnam
egritudinis noſtre Stando laſſatus
eras: ſedendo reficeris. Ip̄m ſedere
medicina eſt laſſitudinis In ip̄a me-
dicina rurſus laſſaris: diu ſedere nō
poteris Quicq̄d ē vbi fatigatiōi ſuc-
curritᶻ alia fatizatio inchoatᶻ Quid
ergo iſta deſideras languidus: Priꝰ
de ſalute tua cogita Aliquando egro
tat hō in domo ſua in lecto ſuo egri-
tudiē māifeſtiore Quāq̃m ꝛ iſta ma
nifeſta ſit quā nolunt hoīēs intueri.
tn̄ ea egritudine ad quā queruntᶻ me
dici hoīēs egrotat quiſꝙ in domo ſu
a: anhelat febribus in lecto ſuo velit
forte cogitari de re familiari aliq̄d iu
bere vel in domo vel in fundo aut diſ
ponere: ſtatim cura ſuoꝝ circūſtre-
pente et a murmurante reuocatur a
talibus curis ꝛ dicitur illi dimitte iſ-
ta: prius cogita de ſalute tua Ergo ħ
tibi dicitur omnis hō: ſi nō egrotas
alia cogitas Si te egrotantē lāguor
ip̄e cōuincit: prius de ſalute tua cogi
ta Salus tua xp̄s eſt criſtū ergo co-
gita Accipe calicem ſalutaris eiꝰ qui
ſanat omnes languores tuos. Hāc
ſalutē ſi volueris obtinebis Hono-
res ꝛ diuicias cum q̄ſieris nō conti-
nuo ſi volueris habebis Hoc ꝛ pre-
cioſius ē ꝛ ſeq̄tur voluntatē eiꝰ Vn-
de ꝛ ſubditur. qui ſanat omnes lan-
guores tuos qui redimit de corrup-
tione vitā tuā Ibi ſanabitᶻ ōnis lan-
guor tuꝰ cū corruptibile ħ induerit ĩ
corruptionē Redēpta ē em̄ vita tua
de corruptōe iā ſecurꝰ eſto Innitꝰ ē
bone fidei ꝯtractꝰ neō fallit redēpto
rē tuū: neō circūuēit. neō p̄mit. Egit
ħ ꝯmerſiuꝫ iā p̄ciū ſoluit: ſanguinem
fudit Sanguinem inquam fudit vni
cꝰ filius dei pro nobis O anima eri-

ge te. tanti vales: redimet de corrup
tione vitā tuā Ondit exēplo: qḋ pro
misit in pmio Mortuꝰ est ꝓpter de
licta nrā ⁊ resurrrexit ꝓpter iustifica
tionem nrām Sperant mēbra: qḋ in
capite demōstratū ē Nō curabit mē
bra sua quoꝝ caput leuauit in celum?
Ergo q̄ redimit de corruptione vitā
tuam: q̄ coronat te in miseratione et
miā Jā em̄ q̄si arrogans eē ceperas:
cū audires coronat te in miseratione
⁊ miā Ergo magnꝰ sum: ergo lucta-
tus sum Cuiꝰ viribꝫ? Tuis sed ab il-
lo subministratis Nā luctaris mani
festum ē: ⁊ iō coronaberis q̄ꝛ vinces
Sed vide q̄s prior vicerit: vide q̄s te
faciat eciā secundo victorē Ego inq̄t
vici seculū: gaudete Et vn̄ gaudemꝰ
si ille vicit seculū? Quasi nos viceri-
mus? Jta plane gaudeamus: q̄ꝛ nos
vicimus Qui in nobis victi sumꝰ: in
illo vincimꝰ Ergo coronat te: q̄ꝛ do-
na sua coronat nō merita tua Plus
omnibꝫ illis laboraui ait apl's sed vi-
de quid adiunxit nō ego āt sed gracia
dei mecū Et post labores oēs expec
tat ipam coronā ⁊ dicit bonū agonē
certaui cursum ꝯsummaui fidē serua
ui de cetero supest michi corona ius-
ticie: quā m̄ reddet dn̄s in illa die ius-
tus iudex Quare? Quia agonē certa
ui Quare? Quia cursum ꝯsummaui.
Quare? Quia fidē seruaui Vn̄ certas
ti? Vn̄ fidem seruasti? Nō ego āt sed
grā dei mecū Ergo ⁊ ꝙ coronaris il-
lius miā coronaris Nusq̄m sis sup-
bus sp lauda dn̄m Oēs retributio-
nes eiꝰ noli obliuisci Retributio est
cū pccōr ⁊ impiꝰ vocatꝰ es vt instifi
careris Retributio ē cū erectꝰ ⁊ gub
natus es ne caderes Retributio est
cū tibi vires sbministrate st̄: vt vsꝫ in
finem pseuerares Retributio ē vt e
ciam caro ista tua q̄ pmebaris resur
gat ⁊ nec capitis tui capillꝰ intereat
Retributio ē: vt post resurrectionē
coroneris Retributō ē vt ineternū
deum ipm sine defectu laudes Om-
nes retributiones eiꝰ noli obliuisci si
vis vt bn̄dicat aiā tua dn̄m: qui coro
nat te in miā ⁊ miseratione Et qḋ a-
gam coronatus? Ecce adiuuabar cū
luctarer. finito certamiē coronabor:
iā nulla erit inimica suggestio vel cor
ruptio cū qua lucter. Semp enim in
hac vita luctamur cū corruptione is-
ta Sed qḋ scriptum ē: Nouissima in
imica destruetꝰ mors Post destruc-
tionem mortis nullū timebis inimi-
cum Jn̄ absorta ē mors in victoria.
Tūc ergo erit victoria: tunc corona
post certamē Ergo coronabor post
coronam qḋ agam? Qui faciat in bo
nis desiderium tuū Modo enim au
dis bonum ⁊ anhelas audis bonum
⁊ suspiras ⁊ hocipm quod forte pec
cas eligendi boni auiditate falleris ⁊
in eo reus detineris: qḋ bonum ꝯfili
um dei nō audis. quid contempnen
dum ⁊ quid eligendū sit Quod forte
negligis discere: si negligendo bona
fallebaris Vbicūq̄ꝫ peccas q̄si bonū
queris: quasi refectionem desideras
Bona sunt ista que q̄ris. sꝫ mala tibi
erūt deserto illo a quo bona facta st̄
Bonū tuū quere o aiā Est enim bo-
num aliud alteri ⁊ ōnes creature ha-
bent quoddā bonū suum integritatē
sue ⁊ pfectōis natuē sue Jnterest qḋ
cuiq̄ꝫ rei ipfcē nccāriū sit vt pficiatur
Quere tuū bonū: neō bonꝰ n̄ vnꝰ de
us Sūmū bonū h̄ ē tuū bonū Quid
ergo deest cui summū bonū bonū ē?
Sunt em̄ ⁊ inferiora bona q̄ alijs et
alijs bona sunt. Pecori qḋ bonum ē
frēs nisi implere ventrem carere in-
digencia. dormire. gestire. viuere sa-
num esse? Generare illi bonum est: ⁊

vſq₃ ad quēdam modū habꝫ boni ſui mēſurā tributā et cōceſſam ab oim rerum creatoꝛe đo Tale tu bonuꝫ q̄ris: Dat ꝛ hoc deꝰ: ſed noli ſolū q̄rere Coheres xp̄i qd gaudes qꝛ ſociꝰ es pecori: Erige ſpē tuā ad bonū bonoꝝ omniū ipe erit bonū tuū .a q̄ tu in tuo genere fcūs es bonus: ꝛ oiā in ſuo gn̄e fcā ſunt bona Fecit eñ deꝰ ōnia bona valde Ergo illō bonū qō deꝰ ē ſi dicamꝰ valde bonū iā ꝛ de creatura dictū ē .fecit deꝰ ōnia bona valde Quid ergo illō bonū de quo dcm̄ eſt nemo bonꝰ n̄ vnus deꝰ: Dicimꝰ qꝛ bonuꝫ ē valde Recurrit nobis recoꝛdatio de ōibꝫ creaturis qꝛ dcm̄ ē .fecit deꝰ oiā bona valde Quid ergo dicturi ſumꝰ: Defecimꝰ in voce ſꝫ nō in affcū Veniat in mentē recens illa tractatio pſalmi explicare nō poſſumꝰ: iubilemus bonū ē deo Quale bonū q̄s dicat: Ecce nō poſſumꝰ dicere et nō ꝑmittimᷣ tacere Ergo ſi nō poſſumꝰ dicē ꝛ pꝛe gaudio nō ꝑmittimur tacere nec loq̈mur nec taceamꝰ Quid ğ faciemꝰ. n̄ loquentes ꝛ nō tacentes: Jubilemꝰ Jubilate đo ſalutari nrō: iubilate đo ōnis terra Quid ē iubilate: Deferte vocē ineffabilē gaudioꝝ vrōꝝ ꝛ eructate in eum leticias vrās Et q̄ erit illa ructatio poſt ſaginā . ſi mō poſt modicas iſtas refectiones tm̄ afficitur aiā nrā: Quid erit qn̄ fiet poſt redēptionem ab ōi coꝛruptione qō dictū ē in iſto pſalmo q́ faciat in bonis deſideriū tuū: Et q̄ſi q̄reres qn̄ ſaciat mō em̄ nō ſacioꝛ ad qōcūq₃ me cōuertero vileſcit m̄ adeptū ꝗuis accēderit deſideratū cū oiā q̄ dū n̄ habeo amo. cū habuero ꝯtempno qō bonū me ſaciabit: Laus dei Et ipa cuꝫ coꝛpꝰ qō coꝛrūpitur aggrauat aiām ꝛ depmit terrena inhabitatio ſenſuꝫ multa cogitantem nō implebitur in aiā mea n̄ ꝑficitur: alie de coꝛruptione delectationes indigēciarū detoꝛquēt me ab illa qn̄ ſaciabitur deſideriū meū i bonis: Qn̄ q̄ris renouabitur ſicut aq̄le iuuentus tua: Queris ergo qn̄ ſacietur i bonis aiā tua: Qn̄ renouata fuerit iuuentꝰ tua Et addidit ſicut aquile Profecto h̄ aliq̇d latet qō tn̄ dici de aq̄la ſolet nō tacemꝰ qꝛ nō ē ab re h̄ itelligē Illud tm̄mō inſinuatū ſit coꝛdibꝫ noſtris nō ſine cā dictū eē a ſpū ſcō: renouabitur ſicut aquile iuuētuſ tua Reſurrectionē em̄ quādā ſignificauit nobis Et quidē renouatur iuuētus aq̄le: ſed nō ad imoꝛtalitatē Data ē em̄ ſimilitudo quātū de re moꝛtali potuit trahi ad rē vtcūq₃ ſignificandā imoꝛtalem nō ad demōſtrandam Dicitᷣ aq̄la cū ſenectute coꝛꝑis pꝛeſſa fuerit imoderatiōe roſtri creſcentis cibū caꝑe n̄ poſſe Pars enim roſtri eiꝰ ſuꝑioꝛ que ſupꝛa ꝑtē inferioꝛem aduncatur cū pꝛe ſenecta imoderatius creuerit lōgitudo eiꝰ incrementi nō eā ſinit os aꝑire vt ſit aliq̇ō interuallū inter inferioꝛē ꝑtem ꝛ vncum ſuperioꝛē Niſi enim aliq̇ō interuallū pateat nō habet moꝛſus q̄ſi foꝛpicem vn̄ velut tundeat qō tn̄ſmittat in fauces Creſcēte itaq₃ ſuꝑioꝛe ꝑte ꝛ nimis aduncata nō poterit os aꝑire ꝛ aliq̇d caꝑe Hoc ei facit vetuſtas Pꝛeḡuatᷣ languoꝛē ſenectutꝭ ꝛ iopia cōedendi lāgueſcit nimis: vtraq₃ re etate ꝛ egeſtate accedēte Jtaq₃ mō q̊dā naturali in mēſura reparāde q̄ſi iuuentutꝭ aq̄la dicitur collidere ꝛ ꝑcutere ad petram ipm̄ quaſi labiū ſuuꝫ ſuperius quo nimis creſcente edēdi aditꝰ clauditur atq₃ ita ꝯterendo illō ad petrā excutit: ꝛ caret pꝛius roſtri onere quo cibꝫ impediebatᷣ Accedit ad cibū ꝛ omnia repantur Erit poſt ſenectutē tāq̄m iuuenis aq̄la redit vi

gor oniū mēbrorū. nitor plumarū
gubernacula pēnarū volat excelso ſi
cut antea: fit in ea q̄dam reſurrectio
Ad hoc em̄ expoſita ē iſta ſimilitudo
ſicut de luna ponitur qꝛ diminuta et
quodā mō incepta luna rurſus naſ
citur ⁊ impletur et ſignificat nob̄ re-
ſurrectionē Sed impleta illa nō per
manet: rurſus minuitur vt ſemꝑ ſig
nificet Sic ergo et hoc qd̄ de aquila
dictum ē. nō ad imortalitatem aqui
la repatur nos aūt ad vitā eternā Sꝫ
tn̄ ꝓpterea inde ducta eſt ſimilitudo
vt qd̄ nobis impedit petra nobis au
ferat Nō ergo p̄ſumas de viribꝫ tu-
is firmitas petre tibi excutit vetuſta
tem Petra āt erat xp̄us In xpo re-
nouabitur ſicut aquile iuuentus tua
Etenim inueterauimꝰ iter inimicos
nrōs: ſicut nota ē vox pſalmi Inue-
teraui inquit in ōibus inimicis meis
Unde inueterauimꝰ: Carne mortali
carne iſta fenea et iō ꝑcuſſum ē ſicut
fenū ⁊ aruit cor meū qꝛ oblitus ſum
mādúcare panē meū Oblitꝰ ſum in-
quit manducare panem meū Creuit
vetuſtas os clauſit: atteratur in pe-
tra Sic ergo ⁊ in hoc pſalmo vn̄ agi
mus cū p̄miſiſſet qui ſaciat in bonis
deſideriū tuū: quaſi rn̄derit aiā. non
ſaciabor de mortalibꝫ. non ſaciabor
de tēporalibus aliquid eternū donet
aliquid eternū cōcedat ſapiām ſuam
michi det v̂bum ſuū michi det. deum
apud deū: ⁊ ſe deum prēm ⁊ filium ⁊
ſpiritū ſcm̄ Mendicꝰ an̄ ianuā eius
ſto nō dormit quē inuoco det m̄ treſ
panes Euangeliū recordamini Ecce
quid ſit noſſe dei lr̄as qui legerūt mo
ti ſunt Nā recordamini quēdam ino
pem veniſſe ad domū amici ſui ⁊ pe-
tiſſe tres panes Et ille inq̄t dormiēs
rn̄debat ei ⁊ dicebat. iā requieſco pu
eri mei intus mecum dormiunt Ille
perſeuerans in petendo extorſit tedi
o qd̄ non potuit merito Deꝰ aūt da-
re vult: ſed nō dat niſi petenti ne det
nō capienti. Nā tedio tuo vult exci-
tari Nō em̄ cum oras tanq̄m dormi
enti moleſtus es At non dormiet ne
q̄ꝫ dormitabit q̇ cuſtodit iſrl̄ Semel
xp̄us dormiuit: vt illi de latere ꝯiunx
fieret Dormiuit in cruce: manifeſtū
eſt Mortuꝰ ē em̄ vt diceret: ego dor
miui ⁊ ſompnū cepi Sed nūquid qui
dormit nō adiciet vt reſurgat: Prop
terea ibi ſequitur ⁊ exurrexi qꝛ domi
nus ſuſcipiet me Quid v̂o iam apl̄s:
Criſtus inquit reſurgens a mortuis
iā nō moritur ⁊ mors ei vltra nō do
minabitur Ipſe ergo nō dormit vide
ne fides tua dormiat Dicat ergo ani
ma iā deſiderans ſaciari quodam ex
celſo ⁊ inenarrabili bono cui iubilatᷣ
pocius ⁊ de quo iubilatur q̄ꝫ aliquid
explicatur Jam em̄ vult iā ſentit in-
de aliquid Videt ſe impediri p̄grau
tione corꝑis n̄ ſe poſſe in hac vita ſa-
ciari ⁊ q̄ſi rn̄deat ⁊ dicat. q̇d m̄ dicis.
ſaciabitᷣ in bōis ꝺ̄ſideriū tuū: Noui
bonū eiꝰ qd̄ deſiderē noui q̇d m̄ ſuf-
ficiat Video h̄ in philippo on̄de inq̄t
nob̄ prēm ⁊ ſufficit nobis Solū prēꝫ
q̄ſi ꝺ̄ſiderabat on̄dit dn̄s tres panes
deſiderādos Qui ē vnꝰ pāis on̄dit ⁊
dixit tāto tꝑe vobiſcū ſuꝫ et prēm n̄
noſtis: Philippe q̇ me videt videt et
prēm Promiſit ⁊ ſpm̄ quē mittet in-
quit pꝛ in noiē meo Itēq̄ꝫ ait quē e-
go mittā vob̄ a prē. donū ſuū eq̄le ſi-
bi Noui q̇d deſiderē ſꝫ qn̄ n̄ ſaciabor
Ecce mō de trinitate cogito: quōcūꝫ
de trinitate. vix in enigmate p ſpecu
lū ex ꝑte audeo aliq̇d ſentire qn̄ ſacia
bor: Renouabitᷣ ſicut aq̇le iuuētꝰ tu
a Nō ſaciaris mō qꝛ nō ē ydonea ani
ma ad ſolidum illū et magnum cibuꝫ
ſed roſtro clauſo nō es ydonea Be-

tustas tibi os clausit. Propterea petra
data est: vbi vetustate contrita reno
uetur iuuẽtus tua sicut aquile ⁊ pos
sis manducare panem tuũ illum qui
ait: ego sum panis viuus qui de celo
descẽdi Renouabitur iuuent⁹ tua si
cut aq̄le: tu saciaberis in bonis Fa
ciens miãs dñs: ⁊ iudiciũ eis q̄ iniuri
am accipiũt Facit mõ frẽs añq̄m ve
niamus ad renouationem sicut aq̄le
añq̄m saciemur in bonis Quid em̄ h̄
quid in ista peregrinatione. q̄d in is-
ta vita? Nũquid deserimur nõ faci-
ens miãs dñs? Et videte quõ faciat
miãs nõ nos relinquẽs in deserto. ñ
nos relinquens in heremo donec ꝑ-
ueniamus ad p̄riãm. Faciens miãs.
Sed quibus? Beati; miõ2des q̄m ipi
miãm cõsequent². Mõ audist; frẽs
cũ euangeliũ legeretur Nõ ergo pu
tet aliq̄s futurã in se eẽ miãm d̄i si est
ipe ⁊ imisericors Sed audi q̄ sit men
sura miẽ. ne q̄si in amicũ sit ⁊ nõ sit in
iimicũ Dcm̄ est: diligite inimicos ves
tros Saciari vis bonis d̄i saciata sit
in te miã dei Plena miã ipa ẽ. ꝑfecta
miã ipa est: q̄ amat q̄ diligit eciã habẽ
tem se odio Nã q̄d faciã inquis? Si
ceꝑo diligere inimicu; meũ iniurias
accipiam ⁊ iniurias ꝑferã ⁊ ñ me vin
dicabo cũ assint leges? Justũ ẽ vt vin
dices te Cõceditur q2 iustum ẽ Vide
vtrum ne habeas quid in te vindicet²
⁊ vindica Sic em̄ dicis Ita ne me nõ
vindicabo Quasi de⁹ iusticiã vindic-
te repmat: ⁊ nõ supbiam vindicant;
extinguat Aut vo adultera illa ñ eẽt
lapidanda aut si lapidaretur iniquũ
aliquid fieret? Si inique fiẽt iniq̄ ius
sum eẽt Lex ãt iussit de⁹ iussit Sed o
vos vltores videte si non estis pccõ
res Adducta ẽ adultera mulier lapi-
danda ex lege: s; adducta ẽ ad latorẽ
legis Seuis q̄ adduxisti: vide q̄ seui-
as ⁊ in quã seuias Si pccõ2 in pecca
tricem desine seuire p2ius ꝯfitere Si
pccõ2 seuis in pccãtricẽ: relinque illã
Nouit ille q̄d de illa sentiat. quid iudi
cet quõ parcat quõ sanet Ex lege se-
uis meli⁹ nouit q̄d agat legislato2 ex
q̄ seuis Jã dñs eo tpe quo illi oblata
est: inclinato capite scribebat in t̄ra.
Tũc scripsit in t̄ra q̄ñ se inclinauit in
terrã Añq̄m se incliãret in terrã nõ in
terra scripsit s; in lapide Jã fructuo-
sum aliquid erat t̄ra de d̄m l̄ris pari-
tura Jn lapide legem scripserat signi
ficãs duriciam iudeoꝝ: in terra scrip
sit significãs frcm̄ xp̄ianoꝝ Venerũt
ergo illi adducentes adulterã tꝙ; seui
entes fluct⁹ in petrã sed eius r̄ñsione
ꝯfracti sunt Ait em̄ illis. qui in vobis
sine pccõ est p2ior in illã lapidẽ iactet
Et rursum inclinato capite scribebat
in terra ⁊ vnusq̄sq; iã interrogãs cõ-
scienciam suam nõ cõparuerũt Rep
pulit eos nõ infirma mulier adulte-
ra sed adulterata ꝯsciã Vindicaẽ vo-
lebant vindicare cupiebãt Venerunt
ad petrã absorti sunt iuxta petrã iudi
ces eoꝝ Faciens miãs dñs Sed qui
bus? Beati miõ2des q̄m ipi miã; cõ
sequentur Jn oẽs fac miãm Quam
miãm factur⁹ es iusto? Jn necessita
tib; tm̄ co2palib; Quib; si defuerint
supplementa a te nõ deerũt a d̄o Nõ
ergo facis tibi plus ꝓdest Das men
dico transeunti ⁊ petenti q̄ris et ius-
tum cui des ꝑ quẽ recipiaris in taber
nacula eterna q2 qui recipit iustum i
noiẽ iusti mercedẽ iusti accipiet Mẽ
dicus te q̄rit iustũ tu q̄re De alio em̄
dcm̄ ẽ õni petenti te da ⁊ de alio dcm̄
ẽ desudet elemosina in manu tua do
nec inuenias iustum cui eam tradas
Et si diu non inuenitur: diu quere et
inuenies Sed quid prestabis? Non
ne plus tibi p2estatur? Si nos vobis

inquit spūalia seminauimus magnū
est si vrā carnalia metamꝰ: Jn̄ ē ⁊ il-
lud qḋ pridē exposuimꝰ in nutu dm̄
q꜡ producit terra fenū iumentis. id ē
carnalia eis qui triturant: q꜡ boui tri
turanti os nō infrenabis vn̄ vos ad
hortati sumꝰ. in hac re diligentes sitꝫ
cauti sobrij opa vrā thesauros vrōs
deputetis Nūquid āt hec frēs idō di-
cimus vt ita fiāt in nos? Puto in no
mine dm̄ posse eē istā ꝙuis infirmo
rum vocē apostolicā tn̄. sed vobis ꝑ
dest sicut ait ipe apl's. nō q꜡ q̄ro datū
sed requiro fructū Quā ergo elemo
sinam facturꝰ es iusto? Nō pascebat
vidua pascebat coruus. q꜡ pascebat
q̇ fecit coruū: heliam dico Non ergo
deest vn̄ deus det suis: tu vide qḋ e-
mas qn̄ emas: quāti emas Emis ei
regnum celorū ⁊ nō ē emendi tempꝰ
nisi in hac vita: ⁊ ꝙ vili emas atten-
de Tanti tibi valet: quantū habē po
tueris Fac miām iniquo non tanq̄m
iniquo Nam ipm iniquū in quātū in
iquus est ne suscipias: id ē ne q̄si intē
tione ⁊ amore iniquitatis illiꝰ susci-
pias eum Nā ⁊ ꝓhibitū ē dari pccō
ri ⁊ suscipere pccōres Et quō ōni pe
tenti te da? Et quō si esurierit inimi-
cus tuꝰ ciba illū? Quasi contraria vi
dentur sꝫ aperiūtur in noīē cristi pul
santibꝫ ⁊ manifesta erunt q̄rentibus
Ne tradas pccōri ⁊ ne suscipias pec
catorem et tn̄ omni petenti te da Et
si pccōr est qui te petit da non tanq̄m
pccōri Qn̄ das tanq̄m pccōri? Qn̄ in
quo pccōr ē hoc tibi placet vt des de
um offendis Paululum attendat ca
ritas vrā donec euoluat᷑ res: eciā ex
emplis multū vtil' ad intelligendum
Hoc dixi cū esurierit nescio q̇s: si ha
bes vn̄ des da Si vides dandū eē ad
subueniendū da: ne pigrescāt in hoc
viscera miē. q꜡ tibi hō pccōr occurrit

Tibi em̄ nō pccōr occurrit Cū dico
occurrit tibi hō pccōr. duo noiā dixi:
hec duo noiā nō superflua sunt Duo
noiā. aliud qḋ hō aliḋ qḋ pccōr. qḋ hō
opus dei ē: qḋ pccōr opus hōis est.
Da opi dei: noli operi hōis Et quō i
quit me ꝓhibes daē opi hōis? Quid
est dare opi hōis? Pccōri dare prop
ter peccatū: placenti tibi propť pec-
catum Et q̇s hoc faciet inq̇s: Quis hᷓ
faciet? Vtinā nemo vtinā pauci: vti-
nam nō publice Qui venatoribꝫ do-
nant quare donāt dicāt m̄ Quare do
nat venatori? Hoc ī illo amat in quo
nequissimꝰ ē: hoc in illo pascit hoc in
illo vestit ipam nequiciā publicā spec
taculis ōniū Qui donat hystrionibꝫ
q̇ donat auguris q̇ donat meretrici-
bus q̄re donat? Nūquid nō ⁊ ipi hōi
bus donāt? Nō tn̄ ibi attendūt natu
ram opis dei sꝫ nequiciā opis huāni
Vis vidē quid honores in venatore
qn̄ illū vestis? Dicatur tibi fis talis a
mas gaudes ad illum: vis quodāmō
expoliare te. ⁊ illū vestire Noli cum
iniuria accipe. si tibi de meretricibus
dicat᷑: tales sint filie tue Iniuria ē in
quit Quare iniuria ē n̄ q꜡ illa iniq̇tas?
Quare iniuria nisi q꜡ illa turpitudo?
Nō ergo donas cū nō das fortitudi
ni sꝫ turpitudini Quō g̊ qui venatori
donat nō hōi donat. sꝫ arti nequissiē?
Nā si hō tm̄ eēt ⁊ venator nō eēt nō
dōares Hōras in eo viciū n̄ nāꝫ Sic
ꝯtra si des iusto. si des ꝓphe. si des dis
cipulo xpi aliq̇d cuiꝰ indiget et nō ibi
cogites q꜡ discipl's xpi ē q꜡ minister
ē dei q꜡ dispensator dei ē: sed cogites
ibi aliud ꝯmodum temporale vt for-
tasse cause tue necessarius quādo fu
erit venalis tibi sit. quia ei aliq̇d por-
rexisti. tam tu non dedisti iusto si
sic dederis: q̄m ille non dedit homi-
ni quando dedit venatori Res ergo

kmi in ꝓ̃ptu posita ẽ: ⁊ puto qꝛ ⁊ si
obscura fuit iã manifesta ẽ Ad h̃ dñs
te cõstrinxit cũ diceret qui reciperet
iustũ: sufficeret Sed qꝛ potest reci-
pi iust⁹ alia intentione cũ putatur ꝓ
desse posse ad aliquid tꝑale: forte ad
supplendã cupiditatem forte ad ad-
iuuandum vt homo circũueniatur ã
opꝑmatur. qꝛ tale ministeriũ de illo
q̃ris. forte ꝓpterea suscipis: negauit
tibi mercedẽ iusti. nisi cũ additamen
to Ait eñ Qui receperit iustũ in no-
mine iusti. mercedẽ iusti accipiet. id
est id recipiens qꝛ iustus ẽ: ⁊ qui re-
cepit ꝓphetam nõ tãtum recipe pro
phetam. sed in nomine ꝓp̃he. hoc in
illo honorans qd propheta ẽ: ad ex-
tremũ qui dederit calicẽ aque frigide
vni ex minimis istis tm̃ in nomiẽ dis
cipuli id ẽ propterea qꝛ discipul⁹ xp̃i
est: ꝓpterea qꝛ dispensator sacramẽ-
ti est: amen dico vobis nõ ꝑdet mer
cedem suã Quõ ergo intellig; qui re
ceperit iustũ in noiẽ iusti. mercedem
iusti accipiet: sic intellige qui recepit
pccõrem in noiẽ pccõris ꝑdet merce
dem Ergo frẽs exercete miãm. nõ ẽ
aliud vinculum caritatis: nõ ẽ aliud
vehiculũ quo ꝑducam² in hac vita ad
illam patriam Extendite dilectionez
vsq3 ad inimicos. securi estote id ve-
nit xp̃us cui tanto añ dictũ ẽ: ex ore
infantiũ ⁊ lactentiũ ꝑfecisti laudẽ vt
destruas inimicũ ⁊ vindicatorẽ. qd ñ
nulli codices defensorẽ hñt: sed veri⁹
vltorem. vindicatorẽ Destruere vo-
luit dñs vindicatorẽ id ẽ eũ q se volu
it vindicare vt nõ illi dimittant² pec-
cata sua Quid ergo inquis? Dormiet
disciplina auferetur omnis correpti
o Non auferetur Quid eñ de luxu-
rioso filio facturus es? Castigabis.
non verberabis? Seruum et ip̃m tu
um si male viuentem videris non pe
na aliqua nõ verberibus refrenabis?
Fiat hoc fiat. admittit deus. ymmo
reprehendit si non fiat: sed animo di
lectionis fac nõ animo vltionis Vbi
autem potenciores aliquos iniurio
sos passus fueris vbi tibi nec corri-
gere disciplinam licet ne forte eciam
monere aut ꝑcipere: tolera securus
tolera. Audi euangelium quomodo
lectum est Beati eritis cum vos ꝑse
cuti fuerint homines ⁊ dixerunt ad-
uersum vos omne malũ mentientes
propter nomen meuz Et ibi addidit
ꝓpter quid: ne merito tuo accipias
maledicta nõ causa iustificationum
dei Nõ eñ qui maledictus fuerit ius
tus ẽ. s3 qui iust⁹ ẽ ⁊ iniuste maledici
tur ⁊ si iniuste maledicitur p̃mium il
li redditur Propterea secur⁹ esto mi
sericors extẽde dilectionẽ vsq3 ad ini
micos Qui forte pertinẽt ad guber-
nationẽ tuã vindica. coherce eũ dilec
tione cũ caritate attendẽs salutẽ eter
nam: ne cũ ꝑcis carni aiã ꝑeat Fac h̃
⁊ multos passur⁹ es in quos nõ po-
tes exercẽ disciplinã qꝛ nõ pertinent
ad iura gubernationis tue Ferto in-
iurias secur⁹ esto: faciet eñ miãs do
minus ⁊ iudiciũ õibus iniuriã accipi
entib3 Sic in te facit miãm si misert⁹
fueris sic eris miõrs vt qd pateris in
iuriã nõ sit impunitũ Michi vindic
tam ⁊ ego retribuã dicit dñs No-
tas fecit vias suas moysi Quas vias
vias suas notas fecit moysi? Quare
moysen elegit? Ex moyse intellige õ-
nes iustos oẽs scõs Vnũ posuit oẽs
occurrãt Tñ ꝑ moysen data est lex ⁊
habet aliqd obscurum traditio ip̃e le
gis Ad hoc eñ data ẽ lex vt cõuince-
retur languid⁹ ⁊ medicum implora-
ret: ipsa est occulta via dei Jam du-
dum audieras: qui sanat omnes lan
guores tuos. Languores in egro-

tis latebāt dati sunt quinqꝫ libri moy
si: cincta est piscina quinqꝫ porticibꝫ
ꝑduxit languidos vt ibi iacerent: vt
ꝓderentur nō vt sanarentur Quinqꝫ
porticus ꝓdebant languidos: nō cu
rabant Piscina curabat descendente
vno: ⁊ h̄ piscina turbata Turbaᵒ pis
cine in passione dn̄i Veniens em̄ ⁊ ig
notus factus. cū dicitur ab aliꝫ ipse
est xp̄us. ab alijs nō est xp̄s. iustꝰ est
peccōr est magister ē seductor est tur
bauit aquam id est populū. ⁊ in tota
illa ꝑturbatione aque vnꝰ sanabatur
qꝛ in passione domini vnitas sanatꝰ.
Qui pter vnitatem fuerit ⁊ si iacebit
in porticibꝫ sanari non poterit ⁊ si le
gem tenet. ad salutem nō ꝑuenit Er-
go qꝛ hoc ibi misteriū ē iō docꝫ datā
legem vt conuincerentur pccōres: et
ad grām accipiendā medicum inuo-
carent Vn̄ ille conuictus est quē in se
transfigurat paulꝰ apl's dicens In-
felix hō. quis me liberabit de corpo-
re mortꝫ huiꝰ? Per mandatū em̄ de-
monstrata illi erat quedā rixa in seip
so vn̄ dicit. video aliam legē in mem
bris meis repugnātē legi mentꝫ mee
⁊ captiuum me ducentē in lege pecca
ti que ē in mēbris meis Cognouit se
in miseria in gemitu in rixa in cōten
tione: ip̄e secum sibi nō cōcordans a
se dissonās: a se resiliēs Et qd̄ ait op
tans pacem. pacē verā pacē supernā
Infelix ego homo quis me liberabit
de corpe mortis huiꝰ? Gracia d̄i per
ihesum xp̄m dn̄m nr̄m Vbi em̄ habū
dauit peccatū superhabūdauit graci
a Vn̄ āt habundauit pccm̄? Lex autē
subintrauit: vt habundaret peccatuꝫ
Quare lege subintrante habundauit
peccatū? Quia nolebāt se cōfiteri ho
mines pccōres: addita lege facti sūt p̄
uaricatores Preuaricator em̄ nō est
quisqꝫ: nisi cū legem trāsgressus fue-
rit Ip̄e apl's hoc dicit. vbi enim non
ē lex nec ꝑuaricatio Habundauit er
go pccm̄ vt superhabūdaret grā Ergo
vt dicere cepam qꝛ h̄ est in lege mag-
num misteriū iō eam datā. vt crescē-
te pccō humiliarentur superbi humi
liati cōfiterentur confessi sanarentur
Iste sunt vie occulte qs notas fecit
moysi p̄ quem legē dedit. q̄ peccatuꝫ
habūdaret: vt superhabūdaret gracia
Nō crudeliter hoc fecit deꝰ: sed con
silio medicine Aliqn̄ em̄ videtur sibi
hō sanus ⁊ egrotat. ⁊ in eo qd̄ egro-
tat ⁊ non sentit: medicum non que-
rit Augetur morbus crescit molestia
q̄ritur medicus: ⁊ totum sanatur cor
pus Notas fecit vias suas moysi.
Filijs isrl' volūtates suas Nūqd
ōnibus filijs israhel? Sꝫ veris filijs
israhel. ymmo omnibus filijs israhel
Qui em̄ dolosi. qui insidiosi. q̄ ypo-
crite: non filij isrl' Et qui filij isrl'. Ec-
ce vere israhelita in quo dolus nō est
Filijs israhel voluntates suas Mi
serator ⁊ miꝰs dn̄s: longanimis et
multe miē Quid tā longanimū quid
tā multum in miā? Peccatur ⁊ viui-
tur accedūt pccā. augetur vita Blas
phematur cotidie: ⁊ facit solem suuꝫ
oriri sup bonos ⁊ malos Vocat vn-
diqꝫ ad correctionem: vocat vndiqꝫ
ad pniāꝫ Vocat b̄n̄ficijs creature: vo
cat impertiēdo tempus viuēdi Vocat
p lcōrem. vocat per tractatorem: vo
cat p intimā cogitationem Vocat p
flagellum correctionis: vocat p mise
ricordiam cōsolatiōis Longanimis
⁊ multe miē Sed obserua ne longitu
dine miē dei male vtendo tu tibi the-
saurises qd̄ ait apl's irā in die ire ⁊ re
uelationis iusti iudicij dei Nam hoc
ait apl's: an diuicias benignitatis et
longanimitatis eiꝰ ꝯtempnis igno-
rans qꝛ paciencia dei ad pniām te ad

ducit. Q tibi ꝑcit. putas q placeas
ei. Hec fecisti inquit et tacui: suspi-
catus es iniquitatē ꝙ ero tui simil'
Nō michi placent pccā: sed longai
mitate quero rcā fcā. Si punierem
pccōres: nō inuenierē confessores
Ergo te deus longanimitate sua ꝑ
cendo ad pniām adducit: tu autē cū
cotidie dicis. finit' hodiernus dies
et sic ero ⁊ crastino die. nō eni cras
erit vltimus ⁊ tercio die ⁊ subito ue
nit ira eiꝰ Frēs nō tardetis cōuerti
ad dn̄m. Sūt eni qui ꝑparant con-
uersionē ⁊ differūt: ⁊ fit in illis vox
coruina. cras. cras. Coruꝰ de archa
missus nō est reuersus Non querit
deꝰ dilationē i voce coruina: sed cō
fessionē i geitu colūbio. Missa colū
ba reuersa ē. Qm̄ diu cras cras. Ob
serua ultimū cras: q ignoras qd fit
vltimū cras Sufficiat qd vixisti us-
que ad hodiernū pccōr. Audisti: se-
pe soles audire: audisti ⁊ hoc Qm̄
cotidie audis: tā cotidie nō corrige
ris. Tu eni scōm duriciā cordis tui
et cor ipenitēs thesaurizas tibi irā
in die ire et reuelatiōis iusti iudicij
dei qui reddet vnicuiqꝫ scōm opera
sua. Nō sic tibi videat' deus miōrs
ut nō videat' ⁊ iustus. Misericors
⁊ miserator dn̄s. Audio gaudeo ita
dicis. audi ⁊ gaude. Adhuc addidit
lōgaimis ⁊ mltū miōrs: ⁊ in extre-
mo ⁊ verax Gaudes ad verba supe
riora: ad vltimū treme. Sic miseri
cors ⁊ lōgaimis ē: ut sit ⁊ verax Cū
tibi thesaurisaueris iram in die ire:
nōne expies iustū quē cōtempsisti
benignū. NOn in finem irascet'
neqꝫ ineternū indignabit'. Quia et
qd viuimus in flagellis ⁊ correctio
ne mortalitatis de indignatiōe ipiꝰ
est: de pena hoc habemꝰ primi pcci
Frēs mei nō solū cogitare debemꝰ

vt futuras minas ipiꝰ euadamus:
sed ⁊ pn̄tē irā. q ⁊ ista ira ipius est
cuius ⁊ se ⁊ nos fuisse dicit filios a
postolus. Ait quippe. Fuimꝰ enim
et nos aliqn̄ natura filij ire: sicut et
ceteri: Ergo ex ira ipiꝰ ē: ꝙ hic ho-
mo ꝑegrinat'. qd laborat. Nō ē ex
ira ipiꝰ frēs mei. In sudoē vltꝰ tui
⁊ in labore edes panē tuū. ⁊ terra
spinas ⁊ tribulos pariet tibi. aucto
ri nrō dictū ē. Aut si nō ē aliud vita
nrā: si potes cōuertere ad aliquam
voluptatem ubi spinas nō sentias
Elige qd volueris: auarus luxurio
sus: ut duo ista sola nō dicamꝰ: ad
de terciū. ābiciosus. In honor cu
piditate quāte spine. in luxuria libi
dinū quāte spine. in ardore auaricie
quāte spine. amores turpes q̄ntas
molestias habent. Quātas sollici-
tudines hic in ista vita. Omitto ge
hennā: vide ne ipa gehēna sis. Hoc
eni frēs mei de ira ipiꝰ ē: ⁊ cū te cō-
uerteris ut iuste agas. non poteris
nisi laborae in terra: ⁊ nō finitur la
bor: nisi cum finita fuerit via. Opor
tet in via laborae: ut in patria gau-
deamꝰ Ergo cōsolat' ꝓmissiōe sua
laborē tuū sudorem tuū. molestias
tuas: ⁊ dicit tibi. Nō in finē irasce-
tur: neqꝫ in etnū indignabit'. Non
scōm pccā nrā fecit nob. Deo grās
q hoc voluit: nō qd merebamur ac
cepimꝰ Nō scōm pccā nrā fecit no
bis: neqꝫ scōm iniquitates nrās re-
tribuit nobis. qm̄ scōm altitudinē
celi a terra: cōfirmauit dn̄s miām
suā sup timētes eū. Cōfirmauit do
minꝰ miām suā sup timētes eū. Se
cundū quid. Scōm altitudinē celi a
tra quid dixit. Si aliqn̄ potest celū
abcedē a ꝓtectiōe tre: aliqn̄ poterit
deꝰ nō ꝓtegē timētes se Attende ⁊
celū: ubiqꝫ atqꝫ vndiqꝫ ꝓtegit tram

et nulla ꝑs tre ē q̄ nō celo ꝓtegatur
Peccāt hōies sub celo. faciunt ōnia
mala sub celo: tñ ꝓtegūtᶻ celo. In=
de lux ad oculos. inde aer inde spūs
inde pluuia ad trā ꝓpter fruct⁹: in
de ōis miā a celo. Tolle auxiliū celi
a tra: statim deficiet. Sicut ͦg ꝓtec
tio celi ꝑmanet sup trā: sic ꝓtectio
dñi ꝑmanet sup timētes eū. Times
deū: sup̄ te ē ꝓtectio ipi⁹. Sed forte
flagellaris. ⁊ putas quia deseruit te
deus: si deseruit ꝓtectio celi trā: qꝛ
scōm altitudinē celi a tra confirma
uit dñs miām suā super timētes eū.
Et quid fecit? Quia non scōm pccā
nrā rtribuit nobis. Quātū distat
oriēs ab occidēte: lōge fecit a nobis
esse pccā nrā. Scōm altitudinē celis
a tra confirmauit dñs miāꝫ suā sup
nos. Dixi q̄re: ꝓpter ꝓtectionē Vn
de? Quātū distat oriēs ab occidēte
lōge fecit a nobis esse pccā nrā. No
uerūt qui sacmēta sciūt: tñ qd̄ oēs
audiē possunt dico. Qñ pccm̄ rmit
titur. occidūt pccā tua: oritᶻ grā tua
Pccā tua tāq̄ꝫ in occasum sunt: grā
qua liberaris in ortu ē. Veritas de
terra orta ē. Quid ē veritas de tra
orta ē? Nata ē grā tua. occidūt pec=
cata tua: inouaris q̊dāmō. Ad ortū
attēdere debes: ab occasu auerti de
bes. Auertē a pccis tuis: cōuertere
ad grāꝫ dei. Illis occidētib⁹ surgis
et ꝓficis. Sed ꝑs celi q̄ surgit rur=
sum in occasu it. No vndecūq̄ꝫ pos
sunt similitudiēs duci ad ꝑfcm̄: pñt
colliniari ip̄e res reb⁹ ad q̄s adhibē
tur. sicut dixi de aq̄la sicut de luna:
sic ⁊ hic occidit pars vna celi oritur
altera: sed ꝑs q̄ oritᶻ mō post duo=
decim horas occasura ē. Nō sic ē ḡ
cia q̄ nobis oritur: ⁊ pccā in eternū
occidūt: ⁊ grā in etnū manet. Qua
re aūt q̄ꝫtū distat oriēs ab occidēte
tm̄ lōge fecit a nobis pccā nrā: ut il
la occidāt ⁊ grā oriatᶻ: Quaē puta=
tis? Sicut miseretur pꝛ filiꝭs: sic
misert⁹ ē dñs timētib⁹ eū. Iā seui=
at q̄ꝫtū wlt: pater ē. Sed flagellauit
nos. ⁊ afflixit nos. ⁊ contriuit nos
pꝛ ē. Fili si ploras. sub patre plora:
noli cū indigatiōe. noli cū typo sup
bie. Nō pateris vnde plāgis medi=
cina ē nō pena: castigatio ē nō dāp
natio. Noli repellē flagellū: si non
vis repelli ab hereditate. Noli attē
dere quā penā habeas in flagello: sꝫ
quē locū in testamēto. Sicut mise=
ratur pꝛ filiꝭs: sic miserat⁹ ē dñs ti=
mētib⁹ eū. Qm̄ ipse cognouit fig
mentū nostrū id est infirmitatē nos
trā. Nouit quid fecerit quō lapsum
sit quō reficiendū sit quō adoptādū
quō ditādū sit. Ecce facti sum⁹ de li=
mo prim⁹ homo de terra terrenus
secūdus homo de celo celestis. Mi
sit et filiū suū qui factus est secund⁹
homo qui ante omnia deus Secū=
dus eni in aduentu: prior in reditu:
Post mltos mortuus est: ante om
nes rsurrexit. Ipse cognouit figmē
tum nostrū. Quod figmētū? Nos
Vnde loqueris quia cognouit? Qui
a miseratus ēst Memēto quia pul
uis sum⁹. Ad ipsū deum conuersus
ait memēto: quasi obliuiscatur de⁹
Sic cognoscit sic cognouit ut non
obliuiscatur. Sed quid est memēto
Perseueret erga nos miā tua. Cog
nouisti figmētū nrm̄ q̊dāmō: ne ob
liuiscarꝫ figmētū nrm̄ Ne obliuisca
mur grām tuā. Memēto qꝛ puluis
sum⁹. Homo tāq̄ꝫ fenū dies illi⁹
Attendat qd̄ sit hō nō supbiat hō tā
q̄ꝫ fenū dies illi⁹. Quid supbit fenū
ad tēp⁹ mō florēs post paululum a
rescēs? Quid supbit fenum ad tēp⁹
vigens ⁊ h̄ ad ꝑuum tēp⁹ donec sol

candescat? Bonū est ergo nobis ut
miā ipsius sit super nos . et de feno
aurꝫ faciat Nam homo tanqȝ fenū di
es eius Sicut flos agri ita efflo
rebit . Totus splendor generis huā
ni hōres potestates dicie tipi mine
tumores : flos feni est Floret illa do
mus . et magna dom⁹ floret illa fai-
lia et qȝ mltis florꝫ aut qȝ mltis ānis
viuūt? Mlti āni tibi . breue tēp⁹ deo
Deus nō sic numerat quō numeras
In cōpatiōe lōgorū et lōge viuētiū
sclorū ōnis flos c⁹cūqȝ dom⁹ sic est
quō flos agri . Vix est ānua pulchri-
tudo anni . Quidqd ibi vigꝫ qdqd ibi
candet . quidqd ibi pulchrū ē nō pan
nat . ymmo per totū annū duci non
potest . Qm̄ exiguo tempore tran-
seunt flores ꝛ h̄ est pulchrū in herb?
Hoc qd valde pulchrū est h̄ cito ca-
dit Omnis caro fenū et claritas ho
minis vt flos feni Fenū aruit ꝛ flos
decidit verbū aūt domini manet in
eternū Quia ergo quō pr̄ cognouit
figmētum nr̄m qꝛ fenū sum⁹ ꝛ ad tē
pus florere possum⁹ misit nob̄ v̄bū
suum et verbū suū qd manet in eter
nū fecit fenum quod non manꝫ in e
ternū Fratrem fecit natura vnige-
nitū . vnicū natū de sbstātia sua frēꝫ
adoptatis tot fratrib⁹ fecit . Noli
mirari qꝛ pticeps eris eternitatis il
lius . factus est ipse prior perticeps
feni tui Qd excelsū est a te tibi nō de
negauit . qui quod hūile eāt ex te sus
cepit Ergo homo qȝtū ad hominem
attinꝫ sicut fenū dies eius sicut flos
agri ita florebit Quoniā spūs p-
trāsibit in eo et non erit et non cog
noscet amplius locū suum . Quasi q
dam perditio quasi interitus quidā
Ecce qui se inflat ecce qui tumꝫ ecce
qui se extollit . spūs ptrāsiet in eo et
non erit et non cognoscet amplius

locū suum Videte cotidie moriētes
et hoc erit totum : ipse erit finis Nō
alloquitur enim fenū . Sꝫ propter qd
et v̄bū fenū factū est . Tu eni homo
propter te autem et verbū factū est
homo Tu caro et propter te verbū
caro factum est . Omnis caro fenū
et verbum caro est factum Quanta
ergo spes feni . quando verbū caro
factum est illud quod manet in eter
num? Non dedignatus est suscipe-
re fenum ne de se desparet fenū . Er
go qd ad te attendis humilitatē tuā
cogita . puluerem tuum cogita noli
extolli . Quidqd melius eris . gracia
illius eris Audi enim qd sequitur
Misericordia vero dn̄i i seculo et
in seculū super timētes eū Qui non
timetis eū fenum et in feno ꝛ in tor
mento cum feno eritis . Resurget e
ni caro ad tormētū : gaudeāt illi qui
timent eum quia super eos miseri-
cordia eius Et iusticia eius sup
filios filiorū . Retributionem dicit
super filios filiorū Qm̄ mlti sunt s
ui dei non habentes filios . qȝtomi⁹
filios filiorū? Sꝫ filios nostros di-
cit opera nostra . filios filiorū mer
cedem operum nostrorum Iusticia
eius super filios filiorum Custo
dientibus testamentum eius Vide-
ant ne putent omnes ad se pertine-
re quod dictum est . eligant cū licet .
Custodientibus inquit testamentū
eius . Et memoria retinentibus
mandata eius vt faciant ea Iam te
disponebas extollere et forte redde
re michi psalterium qd ego nō tene
o . aut totam legem memoriter pro
nūciare . Plāe in meōria melior me .
melior q̊uis iusto si iustus ad verbū
legem nō tenet Sed vide vt precep
ta teneas Sed quō nō teneas? Nō
memoria sed vita Memoria retinē

tibus mādata eius .nō vt reddāt ea
ſꝫ vt faciant ea . Jam forte mō ꝑtur
batur vniuſcuiuſꝗ aiā . Quis tenꝫ ō
nia mādata dei? Quis tenꝫ ōnes lit
teras dei? Ecce volo nō ſolū memo
ria tenere ſed et opibꝰ meiſ facē Sꝫ
quis tenet ōnia memoria? Noli tiē
re nō te onerat . in duobus precep=
tis tota lex pendet et ꝓphete Sꝫ to
tam legem volo tenere Tene ſi po=
tes Nō potes quō potes? Quācū=
ꝗ paginā iterrogaueris . hoc tibi rſ
pōdebit Quod tenes tene caritatē
tene . finis precepti eſt caritas . No
li cogitare de mltitudiē ramorū ra=
dicem tene et tota arbor in te eſt Et
memoria retinentibꝰ mādāta eius.
vt faciant ea. Dominꝰ parauit in
celo thronū ſuum Quis niſi xp̄s pa
uit in celo thronū ſuū? Qui deſcen=
dit et aſcendit . qui mortuus eſt ⁊ re
ſurrexit . qui hominē aſſūptū in celū
leuauit ipſe parauit i celo thronum
ſuū Thronus eſt ſedes iudicis . Ob
ſeruate ergo que audiſtis . quia pa=
rauit in celo thronū ſuū. Faciat qḋ
vult quiſꝗ in terra non erit ipunitū
pccm̄ non erit infrcūoſa iuſticia qui
a dn̄s qui ante thronū iudicis homi
nis irriſus ē . in celo ꝑauit thronum
ſuū Dn̄s in celo ꝑauit thronū ſuum
Et regnū eius oīm dn̄abitur Dn̄i
eſt regnū . et ipſe dn̄abitur gētiū . Et
regnū eiꝰ oīm dn̄abitur Bn̄dicite
dn̄m oēs āgeli eiꝰ . potentes fortitu
diē faciētes v̉bū eius . Ergo tu v̉bo
dei nōdū iuſtꝰ es aut fidelis . niſi cū
facis . Potētes fortitudiē . faciētes
v̉bū eius Benedicite dn̄m oēs v̉
tutes eius miſtri eiꝰ faciētes volū=
tatem ipſius . Oēs āgeli ōnes potē
tes fortitudine facientes v̉bū eius.
ōnes virtutes eius oēs miniſtri eiꝰ
facientes volūtatem ipſius vos bn̄
dicite dn̄m . Omnes eniꝫ male viuē
tes et ſi lingua taceāt . vita dn̄o ma=
ledicūt . Quid ꝓdeſt qꝛ ẏp̄nū cantat
ligua tua ſi ſacrilegiū exalat vita tua
Male viuendo mltas linguas mi=
ſiſti in blaſphemiā Ligua vacat ẏp̄=
no . et ceteri te intuentiū vacāt blaſ
phemijs Si ergo vis benedicē do=
minum fac verbū eius fac volūtatē
eius In petra edifica non in hare
na Audire et non facere . in arena e=
dificaē eſt Audire et facere in petra
edificare eſt Si in harena edificas .
ruinam edificas ſi nichil edificas ex
poſitus pluuie flumībꝰ . ventis ante
rapieris ꝗꝫ ſteteris . Ergo nō eſt ceſ
ſandum ſed edificandū . nec ſic edi=
ficandū vt ruina edificetur . ſed i pe
tra edificādū vt temptatio non eū=
tat Si ſic eſt benedic dn̄o . ſi nō ē ſic
noli blandiri lingue tue . Vitam tuā
interroga ipſa tibi reſpondeat Jn=
uenis quid ſis mali . geme confitere
confeſſio tua poteſt dn̄m benedice
re ſed mutatio tua in bn̄dictione ꝑ=
ſeueret Benedicite dn̄o ōnia ope
ra eius in ōni loco dn̄ationis eius
Ergo in ōni loco ibi non benedicat
vbi non dominatur Jn ōni loco do
minationis eius . Ne forte aliq̇s di
cat . nō poſſum bn̄dicere dn̄m in ori
ēte quia ad occidentem ꝓfectus eſt
aut non poſſum in occidente . quia i
oriente eſt . non ab oriente et occidē
te nō a deſertis mōtibꝰ qm̄ deus iu
dex eſt . Sic vbiꝗ eſt vt vbiꝗ bn̄di=
catur ſic vndiꝗ eſt vt illi vndiꝗ iubi
letur . ſic vndiꝗ bn̄dicitur vt vndiꝗ
bene viuatur . Bn̄dicite dn̄m oīa o=
pera eius . quia cū ceperis in bōa vi
ta bn̄dicere dominū . omnia opera
eius eum bn̄dicūt . non merita tua .
Jpſe eni per te et in te bonū operaᷓ
dicente apoſtolo . cū timore et tre=

26

more vr̄az ipsorū salutē operamini deus eni est qui operatur in vobis. Ergo ne te extuleris. qui facis v̄bū eius qui facis volūtatē eius. voluit te humiliari respiciendo grāz eius vnde hoc cōsecutus es In ōni loco dn̄ationis eius B n̄dic anima mea dn̄m Ipse vltim⁹ v̄sus est. qui prim⁹. Benedictio a capite benedictio in finem. A benedictione ꝓfecti su⁹ ad bn̄dictionē redeam⁹ in bn̄dictione regnem⁹ Cōuersi ad dn̄m.

Explicit p̄s centesim⁹ secūdus. Incipit p̄s centesim⁹ tercius

D Ie qdē nudi⁹tciano q̄ztū me misse dignami. habūdāt r̄fecti estis Sed quia nos eciā post longū sermonē auidissime dimisistiz. nō putauim⁹ scitatē vrāz hodierni diei debito fraudādā vt h̄ fit ō debito. illud de lucro. Psalm⁹ qui lectus ē ꝓpe tot⁹ figuris rerū misterijsq̄ꝫ cōtexitur. et opus habet nō solū nrāz sed eciā vrāz nō peruā intentionem q̄ꝫq̄ꝫ eciā cūcta q̄ dcā sunt possint ad lrām religiose accipi Enumerātur eni ꝛ si nō omnia multa tn̄ opa dei. q̄ nota sunt oib⁹ ītuētibus q̄ norūt et ex hijs que fcā sunt et vidētur illius invisibilia ītellcū ꝯspicere: Videm⁹ eni fabricā mūdi āplā quādā ex celo ꝛ t̄ra et oim̄ que in eis sunt. et ex h⁹ fabrice magnitudine ac pulchritudine fabricatoris ipsi⁹ īestiābilē magnitudinem et pulchritudinē ꝛ si non dū videm⁹ iā tn̄ amam⁹. Nō eni cessauit q̄ nondū p̄t nr̄i cordis puritate cōspici an̄ ocl'os nrōs ponē opa sua vt videntes que possum⁹ amem⁹ q̄p videre nō possu⁹ et ipsi⁹ amoris merito aliqn̄ videre possim⁹. Tn̄ i omnib⁹ q̄ dcā sunt q̄rend⁹ est eciam ītellcūs spūal' ad q̄p ꝑscrutādū adiuuabūt nos in xp̄i nomine desideria vr̄a. quib⁹ q̄si manib⁹ invisibilibus ad invisibilem ianuā pulsatis vt invisibilit' nob aperiatur. et invisibilit' intretis et īuisibilit' sanemini. Ergo dicamus omnes bn̄dic aīā mea dominū Alloquamur ōnes animā nostrā q꜒ omniū nostrū anima ꝑ vnā fidem vna anima est. et ōnes nos q̄cūq̄ꝫ in xp̄m credim⁹ ꝓpter vnitatē corporis eius vnus homo sumus. Bn̄dic anima nostra dominū ꝓ tantis beneficijs eius. ꝓ tam multis ꝛ magnis munerib⁹ grārū eius Que munera inuenim⁹ in h̄ psalmo intē ti. et excussa nebula carnalis cogitacionis q̄ztū possum⁹ erecta mente ꝛ q̄ztū possum⁹ directa acie ꝛ q̄ztū possum⁹ puro oculo cordis nostri q̄ztū non inpedit presens vita q̄ztū nō occupant rerū presentiū desideria. et q̄ztū n̄ excecat cupiditas seculi Erecti ḡ audituri sum⁹ magnalia et pulchra desideria. et plena leticia gaudiorū. Que munera eius? Que iā ille qui conceperat istū psalmū videbat animo. et ipsi⁹ visionis exultatione ructabat dicens.

B enedic anima mea dn̄m. dn̄e deus me⁹ magnificat⁹ es nimis. Vide magnifica q̄ dicturus est in quib⁹ magnificis nō vtiq̄ꝫ nisi ille laudād⁹ ē auctor oim̄ magnificorū C onfessionē et decorē induisti O dn̄e deus meus qui magnificat⁹ es nimis. vnde magnificatus es nimis? Nōne sꝑ magnus? Nōne semper magnificus? Nūq̄d perfectus nō es vt crescas? Nūq̄d deficis vt aliqn̄ minuaris? Sꝫ q꜒ es q̄d es ꝛ vere es vtiq̄ꝫ nomē tuū dixisti famulo tuo moysi ego sum qui sum. vtiq̄ꝫ magn⁹ es. et magnitudo tua sempiterna est nec cepit nec desinit nec ab inicio t꜡pis incipit nec vsq̄ꝫ ad finem

tempoꝛis excurrit. nec in medio ali
quid patitur iconmutabilr̃ eni mag=
nitudo est. Quō ergo magnificatꝰ
es nimis? Alius ps̄ admonet nos.
Ait eni. mirificata est sciā tua ex me
Si recte dicitur mirificata est scien
cia tua ex me. recte dicitur magnifi
catus es nimis domine deus meus
ex me. Sed ħ ad huc est querendū.
Ex me magnificatur deꝰ meus? Ex
me ergo magnus fit? Docet nos a
liqd et cotidiana oꝛatio salutis nos
tre Sanctificetur nomē tuū cotidie
petimꝰ cotidie rogamꝰ vt fiat. Si
nos qsꝗ introget quid est qd̄ petitꝫ
vt sāctificetur nomē dei aliqn̄ enim
scm̄ non est vt mō sanctificetur? Et
tamē nisi velimꝰ fieri non petēmus
vt fieret Alia eni gratulatio alia oꝛa
tio Gratulamur ex eo qd̄ est. oꝛamꝰ
vt sit qd̄ nōdū est. Quid ē ergo sanc
tificetur nomē tuū? Et intelligimus
qd̄ hic dcm̄ est. dñe deꝰ meꝰ magnifi
catus es nimis. ħ ē scificetur nomē
tuū. scm̄ fit apd̄ hoīēs nomen tuum
Sanctū est eni sꝑ nomē tuū. sꝫ qbus
dā inmūdis nōdū est scm̄ nomē tu
um Dicit eni apl's oiā mūda mūdis
inmūdis autem et infidelibꝰ nichil ē
mundū. Si inmundis et infidelibꝰ
nichil est mūdū. quero causā. Sed q
busdā inmūdis nondū est causa sed
polluta sunt inqt eoꝛū et mens et cō
scia.. Si nichil est eis mūdū nec deꝰ
nisi forte putatis mūdū videri deū
illr̃ qui cotidie blasphemāt eū Si mū
dus est placeat. si placet laudetur.
Si aūt blasphematur displicet. et si
displicet. quō pt mūdū esse qd̄ displi
cet? Quid ergo rogamꝰ? Sanctifi
cetur nomē tuū in illr̃ hominibꝰ. q ꝑ
infidelitatē nondū habent nomē de
i scm̄ qbꝰ nondū est ille scūs. q per se
et in se et in sanctis suis sanctus est.

Rogamꝰ pro gn̄e huāno. rogaꝰ ꝓ
oꝛbe trarū. ꝓ oibꝰ gētibꝰ cotidie se
dentibꝰ et disputantibꝰ qꝛ nō rcūs
deus ⁊ nō rcē iudicat deus vt aliqn̄
ipi se coꝛrigāt ⁊ rcm̄ coꝛ ad illius rci
tudinē ducāt ⁊ adherētes eidē dircō
ad rcm̄. n̄ iā vituperēt sꝫ placeat rec
tꝫ rcūs. qꝛ ꝗ bonꝰ deꝰ isrl'sꝫ rcis coꝛ
d̄ Ergo cū vidēt iste q cātat. iste nos
ipi. id ē coꝛpꝰ xp̄i mēbꝛa xp̄i. cū vide
ret ꝗta ꝑstiterit deꝰ generi huāno.
cui ātea aut nullꝰ aut fl's. aut nō tā
magnꝰ videbatur deus in opibꝰ su
is eū vidēs. dñe deꝰ meꝰ iqt magni
ficatꝰ es nimꝫ. id ē q nōdū te itellige
bā. itelligo te magnū. Magnꝰ iꝑ e
ciā occultꝰ. sꝫ m̄ tūc magnꝰ qn̄ appa
ruisti fcūs es manifestꝰ Magnifi=
catus es ergo ex me qm̄ mirificata
ē sciā tua ex me. mira eni fcā ē ex me
Ergo illā mir oꝛ ꝯūsus ad illā. illa āt
⁊ si nō ꝯūtar ⁊ si nō pꝰ ꝯūsionē auer
tar i te grata ꝑmanꝫ Sꝫ ego iā mag
nꝰ fcūs in ea. ⁊ ex diminuto fcūs in
teger in ea. mir oꝛ ꝙ nō nouerā. nō
ꝙ mō magnū fcm̄ est ex q didici. Sed
qꝛ magnꝰ fcūs sum ex q didici. Audi
iā et vbi vide² magnificatꝰ deus ni=
mis semꝑ magnus magnificatus e
ni nimis in operibus suis ad nos.

Confessionē ⁊ decoꝛē induisti.
Ante decoꝛē ꝯfessionē posuit. decꝰ
in pulchꝛitudinē. Queris pulchꝛitu
dinē bonā rē qris Sed qre qris pul
chꝛitudinē o aiā? Vt amet te spōsus
tuus Eteni displices ei feda Ille aūt
qualr̃ ē? Speciosus foꝛma ꝑ filijs ho
minū Osculari vis feda pulchꝛū. sꝫ
nō attēdis qꝛ tu inqtatibꝰ plena es.
Diffusa ē aūt grā in labijs tuis. Sic
eni d̄ illo dcm̄ est Speciosus foꝛma
pꝛe filijs hōim diffusa est grā in labi
is tuis ꝓpterea adolescētule dilexe=
rūt te Est ergo qdē foꝛmosus ē qdē

pulcher pre filijs hominū et si filius
hois tñ pre filijs hoim. huic tu pla-
cē vis o aīa hūana. o vna i mltꝫ Au
diam⁹ ecciāꝫ q̄ erat ilľ aīa vna ꝛ cor
vnū in deū Hāc alloquitur psalm⁹.
Vis ei placere: Nō potes q̄diu de
formis es Quid facies vt pulchra sis
Prius tibi displiceat d̄formitas tu
a et tūc ab illo ipso cui vis placē pul
chra mereberis pulchritudīeꝫ Ipse
eni erit reformator tu⁹ qui fuit for
mator tu⁹ Ergo pus attende q̄ sis.
ne audeas ire feda in pulchri oscula
Et qd intuens inqt me videbo: Po
suit t̄ speculū scpturā suā Legit' ibi
bti mūdicordes qm̄ ipi deū videbūt
Speculū in hac lectione ꝓpositum
est vide si h̄ es qd̄ dixit si nōdū es ge
me vt sis Renūciabit tibi speculum
faciē tuā Sicut speculū non senties
adulatorē sic nec te palpes Hoc ti-
bi oñdit nitor ille qd̄ es. vide que es
et si tibi displicet vide vt nō sis Si e
nim cū feda sis tibimꝫipsi adhuc dis
plices. pulchro iam places. Quid er
go: Qm̄ displicet tibi feditas tua in
cipis ei in cōfessione. sicut alibi dici
tur incipite dño in cōfessiōe Primo
accusa feditatē tuā. feditas eni ani-
me de pccis de iniqtatibus. Accusā
do feditatē tuā incipe ꝯfiteri a cōfes
sione incipis decorari. Quo decorā
te nisi specioso forma pre filijs hoi-
num: Vt aūt ꝛ decorā faceret. aude
o dicere amauit et fedā. Quid est a
mauit et fedā: Eteni xp̄s ꝓ impijs
mortuus est Quā vitam tibi seruat
iustificato qui suā mortem donauit
et impio: Ecce pulcher ille et speci-
osus forma pre filijs hoim. qui ius-
tissim⁹ pre filijs hoim qm̄ veniebat
ad fedā vt faceret pulchrā. dicā et h̄
q̄ in scripturis inuenio: fedus fac-
tus est Non me in h̄ audiatis. ne in
hoc verbo temē lapsus sum. Sicut
eni dixeram amauit ꝛ fedā. non aūt
q̄si congruenter dixerā. quibusdā ilľ
amātib⁹ nisi michi testis ꝓcederet.
et dixi qd̄ dixit aplus Vis nosse qd̄ a
maret ꝛ fedā: Crist⁹ ꝓ ipijs mortu⁹
est. Sic et modo qd̄ dixi vt veniret
ad fedā fed⁹ fcūs d̄form̄ꝫ fcūs ē quō
ꝓbabo. qñ iā m̄ p̄dixit dinū eloq̄
ū speciosus forma p̄ filijs hōim: Sꝫ
ī ipso diuino eloquio rursus habeo
Vidim⁹ eū et nō habebat speciē neꝫ
decorē. Speciosus forma pre filijs
hominū vidim⁹ eū et nō hēbat spe-
ciem neꝫ decorē Non dixit non vidi
m⁹ ꝛ ideo nesciebam⁹ vtrū hrēt spe
ciem neq̄ d̄corem. ecce vidim⁹ ꝛ nō
hēbat spēꝫ neꝫ d̄coēꝫ. Vbi ergo illū
vidit q̄ dixit. speciosus forma pre fi
lijs hominū. Et vbi illū vidit qui dix
it non habebat spēꝫ neq̄ decorē: Au
di vbi eū vidit q̄ dixit. speciosus for
ma p̄ filijs hominū Cū in forma dei
esset non rapinā arbitrat⁹ est esse se
equalem deo Merito p̄ filijs homi
nū quia equaľ deo Ecce accepi et ag
noui. vbi eū viderit qui dixit. specio
sus forma pre filijs hominū Respō
derit eni nobis. Vbi videri queris:
In forma dei. Et vnde vidisti in for
ma dei: Quō vidisti in forma dei:
Quia inuisibilia eius per ea que fac
ta sunt intellcā cōspiciūtur Bene op
time accepi. agnoui et q̄ videris et
q̄lem videris et vbi videris et vnde
videris Quē vidisti: Spōsum nr̄m
Qualē vidisti: Speciosum forma
pre filijs hominū Vbi vidisti: Cū in
forma dei esset. Vnde vidisti: Per e
a que facta sunt intellcā cōspiciūtur
Videam⁹ et iste quid dicat. alius ꝓ-
pha sed non alius spiritus Non eni
discordāt inter se. Exhibuit nobis il
le speciosum forma pre filijs homi-

nũ exhibeat et iste qd̕ ait. vidim⁹ eũ
⁊ non habebat speciem nez decorẽ.
Vnus apl's paul⁹ ꝓphetã vtrũqꝫ cõ
iungit vnũ capl'm pauli vtriqꝫ ꝓphe
ꝓhibet testimoniũ. Ibi habeo speci
osum forma pre filijs hominũ. qui
cũ in forma dei essꝫ non rapinam ar
bitratus est esse se eq̃lem deo. Ibi
dixit qd̕ vidit et alius non hn̄tẽ spe-
ciẽ neqꝫ decorẽ. q2 semꝫipm exinani
uit formã serui accipiens. in simili-
tudinem hoim fcũs et habitu inuen
tus vt homo huiliauit se fcũs obedi
ens vsqꝫ ad mortẽ. mortẽ aũt cruc3.
Merito viderũt eũ et nõ hẽbat spe
ciẽ neqꝫ decorẽ. Merito añ crucẽ a
gitabãt caput. hiccine est tot⁹ filius
dei? Si filius dei est. descẽdat de cru
ce Sed nõ habebat spẽz neqꝫ deco-
rẽ eciã sitio qb⁹ displicet: q2 non hẽ-
bat spẽz neqꝫ decorẽ. O agitãtes ca
put añ crucẽ ⁊ nõ figentes caput in
capite qd̕ pendebat i cruce Merito
nutat insultãtiũ caput. donec sit eo
rũ caput ille ipe cui insultabatur. Ec
ce resumit decorẽ et magnũ decorẽ.
ecce qd̕ dicis tu. min⁹ est ꝙ qd̕ fecit.
Dicis tu. si filius dei est descendat d̕
cruce Ecce de cruce nõ descendit sed
de sepulchro resurrexit Ergo aiã de
cora esse nõ pt. nisi confessa fuerit fe
ditatem ei qui sp pulch. et xp̄t te ad
temp⁹ nõ pulch et sic ad tẽp⁹ nõ pul
cher in forma serui. vt nũqꝫ deficerꝫ
a pulchritudie q̃ est in forma dei. Er
go tu ecciã habes decorẽ. dicitur et
tibi in canticis canticoꝝ o decora in
ter mulieres dicitur de te. que est is-
ta que ascendit dealbata? Quid ẽ de
albata? Illuiata non dealbata sicut
fuscata q̃admodũ se dealbãt femiẽ
que uolũt videri qd̕ nõ st̃ nõ dealba
ta sicut paries dealbat⁹ Destruetur
eni sicut dicit apl's paries dealbat⁹.
ypocrisis et simlatio. paries dealbat⁹
foris tectoriũ intus lutũ Non ergo
illa sic dealbata sed dealbata illumi-
nata quia non per se alba Prius in-
q̇t fui blasphem⁹ et itẽ. fuim⁹ eni et
nos aliqñ natura filij ire sicut et ce-
tẽri Accedit grã illuminãs ⁊ dealbãs
primo nigra fuisti sꝫ facta es alba ex
grã illi⁹ Fuist3 eni aliqñ tẽbre. nunc
ãt lux in dño. Dr̄ g̊ et de te: q̃ est ista
q̃ ascẽdit dealbata iã mirabil' iã vix ꝯ
tẽplabil' Admirãt3 ẽ eni dicẽ que est
ista que ascendit dealbata tã pulcra
tã luiosa tã sine macl'a ⁊ ruga Nõne
ista ẽ q̃ iacebat in ceno iniq̃tatũ Nõ
ne ista ẽ q̃ iacebat i fornicatiõe ydo
loꝝ? Nõne ista est que inmũda erat
in õi cupiditate desiderioqꝫ carnali?
Que ẽ ergo ista q̃ ascendit dealbata?
Attende quis sit qui ꝓ te fcũs ẽ non
hñs spẽz nez decorẽ ⁊ intellig3 h⁹ cla
ritatis hõrẽ. Si miraris illi⁹ huilita
tẽ xp̄t hanc. noli iã mirari huius cel
situdinẽ xp̄t illũ. Quãte felicitatis ẽ
ista dealbata vt et cũ esset nigra pul
chrũ ad se d̕poneret q̇ ꝓ impijs mo
reretur. Ergo iduit se dñs de⁹ nr̃ cõ
fessionẽ et decorẽ induit se eccliã Ip
sa eni eccia cõfessio et dec⁹. ante cõ-
fessio postea dec⁹ Cõfessio peccõrũ
decus recte viuentiũ. Cõfessionẽ et
decorem induisti. Circũamict⁹ lu
mẽ sicut vestimẽtũ. Ipa est vestis
eius d̕ q̃ iã dixi. nõ hñs maculã iã ru
gã. Lux vocat̕. et iã hoc dixi fuistis
aliqñ tñbre. nũc ãt lux in dño nõ er-
go in vob. nã tñbre in vob lux aũt in
dño Ergo circũamictus lumẽ velut
vestimẽtũ Extẽdẽs celũ sicut pel
lẽ Quõ fecit h̊ vt iduerꝫ se sicut vesti
mẽtũ lumẽ eccliã? Enuãre vult figu
rat3 qb⁹ dã sacmẽt3 quõ lux fcã sit ec
cl'ia quõ fcã sit sñ macl'a ⁊ ruga quõ
fcã sit cãdida dealbata fulgẽs in ves
titu spõsi sui inherẽs illi. Quõ fcã sit
audiam⁹ Extẽdit celũ sicut pellẽ ⁊ h̊

q̄dē video Quis enī extēdit h̄ celum quod nr̄is carnalib⁹ oculı̄ituem². ni si deus. Et extendit sicut pellē. Ad facilitatem redigit si ad lr̄āz accipias. Eteni cū videris istā fabricā magnā qꝛ cū q̄sq̧ hoīm vnā vl̄ p̄uā camerā extenderit magno molimīe magno labore ac difficultate ac diuturna operatione id facit. ne h⁹mōi laborē in dei opib⁹ īfirmitas suspicaēt̄ huāna attulit q̄ðdā facilitatē ꝓ tua capacitate vt sic q̄dāmō incipias credē facile op̄antē deū. ꝛ nō putaē sic eū extendisse celū sicut in tectū dom⁹ tue s̄ʒ qꝛ tibi facile est extēdē vnā pellem tā illi facile fuisse extēdē tā magnū celū. Mira facilitas. et tn̄ adhuc sp̄s ē tardo loq̄t. tibi inquā adhuc tardo dicit sp̄us. Nā nec sic extendit de⁹ celum sicut tu pellē. Si eni sic extēdit. ecce ante te pell̄ vl̄ rugosa vl̄ plicita ponitur. dic vt extēdatur. dicto tuo extende pellē. Nō possum inq̄s. Ergo ꝛ ī extēdā pellē m̄l̄tū lōge es a facilitate dei. Ipse eni dixit ꝛ fc̄ā sunt. dixit. fiat firmamētū īt aquā ꝛ aquā et sic fc̄m̄ ē. Tn̄ ꝓpt̄ facilitatē significādā scd̄m sensū tuū. accepis aliq̄d iteri ad lr̄āz. Figurate āt si aliq̄d tectū retegi volum⁹ et pulsare acclusum. inueuim⁹ extēdisse deū celū sicut pellē vt intelligam⁹ celū sc̄āz scripturā. Hanc auctoritatem primo posuit deus in ecclesia sua īde cepit exequi cetera. Posuit enim celum et extendit sicut pellem. et non frustra sicut pellem. Primo istā famā predicātiū extēdit sicut pellē. Pell̄ mortalitatē significat. Propterea et illi duo homines primi parentes nostri auctores peccati generis humani adam ꝛ eua. cum in paradiso contemto dei precepto ad suggestionem suasionēq̧ serpentis transgressi essent q̄d iusserat deus facti mortales dimissi sunt de paradiso. Vt autem significaretur ipsa mortalitas eorum. induti sunt tunicis pelliceis. De pellibus enim tunicas fc̄ās acceperūt. Pelles enim detrahi non solent nisi de animalibus mortuis. Ergo pellium nomine mortalitas illa figurata est. Quid ergo. Hic si dīna sc̄ptura significatur pell̄ nomīe. quō de pelle fecit de⁹ celū ꝛ extēdit celū sicut pellē? Quia per q̄s nob̄ sc̄ptura p̄dicata ē mortales fuerūt. Illud quidē v̄bū d̄ ī s̄p idē s̄p īcōmutabile atq̧ īdeficiēs. ecce īpncipio erat v̄bū. ꝛ verbū erat apud deū et de⁹ erat v̄bū. Nūq̄d eāt et mō nō est. Et est et semp erit. Si ergo ē v̄bū dei deus apud deū. lege si potes. Sed quid dicis qꝛ sursum ē et iō legē nō potes. Vbiq̧ est verbū dei ꝑtendit a fine vsq̧ ad finem fortiter. et attingit omnia ꝓpter suam mundiciam. In h̄ mundo erat ꝛ mūdus per ipsum factus est ꝛ cū venit hic erat. Venit enim in carne nūq̄ absens diuinitate. Quare ergo legē nō poteras nisi qꝛ in sapientia dei non cognouit mūdus ꝑ sapiētiā deū ibi ꝯstitut⁹ in sapiētia dei. Omnia eni ibi et ipsa s̄btracta nulla sunt. ibi constitutus non poteras cognoscē per sapiāz deū. Ergo nccāriū erat q̄d seq̄t. placuit dō ꝑ stulticiā p̄dicatiōis saluos facē credētes. Si ꝑ stulticiā p̄dicatiōis salui futūi erāt credētes. elegit de⁹ q̄dā mortlia elegit homīēs mortles ꝛ morituros adhibita ligua mortli exhibuit sonos mortles adhibī dispēsatiōe mortaliū adhibuit instrumēta mortaliū ꝛ in eo ē fc̄m est celū vt in re mortali ꝯgnoscēs v̄bū īmortale ꝛ fiēs tu q̄q̧ eiusdē v̄bi pticipatiōe inmortal̄. Dixit moyses et mortuus est. ait enim illi deus. ascende in montem et morere. Mortu⁹ ē ihēmias ꝛ tot ꝓphe mortui s̄t

et mortuorũ dcã q² nõ eorũ ƺ ꝑ eos
illi⁹ erant qui extẽdit celũ sicut pel-
lem .manent vsqꝫ ad posteritatem
nostrã .Ecce apl's solutus de hac vi
ta q̇ dixit dissolui et esse cũ xp̄o mlto
mg ̄ ee optimũ .viuit nũc cũ xp̄o si-
cut illi ꝓphe omnes viuũt cũ xp̄o:
Sed ꝑ qd nob dispẽsa ̄ id qd legim⁹:
Per id qd moriturũ erat .ꝑ os ꝑ lin
guam dentes manus .Diã ista qb⁹
opat⁹ ẽ apl's totũ qd legi⁹ corporis
officia sũt. ƺ iubẽte aiã cui iubebat d
us ꝓpterea extensum ẽ celũ sicut pel
lis .Nos sb celo tãqꝫ sb pelle diuina
rũ scpturarũ legi⁹ mõ cũ tenditur.
Eteni postea celũ plicabitur vt lib.
nõ frustra frẽs h vt pellis .ibi vt lib
figurarũ Ibi qddã nob ẽ qd ad scp-
turã dinam attinꝫ et tẽdit sicut pell
et tenditur sermo mortuorũ .Ergo
ideo tenditur sicut pell et mltoma-
mag ̄ tẽditur q² illi mortui st Nã p⁹
mortẽ pl⁹ innotuerũt ꝓphe et apl'i
nõ erãt tã noti cũ viuerẽt Prophe-
tas viuos sola iudea habuit .mortu
os oẽs gentes .Cũ eni viuerẽt non
dũ erat extensa pell .nõdũ erat extẽ
sum celũ vt tegẽt orbẽ trarũ .Et ex-
tẽdit g celũ sicut pellẽ. Qui ꝓteg ̄
aq̇s supiora eius Et h legi⁹. et ad lit
terã bene intelligitur .Qñ eni iussit
vt fierꝫ firmamẽtũ inter aq̃s et aq̃s
fcm ẽ .vt sint aque inferiores que ꝑ
fũdunt terras et sint aque supiores
remote ab aspectibus tñ fidei con-
mendate. Et aque inquit que sup ce
los st laudẽt nomẽ dñi. qm ipe dixit
et fcã sunt ipse mãdauit et creata st.
Ergo explicat⁹ ẽ sensus ad lrãꝫ ꝓte
git eni i aq̇s supiora ei⁹ .Quid ad fi
gurã: Qm in figura accepim⁹ pellẽ
scpturã scãꝫ et auctoritatẽ dini vbi
dispensatã nobis per mortales qb⁹
mortuis eiusdẽ dispensationis fa-
ma extenditur .Scdm h quõ ꝓtegit
in aquis superiora eius: Cuius su-
periora: Celi. Et quid celum: Sãc-
ta scriptura Que sunt superiora sãc
te scripture: Quid inuenim⁹ in scp
turis sanctis superius .paulũ inter
roga .Supereminẽtiorẽ inquit viã
vobis demonstro .Quam dicit sup
eminentiorem viam: Si linguis ho
minũ loquar et angelorũ caritatem
autem non habeam factus sum ve-
lut eramẽtũ sonans aut cimbalum
tinniens .Si ergo nichil supereminentius in scriptura sancta inueniri
potest qꝫ caritas superiora celi quõ
in aquis ꝓtegũtur si superiora scp-
ture precepta caritat ̄ sunt: Audi qꝫ
admodũ .Caritas inquit dei diffuia
est in cordib⁹ nr̃is .per spiritũ scm q
datus est nobis Iam nomine diffu
sionis itellige aquas in caritate spi
ritus sancti .Hee sunt aque de qui-
bus dicitur in quadã scriptura .Et i
plateis tuis discurrant aque tue .ne
mo alienus cõmunicet tibi .Alieni e
nim sunt õnes a via veritat ̄ siue pa
gani siue iudei siue heretici et mali q
qꝫ cristiani Habere multi dona pos
sunt .caritatem non possunt .Hoc-
ipsum quale donum est .vt non loq̃
mur de donis alijs foris .que dona
habẽt omnes homines. qui facit so
lem suum oriri super bonos et ma-
los Dona dei sunt et non tm̃ bonis
et malis cõmunia .sed etiam bestijs
et pecoribus ipsum esse viuere vidẽ
sentire audire et ceteris fungi sensu
um muneribus dona dei sunt. Sed
videte cũ q̃lib⁹ ⁊ qꝫ mltis coia. ⁊ cũ e
is q̊s nol imitari . Ipꝫ igeniũ acutũ
hñt ⁊ pessimi hoiẽs sollertẽ artium
idustriã hñt et turpissimi scenici dici
as habent ⁊ latrones cõiugia filios
Mlti mali habent pulchra dõa dei

Diā nemi negat. ſʒ vide cū qb⁹ coiā
Reſpice ad munēa ipi⁹ eccīe. mun⁹
ſacramētorū in baptiſmo in eucha
riſtia in ceteris ſcis ſacramētꝫ Qua
le mun⁹ eſt: Hoc mun⁹ adept⁹ eſt
et ſimō mag⁹ Prophecia q̄le mun⁹
eſt: Prophetauit et ſaul mal⁹ rex ꝛ
tūc ꝓphetauit cū dauid ſcm̄ pſeqre²
Intēdite nō dixi cū perſecut⁹ fuiſſꝫ.
Fortaſſis enī eo pſecuto penitenciā
geſſit et dign⁹ fuit ſpiritu ꝓphetādi
Nō pſecut⁹ nec pſecutur⁹. ſʒ pſeq̄ꝰs
ꝓphetauit Miſit ad ꝯphēdēdū da-
uid miſtros ſuos dauid vō eo tem
pore iſt ꝓphetas erat. vbi erat ꝛ ſcūs
ſamuhel Inpleti ſt ſpū ꝓphecie q miſ
ſi ſt ꝛ ꝓphauerūt Sʒ forte bono illi
aiō venerūt. vł ob neceſſitatē officij
ſui vł nō facturi qđ iuſſum eſt. Mi-
ſit p alios hoc et in eis fcm̄ ē. et eoꝝ
h̊ mō aīm inc̄ptem². Cū illi tardarēt
venit ille furēs anhelās cedē ſangui
nē ſitiēs innocētis ſci cui eciā igrat⁹
erat ꝛ ip̄e iplet⁹ ē ſpū ꝓphetādi et p
phetauit Nō g̊ ſe iactēt q forte ſine
carīte habuerit h̊ mun⁹ dei ſcm̄ ſicut
ſcm̄ baptiſmū. ſʒ videāt q̄lē ratioēꝫ
habituri ſunt cū deo qui ſcis non ſcē
vtuntur. Ex hijs erūt q dicturi ſunt
in nomiē tuo ꝓphaui⁹. Nō ilł dice²
mētimi ſʒ dicetur nō noui vos rece-
dite a me q opamī iiq̄tatē. qꝛ ſi habe
am oēꝫ ꝓpheciā caritatē aūt nō ha-
beam nichil ſum. Prophetauit ꝛ ſa
ul. ſʒ operabatur iniq̄tatē Quis aūt
opatur iniq̄tatē niſi q non habuerit
caritatem: Plenitudo enī legꝫ cari
tas Ergo ꝓtegꝫ in aq̄s ſupiora eius
Quid dixit: In ōnibus ſcpturis ſup
eminētiſſimā viā eminētiſſimū locū
caritas optinet. Nō ad eā aſpirent
niſi boni hāc nobiſcū nō cōmunicāt
mali Poſſunt coicaē baptiſmū. poſ
ſunt cōmunicare cetera ſacramēta.

poſſunt cōmunicare orationē. poſ-
ſunt cōmunicare iſtos parietes ꝛ iſ
tā cōiūctionē. caritatē nobiſcū non
cōmunicāt Ipſe eſt enī fons ꝓprius
bonorū. ꝓpri⁹ ſanctorū de quo dici
tur nemo alien⁹ cōmunicꝫ tibi Qui
ſunt alieni: Omnes qui audiūt non
noui vos. Si enī non cognoſcūtur
vtiqꝫ alieni ſunt quib⁹ dicitur nō no
ui vos Supeminēs enim via carita
tis tenꝫ eos. qui proprie pertinent
ad regnū celorū Ergo preceptū ca-
ritatis ſuper celos ſuper omnes li-
bros Ei enim ſubdūtur libri ei mili-
tāt oēs ligue ſactorū. ei omnis mo-
tus diſpenſatorū dei et animi et cor
poris Supereminens eſt enim via
ꝛ merito ꝓtegit in aquis ſuperiora
celi quia nichil inuenis eminentius
caritate in diuinis libris. Sʒ adhuc
euidentius audi quid aqua ſit Dixi-
mus enim ꝙ caritas dei diffuſa ſit ī
cordibus noſtris per ſpiritum ſanc
tum qui datus eſt nobis. diximus e
ciam in plateis diſcurrant aque tue
et ait michi aliquis. non ibi expreſſe
dictum eſt vtrū caritatem intellige
re debeam Quid ſi alius aliud aliq̄d
intelligat: Tantū memēto quod a-
it apł's. caritas dei diffuſa ē in cordi
bus noſtris. Unde: Per ſpm̄ ſcm̄ q
dat⁹ eſt nobis Audiam⁹ dominum
mgr̄m apłorū. ſi q̄s ſitit veniat et bi
bat Dicat adhuc. qui credit in me flu
mina aque viue fluūt de vētre eius.
Quid eſt hoc exponit euangeliſta h̊
autē dicebat inq̄t de ſpū ꝙ acceptu
ri erāt credentes in eum. Spūs enī
nōdū eāt dat⁹. qꝛ ih̄s nōdū erat glo
rificatus Ergo fratres ſi ꝓptēa ſpūs
nōdū eāt dat⁹ qꝛ ih̄s nōdū eāt gł'ifi
cat⁹. gł'ificato ih̄u ꝛ aſcēdēte ī celos
miſſus ē ſpūs ſcūs. ꝛ cāitate ipleti ſt
apłi diffuſa ē ī cordib⁹ eoꝝ pſpm̄ ſcm̄

qui datus est nobis quia superiora
celi aquis ꝓtegūtur Et bñ q̄ dn̄s in
celos ascendit vt superior essꝫ celis
et inde mitteret caritatē. Nō eni sic
deus ꝓtegit. vt q̄si sustentetur ab e
o q̄ ꝓtegit Sbleuat q̄ protegit nō
onerat Ita ergo celum aquis pro-
tegit vt magis illo dino spū sbleue-
tur Qui sbleuat sursum est qd sble-
uatur infra est Illud suspēdit h̄ pen
det Si ergo illō suspēdit h̄ pēdet au
di q̄ h̄ celū sc̄pturarū ex caritate pē
det Duo sūt nēpe illa notissima p̄cep
ta dilectionis. in hijs duobꝰ p̄ceptꝫ
tota lex pēdet et ꝓphe. Qui ꝓtegis
in aquis superiora eius. Qui po-
nit nubes ascēsū eius. Accipitur ꝛ h̄
bñ ad lrāz. dn̄s visibilit̄ ascēdit in ce
lū Quō posite sunt nubes ascēsus ce
li? Hec cum dixisset. nubes suscepit
eū. Habes itē de resurrectione nr̄a
p̄dcm̄. ꝛ mortui iq̄t in xp̄o resurgēt
primi. deinde nos qui viuimꝰ sil' cū
illis rapiemur in nubibꝰ obuiā xp̄o
in aera atqꝫ ita sp̄ cum domino eriꝰ
Habes nubes ascensū celi ostēdā ꝛ
nubes ascēsum celi hꝰ id ē dīnarum
scripturarū. Quid ē h̄ frēs? Vtinaꝫ
me dn̄s deus meus int̄ illas quales
cūqꝫ nubes numerare dignetur. vi-
derit q̄ꝫ nebulosa nubes sim. oēs ta
mē p̄dicatores v̄bi v̄itatꝫ nubes ac
cipite. Quicūqꝫ g̊ ifirmi non p̄nt as
cēdē in h̄ celū id ē ad itellc̄m sc̄ptura
rū per nubes ascēdāt. Forte eni et
mō satis sit vobis. si aliqd agiꝰ. Si
labor sudorqꝫ nr̄ nō est infrcūosus.
ascenditis in celū sc̄pturarū diuina-
rū. h̄ est intellc̄m earū per predicati
onē nr̄āz. Q̄m altū erat celū in psal-
mo isto? Nemo enim v̄rm videbat
quid essꝫ in figura Extēdit celū sicut
pellem. qui ꝓtegit in aquis supiora
eius Hoc ipm qd dcm̄ est qui ponit
nubes ascensū eius. ecce iam itellec
tum est quātū dn̄s donauit p̄dicāti-
bus nobis. Nō eni nubes ō suo mu
nē pluūt. vos intelligēdo ascendite
in intellcū ipō scrificate. ne sitꝫ q̄si il
la vinea ō q̄ dr̄ apō ꝓphaꝫ. mādabo
nubibus meis ne pluāt super eam.
Accusabatur eni q̄dā vinea q̄ ꝓ vua
spinas dederat nō reddiderat dig-
nā graciam dulci pluuie Qui eni bo
na audit et mala opatur. dulci plu-
uia cōpluitur ꝛ spinas generat Nō
est vt suspicemur frēs de aliq̄ trena
et ista visibili vinea dn̄m locutū Nā
qꝫ ibi ne sb obscuritate sermois late
ret excusatio iniquitatꝫ: ipse domiꝰ
per ipsum pphaꝫ exposuit cui vine
e loqueretur. et de qua vinea ista di
cerꝫ. Vinea iquit dn̄i sabaoth domꝰ
isrl' est. Quid vagantur o iniqui cor
da v̄ra per. mōtes et colles vinitorꝫ
Noui inq̄t de q̄ vinea loq̄r. noui vbi
querebā vuam et inveni spinas Sn̄
causa aliud atqꝫ aliud suspicami ꝛ o
pinamini. nolētes intelligē vt bene
agatis Nā ꝛ h̄ sc̄ptū est. noluit intel
ligere vt bene agēt Tollite oēs sus-
picationes vestras de medio. vine
a dn̄i sabaoth domꝰ isrl'. et hō iuda
nouellū dilcm̄ Dilectum cū planta-
tum est: dampnatum cū spinas cre
auit Ergo frēs forte vinea fuit doꝰ
isrl' et nos non sumꝰ vinea? Cū ti-
more audiamꝰ qd iudeis dictū vide
mus Videte quō apl's terreat raōs
insertos de ramis fractis. et in ra-
mis fractis cōmēdet timendā seue
ritatem in ramis insertis cōmēdꝫ a
mādā bonitatem Noli eē infrcūosꝰ
i boitate ne stēil' sentias seuēitatē sꝫ
nō sum vitꝫ dicꝫ in Vbi ē dn̄i vox ego
sum vitꝫ vos estꝫ sarmēta pater me
us agricola? Vbi est vox apl'i: quis
plātat vineā. et de frcū eiꝰ nō p̄cipit

Vinea ergo es o eccā. et habes agri
colā deū. Neq̄ ꝗ agricola hō cōpluit
vineā suā Frēs ergo dilcissimi visce
ra ecclie. pignora ecclie. filij mr̄is ce
lestis audite cū tēp⁹ est. Minat⁹ ē
de⁹ illi vinee atrocissima ꝯminatione
mādabo nubib⁹ meis inqt ne pluāt
sup eā. et factū est Venerūt apl'i ad
iudeos. respuerūt eos et dixerūt ill'
ad vos missi eram⁹ sꝫ quia reppulis
tis verbū dei imus ad gentes. Vide
tis quō in eodē spū dei illo iubēte in
trinsecus q̄ habitat in cordib⁹ ipoꝝ
mādatū sit nubib⁹ dei ne cōpluerēt
vineam q̄ cū expectaretur vt facerꝫ
vuā fecit spinas. Ideo et nubes fe-
cit ascēsuꝫ e⁹ ⁊ celū tetēdit sicut pellē
Non est qō q̄ramini auctoritas scp
turarū extensa est sup orbē terrarū
nubes non desūt. Predicatur vbū vi
tatis exponūtur ōnia q̄ obscura sūt
vt corda vr̄a per nubes ascendāt Vi
dete quō credatis. videte qd suscipi
atis. post predicatorē veniet iudex
⁊ p⁹ dispēsatorē veiet exactor. Qui
ponit nubē ascensū eius Qui ābu
lat sup pennas ventorū. Hoc iā pe
riculosū est accipere ad lrāꝫ Aut que
sunt penne ventorū aut vere quō in
pictura facturi nobis sum⁹ ventos
volantes. et alas habentes. Vent⁹
non est fratres n̄ q̄p sentim⁹ motus
quidā ⁊ q̄si fluct⁹ aeris ipellēs quod
pt p virib⁹ Que pēne vētorū sunt.
Sꝫ ⁊ q̄ ale dei. Et tn̄ dcm̄ ē sb ūbra a
larū tuarū spabūt. Conem' ꝗ ⁊ hoc
accipe ad lrāꝫ. veluti ppe fcm̄ i crea
tūa ista Velocitatem vbi fortasse cō
mēdat scptura. de q̄ velocitate iam
pdē in alio psalmo locuti su⁹ vbi scp
tū ē vsqꝫ in velocitatē currit vbū ei⁹
qꝛ nichil vētis veloci⁹ norūt hoiēs.
Quō illa facilitas cōmēdaba' i pel-
le nichil eni facili⁹ ab homiē q̄p pellis
extēditur sic ⁊ hic insinuās deū p v-
bū eius vbiqꝫ p̄ntē velocitate mot⁹
nichil deserē. qꝛ tu nō noueas aliqd
vēto veloci⁹. ābulat inqt sup pēnas
vētorū idē velocitas ei⁹ supat velo
citatē vētorū vt p pēnas ventorū in
telligas velocitatē vētorū. ⁊ vbū de
i intelligas veloci⁹ ōnib⁹ vētis ⁊ sic
in pma facie cōsideationis pulsem⁹
ad aliqd interius et figurate aliquid
nobis indicēt iste lrē. Vētos qdem
intelligimus in figura nō absurde a
nimas non quia vētus est aiā sꝫ qꝛ i
uisibil' est vētus q̄uis res corporea
corpa ipellens tamē quia humani o
culi aciem fugit. est aūt anima inui-
sibil'. Ppterea bene intelligim⁹ aiās
ventos Inde est q̄ et deus insufflas
se dicitur spm̄ vite formato homini
et fcūs homo in animā viuētē Ergo
venti anime in allegoria non absur-
de accipiūtur Videte aūt ne putetis
nominata allegoria pantomimi ali
quid me dixisse. Nā qdā vba qm̄ ver
ba sunt et ex lingua pcedūt cōmuia
nobis sunt eciā cū rebus ludicris et
non honestis. Tamen locū suū ha-
bēt ista vba in eccia et locū suū in sce
na Nō eni ego dixi qd apl's nō dixit
cū de duob⁹ filijs abrahe dicēt. que
sunt iqt i allegoria Allegoria dicitur
cū aliqd aliud vide' sonaē in vb. ⁊ ali
ud in intellcū significari Quō dr̄ ag
n⁹ xp̄s: nūqd pecus. Leo xp̄s. nūqd
bestia. Petra xprist⁹ nūqd duricia.
Mōs xp̄s nūqd tuōr tre. Et sic mlt'
ta alia vide' sonare aliud significare
et vocatur allegoria. Nam qui pu-
tat me de theatro dixisse allegoriam
putat ⁊ dn̄m ō āphiteatro dixisse pa
bolā. Vide qd fciat citas vbi habun
dāt spectacula i agro securi⁹ loqrer
Quid sit eni allegoria nō ibi forte di
dicissent hoiēs. nisi in scripturis dei

Ergo qꝫ dicimus allegoriam figurā esse. sacramētum figuratum allegoria est. Et qd hic accipim⁹ ascendit super pennas ventorū. Diximꝰ bñ accipi figurate ventos aiās. Pēne ventorū pēne aiārū que sunt. nisi a qbꝰ sursum attollūtur: Penne ergo aiārum virtutes bōa opera. Recta facta in duabꝰ alis habent oēs pennas. Omnia eni pcepta in duobꝰ pceptꝫ sunt. Quisquis dilexerit deū et proximū. animam habet pēnatā liberis alis scō amore volātē ad dñm. Quicūqꝫ iplicatur aōre carnali viscū habet in pennis. Nā si anima nō habꝫ alas et pēnas. vñ ille gemens in tribulationibꝰ dicit. quis dabit michi pennas sicut colūbe: Et sequitur et volabo et requiescam. Item alio loco quo ibo a spiritu tuo et quo a facie tua fugiam: Si ascendero in celū tu ibi es: si descendero ad infernū ades. si accepero pēnas meas sicut columba et volabo in extremis maris. Tāqꝫ dicēt sic possū fugere a facie ire tue. si accepero pēnas vt colūba. et volauero in extrema maris. In extrema maris volare est spem iam pretendere in finem seculi. quō ille qui ait hoc labor est ante me donec introeam in scūariū dei et intelligam in nouissima. Et quō venit in extrema maris eciam acceptis pēnis: Etei illuc iqt maꝰ tua ddućꝫ me et pducꝫ me dextēa tua. Nā et cū pēnis meis casura sum nisi tu deducas. Ergo alas habent bonas et liberas et nullo visco obligatas aiē bene operātes pcepta dei: habētes caritatē d ꝯsciā pura ꝛ fide nō ficta. Sed qꝫtū uis sint predite vtutibꝰ caritatis qd ad illā dilectioēꝫ dei qua sunt dilecte eciā cū visco eent inplicate: Maior ergo in nos dilectio dei qꝫ nrā in illū.

Nrā dilectio pēne nostre sunt sed illa ābulat sup pennas vētor. Iā dicebat quibꝰ dā apl's. flecto genua mea p vob ad prēꝫ vt dat vob scōꝫ iteriorem hoīēꝫ habitare xp̄m p fidem i cordibꝰ vr̄is in caritate radicati ꝛ fūdati. Iam dat illis caritatē deꝰ iā dat illis alas et pēnas. vt possitis iquit ꝯprehēdere q̄ sit latitudo lōgitudo. altitudo et pfūdū: Fortassis crucē dñi significat. Erat eni latitudo in q̄ porrecte sunt manꝰ lōgitudo a terra surgēs. in q̄ erat corpꝰ ifixū altitudo ab illo diuexo ligno sursū qd eminet. pfūdū vbi fixa erat crux et ibi ōnis spes vite nr̄e. Latitudo eni ē in bōis opibꝰ lōgitudo i pseuerādo vsqꝫ i fine. Altitudo pter sursum cor vt oiā bona opa nr̄a i qbꝰ pseueraꝰ vsqꝫ i finē. hn̄tes latitudiēꝫ q̄ bñ opamꝰ. ꝛ lōgitudiēꝫ q̄ pseueramꝰ vsqꝫ in finē n faciamꝰ aliqd nisi spe celestiū pmiorū. Ipa ē eni altitudo nō hꝫ q̄rē mcedē ꝫ sursum. ne dicaꝰ nob. amē dico vob pceperūt mcedē suā. Profūdū aūt qd dixi vbi fixa erat ps cruc[illegible] et nō videbatur. ide resurgebāt q̄ nō videbātur. Quid ē qd occultū ē ꝛ nō publicū i ecciā: Sacmētū baptismi sacmētū eucharistie. Opa āt nr̄a boā vidēt ꝛ pagāi sacmeta vēo occultātur ill'. ꝫ ab hijs q̄ vidēt surgūt ad illa q̄ nō vidēt. sicut a pfūdo crucis qd in terra figitur surgit tota crux q̄ apparꝫ et cernitur. Et quid postea: Cū ꝫ dixisset apl's adiecit scire etiā supeminētē sciām caritatꝫ xp̄i cū iā dictū fuissꝫ i caritate radicati ꝛ fūdati. Amatis eni xpristum et ideo in cruce opamini. Sed nūqd amatꝫ qꝫtum vos ille amauit: Amādo aūt qꝫtum cumqꝫ amatis. volatis ad ipsum vt cognoscatis quemadmodum ipse vos amauerit. Hoc est

vt sciatis supeminētiā caritatis xp̄i
Amatis eni vos q̄tum potestꝫ ꝛ vo
latis q̄tū potestis :sed ille ābulat su
per pennas vētorū Qui ābulat sup
pēnas vētorū . Qui facit angelos
suos spiritus et ministros suos ig-
nem flagrātem .Et h̊ q̄uis nō videa
mus apparitione āgelorū .abscōdi
ta est eni ab oculis nostris ꝛ est in q̄
dā republica magna īperatoris dei
tamē esse āgelos nouimꝰ ex fide .et
m̄ltis apparuisse scriptū legimꝰ ꝛ te
nemus nec inde dubitare fas nobis
est. Spiritus autē angeli sūt et cum
spūs sunt nō sunt angeli cū mittun-
tur fiunt āgeli .Angelꝰ eni officiȳ no
men est non nature . Queris nomē
eiꝰ nature spūs ē: queris officiū an
gelꝰ ē. Ex eo qd̄ ē spūs ē: ex eo qd̄ a
git angelus ē . Vide illud in homine
Nomē nature homo: officiȳ miles
Nomē nature vir : officiȳ p̄co. Hō
em̄ fit preco. id ē qꝛ hō erat fit pre-
co: nō qꝛ erat p̄co fit hō. Sic g̊ qui
erāt iā spūs cōditi a creatoꝛe deo: fa
cit eos āgelos mittēdo eos nūciaꝛe
qd̄ iusserit Et ignē flagrātē facit mi
nistros suos Legimꝰ apparuisse ig
nē in rubo: legimus eciā missū ignē
desup ꝛ inplesse qd̄ p̄ceptū ē. Mi-
nistrauit g̊ cū ipleret. cū esset in na-
tura sua erat: cū egit qd̄ iussum ē mi
nisteriū ipleuit Sic scd̄m lrāꝫ videꝰ
in creatura. Quid ē aūt in eccā figu
rate? Quō accipimꝰ qui facit ange
los suos spūs. ꝛ mistros suos ignē
flagrātē? Spūs spūales dicit. Be-
ne facit āgelos suos spūales: id est
nūcios v̄bi sui. Spūales em̄ oiā iu-
dicat: ipse aūt a nemine diiudicatur
Vide spūalē fcm̄ āgelū dei. nō potui
inquit vobis loqui q̄i spūalibꝰ :sꝫ q̄si
carnalibꝰ. De spūali quadā effectiōe
missus est ad carnales tāq̄ āgelꝰ de
celo ad terrā Quō dicit ꝛ ministros
suos ignem flagrātem ? nisi quō di-
cit spiritu feruentes Sic eni feruēs
spiritu ignis ardēs est . omnis mi-
nister dei Nōne ardebat stephanus
Quo igne ardebat? Et quis ille ignꝫ
erat quādo lapidabatur ꝛ pro eis a
quibus lapidabatur rogabat Cum
audis ignis est minister dei. incensu
rū illū putas? Incēdat ex eo qd̄ āge
lus est Vide illud in homine Nomē
nature homo . officiȳ miles . Nomē
nature vir . officiȳ preco Homo er-
go fit licet preco. Sed fenū tuum id
est carnalia omnia desideria tua cu
rat minister dei .predicans verbum
dei Audi illum . sic nos existimet ho
mo vt ministros xpristi et dispensa
tores ministeriorū dei . Quomō au
tē ardebat cum diceret os nostrum
patet ad uos o chorinthȳ . cor nrm̄
dilatū est? Ardebat et flagrabat cari
tate .et ibat in eos vt incēderꝫ . Hūc
ignem se missurum dominꝰ in terrā
dicebat cum ait ignē veni mittere in
terram Quomō. gladiū sic ignē Gla
dius diuidit affectū carnalem ignis
assumit . Totum in verbo dei intelli
ge totū in spū dei cognosce. Incipis
feruere caritate p̄ verbū qd̄ audis ꝛ
vide quid in te fecerit ignis minister
dei. Qui facit angelos suos spūs et
mistros suos ignē flagrātē. Fun
dauit t̄rā sup firmitatē eꝰ nō iclīabit̄
ī scl̄m scl̄i De t̄ra ista h̊ accipe nescio
vtrū habeat vllū exitū vtrū rcē dicat̄
nō iclīabit̄ ī scl̄m scl̄i .de q̄ dcm̄ ē celū
ꝛ t̄ra trāsient Laborat̄ hic si ad lrām
q̄ras accipē . Nā qꝛ ait fūdauit t̄rā sꝫ
firmitatē eiꝰ fortasse q̄dā ē firmitas
occulta nobis que cōtinꝫ terrā . et h̊
dixit ꝛ fūdauit Sup qd firmauit ? sꝫ
firmitatē ipiꝰ t̄re q̄ ei supposuit vt ꝯ
tinēt̄ q̄ latet forte ocul̄ tuis . Sit ista

occulta in creatura: nō de obscuri-
tate creature creator latebit. Que
possum⁹ videam⁹: ex hijs q̄ videm⁹
illū laudem⁹ ⁊ amem⁹ Cōuertam⁹
nos ad q̄rendū aliq̄d h̷ in figura po
sitū. Firmabo terrā itelligo ecclesiā
Dn̄i ē terra ⁊ plenitudo ei⁹. Intelli
go eccām t̄ram: ip̄a ē t̄ra sitiēs. ipsa
est que dicit in psalmis vna enī dicit
ex ōib⁹: aīa mea sicut terra sine aq̄
tibi: Sicut sine aq̄ tibi quid ē: Sine
aqua sitiens. Sic sitit aīa mea ad te
taq̄ȝ terra sine aq̄. Nisi enī sitiat: nō
rc̄e irrigabit. Nie ebrie pluuia dilu
uiū ē: sitiat oportet. bti enī qui esuri
ūt ⁊ sitiūt iusticiā: ⁊ dicat. aīa mea
tāq̄ȝ t̄ra sine aq̄ tibi: q̄ dicit alibi. siti
uit aīa mea ad deū viuū Terrā ergo
intelligo eccāȝ. Que ē firmitas eius
sup̄ quā fūdata ē. nisi fūdamentum
ei⁹: An incōgrue intelligim⁹ firmi-
tatē sup̄ quā fūdata ē t̄ra fūdamen
tum ubi cōstituta ē eccā: Nō ē illud
fūdamentū: Fundamentū iquit ne
mo potest ponē p̄ter q̄ȝ q̄d positum
est: q̄d ē xp̄c ih̄c. Ibiq̄ firmati sum⁹
merito q̄ ibi firmati. nō inclinabi-
mur in seculū sc̄li. Nichil enī firmi⁹
isto fūdamēto. Infirm⁹ tu eras: ſȝ
firmū fūdamentū te portat. In te
firm⁹ esse non poteras: firm⁹ eris
semp̄. si ab illo firmo fūdamēto nō
recedas. Nō inclinabitur in seculū
seculi Ipa est p̄destinata colūpna: ⁊
firmamentū veritatis Abissus
sicut vestimentū amictus ipi⁹: sup̄
montes stabunt aque: ab increpa-
tiōe tua fugient: a voce tonitrui tui
formidabūt. Ascēdunt mōtes ⁊ des
cendūt campi: in locū quē fundasti
eis Terminū posuisti quē nō trans
gredientur: neq̄ȝ reuertētur tegē t̄rā
Qui emittis fontes in cōuallib⁹: in
ter mediū mōciū p̄transibūt aq̄. Po
tabūt oēs bestie agri: suscipiēt ona
gri in sitim suā. Sup̄ ea volatilia ce
li inhabitabūt: de medio petrarum
dabūt vocē suā. Rigās montes de
superiorib⁹ suis: de frc̄ū opeꝝ tuo
rū saciabitur t̄ra. Producēs fenū iu-
mētis ⁊ herbā seruituti hōim: ut e-
ducas panē de t̄ra: ⁊ vinū letificet
cor hōis: ut exhilaret faciē in oleo.
⁊ panis cor hōis cōfirmet: Satura
būtur ligna cāpi ⁊ cedri libani quas
plantauit: illic passeres nidificabūt
Fulice dom⁹ dux ē eoꝝ. Viadūtitis
extēsum celū. vultis intellcū ascēdē
et e° video q̄ȝtū altū sit: puto q̄ me
cū ↄsidēt caritas v̄rā. Nam ideo mł
tos versus volui p̄nūciare: ut vide
atis q̄ȝ alte sint posita sacmenta dei
ne fastidiam⁹ oblata. ne p̄mta vi-
lescāt: ut semp̄ q̄sita ⁊ si cū difficulta
te cū maiori iocūditate inueniātur
Inter cetera tn̄ frēs q̄ possūt accipi
ad lrām nūq̄d ⁊ hoc q̄d dictū ē. illic
passeres nidificabūt: fulice domus
dux ē eoꝝ: Nūq̄d dom⁹ fulice dux
est passerū: Aut dom⁹ fulice dux est
cedroꝝ: Et hoc enī ibi ē. ⁊ cedri liba
ni q̄s plātauit illic passeres nidifica
būt: fulice dom⁹ dux ē eoꝝ. Et qui-
dē latina locutione eoꝝ cedroꝝ nō
possum⁹ intelligere: Cedri enī femi
ni gn̄is sunt. Fulice itaq̄ȝ dom⁹ quo
mō ē dux passerū: Hoc enī i ista cre
atura q̄ oculis nr̄is adiacet. intelli-
gi nl̄lo pacto potest. Fulicas autē
aues esse marinas uł stagnēses no
uim⁹. Dom⁹ fulice sit nidus fulice
Quō ḡ dom⁹ fulice dux ē passerum
Quare q̄dā in reb⁹ visibilib⁹ q̄si ab
surda miscet sp̄ūs sc̄ūs: nisi ut ex eo
q̄d nō possum⁹ accipere ad lrām co
gat nos ista sp̄ūaliter querē: Ergo
si ad celū intellcm̄ ut dixi ad extētāȝ
pellem vultis ascendē. ⁊ nubes fa-

cit ascensionem eius. nubes ista q̄ vobis loquit᷑ inualida est hodie ad omnia ista exponēda Date veniā ⁊ si n̄ vr̄e mee certe ifirmitati Auiditatē q̄dem vestram tātam video. vt sp̄ pati sitis audire. s̄ȝ due res sūt q̄ꝝ racio nō contempnēda est Nā ⁊ ifirmitas corporis nostri cōsiderāda est. ⁊ ipāꝝ rerū q̄ exponūtur memoria iterim q̄ audistis cogitate Quid dixi: Que manducastis ruminate Sic em̄ eritis mūda animalia ⁊ apta epulis dei. fructū āt v̄r̄m in opibꝰ vestris aduertite Valde em̄ male digerit is q̄ bene audit ⁊ nō bn̄ opatur q̄a dn̄s deus noster. nō deest pascere Notū est ōnibus q̄a d̄ pane quē accepimus ⁊ quē erogamus. reddituri sumꝰ rationē optime nouit caritas v̄r̄a: Nō ei tacet nob̄ pagina diuina. aut adulat nos deus: De isto loco q̄ꝫ liberi simus ad vos potestis aduertere. ⁊ si forte ego minus liber sum. vel oēs q̄ in h̄ loco vobis loquūtur si minꝰ liberi sumus. certe ip̄e sermo dei neminē timet Nos āt siue timeamꝰ siue liberi simꝰ. eū cogim᷑ annūciare q̄ neminē timet. h̄ vobis n̄ homiēs sed deus prestitit. vt ⁊ p̄ timidos liberꝝ audiatꝫ: Excusatioēȝ in iudicio dei nō habebitis. nisi vos in bōis operibꝰ exercueritꝫ ⁊ eoꝝ q̄ audistꝫ tā̄ꝫ pluuie fructū cōgruū dederitis Fructus cōgruꝰ opa bōa Fructꝰ cōgruꝰ sincera dilectio nō solū fr̄is sed ⁊ iimici: Supplicē nll'm sp̄nas ⁊ cui dare non potes qd̄ pecierit. n̄ eū sp̄nas. Si potes daē da. si n̄ potes affabilē te p̄sta. Coroāt d̄s itꝰ bōitatē. vbi n̄ iuenit facultatē Nēo dicat n̄ hēo Caritas nō de saccello erogat᷑. q̄a quicquid dicimus et quicquid diximus ⁊ quicquid dicē potuerimus vel nos. vel pꝰ nos vel q̄ an̄ nos finē nō hn̄t nisi caritatē. q̄a finis p̄cepti caritas est de corde

puro ⁊ cōsciētia bōa. ⁊ fide nō ficta: Interrogate quādo rogatis deū corda vestra. videte quomō trāsmittatꝫ versum istum. dimitte nobis debita nostra sicut ⁊ nos dimittimꝰ debitoribus nostris Nō eris orās. nisi ista dicas Si alia dicas nō te exaudit ille. q̄a nō ipāꝫ tibi dictauit iurisperitꝰ quem misit Necesse est ergo vt ⁊ q̄n̄ verba nostra dicimꝰ in orōne secūdū ipsam dicamꝰ. ⁊ q̄n̄ ipsa v̄ba dicimꝰ bn̄ itelligamus qd̄ dicimus. q̄a māifestam illam deus esse voluit Si ergo nō oraueritis sp̄ē nō hēbitꝫ. si aliter q̄ꝫ mgr̄ docuit oraueritꝫ. n̄ exaudiemi. aut si i orōne mētiti fueritis nō ipetrabitis. Ergo ⁊ orādū ⁊ vere dicēdū ē ⁊ sic orādū ē quō ille docuit. Velis nolis cotidie dicturus es. dimitte nobis debita nr̄a sicut ⁊ nos dimittimꝰ debitoribus nostris: Vis securus dicere. fac quod dicis:

¶ Explicit sermo primus Incipit secūdꝰ de eodem:

SCio q̄a debitoēs nos tenetis nō necessitate s̄ȝ qd̄ ē vehemētiꝰ caritate Debemꝰ āt h̄ p̄mo dn̄o d̄o nr̄o q̄ hitās ⁊ i vob̄ exigit ista de nob̄. deiñ dn̄o et p̄r̄i p̄n̄ti et iubēti et orāti p̄ me. deiñ vr̄ē violentie q̄ extorq̄tis eciā ifirmis viribꝰ nostris Tn̄ q̄ntum dn̄s doāt q̄ ⁊ ipās vires vob̄ orātibꝰ doāre dignat᷑. q̄m̄ psalmi p̄mas huiꝰ p̄tes die iā nup̄ p̄cedēte tractauimus eciā sequētia suscipiēda sunt. ⁊ illo adiuuāte in cuiꝰ noīe cepimꝰ termināda sunt Cōmēdaueramꝰ aūt caritati vestre qui affuistis totū istum psalmuȝ figuratis misterijs esse contextum: Vnde quod difficilius queritur solet dulciꝰ iueiri Ne puteꝫ ista vob̄ obscuritate s̄btracta. s̄ȝ difficultate credita. ad h̄ qd̄ sepe iā diximꝰ. vt det᷑ petenti

bus īueniatur a q̄rētibꝰ. intretur a
pulſantibus: Sed opus eſt nobis ali
quāto maioꝛē ⁊ ſilētio veſtro ⁊ paciē
tia veſtra. vt pauca que dicturi ſumꝰ
nō ꝑ ſtrepitū tempus amplius occu
pēt. Pauca eñ nos dicere tp̄is cogit
āguſtia. qđ nouit et caritas vr̄a debe
re nos exequijs fidelis coꝛpis ſollēp
ne obſequm: Ecce iam q̄ dicta ſunt re
petere ⁊ rurſus exponē nō cogamur
ſed ſi defuerūt aliq̄ qui nō audierunt
q̄ nō deeſſent. ꝓdeſt aūt illis foꝛtaſſe
q̄ audiūt modo quod nō audierūt q̄a
defuerūt vt ⁊ ipſi diſcāt adeſſe Lega
mus ḡ curſim: Benedic anima me
a dn̄m Dñm noſtrū anima dicat. vna
facta in xp̄iſto Dñe deꝰ meꝰ mag-
nificatꝰ es nimis. Vñ magnificatꝰ es
nimis? Cōfeſſionem ⁊ decoꝛem in
duiſti Cōfitemi vt decoꝛemi. vt indu
at vos: Circūamictus lucem ſicut
veſtimētum: Circūamictus eccl'am
ſuā. q̄a ipſa facta eſt lux in illo. q̄ prius
erat tenebꝛe in ſe dicēte apoſtolo Fu
iſtis aliquādo tenebꝛe nūc āt lux i do
miō: Extēdēs celum ſicut pellem:
Vel tam facile ſicut tu pellem. ſi tam
facile ſit tꝗ̄ ad litterā accipias. vl' auc
toꝛitatē ſcripturaꝝ ītelligamꝰ diſten
tam. ꝑ totū mūdū noīe pellis. q̄a moꝛ
talitas ī pelle ſignificatur Diſpēſata ē
āt nobis oīs auctoꝛitas ſcripturarū
diuiāꝝ ꝑ hoīēs moꝛtales. q̄ꝝ iā moꝛ-
tuoꝝ fama diſtēditur Qui ꝓtegis ī
aq̄s ſupioꝛa eiꝰ Cꝰ ſupioꝛa? celi Quid
ē celū? Figurate dūtaxat diximꝰ ſcrip
turā diuinā Que ſupioꝛa? Scripture
diuiē ꝓceptū q̄ nichl' ē eminētiꝰ carita
te Quare āt aq̄s cōꝑata eſt caritas?
Qꝛ caritas dei diffuſa ē ī coꝛdibꝰ nr̄is
ꝑ ſpm̄ ſcm̄ q̄ datꝰ ē nob Vñ aq̄ ipe ſpc?
Qꝛ ſtabat ih̄s ⁊ clamabat. ſi q̄s ſitit
veiat ad me ⁊ bibat. q̄ credit ī me fluia
aq̄ viue fluēt de vētre eiꝰ: Vñ ꝓbamꝰ

q̄a de ſpū dictū ē? Dicat ipe euāgeliſta
q̄ ſeq̄tꝛ ⁊ ait. Hoc āt dicebat ꝺ ſpū quē
accepturi erāt credētes in eū: Qui
āmbulat ſup p̄enas vētoꝝ. id ē ſup vir
tutes aiaꝝ Que ē vtꝰ aie? Ipā caritas
Quō āt ille ſup illā? Qꝛ maioꝛ eſt cari
tas dei in nobis q̄ꝫ nr̄a in deū: Qui
facit āgelos ſuos ſpiritꝰ ⁊ miſtros ſu
os ignē flagrātē. id ē eos q̄ iā ſpiritꝰ
ſunt. q̄ ſpūales nō carnales ſunt. fcit
āgelos mittēdo vt p̄dicēt eiꝰ euāgeli
um Et miſtros ſuos ignē flagrātem
Niſi eñ ardeat miſter p̄dicās nō ac-
cēdit eū cui p̄dicat: Fūdauit terrā
ſup firmamētū eius Firmauit eccl'a3
ſup firmamētū eccl'e Quid eſt firma
mētū eccl'e. niſi fundamētum eccl'e?
Quid ē fundamētū eccl'e niſi de quo
dicit apl's. fundamētū nēo p̄t ponere
p̄ter q̄ꝫ qđ poſitū eſt. qđ ē xp̄s iheſus?
Et ideo tali fundamēto ſuffulta quid
meruit audire? Nō incliābitur in ſe
culū ſeculi Firmauit terrā ſup firma
mētū eiꝰ. id ē firmauit eccl'am ſuper
fundamētū xp̄m Nutabit eccl'a ſi nu
tauerit fundamētū: Sed vñ nutabit
xp̄s. q̄ anteq̄ꝫ veniret ad nos ⁊ carnē
ſuſciperet. oīa ꝑ ip̄m facta ſunt. ⁊ ſine
ipſo factū eſt nichil. q̄ omnia cōtinet
maieſtate ⁊ nos bōitate? Nō nutāte
xp̄iſto. nō inclinabitur in ſcl'm ſeculi.
vbi ſunt q̄ dicūt periſſe de mūdo eccle
ſiam. q̄ñ nec inclinari poteſt? Sed vñ
cepit dn̄s aſſerere iſtā eccl'a3. reuelare
īcipe. dn̄dē. diffūdē? Vñ cepit h̄? Quid
eāt p̄mo? Qꝛ firmauit t̄rā ſup firma-
mētū eiꝰ. nō icliābitur ī ſcl'm ſeculi
Abyſſus ſicut veſtimētū amictus
ipſiꝰ Cuiꝰ? Nūq̄d foꝛte dei? Sed iam
de amictu eiꝰ dixeāt. circūamictꝰ lucē
ſicut veſtimētū Audio deū luce veſti
tū. ⁊ lux ipſa ſi volumꝰ nos ſumus
Quid ē ſi volumꝰ? Si iā tenebꝛe ñ ſu-
mꝰ Ergo ſi d̄s luce veſtitꝰ ē. cꝰ rurſus

vestimētū ē abyssus. Abyssus em̄ dr̄
imēsa aq̄ꝝ copia Ois aq̄. ois humida
natūa atꝫ sbstācia circūqꝫ diffusa ꝑ
maria ⁊ fluia⁊ ātra occl'ta. semel vno
noie abyssus vocat᷑ Ergo t̄rā itelligi
mꝰ de q̄ dixit. firmauit t̄rā sup firma-
mētū eiꝰ. n̄ iclīabit᷑ in scl'm scl'i De illo
dictū credo. abyssus sicut vestimētū
amictꝰ ipsiꝰ Terre em̄ q̄si vestimētū ē
aq̄. circūdās eā ⁊ cōtegēs eā Sꝫ aliqn̄
i diluuio ita creuit h̄ vestis t̄re. vt oia
oio cooperiret. ⁊ trāscēdēt altissimos
mōtes. sicut scriptūa testa᷑ cubitꝭ fer
me q̄ndecim. Fortasse ipm tēpꝰ signi
ficauit iste psalmꝰ cū dicēt Abyssus si
cut vestimētū amictꝰ ipsiꝰ: Super
mōtes stabūt aq̄. id ē vestimētū terre
qd̄ ē abyssus ita creuit. vt eciā sup mō
tes aq̄ starēt Legimꝰ h̄ vt dixi fcm̄ i di
luuio Jn̄ loq̄bat᷑ pp̄ha. narrabat nob
p̄terita. an pronunciabat futūa: Sed
si narraēt p̄terita. nō nobis dicēt. sup
mōtes stabūt aq̄. sꝫ sup mōtes stete-
rūt aq̄ Preteritū em̄ tps ꝓ futuro so
lere pōi in scripturis ita p̄uidēte spū
q̄ vētura sunt. q̄si iā facta sint solemꝰ
legē Jn̄ ē ꝙ illud in alio psalmo noui
mꝰ oēs. vbi tꝫ euāgeliū recita᷑ Fode
rūt manꝰ meas ⁊ pedes meos. dinu-
merauerūt oia ossa mea. sup vestimē
tū meū miserūt sortē Oia q̄si iā facta
cōmemorātur. q̄ vtiqꝫ adhuc vētura
cernebā᷑ Sꝫ q̄ntū p̄t nr̄a itelligentia.
q̄ntū āt p̄t tāta occupatio. ā qn̄ sic va
cat vt possimꝰ ꝓ certo dicē ita ē: Aiād
uertimꝰ sepe pp̄hās p̄terito tp̄e v̄bo
rū dicē q̄ vētura sīt. figūa āt futuri di-
cē p̄terita n̄ facile occurrit legēti Nō
audeo dicē nō ē. sꝫ certe studiosis ea
rū litteraꝝ idu̇xeri q̇d q̄rāt Si inuene
rit. ⁊ ad nos attulerit. ḡtulabim᷑ ado
lescētiū studiīs ociosoꝝ occupati se-
nes ⁊ ex eoꝝ misterio ⁊ nos aliquid
discimꝰ Nō ei dedignabim᷑ qn̄ xp̄s d̄
sibꝰ docet Hoc ḡ dicit: Sup mōtes
stabūt aq̄: pp̄ha curās futūa p̄dicē n̄
narraē p̄terita. p̄terea dixit. q̇a eccl'aꝫ
futurā i diluuio ꝑsecutionū volebat i
telligi Fuit ei tps aliqn̄. q̊ t̄rā dei eccle
siā dei cooperuerāt aq̄ ꝑsequētiū. et
ita cooperuerāt vt nō apparerēt. nec
ipsi magni q̄ sīt mōtes Qn̄ ei vbiqꝫ fu
giebāt. quō nō minꝰ appebāt: Et for-
tasse de illis aq̇s est vox illa. saluū me
fac d̄s. q̄niā intrauerūt aq̄ vsqꝫ ad ani
mā meā. maxiē aq̄ q̄ mare faciūt. ꝓcel
lose. infructuose Nō ei q̄cūqꝫ t̄rā co
operuerit aq̄ marina. fecūdauit eam
pociꝰ q̄ ad sterilitatē ꝑducēt Erāt ei ⁊
mōtes sub aq̇s q̇a sup mōtes stabūt
aq̄: ap̄l'i resistētes supauerūt auctori
tatē d̄niū vbiqꝫ fortiter euāgelizātiū
v̄bū dei. cooperuerāt eos aq̄. ⁊ sup il
los stabūt aq̄ Dicebāt p̄me. p̄me. ⁊ p̄-
mebāt. extingue n̄ appareāt: Dicebāt
ista. ⁊ p̄ualebāt sup martires ⁊ fugie
bāt vbiqꝫ xp̄iāi ⁊ fuga q̄dā occultabā
tur ap̄l'i: Vn̄ fuga occultabāt᷑ ap̄l'i:
Qr̄ sup mōtes stabūt aq̄: Erat ptās
aq̄ꝝ magna Sꝫ q̄diu: Audi qd̄ seq̄tur
Ab increpatiōe tua fugiēt Et hoc
factū ē frēs. ab increpatiōe dei fugie
rūt aque. h̄ est a pressura mōtiū reces
serūt Jā mōtes ipsi extāt petrꝰ ⁊ pau
lꝰ: Quō eminēt: Qui añ a ꝑsecutori-
bꝰ p̄mebāt᷑ nūc ab impatoribꝰ venerā
tur Fugierūt enim aq̄ ab increpatiōe
dei. q̇a cor regū in manu dei Deflexit
q̊ voluit. iussit ꝑ eos pacē dari xp̄iāis
emicuit ⁊ eminuit auctoritas ap̄l'ica:
Numq̇d ⁊ quādo supra erāt aq̄. mon
tiū defecerat magnitudo: Sꝫ tn̄ frēs
mei vt oēs viderēt eminētiā mōtiū:
ꝑ q̊s mōtes salus esset generi huma-
no. quia leuaui oculos meos in mon
tes vnde veniet auxilium michi: ab in
crepatione dei fugierūt aque A vo
ce tonitrui tui formidabūt Jam quis

nō terreatur a voce dei ꝑ apl'os. voce
dei ꝑ scripturas ꝑ nubes eiꝰ: Cōquie
uit mare. formidauerūt aq̄. nudati st̄
mōtes. iussit impator: Sꝫ q̄d iussisset
nisi deꝰ tonuisset? Qꝛ voluit d̄s illi ius
serūt ⁊ fcm̄ ē Ergo nullꝰ sibi hoīm ar
roget aliq̄d. formidauerūt aq̄. sꝫ a vo-
ce tonitrui tui: Nā ecce cū voluit deꝰ
fugerūt aq̄. ne p̄merēt mōtes Anq̄ꝫ id
fieret ⁊ sub aq̄s firmi erāt mōtes:
Ascēdūt mōtes ⁊ descēdūt cāpi in
locū quē fundasti eis: Adhuc de aq̄s
loq̄tur Nō hic mōtes accipiamꝰ q̄si t̄
renos. neq̄ꝫ campos q̄si t̄reōs. sꝫ fluc
tꝰ tā magnos vt mōtibꝰ cōparēt᷑:
Fluctuauit aliq̄n mare ⁊ fluctꝰ eiꝰ tq̄ꝫ
mōtes fuerūt. q̄ mōtes illos apl'os o
perirēt Sꝫ q̄ꝫdiu ascēdūt mōtes ⁊ des
cēdūt cāpi? Seuierūt ⁊ placati sunt:
Cū seuiebāt mōtes erāt. cū placati st̄
cāpi facti sunt. fundauit em̄ eis locū
Est quidā meatꝰ q̄si ꝓfundꝰ locꝰ. q̄ re
cepta sunt q̊dāmō oīa seuiētia corda
mortalium Q̄m̄ multi mō ⁊ falsi ⁊ a-
mari sunt. ⁊ tn̄ q̄eti? Q̄m̄ multi sunt qui
dulcescere nolūt? Qui sunt q̄ dulcescē
nolūt? Qui in xp̄m adhuc credē nolūt
Et q̄ꝫuis multi sunt q̄ nōdū crediderīt
q̄d faciūt eccl'e? Mōtes erāt aliquā-
do mō cāpi sunt. tamē frēs mei ⁊ ma
licia mare ē Quaē em̄ nō seuiūt mō.
q̄re nō insaniūt. q̄re nō dāt operam?
Siq̄dem si nō p̄nt euertere terrā nos
tram. certe cōtegere Quaē nō? Audi:
Terminū posuisti quē nō trāsgre-
dietur neq̄ꝫ reuertētur tegere terram
Quid ḡ q̄a iam fluctꝰ amarissimi mo
dū acceperūt. vt liceat nob talia eciā
libere p̄dicaē. q̄a terminū acceperunt
debitum. q̄a trāsgredi nō p̄nt ipositū
finē. neq̄ꝫ reuertēt᷑ tegē t̄ram? Quid
fit in ipsa terra. q̄ opationes ibi sunt
quā mare nudauit? Et si ad eiꝰ orā te-
nues fluctꝰ ꝑstrepūt. ⁊ si adhucmur-
murāt pagani. sonitum litoꝝ audio.
diluuiū nō ꝑhorresco Quid ḡ? Quid
fit in terra? Qui emittit fontes i cō
uallibꝰ Emittit inq̄t fontes i cōualli-
bꝰ Cōualles nostis quid sint? Depres
sa loca terraꝝ Nam collibꝰ ⁊ mōtibꝰ
cōtraria figura opponūtur valles l'
cōualles Colles ⁊ mōtes tumores t̄
raꝝ sunt. valles āt vel cōualles hūili-
tates terraꝝ Noli cōtempnē hūilita
tes. īn fluūt fontes. emittit fontes in
cōuallibꝰ Audi mōtē Dicit apl's. plus
illis oībꝰ laboraui Magnitudo que
dam cōmēdat᷑. statim tn̄ vt ꝓfluant
aq̄. cōuallē se fecit Nō ego āt. sꝫ grā d̄i
mecū Nō repugnat vt q̄ sunt mōtes
sint ⁊ cōualles Sicut em̄ montes di
cūtur ꝓpter spūalem magnitudinem
ita ⁊ cōualles ꝓpter sui spiritꝰ hūilita
tem: Nō ego inq̄t. sꝫ grā dei mecum:
Ergo cōuallis est. ⁊ grā dei fons est.
Qui emittit fontes in cōuallibꝰ d̄ spū
dicebatur q̄d modo ꝯmemoraui. si q̄s
sitit veniat ad me. q̄ credit in me flūia
aq̄ viue fluēt de vētre eius: h̄ āt dicebꝫ
de spū quē accepturi erāt hῑ q̄ in eum
erāt credituri: Videamꝰ si conualles
sunt. vt emittātur fontes i cōuallibꝰ
Audi ꝓphetam Sup̄ quē req̄escit sp̄s
meꝰ. nisi sup̄ humilē ⁊ q̄etum ⁊ tremē
tem verba mea? Quid est sup̄ quē re
q̄escit spiritus meꝰ? Sup̄ hūilem ⁊ q̄
etum Quis hēbit fontē meū? Cōual-
lis Inter mediū mōtiū ꝑtrāsibunt
aque Huc vsq̄ꝫ a lectore ꝓnūciatus ē
psalmus. huc vsq̄ꝫ caritati vrē suffici
at Hoc dicimꝰ ⁊ in noīe dei sermonē
termiābimus Quid ē int̄ mediū mō-
tiū ꝑtrāsibūt aq̄? Audiuimꝰ q̄d st̄ mō
tes. magni p̄dicatoēs v̄bi. sublimes ā
geli dei. q̄ꝫuis adhuc in carne mortali.
excelsi nō sua v̄tute. sed illiꝰ grā Quā-
tū āt ad ipōs attiēt conualles st̄. hūili
ter emittūt fontes: Et int̄ mediū mō

tium inqt ptrāsibūt aq̄: Putem⁹ hoc ita dictū.i. apl'oꝝ mediū ptrāsibūt p̄dicatioēs vbi v̄itatis: Quid ē it medium mōtiū ptrāsibūt aq̄: Quid ē it mediū apl'oꝝ: Qd mediū dr cōe ē: Res cōis vn̄ oēs eq̄lit viuūt. media ē nec attiēt ad me. s3 nec ad te nec ad me: ꝓptēa loq̄m² ꝛ sic de aliq̄b⁹ hoīb⁹. hn̄t int se pacē. hn̄t iter se fidē. hn̄t iter se caritatē. sic certe dicim⁹ Quid ē inter se: In medio sui Quid est in medio sui: Cōe ē illis Audi aq̄s inter mediū mōtiū Qz cōis illis fides erat. nec quisqꝫ aq̄s q̄si ꝓprias ꝛ suas hēbat Si em̄ n̄ sunt i medio q̄si p̄uate st n̄ publice fluūt. ꝛ ego habeo meā ꝛ ille hēt suā. nō ē i medio qd ꝛ ego ꝛ ip̄e hēat. s3 talis n̄ ē pacifica p̄dicatio At v̄o vt iter mediū mōtiū fluāt aq̄. audi vocē mōtis. de⁹ inq̄t pacis det vobis idip̄m sapere iuicē. ꝛ iteꝝ vt idip̄m sapiatis oēs. ꝛ nō sint in vobis scismata Quod sentio sentis. in medio fluit aqua. nō habeo q̄si p̄uatum meum. nec tu p̄uatū tuū Veritas nec mea sit ꝓpria nec tua ꝛ vt ꝛ tua sit ꝛ mea. inter mediū mōtium ptrāsibūt aq̄ Audi ip̄m mōtem vt dixi. q̄a inter mediū mōtiū ptrāsibūt aque Siue āt ego. siue illi. sic p̄dicam⁹ ꝛ sic credidistis Secur⁹ dixit siue ego siue illi sic p̄dicamus ꝛ sic credidistis: inter medium em̄ mōtium fluebant aque Nulla de aquis discordia mōtium. s3 pax consensionis ꝛ societas caritatis: Si q̄s autem vellet aliud p̄dicare. iā de suo p̄dicaret nō de medio: Et audi qd de illo dicat² ab ip̄o q̄ emisit fontes in cōuallib⁹. q̄ loq̄tur mendacium de suo loquitur: Ita3 ne acciperetur aliq̄s mōs non de medio. sed de suo manās. ait apl's. q̄squis vobis euāgelizauerit p̄ter q̄ꝫ qd accepistis anathema sit. Et vide quēadmodū noluerit de mōte p̄sumi ne forte mons discedat ab aq̄s p mediū currētib⁹ et aliqd ꝓpriū velit influē Licet si nos ꝛ q̄ntus mōs dixit h̄. q̄ꝫ vberrime aque fluebāt de cōualle ei⁹. tn̄ h̄ volebat vt medios iter mōtes currēt ꝛ ibi eēt fides recta ppl'oꝝ q̄ iter se mediū atqꝫ cōe apl'i retiebāt. licet si nos inq̄t: Et tu paule potes aliqd aliter p̄dicaē: De paulo q̄stio Audi qd seq̄tur: Licet si nos aut āgel⁹ de celo ānūciauerit vobis p̄ter q̄ꝫ qd accepistis anathema sit Si veniat mōs aliud euāgelizās anathematizetur. si veniat āgel⁹ aliud euāgelizās anathematizetur Vn̄ h̄: Qz de priuato vult fluere nō d medio Et h̄ forte homo carnali nebula p̄pedit⁹ ꝛ a fonte cōi ad ꝓpriā suā falsitatē redact⁹ possit h̄ facē. numqd ꝛ āgel⁹ vere. numqd ꝛ āgel⁹: Si āgel⁹ de ꝓprio fluēs in padiso nō eēt audit⁹. nō p̄cipitaremur in morte: Media aq̄ posita erat homīb⁹ p̄ceptum dei. aq̄ media aq̄ q̄dāmō publica. sine fraude valebat qd dixim⁹ caritati vestre. sine labe sine ceno fluebat. si ipsa aq̄ sp̄ habere², semp viuētur: Veīt āgel⁹ lapsus d celo fact⁹ serpēs. q̄a isidiose iā venena sp̄gē cupiebat. emisit venenum de ꝓprio. locut⁹ ē de suo. q̄a q̄ loq̄tur mendacium d suo loq̄t². ꝛ miseri audiēdo dimisert qd cōe eāt vn̄ beati erāt. ꝛ ad suum ꝓprium redacti. cum volunt p̄u se eē sic̄es do. h̄ em̄ eis dixeāt. gustate ꝛ erit' sicut dij. appetētes qd n̄ erant. qd acceperāt amisert: Ergo frēs ad h̄ valeat qd dixim⁹ caritati vr̄e ꝓpter fontes. vt fluāt de vobis cōualles estote. ꝛ cum omnibus conferte qd de do hētis Int medium fluāt aq̄. nulli inuidiatis. bibite. saturamini. manate. saturate: Vbiqꝫ communis aqua dei habeat gloriam. non hominum priuata mendacia:

¶ Explicit sermo secundꝰ incipit tercius de eodem ṗo:

R Eliq̄rum ꝑtiū psalmi huiꝰ ꝑtractādaꝝ debitores nos esse meminit caritas vestra. Nō ġ opus ē vt itētionem vrām aliq̊ p̄mio moueam. Video em̄ vos ad itelligāda sacramēta ꝓphetica ōi alacritate suspensos. nec opꝰ ē vt itētos faciat sermo meꝰ. q̊s iā fecit spiritus dei: Hoc pocius agamꝰ qd̄ vrget: De fontibꝰ emissis i ꝯuallibꝰ ⁊ de aq̄s iter mediū mōtiū ꝑtrāseūtibꝰ iā dictū ē. ꝫ adhuc vsq̄ dictū ē. hinc deiceps ordiamꝛ Seq̄ꝛ em̄ Potabūt oēs bestie silue Quid potabūt: Aq̄s ꝑtrāseūtes int̄ mediū mōtiū Quid potabūt: Fōtes emissos in cōuallibꝰ: Et q̇ potabūt: Bestie silue: Videmꝰ q̇dē ħ eciam in ista creatura bestias silue bibē de fontibꝰ ⁊ ð riuis int̄ mōtes currētibus: Sꝫ iā q̄m ðo placuit talibꝰ reꝝ figuris abscōdē sapiēciā suā nō auferre studiosis. sed claudē negligētibꝰ. aꝑire pulsantibꝰ. placuit eciā ipo dn̄o deo nr̄o ad hoc hortari vos ꝑ nos. vt in hꝭ ōibus q̄ velut de corꝑali et de visibili creatūa dicūtur. q̄ramꝰ aliq̇d spūalit̄ abscōditū. q̊ iuēto gaudeamꝰ: Bestias silue gētes itelligimꝰ. ⁊ multis hoc locis scriptura testatur. ꝫ tn̄ euidētissima duo maxia occurrūt documēta qd̄ in archa noe. q̄ nēo nr̄m dubitat eccl'am esse p̄figuratā. nō icluderētꝛ oia geneā aiālium. nisi i illa vnitate cōpagis oēs gētes significarētur. nisi forte putamꝰ. si oia talia p̄eitꝰ diluuio delerētꝛ. defuturā fuisse deo ꝑtātē iubēdi vt t̄ra ꝓducēt. sicut p̄mo v̄bo eiꝰ ꝓduxerat Nō ġ frustra. nō temē. nō aliq̄ idigētia dei vl' inopia ꝑtātis. iussa sr̄ aiālia illa i archa includi Nā postea q̄ꝫ venit tꝑs. iā em̄ dēmꝰ ⁊ alteꝝ euidētissimū adiūgere testiōniū. cū em̄ vēit tēpꝰ vt illð qd̄ i archa eāt p̄figuātū. iā in eccl'a cōplētꝛ. petrꝰ apl's dubitās dare sacramētū euāgelicū gētibꝰ in circumcisis. ymmo nō dubitās. ꝫ oio dādū eē nō putans. q̊dā die esuriēs cū p̄rādere vellet ascēdit vt oraret Hoc i actibꝰ aploꝝ ōibꝰ bn̄ legētibꝰ ⁊ bn̄ audientibꝰ notū est Illo igitur orāte fcā ē illi mētis alienatio quā greci extasin dicūt. id ē auersa mēs eius a cōsuetudine corꝑali ad visum quedā cōteplādū alienata a p̄ntibꝰ Tunc vidit vas qd̄dā veluti lintheū q̄tuor lineis summitti de celo. vbi erāt aiālia ois generis bestie. ⁊ sonuit ei vox. petre macta ⁊ māduca Ille āt q̇ in lege erat erueditꝰ ⁊ in cōsuetudie iudayca creuerat p̄ceptū q̄ꝫ ꝑ moysen dei famulū retiēbat. totā q̄ꝫ vitā suā fideliter custodierat r̄ndit. absit a me dn̄e. nūq̄ꝫ cōe aliq̇d itrauit in os meū Cōe āt ⁊ imūdū dici a iudeis ⁊ a lege bn̄ nouerūt q̇ ecclesiasticas litteras didicerūt Et vox ad illū. q̄ ðs mūdauit. tu imūda ne dixeris Hoc āt factū ē ter. ⁊ ablatꝰ ē ille discus q̇ demōstrabatꝛ ter ð celo summissus Discus q̇ q̄tuor lineis cōtiebatꝛ. orbis t̄raꝝ erat i q̄tuor ꝑtibꝰ: Has q̄tuor ꝑtes sepe scriptura ꝯmemorat orientem ⁊ occidētem aq̇lonem ⁊ meridiem Ideo q̇a totꝰ orbis t̄raꝝ ꝑ euāgeliū vocabatꝛ. q̄tuor euāgelia conscripta sunt: Ter āt submissum vas ð celo ħ significat. q̇a dictū ē apl'is: Ite baptizate oēs gētes i noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ spiritꝰ sancti: Jn̄ colligitꝛ sicuti iam nostis duodenariꝰ eciā numerꝰ discipuloꝝ Nō frustra duodecim habere voluit Et ita numerus ille sacratus ē vt in locū vniꝰ q̇ ceciderat nō posset n̄ aliter ordinari: Quare duodecim apostoli: Quia em̄ quatuor sunt orbis ꝑtes. ⁊ totus orbis in euāgelio loq̇ba

tur vñ quatuor euãgelia cõscripta sť. ⁊ totꝰ orbis i noie trinitatꝫ vocatᷣ. vt cõgregetur i eccľa. qͥtuor ter ducta duodecim fiũt Ergo nõ miremᷣ si de illꝭ aq̃s inter mediũ mõtiũ ꝑtrãseũtibus in illa doctrina apľica fluẽte in medio ꝓpter cõcordiã cõmuniõis oẽs bestie silue bibũt Oẽs em̃ erãt in archa. oẽs in disco. oẽs mactat ⁊ mãducat petrus. qꝛ petrus petra. petra eccľa: Quid est mactaȓ ⁊ mãducaȓ: Occideȓ in eis qꝺ erãt. ⁊ in sua viscera assumeȓ Dissuasisti pagano sacrilegia. occidisti qꝺ erat. dato sacramẽto xp̄i icorporasti eccľe. mãducasti ipse. Ergo bestie potãt istas aq̃s ꝑtrãseuntes. tñ ñ manẽtes. sed ꝑtrãseũtes Omnis eni doctrina q̃ toto isto tp̄e dispẽsatᷣ trãsit Inde dicit apľs ⁊ sciẽtia destruetᷣ ⁊ ꝓphecia euacuabitur: Quare ista euacuabũtur: Ex ꝑte eni scimꝰ ⁊ ex ꝑte ꝓphetamꝰ. cũ ãt venerit qꝺ ꝑfectũ est qꝺ ex ꝑte ẽ euacuabitur. nisi forte putat caritas vestra qꝛ in illa ciuitate cui dicitur. collauda ihr̄l'm dñm. lauda deũ tuũ syon. quoniã cõfortauit seras portarũ tuaꝝ iã cõfirmatis vectibꝰ ⁊ clausa ciuitate vñ vt iã pridem diximꝰ nẽo exit amicꝰ ⁊ q̊ nẽo itrat inimicꝰ Quis codex ibi nob̃ legẽdꝰ ẽ aut tractãdꝰ sermo. queãdmodũ vobis mõ tractatur: Ideo mõ tractatur vt ibi teneatᷣ Iõ mõ ꝑ sillabas diuiditᷣ. vt ibi totꝰ atq꞉ iteger cõtẽpletur Nõ tibi deerit v̂bũ dei. ſꝫ tñ ñ ꝑ lrãs. nõ ꝑ sonos. nõ ꝑ codices. nõ ꝑ lectorẽ. nõ ꝑ tractorẽ Quõ g̊: Sicut i pricipio erat v̂bũ ⁊ v̂bũ erat apud deũ ⁊ deus erat v̂bũ: Nõ em̃ sic ad nos vẽit. vt inde discedẽt. qꝛ in h̊ mũdo erat. ⁊ mundꝰ ꝑ eũ factꝰ ẽ Tale v̂bũ cõtẽplaturi sumus Appebit em̃ deꝰ deoꝝ in syon Sed hoc qñ: Post ꝑegrinationẽ finita via. si tñ post finitã viam nõ iudici trademur vt iudex mittat in carcerẽ: Sed si finita via sicut speramꝰ ⁊ optamꝰ ⁊ studemꝰ ad patriã venerimus ibi cõtẽplabimur qꝺ sꝑ laudabimus. Nec illud deficiet qꝺ nobis ꝑsto est. nec nos qui fruemᷣ. nec fastidiet qui mãducabit. nec deficiet qꝺ mãducabit Magna illa ⁊ mira cõtẽplatio erit Et q̇s de illa digne dicet isto tẽpe. cũ inter mõtes fluũt aq̃: Interim g̊ fluãt aq̃ inter mõtes ⁊ ꝑtrãseãt. cum ꝑtrãseũt aq̃ bibitur in ꝑegrinatione. ne siti in via deficiamꝰ Potabũt oẽs bestie silue Iñ venistis. de silua collecti estis Et q̃lis silua: Nullus hoim ibi ꝑtrãsibat. qꝛ nullus ꝓphã illuc missus erat Sed ad archã cõstruẽdã concisa sunt ligna de siluis. iñ ligna. iñ bestie. iñ venistis g̊ bibite Potabũt oẽs bestie silue: Suscipiẽt onagri in sitim suã Onagros magnas q̃sdã bestias dicit Quis em̃ nesciat onagros dici agrestes asinos: Magnos g̊ q̊sdam dicit indomitos Nullum em̃ hẽbant gẽtes iugũ legis. viuebãt multe gentes moribꝰ suis. suꝑba iactãcia vagãtes tãq꞉ in deserto Et oẽs q̇dẽ bestie ita: sed onagri positi sunt ad significationẽ magnitudis Potabũt ⁊ ipsi in sitim suam: Fluũt em̃ ⁊ ille aq̃. iñ bibit lepꝰ. iñ onager. lepꝰ ꝑuꝰ ⁊ onager magnus. lepꝰ timidꝰ ⁊ onager ferus. vterq꞉ iñ bibit. ſꝫ q̇sq꞉ i sitim suã Non dicit aq̃ lepori sufficio. ⁊ repellit onagrum. neq꞉ hoc dicit onager. accedat lepus. si accesserit rapietur. tam fideliter ⁊ temperate fluit. vt sic onagrum faciet ne leporẽ terreat Soãt strepitus vocis tulliane. cycero legitur aliquis liber est. dyalogus eius est. siue ipsius. siue platõis. seu cuiuscumq꞉ talium. audiunt imperiti. infirmi minoris cordis. quis audet illuc aspirare: Strepitus aq̃ ⁊ forte turbate. certe

tamen tam rapaciter fluentis. vt
aiāl timidū ñ audeat accedere ⁊ bibē
Cui sonuit. in principio fecit d̄s celū
⁊ terrā. ⁊ nō ausus ē bibē: Cui sonat
psalm⁹ ⁊ dicat. multū est ad me: Ecce
modo qd̄ sonat psalm⁹. certe occulta
sūt misteria. tñ ita sonat vt ⁊ pueros
audire delectet. ⁊ imperiti accedāt ad
bibēdū. ⁊ saciati ructēt in psallēdo
Bibūt ḡ miōres bestie ⁊ maiores. sȝ
capaci⁹ maiores. q̇a suscipiūt onagri
in sitim suā Bibat minor qd̄ dictū est
viri diligite vxoēs vrās. sicut ⁊ xp̄s di
lexit ecclām. muliēs viris suis subdi-
te sint Bibāt miōres dictū ē āt dn̄o. si
licet dimittē vxorē ōi ex cā: Prohibu
it dn̄s ⁊ dixit nō licere Nō scitis inq̄t
q̇a de⁹ ab īicio masculū ⁊ feminā fecit:
Q̄ᵒ de⁹ cōiūxit hō nō sepaēt Deinde
addidit. q̇ dimiserit vxorē suā excepta
cā fornicatiōis facit eā mechari. ⁊ si a
liā duxerit mechatur Cōfirmauit cō
pedē. hoc expedit colligato. p̄us agēt
ne ligaret: Alligat⁹ es vxori. ne q̄sieris
solutionē. solut⁹ es ab vxore ne q̄sie-
ris vxorē. Sȝ nōdū es onager. ⁊ solu
t⁹ ab vxore. habes ibi qd̄ ⁊ lep⁹ bibas.
⁊ si accepis vxorem nō peccasti Dis
cipuli āt cū viderēt dictū a dn̄o ñ licē
vllo mō p̄ter cām fornicatiōis disiun
gi cōiugia. si talis ē iq̄ūt causa cū vxo
re. nō expedit ducere Et dn̄s. nō oēs
capiūt v̄bū h̄ Nā v̄bū dicitis. q̇a si ta
lis ē cā cū vxoē. nō expedit ducere Sȝ
nūq̇d soli onagri bibituri sūt: Nōne
oēs capiūt v̄bū h̄. multi nō capiūt Et
q̇ sunt q̇ capiūt: Suscipiēt onagri i si
tim suā Quid est suscipient onagri in
sitim suam: Qui potest cape capiat:
Deinde sequitur in contextione sua
psalmus: Super illos volatilia celi
inhabitabunt Super quos: Super
onagros. an pocius super montes:
Illic enim sensus iste dirigitur. inter
medium montium ptrāsibunt aque:
Potabūt omnes bestie silue. suscipi-
ent onagri in sitim suā. sup illos vola
tilia celi inhabitabūt: Cōgruētius in
telligim⁹ sup mōtes. q̇a h̄ est eciā huic
simile creature: Sup mōtes p̄nt ha-
bitare volatilia nō sup onagros Nō
hoc intelligerem⁹ si nō necessitas co-
geret Sup mōtes ḡ volatilia celi iha
bitabūt Videm⁹ aues istas ihabitare
sup mōtes. sed multe eaꝝ habitant in
campis. multe in cōuallib⁹. multe i ne
moribus. multe in ortis. nō oīs sup
mōtes Sunt quedā volatilia. que nō
habitāt nisi sup mōtes: Spirituales
q̄sdā aiās significat h̄ nomē: Volatili
a sp̄ūalia corda sunt. q̇ aere libero per
fruūtur: Gaudēt serenitate celi aues
iste. sed tamen pastus eaꝝ in mōtib⁹
illic inhabitabūt Nostis mōtes iam
tractati sunt Mōtes p̄phete. mōtes
apl̄i. mōtes oīs p̄dicatoēs v̄itatis.
Quicumq; vult esse spiritualis. ibi in
habitet. nō in corde suo aberret. habi
tet. pferat volādo: Habem⁹ aues sig
nificātes aliq̇d spirituale Nō frustra
dictum est. renouabitur iuuētus tua
sicut aquile Nō frustra dicū est de a-
braham. de sacrificio abrahā. aues āt
nō diuisit abrahā: In illo sacrificio sa
tis mistico accepit tria aīālia. arietē
trimum. vaccam trimam. capram
trimam ⁊ turturem ⁊ columbam: Di
uisus est aries. ⁊ aduersus inuicem p
tes constitute Diuisa capra. nichilo-
minus aduersus se ptes constitute:
Diuisa vacca. sic eciam de ipsius car
ne factum est Et subiecit scriptura
Aues aūt nō diuisit: Deinde dicitur.
trimus aries. trima vacca. trima ca-
pra. De auium etate tacetur Vnde ro
go vos. nisi quia significātur in aui-
bus q̇dam spirituales quorum etas
tp̄alis p̄pterea tacetur. q̇a eterna me

vitãtur ⁊ trãſgrediũtur deſiderio ⁊ i
tellectu oĩa temporalia ſpirituales vi
ri. qui de omnibus iudicant ⁊ a nemi
ne iudicantur: Itaqꝫ ipſi ſoli nõ diui
dũtur in hereſes ⁊ ſciſmata In ariete
intelliguntur prepoſiti. ducunt enim
greges In vacca plebs itelligitur iu
deorum. habuit eñ iugum legis ſub
quo laborabat: In capra intelligitur
eccleſia de gentibꝰ. quibuſdam enim
liberis ſaltibus inſultabat ⁊ amaro
paſcebatur oleaſtro: Trima ſunt dic
ta hec animalia. q̇a tercio tẽpore gra
tia reuelata eſt: Nam primũ fuit añ
legem. ſcõm ex quo lex data eſt. terciũ
qd̃ nũc eſt ex quo regnum celorũ pre
dicatur Quid g̊ dicimus qd̃ aries nõ
diuidatur: Nõne epiſcopi fuerunt
auctores ſciſmatum ⁊ hereſum: Por
ro autem ſi plebes ipſe nõ diuiderẽt᷑.
id ẽ ſi vacca nõ dider et᷑ ſi cap̃ ñ didẽt᷑
erubuiſſent fortaſſe illi in diuiſiõibꝰ
ſuis. ⁊ ad compagem remeaſſent
Diuidũtur duces. diuidũtur ⁊ plebes
vt cecus cecum ſequatur ⁊ ſimul in fo
ueã cadãt: Ponũtur adũſus inuicem
aues ãt nõ diuiſit. ſpũales nõ habent
diuiſiões. nõ cogitãt ſciſmata: Pax
eſt in eis. cuſtodiũt eam in ceteris q̃n
tum pñt: vbi in aliis deficiũt in ſe te-
nẽt: Si erit inq̇t filiꝰ pacis. req̇eſcet
ſup eum pax veſtra. ſi quo minus ad
vos reuertetur Non eſt filius pacis
qui diuidi voluit. reuertet᷑ ad te pax
tua Quia aues nõ diuiſit. veniet ⁊ ca
minꝰ. nã cõſedit ibi abraham vſqꝫ ad
veſperã ⁊ venit magnus terror diei
iudicii Veſpera autem illa finis ſecu-
li. ⁊ caminꝰ ille veniẽs dies iudicii. di-
uiſit inter media illa q̃ diuiſa erãt eciã
caminꝰ Si int̃ media trãſiit caminus.
alia i dexterã alia i ſiniſtram ſepauit:
Sũt g̊ q̇dã carnales ⁊ tñ eccľe gremi
o cõtinẽtur. viuẽtes ſcõm quemdam
modũ ſuũ. q̇bꝰ timemꝰ ne ſeducãt᷑ ab
hereticis Q̃mdiu carnales ſunt. diui
ſibiles ſunt Aues q̇ppe nõ diuiſit. car
nales diuidũtur Nõ potui loq̇ vobiſ
q̃ſi ſpũalibꝰ. ſꝫ q̃ſi carnalibꝰ Et quõ p
batur q̇a carnales diuidũtur adiũgit:
Cũ eñ dicit vnuſq̇ſqꝫ vr̃m. ego ſum
pauli. ego ãt appollo. ego v̊o cephe.
nõne carnales eſtiſ ⁊ ſcõꝫ hoiẽm ãbu-
latis: Rogo vos frẽs audite ⁊ pfici
te. excutite vos de loco carnali. pgite
i turturẽ ⁊ columbã Aues eñ nõ diui
ſit: Sed q̇cũqꝫ talis pmãſerit. ⁊ ſcõm
quẽdã modũ vite aptũ carnalibꝰ ⁊ de
gremio eccľe nõ receſſerit. ⁊ nõ fuerit
ſeductꝰ ab hereticis. vt ex cõtraria p-
te diuidatur. veniet caminꝰ ⁊ ad dex-
terã ponetur ſine camio nõ poterit:
Sꝫ ſi caminũ pati ñ vult pgat in tur-
turẽ ⁊ colũbã Qui p̃t cape capiat Si
ãt nõ ſic erit ⁊ edificauerit ſup funda
mẽtũ. ligna. fenũ. ſtipulã. id ẽ amores
ſcľares fundamẽto fidei ſue ſupedifi
cauerit. tñ ſi in fundamẽto ſit xp̃s vt
pmũ locũ ipẽ hẽat i corde. ⁊ ei nił oĩo
añpoã᷑. portã᷑ ⁊ tľes toleãn᷑ ⁊ tľeſ. vẽi
et caminꝰ. icẽdet ligna. fenũ. ſtipulam
ipe ãt inq̇t ſaluꝰ erit. ſic tñ q̃ſi p ignem
Hoc agit caminꝰ. alios in ſiniſtrã ſe
parabit. alios in dexterã q̊dãmõ eliq̇-
bit Aues ãt nõ diuiſit Sed aues vide
ant ſi aues tales ſunt q̃ ſup mõtes il-
los inhabitẽt Non debent ſequi alti-
tudinem cordis ſui. de quibus dicitur
poſuerũt in celum os ſuum Ne ven-
tis tollãtur. in mõtibus requieſcant:
Habeãt auctoritatem ſcõrum. requi
eſcant in montibꝰ. in apľis. in pphetiſ
Illic inhabitent tales aues. quia i mõ
tibus petras iueniũt. firmamẽta que
dam preceptorum: Sicut eñ vna il
la petra xpriſtus verbum dei. ſic mul
ta v̊ba dei multe petre. ⁊ iſte petre in
montibus: Vide aues ibi habitan-

tes Sup illos volatilia celi ĩhitabũt:
Sꝫ noli putaȓe quia ista volatilia celi
auctoritatẽ suã sequũᷣ: Vide qd dicat
psalm⁹ De medio petrarꝫ dabunt
vocẽ suã Nõ si dicã vob credite: h ei
dixit cycẽo. h dixit plato. h dixit pitha
goras. qs vẽm nõ irridebit me: Ero
em̃ auis q nõ de petra emitto vocem
meã: Quid michi vnusquisqꝫ vestrꝫ dẽt
dicẽ: Quid dẽt dicẽ ille q sic istruct⁹ ẽ:
Si qs vobis euãgelizauerit pt̃ qꝫ ac-
cepistis anathema sit: Quid m̃ dicis
de platõe ꝛ d cycerõe. ꝛ de vgilio: Ha
bes añ te petras mõtiũ. de medio pe
trarꝫ michi da vocẽ tuã De medio pe
trarꝫ dabũt vocẽ suã Audiãtur qa pe
tre audiũtur. audiãtᷣ qa ꝛ in illis mul-
tis petris petra auditur. petra ãt eãt
xpist⁹ Audiãtᷣ g libẽter. de medio pe
trarꝫ dãtes vocẽ suã: Nichil suauius
tali voce alitũ Ille sonãt ꝛ petre reso
nãt. sonãt illi. disputãt spũales: Reso
nãt petre testiõnia. rñdẽt scriptũe Ec
ce iñ volatilia de medio petrarꝫ dant
vocẽ suã. habitãt em̃ in mõtib⁹: Illi
mõtes ꝛ ille petre inde habẽt vocem.
Vt em̃ rigemᷣ scripturis. cõfugimus
ad aplꝫ paulũ Ille vñ hẽt: Cõfugim⁹
ad ysayã. ysayas vñ: Audi vnde Ri
gãs mõtes de supiorib⁹ suis: Nõ si
ad nos venerit hõ gẽtilis incircũcis⁹.
creditur⁹ xp̃o. dam⁹ ei baptismũ. nec
reuocam⁹ ad illa opa legis. Et si nos
iterroget iude⁹ q̃re ita faciam⁹. sona
m⁹ de petra. dicim⁹ h fecit petr⁹; h fe-
cit paul⁹ De medio petrarꝫ dam⁹ vo-
cem nostrã Illa ãt petra ipẽ petrus
mõs magn⁹. qñ orabat ꝛ illũ visum
videbat de supiorib⁹ rigabatᷣ Paul⁹
apl's dicit gẽtib⁹ si circũcidami xp̃s
vobis nichil pderit: Dicit hoc paul⁹
tãqꝫ mõs inde nos dicimus. sonãtes
de petra. riget dñs ipãm petrã de su
periorib⁹ suis Nã cũ ista petra adhuc
eẽt in ifidelitate aspa: volẽs eũ rigare
de supiorib⁹ suis vt flueret aq ĩ cõual
le clamauit. saule. saule qd me psequis:
Nõ ei legit pphãm. nõ ei legit alterũ
apl'm Oia em̃ ista cõtẽpneret mons
magn⁹. rigauit illũ de supiorib⁹ suis.
et statiꝫ rigat⁹ et manaȓe iã volẽs. do
mie ait qd me iubes facere: Accipe il-
lũ mõtẽ vel petrã vñ possis daȓe vocẽ
tuã Accipe illũ ꝛ vide rigari de supio
rib⁹. ꝛ effuẽ in inferiorib⁹ Audi hoc i
vno loco. siue inqt mẽte excessim⁹ do
siue tẽperãtes sum⁹ vobis Quid ait:
Mẽte excessim⁹. vos cape nõ potes
tis Excessim⁹ ei oia ista carnalia. vos
adhuc carnales estis Deo ergo mẽte
excessim⁹. ꝛ qd videm⁹ cũ mẽte exce-
dim⁹. effari nõ possum⁹ Ibi em̃ audi
uit ieffabilia vba q nõ licet hõi loqui:
Quid g iqũt illi carnales. illi lepores:
Nos nõ irrigabimᷣ. ad nos nichil p-
ueniet: Et quõ emittet fontes in con
uallib⁹: Et quõ in medio mõtiũ ptrã
sibũt aq: Ad h g ptiet. siue tẽperãtes
sum⁹ vobis Vñ ꝛ hoc quẽ imitemur.
caritas xp̃i inquit cõpellit nos Tu p-
ticeps verbi. ꝛ si hodie spiritualis. he
ri carnalis. ad carnales dedignaris
descendere cum verbum caro factũ
sit vt habitaret in nobis: Bñdicam⁹
ergo deum. ꝛ laudemus eum qui ri-
gat montes de superioribus suis In
de veniet irrigatio ad trã. iñ ꝛ hũilia
saturabũtur Seqtur em̃ De fructu
operum tuorꝫ saciabitur terra Quid
est de fructu operum tuorum: Ne-
mo glorietur in operibus suis. sed
qui gloriatur in domino glorietur:
Gratia tua saciatur cuꝫ saciatur. non
dicat meritis suis datam grãm fuisse
Si gratia dicitur. gratis datᷣ. si ope-
ribus redditur. merces redditur:
Gratis ergo accipe. quia impi⁹ iusti-
ficaris De fructu operum tuorum sa

ciabit᷑ t̄ra: Producēs fenū iumētis
⁊ herbā ſuituti hoim: Verꝝ eſt video.
agnoſco creaturā. ꝓducit t̄ra fenū iu
mētis ⁊ herbā ſeruituti hoim. ſed vi-
deo ⁊ alia iumēta dn̄i q̄ ſignificāt᷑ cū
dr̄ boui triturāti os nō ifrenabis: Di
cit em̄ ip̄m iumētū. nūqd de bobꝰ ꝑti-
net ad deū: ꝓpt̄ nos ſcriptura ḡ dicit:
Quō ḡ ꝓducit t̄ra fenū iumētis: Qꝛ
dn̄s cōſtituit. vt q̄ euāgeliū ānūciāt d̄
euāgelio viuāt: Miſit p̄dicatoꝛes ⁊
ait illis. oīa q̄ ab ipſis apponūtur vo
bis. mādūcate Dignꝰ ē em̄ operarius
mercede ſua Cum em̄ dixiſſꝫ. q̄ appo
nūt᷑ voƀ mādūcate. ne illi diceret. ī ꝓ
bi erimꝰ. ad mēſas alienas indigebi-
mꝰ. vis nos eē ita frōtoſos. nō inq̄t.
nō ē illa doātio eoꝝ. ſꝫ vr̄a merces:
Sꝫ cuiꝰ rei merces: Quid dāt: Quid
accipiūt: Accipiūt ſp̄ūalia. dāt carna
lia. dāt auꝝ. accipiūt fenū: Ois em̄ ca
ro fenū. ⁊ claritas carnis vt flos feni:
Oia tꝑalia q̄ tibi ſupfluūt. ⁊ redūdāt.
fenū iumētoꝝ ſt̄: Quaē: Qꝛ carnalia
ſt̄: Audi q̄ꝝ iumētoꝝ ſit fenū Si nos
voƀ ſp̄ūalia ſemiāuimꝰ. magnū eſt ſi
carnalia vr̄a metamꝰ Hoc ap̄ſ dixit
talis ānūciatoꝛ tā laborioſus. tā impi
ger. tā excercitatꝰ. vt ip̄m fenū dona-
ret terre. Ego inq̄t nullius hoꝝ vſus
ſum: Oñdit ſibi deberi ⁊ nō accepit.
nec cōdempnauit eos q̄ acceperunt
qd̄ debebat᷑ Cōdēpnādi em̄ erāt exi-
gētes indebita nō accipiētes m̄cedē
ſuā. ille tn̄ ⁊ ip̄am m̄cedē doāuit: Nō
q̄a alius tibi doāuit. nō debes alteri:
Alioq̄n nō eris irrigata t̄ra q̄ ꝓducit
fenū iumētis De fructu opeꝝ tuoꝝ ī
q̄t ſaciabitur terra. ꝓducēs fenum iu
mētis Tu noli eſſe ſterilis. ꝓduc fe-
num iumētis: Si nolunt iumenta fe
num tuum. nō te tamē ſterilem inue-
niāt. accipis ſpiritualia redde carnali
a Debita ſunt militi. militi reddes ꝓ-
uincialis xpriſti es Quis militat ſuis
ſtipēdijs vm̄q̄: Quis plātat vineam
⁊ de fructu eius nō edit: Quis paſcit
gregem ⁊ de lacte eiꝰ nō ꝑcipit: Non
ideo dico vt iſte fiāt in me: Fuit q̄dā
miles qui eciā ꝓuinciali donaret āno
nā. ſed tamen reddat ꝓuicialis anno
nā Vt āt hinc dicā pociꝰ q̄a iumēta ſt̄
boui triturāti os nō infrenabis. ꝓdu
cēs inq̄t fenū iumētis Et q̄ſi h̄ expo-
nēs adiecit: Et herbā ſeruituti hoiꝫ
Ne nō intelligēs qd̄ dictū ē ꝓducens
fenum iumētis. repetitiōe expoſuit
qd̄ p̄miſit Nō em̄ dixit ſupꝛa fenum.
poſtea herbā noiāuit: Nō āt dixerat
iumētꝫ h̄. ſeruituti hoim dixit Ergo ſ
uituti ⁊ nō libertati Vbi ḡ ē. vos in li-
bertatē vocati eſtis: Sed audi eūdē
ip̄m Cū em̄ liber ſim ex ōibꝰ. oim ſer
uum me feci. vt plures lucrifacerem:
Et q̄bꝰ dixit in libertatē vocati eſtis:
Et q̄d adiūxit: Tm̄ ne libtatē in occa-
ſionē carnis detis. ſed ꝑ caritatem ſ-
uite inuicem Quos liberos fecerat.
ſeruos fecit. nō cōditione ſeruili. ſed
tamen xpriſti redemptione. nō neceſ
ſitate ſed caritate Per caritatem in-
quit ſeruite inuicē Sed xp̄o ſeruimꝰ
inuicem ait nō populis. nō carnalibꝰ
nō infirmis. Bene xpriſto ſeruis. ſi
ſeruis quibus xpriſtus ſeruiuit. Nō
ne de illo dictum eſt. bene ſeruiente
plurimis: ꝓpheta legit᷑. de nullo niſi
de xpriſto accipi ſolet. audiamꝰ tamē
ꝓp̄rie. ⁊ in euāgelio vocē eius Quicū
q̄ꝫ inq̄t ī vobis vult maioꝛ eē erit veſ-
ter ſeruꝰ. Seruum ſuū te fecit. qui te
ſuo ſanguine libeꝝ fecit Dicite h̄ no-
bis. quia verum dicitis Audi illū alio
loco. nos āt ſeruos vr̄os ꝑ ih̄m. Bn̄
diligite ſeruos veſtros. ſed in domio
veſtro Preſtet nobis vt bene ſeruia
mꝰ Nam velimꝰ nolumꝰ ſerui ſumꝰ.
⁊ tamen ſi volentes ſumus nō neceſ-

sitate. sed caritate seruim⁹ Quodam
mō ei q̄si supbia seruoꝝ stomachata
videbatur cū dicēt dn̄s. erit vester ser
u⁹ q̇ voluerit inter vos maior esse Iā
em̄ filij zebedei sedes altissimas que-
rebāt. vn⁹ volebat sedere ad dexterā
alter ad sinistrā. dicētes ꝑ matrē qḋ
ipsi cupiebāt Dn̄s nō illis sedes inui-
dit. sed cōuallē ꝑus ploratiōis oñdit.
q̄si dicēt. illuc vultis venire. vbi sum
ego. venite qua eo: Quid est venite q̄
eo? Per hūilitatem eo de sblimitate
descēdi. ⁊ huiliat⁹ ascēdo Vos in t̄ra i
ueni. ⁊ ante vultis volare q̄ꝫ pasci. ꝑus
nutrimi. educami. ferte nidū Quid ei
ait: Quō illos reuocauit ad hūilitatē
iā q̄rētes altitudinē? Potestis bibere
calicem quē ego bibitur⁹ sum: Et illi e
ciam in hoc supbi: possum⁹ Quō pe-
trus tecū vsq̄ꝫ ad mortē fortis vir do
nec femia diceret ⁊ iste cū illis erat. sic
⁊ isti possum⁹ Potestis? Possumus
Et ille. calicem q̇dē meum bibetis. ⁊ si
mō nō potestis bibetis. quō petro.
nō potes me mō seq̇. seq̄ris āt postea
Calicē q̇dē meū bibetis. sedere ad dex
terā vel ad sinistrā meā: nō ē meū dare
vobis Quid est nō est meū dare vo-
bis? Nō ē meū dare supbis Mō qb⁹
loquor supbi estis. ideo dixi. n̄ ē meū
dare vobis: Sed forte dicerēt erim⁹
hūiles Nō g̊ eritis vos. ego vob̄ dixi
Nō dixi nō dabo hūilib⁹. sꝫ n̄ dabo su
pbis? Qui g̊ ex supbo fit hūilis. n̄ erit
q̇ erat Ergo p̄dicatoēs v̂bi. ⁊ iumēta
⁊ serui sunt: ꝓducat terra. si irrigata
ē fenū iumētis. herbā seruituti hoim
Ipse ē em̄ fruct⁹ vt possit fieri qḋ dic
tū ē in euāgelio. vt ⁊ ipsi recipiāt vos
i tabernacula et̄na: Vide de feno quid
facias. vide de re vili q̇d emas: Vt re-
cipiāt vos inq̄t in tabernacula eterna
Vbi erūt ipsi illuc vos recipiāt Quare
h? Q2 q̇ recipit iustū i nomie iusti. m̄ce
dem iusti accipiet. ⁊ q̇ suscipit ꝓphām
i noie ꝓphē. m̄cedē ꝓphē accipiet. ⁊ q̇
dederit calicē aque frigide vni ex hijs
mimis tm̄ i nōie discipli. amē dico vo
bis nō ꝑdet m̄cedē suā: Quā m̄cedem
nō ꝑdes? Recipiāt vos i tabernacula
et̄na Quis n̄ festiēt? Quis nō a lacri
us currat? Si terra estis. rigamini de
fructu opeꝝ dei. ne dicatis nō ē cū q̇-
b⁹ faciam⁹ Predicatoēs nr̄i iumēta
trituracia. hoiēs seruiētes. nō idigēt
nostri. q̄re tamē ne q̇s idigeat postre
mo ⁊ q̇ nō indiget iueniet i te qḋ nolit
accipe Accipit ei bonā volūtatē. cū tu
accipias pacē: Et si em̄ n̄ q̄rit datū. sꝫ
req̄rit fructū. q̄re tm̄ ne q̇s idigeat ⁊ no
li dicē. si pecierit dabo Expectas g̊ vt
petat Si pasce bouē dei quō trāseūtē
mēdicū? Illi petēti das. q̇a scriptū est
ōni petēti da. de isto q̇d scriptū ē? Be
at⁹ q̇ itelligit sup egenū ⁊ pauperem:
Quere cui des. beat⁹ ei q̇ itelligit sup
egenū ⁊ pauperē. q̇ p̄occupat vocē pe
tituri: Si sic iter vos indigēt milites
xp̄i vt eciā petāt. videte ne vos iudi-
cēt añq̄ꝫ petāt Quō iq̇s q̄ro? Esto cu-
riosus. esto ꝓuid⁹ Prospice attende
vnde quisq̄ꝫ viuat. vnde transigat. vn
de habeat. ne reprehendatur ista curi
ositas tua Terra eris producens fe-
num iumentis. ⁊ herbam seruituti
hominum: Curiosus esto. ⁊ intellige
super egenum ⁊ pauperem: Alius
ad te venit vt petat. alium tu preueni
ne petat: Sicut enim de illo qui te
querit dictum est. omni petenti da.
sic de illo quem tu debes querere dic
tum est. sudet elemosina in manu
tua. donec inuenias iustum cui eam
tradas: Cum enim dandum sit et
istis pauperibus petentibus. non
enim ab eis inhibuit deus elemosi-
nas cum xpristus de ipsis dicat. quā-
do facis epulum. cōuoca cecos. clau-

vos. debiles. nō hn̄tes vn̄ tibi reddāt.
ret ribuetur āt tibi i resurrectiōe iuſ-
toꝝ. voca ⁊ ipōs. paſce ⁊ ipōs. epulaē
cū illi epulāt² delectare cū illi ſaginat²
Jlli pāe tuo. tu iuſticia dei Nēo vob
dicat: ꝑceptū ē a xp̄o vt ſeruis dei de
tur. medico nō detur. Abſit pꝛſus. ipi
us iſta loqͥ² da illi. ſed multomagis il
li: Jlle em̄ petit ⁊ in voce petēt; agnoſ
cis cui des Jlle āt q̄ntominꝰ petit. tā-
tomagis tibi vigilādū ē vt ꝑoccupes
petituꝝ. aut forte mō n̄ petituꝝ ⁊ ali
qn̄ dāpnatuꝝ Jtaqꝫ curioſi eſtote ad
iſta frēs mei. ⁊ iuēietis mltoꝝ dei ſer
uoꝝ idigētiā. tātū vt velitis iuēire Sꝫ
q̇a delectat vos excuſatio qua vultis
dicere neſciebamꝰ. ꝓpterea nō iuēitꝭ:
Jpſe dn̄s loculos habebat q̇ mitte-
bātur neceſſaria. ⁊ poſſidebātur num
mi ꝓpter vſus eorum q̇ cū illo erāt et
eiꝰ Nō ei cū dꝫ eſuriuit ih̄s euāgeliſta
mētitur Voluit eſurire ꝓpt te. ne tu e
ſurias in illo q̇ pauꝑ factꝰ ē cū diues
eēt. vt illiꝰ pauꝑtate nos ditaremur:
Habuit em̄ loculos. ⁊ dictū ē d̄ qbuſ-
dā feminis religioſis q̄ ābulabant q̇
ibāt pedes eiꝰ euāgelizātes. ⁊ miſtra-
bāt ei de ſb̄a ſua: Noiān² ille muliēs i
euāgelio. vbi erat q̄dā eciā vxoꝛ cuiuſ
dā cuza ꝓcuratoꝛis herodis: Vide q̇
fiebāt. futurꝰ erat paulꝰ nichil tale ali
qn̄ q̄rēs. ⁊ oia ꝓuicialibꝰ donās: Sed
q̇a multi ifirmi iſti q̄ſituri erāt. magꝭ
ifirmoꝝ ꝑſoām ſuſcepit xp̄s Subli-
mius paulꝰ. nūq̇d ⁊ xp̄o: ſublimiꝰ xp̄s.
q̇a miſericoꝛdiꝰ: Cū em̄ videt paulū
iſta nō eſſe q̄ſituꝝ. ꝓuidit ne dāpnaēt
q̄ſituꝝ. ⁊ ꝓbuit exēplū ifirmo. quō cū
videt multos ꝓnos ⁊ gaudētes itu-
ros: ad martiriū paſſiōis. exultatu-
ros in ipſa paſſiōe forte cētenarios
maturos ad hoꝛreū. quoꝛūdā tn̄ ifir
moꝝ q̇s videbat poſſe ꝯturbari vētu
ra paſſione. ne deficerēt tamē. ſed po

cius volūtatem humanā voluntati
creatoꝛis cōiūgerent: ipſoꝝ ꝑſonam
voluit ſuſcipe in paſſione xp̄iſtus di
cēs. triſtis eſt aiā mea vſqꝫ ad moꝛtē.
⁊ iteꝝ. pater ſi fieri p̄t trāſeat a me ca
lix iſte: Docuit quid eſſet dicturꝰ infir
mus. ſꝫ ſecutꝰ on̄dit q̇d facere deberet
ifirmus: Verūptn̄ nō ſicut ego volo.
ſed q̇modo tu vis pater: Quomodo
g̊ in paſſione ifirmoꝛū ꝑſonā ſuſtinu
it. ꝓfigurata illa in coꝛꝑe ſuo. q̇a ⁊ illa
mēbꝛa eiꝰ. neqꝫ em̄ fruſtra dictū eſt.
imꝑfectū meū viderūt oculi tui. ⁊ in li
bꝛo tuo oēs ſcribētur: ſic ⁊ in loculis
hn̄dis. ⁊ in exigēda q̇dammodo anno
na. nō petēdo ſed ꝓbēdo idigentiam
ſuſcepit: Suſcepit ei zacheꝰ ⁊ gaudet
Cui hoc bonū: Criſto an zacheo: Ve
re ſi nō ſuſciꝑet zacheus. nō erat vbi
maneret mūdi fabꝛicatoꝛ: Aut ſi nō
paſceret zacheus idigeret ih̄s qui de
quiqꝫ panibꝰ tot milia hoim ſatura-
uit: Cū g̊ q̇ſqꝫ ſanctū ſuſcipit. nō ſuſ-
cepto ſed ſuſceptoꝛi ꝑſtatur Nūq̇d i
illa fame nō paſcebatur helyas: Nō
ne coꝛuus afferebat panem ⁊ carnē
ſeruo dī. ſeruiēte creatūa: Miſſꝰ ē tn̄
paſcēdꝰ ad viduā. n̄ vt militi ſꝫ vt ꝓui
ciali aliq̇d ꝑſtaret² Ergo q̇a dicebamꝰ
frēs ⁊ de paſcēdis pauꝑibꝰ cū dn̄s lo
culos haberet. tn̄ qn̄ dixit iude eū tra
dituro. q̇d facis fac velociter. nō itelli
gentes ceteri quid dixiſſet. arbitrati
ſunt eum dixiſſe vt aliquid prepara-
ret quod daretur pauperibus. ille em̄
loculos habebat. hoc in euangelio
ſcriptum eſt. poſſet hoc ſuſpicari. niſi
hoc haberet in conſuetudine domi-
nus: De hꝯs ergo que dabantur et i
loculos mittebantur: Dabatur em̄ ⁊
illis pauperibus quos deus docuit
non contempnendos. ſed ſi illū n̄ cō
tēpnis. q̄ntomagis bouem ꝑ quem
trituratur hec area: Quātomagꝭ ſer-

nū tuū: Nō indiget cibo . forte veste
idiget Nō idiget veste. forte tecto idi
get Forte eccłam fabricat. forte aliq̇d
vtile in domo dei molit᷑. expectat vt
attēdas. expectat vt itelligas super e
genū ⁊ paupeꝝ Tu cōtra terra dura.
lapidea nō irrigata. aut frustra irriga
ta seruas tibi dicere. nō sciebam. n̄ no
uerā. nemo michi dixit Nemo ť dixit:
Xp̄s nō cessat dicere . ꝓphā nō cessat
dicere. beatꝰ q̇ itelligit suꝑ egenum et
pauperē Nō vides archā inanē ꝑpo
siti tui: Vides certe vel surgētē fabri-
cam. q̊ intraturꝰ ⁊ oraturꝰ es : Nōne
admouet᷑ ocłis tuis: nisi forte putatꝫ
frēs. qa ꝑpositi vestri thezaurizant. ⁊
nouimꝰ multos nō thezaurizaē ⁊ ad
cotidiana egere de q̇bꝰ oio nō credit᷑:
Quos ⁊ vos iueniretꝫ si velletꝫ . si cir
cūspiceretis. si ad h̊ vigilaētis vt fruc
tū daretis Dixi qḋ potui. q̄ntū potui:
Puto āt māifestos nos eē vob̄. sicut
ait apostolus. nō ideo nos dicē vt in
nos ista faciatis Prestet h̊ deus vt h̊
nō frustra dixerim. p̄stet hoc deus vt
terra irrigata sitis nō lapidea sicut iu
deoꝝ vn̄ tabulas lapideas accipe me
ruerūt. sed terra fructifera. terra qꝫ ir
rigata reddatur agricole Illi ipsi coꝛ
de lapideo qḋ significatū ē lapideis ta
bulis decimas dabāt Eciā gemite . et
nichil huc exeat Si gemitis ꝑturite. si
ꝑturitis parite Quare gemitꝰ ianis:
Quare gemitꝰ sterilis: Viscera tor-
quētur An nō est itus qḋ edatur: Ri
gās mōtes de suꝑiorībꝰ suis. de fruc-
tu opeꝝ tuoꝝ saciabitur t̄ra Beati q̇
faciūt. beati q̇ ista fructuose audiunt.
beati q̇ nō ianiter clamāt . de fructu o
peꝝ tuoꝝ saciabit᷑ terra . ꝓducēs fe-
nū iumētis ⁊ herbā seruituti hominū
Vt qd vocat: Vt qḋ h̊: Ut educat pa
nē de terra Quē panē: Xp̄m De q̄ t̄ra:
De petro de paulo. de ceteris dispēsa
toribꝰ vitatꝫ Audi q̇a de t̄ra Ihēmꝰ in
q̇t thezauꝝ istū i vasis fictilibꝰ. vt emi
nētia sit v̄tutis dei Ip̄e ē p̄āis q̇ de ce
lo descēdit. vt e t̄ra educat᷑. cū ꝑ s̄uoꝝ
suoꝝ carnē p̄dica᷑ Terra fenū ꝓducit
vt panē de t̄ra educat : Que t̄ra fenū
ꝓducit: Plebes pie. plebes scē . Aut
de q̄ t̄ra panis educat᷑: Verbū dei d̄ a
p̄łis. de dispēsatoribꝰ sacramētoꝝ dei
adhuc in t̄ra āmbulātibꝰ. adhuc corpus
t̄renū portātibus Et vinū letificet
coꝛ hōis Nēo se ad ebrietatē paret .
ymmo se ois hō ad ebetatē paret Ca
lix tuꝰ iebās qꝫ p̄clarꝰ ē Nolumꝰ dicē
nēo se iebriet. Inebriami. sꝫ videte vn̄
Si vos iebriat calix dn̄i p̄clarꝰ. vide-
bit᷑ ista ebetas i opibꝰ v̄ris. videbitur
i scō amoē iusticie. videbit᷑ postremo
i alienatiōe mētis v̄re. sꝫ a t̄renis in ce
lū Ut exhilaēt faciē eiꝰ i oleo Video
q̄ terra q̄ntū fructū educat si ꝓducat
fenū iumētis : Nō isti s̄ui vēdūt qḋ
dāt. nō em̄ vēditoēs euāgelij sunt :
Gratis dāt q̇a g̅tis acceperꝫ Gaudēt
bōis opibꝰ v̄ris. hoc em̄ vob̄ ꝓdest. n̄
em̄ q̄rūt datū. sꝫ req̇rūt fructū Quid ē
exhilaratio faciei i oleo: Grā dei nitoꝛ
q̇dā i māifestatiōe. ⁊ sicꝫ dicit ap̄łs vni
cuiqꝫ āt dat᷑ sp̄c ad māifestationem:
Grā q̄dā q̄ ē hoim ad hoiēs ꝑspicua.
ad cōciliādū scm̄ amorē oleū d᷑ in ni-
toꝛe diuio. ⁊ qm̄ excellētissima in xp̄o
apparuit totus orbis eū diligit . q̇ cū
contemptus hic esset. adoratur mo-
do ab omni gente. quoniam ipsius ē
regnum ⁊ ipse dominabitur gentiū :
Tanta est enim eius gracia. vt multi
q̇ i eū n̄ credūt laudēt eū. ⁊ ꝓpterea di
cāt nolle se i eū credē. q̇a nemo potest
implere qḋ iubet Laudādo impediū
tur. qui in illum vituperādo seuiebāt.
amatur tn̄ ab omnibus . p̄dicatur ab
oibꝰ. q̇a excellēter vnctꝰ. iō xp̄s: Xp̄s
em̄ vnctꝰ. a crismate dictꝰ xp̄s Mes-

sy̆as hebrayce. grece xpistꝰ. latīe vnc
tus. sed corpꝰ suū totū pῡguit Om̄s
ǧ veniētes accipiūt grām vt exhilare
tur facies in oleo Et pais cor hōis
cōfirmat Quid ē h̄ frēs: Quasi cepit
ītelligi de q̊ pane dicēt Panis em̄ iste
visibilis stomachū cōfirmat. vētrem
cōfirmat Est aliꝰ pais q̄ cor cōfirmat
q̇a panis ē cordis: Iā em̄ dixerat de
pane supiꝰ. vt educat panē de terra.
sed nō dixerat q̄lis panis sit ille Et vi
nū letificat cor hōis Videtur iā dicē d̄
spūali vino. nam ideo letificat cor ho
mis. s̄ȝ adhuc putatur de vino isto di
ci. q̊ ebrij q̄si leto corde videtur appa-
rere Vtinā letēt ⁊ nō rixēt Dicis m̄:
Quis letiꝰ ebrio: ymmo q̇o īsaniꝰ ebri
o: Quid plerūq̧ iracūdiꝰ: Est ǧ vinū
q̇d vere letificat cor. ⁊ nō nouit aliud
nisi letificaē cor: Sȝ ne putes h̄ q̇dem
de spūali vino debē accipi. de illo pāe
aūt nō q̇d ⁊ ip̄e spūalis sit. s̄ȝ exposuit
⁊ ip̄m. ⁊ pāis inq̄t cor hōis cōfirmat:
Ergo sic accipe de pane quō accipis
de vino. intꝰ esuri. itus siti. Bti q̄ esuri
ūt ⁊ sitiūt iusticiā. q̇a ipi saturabūtur
Pais ille iusticia ē. vinū illud iusticia
ē. Veritas ē. vitas xp̄s ē. Ego sum iq̄t
panis viuꝰ q̄ d̄ celo descēdi. ⁊ ego sum
vitis vos sarmēta Et panis cor hois
cōfirmat Saturabūt ligna cāpi. id
ē grā educta de t̄ra Ligna cāpi. pedes
ap̄l'orū Et cedri lybani q̄s plātauit
Cedri lybani potētes in scl'o. ⁊ ipsi sa
turabūt Peruēit pais ⁊ vinū ⁊ oleū
xpristi ad senatoēs. ad reges. ad nobi
les Satiata sunt ligna cāpi Prius hu
miles saciati sī. deiñ eciā cedri lybani.
sed q̄s plantauit ip̄e Cedri religiosi fi
deles. tales em̄ plantauit: Nam ⁊ im
pij sī cedri lybani. quia cōterit dn̄s ce
dros lybani Lybanꝰ em̄ mōs est. ibi
iste arbores eciā scd̄m lrām ānosissi-
me sunt ⁊ excellētissime Lybanꝰ em̄ i
terp̄tatur sicut legimꝰ i eis q̄ ista scrip
serūt cādidatiō ⁊ Lybanꝰ dr̄ cādida
tio Videtur āt cādidatio eē seculi hu
ius. mō intētis ⁊ fulgētis in pompis
suis Sūt ibi cedri lybani q̄s plātauit
dn̄s. ipsi saciabunt q̄s plantauit do-
minꝰ Naȝ arbor inquit q̄m nō plāta
uit pater meꝰ eradicabitur Et cedri ly
bani q̄s plātauit Illic passeres ni-
dificabūt Fulice domꝰ dux est eorum
Vbi passeres nidificabūt: In cedris
lybani Iam audiuimꝰ q̄ sint cedri ly-
bani. nobiles seculi. excelsi genere. o-
pibus. honoribꝰ. ⁊ ipse cedri satiātur.
ille tamē q̄s plātauit ipse In hijs ce-
dris passeres nidificabūt: Qui sunt
passeres: Aues equidem ⁊ volatilia
celi sunt passeres. sed minuta volati-
lia solēt dici passeres: Sūt ergo q̇dā
spūales nidificātes in cedris lybani.
id est. sunt quidam serui dei audiētes
in euangelio. dimitte oīa tua vel vēde
omnia tua ⁊ da pauperibus. ⁊ hēbis
thezaurum in celo ⁊ veni sequere me:
Et nō tantum hoc audierūt magni.
sed audierūt ⁊ parui ⁊ voluerūt hoc
facere ⁊ parui ⁊ esse spirituales. nō iū
gi vxoribus. nō macerari cura filio-
rum. nō habere ꝓprias sedes quibus
deligarētur. sed ire in vitam quādam
communē: Sed quid dimiserunt isti
passeres: Minuti em̄ seculi huiꝰ pas
seres videtur Quid dimiserūt: Quid
magnum dimiserūt: Aliꝰ se cōuertit
dimisit cellam pr̄is sui inopē. vix vnū
lectū ⁊ vnam archam Cōuertat se. ta
mē factꝰ est passer. quesiuit spūalia
Bene. optime Nō illi insultemꝰ. non
dicamus. nichil dimisisti Nō sup̄biat
qui multa dimisit Petrus vt sequere
tur dominum nouimus q̄ piscator
erat. quid potuit dimittere: Vl' frater
eiꝰ ādreas. vel filij zebedei iohēs ⁊ ia-
cobꝰ. eciam ipsi piscatores ⁊ tamen

quid dixerūt? Ecce nos dimisimus
omnia ⁊ secuti sumus te: Nō ei dixit
dn̄s. oblitus es paupertatem tuam. qd
dimisisti vt totū mūdū acciperes?
Multum dimisit. fratres mei. Mul
tum dimisit qui nō solum dimisit qc-
quid habebat. sed eciam qcquid habe
re cupiebat Quis paup nō turgessit i
spe seculi huius. qui nō cotidie cupit
augere quod habet? Ista cupiditas
precisa est Ibat in inmēsum. accepit
modum ⁊ nichil dimissum est Pror-
sus totum mūdum dimisit petrus et
totum mūdum petrus accepit. quasi
nichil habentes ⁊ omnia possidentes
Faciūt hoc multi. ista faciūt qui pax
habent ⁊ veniūt ⁊ fiūt passeres vtiles
Minuti videtur qa nō habēt altitu-
dinem dignitatis secularis. nidificāt i
cedris libani Etem cedri libani nobi-
les ⁊ divites ⁊ excelsi huius seculi. qm
cum timore audiūt. beatus q intelli-
git super egenum ⁊ pauperem: Attē
dūt res suas. villas suas. ⁊ omnes su
perfluas copias. qbus videtur excelsi
⁊ prebēt illas seruis dei. Dant agros.
dāt ortos. edificāt ecclesias. moāste-
ria. colligūt passeres vt in cedris nidi
ficēt. Passeres ergo saciantur cedris
libani qs plātauit dn̄s. ⁊ illic passeres
nidificabūt Attēdite totam terram. si
nō ita est Vt loquerer ista nō solū cre
didi. sed ⁊ vidi. dedit michi itellectum
ipsum experimentum: Interrogate
latissimas terras q nostis. ⁊ videte in
qꝫ multis cedris libani passeres illi de
qb9 locut9 sum nidificāt Sed tn̄ frēs
mei. ipsi passeres spūales sunt qꝫuis
nidificēt i cedris libani. nō p magno
hrē debēt cedros libāi ⁊ putaē illos eē
supioēs a qb9 eox necessaria cōplēt?:
Passeres em̄ sunt. ille āt cedri libāi st.
Ergo fulice dom9 dux ē passex Qm̄-
uis i cedris libāi nidificēt passeres. tn̄

tn̄ cedri libāi duces st passex Ecce saci
abūt? ligna cāpi Oēs ppli ⁊ cedri libāi
saciabūt? qs plātauit dn̄s oēs nobiles
⁊ excelsi fideles Illic id ē i cedris libāi
passeres nidificabūt pbebūt ramos
facultatū suarum colligēdis minutis
spūalib9 Prebēt ista. faciūt h cedri li-
bāi qs plātauit dn̄s: Faciūt ⁊ libēter
faciūt. nouerūt qd faciāt. nouerūt qd
accipiāt: Sed passeres qꝫuis i cedris
libāi nidificabūt. fulice do9 dux ē eox
Que ē fulice domus? Fulica sicut om
nes nouim9 marina auis ē. vel i stag-
nis ē. vel i mari ē. Hēt qndam domū.
nō facile i litore terre aut nūqꝫ. sed in
hijs q i media aqua sunt. plerūqꝫ g in
petris qs aq circūdat: Intelligim9 g
petrā eē ydoneā fulice domū Nusqꝫ
fortius ⁊ firmius habitat qꝫ in petra:
In quali petra? In mari cōstituta Et
si tūditur fluctib9. frāgit tn̄ fluct9. nō
frāgitur petra Hoc hēt magnū petra
in mari cōstituta Quāti fluctus cōtu
derūt petram nostram ihesum xp̄m:
Elisi sunt in illū iudei. illi fracti sunt. il-
le autem integer permāsit Et vnusqs
qꝫ imitās xp̄m. ita fit in isto seculo. id
est in isto mari. vbi nō potest nisi pro
cellas tēpestates qꝫ sentire. vt nlli vē
to cedat. nlli fluctui. sed oia excipiat ⁊
integer maneat Ergo fulice dom9 ⁊
fortis est ⁊ humilis Nō hēt domum
fulica i excelsis. nichil illa domo firmi
us ⁊ nichil hūili9 In cedris qdem ni-
dificāt passeres pp̄ter p̄ntem necessi
tatem. sed petram illā hn̄t ducē q fluc
tibus tūditur ⁊ non frangitur. imitā
tur em̄ xpristi passiones Et si forte ce
dri libāi irate fuerit. ⁊ aliqd molestie
vel scādali seruis dei in ramis suis cō
mouerit volabūt qdem inde passeres
sz ve cedro remanēti sine nidis passe-
rū Passeres em̄ non naufragabunt
nō peribunt. quia fulice domus dux

est eoꝝ Quid ergo seqtur? Mõtes
altissimi ceruis Cerui mḡni: spūales
trāscendentes in cursu omnia spino
sa veprium atq̄ siluarū Qui perficis
inquit pedes meos sicut cerui et sup
excelsa statuis me Teneant montes
altos alta p̄cepta dei: sublimia cogi-
tent teneāt ea q̄ mlt̄ū eminēt in scrip
turis iustificētur in summis Ceruis
enim sunt illis montes altissimi. quid
de humilibꝫ bestijs? Quid de lepore?
Quid de ericio? Lepus minimū aial'
ꝛ infirmū: ericius eciā spinosum mi-
nor eoꝝ Illud aial' timidū: illud aial'
spinis cooptum Spine em̄ quid sig
nificant nisi pccõres? Qui peccat co
tidie eciam si nō magna pccā minutis
simis spinis cooptus ē In eo qd̄ ti-
met lepꝰ ē in eo qd̄ minutissimis pec
catis opitur ericius est: ꝛ non p̄t te-
nere illa excelsa et pfecta p̄cepta Illi
enim mōtes altissimi ceruis Quid g̊
isti lepus ꝛ ericiꝰ? Pereūt? Nō. Sic
em̄ mōtes altissimi dati sunt ceruis:
vt ꝛ hijs videas quid sequatur Pe
tra refugium ericijs ꝛ leporibꝫ: quia
factus ē dn̄s refugium paupis Po-
nas petram illam in terra: refugiū ē
ericijs et leporibꝫ ponas illā in mari,
domus est fulice Vbiq̄ vtil' petra ꝛ
in montibꝫ ipa vtilis Mōtes sine pe
tre fundamento: ruerent in pfundū
Nonne iā dudum de mōtibꝫ diceba-
tur illic volatilia celi inhabitabunt de
medio petrarum dabūt voces suas?
Vbiq̄ ergo petra refugium nostruꝫ
siue in montibꝫ excelsa sit siue in ma-
ri tundatur fluctibꝫ non frangit̄ siue
in terra solidetur ad illam cerui. ad il
lam fulica; ad illam lepus et ericius.
Tundāt pectora lepores: ꝛ ericij cō
fiteantur pccā sua. Licet coopti sint
minutis quidē cotidianis q̄ peccatꝫ
nō eis t̄n deest petra q̄ illos docuit di

cere: dimitte nobis debita nrā sicut ꝛ
nos dimittimus debitoribꝫ nr̄is Pe
tra refugiū ericijs ꝛ leporibus Fe
cit lunam in tpa Intelligimꝰ spiritu
aliter eccām crescentem de mimo: et
ista mortalitate vite quodāmō senes
centem Sꝫ vt propinquet ad solem.
nō istam lunā dico visibilem ocul': sꝫ
que hoc nomine significatur ista Qn
obscura erat eccā? Qn̄ nōdum appa
rebat nōdum eminebat. sed duceban
tur hoīēs ꝛ dicebatur: hec est eccā. h̄
est xp̄ūs vt sagittarent in obscura lu
na rcōs corde Nō q̄ cecus ē qui ple
na luna errat? Fecit lunā in tpa. Hic
enim tpaliter transit eccā Non enim
hic erit semp ista mortalitas Augeri
ꝛ minui p̄t aliqn̄ pertransibit: in tpa
facta est Sol agnouit occasum su
um Et hic quis sol nisi sol ille iusticie
quē sibi nō ortum impij plangent in
die iudicij? Qui dicturi sunt in illo di
e ergo errauimꝰ a via veritatis ꝛ ius
ticie lumen nō luxit nobis: ꝛ sol non
ortus est nobis Ei sol iste oritur qui
intelligit xp̄m Recedit aūt ab intel-
lectu eiꝰ xp̄ūs: qui sic iratꝰ fuerit fra
tri suo vt teneat odium Itaq̄ irasci-
mini ꝛ nolite peccaē Caritas ꝛ si iras
citur aliqn̄ vt corrigat. nō tenet̄ rea:
quia nō inueterauit ira: vt verteret̄
in odium Si āt ira cōuersa fuerit in
odium: occidit sol super iracundiam
vrām Nō ergo occidat sol sup iracū
diam vrām Nec putetis frēs iō non
nullis solem eē adorandū: quia sol in
scripturis aliqn̄ xp̄m significat: Tal'
est em̄ demencia hōim. quasi adoran
dum aliquid dicatur cum dicitur: sol
xp̄ꝫ significat Adora ergo et petram
q̄ꝛ xp̄m significat Sicut ouis ad vic-
timam ductꝰ ē. adora ꝛ ouem q̄ꝛ cris
tum significat Vicit leo de tribu iuda
adora ꝛ leonem q̄ꝛ xp̄m significat Vi

dete q xp̄m multa significent Omni
a ista xp̄us in similitudine: nō in pro
prietate Queris ꝓprietatem xp̄i? In
principio erat v̄bum: ⁊ v̄bum erat a
pud deū Ecce ꝓprietas cristi ꝑ quam
factꝰ es Vis audire et proprietatē ꝑ
quā refectus es? Et v̄bum caro fac-
tum ē ⁊ habitauit in nobis Cetera si
militudines sunt Intellige esto scrip
ture capax vt aliud videas obici oculꝰ
tuis: aliud innui cordi tuo Sol ergo
ille iam securi dicimꝰ sol ille iusticie ñ
sine causa impijs non oritur ⁊ si vo-
lunt Ipa em̄ sapiencia dicit q̄rent me
mali ⁊ non inuenient Querent ⁊ non
inuenient Et quare? Oderūt em̄ sapi
enciam Ipa sapiencia loquitur ⁊ di-
cit. q̄rent me mali ⁊ nō inuenient ode
runt em̄ sapiām Si ergo oderūt qua
re q̄runt: Querūt nō vt fruantur sed
vt inflentur Querūt sermonibꝫ ode-
runt moribꝫ Spūs em̄ sanctus disci
pline fugiet fictum: et auferet se a co
gitationibꝫ q̄ sunt sine intellectu Nō
ergo sol ille oritur impijs non oritur
malis Atuero de isto sole quid dictū
est? Qui fecit solem suum oriri super
bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊
iniustos Ergo de illo sole iusticie nes
cio quid significat p̄s iste scōm miste
rium: nā videmꝰ ista fieri in creatura
eciam scōm sp̄em rerū visibiliū Sol
agnouit occasum suū Quid ē sol ag-
nouit occasum suū? Cristꝰ agnouit
passionē suā Occasus xp̄i passio xp̄i
Sed nūquid sic sol occidit vt nō oria
tur? Nūquid qui dormit non adiciet
vt resurgat? Nōne ip̄e dixit dormiui
turbatus? Et de ip̄o dictum ē: exalta
re super celos deꝰ Ergo sol agnouit
occasuꝫ suū Quid ē agnouit? Appro
bauit placuit ei Et vñ ostendimꝰ qui
a agnouit hoc ē placuit ei? Quid em̄
non nouit deus? Quid nō nouit cris-
tus? Et tñ dicturus est in fine quibus
dam: nō noui vos Quō ergo ibi nō
noui vos nō est quasi michi ignoti es
tis sed nō michi placetis. sic ⁊ hic ag-
nouit occasum suum placuit illi occa
sus suus Si em̄ ei displiceret quō pa
teretur? Homini em̄. q non ē illi sol
eciam si displiceat ei passio sua patitꝛ
⁊ qd̄ non vult Ille āt nō pateretur ni
si ei placeret id est nisi agnosceret oc
casum suū non occideret: q ip̄e dixit
potestatem habeo ponendi aiāꝫ me
am et ptātem habeo iterū sumēdi eā
nemo tollit eam a me. sꝫ ego ip̄e eam
pono a me Ergo agnouit occasuꝫ su
um ⁊ sol agnouit occasum suū Et qd̄
cum occidit sol cū passus ē dñs? Fac
tesunt quedā tenebre in apostolis de
fecit spes eoꝝ quibꝫ p̄mo magnus ⁊
redemptor ōniū videbatur Quare?
Posuisti tenebras ⁊ fcā est nox ibi
pertransibunt oēs bestie silue Catu
li leonū rugientes vt rapiant q̄rētes
a deo escam sibi Quid intelligam spi
ritualiter catulos leonuꝫ nisi sp̄ūalia
nequicie? Quid intelligā nisi mala de
monia. que demonia pascūtur erro-
ribus hōim? Sūt em̄ p̄ncipes demo
nioꝝ: ⁊ sunt demonia q̄dam ꝯtemp-
tibilia Ista demonia seducere aiās q̄
runt sed vbi sol non ortꝰ est Tenebre
enim sunt: ⁊ cū tenebre sint q̄runt ca
tuli leonum quos deuorent Ip̄e leo
maior p̄nceps omniū taliū leonū qd̄
de illo dictum ē? Nescitis q aduersa
rius vester dyabolꝰ tanq̄m leo rugi-
ens circuit q̄rens quē deuoret? Iō q̄
rentes a deo escam sibi q nec temp-
tari q̄s p̄t a dyabolo: nisi permitten-
te deo Job sanctus añ dyabolū erat
⁊ tñ longe ab illo erat aspcū añ illum
erat: potestate remotus ab illo Nñ
auderet temptare vel carnem vel fa-
cultates eiꝰ quas possidebat nisi ac-

ciperet potestatem? Quare aūt datᵃ
potestas? Aut ad dāpnandos impi-
os aut ad ꝓbandos pios Juste hoc
totū dn̄s ait ⁊ in neminem habet dy
abolus potestatem vl' in aliquid eiꝰ
nisi ille ꝯcedat cui ē ptās summa ⁊ sb
limis Sic dyabolo .sic hōi nulla ē po
testas in hoīem nisi desup detᵘ Sta-
bat iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ añ hoīeȝ
iudicem ⁊ inflauit se hō iudex videns
añ se xp̄m ⁊ ait .nescis qꝛ ptātem ha-
beo occidendi ⁊ dimittendi te? At ille
q̄ venerat ⁊ eum docere a quo iudica
batur nō haberes inq̄t in me ptātem
nisi esset tibi desuper data Et homo ⁊
dyabolus ⁊ quelibet demonia nō ni-
si accepta ptāte nocent sed ꝓficienti
bus non nocent Malis ita sunt tanꝙ
ignis feno .bonis ita sunt tanq̄m ig-
nis auro Mādu catus ē iudas vt fe
num: ꝓbatus ē iob vt aurum Posu
isti tenebras ⁊ fcā est nox: illic ꝑtran
sibunt oēs bestie silue Jam bestie sil
ue alio mō Alio em̄ ⁊ alio modo sem
per ista intelliguntur: quō dn̄s .ipse
agnus .ipe leo Quid tam diuersum
ꝙ agnus et leo? Sed qualis agnus?
Qui vinceret lupum .vinceret leonē
ipe petra .ipe pastor: ipe ianua Pas-
tor itrat p ianuā ⁊ dicit .ego sum pas
tor bonus: ⁊ dicit ego sum ianua Ip
sum leonis nomen dn̄m significat qꝛ
vicit leo de tribu iuda ⁊ dyabolū qui
a cōculcauit leonē et draconē Discite
sic intelligere cū figurate ista dicūtur
ne forte vbi legeritis ꝙ xp̄m signifi-
cat petra vbiꝗ petram xp̄m putetis
Significat alia atꝗ alia sicut lrā quo
loco ponatur vide: ibi intelligis eius
vim Si audieris lrām pmam in no-
mine di ⁊ putaueris eam semper ibi
ponendam delebis eam in nomiē dy
aboli: Ab eadem em̄ lrā incipit nomē
dei a qua incipit nomen dyaboli ⁊ nl'
tam disiunctum ꝙ deus ⁊ dyabolus
Vide ergo ꝙ absurdꝰ est a rebꝫ ⁊ hu-
manis ⁊ diuinis: qui dixerit de lrā sin
gulari . nō debet habere in capite no
men dyaboli Et cū quesieris q̄re: res
pondeat . ego in nomine dei legi istā
lrām Ridetur iste: nā nec talis est cui
digneris reddere roēm Nolite ergo
tam pueriliter sapere eciā ista diuina
vt forte aliquis vestrū quia dixi supe
rius bestias silue significare gentes.
modo āt dico bestias silue significa-
re demonia et āgelos puaricationis
putetis me aliquid contrarium dice
re Similitudines em̄ sunt: ⁊ in quo-
cūꝗ loco sunt circūstantia sui expo-
nuntur Illic pertrāsibūt omnes bes
tie silue Vbi? In noctē quā posuit do
minus: qꝛ sol agnouit occasum suuȝ
Catuli leonum rugientes vt rapiant
q̄rentes a deo escam sibi Merito do
minus venturus ad occasum suum.
ipe sol iusticie agnoscēs occasum su-
um .ait discipulis tanq̄m tenebris fu
turis circuituro leone vt q̄reret quē
deuoraret .⁊ ꝙ ille leo neminē deuo-
raret nisi peteret hac nocte inq̄t pos-
tulauit sathanas vexare vos sicut tri
ticum ⁊ ego rogaui ꝓ te petre ne de
ficiat fides tua. Nōne petrus cū ter
negauit iam inter dētes leonis erat?
Catuli leonū rugientes vt rapiant ⁊
vt q̄rant a deo escam sibi Ortus ē
sol: qui dixit potestatem habeo po-
nendi aiām meam ⁊ potestatem ha-
beo iterum sumendi eā Agnouit oc-
casum suū et posuit eam: ortus ē sol
qꝛ occidit sol .sed nō extinctꝰ ē sol: ad
huc eis qui non intelligunt xp̄m ipsa
nox est Adhuc eis sol ortus non ē in
stent vt intelligant ne rapiantur a ru
giente leone Nam ecce quibꝫ ortꝰ ē:
nō eos audent inuadere catuli leonū
Sequitur em̄ ortus ē sol ⁊ cōgrega-

ti sunt ꝛ i cubilibꝫ suis cubabūt Ma
gis magisq́ʒ ibi oritur sol iste vt intel
ligatur ab orbe terrarū: et clarificetꝛ
xp̄us in toto mūdo Cōgregantꝛ ca-
tuli leonum illa demonia recedūt a ꝑ
secutione eccē: que instigabant perse
qui domū dei. ope͂ando in filijs diffi-
dentie Nam dcm̄ est scdm̄ principeʒ
ptātis aeris: qui nūc operatur in filios
infidelitatis Mō iam qꝛ nemo eorū
ꝑsequi audet eccām ortus ē sol ꝛ con
gregati sunt Et vbi sunt? Et in cubili
bus suis cubabūt Cubilia eoꝝ corda
infidelium Q̄m multi gerunt leones
cubantes in cordibꝫ suis. nō iā erum
punt nō faciunt impetū in istā pere-
grinantem ihrl'm Quare nō faciunt?
Quia iam ortꝰ ē sol: ꝛ splendet in to
to orbe terrarū Ergo vide q̇d seq̄tur
qꝛ ortus ē sol ꝛ ꝯgregati sunt: ꝛ in cu
bilibus suis cubabūt Quid tu hō di?
Quid tu o eccā di? Quid tu o corpus
cristi cuiꝰ caput in celo ē? Quid tu fa
cis o hō vnitas eiꝰ? Exiet inq̄t ho
mo ad opus suū Operꝰ ergo iste ho
mo opa bona in securitate pacis ec-
clesie operetur vsq́ʒ in finem Aliqñ em̄
erit quedā cōtenebratio et fiet quidā
impetus: sed in vespa id ē in fine mū
di Mō aūt in pace ꝛ tranquillitate o
peratur eccā qꝛ exiet homo ad opus
suū ꝛ ad operationem suā vsq́ʒ ad ves-
peram Q̄m magnificata sunt opa
tua dñe? Merito magna: merito ex
celsa Vbi facta sunt opa ista tā mag-
na? Que illa statio dei vbi sedit ꝛ ista
operatus est? Quis locꝰ vbi ista opa-
tus est? Vñ ꝓcesserunt primo ista tā
pulchra? Si ad lrām accipias omnis
ordinata creatura ordinate currens
ordinate pulchra ordinate oriens. or
dinate occidens. ordinate peragens
omnia tempora. vnde processit?
Ipsa autem ecclesia quō accepit icre-
mēta successus ꝑfectionē? Quō des
tinatur ad finem quēdam imortalita
tis? Quibꝫ p̄conijs p̄dicatur? Quibꝫ
misterijs cōmendatur? Quibꝫ sacra
mentis occultatur? Qua p̄dicatione
reuelatur? Vbi fecit hec deus? Video
magna opa tua dñe Q̄m magnifica
ta sunt opa tua dñe? Quero vbi fece
rit. locū nō inuenio sed video q̇d seq̄-
tur Omnia in sapientia fecisti Er-
go oiā in xp̄o fecisti Ille cōtemptꝰ il
le expalmatus ille ꝯsputꝰ. ille spinis
coronatus ille crucifixus: omnia in
illo fecisti Audio audio q̇d de illo tuo
milite nūcies hōibꝫ. quid de illo p̄co-
ne scō p̄dices gentibus: xp̄m dei v̄tu
tem ꝛ dei sapiām Irrideant iudei cru
cifixum xp̄m qꝛ scandalum est eis: ir
rideant pagani crucifixum xp̄m quia
stulticia ē eis nos āt inquit p̄dicamꝰ
xp̄m crucifixum iudeis quidē scanda
lum gentibꝫ aūt stulticiam ip̄is vero
vocatis iudeis ꝛ grecis xp̄m dei v̄tu
tem ꝛ dei sapiām Omnia in sapiētia
fecisti Repleta ē terra creatura tu
a Repleta est terra creatura tua xp̄e
Et quō? Quō videbimus? Quid em̄
non a patre per filiū creatū est? Quic
quid āmbulat ꝛ repit in t̄ris. quicq̇d na
tat in aquis. q̇cquid volat in aere q̇c-
quid in celo circūagitur quāto magis
terra totꝰ mūdus creatura dei ē Sʒ
nescio quid h̄ significat de quadā cre
atura noua. de qua dicit apl's. si qua
in xp̄o noua creatura. vetera trāsie-
runt ecce facta sunt omnia noua om
nia aūt ex deo Noua creatura q̄ fac-
ta est. oēs credentes in xp̄m: exuen-
tes se veterem hoiēm ꝛ induētes no
uum Repleta est terra creatura tua.
In vno loco terre crucifixus erat in
vno exiguo loco cecidit granū illō in
terra ꝛ mortificatū ē: sʒ magnū fruc
tum attulit Singularis eras domiē

ihu xpe donec transires Agnosco in alio psalmo vocē tuā qua dixisti singularis ego sum donec transeā Singularis ergo eras donec trāsires singularis eras cū agnouisti occasuz tuum sed ab occasu in ortū transisti ortus es splenduisti. clarificatus es cū in celum ascēdisti et repleta est terra creatura tua Psalmū frēs nondū finiuimus sꝫ aliquid iā in nomine xpi eciam ad diem dñicum differam⁹

Incipit subsermo tercius de eodem psalmo

Meminit caritas vrā cū sit vn⁹ sermo dei in scripturis oībꝫ dilatat⁹ ꝛ per multa ora scōꝝ vnū vbum sonet qd cū sit in pncipio deus apud deum. ibi nō habet sillabas qꝛ nō habet tpa: nec mirandū nobis sit qꝛ ꝓpter infirmitatem nrām descendit ad pticulas sonoꝝ nrōꝝ cū descenderit ad suscipiendā infirmitatē corpis nostri istū tn̄ psalmum iā multos nobis fecisse sermones misteriaqꝫ ipa q̄ hic clausa tenentur vt pulsantibꝫ apirentur attulisse nobis n̄ puas ꝑ aliquot dies moras tpis cū pnunciantur cū ꝯmendantur cū clausa eē mōstrātur cū aperiuntur cū eruuntur cū ostenduntur ac ꝑ hoc meminit caritas vestra. nec pterito die ad eius terminuz psalmi nos puenire potuisse et distulisse in hūc diē Voluit dñs ꝛ tps reddtionis nobis exhibere ꝛ me debitorem debito satisfacere: et exactores securiores efficere Det ergo ipe bonum qd reddam⁹: qui nō reddidit qcquid mali feceram⁹ Exclamauerunt vt nostis qd cū pietate gaudioqꝫ recolitis: exclamauerūt cū psalmo viscera cordis nostri ꝛ dixerunt Qm̄ magnificata sunt opa tua dn̄e omnia in sapientia fecisti: impleta ē terra creatura tua Quicqd a deo factū est in sapientia factū ē ꝛ per sapiām factum est Quicquid nouit sapiām ꝛ qcquid nō nouit sapiām ꝛ tn̄ in creatura dei est: in sapiā factū est et per sapientiā factū est Qui cognoscunt sapienciā lucē habent sapiām. qui non ꝯgnoscunt hn̄t tn̄ artificem sapiām cū sint ipi detenti in sapiā Et qui eam lucem hn̄t eciam artificem hn̄t nō qcūqꝫ artificem hn̄t eciā lucem hn̄t Et quidem in hōibꝫ multi sunt qui ei⁹ ꝑticipes fiunt et sapientes vocantur. multi eius expertes stulti nominātur. Propter h̄ vicioso noiē stulti appellantur. qꝛ si studeant sapiē. si petant si q̄rant. si pulsent: nō pn̄t puenire ad eius pticipationē Nō em̄ nature sed negligentie denegatur Sūt aūt alie crature q̄ nō pn̄t fieri pticipes sapiē. sicut oēs bestie oiā pecora. ōnes arbores q̄ nec sensum hn̄t vllū: nūqd qꝛ pticipes sapiē eē nō pn̄t iō non in sapientia ꝛ per sapiām fcā sunt: Non ergo exigit de⁹ intellectū de equo et mulo sed hōibꝫ dicit nolite eē sicut equus ꝛ mulus quibꝫ nō ē intellectus Nō equo natura ē: hōi crimē ē Hoc ergo dic̄ de⁹ Nō exigo pticipationē sapiē mee ab eis q̄ nō feci ad ymaginem meā. sed vbi feci iā exigo ꝛ vsuz rei postulo quā donaui Hoiēs ergo reddentes deo q̄ dei sunt si cesari reddunt qd cesaris est id ē reddentes cesari ymaginē suā ꝛ reddētes dō ymaginem suā. erigūt ipam mentē suā n̄ ad se sed ad artificem suū. et ad lumē vn̄ sunt ꝛ ad calorem quēdam spiritualem vn̄ ferueścūt et vn̄ remoti frigescunt ꝛ vn̄ recedentes cōtenebrantur ꝛ quo reuertentes illuminantur. qꝛ pie illi dixerūt. tu illumiābis lucernam meā dn̄e de⁹ meus illumina tenebras meas: discussis tenebris trene stulticie apientes os et ducentes

spiritum erigūt vt dixi fidentē oculū cordis et circūspiciūt mēte vniūsum mūdum terrā mare ⁊ celū: ⁊ vidētes oiā pulchre disposita ordinata curre re digeri gn̄ibus. fulciri seminibꝫ mu tari successionibꝫ currere tēꝑibꝫ pla- cet eis in hꝭs artifex vt ⁊ ipsi placeāt in artifice artifici ⁊ exclament ꝑ gau- dio magno qꝛ ꝟe huic leticie nichil cō pari pt: ꝙ̄ magnificata sunt oꝑa tua dn̄e: oiā in sapientia fecisti Vbi ē ipa sapiā in qua omnia fecisti? Quo sen- su attingitur? Quo ocl'o videt᷑? Quo studio q̄ritur? Quo merito possidе- tur? Quo putatis n̄ grā sua? Qui do nauit vt simꝰ: donet vt boni simꝰ Do nat cōuersis qui an̄q̄m ꝯuerterentur ⁊ auersi irent post vias suas. nōne q̄ siuit eos? Nōne descendit? Nōne v̄- bum caro factū ē ⁊ hebitauit in nob̄? Nōne accēdit lucernā carnis sue dū penderet in cruce ⁊ q̄siuit ꝑditā drag mam? Quesiuit ⁊ inuenit vicinis cō- gratulantibꝫ: id ē omni creatura spi- rituali q̄ deum proxime attingit Vici nis cōgratulantibꝫ inuenta est drag- ma: angelis letantibꝫ inuenta est aiā humana Inuenta ē ergo gaudeat et dicat. ꝙ̄ magnificata sunt opera tua dn̄e. omnia in sapiā fecisti repleta est terra creatura tua Qua creatura tu- a repleta ē terra? Omnibꝫ arboribus ⁊ frutectis. omnibꝫ aiālibus et peco ribus et vniūso ipo genere huāno re pleta est terra creatura di̅ Videmus nouimꝰ legimꝰ agnoscimus lauda- mus ⁊ in hꝭs ꝑdicamꝰ: ⁊ in hꝭs non sufficimus laudare tm̄ quātū habun dat ex bona inspectione coꝝ nostruꝫ Sed ad illam magis creaturā debe- mus attendere vn̄ dicit apl's. si q̄ igi' in xp̄o noua creatura vetera transie runt: ecce fcā sunt noua Que vetera transierunt? In gentibꝫ omnis ydo

latria in ipis iudeis ōnis illa seruitus legis omnia illa sacrificia ꝓnūciantia ꝑn̄s sacrificiū Habundabat tunc ve tustas hōis: venit qui renouaret o- pus suū. venit q̄ ꝯflaret argentū suū qui formaret monetā suam ⁊ atten- dimꝰ plenā terrā xp̄ianis credentibꝫ in deū: auertentes se a prioribꝫ imun dicꝭs suis et ydolatria. a spe ꝑterita ad spem noui seculi ⁊ ecce nondū est in re ⁊ iam tenetur in spe: ⁊ per ipam spem iā cātamus et dicimus. repleta ē terra creatura tua Nūdū em̄ in pa tria cantamꝰ hoc. nōdum in illa reg̃e q̄ ꝓmittitur nōdum cōfirmatis vec tibus portarū ihr'l'm sed adhuc in ꝑe- grinatione intuentes mūdum istum totū ⁊ vndiqꝫ hoīēs currentes ad fi- dem timentes gehennam. cōtempnē tes mortē. amātes vitā eternā sper- nentes ꝑn̄tem ⁊ tali spectaculo con- pleti gaudio dicimꝰ repleta est terra creatura tua Hoc autē seculū adhuc tēptationuꝫ fluctibꝫ quatitur. adhuc temptationibus ⁊ ꝓcellis tribulati- onum ⁊ tumore turbatur hac tn̄ itur minetur licet mare ⁊ tumeat fluctibꝫ ꝓcellasqꝫ perturiat hac itur: datū no bis lignū in quo nauigemꝰ Repleta est terra creatura tua sed nōdum su- mus in terra viuentium adhuc ista t̄ ra morientium ē Clamamꝰ aūt ⁊ di- cimus. spes mea es tu: portio mea i terra viuentium In t̄ra morientium spes mea in terra viuētiū portio me a Ecce ista terra q̄ repleta ē creatura dei Qui adhuc in ista terra ē morien tium: nōdum est in terra viuentium Qua trāsit audi sequētia Hoc ma re magnū ⁊ spaciosum ibi repentia q̄ rum non est numerꝰ: aiālia pusilla et magna Terribile mare sig̃t: ibi sc̄ re- pentia quoꝝ nō est numerꝰ. Insidie repūt in h̄ sc'l'o ⁊ incautos repēte oc-

cupant Repentes āt temptationes
qs numerat: Repunt: sed caue ne sur
ripiant Vigiletur in ligno eciā in aqs
in cruce nauigam⁹: eciā in fluctib₃ tu
ti sum⁹ Nō dormiat xp̄us nō dormi
at fides. sed si dormierit excitetur im
perabit ventis. placabit mare Finie
tur via: gaudebitur in patria Ibi re-
pentia quoꝝ nō est numerus: aīālia
pusilla ꝛ magna Video eīm adhuc in
mari isto formidoloso nondū credē
tes. ipi eīm versantur in amaris aqs
ꝛ sterilib₃: illic āt ꝛ pusilli et magni sc̄
Nouim⁹ h̄. multi pusilli seculi nōdū
crediderunt. multi p̄mates seculi nō
dum crediderunt: aīālia pusilla ꝛ mḡ
na sunt in h̄ mari Oderūt eccām. pre
muntur xp̄i noīē nō seuiunt qꝛ nō p̄-
mittūtur In man⁹ nō erūpens clau
sa ē in corde seuicia Nā oēs siue pu-
silli siue mḡni aīālia pusilla ꝛ magna
q̄ modo dolēt templa eē clausa. aras
euersas. simulachra confracta leges
latas vt sacrificarē ydolis capitale sit
crimen: oēs qui dolent hec in mari sc̄
adhuc Quid ergo nos ad p̄riām qua
ituri sumus p̄ ip̄m mare? Sed in lig-
no noli timere piculū Lignū te por-
tat: qd̄ cōtinet seculū Ergo attendite
h̄ mare magnū ꝛ spaciosum: ibi repē
tia quorū nō est numer⁹ aīālia pusil
la ꝛ magna Noli timere. noli terreri
desidera patriam intellige p̄egrinati
onem Illuc naues cōmeabūt Ec-
ce in eo qd̄ terrebāt cōmeabunt: na-
ues natant ꝛ nō merguntur Naues
eccās intelligimus. cōmeant inter tē
pestates inter p̄cellas temptationū
inter fluctus seculi: inter aīālia pusil
la ꝛ magna Gubernator ē xp̄s in lig-
no crucis sue Illic naues cōmeabūt
Nō timeant naues non valde atten
dant vbi natent sed a quo gubernen
tur Illic naues cōmeabunt Quē cō-
meatum repperiūt tristem qn̄ guber-
natorem sentiunt xp̄m: Cōmeabunt
secure cōmeabunt p̄seuerantes veni
ent ad finem debitum p̄ducentur ad
terram quietis Est in isto mari aliqd
eciam quod sup̄at oīā aīālia pusilla ꝛ
magna Quid ē hoc? Psalmū audia-
mus Draco hic quē finxisti ad illu
dendum ei Ibi repentia quoꝝ non ē
numer⁹ ibi aīālia pusilla ꝛ magna il-
lic naues cōmeabūt ꝛ nō timebūt nō
solum repentia quoꝝ nō est numer⁹
ꝛ aīālia pusilla ꝛ magna sed nec dra-
conem qui ibi est: quē finxisti inquit
deo ad illudendū ei Magnū secretū
ꝛ tn̄ qd̄ nostis dicturus sum Nostis
inimicum ecce quemdā draconē non
vidistis oculis carnis. sed videtis o-
culis fidei Ipe ē qui et leo dicitur de
illo scriptura dicit cōculcabis leonē₃
ꝛ draconē Subditus ē ille capiti tuo
subdetur ꝛ corpi ei⁹: hereant tn̄ mē
bra capiti suo vt mēbra ei⁹ sint Dictū
est de p̄ma feiā quā seduxit hic draco
eua scilicet illa cui consilium mortis
dedit: ꝛ persuasione astuta in cor fe-
mineum more serpētis irrepsit Fac
tum est quod nouimus qd̄ ibi ꝛ nos
fecimus qd̄ dolemus In illis eīm du
obus hominibus totum genus hu-
manum. inde propago mortis inde
ꝛ in paruulis debita delicta Quis eīm
mundo⁹ ait scriptura in cōspectu tuo?
Nec infans cuius ē vni⁹ diei vita su-
per terram Tradux pcci. tradux mor
tis. de primo peccato. Nostis enim
ꝛ quid dictum est mulieri vel pocius
serpenti: cum audiret deus peccatuz
primi hominis Ipsa tuum obserua-
bit caput ꝛ tu eius obseruabis calca
neum In magno misterio dictum in
figura dictum ecclesie future facte de
latere viri sui ꝛ hoc dormientis Erat
autem adam quedam forma futuri:

hoc apl'us dicit. qui est forma futuri
Prefiguratum ē quod futurum erat
fcā est eccā de latere dñi dormient; in
cruce Nam de latere crucifixi ꝑcusso
sacramenta eccē ꝓfluxerunt Quid ꝰ
dictum ē eccē iā modo audite: intelli
gite cauete Ipa tuum obseruabit ca
put: ⁊ tu eius calcaneum O eccl'a ca
put serpentis obserua Quid ē caput
serpentis? Prima peccati suggestio
Venit tibi in mentē nescio quid illici-
tum noli ibi tenere mentē tuā noli cō
sentire Hoc qđ venit in mentē caput
serpentis est Caput calca: et euades
ceteros motus Quid ē caput calca ⁊
euades ceteros motꝰ Quid ē caput
calca? Ipam cōtempne suggestionē
Sed lucrū suggessit Magnū ibi lu-
crum est: magnum aurum ē Si hāc
fraudē feceris diues eris Caput ser-
pentis ē: calca Quid ē calca? Contēp
ne qđ suggessit Sed magnū aurū sug
gessit Et quid ꝓdest homini si vniū-
sum mūdum lucretur. aiē aūt sue de
trimentum paciatur? Pereat mundi
lucrū: ne fiat aiē dāpnum Hec dicēs
obseruasti caput serpentis ⁊ calcasti
ille āt dyabolus calcaneū tuū obser-
uat Quid ē obseruat calcaneū tuum?
Qñ labaris a via dei Tu obseruas p̄
mam suggestionē: ille obseruat lap-
sum tuū Si eñi lapsus fueris cades
si cecideris possidebit Vt āt ñ cadas
noli exire de via Angustam tibi semi
tam strauit deus: q̄cquid extra illaȝ ē
lubricū est Propterea lumē ē xp̄s et
via est xp̄ūs Erat lumen verū qđ illu
minat oēm hominē venienteȝ in hūc
mūdum ⁊ ego sum via. vitas ⁊ vita:
ꝑ me is si ad me is Si ergo ip̄e est lu
men ⁊ ip̄e est via: si ab illo recesseris.
nec in lumine eris nec in via Et quid
te sequitur? Qđ dicit de impijs quidā
psalmus: fiat via illorum tenebre et

lubricum Hic ergo draco antiquus
hostis noster ira feruidus insidijs as
tutus in mari magno ē Draco h̄ quē
finxisti ad illudendū ei Iam tu illude
draconi Ad hoc eñi hic factus est dra
co ip̄e cadens pccō suo de sublimi ha
bitatione celoꝝ: ⁊ ex angelo factꝰ dy
abolus accepit quēdam locū suū in h̄
mari magno ⁊ spacioso Regnū eius
qđ putas carcer eiꝰ ē Multi enim di
cunt: quare tantā ptātem dyabolꝰ ac
cepit vt dñetur in isto scl'o ⁊ tantum
valeat tm̄ possit? Quātum valet ⁊ q̄n
tum potest: Nisi ꝑmissus nichil valȝ
Tu sic age ne ꝑmittat' in te: aut si ꝑ-
missus fuerit ad temptandū. victus
abscedat ⁊ non possideat Permissus
est enim ad temptādos quosdā sanc
tos viros famulos dei supauerūt eū
q2 de via non recesserūt: non lapsi st̄
quorum obseruabat calcaneū Iob il
le sanctus sedebat in stercore ⁊ curre
bat in via Videte quomodo obserua
uerit caput eius: ⁊ quēadmodum il-
le calcaneum eius attendebat Ille re
pellebat suggerentē ille sꝑabat laban
tem Cepit ⁊ eꝰ mulierculam sbtrax-
it omnia que habebat solam dyabo-
lus dimisit adiutricem suam nō ma-
riti consolatricem sed pocius temp-
tatricem: cepit eciam ip̄am nō obser
uantem caput eius Adhuc enim illa e
ua erat: sed iam ille adā non erat Ab
latis omnibus remansit iob cum vx
ore per quā temptaretur. ⁊ cum deo
a quo regeretur Quid illo pauperiꝰ
subito factum. si domum eꝰ conside
res? Quid illo ditius si cor eius cogi
tes? Vide paupertatem domus ab-
lata sunt ōnia Vide diuicias cordis:
dñs dedit dominus abstulit sicut do
mino placuit ita factum est: sit nomē
domini benedictum Dominus dedit
dominꝰ abstulit. nouerat rcōrem su

um ꝛ temptatoꝛem suum: permisso-
rem temptatoꝛis sui nouerat Nichil
sibi inquit dyabolus tribuat Volun
tatem habet nocendi: potestatem au
tem nisi acciperet non haberet Quã
tum accepit ille potestatis: tantũ e-
go patioꝛ Nõ ergo ab illo patioꝛ: sꝫ
ab eo qui potestatem dedit Cõtemp
natur superbia temptatoꝛis mei suf
tineantur flagella patris mei Repul
sus est temptatoꝛ obseruatum ẽ ca-
put eius: penetrare nõ potuit in coꝛ
Muratam ciuitatem foꝛinsecus ob
pugnauit: sed non expugnauit Acces
sit alia temptatio pmissus est ad coꝛ
pus ei⁹. percussit graui vulnere a ca-
pite vsq; ad pedes ꝯtabescebat putre
dine scatebat vmibus: amissa domo
sedebat in stercoꝛe Ibi eua captiua-
ta a dyabolo ad adiutoꝛium marito
supposita: ad lapsum suggerit vt blas
phemetur de⁹ Primo suggerit in pa
radiso vt cõtempneretur de⁹ modo
vt blasphemetur deus Valuit tunc in
integrum nũc victus est a putredine
In paradiso deiecit: in stercoꝛe supa
tus est Attendebat ãt ille draco vtrũ
iob lingua laberetur Omnis eñ ho-
mo in actu suo pedes habet: in eo qd
agit in quo mouetur ibi tanq̃m ãbu-
lat Dicebat ille multa Quãta eñ dix
it iob qui legunt nouerunt. in tã mul
tis illis verbis obseruabat serpẽs cal
caneum labẽtis: ille autem qui caput
obseruabat serpentis reppulit õnẽ
suggestionem Respondit et mulieri
sicut dignũ erat rñdere mulieri Lo-
cuta es inquit tanq̃m vna de insipien
tibus mulieribꝫ Si bona pcepimus
de manu dñi mala q̃re non sustinea-
mus? Et inter illa õnia q̃ dixit nusq̃m
lapsus ẽ Nõ multi in illis v̾bis nõ in
telligũt ꝛ q̃dam ibi sic accipiunt qua-
si aliquid durum dixerit iob in deum
Nam inter multa eciam hoc dixit ve
lut stomachans adũsus deũ sicut vi-
debatur non intelligentibꝫ ille ãt ges-
tabat personam magnam magne ꝓ
phecie: vtinã inquit loquens ad deuꝫ
vtinã eẽt nobis arbiter Quid ẽ vtinã
nobis eẽt arbiter? Quasi qui int̾ nos
iudicaret: ꝛ quo iudicante cãm vince
ret Sic accipitur ad pꝛimum sonum
sed discute te ne labaris Attendit eñ
serpens ille semꝑ calcaneũ tuũ Quid
visus est dixisse iob? Vtinam eẽt no-
bis arbiter vtinam eẽt medius aliq̃s
qui iudicaret inter me ꝛ te Hoc deo
homo? Hoc in stercoꝛẽ homo hoc vl̾
in celo angelus deo. vtinã esset nobis
arbiter? Sed quid pꝛeuidebat qd op
tabat? Multi inquit dominus iusti
ꝛ pꝛophete voluerunt videre que vi-
detis: ꝛ non viderunt Arbitrum desi
derabat Quid est arbiter? Medi⁹ ad
cõponendam causam Nõne inimici
eramus dei ꝛ malã causam habeba-
mus aduersus deum? Quis finieret
causam istam malam nisi ille medius
arbiter? Qui nisi veniret: misericoꝛ-
die pierat iter De quo apostol⁹ dicit
vnus enim deus vnus ꝛ mediatoꝛ dĩ
ꝛ hominum homo cristus ihesus Si
non homo non mediatoꝛ: quia equa
lis patri deus Dicit alio loco media-
toꝛ autem vnius non est deus autẽ
vnus est Inter duos mediatoꝛ Er-
go cristus mediatoꝛ inter hominem
ꝛ deum: non quia deus sed q꞉ homo
nõ quia deus equalis patri: si equal̾
patri non mediatoꝛ Vt autem sit me
diatoꝛ descendat a superioꝛe ad infe
rioꝛeꝫ ab eq̃litate patris. faciat qd ait
apostol⁹. semetipsum exinaniuit foꝛ
mam serui accipiens: in similitudine
hõim factus ꝛ habitu inuent⁹ vt hõ.

fundat sanguinem suum. deleat cyrographum nostrũ cõponat pacem inter nos ꝛ deũ. nrãm voluntatẽ corrigens ad iusticiam: illius sniãm flectens ad miãm Sicut ergo vnum hoc exposuimus quantum dominus dedit qḋ durũ videtur dictũ ad iob sic ꝛ cetera que ibi videntur quasi aspera et blasphema habent intellect⁹ suos Nõ putaremus aliter eẽ nisi deus ꝑhiberet testimoniũ Et añq̃m loqueretur iob ꝛ postea q̃m totum locut⁹ est: ꝑhibuit de⁹ ꝑmo testimoniũ dicens. homo sine q̃rela: verax dei cultor: Dixit hoc deus dixit hoc añ temptationem illius Ne quis ãt in illis v̄bis forte male intelligens scandalisaretur ꝛ putaret iustum quidem virũ fuisse iob añ temptationem in temptatione autem graui defecisse. ꝛ lapsum esse in sacrilegam blasphemiam finitis omnibus sermonibus et ipi⁹ iob ꝛ amicoꝝ eius a quibꝫ ei cõsolatio reddebatur: dicit dominus testimonium illos nõ verum locutos sicut seru⁹ ei⁹ iob Nõ em̃ locuti estis inquit coram me veruꝫ quitq̃m: sicut seruus meus iob Deinde iubet vt ille pro eis offerat hostias: quibus eoꝝ pccã soluantur Eya fratres mei. qui vult obseruare caput serpent꒳ ꝛ secure trãsire hoc mare. q2 necesse est habitet hic serpens iste. ꝛ vt dicere ceperam lapsus dyabolus de celo hũc locum accepit: obseruet caput eius a timore seculi ꝛ a cupiditate seculi Hic em̃ suggerit aliq̃d q̃ vñ times. aut vñ cupis: aut amorẽ tuũ temptat aut timorem Tu si timueris gehennas. si amaueris regnũ dei obseruabis caput eius Euitato capite secur⁹ eris. nec ille lapsum tuũ tenebit: nec de tua ruina gaudebit Nemo aũt dicat vt dixi: magnam habet potestatem Vident enim hoĩes quasi quãtũ acceperit potestatis: quid perdiderit maiestatis non vident Ipe autem sanctus iob verbis suis misticis ꝛ alte secretis dicens de ista potestate quã dicitur dyabolus habere ꝛ describens illum multis modis in figuris similitudinum exponens quid ille sit vl' q̃d valeat hoc quoq3 ait. non est quicq̃m simile ei factum super t'ram ad illudẽdum ei ab angelis meis Deus ibi loquitur in libro iob: nõ est quicq̃m simile ei super terram. factum ad illudendum ei ab angelis meis Omne altum videt: ꝛ ipe rex omniũ que in aquis sunt Cui testimonium congruit hoc in psalmo Cum em̃ diceret de mari mag⁹ ꝛ spacioso. vbi aiãlia pusilla ꝛ magna. vbi repentia quoꝝ nõ est numerus vbi naues nauigant ligno tute ait draco hic quem finxisti ad illudendum ei Sed si ad illudendum quõ deus illi illudit: An tradidit eum ad illudendum. hoc est vt illudatur: Putaremus q᷑ deus illi illuderet nisi scriptura iob soluisset questionẽ Ibi em̃ dictum ẽ ad illudendũ ei ab angel' meis Vis illudẽ draconi: Esto angelus dei Sꝫ nondũ es angel⁹ dei: donec sis si eum cursum tenes vt sis. sꝫ angeli qui illudãt draconi ne tibi noceat Prepositi enim sunt angeli celorum sup ptãtes aereas ꝛ iñ ꝓcedit v̄bum qḋ sit hic Intuentur em̃ legem fixã legẽ eternã iubentẽ sine scriptura. sine sillabis sine strepitu: fixã sp ꝛ stantẽ Intuent² angeli corde mũdo. ꝛ ex illa faciũt q̃cquid ħ fit: et ptãtes ex illa ordinãt² a summis vsq3 in yma Et si ptãtes summoꝝ celoꝝ regũt² v̄bo dei q̃ntomag꒳ inferiores atꝫ terrene: Remanet ģ in mal' sola nocendi cupiditas: hanc habet hõ in ptãte cupiditatem nocendi voluntatẽ ad per

niciem Si aūt cuiq nocere potuerit
non glorietur nō ipe nocuit data ē ei
potestas Semel dictum est . senten-
cia firma ē. ñ ē potestas ñ a do Quid
ergo times? In aquis fit draco i ma
ri fit draco illuc transitur⁹ es Sic est
fictus vt illudatur hic: ad hūc locum
ordinatus est in hijs sedibȝ deputat⁹
est Si magnū aliqd illi putas eē has
sedes. qꝛ nō nosti sedes angeloꝝ vñ
lapsus ē: mirarꝭ sedes mortuoꝝ vbi
deiectus est Que tibi videtur ei⁹ glo
riatio dāpnatio est Similitudinē ac
cipite breuiter qꝛ reuera magnū ali-
quid ē hoc nosse ꝛ intelligere Domū
magnam aliquā putate totā istā āmi
nistrationē creature Dom⁹ ista mag
na habet dñm habet seruos ꝛ in ipsis
seruis habet circa se ꝓximos sibi in
apparatibȝ melioribȝ vestiū thesau-
rorum horreoꝝ magnarū possessio
num habet eciā seruos in infimis mi
nisterijs ita subditis sibi potestatibȝ
vt quosdā habeat ꝛ ad mūdādas clo
acas A summis atq ꝓcuratoribus
vsq ad extrema ista et infima minis-
teria q̄ꝫ multi sunt gradus? Si ḡ ali-
quis magn⁹ ꝓcurator offendat ꝛ pe
na dn̄i sui vbi gracia fiat ostiarius i
extremo loco aliquo. si exercens sibi
datam ptātem vt volentes intrare l'
exire pturbet scd̄m modū potestatis
quā accepit a dño. illi āt nesciant euȝ
fuisse aliqñ magnū ꝓcuratorē mag-
nam ptātem illi⁹ eē arbitrantur quia
qd poiderit nesciūt. ꝛ tñ frēs mei os-
tiarius ille de quo dixi ad similitudi-
nem dom⁹ magne hui⁹ terrene pt a-
liquid facere nesciente dño suo ꝛ tur
bare aliquē illo nō iubente Iste autē
nec ad illā ianuā positus ē qua intra-
mus ad deū Cristus est em̄ illa ianu
a ꝛ per xp̄m intramus ad vitā eternā
Sed ē qdam ianua qua intratur in h
seculū. ianua qdam mortalitatis cir-
ca ista infirma carnis hui⁹ detrimen
ta ꝛ supplementa Ad istā ianuā qsi q
dam ostiari⁹ est Hic habet ptātē in
isto mari qua naues ꝓmeant sed non
tantū vt faciat aliquid nesciente aut
nolente dño suo. ne forte aliquis di-
cat. perdidit quidem ille magnā ptā-
tem supiorū apparatuuȝ. sed ego in
hijs infimis sum. hic me pt habere in
ptātem opus ē vt seruiā illi Noli fal
li. nouit te dñs deus tuus ꝛ sic te no
uit vt capillos tuos habeat numera
tos Quid ergo times? Temptatur⁹
ē forte carnem tuā. flagellū ē dn̄i tui
non ptās temptatoris tui Vult noce
re saluti q̄ ꝓmittitur sed nō ꝓmittit'
Vt āt nō ꝓmittatur habe caput xp̄m
repelle caput draconis Suggestioni
eius noli cōsentire a via tua noli labi
Draco h quē finxisti ad illudenduȝ ei
Nā vis videre qꝛ nō tibi noceat ñ ꝓ-
missus? Omnia inquit a te expcānt
dñe vt des illis cibum in tpe oportu-
no Et iste draco mādūcare vult sȝ nō
māducat quē vult Omnia a te expec
tant vt des illis cibū i tpe oportuno.
Omnia ꝛ repentia quoꝝ nō ē nume
rus ꝛ aīalia pusilla ꝛ mag et ipe dra-
co ꝛ omnis creatura tua qua implef
ti terrā oīā a te expcānt vt des illis ci
bum in tpe optuno vnicuiq cibū su-
um Habes cibū tuum habet ꝛ draco
cibum suum Si bene vixeris cibum
xp̄m habebis si a xp̄o recesseris. cibȝ
draconis eris Omnia a te expectant
vt des illis cibum in tempore opor-
tuno Quid dictū ē ipsi draconi? Ter
rā māducabis Draconi dcm̄ est terrā
māducabis cūctis diebȝ vite tue Au
disti cibū draconis. ñ vis vt det te de
us manducandū draconi noli eē cibȝ
draconis. id ē noli relinq̄re vbum dei
Vbi em̄ dictum ē draconi terrā man

ducabis ibi iam dictum est ꝛ ꝑuarica
tori terra es ꝛ in terrã ibis Cibꝫ ser-
pentis eẽ non vis noli eẽ terra Quõ
inquis non ero terra: Si terrena nõ
sapias Audi apl'm vt nõ sis t̃ra Nã
corp⁹ qꝺ geris terra ẽ sed tu noli esse
terra Quid ẽ hoc: Si resurrexistis i
quit cum xp̄o q̃ sursum sunt q̃rite vbi
xp̄us est in dextera dei sedens q̃ sur-
sum sunt sapite nõ que sup̱ terrã Si
nõ sapis terrena nõ es terra Si non
es terra . nõ mãducaris a serpẽte cui
cibꝫ data est terra Cibũ suũ dat deus
serpenti . qñ vult quẽ vult Bñ aũt iu
dicat . falli nõ p̄t . nõ ei dat auruꝫ pro
terra Omnia a te expectãt dñe vt des
illis cibum in tp̱e oportuno Cum de
deris eis colligẽt añ illos sunt . ſꝫ nõ
colligent nisi cũ dederis Añ dyabo-
lum iob erat ꝛ quidem nõ deuorauit
iob . sed vl' temptare nõ ausus ẽ . nisi
cũ ille dedisset A te expectant . cũ dede
ris eis colligent: si nõ dederis nõ col
ligent Et qꝺ nos frẽs: Quem cibum
habem⁹: Sequitur ꝛ de cibo nostro
Aperiente ãt te manũ tuam vniũ-
sa implebuntur bonitate Quid est o
dñe q̄ apis manũ tuam: Man⁹ tua
xp̄us est Et brachium dñi cui reuela
tum ẽ: Cui reuelatur illi apitur Re-
uelatio eñi aptio est Aperiente ãt te
manũ tuã vniũsa implebuntur boni
tate Reuelante te xp̄m tuũ vniuersa
implebuntur bonitate . nõ ãt habent
a se bonitatem Nã illi qñ boni ꝓba-
tur illis Auertente ãt te faciem tu
am turbabuntur Multi repleti bo-
nitate sibi tribuerũt qꝺ habebãt ꝛ vo
luerunt gloriari q̃si in iustificationi-
bus suis ꝛ dixerunt sibi . iustus sum.
magnus sum et facti sunt sibi placen
tes ꝛ sonuit eis apl's quid eñi habes
qꝺ non accepisti: Volens aũt proba
re deus hõi quod ab illo habeat quic

qꝺ habet vt cum bõitate habeat ꝛ hu
militate . aliquando eum perturbat.
auertit ab illo faciem suã ꝛ decidit in
temptationẽ . ꝛ oñdit illi qꝛ ꝯ illustus
erat et recte ambulabat . ip̄o regente
fiebat Auertente autem te facieꝫ tuã
turbabuntur Videte quid dicat et in
alio psalmo . ego dixi in habundãcia
mea non mouebor in eternum Pre-
sumpsit de se impletus erat bonita-
te ꝛ putabat a se sibi esse totã bonita
tem ꝛ dixit in corde suo nõ mouebor
in eternum Sed qꝛ iam senserat dei
grãm se percepisse ꝓ eo quod eãt ex
pertus reddidit graciarũ actionẽ Do
mine in voluntate tua prestitisti de-
cori meo v̄tutem Auertisti aũt faciẽ
tuam: ꝛ factus sum cõturbatus Sic
ꝛ hic apies tu manũ tuam apies ma
num ꝛ vniuersa implebuntur bonita
te Nõ manu sua sed manu tua aper
ta Auertente aũt te faciem tuã turba
buntur Sed quare hoc facis: Qua-
re auertis faciem vt turbẽtur: Au
feres spiritũ eoꝝ ꝛ deficient Spiri-
tus eoꝝ sup̱bia eoꝝ erat Gloriantur
sibi tribuũt seip̄os iustificant Auer-
te faciem tuã vt turbentur . aufer spi
ritum eoꝝ ꝛ deficiant . clament ad te.
cito exaudi me dñe defecit spirit⁹ me
us ne auertas faciem tuã a me Aufe
res spiritum eoꝝ ꝛ deficient Et in
puluerem suum cõuertentur Inue-
nit se homo penitens de pccõ suo qꝛ
non habebat vires ex se ꝛ confitetur
deo dicens se esse terram et cinerem.
O superbe . conuersus es in puluerẽ
tuum ablatus ẽ spiritus tuus Iã nõ
te iactas . non te extollis non te iusti
ficas Vides quia de puluere fact⁹ es
ꝛ auertẽte faciem suã dño in tuũ pul
uerem recidisti Roga ergo cõfitere
puluerẽ tuũ ꝛ infirmitatẽ tuã et vide
qꝺ seq̃tur Emittes sp̄m tuũ ꝛ cre-

46

abuntur Auferes spiritũ eoꝝ mittes tuũ Auferes spiritũ eoꝝ. nõ habebũt spiritum suũ Ergo deserti sūt hi pau peres spiritu? Non sunt aũt deserti. qm̃ ipoꝝ est regnũ celoꝝ Noluerunt habere spiritũ suũ habebũt spiritũ di Hoc eñ dixit martiribꝫ futuris Cuꝫ vos cepint et abduxerint. nolite co gitare quõ aut quid loquamini Nõ eñ vos estis qui loquimini sed spũs patris vestri q̃ loquitur in voƀ Nolite vobis tribuere fortitudinẽ si vrã est inqt ꝛ mea nõ est. duricia ẽ ñ forti tudo Auferes spiritũ eoꝝ ꝛ deficient ꝛ in pulverem suũ cõuertentur emit tes spiritũ tuũ ꝛ creabuntur Ipiꝰ ei sumus figmentũ dixit apostolꝰ crea ti in opibus bonis A spũ eiꝰ accepi mus grãm vt iusticie vivamꝰ qꝛ ipse ẽ qui iustificat impiũ Auferes spiritum eoꝝ ꝛ deficient emittes spirituꝫ tuũ ꝛ creabuntur Et inouabis faciem terre id ẽ novis hõibꝫ cõfitentibus se iustificatos esse nõ a se iustos vt grã dei sit in illꝭ Vide q̃les sint quibus inovata est facies terre Paulus dicit. plus õibꝫ illis laboravi Quid ẽ paule? Attende si tu sis spiritꝰ tuus. Nõ ego inquit ſꝫ grã dei mecũ Quid ego? Quia cũ abstuleris spiritũ nr̃m in pluerẽ nostrũ cõuertemur vtiliter intuentes infirmitatẽ nrãm vt accep to eius spũ recreemur Videte q̃d seq̃ tur Sit gl'a dñi ineternũ Non tua nõ mea. nõ illius aut illiꝰ gl'a dñi sit ñ ad tps sed ineternũ Letabitur dominus in opibꝫ suis Nõ in tuis qua si tuis qꝛ ꝛ opa tua si mala. p iniquitatem tuã. si bona p grãm dei Letabitur dñs in opibus suis Qui aspi cit terrã ꝛ facit eã tremere qui tangit mõtes ꝛ fumigabũt O terra exultabas de bõitate tua. tibi tribuebas vi res opulentie tue. ecce respicit dñs ꝛ

facit te tremere Respiciat te ꝛ faciat te tremere Melior est enim tremor humilitatis q̃ ꝯfidentia superbie Vi dete quomodo aspiciat deus terrã ꝛ faciat eam tremere Ad terram quasi preuidentem sibi ꝛ exultantem loqui tur apostolus. cum timore et tremo re vrãm ipozum salutẽ opamini Cuꝫ timore ꝛ tremore Deus enim est qui opatur in vobis Dicis o paule opamini. dicis vt opemur quare cum timore ꝛ tremoẽ? Deus enim ẽ inqt. q̃ opatur in vobis Ideo ergo cum tre more quia deus opatur Quia ipe de dit non ex te est quod habes. cum ti more ꝛ tremore opaberis Nã si non timueris eũ auferet quod dedit Cuꝫ tremore ergo opare Vide alium psal mum seruite dño in timore ꝛ exultate ei cum tremore Si cũ tremore exultandum est. deꝰ aspicit fit terremo tus aspiciente deo tremant corda nã tunc ibi requiescit deus Audi illũ alio loco Super quem requiescet spiritꝰ meus? Super humilem ꝛ quietum ꝛ trementem verba mea Qui aspicit t̃ram et facit eam tremere. qui tangit montes ꝛ fumigabunt Montes superbi erant. iactabant se non eos tetigerat deus. tangit illos ꝛ fumigabunt Quid ẽ fumigare mõtes? Precem dño reddere Ecce magni mõtes supbi mõtes ingentes non rogabãt dominum se rogari volebant ꝛ superiorem non rogabant Quis eñ potens ꝛ tumidus ꝛ superbꝫ in terra. q̃ dedignetur humiliter rogare deum? De impiis loquor non de cedris libani quas plantauit dominus. Impiꝰ quilibet. infelix anima rogare deum nescit. ꝛ vult se rogari ab hominibus Mõs est opus ẽ vt tangat illũ deus ꝛ fumiget Nũ cepit fumigare. dabit do pcẽ tc̃ꝫ sacrificiũ cordis Fumigat

ad deum deinde tundit pectꝰ incipit
⁊ flere quia ⁊ fumꝰ excutit lacrimas.
Qui tangit montes ⁊ fumigabunt
Cantabo dño in vita mea Quid ē
cantabit? Totū quicqd cantabit Can
temus dño in vita nostra Vita nos-
tra modo spes est vita nostra poste
a eternitas erit Vita vite mortal' spes
ē vite imortalis Cantabo dño in vi-
ta mea Psallam deo meo q̄diu suz
quoniam i illo fine fine sum Qm̄diu
sum psallam deo meo Ne forte cum
ceperimus psallere deo in illa ciuita-
te putemꝰ nos aliquid aliud acturos
tota vita nostra erit psallere deo Si
veniet in fastidium qd̄ laudamus p̄t
veniē in fastidium ⁊ nr̄a laudatio Si
semper a nobis amatur ille semꝑ lau
datur Psallam deo meo q̄diu sum.
Quauis sit ei disputatio mea ego
aūt iocūdabor in dño Suauis sit ei
disputatio mea Que ē disputatio ho
minis ad deū nisi cōfessio pccōrum?
Confitere domino qd̄ es ⁊ disputas-
ti cum illo Disputa cum illo fac bona
opera ⁊ disputa Lauamini mūdi es-
tote ysayas dicit auferte neq̄cias ab
animis vestris a ꝯspectu oculoꝝ me
orum. cessate a nequicijs vestris dis
cite bñfacere Judicate pupillo ⁊ ius-
tificate viduam. et venite disputemꝰ
dicit dominus Quid ē disputare cuz
deo? Te illi indica scienti. vt indicet se
tibi nesciēti Suauis sit ei disputatio
mea Ecce hoc est domino suaue. dis-
putatio tua. sacrificium humilitatis
tue. cōtribulatio cordis tui. holocau
stum vite tue hoc est suaue dño Ti-
bi autem quid est suaue? Ego autem
iocūdabor in domino Ipa est mutu
a disputatio quam dixi Indica te ei
scienti ⁊ indicat se tibi nescienti Sua
uis est ei confessio tua suauis est tibi
gracia ipiꝰ Dixit se tibi Vñ se tibi dix
it? Per verbum Quod verbū? Cris-
tum Et tibi dixit se ⁊ se dixit quia mi-
sit cristum seipm̄ dixit Ita plane au-
diamus ipm̄ v̄bum. qui me videt vi-
det ⁊ patrem Ego autem iocūdabor
in domino Deficiāt pccōres a ter
ra Seuire videtur o sancta anima q̄
hic cantat ⁊ gemit. vtinam cum ipa a
nima sit anima nostra vtinam copu
letur ei ⁊ societur ⁊ cōiungatur ei vi-
debit eciam misericordiam seuientis
Quis enim capit hoc nisi qui imple-
tus fuerit caritate? Deficiāt pccōres
a terra Cōtremiscis q2 maledicit Et
quis maledicit? Sanctus sine dubio
exauditur Sed dictum ē sanctis be-
nedicite ⁊ nolite maledicē Quid ē er
go quod dicit deficiant pccōres a ter
ra? Plane deficiant auferantur spiri
tus eorum ⁊ deficiant vt emittat spi
ritum suū ⁊ recreentur Deficiant pec
catores a terra Et iniqui ita vt nō
sint Quid non sint nisi iniqui? Ergo
iustificentur vt non sint iniqui Vidit
hoc ⁊ impletus est gaudio ⁊ reuocat
versum primum psalmus Bene-
dic anima mea dominum Benedicat
anima nostra dominum fratres. q2
dare dignatus est ⁊ facultatem et ser
monem nobis ⁊ vobis intentionem
et studium Vnusquisq3 vt potest re-
cordetur quod audiuit collocutionē
inuicem ructate. saginam vestrā ru-
minate. quod accepistis nō eat in vis
cera obliuionis vestre thesaurꝰ desi
derabilis requiescat i ore vrō Mag
no labore quesita ⁊ inuenta sunt. mg̃
no labore nunciata ⁊ disputata sunt
Sit labor noster fructuosus vobis.
⁊ benedicat anima nostra dominū

Explicit psalmus centesimus terciꝰ
Incipit p̄s c. quartus

PSalmus iste centesimꝰ q̄r
tus primꝰ est in eis quibus
p̄notatur alleluya. cuiꝰ ver
bi vel pocius duoꝝ verboꝝ interpre
tatio ē laudate deum ⁊ iō inde cepit

Psalmus

COnfitemini dn̄o et inuocate
nomē eius In laude em̄ intelligenda
ē ista cōfessio sicut ē cōfiteor tibi pa-
ter dn̄e celi ⁊ terre Premissa em̄ lau-
de inuocatio sequi solet vbi desideria
pccōrem alligant vn̄ ⁊ ipa oratio do
minica habet in capite breuissimā lau
dem qō est pater noster qui es in celꝭ
tunc que petuntur deinceps ꝯsequū-
tur Vn̄ ⁊ alibi in psalmo dicitur. cōfi
tebimur tibi deus cōfitebimur ⁊ iuo
cabimus nomē tuū. qō alibi ē planiꝰ
laudans inuocabo dn̄m ⁊ ab inimicꝭ
meis saluus ero Ita ⁊ hic cōfitemini
inquit dn̄o ⁊ inuocate nomen eꝰ Nō
tale est ac si diceret. laudate dn̄m ⁊ in
uocate nomē eiꝰ Exaudit quippe in-
uocantem quē laudantē videt. laudā
tem aūt videt quem ꝓbat amantem
Et in quo voluit dn̄s boni serui amo
rem circa se ondi maxime nisi i eo qō
illi ait pasce oues meas Vn̄ ⁊ hic seq-
tur Annūciate inter gētes opa eiꝰ
vel pocius vt de greco ad verbū exp̄
matur qō ⁊ alij latini codices h̄n̄t. an
nunciate in gentibus opa eius Qui-
bus hoc dicitur nisi euāgelistis in ꝓ
phecia: Cantate ei ⁊ psallite ei Ver
bo ⁊ ope laudate Ore quippe canta
tur psalterio āt hoc ē manibꝫ psallitᷣ
Narrate omnia mirabilia eiꝰ lau-
damini in nomiē sancto eiꝰ Possunt
hij duo v̄sus ex duobꝫ verbis superi
oribus dicti nō absurde videri. vt qō
ait narrate omnia mirabilia eiꝰ. refe
ratur ad id qō dictum ē cantate ei qō
vero sequitur laudamini in nomine
sancto eius. referatur ad id quod dic
tum est ⁊ psallite ei. illud scilicet ad v̄
bum bonum quo cantatur ei et nar-
rantur omnia mirabilia eiꝰ. illud au-
tem ad opus bonum quod psallitᷣ ei
ne velit quisq̄ de opere bono tanq̄m
in sua virtute laudari Ideo cum dix-
isset laudamini. quod vtiq̄ bene ope
rantes merito possunt addidit in no
mine sancto eius vt qui gloriatur in
domino glorietur Qui ergo non si-
bi sed ei volunt psallere. caueant face
re iusticiam suam coram hominibus
vt videantur ab eis. alioquin merce-
dem non habebūt apud patrem qui
in celis est. sed luceant opera eorum
coram hominibus non eo fine vt ipi
videantur ab eis. sed vt videant bo-
na opera eorum ⁊ glorificēt patrem
eorum qui in celis est. hoc est lauda-
ri in nomine sancto eius Vnde ⁊ in a
lio psalmo legitur in domino lauda-
bitur anima mea. audiant mites ⁊ io
cūdentur Quod et h̄ quodammodo
sequitur Letetur cor querentium
dominum Sic enim mites iocūdan
tur qui nō amaro zelo eos iam bene
opantes emulantur Querite dn̄m
⁊ ꝯfirmamini Hoc enim de greco ex
pressius interp̄tatum est q̄muis ver-
bum minus latinum videatur Vn̄ et
alij codices habent cōfirmamini. alij
corroboramini Ei q̄ppe dicitur forti
tudo mea et fortitudinē meam ad te
custodiā vt eū q̄rendo atq̄ ad eū ac-
cedendo ⁊ illuminemur ⁊ ꝯfortemur
ne cecitate q̄d faciendū sit. nō videa-
mus ā infirmitate nō faciamꝰ eciam
qō videmꝰ Nō ergo ē ad videndū ac
cedite ad eū ⁊ illuminamini. h̄ ē ad fa
ciendū q̄rite inquit dn̄m et corrobo-
ramini Querite inq̄t faciē eꝰ semp
Quid est facies domini nisi p̄ncia di:

Sicut facies vēti ⁊ facies ignis Dic
tum est em̄ sicut stipulam an̄ faciem
venti ⁊ sicut fluit cera a facie ignis ⁊
multa alia pōit scriptura nichil aliud
q̄ꝫ earum rerū p̄ntiam volens intelli
gi quarū noīat̄ faciem Sed q̄d est q̄-
rite faciem eiꝰ semꝑ: Scio quidē q̄ꝛ
michi adherere deo bonū est Sed si
semꝑ queritur qn̄ inuenitur: An sem
per dixit in tota vita qua hic viuitur
ex qua id nos facere debere cognoui
mus qn̄ et inuentus querendꝰ ē: Jā
quippe illū inuenit fides sꝫ adhuc eū
querit spes .caritas aūt ⁊ inuenit euꝫ
per fidem ⁊ eum querit habere ꝑ spe
ciem Vbi tunc sic inuenietur vt suffi
ciat nobis .⁊ vlterius nō querat? Ni
si em̄ eum in ista vita inueniret fides
non diceretur querite dn̄m .⁊ cū inue-
neritis eum derelinquat impiꝰ vias
suas .⁊ vir iniquus cogitationes su-
as Item si fide inuentꝰ nō adhuc eēt
perquirendus .non diceretur si ei q̄d
nō videmus sꝑamus per paciām ex
pectamus .et q̄d iohannes ait .scimꝰ
q̄ꝛ cum apparuerit siles ei erimꝰ q̄m
videbimus eū sicuti est An forte eciā
cū facie ad faciem viderimus eū sicu
ti est .adhuc perquirendus erit: Et si
ne fine querendus q̄ꝛ sine fine aman
dus Dicimus em̄ eciā p̄nti alicui nō
te quero id est nō te diligo ac ꝑ hoc q̄
diligitur eciā p̄ns q̄ritur dum carita
te ꝑpetua ne fiat absens agitur Pro
inde quem quisq̄ꝫ diligit eciā cū eū vi
det sine fastidio semꝑ vult eē p̄ntem
hoc ē semper querit eū p̄ntem Et ni-
mirum hoc est q̄rite faciem eiꝰ semꝑ
vt non huic inquisitioni qua signifi-
catur amor finē prestet inuentio sed
amore crescente inquisitio crescat in
uenti Jā deinceps tēperat se lauda-
tor iste ardens ⁊ ad capacia v̄ba des-
cendit infirmū amorem atq̄ꝫ lacten-
tem temporalibus dei mirabilibꝫ nu
triens Mementote inquit mirabi
lium eiꝰ q̄ fecit ꝓdigia eiꝰ ⁊ iudicia o
ris eiꝰ Qui locus similis videtur illi
loco vbi ad moysen q̄rentem q̄s esset
cū dixisset ego sum qui sum ⁊ dices fi
liis isrl̄ .qui est misit me ad vos q̄d ex
aliquātulacūq̄ꝫ ꝑticula rara mens ca
pit .deinceps nomē suū cōmemorās
erga hoīēs grām suam misericordi-
ter temꝑauit dicens. ego sum deꝰ ab
raham et deus ysaac ⁊ deus iacob .h̄
michi nomen ē in eternū vbi intelligi
voluit ⁊ illos quorum se deū dixit vi
uere secum in eternū . et hoc dixit q̄d
capi eciam a paruulis posset . vt ego
sum qui sum illi pro captu intellige-
rent qui grandibꝫ viribꝫ caritatꝫ nos
sent querere faciem eiꝰ semꝑ Si er-
go q̄d est ip̄e multum est ad nos l' vi
dere vl' querere memētote mirabiliū
eiꝰ q̄ fecit ꝓdigia eius et iudicia oris
eiꝰ Et quibus dicitur: Semen ab-
raham serui eiꝰ filii iacob electi eius
Vos semen abraham vos filii iacob
mementote mirabiliū eiꝰ que fecit ꝓ
digia eiꝰ ⁊ iudicia oris eius Ne quis
aūt vni genti hoc tribueret israhelita
rum scd̄m carnē .⁊ non intelligēt ma
gis eē semen abrahe filios ꝓmissio-
nis magis q̄ꝫ carnis. quibꝫ apl's dicit
cū gentibꝫ loqueretur vos ergo ab-
rahe semen estis . scd̄m ꝓmissionem
heredes sequitur ⁊ dicit Ipse dn̄s
deus noster in omni terra iudicia eꝰ
Hoc dicitur per ysayam ad iherusa-
lem liberā mrēm nrām. ⁊ qui eruit te
ip̄e deꝰ tuus vniu̓se terre vocabitur.
An iudeoꝝ deus tm̄: Absit Jp̄e ē do
minus deus noster in omni terra iu
dicia eiꝰ quia in omni terra eccā eius
vbi predicantur iudicia eiꝰ Quid er-
go ait in alio psalmo: Qui annūciat
v̄bum suum iacob iusticias ⁊ iudicia

118

sua isrl' Nō sic fecit ōni genti ꝛ iudi-
cia eius nō manifestauit eis Jō dic-
tum est qꝛ vnam gentē voluit intelli
gi ptinentem ad semē abrahe que vo
cata ē quidē ex omnibꝫ gentibꝫ . et sic
in ea dicuntur oēs gentes . vt vna sit
gens in adoptionē vocata Extra is-
tam nulli genti manifestauit iudicia
sua qm̄ qui ea non crediderunt . eciaꝫ
si annūciata sunt manifesta eis vtiqꝫ
nō sunt qꝛ nisi credant nō intelligent
Memor fuit in seculū testamēti sui
Alij codices hn̄t in eternū qd ex am-
biguo greco factū ē Sed si in h̄ secu-
lo intelligendū est nō in eternū quod
mō exponens cuius testamenti me-
mor fuerat adiungit ꝛ dicit Uerbi
qd mandauit in mille generationes.
qd adhuc cum aliquo fine pt intelligi
Sed deinde dicit Quod disposuit
ad abraham ꝛ iuramenti sui ad ysaac
ꝛ statuit illud iacob in pceptum ꝛ isrl'
in testamentū eternū . vbi null⁹ ē am
biguitatis loc⁹ . A E Ω N J Ω N
aeonion quippe habꝫ grecus qd nus
q̄m nostri n̄ eternū interpretati sunt.
Dix aūt aliqui alicubi . A E Ω N J
Ω N. aelonion eternale dixerūt . nisi
forte qꝛ anon. A E N Ω A familiari
us interptātur seculum. A E Ω N
J Ω N aeonion nō in eter nū . sed se
cularem interptari velint qd neminē
ausum fuisse cōmemini Si autē hoc
loco testamentū vet⁹ intelligendum
est pter terrā chanaan sic enim ser-
mo cōtexitur ꝛ statuit illud ipi iacob
in pceptum . ꝛ ipi isrl' in testamentuꝫ
eternū dicens tibi dabo terrā chana
an funiculum hereditatꝫ vestre quo-
modo intelligendū est eternū cū ter-
rena illa hereditas eterna eē nō pos-
sit? Et iō vetus testamentū vocatur
qꝛ per nouum aboletur Mille vero
gn̄ationes nec in eternū vident̄ ali-

quid significaē . quia vtiqꝫ finem hn̄t
ꝛ ad ipa tpalia nimis multe sē Quali
bet em̄ paucꝫ annis generatio deter-
minetur quā greci genean dicūt quā
minimā quidē q̄ndecim annis termi
nauerunt ex q̄ hō incipit posse gene-
rare que sunt iste mille generationes
nō solū a tpe abraham q̄n ei facta est
ista promissio vsꝫ ad temp⁹ noui tes-
tamenti sed ab ipo adam vsqꝫ ad ter-
minum seculi? Quis em̄ audeat dice
re quindecim annoꝝ milibꝫ hoc secu
lum extendi? Proiñ michi videtur nō
hic vet⁹ testamentū intelligendū . qd
nouo eēt tollendū Dicitur p pphetā
ecce dies veniūt dicit dn̄s et cōfirma
bo domū iacob in testamentū nouū
nō scd̄m testamētum qd cōstitui pa-
tribꝫ eoꝝ cū eduxi eos de terra egip-
ti . sed testamentum fidei qd laudat a
postolus cū abraham nobis pponit
imitandū ꝛ de legis opibus glorian
tes inde cōuincit qꝛ abraham eciā añ
circūcisionem credidit deo et reputa
tum est illi ad iusticiam Deniqꝫ cū dix
isset memor fuit in seculū testamenti
sui qd in eternum intelligere debem⁹
testamētum scilꝫ iustificationis ꝛ he
reditatis eterne quā fidei pmisit de⁹
verbi inquit qd mandauit in mille ge
nerationes Quid ē mandauit? Nō ei
ait . tibi dabo terrā chanaan nō man
datū est sed promissum Mandatuꝫ
est aūt qd facere debemus . pmissuꝫ
qd accipe Mandatū ergo fides ē vt
iust⁹ ex fide viuat . ꝛ huic fidei heredi
tas eterna promittitur Mille ḡ ge-
nerationes pter numeri pfectionē
pro omnibꝫ intelligende sunt id ē q̄m
diu gn̄atio generationi sequēdo suc
cedit tam diu mandatū ē viuendo ex
fide qd obseruat popul⁹ dei filius p
missionis nascendo veniētes ꝛ mori
endo abeuntes donec ōnis gn̄atio fi

niatur qđ millenario numero signifi
catū ē q₂ denarij numeri solidū qua-
dratū decē decies ⁊ h̄ decies ad mille
ꝑuenit Qđ disposuit inquit ad abra-
ham ⁊ iuramenti sui ad ysaac: ⁊ statu
it illud iacob id est ipsi iacob in p̄cep-
tum Ipsi sunt tres patriarche quoꝝ
specialiter se dicit deū quos ⁊ domi-
nus nominat in testamēto nouo vbi
dicit . multi ab oriente ⁊ occidente ve
nient . et recūbēt cū abraham ⁊ ysaac
⁊ iacob in regno celoꝝ Ista ē heredi
tas eterna Nam ⁊ hic vbi ait statuit
illud iacob in p̄ceptū manifestat pre
ceptum eē fidei nō eñ ꝓmissum ap-
pellaret p̄ceptum Si eñ opus ē in p̄
cepto . merces in ꝓmisso hoc ē opus
dei dñs ait vt credatis in eū quē ille
misit h̄ ergo v̄bum qđ mandauit me
mor erit in eternū testamenti sui h̄ ē
v̄bum fidei qđ p̄dicamus statuit illđ
ipi iacob in p̄ceptum ⁊ ipi isrl' in tes-
tamentū eternū id ē qđ ex ipo verbo
⁊ precepto impleto daturus esset ali
quid eternū Dicens tibi dabo ter-
ram chanaan . funiculum hereditatꝫ
vestre Quō ergo est hoc in eternum
nisi aliqđ eternū significet? Ipa eñ
dcā est terra ꝓmissionis . terra fluēs
lac ⁊ mel qđ totū significat grām in q̄
gustatur q̄ꝫ suauis est dñs ad quā nō
omnes hoiēs ꝑtinent Non eñ oīum
est fides iđ addidit funiculū heredita
tis vestre idē in alio psalmo semē ab
rahe qđ est xp̄s intelligitur loqui vbi
dicit . funes ceciderunt m̄ in p̄claris.
etenī hereditas mea p̄clara ē m̄ Cur
āt dicta ē terra chanaan interp̄tatio
hui⁹ nōis apit Chanaan q̄ppe inter-
p̄tatur hūilis Qđ si ad illam referat²
sentenciā sancti noe q̄ eundē chanan
dixit futurū seruū fratrū suorū . hinc
est eciā seruilis timor . seruus āt non
manet in domo in et'nū fili⁹ aūt ma-
net in eternū iđ excusso chananeo da
tur terra ꝓmissionis semini abrahe.
Consummata eñ caritas foras mit
tit timorē vt filius maneat in domo
in eternū . vñ dictū ē ⁊ ipi isrl' in testa
mentū eternū Deinceps sequit² hys-
toriam in libroꝝ scōꝝ veritate notis-
simam Cvm essent numero breui
paucissimi ⁊ incole in ea id est in ter-
ra chanaan Qñ ibi prēs habitauerūt
abraham ysaac ⁊ iacob añq̄m eā acci
perent hereditatē . in semine suo pau
cissimi erāt et incole in ea Nōnulli āt
codices hñt nō paucissimi ⁊ incole sꝫ
paucissimos et incolas Vbi apparet
eos qui ista interp̄tati sunt grecā fu-
isse locutionē secutos q̄ transferri nō
p̄t in latinū nisi cū absurditate q̄ trās-
ferri omnino nō possit Si eñ totam
ipam locutionē transferre conemur
dicturi sumus in ea eē illos numero
breui paucissimos ⁊ incolas i ea Qđ
āt ait grecus in ea eē illos . hoc ē lati-
ne cū eēñt qđ v̄bum nō p̄t casus accu
satiuus sequi sꝫ ntūs Quis eñ dicat
cū eēñt paucissimos? Sed cum eēñt
paucissimi Cū ergo eēñt numero bre
ues vl' numero breui . paucissimi ⁊ in
cole in ea Transierunt de gente in
gentem ⁊ de regno in populū alterū
Repeticio ē ei⁹ qđ dixerat de gente i
gentem Non dimisit hōi nocē eis
id est nō permisit Greca āt locutio ē
nocere illos . latina vero nocere illis.
Et corripuit ꝓ eis reges . nolite in
quit tangere xp̄os meos ⁊ in ꝓphetꝫ
meis nolite malignari Verba dixit dī
corripientis vl' arguentis reges ne le
derent scōs patres cū eēñt numero
breues . ⁊ paucissimi atq₃ incole in t'-
ra chanaan Que v̄ba licet in libris e⁹
hystorie nō legātur tñ intelligenda st
vel latenter dcā . sicut de⁹ in hōim cor
dibus loq̄tur occultꝫ ⁊ veracibꝫ visis

49

vl eciam p angelū expressa Nā ⁊ rex gerararū ⁊ rex egiptioꝝ diuinit⁹ am moniti sunt ne nocerēt abrahe et rex alius ne noceret ysaac. ⁊ alii ne noce rent iacob cū eent paucissimi ⁊ inco le añq̄m ad colendā egiptum cū filiis suis trāsiret iacob qd intelligit̄ in eo cōmemoratum qd ait. trāsierunt de gente in gentē de regno in populū al terum Sȝ q̄r occurrebat q̄rere añq̄m transirent ⁊ in egipto multiplicaren tur quō numero breues paucissimi ⁊ incole in aliena terra durare potue runt secut⁹ adiunxit Non pmisit ho minem nocere eos ⁊ corripuit p eis reges. nolite tangere xp̄os meos. et in pphetis meis nolite malignari Po test āt merito mouere quō fuerit xp̄i appellati añq̄m eēt vnctio ex q̄ h̄ no men impositū ē regibȝ Qd a saule ce pit cui dauid successit in regno. atȝ in̄ ceteri ⁊ reges iude ⁊ reges isrl̄ conti nuatione sacrate ꝯsuetudinis vngue bātur In q̄ vnctione figurabat̄ vn⁹ verus xp̄us cui dictū est. vnxit te de us deus tu⁹ oleo exultationis p̄ ꝑti cipibus tuis Vñ ergo illi iā tūc cristi appellabantur? Nā pphetas eos fu isse legim⁹ de abrahā ⁊ vtiȝ qd de illo manifeste dictū ē. hoc ⁊ in illis intel ligendum ē An id xp̄i q̄r eciā si laten ter iā tñ xp̄iani? Q̄muis em̄ caro xp̄i ex illis tñ xp̄us añ illos. qd et iudeis r̄ndit dicens. añq̄m abraham fieret e go sum Quō ergo hūc illi ignorarēt. aut in eū nō crederent cū pterea p phete dicerentur q̄r licet occulti⁹ ta men dn̄m pnunciabant? Vñ apte ipse dicit Abraham ꝯcupiuit videre diem meū: vidit ⁊ gauisus ē Nō em̄ q̄sq̄m preter istā fidem q̄ est in xp̄o ih̄u siue añ ei⁹ incarnationē siue postea recō siliatus ē deo cū sit ab aplo veracissi me definitum vnus em̄ deus ⁊ vnus mediator dei ⁊ hōim homo xp̄s ih̄s. Deiñ iam narrare incipit quō factuȝ sit vt trāsiret de gente in gentem ⁊ de regno in populū alterū Et voca uit inquit famē sup terrā ⁊ omne fir mamētum panis cōtriuit Misit añ eos virū: in seruū venūdatus est io seph Per h̄ factū est vt transirent de gente in gentē de regno in populū al terum Sed nō sunt negligenter pre tereunde scripturarū scārū locutio nes Vocauit inq̄t famē sup terrā q̄si fames aliqua psona sit. vl̄ aliqd aiā tum corp⁹ vel aliqs spūs qui obediē posset vocanti. cū sit fames ex inedia ꝯtracta pnicies atq̄ ita sit in eis q̄ eā paciuntur vt aliqs morbȝ Sicut em̄ morbus vt eē definat fit plerūq̄ per medicamentū sic et fames sanatur q̄ dammodo p alimentū Quid ē ergo vocauit famē? An forte ista mala q̄ paciuntur hoīēs h̄nt quosdā p̄posi tos suos angelos malos? Nā ⁊ in a lio psalmo dicit inmissione p āgelos malos deū hoīēs afflixisse non vtiq̄ errante iudicio Et hoc ē forte voca uit famē. id ē angeluȝ p̄positū famis ⁊ e⁹ rei noīē cui⁹ est prepositꝰ appel latus Ex q̄ opinione romani veteres quosdā deos tales ꝯsecrauerūt sicut deam febrē deamq̄ pallorē An qd ē credibilius vocauit famē intelligen dum ē. dixit vt fames eēt vt h̄ sit vo care qd appellare. h̄ appellare qd di cere hoc dicere qd iubere? Nā ille vo cauit famē qui vocat ea que nō sunt. tāq̄ sint Nec ibi apl's dixit. qui vocat ea que nō sunt vt sint. sed tanq̄m sint Apud deū quippe iam factum est qd eius dispositione futurum ē quia de illo alibi dicitur. qui fecit que futura sunt Et hic quando fames facta est. tunc dicta est vocata id est vt adesset q̄ iam fuerat in eius occulta guberna

ff ij

tione disposita Deniqꝫ quod vocauerit famē. statim exposuit dicēs Omne firmamētum panis ↄtriuit Et hec inusitata locutio ē Cōtriuit em̄ dixit p eo qd̄ est cōsumpsit Misit añ eos virū Quē virū? Joseph Quod misit? In seruū venūdatus est ioseph Neqꝫ qñ factum est. peccatū erat fratrū & tamen deus misit ioseph in egiptū Intuenda est ergo res magna et per necessaria quod deus bn̄ vtatur malis operibus hoīm sicut illi male contra vtuntur bonis opibꝫ dei Cōtexit deinde narrationem ↄmemorans q̄ ptulerit ioseph in hūilitate sua & quomodo fuerit sblimatus Humiliauerunt in ↄpedibus pedes ei⁹ ferruꝫ pertransijt aiām eius. donec veniret v̄bum ei⁹ Cōpedes quideꝫ accepisse ioseph nō legim⁹ sed factū esse minime dubitandum est Aliqua em̄ p̄termitti poterūt in illa hystoria q̄ tn̄ spiritum sanctū nō laterēt qui in hijs loquitur psalmis Ferrū aūt qd̄ dicit ptransisse aiām ei⁹. tribulationem dure necessitatis accipim⁹ Nō em̄ corpus sed aiām dixit Talis em̄ locutio est q̄dā in euangelio vbi symeon dixit ad mariā ecce posit⁹ est hic in ruinam et in resurrectionem multoꝝ in isrl̄. & in signū cui cōtradicetur et tuā ipius aiām ptransiet gladius vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes Passio quippe dn̄i q̄ multꝫ ruina fuit. & in qua multoꝝ cordiū occulta patuerūt qm̄ expressum ē quid de domino sentiebant. & ipam eius mrēm grauiter carnali orbitate pcussam fine dubio contristauit In illa v̄o tribulatione fuit ioseph. donec veniret v̄bum ei⁹ quo fuerat interp̄tatus veraciter sompnia vn̄ cōmendat⁹ ē regi vt eciā illi de sompnijs e⁹ futura p̄diceret Sed qm̄ dixit donec veniret v̄bum eius ne omnino ei⁹ sic intelligeremus. vt quisq̄m rem tantam homini tribuendam putaret continuo subiecit Eloquium domini inflammauit eū. vl' quod magis de greco expressum ē alij codices hn̄t eloquium domini igniuit eum vt eciam ipe inter eos cōputaretur. quibꝫ dictum ē laudamini in nomine sancto ei⁹ Eloquium dn̄i igniuit eum Merito spiritus sanctus quando a domino missus est. vise sunt illis lingue diuise velut ignis & apostol⁹ dicit spiritu ferventes a quo igne discedunt de q̄bus dicitur. refrigescet caritas multoꝝ Deniqꝫ sequitur Misit rex et soluit eum: princeps populorum & dimisit Jpe ē rex qui & princeps populoꝝ & soluit ↄpeditum: dimisit inclusum Constituit eum dominum dom⁹ sue: & principem omnis possessionis sue Vt erudiret principes eius sicut semetipm̄: & senes eius prudentiam doceret Grecus habet & seniores ei⁹ sapientiā doceret. quod oīmodo ad verbum ita dici posset erudiret principes ei⁹ sicut semetipm̄: & senes ei⁹ sapientes faceret Presbiteros enim habet quos dicere solemus seniores nō gerontas id est seniores Sophice autem qd̄ vno verbo latino dici n̄ potest. a sapientia dictum est. que sophia grece dicitur non a prudentia q̄ fronesis appellatur Neqꝫ hoc tamē legimus in illa sublimitate ioseph sicut nec cōpedes in ei⁹ humilitate Sꝫ vnde fieri posset vt vir tantus vnius veri dei cultor in egipto alendis tantūmodo corporibus. & rebꝫ tm̄ corporalibus gubernandis esset intentus et quo eos meliores redderet curam non gereret aiōrum? Sed ea cō scripta sunt in illa hystoria. que scd̄m intentionem scribentis in q̄ erat spi-

ritus sanctus rebꝫ futuris in illa nar
ratione significandis sufficere iudi-
cata sunt Et intrauit isrl' in egiptū
⁊ iacob accola fuit in terra cham Nō
est isrl' hoc est iacob ⁊ qd̄ est egiptus
hoc est terra cham Hic em̄ apertissi-
me demonstratū est de semine cham
filij noe cuiꝰ ꝓmitiuus fuit chanā ex
ortam fuisse eciā gentem egiptiorꝫ
Proinde in quibꝫ codicibus h̄ loco le
gitur chanan emendandū est Meliꝰ
aūt interꝑtatum ē accola fuit q̄m si-
cut alij codices h̄n̄t inhabitauit qd̄ tā
tūdem eēt si ⁊ incola diceret Nichil
em̄ aliud significat Nā idip̄m est ver
bum in greco isto loco qd̄ est ⁊ supe-
rius vbi dictū est paucissimi ⁊ incole
in ea Jncolatus porro vl' accolatus
nō indigenā sed aduenā oñdit Ecce q̄
modo trāsierūt de gente in gentē. de
regno in populū alterū Nō breuiter
ꝓpositum fuerat breuiter narrando
explicatū est Sed de quo regno trā-
sierunt in populū alterꝫ .merito q̄ri
ꝑt Nōdum em̄ regnabant in t'ra cha
nan qꝛ nōdum ibi fuerat regnū cōsti
tutum populi isrl' Quō ergo ꝑt intel
ligi nisi forte scd̄ꝫ anticipationē qꝛ ibi
regnū futurū erat seminis eoꝝ. De-
inceps narrātur q̄ in egipto gesta sīt.

Et auxit inq̄t populū suū vehemē
ter et firmauit eū sup̄ inimicos eius.
Eciam h̄ breuiter totū ꝓpositum est
vt quēadmodum factꝫ sit deinceps
narretur Nō em̄ tūc firmatꝰ est po-
pulus dei sup̄ egiptios inimicos su-
os qn̄ eoꝝ masculini fetus necaban-
tur .vl' qn̄ in faciendis lateribꝫ cōtere
bantur .sed qn̄ in manu potenti ꝑ sig
na ⁊ portenta dn̄i dei sui metuendi ⁊
honorandi facti sunt donec duri reg'
contentio vinceret ⁊ mare rubrū ꝑ-
secutorē cum exercitu eius obrueret
Nō ergo breuiter positum est firma
uit populū suū sup̄ inimicos eiꝰ ve-
lut quereremus quō factum sit inci-
pit dicē donec eciā id narrando deter
minet Et ꝯuertit cor eorꝫ vt odi-
rent populū eiꝰ ⁊ dolū facerēt in ser
uos eiꝰ Nūquid nā intelligendū est
vel credendū ꝙ deus cor hōis ad fa-
cienda pccā cōuertat. An peccatū nō
est vl' ꝑuū peccatū est odisse populū
dei ⁊ dolū facere in seruos eꝰ. Quis
hoc dixerit. Nūquid ergo istoꝝ tam
grauiū pccōrum auctor est deus qui
nullius l' leuissimi peccati auctor cre-
dendus est. Quis sapiēs ⁊ intelliget
h̄. Nā ip̄a est illa mirabilis dei boni-
tas qua bn̄ vtitur eciam malis vl' an
gelis vel hōibꝫ Cū enim ip̄i vicio suo
mali sint ille de malo eoꝝ bn̄facit Nō
em̄ añ q̄m odissent populū eius boni
erant sed maligni ⁊ impij tales erant
qui facile incolis suis felicibꝫ inuide-
rent Jn eo ergo qd̄ populum suum
multiplicauit .hoc bn̄ficio suo malos
ad inuidendum cōuertit Jnuidia est
em̄ odium felicitat' aliene Sic g̊ con
uertit cor eorum . vt ꝑ inuidencia n
odissent populum eiꝰ ⁊ dolū facerēt
in seruos eiꝰ Nō ergo cor illoꝝ ma-
lum faciendo sed populū suū bn̄faci
endo cor illoꝝ sponte malū cōuertit
ad odium Nō em̄ rectū cor ꝑuertit.
sed sponte ꝑuersum ad odiū populi
vbi eo malo bn̄ vteretur ꝯuertit Nō
em̄ illos malos faciendo sed istis bo
na quibus mali facillime possent in-
uidere largiēdo . quo illoꝝ odio ⁊ ad
exercitationem populi sui ⁊ ad glori
am q̄ nobis ē vtilis nōis sui quomo
do sit vsus consequētia docēt q̄ in eꝰ
laude cōmemorantur cū cantatur al
leluya Misit moysen seruum suum
aaron quē elegit ip̄m Sufficeret quē
elegit sed nichil in eo q̄rendum est qd̄
additum est ip̄m Locutio scriptura

rum est .sicuti est. in qua habitabunt in ea qua locutione diuine scripture plene sunt Posuit in eis v̄ba signorum suoꝝ ⁊ ꝓdigioꝝ̄ in terra cham Nō ita debem⁹ accipe v̄ba signoꝝ ⁊ ꝓdigiorum quasi v̄ba quibꝫ verbis fierent signa ⁊ ꝓdigia id est que dicerent vt fierent signa ⁊ ꝓdigia Multa em̄ sine v̄bis facta sunt vl' virga vl' manu extenta vl' fauilla in celū missa Sed q2 illa ipa q̄ facta sunt non erant alic⁹ significationis inania sicut ⁊ v̄ba que loq̄mur idō ⁊ ipa dicta sunt v̄ba nō vocū ⁊ sonoꝝ sed signoꝝ ⁊ ꝓdigioꝝ Posuit in eis id est ⁊ fecit ꝑ eos Misit tn̄bras ⁊ obscurauit Scp tū ē et hoc inter plagas quibꝫ ⁊ egipcij percussi sunt Qđ aūt seq̄tur in diuersis codicibus varie legitur Alij nāqꝫ hn̄t exacerbauerūt sermones e⁹ Alij v̄o nō exacerbauerunt sermones ei⁹ Sed qđ prius dixi in pluribꝫ inuenimus Vbi āt addita est negatiua ꝑticula vix duos codices potuimus reꝑire Sꝫ ne forte mendositas ꝓpter sensum faciliorē habūdauerit qđ em̄ facilius intelligitur q̄ꝫ id qđ dictū est Exacerbauerunt sermones eius? Vtiqꝫ cōtumacibꝫ sermonibꝫ suis conati sum⁹ scđm aliquam rcām sniām eciā illud exponere . ⁊ hoc interim occurrit non exacerbauerūt sermones ei⁹ id ē in moyse ⁊ aaron . q2 eos eciā durissimos pacientissime pertulerūt donec omnia q̄ deus in eis facere disposuerat ex ordine ꝯplerent Conuertit aquas eoꝝ̄ in sanguinē : ⁊ occidit pisces eoꝝ Et dedit terrā eoꝝ ranas in penetralibꝫ regū ipoꝝ Tanq̄m dicēt Terram eoꝝ cōuertit in ranas Tanta em̄ ranarū fuerat multitudo : vt h̊ ꝑ hypbolen ꝯuenienter diceretur Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ ciniphes in omnibꝫ finibꝫ eoꝝ Si quer itur qn̄ dixerit in v̄bo eius erat anq̄m fieret. et sine tꝑe ibi erat quo tꝑe fieret. q̄ꝫ quā ꝑ angelos ⁊ per seruos suos moysen. aaron eciā tūc quodāmodo dixit vt fieret qn̄ fuerat faciēdum Posuit pluuias eoꝝ̄ grandine Similis locutio illi est vbi ait dedit terram eoꝝ ranas nisi qđ ibi non vtiqꝫ in ranas tota terra ꝯuersa ē pluuia v̄o in grandinē eciā tota potuit. Ignem cōburentem in t'ra ipoꝝ subauditur posuit Et ꝑcussit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ ⁊ contriuit ōne lignum finiū eoꝝ Hoc in grandinibus ⁊ fulminibꝫ factū ē vn̄ ⁊ ignē dixit cōburentem Dixit ⁊ venit locusta et bruc⁹ cui⁹ nō erat numerus Vna plaga est locuste ⁊ bruci qm̄ altera est parens ⁊ altera ē fetus Et comedit oē fenū in terra eoꝝ : et comedit oēm fructū terre eoꝝ Et fenū fructus ē sicut loqui scriptura ꝯsueuit q̄ fenū appellat eciam segetes frugum Sed vt duo diceret duobꝫ fortasse que dixerat numero voluit consonare id est locuste ⁊ bruco Hoc āt totum pertinet ad elocutionis varietatem medentem fastidio nō ad diuersitatem sniārum Et ꝑcussit omne ꝓmogenitum in terrā eoꝝ : ꝓmicias omnis laboris eoꝝ̄ Hec plaga nouissima est excepta morte in mari rubro Primicias v̄o laboꝝ propter ꝓmogenita pecoꝝ dictū arbitror Que plage cū sint decē nec oēs cōmemorate sunt nec eodē ordine quo ibi facte legūtur . Libera em̄ est laudatio a lege narrantis ⁊ texentis hystoriam Cui⁹ laudationis auctor ⁊ dictor cū sit per prophetam spūs sanct⁹ eadē vtiqꝫ auctoritate qua ꝑ eū egit hoiēꝫ qui illā scripsit hystoriā ⁊ ꝯmemorat aliquid factū qđ ibi non legitur et qđ ibi legitur ꝑterit Adiungit āt eciam h̊

51

laudibus dei qđ argento ⁊ auro dita
tos israhelitas eduxit de egipto qꝛ ⁊
ipi tales erant qui nōdum possent cō
tempnere laboꝝ suoꝝ licet tpalem ta
men debitam iustamq₃ mcedem Nō
in eo quod egiptios deceperūt a qui
bus sibi vt cōmodaretur aurū argē-
tum q₃ petiuerūt putandꝰ deꝰ huius
modi dolose eis qui sursum coꝛ hñt ł
iubere. vł si fecerint approbare Ma
gis em̄ per illa dei verba vtiq₃ ab illo
qui coꝛ eoꝝ videbat ⁊ cupiditates ex
aminabat ꝑmissi sunt facere ista q̄m
iussi nō tñ sine aliquo ꝓuectu anime
carnalis. qđ ⁊ hijs fecerunt qui talia
iure passi sunt ⁊ q̄uis per dolū ab ini
quis hōibus tñ quod sibi reddi debu
it abstulerūt Sicut āt egiptioꝝ iniq
tate sic iustorū infirmitate ad id qđ o
pus erat illis factis figurandū ⁊ pre
nunciandum diuine vsus ē deꝰ Et
eduxit eos in argento ⁊ auro Et ista
locutio scripturarū est Pro eo quip
pe dictum est in argento ⁊ auro ac si
diceretur cum argento ⁊ auro Et
non erat in tribub₃ eorū infirmꝰ Sȝ
corpe. nō aiō Eciam hoc magnū dei
bñficiuȝ fuit: vt in illa necessitate mi-
grandi nullus eēt egrotus Letata
est egiptus in ꝓfectione eoꝝ: quia i
cubuit timoꝛ eoꝛum sup eos Timoꝛ
quippe hebreoꝝ super egiptios Nō
enim timoꝛ eoꝛum quo timebāt he-
breí: sed quo timebantur Dicet aliq̇s
Quō ergo nolebant eos dimittere e
gipcij: Quō tanq̄m redituros dimi-
serunt: Quomodo tanq̄m redituris
⁊ reddituris aurū ⁊ argentum petē-
tibus cōmodauerunt si letata ē egip
tus in ꝓfectione eoꝝ: Sed intelligē-
dum est post illā vltimā egiptioꝛum
moꝛtem ⁊ tantam stragē in mari ru
bro tam magni ꝑsequentis exercitꝰ.
egipcios timuisse r̄ fidu os ne redirēt
hebrei. ⁊ eoꝛum reliquias magna fa-
cilitate contererent Tūc impletū est
qđ superius cum dixisset ⁊ auxit po-
pulum suum vehementer mox addi
dit ⁊ firmauit eū super inimicos eiꝰ.
Hanc enim sentenciā vno versiculo
ꝓpositam vt explicaret quō id factū
sit adiunxit cetera. q̄ in hac laude nar
rauit vsq₃ ad istum locum vbi ait. le-
tata est egiptus in ꝓfectione eoꝛum
quia incubuit timoꝛ eorū super eos:
velut assignans quod proposuerat.
quia firmauit populum suum super
inimicos eiꝰ. Proinde iam dicit que
iter agentib₃ in heremo beneficia di-
uina collocata sunt Expandit nu-
bem in ꝓtectionem eoꝝ: ⁊ ignē vt lu
ceret eis per noctem Tā sunt h̄ ma-
nifesta q̄m nota Petierūt carnem
⁊ venit coturnix Nō coturnicem cō
cupierunt sed carnes Quia vō ⁊ co-
turnix caro est ⁊ in isto psalmo non
loquitur de amaricatione eoꝝ in qui
bus non est bñplacitum deo sed de fi
de electorū qđ est verum semen abꝛa
he ipi intelligendi sunt petisse vt veni
ret vñ amaricātium murmur oppꝛi
meretur Iā in vsu qui sequitꝛ Et
pane celi saturauit eos. manna qui-
dem nō nominauit sed nulli obscurū
est qui illas lrās legit Disrupit pe-
tram ⁊ fluxerunt aque. abierūt in sic
co flumina Et hoc factū tam cito in-
telligitur q̄m legitur Hijs aūt omni
bus bñficijs suis deus cōmendat in
abꝛaham meritū fidei Sequitur em̄
⁊ dicit Qm̄ memoꝛ fuit verbi sanc
ti sui: qđ habuit ad abꝛaham pueruȝ.
suum Et eduxit populum suū in exul
tatione ⁊ electos suos in leticia Nō
ait populū suum. hoc repetiuit elec-
tos suos: ⁊ quod ait in exultatione.
hoc repetiuit in leticia Et dedit illꝭ
regiones gentium: ⁊ laboꝛes popu-

lorum possederūt Qd sunt regiones gentium hoc sunt labores ppl'orum ꝛ qd dcm̄ est dedit illis hoc repetitū ē possederunt Et tanq̄m quererem⁹ cui bono ista data sunt ne ħ ipm putaretur summū bonū qd ista felicitas rerū tpalium ppl'o dei data est conti nuo eam ad aliud retulit vbi summū bonū oportet inquiri Et custodiant inquit iustificationes eius ꝛ legē eius requirant Vbi intelligendū est dei seruos ꝛ electos filios pmissionis .verū et germanū semen abrahe imitantes fidem abrahe ppterea ista bona terrena sumere a deo vt non in eis luxu diffluant . siue pversa securi tate torpescant .sed id habeāt diuina misericordia hec omnia preparata i quibus querendis possent negociosissimis laboribz occupari vt ad ħ vacent vñ bonum eternū possit acquiri hoc est vt custodiant iustificatioēs eius ꝛ legem ei⁹ requirant Deniq꜡ q̄niam semen abrahe tales hic intelligi voluit qui vere essent semen abrahe q̄les vtiq꜡ nec in illo ppl'o defuerūt qd eciam paulus apl's satis ondit cū dicit sed non in omnibz illis bñplacitū est deo .si em̄ nō in omnibz profecto fuerūt ibi quidā in quibus bñplacitū est deo nō in omnibz illis pfecto : qr ergo tales ps iste cōmendat nichil ħ dixit de iniquitatibus ꝛ irritationibz et amaricatione eorum in quibz non est beneplacitum deo Sed quia ꝛ iniquis non sola iusticia verumeciā misericordia dei omnipotentis ꝛ clemētis apparuit .de illis sequens loquit' psalmus cum laudibz dei et tñ vtriq꜡ in vno populo fuerunt : nec istos illi suarum iniquitatū cōtagione polluerunt Nouit em̄ dñs qui sunt eius et si in hoc seculo non pt ab iniustis recedat ab iniusticia ōnis qui nominat nomē domini Vt ergo tanq̄m in corpore psalmi hui⁹ velut latētem quodammodo ei⁹ animam cōmendem⁹ hoc est in verbis quasi exterioribz interiorem intellectum : videtur michi amoneri semen abrahe qui sunt omnes filij pmissionis .ptinentes ad eternam hereditatem testamenti eterni. vt tanq̄m ipam hereditatem sibi eligant deū et eum gratis colant id est propter ipm non propter aliqd emolimentum mercedis extra ipm ꝛ ħ faciāt laudantes .inuocātes annūciantes : nec in suam sed in eius gloriam per fidem bñ opantes . spe gaudentes .'caritate feruentes Hoc totum sonat hijs versibz Confitemini domino ꝛ inuocate nomen eius : annūciate in gētibus opa eius Cantate ei ꝛ psallite ei narrate omnia mirabilia eius .laudamini in noiē sancto e⁹ Letetur cor querentiū dominum querite dominum ꝛ cōfirmamini :querite faciem ei⁹ semper Deiñ ad puulorū corda nutrienda vt roborentur in fide patriarchis pponuntur .ꝛ illorꝫ fidei et pmissionis dei vt imitando et sperando simus semen illorꝫ non de sola gente illorum sed quotquot istā grām suscipiūt in omni terra : quod totum hijs versibus ptinetur Mementote mirabilia ei⁹ que fecit : prodigia eius ꝛ iudicia oris eius Semē abraham serui ei⁹ :filij iacob electi e⁹ Ipe ē dñs deus noster in vniuersa terra iudicia eius Memor fuit in seculum testamenti sui vbi quod mandauit in mille generationes : quod disposuit ad abraham ꝛ iuramēti sui ad ysaac Statuit illud ipi iacob in pceptum ꝛ ipi israhel in testamentū eternum:dicens tibi dabo terrā chanaan funiculum hereditatis vestre Que ōnia pro modulo meo queādmodum

accipienda eēnt exposui: hic occurre
bat animo ꝑuule fidei Si ergo deus
gratis est colendus ⁊ testamēti eter
ni hereditas ipē a seipo requirendus
mortalem istam vitam cur prestat q̄
rentibus eum ⁊ tp̄ales necessitates?
An et ipsas sue mīe multiplicatio
ne non deserit? Nam intente audite
quid prestiterit patribꝫ nostris vł in
quibus fidei exempla constituit: vel
qui ex illorum carne propagati eciaꝫ
fidem imitati sunt Cum eēnt ipsi
numero breui. paucissimi ⁊ incole in
ea id est in terra chanaā: ⁊ pertransie
runt de gente in gentem ⁊ de regno ī
populū alterum Non reliquit homi
nem nocere eis: et arguit pro eis re-
ges Nolite tangere xp̄os meos ⁊ in
prophetis meis nolite malignari Si
aūt q̄ritis quomodo transierunt de
gente in gentem ⁊ de regno in popu
lum alterum audite Vocauit fa-
mem super terram: omne firmamē-
tum panis cōtriuit Misit añ eos vi
rum in seruū venundatus est ioseph
Humiliauerūt in cōpedibꝫ pedes eꝰ
ferrū pertransijt aiām eius donec ve
niret verbum eiꝰ Eloquium domini
igniuit eū: misit rex ⁊ soluit eū prin-
ceps populorum ⁊ dimisit eum Con
stituit eum dominum domus sue et
principem omnis possessionis sue vt
erudiret principes eiꝰ sicut semetip-
sum ⁊ seniores eius prudentiam do
ceret Et intrauit isrł in egiptum ⁊ ia
cob accola fuit in terra cham Ecce q̊
modo pertransierunt de gente in gē
tem ⁊ de regno in populum alterum
Et auxit populū suū vehementer
⁊ firmauit eum super inimicos eius
Si autē scire vultis quō eum firma-
uit suꝑ inimicos eiꝰ: audite Con-
uertit cor eoꝝ vt odirent populū eiꝰ
⁊ dolum facerent in seruos eiꝰ Mi
sit moysen seruū suū aaron quē elegꝰ
ipm̄ Posuit in eis v̂ba signoꝝ suorū
⁊ ꝓdigiorū in terra cham Misit te-
nebras ⁊ obscurauit eos: ⁊ exacerba
uerunt sermones eius Cōuertit aq̄s
eorū in sanguinem: ⁊ occidit pisces e
orum Dedit terram eoꝝ ranas: in pe
netralibus regum ipōrum Dixit ⁊ ve
nit cynomia ⁊ cyniphes in omnibus
finibꝫ eoꝝ Posuit pluuias eoꝝ gran
dinem: ignē ꝯburentē in terrā ipōrū
Et ꝑcussit vineas eorum ⁊ ficulneas
eorum: ⁊ contriuit lignum finiū eoꝝ
Dixit ⁊ venit locusta ⁊ brucus cuius
non erat numerus Et comedit om-
ne fenum in terra eorum: ⁊ comedit
omnem fructum terre eoꝝ Et ꝑcus-
sit omne primogenitum in terra eo-
rum: primicias omnis laboris eorū
Et eduxit eos in argēto ⁊ auro: ⁊ nō
erat in tribubus eoꝝ infirmus Leta
ta est egiptus in ꝓfectioē eorū quia
incubuit timor eorum suꝑ eos Ecce
quomodo populum suū firmauit su
per inimicos eius Cum autē inimicꝫ
eorum ista mala iusticia eius inflixe
rit que ipis largita sunt eciam tp̄alia
misericordia eiꝰ accipite Expādit
nubē in ꝓtectionem eoꝝ ⁊ ignē vt lu
ceret eis ꝑ noctē Petierunt carnem
⁊ vēit coturnix et pane celi saturauit
eos Disrupit petrā ⁊ fluxerunt aque
abierunt in sicco flumina quoniā me
mor fuit v̂bi sancti sui q̄d habuit ad
abraham puerum suū Et eduxit po-
pulum suū in exultatione et electos
suos in leticia: ⁊ dedit illis regiones
gentiū ⁊ labores pp̄łorum possede-
runt nō vt ꝓpter ista eū colant. sꝫ vt
ea quoqꝫ ad bonū eternū referāt atꝫ
cōuertant: id est vt custodiant iusti-
ficationes eiꝰ ⁊ legem eius req̄rant.
Quecūqꝫ igitur alia bona dat deꝰ. re
ferenda sunt ad gratuitū cultum eiꝰ:

ipe aũt cultus eiꝰ nõ est referendus ad alia bona que dat deus Tunc eñi erit gratuitꝰ Ad qd̕ certamen prouocans hostis ausus ẽ dicere deo nunquid iob grat; colit deũ? Porro si in seruum venũdatus ẽ ioseph et humiliatus et exaltatꝰ locũ fecit ad tp̃alia bona pp̃lo dei vt firmaretur sup̱ inimicos eius quãtomagis ih̃ũs venũdatus ꝛ humiliatus a fratribus suis scd̃m carnem ꝛ exaltatus in celis locum facit ad eterna bona populo d̃i triumphãti de dyabolo ꝛ angelis eꝰ: Audi ergo semen abrahe non de carne glorians sed imitans fidẽ: audite serui dei ꝛ electi dei ꝓmissionem habentes vite p̃ntis ꝛ future Si temptatioẽs dure sunt in hoc scl̃o. ioseph in carcere ihesum in cruce cogitate si rerum tp̃alium ꝓsperitas adiacet. ñ ꝓpter ipam deo ſ3 ipa vtimini propter deum nec eum existimetis propter vite huiꝰ necessaria necessariũ cultoribus suis. q̃ donat et blasphematoribus suis: ſ3 q̃rite primũ regnum dei ꝛ iusticiam eius ꝛ hec omnia apponentur vobis

Explicit p̃s centesimus quartus Incipit p̃s centesimus quintus

PSalmus centesimus quintus eciaʒ ipe p̃notatur all'a: ꝛ hoc dupliciter Sed q̇dam dicunt vnũ all'a ꝑtinere ad finẽ psalmi superioris alterũ ad huiꝰ principium et hoc asserunt ꝙ oẽs alleluiatici psalmi habeant in fine all'a non omnes in capite Vñ quicũq3 psalmus ñ habet in fine all'a. nec in capite volũt eum habere: qd̕ aũt in eius capite videtur eẽ ad finem superioris ꝑtinere Sed nos quousq3 nobis aliquib3 certis documentis id verũ eẽ persuadeant multoruʒ cõsuetudinẽ sequimur qui vbicũq3 legũt all'a. eidem psalmo attribuũt in cuiꝰ hoc capite inueniũt Paucissimi eñi codices sunt qd̕ quidem in nullo grecorũ repperi quos inspicere potui qui habeant all'a in fine p̃ter centesimi ꝛ quinquagesimi psalmi: post quẽ iã nullꝰ est qui ad eũdeʒ canonem pertinet Sed neq3 h̕ possũ prescribere consuetudini eciã si oẽs codices id habeant Fieri eñi potuit vt aliqua roẽ laudationis dei totus psalmoꝝ liber q̇ libris quinq3 cõstare ꝓhibetur nã vbi scriptuʒ est fiat fiat ibi fines libroꝝ esse dicunt: post õnia que cantata sunt vltimo all'a clauderetur Nec ꝓpter finem centesimi et quinquagesimi psalmi necẽ eẽ video vt oẽs all'atici in fine habeãt all'a Cũ eñi in capite psalmi geiãtur all'a. cur dñs aliqñ semel aliqñ bis dicat amen ꝛ eo mõ non possit aliqñ semel aliqñ bis dici all'a nescio: p̃sertim qꝛ pꝰ numeri notam quo psalmꝰ inscribitur quotꝰ sit. velut iste centesimꝰ q̇ntus vtrũq3 all'a positũ ẽ Debuit ãt vnum poni añ ipm numerũ si ad finẽ pertinet sup̱ioris: et post numerũ psalmi scribi alterũ all'a qd̕ ad psalmũ ipsius numeri ꝑtinet S3 fortasse ꝛ i h̕ ip̱ita p̃ualuit cõsuetudo et aliq̇d afferri pt qd̕ adhuc ignoramus. vñ nos mag; docere debeat iudiciũ vitat; q̃3 p̃iudicium cõsuetudinis Nũc tñ añq3 hoc ꝑdiscamꝰ vbicũq3 post numerũ psalmi siue sel' siue bis ꝯscriptũ ĩuenimꝰ all'a scd̃m celeberrimã ecc̃e ꝯsuetudinem ei psalmo tribuimꝰ qui eodẽ numero p̃notatur confitentes nos archana õnium tituloꝝ qui sunt in psalmis ꝛ ordinis eorũdem psalmorũ et magna eẽ credere ꝛ nondũ sicut volumꝰ penetrare potuisse Video ãt istos duos centesimũ q̃rtum ꝛ centesimũ q̇ntũ ita int̕ se ꝯiũctos vt in vno eorum qui precedit cõmendetur po

pulus dei in electis eius de quibꝫ nul
la q̄rela fit quos ego arbitror ibi fuiſ
ſe in quibus bn̄placitum eſt deo in iſ
to aūt qui ſequitur eos cōmemora-
tos qui in eodē populo amaricaue-
runt nec tn̄ eciam ipis dei miām de-
fuiſſe Dicuntur aūt iſta ex eoꝝ perſo
na qui veniam cōuerſi ꝑcantur et ex
empla cōmemorantur illoꝝ in quos
eciam pccōres diues apparuit miſe-
ricordia dī Incipit ergo eciā iſte pſal
mus ſicut ille

Confitemini dn̄o ſed ibi ſequi
tur ꝛ inuocate nomē eiꝰ Hꝫ au
tem Qm̄ bonus quoniam in ſecu-
lum miā eius Quapropter ꝑt hic qui
dem intelligi eciā cōfeſſio pccōꝝ: nā
ꝛ poſt paucos verſus ſeq̄tur pccāui
mus cū patribꝫ noſtris iniuſte egimꝰ
iniquitatē fecimꝰ Sed in eo qd̄ dicit
qm̄ bonus qm̄ in ſeculū miā eiꝰ laus
vtiqꝫ dei eſt atqꝫ in eius laude cōfeſ-
ſio quāq̄m eciā cū ſua quiſqꝫ ꝯfitetur
pccā cū dei laude cōfiteri debet nec a
liter pia ē confeſſio pccōrum niſi nō
deſperans ꝛ poſcens miām dei Ha-
bet ergo eius laudem ſiue eciā in ver
bis cū eum bonum ꝛ miſericordē di-
cit ſiue in ſolo affectu cuꝫ hoc credit
Nā et ille publicanꝰ cuiꝰ ſola illa ver
ba cōmemorata ſunt . dn̄e propicius
eſto michi pccōri ſi nō dixit quoniaꝫ
bonus ꝛ miōrꝫ es vł aliq̄d huiuſmo
di nō tn̄ illud diceret niſi hoc crederet
qm̄ cum ſpe orauit q̄ ſine vlla fide eē
nō poſſet Poteſt ergo eē laus dei ve
ra ꝛ pia vbi nō ſit cōfeſſio pccōꝝ que
laus multo crebrius in ſcripturis cō
feſſio vocatur . nulla eſt aūt peccato
rum cōfeſſio pia ꝛ vtilis vbi non lau
datur deus ſiue corde ſiue eciam ore
atqꝫ ſermone Qd̄ autē habent aliqui
codices qm̄ bonus . alij habent quo-
niam ſuauis ita vnū ꝟbum grecū qd̄
dicitur creſtos diuſa interꝑtatio ſe-
cuta ē Itē qd̄ dictū ē qm̄ in ſeculū mi
ſericordia eiꝰ grecus habet iſto neo-
na qd̄ ꝑt eciā i. eternū interꝑtari Pro
inde ſi illa miā hic intelligitur q̄ nemo
ſine deo beatus eē ꝑt: melius accipi-
mus in eternū Si aūt illa ē miā q̄ mi
ſeris exhibetur vt vel conſolentur in
miſeria vel ab illa eciā liberētur meli
us in ſeculū hoc ē vſqꝫ in ſinē ſeculi ī
quo nō deerunt miſeri quibꝫ miā pre
beatur niſi forte q̇s audeat dicē eciaꝫ
hijs qui dāpnabuntur cū dyabolo et
angelis eiꝰ aliquā miām dei minime
defuturam nō quia ex illa dāpnatio-
ne liberentur ſed vt eis aliquatenus
mitigetur atqꝫ ita eternā poſſe intel-
ligi dei miām ſuꝑ illoꝝ eternā miſeri
am Sed tolerabiliorem quoſdā ex-
cepturos dāpnationē in quorūdam
ꝯꝑatione legimus: alicꝰ ꝟo mitigari
eam cui ē traditus penā vł quibuſdā
interuallis habere aliquā pauſam q̇s
audacter dixerit qn̄ quidem vnā ſtillā
diues ille nō meruit Sꝫ de hac tanta
re diligentiꝰ ex ocio diſſerendū ē nūc
qd̄ ad iſtū pſalmū attinet hactenꝰ de
illa dictū eē ſuffecerit Quis loque
tur potentias dn̄i? Impletꝰ ꝯſidera
tione diuinoꝝ oꝑm qui miām eiꝰ ex
poſcit . q̇s inq̄t loq̄tur potentias dn̄i
Auditas faciet oēs laudes eꝰ Sꝫ
audiendū ē qd̄ ſuꝑ dcm̄ ē: vt eciā iſta
ſnīā ita ſit plena q̇s auditas faciet ō-
nes laudes eꝰ id ē quiſnā ſufficiat au
ditas facē oēs laudes eꝰ: Auditas fa
ciet dixit id ē faciat vt audiantᷣ oſten
dens ita loquēdas potentias dn̄i et
laudes eiꝰ vt ꝑdicentur audientibus
Sꝫ q̇s ꝑt oēs? An forte qꝛ ſeꝫ Bea
ti q̄ cuſtodiūt iudiciū ꝛ faciūt iuſticiā
in ōni tꝑe eas dixit laudes eiꝰ q̄ intel
ligūtur opera eiꝰ in preceptis eiꝰ De
us eſt em̄ ait apl's qui oꝑatᷣ ī vobis.

ē dcm̄ est semini abrahe cantate ei et
psallite ei . qđ intellexîmꝰ ita dictũ ac
si diceretur : bona in eiꝰ laudē ꝛ dicite
ꝛ facite Quibꝫ duobꝫ v̂bis id est cā-
tandi ꝛ psallendi ꝯuenire duos sequē
tes v̂sus . vt qđ dictũ est narrate oīā
mirabilia eiꝰ h̾ fit cātate ei : qđ v̂o dic
tum ē laudamini in noīē scō eiꝰ . h̾ fit
psallite illi Huic q̇ppe semini eciā ip
se dn̄s dicit luceāt oꝑa vrā corā hoī-
bus vt videant bona fcā vrā ꝛ glori-
ficent prēm vestrũ q̇ in celis ē Hic er
go ipa dei p̄cepta ꝯsiderās quoꝝ pre
ceptorũ oꝑa laudes sunt eiꝰ qui oꝑa
tur in suis ait q̇s loquetur potēcias
dn̄i ? Qm̄ hec ineffabiliter oꝑatur q̇s
auditas faciet oēs laudes eiꝰ id ē q̇s
cũ audierit faciet ōnes laudes eius q̄
sunt oꝑa p̄ceptoꝝ eius ? Quia in quā
tum fiũt ꝛ si nō omnia q̄ audita sunt
fiunt ille laudandꝰ ē q̇ oꝑatur in nob̾
ꝛ velle ꝛ oꝑari ꝓ bona volũtate Jđ
cũ posset dicē oīā mandata eiꝰ vl̾ oīā
oꝑa mandatoꝝ eius maluit dicē lau
des eiꝰ qꝛ vt dictũ est in quātũ fiunt
ipe laudandus ē Quas tn̄ laudes q̇s
nam sufficit auditas facere id ē cũ au
dite fuerint facere oēs q̇s ydoneus ?
Beati q̇ custodiũt iudiciũ ꝛ faciũt ius
ticiam in omni tpe : vtiq3 ex quo inci
piunt ꝛ viuũt in tpe Qui em̄ pseuera
uerit vsq3 in finē h̾ saluꝰ erit Potest
aũt videri eiusdem sentēcie repeticio
vt hoc sit facere iusticiā qđ est custo-
dire iudiciũ vt eciā in superiori versu
subaudiatur in ōni tpe sicut in poste
riori subaudiatur beati : ꝛ redditis q̄
sbaudiuntur ita dicatur . beati q̇ cus-
todiũt iudiciũ in ōi tpe beati q̇ faciũt
iusticiā in omni tpe Sed n̄ aliq̇d iter
eēt inter iudiciũ et iusticiā nō in alio
psalmo dicētur quousq3 iusticia con
uertat̾ in iudiciũ Amat q̇dē scriptu-
ra ista duo sil̾ ponē . sicuti ē iusticia ꝛ
iudiciũ directio sedis eiꝰ ꝛ illđ ꝛ edu-
cet sicut lumē iusticiā suā ꝛ iudicium
tuũ sicut meridiē : cũ ꝛ illic eiusdē sen
tencie repeticio videatur Et fortasse
ꝓpter vicinitatē sigtōis eciā alterum
ꝓ altero poni p̄t l̾ iudiciũ ꝓ iusticia
vel iusticia ꝓ iudicio tn̄ si ꝓprie dica-
tur aliud intereē nō dubito vt iudici
um custodire dicatur qui rcē iudicat
iusticiā v̂o facere q̇ rcē agit Nec ab-
surde existimo intelligi scđm illud qđ
dictũ ē quousq3 iusticia cōuertatur i
iudicium . eciā hic eos dcōs btōs qui
iudicium custodiũt in fide iusticiā fa
ciũt in oꝑe Veniet em̄ tps vt iudiciũ
qđ mō custoditur in fide eciā exercea
tur in oꝑe cũ iusticia ꝯuersa fuerit in
iudiciũ id est cũ acceperint iusti po-
testatē iudicandi eos rcē a quibꝫ mō
nō rcē iudicātur Vn̄ alibi ipm̄ corpꝰ
xp̄i intelligitur dicere cũ accepo tps
ego iusticias iudicabo : qđ v̂bum e v̂
bo magis dicētur eq̇tates iudicabo.
Nō āt dixit cũ accepero tempꝰ iusti
ciam faciā . qꝛ omni tpe facienda ē si-
cut eciā hic dixit qui faciũt iusticiā in
omni tpe Deīn̄ qꝛ deꝰ iustificat id est
iustos facit sanando eos ab iniq̇tati
bus suis sequit̾ orō Memēto nos
tri dn̄e in bn̄placito populi tui id est
vt in eis simꝰ in quibꝫ bn̄placitũ ē ti-
bi qꝛ nō in omnibꝫ illis bn̄placitũ est
deo Visita nos in salutari tuo Jpe
ē em̄ saluator in quo pccā dimittun-
tur ꝛ aīē sanātur vt possint custodi-
re iudiciũ ꝛ facere iusticiā Quos cuꝫ
btōs eē intelligerent q̇ h̾ loquũtur h̾
sibi ꝯsequenter orādo petiuit De isto
salutari alibi dicit̾ vt ꝯgnoscamus in
t̾ra viā tuā ꝛ q̄si q̄reremꝰ in q̄ terra se
cutꝰ ē in ōibꝫ gentibꝫ Rursum q̄si q̄-
reremus quā viā : secutũ ē salutaē tu
um De illo q̇ppe dixit symeon senex .
qm̄ viderunt oculi mei salutare tuuꝫ

qui de seipso dixit ego sum via veritas Visita ergo nos in salutari tuo hoc ē in cristo tuo Ad videndum in bonitate elcōrum tuorum. ad letanduz in leticia gentis tue id est ad hoc nos visita in salutari tuo vt videamus in bonitate elcōrum tuorum ⁊ letemur in leticia gentis tue Quod aūt hic positum est in bonitate. alij codices habent in suauitate: sicut illō quoniam bonus. alij habent qm̄ suauis Jdipsum āt v̄bum in greco est. qō et alibi legitur. dominꝰ dabit suauitatē quā ⁊ aliqui interpretati sunt bonitatem aliqui benignitatem Sed qd est visita nos. vt videamus in bonitate electorum tuoꝝ. id est in ea bonitate quā prestas electis tuis nisi vt non remaneamus ceci sicut illi quibz dictum ē. nunc autem dicitis quia videmus. et peccatū vestrū manet. Dn̄s enim illuminat cecos nō meritis eorū. sed ī bonitate elcōrum suorum id est quā exhibet vł donat electis suis: sicut salus vultus mei non a meipso sed deꝰ meus ⁊ panē nostrū dicimus cotidianum. sed tamen addimus da nobis Visita ergo nos in salutari tuo ad videndum id est vt videamus in bonitate elcōrum tuoꝝ: ad letandum id ē vt letemur in leticia gentis tue Vnā gentem dei intelligere debemus vniuersum semen abrahe sed filios promissionis nō carnis Hij ergo quoꝝ vox est optant eiusdem gentis habere leticiam Et que huius gentis leticia nisi deus eius cui dicitur exultatō mea redime me: ⁊ cui dicitur signatū est super nos lumen vultꝰ tui domine. dedisti leticiam in cor nostrū summo scilicet vero incōmutabili ⁊ beatifico bono qō ipe deus est: Vt lauderis cum hereditate tua Miror istum v̄siculum sic interpretatum ⁊ in

multis ita esse codicibus cum sit vna eadem ꝙ in tribus hijs v̄sibus greca locutio. vt si hoc recte dictum ē qō legitur vt lauderis cum hereditate tua posset recte dici vt videas in bonitate elcōrum tuorum ⁊ leteris in leticia gentis tue: toto ipo sensu ita contexto. visita nos in salutari tuo. vt videas in bonitate elcōrum tuorum vt leteris in leticia gentis tue. ⁊ lauderis cum hereditate tua Scdm̄ hoc autez qō diximus visita nos vt videamus in bonitate electoꝝ tuoꝝ ⁊ letemur ī leticia gentis tue: ꝯsequenter ⁊ hic dici debuit vt laudemur cum hereditate tua. cui hereditati dictum est laudamini in nomine scō eius Porro āt quoniam hec ambigua videtur locutio. si verus est iste sensus quo maluerunt interpretes dicere vt lauderis eciam duo v̄sus superiores ita intelligendi sunt. quia vt dixi vna ē in hijs tribz v̄sibus greca locutio. vt hoc totum ita dictum accipiatᶻ. visita nos in salutari tuo vt videamus in bonitate electorum tuorum id est ad hoc nos visita vt illic nos esse facias ⁊ illic nos videas vt leteris in leticia gētis tue id est vt dicaris letari cum illi letantur ex te vt lauderis cum hereditate tua id est cum ea lauderis quoniam nō laudatur nisi ꝑpter te Siue ergo illo siue isto mō intelligendū sit qō dcm̄ est ad videndū ad letandū ad laudandū iō se optant visitari in salutari dei id est in xp̄o eius vt nō alienētur a ppł'o eiꝰ: ⁊ ab eis ī quibz bn̄placitum ē deo Quid āt deinceps ꝯfiteātur audiamꝰ Peccauimꝰ cū p̄ribz nostris iı̄uste egimꝰ iniqtatē fecimꝰ Quid ē cū p̄ribz nostris: An sicut hz ep̄ła ad hebreos qr et leui cuz abrahā decimatus est. qm̄ in lumbis eiꝰ fuit quādo decimas dedit sacerdoti mel-

chiſedech ſic et iſti peccauerunt cum
patribus ſuis .in quoꝝ lumbis erant
qn̄ illi in egipto fuerūt. Nā qui fuerīt
eo tp̄e cū pſalmus iſte conſcript⁹ eſt
maxime ꝙ poſteri eoꝝ q2 vł ab eis q̄
tunc erant dici vł de poſt futuris po
tuit ꝓphetari : longe aberant ab eta-
te illoꝝ qui in egipto peccauerūt non
intelligētes mirabilia dei Hoc eīn ſe
quitur exponendo quomodo pecca
uerunt cum patribus ſuis Patres
noſtri non intellexerunt inquit in e-
gipto mirabilia tua: ꝛ cetera q̄ de pec
catis eoꝝ multa cōmemorat An ſic
pocius accipiendū eſt qđ ait pccāui-
mus ſicut pr̄es noſtri tanq̄m diceret
peccauimus ſicut pr̄es noſtri eoꝝ vi
delicet imitando pccā. Qđ ſi ita ē aſ-
truendū eſt aliquo huiuſmōi locutio
nis exemplo qđ cuꝫ in p̄ncia quererē
nō occurrit vt cū illo ſe quiſq; peccaſ
ſe vł cū illo ſe aliquid feciſſe dicat quē
in ſimili fcō eciā poſt multū tp̄is fue
rit imitatus Quid ē ergo patres noſ
tri nō intellexerūt mirabilia tua .niſi
nō cognouerūt q̄d per illa mirabilia
eis preſtaſſe volueris. Quid vtiq; ni
ſi vitā eternā .et nō tp̄ale ſed incōmu
tabile bonū qđ per paciām expecta-
tur Jđ inpacienter murmurauerunt
ꝛ amaricauerunt ꝛ bonis p̄ntibꝫ fal-
lacibus atq; fugacibꝫ beatos ſe fieri
queſierunt Non fuerūt memores
multitudinis miſericordie tue Et in-
tellectum redarguit ꝛ memoriā In-
tellectu quippe opus erat vt cogita-
rent ad quoꝝ bonoꝝ eternitatē eos
per illa tp̄alia vocaret de⁹ . memoria
v̄o vt ſaltem que tēp̄aliter mirabilia
facta ſunt nō obliuiſcerentur : fideli-
terq; preſumerent ꝙ eadem poteſta
te quā fuerant iā exp̄ti deus illos ab
inimicoꝝ ꝑſecutione liberaret Obli-
ti ſunt autem q̄d eis in egipto ad ini-
micos eorū ꝯterendos per tanta ꝓ-
digia p̄ſtitiſſet Et irritauerūt eum
aſcendentes in mare : mare rubrum
Codex quem intuebar ſic habebat et
hijs quidem duobꝫ v̄bis vltimis qđ
dictum ē mare rubrū ſtella fuerat p̄-
notata qua ſignificantur q̄ in hebreo
ſunt ꝛ interp̄tatione ſeptuaginta nō
ſunt Plures aūt codices quos inſpi
cere potui ꝛ greci ꝛ latini ſic habent.
ꝛ irritauerunt : vł qđ expreſſi⁹ de gre
co eſt ꝛ amaricauerunt aſcendentes
in mari rubro Qui illam legit hyſto-
riam qn̄ exierunt de egipto ꝛ per ma
re rubrum tranſierunt . dolet eorū in
fidelitatem in quāta trepidatione et
deſp̄atione fuerūt poſt recentia tot
ꝛ tanta miracula in egipto : cui⁹ mul
titudinis miē dei non eos fuiſſe me-
mores dicit Aſcenderunt autē prop
terea dictum eſt q2 ita ē terre poſitio
vt deſcenſio dicatur in egiptū de ter-
ra chānan ꝛ in eā illinc aſcenſio No-
tandū eſt ſane quēadmodum ſcrip-
tura culpare voluerit nō intelligere
qđ intelligēdū eſt ꝛ nō meminiſſe qđ
in memoria retinenduꝫ ē : qđ hoiēs ſue
culpe deputari nolūt . ad nichil aliud
niſi vt minus ſupplicēt minuſq; ſint
humiles deo in cui⁹ cōſpectu confi-
teantur qđ ſunt : atq; impetrato ad-
iutorio poſſint eē qđ non ſunt Nam
eciam peccata ignorantie vel negli-
gentie melius accuſantur vt pereant
q̄m excuſantur vt maneant meliuſq;
purgantur inuocato deo q̄ꝫ firman-
tur irato : adiungit tamen non ſecū-
dum eorum infelicitatem deum feciſ
ſe Et ſaluauit eos inquit propter
nomen ſuum vt notam faceret potē
ciam ſuā : non propter vlla bona me
rita eoꝝ Et increpauit mare rubrū
ꝛ exſiccatū ē Nō legim⁹ vllā q̄ icrepa
ret² mare emiſſam celit⁹ vocem . ſed

potenciā diuinam qua id factū est increpatoēm appellauit nisi forte quis dicat latenter increpatum sicut aqua posset audire ꝛ hoīes nō possent Ualde occulta ꝛ abstrusa vis ē q̄ de⁹ agit vt eciam illa q̄ sensu caret. ꝯfestim e⁹ obtempet volūtati Et eduxit eos in abyssis sicut ī deserto Abyssos dixit multitudinē aquarū Nā qdam volentes totū istū vsiculum totū interpretari dixerūt ꝛ eduxit eos in aquis multis Quid est ergo in abyssis sicut in deserto. nisi q: aruerat siccitate velut desertū vbi fuerāt abyssi aquarū? Et saluauit eos de manu odientiū Hūc vsum p circuitū quidā interpretati sunt vba minus latina vitantes ꝛ saluos fecit eos de manu eoꝝ q̄ oderant eos Et redemit eos de manu inimici Quid preciū datū est in hac redemptione? An prophecia ē qđ in figura baptismi h̄ factum est. vbi redimimur de manu dyaboli magno p̄cio qđ sanguis ē xpi? Vn̄ nō quocūq; mari sed mari rubro id cōuenientius figuratū ē Sanguis em̄ rubrū colorem habet Et opuit aqua tribulātes eos: vn⁹ ex eis nō remansit Nō ex omnibus egipcijs. s; ex eis q̄ psequebantur ꝓfectos: apphendere vl' interimere cupientes Et crediderūt in vbis eius Min⁹ latina videtur locutio. q: nō ait vbis eius. vl' in vba sed in vbis ei⁹ tn̄ scripturis vsitatissima Et laudauerūt laudē ei⁹ Tales sūt locutiones cū dicimus. hāc seruitutem seruiuit talē vitam vixit Laudē porro dei notissimaꝫ illā cōmemorat vbi dicitur cantem⁹ dn̄o gloriose em̄ magnificat⁹ est: equū ꝛ equitē ꝓiecit in mare Cito fecerūt obliti sunt opm ei⁹ Alij codices intelligibili⁹ habent. festinauerūt obliti sunt opm ei⁹ Non sustinuerūt ꝯsilium e⁹ Debuerunt em̄ cogitare tanta erga se opa dei nō eē inania. sed vacare ad aliquā sine fine felicitatem q̄ per pacienciaꝫ sustinenda ē: sed festinauerunt beati fieri tpalib; rebus q̄ iō nemini ꝯferūt verā felicitatem. q: nō extinguūt insaciabilem cupiditatē Qui em̄ biberit inquit ex hac aqua sitiet iterū Deniq; Et cōcupierūt ꝯcupiscenciā in deserto ꝛ temptauerūt deū in inaquoso Qđ est in deserto hoc repetitū est in inaquoso: id est in loco sine aqua. Qđ vo ꝯcupierūt ꝯcupiscenciā: hinc temptauerunt deū Talis sane locutio est ꝯcupierūt cōcupiscenciā qualis supior laudauerūt laudē Et dedit eis petitoēm ipoꝝ: id ē qđ petitione petierūt Et misit saturitatem in animas eoꝝ Nec iō btōs fecit q: non erat illa saturitas de q̄ dicitur beati q̄ esuriunt ꝛ sitiūt iusticiam qm̄ ipsi saturabuntur Itaq; hoc loco animam non secūdum id quod racionalis est dixit sed scđm id quod aiās corpus animal dixit. ad cui⁹ animalis sustentationem pertinet cibus et potus secūdum hoc quod in euangelio dicit². nōne anima plus ē q̄ esca. et corpus plus q̄ vestimentum: tanq̄m ad animam pertineat vesci ad corpus vestiri Secūdum hoc dicitur apud ysayam quid ē qđ ieiunauimus ꝛ nō vidisti defraudauimus aiās nostras ꝛ nescisti Et irritauerunt moysen in castris aaron sanctum domini Quā dicat irritationem. vel sicut expressi⁹ alij interptati sunt amaricatoēm cōsequentia satis indicant Aperta ē terra ꝛ deglutiuit dathan: ꝛ operuit super ꝯgregationē abyron Qđ ē deglutiuit hoc ē superoperuit Amborum autem id est dathan et abyron vna erat causa superbissimi ꝛ sacrilegi scismat; Et exarsit ignis in syna

goga eoꝝ: flamma cōbussit peccōres. Nō ē hoc nomen in scripturis vsitatum eorum qui licet iuste ac laudabiliter viuant nō sunt sine peccō. Magꝭ em̄ sicut interest inter irridētes ꝛ irrisores inter murmurātes ꝛ murmuratores inter scribentes ꝛ scriptores ꝛ cetera similia: ita scriptura peccōres appellare ꝯsueuit valde iniq̊s et grauibus peccatoruꝫ sarcinis oneratos Et fecerunt vitulū in horeb ꝛ adorauerunt sculptile Et mutauer̄t gloriam suā in similitudine vituli comedentis fenū Nō ait in similitudinem sed in similitudine. Talis ē locutio q̈lis illa vbi ait ꝛ crediderūt in v̂bis eꝰ Eleganter sane nō ait ꝛ mutauerunt gl'am dei cū h̔ fecerint sicut eciā apl's loquitur et imutauerunt gl'am incorruptibilis dei in similitudinē ymaginis corruptibilis hōis sed gl'am suaꝫ dixit: deus em̄ erat gl'a eoꝝ si eiꝰ sustinerent ꝯsilium ꝛ nō festinarent. cui dicitur gl'a mea ꝛ exaltans caput meum Istā gl'am suā id est deū mutauerunt in similitudine vituli comedentꝭ fenū: vt ab eo comederentur a q̊ comeduntur q̇ sapiūt scd̓m carneꝫ Ois em̄ caro fenū Obliti sunt deū q̇ saluauit eos Quō saluauit eos: Qui fecit magnalia in egipto. mirabilia in t̓ra cham terribilia ī mari rubro Que sunt mirabilia. ipa s̄t terribilia Nulla q̇ppe āmiratio ē sine q̄dā formidine: q̄uis ista eciā hinc t̓ribilia dici potuerunt qd̓ adūsarios afflixerūt et istis q̇d deberēt timere mōstrarunt Et dixit vt disp̱deret eos q2 obliti s̄t eū q̇ saluauit eos faciens magnalia ꝛ fecerunt ꝛ adorauerūt sculptile Hoc vtiq̧ tā imani scelere ꝛ incredibili ī pietate digni fuerāt q̇ perirent Dixit ergo vt disp̱deret eos Si nō moyses elc̄us eiꝰ stetisset in ꝯfractione in ꝯspcū eiꝰ

Nō ita dixit stetisse in ꝯfractione q̈si vt frangēt irā dei sꝫ in ꝯfractione id ē in plaga q̈ erant illi feriendi. id ē n̄ obiecisset seipm ꝓ eis dicēs. si dimittis illis peccatū dimitte: sin autē dele me de libro vite Ubi demōstratū ē intercessio scōꝝ quātuꝫ ꝓ eis valeat apud deū Securus em̄ moyses de iusticia dei qua eū delere nō posset impetrauit miām ne illos q̊s iuste possꝫ delere dāpnaret: ita stetit in confractioē in ꝯspcū eiꝰ Et auteret iram eiꝰ ne disp̱deret eos et ꝓ nichilo habuerūt terrā desiderabilē Sꝫ nūq̇d viderant eā: Quō ergo ꝓ nichilo quā nō viderant habuerunt n̄ quō seq̇tur Non crediderūt in v̂bis eiꝰ: Profecto n̄ t̓ra illa significaret aliq̇d magnū. q̈ terra dicebatur fluens lac et mel p̱ qd̓ visibile sac̄mentū ad inuisibilē graciam regnūq̧ celoꝝ duceret eos q̇ mirabilia eiꝰ intelligebāt nullo mō isti culparentur q2 ꝓ nichilo habuerūt terrā illam cuiꝰ tp̱ale regnū eciā nos ꝓ nichilo habere debemꝰ vt ih̓r'm liberam mrēm nrām q̈ in cel' est v̂e desiderabilem diligamꝰ Sꝫ pociꝰ h̔ infidelitas eoꝝ merito redarguitur q2 in eo qd̓ t̓ram d̓siderabilē ꝓ nichilo habuerūt. v̂bis dei nō crediderūt p̱ q̄dā p̱ua ducentis ad magna ꝛ festinantes beari tp̱alibꝫ rebꝫ q̄s scd̓m carnē sapiebant nō sustinuerūt sicut sup̱dictū ē ꝯsiliū eiꝰ Et murmurabāt in tabnaculis suis: nō exaudierūt vocem dn̄i vehementer eos a murmuratione ꝓhibētis Et eleuauit manū suā sup̱ eos vt ꝓsterneret eos in deserto ꝛ vt deiceret semen eoꝝ in nationibꝫ ꝛ disp̱geret eos in regionibꝫ Hic an̄q̧ diceret qd̓ tante indignatōi dei q̇sq̧ intercesserit eūq̧ aliq̊ mō placauerit secutꝰ adiūxit Et iniciati s̄t beelphegor id ē ydolo gentiū cōsecrati Et

mãducauerũt sacrificia mortuorum: Et irritauerũt eũ i aduẽtiõib⁹ suis. ꝛ multiplicata ẽ in eis ruina. tꝫ ad hoc distulerit qd leuauerat manũ suã sup eos ꝓsternẽdos in deserto ꝛ deicien dũ semẽ eoꝝ in naciõib⁹. ꝛ dispgen dos eos in regiõib⁹. vt dati in repro bum sensum eciã illud admitterẽt in quo imaniore crimiẽ euidẽti iusticia punirẽtur quẽadmodũ dicit aposto lus ꝛ sicut nõ ꝓbauerũt deum habẽ i noticiã. tradidit illos deus in reꝓbã mẽtẽ. vt faciãt q̃ nõ cõueniũt Deniqꝫ tãtum fuit scelus eoꝝ qd cõsecrati sũt ydolo. ꝛ comederũt sacrificia mortu orum. id ẽ q̃a mortuis hõib⁹ tꝫ dijs sacrificabãt gẽtes. vt aliter se placari deus nollet. nisi quõ eum placauit fi nees sacerdos qui masculum ꝛ femi nã in cõplexu adulterino dephensos pariter iterimit Qd si odio eorum n̄ dilectiõe fecisset dum eũ comedẽt zel⁹ dom⁹ dei. nõ ei reputaẽt' ad iusticiam Hoc eñ facto illum pplm. cui⁹ futu r⁹ er... maior iterit⁹. tꝫ vnũ hoiẽ; q̃si ṽga ꝑcussit. vt aiãm ei⁹ saluaẽt a mor te Leuiorẽ q̃dẽ reuelato testamento nouo dñs ihs xps esse voluit discipli nã. sed atrocior ẽ cõmiatio gehenne. quã tũc in illis cõmiãtiõib⁹ dei ꝑ tem porum dispẽsatione nõ legim⁹ Mul tiplicata ẽ g̃ i eis ruina cũ ꝓ suis gra uib⁹ pccis grauiter vastarẽtur: Et stetit finees ꝛ placauit ꝛ cessauit q̄ssa tio: Breuiter totũ dixit q̃a nõ hic nes ciẽtes docet. sed cõmeõrat sciẽtes Que ãt hic posita ẽ quassatio. hec su perius cõfractio. nam in greco vnũ ṽbum ẽ Et reputatũ est ei in iusti ciã in generationem ꝛ generationem vsqꝫ in sempiternum: De⁹ hoc repu tat sacerdotio suo in iusticiã. nõ solũ q̃diu generatio est. sed vsqꝫ in sempit num. qui cor scrutatur ꝛ nouit app hendere q̃nta id factum sit ppl'i in ca ritate Et irritauerũt eũ ad aquam cõtradictiõis ꝛ vexat⁹ ẽ moyses ꝓpt eos. q̃a exacerbauerũt spiritũ eius. ꝛ distinxit i labijs suis Quid ẽ distinx it: Quasi illud nõ posset deus facere q̃ tãta iã feceãt. vt aq̃ de petra ꝓfluẽt Dubitãter eñ petrã ṽga ꝑcussit. ꝛ id hoc miraculũ distinxit a ceteris mira culis in q̃bus nõ dubitauerat: Hinc offendit. hinc audire meruit vt morẽ tur. ne itraret in terrã ꝓmissiõis Per turbatus eñ murmure ppl'i infidelis nõ tenuit fiduciã q̃lem debuit. cui tñ deus tꝫ electo suo eciã post mortem eius bonum ꝑhibet testiõniũ. vt itelli gamus illã fidei eius titubationem. hac sola pena fuisse correptam. qd in eam terram q̃ pplm ipse ducebat nõ est ꝓmissus intrare Absit ãt vt eũ cre damus alienatum a regno grẽ dei qd significabat illa terra ꝓmissiõis. vnde lac ꝛ mel defluere dicebatur: Hoc est eñ pocius testamẽtũ et nũ qd dispo suit ad abrahã. non scdm carnẽ prem nostrum. sed scdm fidem Illi ãt de q̃ rum iniq̃tatibus iste loq̃tur psalmus cũ in illam temporalem terram ꝓ pro missiõis intrassent: Nõ disꝑdide rũt gentes quas dixit dñs illis. ꝛ cõ mixti sunt inter gẽtes. ꝛ didicerunt o pera eorum. ꝛ seruierũt sculptilibus eorum ꝛ factum est illis in scandalũ: Illud qd eas nõ disꝑdiderũt. sed eis commixti sunt. factum est illis in scã dalum: Et immolauerunt filios suos ꝛ filias suas demonijs: Et effu derunt sanguinem innocentem. san guinem filiorum suorum ꝛ filiarum suarum. quas sacrificauerunt sculp tilibus channan: Immolasse filios suos ꝛ filias suas demonijs ꝛ ydolis. nõ eos illa narrat hystoria Sed neqꝫ iste psalmus mentiri potest. neqꝫ ꝓ

ꝓphete q̄ hoc dicunt multis increpatio
num suarum locis. habuisse vero is-
tam cõsuetudinem gẽtes nec eorum
littere tacuerũt Sed qd est qd̄ sequit᷑
Et īfecta ē t̄ra in sanguibꝰ: Puta
remꝰ ãt scriptoris errorē ēe. eũq3 dicē
mꝰ ꝓ eo qd̄ ē infecta. fecisse īfecta n̄
haberemꝰ bñficium dei. q̄ scripturas
suas in multis linguis esse voluit. at-
q3 ita esse scriptum. interfecta est t̄ra
in sanguibus inspectis grecis codici
bus videremus Quid est ergo inter
fecta est terra. nisi hoc referat᷑ ad ho-
miẽs q̄ habitabãt in terra. tropica lo
cutione q̄ significatur ꝑ id qd̄ cõtiẽt.
id qd̄ cõtinetur. sicut dicimus malam
domum in q̄ mali habitãt. ⁊ bonam in
q̄ boni: Ipsi namq3 interficiebãt ani
mas suas immolãdo filios suos ⁊ ef
fundẽdo sanguiẽm ꝑuulorũ a cõsen-
sione illius sceleris alienoꝝ: Vñ dictũ
est. effuderunt sanguinem innocen-
tem Ergo interfecta est terra in san-
guinibꝰ Et cõtaminata est in ope-
ribus eorum. cum ipsi interfecti sunt
in anima ⁊ cõtaminati in operibꝰ su
is Et fornicati sunt in adiuẽtioni-
bus suis Has dicit inuẽtioẽs q̄s gre
ci. epiteda. cumata. appellãt: Nã hoc
v̄bum est in codicibus grecis ⁊ hoc
loco ⁊ sup̄ius vbi dictum ē. irritaue-
rũt eum in adiuẽtionibus suis. cum ⁊
illic ⁊ hic eas dicat adiuẽtioẽs in q̄bus
alios imitati sunt Nõ itaq3 sic dictas
arbitremur adinuentiones. quasi ab
ipsis institutas. nullo in aliis prece-
dente quod imitarẽtur exemplo Vn
de alii interpretes nostri. nõ adinuẽ
tiones. sed studia. alii vero affectio-
nes vł affectacioẽs. alii voluptates di
cere maluerũt. ⁊ idem ipsi qui dixer̄t
adinuentiones. alio loco studia po-
suerunt: Hoc commemorare volui.
ne questionem faceret nomen adin-

uentionis in ea re q̄m nõ a seipsis ex
cogitauerũt. sed alios imitati sunt
Et iratus est furore dominus in
populo suo Noluerũt quidam inter
pretes nostri iram ponere in eo qd̄
grecus habet thimos. sed q̄dam iram
posuerunt q̄dam vero indignationẽ.
q̄dam animũ interpretati sunt Qdli-
bet ãt horum dicatur. ꝑturbatio non
cadit in deũ. sed de cõsuetudie trãsla-
tum potẽciam vindicandi hoc nomẽ
accepit Et abhominatus est here-
ditatem suam: Et tradidit eos in ma
nus gẽtium. ⁊ domiãti sunt eorum q̄
oderunt eos Et tribulauerũt eos ini
mici eoꝝ ⁊ humiliati sunt sub manibꝰ
eorum Quãdo eos hereditatẽ dei vo
cauit. manifestum est ꝙ nõ ad ꝑditio
nem sed ad disciplinã eos abhomina
tus est. ⁊ tradidit in manus inimico-
rum Deniq3 sequitur Sepe libera-
uit eos: ipsi ãt eũ exacerbauerũt in cõ
silio suo Hoc est quod superius ait.
nõ sustinuerũt cõsilium eius. ꝑnicio
sum eñi est cõsilium homis ipsi hõi.
q̊ ea querit q̄ sua sunt. nõ que dei sunt.
In cuius hereditate qd̄ ipe nobis est
cum ad fruendum se prebere dignat᷑.
nullas paciemur cum sanctis societa
tis angustias. dilectiõe rei nostre q̄si
priuate Gloriosissima quippe illa ciui
tas adepta ꝓmissam hereditatem. in
qua nullus morietur. nullus orietur.
nõ habebit ciues qui singuli gaudeãt
suis rebus. q̄a deus erit omnia ĩ om
nibus Cuius societatem q̄squis ĩ hac
peregrinatiõe fideliter ⁊ flagranter
desiderauerit. assuescit ꝑuatis p̄ferre
communia. nõ sua querendo sed que
ihesu xpristi. ne sibi sapiens. ⁊ sibi cõ
sulens exacerbet deum consilio suo.
sed sperans quod nõ videt. nõ festi-
net de hiis que videntur fieri beatus.
atq3 illud eternum quod nõ videtur

pacienter exspectans. eius in ꝓmissi
onibus sequatur cōsiliū. cuius in tēp
tationibꝰ precatur auxilium: Ita erit
humilis in cōfessiōibꝰ suis. ne fiat is=
torum similis de qbus dicitur: Et
humiliati sunt iniqtatibus suis. deus
tñ plenus misericordia ñ neglexit eos
Et vidit cū tribularētur. cū audiēt
orōnem eorū. ⁊ memor fuit testamē
ti sui. ⁊ penituit eum scdm multitudi
nem misericordie sue Penituit dictū
est. qa mutauit qd eos pdituros vide
batur: Et apud deū qdem disposite
fixa sunt omnia. nec aliud facit qsi cō
silio repentino. qd nō ex eternitate se
factuꝝ esse psciuit. sed in creature tē=
poralibus motibus qm gubernat mi
rabiliter ipse nō temꝑaliter motus.
quasi repentina voluntate facere dici
tur. qd ordinatis rerum causis consi
lij sui secretissimi immutabilitate dis=
posuit. qua suis queqꝫ temꝑibꝰ agni
ta agit. ita ⁊ psentia facit. ⁊ futura iā
fecit Et ad hec qs ydoneꝰ: Audiamꝰ
itaqꝫ scripturam humiliter ⁊ excelsa
dicētem. cum ⁊ ꝑuulis nutriendis su
mēda porrigit ⁊ maioribus exercen=
dis ꝑscrutāda ꝓponit Et vidit cū tri
bularētur. cū audisset orōnem eorū.
⁊ memor fuit testamēti sui. vtiqꝫ tes=
tamēti eterni. qd disposuit ad abrahā
nō veteris qd aboletur sed noui qd e
ciam in veteri abscōditur Et penituit
eum scdm multitudinem misericor=
die sue Hoc fecit qd disposuerat. sed
cōtribulatis ⁊ orātibus se id cōcessuꝫ
esse presciuerat. quia ⁊ ipa oratio eo=
rum cū adhuc nō esset. sed futura eēt.
deum ꝓculdubio nō latebat Et de
dit eos in misericordias. vt eēnt non
vasa ire sed vasa misericordie: Ideo
autem puto plaliter misericordias
dictas in quas eos dedit. qa vnusqsqꝫ
ꝓprium donū habet a deo: alius sic.
alius aūt sic Dedit ḡ eos in misericor
dias: In cōspectu oīm q ceperant
eos. Age nūc qsquis hec legis ⁊ grāꝫ
dei q in eternā vitā ꝑ dn̄m nostrum
ihm xpristum redimimur legendo in
apostolicis. in ꝓpheticis āt scrutādo
cognoscis. ⁊ vetus testamētū i nouo
reuelatū. in veteri nouū velatū vides
recole quē dixerit apl's paulus princi
pem potestatis aeris q oꝑatur in fi=
lijs infidelitatis. ⁊ illud vbi ait de qui
busdā. vt resipiscant de dyaboli laqis
captiuitati ab ipo scdm ipsiꝰ volūta=
tem ⁊ vba dn̄i nostri ihū xpi vbi eum
expellēs de fideliū cordibꝰ ait. nūc pn
ceps huiꝰ mūdi missus est foras. ⁊ ip
siꝰ itidē apl'i dicētis qui eruit nos de
potestate tenebraꝝ. ⁊ trāstulit in reg
nū filij caritatis sue Hec āt huiusmo
di raciocinatus intende aīm. ⁊ in litte
ras veteris testamēti. ⁊ vide quid cā=
tetur in eo psalmo cuiꝰ est tytulꝰ quā
do domꝰ edificabatᶻ post captitatem
ibi em̄ dr. cātate dn̄o cāticū nouū. ⁊ ne
existimes ad iudeoꝝ ppl'm tātūmō ꝑ
tinē Cātate inqt dn̄o oīs terra. canta
te dn̄o. bn̄dicite nomē eiꝰ. annūciate.
vel pociꝰ bn̄ nūciate. ymmo vt ipsum
vbū qd in greco positū est trasferam
euāgelizate diē ex die salutare eiꝰ Hic
em̄ euāgeliū nūcupatū ē in q ānūciatᶻ
dies ex die dn̄s xps. lumē de luie. filiꝰ
ex prē Hoc em̄ est ⁊ salutaē eiꝰ. qa sa
lutare dei xps est. sicut ⁊ superiꝰ iam
demonstrauimus: Annunciate in gē
tibus gloriam eius. in omnibus po=
pulis mirabilia eius. quoniam mag
nus dominus ⁊ laudabilis nimis. ter
ribilis est super omnes deos. quoni
am omnes dij gentium demonia:
Isti ergo inimici cum rege suo dya=
bolo. captiuum tenebant populum

dei De qua captitate cũ redimimur. ꝛ princeps hui⁹ mũdi mittitur foras. edificatur dom⁹ post captiuitatē. cu ius lapis āgularis est xpist⁹. q̇ nos cōdidit in se in vnũ nouũ hoiēm faci ens pacem. quā dies ex die veniēs eu āgelizauit eis q̇ erāt ꝓpe. ꝛ eis q̇ erant lōge. faciēs vtraq꞉ vnũ. ꝛ adducēs a‐ lias oues q̄ nō sunt de hoc ouili. vt fit vn⁹ grex ꝛ vn⁹ pastoꝛ. ꝛ ita ds̄ dedit i misericoꝛdias ṗdestinatos suos. q̇a nō volētis neq꞉ currētis. sed miserēt͡ est dei: In cōspectu oim̄ q̇ ceperant eos Ihȳ ergo inimici dyabol⁹ ꝛ āgeli ei⁹ captiuauerāt ṗdestiātos i dei reg nũ ꝛ gloriā. a redemptoꝛe aũt nostro foras missi qui dnāri infidelib⁹ sole‐ bāt intrīsecus. fideles oppugnat ex‐ trinsecus Sed oppugnāt. nō expug nāt eos q̇ apphēdunt turrim foꝛtitu dinis a facie inimici: Ut āt oppugnēt senciũt in nobis esse infirmitates reli quas ꝓpter quas dicim⁹. dimitte no bis debita nostra. ꝓpter quas dicim⁹ ne nos inferas in temptationem sed libera nos a malo Ihȳs itaq꞉ inimic͡ eiectis ꝑfecit dn̄s xp̄s sanitates i coꝛ poꝛe. cui caput est ipse saluatoꝛ coꝛ‐ poris. vt in eo ipse coꝛpe suo tercia ꝯ summetur Sic em̄ dixit. ecce eicio de monia ꝛ saītates ꝑficio hodie ꝛ cras ꝛ tercia cōsummoꝛ id est ꝑficioꝛ. occ² rētib⁹ oīb⁹ nobis in virũ ꝑfectũ. i mē surā etatis plenitudinis xpristi: Ita‐ q꞉ eiectis demonῑȳs a quibus captiui tenebamur. ꝑficit sanitates: Ideo et hic cũ dixisset. ꝛ dedit eos i misericoꝛ dias in cōspectu omnium qui cepe‐ rāt eos. taq꞉ eiectis demonῑȳs qui ce perāt. fit oꝛacio vt ꝑficiat sanitates:

Saluos nos fac domine deus nr̄. ꝛ cōgrega nos de nationibus. vel sic͡ alij̄ codices habent de gentibus

Ut cōfiteamur nomi sancto tuo ꝛ gloriemur in laude tua Dein̄ breuiter subiecit ipsam laudē: Benedictus dn̄s deus israhel a seculo ꝛ vsq꞉ i scl̄m fiat fiat Quod intelligim⁹ ab eterno vsq꞉ inetnũ. q̇a fine fine laudabit² ab eis de q̇bus dicitur. beati q̇ habitant in domo tua in secula seculoꝝ lauda‐ bũt te: Ipsa est tercia consummatio coꝛpis xpristi. eiectis demonῑȳs ꝛ ꝑ fectis sanitatibus vsq꞉ ad ipsi⁹ coꝛpo ris immoꝛtalitatē regnũ sempitnũ ꝑ fecte laudātiũ. q̇a ꝑfecte amātiũ. ꝑfec te aũt amātiũ. q̇a facie ad faciem con templātium Tunc em̄ ꝑficietur qd̄ in primoꝛdio psalmi huius oꝛatũ est: Memento nostri domine in bn̄pla cito ppl̄i tui. visita nos i salutari tuo. ad vidēdum in bōitate electoꝛũ tuoꝝ ad letādum in leticia gent͡ tue. vt lau deris cũ hereditate tua: Nō em̄ de iu deis solas cōgegat oues q̄ perierunt domus israhel. sed eciam eas q̄ nō st̄ de illo ouili. vt fit grex vn⁹ vt dictum ē ꝛ vnus pastoꝛ Iudei v̄o cũ putant ad suum regnũ visibile istam ꝑtinere ꝓpheciā. q̇a spe iuisibiliũ bonoꝝ gau‐ dere nō noꝛũt. in laq̄os illius ruituri sunt de quo dn̄s ait. ego veni in nōie patris mei. ꝛ nō suscepistis me. alius veniet in noie suo ꝛ hũc suscipietis: De q̊ apl̄s paul⁹ ait .q꞉ reuelabit² ho mo peccati filius interitus qui aduer satur ꝛ extollitur suꝑ omne quod di‐ citur deus aut quod colitur. ita vt in templo dei sedeat ostēdens se tāq꞉ fit ds̄. ꝛ paulo post. tũc reuelabit² inquit iniqu⁹. quē dn̄s ih̄s interficiet spiritu oꝛis sui. ꝛ euacuabit illuiacīōe ꝑn̄cie sue eũ cui⁹ ē ꝑn̄cia scd̄m opationē sa‐ thane in ōm v̄tute ꝛ signis ꝛ ꝓdigῑȳs mēdacῑȳ. ꝛ i ōi seductiōe ῑīqtatis hῑȳs q̇ pereũt ꝓ eo qd̄ dilcōnē v̄itatat͡ nō

receperūt vt salui fierēt. ⁊ ideo mit-
tet illis de⁹ opatōnē erroris vt cre-
dāt mēdatio ⁊ iudicētur oēs q̄ non
crediderūt veritati. sed cōsenserūt ini
q̄tati Per istum refugam. p istum q̄
se extollit super oīe qd̄ dicitur deus
⁊ quod colitur. videtur michi ppl'm is-
rahelitaꝝ carnaliū putatuꝝ impleri is-
tam ꝓpheciam qua dictum ē. saluos
nos fac dn̄e deus noster. ⁊ cōgrega
nos de gentibus. qd̄ illo duce veluđ ī
cōspectu inimicoꝝ suoꝝ visibiliū. qui
eos visibiliter captiuauerāt. habituri
sunt visibilem gl'am Sic credūt men
dacio. q̄a dilectionem veritatis nō re
ceperūt. vt nō bona carnalia sed spūa
lia cōcupiscerēt: Sic eīn a dyabolođ
cepti sunt vt occiderēt xp̄m qn̄ dixe-
rūt. si dimittim⁹ eū sic oēs credēt in
eum. ⁊ veniēt romani ⁊ tollēt nostꝝ
⁊ locū ⁊ gētē: qn̄ cayphas vn⁹ ex ipꝭ
cū esset pōtifex āni illi⁹ dixit eis. vos
nescitis q̄cq̄ nec cogitatis q̄a expedit
vobis vt vnus moriatur homo p po
pulo. ⁊ nō tota gens pereat: Hoc āt
sicut euāgelista intellexit. nō a seipso
dixit. sed cū eēt pōtifex āni illi⁹ ꝓphe-
tauit q̄a ihesus moritur⁹ eēt p gēte.
⁊ nō tm̄ p gente. id est p ouib⁹ q̄ peri
erāt dom⁹ israhel. sed vt filios dei qui
erāt dispsi cōgregaēt in vnū. Hēbat
eīn alias oues q̄ nō erāt de illo ouili.
Istas vniuersas oues ⁊ de israhelit;
⁊ de gētibus dyabol⁹ ⁊ eius āgeli cap
tiuauerāt Expulso itaq̄ ab eis dya-
boli dn̄atu ī ɔspectu malignoꝝ spūuꝫ
q̄ eas captiuauerāt. vt saluētur ⁊ pfi-
ciātur ineternū. vox eaꝝ est in ꝓpheci
a. saluos fac nos domine de⁹ noster.
⁊ cōgrega nos de gentibus. nō sicut
per ātixp̄istum compleri existimāt
iudei. sed per xp̄istum dominū nr̄m
venientem in nomine patris sui diē
ex die salutare eius de quo ⁊ hic dcīn
est. visita nos in salutari tuo. Et
dicet omnis ppl's. iste p̄destiātorum
de circūcisione ⁊ p̄pucio. gens sancta
populus in adoptionem. Fiat fi-
at. Amen.

¶Explicit psalmus cētesimus q̄ntus
Incipit cētesim⁹ sext⁹.

Psalmus iste miseratioēs dei
cōmēdat nob probatas i nob
⁊ iō exptis est dulcior Et mirū si po
tuerit suauis esse cuilibet. nisi illi q̄ id
qd̄ in isto psalmo audit in se didicit. si
tamē vni alicui vel duob⁹ sed pplo di
cōscriptus est. ⁊ ad se agnoscēdū tꝫ ī
speculo ꝓpositus cuius tytulus ē nō
nūc tractādus Est eīn alleluya. ⁊ bis
alleluya. qd̄ nobis cātare certo tēpe
sollempniter moris est. scd̄m eccl'e an
tiquā traditionē Neq̄ eīn ⁊ hoc sine
sacramēto certis dieb⁹ cātam⁹ all'a.
Certis q̄dē dieb⁹ cātamus sed dn̄i die
cogitam⁹ Sic eīn h̄ verbo significat'
laus dei. ⁊ si nō more carnis. certe mo
re cordis. semp laus eius in ore meo.
Quod āt nō semel sed bis hēt all'a ty
tulus iste. nō huius psalmi ꝓpriū est.
sed ⁊ ali⁹ supior sic habet. ⁊ quātum
apparet ex eius textu cātus est ille de
ppl'o israhel. cantatur autem iste de
vniuersa ecclesia dei diffusa toto or-
be terraꝝ Forte nō inmerito bis hēt
alleluya. ꝓpter quod clamamus ⁊ ab
ba pater. cum aliud nichil sit abba q̄
pater. non tamen frustra dixit apos
tolus in quo clamamus abba pater.
nisi quia vnus quidam paries veniēs
ad lapidem angularem clamat abba.
alius ex alio latere clamat pater. i illo
vtiq̄ lapide angulari qui est pax nos-
tra qui fecit vtraq̄ vnum: Videam⁹
ergo hic quid admoneamur ⁊ vnde
gratulemur. ⁊ vnde gemamus. ⁊ vn̄

auxiliũ postulemus. vnde deseramur vnde nobis subueniatur. quid simus per nos. quid per misericordiam dei quomodo nostra superbia contera-tur vt illius grã glorificetur. vnicuiq; hominum quod dicturus sum si fieri potest conferatur in se Loquor autẽ hominibus qui ambulant viam dei. et cõstituti sunt in aliquo ꝑfectu spũali Vnde si q̃ forte ꝓpter hoc minus me intelligunt inueniant vbi sint. ⁊ ꝑfici endo ad intellectum festinẽt Nõ aũt arbitror desertuꝝ deũ conatũ nostrũ vt ad oms ꝑueniat qd loq̃mur siue exptos. siue inexptos. vt expti appro-bent. inexpti desiderẽt. ⁊ õnibus sua-uis sit disputacio mea. q̃ primũ domi no suauis erit si veridica erit: Veridi ca aũt erit. si nõ michi a me ſʒ ab illo erit Sic cepit psalmus:

Psalmus:

Confitemini dño quoniã sua-uis est. qm̃ in seculum miseri-cordia eius Hoc confitemini q̃niam suauis est Si gustastis cõfitemini. nõ potest autem confiteri q̃ gustare no-luit Vnde em̃ dicturus est suaue esse quod nescit: Vos aũt si gustastis q̃ȝ su auis est dominus. cõfitemini domio quoniã suauis est: Si gustastis auidi tate. cõfessione ructate: In seculũ em̃ misericordia eius. id est ineternum: Hic em̃ ita positum est in seculum. quia in nõ nullis scripture locis in se culum id est quod grece iceona dicitur ineternum intelligitur: Neq; enim misericordia eius ad tempus est ⁊ ñ ineternum. cum ideo sit super homi-nes hec eius misericordia. vt viuant cum angelis ineternum: Dicant q̃ redempti sunt a domino Redemptus q̃dẽ videtur ⁊ ppl's isrl' de terra egipti d̃ manu seruitutis ⁊ laboribus infructuo sis. ex operibus luteis. videamus tamen vtrũ ipsi sint q̃ h̃ dicũt. q̃ ab egipto libe rati sunt a dño Nõ ita ẽ Sed q̃ sũt isti quos redemit de manu inimicorum: Adhuc potest q̃sq; ⁊ illos accipere re demptos de manu inimicorũ hoc est egiptioꝝ: ꝓprie exprimãtur q̃ sint ꝓ ter quos hec vult psalmus iste cãtari De regiõibus congregauit eos: Pñt esse adhuc regioẽs egipti Mul te em̃ eciam vnius ꝓuicie regioẽs sũt: Apte dicat Ab oriẽte ⁊ occasu. ab a quilone ⁊ mari Istos ergo iam redemp tos itelligimus in toto orbe terraꝝ Po pulus hic dei de magna ⁊ lata egyp-to liberatus. tñq; p mare rubrũ ducitur vt in baptismo finiat iimicos Sacra mẽto em̃ tñq; rubri maris. baptismo scilicet xpi sanguiẽ cõsecrato insequẽ tes egypciĳ pccã delẽtur. ⁊ te euadẽte nullus q̃ te p̃mebat remaẽt inimicus Isti ergo dicãt hec. ⁊ audiamus iã frẽs q̃niã dicitur iste ppl's dei q̃d hic agatur in cõgregatiõe oim gẽtiũ redẽpta per xpm. nõ q̃si simul cõtigãt hec q̃ cãtãtur i õibus gẽtibus. sed in singulis q̃busq; cre dẽtibus. in ppl'o autem illo aliter To tus em̃ ppl's. tota illa gẽs ex semine a brahe scdm carnẽ. tota multitudo do mus isrl' semel educta ẽ ex egypto. se mel p rubꝝ maẽ ducta. semel ad terrã ꝓmissiõis ꝑducta Simul em̃ oms e rãt in q̃bus hec cõtigebãt: Hec ãt in figura cõtigebãt in illis. scripta sũt aũt ad correctionẽ nrãm in q̃s finis sclo rũ obuenit Nos ergo nõ simul oẽs sed paulatim singulatim q; credentes cõ gregamur in vnam quandam ciuita tem ⁊ in vnum populum dei. sed in vnoquoq; nostrum eciam singula cõ tingunt: Hec que scripta sunt conti gunt in populo: Hec enim populus de singulis. non singuli de populo:

Numqd em̄ vn⁹ homo de pplis: Sʒ ppl's ex singulis hominibus constat: Quicqd em̄ cum loquor agnoueris i te quisquis exptus es. noli cogitādo q̄si remanere in te. ⁊ putare qd in solo te cōtigit. sed c̄de ista ꝯtigē. q̄ i oīb⁹ q̄ xp̄e i oīb⁹ q̄ veiūt ad hūc ppl'z. ⁊ d̄ manu inimicoꝝ p̄cioso sanguine redimūtur Repetiturus est em̄ assidue qd cā tauimus modo miseratioēs eius:

Cōfiteātur dn̄o miseratioēs eius ⁊ mirabilia eius filijs hominū Istos v̄sus q̄ntum aiādu ertē potui qd po= testis ⁊ vos quater repetit in quo numero q̄ntum domiō adiuuāte scrutari valuimus. significat nobis q̄tuor q̄sdam temptatioēs. ex q̄bus nos li= berat cui cōfitētur sue miserationes Fac em̄ homiēm p̄mo nichil querentem. secundū vitaʒ veterē seductoria securitate viuētem. nichil putātem aliud esse post hāc vitā q̄nq̄ finiendam. negligētem quēdā ⁊ socordē. obrutū cor hn̄tē. illecebris mūdi ⁊ mortiferis delectatiōibus cōsopitū. vt excitetur iste ad querēdam grām dei. vt fiat sollicitus. ⁊ tāq̄ de sompno euigilet. nonne manus dei excitat eū: Sed tamen a quo sit excitatus ignorat: Incipit autem esse iam dei cum cognouerit veritatʒ fidē. sed an̄q̄ cognoscat delet errorē suū Inuēit em̄ se i errore. vult cognoscere v̄itatē Pulsat vbi potest temptat quod potest. vagatur q̄ po= test. famā eciam patitur ipsius veri= tatis Prima ergo temptatio est erroris ⁊ famis. vbi in hac temptatione fatigatus exclamauerit ad deum. perducitur ad viam fidei. vnde incipiat p̄gere ad ciuitatem quietis: Perduci= tur ergo ad xp̄istum qui dixit. ego sum via: Cum ergo ibi fuerit. iam sciens quid obseruare debeat. nō nū q̄ multū sibi tribuēdo ⁊ q̄si de suis viribus presumendo incipit confligere velle bella contra vicia. ⁊ p̄pter superbiam superari Inuenit ergo se liga= tum difficultatibus cupiditatū ⁊ nō posse viam p̄pter cōpedes āmbulare: Inclusum se sentit difficultate viciorum. ⁊ tāq̄ muro impossibilitatis e= recto. portis q̄ clausis qua euadat vt recte viuat non inuenit. iam scit quo modo viuere debeat: Prius em̄ i errore erat ⁊ famem veritatis paciebatur. accepit aūt iam cibum v̄itatis. et positus est in via. audit. viue bene. se= cūdū quod nosti: Antea em̄ nō noueras quemadmodum viueres. modo accepisti ⁊ nosti Conatur ⁊ non po= test. ligatū se sentit. exclamat ad dn̄m Secūda ergo temptacio est difficultatis in bene operādo. sicut in illa prima erroris ⁊ famis Exclamat ⁊ i hac ad dn̄m. liberat dn̄s de necessitatibus Rumpit vincula difficultatis constituit in op̄atiōe equitatis. incipit ei iā facile esse quod difficile fuerat. absti= nere a malis. nō adulterare. nō furtū facere. nō homicidiū. nō sacrilegium. nō alienum cōcupiscere. facta est facultas que fuerat antea difficultas: Potuit hoc dn̄s sine difficultate prestare. sed si hoc sine difficultate habe= remus. largitoreʒ huius boni nō ag= nosceremus: Si em̄ primitus cū vellet posset. ⁊ non sentiret aduersus se obnientes cupiditates. nec vinculis suis grauata anima collideretur. suis viribus tribueret quod se posse sentiret. ⁊ non confiterentur domino mi= serationes eius: Post has duas tēptationes primam erroris atq̄ inopie veritatis secundam difficultatis be= ne operandi. tercia temptatio exce= pit hominem. ei loquor qui iā trāsijt

has duas Nam iste due fateor multis note sunt Quis em̄ nescit se ab ignorācia venisse ad veritatem. ab errore ad viam. a fame sapientie ad verbum fidei: Deinde multi luctantur cum difficultatibus viciorum suorū· ⁊ adhuc cōsuetudine colligati gemūt tanq̄ in clausura ex compedibus: Agnoscūt ⁊ istam temptationem q̄s uis iam dicant si forte dicunt. infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius: Nam vide artissima vincula: Caro inquit cōcupiscit aduersus spiritum ⁊ spiritus aduersus carnem. vt nō ea que vultis faciatis Proinde qui iam est adiutus spū vt quemadmodum noluit esse adulter. sic nō sit. quomodo noluit eē fur sic nō sit. ⁊ cetera illa omnia que volūt homiēs vincere. ⁊ sepe inflexi superātur. vt exclamēt ad deum. vt de necessitatibus eorum eruat eos. ⁊ de liberati cōfiteātur domino miserationes eius. quisquis ergo talis est euicit illas difficultates. ⁊ ꝓbabiliter iam ꝯuersatur inter homines sine vlla querela maloꝝ morum: Excipitur tercia temptatione tedij cuiusdam in mora huius vite. ita vt aliquādo eum nec legere nec orare delectet: Tercia tēptacio priori contraria Prius em̄ periclitabatur fame. postea fastidio. Vnde ⁊ hoc. nisi de quodam languore anime: Iam nō te illicit adulterium. nec tamen delectat dei v̄bum: Iam post periculū impericie ⁊ cōcupiscencie. de quibus duobus te euasisse letaris. vide ne tedium fastidiumq̄ te necet Nō est ⁊ ista leuis temptatio Agnosce te in illa ⁊ exclama ad dn̄m vt d̄ necessitatibus tuis eciam hic liberet te. ⁊ de hac temptatiōe liberatꝰ cū fueris. cōfiteātur illi miseratioēs eius:

Liberatus āt ab errore. liberatꝰ a difficultate bn̄ opādi. liberatus a tedio fastidioq̄ verbi dei. fortassis dignꝰ eris cui ppl's cōmittatur cōstituaris in gubernaculis nauis recturus ecclesiam: Ibi quarta temptatio. tempestates maris quacientes ecclesiam. tꝛ bant gubernatorē: Deniq̄ tres illas temptatioēs experiri potest oīs piꝰ fidelis in ppl'o dei. quarta ista nrā est Quāto em̄ plus honoramur. tanto plus periclitamur: Metuēdū est ne auertat aliquē vestꝝ a veritate ad periculū erroris Metuēdū est ne vicat vnūquēq̄ cupiditas sua: ⁊ eligat eam sequi. q̄ ex eius difficultatibꝰ exclamare ad dn̄m Metuēdū est ne vnus q̄sq̄ vestꝝ minus sapiat verbū dei. ⁊ fastidio moriatur. Tēptatio vero gubernādi. tēptatio ꝑiculoꝝ in regenda eccl'a nos potissimū tāgit Sed quōꝛ vos alieni eritis. si tota nauis ꝑiclitabitur: Nō ideo dixi. ne in hac quarta temptatiōe tanq̄ nrā ꝓpria. opus est vt ab orōnibꝰ nō desistatis. nō vos primo naufragetis si minus solliciti sitis ⁊ ꝓ nobis minus oretis: Quid ei frēs: Quia ad eadem gubernacula si sedetis. nō in eadē naui nauigatis: Post has q̄tuor tēptatioēs. q̄tuor exclamatioēs. q̄tuor liberatioēs. q̄tuor miserationū dn̄icaꝝ cōfessioēs. generaliter in hoc psalmo cōsequēter ipsa cōmēdaꝛ eccl'a. vt euidētissime noueritis de q̄ psalmꝰ ab exordio loq̄batꝛ. commēdatur āt ita vt nobis ōibꝰ dei grā ꝑdicetur. q̄ suꝑbis resistit. humilibus āt dat grām. q̄a ideo ille venit. vt q̄ nō vidēt videāt. ⁊ qui vidēt ceci fiāt quia omnis vallis implebitur. ⁊ omnis mōs ⁊ collis humiliabitur: Quo commendato dicitur aliquid quod eciam de hereticis intelligatur q̄bꝰ tanq̄

civilibus bellis quatitur eccl'a ⁊ con-
cluditur psalmus quem iam exposui
breuius fortasse q̃z putabatis Nã vsq̃z
adeo me istum totũ psalmũ aliquãtũ
plixum exposuisse arbitror. vt iã offi
cium a me nõ expectetis. disputato
ris. sed pene lectoris. si tenetis q̃ dixi.
Puto em̃ sunt añ oculos vestros cõ
stituta. sed vt melius cõmẽdẽtur. bre
uiter replicẽtur: Prima temptacõ er
roris ⁊ famis vbi. secũda difficultatꝭ
vincẽdarum cõcupiscẽtiarum. tercia
tedij atq̃z fastidij. q̃rta tempestatis ⁊
periculorꝫ in gubernãdis ecclesijs. ⁊ ĩ
hijs õnibus exclamatiões ⁊ liberacõ
nes. ⁊ miserationum dei cõfessiones
Ad extremũ ipsius eccl'e fit commen
datio. q̃ salua facta est p grãm dei nr̃i
nõ p meritum suũ. ⁊ commemoratur
inimicorꝫ afflictio ꝓpter supbiam:
Quibus extinctis erecta est eccl'a. et
ꝓpter insidias quasdam diminutio-
nis ab hereticis. ⁊ detrimẽtorꝫ q̊dam
modo domesticorum. ⁊ ex hijs circa
eccl'am diuina beneficia. ⁊ psalmi cõ-
clusio. legamus iã magis q̃z disseãmus
Dicãt qui redempti sunt a domino. q̊s
redemit de manu inimicorꝫ. de regiõi
bus cõgregauit eos ab oriẽte ⁊ occa
su. ⁊ ab aquilõe ⁊ mari: Xpiani ergo
ipsi dicant de toto orbe cõuocati:
Errauerũt in solitudine in siccita-
te. viam citatis habitaciõis nõ inue-
nerũt Errorem mirabilem audiuimus
q̃d de inopia: Esurientes ⁊ sitien-
tes erant anima eorum in ipsis defe-
cit Sed quare defecit: Cui bono:
Non em̃ crudelis est deus. sed se cõ
mendat quod expedit nobis. vt no-
bis deficientibus rogetur. ⁊ vt subue
niens ametur Et ideo post hunc erro
rem ⁊ famem ⁊ sitim: Exclamaue
runt ad dominum cum tribularẽtur.

⁊ de necessitatibus eorum eripuit eos.
Et quid illis prestitit quia errabant:
Et eduxit eos in viam rectam. Vi
am ciuitatis habitaculi nõ iuenebãt.
fame ⁊ siti estuabãt ⁊ deficiebãt: De-
duxit eos in viam rectã: Et irent in
ciuitatem habitacõnis: Quomodo
subuenerit fami ⁊ siti nõdum dixit. s3
⁊ hoc expectate Confiteãtur domi
no miseratiões eius ⁊ mirabilia eius
filijs hominum Dicite expti inexptis
iam in via positi. iam ad ciuitatem in
veniẽdam directi. iam deniq̃z fame et
siti liberati: Quoniã3 saciauit ani
mã inanem. ⁊ animam esurientem
impleuit bonis: Viue ergo bene. iam
in via positus es. iam audisti quid
agere debeas. quid sperare. q̃d aliud ex
cipit q̃m conaris ⁊ superaris: Sedẽ
tes in tenebris ⁊ vmbra mortis. com
peditos in mẽdicitate ⁊ ferro: Vñ h̊.
nisi quia tibi tribuebas. quia grãm dĩ
non agnoscebas. quia consilium dei
circa te reprobabas: Nam vide quid
adiungit: Quoniam immaricaue
runt eloquium domini. p superbiam
iusticiam domini nesciẽtes. ⁊ suam
volentes constituere: Et consilium
altissimi exacerbauerunt: Et humilia
tum ẽ in laboribus cor eorum Et nũc
pugna contra concupiscẽciam d̃o de
sistente ab adiutorio laborare potes
vincere non potes. ⁊ cum fueris pres
sus consuetudine tua praua humi-
liabitur cor tuum in laboribus. vt
iam corde humiliato discas clama-
re. infelix ego homo. quis me li-
berabit de corpore mortis huius:
Humiliatum est ergo in labori-
bus cor eorum:

Infirmati sunt. nec fuit qui ad-
iuuaret eos: Quid ergo restat nisi
quare factum est: Si enim data

eēt lex q̄ posset viuificare. oio ex lege
esset iusticia: Sed cōclusit scriptura
omnia sub peccato. vt promissio ex fi
de ihū xpristi daretur credētib⁹: Lex
subintrauit vt habūdaret delictum:
Accepisti v̂bum. accepisti p̄ceptum:
nec desinis facere quod male facie-
bas. ⁊ accepto p̄cepto auges. pccā p
p̄uaricationem sup̱bie: Si te ignora
bas. vel disce te. humiliatus clamab
a necessitate liberareris. liberatus mi
serationēs dn̄i confiteberis: Et ex-
clamauerūt ad dominū cū tribularē
tur ⁊ de necessitatibus eorum saluos
fecit eos Liberati sunt de secūda tēp
tatiōe. restat tedij atqꝫ fastidij: Sed
primo quid istis prestitit liberatis vi
dete: Et eduxit eos de tenebris et
vmbra mortis ⁊ vincula eoꝝ disrupit
Cōfiteātur dnō miseratioēs eius. et
mirabilia eius filijs hominū Quare?
Quas difficultates vicit? Quia cō
triuit portas ereas ⁊ vectes ferreos
cōfregit Suscepit eos de via iniqui-
tatis eoꝝ. ꝓpter iniusticias em̄ suas
humiliati sunt Quia sibi tribuebant
nō deo. quia suam iusticiam cōstitue
bāt ignorātes dei iusticiam. humilia
ti sunt. īuenerūt se nō posse sine eius
adiutorio. qui de suis solis viribus p̄
sumebāt Sed qd̄ aliud genus restat?
Omnem escam abhominata est a-
nima eorum. Jam fastidium paciun
tur. fastidio languent. fastidio peri-
clitantur. nisi forte putas occidi eos
fame potuisse ⁊ nō posse fastidio: Vi
de quid sequatur: Cum dixisset om-
nem escam abhominata est anima e
orum ne quasi eos putares de sacie-
tate securos. nō magis videres de
fastidio morituros: Et appropin
quauerūt inquit vsqꝫ ad portas mor
tis: Quid ergo restat? Vt ⁊ quod te
delectat verbum dei. nō tibi tribuas
neqꝫ hinc aliqua insteris arrogātia. ⁊
auidus cibi in eos qui fastidio p̱iclitā
tur sup̱be insilias Intellige eciam ti-
bi prestitum esse hoc. nō a te tibi esse:
Quid em̄ habes quod nō accepisti?
Hoc ergo intelligēs. ⁊ hoc vicio atqꝫ
languore p̱iclitās fac quod sequitur:
Et exclamauerūt ad dn̄m cū tribu
larētur ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ libera-
uit eos Et quia languor erat nō de-
lectari Misit v̂bum suum ⁊ sanauit
eos: Vide qd̄ mali habeat fastidium.
vide vn̄ liberat ille ad quē clamat fas-
tidiēs Misit v̂bum suū ⁊ sanauit eos
Et eripuit eos vn̄? Nō de errore
nō de fame. nō de difficultate vincen
di pccā. sed de corruptela eoꝝ Quedā
corruptela mētis ē. fastidire qd̄ dulce
est Ergo ⁊ de hoc beneficio sicut de
ceteris superiorib⁹ Cōfiteātur do
minō miserationes eius. ⁊ mirabilia
eius filijs hominū Et sacrificēt sacri
ficium laudis Jam em̄ vt laudetur su
auis est dn̄s: Et nūcient op̱a eius
in exultaciōe Nō cū tedio. nō cū me
rore. nō cū āxietate. nō cū fastidio. ſꝫ i
exultatiōe: Quarta illa restat. in qua
oēs p̱iclitamur: Oēs em̄ in naui su-
mus Alij op̱ātur. alij portātur. simul
tn̄ oēs ⁊ in tēpestate p̱iclitāt ⁊ i por-
tu saluātur Post hec em̄ omnia seqt
Qui descendunt mare in nauibus.
facientes op̱ationem in aquis multꝫ.
id est in populis multis. Aquas em̄
sepe p ppl'is poni testis est apocalip
sis iohannis. vbi interrogans io-
hannes quid ille aque essent. respon-
sum est ei populi sunt: Qui ergo fa
ciunt operationem in aquis multis:
Ipsi viderūt op̱a domini ⁊ mira-
bilia eius in profundo: Quid enim p
fundius cordibus humanis? Inde

plerumq̄ vēti erumpūt. tempestates
sedicionū ⁊ dissentionū nauim ꝑtur-
bāt Et q̄d agitur in hijs: Volēs deus
vt ad eum clamarēt ⁊ hij q̄ gubernāt
⁊ hij qui portātur: Dixit ⁊ stetit spi
ritus ꝓcelle Quid est stetit: Permā
sit. ꝓuocauit Adhuc turbat diu iactat.
seuit ⁊ nō trāsit Dixit em̄ ⁊ stetit spi-
ritus ꝓcelle Et quid egit iste spiritus
ꝓcelle: Et exaltati sunt fluctus eiꝰ
Ascendūt vsq̄ ad celos audiēdo. des-
cēdunt vsq̄ ad abyssos timēdo. Ascē
dūt vsq̄ in celos. descendunt vsq̄ in
abyssos. foris pugne intus timores.
Anima eoꝝ in malis tabescebat. tᶻ
bati sunt ⁊ moti sunt sicut ebrius.
Qui sedēt ad gubernacl'a ⁊ qui fideli
ter nauim amāt sentiūt q̄d dico. tur-
bati sunt ⁊ moti sunt sicut ebriꝰ: Cer
te q̄n loquūtur. quādo legūt. quando
tractāt sapiētes apparēt Heu ꝓch-
dolor ea tempestate Et oīs inquit
sapiētia eorum absorta est Aliquādo
deficiūt oīa humana cōsilia. q̄cūq̄ se
q̄sq̄ cōuerterit. fluctꝰ fremūt. tempes
tas seuit. brachia deficiūt. quo prora
inpingatur. cui fluctui latus nudetur
quo nauis īpulsa dimittatur. a q̄bus
saxis ne pereāt refreneᵗᶻ. ōnino a rec
toribus nō videtur: Et q̄d restat nisi
q̄d seq̄tur: Et exclamauerūt ad do
minū cum tribularētur. ⁊ de necessita
tibus eoꝝ eduxit eos Et imperauit ꝓ
celle ⁊ stetit in auram Nō stetit in tē
pestatē. sed in auram: Et siluerunt
fluctus eius Audite de hac re vocem
cuiusdā gubernatoris piclitati. humi
liati. liberati. Nolo inq̄t vos ignorar̄e
frēs de ꝑssura nostra q̄ facta est ī asia
q̄a supra vires grauati sumus ⁊ su-
pra modum: Video omnem sapien-
ciam eius absortaꝫ. ita vt tederet nos
inquit eciam viuere Et quid ille ita de
ficientes desereret: Aut nō ꝓpterea

illi defecerūt vt ille apud eos gloriam
repperiret: Deniq̄ quid sequitur:
Sed ipsi in nobismetipsis respōsum
mortis habuimus. vt nō fidentes in
nobis simus. sed in deo qui suscitat
mortuos Et imperauit ꝓcelle ⁊ ste-
tit in auram Jam illi de se apud se res
pōsum mortis habuerāt. quorum ō-
nis sapientia absorta erat Et silue
rūt fluctus eius ⁊ iocūdati sunt quia
siluerūt. ⁊ deduxit eos in portum vo
lūtatis eorum: Confiteantur domīo
miseratioēs eius Vbiq̄ omnino vbi
q̄ confiteantur domino nō merita
nostra. nō vires nostre. nō sapiētia
nostra. sed miserationes eius: Ille a
metur in omni nostra liberatione. q̄
est inuocatus in omni nostra tribu-
latione Cōfiteantur domino misera
tiones eius Et mirabilia eius filijs
hominum Et videte vnde dicat. vnde
omnia ista prelocutus sit. vn̄ omnia
hec enumerauerit. vbi agantur hec:
Et exaltēt eum in eccl'a ppl'i. ⁊ in
cathedra seniorū laudent eum Et ex-
altēt eum. hoc est laudent eum: ⁊ lau-
dent eum. hoc est exaltent eum Exal-
tent. laudēt ppl'i ⁊ seniores. ⁊ nego-
ciatores ⁊ gubernatores Quid enim
fecit in hac eccl'a: Quid cōstituit: Vn̄
illa meruit: Quid ei prestitit: Quēad
modum sup̄bis resistit. humilibꝰ gra
tiam dedit: Sup̄bis scilicet primo
ppl'o iudeorum arroganti ⁊ extollen
ti se de genere abrahe. ⁊ q̄d illi genti
sint credita eloquia dei. non eis hec
valebant ad sanitatem. sed ad exalta
tionem cordis. ad tumorem pocius
q̄ȝ ad magnitudinem: Quid ergo
fecit deus superbis resistens. hu-
milibus autem dans gratiam. ra-
mos naturales propter superbiam
amputans. oleastrum ꝓpter humi-
litatem inserens. quid fecit deus: Au

dite hec duo: deus pmo quomō sup bis resistat. deinde queadmodū hūili bus det grām. Posuit flumiā in de sertum Currebāt ibi aque. currebant phecie: Quere modo apud iudeos phetam nō inuenis Posuit em flu- miā in desertū: Et exitus aqrum i sitim Posuit flumiā in desertum: Di cāt iam nō est pheta & nos nō agnos cet āplius: Adhuc posuit flumina in desertum & exitus aqrū in sitim:

Terram fructiferam in salinas Queris ibi fidem xpisti. nō inuenis. qris phetam nō inuenis. qris sacer dotem nō inuēis. qris sacrificiū ñ in- uenis. qris tēplū nō inuēis: Quaē h? Quia posuit flumiā in desertū. & exi- tus aquaꝝ in sitim: terram fructiferā in salinas Vñ. quo merito: A mali- cia inhabitātiū in ea: Ecce quomodo supbis resistit. audi quomō humilib⁹ dat grām Posuit desertū in stagna aqꝝ. & tra sine aq in exit⁹ aqꝝ. & habi- taē fecit illic esuriētes: qm illi dictū ē. tu es sacerdos in eternū scdm ordinē melchisedech Queris em sacrificium apud iudeos. nō habes scdm ordinē aarō. qa posuit flumiā in desertū: Queris scdm ordinē melchisedech a- pud illos nō inuēis. sed p totū orbem celebratur in ecclesia A solis ortu vsq; ad occasum laudatur nomē domini. & dicit deus illis qrum flumiā posuit in desertum. nō est michi volūtas in vobis dicit dñs. nec accipiā sacrificiū de manib⁹ vestris. qm ab ortu solis vsq; ad occasum sacrificium mūdum offertur nōi meo: Vbi erāt omnia in mūda sacrificia. quādo desertū erant quādo squalebāt. quādo saline erant omnes gētes. ibi nūc fontes. ibi nūc flumiā. ibi nūc stagna aqꝝ. & exit⁹ aqꝝ Ergo supbis restitit. humilibus de- dit grām: Et habitare fecit illic e- surientes. quia edent pauperes & sa turabūtur: Et constituerūt ciuita tem habitationis Interim habitacō nis in spe. quoniam qui me audit in- quit habitabit in spe: Et cōstituerūt ciuitatem habitationis: Et semiā- uerūt agros & plātauerūt vineas. et fecerūt fructū frumēti. ad quem gau det oparius ille qui dicit. nō qa queo datum sed requiro fructum: Et be nedixit eos & multiplicati sunt nimis & iumēta eorum nō sunt diminuta Hoc stat firmū em fundamētū stat. quia nouit domin⁹ qui sunt eius: Iu mēta & pecora dicūtur i ecclesia sim pliciter ambulātia. sed vtilia. nō mul tum docta. sed fide plena. Ergo & spi rituales & carnales benedixit eos. & multiplicati sunt nimis. & iumēta eo rum nō sunt diminuta: Et pauci facti sunt & vexati sunt Vnde hoc: De transuerso: ymmo de interno Vt em pauci fierēt ex nobis exierūt. sed nō erant ex nobis: Ideo autem tanquā de hijs dicit de quibus antea loque- batur. vt cum intellectu discernātur. quia tanquam de hijsdem loquitur pter communia sacramenta: Ad populum em dei ptinēt. & si nō p vir- tutem. certe p speciem pietatis: De illis em audiuimus p apostolum. in nouissimis tempibus instabūt tēpa seua. erūt em homiēs seipōs amātes Primum malum seipsos amantes. vtiq; sibi placentes: Vtinam sibi dis- plicerent. & deo placerent. vtinam in difficultatibus exclamarent & a neces sitatibus liberarētur: Sed multum de se presumentes pauci facti sunt: Manifestum est fratres. omnes q se diuidunt ab vnitate pauci fiunt: Multi enim sunt. sed in vnitate dum non sunt separantur ab vnitate: Cum enim ceperit ad eos nō ptinere

multitudo vnitatis. in heresi ꝛ scisma
te pauci sunt: Et pauci facti sunt ꝛ
vexati sunt: A tribulatiõe maloꝝ ꝛ
dolore. effusus est cõtẽptꝰ sup̱ princi
pes Reꝓbati eñ sunt ab eccl'a dei ꝛ
magis q̇a principes esse voluerũt. iõ
cõtempti sunt ꝛ facti sunt sal infatua
tum proiectum foras. ideo cõculcat᷑
ab hominibus Effusus est cõtemp-
tus super pn̄cipes: Et seduxit eos
in inuio ꝛ nõ in via Illi sup̱ius in via.
illi ad ciuitatem directi: Deniq̃ʒ illi de
ducti nõ seducti. isti autem nõ in in-
uio seducti: Quid est seduxit eos?
Tradidit illos deus in cõcupiscẽtias
cordis eorum Hoc est eñ seduxit. do
nauit illos sibi Nam si ꝓprie queras
ipsi se seducũt Qui eñ putat esse se a
liquid cum nichil sit. seipm̄ seducit:
Quid est ergo seduxit eos? Dimisit
eos in inuio ꝛ nõ in via: Quomodo
eñ in via homines. qui p̱tem tenent
ꝛ totum relinquũt? Quomodo ĩ via?
Que est ergo via. aut vbi agnoscitur
via? Deus inquit misereatur nostri ꝛ
benedicat nos. illumiẽt vultum suum
sup̱ nos. vt agnoscamus in terra vi-
am tuam In qua terra? In omnibꝰ
gentibus salutare tuum: Vtiq̃ʒ tales
vt minuãtur. vt pauci fiãt hinc exeũt
A multitudine vnitatis oĩs exierũt
sicut pauloãte commemoraui dictũ
de illis. ex nobis exierũt. sed nõ erãt
ex nobis Si eñ ex nobis fuissent. p̱
mãsissent vtiq̃ʒ nobiscum: Sed si for
te nostri sunt in occulta prescientia dĩ
necesse est vt redeãt: Q̃mmulti ñ nr̃i
adhuc q̃si intus ꝛ q̃ʒ multi nostri ad-
huc q̃si foris? Nouit dñs q̇ sunt eius.
ꝛ illi nõ nostri q̇ intus sunt. quãdo oc
casiões inuenerint exeũt. ꝛ illi nostri
q̇ foris sunt qñ occasiões inuenerint
redeũt: Illud g̊ accipite qd̄ nouit do
minꝰ scd̄m h̄ seduxit eos in ĩuio ꝛ nõ
in via Et q̇d de illis fecit? Nõ dicẽ ce-
perã. qd̄ attẽte audiatis Potuit illos
pati intus sp̱. sed nos de illis nõ ꝓfi-
cẽmꝰ Cũ ãt sep̱ati sĩt ꝛ p̱ q̃stiões ma-
lignas inq̇etãt nos. ꝓpositũ ẽ nobis
ex illis ꝛ inq̇sitionis studiũ ꝛ timoris
exemplũ Vnusq̇sq̃ʒ tremit cũ alterum
videt exisse. tq̃ʒ ex illiꝰ exitu dicatur illĩ
q̃ ꝓpter qui se putat stare videat ne ca
dat: Prosunt g̊ q̇a exeũt. nã si intus
eẽnt ꝛ tã mali eẽnt nichil de illis ꝓdes
set Quid de illis dcm̄ ẽ ĩ q̇dã psalmo?
Cõgregatio tauroꝝ id ẽ ceruicatorũ
ꝛ sup̱boꝝ: Cõgregatio tauroꝝ inter
vaccas ppl'oꝝ Vaccas dicit seducti-
les aiãs q̇ facile cõsentiũt seductori-
bꝰ tauris. Sed q̃re h̄? Vt excludãt᷑ hĩ
q̇ ꝓbati sunt argento: Quid est vt ex
cludãtur? Vt appareãt vt emineant
illi q̇ sunt ꝓbati in eloq̇o dei Cũ enim
respondetur hereticis ex necessitate.
edificãtur catholici ex vtilitate Hanc
sentenciã plane paulꝰ expressit Op̱tet
inquit eñ hereses esse. vt ꝓbati mani
festi fiãt in nobis: Op̱tet ꝛ tauros se
ducẽtes esse. vt qui ꝓbati sunt argen
to manifesti sint. hoc est excludãtur:
Quid est argento ꝓbati? Eloq̇a dñi
eloq̇a casta. argẽtum igne examiãtũ.
ꝓbatum terre purgatum septuplum
Quicumq̃ʒ sunt ꝓbati in hoc argẽto.
id est in eloq̇o domini nõ pñt plene
excercere hoc argentum nisi questiõi
bꝰ iquietati hereticoꝝ Et hic attẽdite
q̇a nõ p̃termissum ẽ Ecce effusus ẽ cõ
tẽptꝰ sup̱ principes. sup̱ illos tauros:
Quare cõtempti sunt? Aliud ãnũciã
tes Qui sunt contempti? Anathema
tizati Quisquis eñ vobis ãnũciaue-
rit p̃ter q̃ʒ qd̄ accepistꝭ anathema sit:
Quid tam cõtemptum q̃ʒ sal infatuã
tũ. qui foras ꝓiectus cõculcatur? Et

videte si nō principes sunt. ipm paulum audite: Licet si nos aut angelus de celo euāgelizauerit vobis p̄ter q̄ꝫ qd̄ accepistis anathema sit: Principes sunt. docti sunt. magni sunt. lapides p̄ciosi sunt. Quid adhuc dictur⁹ es? Nūqd ageli sunt? Et tn̄ si āgel⁹ de celo vobis ānūciauerit p̄ter q̄ꝫ qd̄ accepistis anathema sit. q̄a ꝛ ip̄e dyabolus āgel⁹ de celo lapsus ē: Effusus ē ꝗ cōtēpt⁹ sup̄ principes eoꝝ. Et adiuuit pauperem a mēdicitate Quid ē ergo hoc frēs. cōtempti sunt principes. ꝛ adiut⁹ ē paup̄? Abiecti sunt sup̄bi ꝛ īstruct⁹ ē humilis. ħ fecit faciendo adiuuit pauperem a mēdicitate: Mēdicus est ille. nichil sibi tribuens totum de misericordia dei exspectās: āte ianuam dn̄icā cotidie clamat pulsans vt aperiatur ei. nudus ꝛ tremēs vt vestiatur. oc̄los in terrā deiciēs. ꝛ pect⁹ tundēs: Istū mēdicū. hūc pau p̄em. hūc humilem adiuuit deus plurimū eciam de ip̄a sep̄atiōe hēticoꝝ. q̄a pauci facti sunt ꝛ vexati sunt ꝛ seducti sunt in inuio ꝛ nō in via: Deniq̄ꝫ quid postea ex illis? Diminuti sunt seducti. pauci facti sunt. vexati sunt: In adiutorio pauperi quid fit? Et posuit sicut oues familias: Quasi vnum pauperem ꝛ vnum mendicum intelligebas de quo dixit. ꝛ adiuuit pauperem a mendicitate: Paup̄ iste multe familie sunt. pauper iste multe plebes sunt. multe ecclesie: Vna ecclesia. vna plebs. vna familia. vna ouis est: Et posuit sicut oues familias Magna mysteria ista. magna sacramēta. q̄ꝫ p̄funda plena misterioꝝū. q̄ꝫ dulciter inuenta. quia diu latēcia: Ergo videbūt recti ꝛ iocūdabūt' ꝛ omnis iniquitas oppilabit os suū: Iniq̄tas illa garriens cōtra vnitatē. ꝛ cogēs manifestari vnitatem. victa oppilabit os suū: Quis sapiēs ꝛ ꝛ custodiet hec. ꝛ intelliget miserationes dn̄i? Videte quo fine clausit Quis sapiēs ꝛ intelliget hec? Et qd custoditurus ē sapiēs? Id ē si paup̄ sit custodit. si nō sit diues. id ē non sit sup̄b⁹. nō sit inflatus custodit hec: Quare ei custodit hec? Quia intelliget miseratiōēs dn̄i: Nō merita sua. nō vires suas. nō potēciā suā. sed miserationes dn̄i. q̄ errātem ꝛ egenū in via deduxit ꝛ pauit. q̄ pugnāte aduersus difficultatem peccōꝝ ꝛ colligatū vinculis cōsuetudinis soluit ꝛ liberauit. q̄ fastidiētem v̄bum dei ꝛ tedio q̄dam pene moriētem missa medicina vbi sui recreauit. q̄ periclitātem inter naufragia ꝛ procellosa maris huius discrimiā mari placito ad portum p̄duxit. qui eum deniq̄ꝫ cōstituit ī eo populo vbi humilib⁹ dat grām. nō in illo vbi sup̄bis resistit. ꝛ fecit eum suum ꝛ intus manēs multiplicaretur. nō vt foras exiens minueretur: Hoc vidēt recti ꝛ iocūdātur: Omnis ergo iniquitas oppilabit os suum. ꝛ qui est sapiens custodiet hec: Vnde custodiet: Per humilitatem intelligendo miserationes domini. quia vbiq̄ꝫ dictum est. confiteantur domino miserationes eius ꝛ mirabilia eius filijs hoīm

Explicit psalmus cētesim⁹ sextus. Incipit p̄s cētesim⁹ septim⁹:

Psalmum centesimum septimū exponendum nō putaui. qm̄ iam exposui eum in psalmo quinquagesimo sexto ꝛ in psalmo quinq̄gesimo nono. ex quorum postremis p̄tibus iste cōstat: Nā postrema p̄s quinquagesimi sexti. prima est huius

vsqꝫ ad eum vsum vbi dicitur. ⁊ sup omnem terram gl'a tua: Hinc autē vsqꝫ in finem postrema ps est. quīq̄gesimi noni. sicut postrema ps centesimi tricesimi q̄rti. eadem est q̄ centesimi tercijdecimi ab eo v̄su vbi dicitur. simulachra gentiū argētum ⁊ aurum sicut terciusdecim⁹ ⁊ q̄nq̄gesim⁹ scd̄s mutatis aliq̄bus medijs. eadem hn̄t omnia a principijs vsqꝫ in fines Que cūqꝫ igitur in hoc psalmo cētesimo septimo aliquantū aliter posita sunt q̄ꝫ in illis duob⁹ ex q̄rum ptibus constat. nō habēt intellectū difficilem. sicut in q̄nquagesimosexto dicitur. cantabo ⁊ psallā in gloria mea: Ad h̄ em̄ dictum ⁊ illic. exurge. vt in illa cātare⁊ ⁊ psalleretur Item ibi. qm̄ magnificata est vsqꝫ ad celos miā tua. vl' sicut alij interpretati sunt eleuata est. h̄ āt quoniam magna est sup celos misericordia tua Ideo ei magnificata ē vsqꝫ ad celos. vt magna sit i celis: Hoc em̄ voluit dicere sup celos Item i q̄nq̄gesimonono. letabor ⁊ diuidā siccimā. hic āt exultabo ⁊ diuidā siccimā. Vbi on̄r q̄a de diuidēda siccima significatum est. post dn̄i exultationē predictū futur̄. ⁊ illā leticiā ad hāc exultationē ptinē. vt ideo letetur q̄a exaltatur: Vn̄ alibi dicit. cōuertisti luctū meū in gaudiū michi. cōscidisti saccū meum. ⁊ accinxisti me leticia Item ibi. ⁊ effrem fortitudo capitis mei. h̄ autem effrem susceptio capitis mei Suscipiēdo em̄ fit fortitudo. id est suscipiēdo fortes facit. fructificās in nobis: Interpretatur em̄ effraim fructificatio Susceptio autem ad vtrumqꝫ referri potest. siue cum suscipim⁹ xp̄m. siue cum ipse nos suscipit qui est caput ecclesie Et quod ibi ait tribulantes nos. hic autem inimicos nostros vtiqꝫ idem ipsi sunt Ammonemur sane isto psalmo eos tytulos q̄ tāqꝫ de hystoria positi sunt rectissimi fieri. vt scd̄m p̄phetiā intelligamus scd̄m qd̄ videmus psalmos esse conscriptos. Quid em̄ tam diuīsum scd̄m hystoriā q̄ꝫ id quod est in tytulo q̄nq̄gesimisexti. in finē ne corrumpas ipsi dauid in tytuli inscriptiōe cū fugeret a facie saul in speluncā. ⁊ in tytulo q̄nq̄gesiminoni in finē hijs q̄ imutabūtur in tytuli inscriptiōe ipsi dauid in doctrina cū succendit mesopotamiā. syriam. ⁊ syriā sobal. ⁊ cōuertit ioab. ⁊ pcussit i valle salmarum duodecim milia: Nā preter id quod positum est in tytuli i scriptionē. ⁊ ipsi dauid. ⁊ in finē. cetea ita diuersa vt ille habeat hūilitatē dauid. iste fortitudinē. ille fugā. ille victorias. ⁊ tamē ex istoꝝ duoꝝ posteriorib⁹ ptib⁹. q̄rum tam diuersi sunt tytuli psalmus iste cōpōitur. vbi significatur ad vnū aliquid cōcurrē vtrūqꝫ. nō supficie hystorie. sed altitudine p̄phecie copulatis vtriusqꝫ finib⁹ in hoc vno cuius ē tytul⁹ cāticū ipi dauid. ne vltra illi tytulo similis pter qd̄ eciā hic positū est ipsi dauid. qm̄ multis ptib⁹ ⁊ multis modis. sicut ad hebreos epistola loq̄tur. olim deus locutus est patribus p p̄phetas. in eo tamen locut⁹ ē st quem misit postea. vt complerentur eloquia prophetarum Quotquot em̄ promissiones dī in illo ecclesia:

¶ Explicit psalmus c.vij. Incipit ps c.viij:

P Salmum istum de xp̄isto habere propheciam q̄squis actus apostolorum fideliter legit agnoscit. vbi de xp̄isti traditore iuda prophetatum est quod hic scriptum est. fiant dies ei⁹ pauci. ⁊ episco

patū eius accipiat alter. qn̄ mathias
in locū iude ordiāt⁹ numero apl'orū
duodecimus adiūctus esse euidenter
apparet Sed si de illo vno homine o̅
nia que hic in illo maledicta sunt intel
ligere conemur. expositiōis racio nō
omni modo aut vix valebit occurrē.
Si eñ de tali genere hominū maloꝝ
id est inimicorum xp̄isti igratorum
ꝗ iudeorum. omnia michi videntur
posse clarius aperiri Sicut eñ q̄dam
dicūtur q̄ ad apl'm petrū ꝓprie ꝑtine
re videātur. nec tamē hn̄t illustrem in
tellectum. nisi cum referūtur ad eccle
siam cui⁹ ille agnoscitur in figura ges
tasse ꝑsonam. ꝓpter primatum quē i
discipulis habuit. sicuti est. tibi dabo
claues regni celoꝝ. ꝛ si qua huiusmōi
ita iudas ꝑsonā q̄dammō sustinet ini
micorū xp̄isti iudeoꝝ. q̄ ꝛ tunc ode-
rāt xp̄istum. ꝛ nūc ꝑ successionem ꝑ
seuerāte genere ipsius impietatis o-
derūt De quibus homib⁹ ꝛ de q̄ ꝑpl'o
possunt nō incōueniēter intelligi. nō
solū ea que aptius de ipsis i hoc psal
mo legim⁹. verꝫ eciam illa que ꝓprie d̄
iuda dicūtur expl'ius. sicuti est quod
commemoraui. fiant dies eius pauci
ꝛ episcopatum eius accipiat alter. qd̄
apparebit adiuuāte dn̄o cum ad eos
v̄sus tractādi ordine venerim⁹: Inci
pit ḡ iste psalmus:

Psalmus:

Deus laudem meā ne tacueris.
q̄a os pccōris ꝛ os dolosi suꝑ
me aptū est: Vñ apparet falsam esse
vitupationem quā nō tacet pccōr et
dolosus. ꝛ verā esse laudem quā nō ta
cet deus. Deus eñ verax. omnis aūt
homo mēdax. q̄a nō est homo verax
nisi in quo loq̄tur deus Laus autem
maxima est vnigeniti filij dei q̄a hoc-
ipsum quod est vnigenitus dei filius
p̄dicatur Hoc āt nō apparebat. s; ap
parēte infirmitate eius. latebat. cum
os pccōris ꝛ os dolosi sup eū aptū ē.
ꝛ ideo illud aptum est. quia opta v̄t⁹
huius fuit Ideo aūt dicit aptū est os
dolosi. q̄a odiū qd̄ dolo tegebat² eru-
pit in vocem Hoc eciam cōsequenti
bus v̄sibus planius dicitur Locu-
ti sunt aduersum me lingua dolosa.
tūc vtiq; quādo eum tāq; magistrū
bonū captiosa adulatiōe laudabant:
Vñ alibi dicitur ꝛ q̄ laudabāt me adū
sus me iurabāt: Deinde q̄a eruperūt
clamātes crucifige. crucifige secutus
adiūxit Et sermonibus odij circū-
dederūt me Illi qui lingua dolosa q̄i
nō odij sed dilcōnis v̄ba locuti sunt.
ideo aduersum me q̄a hoc insidiādo
faciebāt. postea sermōib⁹ nō false ꝛ
dolose dilectiōis. sed apti odij circum
dederūt me: Et expugnauerūt me
gratis Sicut āt pij gratis amāt xp̄m
sic impij gratis oderūt. q̄a sicut v̄itas
nullo extra eā ꝓposito comodo sed
ꝓpter seipsam expetitur ab optimis
ita iniq̄tas a pessimis. Vñ ꝛ apud auc
tores seculariū lrāꝝ dictū est de quo
dam pessimo Gratuito pocius mal⁹
atq; crudelis erat. Pro eo inquit vt
diligerēt me detrahebāt michi: Sex
sunt in isto genere differēcie. q̄ cōme
morate animaduerti facillime p̄nt.
reddere bona ꝑ malis. nō reddē ma-
lū ꝑ malis. reddē bona ꝑ bonis. red
dere mala ꝑ malis. nō reddere bona
ꝑ bonis. reddere mala ꝑ bonis: Ho
rum duo prima. bonoꝝ sunt. ꝛ eorū
duorum prius meli⁹: postrema duo
maloꝝ. ꝛ eoꝝ posterius deterius:
Duo media quodammō mediocria.
sed eorum p̄us ꝓpinquum bōis. pos
terius ꝓpinquum malis Hec in scrip
turis sanctis oportet attēdere Red-
didit bona ꝑ malis ipse dn̄s q̄ iustifi

cat impiũ .et pendẽs in cruce dixit .
Pater ignosce illꝭ q₂ nesciũt quid fa
ciunt Cuius vestigia secutus sanctꝰ
stephanus fixo genu orauit pro la=
pidantibus dicens Domine ne sta=
tuas illis hoc delictum. Ad quã rem
preceptum pertinet . diligite inimi=
cos vestros benefacite hijs qui ode
runt vos et orate pro eis qui vos ꝑ
secuntur. Mala pro malꝭ nõ eẽ red
denda. paulus apl̃s dicit .nulli ma=
lum ꝓ malo reddẽtes et apl̃s petrꝰ
non reddẽtes malũ ꝓ malo . lꝫ male
dcm̃.pro maledcõ Vnde ⁊ in psalmꝫ
legitur. si reddidi retribuentibus m̃
mala Duorũ postremorũ illud miti
us ad nouẽ leprosos pertinet . qui
cũ mũdati essent a dño gracias non
egerũt Illud võ vltimũ quo nichil ẽ
peius ad hos pertinet de quibus in
isto psalmo legitur .pro eo vt me di
ligerent detrahebant michi . Dilecti
onem quippe debebant tãtis domi
ni bñficijs . q̃ꝫ non solũ mime redde
bant verũ eclã pro illo bono irroga
bant malum Duo vero media q̃ dix
mus hominũ quodãmõ esse medio
rum.ita se habẽt .vt eorũ prius qđ ẽ
reddere bona pro bonis habeant ⁊
boni et mediocriter boni vel medio
criter mali Ideo dominus hoc non
reprehendit sed non vult in eo solo
discipl̃os suos ꝑmanere quos vult
ad maiora ꝓuehẽ quibꝰ dicit . Si di
lexeritis eos qui vos diligunt idest
reddentes bona ꝓ bonis quã mer=
cedẽ habebitis id est quid magnũ fa
cietis ? Nõne et publicani hoc faci=
unt ? Vlt aũt illos et hoc facere . ⁊ lõ
ge amplius.idest vt nõ solũ amicos
verũ eciam inimicos diligant . Pos
terius ãt quod est reddere mala ꝓ
malis habent et mali vel mediocrit̃
mali vel mediocriter boni vsqꝫ ade

o vt lex eis dederit vlciscendi modũ
oculũ pro oculo dentẽ pro dente .q̃
si dici potest iiustorũ iusticia est nõ
q₂ iniquũ est vt recipiat vnusq̃sqꝫ qđ
fecerit alioqui lex neq̃qꝫ id constitu
eret sed quia vlciscendi libido vicio=
sa est magisqꝫ ad inuicẽ pertinet int̃
alios hoc discernere q̃ꝫ bonũ homi=
nem sibi expetere. Quapꝓpter impij
ex illa benignitatis summitate de=
lapsi vbi redduntur bona pro malꝭ
ad q̃ꝫtã malignitatis profunditatẽ
venerũt retribuendo mala pro bo=
nis ? Quãto precipicio tot gradus
interpositos transierũt ? Nec parũ
aliquid putari debet . q₂ non ait pro
eo vt diligerent me interficiebãt me
sed detrahebant michi . Ideo quip=
pe interfecerunt q₂ detraxerũt .ne=
gantes dei filiũ et dicentes ꝙ in ṗn
cipe demoniorũ eicit demonia ⁊ de
moniũ habet et insanit quid eũ audi
tis et cetera talia . Qua detractione
ab illo auertebant eos quorũ ꝯuer=
sionem ille querebat et ideo potius
hoc dixit . vt ostenderet magis eos
nocere qui xpristo detrahũt ⁊ per hꝰ
animas interficiũt . q̃ꝫ qui eius mor
talem carnem mox preserti r̃surrec
turã seuiẽdo peremerũt Sed cũ dix
isset pro eo vt diligerent me detrahe
bãt michi .quid ait ? Ego aũt ora=
bã. Nõ quidẽ dixit quid orabat . sed
quid melius intelligimꝰ q̃ꝫ pro eis ip
sis ? Crucifixo eni maxime detrahe=
bant qñ veluđ homini ꝙ q̃si vicerãt
illudebant .de q̃ cruce ille dixit pater
ignosce illis quia nesciunt quid faci
unt .vt qm̃ in profundo malignita=
tis reddebant ipsi mala pro bonis .
ille in summo benignitatꝫ reddebat
bona pro malis q̃ꝫq̃ꝫ bene intelliga=
tur eciã pro discipulꝭ suis orasse . qđ
eciam ante passionem suam dixit ne

deficeret fides eorũ qñ ipse pendẽs
in ligno vt cõmẽdaret patientiã nõ
ostendebat potentiã int̃ ṽba detra
hentiũ quos posset diuina potesta-
te delere Sed nob̃ vtilius erat ꝙ pa
ciẽtia ꝑbebat exemplũ. q̃ꝫ si suos ini
micos sine dilatiõe ꝓdẽdo ad h̃ nos
edificaret vt inpacient̃ festinaremꝰ
de hijs quos malos patimur vindi
cari cũ scriptũ sit melior est paciens
q̃ꝫ fortis Docẽt igitur nos dĩna eloq̃
a dñico exemplo cũ audiuimꝰ ꝓ eo
vt diligerẽt me detrahebant michi e
go autẽ orabã. vt qñ aliquos senti-
mꝰ ingratos nõ solũ non reddẽtes
bona sed insuꝑ reddẽtes mala ꝓ bo
nis. nos oremꝰ et ipse quidẽ pro ali
is seuientibꝰ vel dolentibꝰ vł in fide
periclitãtibꝰ. nos ṽo etiã pro nob̃ ꝑ
mitꝰ vt aĩm nr̃m deo miserãte atq̃ꝫ
opitulante vincamꝰ quo ferimur in
vlciscendi cupiditatẽ. cũ detrahitur
siue presentibus siue absentibꝰ nob̃
deinde cũ xp̃i pacientiã recordam̃
tãq̃ꝫ ipso excitato sicut fcm̃ est cum
dormirꝫ in naui. qui perturbationẽ
cordis nostri tempestatemq̃ꝫ trã-
quillat aiõ sedato atq̃ꝫ placato oreꝰ
eciã pro ipsis d̃tractoribus nostris
vt securi dicamꝰ dimitte nobis sicut
et nos dimittimꝰ. Sed et ipse dimit
tebat. qui peccatũ qđ ei dimittẽtur
vtiq̃ꝫ non habebat. Sequitur aũt.
Et posuerũt aduersum me mala
pro bonis Et q̃si quereremꝰ q̃ mala
pro quibꝰ bonis: Et odiũ inquit.
Pro dilectione mea Hic est enim
õnis et magnꝰ reatꝰ illoꝝ. Nam q̇d
nocere potuerũt ꝑsequentes volũ-
tate nõ necessitate moriẽtẽ: Sed ip
sum odiũ est crimẽ maximũ ꝑsequẽ
tis q̃uis sit voluntaria pena pacien
tis. Satis aũt exposuit q̃admodũ
suꝑ dixerit. pro eo vt diligerent me
qꝫ dilectionẽ nõ vtrũq̃ꝫ sed dilectiõi
eius debebant cũ hic addidit pro di
lectione mea. Hancq̃ dilectionem in
euangelio ꝯmeõrat vbi dicit. ihr̃lm
ihr̃lm quotiens volui colligere fili-
os tuos tãq̃ꝫ gallina pullos suos s̃b
alas suas et noluisti. Deĩn q̃ pro ip
sa impietate recipiãt incipit ꝓpheta
re ⁊ eomõ illa dicit tãq̃ꝫ vlciscẽdi cu-
piditate optet vt fiant cuꝫ dicantur
futura certissima veritate et per dei
iusticiã super tales digne ventura.
quẽ modũ futura predicendi velut
specie male optandi quidã intelligẽ
tes putant odiũ odio et malo anio
malũ aĩm reddi. qm̃ reuera paucoꝝ
est dinoscẽ quõ placeat pena iniq̃ꝝ
accusatori inimicicia se satutare cu-
pienti. ⁊ q̃ꝫ lõge aliomõ placeat iudi
ci recta volũtate pccã punienti. Ille
q̇ppe reddit malũ pro malo. iste aũt
eciam cũ vidicat nõ r̃ddit malũ pro
malo qm̃ iustũ reddit iniusto Qđ ãt
iustũ est vtiq̃ꝫ bonũ est. Punit ergo
non delcãtione aliene miserie qđ est
malũ pro malo sed dilectiõe iusticie
qđ est bonũ pro malo Itaq̃ꝫ nec lu-
mini scripturarũ calũpnientur ceci.
opinantes ꝙ deus pccã non puniat
nec quasi malũ pro malo r̃ddat sibi
blandiantur iniusti. Audiamꝰ ergo
deinde q̇d diuinꝰ sermo cõtexat. et ĩ
verbis quasi mala optantis intelli-
gamꝰ ꝑdicta ꝓphetantis. et deũ iust
ta retribuentẽ s̃bleuata in eius eter
nam legem mẽte cernamꝰ. Con-
stitue super eũ pccõrẽ. ⁊ diabolꝰ stet
a dextris eius Cũ superius q̃rela de
pluribus fuerit sic de vno loq̃̃ psal-
mꝰ Superius ãt dixerat locuti sunt
aduersum me lingua dolosa et ser-
moĩbus odij circũdederũt me et ex
pugnauerũt me gratis. pro eo vt di
ligerent me detrahebant m̃ ego aũt

orabam. et posuerūt aduersum me
mala pro bonis et odiū pro dilectio
ne mea oia de pluribꝰ. nūc vō quid
digni essent ꝓ hijs īiquitatibus suis
et quid eis diuino iudicio futurū sit
nūcians. cōstitue īquit sup̄ eū pccō
rem. tāq̄ intēdens in eū q̄ se tradidit
talibꝰ de q̄libꝰ suis inimicꝫ loquebaᷣ
superius Cū igitur h̄ iudā traditorē
scdm̄ scripturā actuū apl'oꝝ suppli-
cio debito p̄nūciet puniēdū quid est
ꝯstitue super eū pccōrem. nisi eū q̄
seq̄nti versu indicat cum dicit. et dya
bolꝰ stet a dextris eius. Hoc vtiq̄
meruit vt sup̄ se hēat dyabolū id est
dyabolo sb̄ditꝰ sit q̄ xp̄o subditꝰ esse
noluit Stet āt a dextris eius dcm̄ ē
q2 opa dyaboli p̄posuit opibus dei.
Hoc eni cuiq̄ non inmerito dextrū
dicitur quod preponit sicut sinistre
dextra p̄ponitur. Idō et de ill' qui se
culi huius gaudia p̄ponentes deo.
btm̄ dixerūt ppl'm cui hec sunt. rec-
tissime dcm̄ est dextera eorū dextēa
iniquitatis. vnde qō dixerūt btm̄ po
pulū cui hec sunt. os eorū locutū ē
vanitatē qō de ill' sup̄ dcm̄ est Cuius
autē os loquitur veritatē cōtra illō
quod dixerūt isti btm̄ ppl'm cui hec
sunt. debet etiā ipse dicē qō in eodē
psalmo sequitur. btūs ppl's cuiꝰ est
dominus deus ipōrū Huic eni non
dyabolus est a dextris. sed dominꝰ
sicut alibi dicit. Prouidebā dn̄m in
conspcū meo semper. qm̄ a dextris
est michi ne cōmouear Diabolus er
go stetit a dextris eius qn̄ preposu
suit auariciā sapiētie et pecuniā salu
ti sue vt eū traderet a quo d̄buit pos
sideri ne ab ipso possideretur cꝰ ope
ra ipse xpristus soluit a q̊ noluit pos
sideri Cū iudicatur exeat ꝯdēpna
tus. Noluit eni talis esse cui diceretᷣ
intra in gaudiū dn̄i tui. sed talis de
quo dicatur p̄icite illū in tēbras ex-
teriores. Et oratio eius fiat in pᵉ
catū. qm̄ non est iusta oratio nisi p̄
xp̄m quē vendidit inmanitate pecca
ti Oratio autē q̄ nō fit per xp̄m non
solū nō potest delere pccm̄. sed etiā
ipsa fit pccm̄ Qn̄ āt iudas ita orare
potuerit vt orō eiꝰ fieret in pccm̄ q̄
ri potest Credo anq̄ dn̄m traderet
et de illo tradēdo iam cogitarꝫ Nō
eni iā poterat orare per xp̄m. Nam
postea q̄ illū tradidit eūq̄ penituit.
si per xpristū oraret. indulgentiam
rogaret. si indulgentiā rogaret. spē
haberet. si spem hr̄et miāz speraret.
si miāz speraret nō sibi despēatione
collū ligaret Proinde cū dixissꝫ cū iu
dicatur exeat ꝯdēpnatꝰ ne ab iminē
ti ꝯdēpnatiōe putaretur se potuisse
oratione liberari q̄ didicerat cū cō-
discipul' suis vbi dr̄. dimitte nob' de
bita nr̄a sicut et nos dimittimꝰ d̄bi
toribus nr̄is. et orō eius inquit fiat
ī pccm̄ illi q2 non fit per xp̄m q2 no-
luit sequi sed p̄sequi. Fiant dies e
ius pauci Dies eius dicit apl'atꝰ eiꝰ
qui pauci fuerūt. qm̄ ante passionē
dn̄i scelere ipiꝰ et morte consumpti
sunt. Et tanq̄ diceretur q̄d ergo fiet
de sacratissimo numero duodenari
o in q̊ nō frustra dn̄s duodeci habē
p̄mos apl'os voluit cōtinuo sb̄iecit
Et epatū eiꝰ accipiat alter. Tāq̄
dicens. et ipse pro suo merito puni
atur et ille numerus suppleatur.
Nō si q̄s q̄admodū fcm̄ sit scire de
siderat. actus apl'orū legat.
Fiāt filij eiꝰ orphani. et vxor eiꝰ
vidua Vtiq̄ mortuo ipso ⁊ filij eius
orphani et vxor eius viduata est.
Mutantes transferātur filij eius
et mēdicēt Nutantes dcm̄ est incer
ti quo eant d̄ni presidio destituti
Eiciantur de habitationibꝰ suis.

Exposuit qd sup̄ dixerit transferant
Hoc āt totū quō vxori eius filijsq̄
contigerit septes indicant versus.
Scrutetur fenerator ōnem sbstā
ciam eiꝰ ⁊ diripiāt alieni labores eiꝰ
non sit illi adiutor ad tuendā eiꝰ pos
teritatē dicit Ideo sequit̄. Nec sit
qui miseratur pupill' eiꝰ Sed qꝛ pos
sent eciā pupilli sine adiutore et sine
tutore in erūpnis et egestate tamē
crescē et genꝰ ꝓpagatione seruare.
sequitur et dicit Fiant nati eius ī
interitū. in generatione vna deleat̄
nomen eius. id est vt qd̄ illo genera
tū est iam non generet et cito tran=
seat Sed quid est qd̄ deinde ꝯiungit
In memoriā redeat īiquitas pa
trum eiꝰ in ꝯspcū dn̄i et pccm̄ mr̄is
eius non deleatur? An intelligendū
est vt reddantur ei pccā eciā paren=
tū suorū? Ei q̇ppe nō reddūtur q̇ fue
rit mutatus in xpristo et ceperit esse
non filiꝰ iniquorū. nō imitatus mo
res illorū qꝛ ⁊ illud verissime sc̄ptū est
reddā pccā pr̄m in filios ⁊ illud qd̄ ꝑ
ꝓphaȝ dr̄ et aīa pr̄is mea est. De eo
qd̄ dcm̄ est reddā pccā pr̄m in filios
et alibi aīa q̄ peccat ipa morietur ⁊ a
nima patris mea est et aīa filij mea
est et aīa q̄ peccauerit ipa morietur
h̄ q̇ppe dcm̄ ē de hijs q̇ ꝯuertūtur ad
deū ⁊ non imitātur mala ꝑntū suoꝝ
Qd̄ ipe ꝓpha euident̄ oñdit dicit enī
parentū iniq̇tates eis nō obeē q̇ iuſ
ticiā faciēdo dissiles fuerit. Illd̄ aūt
qd̄ dcm̄ est reddā pccā pr̄m in filios
aditum est q̇ oderūt me. h̄ est sic me
oderāt ꝑntes eorū vt q̄admodum
bonorū imitatio fecit vt eciā ꝓpria
pccā deleātur sic maloꝝ imitatio fa
ciat ut nō solū sua ȝ etiā eorū quos
imitati sī merita sortiātur. Si ergo
iudas teneret illd̄ ad qd̄ vocatus est
nullomō ad eū vl' sua p̄teita vl' ꝑntū
iniquitas ꝑtinēt. Sed qꝛ nō tenuit
adoptionē in fai̅lia dei. sed īiq̇tatem
vetusti generis potius elegit. redijt
īiquitas pr̄m eiꝰ in ꝯspcū dn̄i vt in e
o etiā ipe puniretur et pccm̄ mr̄is e
ius nō delētur Fiant contra dn̄m
sꝑ. idest pat' eius et mr̄ eiꝰ fiant con
tra dn̄m sꝑ nō vt dn̄o adūsentur sed
vt merita eorū pessima nō obliuiſ=
catur in isto dominꝰ cū illi et ipsa re
tribuet. Cōtra dn̄m enī dixit ī ꝯspcū
dn̄i. Nā et alij interpretes sic trāstu
lerūt. fiāt in ꝯspcū dn̄i sꝑ. alij vero fi
āt corā dn̄o sꝑ sicut alibi dcm̄ est. et
posuisti iniquitates nr̄as ī ꝯspcū tu
o. Sꝑ aūt dicit vt sine remissione sit
tm̄ illd̄ scelꝰ et hic et in futuro sc̄l'o.
Dispeat de memoria eorū Patr̄
scȝ et mr̄is eiꝰ Memoriā dicit eorū
que in ꝓpagiē gn̄atioībꝰ custoditur
Hanc ꝓphauit de t̄ra perituirā qꝛ et
ipse iudas et filij eiꝰ q̇ erāt tāq̄ meō
ria pr̄m ⁊ matris eius sine successio
ne ꝓlis sicut supꝛius dcm̄ est in bre=
uitate vniꝰ gn̄ationis extincti sunt.
Dicit aliq̇s Eciā ne h̄ ad penā iude ꝑ
tinere credendū est ꝙ post eiꝰ mor=
tem ad mendicitatem vxor eius ⁊ fi
lij ꝑuenerūt et trāslati sunt eiecti de
habitationibus suis scrutante fene
ratore oēȝ sbstātiā eius ⁊ diripienti
bꝰ alienis oēs labores eius nemine
adiuuāte nec miserante pupillos eiꝰ
et ꝙ cito sunt sine posteris mortui?
Nunq̇d eciā de hijs que in suis post
mortem cꝰ q̄ ꝯtingūt vllos mortu=
os tangit dolor aut hec saltē sciē pu
tādi sunt q̇rū sensus alibi est pro me
ritis seu bn̄ seu male? Cui respōdeo
magnā q̇dē esse questionē. nec in pn̄
tia differendā ꝙ sit opis ꝓlixioris v
trū vel q̄tenus vl' quō ea q̇ circa nos
agūt nouerit sp̄ūs mortuoꝝ verūp
tn̄ qd̄ breuiter dici potest. si nulla ill'

esset cura de nob̄ .non dicēt dn̄s dix
isse illū diuitem q̄ tormenta apd̄ infe
ros patiebatur habeo ibi qnq̄ frēs
ne et ipsi veniant in locū hūc tormē
toꝝ. Sed quōlibꝫ intelligāt qui hoc
aliter intelligere conantur et quia fa
tendū ē nō eē ꝯsequēs vt si sciūt mor-
tui suos viuere .qꝛ nec in locis pena
rū eos vdient vbi diues ille erat nec
in requie btōrū vbi lazarū ꝛ abrahā
cōspuis longe agnoscebat . ideo eos e
tiam illa que circa eorū caros agū-
tur vl̄ leta vl̄ tristia scire necē sit . h̄
dico .paucos esse eius animi homi-
nes q̄ post mortem suā qd̄ suis boni
mali ue cōtingat saltē dū viuūt neg
ligant atq̄ oio cōtēpnāt mltos aūt
qd̄ indicat eciā tanta cura cōmendā
de vltime voluntatis et q̄liūcūq̄ tes
tamētorū satis agere vt cū defuncti
fuerint suis bene sit . Permansionē
vero posteritatꝫ sue per successioēs
genēationū soli se laudabiliter sper
nūt qui se ipos absciduūt ꝓpt̄ regnū
celorū et filios suos h̄ facere cupiūt
vel exoptant vel martirio coronari
ita ut nullꝰ eorū in terra remaneat .
ceteri aūt ōnes aut pene omnes feli
ces volūt suos eē i hac vita pꝰ mortē
suam et suū genus interire nolunt .
Qua ꝓpter qd̄ iude tā infelicit̄ mor-
tuo ita vxor vidua ꝛ filij eius orpha
ni remāserūt .vt feneratore scrutan
te omnē sb̄stātiā eiꝰ et diripientibꝰ
alienis labores eiꝰ de suis habitati-
onibus eicerentur . nec aliq̄ pupilli
eius miserantē inuenirent et in vna
gn̄atione sine posteris interirēt si h̄
sentiunt mortui cumulus malorū ē
si h̄ non sentiunt formido viuorū .
Si āt mouet quō potuerit habere
sb̄stantiā q̄ fenēator scrutaret̄ alie-
niq̄ diriperent qn̄ iā cum alijs vnde
cim dn̄m sequebatur credat eū om
nia que habebat ita dimisisse filijs ꝛ
vxori .vt non inde sinceriter vel per
seueranter vinculum cupiditatꝫ ab-
ruperit qui etiā si ea velut vendē vi-
deret̄ distribuendo pauperibꝰ pro-
fecto faceret qd̄ ananias post domi
ni ascensionem . Neq̄ eni metueret
ne h̄ dn̄s diuinitate ꝯgnosceret quē
falli putabat qn̄ ea q̄ mittebātur de
loculis auferebat . Sed iam videa
mꝰ si possuꝰ q̄tū dn̄s adiuuat . quō
ista ꝯuenire possint eciā in pplo iu-
deorū cuiꝰ inimicicie cōtra dn̄m pti
naci odio permāserūt cꝰ populi dix
imꝰ iudā in figura gessisse psonam .
sicut ecclesie gessit apl̄s petrꝰ .

Constitue super eū pccōrē et dy
abolus stet a dextris eius .Quēad-
modū in iuda sic in isto pplo intelli
gendū est .qui repulso a se xp̄o fcūs
est sb̄ditus dyabolo cꝰ persuasioēs
in omnibꝰ prauis et terrenis cupi-
ditatibus ꝑposuit eterne saluti

Cum iudicatur exeat cōdēpnatꝰ
quia in nequicia et in infidelitate p-
sistēs thesaurizat sibi iram in die ire
et reuelationis iusti iudicij dei q̄ red
det vnicuiq̄ scdm̄ opera eius Et
oratio eiꝰ fiat in pccm̄ . qꝛ nō fit per
mediatorē dei et hoim̄ hominē ih̄m
xp̄m et sacerdotem magnū i eternū
scdꝫ ordinē melchisedech Fiāt di-
es eius pauci : scdm̄ regnū accipiē-
dū est qꝛ non diu postea pseneravit
regnū iudeorū Et episcopatū eiꝰ
accipiet alter Ipsū dn̄m xp̄m nō in-
gruenter ītelligi existimo episcopa
tū populi iudeorū .quia de tribu iu-
da fcūs ēst secūdū carnē .et apl̄s ait
dico eni xp̄m mistrū fuisse circūcisio
nis ꝓpter v̄itatem dei ad ꝯfirman-
das ꝓmissiones p̄rm . et ipe ait . nō
sum missus nisi ad oues q̄ perierunt
domꝰ isrl̄ . qꝛ il̄ exhibuit in carne pre

sentiam. ⁊ magi q̄ ab oriēte venerunt
hoc dixerūt. vbi ē q̄ natꝰ ē rex iudeoꝝ.
⁊ i h̄ tytulo scriptū erat sup̱ crucifixū
Vn̄ illud mutaꝛe volētibꝰ n̄ frustra res
ꝑ̄ondit pylatꝰ. qđ scripsi scripsi: Hunc
ḡ episcopatū ppl'i iudeoꝝ id est dn̄m
xp̄m. accepit alter. id ē ppl's gētiū:
Fiāt filij eiꝰ orphāi. de q̄bꝰ dr̄. filij
āt regni eiciēt̄ in tenebras exterioēs:
Facti sunt āt orphāi amisso ip̄o reg-
no q̄si p̄re ꝑdito: q̄ꝛ q̄ꝛ ⁊ deū p̄rem bn̄ i
telligūtur amisisse Qui em̄ filiū n̄ h̄et
sit veritas: nec p̄rem h̄et Et vxor e
ius vidua Vxor regni plebs itelligi p̄t
cui subdite reges dn̄āt̄. vidua vero
facta ē amisso ip̄o regno. Nutātes
trāsferāt̄ filij eiꝰ ⁊ mēdicēt Nutauer̄t
ꝑiculis. vrgūētibꝰ hostibꝰ. trāslati sr̄
debellati filij regni iudeoꝝ Quid ē āt
mēdicare. nisi ad hoim miām viuē: si
cut viuūt sub eaꝝ gētiū regibus in q̄s
trāslati sr̄: Eiciāt̄ de habitatiōibus
suis Jta factū ē: Scrutetur fenera
tor oēm subām eiꝰ. id ē ppl'i eiꝰ: Vbi
nichil meliꝰ itelligit̄. q̄ꝛ debita eoꝝ nō
dimittāt̄. q̄a in solo xp̄o dimittūt̄ quē
respuerūt: q̄ ecīā dicē docuit. dimitte
nobis debita nostra sic̄ ⁊ nos dimit
timꝰ debitoribꝰ nostris Oēm āt sub-
stātiā eiꝰ dictū ē oēm vitā eiꝰ: vt ei nul
la debita id est nulla pccā donētur:
Et diripiāt aliēi laboēs eiꝰ. dyabo
lꝰ ⁊ āgeli eiꝰ: q̄a nō thezaurizāt in celo
qui nō h̄nt xp̄m: Nō sit illi adiutor
Quis adiutor ē ei cui xp̄s n̄ est: Nec
sit q̄ misereat̄ pupillis eiꝰ Qui p̄re ꝑdi
to id ē regno sic remāser̄t aut amisso
deo cuiꝰ filiū ꝑsecuti sr̄ ⁊ oderūt. nō ē
q̄ eoꝝ misereat̄. nō ad tp̄alem vitā su
mēdā vel sustētādā. sꝫ ad verā vitā id
ē et'nā: Fiāt nati eiꝰ in iteritū. vtiqꝫ
in interitū sempit'nū In gnātione
vna deleat̄ nomē eiꝰ Quia gnāti sr̄ n̄
regnāti. iō in vna gnātiōe delentur:

Nā in alteā id ē in regnātiōe. si eā cog
noscerēt ⁊ tenerēt. nō delerēt̄ Jn me
moriā redeat iniq̄tas p̄rm eiꝰ in con-
spcū dn̄i. vt reddat eidē ppl'o dn̄s ꝑse
uerāti in malicia eciā p̄rm eiꝰ iniq̄tatē:
Sic em̄ eis dicit Testiōniū est̄ vobis
metipsis. q̄a filij estis eoꝝ q̄ ꝓphetas
occiderūt: Et paulopost ait Vt veni-
at sup̱ vos ois sanguis iustꝰ q̄ effu-
sus ē sup̱ terrā. a sanguiē abel iusti vs
qꝫ ad sanguiēm zacharie filij barachie
Et pccm̄ mr̄is eiꝰ nō deleat̄ Pccm̄
ih'rlm q̄ seruit cū filijs suis. q̄ int'fecit
ꝓphās ⁊ lapidat missos ad se: Fiāt
cōtra dn̄m sp̱. iniq̄tas ⁊ pccm̄ eoꝝ. id
ē vt a cōspcū dn̄i nō aboleātur. deo i
eternū vīdicāte Et dispeat de terra
meōria eoꝝ Terra dei ager dei est. a-
ger dei eccl'a dei ē. de q̄ t'ra perijt meō
ria eoꝝ: q̄a cū eēnt rami natuāles. ꝓp
ter infidelitatē fracti sr̄ Pro eo q̄ n̄
ē recordatꝰ. vel ille iudas vel ip̄e ppl's
facere miām Sed melius de ppl'o ac
cipitur qđ ait. nō ē recordatꝰ Nam si
xp̄z occidit saltē recordaēt̄ penitēdo.
⁊ facēt miām supra mēbra eiꝰ q̄ ꝑseue
rātissiē ꝑsecutꝰ ē: Jō dicit Quia ꝑse
cutꝰ ē hoiēm inopē ⁊ mēdicū: Potest
q̄dē accipi de iuda. q̄a nō ē dedignatꝰ
deꝰ paup̱ fieri cū diues esset. vt illius
paup̱tate nos ditaēm̄ Medicū autē
quō itelligā: nisi forte q̄a dixit mulieri
samaritāe da m̄ bibē. ⁊ i cruce ait siti-
o: Sꝫ qđ seq̄t̄ quō accipiat̄ i ip̄o capi
te nr̄o. id ē sui corꝑis saluatoꝛ quē iu
das ꝑsecutꝰ ē n̄ iudeio Cū ei dixisset. et
ꝑsecutꝰ ē hoiēm inopē ⁊ mēdicū. adie
cit atqꝫ ait Et ꝯpūctū corde mortifica
re. id ē vt mortificaret Nā q̄dā eciā sic
sr̄ int'ptati Cōpūctos āt corde n̄ solet
dici. n̄ stimul'is pccōꝝ i doloꝛ ꝑitēdi.
sic̄ de illis dictū ē q̄ cū audisset ap'los
post dn̄i ascēsionē. ꝯpūcti sr̄ corde. q̄
occiderāt dn̄z. q̄s allocutꝰ ē btissimus

petr⁹ dicēs inter alia. agite pēitēciam
ꝛ baptizetur vnusquisqꜫ vr̄z i noīe dn̄i
ihū xp̄i. ꝛ dimittēt' vob pccā vr̄ā. Sed
qm̄ idē ipi mēbra ei⁹ facti sṫ. cui⁹ in lig
no mēbra fixerūt. ppl's iudeoꝝ n̄ ē re
cordat⁹ facē miām. ꝑsecut⁹ ē hoīez in
opē ꝛ mēdicū. s; in mēbris suis ꝺ q̇b⁹
dicturus ē qd̄ attiēt ad ipa oꝑa miē.
qn̄ vni ex mimis meis n̄ fecist; m̄ n̄ fe
cistis Et cōpūctū corde mortificare.
plane ꝯpūctū corde s; in mēbris suis:
De hijs āt q̇ ꝑsecuti sunt vt cōpūctū
corde mortificarēt. erat ꝛ saulus cō=
sentiēs in necē stephāi Cōpūcti cord̄
q̇a ꝛ ipe stephan⁹ de illis eāt q̇ ꝯpūcti
sunt corde: S; saul⁹ recordat⁹ ē facē
miām. ꝛ q̇ mane rapiebat vesꝑe diui=
sit escas Et ipe cōpūct⁹ corde. vt eciā
in illo ipi ꝑseq̄rēt' inopē volētes mor
tificaē cōpūctū corde Hoc q̇ppe ode
rāt in paulo apl'o. q̇a cōpūct⁹ corde p̄
dicabat quē fueāt an̄ ꝑsecut⁹. Inopē
q̇ppe ꝛ mēdicū ꝛ ꝯpūctū corde in mē
bris suis ꝛ ipe vt mortificaēt ꝑsequēs
audiuit de celo. saule saule q̇d me ꝑse=
q̄ris. ꝛ factus cōpūct⁹ corde. cepit ta
lia pati q̄lia faciebat cōpūctis corde:
Deinde seq̄tur psalmus: Et dilexit
maledictioēm ꝛ veniet ei Qm̄qꜫ ꝛ iu
das maledictionē dilexerit ꝛ furādo
de loculis ꝛ dn̄m vēdēdo atqꜫ traden
do. tn̄ aꝑtius ppl's ille dilexit maledic
tioēm qn̄ dixit. sanguis ei⁹ suꝑ nos ꝛ
suꝑ filios nr̄os Et noluit bn̄dcōnē
ꝛ elōgabit' ab eo Et iudas q̇dē q̇a xp̄z
noluit in q̊ ē et'na bn̄dcō. s; aꝑtius no
luit bn̄dcōnē ppl's iudeoꝝ. cui dixit il
le illumiāt⁹ a dn̄o. nūq̇d ꝛ vos vultis
discipuli ei⁹ fieri. ꝛ noluit bn̄dcōnem.
ꝛ ꝓ maledicto habuit ꝛ rn̄dit. tu sis
discipul⁹ ei⁹. lōge fcā ē ab eo bn̄dictio
q̇a trāsitū fecit ad gētes: Et induit
maledictionē sicut vestimētū. siue iu
das siue ille ppl's. Et intrauit sicut
aqua in interiora eius. Ergo ꝛ foris ꝛ
intus. foris sicut vestimētū. int⁹ sicut
aqua: qm̄ in ei⁹ incidit iudiciū q̇ po=
test ꝛ corpus ꝛ aiām occidere in ge=
hennā: corp⁹ foris aiām int⁹ Et si=
cut oleū in ossib⁹ ei⁹ Qn̄dit eū cū de=
cātiōe male facē. compare sibi male
dictionē. hoc est penā eternam. q̇a be
nedictio vita eterna est Modo q̇ppe
malefacta delectāt sicut aqua in inte=
riora ei⁹ ꝛ sicut oleū in ossibus eius:
sed ideo maledictio vocatur. q̇a tali=
bus deus tormēta predixit Tanqꜫ in
ossibus āt oleū est maledictio: cū ho
miēs inde fortes se putāt. q̇a licet eis
mala tqꜫ ipune ꝯmittē Fiat ei sicut
vestimētū q̊ oꝑitur Cū suꝑi⁹ iā dixe=
rit de vestimēto q̇d ē qd̄ repetit? An
q̇a dixerat induit maledcōnē sic; vesti
mētū. differt ab eo vestimēto qd̄ nō
induitur sed operitur? Induitur em̄
q̇sqꜫ tunica. operitur pallio: Et q̇d est
hoc. nisi eciam in conspectu hominū
de iniquitate gloriari? Et sic; zona
inquit qua semper p̄cingitur Mariē
homiēs ideo p̄cingūtur vt ad operā=
dum sint aptiores. ne vestis sinibus
prepediātur Ergo maledcōne se pre=
cingit. q̇ malū nō repētinū sed disposi
tū aggreditur. ꝛ ita discit malū facere
vt semꝑ ꝑatus sit Vn̄ ꝛ hic ait. ꝛ sicut
zona qua semꝑ p̄cingitur: Hoc o=
pus eoꝝ q̇ detrahūt michi apud dn̄m
Nō dixit merces eoꝝ. sed opus eoꝝ
Maīfestum ē em̄ ꝙ indumēto ꝛ oꝑ
torio ꝛ aq̄ ꝛ oleo ꝛ zona ipa oꝑa de=
scribat. q̇bus eterna maledictio com
peratur Nō ergo est vnus iudas sed
multi de quibus dicitur. hoc opus eo
rum qui detrahunt michi apud domi
nū: q̄mqꜫ ꝛ pluralis numerus poni
potuit pro numero singulari. sicut
herode mortuo dictum est ab āgelo.
mortui sunt qui querebāt aiām pueri

Sed q̄ magis detrahūt xp̄o apud do
minū: nisi illi q̄ ipsis verbis dn̄i detra
hūt. dicētes nō eē ipsum quē lex dn̄i
⁊ ꝓphē p̄nūciarunt: Et q̄ loquunt᷑
inq̄t mala aduersus aīām meā. negan
do eū cū voluisset potuisse resurgere
cū dicat. potestatē habeo ponēdi ani
mā meā. ⁊ potestatē habeo iterum su
mēdi eam: Et tu dn̄e dn̄e fac mecū
Quidā subaudiēdā putauerūt miām
q̄dā vero ⁊ addiderūt. ſꝫ emēdatioēs
codices sic hn̄t. ⁊ tu dn̄e dn̄e fac mecū
ꝓpter nomē tuū: Vn̄ sensus altior nō
est p̄termittēdꝰ. ita dixisse filiū patri
fac mecū. q̄a eadē sunt opa p̄ris ⁊ filij
vbi eciā miām intelligamꝰ Seq̄t᷑ eñ
Quia suauis est miā tua: Et ipām
q̄a nō dixit fac in me vel fac sup me vł
aliq̄d huiusmōi. sed ait fac mecū. bn̄ i-
telligimꝰ ⁊ p̄rēm ⁊ filiū simul facē mi
sericordiā in vasa miē: Potest h̄ eciā
sic intelligi. fac mecū. id ē adiuua me.
Nō in cotidiana loquēdi cōsuetudīe
habemꝰ. cū de aliq̄ re q̄ ꝑ ptibꝰ nr̄is ē
dicimꝰ nobiscū facit. Pater q̄ppe ad-
iuuat filiū. in q̄tū deꝰ hoīem ꝓpt for
mā serui. cui hōi deus ⁊ cui forme ser
ui eciā dominꝰ ē pater: Nā in forma
dei filiꝰ adiutorio nō indiget Eq̄liter
eñ cū p̄rē ōipotēs est. ex q̄ ⁊ ipse adiu
tor est hōis: Sicut eñ pater suscitat
mortuos ⁊ viuificat. sic ⁊ filius quos
vult viuificat ¶ Nec aliud pater ali-
ud filiꝰ. aut aliter pater aut aliter filiꝰ
q̄a ⁊ eadē facit ⁊ silr̄ Vn̄ in q̄tū hō
est filius dei. deus suscitauit illuꝫ a
mortuis. hoc est pater. cui dicit ī psal
mis. suscita me ⁊ reddam illis: in q̄ꝫ-
tū autem deus est eciā ipse se suscita-
uit. ꝓpter quod dicit. soluite templū
hoc ⁊ in triduo suscitabo illō: Quod
eciam hic significauit. si quis diligent̄
intendat Scrutari eñ iussit scriptu-
ras q̄ testiōniū ꝑhibēt de illo. nō in su
ꝑficie p̄trāsiri: Nō eñ tantūmō ait
dn̄e dn̄e fac mecū. sed ait. ⁊ tu. Quid ē
et tu. nisi quia et ego: Quod autem
nō semel domīe sed repetēs ait domi
ne dn̄e. habet in hoc orātis affectum.
sicuti est deus deus meus: Quod ve
ro cū dixisset fac mecū. addidit ꝓpter
nomē tuum: gratiam cōmēdauit:
Nullis eñ operum meritis p̄cedēti-
bus in tantā celsitudinem subleuata
est humana natura. vt totū simł ver
bū ⁊ caro hoc est deus ⁊ homo. vni-
genitus filius dei dicētur. Hoc autē
factum est vt ab illo qui creauerat ꝑ
id quod nō ꝑierat id quod perierat q̄
reretur Vn̄ ⁊ hic sequitur. quia sua-
uis ē misericordia tua: Libera me
q̄a egenus ⁊ pauꝑ ego sum Egestas
⁊ pauꝑtas. infirmitas est ex qua cru
cifixus est Et cor meū cōturbatū ē
intra me: Hoc ad illud refert᷑ quod
ait a ꝓpiquāte passiōe. tristis est aīā
mea vsq̄ꝫ ad mortem Sicut vmbra
cū declinat ablatus sum: Hoc ipsam
mortē significauit Sicut eñ ex vm-
bra declinante fit nox. sic ex mortali
carne fit mors Et excussus sum si-
cut locuste Hoc iā in mēbris eiꝰ hoc
est fidelibus eius cōueniētius intelli
gi existimo. q̄d vt aliq̄nto aptius po
neret. maluit dicere sicut locuste q̄ꝫ si
cut locusta. q̄uis ⁊ numero singulari
possent accipi multe. sicut illud ē. dix-
it ⁊ venit locusta. sed eēt obscurius.
Excussi sunt ergo id ē fugati a ꝑsecu-
toribꝰ fideles eiꝰ. q̄ꝝ vel multitudinē
significari voluit nōie locustaꝝ vel q̄
trāsilierūt de loco in locū: Genua
mea infirmata sunt a ieiunio: Legi-
mꝰ dn̄m xp̄m q̄dragita dieꝝ habuisse
ieiuniū. ſꝫ tm̄ ne valuit in eo illa iedia.
vt genua eius infirmarēt᷑: An ⁊ hoc
ī mēbris eiꝰ h̄ est in scis eiꝰ aptiꝰ intel
ligitur: Et caro mea imutata ē ꝓpt

oleū. ꝓpt grām spūalē Vn̄ꝛ crist⁹ ap
pellatur a crismate. crisma āt vnctio:
Caro āt ꝓpt oleum nō in deteri⁹ sed ī
meli⁹ imutata ē. h̄ est a mortis cōtu-
melia in glām imortalitatis exurgēs
Cū itaqꝫ dixisset. genua mea īfirmata
sunt a ieiunio. vbi significatū eē arbi
troꝛ eos q̄ in mēbris eius fortes vide
bātur. tāꝫ pn̄tia pāis q̄ sustētabāt᷑ ab
stracta ī eius passiōe defecisse. vsqꝫ ad
negatioēm q̄ apparuit in petro. tāqꝫ
ad eos cōfirmādos ne succūbēdo pe
nitus caderēt. ꝛ caro mea inq̄t imuta
ta ē ꝓpter oleū. vt eos a mea morte
deficiētes mea resurrectiōe firmarē.
ꝛ misso spū sancto vnguerē. q̄ nō ad e
os veīsset nisi ego abissem Hoc enim
dixerat. nō p̄t ille venire nisi ego abie
ro. ꝛ euāgelista dicit. nōdū erat spūs
datus. q̄a ihesus nōdū fuerat glorifi
catus. nōdū erat imutata caro eius:
Siue āt p̄ aqꝫ ꝓpt ablutionē vel irri-
gationē. siue p̄ oleū ꝓpt exultationē
ꝛ iflāmationē caritatis significetur
spūs sanctus. nō ideo ē a seipso diu-
sus q̄a signa diuersa sunt: Multum
em̄ diuersa sunt eciā leo ꝛ agnus: ꝛ ta
mē vtroqꝫ significatus est xpristus:
leo ꝓpter aliud. agnus ꝓpt aliud. non
tamē alius. q̄a nec fortis ē agn⁹ nec in
nocēs leo. cristus aūt ꝛ inocēs vt ag
nus ꝛ fortis vt leo Dicit āt apō ysayā
ipse ihesus xpristus. spūs dn̄i sup̄ me
eo ꝙ vnxit me Et ego factus sum
obprobrium illis. p̄ mortem crucis:
Cristus em̄ nos redemit de maledic
to legis. factus ꝓ nobis maledictū:
Viderūt me ꝛ mouerūt capita sua
q̄a viderūt pepēdisse nō viderūt resur
rexisse: Viderūt quādo genua sunt ī-
firmata. nō viderūt quādo est caro ī
mutata: Adiuua me dn̄e de⁹ meus.
saluum me fac ꝓpter miām tuam:
Hoc ad totū referri potest. id est ꝛ

ad caput ꝛ ad corpus: ad caput ꝓpter
formā serui. ad corpus ꝓpter ipsos
seruos: Potuit em̄ ꝛ in eis dicē deo.
adiuua me ꝛ saluū me fac. in q̄b⁹ sau-
lo dixit q̄d me p̄seq̄ris Nō āt addit se
cūdū miām tuā. gratuita grā cōme-
moratur nō ex opeꝝ debito Et sci
āt q̄a manus tua hec. ꝛ tu dn̄e fecisti
eam De hȳs dixit sciāt. ꝓ quibus seui
ētibus ꝛ orauit. q̄a in eis q̄bus fact⁹ ē
obprobriū mouētibus in eius illusio
nem capita sua. erāt eciā hȳ qui in eū
postea crediderūt: Discāt āt q̄ formā
huāni corp̄is deo tribuūt. quomodo
habeat deus manū. Si em̄ q̄d facit
manu facit: nūq̄d ꝛ ip̄am manū suā
manu facit: Quomodo ergo hoc dic
tū est. ꝛ sciāt q̄a manus tua hec. ꝛ tu
dn̄e fecisti eam: Intelligamus vtiqꝫ
manū dei esse xpm. vn̄ alibi dicitur. et
brachiū dn̄i cui reuelatū est: Hec ma
nus ꝛ erat ꝛ fecit eam. quia in princi
pio erat verbum ꝛ v̄bum caro factū
est. ꝛ erat sine temp̄e scd̄m diuinitatē
ꝛ factus est ei ex semiē dauid secūdū
carnē Maledicēt illi ꝛ tu benedices.
Vana est ergo ꝛ falsa maledictio fili-
lioꝝ hominū diligētium vanitatem ꝛ
querentium mēdacium. deus autem
cum benedicit facit quod dicit Qui
insurgunt in me cōfundātur: Vt em̄
insurgant aliquid se aduersus me ꝓfi
cere arbitrantur. sed cum exaltatus
fuero sup̄ celos. ꝛ esse ceperit sup̄ oēꝫ
terram gloria mea. confundētur: ser
uus autē tuus letabitur. siue ī dextra
patris siue in suis mēbris letātib⁹ ꝛ ī
ter temptatioēs in spe. ꝛ post temp-
tationes in eternū: Induātur q̄ de
trahunt michi pudore: id est pudeat
eos detraxisse michi: Sed hoc po-
test et in bono accipi. dum corri-
guntur: Et operiantur sicut diploi
de confusione sua. Diplois du-

plex palliũ ẽ Nã qdã eciam sic inẽpta
ti sunt istũ vsum. ⁊ optatur sicut pal-
liũ duplex ꝯfusiõe sua. itelligit᷑ ãt con
fundatur intꝰ ⁊ foris id ẽ ⁊ corã dño
⁊ corã homibꝰ: Cõfitebor dño ni-
mis in ore meo: Nimis dici solet i cõ
suetudiẽ sermõis latini. qđ plꝰ ẽ q̃ꝫ dẽt
cui cõtrariũ ẽ paꝝ. qđ minus ẽ q̃ꝫ dẽt:
Sꝫ minꝰ grece agãs dr̃: iste ãt vsus
nõ hẽt agãs. sꝫ hẽt splodra. qđ qdã nr̃i
sic inẽptati sunt. vt ꝓ eo ponerẽt ali-
qñ nimis. aliqñ valde: Sꝫ si nimis ꝓ
eo qđ ẽ valde itelligit᷑. ꝑt ⁊ in laude po
ni: Nã ⁊ ista cõfessio laudẽ significat.
ita eñ seqt᷑: Et in medio multorũ
laudabo eũ Dicit eciã ⁊ in alio psalmo
in medio eccl'e cãtabo te. Sꝫ cũ ipa cã
tat eccl'a q̃ corpꝰ est xp̃i. quõ in medio
eccl'e cãtat eccl'a. ita ⁊ hic multi cũ sint
mẽbra xp̃i. sicut ipi laudãt ille laudat.
q̃a mẽbra sc̃ eiꝰ Quõ in medio multo
rũ laudat. qñ ipsis multis laudãtibus
dr̃ ipe laudaẽ: An iõ laudat in medio
ml'toꝝ: q̃a cũ eccl'a sua ẽ hic vsqꝫ in cõ
summationẽ scl'i: Vt qđ ait in medio
ml'toꝝ: h̃ accipiamꝰ qđ ab eisdẽ ml'tis
honorat᷑: In medio q̃ppe esse dr̃. cui
honor p̃cipuꝰ exhibet᷑: Si ãt cor ẽ tq̃ꝫ
hõis mediũ. nichil meliꝰ itelligit᷑ dictũ
q̃ꝫ in cordibꝰ ml'toꝝ laudabo eũ: Ha-
bitat eñ xp̃s ꝑ fidẽ in cordibꝰ nr̃is. et
iõ ait in ore meo id ẽ i ore corꝑis mei.
qđ ẽ eccl'a. Corde ei credit᷑ ad iusticiã
ore ãt cõfessio fit ad salutẽ Qui asti
tit a dextris pauꝑis: De iuda dictum
erat ⁊ dyabolꝰ stet a dextris eiꝰ. q̃ su
as diuitias augere voluit xp̃o vẽdito
Hic ãt dñs astitit a dextris pauꝑis.
vt diuitie pauꝑis sint ipe dñs: Astitit
q̃ppe a dextris pauꝑis. nõ vt ei multi
plicaẽt ãnos vite qñqꝫ finiende. neqꝫ
vt eiꝰ augeret pecuniã. aut eũ faceret
corꝑis viribꝰ fortẽ vel ad tẽpꝰ icolu-
mẽ. sed vt saluã faceret iquit a ꝑsequẽ
tibꝰ aiãm meã Salua fit ãt a ꝑsequẽ
tibus aiã. si nõ eis cõsentiatur ad ma
lũ Nõ eis ãt cõsentit᷑ cũ assistit dñs a
dextris pauꝑis. ne ipa pauꝑtate id ẽ
infirmitate succũbat Hoc adiutoriũ
prestitum est corpori xpristi in sanc-
tis martiribus omnibus

Expl'. p̃s c. viij. Incip. p̃s c. ix:

Quatum dominus doãt q̃ nos
ministros cõstituit vbi ⁊ sacra-
menti sui seruire vobis in adipe mise
ricordie sue. suscipimus psalmũ istũ
quem modo cãtauimꝰ breuẽ numẽo
vboꝝ. magnũ põdere sentẽciarum.
adiuuãte illo qui vos fecit intentos.
vt ⁊ nos faciat ydoneos sicut possu-
mus considerare. viuat anima ves-
tra ⁊ vigilet in deum: Tempus eñ
cõstituit deus ꝓmissis suis: ⁊ tem-
pus eis que promisit implendis:
Promissionum tempus erat tempo
ra ꝓphetarum vsqꝫ ad iohannẽ bap-
tistam. ab illo autem ⁊ deinceps vsqꝫ
ad finem tempus est implẽdi ea q̃ ꝓ-
missa sunt Fidelis deus qui se nostꝝ
debitorem fecit. nõ aliqđ a nobis ac-
cipiendo sed tanta nobis ꝓmittẽdo:
Paꝝ erat ꝓmissio. eciã scripto se tene
ri voluit. veluti faciens nobiscũ cyro
graphum ꝓmissorũ suoꝝ. vt cũ ea q̃
ꝓmisit soluere inciperet. in scriptura
ꝓmissorum cõsideraẽmus ordinem
soluendorum Tempus itaqꝫ ꝓphetie
p̃dictio erat vt sepe iam diximus ꝓ-
missionum Promisit salutem eternã
⁊ beatã vitam cũ angelis sine fine. ⁊
hereditatem imarcessibilem gloriam
sempiternã. dulcedinem vultus sui.
domũ sanctificationis sue in celis ex
resurrectiõe a mortuis. nullũ deiceps
moriendi metũ Hoc est ꝓmissum eiꝰ
tãq̃ꝫ finale quo decurrit nostra õnis
intentio. quo cum venerimus nichil

āplius reꝗramꝰ. nichil āpliꝰ exigamꝰ:
Sꝫ ad illō qđ erit ī fine q̊ ordīē vēiat᷑.
neq̄ħ tacuit ꝓmittēdo ⁊ pnūciādo:
Promisit em̄ hōibꝰ diuitatē. mortali
bꝰ imortalitatē. pccōribꝰ iustificatio
nē. abiectꝭ gl'ificatiōēꝫ Quicq̇d ꝓmisit
indignis ꝓmisit: vt nō q̄i opibꝰ m̄ces
ꝓmittēt᷑. sꝫ grā a nōie suo ḡtis daēt᷑.
q̇a ⁊ ħ ip̄m ꝙ iuste viuit in q̄tū hō pt
iuste viuē ñ meriti huāni sꝫ bn̄ficiꝫ est
diuini Nēo em̄ iuste viuit ñ iustifica
tꝰ. id ē iustꝰ effectꝰ Ab illo āt fit hō ius
tꝰ q̇ nūq̄ꝫ pt eē iiustꝰ Sicꝫ em̄ lucerna
ñ a seip̄a accēditur: ita nec aiā huāna
sibi p̄stat lucē. sꝫ clamat ad deū. tu illu
miābis lucernā meā dn̄e Cū ḡ pccōri
bꝰ ꝓmissum sit regnū celoꝝ. nō ī pec-
cato ꝑmanētibꝰ sꝫ a pccō libeātis ⁊ ius
ticie seruiētibꝰ. qđ ip̄m possint grā vt
diximꝰ adiuuāt᷑. ⁊ ab eo q̇ sꝑ ē iustifi-
cātur. incredibile videbatur tātā deū
curā gerere ꝓ homibꝰ. hodie q̄ꝫ q̇ de
grā diuiā desperāt. atꝫ a pessimis mo
ribꝰ nolūt se cōuertē ad deū vt ab illo
iustificēt᷑. ⁊ ꝑ eiꝰ idulgētiā deletis ōi-
bꝰ pccis suis icipiāt in illo viuē iuste q̇
nūq̄ꝫ vixit iiuste. hāc habēt ꝑniciē co-
gitatiōis sue in seipōs. vt dicāt deum
res huānas ñ curaē. nec iñ posse cogi
taē mūdi huiꝰ artificē atq̄ꝫ rectorē. ꝙ
admodū q̇sq̄ꝫ mortalis ī tra viuit. ita
nec ꝯputari se hō putat a deo. q̇ factꝰ
ē a dō. Talē hoīēꝫ si alloq̇ possumꝰ. si
admittat nos ṗus ad aures suas de
iñ ad cor suū. si nō repellat resistēdo q̄
rētē se. ⁊ patiat᷑ ꝑditꝰ iuēiri se. possu-
mꝰ ei dicē. O hō. quō te deꝰ factū ñ ꝯ-
putauit: q̇ vt fieres añ curauit? Cū te
in ordiē rerū cōditaꝝ numeāri ñ pu-
tas. noli cedē seductori. capilli tui nu-
merati sunt a cōditoē Hoc deniq̄ꝫ et
dn̄s i euāgelio discipulis suis ait. ne
mortē timerēt. ne aliq̇d suū in morte
perituꝝ putarent: illi in morte de aiā
sua ꝑtimescebāt. ille ipsis securitatem
iā de capillis dabat Ita ne vō anima
perit cuius capillus non perit?
Verumptamē frēs q̇a icredibile vi-
debat᷑ hōibus qđ ꝓmittebat deus ex
hac mortalitate corruptiōe abiectiōe
infirmitate puluere ⁊ cinere futuros
homiēs equales angelis dei. nō solū
scripturā cum hōibus fecit vt crede-
rent. sed eciam fidei sue posuit media
torem. nō quemlibet principem aut
quemlibet angelum vel archāgelum.
sed vnicum filiū suū: vt qua via nos ꝑ
ducturꝰ esset ad illum finem quē ꝓmi
sit. ꝑ ip̄m filiū suū ⁊ ostenderet ⁊ pre
beret Parū em̄ erat deo si filiū suum
faceret demōstratorem vie. cum ip̄m
viā fecit. vt per illum ires regētem te
ambulantem ꝑ se: Promisit ergo q̇a
venturi essemus ad eum: id est ad illā
ineffabilem immortalitatem ⁊ cum
angelis eius equalitatem Qm̄ longe
eramus? Qm̄ ille sursum? Qm̄ nos
deorsum? Qm̄ ille in summo? Qm̄
nos in ymo desperati iacebamus?
Sine expectatione salutis egrotaba
mus: missus est medicus quem non
cognouit egrotus Si em̄ cognouis-
sent numquam dominum glorie cru
cifixissent: Sed hoc quoq̄ꝫ valuit ad
egroti medicamētū. ꝙ medicum oc-
cidit egrotus: Venit vt visitaret. oc-
cisus est vt sanaret: Insinuauit se cre
dentibus deum ⁊ hominem. deum
per quem facti sumus. hominem per
quem recreati sumus: Aliud in illo
apparebat. aliud latebat. ⁊ quod la-
tebat multo erat prestantius q̄ꝫ id
quod apparebat: sed quod erat pres
tantius videri non poterat: Curaba
tur eger per id quod videri poterat.
vt postea capax fieret visionis eiꝰ q̄
latēdo differebat᷑ ñ negādo auferebat᷑
Vnicꝰ vtiq̄ꝫ filiꝰ dei venturus ad ho-

mines assumpturꝰ hominemet per
id qđ sumpsit futurꝰ hō' moriturus
resurrecturꝰ ascensurꝰ in celū sessu-
rus ad dexterā pr̄is et impleturꝰ in
gētibꝰ q̄ ꝓmisit et pꝰ ipletiōꝫ ꝓissoꝝ
suoꝝ i gētibꝰ etiā h̄ ipleturꝰ vt veni
at et quod prerogauit exigat . discer
nat vasa ire a vasis mie reddat ipĳs
qđ minatus est . iustꝭ qđ pollicitus .
Hoc ḡ totū ꝓphandū fuit p̄nūcian
dū fuit vēturū cōmendandū fuit vt
nō s̄bito veniēs horrētur sed credi-
tū expcār̄et Ex hĳs promissionibus
est psalmꝰ iste . dn̄m ⁊ saluatorē nos
trū ih̄m xp̄m certe apteqꝫ ꝓphetās
vt ōnino dubitare nō possimꝰ xp̄m
ānūciari psalmo h̄ qn̄qđē xp̄iāi sumꝰ
et euāgelio iā credimꝰ et cū ipse dn̄s
nr̄ ⁊ saluator ih̄s xp̄s quereret a iu-
deis cuius filius eēt xp̄s et respōdis
sēt dauid . ille ꝯtinuo retulit rn̄tibus
et ait . Quō ergo dauid in sp̄ū dicit
eū dn̄m . dixit dn̄s dn̄o meo sede ad
dexterā meā donec ponā iimicos tu
os s̄b pedibꝰ tuis : Si ergo in sp̄ū i
quit vocat eū dn̄m quō filiꝰ eiꝰ est :
Ab hoc versu psalmꝰ iste incipit .

Dixit dn̄s domino meo sede
a dextris meis : donec po
nā inimicos tuos scabellū
pedū tuorū . Hāc ergo questionem
iudeis ꝓpositā a dn̄o in ip̄o ingressu
psalmi pertractare debemꝰ . Si eni
quod rn̄derūt iudei exigatur a nob
vtrū cōfiteamur et nos abnegemꝰ
absit vt negemꝰ : si dicatur nob xp̄s
filius est dauid an nō est . si dixerimꝰ
non . contradicimꝰ euāgelio . Nāqꝫ
matheo scribēte sic incipit euāgeliū
Liber gn̄ationis ih̄u xp̄i filĳ dauid .
Euāgelista dicit librū se scribē gn̄ati
onis ih̄u xp̄isti filĳ dauid . Recte er
go iudei interrogati a xp̄isto cꝰ es-
se filium crederent xp̄m . respōderūt
dauid Respōsioni eorū ꝯgruit euā-
geliū habꝫ h̄ nō solū suspitio iudeo
rū sed et fides xp̄ianorū . Adhuc alia
firmamēta cōspicio Dicit apl's Qui
factus est ei ex semine dauid scđꝫ car
nem Dicit etiā ad thimotheū . . Me
mor esto xp̄m ihesum resurrexisse a
mortuis ex semine dauid scđm euā-
geliū meū Et de ipso euāgelio qđ di
cit : In quo laboro vsqꝫ ad vincula
tāqꝫ male faciens sed sermo dei non
est alligatus . Laborabat ergo vsqꝫ
ad vincula apl's pro euangelio suo
id est pro dispēsatiōe euāgelica quā
popul' predicabat Ille qui mane ra
puerat escas ad vesp̄m diuidebat .
Laborabat ergo usqꝫ ad vincl'a pro
euangelio . a quo euāgelio predica-
bat xp̄m ihesum resurrexisse a mor
tuis ex semine dauid Pro h̄ euange
lio apl's laborabat et tamen de hoc
xp̄istꝰ interrogabat et rn̄dentibus
iudeis qđ predicabat apl's r̄tulit vo
cem contradictionis et ait . Quō er
go dauid in sp̄ū vocat eū dominū :
Et interposuit testimoniū de h̄ psal
mo . dixit dominꝰ dn̄o meo . Si er-
go in spiritu vocat eū dominū . quō
filius eius est : Iudei s̄b hac interro
gatione tacuerūt . qđ rn̄derūt dein-
ceps non inuenerūt nec eū tamē do
minū q̄sierunt quia et ipsum esse il-
lum filium dauid non agnouerunt .
Nos āt frēs credamꝰ et dicamꝰ cor
de eni creditur ad iusticiā . ore autē
ꝯfessio fit ad salutem credamꝰ inqꝫ
⁊ dicamꝰ et filiū dauid ⁊ dn̄m dauid
Nō erubescamꝰ ō filio dauid ne ira
tū inueniamꝰ dominum dauid h̄ eni
nomine illū rectissime transeuntem
appellātes ceci illūinari meruerunt
Trāsibat eni ihesus et illi audito so
nitu trāseūtꝭ turbe aure illū ꝯgnos-
centes qđ nondū poterant oculis .

acclamauerūt voce mag̃ et dixerūt.
miserere nr̄i fili dauid. Turbe aūt illos
increpabāt vt tacerēt et illi nichilo-
minꝰ lucis desiderio turbarū ꝯtra-
dictionē vincentes in clamādo per-
seuerauerūt trāseūtē tenuerunt et a
tāgēte illuīari meruerūt Dicebāt eni
transeunti miserere nr̄i fili dauid Ste
tit ille et victo ab eis clamore ꝯtradi
centiū q̄d inq̄t vultis vt fciā vob: Et
illi Dn̄e vt videamꝰ. Tetigit et ape-
ruit ocl'os eorū Viderūt p̄ntē q̄ꝫ sen
serūt trāseūtē Aliq̄d g̃ trāsitoriū do
minus fecit. est autē aliud q̄d stat.
Aliud ē inq̄ꝫ trāsitoriū dn̄i. aliud sta
bile dn̄i Transitoriū dn̄i v̄ginis ꝑtꝰ
v̄bi incarnatio etatū gradatio mira
culorū exhibitio. passionū ꝑpessio
mors. resurrectio ascēsio i celū h̄ to
tum transitoriū fuit Nō eni adhuc
xp̄s nascitur aut adhuc moritur aut
adhuc resurgit aut adhuc ascendet ī
celū. Nōne videtꝫ ista fcā ꝑ tp̄a cu-
currisse ꝑ tp̄a exhibuisse viatoribus
quiddā trāsitoriū. ne in via remane
rēt sed ad patriā ꝑuenirent: Deniq̄ꝫ
et illi ceci ad viam sedebāt. ibi transe
untem senserunt et clamādo tenue
runt In via g̃ seculi hꝰ h̄ trāsitoriū
sui dn̄s oꝑatus est ꝛ h̄ trāsitoriū ꝑti
net ad filiū dauid Ideo illi dn̄o tran
seūti clamauerūt. miserere nr̄i fili da-
uid Tāq̄ꝫ dicēnt. Filiū dauid trāseū
tē ꝯgnoscimꝰ filiū dauid ī trāsitu dis
cimꝰ Agnoscamꝰ g̃ et nos et filiū da
uid ꝯfiteamr̄ vt illuīari mereamr̄ Sē
timꝰ eni trāseūtē filiū dauid et illuīa
mr̄ a dn̄o dauid Ecce ergo q̄ mgr̄ nr̄
īterrogauit iudeos ꝛ iō nō rn̄derūt q̄
discipuli esse noluerūt ecce si nos in
terrogaret q̄d rn̄dēmꝰ: Defecerūt
in hac īterrogatiōe iudei. ꝓficiāt xp̄ia
ni nō perturbētur sꝫ erudiātur Nō
eni dn̄s introgat discē volens sed tā
q̄ꝫ doctor introgat Dicēnt miseri iu
dei tu dic nob. maluerūt inflata ta-
citurnitate disrūpi q̄ꝫ humili cōfessi
one edoceri Dicat ergo nob mgr̄ nr̄
et videamꝰ q̄d interrogāti rn̄deamꝰ
Quid vob videtur d̄ xp̄isto cꝰ filiꝰ
est: Rn̄deamꝰ oio q̄d iudei sꝫ nō re
maēamꝰ vbi iudei Recolamꝰ euāge
liū q̄d credimꝰ Lib g̃nationis ihu cris
ti filij dauid Nō q̄ īterrogamr̄ excidat
nob xp̄m eē filiū dauid quod memo
rie commēdat ap̄ls. Eya xp̄istiane
memor esto ihm xp̄istū resurrexis
se a mortuis ex semine dauid. Ergo
īterrogemur et r̄spōdeamꝰ Quid vob
videtur de xp̄isto. cuius filius est:
Dicāt ora ꝯcordantia xp̄istiana Da
uid Referat et doctor ꝛ reuocet no
bis Quō ergo dauid in spū dicit: eū
dn̄m. dixit dn̄s domino meo sede a
dextris meis donec ponā inimicos
tuos sb̄ pedibꝰ tuis: Quō nos dicē
mꝰ nisi a te discēmꝰ: Nunc ergo q̄
didicimꝰ dicimꝰ in p̄ncipio eras ver
bū et verbū eras apō deū et deus e-
ras v̄bū. omnia per te fcā sunt Ecce
dominꝰ dauid. Sed nos ꝓpter īfir-
mitatē nr̄āꝫ q̄ caro desperata iace-
bamꝰ verbū caro factus es vt habi
tares in nob Ecce filiꝰ dauid Certe
tu in forma dei cū esses. non rapinā
arbitratus es esse eq̄l' deo ideo dn̄s
dauid sed temꝫ ipsum exinanisti for
mam serui accipiens inde filius da-
uid Deniq̄ꝫ et ipsa interrogatioē tu
a dicens quomō filius eius est non
te filium eius negasti sed modum in
quo id fieret inquisisti Dicit enim in
quis dauid dn̄m. quomō filius eiꝰ
est: Nō nego sed dic quomodo Il-
li ergo ex litteris quas legebant. et
non intelligebant. si ista interroga
tione recolerent modum: non res-
pōderēt quomō interrogas Ecce v̄

go accipiet i vtẽo ꝛ pariet filiũ . ꝛ vo
cabũt nomẽ eius emanuel qḋ ẽ itꝑ
tatũ nobiscũ deꝰ Accipiet virgo in v
tero v̂go ex semie dauid pariet filiũ
vt sit filius dauid Erãt eni ioseph ꝛ
maria de domo et pria dauid Pepit
ergo virgo illa vt esset filius dauid
ſꝫ ille quẽ peperit vocabũt nomẽ eiꝰ
emanuel nobcũ deꝰ Ecce hẽs et do⸗
minũ dauid . Aliqd nob fortassis ex
hac re quõ xp̃s ꝛ filiꝰ sit dauid et do
miꝰ dauid . eciã psalmꝰ iste itimabit
Audiamꝰ ergo et pertractemꝰ eũ .
pulsemꝰ pietate . et torqueamꝰ cari
tate . Dauid ergo ipe dicit nez eni do
mino contradicere licet . dauid inqt i
spũ dicit eũ dñm Ille ergo dauid de
xp̃o qd dicit : Nã ipsi dauid psalmꝰ
et iste est totꝰ titulus . simplex sine fi
gura questionis . sine vllo nodo diffi
cultatis Quid ergo dicit dauid : Dix
it dñs dño meo sede a dextris meis
donec ponã inimicos tuos scabellũ
pedũ tuorũ . Quid est scabellũ pedũ
tuorũ : Hoc est sb pedibꝰ tuis . Sca
bellũ eni pedũ sb pedibꝰ est . Dixit in
quit dñs dño meo Audiuit h̊ dauid
audiuit in spũ Vbi nos : Qñ audiuit
non audiuimꝰ . sed loquenti qḋ audi
uit et scribenti qḋ credidimꝰ . Audi⸗
uit ergo ꝓsus . audiuit in q̊dã secre
tario v̂itatꝫ : in q̊dã misteriorũ sanc
tuario Vbi ꝓphẽ in occulto audiert
qḋ i apto p̃dicauerũt . ibi audiuit da
uid qui cũ fiducia magna dixit . dixit
dñs dño meo sede a dextrꝫ meis . do
nec ponã inimicos tuos scabellũ pe
dũ tuorũ Nouimꝰ xp̃m sedẽ ad dex
trã patris post r̃surrectionẽ a mor
tuis et in celꝰ ascensionẽ . Fcm̃ est iã
nec vidimꝰ sed credimꝰ . in libris legi
mꝰ p̃dicatũ audiuimꝰ fide retinemꝰ
Vnde ꝛ eoip̃o qḋ eãt filiꝰ dauid xp̃s
fcũs est dñs dauid . Illḋ eni qḋ natũ
est semiẽ dauid . ita hõratũ est vt eẽt
et dñs dauid Ita admiraris h̊ q̃si et
in rebus huãnis ista nõ fiant Si eni
ꝯtingat filiũ cuiusqꝫ regẽ fieri p̃rẽ p⸗
uato nõne erat dñs p̃ris : Ammira⸗
biliꝰ est qḋ p̃t ꝯtingere vt non solum
r̃x fcũs priuati filiꝰ dñs sit patrꝫ sui
ſꝫ epũs fcũs layci filiꝰ sit pr̃ p̃ris sui
Ergo ꝛ eoip̃o ꝙ carnẽ accepit xp̃s .
ꝙ in eadẽ carne resurrexit ꝙ in eadẽ
ascendit in celũ et sedꝫ ad dexterã pa
tris . et in eadẽ ipsa carne sic hõrata
sic clarificata sic in celestem habitũ
cõmutata . et filius est dauid et do⸗
minus est dauid . Secũdũ hanc eni
dispensationem trãsitus xp̃isti eci⸗
am illud ab ap̃lo dicit̃ Propt̃ qḋ illũ
exaltauit a mortuis . er donauit illi
nomen quod est super omne nomẽ
vt in nomine ih̃u omne genu flectet̃
celestiũ terrestrium et infernorum .
Donauit inquit ei nomen quod est
super omne nomen . Cristo secũdũ
hominem cristo secundum carnem
mortuo resurgenti ascendenti do⸗
nauit nomen quod est suꝑ õne no̅
vt in nomiẽ ihesu oẽ genu flectat̃ ce
lestiũ terrestriũ et infernorũ Vbi e⸗
rit dauid vt nõ ei sit dñs : In celo sit
in terra sit in inferno sit dominꝰ eiꝰ
erit qui est dominꝰ celestiũ terrestri
um et infernorũ . Gaudeat ergo no
bcũ et dauid filij sui natiuitate hõra
tꝰ . dominatu liberatus et gaudens
dicat vt a gaudentibus audiat̃ dixit
dominus domino meo sede a dex⸗
tris meis . donec ponam inimicos
tuos scabellũ pedũ tuorm Sede nõ
solũ in alto ſꝫ et in occulto excellens
vt domiẽris latẽs vt credaris . Que
eni eẽt merces fidei nisi laterꝫ quod
credimꝰ : Merces fidei ẽ videre qḋ
credidimus antequã viderenꝰ . Si
cut autẽ scriptura personat . iustus

71

ex fide viuit. Nō ergo esset iusticia fi dei si non esset absconditū qd predicatū crederem⁹ et credendo ad vidēdū perueniem⁹. Quā eni multa multitudo dulcedis tue dñe quā abscōdisti timētibus te. Ergo abscōdisti ꝛ remāserūt: Absit. Perfecisti autē sperantib⁹ in te. Mirabile ergo misteriū xpristi sedētis ad dexterā dei. occultatū est vt credetur. Subtractū est vt speraretur. Spe eni salui facti sum⁹ spes autē que videtur nō ē spes. Qd eni vid; quis quid sperat: Apostoli verba sunt recognoscitis quidē sed ꝓpter rudes cōmēdo. Quid ḡ ait aplus: Spe iquit salui facti sumus spes autē q̄ videt non est spes. Qd eni videt qs. qd sperat: Si aūt qd nō videm⁹ spam⁹ per paciētiā expcāmus. Quia ergo q̄ videt nō est spes abscondisti dulcedinem timētib⁹ te. Quia qd non vide⁹ speram⁹ et per pacientiā expcām⁹ perfecisti spanti b⁹ in te. Deniqȝ kmi intēte accipite qd dicturus sum. qm̄ iusticia nr̄a ex fide est ꝛ fide mūdant corda nr̄a. vt qd credidim⁹ vidē possim⁹. Vtrūqȝ enim positum est. et beati mundi cordes qm̄ ipsi deū videbūt. et fide mūdās corda eorū. Que ḡ ħ est iusticia fidei: Credē qd nō vides et ipo merito fidei ad visionē suo tpe puenie. Dñs i euāgelio cū ꝓmittēt spm̄ scm̄ ħ ait. ipe arguet mūdū de peccō. de iusticia de iudicio. De q̄ peccō de q̄ iusticia de quo iudicio ipse sequitur et exponit. cōiecturas hoim̄ nō admittit. De peccō qdē inquit. qꝛ non crediderūt in me. Quāta alia peccā iudeorū et tn̄ q̄si ħ vnū sit ita dixit. de peccō quidē qꝛ nō crediderūt in me. Hoc est illd peccm̄ de q̄ alibi dicit Si nō venissem peccm̄ nō habent. Quid ē ħ si nō venissem peccm̄ nō haberēt:

Ergo ad iustos venisti et eos peccōres fecisti: Sed exceptis aliis peccis q̄ possent remitti per fidem hoc vnū peccm̄ nominauit qd si non admittētur oīa relaxarentur. De peccō quidē ait qꝛ non crediderūt in me ꝛ alibi. si nō venissem, peccm̄ non haberēt. Eo eni ipso q̄ venit et nō credūt in eū inciderūt in peccm̄. qd si non icidēnt. oīa cetēa peccā dimitti possent per indulgentiā grē ipetratā ꝑ fidē. Ergo de peccō qꝛ non crediderūt in me. de iusticia qꝛ ad prēz vado ꝛ iā n̄ videbitꝭ me. Hec ē iusticia qꝛ ad prēz vadꝭ ꝛ iā nō videbūt. ħ te eni iusticia ex fidē. Iust⁹ eni ex fidē viuit. ꝛ tūc ex fidē viuit si nō videat qd credit. Quia ergo et ad iusticiā pertinꝫ ex fide viuē et ex fide neq̄ viuit nisi non videndo qd credidit vt ipāȝ iusticiā facēt i hominib⁹ idest vt credēnt qd nō viderent de iusticia inquit qꝛ ad patrem vado et iā non videbitis me. Hec inquit erit iusticia vr̄a vt credatꝭ in eū ꝙ non videtis. et fide mūdati eū in ꝙ credidistis in die resurrectionis postea videatis. Sedet ergo ad dexteram dei xpristus a dextris patris filius in occulto est. Credamus eni duas res. Hic dicit qꝛ et dixit deus sede a dextris meis. et addidit donc ponā inimicos tuos scabellum pedum tuorum hoc est sb pedibus tuis. Nō vides xpristum sedentem ad dexteram patris. nec hoc potes videre quomō ponant inimici ei⁹ scabellū pedum eius. Cū hoc impletur in aperto crede illum esse in occulto. Qui inimici ponūtur scabellum pedum eius: Quibus inania meditantibus dicitur quare fremuerunt gētes et populi meditati sunt inania. Astiterūt reges terre ꝛ principes ꝯuenerunt in vnū adūsus dñm ꝛ adū

sus xp̄m eius .et dixerūt disrūpamꝰ vincula eorum ⁊ proiciamus a nob̄ iugū ipsorū. Non nobis dominētur non nos sibi subiugent . Qui habitat in celis irridebit eos . Inimicus erat .erit sub pedibus eiꝰ aut adoptatus aut victus. Quere ergo quem locum habeas sub pedibus dn̄i dei tui. Nā necesse est vt habeas aut gracie aut pene . Sedet ergo ad dexteram dei .donec ponātur inimici eiꝰ sub pedibus eius . Hoc fit hoc agitur et si paulatim peragitur indesinenter agitur. Fremuerunt enim gētes et populi meditati sunt inania . astiterunt reges terre et principes conuenerūt in vnū aduersus dominū et aduersus xpistū eius. nūquid fremendo nunquid meditando inania nūquid in vnū aduersus xpistū cōueniendo efficient vt non impleatur .dabo tibi gentes hereditatē tuam ⁊ possessionem tuam terminos terre: Implebitur omnino et in ill̄ frementibus et illis inania meditātibus . dabo tibi gentes hereditatē tuam et possessionem tuam terminos terre Illi enim inania meditantur . vt autē impleatur dabo tibi gētes hereditatē tuam ⁊ possessionem tuā terminos terre non nescio quis inanis locutus sit .sed dominꝰ dixit ad me . Sic et in hoc psalmo possuꝰ dicere .dixit nō quicūqꝫ .non illi qui fremunt et meditantur inania . sed dixit dominus dn̄o meo sede a dextris meis .donec ponā inimicos tuos scabellum pedū tuorū. Fremant meditentur inania perstrepant .nūquid non implebitur periit memoria eorū cū strepitu: Loquitur certe et alius psalmus sed non alius spiritus .periit memoria eorū cū strepitu et domiꝰ ineternū permanet.

Ille ergo qui memoria eorū pereūte cū strepitu ineternū manꝫ. ipe dixit domino meo sede a dextris meis Sedet enī ad dexterā patris donec ponat omnes inimicos eius scabellum pedum eius . Et quid sequitur: Virgam virtutis tue emittet dominus ex syon Apparet fratres euidentissime apparet non de illo regno xp̄i ꝓphetam loqui . quo regnat semper apud patrem rerū deum q̄ꝑ illū create sunt Quando enim nō rgnat in principio v̂bū deus apd̄ deū: Dicitur enī Regi āt scl̄orū īmortali īvisibili īcorruptibili soli deo honor ⁊ gl̄a ī scl̄a scl̄orū amen Regi scl̄orū hōr ⁊ gl̄a in scl̄a scl̄orū Cui regi scl̄orū: Inmortali īvisibili īcorruptibili Idō enī qd̄ et xp̄s est cū patre invisibil̄ ⁊ īcorruptibil̄ .qꝛ v̂bū eiꝰ ē et v̂tꝰ eiꝰ et sapiā eiꝰ ⁊ deꝰ apd̄ deū ꝑ q̄ꝑ fcā sīt oiā rex ē scl̄orū .ſꝫ tn̄ illō dispēsatoriū et trāsitoriū q̊ nos per medietatē carnis sue vocauit ī etn̄itatē regnū eius incipit xp̄ianis. ſꝫ regni eius non erit finis Ponūtur ergo scabellū pedū eius inimici eius sedentꝭ ad dexterā p̄ris .ponūᷣ vt dcm̄ ē id agiᷣ id vsqꝫ in finem ōnino ꝑagitur. Neō dicat non posse īpleri qd̄ ceptum est Quid finē cepti desperas: Omp̄s cepit omp̄s se ꝓmisit īpleturū esse qd̄ cepit Vnde āt cepit: Virgā v̂tutꝭ tue emittet dn̄s ex syon Que syon ipsa est ihr̄l'm Audi ipsū dn̄m .Oportebat xp̄m pati ⁊ resurgere a mortuis tercia die Hic sedꝫ ad dexterā dei patris resurgēdo ubi fuit . Deinde illo sedēte ad dexterā p̄ris qd̄ agitur: Vt ponāᷣ inimici eius scabellū pedū eiꝰ Quid agitur audi illū dicētē et exponētē et p̄dicabiᷣ ī noīe eiꝰ pn̄ia et remissio pccōꝝ ꝑ oēs gētes īcipiētibꝰ ab ihr̄l'm qꝛ v̂gā v̂tutꝭ tue emittꝫ dn̄s

ex syō Virgā v̄tutꝫ tue h̄ē regnū po
tencie tue q̄ reges eos in virga ferrea emittet dn̄s ex syon: q̄ incipienti-
bus ab iherusalē Cū ergo miserit ex
syon v̄gam v̄tutis eius .quid fiet: Et
dn̄abitur in medio inimicorū tuoruꝫ
Prius dn̄are in medio inimicoꝝ tuo
rum inter fremētes gentes Nunqd
em̄ postea cum acceperint honorē suū
sancti ⁊ suam dāpnationem impij in
medio inimicoruꝫ suorum dn̄abitur
Et quid mirum si tūc dn̄abitur secuꝫ
in eternū regnantibꝫ sanctis: Et eter-
nis penis ardentibꝫ impijs quid mi-
rum si tunc: Modo in medio inimi
corum tuorū nūc in isto transitu se-
culoꝝ .in ista ꝑpagatione ⁊ successio
ne mortalitatis humane nūc dū tor-
rens tp̄is ꝑterlabitur ad hoc directa
est v̄ga v̄tutꝫ tue ex syon vt domine-
ris in medio inimicorū tuoꝝ Dn̄are
dn̄are fili dauid: dn̄e dauid dn̄are in
medio paganoꝝ iudeoꝝ hereticoruꝫ
falsorum fratruꝫ Dn̄are in medio
inimicorum tuoꝝ Hūc v̄sum recte i
telligim⁹ si nō fieri iam videm⁹ Se-
de ergo a dextris dei: occultaē vt cre
daris donec impleantur tp̄a gentiuꝫ
Sic em̄ scriptum ē quē optebat celū
repetere donec impleantur tp̄a gen-
tium Vt em̄ resurgeres mortuus es
vt ascēderes resurrexisti. vt sederes
ad dexteram patris ascendisti: ergo
vt ad dexteram patris sederes mor-
tuus es De morte em̄ resurrectio de
resurrectione ascensio de ascensione
ad dexteram sessio Hoc totū ergo ce
pit a morte excellēcia claritatis hui⁹
principiū habet humilitatis Te itaqꝫ
sedente ad dexteram patris implen-
tur tp̄a gentium ponūtur inimici ō-
nes scabellū peduꝫ tuoꝝ: ⁊ ad hoc vt
ꝑueniatur prius dn̄aberis in medio
inimicoꝝ tuoꝝ Ad hoc em̄ v̄gam vir
tutis tue emittet dn̄s ex syon Vt āt
morereris ⁊ per mortē tuā deleretur
cyrographum pccōꝝ ⁊ p̄dicaret' pe-
nitentia et remissio delictorū p̄ ōnes
gentes incipientibꝫ ab ihr̄lm cecitas
iudeoꝝ fecit: alijs illuminandis alio
rum cecitas militauit Cecitas em̄ ex
p̄te contigit in isrl': donec plenitudo
gentium intraret. ⁊ sic omnis israhel
saluus fieret Cecitas enim ex p̄te in
isrl' fcā occidit te: occisus resurrexis-
ti. sanguine tuo pccā genciū deleuis-
ti. ad dexteram patris sedēs vndiqꝫ
pacientes ⁊ ad te cōfugientes colle-
gisti Facta est ergo cecitas ex p̄te in
isrl' fcā est vt plenitudo gentium in-
troiret et sic omnis isrl' saluus fieret
⁊ omnes inimici scabellum pedū tuo
rum Sed h̄ nūc. postea quid: Te-
cum p̄ncipium in die v̄tutꝫ tue Quis
iste dies est v̄tutis ei⁹: Qn̄ cū illo p̄n
cipium vel qd̄ principiū vel quomo-
do cū illo principium: Qn̄quidem ⁊
ipe principiuꝫ Adiuuet dn̄s vt nec in
dicere ꝑturbetur nec vob audire Vi-
deo enim qd̄ iam factū est. ⁊ vobiscū
video oculis fidei. oculis quoqꝫ car-
nis video qd̄ iam fit rursusqꝫ oculis
fidei vobiscū spo quod futurum est.
Quid ergo factum ē quid fit quid fu
turum est: Cristus passus ē mortu⁹
est resurrexit tercia die. ascendit in ce
lum vt nouim⁹ quadragesimo die se
det ad dexteram patris hoc iā factuꝫ
est hoc nō vidimus ⁊ credim⁹ Quid
nunc fit: Dn̄atur in medio inimicoꝝ
suorū: emissa virga virtutis ei⁹ ex sy
on Fit hoc: id agitur in forma serui:
⁊ p̄ntem tunc viderunt serui ⁊ absen
tem nunc credūt serui Hoc credim⁹
de forma serui: qd̄ possumus capere
dū adhuc sumus serui Hoc est em̄ il
lud lac puulorum qd̄ tempauit panē
traiciens p carnem Nam panis ille

angelorum in principio erat vbũ: vt tñ panem angelorum manducaret homo creator angelorum fcũs ẽ homo Ita nobis vbum incarnatũ factũ ẽ receptibile: qd recipere nõ valerem⁹ si filius equalis deo nõ se exinaniret formam serui accipiens in similitudine hoim factus et habitu inuẽtus vt homo Vt ergo vtcũq; cape possem⁹ eum qui non posset capi mortalibus mortalis fact⁹ ẽ imortalis. vt pacta sua morte faceret imortales et aliqd daret inspiciendũ. aliquid credendũ aliquid post videndũ Inspiciendum dedit formã serui pñtib; non solũ oculis videndũ sed eciã manib; ptrectandũ Cũ eadẽ forma ascendit in celum: credere nobis iussit qd illis videre cõcessit Sed ⁊ nos habem⁹ qd videamus Illi em̃ viderũt vgam emissam ex sp̃o: nos videm⁹ dñari in medio inimicorum suorũ Hoc totũ frẽs ptinet ad dispensationem forme seruilis. que tolerabiliter capitur a seruis et amat' a futuris liberis Veritas ei incõmutabilis qd est vbum di: deus apud deũ p quem facta sunt omnia. in se manens innouat omnia Hãc vt videamus magna ⁊ pfcã cordis mũdicia nccãria est: que fit p fidem Demonstrata em̃ forma serui dilatata ẽ ad demonstrandã formã dei Ipẽ qppe in forma serui loquens seruis ait. qui diligit me mãdata mea custodit. ⁊ qui diligit me diligetur a prẽ meo ⁊ ego diligam eum ⁊ ostdam meipm illi Videntib; se pmisit demõstraturũ se Quid videbant. qd pmittebat: Videbant formã serui: pmittebat formam dei Ostdam inquit meipm illi. Si ipsa est claritas ad quã pducitur regnũ. quid mõ transitu seculi huius colligitur: Ducitur em̃ ad qndam visionem ineffabilem: quã nõ merebuntur impij Ceterũ forma serui cũ hẽ esset visa est ab impijs: viderũt eam q crediderunt viderũt et qui occiderũt Ne aliqd magnuz putes fieri formã illam viderũt amici viderũt ⁊ inimici ⁊ quidam vidẽtes interfecerũt quidam nõ videntes crediderunt Hanc ergo formã serui quã hic iã in humilitate viderũt ⁊ pij ⁊ impij: videbunt ⁊ in iudicio ⁊ pij ⁊ impij Cũ em̃ dominus añ oclos discipulorum suorum ferretur in celum: sonuit vox angelica intuentibus eum. viri galilei quid stat; intuentes in celũ Iste ihs sic veniet: quõ vidistis eũ eũtem in celũ Sic ergo. sic in eadẽ forma q; de impijs dictum est videbũt in quẽ pupugerunt. Videbunt iudicaturũ. quẽ irriserunt iudicatũ Ipa itaq; forma serui in iudicio cõspicua erit ⁊ iustis ⁊ iniustis ⁊ pijs ⁊ impijs et fidelibus ⁊ infidelibus Quid ergo: Impij nõ videbunt Nam de quib; dictũ est videbunt in quẽ pupugerunt: de ipis rursum dictum est tollatur impi⁹ vt non videat claritatem dñi Quid ẽ hoc frẽs: Discernam⁹ discamus Excitatur impi⁹ vt aliquid videat: tollitur impi⁹ vt aliquid nõ videat Iam quid sit visur⁹ ostdimus formã illã de qua dcm̃ ẽ sic veniet Quid ergo nõ est visurus: Et ostdam meipm illi Quid est meipm: Nõ formam serui Quid est meipm: Formã dei in qua nõ rapinam arbitratus sum eẽ equalis deo Quid est meipm: Dilectissimi filij dei sumus ⁊ nondũ apparuit quid erim⁹: scimus q; cum apparuerit siles ei erimus qm̃ videbim⁹ eũ sicuti ẽ Hec claritas dei ẽ. ineffabilis lux fons lucis sine cõmutabilitate veritas sine defcũ sapiã in seipa manens innouans oĩa Hec sba dei ẽ Itaq; tolletur impius vt nõ videat hũc honorẽ dei Vtimũ

dicordes q₂ ipi deū videbūt Videtur
ergo in frēs quātū nrē capacitati do
minus impertiri dignatur de ipo tpe si
tñ dicendu est temp⁹. quodā em̄ tpe
venturi sum⁹ ad nō temp⁹ vñ michi
videtur dictum qḋ sine p̄iudicio dicā
si quis intelligere aliqḋ meli⁹ expedi
cius ꝓbabilius possit iñ michi videtᷣ
dictū. tecū p̄ncipium in die v̄tutꝫ tue
Deniqꝫ hoc quātū puto v̄su cōsequē
te satis explanat Quia em̄ ꝛ hic dicta
est v̄tus e⁹ qua s̄bicit gētes iugo suo
q̄ strauit pp̄los nō ferro sꝫ ligno. ꝛ si
in carne ꝛ si in humilitate .et si adhuc
quātum seruilis forma patitur capi
tur tñ magna v̄tus ei⁹ q₂ qḋ infirmū
est dei fortius ē hōibꝫ Quia ergo ꝛ h̄
dcā est v̄tus ei⁹ quā ꝯmendauit dicē
do v̄gam v̄tutꝫ tue emittet dñs ex sy
on: ꝛ dñare in medio inimicoꝝ tuoꝝ
Quāta em̄ v̄tus ei⁹ dnāns in medio
inimicoꝝ suoꝝ ꝑstrepentiū nichil cō
tra eū valentiū . cotidie sibi dicentiuꝫ
qñ morietur ꝛ p̄ibit nomē ei⁹: Cum
crescat gl̄a ei⁹ per pp̄los .cū eius no
mini subiciantur gētes cū pccōr vide
at ꝛ irascatur .dentibꝫ suis frendat et
tabescat Quia ergo ē et hec v̄tus ei⁹
volens ꝓpħa cōmendare aliter v̄tu
tem ei⁹ sicuti est v̄tus dei ꝛ sapiā dei
xp̄ūs in lumine ꝑpetuo incōmutabi
lis veritatis ad quā visionē seruamᷣ
ad quā visionē differimur. ad quā vi
sionem fide mūdamᷣ a q̄ visione tol-
litur impius ne videat honorē dm̄: h̄
ergo volens oñdere tecū p̄ncipiū in
die v̄tutis tue Quid ē tecū principiū:
Quodlibet pone principiū Si ipsuꝫ
xp̄m :pocius diceretur tu es p̄ncipiū
q̄ꝫ tecū principiū Rñdit em̄ interro-
gantibus tu q̇s es et ait . principium
q̇ ꝛ loquor vobis : cū sit principiuꝫ et
pater de quo vnigenitus fili⁹ in quo
principio erat v̄bum q₂ verbū erat a

pud deū Quid ergo: Si ꝛ pater prin
cipiuꝫ ꝛ fili⁹ principiū duo p̄ncipia:
Absit Sicut em̄ pater de⁹ ꝛ fili⁹ de⁹
pater aūt ꝛ filius nō duo dij sed vn⁹
deus : sic pater p̄ncipium ꝛ fili⁹ prin
cipiū pater āt ꝛ filius nō duo sꝫ vnū
p̄ncipiū Tecū principiū tūc videberꝫ
quomō tecū sit principiū: Nō em̄ et
hic nō tecū principiū Nō em̄ cum dix
isti .ecce itis quisqꝫ ad sua ꝛ me soluꝫ
relinquitis : ꝛ nō sum solus q₂ pater
mecū ē Et hic ergo tecū p̄ncipiū Dix
isti em̄ ꝛ alibi pater āt in me manens
facit oꝑa sua Tecū p̄ncipiū nec vm-
q̄m a te seꝑatus est pater : sed qñ vi-
debitur tecū eē p̄ncipium tūc mani-
festū erit omnibꝫ similibꝫ tibi factis.
qm̄ videbūt te sicuti es Etem̄ h̄ phi-
lippus te videbat ꝛ p₂ēꝫ q̄rebat Tūc
ergo videbitur qḋ nūc creditur Tūc
tecū principiū videntibꝫ sanctꝫ vidē-
tibus iustis sublatꝫ de medio impijs
ne videant gl̄am dm̄ Nō ergo cre-
damus frēs : qḋ tūc videam⁹ Nā et
philippus obiurgat⁹ ē qḋ q̄reret vi-
dere p₂ēm . cū in ipo filio non agnos
ceret p₂ēm tanto tpe vobiscū sum et
nō cognouistis me: Philippe qui vi
det me videt ꝛ p₂ēm Sed q̇ me videt
nō qui formā serui in me videt Qui ḡ
me videt qualē me abscondi timenti
bus me q̄lem me videndū ꝑficio spe
rantibꝫ in me : videt ꝛ p₂ēm Sꝫ q₂ is-
ta visio opus erit .nūc ꝑ illa q̇d habe
bimus: Videam⁹ q̇d dicam⁹ philip-
po cui dixerat q̇ me videt videt ꝛ pa-
trem Quasi ei philippus tacit⁹ rñde
ret ꝛ quō te videbo si aliter viderꝫ q̄ꝫ
forma serui . aut quō videbo p₂ēꝫ vt
inualid⁹ hō mortalis puluis ꝛ cinis:
cōuersus ad eū differens visionē im
perans fideꝫ . q̇ dixerat qui me videt
videt ꝛ p₂ēm q₂ multū erat ad philip
pū ꝛ longe ab eo erat videre non cre

dis inq̄t qꝛ ego in prē et pater in me? Nō videre nōdū potes crede: vt videre merearis Cū ergo ventū fuerit vt videamꝰ tūc apparebit tecū pⁿcipium in die v̄tutꝫ tue. v̄tus v̄tutꝫ tue nō v̄tus infirmitatis tue qꝛ ibi v̄tus v̄tutis tue Habent nunc hoīēs in fide in spe in caritate. in bonis opibus v̄tutes suas: sed ibūt a v̄tutibꝫ in virtutem Tecū ergo pⁿcipiū. videberis cū prē in prē: vt pater tecū pⁿcipiū i die v̄tutis tue. illius v̄tutis tue quā impius nō videbit Nā ⁊ h̄ infirmū tuū fortius ē hoībus Etenī in die v̄tutis tue tecū principiū De q̄ v̄tute dicꝫ expone: qꝛ ⁊ hic vt dcm̄ est noiāta ē virtus. v̄tus eiꝰ cū emittitur v̄ga. v̄ga v̄tutis eius ex syon vt dn̄etur in medio inimicoꝝ suoꝝ De q̄ v̄tute dicis?

In splendore scōrū In splendore inq̄t scōꝝ De ipa v̄tute dicit qn̄ erūt i splendore sancti. nō qn̄ adhuc t̄renā carnē gestantes ⁊ in corpe mortali atq꜄ corruptibili gemētes qd aggrauat aiām. ⁊ deprimit t̄rena inhabitatio sensum multa cogitantē Cū ipse cogitationes inuicē nō vident? nō h̄ ē in splendore scōꝝ Sed qd ē in splendore scōꝝ? Donec v̄eiat dn̄s ⁊ illuminet abscondita tn̄brarū ⁊ manifestabit cogitationes cordis ⁊ tūc laus erit vnicuiq꜄ a deo Hoc erit in splendore scōꝝ qꝛ tūc iusti fulgebūt in regno patris sui sicut sol Audite em̄ qd sit h̄: in splendore scōꝝ Veniet inquit messis. veniet finis seculi. mittet paterfamilias angelos suos et colligēt de regno eiꝰ oiā scandala et mittet in camino ignis ardentis: tūc iusti fulgebūt sicut sol i regno patris sui In q̄ regno Videte si visio q̄dam seruat? de q̄ nobis dictū ē tecū pⁿcipiū In q̄ regno? Vtiq꜄ in vita et̄na Nā ad dexteram positis h̄ dcūrus ē: venite bn̄dicti patris mei ꝑcipite regnū qd vobis ꝑatum ē ab origine mūdi Deniq꜄ dāpnatis impijs. segregatꝫ iustis atꝫ laudatꝫ qd sequitur qd dixerat ꝑcipite regnū? Tūc ibūt impij in ambustionē eternā: iusti aūt in vitā eternam Nō dixerat regnū hoc dixerat vitā eternā: quo nō ibūt impij Videte si q̄dam visio ē vita et̄na Hec ē aūt vita eterna vt ꝯgnoscant te solū verū deum ⁊ quē misisti ih̄m xp̄m: qꝛ tecum pⁿcipiū in die v̄tutis tue Ergo tecū principiū in die v̄tutis tue in splēdore scōꝝ: sed h̄ differtur hoc postea dabitur Quid nūc?

Ex vtero an̄ luciferum genui te Quid h̄? Si deꝰ filiū habet nūquid ⁊ vterū? Sꝫ sicut carnis corpa nō habet. qꝛ nec sinū. dictū ē tn̄. qui est in sinu patris ipe enarrauit Qui ē āt sinus ipe est vterus: ⁊ sinus ⁊ vterꝰ ꝓ secreto positꝰ ē Quid est ex vtero? Ex secreto ex occulto de meipo de sb̄stancia mea h̄ ē ex vtero qꝛ gn̄ationem eiꝰ q̄s enarrabit? Accipiamꝰ ergo prēm dicentē ad filiū ex vtero an̄ luciferū genui te Quid ē q̄ an̄ luciferū? Lucifer pro syderibꝫ positus ē: tanq꜄ a ꝑte totū significante scriptura ⁊ ex eminenti stella oiā sydera Sed illa sydera quō fcā sunt? Vt sint in signis ⁊ tꝑibꝫ ⁊ in diebꝫ ⁊ in annis Si ergo ⁊ in signis ⁊ i tꝑibꝫ posita sunt sydera ⁊ lucifer noiātꝰ ē ꝓ syderibꝫ: qd est an̄ luciferū h̄ ē an̄ sydera ⁊ qd est an̄ sydera hoc ē an̄ tꝑa Si ergo an̄ tꝑa. ab eternitate Noli q̄rere qn̄: eternitas nō habꝫ qn̄ Qn̄ ⁊ aliqn̄: v̄ba sunt tꝑm De prē nō est natꝰ in tꝑe ꝑ quē facta sunt tꝑa Dictū est ergo vt dici oportuit figurate ꝓphetice: vt ⁊ vterus ꝓ secreta sb̄a ⁊ lucifer ꝓ tꝑibus poneretur An vultꝫ vt ipm dauid respiciamꝰ. q̄ dn̄m suum dixit filiū suū? Vt em̄ hoc diceret au-

diuit a dño suo ab illo audiuit a quo falli nõ potuit. & dixit iã dñm suũ. q2 dixit inquit dñs dño meo sede a dextris meis & ipe loqtur ipi⁹ q̃si sermo cõtextus ẽ Si ergo ipe loqtur: forte ipe potuit dicere. ex vtero añ luciferum genui te Ex vtero v̄ginali ex vtero añ luciferũ genui te Si em̃ illa virgo ducẽs p̄paginem de carne dauid ex illo vtero nat⁹ est xp̄s tanq̃m ex vtero genit⁹ a dauid. ex vtero q̃ masculus nõ accessit: ex vtero p̄p̄sus p̄prie ex vtero q2 sol⁹ ex solo vtero Ergo ex vtero inquit ille qui eũ dñm suum dixerat. ex vtero añ luciferũ genui te & hocipm añ luciferum signate dcm̃ & p̄prie dictũ et sic impletum. Noctu em̃ nat⁹ est dñs ex vtero virginis marie indicãt testiõnia pastor̄ qui vigilias exercebãt sup gregẽ suũ Ex vtero añ luciferu3 genui te. O tu dñe meus sedens ad dexterã dm̃ mei vñ & filius me⁹ nisi q2 ex vtero añ luciferũ genui te? Et q̃d nat⁹ es? Iurauit dñs & nõ penitebit eũ tu es sacerdos in eternũ scd̃m ordinẽ melchisedech Ad hoc em̃ natus ex vtero añ luciferum: vt eẽs sacerdos in eternũ scd̃m ordinem melchisedech Si natũ ex vtero de virgine intelligim⁹ añ luciferũ noctu sicut euangelia p̄testantur p̄culdubio iñ ex vtero añ luciferum vt eẽt sacerdos in eternũ scd̃3 ordinẽ melchisedech Nã scd̃m id q̃d natus est de patre deus apud deũ coeternus gignenti nõ sacerdos: sed sacerdos propter carnẽ assumptã p̄p̄t victimã quã p̄ nobis offerret a nob̄ acceptã Iurauit ergo dñs Quid ẽ iurauit dñs? Ergo dñs iurat qui prohibet hoiẽm a iurando? An forte iõ magis hoiẽm p̄hibet a iurando ne in p̄iurium p̄labatur? Et iõ de⁹ mag3 iurat: q2 nõ p̄t eẽ piurus Nõ em̃ q̃ p̄ cõsuetudinem iurandi p̄t lingua in piurium p̄labi. bñ p̄hibetur iurare tanto em̃ longi⁹ erit a piurio quãto erit longe a iurando Qui em̃ iurat hõ. falsum & v̄m iurare p̄t: q̃ aũt non iurat falsum iurare nõ p̄t q2 õino nõ iurat Cur ergo non iuret dñs. q̃ñ dm̃ iuramentum p̄missionis ẽ firmamentu3 Iuret õino Quid ergo tu facis cũ iuras? Testaris deũ Hoc ẽ iurare deũ testari: & iõ molestũ ne ad aliq̃3 falsitatem testẽ adhibeas deũ Si g̊ tu iurando testaris deũ. cur ergo nõ & deus iurãdo testetur seipm̃? Viuo ego dicit dñs iuratio dei ẽ Sic iurauit de semine abrahe. viuo ego dicit dñs. q̊niam audisti vocẽ meã & nõ pep̄cisti filio tuo vnico propter me: nisi bñdicens bñdicam te. et implendo implebo semẽ tuu3 sicut stellas celi. & sicut harena q̃ est ad labiũ maris: et bñdicentur in semine tuo oẽs gentes Et semen abrahe q̃d ẽ xp̄s. ille semen abrahe accipiẽs carnem de semiẽ abrahe: erit sacerdos in eternũ scd̃m ordinem melchisedech De sacerdocio ergo scd̃m ordinẽ melchisedech iurauit dñs & nõ penitebit eũ Quid de sacerdocio scd̃m ordinẽ aaron? Nunquid penitet deũ sicut hoiẽm aut nolẽs cadit in aliquid vt faciat. aut imp̄rudẽs p̄labitur vt postea eũ de suo p̄lapsu peniteat? Scit q̃d agat. scit quousq3 q̃d p̄grediatur vñ in aliud p̄mutetur in p̄tãte rcõris est Sed p̄niã muta° rerũ significatur Quõ em̃ tu cũ aliq̃d te penit3 doles factũ q̃d fecisti. sic q̃ñ aliq̃d deus p̄ter spem hõim idest preter q̃3 sp̄ant hoiẽs mutat in aliud penitere se dicit vsq3 adeo vt & de pena nostra peniteat eũ. si nos de via nrã mala p̄eituerit Iurauit ergo dñs iurauit firmauit. nõ eum penitebit nõ mutabit Sed sacerdos scd̃m q̃d Nũ

quid erũt ille hostie victime oblate a
patriarchis . are sanguinis ⁊ tabna-
culum ⁊ illa testamẽti veteris sacmẽ
ta: Absit Iã illa sblata sunt euerso iã
templo remoto illo sacerdocio . peũ
te victima eorũ ⁊ sacrificio Hec nec
iudei hñt: vident perisse iã sacerdoci
um scdm ordinem aaron ⁊ nõ agnos
cunt sacerdociũ scdm ordinẽ melchi
sedech Tu es sacerdos in eternũ sᵐ
ordinẽ melchisedech Fidelibꝫ loquor
si quid nõ intelligũt cathecumini . au
ferant pigriciã . festinent ad noticiã
Nõ ergo opus est misteria ꝓmere:
scripture vobis intimẽt qd ẽ sacerdo
ciũ scdꝫ ordinẽ melchisedech Dñs
a dextris tuis Dñs dixerat sede a dex
tris meis: nũc dñs a dextris eiꝰ qua
si mutauerũt sedes An forte sic poci
us iurauit dñs ⁊ non penitebit eũ tu
es sacerdos in eternũ: Ad xp̃m dictũ
est: tu es sacerdos in eternũ Iurauit
dñs Quis dñs: Qui dixit dño meo
sede a dextris meis ip̃e iurauit tu es
sacerdos in eternũ scdm ordinẽ mel-
chisedech: ⁊ ad ip̃m dñm qui iurauit
sermo directus ẽ dñs a dextris meis
O tu dñe qui iurasti ⁊ dixisti tu es sa
cerdos in eternũ scdm ordinẽ melchi
sedech . ip̃e sacerdos in eternũ dñs ẽ
a dextris tuis: ip̃e inq̃m sacerdos in
eternũ de quo iurasti dñs ẽ a dextris
tuis . qꝛ eidem dño meo dixisti sede a
dextris meis quoadusqꝫ ponã inimi
cos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ Iste er
go dñs qui ẽ a dextris tuis de q̊ iuras
ti ⁊ cui iurasti dicens . tu es sacerdos
in eternũ scdm ordinẽ melchisedech.

Conquassauit in die ire sue reges
Ip̃e vtiqꝫ xp̃s dñs a dextris tuis cui
iurasti ⁊ nõ penitebit te Quid agit sa
cerdos in eternũ . quid agit: Qui est
ad dexterã dei ⁊ interpellat ꝓ nobis
tanq̃m sacerdos intrans in interiora

vł in scã scõꝝ . in secreta celorũ . ille so
lus nõ habẽs peccatũ . ⁊ id facile mũ
dans a peccatis . ille ergo a dextris tu
is . conquassauit in die ire sue reges.
Quos reges q̃ris: Excidit tibi . astite
runt reges terre ⁊ principes ꝯuene-
runt in vnũ aduꝰsus dñm ⁊ aduersus
xp̃m eiꝰ: Hos reges ꝯquassauit gł'a
sua ⁊ pondere nõis sui infirmos red
didit reges vt nõ possent efficere qd
volebant Conati em̃ sunt multũ de-
lere nomẽ xp̃ianũ de terra ⁊ non po
tuerunt qꝛ q̃ offenderit in lapidẽ illũ
cõquassabitur Offenderũt ergo in la
pidem offensionis: ⁊ id cõquassati sũt
reges . cũ dicũt quis ẽ xp̃us: Nescio
quis iudeus nescio q̃s galileus sic oc
cisus sic mortuus Lapis ẽ añ oclos
tuos quasi viliter ⁊ hũiliter iacẽs . id
ꝯtempnendo offendis . offendendo
cadis cadendo quassaris Si ergo tã
ta ẽ ira occulti quid erit iudiciũ mani
festi: Audistis iram occulti de q̃ psal
mus inscribitur ꝓ occultis filij: no-
nus psalmꝰ si bñ memini inscribitur
ꝓ occultis filij . et ibi ostenditur iudi
cium occultũ ire occulte Irato dõ vi
uunt qui in lapidem illũ offendũt cõ-
quassant Et quo valet qd ꝯquassan-
tur: Audiet de iudicio futuro . qꝛ qui
offenderit in lapidẽ illũ ait ꝯquassa-
bitur: sup quẽ v̂o ceciderit lapis ille
cõteret eũ Cũ ergo offenditur in eũ
quasi hũilis iacet . ⁊ tunc ꝯquassat cũ
aũt cõteret desuꝑ veniet Videte quẽ
admodũ hijs binis v̂bis cõquassabit
⁊ cõteret Offendit in eũ: ⁊ veniet su
per eũ Distributa sunt duo tp̃a humi
litatis et claritatis xp̃i . occulte pene
⁊ iudicij futuri: eum nõ cõteret veni
ens quẽ nõ quassat iacens Iacẽs di-
co tãq̃m cõtemptibilis apparẽs Nã
ille a dextris dei ẽ ⁊ valide ex alto cla
mauit . saule saule quid me ꝑsequeris

Sed tn̄ ꝗuis de celo non diceret qđ
me pseq̄ris quē nemo tāgebat ñ ita i
celo ad dexterā patris sederet vt ꝛ in
terra in nobis q̄si iaceret Dn̄s a dex-
tris tuis :cōquassabit in die ire sue re
ges Judicabit in gentibꝫ sed nunc
ꝑ occultis Erit em̄ ꝛ iudiciū manifes
tum iudicabit in gentibus: mō em̄ fit
perit memoria eoꝝ cū sonitu In ipo
psalmo est ꝑ occultis .perit memo-
ria eoꝝ cū sonitu ꝛ dn̄s ineternū per
manet: parauit in iudicio sedē suam
ꝛ ipe iudicabit orbē terrarū in equi-
tate Ibi dictū ē increpasti gētes ꝛ pe
riit impius nomē eoꝝ delesti in eter
num :hoc occulte agitur In die ergo
ire sue ꝯquassabit reges :iudicabit in
gentibꝫ Quō: Audi qđ seq̄tur R e-
plebit ruinas Mō sic iudicabit in gē
tibus vt repleat ruinas :nā q̄n in finē
iudicauerit dāpnabit ruinas Reple-
bit ruinas Quas ruinas: Quisq̄s a
noīē ei⁹ timuerit cadet :cū ceciderit e
uertetur qđ erat . vt edificetur qđ nō
erat Judicabit in gentibꝫ replebit ru
inas Quisq̄s ꝯtumax es in xp̄m .ca-
suram turrim in altū erexisti hoīem
vt teip̄m deiciens hūilis reddaris: se
dentis ad dexterā patris pedibꝫ pro
uoluaris vt fiat in te ruina cōstruen
da Nā si ꝑmanes in mala altitudine
tūc deicieris q̄n nō edificaberis Et ei
de talibꝫ dicit in alio psalmo scriptu-
ra :destrue eos ꝛ non edificabis eos
Proculdubio non diceret de q̄busdā
destrue eos ꝛ nō edificabis eos :nisi
quosdam ita destrueret vt edificaret
Nō fit hoc tp̄e cū xp̄us in gentibꝫ ita
iudicat vt repleat ruinas : cōquassa-
bit capita sup terrā multā Hic super
terrā in hac vita : cōquassabit capita
in terra multa De supbis hūiles facit
ꝛ audeo dicere frēs mei .vtile ē capi-
te quassato hic hūiliter ābulare. q̄ ca
pite erecto in iudiciū eterne mortis i
cidere Multa capita cōquassabit ru
inas faciendo :sed replendo edifica-
bit D e torrente in via bibet : prop
terea exaltabit caput Videamus ꝛ in
via bibentem de torrente ꝑmo Quis
est torrens: Profluxio mortalitatis
huāne Sicut em̄ torrens pluuialibꝫ
aquis colligit᷑ . redūdat ꝑstrepit cur
rit ꝛ currendo decurrit id ē cursum fi
nit : sic ꝛ omnis iste cursus mortali-
tatis Nascūtur oēs viuūt moriūtur
et aliis morientibꝫ alii nascūtur rur-
sus q̄b illis moriētibꝫ alii oriunt᷑ suc-
cedūt accedūt decedūt nec manebūt.
Quid h̄ tenetur qđ nō currit: Quid
nō q̄si de pluuia collectū it in abyssuꝫ:
Quō em̄ fluuius repente collect⁹ de
pluuia . de guttis ymbriū . it in mare
nec apparet nec apparebat anteq̄ de
pluuia colligeretur . sic hoc gen⁹ huā
num de occultis colligitur ꝛ profluit
morte Rursum in occultū ꝑgit medi
um h̄ sonat ꝛ transit De h̄ torrente bi
bit ille :nō est dedignatus bibere de h̄
torrente Bibere em̄ de h̄ torrente illi
erat nasci ꝛ mori Hoc habꝫ ꝛ torrēs
iste : natiuitatē et mortem Suscepit
hāc xp̄s .natus ē .mortu⁹ ē :ita de tor
rente in via bibit : exultauit em̄ vt gy
gas ad currendā viam De torrente ḡ
in via bibit :q2 in via pccōꝝ nō stetit
Quia ḡ de torrente in via bibit ꝓpte
rea exaltauit caput : id ē q2 humiliat⁹
est ꝛ fact⁹ ē subditus vsq3 ad morteꝫ
mortē āt crucis ꝓpterea eū de⁹ exal-
tauit a mortuis ꝛ donauit ei nomen
qđ est sup oē nomē vt in noīe ih̄u oē
genu flectatur celestiū ꝛ terrestriū ꝛ infer
noꝝ : ꝛ ōnis lingua ꝯfiteatur q2 dn̄s
ih̄s xp̄us in gl̄a ē dei patris

Explicit p̄s c. ix. Incipit p̄s c. x.

V Enerūt dies vt cantemus
all'a Adesto te aīo frēs ad ꝑ

cipienda q̄ dn̄s suggerit ad exhortati
onem nr̄am et nutriendā caritatez q̄
nobis inherere deo bonū est Adesto
te aiō cantatores boni filij laudis : et
gl'e sempiterne veri et incorrupti dei
Adestote intenti q̇ nostis cantare et
psallere in cordibꝫ vr̄is dn̄o : grās sp
agentes in ōnibꝫ ꝛ laudate deū Hoc
ē em̄ all'a Et hij quidē dies veniūt trā
situri transeūt qꝫ venturi ꝛ significāt
diem qui nō venit nec transit : qꝛ nec
hesterno p̄itur vt veniat : nec crasti-
no vrgetur vt trāseat Ad quem sane
nos cuꝫ venerimꝰ inherentes ei nec
nos transibimꝰ . et sicut quodā loco
canitur deo beati q̇ habitāt in domo
tua in sc'la sc'oruꝫ laudabūt te . ħ erit
ociosoꝝ negociū hoc opus vacantiū
hec actio q̇etoꝝ ħ cura scōꝝ Sicut ei
dies isti p̄teritis diebꝫ q̄dragesime q̇-
bus añ resurrectionē dn̄ici corpis vi
te huiꝰ significatur meror solēpniter
grata hylaritate succedūt : sic dies il-
le qui post resurrectionē dabit² ple-
nario corpi dn̄ hoc ē scē eccē cūctis
vite huiꝰ erūpnis atqꝫ doloribus ex
clusis perpetua beatitudine succedet
Hec āt vita de nobis exigit cōtinen-
tiam : vt eciā cū labore ꝛ luctamiē in
gemiscentes grauati ꝛ habitaculum
nr̄m qd̄ de celo ē supindui cupientes
a sc'aribus delcātionibꝫ tēperemꝰ ꝛ
significatur q̄dragesimo numero q̇ ꝛ
moyses ꝛ helyas ꝛ ip̄e dn̄s ieiunaue
runt Precipitur em̄ nobis et ex lege
ꝛ ex ꝓphetis ꝛ ex ip̄o euāgelio qd̄ tes
timoniū habet a lege et ꝓphetis vn̄ e
ciam ī mōte inter vtrāqꝫ p̄sonā medi
us saluator effulsit vt ab omnibꝫ mū
di illecebris quibꝫ captiui hoīēs obli
uiscuntur deū . auiditatem nr̄am tāqꝫ
ieiunio t̄pantie refrenemus q̄diu re
fectio decalogi legis tanqꝫ psalteriuꝫ
decē cordarū p̄ quatuor eiusdē mūdi

p̄tes id est toto orbe p̄dicatur vt de-
cem quater ducta q̄dragenarium nu
merum signent quinq̄genario v̂o nu
mero post resurrectionē dn̄ quo cā
tamꝰ all'a nō cuiusdā t̄pis finis ꝛ trā
situs sed btā illa significatur et̄nitas
qꝛ denariꝰ additꝰ q̄dragenario labo
rantibus in hac vita fidelibꝫ merces
illa p̄soluitur quā ꝛ primis ꝛ nouissi-
mis paterfamilias p̄parauit equalē
Audiamꝰ itaqꝫ plenum diuina laude
pectus populi dei Ecce p̄sona in hoc
psalmo quēdam exultantē felici exul
tatione p̄figurat ꝛ scaturientē corde
in amore dei populū scilꝫ corpꝰ cris-
ti ab ōni malo liberatū ¶ Psalmꝰ

Confitebor tibi inq̇t dn̄e in to
to corde meo Nō semp̄ ꝯfes-
sio pccōꝝ est : sed laus dei deuotione
cōfessionis exp̄mitur Illa luget hec
gaudet illa medico vulnus ondit hec
de sanitate grās agit Hec ꝯfessio quē
dam significat nō soluꝫ ab omni ma-
lo liberatuꝫ sed eciā a malignis ōnibꝫ
separatū Et iō videamꝰ vbi cōfitea-
tur dn̄o in toto corde In ꝯsilio in
quit rcōrum ꝛ cōgregatione Credo
qꝛ sedebūt sup̄ duodecim thronos iu
dicantes duodecim tribꝫ isrl' Nullus
em̄ iam inter eos iniquus nulliꝰ iude
furta tolerātur . nullus symōmagus
baptizatur . sp̄m volens emere dū co
gitat vēdere Nullus alexāder erariꝰ
m'lta mala ondit : nullus ouina pelle
tectus falsa fraternitate surrepit In
ter quales nūc nccē est eccā gemat : ꝛ
q̄les tūc oportet cū oēs iusti congre
gabūtur excludat Hec sunt magna
op̄a dn̄ exq̇sita in oēs volūtates eiꝰ
p̄ q̄s nullū cōfitentē deserit miā Nul
lius ē iniq̇tas impunita : qn̄ flagellat
eciā oēm filiū quē recipit Sꝫ si iustꝰ
vix saluabitur pccōr ꝛ impiꝰ vbi pa-
rebūt ? Eligat sibi hō qd̄ libet : non sic

cõstituta sunt opa dñi vt creatura in arbitrio libero ꝯstituta creatoris su peret volũtatẽ eciã si ꝯtra eiꝰ fiat vo luntatẽ Nõ vult deꝰ vt pecces nã ꝓ hibet: tñ si peccaueris ne putes ho- minem fecisse qd̄ voluit ⁊ iõ accidisse qd̄ noluit Sicᵗ eñi vult vt hõ nõ pec- cet ita vult peccanti ꝑcere vt reuiuat ⁊ viuat ita vult postremo in pccõ ꝑ- seuerantẽ punire vt iusticie potẽciã cõtumax nõ euadat: ita ꝗcquid elege ris õipotenti non deerit vñ suã de te ꝯpleat volũtatem Magna eñi opa dñi: exꝗsita in omnes volũtates eiꝰ.

Confessio ⁊ magnificentia opus eiꝰ Quid magnificentiꝰ ꝙ̄ iustificarẽ impiũ? Sed opus fortasse hõis ꝑue nit istã magnificẽtiã dei: vt cũ fuerit pccã cõfessus iustificari mereatᵘ Des cendit eñi de templo iustificatꝰ pub licanus magꝭ ꝙ̄ pharizeus. qꝛ nec o- culos ad celũ audebat leuare: sed ꝑ- cutiebat pectus suũ dicens. deꝰ ꝓpi cius esto m̄ pccõri Hec ẽ magnificẽ cia dñi iustificatio pccõris qm̄ qui se humiliat exaltabitur ⁊ ꝗ se exaltat hu miliabitur Hec ẽ magnificentia dñi qm̄ cui plurimũ dimittitur plurimũ diligit Hec magnificẽtia dñi qm̄ vbi habũdauit peccatũ supabũdauit ğ cia Sed fortasse ex opibꝫ Nõ inꝗt ex opibus: ne forte ꝗs extollatur Ipiꝰ eñi sumꝰ figmentũ: creati in opibus bonis Justiciã eñi hõ nõ opatur ni- si iustificatus credẽs ãt in eũ ꝗ iusti- ficat impium. a fide incipit vt bona opa nõ ꝑcedentia qd̄ meruit. sed cõ- sequentia qd̄ accepit oñdant Vñ er- go illa cõfessio? Nõdũ quidẽ opus ẽ iusticie ſꝫ delicti improbatio Sꝫ quo quomodo se habeat nec in ip̄a de te hõ glorieris vt qui gl'atur in dño glo rietur Quid ãt habes qd̄ nõ accepis- ti? Nõ ğ sola magnificentia ꝗ iustifi catur impiꝰ sed ⁊ ꝯfessio ⁊ magnificẽ tia opus eiꝰ Quid ergo dicimꝰ quia cui vult miseretᵘ ⁊ quẽ vult obdurat? Nũquid iniꝗtas apud deum? Absit

Iusticia eñi eius manet in scl'm se culi Tu ãt hõ de hoc scl'o quis es qui respõdeas deo? Memoriã fecit mi rabiliũ suoꝝ: hũc humilians ⁊ hũc ex altans Memoriam fecit mirabiliũ suoꝝ. reseruans oportune inusitata ꝓdigia que nõ infirmitas hõis noui tati intenta meminerit cũ sint eꝰ mi- racula cotidiana maiora. tot ꝑ vniu sam terrã arbores creat ⁊ nemo mi- ratur arefecit verbo vuam et stupe- facta sunt corda mortalium: sed me moriã fecit mirabilium suorum Hoc eñi miracl'm maxime attentis cordi bus inherebit: qd̄ assiduitas non vile fecerit Quid ãt ꝓfuerũt miracula ni si vt timeretur? Quid porro ꝓdesset timor. nisi Misericors ⁊ miserator dñs escam daret timentibꝫ se. escam ꝗ nõ corrumpitur panem qui de celo descendit quem nullis meritꝭ dedit? Etem̄ xp̄s pro impiis mortuꝰ ẽ Ne mo ergo talem escã daret. nisi miseri cors et miserator dñs Nõ si tantam dedit huic vite si v̊bum carnẽ factũ pccõꝝ iustificandꝰ accepit quid in fu turo scl'o glorificatus accipiet Me mor eñi erit in seculũ testamenti sui Nec totũ dedit ꝗ pignꝰ dedit For titudinem operum suoꝝ annũciabit ppl'o suo Nõ cõtristentur israhelite sancti ꝗ dimiserũt oĩa sua et secuti sũ eum non ꝯtristentur dicẽtes ꝗsnam poterit saluꝰ fieri qꝛ faciliꝰ intrat ca melus ꝑ foramẽ acus ꝙ̄ diues in reg num celoꝝ? Annunciabit eis fortitu dinem operum suorũ qm̄ ꝗ hõibꝫ dif ficilia sunt deo facilia sunt Vt det illis hereditatem gẽtium Itum ẽ eñi ⁊ ad gentes et preceptum diuitibus

huiꝰ seculi nō supbe sape . neq₃ sꝑare
in incerto diuiciaru₃ . sed in deo viuo
cui facile ē qđ hōib₃ difficile ē Sic em̄
multi vocati sunt . sic occupata ē he-
reditas gentiū : sic factū ē vt eciā plu
rimi q̄ dimiserunt oiā sua in hac vita
vt seq̄rentur eū . vitā eciā ipam ꝓ no
minis eius ꝯfessione cōtempnerent
⁊ tanq₃ cameli hūiliantes se ad portā
da onera p̄ssurarū intrarēt eciā sicut
ꝑ foramen acus per ꝯpungētes pas
sionis angustias Ipe fecit h̄ cui oiā
possibilia sunt Opera manuū eius
veritas ⁊ iudiciū Teneatur vitas ab
hijs qui iudicantur hic : iudicantur h̄
martires ⁊ ad iudiciū ꝑducūtur quo
nō solū eos a quib₃ iudicati sunt s₃ e-
ciam angelos iudicent aduisus quos
eis erat colluctatio eciā cū ab homi-
nibus iudicari viderētur quos nō se
pararet a xp̄o tribulatio angustia fa
mes nuditas gladius Fidelia em̄
omnia mādata eiꝰ Nō fallit . exhibet
qđ ꝓmisit nō tn̄ est hic expectandu₃ .
nō hic sperandū : sed Confirmata
sunt in seculū seculi fcā in vitate et in
iusticia Hoc ē verū ⁊ iustū vt h̄ labo
retur illic requiescatur : q₂ Redēp
tionem misit pplo suo Vn̄ aūt redi-
mūtur nisi a captiuitate ꝑegrinatio-
nis huiꝰ : Nō ergo requies nisi in ce-
lesti patria req̄ratur Dedit quidē de-
us israhelitis carnalib₃ terrenā iheru
salem q̄ seruit cū filijs suis : sed h̄ ve-
tus testamētū est ad veterē hoiem ꝑ
tinens Qui āt ibi figurā intellexerūt
heredes eciā tūc noui testamenti ex
titerūt : qm̄ que sursum ē ihrl'm libe-
ra est que est mr̄ nrā eterna in cel' Ve
tere aūt illo re ipa ꝓbatum ē transi-
toria ꝓmisisse Mandauit quippe i
eternū testamentū suu₃ Sed qđ nisi
nouū : Cuiꝰ heres quisq̄s eē voluer₃
nolo te fallas . nec terrā trahentē lac
⁊ mel carnaliter cogites nō amena ꝑ
dia . nō ortos fructiferos et opacos
nō tale aliquid mediteris adipisci . q̄-
le solet hic oculus auaricie concupis
cere Cum em̄ sit radix oīuū maloru₃
cupiditas ꝑtinenda ē vt hic cōsuma-
tur nō differenda vt ibi sacietur Pri
mo penas fuge . gehēnas deuita an-
teq̄m desideres ꝓmittentē deū . caue
minantē Sanctū ⁊ terribile nomē
eiꝰ Pro delicijs āt omnib₃ huiꝰ secu
li q̄les tibi expertus es vl' augere ac mł
tiplicare cogitando potes : imortali
um deliciarū mrēm ꝯcupisse sapien-
tiam Sed iniciū sapiē timor domi
ni Delectabit illa ⁊ ineffabiliter ꝓcul
dubio delectabit castis atq₃ eternis
veritatis amplexibus : sed ṗus tibi
donanda sunt debita q̄₃ ṗmia flagitā
da Inicium ergo sapientie timor do
mini Bonus est intellectꝰ q̄s negat :
S₃ intelligere ⁊ nō facere ꝑiculosu₃
ē Bonus ergo facientib₃ : nec extol-
lat mentē in supbiam Cuiꝰ em̄ tiōr ē
iniciū sapientie Laus eꝰ manet in
seculū seculi : ⁊ hoc erit premium h̄ fi
nis . hec stacio sedesq₃ ꝑpetua Illic in
ueniuntur mandata fidelia cōfirma
ta in seculū seculi : ipa ē hereditas no
ui testamenti mādata ineternū Vnā
pecij inquit a dn̄o hanc req̄ram vt in
habitem in domo dn̄i ꝑ oēs dies vi-
te mee Beati em̄ qui habitant in do-
mo dn̄i in scl'a scl'orū laudabūt eum :
qm̄ laus eiꝰ manet in seculū seculi
Explicit tractatꝰ de psalmo c . x . In-
cipit de ps̄o c . xi°.

Credo qđ attēdistꝭ frēs hꝰ
titulū ps̄i memorieq₃ man
dastis Cōuersio inq̄t aggei ⁊ zacha-
rie Nōdū erant isti ꝓphete cum ista
cātata sunt Nāq₃ inter tempus da-
uid et trāsmigrationē populi isrl' in
babiloniam q̄tuordecim ḡnationes

numerāt᷑: sic᷑ diuina scriptura marie
q̧ mathe⁹ euāgelista testatur Euersi
ōt templi renouatio scd̄m sancti ihe-
remie ꝓphiam. ex illa trāsmigratiō̄
post septuaginta ānos sꝑabat᷑ Qui
cū ꝯplerētur sub dario rege babilōis
impleti sunt spū scō hij duo ꝓphe ag
geus ⁊ zacharias: ⁊ ābo post inuicē
intra vnū ānū prophare ceperūt qd̄
ad renouationē tēpli sicut tāto añ ꝑ
dictum ē ꝑtinere videbatur Sȝ quis
q̇s corꝑaliter gestis oculū cordis in
figit neq̧ iñ in grām spūalis intellec
tus extendit᷑ habitat cogitatiō̄ in la
pidibȝ tēpli quibȝ visibil᷑ fabrica ma-
nibus hōim instructa ꝯsurgit nec ipe
lapis viuus efficitur tēplo illi accō-
modatus atq̧ apt⁹ Qd̄ in suo corꝑe
ꝑmū dn̄s figurauit cū ait: soluite tē-
plū h̄ ⁊ triduo suscitabo illud Est em̄
corp⁹ dm̄ pleni⁹ ipa scā eccā cui⁹ ca-
put ascēdit in celū q̇ ē maxime lapis
viuus. lapis angularis: de quo btūs
petrus dicit ad quē accedim⁹ lapidē
viuū ab hōibȝ reprobatū a deo āt e-
lectum ⁊ honorificatū Et vos ğ tāq̧
lapides viui edificamini in domū spi
ritualem in sacerdociū scm̄ offeren-
tes spūales victimas acceptas dō ꝑ
ihm xpm q̄ continet scriptura Ecce
ponā in syon lapidē angularē electū
ꝑciosum: ⁊ q̇ crediderit in illū nō cō-
fundetur Ergo vt fiat quisȝ lapis vi
uus ad talem fabricā ydone⁹. spūali
ter intelligat tēpli renouationē ex ru
ina veteri q̄ in adā fcā est. reꝑationē
noui populi scd̄m nouū hoiēm atȝ ce
lestem vt sicut portauim⁹ ymaginē
t̄reni. portem⁹ ⁊ ymaginē ei⁹ q̇ de ce
lo est: quo possimus post oēs seculi
hui⁹ etates tanq̧ post septuaginta ā
nos qui mistico ꝑfciōnis numero ꝑ̄
signantur ⁊ tanq̄m post captiuitatē
longinq̄ peregrinatōis non ruitura
mole cōstrui. sȝ et̄na imortalitate so
lidari Spūalem q̇ppe ihr̄l'm nō ma-
gis ihr̄l'm iudeoꝝ q̧ vrām eē depute
tis Sicut em̄ dicit apl's. iā non estis
ꝑegrini ⁊ inquilini. sȝ estis ciues scō-
rum ⁊ domestici dei. suꝑedificati su-
per fundamentū aploꝝ ⁊ ꝓpharū ip
so summo angulari lapide xpo ihu i
quo ōnis edificatio cōstructa crescit
in tēplū sanctū in dn̄o in q̊ ⁊ vos co-
edificamini in habitacl'm dm̄ i spū: h̄
ē tēplū dei ad qd̄ ꝑtinet sacm̄entū ꝓ
phationis aggei ⁊ zacharie Cui rur-
sus idem apl's dicit: tēplū em̄ dī scm̄
ē qd̄ estꝭ vos Quisq̇s igit᷑ se ad op⁹
hui⁹ coedificatōis ⁊ ad spem scē fir-
meq̧ ꝯpaginis tq̧ lapidē viuū ab hu
ius mūdi ruinosa labe ꝯūtit intellig᷑
titulū psalmi. intelligit ꝯuersionē ag
gei ⁊ zacharie Cantet ğ q̄ sequūt: nō
tā lingua ⁊ voce q̧ vita Erit em̄ edifi
cij ꝑfciō ineffabil᷑ pax illa sapiē c⁹ est
iniciū tiōr dm̄ Hīc ergo incipiat quē e
dificat ista ꝯuersio ¶ Psalm⁹

Beat⁹ vir q̇ timet dn̄m: in mā
datis ei⁹ volet nimis Viderit
deus qui solus ⁊ v̂aciter ⁊ misericor
diter iudicat. quātū iste ꝓficiat i mā
datis ei⁹ qm̄ tēptatio est vita huāna
suꝑ terrā sicut scūs iob dicit: ⁊ iterū
scriptum ē qm̄ corpus qd̄ corrumpi
tur aggrauat aiām. ⁊ deprimit t̄rena
ihabitatio sensuȝ mlta cogitātē Qui
āt iudicat nos dn̄s ē: nec añ tēp⁹ iu-
dicare debem⁹ donec veniat dn̄s ⁊ il
luminet abscondita tenebrarū et ma
nifestet ꝯsilia cordiū: et tūc laus erit
vnicuiq̧ a deo Viderit ğ ille quātum
quisq̧ ꝓficiat in mādatꝭ ei⁹ tn̄ volet
nimis q̇ pacē illi⁹ coedificationis ad
amauerit: nec iā desꝑare debet qm̄ in
mādatis ei⁹ volet nimis ⁊ pax in ter
ra bone voluntatis Unde potens
in terra erit semen eius Semen futu

re messis. oꝑa esse miē apl's testꝫ est qui dicit bonū āt faciētes nō deficia-
mus: tꝑe em̄ proprio metemꝰ Et ite
rū h̄ autē inqt: qui ꝑce seminat ꝑce ⁊
metet Quid āt frēs potentiꝰ. q̄m vt
regnū celoꝝ. nō solum zacheus emat
dimidio rerū suarū. sed ⁊ vidua duo
bus minutis. ⁊ tantūdem ibi vterqꝫ
possideant: Quid potentiꝰ q̄ꝫ vt idez
regnū ⁊ thezaurꝫ diuiti. ⁊ calice aque
frigide pauꝑi valeat: Sūt āt qui ista
faciant dū terrena cōquirūt: aut hic
mercedē sꝑantes a dn̄o aut ab homi
nibus placere cupientes Sed gn̄a
tio rcōrum bn̄dicetur: id est oꝑa eoꝝ
quoꝝ bonus deꝰ isrl' qui rcō sunt cor
de Rcm̄ āt cor ē nō resistere patri e-
mendanti ⁊ credere pollicenti nō eo
rum quibꝫ ꝯmouentur pedes ⁊ effū-
duntur gressus atqꝫ labuntur sicut ī
alio psalmo canitur. dū zelant in pec
catoribꝫ pacē pccōꝝ videntes: ⁊ pu-
tant ꝑire oꝑa sua qꝛ non eis merces
redditur ꝑitura At iste vir qui timet
dn̄m ⁊ in templū sanctū dei cōuersio
ne recti cordis aptatur. nec gl'am ho
minū q̄rit. nec t̄renas diuicias cōcu-
piscit: ⁊ tn̄ Glorie et diuicie in do-
mo eius Domus em̄ eiꝰ cor eiꝰ ē vbi
deo habitante opulentiꝰ habitat cuꝫ
spe vite eterne. q̄ꝫ hōibus habitanti-
bus in marmoratis laqueatis qꝫ tec
tis cū timore mortis eterne Quiꝰ
em̄ iusticia manet in seculū seculi ipa
eius gl'a ipe diuicie Illiꝰ em̄ purpu-
ra ⁊ bissus ⁊ epule splēdide. ⁊ cū pres
to sunt transeunt: ⁊ cū ad finem ve-
nerint. aque guttā ex digito stillantē
desiderans ardens lingua clamauit.
Exortū ē in tn̄bris lumē rectꝫ cor-
de Merito dirigūt cor in deū suum
merito ābulant recti cū deo suo p̄po
nentes eiꝰ volūtatē sibi. neqꝫ de sua
quidq̄ꝫ suꝑbe p̄sumētes Meminerīt

em̄ fuisse se aliqn̄ tn̄bras. nūc āt lucē i
dn̄o Misericors ⁊ miserator ⁊ ius-
tus dn̄s deꝰ Delcāt qd̄ miōrs et mise
rator: sed terret fortasse qd̄ iustꝰ do
minus deꝰ Nulla desꝑatione formi
des btē vir q̇ times dn̄m: ⁊ in māda-
tis eiꝰ voles nimis Esto suauis mi-
serere ⁊ cōmoda Ita em̄ iustꝰ ē dn̄s
deꝰ vt iudiciū illi sine miā faciat q̇ nō
fecit miām Suauis āt vir qui mise
retur ⁊ ꝯmodat: nō eū euomet deus
ex ore suo tanq̄m insuauē Dimittite
inquit ⁊ dimittetur vob̄ date ⁊ dabit̄
vobis In eo qd̄ dimittis vt dimitta
tur tibi misereris: in eo qd̄ das vt de
tur tibi cōmodas Q̄muis em̄ gene-
rali noīe ōnis miā dicat̄ q̄ misero sb̄
uenitur. int̄est tn̄ vbi nō īpendis nec
sumptū pecunie nec corꝑalis laboris
industriā: sꝫ ignoscendo qd̄ in te q̇sqꝫ
peccauit ⁊ tuoꝝ gratis ꝯparas veni
am pccōꝝ Hec duo benignitatꝫ offi
cia ignoscendoꝝ pccōꝝ ⁊ bn̄ficiorūꝫ
erogandoꝝ sicut in euāgelio qd̄ ꝯme
morauimus. dimittite et dimittetur
vob̄ date ⁊ dabitur vob̄: sic in isto v̄
su arbitror eē distincta Suauis vir q̇
miseretur ⁊ ꝯmodat Nec pigri simꝰ
ad h̄ frēs: gl'am q̄rit q̇ desiderat vin-
dicari se Sed attende qd̄ scriptū est:
melior ē q̇ vincit irā q̄ꝫ q̇ capit ciuita-
tem Diuicias q̄rit q̇ nō vult dare pau
peribꝫ Attende qd̄ scriptū ē: habebis
thezaurum ſin celo Nō ergo eris in-
gloriosus in ignoscendo. quia de ira
victa laudabiliꝰ triūphatur. non ege
nus t̄buendo qꝛ thezaurꝰ celestis cer
tius possidetur Hunc v̄sum ꝑturie-
bat ille suꝑior: gl'a ⁊ diuicie in domo
eiꝰ Qui h̄ itaqꝫ facit Disposuit ser
mones suos in iudicio Fc̄a ipa s̄mo
nes sunt q̇bus in iudicio defendetur
qd̄ ei non erit sine miā. qꝛ et ipe fecit
miām Qm̄ in eternum non cōmo-

uebitᷣ In memoria eterna erit iustꝰ In memoria eterna erit iustus qꝛ ad dexteram segregatus audiet. venite bn̄dicti patris mei ꝑcipite regnū qđ vobis paratū ē ab origine mūdi Ne qꝫ em̄ aliqua illic eoꝝ nisi opa mīē cō memorātur Audient ḡ venite bn̄dic ti patris mei qꝛ generatio rcōꝝ bn̄-dicetur Sic in memoria etn̄a erit iustus Et ab auditu malo nō timebit Quid dici habꝫ hijs q̄ a sinistris erūt: Ite in ignem eternū: q̄ ꝑparatus est dyabolo ⁊ angelis eiꝰ Itaqꝫ hic non sua q̄rit sed q̄ ih̄u xp̄i Labores paciē tissime tolerat: promissa fidenter expectat Paratuꝫ ē coꝛ eius ſꝑare in dn̄o: neqꝫ vllis tēptationibꝫ frangitᷣ Confirmatū ē coꝛ eiꝰ: nō ꝯmouebitur donec videat suꝑ inimicos suos Inimici eiꝰ hic videre bona voluerunt: ⁊ cū eis inuisibiliaᷓ ꝓmitterentur dicebāt. quis on̄dit nobis bona: Cōfirmetur ergo coꝛ nr̄m: nec ꝯmoueamur donec videamꝰ super inimicos nrōs Illi em̄ volunt videre bona hōim in terra morientiū: nos credimus videre bona dm̄ in terra viuētium Sed magnū ē ꝯfirmatū habere coꝛ ⁊ non ꝯmoueri: cū illi gaudent qui amant qđ vident. ⁊ insultant ei q̄ qđ non videt sperat Et nō ꝯmouebitur donec videat: ⁊ ip̄e nō deoꝛsuꝫ qđ inimici eiꝰ. sed sursum suꝑ inimicos suos qđ oculus non vidit. nec auris audiuit nec in coꝛ hōis ascendit q̄ preparauit deus diligentibꝫ eū Quanti valet hoc qđ non videtur et emitur: Tāto quātum quisqꝫ habere potuerit ꝓpter hoc et ille: sꝑsit dedit pauperibus Nō videbat ⁊ emebat: sed ille thesaurum seruabat in celo. q̄ esurire ⁊ sitire in pauperibꝫ dignabatur i terra Nō mirū ē igitur si iusticia eiꝰ manet in scl'm seculi: custode illo qui custodit scl'a Cornu eiꝰ exaltabitᷣ i gl'a: cuiꝰ humilitas a suꝑbis cōtempnabatur Peccatoꝛ videbit ⁊ irascetur: sera illa scilicet atqꝫ infructuosa pniā Nā irascetur. cui magis q̄m sibi cū dicet qđ nobis ꝓfuit suꝑbia ⁊ diuiciarum iactātia quid ꝯtulit nobis: Videns coꝛnu eiꝰ exaltari in gl'a qui sparsit ⁊ dedit pauperibꝫ Dentibꝫ suis fremet ⁊ tabescet: qꝛ illic erit ploratus ⁊ stridoꝛ dētium Nō em̄ frendet ⁊ virescet. sicut fieret si oportuno eū tꝑe peniteret: sed tūc penitebit cū desideriū pccōꝝ peribit. nullo succedente solacio Peribit desiderium pccōꝛum cū transient omnia tanq̄m vmbꝛa: cū feno arescente flos decidꝫ Verbū aūt dm̄ manet in eternū sicut falsoꝝ btōꝛum vanitate derisum est: sic eoꝛūdeꝫ veroꝝ miseroꝝ ꝑditione semper ridebit

Explicit p̄s c. xi. Incipit p̄s c. xij

Nostis frēs et sepissime audistis in euangelio dn̄m dicere. sinite pueros venire ad me. taliū est em̄ regnū celoꝛū ⁊ iterum. si quis non receperit regnū dei sicut puer non intrabit in illđ ⁊ multis alijs locis dominus deus noster singulare humilitatis exemplum. superbiam veteris hominis ad innouandam humiliter vitam similitudine puerilis etatis accusat Quaproptér kmi cum cantare auditis in psalmis laudate pueri dominum ne arbitremini ad vos istam exhortationem nō ꝑtinere. qꝛ iam coꝛꝑis puericiam suꝑgressi l' iuuenili decoꝛe virescitis vl' senili honoꝛe canescitis Omnibus em̄ vobis dicit apostolus. nolite pueri effici sensibus: sed malicia ꝑuuli estote vt mentibus ꝑfecti sitis Qua malicia maxime n̄ suꝑbia: Ipsa em̄ de vana granditate p̄sumēs non

finit hoiēm ambulare per artam viā
et intrare ꝑ angustā portā Pueri āt
facile intrant ꝑ angustam portā ⁊ iō
nemo nisi puer intrat in regnū celo=
rum Quid āt supbie malicia deteriꝰ
que ꝓpositum nō vult habere nec de
um: Nam scriptum est inicium sup=
bie hōis apostatare a deo Hāc se ad
uersus precepta diuina tumidis cer
uicibus erigentē ⁊ suaui iugo domi
ni resistentem deicite. frangite cōmi
nuite atqꝫ cōsumite Et laudate pu
eri dn̄m laudate nomen dn̄i Jlla em̄
ꝓstrata ⁊ extincta. ex ore infantiū ⁊
lactentiū ꝑficitur laus: illa oppressa
atqꝫ deleta qui gl'atur in dn̄o glorie=
tur Nō cantant ista qui se magnos
putant nō cantant ista q̄ cognoscen=
tes deū non sicut deum glorificaue=
runt aut grās egerūt. se laudant illi
nō deum nō em̄ pueri sunt. nomē su
um pocius ꝓdicare volunt ⁊ nō lau=
dant nomē dn̄i Jtaqꝫ euanuerunt in
cogitacionibꝫ suis ⁊ obscuratū ē in=
sipiens cor eoꝝ ⁊ dicentes se esse sa=
pientes stulti facti sunt Voluerūt la
tissime nomē suum ⁊ altissime diffa=
mari cito ipi in angustias transituri
Deū decet: dn̄m nostrū decet ⁊ sem=
per et vbiqꝫ ꝓdicari Semꝑ ergo ꝓdi
cetur Sit nomen dn̄i bn̄dictum ex
h ⁊ vsqꝫ in scl'm vbiqꝫ ꝓdicetꝰ A so
lis ortu vsqꝫ ad occasum: laudate no
men dn̄i Querat ex me aliqs puero
rum scōrum laudātium nomē dn̄i et
dicat m̄ Ecce vsqꝫ in seculum accipio
vsqꝫ in eternū Cur āt ex hoc. ⁊ nō an̄
hoc ⁊ an̄ omnia scl'a sit nomen domi
ni bn̄dictum: Rn̄debo puulo qui nō
cōtumaciter q̄rit Vobis dicitur pue
ri dn̄i vobis dicitur laudate pueri no
men dn̄i: sit nomen dn̄i bn̄dictū Sit
a nobis nomen dn̄i bn̄dictū ex h vtiꝫ
ex quo nobis dicitur Jncipitis enim
laudare sed sine fine laudate Ex hoc
ergo et vsqꝫ in scl'm sine fine laudate
Ne dicatis incipimꝰ quidē laudare
dn̄m qꝛ pueri sumus sed cū creueri=
mus magniqꝫ fuerimꝰ nos ꝓpos lau=
dabimus No sic pueri nō sic Prop=
terea dicit dn̄s ꝑ ysayam: ego sum ⁊
vsqꝫ dū senescatis ego sum: ille semꝑ
laudandus est Quid ē laudate pueri:
Ex hoc laudate senes et vsqꝫ in secu=
lum. qꝛ senectus vestra albescet qdē
canis sapientie sed nō carnis vetus=
tate marcescet Aut qm̄ h loco humi
litatem pociꝰ videtur significare pu
ericia cui contraria vana ⁊ falsa ē su
perbie magnitudo ⁊ iō dn̄m nisi pue
ri nō laudant quia supbi eum lauda=
re nō norunt Sit senectꝰ vestra pue
rilis. sit ptypericia senilis. id est vt nec
sapiā vrā sit cū supbia nec humilitas
sine sapiā: vt laudetis dn̄m ex hoc et
vsqꝫ in seculum Quacūqꝫ āt in puul'
scis eccā xp̄i diffunditur laudate no=
men dn̄i h ē em̄ a sol' ortu vsqꝫ ad oc
casum laudate noⁿ dn̄i Excelsus
sup oēs gētes dn̄s Gentes hoiēs sū
Quid mirū si sup hoiēs excelsus est
dn̄s Jlli sup se excelsos q̊s colūt ocu
lis vident in celo fulgere solē ⁊ lunaꝫ
⁊ stellas: cui creature seruiūt deserē
tes creatorē dn̄m Et nō solum excel
sus sup oēs gentes dn̄s: verum eciā
Sup celos gl'a eiꝰ Celi sup se susci
piūt eū: ⁊ hūiles eū secū hn̄t ꝯstitutū
carne infra celū q̄ ꝓ illo nō colūt celū
Quis em̄ sicut dn̄s deꝰ nr̄ q̄ in alt'
habitat et humilia respicit: Quisq̄m
putaret qd in altis cel' habitet vn̄ hu
milia trena respiciat Sed humilia
respicit in celo ⁊ in tra Jn quibꝫ g̊ al
tis habitat vn̄ hūilia respiciat in celo
et in terra: An in quibꝫ altis habitat
eciā ipa humilia respicit: Sic em̄ ex=
altat hūiles vt nō faciat supbos Jta

q3 ⁊ in altis habitat q̄s exaltat facit q3
sibi eos celū hoc ē sedē suā ⁊ eos tñ ñ
supbos s3 sp subditos Intuēdo eciā
in ipo celo humilia respicit i quib3 ex
celsis habitat. Spūs em̄ p ysayā ita
loq̄tur h̄ dicit altissim⁹ in excelsis ha
bitans in eternū nomē ei⁹ dñs altissi
mus in sanctis reqem hn̄s Exposuit
q̄d dixerit in excelsis habitās Hoc ei
pleni⁹ eloquitur in sanct3 inq̄t requiē
hn̄s S3 qui sunt sancti ñ hūiles q̄ pu
eri laudant dñm : Itaq3 adiūgit ⁊ pu
sillaim3 dās mḡnanimitatē ⁊ dās vi
tam q̄ in hūilitate cordis sunt In qui
bus sanct3 r̄quiē h3 hijs pusillāis dat
magnanimitatē Dās vtiq3 magnani
mitatē excelsos facit in quib3 reqem
hn̄s in excelsis habitat S3 q3 pusilla
nimis dat magnanimitatem eadē ex
celsa in quib3 habitat humilia respic̄t
Sed hūilia inq̄t respicit in celo ⁊ in t̄
ra Excitauit nos eciā q̄rere vtrū ea-
dem in celo q̄ in terra. an alia in celo
alia in terra hūilia respiciat dñs de⁹
nr̄ Si em̄ eadem video queadmodū
h̄ intelligā scdm apl'm dicentē in car-
ne ābulātes nō scdm carnē militam⁹
Arma em̄ milicie nr̄e nō carnalia sed
potencia deo Vn̄ g̃ potencia .ñ quia
spiritualia : Cū itaq3 apl's et in carne
ābulet ⁊ spūaliter militet: nō mirū si
hūilitas ei⁹ ⁊ in celo respicitur ꝓpter
spūs libertatē ⁊ in t̄ra ꝓpter corpo-
ris seruitutē Idē q̄ppe alio loco di-
cit. nr̄a em̄ ꝯuersatio in cel' ē Ipe itē
dicit optimū sibi eē dissolui ⁊ esse cū
xpo: manere āt in carne neccāriū inq̄t
ꝓpter vos Proin̄ quisq̄s intelligit et
ꝯuersationē apostoli in cel'. ⁊ in car-
ne māsionem in terris. sit' oportet in
telligat dñm deum nostrū in excelsis
sanct3 habitantē queadmodū tñ eos
dem scōs hūiles sibi et in celo respici
at qm̄ q̄ sursum sunt sapiunt q̄ spe re
surrexerunt cū xpo ⁊ in terra qm̄ nō
dum soluti sunt carnis vinculo vt ex
tota vita sua possint eē cū xpo Si ve
ro alia dñs deus noster humilia res-
picit in celo ⁊ alia in terra credo q̄d i
celo iam respicit quos vocauit ⁊ ha-
bitat in eis: in t̄ra aūt respicit q̄s vo-
cat vt habitet in eis Istos em̄ possi-
det celestia cogitantes illos excitat t̄
rena sompniantes S3 q3 difficile op
tinemus vt possint et ipsi iam hūiles
dici qui nōdū suaui iugo dm̄ pia col-
la iunxerūt: q̄nquidem humilia isto
loco vt scām eccām intelligam⁹ p to
tum textū psalmi diuine āmonent lit
tere. est alius intellect⁹ quē mecū ca
ritas vestra cōsideret Celos nūc sig
nificari arbitror eos q̄ sedebūt super
duodecim thronos ⁊ cū dñō iudica-
bunt. terre autē noiē ceterā multitu-
dinem bn̄dictorū qui ꝯstituentur ad
dexterā vt per opa mīe collaudati re
cipiantur ab eis in tabernacula et̄na.
quos amicos sibi de mamona iniq̄-
tatis in hui⁹ vite mortalitate fecerūt
Eis quippe dicit apl's Si nos vobis
spūalia seiāuim⁹ magnū ē si vr̄a car-
nalia metam⁹: Quib3 hijs v̄bis dici
p̄t Si nos vob' celestia seiāuim⁹ mḡ
num ē si t̄rena vr̄a metam⁹: In celo
g̃ respicit celestia semiantes in t̄ra āt
terrena reddētes tñ hūiles ⁊ hos ⁊ il
los Humilia em̄ respicit in celo et in
t̄ra q3 meminerūt vtriq3 q̄d fuerint p
suā maliciā. q̄d facti sunt p dm̄ grām
Neq3 em̄ ill' tm̄ mō dicit vas elcōnis
fuist3 em̄ aliq̄n t̄n̄bre nūc āt lux i dñō
⁊ iterū. grā salui facti est3 p fidē ⁊ h̄ ñ
ex vob' s3 dei donū ē: non ex opib3 ne
forte q̄s extollat' s3 eciā seipm adiūg̃t
ꝯsequēter dicēs. illi⁹ em̄ sum⁹ figmē
tum creati in operibus bonis Dicit e
ciam seorsum de se ⁊ ipis qui respici-
untur in celo. fuim⁹ em̄ inquit ⁊ nos

naturaliter filij ire sicut ⁊ ceteri: ⁊ ite
rum. fuimus enim ⁊ nos inquit stul
ti aliqñ ⁊ increduli errantes servien-
tes desiderijs et voluptatibꝫ varijs ĩ
malicia ⁊ inuidia agentes abhoiãbi-
les inuicẽ odio habentes Cum ãt be
nignitas ⁊ humanitas illuxit saluato
ris domini nostri: non ex operibus
iusticie que fecimus nos. sed secũdũ
suam miãm saluos nos fecit per la-
uachrum regenerationis Ecce humi
lia que respiciuntur in celo spiritua-
les enim sunt ⁊ omnia iudicant: ſꝫ tñ
humiles ne deiecti iudicentur Quid
de seipo singulariter: Nonne talia sꝫ
que cõmemoratur Qui non sum in-
quit ydoneus vocari apostolus qꝛ ꝑ
secutus sum eccãm dei: sed misericor
diam consecutus sum. quia ignorãs
feci in ĩcredulitate Deniqꝫ post istos
versus quibus ait in psalmo spiritꝰ.
quis sicut dñs deus noster qui in al-
tis habitat et humilia respicit in celo
⁊ in terra: volens docere nos quare
in celo humilia cum iam spirituales
magni ⁊ iudiciarijs sedibus digni ta
li significentur eloquio. subiecit sta-
tim Qvi erigit a terra inopem ⁊ de
stercore exaltat pauperem: vt collocet
eum cum principibus cum principi-
bus populi sui Non itaqꝫ dedignen
tur esse humilia capita excelsorũ sub
dextera domini Quãuis enim collo
cetur fidelis dñice pecunie dispensa-
tor cum principibus populi dei q̃m-
uis sessurus sit in duodecim sedibus
⁊ angelos quoqꝫ iudicaturus: a ter-
ra tamen inops erigitur ⁊ de sterco-
re pauper exaltatur An forte non est
exaltatꝰ de stercore qui seruiebat de
siderijs ⁊ voluptatibus varijs: Sed
forte cum ista iã diceret non erat in-
ops non erat pauper Quid ergo ad
huc ingemiscit grauatus. habitaculũ

quod de celo est superindui cupiẽs:
Cur ne forte se extollat colaphisatur
⁊ subditur ãgelo sathane stimulo car
nis sue: Altus est quidem habitante
in se domino ⁊ habens eũ spiritũ qui
scrutatur omnem eciã altitudinẽ dei
Itaqꝫ in celo est ſꝫ ⁊ in celo dominus
humilia respicit Quid ergo fratres:
Si iam audiuimꝰ humilia que in ce-
lo sunt exaltata de stercore vt cũ po-
puli collocarẽtur principibus. nichil
ne cõsequenter audiuimus de humi
libus que in terra respicit dominus:
Pauciores enim sunt illi amici iudi-
caturi cũ domino: plures autem isti
quos recipiunt in tabernacula eter-
na Quãuis enim tota frumenti mas
sa in cõparatione seiũcte palee paucos
habere videatur per se tñ cõsiderata
copiosa est Multi enim filij deserte
magis q̃ꝫ eius q̃ habet virũ Multi fi
lij eiꝰ ꝑ grãm q̃ senectute ꝯcepit q̃ꝫ eꝰ
q̃ ab ineũte etate legꝫ vinclo marita-
ta ẽ Et ego q̃dem dico in senectute cõ
cepit. ⁊ intuẽs saram mrẽm nrãm in
vno ysaac ꝑ oẽs gẽtes mrẽm fideliũ
q̃ ãt ꝑsona ẽ apud ysayã videte q̃si o-
nino nõ mr̃is nec eꝰ q̃ peꝑit aliquẽ ⁊
tñ q̃d ei dicitur: Dicent inq̃t in auribꝫ
tuis filij tui q̊s amiseras: ãgustia no
bis est in isto loco Facite itaqꝫ nob ⁊
nũc locũ in quo ꝯmoremur Tu v̊o di
ces ĩ corde tuo q̊s gñauit m̄ istos cũ
sciam me eẽ sine filijs ⁊ viduã: Quis
ǧ istos educauit m̄: Ego em̄ derelic-
ta fui sola hij ãt m̄ vbi erãt: Ex ea er-
go ꝑte ista dicit eccã. q̃ videtur nichil
parere in istꝫ turb q̃ nõ dimiserũt õ-
nia sua vt seq̃rẽt dñm ⁊ sederent suꝑ
duodecim thronos Sꝫ q̃ꝫ multi in ea
dẽ turba faciẽtes sibi amicos de mã
mona iniq̃tatꝫ ꝑ oꝑa miẽ ad dexterã
stabũt: Nõ solũ ǧ erigᵗ de stcoẽ quẽ
collocet cũ ꝑncipibꝫ ppl̄i sui ſꝫ eciam

Habitare facit sterilem in domo. matrē filioꝝ letātē Qui in altis habitat ꝛ humilia respicit in celo ꝛ in terra. semē abrahā sicut stellas celi sanctitatē sublimē in supnis sedibus collocatam. ꝛ sicut harenā in ora maris misericordem. atqꝫ innumerā multitudinē a sinistris fluctibus atqꝫ amaritudine impia segregatam

Explicit psalmus cxij. Incipit psalmus c.xiij:

LEgimus qdem notissimūqꝫ retinemus dilectissimi frēs. qđ narratur in libro exodi pplm israhel liberatū ab iniqua dnātiōe egyptioꝝ inter diuisos fluctus maris trāsisse p siccū. iordanē qqꝫ fluuiū cū p eū i terrā pmissiōis intrarēt tactū pedibus sacerdotū archā dñi portātiū stetisse desup infrenato lapsu. ab inferiore āt pte defluxisse quo currebat in maē doēc in sicco stātibus sacerdotibus trāsiret ppl's vniuersus Nouimus hꝫ nec tamē arbitrari nos optet in hoc psalmo cui nūc alleluya pnūciato cātatoqꝫ respōdimus id agē spm sanctū. vt pterita illa gesta recolētes. neqꝫ qꝫ futura talia cogitemus: Illa eñ sicut dicit apostol9 in figura cōtingebant illis. scripta sunt āt ad correctionem nostrā in qs finis sclox obuenit: Cū igitur audim9 in psalmo:

Psalmus:

IN exitu israhel de egypto domus iacob de pplo barbaro. facta est iudea sanctificatio ei9 israhel potestas ei9. mare vidit ꝛ fugit. iordanis cōuersus ē retrorsum. ne arbitremi nobis narrari pterita sed pocius futura predici. qa illa quoqꝫ miracla cū in illo pplo fierēt: pñtia quidē. sed nō sine futuroꝝ significatiōe gerebāt Ideoqꝫ vt ondēt q psallēdo ista pdicabat. eadē se pbis agere que illis figuris agebātur. vno eodem qꝫ spū operāte ꝛ illa facta ꝛ hec dicta sūt. vt id qđ in fine seculoꝝ māifestādum reseruabatur. figuris reꝝ atqꝫ vboꝝ pcurrētib9 nūciaretur. nō oio ea dixit q ibi gesta sunt. sed aliter qđā qꝫ illic lecta didicim9 Ne vero putaret trāsacta recolere. pocius qꝫ vētura pdicē. pmo eñ iordanē ipm nō reuersum esse retrorsum. sed stetisse legim9 ab ea pte q aq desup influebāt cū ppl's ille trāsiret: Deinde gestiētes mōtes colles qꝫ nō legim9 q sic addidit vt eciam oia ista repetēt Nā cū dixisset mare vidit ꝛ fugit iordanis cōuersus ē retrorsum. cōtexuit: Mōtes gestierūt velud arietes ꝛ colles velud agni ouiū Eademqꝫ rursus interrogat. qđ ē mare qꝫ fugisti ꝛ tu iordanis qa cōuersus es retrorsum. Mōtes quare gestistis velud arietes. ꝛ colles velud agni ouiū. Attendamus ergo quid ammoneamur. qa ꝛ illa facta figure nostre fuerūt. ꝛ hec dicta vt nosipsos recognoscamus hortātur: Si enim grām dei q data est nobis firmo corde retinemus. nos sumus israhel semē abrahe. nobis dicit apostol9. ergo semen abrahe estis. qa sicut alio loco dicit nō in circūcisiōe. sꝫ est prepucio deputata ē abrahe fides ad iusticiam ꝛ signum accepit circūcisiōis. signaculū iusticie. fidei. q ē in ppucio. vt deputetur ꝛ illis ad iusticiā. vt sit pat circūcisiōis hijs q nō solū ex circūcisione sunt. sed et hijs q sequūtur vestigia fidei q ē in ppucio pris nři abrahe Nō eñ carnaliter circūcise genti tātūmodo factus est pater cui dictū ē. patrem multaꝝ gētiū posui te. multarū āt nō qrūdam. sꝫ oim: Quod apte

dicitur cū ei dicitur . ⁊ benedicētur in
te oēs gētes Nullus itaqꝫ xp̄ianorū
se a nomiē israhel arbitretur extrane
um. ill' ei q̄ crediderūt ex iudeis. in q̊ꝝ
numero principaliter apostolos iue
nimus. in āgulari lapide copulamur:
Hinc ait dn̄s alio loco. habeo alias o
ues q̄ nō sunt ex hoc ouili. optet me ⁊
illas adducere vt fit vnus grex ⁊ vn⁹
pastor. Popul⁹ ḡ xp̄ian⁹ magis isrl'. ⁊
ip̄e pocius domus iacob: Idem q̇p-
pe israhel q̇ iacob Illa vero turba iu-
deoꝝ q̄ merito pfidie reꝓbata est. vo
luptate carnali vēdidit p̄mogēita sua
vt nō ad iacob sed ad esau pocius pti
neret: Scitis in hoc mysterio dictū
esse. q̇a maior seruiet minori Egypt⁹
āt qm̄ interp̄tatur afflictio vel affli-
gēs. vel cōprimēs. sepe in ymagiē po
nitur hui⁹ seculi. a quo sp̄ūaliter rece
dēdū est . ne simus iugū ducētes cū i
fidelib⁹ Sic em̄ q̇sqꝫ ihrl'm celestis fit
ciuis ydoneus . cū primū huic seculo
renūciauerit. quēadmodū ille ppl's i
terrā ꝓmissiōis duci nō potuit. nisi p̄
us ab egypto recedēt Sed sicut ille n̄
inde discessit. nisi diuiō liberat⁹ auxi-
lio. sic nemo corde ab hoc seculo auer
titur. nisi diuine misericordie mune-
re adiutus Quod em̄ illic semel p̄figu
ratū est. hoc in isto fine seculi . in hac
sicut beatus iohēs scribit hora nouis
sima cotidianis ecclesie fetibus i vno
quoqꝫ credente cōpletur Audite apl'z
doctorē gētium docentem ⁊ exhortā
tem : Nolo em̄ vos inquit ignorare
fratres. quia omnes patres nostri sb̄
nube fuerūt ⁊ omnes mare transier̄t
⁊ omnes in moyse baptizati sunt i nu
be ⁊ in mari. ⁊ oēs eundem cibum spi
ritualem manducauerūt. ⁊ omnes eū
dem potum spiritualem biberunt .
bibebant autem de spirituali conseq̄n
te eos petra : petra autem erat xp̄s-

Sed nō in omnibus illis bene placu
it deo. prostrati em̄ sunt in deserto:
Hec aūt figure nostre facte sunt:
Quid vultis amplius frēs dilectissi-
mi? Certe manifestum est nō huma
na suspitiōe. sed apostolico. id est di-
uino ⁊ dominico magisterio . Deus
em̄ loquebatur in eis. ⁊ q̄uis de car-
neis nubibus. tamen dn̄s intonabat
Certe ergo tāto testimonio manifes
tum est illa omnia figurate gesta. nūc
in nostra salute compleri. q̇a tūc futu
ra p̄nūciabātur . nūc preterita legun̄
⁊ p̄sentia cognoscūtur: Audite q̇dem
mirabilius libroꝝ veterum sacramē-
ta occultata atqꝫ velata. nō nulla ex p
te a libris veteribus reuelari Nā my
cheas ꝓpheta ita loquitur . ꝑut dies
inquit ꝓfectiōis illoꝝ ex egypto ostē
dam mirabilia illis: Videbūt natioēs
⁊ cōfundētur ab omni vigore eorū.
manibus ora sua obstruēt . aures ill'
exsurdabūtur diligētes terram . velō
serpētes trahentes terram: Cōturba
būtur de cōclusiōib⁹ eoꝝ . in dn̄o deo
nostro excidēt mēte ⁊ terrebuntur a
te Quis deo tuo similis auferēs iniq̄
tatem . ⁊ trāsgrediens impietatem. re
siduis hereditatis tue? Et nō cōtinuit
in testiōnium iram suā. quoniam vo
lūtarius ⁊ misericors est : Ipse con-
uertet ⁊ miserebitur nostri. demerget
delicta nostra . demergit i maris pro
fundū oēs culpas nr̄ās: Nēpe adūti
tis frēs māifestius hic apiri sacroscā
mysteria In hoc ergo psalmo q̄uis
futura intueatur mirabilis ꝓphetie
spiritus. tamē videtur velud trāsac-
ta narrare Facta est iquit iudea sanc
tificatio eius . mare vidit ⁊ fugit : Et
facta est ⁊ vidit ⁊ fugit p̄teriti tempo
ris verba sunt ⁊ cōuersus est iorda-
nis. ⁊ gestierūt mōtes ⁊ commota ē
terra eodem mō p̄teritū sonant fine

p̄iudicio tamē intelligēdi futura. alio
q̄n cōtra euāgelicū testiōniū cogim' e
ciam illa nō de futuro p̄nūciata. sed d̄
p̄terito commemorata intelligere.
diuiserūt sibi vestimēta mea ꝛ super
vestimētū meū miserūt sortē Que q̄ꝫ
uis v̄bis p̄teriti tp̄is dicta sint. id ta-
mē p̄nūciabāt qđ tāto post futurū in
passiōe dn̄i cōpleretur: Sed tamē di
lectissimi. ꝓpheta iste quē cōmemora
ui eciā grossa corda limauit ꝛ ad intel
ligēda de p̄teritꝫ reb⁹ gestꝫ futūa icūc
tāter extēdit. vt non solū apostolica
auctoritate figuras nostras illas fu
isse credamus. sed nec ab ipsis ꝓphe-
tis hoc pretermissum est. vt eciā eoꝝ
eloq̄o pāderetur. vidētes atq̄ꝫ gau-
dētes certi ac securi de thezauro dei.
ꝛ noua ꝛ vetera concorditer sibimet
coherētia ꝓferamus: Cū em̄ tanto
post egressum ppl̄i illius ex egipto ꝛ
tāto an̄ ista eccl̄e tp̄a hec q̄ cōmemo-
raui cecinerit. tamē se futura predicē
sine vlla dubitatiōe testatur: Scōm
dies inquit ꝓfectionis eorū ex egyp
to ostēdā mirabilia illis Videbūt na-
tioēs ꝛ cōfundētur. hoc est quod hic
dictum est. mare vidit ꝛ fugit Si em̄
hic ꝑ v̄ba p̄teriti tp̄is. sicut est maē vi
dit ꝛ fugit. occulta futura p̄dicātur.
videbūt certe ꝛ cōfundētur q̄n futuri
tp̄is v̄ba sunt. quis audeat de rebus
p̄teritis cogitare? Et paulopost ipōs
hostes nostros q̄ nos fugiētes vt in
terimerēt seq̄bāt'. id ē delicta nostra
sicut egyptios in mari obrutos. ita i
baptismo demersa extincta luce clari
us intimat dicēs. qm̄ volūtari⁹ ꝛ mi
sericors ē. ip̄e cōuertet ꝛ miserebitur
nostri. demerget delicta nostra. dem̄-
get in maris ꝓfundū oēs culpas nos
tras Quid ē karissimi? Qui vos cog
noscitis israhelitas scōm semē abra-
he. q̄estis dom⁹ iacob scōm ꝓmissio-
nem heredes. cognoscite eciā vos ex
isse ab egipto. q̄ huic scl̄o renūciastis
exisse de ppl̄o barbaro. q̄ cōfessione
pietatis vos a blasphemijs gētiū se-
iūxistis Nō ē em̄ lingua vestra sꝫ bar
bara que deū laudare non nouit. cui
vos cātatis all'a Facta est em̄ iudea
sanctificatio eius in vobis. Nō em̄ q̄
in māifesto iudeus ē. neq̄ꝫ q̄ in mani-
festo circūcisio est in carne. sed qui in
occulto iudeus ē ꝛ circūcisiōe cordis
Interrogate ḡ corda vestra si ea cir-
cūcidit fides. si purgauit cōfessio. i vo
bis facta ē iudea sanctificatio eius. in
vobis israhel potestas eius. dedit em̄
vobis p̄tātē filios dei fieri Iā v̄o re-
cordetur vnusquisq̄ꝫ vestꝝ cū deo ve
lit applicare cor. eiusq̄ꝫ suaui iugo re
cedēs a p̄stinis ignorātie sue deside-
rijs deuotū aīm subdere. carnalib⁹ q̄ꝫ
huius mūdi factis relictis atq̄ꝫ abiec
tis. in q̄b⁹ sine fructu laborabat tāq̄ꝫ i
egypto cū lateres sub dura dn̄atiōe
dyaboli facēt. audita voce dn̄i dicētis.
veīte ad me oēs q̄ laboratis ꝛ onera-
ti estis ꝛ ego vos reficiam. desertis
atq̄ꝫ abiectis subleuē xp̄i sarcinā cur-
rere Recordetur ergo vnusquisq̄ꝫ ves
trū queadmodū oiā scl̄aria ipedimē
ta cesserūt. dissidētiū voces aut erū-
pe nō ause sunt. aut cōsiderato xp̄is-
ti nomiē p̄ oēs t'ras exaltato ꝛ hono
rato tremescē siluerūt Ergo maē vi-
dit ꝛ fugit. vt tibi sine cōtradictione
ad libertatē sp̄ualē pandētur via Ior
danis aūt quemadmodū retrorsum
conuersus sit. nolo extra vos quera
tis. nolo aliquid mali suspicemi In-
crepat em̄ dn̄s quosdam qui dorsum
ad eum posuerūt ꝛ nō faciē. ꝛ q̄squis
p̄ncipiū suū deserit. ꝛ a suo creatore a
uertitur. tāq̄ꝫ fluuius in mare labit'.
in huius seculi amaricantem miliciā.
Bonum ergo est illi vt retrorsum cō

uertatur. fiatq; illi deus an̄ faciē reū tēti. quē sibi a tergo posuerat. ꝛ fiat illi retro mare hui⁹ seculi qđ sibi āte faciem cū illuc labētur effecerat. ꝛ sic obliuiscatur ea q̄ retro sunt. vt ea q̄ in āte sunt extēdatur. qđ iam conuerso vtile ē. Nāq; āteq; cōuertatur. si ea q̄ retro sunt obliuiscitur. deū obliuisci² q̄a ip̄m retro fecerat ad quē dorsum posuerat. ꝛ si in ea q̄ an̄ sunt extēdit² i scl'm extēditur. q̄a ip̄m sibi an̄ faciem posuerat. quo auidius irruebat Iordanis q̄ illos significat q̄ grām baptismi pceperūt. ꝛ sic iordanis cōuertit² retrorsum cū illi cōuertūtur ad deum vt eum iā retro nō habeāt. sed reuelata facie gl'am dn̄i speculātes. in eādē ymaginē trāsformētur a gl'a in gl'am Mōtes gestierūt velud arietes. fideles dispensatores vbi vitatis. sci apl'i sancti euangelij pdicatores Et colles velut agni ouiū. hij sunt q̄bus dicit². i xp̄o ih̄u p euāgeliū ego vos genui. hij sunt q̄bus dicitur. nō vt cōfundā vos hec scribo. sed vt filios meos carissimos moneo. hij sunt de q̄bus dicitur afferte dn̄o filios arietum: Attēdite p oēs terras qui nostis ista mirari ꝛ gaudere atq; cātare dn̄o deo nostro. attēdite ista cōpleri p oēs gētes. q̄ an̄ tam lōga tempa figurate gesta atq; pdicta sunt Interrogate ꝛ dicite. qđ ē tibi mare qđ fugisti ꝛ tu iordanis q̄a cōuersus es retrorsum? Mōtes q̄a gestistis velut arietes ꝛ colles sicut agni ouium? Quid est o scl'm q tua ipedimēta cesserūt? Quid est q tot milia hominū toto orbe fidelium. huic mūdo renūciātium. quod ad vestrū dominum cōuertimini? Quid est qđ gaudetis quibus in fine dicetur. venite benedicti patris mei percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi? ¶Respondebunt vobis hec omnia. vosq; ipsi respōdebitis vobis A facie dn̄i cōmota est terra a facie dn̄i dei iacob: Quid est a facie dn̄i dei iacob. nisi eius p̄sentia q̄ dixit. ecce ego vobiscum sum vsq; i cōsummationem seculi: Cōmota est em̄ terra. sed q̄a male pigra remāserat commota est vt solidius firmaretur a facie dn̄i. Qui cōuertit petrā in stagna aq̄x ꝛ rupes in fontes aquarum: Seip̄m em̄ ꝛ quādā suā duriciam liq̄fecit ad irrigādos fideles suos ꝛ fiēt in eis fons aq̄ saliētis in vitā eternā. q̄a p̄us cū ignoraretur durus videbatur Inde illi turbati sunt ꝛ nō expectauerūt donec scripturis aptis influeret atq; inundaret in eos qui dixerīt durus est hic sermo. q̄s potest eū audire? Ista petra. ista duricia cōuersa est in stagna aquarū. ꝛ ista rupes in fontes aquarum. cum resurgens exposuit icipiēs a moyse p oēs p̄phās. q̄a sic oportebat xp̄m pati. ꝛ misit spiritum sanctum de quo dicebat. si q̄s sitit veniat ꝛ bibat: Nō nobis dn̄e nō nobis. sed nōi tuo da gl'am: Grā q̄ppe ista erūpētis aq̄ de petra. petra aūt erat xp̄s. nō q̄si opib⁹ pcedētibus data est. sed miserāte illo qui iustificat impium Etem̄ xp̄istus p impijs mortuus est. ne vllam suam hominer sed nominis dei quererēt gloriam: Sup misericordia inquit ꝛ veritate tua: Hec duo misericordiam ꝛ veritatem aduertite in sanctis scripturis q̄ sibi sepe iungātur In sua quippe misericordia vocauit impios. ꝛ in veritate iudicat eos qui vocati venire noluerūt: Nequādo dicāt gētes vbi est deus eorum: In nouissimo ei apparebit misericordia eius ꝛ veritas. quando signum filij hominis apparebit in celo ꝛ tūc plangent omnes tribus terre. ꝛ dicent vbi est de⁹ eorū.

cum eis nō adhuc credendus predica
tur. sed iam tremendus ostenditur:
Deus autem noster in celo sursū
Nō in celo vbi solem ⁊ lunam vidēt
opa dei que colunt. sed in celo sursū
quod transgreditur omnia corpora
celestia ⁊ terrestria Nec sic ē ī celo de
us noster. q̄si subtracto celo ruinam
sine sede formidet In celis ⁊ in terra:
Omnia q̄ voluit fecit Nec indiget
opibus suis tanꝗ̄ in eis collocetur vt
maneat: sed in sua eternitate ꝑsistit. ī
qua manēs omnia quecumqꝫ voluit
fecit in celis ⁊ in terris: Neqꝫ em̄ iā
eum portabant. vt ab eo fieri possint
quādo nisi fierēt eum portare nō pos
sent Ergo in quibus est ipse tanꝗ̄ indi
gētia cōtinet. nō ab eis tanꝗ̄ indigēs
cōtiētur Siue sic intelligatur in celis
⁊ in terra. omnia q̄cumqꝫ voluit fecit
vel in superioribus vel in inferiorib⁹
ppl'i sui volūtariam gratiam suam ꝯ
stituit. ne quis de operum meritis
glorietur. quia siue mōtes gestiāt ve
lut arietes. siue colles velut agni oui-
um. a facie domini commota ē terra
ne ī terrenis sordibus ꝑpetuo r̄ma-
nerent

Explicit sermo primus incipit se-
cūdus de eodem:

Qvamꝗ̄ fortasse omniū psal-
morum sit vna cōtextio diligē
ter intuentibus ita vt nullus sequat'
q̄ nō supiori possit adiungi. tamē istū
ita cōsideremus tanꝗ̄ vterqꝫ vn⁹ sit.
iste scilicet ac supior Namqꝫ cum in
illo dictum sit non nobis domine nō
nobis. sed nōi tuo da glām. sup mise
ricordia tua ⁊ veritate tua. ne quādo
dicant gētes vbi est deus eorum. q̄a
inuisibilem deum colimus. qui nullo
rum corporeis oculis. cordibus aūt
paucoꝝ mūdissimis notus est. tanꝗ̄
ideo possint dicere gētes vbi ē deus
eoꝝ. q̄a ipsi pn̄t oñdere oc'lis deos
suos. pmo ammonuit operibus sen
tire pn̄tiam dei nostri. q̄a cū sit in celo
sursum. in celo ⁊ in terra ōnia q̄cūqꝫ
voluit fecit Et q̄si diceret. ostēdāt gē
tes deos suos: Simulachra inquit
gētiū argētū ⁊ auꝝ opa manuū hoīz.
id est ꝗ̄uis deū nostꝝ carnalib⁹ ocul'
vestris nō possim⁹ oñdē. quē ꝑ opa
intelligere debuistis. nolite tamē se-
duci vāitatibus vestris. quia vos ea
que colitis digito potestis ostende-
re Multo q̄ppe honestius nō habe
retis q̄ possetis ostēdere. q̄z vt in eo
quod in istis oculis a vobis ostēdit'.
vestri cordis cecitas oñdatur: Quid
em̄ ostēditis nisi auꝝ ⁊ argētū: Sūt
q̄dem ⁊ erea ⁊ lignia. ⁊ fictilia simula
chra. ⁊ huiuscemodi alterius qꝫ ma-
terie. sed preciosum eorum maluit cō
memorare spiritus sanctus. quia cū
in eo q̄sqꝫ q̄ illi cari⁹ ē erubuerit. mul
to facili⁹ auertitur a veneātiōe vilio
rū Nā dictū ē alio loco scripturaꝝ de
simulachroꝝ cultoribus. dicētes lig-
no pater me⁹ es tu ⁊ lapidi tu me ge-
nuisti. sed ne sibi sapiētior videatur q̄
h̄ nō ligno ⁊ lapidi dixerit. sed auro ⁊
argēto. huc aspiciat. huc aurem cor-
dis intēdat. simulachra gētiū argētū
⁊ auꝝ Nō abiectū aliq̄d ⁊ aspnabile
nōiatū ē ⁊ ei q̄dē aio q̄ terra nō ē ter-
ra ē ⁊ auꝝ ⁊ argētū. sed speciosior at-
qꝫ fulgētior. solidior atqꝫ firmior:
Noli ḡ addē man⁹ hoīm. vt ex eo me
tallo q̄ fecit verus deus velis facere
falsum deū. ymmo falsum hoīez. quē
ꝓ vero venereris deo. quē q̄sqꝫ ꝓ ve
ro hoīe in amiciciā reciperet. insaniēt
Ducit em̄ ⁊ affectu q̄dam infimo ra-
pit infirma corda mortaliū forme si-
militudo ⁊ mēbroꝝ imitata cōpago:
Sed sicut fabricata singula ostēdis.

sic ostēde officia singuloꝝ q̇ꝝ te effi-
gies o humana vanitas trahit Os
eñ habēt ⁊ nō loquētur oculos hn̄t ⁊
nō videbūt Aures hn̄t ⁊ nō audient.
nares habēt ⁊ nō odorabūt: Man⁹
hn̄t ⁊ nō cōtrectabūt.pedes habēt et
nō ābulabūt.nō clamabūt in faucib⁹
suis Jam ergo artifex melior est. q̇a
ea potuit mēbroꝝ motu atq̧ officio
fabricare quē tamen artificē te vtiq̧
puderet adorarē: Melior ⁊ tu q̄uis
ea nō feceris.qm̄ q̄ illa nō possunt fa
cis Melior est ⁊ bestia.ad hoc eñ ad
ditū est.nō clamabūt in faucibus su-
is Nāq̧ cū sup̱ius dixisset os habent
⁊ nō loquētur.q̇d opus erat post q̄ a
capite vsq̧ ad pedes mēbra decursa
sunt de fauciū clamore repetere: Nisi
credo q̇a illa q̄ de ceteris mēbris com
memorabat cōmunia eē hōib⁹ beluis
q̧ sentim⁹.nam ⁊ vidēt ⁊ audiūt ⁊ ol
faciūt ⁊ ābulāt.⁊ q̄dā sicut symie māi
b⁹ attrectāt Jllud āt q̇ꝺ de ore dixerat
ꝓpriū est hōis.qm̄ bestie nō loquūt᷑:
Ne q̇s ad sola humanōꝝ mēbroꝝ op̱a
referret q̄ dicta sunt ⁊ diis gentiū so-
los homiēs āteponeret.post omnia
subdidit dicēs. nō clamabūt in fauci
bus suis.q̇ꝺ rursum homib⁹ pecori-
busq̧ cōe est Q̇ꝺ si p̓mo dixisset cum
ore cepit mēbra p̱currere.os habēt ⁊
nō clamabūt. cūcta eciā sic ad naturā
hōis referrētur. nec facile ibi q̇cq̄ de
cōmuniōe feraꝝ sensus audiētis ad-
uerteret Cū vero illꝺ de ore dixit q̇ꝺ
homis ꝓpriū est. ⁊ post enumeratio
nem p̱tiū corp̱is quā cōmemoratis
pedib⁹ termiāsse videbatur adiūxit.n̄
clamabūt in faucibus suis.lectorē vl᷑
auditorem fecit intentum.vt dum q̄-
rit cur additum sit.āmoneri se inueni
at simulachris gentium nō tātum ho
mines. sed eciam beluas se debere p̄-
ponere. vt si pudet adorare bestiam

quā fecit deus vidētē.audiētem.ado
rātem.cōtrectātem.ābulātem. clamā
tem in faucibus suis.viderēt q̄ pudē
dū eēt adorare mutū.⁊ carēs vita sen
suq̧ simulachrū.cui ad hoc inesset si-
militudo mēbroꝝ.vt anima carnali-
bus sensib⁹ dedita q̄si viuēti atq̧ aiā-
te forme applicaret affectū. cum ea
videret q̄ in suo corp̱e viua atq̧ aiāta
sentiret Quāto ergo magis vel meli
us mures atq̧ serpētes ⁊ id genus a
nimātiū colerēt: Que de simulachris
gentium si ita dicēdū est quodammō
indicāt. in quibus quia nō sentiūt hu
manā vitā nō curāt humanā figurā:
Jtaq̧ in eis plerūq̧ nidificant. ⁊ nisi
humāis motibus deterreātur. nulla
sibi habitacula munitiora cōquirunt:
Mouet ergo se homo vt viuētē bes
tiā a suo deo deterreat ⁊ illū nō se mo
uētem q̄si potētem colit.a quo melio
rem deterruit Deterruit eñ vidētem
a ceco.audiētem a surdo.clamātem a
muto.ābulātem ab immobili.sentien
tem ab insensato.viuētem a mortuo
ymmo deteriorē q̄ mortuo Mortu
um q̇ppe sicut manifestum ē nō viuē
ita māifestū ē aliquādo vixisse. q̄ ꝓpt᷑
deum qui nec viuit nec vixit ꝑfecto
⁊ mortuus āñcedit Quid hoc mani-
festius fratres mei dilectissimi. quid
euidētius: Quis puer interrogatus
nō hoc certū eē respōdeat q̇ꝺ simula-
chra gētiū os habēt ⁊ nō loquētur. o
culos habēt ⁊ nō videbūt. ⁊ cetera q̄
diuin⁹ sermo cōtexuit: Cur g̊ tāto p̱e
spiritus sanctus curat scripturarum
plurimis locis hec insinuare atq̧ in-
culcare. velut inscientibus q̄si in om
nib⁹ aptissima atq̧ notissiā. nisi quia
sp̄es mēbroꝝ.quā naturalit᷑ in aiāti
b⁹ viuētē vidē. atq̧ in nobismetipsis
sentire cōsueuim⁹. tāq̄ vt illi asserunt
in ligno aliq̇ fabrefacta atq̧ eminēti

collocata suggestu cum adorari atq honorari a multitudine ceperit. parit in vnoquoq sordidissimũ erroris affectũ. vt quoniã in illo figmẽto nõ inuenit vitalẽ motũ credat numẽ occultũ effigiẽ tamẽ viuẽti corpi similem seductus forma ⁊ cõmot⁹ auctoritate q̃si sapiẽtium institutoꝝ obsequẽtiũ q turbaꝝ sine viuo aliquo habitatore esse nõ putat: Hinc ⁊ mala demõia ad possidẽda gẽtiũ simulachra talis hoim affect⁹ inuitat. quoꝝ presidẽtiũ varia fallacia mortiferi seminãtur ⁊ multiplicãtur erroẽs: Alijs itaq locis ⁊ cõtra ista diuiẽ littere vigilãt. ne quisquã dicat cũ irrisa fuerit simulachra. nõ hoc visibile colo. ſ; numẽ qđ illic inuisibiliter habitat Ipsa ergo numina in alio psalmo eadem scriptura sic dampnat. q̃m dij gẽtium inquit demõia. dñs ãt celos fecit. Dicit ⁊ apl's. nõ qđ ydolũ sit aliqđ. ſ; q̃m q̃ immolãt gẽtes demonijs immolãt ⁊ nõ deo. nolo vos socios fieri demonioꝝ Videtur aũt sibi purgatioris eẽ religiõis q̃ dicũt. nec simulachrũ. nec demoniũ colo. sed ꝑ effigiẽ corpalẽ eius rei signũ intueor Itaq interp̃tãtur simulachra vt alio dicãt significari terrã vñ templum solent appellare telluris. alio mare sicut neptuni simulachro. alio aerem sicut iunõis. alio ignem sicut vulcani. alio luciferũ sicut veneris. alio solem. alio lunã. quoꝝ simulachris eadẽ nõia sicut telluris ĩponũt. alio illud. alio illud sydus. vel illam vel illam creaturam: Neq enim cuncta enumerare sufficimus De quibus rursus cum exagitari ceperit qđ corpora colant. maxime q terram et mare ⁊ aerem ⁊ ignem. quorum nobis vsus in promptu est. nam de celestibus quoniam nostro ea corpore

contrectare atq cõtingere nisi oculorum radijs nõ valemus. nõ ita erubescũt. respõdere audẽt. nõ se ipa corpa colere. sed q̃ illis regẽdis p̃sidẽt numina Itaq apl'i vna sentẽcia penam istoꝝ dampnatioẽ; q testatur: Qui trãsmutauerũt inq̃t v̾itatẽ dei in mẽdaciũ. ⁊ coluerũt ⁊ seruierũt creature poci⁹ q creatori q̃ ẽ bñdict⁹ ds in scl'a Nã priori pte hui⁹ sentẽcie simulachra dampnauit. posteriori ãt interp̃tatioẽs simulachroꝝ Effigies ãt a fabro factas appellãdo nõib⁹ eaꝝ rerũ q̃s fabricauit ds. trãsmutãt veritatẽ dei in mẽdaciũ. res ãt ipãs ꝓ dijs habẽdo ⁊ venerãdo seruiũt creature pocius q creatori qui est bñdict⁹ in scl'a Quis ãt adorat vel orat intuẽs simulachrũ q̃ nõ sic afficitur vt ab eo se exaudiri putet. ab eo sibi p̃stari qđ desiderat. speret: Itaq hoiẽs talib⁹ supstitiõibus obligati. plerumq ad ipm solem dorsum ponẽtes p̃ces fundũt statue quã solem vocãt ⁊ cum sonitu maris a tergo feriãt. neptuni statuã quã ꝓ ipso mari colunt q̃si sentiẽtem gemitibus feriunt Hoc enim facit ⁊ quodammodo extorquet illa figura mẽbroꝝ vt animus viuus in sensib⁹ corporis magis arbitretur sentire corpus qđ suo corpi simillimũ videt. q rotũdum solẽ. vndas q diffusas. ⁊ q̃cquid nõ eisdẽ liniamẽtis formatũ cõspicit. q̃bus illa formata sunt q̃ viuentia videre cõsueuit Cõtra hũc affectũ q̃ humana et carnalis ĩfirmitas facile copiosa est. cãtat scriptura dei res valde notissimas q̃b⁹ commemoret ⁊ tãq excitet mẽtes hoim in consuetudine corpoꝝ dormientes Simulachra inquit gentium argentum ⁊ aurum. sed deus fecit argẽtum ⁊ aurũ: Opa inquit manuũ hoim Hoc enim

venerātur. qđ ipsi ex auro argēto ꝗ̄fecerūt Sed em̄ ⁊ nos pleraq̄ȝ instrumēta ⁊ vasa huiuscemodi materia vl' metallo habem⁹ in vsum celebrādoꝝ sacramētoꝝ. q̄ ipso misterio cōsecrata sancta dicātur in eius honore cui ꝑ salute nostra inde seruitur ⁊ sunt ꝓfecto eciā ista instrumēta vel vasa qđ aliud q̄ȝ opa manuū hoim̄: Verūp tamē numqđ os habēt ⁊ nō loquēt': Numqđ oc'los hn̄t ⁊ nō videbūt: Nūqđ eis supplicamus q̄a ꝑ ea supplicamus deo: Jlla causa ē maxima impietatis insane. qđ plus valet in affectibus miseroꝝ similis viuēti forma. q̄ sibi efficit supplicari. q̄ȝ qđ eum māifestum est nō eē viuētē vt debeat a viuēte cōtempni Plus em̄ valent simulachra ad curuādā īfelicē aiāȝ qđ os hn̄t. oc'los hn̄t aures hn̄t. nares hn̄t manus habēt. pedes habēt. q̄ȝ ad corrigēdā qđ nō loquētur. nō videbunt. nō audiēt. nō odorabūt. nō cōtrectabūt. nō ābulabūt Jtaq̄ȝ seq̄tur. ⁊ illud q̄ȝ fiat qđ eciā in hoc psalmo seq̄tur. vt scȝ Similes illis fiāt oēs q̄ faciūt ea ⁊ oēs q̄ cōfidūt in eis Videāt ḡ isti aptis ⁊ sentiētib⁹ oc'lis ⁊ adorēt clausis ⁊ mortuis mētibus. nec videntia nec viuētia simulachra: Domus āt israhel sperauit in dn̄o Spes āt q̄ videtur nō est spes: Qđ em̄ videt quis qđ sperat: Si āt qđ nō videm⁹ speram⁹. ꝑ paciētiā expectamus: Sed vt pduceret vsq̄ȝ in finem ipsa paciētia Adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ est An fortasse spūales a q̄b⁹ carnales instruūtur in spū māsuetudis. q̄a ipi taq̄ȝ superiores ꝑ iferioribus supplicāt iam vidēt ⁊ illis iā res ē q̄ adhuc iferioribus spes ē: Nō ē ita Nā ⁊ Dom⁹ aarō sperauit in dn̄o Ergo vt eciā ipsi pseuerāter extēdātur in ea q̄ añ sunt. ⁊ pseuerāter currāt. donec app̄hēdāt i q̄ ap p̄hēsi sunt ⁊ cognoscāt sicut ⁊ cogniti sunt: Adiutor ⁊ ꝓtector eoꝝ est: Vtriq̄ȝ em̄ timēt dn̄m ⁊ sperauerūt i dominū. adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ est: Neq̄ȝ em̄ nos meritis nostris puenimus miām dn̄i Sȝ Dn̄s memor fuit nostri ⁊ bn̄dixit nos: bn̄dixit domū israhel. bn̄dixit domū aarō: Vtrosq̄ȝ āt benedicēs Bn̄dixit oēs timētes dn̄m Queris q̄s vtrosq̄ȝ rn̄detur: Pusillis cū magnis. hͨ ē dom⁹ israhel cū domo aarō. eos vtiq̄ȝ q̄ ex ipsa gēte crediderūt in saluatorē ihesum. q̄a nō in oib⁹ illis beneplacuit deo: Sȝ si q̄dā illoꝝ nō crediderūt. numqđ incredulitas illoꝝ fidē dei euacuauit: Absit Neq̄ȝ em̄ oēs q̄ sunt ex isrl'. hii sunt isrl'. neq̄ȝ q̄a sunt semē abraham oēs filii. sed sicut scriptū ē. reliq̄e salue facte sunt Ex ꝑsoā em̄ eoꝝ q̄ inde crediderūt d̄r. nisi dn̄s sabaoth reliq̄sset nobis semē. sicut sodoma facti eēm⁹ ⁊ sicut gomorra similes fuissem⁹ Sȝ ideo semē. q̄a ipsum ꝑ t'ras multiplicatum ē Dixerūt em̄ magni de domo aaron: Adiciat dn̄s sup nos. super nos ⁊ sup filios nr̄os. ⁊ ita factum ē. Accesserūt eciā de lapidib⁹ suscitati filii abrahā Accesserūt oues q̄ nō erant de hoc ouili. vt fieret vnus grex ⁊ vn⁹ pastor: Accessit fides oim̄ gētiū. ⁊ creuit numer⁹ nō solū sapiētiū ātistitū. sed eciā obediētiū pplo'ꝝ adiciēte domiō nō solū sup p̄res. q̄ ad illū in xp̄o ceteros imitatores p̄irent. sed eciā sup filios eorum. q̄ patrū pia vestigia sequerētur. Nam sic ait ille hiis q̄s ꝑ euangeliū in xp̄o genuerat. imitatores mei estote. sicut ⁊ ego xp̄isti: Adiecit itaq̄ȝ dn̄s nō solum sup montes gestiētes sicut arietes. sed eciam sup colles gestiētes sicut agni ouium:

Proinde hiis vtrisq₃ magnis ⁊ pusil-
lis. montibus ⁊ collibus. arietibus
⁊ agnis. dicet propheta quod sequi-
tur: Bn̄dicti vos dn̄o q̇ fecit ce-
lum ⁊ terrā: Tanq̄₃ diceret Benedicti
vos domino q̇ vos fecit celū in mag
nis. terrā in pusillis. sed celum n̄ istō
visibile plenū lumiārib⁹ ad hos ocu
los ptinētib⁹ Celū em̄ celi dn̄o. qui
erexit ⁊ sublimauit q̄rūdā scōꝝ mētes
in tātum vt nulli hoim. ſ₃ ipi deo suo
docibiles fierēt In cui⁹ celi docibilis
cōpatiōe. q̇cq̇d carneis oculis cernit᷑
terra dicēda est. quā dedit filijs hoim
vt eius cōsideratiōe siue ab ea pte. q̄
sup illustrat. sicut est hoc qd̄ dicit᷑ ce-
lum. siue ab ea q̄ subter illustratur. cui
ꝓprie terra nomē est. cū totum sicut
commemorauim⁹ in illius cōpatiōe
qd̄ celū celi dicitur terra sit Terram g̊
istā totā dedit filijs hoim. vt ei⁹ cōsi-
deratiōe q̄ntū pn̄t coniciāt creatorē.
quē infirmis adhuc cordib⁹ sine isto
cōiecture adminiculo vidē nō pn̄t:
Est ⁊ alius itellectus a quo dissimula
re nō debeo v̇boꝝ istoꝝ q̇b⁹ dictū est
Celū celi dn̄o: Terrā āt dedit filijs
hoim. vt ab eo qd̄ intellexim⁹ nō rece
dat intētio: Dixeramus em̄ magnos
⁊ pusillos significari eciā eo qd̄ adiec
tū est. bn̄dicti vos dn̄o q̇ fecit celum
⁊ terrā Si g̊ magnos celi. pusillos āt
terre noie accipim⁹. qm̄ pusilli crescē
do futuri sunt celū. ⁊ in ipsa spe lacte
nutriūtur. sic sunt illi magni celū ter
re cū puulos nutriunt. vt eciam celū
celi se esse intelligāt. dum cogitāt in q̄
spe puuli nutriūtur. sed tamē quia iā
illi nō ab homine neq₃ per hominem
sed per ipsum deum carpunt sinceri
tatem. vbertatem q₃ sapiētie accepe
runt puulos. futuros quidem celum
vt celum celi se esse sciant. ad hoc ta-
men terra cui dicat. ego plantaui a-
pollo rigauit. sed deus incrementum
dedit Ipsis em̄ filijs hoim. quos fe-
cit celum ⁊ terram dedit in qua ope-
rētur. qui nouit terre prouidere per
celum: Maneant igitur celum ⁊ ter
ra in deo suo qui fecit ea. ⁊ viuant ex
eo cōfitētes ei ⁊ laudātes eum Nam
si ex se velint viuere morietur sicut
scriptum est. a mortuo q̄si q̇ nō sit pe
rit confessio: Sed Non mortui lau
dabunt te domie. neq₃ oēs qui descē
dunt in infernum Clamat em̄ alio lo
co tua scriptura peccator cū venerit i
ꝓfundum maloꝝ contempnet:
Sed nos q̇ viuimus bn̄dicim⁹ dn̄o
ex hoc nūc ⁊ vsq₃ in seculum

Explicit psalmus c.xiij. Incipit ps
centesimus decimusquart⁹

Dilexi qm̄ exaudiet dominus
vocē deprecatiōis mee Can-
tet hoc anima q̄ pegriātur a domino.
cātet hoc ouis illa q̄ errauerat. cātet
hoc filius ille qui mortuus fuerat et
reuixit. perierat ⁊ inuētus est Can-
tet hoc anima nostra frēs ⁊ filij karis
simi. erudiamur ⁊ pmaneam⁹ ⁊ cum
sanctis ista cātemus. dilexi quoniam
exaudiet dn̄s vocem depcatiōis mee
Numquid ipsa diligendi causa est.
quoniam dn̄s exaudiet vocem depre
catiōis mee: Ac nō pocius aut ideo
diligimus q̇a exaudiuit. aut ideo dili-
gimus vt exaudiat: Quid est g̊ dilexi
qm̄ exaudiet: An quia dilectionē spes
solet accēdere dilexisse se dicit. quoni
am sperauit se exauditurū deum vo-
cem deprecationis sue: Vnde autem
hoc sperauit: Qm̄ inclinauit au-
rem suam michi. et in diebus meis
inuocaui: Ergo ideo dilexi quoniam

exaudiet. ideo exaudiet. qm̄ incliāuit
aurē suā michi: Sed vn̄ scis o anima
huāna φ incliāuit deꝰ suā aurē tibi ni
si dicas credidi: Manēt ꝗ̊ tria hec. fi
des. spes. caritas: Quia credidisti spe
rasti. q̇a sperasti iā dilexisti: Iam si q̄-
rā vn̄ crediderit aiā incliāsse sibi aurē
deū suū. nōne respōdebit. q̇a ṗoꝛ dilex
it nos. ⁊ filio ꝓprio nō pepcit. sed ꝓ
nobis ōibꝰ tradidit eū: Quō em̄ iuo
cabūt in quē n̄ crediderūt ait doctoꝛ
gētiū: Aut quō credēt quē nō audie-
rūt: Quō em̄ audiēt sine p̄dicāte: Aut
quō p̄dicabūt nisi mittātur: Cum hec
ōia gesta apud me cernerē quō n̄ cre
derē φ incliāuit dn̄s aurē suā michi:
Et sic cōmēdauit in nobis dilectioēꝫ
suam. vt xpistꝰ ꝓ impijs moꝛeretur
Cum igitur hec michi ānūciarēt spe-
ciosi pedes eoꝝ q̇ ānūciauerūt pacē.
q̇ ānūciauerūt bona. q̇a ōis q̇ iuoca-
uerit nomē dn̄i saluus erit. credidi au
rem eius inclinatam michi. ⁊ in diebꝰ
meis inuocaui: Et qui sunt dies tui
quoniam dixisti in diebus meis inuo
caui: An foꝛte illi quibus venit pleni
tudo tempoꝛis. ⁊ misit deus filiū su-
um qui iam dixerat. tempoꝛe accep-
tabili exaudiui te. ⁊ in die salutis adiu
ui te: Audisti ex oꝛe p̄dicatoꝛis veni-
entis ad te pedibꝰ speciosis. ecce nūc
dies salutis. ⁊ credidisti. ⁊ in diebus
tuis inuocasti ⁊ dixisti o domie erue
animā meam: Sunt quidem ista sed
⁊ dies meos magis inquit possum
dicere dies miserie mee. dies moꝛtali
tatis mee. dies scđm adam plenos la
boꝛis ⁊ sudoꝛis. dies scđm vetustatē
putredinis: Ego em̄ iacens infixus i
limo pꝛofundi ⁊ in alio psalmo. excla
maui. ecce veteres posuisti dies me-
os. in hijs diebus meis inuocaui Dis
tāt quippe dies mei a diebus domini

mei: Dies meos dico q̊s ipse michi fe
ci pꝛiuata audacia qua deserui eū. ⁊
qm̄ vbiqꝫ ipse regnat. ⁊ est ōnipotēs
atqꝫ ōnitenēs. merui carcerem id est
ignoꝛātie tenebꝛas ⁊ compedes moꝛ
talitatis accepi. In hijs diebus meis
iuocaui. q̇a ⁊ ego alibi clamo. educ de
carcere aiām meā. ⁊ qm̄ in die salutis
quē michi p̄stitit adiuuit me. intrat in
cōspectu eius gemitus cōpeditoꝛū:
In hijs em̄ diebus meis: Circūde
rūt me doloꝛes moꝛtis. pericula ifer
ni iuenerūt me. q̄ nisi aberrātem abs
te nō inuenirēt me: Nūc āt illa me in
uenerūt. ego vero ea nō iuēiebā. qui
gaudebā ꝓsperis seculi. in quibus plꝰ
fallūt pericula inferni. Sed postea q̈
⁊ ego Tribulationē ⁊ doloꝛē iueni
nomē dn̄i inuocaui Latebat em̄ me t
bulatio ⁊ doloꝛ vtilis. tribulatio de q̈
dat auxiliū cui dictū est. da nob̄ auxili
um de tribulatiōe ⁊ vana salus hōis
Ego em̄ de vana salute hōis gauden
dum ⁊ exultandum arbitrabar. sed cū
audissem a dnō meo. beati lugentes
qm̄ ipi cōsolabūtᷣ. nec expectaui vt ṗ
us amitterē bōa tpalia q̇bꝰ male ob-
lectabar ⁊ tūc lugerē. sꝫ attēdi i eādē
ipām miseriā meā q̄ talibꝰ oblectabar
q̄ ⁊ amittēᷣ foꝛmidarē ⁊ tenēᷣ nō pos-
sem. attēdi in eā vehemēt ⁊ foꝛtiter.
⁊ me nō solū excruciari adūsitatibus
huiꝰ scl'i. sed eciā obligari ꝓspitatibꝰ
vidi. atqꝫ ita t̄bulationē ⁊ doloꝛē q̄ me
latebat iuēi ⁊ nomē dn̄i iuocaui O
dn̄e erue aiāꝫ meā: Miser ei ego hō
q̇s me libeꝛābit d̄ coꝛpe moꝛtꝫ hꝰ. n̄ grā
dī ꝑ ihꝫ xpꝫ dn̄ꝫ nr̄m: Dicat igiᷣ sanctꝰ
ppl's dī t̄bulatioēꝫ ⁊ doloꝛē iuēi ⁊ no
mē dn̄i iuocaui. ⁊ audiāt reliq̈ gētiū
q̄ nōdū iuocāt nomē dn̄i. audiāt ⁊ q̄-
rāt vt iueniāt t̄bulationē ⁊ doloꝛē. ⁊
inuocēt nomē dn̄i ⁊ salui fiāt: Non

hoc eis dicimus vt q̄rāt miseriā quā nō habēt. sed vt inueniāt eam quam nesciētes habēt Neqꝫ hoc eis opta=mus. vt terrena necessaria desint eis q̄bus indigēt dū mortaliter viuūt. sed vt h̄ plāgāt q̄d a illa facietate celesti ⁊ ternis nōdū ad fruēdū stabilib⁹ bonis sed ad sustētādū necessarijs indigere meruerūt Agnoscant ⁊ lugeāt istam miseriam. faciat eos beatos lugētes q̄ eos esse semꝑ miseros noluit: Misericors dn̄s ⁊ iust⁹ ⁊ deus noster miseretur Misericors ⁊ iustus ⁊ miseretur Misericors ꝑmū q̄a inclinauit aurem suam michi. ⁊ nesciebā ꝓpin=quasse aurē dei mei ori meo. nisi ꝑ illos speciosos pedes excitarer vt inuocarem Quis em̄ eū inuocauit. nisi quē ipse por vocauit: Hinc ergo ꝑmū misericors Justus āt q̄a flagellat. ⁊ iterꝝ miseretur q̄a recipit. flagellat omnē filiū quem recipit: Nec tamē michi amaꝝ debet eē q̄d flagellat q̄ꝫ dulce q̄d recipit Quō em̄ nō flagellat: Custodiēs ꝑuulos dn̄s. q̊s grandes q̄rit heredes Quis em̄ est filius cui n̄ det disciplinā pater eius: Humiliatus sum ⁊ saluum me fecit: Saluū me fecit q̄a humiliat⁹ sum: Nō em̄ penalis sed salutaris dolor ē. quē secādo me=dicus fecit Conuertere inquit anima mea in requiem tuā q̄a dn̄s bn̄fecit tibi Nō meritis aut viribus tuis sed q̄m dn̄s benefecit tibi: Qm̄ exemit inquit aiām meā a morte Mira res est karissimi q̄d cū dixisset in req̄ē cōuertēdā aiām. q̄m bn̄fecit ei dn̄s. sb iecit: q̄m exemit aiāꝫ meā de morte: Ideo ne in req̄ē cōuerteretur. q̄a ex=ēpta ē a morte: Nōne magis in morte req̄es dici solet: Que tādē ei⁹ actio ē cuius vita req̄es ⁊ mors. inq̄etudo ē: Talis ḡ actio debet eē aīe q̄ tēdit ad q̄etem saturitatē q̄ꝫ. nō q̄ augeat inq̄e

tū laborem Qm̄ exemit aiām meā de morte Qui misertus ei dixit. vēite ad me om̄s q̄ laboratis. ⁊ ego vos reficiam. tollite iugū meū suꝑ vos, ⁊ discite a me q̄a mitis sum ⁊ humilis corde ⁊ inuenietis requiem aīmab⁹ v̄ris: Jugū em̄ meū suaue ē ⁊ sarcina mea leuis est Mitis itaqꝫ ⁊ hūilis tꝫ viā xp̄m seq̄ēs debet esse anime. actio tēdētis ad req̄em. nō tamē pigra. ⁊ desidiosa vt cursum cōsumet sicut scrip=tum ē. in māsuetudine oꝑa tua ꝑfice Etem̄ ne māsuetudo ad segniciē du=ceretur. adiunctum est oꝑa tua ꝑfice Neqꝫ em̄ sicut in ista vita sompni req̄es nos reparat ad actionē. sed actio bona ꝑducit ad semꝑ vigilātem q̄etē: Ille āt hec cūcta prestat. cūcta exhi=bet deus de quo hic dicitur. q̄m dominꝰ benefecit michi. q̄m exemit aiām meā a morte Oculos meos a lacrimis pedes meos a lapsu. Hec em̄ in spe cōpleta erga se cātat. q̄squis hui⁹ carnis ꝑiculū itelligit Vere q̄ppe dem̄ est ⁊ humiliatus sum ⁊ saluū me fecit Sed ⁊ illud ap̄ls verum dicit. q̄m spe salui facti sum⁹ ⁊ de morte q̄dē q̄d exempti sumus recte dicitur iā eē ꝯple=tū vt mortē intelligam⁹ nō credētiū de qualibus ait. dimitte mortuos se=pelire mortuos suos. ⁊ illud in superiori psalmo. n̄ mortui laudabūt te domiē neqꝫ omnes qui descendunt in infernum. sed nos qui viuimus bene=dicimus dominum Ex hac ergo morte potest recte intelligere homo fidelis. iam exemptam esse aiām suam. eoipso quo fidelis effecta est: Vnde ipse saluator. qui credit in me inquit. transitum facit a morte ad vitam: Cetera vero spe completa sunt in eis. q̄ nondum ex hac vita emigrarunt: Nunc enim cum lapsus nostros periculosissimos cogitamus. n̄ cessant

a lacrimis oculi Tūc aūt eximit ocu-
los nostros a lacrimis quādo ⁊ pe-
des a lapsu. q2 tūc n̄ erit lapsus ābulā
tiū pedū. qn̄ infirme carnis nullū erit
lubricū: Nūc vero ꝗuis firma sit vi-
ta nostra q̄ xp̄s ē. tamē q̄a carnē nob̄
quā iubemur edomare substernimꝰ. ī
ipso ꝑsus ope q̄ eam subditā casti-
gamꝰ. nō in ea cadē magnū ē. nō āt in
ea labi q̄s potest: Quaꝓpter q̄a ⁊ in
carne sumus ⁊ in carne nō sumꝰ. ī car
ne em̄ sumus eo vinculo qd̄ nōdū so
lutū est. qd̄ dissolui ⁊ esse cū xp̄o mul-
to magis optimū. nō āt sumus ī car-
ne ex eo qd̄ spiritꝰ p̄micias dedimus
deo. si tamē possumꝰ dicere q̄a cōuer
satio nostra in celis ē. tāq̄ʒ capite pla
ceamus deo. pedibꝰ āt tāq̄ʒ extremis
anime ꝑtibus adhuc lubricum sentia
mus. audi quēadmodū ad spem ꝑti-
neat. qd̄ ita canitur velut iam sit effec
tum. Exemit inq̄t oculos meos a la-
crimis. pedes meos a lapsu. ⁊ tamen
nō ait placeo Sed: Placebo in con
spectu dn̄i in regiōe viuoꝝ. satis ostē
dēs ab ea ꝑte nōdū se placere in con-
spectu dn̄i q̄ est in regione mortuorū
id est in carne mortali Qui em̄ in car
ne sunt. deo placere nō possunt: Vn̄
qd̄ sequitur ⁊ dicit idē ap̄ls. vos aūt
nō estis in carne. scd̄m id dicit qd̄ cor
pus q̄dem mortuum est ꝓpter pcc̄m.
spiritꝰ em̄ vita ē ꝓpter iusticiā. scd̄m
quem placebāt dn̄o. q̄a scd̄m ip̄m in
carne nō erāt Quis aūt placeat deo
viuo in corꝑe mortuo: Sed quid ait:
Si aūt spiritus eiꝰ qui suscitauit ih̄m
xpristum a mortuis habitat in vobis
q̄ suscitauit ihesum xpristum a mor-
tuis viuificauit ⁊ mortalia corꝑa vrā
ꝓpter spiritum qui habitat in vobis:
Tunc erimus in regione viuorum ex
omni ꝑte placētes in conspectu do-
mini. ex nulla ab eo ꝑte peregrini:
Q̄m̄diu em̄ sumus in corꝑe ꝑegrina
mur a dn̄o. ⁊ in q̄ntū inde peregrina-
mur a domino. in tātū nō sumus in
regiōe viuorū: Cōfidimꝰ aūt ⁊ bene
arbitramur magis ꝑegrinari a corꝑe ⁊
īmanere ad dn̄m. ⁊ ideo ābimus siue
īmanētes siue ꝑegrinātes placentes
illi esse Ambimus q̄dem nūc. q̄a expec
tamꝰ adhuc redemptionē corꝑis nos
tri Sed cū absorta fuerit mors in vic
toria. ⁊ corruptibile h̄ incorruptiōē.
⁊ mortale h̄ induerit īmortalitatem.
tūc nullus erit fletus. q̄a nullꝰ lapsus
⁊ nullus lapsus q̄a nulla corruptio. ⁊
ideo iam nō ābiemus placere. ſʒ oīo
placebimꝰ in cōspectu domini in regi
one viuorum:

Explicit psalmus c. xiiij. Incipit
psalmus c. xv:

Notissimum arbitror esse sanc
titati vestre quod ait aposto-
lus. nō em̄ est oīm fides. ⁊ quod ma
ior esse soleat infidelium multitudo
non ignoratis. quaꝓpter quod dici-
tur. domine quis credidit auditui
nostro. inter quos eciam illi nume-
rātur de quibus dicit idem apostolꝰ.
omnes sua querunt. non que ihesu
xpristi. quos alio loco dicit nō ex ve
ritate sed ex occasione predicare ver
bum dei nō caste. id est nō ex animo
pure ⁊ sincere caritatis Aliud em̄ sen
tiebant quod in eorum moribus ap-
parebat. ⁊ aliud predicabant vt sanc
to nomine placerent hoībꝰ: Nam de
hȳs iterum dicit. neq̄ʒ em̄ isti deo ser
uiunt sed suo ventri. quos tamen
xpristum annunciare permittit:
Q̄muis enim ea pocius crederent
que ipsi faciebant vt morerentur. ea
tamen predicabant que si alij creden-
tes facerent saluarentur: Non enim

aliud ānūciabāt ꝑter regulā fidei: Eos ꝗppe excludit apl's dicēs. si qs vobis ānūciauerit ꝑter id qđ accepistis. anathema sit. Jlli nō xp̄m ānūciāt q̄ ānūciāt falsitatē. qa xp̄istus veritas est: De istis āt dicit ꝙ xp̄m ānūciēt. ſꝫ nō caste. id ē nō animo simplici ⁊ puro ex fide sincera q̄ ꝑ dilcōnē opat᷑ Terrenis ꝗppe cupiditatibus cōsulētes regnū celoꝝ ānūciabāt habētes i pectore falsitatē. in lingua v̄itatē Sciēs itaqꝫ apl's eciā ꝑ iudā euāgelizātē credētes esse liberatos. istos q̄qꝫ ita permittit. siue inq̄t occasiōe siue veritate xp̄istus ānūcietur Veritatē ꝗppe ānūciabāt. eciam si nō veritate. id est nō vero animo Jsti loquntur qđ nō credūt. ⁊ ideo reprobati sunt ꝙuis sint vtiles eis. quos instruit dn̄s dicens. que dicūt facite. que aūt faciunt facere nolite. dicūt em̄ ⁊ nō faciunt: Unde. nisi quia vtilia nō credūt esse q̄ dicūt? Sunt aūt aliꝫ q̄ credūt ⁊ non loquūtur qđ credūt vel pigricia vel timore Nam ⁊ ille seruus ꝙuis talentum habuerit. tamē qa erogare noluit. audit a dn̄o iudice. serue neqꝫ ⁊ piger. ⁊ alio euangelij loco dictum est. ꝙ multi ex principibus iudeorum credidissent in eum. sed nō eum cōfitebātur. ne expellerētur de synagogis. sed eciam ipsi rephensi atqꝫ reprobati sūt. Sequitur em̄ euāgelista dicēs. amauerūt em̄ gl'am hoim magis ꝙ dei Si ergo ⁊ illi qui verum quod loquūtur nō credūt. ⁊ illi qui verum quod credūt nō loquūtur merito reprobā᷑ quis erit seruus vere dicēdus fidelis nisi ille cui dicitur. euge serue bone q̊niam in modico fidelis fuisti. supra multa te constituam. intra in gaudiū domini tui? Talis itaqꝫ seruus nec āteqꝫ credat loquitur. nec cum crediderit tacet Vel sic eroget vt ipse nō habeat. vel quod habet nō erogando nō habeat. sic em̄ dictum est q̄ habet dabitur ei. qui āt nō hēt ⁊ qđ habet auferetur ab eo: Dicat ḡ iste bonus seruꝰ cātās alleluya. id est sacrificās domino sacrificium laudis a quo auditurus est. intra in gaudium domini. exultet ⁊ dicat:

Psalmus:

Credidi ꝓpt̄ qđ locutꝰ sum. h̄ ē ꝑfecte credidi: Nō em̄ ꝑfcē credūt q̄ qđ credūt loq̄ nolūt. Ad ipāꝫ em̄ fidē ꝑtiēt eciā illud credē qđ dictū ē. q̄ me cōfessus fuerit corā hōibꝰ. cōfitebor eū corā āgelis dei: Ex hoc em̄ est appellatus fidelis ille seruus. non tātū qa accepit. sed qa impēdit atqꝫ lucratus est: Jta ⁊ hoc loco nō ait. credidi ⁊ locutus suꝫ. sed ꝓpter hoc dicit se locutum esse quia credidit: Simul em̄ credidit ⁊ quod premium loquendo speraret. ⁊ quam penam tacendo timere deberet: Credidi inquit ꝓpter quod locutus sum: Ego autē humiliatus sum nimis: Passus em̄ est multas tribulationes ꝓpter verbum quod fideliter tenebat. fideliter impendebat ⁊ humiliatus est nimis. qđ illi timuer̄t q̄ amauerūt gl'aꝫ hoim magis ꝙ dei Sꝫ qđ ē ego āt? Diceret pociꝰ credidi ꝓpt̄ qđ ⁊ locutꝰ sum ⁊ humiliatꝰ sum nimis: Cur addidit ego āt. nisi qa hō hūiliari potest ab eis q̄ v̄itati cōtradicūt. nō ipsa v̄itas quā credit ⁊ loquitur? Unde ⁊ apl's cū de cathena sua diceret. sed sermo inquit dei non est alligatus Sic ⁊ iste qa ipsa est vna ꝑsona sanctorum testiū. h̄ ē martirum dei. credidi inquit ꝓpt̄ qđ locutus sum: Ego autem nō illđ qđ credidi. nō sermo quē ꝓtuli. sed ego humiliatus sum nimis

go āt dixi

lus est An cū matre simul ēptus est: in extasi mea. ōis homo mēdax Extasin pauorē dicit. quē cōminātibꝰ ꝑsecutoribꝰ ⁊ impēdētibꝰ passiōibus cruciatꝰ aut mortis hūana īfirmitas patitur Hoc em̄ ītelligimꝰ qa ī isto psalmo vox martirꝫ appaȓet Nā ⁊ alio mō dicitur extasis. cū mēs nō pauoȓ alienatur. sed aliq̄ inspiratiōe reuelatiōis assumitur Ego āt dixi in extasi mea ōnis homo mēdax: Cōterritus em̄ respexit infirmitatē suā. ⁊ vidit nō de se sibi eē ꝓsumēdū Quātū em̄ ad ipsum hoiēm ptiēt mēdax est. sed grā dei verax effectus est. ne pressuris inimicorū cedēs nō loq̄retur qd̄ crediderat. sed negaret. sicut petro accidit. qm̄ de se ꝓsumpserat. ⁊ docēdꝰ erat de hoie nō eē ꝓsumēdū. ⁊ si de homiē nō dēt quisqꝫ presumē. vtiqꝫ nec de seipo. qa homo est: Bene ergo iste vidit in pauore suo oēm hoiēm esse mēdacem. qa ⁊ illi q̄ nullo pauore vanescūt. ne ꝑsequētibꝰ cedēdo mētiātur. muneribꝰ dei tales sunt nō viribꝰ suis Proinde verissime dictū ē. ois homo mēdax. sed deus verax q̄ ait. ego dixi dij estis ⁊ filij altissimi oēs. vos āt sicut hoiēs moriemini. ⁊ sicut vnus ex principibus cadetis Cōsolatur hūiles ⁊ iplet eos nō solū fide credēde. sed eciā fiducia ꝓdicāde v̄itatis si ꝑseuerātes subdātur deo. nec imitētur vnū ex ꝓ̄ncipibus dyabolū q̄ in veritate nō stetit et cecidit: Si em̄ omnis homo mēdax. in tantum nō erūt mēdaces in quātū nō erūt homines. quoniam dij erunt ⁊ filij altissimi: Hoc itaqꝫ cōsiderās deuotissimus ppl's fidelium testium quomodo infirmitatem humanam dei misericordia non relinquat. in cuius infirmitatis pauore dictum est. omnis homo mendax. quomodo cōsoletur humiles ⁊ impleat spiritu fiducie trepidātes. vt pene mortuo corde reuiuiscāt. ne in semetipsis fidētes sint. sed in eo q̄ suscitat mortuos. ⁊ linguas infantium facit disertas q̄ ait. cū āt tradēt vos nolite cogitaȓ quomodo aut quid loq̄mini. Dabitur ei vob̄ ī illa hora qd loq̄mini nō ei vos estis qui loquimini sed spiritꝰ patris vestri qui loquitur in vobis: Hec g̊ ōia cōsiderās ille q̄ dixerat ego dixi in pauore meo omnis homo mēdax. ⁊ vidēs grā dn̄i se factum veracem:

Quid retribuā inq̄d dn̄o ꝓ ōibꝰ que retribuit michi: Nō ait ꝓ ōibus q̄ tribuit michi sꝫ ꝓ ōibꝰ q̄ retribuit michi: Que igitur precesserāt hois. vt ōniū donoꝝ dei nō attributio sed retributio vocari possit: Que ꝑcesserāt hōis nisi pccā: Retribuit g̊ deꝰ bona ꝓ malꝭ cui homiēs retribuūt mala ꝓ bonis. Hec em̄ retribuerūt qui dixerūt. hic est heres venite occidamus eum: Sed q̄rit iste qd retribuat dn̄o ⁊ non inuenit nisi ex eis que ipse dn̄s retribuit: Calicem inq̄t salutaris accipiam ⁊ nomē dn̄i inuocabo: O homo pccō tuo mēdax. dono dei verax ⁊ iō iam non homo. quis tibi dedit calicē salutaris. quem accipiens ⁊ inuocās nomen domini retribuens ei ꝓ omnibus que retribuit tibi: ¶ Quis nisi ille qui ait. potestis bibere calicē quē ego bibiturus sum: Quis tibi dedit imitari passioēs suas. nisi q̄ ꝓ te passus est prior: Ideoqꝫ: Preciosa in cōspectu dn̄i mors scōꝝ eius Emit ei eam sanguiē suo quē prior fudit pro salute seruorū. ne ꝓ dn̄i nomine serui fundere dubitarēt. qd tamē eorum nō dn̄i vtilitate ꝓficeret: Cōfiteātur itaqꝫ cōditionē suā mācipium. tanto ꝑcio cōpatū ⁊ dicat: O domiē ego seruus tuus. ego seruus tuꝰ ⁊ filiꝰ ancille tue Ergo ⁊ emptus est ⁊ v̄nacu

An quia vernaculus est ꝓpter peccm̄ fuge sue depõatur? Ideo emptus q̇a redemptus ē: Fili⁹ em̄ ē ācille scõꝫ qȯ omnis creatura subdita creatori est. ⁊ verissimo dño verissimū debet famulatum: Quē cum exhibet libera ē. hāc accipiēs a dño grām. vt ei nō necessitate sed volūtate deseruiat Ergo iste fili⁹ ē ihr̄l'm celestis q̄ sursum est. mater oim nostruꝫ libera Et libera q̇ dē pccõ. sed ācilla iusticie Cuius filiȷ̈s adhuc peregrināntibus dicitur. vos in libertatē vocati estis. sed rursus eos seruos facit dicēs: sed in caritate seruite inuicē Quib⁹ item dicitur. cū serui eratis pccõ. liberi eratis a iusticia. nūc vero liberati a pccõ facti āt serui deo habetis fructū vr̄m in sanctificationem. finē vero vitā eternā Dicat q̊ deo seru⁹ iste Multi se martires dicūt. multi seruos tuos. q̇a nomē tuū habēt in variȷ̈s heresibus ⁊ erroꝛib⁹. sed quia p̄ter eccl'am tuā sunt. nō sunt filiȷ̈ ācille tue. ego āt seruus tuus ⁊ filius ācille tue: Disrupisti vincula mea tibi sacrificabo sacrificiū laudis: Neqꝫ em̄ inuēio vlla merita mea. qn̄ tu disrupisti vincl'a mea. iõ sacrificiū laudis tibi debeo. q̇a ⁊ si gloꝛiaboꝛ ꝙ seru⁹ tu⁹ sum ⁊ fili⁹ ācille tue. nō ī me. sed in te dño meo gloꝛiaboꝛ. q̇ disrupisti vincula mea. vt a fuga rediēs religarer tibi Vota mea dnõ reddam Que vota redditurus es. q̄s vouisti victimas. q̄ incēsa. q̄ holocausta? An ad illȯ respicis qn̄ pauloan̄ dixisti. calicē salutaris accipiā ⁊ nomē dñi iuocabo ⁊ tibi sacrificabo sacrificiū laudis? Et reuera q̇squis bn̄ cogitat q̇d voueat dño ⁊ q̄ vota reddat. seipꝫ voueat. seip̄m reddat. h̓ exigitur. h̓ debeꝛ Inspecto nūmo dn̄s dicit. reddite cesari q̄ cesaris sunt. ⁊ deo q̄ dei sūt Ymago sua redditur cesari ymago sua reddatur deo Sed qui meminit nō solū seruum se esse dei. sed ⁊ filium ancille dei. videt vbi reddat vota sua. cõfoꝛmatus xp̄isto ꝑ calicem salutaris In atriȷ̈s inquit domus dñi. Que domus dei est. hec ācilla dei est. Et q̄ domus dei. nisi omnis ppl's eius? Ideo sequitur In cõspectu omnis ppl'i eius Et aptius iam nomiāt ipāꝫ matrem Quid est em̄ aliud ppl's ei⁹. nisi quod sequitur: In medio tui ihr̄l'm? Tūc est em̄ quod redditur gratū. si de pace atqꝫ in pace reddatur: Qui aūt filiȷ̈ huius ācille nō sunt. bellū q̄ pacem pocius amauerūt Ne q̇s aūt existimet atria dom⁹ dñi ⁊ oēm ppl'm eius iudeos significari. q̇a ita clausit iste psalmus vt diceret in medio tui iherusalem. cuius nomīe carnales israhelite gloꝛiantur: Audi sequētem psalmum qui quatuoꝛ versiculis continetur:

Explicit psalmus c.xv. Incipit p̄s centesimus xvi:

Laudate dñm oēs gētes. laudate eum oes ppl'i: Hec sūt atria dom⁹ dñi. ille ois ppl's ei⁹. h̓ vera iherusalē Audiāt magis illi q̇ hui⁹ ciuitatis filiȷ̈ eē noluerūt. cū se ab oim gētium cõmuniõe p̄ciderūt Qm̄ cõfirmata ē sup̱ nos miā ei⁹ ⁊ vitas dñi manēt in eternū Hec sunt duo illa miā ⁊ vitas q̄ in cētesimo t'ciodecimo psalmo memoꝛie cõmēdāda cõmonui Cõfirmata ē āt sup̱ nos miā dñi. cū ei⁹ nõi per qȯ liberati sum⁹ ījmicaꝝ gētiū rabida oꝛa cesserūt ⁊ vitas dñi manēt ineternū. siue in eis q̄ ꝓmisit iustis. siue in eis q̄ minatus est impiȷ̈s:

Expl'. p̄s c.xvi. icipit p̄s c.xvij.

Audiuimus frẽs admonẽtem. nos atq; hortãtem spm̃ scm̃. vt sacrificiũ cõfessiõis offeram⁹ deo. Cõfessio ãt vł laudis eius ẽ vel peccõrũ nrõꝝ Et illa qdẽ cõfessio q̃ peccata nostra deo cõfitemur õib⁹ nota est. ita vt hãc solã dici cõfessioẽm in scripturis sanctis minus erudita estimet multitudo: Nã vbi h̃ ṽbum lectoris ore sonuerit cõtinuo strepitus pius pectora tũdẽtiũ cõseqtur Sed debẽt aduertere quomodo dictũ sit in alio psalmo. quoniam ingrediar in locũ tabernaculi ãmirabilis vsq; ad domũ dei. in voce exultatiõis ⁊ cõfessionis soni festiuitatẽ celebrãtis Hic ei certe mãifestũ ẽ voce cõfessiõis ⁊ sonum nõ ad merorẽ penitẽcie. sed ad leticiã festiuitatis celeberrime ꝑtinere: Aut si de tã mãifesto testiõnio q̃sq; adhuc dubitat. qd dicturus ẽ ad illud quod i ecclesiastico scriptũ ẽ. bñdicite dñm oia opa ipsius date nõi ipsi⁹ magnificẽciã. ⁊ cõfitemi in laudẽ ipsi⁹ in cãticis labioꝝ ⁊ in cytharis. ⁊ sic dicite in cõfessiõe qm̃ oia opa dñi bõa nimis: Hic certe nullus vel tardissim⁹ ãbigit cõfessionẽ in dei laudib⁹ põi. nisi forte tãta est in cuiusq; mẽte ꝑuersitas. vt dicere audeat eciã ipm̃ dñm ihm̃ xpistum pccã sua patri esse cõfessum Quod si aliquis impius ꝓpter nomẽ cõfessiõis temptaret obicere. facilime refelleretur ipsa cõtextiõe ṽborũ. Sic eñ loqtur cõfiteor iqt tibi pater dñe celi ⁊ terre. q̇ abscõdisti hec a sapiẽtibus ⁊ prudẽtib⁹. ⁊ reuelasti ea ꝑuulis. ita pater quoniã sic placitũ fuit corã te Quis nõ eũ intelligat in laude patris hec dicere Quis nõ videat istã cõfessioẽm nõ ad dolorẽ cordis. sʒ ad gaudiũ ꝑtinẽ. cũ eciã p̃cesserit euãgelista dicẽs. in ipsa hora. exultauit spiritu sancto ⁊ dixit. cõfiteor ⁊ tibi pat̃: Quapropter karissimi q̃niã nullomõ ẽ õnino dubitãdũ tot cõgruẽtibus testimonijs. quorum similia in scripturis ꝑ vosipsos potestis aduertere. ñ tãtũ in peccatis. sed ⁊ in laudib⁹ dei. cõfessionẽ diuinis litteris solere nomiãri. quid cõgruẽtius i hoc psalmo quando alla cãtamus. qd est laudate dominũ. nos ammoneri intelligim⁹ cum audimus:

Psalmus:

Confitemi dño: Quoniã idipʒ scilicet vt laudem⁹ deũ. nõ potuit laus dei breui⁹ explicari q̃; vt diceretur: Quoniã bonus est Quid sit grãdius ista breuitate nõ video. cum ita sit ꝓpriũ deo qd bonus est. vt a q̊dã cõpellat⁹ ipse fili⁹ dei cũ audiret. magister bone. ab eo scilicet q̇ carnẽ eius intuẽs ⁊ diuinitatis plenitudinẽ nõ intelligẽs. solũ hoiẽm arbitrabat̃ respõderet. quid me interrogas d̃ bono: Nemo bon⁹ nisi vnus de⁹ Quid est aliud dicere. si me bonũ vis appellaȇ intellige deũ: Sed qm̃ pplo dicit̃ in prenũciatiõe futuroꝝ liberato ab õni labore ⁊ captiuitate ꝑegriãtiõis. ⁊ ab õni ꝑmixtiõe iniquoꝝ qd ei per grãm dei prestitum est nõ solum nõ retribuẽtis mala ꝓ malis. sed eciam retribuẽtis bona ꝓ malis. cõuenientissime adiũctũ est Quoniam in seculum misericordia eius: Dicat autẽ domus israhel. qm̃ bonus. qm̃ in seculũ misericordia eius: Dicat aũt domus aaron. qm̃ in seculũ misericordia eius Dicãt nũc om̃s q̇ timẽt dñm. qm̃ in seculũ misericordia eius: Recognoscitis credo karissimi q̃ sit domus israhel. que sit domus aaron. ⁊ quoniam vtriq; sunt timẽtes dñm: Ipsi eñ sunt pusilli cũ magnis iam i

88

magnis .iã in alio psalmo bñ insinuati cordibus vñis quorũ numero nos oẽs in eius grã qui bonus ẽ.⁊ in seculum miã eius sociatos eẽ gaudeam⁹ qm̃ exauditi sunt qui dixerũt .adiciat dñs super vos ⁊ sup filios vr̃os vt israhelitis in xp̃m credentib; ex quorũ numero sunt apostoli pr̃es nostri et ad eminentiam pfcõꝝ ⁊ ad obedientiam puuloꝝ adiũgeretur numerus gentiũ vt dicam⁹ oẽs facti vnum in xp̃o :facti vn⁹ grex sub pastore vno. ⁊ corpus illi⁹ capitis tã̄ vnus hõ dicam⁹ In tribulatiõe inuocaui dominum ⁊ exaudiuit me in latitudine Angustia nr̃e tribulationis finit² latitudo ãt quo trãsim⁹ nõ habet terminum Quis em̃ accusabit adũsus electos dei: Dñs michi adiutor est nõ timebo quid faciat michi hõ Sed nũquid hoĩes solos habet inimicos eccã: Quid ẽ homo carni et sanguini deditus nisi caro ⁊ sanguis :Sed ait apl's. nõ est nobis colluctatio adũsus carnem et sanguinem. s; adũsus pncipes et rcõres mũdi tenebrarum harum id ẽ rcõres inimicoꝝ mundũ istũ diligentium ⁊ ꝓpterea tenebrarum :q2 et nos fuimus aliqñ tenebre nũc ãt lux in dño Adũsus spũalia inquit nequicie in celestib; id ẽ dyabolum ⁊ angelos ei⁹: quẽ dyabolũ alio loco dicit principem ptãtis aeris huius Audi ergo quod seqtur Dñs m adiutor ⁊ ego despiciã inimicos meos Ex quolibet genere inimici exurgant siue ex numero maloꝝ hoĩm. siue ex numero maloꝝ angeloꝝ: in domini adiutorio despicientur cui cõfitemur laudem cui cantam⁹ all'a Despectis ãt inimicis nõ sic michi tanq̃ bonus hõ se amic⁹ opponat :vt in se spem meã iubeat collocari Bonũ est em̃ ꝯfidere in dño q̃ confidere in hoĩe Nec quisq̃s scd̃m quẽdam modũ dici potest angel⁹ bonus sic a me cogitetur .vt in eo ꝯfidere debeã nemo em̃ bonus nisi solus de⁹ ⁊ cũ videretur adiuuare homo vel angelus cũ hoc vera dilcĩõe faciunt: ille per eos facit qui eos ꝓ modo eorũ bonos fecit Bonũ est ergo spare in domino :q̃m sperare in pncipib; Nã ⁊ angeli dicti sunt principes: sicut in daniele legim⁹. michael princeps vr̃ Omnes gẽtes circũdederunt me ⁊ in noĩe dñ vltus sum eos Circumdantes circũdederunt me :⁊ in nomine domini vltus sum eos Qd̃ ait omnes gẽtes circũdederunt me .⁊ in nomine dñ vlt⁹ sum eos :significat ecclesie labores atq; victoriam S; q̃si causa q̃reretur vñ tanta mala supare potuerit respectũ est ad exemplu; et dixit q̃d primo passa sit in capite suo addendo qd̃ sequitur circũdantes circũdederunt me Et bñ ibi nõ repetitũ est omnes gentes: qd̃ a iudeis solis factum ẽ Et in noĩe dñ vltus sum eos q2 ⁊ illic ipe pius ppl's qd̃ est corpus xp̃i psecutores senserit de c⁹ genere caro illa suspensa est :ꝑ quo factum est quicq̃d ab illa interiore diuinitate ꝑ exteriorem carnẽ ꝓtute immortaliter factũ est Circũdedert me sicut apes fauum et exarserũt sicut ignis in spinis :⁊ in noĩe dñ vlt⁹ sum eos Hic iam ex ordine gestaru; rerum eciã ṽboꝝ ordo cõtexitur Nã ip̃m dñm caput eccẽ recte accipimus circũdatum a psecutorib; :sicut circũdant apes fauum Quid em̃ ab ignorantibus gestum sit: mistica sbtilitate spũs sanct⁹ loquitur Vel quippe apes opantur in fauis Nesciẽtes ãt psecutores domini fecerũt eũ nobis in passione dulciorem vt gustem⁹ et videamus q̃ suauis ẽ dñs :qui mor-

tuus est ꝓpter delicta nr̄a et resur
rexit ꝓpter iustificationē nostraꝫ
Iā vero qđ seq̄tur exarserūt velut ig
nis in spinis in eiꝰ corpore ħ ē in po-
pulo vbiq̄ꝫ diffuso meliꝰ intelligitur
quē circūdederūt ōnes gentes cū sit
collectus de omnibꝫ gentibꝫ Exarse
runt quippe velut ignis in spinis q̄n
peccatricē carnē atꝫ huiꝰ mortalis vi
te molestissimas cōpunctiones ꝑse-
cutionis incendio cremauerūt Et in
nomine inq̄t dm̄ vltus sum eos siue
qꝛ ⁊ ipi malicia que in eis iustos ꝑse-
quebatur extincta xp̄iano ppl'o soci
ati sunt: siue qꝛ ceteri eoꝝ qui ꝯtemp
serunt hoc tp̄e vocantis miām veri-
tatem iudicantis in fine sensuri sunt
Tanq̄m cumulꝰ harene impulsus
sum vt caderē ⁊ dominꝰ suscepit me
Q̄muis em̄ eēt iam magna multitu-
do credentiū quasi harene inumera
bili cōparanda ⁊ in vnā societatē t̄q̄ꝫ
in cumulū ducta tū̄ quid ē hō ṅ quod
memor es eiꝰ Nō dixit habūdantiā
numeri mei Numerꝰ gentiū supare
nō valuit: sed dn̄s inquit suscepit me
Multitudinē ergo fideliū in vnita-
te fidei sil' habitantē ꝑsecutio gentiū
quo impelleret vt deiceret nō habe-
bat q̄n in eū creditū est q̇ et singulos
⁊ oēs vbiq̄ꝫ suscipet qꝛ in eis inuocā
tibus nusq̄ꝫ deesse potuisset Forti
tudo mea ⁊ laudatio mea dn̄s: ⁊ fac
tus est michi in salutem Qui ergo ca
dunt cū impelluntur. nisi qui sua sibi
fortitudo et sua sibi volūt eē laudati
o: Nullus q̇ppe in certamine cadit ṅ
cuiꝰ fortitudo ⁊ laudatio cadit Qua
propter cuiꝰ fortitudo et laudatio ē
dn̄s: tam nō cadit q̄ꝫ nō cadit dn̄s Et
iđ eis factus ē in salutem nō qꝛ ipe a
liquid factus ē qđ an̄ non erat sed qꝛ
ipi cū in eum crederent qđ non erant
facti sunt eciam ipe non sibi ſꝫ illis qđ
auersis a se nō erat salus cepit eē cō
uersis Vox leticie ⁊ salutis in ta-
bernaculis iustoꝝ: vbi vocē meroris
⁊ exicij putabant eē qui in eoꝝ corꝑa
seuiebant Nō em̄ sentiebant interio
ra gaudia scōꝝ de spe futura Vn̄ ⁊ a
postolus dicit q̄si tristes sꝑ aūt gau
dentes ⁊ iterū. nō solum āt sed eciaꝫ
gl'amur inq̄t in t̉bulationibꝫ Dex-
tera domini fecit v̂tutem Quā v̂tu-
tem dicit: Dextera inq̄t dm̄ exalta
uit me Magna v̂tus exaltare humi
lem deificare mortalem: p̄bere de in
firmitate ꝑfectionē. de subiectione
gl'am de passione victoriā. dare auxi-
lium de tribulatiōē. vt afflictis vera
salus dei patesceret: affligentibꝫ aūt
vana salus hōis remaneret Magna
hec. sed quid miraris: Audi quid re-
petat Nō homo se exaltauit. nō ho
mo se ꝑfecit. non sibi hō gl'am dedit
nō homo vicit. non homo sibi saluti
fuit: dextera dm̄ fecit v̂tutem Nō
moriar sed viuā: ⁊ enarrabo oꝑa do
mini At illi stragē funerū vbiq̄ꝫ faciē
tes: eccām xp̄i mori arbitrabantur
Ecce nūc enarrat oꝑa dm̄ vbiq̄ꝫ xp̄s
btōꝝ martirum gl'a est Vicit vapulā
do ferientes. paciendo facientes di-
ligendo seuientes Tn̄ cur tāta indig
na ꝑtulit corpus xp̄i. scā eccā. ppl's i
adoptionem: indicet nobis Emen
dans inquit emēdauit me dominꝰ ⁊
morti nō tradidit me Nō ergo quic
q̄m viribꝫ suis licuisse arbitretur fre-
mitꝰ impioꝝ nō haberet istā ptātem
nisi sibi data esset desuꝑ Sepe filios
paterfamilias ꝑ nequissimos seruos
emendari iubet: cū illis hereditatem
illis ꝯpedes p̄paret Que est ista here
ditas: Auri est an argenti. an gēma-
rum an fundorum amenorumq̄ꝫ pre
diorum: Vide qua intretur: ⁊ ꝯgnos
ce quid sit Apite inquit michi por

tas iusticie Ecce audiuimus portas
quid est int⁹: Ingressus inqͭ i eas
confitebor domino Illa cõfessio lau
dis est ãmirabilis vsqꝫ ad domum dĩ
in voce exultationis ꝛ cõfessionis so
ni festiuitatem celebrantis Hec est e
terna beatitudo iustoꝝ: quia beati sc̄
qui inhabitant in domo dei in secula
scł'orum laudantes eũ Sed vide quẽ
admodum intretur in portas iustici
e Hee porte domini inquit: iusti i
trabunt in eas Has saltem nemo in
trat iniust⁹ in illam ihrl'm que nõ re-
cipit incircũcisum vbi dicit' canes ite
foris canes fortassis qd̄ i longinqua
ꝑegrinatione mea inhabitaui cũ ta-
bernaculis cedar et cum hijs qui ode
rant pacem eram pacificus Pertuli
vsqꝫ in finem ꝑmixtionem malorum
sed hee porte dñ̄. iusti intrabũt in e-
as Confitebor tibi domine qm̄ ex
audisti me: ꝛ factus es michi in salu-
tem Quã sepe ostẽditur laudis eẽ ista
cõfessio. nõ vulnera medico ostẽdens
sed de percepta sanitate grãs agens
Ipe aũt medicus salus est. ad istũ di
cimus Lapidem quẽ reprobaue-
runt edificantes Nam hic factus est
in caput anguli vt duos conderet in
se in vnũ nouum hoiẽm faciens pa-
cem ꝛ cõmutaret vtrosqꝫ in vno cor
pore deo. circũcisionem scilꝫ ꝛ prepu
cium A dño factum ẽ ei: id est capi
ti anguli a dño fact⁹ est Q̃muis em̄
hoc nõ eẽt factus nisi passus eẽt non
tñ hoc ab eis a quibꝫ passus est fact⁹
est Nã illi q̇ edificabant reprobaue-
runt sed in eo qd̄ dñs occulte edifica
bat fecit in caput anguli qd̄ illi repro
bauerunt Et est mirabilis in ocu-
lis nostris In oculis interioris hõis
in oculis credentium sperantiũ dili-
gentium: non in oculis carnalibꝫ eo
rum qui quasi hominẽ ꝯtempnendo
reprobauerũt Hec ẽ dies quam fe
cit dñs Meminit iste homo se dixis
se in superioribꝫ psalmis qm̄ inclina
uit aurem suã michi ꝛ in diebꝫ meis i
uocaui: dies suos ꝯmemorans vete
res Vñ mõ dicit. hec ẽ dies quam fe
cit: id est quo m̄ salutem dedit Hic ẽ
dies de quo dixit dñs. tp̄e acceptabi
li exaudiui te ꝛ in die salutis adiuui te
id est dies quo ille mediator fact⁹ est
in caput anguli Exultem⁹ ergo et
iocũdemur in eo. o domine saluũ me
fac: o domine bñ ꝓsperare Iterũ ve
ro qꝛ dies salutis est saluũ fac: qꝛ de
longinqua ꝑegrinatione reuertẽtes
seiungimur ab eis qui oderant pacẽ
cum quibus eramus pacifici et cũ lo
queremur eis debellabãt nos gratis
bene ꝓspera iter redeuntibus: qꝛ tu
nobis factus es via Bñdictus em̄
qui venit in nominẽ domini Male-
dictus ergo ille qui venit in noiẽ suo
sicut in euãgelio dicit. ego veni in no
mine patris mei ꝛ non accepistꝫ me:
si alius venerit in nomine suo illũ ac
cipietis Bñdixim⁹ vos de domo
domini Credo ꝙ ista vox magnorꝫ
est ad pusillos: eoꝝ scilꝫ magnoꝝ qui
verbum deũ apud deum sicut in hac
vita possunt mente cõtingunt. et ta-
men sermonem suũ ꝓpter peruulos
temperant. vt possint sinceriter dice
re qd̄ ait apostolus. siue enim mente
excessimus deo. siue tꝑantes su-
mus vobis: caritas em̄ cristi cõpel-
lit nos Ipi em̄ ꝑuulos benedicũt de
interiore domo dñ̄: vbi laus illa in se
cula scł'orum non deficit Et iõ vide-
te quid inde annũcient Deus dñs
et illuxit nobis: dñs ille q̇ venit in no
mine domini quem reprobauerunt
edificantes ꝛ factus est in caput an-
guli Mediator ille dĩ ꝛ hõim homo
xp̄ũs ihesus deus est equalis est pa-

tri ꝛ illuxit nobis: vt qđ credidim⁹ intelligeremus ꝛ vobis nō dū intelligētibus sed iā credentibꝫ enūciaremus Vt āt ꝛ vos intelligatis Cōstituite diem festū in cōfrequentationibꝫ vsqꝫ ad cornu altaris id est vsqꝫ ad interiorem domū dei de q̄ vos bn̄diximus vbi sunt altaria excelsa: cōstituite diem festū nō tepide ac segniter. sꝫ in ꝯfrequētationibꝫ Ipa est em̄ vox exultationis soni festiuitatē celebrātis: ambulantium in loco tabernaculi ām̄irabilis vsqꝫ ad domū dei Si ei est ibi spūale sacrificiū sempiternum sacrificiū laudis ꝛ sacerdos sempiternus ē. ꝛ altare sempiternum. pacata mens ipa iustoꝝ Hoc apertius dicimus frēs: quicūqꝫ deū v̄bum intelligere volunt. nō eis sufficiat caro qđ ꝓpter eos v̄bum factum est vt lacte nutrirentur nec in terra sufficiat iste dies festus quo agnus occisus ē sed cōstituatur in confrequētationibus quousqꝫ ꝑueniatur exaltatis a domino mentibꝫ nostris vsqꝫ ad ei⁹ diuinitatem interiorē qui nobis exteriorem humanitatē lacte nutriendis p̄bere dignatus ē Et quid ibi aliud nisi laudes ei⁹ cantabim⁹: Quid ibi aliđ dicemus. nisi Deus meus es tu ꝛ cōfitebor tibi deus me⁹ es tu et exaltabo te. cōfitebor tibi dn̄e q̄m exaudisti me ꝛ factus es michi in salutem Nō strepitu v̄boꝝ ista dicimus sꝫ dilectio inherens illi p semetipam clamat istā vocem ꝛ dilectio ipa vox est Itaqꝫ sicut cepit laudem ita termiāt Confitemini domino quoniā bonus q̄m in seculū miscdia eius Hinc cepit psalm⁹ huc definit: q̄m sicut ab inicio qđ deseruim⁹. ita in finem quo redimus nō est aliquid qđ salubrius delectet q̄ȝ laus dei ꝛ semp alła Explicit psalmus c. xvij. Incipit ꝓhemium de psalmo c. xviij.

Psalmos ōnes ceteros q̄s codicem psalmoꝝ nouim⁹ cōtinere qđ eccē cōsuetudine psalterium nuncupatur. ꝑtim sermocinando in populis. ꝑtim dictando exposui donante dn̄o sicut potui psalmū v̄o centesimū octauumdecimum. nō tam ꝓpter ei⁹ notissimam longitudinē. q̄ȝ propter altitudinem paucis cognoscibilem differebam et cū molestissime ferrent frēs mei ei⁹ solius expositionem quātum ad eiusdem corp⁹ psalmi ꝑtinet deesse opusculis nostris. meqꝫ ad hoc soluendū debitū vehementer vrgerent. diu petentibꝫ iubentibusqꝫ nō cessi: qꝛ quocienscūqꝫ inde cogitare temptaui sp vires nostre intentionis excessit Quanto em̄ videtur aptior tanto m̄ ꝓfundior videri solet: ita vt eciam q̄ȝ sit ꝓfundus demōstrare nō possim Aliorum quippe qui difficile intelligūtur eciā si in obscuritate sensus latet. ipa tn̄ apparet obscuritas. huius āt nec ipa: q̄m talem p̄bet supficiem vt lcōrem atqꝫ auditorem nō expositorem neccārium habere credat Et nūc q̄ tādem ad ꝑtractationem e⁹ accedo qđ in eo possim ꝓrsus ignoro: spero tn̄ vt aliquid possim affuturū atqꝫ adiutorem deum Sic em̄ feci de omnibꝫ quecūqꝫ sufficienter cū prius m̄ ad intelligendū vł explicandū difficilia ac pene impossibilia viderētur exposui Statui āt per sermones id agere qui ꝓferuntur in populis. q̄s greci omelias vocant Hoc em̄ iustius esse arbitror. vt cōuentus ecclesiastici non fraudentur eciam psalmi hui⁹ intelligentia cui⁹ vt alioꝝum delectare solent cātilena Sed sit huc vsqꝫ ꝓhemium iam de ipo ē loquendum de quo istud visum ē ꝓloquendū

Explicit pohemium Incipit sermo pmus de eodem psalmo

AB exordio suo magnus psalmus iste kmi hortat nos ad beatitudinem quā nemo ē qui nō expectet Quis em vnqꝫ vl potest l potuit vl poterit inueniri. qui esse nolit beatus? Quid igitur ea exhortatioē opus ē ad eā rem quā sua sponte appetit anim⁹? Nam pfecto qui exhortatur id agit vt excitetur volūtas ei⁹ cū quo agit ad illud pter qd exhortationis adhibetur alloqum Vt quid g nobiscum agitur vt velim⁹ qd nolle non possum⁹. nisi qꝛ quia omnes quidem beatitudinem cōcupiscūt. sꝫ quō ad eā perueniatur plurimi nesciunt? Idō qꝫ hec docet iste qui dicit

Psalmus

BEati imaculati in via: qui ambulāt in lege domini Tanqm diceret Scio quid velis: beatitudinē queris Si ergo vis eē beatus esto imaculatus Illud em ōnes hocāt pauci volunt: sine quo nō puenitur ad illō qd omnes volunt Sed vbi erit quisqꝫ imaculatus nisi in via? In qua via. nisi in lege domini? Ac p hoc beati immaculati in via qui ambulant in lege domini. non supfluo nobis dicit: sꝫ exhortatio necessaria nostris mentibus adhibetur Quid em boni fit ad qd multi pigri sunt. id ē imaculatos ambulare in via q lex ē domini sic ostenditur. cū btōs esse qui hoc faciunt indicatur: vt propter illud qd omnes volunt eciam h fiat qd plurimi nolūt Beatū quippe eē tam magnū est bonum: vt h et boni velint et mali Nec mirum est qd boni proptera sunt boni: sed illud est mirum qd eciam mali propterea sunt mali vt sint beati Nā quisquis libidinibꝫ deditus. vt luxuria stuprisqꝫ corrūpatur in hoc malo beatitudinem qrit et se miseruꝫ putat cū ad sue cōcupiscentie voluntatem leticiamqꝫ non puenit beatū vero nō dubitat iactare cum puenit Et quisquis auaricie facibus inardescit ad hoc ꝯgregat quocumqꝫ mō diuicias vt beatus fit Inimicoꝝ sanguinē fundere quicūqꝫ desiderat dn̄ationē quisquis affectat crudelitatem suam quisqs alienis cladibus pascit: in omnibus sceleribꝫ beatitudinē qrit Hos igitur errantes ꝛ vera miseria falsaꝫ beatitudinem reqrentes reuocat ad viam. si audiatur vox ista diuina. btī imaculati in via qui ambulāt in lege domini. tanqm dicens. quo itis? Peritis ꝛ nescitis nō illuc itur qua pgitꝭ quo puenire desideratis Nā vtiqꝫ beati eē cupitis. sꝫ misera sunt ꝛ ad maiorem miseriam ducunt itinera ista q curritis: tam magnū bonū qrere per mala nolite Si ad illud puenire vultis huc venite huc ite. vie puerse relinquite malignitatem qui non potestꝭ relinquere beatitudinis volūtatem. Frustra tendendo fatigamini: quo pueniendo inquinamini Nō āt beati inquinati in errore qui ambulāt in puersitate seculi: sed beati imaculati in via qui ambulant in lege dn̄i Quid porro adiungit attendite Beati q scrutantur testimōia ei⁹: in toto corde exquirunt eum Nō michi videtur aliud hijs vbis ꝯmemoratum btōꝝ genus: qꝫ illud qd an̄ dictum ē Nam scutari testimonia dn̄i ꝛ eum in toto corde exquirere: hoc est imaculatum in via in lege domini ambulare Deniqꝫ sequitur ꝛ dicit Non enim q operantur iniquitatem in vijs ei⁹ ambulauerunt Si ergo ambulantes in via id est in lege domini ipi sunt scrutantes testimonia ei⁹ ꝛ in toto corde exquirētes eum pfecto qui opant ini

quitatem nō scrutantur testiōnia ei⁹
et tñ nouimus oparios iniqtatis ad
hoc scrutari testiōnia domini . q2 ma
lunt docti eē q̃z iusti Nouim⁹ ꝛ alios
ad h̄ scrutari testiōnia dm̄ nō qd iam
recte viuant sed vt sciant quéadmo-
dum viuere debeant Tales ergo nō
dum imaculati ambulant in lege dm̄
ac per h̄ nōdum beati Quō ergo in-
telligendū est beati q̇ scrutantur testi
monia eius . cū videamus hoīēs ei⁹
scrutari testimonia nō btōs q2 non i
maculatos : Nam scribe et pharizei
super cathedram moysi sedentes de
quibus dn̄s ait . que dicūt facite . q̃ āt
faciunt facere nolite dicūt enim ꝛ nō
faciunt : vtiq̧ scrutabantur testimo
nia dm̄ . vt haberent que dicerent bo
na q̃uis facerent mala Et hos omit
tamus Recte quippe rn̄debitur no
bis qd isti nō scrutantur testimonia
dei : non em̄ querunt ipa sed aliud q̃-
runt per ipsa . id est vt glorificent² ab
hoīb us vel ditentur Non ē hoc scru
tari testimonia dei : nō diligere quod
ostendūt ꝛ nolle puenire quo ducūt .
id est ad deum Nam aut si et ipi scru
tantur testimonia dei q̃uis nō vt ip
sum sed vt aliud ex hȳs inueniāt ꝛ ac
quirant . certe non in toto corde exq̇
runt eum : qd non vtiq̧ frustra h̄ ad
ditum cernimus Sciens enim spūs
qui hec dicit multos ꝑpter aliud non
propter quod constitutum est scru-
tari testimonia eius . non tantū dixit
beati qui scrutantur testimonia eius
sed addidit in toto corde exq̇runt eū
tamq̄m docens quemadmodum vel
propter quod scrutanda sunt testiō
nia domini Deniq̧ in libro sapientie
loquens ipa sapientia . querunt inq̇t
me mali ꝛ non inuenient : oderūt em̄
sapientiam Quō quid est aliud q̃z ode
runt me : Querūt ergo me ait ꝛ non

me inueniunt qui oderunt me Quo
modo igitur dicūtur querere qd ode
runt . nisi q2 non hoc sed aliud ibi que
runt : Non enim volunt eē sapientes
in dei gloriam : sed volūt videri sapi-
entes ꝑpter hoīm gloriam Quō em̄
sapiām non oderunt . qui iubet et do
cet cōtempnendum esse qd diligunt :
Proinde beati immaculati in via q̇ā
bulant in lege domini : beati qui scru
tantur testimonia eius in toto corde
exquirunt eum Si em̄ scrutando tes
timonia ei⁹ aut in toto corde exqui-
runt eum . imaculati ambulāt in lege
dm̄ nūquid tamen ille non scrutaba-
tur testimonia eius . nec q̄rebat eum
qui dicebat . magister bone quid bo-
ni faciam . vt vitam eternā cōsequar :
Sed quō eum in toto corde quesiuit
cui⁹ cōsilio diuicias suas p̄tulit . quo
audito tristis abcessit : Nam ꝛ ꝑpha
dicit ysayas querite dn̄m : et cum iue
neritis eum derelinquat impius vi-
as suas . ꝛ vir iniquus cogitationes
suas Querūt itaq̧ deum ꝛ impȳ ꝛ in
iqui vt eo inuento non sint impȳ ꝛ in
iqui Quomō ergo iam beati cum ad
huc testimonia eius scrutantur ꝛ ex
quirūt eum . cum hoc facere possunt
ꝛ impii possunt ꝛ iniqui : Beatos āt
esse impios ꝛ iniquos . quis vl' impi
us dixerit aut iniquus : Ergo spe bea
ti sicut beati qui psecutionem paciū-
tur ꝑpter iusticiā : nō propter qd ad
est q̃z diu mala paciūtur sed propter
qd aderit qm̄ ipoꝝ est regnū celoꝝ.
Et beati qui esuriunt ꝛ sitiunt iustici
am nō q2 esuriunt ꝛ sitiunt . sed prop
ter qd sequitur qm̄ ipi saturabuntur
Et beati qui plorant : nō q2 plorāt . ſ;
propter qd seq̇tur q2 ridebūt Proīn
beati qui pscrutantur testiōnia eius
in toto corde exq̇runt eū nō q2 scrutā
tur ꝛ exquirūt : sed q2 inuenturi sunt

quod exquirunt In toto enim corde
non negligēter exq̇runt Si ergo spe
beati: fortassis eciaꝫ spe immaculati.
Nam ꝑfecto in hac vita licet in lege
dñi ambulem⁹ licet scrutemur testiō
nia eius in toto corde requiram⁹ eū
⁊ si dixerimus qꝛ peccatū non habe-
mus. nosipos seducimus ⁊ v̂itas in
nobis nō est Sed hoc diligentius in
quirendum ē Sequitur quippe. non
enim qui opātur iniquitatem in vijs
eius ambulauerūt Ex quo videri p̄t
qui ambulant in via dñi id est in lege
domini scrutando testimonia ei⁹ et i
toto corde exquirēdo eū. iam eē pos
se imaculatos hoc ē sine pccō prop-
ter verba sequentia: nō enim q̇ opan
tur iniquitatem in vijs e⁹ ambulaue
runt Qui āt peccatū facit et iniquita
tem facit ait beatus iohannes: ⁊ ad-
didit peccatum iniquitas est Sed iā
sermo iste claudendus ē: nec in āgus
tum tanta questio coartanda

.Explicit sermo p̄m⁹ Incipit sermo
secūdus

SCriptum est ⁊ legitur ⁊ verū
est in hoc psalmo Non enim q̇ opan
tur iniquitatem in vijs e⁹ ambulaue
runt Sed elaborandū est opitulante
deo in cui⁹ manu sunt ⁊ nos ⁊ ẜmo-
nes nostri: ne rcē dictum non rcē in
tellectum lectorem auditorē ve ꝑtur
bet Hucusqꝫ cauendū est plus habet
cōtra pelagianistas Cauendū est em̄
ne ōnes sancti quoꝝ illa vox ē si dixe
rimus quia peccatū nō habem⁹ nos
ip̄os seducimus ⁊ veritas in nob̄ nō
est aut nō poterunt ambulaē in vijs
domini qm̄ peccatū iniquitas est. et
qui opantur iniquitatem nō vtiqꝫ in
vijs e⁹ ambulauerūt. aut qꝛ dubium
non est eos ambulare in vijs dñi nō
credantur habere peccatū: qȯ ꝓcul-
dubio falsum ē Neqꝫ em̄ ꝓpter arro
gantiam superbiamqꝫ vitandā scrip
tum est. si dixerimus qꝛ peccatū non
habemus nosip̄os seducim⁹. alioq̇n
nō adderetur ⁊ v̂itas in nobis non ē
sed diceretur humilitas in nobis nō
est: ꝑsertim quia sequitur vn̄ iste sen
sus clarius illustretur oēsqꝫ auferat
dubitationis ambages Cū em̄ h̊ bea
tus iohannes dixisset adiunxit Si āt
cōfessi fuerimus pccā nostra: fidelis
est ⁊ iustus qui nobis pccā nostra di
mittat. ⁊ mūdet nos ab omni iniqui
tate Quid hic dicit? Quid cōtradicit
dāpnabilis impietatis elatio? Si em̄
propter arrogantiam deuitandā nō
propter v̂itatem fatendam nō dicūt
sancti se nō habere peccatū: quid est
qȯ cōfitentur vt remissionem mūda
tionemqꝫ mereantur hanc. et hoc fit
vt arrogantia deuitetur? Quō g̊ im-
petrabitur pccōrum vera mundatio
quorū est falsa cōfessio? Conticescat
igitur ⁊ arescat elatio fenea superbo
rum seip̄am seducens. que in auribꝫ
hōim simulata humilitate dicit se ha
bere peccatū: in corde aūt suo impia
elatione dicit se nō habere peccatum
Qui em̄ hoc dicūt seip̄os seducunt: ⁊
veritas in eis nō est Sed qn̄ in auri-
bus hōim hoc dicunt: non tm̄ seip̄os
sed ⁊ alios quosqꝫ doctrine insane ꝑ
uersitate seducunt Cū vero id in cor
de suo dicunt. illic seip̄os seducunt il
lic in eis veritas nō est: ac per hoc se
ipsos in corde seducunt ⁊ in suo cor-
de veritatis lumen amittunt Excla-
met āt scā familia xp̄i fructificans et
crescēs in vniuerso mūdo humiliter
verax ⁊ veraciter humilis exclamet i
q̄m si dixerimus qꝛ peccatū nō habe
mus nosip̄os seducimus ⁊ veritas i
nobis non est Qȯ si cōfessi fuerim⁹
delcā nostra: fidelis est ⁊ iust⁹ vt di-
mittat nobis peccata nostra ⁊ mun-

det nos ab ōni iniquitate Hec vt di-
cuntur ita sentiantur Tūc em̄ erit hu
militas vera si non sola ostendat᷑ in
lingua: vt simus secūdum apostoluz
non alta sapientes. sed humilibꝫ con
sentientes Nō ait colloquētes ſꝫ cō-
sentiētes: qd̄ nō fit ore ſꝫ corde Ypo
crita si dicis te habere cū credas te n̄
habere peccatū: foris fingis humili-
tatem. intus amplecteris vanitatez
Ergo ⁊ in ore ⁊ in corde nō habes ve
ritatem Quid tibi ꝓdest videri homi
nibus humile eē quod dicis. si deꝰ vi
det altum eē quod sapis? Certe si au
ribus diuinū insonaret oraculuz no-
li altum dicē: nec sic imerito dāpna-
reris. si humilis in ore corā homini-
bus ⁊ altū in corde corā domino loq̄
reris Cum ṽo audias noli altum sa-
pere sed time. nō enim ait dicere ſꝫ sa
pere. cur non eciam intus es humil'
vbi sapis? An ideo mens altitudine ī
flatur vt humilitatem lingua mentia
tur? Legis vl' audis noli altum sape
sed time. ⁊ tu in altum sapis altuz vt
te peccatum existimes non habere?
ac per hoc quia non vis timere nichil
tibi aliud remanet q̄ꝫ timere? Et vnde
inquis scriptū est. nō enim q̇ operā-
tur iniquitatem in vijs eꝰ ambulaue
runt? An ṽo sancti domini nō ambu
lant in vijs domini? Nō si ambulant
inquit: nō oꝑantur iniquitatem Si
non oꝑantur iniquitatem nō habēt
peccatum qm̄ peccatū iniquitas est.
Exurge in adiutoriuz michi domine
ih̄u: ⁊ contra hereticum suꝑbientem
opitulare michi per apostolū confi-
tentem Ecce vbi est homo tuus exi-
naniniēs se vt impleatur te Ip̄m au
diamus frēs carissimi ip̄m de hac q̄s-
tione si placet: ymmo qꝛ placet inter
rogemꝰ Dic nobis paule beatissime
vtrum ambulaueris in vijs domini
cū in carne adhuc viueres Rn̄de dic
Et vn̄ dicebam? Verūtamen in quod
ꝑuenimus in eo ambulemus Vn̄ di-
cebam? Nūquid circūuenit vos titꝰ?
Nonne eodem sp̄ū ambulauimus?
Nōne hijsdem vestigijs? Vnde dice-
bam? Q̄mdiu sumus in corꝑe ꝑegri
namur a domino Per fidem em̄ am
bulamus non per sp̄ēm Que certior
via domini q̄ꝫ fides ex qua iustus vi
uit? In cuiꝰ alterius vie itinere ad su
perna tendebam qn̄ dicebam vnū au
tem que retro oblitus in ea que ante
sunt extentus. scd̄m intentionem se-
quor ad palmam suꝑne vocationis
dei in xp̄o ih̄u? Postremo in qua ali
a via cucurreram quando dicebā bo
num certamen certaui. cursum con-
summaui? Satis sint ista rn̄sa quibꝫ
apostolum paulū in vijs domini am
bulasse dicimus sed ab illo ⁊ aliud in
quiramus Dic obsecro o paule quā-
do adhuc in carne viuens in vijs do
mini ambulabas. habebas peccatuz
an sine pccō eras? Audiamus vtruz
seip̄e seducat an ṽo quod beatus io-
hannes eiꝰ coapostolus sapiat: quo
niam veritas erat in eis Hic ṽo res-
pondet. non legistis vbi cōfiteor di-
cens non enim qd̄ volo facio bonuz.
ſꝫ qd̄ nolo malum hoc ago? Et h̄ au-
diuimus Ia m'itaqꝫ illud interroge-
mus Quomodo in vijs domini am
bulabas. si malum qd̄ nolebas hoc a
gebas. cum psalmꝰ sanctus intonat
dicens non enim qui oꝑantur iniqui
tatem in vijs eius ambulauerūt? Au
di continuo rn̄dentem per sentenciā
cōsequentem Si qd̄ nolo inquit ego
hoc facio: iam ego non opor illud. ſꝫ
quod habitat i me peccatū Ecce quē
admodum qui ambulant in vijs do-
mini non oꝑantur peccatum. ⁊ tamē
non sunt sine peccato: qꝛ iam nō ipsi

operantur illud sed quod habitat in eis peccatum Hic dicit aliquis Quomodo agebat qd nolebat malum. et quomodo ipe non id agebat. sed qd habitabat in illo peccatum? Interim iam ista questio soluta est: satisq apparuit scripture auctoritate canonice fieri posse. vt ambulantes in viis domini quis non sint sine peccato si tamen id operantur ipi. non em qui opantur iniquitatem hoc est peccatum quia peccatum iniquitas est. in viis eius ambulauerut Jam vo qua ratione possit intelligi et agens illud pter corpus mortis hui9 in quo lex peccati habitat et no ipe agens illud propter vias domini in quibus ambulat alius sermo necessari9 e. qr iste claudendus est

Explicit sermo secund9 Incipit sermo tercius

PRopter id quod in psalmo isto scriptum est. non enim qui opantur iniquitatem in viis ei9 ambulauerunt quoniam peccatum iniqtas est sicut iohannes apostolus dicit. exorta difficilis questio quomodo possunt sancti in hac vita et no ee sine peccato quia et illud verum est si dixerimus quia peccatum non habemus. nosipos seducimus. et veritas in nobis no est: et tamen ambularet vias domini quas non ambulat qui opantur iniquitatem soluta e dicente aplo paulo. iam non ego operor illud sed id quod in me habitat peccatum Quomodo enim est sine peccato in quo habitat peccatum: Ambulat tamen vias domini quas no ambulant qui opantur iniquitatem: qr iam no ipe opatur illud sz quod in eo habitat peccatum Veruptamen ita soluta est questio ista vt difficilior altera nasceretur: quomodo agat homo quod ipe non agit Vtrumq em dixit et no quod volo ago: et no ego operor illud sed quod habitat in me peccatum. Vnde intelligere debem9 quado peccatum quod habitat i nobis opatur in nobis tunc nos id no opari quando nequaqm ei voluntas nostra cosentit et tenet eciam corporis mebra vt non obediat desideriis eius Quid enim opatur peccatu nolentibus nobis nisi sola illicita desideria? Quibus si voluntatis non adhibeatur assensus: mouetur quidem non nullus affectus sed nullus ei relaxatur effectus Hoc precepit idem apostolus vbi dicit. no ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore ad obediendum desideriis ei9 nec exhibeatis membra vestra arma iniqtatis pecco Sunt itaq desideria peccati quibus nos prohibuit obedire. Opantur g pecm h desideria quibz si obedimus et nos opamur Si at obtemperantes aplo no obedim9 eis: no illa nos opamur sed qd in nobis habitat peccatum Si autem desideria nulla haberemus illicita: nec nos nec pecm mali aliqd oparetur in nob Motu porro illiciti desiderii cui no obediendo no eu nos opamur. io et nos agere dicimur qm n e nature vigor aliene sz languor e nre a q languore omodo salui erimus cum et animo et corpe imortales facti fuerim9 Quapropter et quia in viis domini ambulamus no obedim9 desideriis peccati et qr non sum9 sine pecco habemus desideria pcci ac p hia nos ea n opamur no eis obediedo sz qd i nob hitat pecm eadem omouendo Non em qui operantur iniquitatem id est obediut desideriis peccati in viis domini ambulauerunt Sed adhuc querendum e que petamus dimitti nob

quando dicimus deo dimitte nobis debita nostra. vtrum que nos operamur quando peccati desiderijs obedimus. an ipa desideria nobis dimitti volumus que nos non operamur sed quod habitat in nobis peccatum? Quantum quidem ego sapere possum languoris illius et infirmitatis vnde illicita desideria cōmouentur qđ peccatum appellat apostolus. vniusus reatus sacramento baptismatis est solutus cū omnibus que illi obedientes fecimus. diximus cogitauimus nec deinceps nobis languor iste obesset ꝗ̄uis inesset si desiderijs eius illicitis nullis vmq̄m obedienciam p̄beremus siue opatione siue locutione siue tacita assensione donec eciam ipe sanaretur cum id quod poscimus esset impletum siue dicentes veniat regnum tuū siue dicentes libera nos a malo: sed quoniam temptatio est vita humana super terram eciam si a criminibus longe simus non tamen deest vbi desiderijs peccati vel facto vel dicto vel cogitatu obediamus quādo aduersus maiora vigilantibꝫ quedam incautis minuta surrepūt Que si aduersus nos colligantur ⁊ si non singula suis motibus conterunt omnia tamē aceruo nos obruūt ⁊ propter hoc eciam hij qui ambulāt in vijs domini dicunt. dimitte nobis debita nostra. quoniam ad vias domini et ipa oratio pertinet ⁊ ipa cōfessio q̄m uis non ad ea peccata pertineāt Ita q; i vias domini quas oēs fides vna cōplectitur qua in eum creditur q̇ iustificat impiuꝫ: qui eciā dixit ego sum via nemo peccatum opatur sed cōfitetur Deuiat ergo cum peccat ⁊ ideo peccatum vie nō tribuitur quod a deuiante cōmittitur sed in via fidei pro non peccantibus habētur quibꝫ peccata non imputātur de quibus apostolus paulus iusticiam fidei cōmendans in psalmo scriptum esse monstrauit. beati quorum remisse sunt iniquitates ⁊ quorum tecta sunt peccata: beatus vir cui non imputauit dominus peccatum Hoc prestant vie domini: ac per hoc quoniam iustus ex fide viuit. ab ista via domini illa alienat iniquitas que ē infidelitas In hac autem via id est in fide pia quilq; ambulat aut peccatum non operatur aut si qđ a deuiante cōmittitur propter viam non imputatur et tanq̄ nō fuerit operatus accipitur Et ideo bene eciam sic intelligitur nō enim qui operātur iniquitatem in vijs eius ambulauerunt: vt hanc iniquitatem significauerit que recedit a fide aut non accedit ad fidem Quēadmodum enim ait dominus de iudeis. si non venissem peccatum nō haberent nec vtiq; sine vllo peccato erant anteq̄m cristus veniret in carne ⁊ ex quo vēit ceperūt habere pccm̄ sꝫ qđdā pccm̄ certū id ē infidelitatꝫ intelligi voluit qm̄ nō crediderūt in eū ita q̇ opantur iniq̇tatem. nō ꝗ̄libet sed hāc ipam infidelitatis nō in vijs eius ambulauerūt q; vniūse vie dm̄ miā ⁊ v̂itas. vtrūq; āt in xp̄o ē: et p̄ter xp̄m nusq̄ ē Dico enim xp̄m ait apl'us ministrū fuisse circūcisionis ꝓpter v̂itatem dei ad ꝯfirmandas ꝓmissiones prm̄ gētes aūt sup miām glorificare deū In h̄ igitur miā q; nos redemit. in hoc v̂itas q; id qđ ꝓmisit impleuit ⁊ impletur et qđ ꝓmittit Qui g̊ opantur iniq̇tatem id ē infidelitatē nō in vijs eius āmbulauerunt: q; in xp̄o n̄ crediderūt Ergo cōuertantur ⁊ in eū q̇ iustificat impiū pie credāt atq; in illo misericordiā pccis dimissis ⁊ veritatem cōpletꝫ ꝓmissis hoc ē vniuersas vias domini inueni

ant: in quibz ambulantes nō opant᷑
iniquitatem qꝫ non tenebunt infide
litatem. sed fidem que per dilectionē
opatur et cui peccatū nō imputatur
Explicit sermo terci⁹ Incipit q̄rt⁹.

Quis ē carissimi q̄ domino di-
cit Tu p̄cepisti mādata tua
custodiri nimis. vtinā dirigātur vie
mee ad custodiendas iustificatioēs
tuas. tunc nō ꝯfundar dum respicio
in omnia mādata tua? Quis ē qui h̄
dicit. nisi vnūqōqꝫ mēbrum xp̄i l' po-
tius vniūsum corpus xp̄i. Et quid ē
tu p̄cepisti mandata tua custodiri ni
mis? Vtrum nimis precepisti. an ni-
mis custodiri? Nōlibet hoꝝ intelliga
mus cōtra illā memorabilē nobilēqꝫ
sentenciam h̄ dictum videtur: quam
greci laudant in sapientibus suis. et
latini laudando cōsentiūt. ne quid ni
mis Si em̄ hoc verum est vt ne quid
nimis fiat. quō verum est qō hic dici
tur. tu p̄cepisti mandata tua custodi
ri nimis? Nū deus aliqd vel nimis p̄
ciperet vel custodiri nimis. si ōne ni
mium rephensione dignum eēt? Di-
ceremus ergo nos nulla grecoꝝ sa-
pientium auctoritate terreri. intuen
tes qō scriptuz ē. nōne stultam fecit
deus sapientiam hui⁹ mūdi? Et po-
cius istam sententiā falsam eē crede-
remus qua dictum ē. ne quid nimis.
q̄z diuinū eloqum vbi legim⁹ atqꝫ cā-
tamus. tu p̄cepisti mādata tua cus-
todiri nimis. nisi nos nō greca elati-
o sed v̄a ratio reuocaret? Nimis q̄p
pe dicitur q̄cquid pl⁹ fuerit q̄z opor-
tet Nam parū ꝛ nimium duo sunt in
ter se cōtraria Parum ē qō minus ē
q̄z oportet: ꝛ nimium plus ē q̄z opor
tet Horum in medio modus ē: qō di
citur satis ē Cum vtiqꝫ vtile sit in vi-
ta ꝛ moribus vt amplius q̄z oportet
nichil omnino faciam⁹. ꝓfecto verā
eē sentenciā ne quid nimis. fateri po
tius q̄z negari debemus Sed aliquā
do latiā lingua hoc v̄bo sic abutitur:
vt nimis ꝓ eo qō est valde. ꝛ positū
inueniamus in l̄ris sacris ꝛ ponam⁹
in sermonibz nostris Nam ꝛ hic tu p̄
cepisti mandata tua custodiri nimis
nō nisi valde intelligimus si rcē intel
ligimus: ꝛ nimis te diligo si alicui ca
rissimo dicim⁹ nō vtiqꝫ plus q̄z opor
tet sed valde nos diligere intelligi vo
lumus Deniqꝫ illa greca sententia nō
habet h̄ verbum qō hic legitur Ibi ei
est Agan. qō est nimis. hic ē aūt spo-
dra quod est valde: sed aliquando vt
diximus nimis pro eo quod est val-
de ꝛ dictum inuenimus ꝛ dicim⁹ Vn
de nonnulli etiam latini codices non
habent. tu p̄cepisti mandata tua cus
todiri nimis sed valde Valde itaqꝫ p̄
cepit hoc deus. ꝛ valde oportz dei cus
todiri mandata Sed humilis pietas
vel pia humilitas ꝛ fides non imme
mor gracie. quid adiungat attendite
Vtinā inq̄t dirigantur vie mee ad cus
todiendas iustificationes tuas Pre
cepisti quidem tu: sed vtinā qō prece
pisti fiat michi Vbi audis vtinā. vo-
cem optantis agnosce: ꝛ agnita vo-
ce optantis. depone superbiam p̄su
mentꝫ Quis em̄ se dicat optaē qō sic
habz i arbitrij ptāte. vt nullo indigēs
adiumēto id possit efficē? Ergo si op
tat hō qō p̄cepit de⁹: vt det ipe qō p̄-
cipit rogandus est de⁹ a q̄ em̄ optan
dum ē. nisi ab illo a q̄ prē luminū ōne
datū optimū ꝛ oē donū pfectum scā
scriptura teste descendit? Propt̄ eos
āt q̄ putāt h̄ solo nos ad faciendā ius
ticiā diuinit⁹ adiuuari qō dei p̄cepta
nob̄ in noticiā ꝓferunt᷑ vt ea ꝯgnita
iā sine vlla di grā solis nrē volūtatis
viribus impleantur. non optabit di
rigi vias suas ad custodiendas iusti

ficationes dei . nisi iam eius acceptis
ipo precipiente mandatis Ad hoc ei
pertinet quod premisit tu precepisti
mandata tua custodiri nimis Tanq̄
diceret Jam legē accepi iā noui tu ei
precepisti mandata tua custodiri ni-
mis : ⁊ mandata tua sancta ⁊ iusta et
bona . sed peccatum per bonū michi
opabitur mortē nisi adiuuetur gra-
cia Vtinam ergo dirigantur vie mee
ad custodiendas iustificationes tu-
as : tunc non cōfundar dum inspicio
in omnia mandata tua Mandata dī
siue cū leguntur siue cū memoria re-
coluntur tanq̄m speculum metuen-
dum est . scdm apostolum iacobū di
centem : si quis auditor est verbi ⁊ nō
factor . hic cōpabitur viro considerā
ti vultū natiuitatis sue in speculo Cō
siderauit em̄ se ⁊ abijt : et statim obli
tus ē qualis fuerit Qui āt pspexerit
in legem pfectam libertatis ⁊ pman
serit non auditor obliuiosus factus
sed factor opis : h̄ beatꝰ in facto suo
erit Talem se iste vult eē . vt inspiciat
tanq̄m in speculū mandata dei ⁊ non
cōfundatur qꝛ non auditor eorū tan
tum vult esse sed factor ꝓpterea op-
tat dirigi vias suas ad custodiendas
iustificationes dei Vnde dirigi n̄ gra
cia dei ? Alioquin legem dei non habe
bit vbi gratuletur sꝫ vbi cōfundatur :
si voluerit mandata inspicere q̄ nō fa
cit Confitebor inq̄t tibi domine in
directione cordis mei : in eo qd̄ didi-
cerim iudicia iusticie tue Non ē pec
catoꝝ ꝯfessio ista sed laudis . sicut ait
eciam ipe in quo peccatum nullum e
rat cōfiteor tibi pater dn̄e celi ⁊ terre
⁊ sicut scriptum ē in libro eccāstico h̄
dicetis in cōfessione opa domini vni
uersa quoniam bona valde Confite
bor inq̄t tibi in directione cordis mei
Vtiq̄ʒ si dirigantur vie mee . ꝯfitebor

tibi quoniam tu fecisti : et tua laus ē
ista non mea Tūc enim cōfitebor in
eo qd̄ didicerim iudicia iusticie tue si
directum cor habebo directis videli-
cet vijs meis ad custodiendas iusti-
ficationes tuas Nam quid m̄ prode
rit qd̄ ea didicerim . si corde pūerso vi
as habeo prauas ? Non em̄ letabor i
eis sed accusabor ab eis Deinde adiū
git Iustificationes tuas custodi-
am Que omnia ex illo vtiq̄ʒ cōnectū
tur quod ait . vtinam dirigantur vie
mee ad custodiendas iustificationes
tuas Tunc nō cōfundar dum inspici
o in omnia mandata tua ⁊ cōfitebor
tibi in directione cordis et iustificati
ones tuas custodiam Sed quid ē qd̄
sequitur Ne derelinquas me vsq̄ʒ
valde vel sicut nōnulli codices habēt
vsq̄ʒ nimis pro eo qd̄ est valde ? Nā h̄
verbum grecum ē ⁊ hic est spodra q̄-
si relinqui se a dn̄o velit . sed non vsq̄ʒ
valde Absit . Sed quia reliquerat de
us mundū merito pccōrum . vsꝫ val-
de illum reliquisset . si ei nec tāq̄m me
dicina ꝓfuisset . hoc est gracia dei per
ih̄m xp̄m dn̄m nr̄m Nunc vō secun
dum istam orōnem corpis cristi nō
eū reliquit vsq̄ʒ ad valde : qꝛ deus eāt
in xp̄o mūdum reconcilians sibi Po
test hoc eciam sic intelligi vt eius ista
sit vox : que cum dixisset in habundā
cia sua non mouebor in eternū . velut
sua v̄tute cōfidens . vt ōnderet ei deꝰ
qd̄ non merito eiꝰ sed in volūtate eiꝰ
p̄stiterat decore eius v̄tutem . auer-
tit ab eo faciē suā . ⁊ factꝰ ē ꝯturbatꝰ
Inueniēs ergo se . nec iā p̄sumēs de
se clamat : ne derelinq̄s me vsq̄ʒ valde
Si ei dereliq̄sti vt sine adiutorio tuo
infirmꝰ appareā : noli vsq̄ʒ valde . ne
peā Tu g̊ p̄cepisti mādata tua custo-
diri nimis . iam de ignorantia me ex-
cusare non possum sed quoniā infir-

mus ſum vtinā dirigātur vie mee ad custodiendas iuſtificationes tuas. tūc non ꝯfundar dū inſpicio in ōnia mandata tua. tūc cōfitebor tibi in directioē cordis. in eo quod didicerim iudicia iuſticie tue. tunc iuſtificationes tuas custodiam ⁊ ſi dereliquiſti me ne gloriarer in me. noli vſqꝫ valde ⁊ iuſtificatus abs te gloriabor i te

Explicit ſermo quartus Incipit ſermo quintus

Hos vſus kmi iſto conſideremus in pſalmo ⁊ ſicut dn̄s donat eꝰ ſacras lr̄ās ꝑſcrutemur In ꝗ corrigit iunior viam ſuam: In custodiendo v̄ba tua Interrogat ſe ⁊ r̄ndet tibi In quo corrigit iunior viam ſuā hucuſqꝫ interrogatio ē: deīn r̄nſio in custodiendo v̄ba tua Sed hoc loco custoditio v̄borum dei intelligenda eſt opatio p̄ceptoꝝ Fruſtra em̄ cuſtodiuntur memoria ſi nō custodiuntur ⁊ vita Nā quidā v̄ba dī tenendo agunt ne obliuiſcantur: nec agūt viuendo vt corrigantur Nō āt ait iſte in quo exercet iunior memoriā ſuam ſed in quo corrigit viā ſuam. atqꝫ ad hoc r̄ndet in custodiēdo v̄ba tua neqꝫ vllo mō dicenda ē via correcta q̄m diu eſt vita ꝑuerſa Sꝫ quid ſibi vult iſte iunior: Potuit em̄ dicere in quo corrigit homo viam ſuā aut in ꝗ corrigit vir viā ſuam qd̄ plerūqꝫ in ſcripturis ita ponitur vt a ſexu honoratiori homo intelligatur mō locutiōis quo ſignificatur a ꝑte totū Neqꝫ em̄ ⁊ femina nō beata que nō abijt in cōſilio impioꝝ vbi tn̄ dictum eſt beatꝰ vir: hic v̄o nec homo ait nec vir ſꝫ iunior Nūquid deſperandus ē ſenior: Aut in alio corrigit eciam ſenior viā ſuam q̄ꝫ in custodiēdo verba dei: An forte āmonitio eſt qua etate potiſſimum fieri debeat: Scd̄m illud qd̄ alibi ſcriptum eſt fili a iuuentute tua excipe doctrinā: ⁊ vſqꝫ ad canos inuenies ſapientiam Eſt ⁊ alius intellectus vt ille hic agnoſcatur filius euangelicus iunior. qui ꝓfectus a patre i regionem longinquā. effudit ſubſtāciam ſuam viuens cū meretricibꝫ ꝓdige: ⁊ poſtea q̄ꝫ porcos pauit egeſtatem famēqꝫ ꝑpeſſus. reuerſuſqꝫ ē ad ſemetipm̄ et dixit. ſurgā et ibo ad prēm meū In quo enim correxit viā ſuam. niſi in custodiendo verba dei. que tn̄ panem paternū eſuriens cōcupiuit: Neqꝫ em̄ corrigeret viā ſuā frater eiꝰ ſenior qui patri ſuo dixit ecce tot annis ſeruio tibi: ⁊ nūq̄m mandatum tuum p̄terij Iunior ergo ille correxit viam ſuam: quā ſe ita deprauaſſe ꝑuerſam qꝫ habuiſſe cōfeſſus ē vt patri diceret. iā nō ſum dignꝰ vocari filius tuus Terciꝰ v̄o intellectꝰ michi occurrit: quem quidē ego quātum ꝓ modulo meo ſapio duobꝫ ſuperioribus an̄pono vt ſenior agnoſcatur vetus homo ⁊ nouꝰ iunior ſenior qui portat ymaginē terreni hominis. iunior qui celeſtis qꝛ non prius quod ſpirituale eſt ſed quod aīāle poſtea ſp̄ūale Sit ergo licet quilibet quātum ad etatem ꝑtinet corꝑis. annoſa vetuſtate decrepitꝰ: iunior erit ad deum ꝑcepta gracie nouitate conuerſus Et in hoc corrigit iunior viaꝫ ſuam in custodiendo verba eiꝰ hoc ē v̄bum fidei quod predicamus ⁊ ipſa eſt fides que per dilectionem operatur Sed iſte iunior populus. gracie filius. homo nouus cātator noui cāntici. heres teſtamenti noui: iſte iunior non cayn ſed abel non yſmahel ſꝫ yſaac. non eſau ſed iſrahel nō manaſſes ſed ephraym. nō hely ſed ſamuel. non ſaul ſed dauid quid adiungat attendite In toto inquit corde meo

exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis Ecce orat vt adiuuetur ad custodienda verba dei: in quo dixerat viam suã corrigere iuniorem Nã vtique hoc est ne repellas me a mandatis tuis Quid est enim a deo repelli nisi non adiuuari: Mandatis quippe eius rectis atque arduis humana nõ cõtemperatur infirmitas: nisi preueniens eius adiuuet caritas Quos autẽ nõ adiuuat hos merito phibetur repellere et tanq̃m flammea framea prohibeatur indigni. ne manum extendãt ad arborem vite Quis est autẽ dignus ex quo per vnum hominem peccatum intrauit in mũdum et per peccatum mors et ita i omnes homines pertransijt in quo õnes peccauerũt: Sed indebita dei misericordia. sanatur debita nostra miseria Nã iste qui loquitur et dicit. in toto corde meo exquisiui te. et hoc vñ posset nisi eum auersum ad se ipse cõuerteret cui dicitur deus tu cõuertens viuificabis nos: et ille pditum q̃reret et errãtem ille reuocaret qui dicit qd pierat requiram et qd errauerat reuocabo: Ipse est qd et corrigit viam suam in custodiendo vba dei: illo regente illo faciente Neque enim p se ipe posset: cum iheremias pha fateatur et dicat scio dñe q̃niam non hõis via eius. neque vir ibit et corrigit viam suã A dño quippe hoc eciam iste supius optauit vbi ait vtinam dirigãtur vie mee Et hic vbi addidit In corde meo abscondi eloquia tua vt non peccem tibi. cõtinuo diuinũ q̃siuit auxiliũ: ne in corde eius dei eloquia sine fructu absconderentur n opa iusticie seq̃rentur Cũ eñ hoc dixisset adiunxit Bñdictus es dñe doce me iustificationes tuas Doce dixit q̃mõ eas discũt q faciũt: non quõ hij q vt habeant qd loquantur tm̃mõ meminerũt Nam vtique iã dixerat in corde meo absconđi eloquia tua vt non peccem tibi Quid g adhuc ea querit discere. q abscondita iam custodit in corde: Qd vtique nõ fecisset: nisi ea didicisset Vt qd ergo addidit et dicit doce me iustificationes tuas. n q eas vult faciendo discere. non loquendo vl memoria retinendo: Qm ergo sicut in alio psalmo legitur bñdictionem dabit qui legem dedit: id bñdictus es dñe doce me inq̃t iustificationes tuas Qui enim in corde meo absconđi eloquia tua vt nõ peccem tibi legẽ dedisti. da eciam bñdictionem gracie: vt faciendo discam qd intimando iussisti Hec sat sint vt vrẽ mentes sine fastidio nutriantur: alium sermonẽ desiderant q sequũtur

Explicit sermo v. Incipit sextus

Iniciũ sermonis ẽ in psalmo huius nob de q disputamus hoc versus In labijs meis pnũciaui omnia iudicia oris tui Quid ẽ hoc dilectissimi qd est hoc: Quis oĩa iudicia dei enunciare posset cũ inuestigabilia nõ possit: An vo cũ aplo exclamare dubitamus. o altitudo diuiciarũ sapiẽ et sciencie dei q iscrutabilia sunt iudicia eius et inuestigabiles vie eius: Dñs dicit adhuc multa habeo vobis dicere sz non potestis portare mõ et cũ vis ptinuo pmiserit eis oẽm veritatem p spiritum sanctũ. clamat tñ btũs paulus. ex pte scimus vt intelligamus spũ quidem sancto vnde pignus accepimus perduci nos ad omnem veritatem: sed cũ in alia vita post huius vite speculum et enigma facie ad faciem venerimus Quomodo ergo iste dicit. in labijs meis pronunciaui omnia iudicia oris tui: Et ille hoc dicitur q pauloante superiore vsu proximo dixerat doce me iustificationes tuas Quo pac-

to igitur enũciauit õnia iudicia oris
eius qui vult adhuc discere iustifica-
tiones eius? An iudicia quidẽ cũcta
iam nouerat. iustificationes aũt ad-
huc discere cupiebat? Hoc v̂o eẽt mi
rabilius. si iã sciebat inscrutabilia dei
⁊ ea q̃ hominibꝫ p̄cepit facienda nes-
ciebat Justificationes em̃ sunt non
dicta sed facta iusticie: opa scilꝫ iusto
rum q̃ imperat deus Jd̃ ãt dei dicun
tur q̃uis a nobis fiant: qꝛ ñ ipso do-
nante non fiunt Judicia porro dei sũt
quibꝫ ab eo mũdus et nunc et in fine
seculi iudicatur Sed cum eloquijs d̃i
omnia cõtineantur ⁊ iustificationes
videlicet ⁊ iudicia. cur querit iustifica
tiones discere qui eloquia dei se ab-
scondisse in corde dicit? Ait em̃ in cor
de meo abscondi eloquia tua vt non
peccem tibi Tũc secutus adiunxit be
nedictus es dñe. doce me iustificati
ones tuas: ac deinde in labijs meis i
quit enũciaui omnia iudicia oris tui
Uidentur quidem duo ista inter se eẽ
cõtraria ymmo eẽ potiꝰ amica atqꝫ
cõiuncta: vt qm̃ in corde suo abscon
dit eloquia dei. in labijs suis iudicia
eius enunciet Corde em̃ creditur ad
iusticiam: ore ãt cõfessio fit ad salutẽ
Sꝫ qd̃ inter hec duo medium posuit
bñdictus es dñe doce me iustificati-
ones tuas. quõ cõueniat homini cꝰ
in corde iam sunt eloquia dei. et qui i
labijs suis enũciauit õnia iudicia dei
vt adhuc velit discere iustificationes
dei: nõ inuenitur ñ vt eas discere vel
le intelligatur faciendo nõ memoria
retinendo ⁊ loquendo ⁊ id a dño de-
monstrauit debere nos petere sine q̊
nichil possumꝰ facere Sed hoc ante
istũ alio iã sermone tractauimꝰ. nũc
v̂o quomodo se dixerit omnia iudi-
cia oris dei in labijs suis enũciasse cũ
dicta sint inscrutabilia et de quoꝝ p
funditate alibi scriptũ est. iudicia tua
abyssus multa: quãtum deus donat
tractare suscepimꝰ Quid hic ergo i-
telligamus attendite Nunquid iudi
cia dei nescit ecclesia? Scit plane Nã
scit vtiqꝫ qualibꝰ dicturus sit iudex
viuorum ⁊ mortuorum venite bene
dicti patris mei percipite regnũ ⁊ q̃-
libꝰ dicturus sit. ite in ignem eternũ
Scit iquam neqꝫ fornicatores neqꝫ
ydolis seruiẽtes neqꝫ illos atqꝫ illos
quos ibi apostolus paulus enume-
rat regnum dei possessuros Scit irã
⁊ indignationẽ tribulationem ⁊ an-
gustias in omnez animam hominis
operantis malum. iudei primum et
greci: gloriam vero ⁊ honorem ⁊ pa
cem omni opanti bonum. iudeo pri
mum ⁊ greco Hec atꝫ huiusmodi iu
dicia dei euidenter expressa nouit ec-
clesia: sed non ipa sunt omnia. cũ sint
quedam iscrutabilia ⁊ sicut multa ab
yssus profunda et occulta An et ipsa
nota sunt quibusdam excellentioribꝫ
membris hominis huiꝰ qui cum suo
capite saluatore totus est xp̄us? In
scrutabilia em̃ fortasse dicta sunt ho-
mini: quia viribus suis ea non po-
test perscrutari. Sed cur non possit
dono spiritus sancti cuicũqꝫ hoc do
minus conferre dignatur? Sic enim
illud dictum est deus habitat lucẽ in
accessibilem: ⁊ audimus tamen acce
dite ad eum ⁊ illuminamini Que vti
qꝫ soluitur questio vt iaccessibilis sit
viribus nostris. accedatur autem ad
eum muneribus suis: q̃mq̃m ⁊ si ne-
mini omnino sanctorum q̃m diu cor
pus quod corrũpitur aggrauat ani-
mam omnia iudicia dei sciri concedi
tur quia reuera multum est ad homi
nem cum pfecto vt aliquid exempli
gracia dicam vnde iudiciorum dei cõ
iciatur imensitas cum nemo sine iu-

dicio dei tardus in animo vel claudꝰ
in corpore. habet tñ vñ dicat eccã h̄ ē
populus acquisitionis et v̄aciter di-
cat in labijs meis enũciaui oiã iudici
a oris tui: id est nichil iudicioꝝ tuoꝝ
tacui que m̄ ꝑ eloquia tua innotesce-
re voluisti. ſ3 oiã ꝓrsus in labijs me-
is enũciaui Hoc em̄ michi videt fig
nificare voluisse qđ non ait oiã iudi-
cia tua sed omnia iudicia oris tui id ē
que michi dixisti: vt ꝑ os eius eloqui
um eiꝰ intelligamꝰ qđ fecit ad nos in
reuelationibꝫ scõrum pluribꝫ ⁊ testa
mentis duobꝫ que omnia iudicia vſ3
quaqꝫ in labijs suis enũciare non ces
sat eccã Deinde ſbiungit ⁊ dicit In
via testĩmoniorum tuoruꝫ iocũdatus
sum: quasi in omnibꝫ diuicijs Via tes
timonioꝝ dei nichil cicius. nichil cer
tius nichil breuiꝰ nichilqꝫ grandiꝰ in
telligimus eē q̄ꝫ xp̄m in quo sunt om
nes thesauri sapiẽtie ⁊ scientie absco
diti: iñ ⁊ iste ait se iocũdatum vel de-
lectatum in hac via quasi in omnibꝫ
diuicijs Testĩmonia quippe dei sſt. qui
bus quãtum nos diligat nobis ꝓba
re dignatur Cõmendat aũt suã cari-
tatē deus in nobis: qm̄ cũ adhuc pec
catores eēmus xp̄us ꝓ nobis mor-
tuus ē Cum ergo ip̄e dicat ego sum
via: ⁊ humilitas eiꝰ carnalis natiui-
tatis atqꝫ passionis. euidẽtia sint tes
timonia diuine erga nos dilcõis pro
culdubio via testimonioꝝ dei cristꝰ
est Per h̄ quippe testĩmonia que in il-
lo videmus impleta eciam futura er
ga nos q̄ sempiterna ꝓmissa sunt ex
pectamꝰ. ⁊ speramꝰ implenda Qui
em̄ ꝓprio filio non pepcit sed ꝓ nobꝫ
omnibꝫ tradidit eũ. quõ non et cum
illo omnia nobis donauit? Seq̄tur.
In mandatis tuis garriam: ⁊ cõ-
siderabo vias tuas Qđ grecꝰ habet
adolesthesō. latini interp̄tes quidam

garriam. quidã exercebor interp̄tati
sunt: que duo int se videntur eē diu-
sa Sed si exercitatio intelligatur in-
genij cũ quadã delectatione disputa
tionis vtrũqꝫ ꝯiungitur ⁊ q̄si ex vtro
qꝫ vnũ aliq̄d tꝑatur vt non sit aliena
ab huiusmodi exercitatione garruli-
tas Solent em̄ garruli vocari loqua
ces Sic ãt se in d̄i mandatis exercet
eccã adũsus õnes inimicos fidei xp̄i
ane atqꝫ catholice. copiosis doctorũ
disputationis garrula: q̄ tunc fructu
ose sunt disputantibꝫ. si nõ ibi cõside
rentur nisi vie domini Vniũse ãt vie
domini sicut scriptũ ē miã ⁊ veritas
quoꝝ duorũ plenitudo inuenitur in
xp̄o Per hãc suauem exercitationeꝫ
fit eciã qđ adiungit In iustificati-
onibus tuis meditabor: non obliuis
car v̄borum tuorum Id̄ vtiqꝫ medi-
tabor vt non obliuiscar Vñ btũs ille
in p̄mo psalmo: in lege dm̄ meditabi
tur die ac nocte. In hijs omnibꝫ que
vt potuimꝰ disputauimus. memine
rimus kmi eũ qui abscondit in corde
suo eloquia dm̄. ⁊ enunciat in labijs
suis omnia iudicia oris eius ⁊ in via
testimonioꝝ eius delectatur sicut in
õnibꝫ diuicijs. ⁊ garriens vel sese ex-
ercens in mandatis eius considerat
vias eiꝰ et meditatur in iustificatio-
nibus eiꝰ ne obliuiscatur v̄boꝝ eius
ꝑ que omnia vtiqꝫ v̄bo dei atqꝫ doc-
trina instructus apparet orare tñ et
dicere bñdictus es dñe doce me ius-
tificationes tuas. vbi nichil aliud in-
telligitur poscere nisi adiutoriũ gra-
cie vt qđ iam nouit sermone discat ⁊
opere

Explicit sermo sextꝰ Incipit sermo
septimꝰ de eodē psalmo

Si huiꝰ psalmi superiora me-
ministꝫ kmi. adiuuare nos de
bent ad intelligenda sequentia Etem̄

q̄ tā͡q̄ ex vnius hoīs p̄sona loquūt᷑ mēbra sunt xp̄i. ⁊ ad vnū caput tā͡q̄ ad vnū p̄tinēs corp⁹: Nē pe supius dix erat. in quo corrigit iunior viā suam. in custodiēdo v̄ba tua: ecce nūc apti⁹ vt id faciat poscit auxiliū: Retribue iquit seruo tuo. viuā ⁊ custodiā v̄ba tua Si bōa p̄ bōis sibi postulauit re tribui. iā custodieat v̄ba dei. Nō autē dixit retribue seruo tuo q̄a custodiui v̄ba tua. tā͡q̄ mercedē bonā p̄ bono obediētie flagitaēt: sed dixit retribue seruo tuo viuā ⁊ custodiam v̄ba tua: Quid ē aliud q̄͡z dicere mortu⁹ ea cus todire nō possem: Infideles deniq̄ de q̄bus dicitur. fine mortuos sepeliē mortuos suos. Qua p̄p̄t si mortuos intelligim⁹ infideles viuos āt fideles qm̄ iustus ex fide viuit. non possunt custodire v̄ba dei nisi p̄ fidē q̄ p̄ dilec tionem opat᷑: Hāc sibi poscit q̄ dicit. retribue seruo tuo viuā ⁊ custodiam v̄ba tua Et qm̄ an̄ fidem nō hōi debē tur nisi mala p̄ malis. retribuit autē deus p̄ indebitā grām bōa p̄ malis. hāc retributionem rogat q̄ dicit ecce nūc retribue seruo tuo viuā ⁊ custo diā v̄ba tua: Quatuor em̄ retributio nes sunt. aut mala p̄ malis retribuū᷑ sicut deus ignē eternum retributur⁹ est impijs. aut bona pro bonis sicut regnū eternū retributurus est iustis. aut bōa p̄ malis sicut xp̄s p̄ grām ius tificat impium. aut mala p̄ bōis sicut iudas per maliciā persecutus ē xp̄m: Harū q̄tuor retributionū duo prio res p̄tinēt ad iusticiā. vt retribuātur mala p̄ malis. bona pro bōis. tercia p̄tiēt ad miām vt retribuātur bōa p̄ malis. quartā deus nescit. nulli enim malū p̄ bono retribuit Hecāt quā 3° loco posui primit⁹ necessaria ē: Nisi em̄ deus retribueret bōa p̄ malis. nl' lomō essent q̄bus retribueret bōa p̄

bonis Vide illū saulum postea paulū Nō ex operib⁹ inquit iusticie q̄ nos fecim⁹. sed scd̄m suam miām saluos nos fecit per lauachrū regeneratiōis Et itex. Qui prius fui blasphemus ⁊ persecutor ⁊ iniuriosus. sed miām cō secutus sum. q̄a ignorās feci in incre dulitate Et itex: Cōsiliū āt do tā͡q̄ miām cōsecutus a dn̄o vt fidelis eē͡z. hoc ē vt viuerē. q̄a iustus ex fide viuit Mortuus ergo erat prius p̄ suam i iusticiā. an̄͡q̄ viueret p̄ dei grām: Ip sam porro suā mortē sic cōfitetur: Aduēiēte āt inq̄t mādato pccm̄ reuix it: ego āt mortuus sum. ⁊ inuentum ē michi mādatū q̄d erat in vitā hoc eē in mortē Retribuit ergo illi deus bo nū pro malo hoc est vitā pro morte: talem scilicet retributionē q̄lis h̄ pos citur vbi dicitur. retribue seruo tuo. viuā ⁊ custodiā verba tua: ⁊ vixit et custodiuit v̄ba eius. ⁊ p̄tinē cepit ad aliam retributiōem in q̄ retribuūtur bōa p̄ bōis. p̄pter quam dicit bonu͡z certamē certaui cursum cōsummaui fidem seruaui. de cetēo posita est m corona iusticie quā reddet michi dn̄s in illa die iustus iudex. vti͡q̄ iustus re tribuēdo bōa pro bōis. q̄a prius mi sericors retribuēdo bōa pro malis: q̄͡z uis ⁊ ip̄a iusticia q̄ retribuūtur bōa pro bōis nō ē sine misericordia. quia ⁊ hoc scriptū ē. q̄ coroāt te in misera tione ⁊ misericordia. Qui em̄ dixit. bonū certamē certaui quādo vincēt. nisi illo donāte qui ait. grās deo q̄ dat nobis victoriā p̄ dn̄m nostrū ih̄m xp̄͡z: Et q̄ cursum cōsummauit quādo cur reret. quādo pueiret: nisi illo adiuuā te de q̄ ait. igit᷑ nō volentis ne͡q̄ currē tis sed miserētis ē dei: Et qui fidem seruauit. quādo id faceret: nisi vt ipse ait misericordiā cōsecutus vt fidelis eēt: Nus͡q̄ ergo se extollat humana

ſuꝑbia. donis ſuis deus retribuit bo
na pmia: Sed iſte q̄ iam orat ⁊ dicit.
retribue ſeruo tuo viuā. ſi penitꝰ iam
nō eēt mortuus nō oraret. ſed ab illo
accepit iniciū bone cōcupiſcētie. a q̊
vitā poſcit obediētie. Hēbāt em̄ aliq̄
fidē qui dicebāt. dn̄e auge nobis fidē
Jlle vero ⁊ incredulitatē ſuā cōfiteba
tur: q̄ cū eſſet interrogatꝰ vtꝝ credēt.
ait. credo dn̄e adiuua incredulitatem
meā. Jam vtiq̄ viuere icipiēs poſtu
lat vitam. q̄ credēs orabat obediētiā:
nō pro ea ſeruata pmiū ſed vt ſerue-
tur auxiliū. Vita q̄ppe credēte viueſ-
cit ꝑ oēm diem. q̄ renouatur de die in
diem: Sciēs aūt v̄ba dei nō poſſe cuſ
todiri ꝑ obediētiam. niſi videātur ꝑ i
telligētiam: hic quoq̄ oratiōi addidit
⁊ dicit: Reuela oculos meos ⁊ con
ſiderabo mirabilia de lege tua: Ad h̊
eciam illud ꝑtiēt quod adiūgit. inqui
linus ego ſum in terra. ſiue vt nō nul
li codices hn̄t. incola ego ſum apud te
in terra. ne abſcōdas a me mandata
tua. Quod em̄ ait ſuꝑius reuela ocu-
los meos. hoc poſtea dixit ne abſcō-
das a me. ⁊ quod ibi dixerat mirabi-
lia de lege tua hoc alio loco repetens
ait. mādata tua: Nichil eſt autem mi
rabilius in mādatis dei q̄ꝫ diligite ini
micos veſtros: hoc eſt retribuite bo
na pro malis: Sed de iſto inquilina-
tu vel incolatu nō eſt ſermo coartan
dus. ⁊ ideo nō iſte de hac re ſed alius
expectādus ⁊ domino adiuuante red
dēdus eſt ſermo:

¶ Explicit ſermo ſeptimus Jncipit
ſermo octauꝰ. de v̄ſu pſalmi qd̄ dicit:
incola ego ſum in terra. nō abſcōdas
a me mādata tua. cōcupiuit aīa mea
deſiderare iuſtificationes tuas i om
ni tempore:

Expectatiōi caritatis veſtre de
ſequentibus huius magniſſi-
mi pſalmi ſermo reddendus eſt. ab
illo verſu ſcilicet vbi ait: Jncola
ego ſum in terra nō abſcondas a me
mādata tua. ſiue vt nō nulli codices
hn̄t. inq̄linus ego ſum in terra: Qd̄
em̄ eſt i greco parecos. aliqui noſtri
inquilinus aliqui incola. nō nūq̄ eciā
aduenā interpretati ſunt: Jnquilini
nō habentes ꝓꝑriam domū habitant
in aliena. incole aūt vel aduene vtiq̄
aduētícij ꝓhibētur: Vbi magna de a-
nima exoritur queſtio. Neq̄ em̄ ſe-
cūdum corpus dictū videri poteſt. in
cola vel aduena vel inquilinꝰ ſum in
terra. cū de terra corpus originē du-
cat. ſed de hac profundiſſima queſtio
ne nichil audeo definire: Siue enim
ꝓpter aīām que abſit vt putetur ex t
ra. merito dici potuerit inquilinus vł
incola vel aduena ego ſum in ter-
ra. ſiue ſcd̄ꝫ totum homiēm. quia pa
radiſi aliquādo ciuis fuit. vbi vtiq̄ n̄
erat qui iſta dicebat. ſiue quod eſt ab
omni controuerſia liberius. non om
nis homo poſſit hoc dicere ſꝫ cui pa-
tria promiſſa eſt eterna in celis: hoc
ſcio quia temptatio eſt vita humana
ſuper terram. ⁊ iugū graue eſt ſuper
filios adam: Verū me plus delectat
ſecundum iſtam diſputaē̄ ſentēciam
vt ideo nos in terra inquiliōs vel in-
colas eē dicamus. q̄a ſuꝑnā patriam
vn̄ pignus accepimꝰ ⁊ q̊ perueniētes
nūq̄ inde migremꝰ iuenimꝰ. Nam et
ille q̄ in alio pſalmo dicit. inq̄linꝰ ego
ſum apud te ⁊ ꝑegrinꝰ ſicut oēs prēs
mei. n̄ ait ſicut oēs hoiēs. ſꝫ dicēdo ſi
cut oēs prēs mei. iuſtos ꝓculdubio
vult intelligi q̄ eo tꝑe p̄ceſſert. ⁊ i hac
ꝑegriātiōe gemitu pio ſuꝑne patrie
ſuſpirarūt. de q̊ ſcriptū ē ad hebreos:
Scd̄ꝫ fidē mortui ſt̄ hij oēs cū acce-

pissent ꝓmissiões: sed lõge eas vidẽ-tes ⁊ salutãtes. ⁊ cõfitẽtes. q̇a hospi-tes ⁊ ꝑegrini sunt sup terrã. Qui em̃ talia dicũt: oñdũt q̇a patriã querunt. Et si q̇dem ei⁹ memoẽs eẽnt a q̃ discesserãt. habuissent tẽp⁹ reuertẽdi: nunc ãt meliorẽ appetũt id est celestem. idõ nõ cõfunditur de hijs de⁹ vocari de⁹ eoꝝ: preparauit em̃ eis ciuitatẽ. Et il lud quod legimus q̃ꝫ diu sumus i cor pore ꝑegrinamur a dño. potest intel ligi hoc nõ esse oim sed fideliũ. Non em̃ õnium est fides: ⁊ videmus quid hijs ṽbis apl̃s iũgat. Cũ em̃ dixisset q̃ꝫ diu sumus in corꝑe ꝑegrinamur a dño: ꝑ fidem em̃ ãbulamus inquit ⁊ nõ ꝑ spẽm. vt intelligeremus eoꝝ eẽ istã ꝑegrinatiõem q̇ ãbulãt ꝑ fidem. Infideles ãt q̇s deus ñ p̃sciuit nec p̄-destiãuit cõformes ymaginis filij sui nõ possunt veraciter dicere se in ter-ra ꝑegriõs: quãdo ibi sunt vbi scd̃m carnem nati sunt. Nõ em̃ hñt alibi ci uitatẽ. aut ꝑ hoc nõ sunt in terra alie-nigene sed terrigene. Vñ ait alia scrip tura de quodã Posuit em̃ apud mor tẽ domũ suã. ⁊ apud inferos cũ terri genis saxos suos: Sũt aũt ⁊ ipsi ꝑe-grini ⁊ inq̇lini nõ huic terre: sed ppl̃o dei a quo sunt alienigene. Vñ creden tibus ⁊ scãm citatem que nõ est de h̃ mũdo hrẽ incipiẽtib⁹ apl̃s dicit. Igi᷑ iam nõ estis ꝑegrini ⁊ ĩquilini: sꝫ estꝫ ciues scõrum ⁊ domestici dei. Ipsi g̊ sunt ciues terreni. q̇ sunt dei ppl̃o ꝑe grini. Qui vero ciues sunt in populo dei ipsi sunt in terra ꝑegrini. quia to-tus idem ppl̃s q̃ꝫ diu est in corꝑe ꝑe-grinatur a dño. Dicat itaqꝫ: incola e-go sum in terra. ne abscõdas a me mã data tua. Sed qui tãdẽ sunt a q̇b⁹ de⁹ abscõdit mãdata sua? Nõne illa vbi-qꝫ deus voluit predicari? Vtinã q̃ꝫ mł tis clara sunt. tam multis cara sint.

Nã quid est clarius q̃ꝫ diliges dñm deum tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa tua ⁊ ex tota mente tua. ⁊ diliges ꝓximũ tuũ tãq̃ꝫ teipm̃: in q̇bus duo-bus mãdatis tota lex pẽdet ⁊ ꝓphẽ? Et quis est quem lateãt ista mãdata? Nempe ⁊ õnibus fidelibus ⁊ pluri-mis infidelibus nota sunt. Cur ergo poscit fidelis ne abscõdãtur sibi: qđ nec infideli cernit abscõdi? An q̇a deũ nosce difficile est. cõsequẽs est vtiqꝫ vt diligas dñm deum tuum. difficile interrogatur ne aliud ꝓ alio diligat? Nam ꝓximi facilior esse videtur cog nitio. Omnis quippe homo est õni hõi ꝓximus: nec vlla cogitãda est lõ-ginquitas generis vbi est natura cõ-munis. q̃ꝫ q̃ꝫ nec ꝓximũ nouerat q̇ do miõ ait ⁊ q̇s est meus ꝓximus quan do illi est ꝓpositus homo quidam. q̇ descendẽs ab ihr̃l'm in iherico incidit in latroẽs. cui ꝓximũ nõ fuisse nisi q̇ cum illo fecit misericordiam ipse qui interrogauerat iudicauit: patuitqꝫ in faciẽda misericordia neminem alie nũ esse putãdum ab eo qui diligit ꝓxi mũ. Sed multi nec seipõs nouerunt quia ⁊ seipm̃ nosce queãdmodũ ho-mo sibi dẽt innotescẽ nõ oim hoim ẽ fides. Quõ g̊ diligit ꝓximũ tã̃ꝫ seipm̃ qui nescit ⁊ seipm̃? Nõ eiꝫ frustra ille filius iunior qui ꝓfectus in regionem longinquam vbi dissipauit substãciã suã viuẽs ꝓdige vt diceret surgam et ibo ad prẽm meũ prius reuersus est in semet ipm̃. nisi quia tam lõge ꝑe-grinatus est vt relinquẽt eciã semet-ipm̃: nec tñ reuertẽtur ad se si omni-modo nesciret se: nec diceret surgam ⁊ ibo ad prẽm meũ si penitus ignora ret deum ¶ Quo circa et aliquatenus ista sciuntur. et vt magis magisqꝫ sci antur non imerito scienda poscũtur Quaꝓpter vt sciamus diligere deũ

sciēdus ē deꝰ. ⁊ vt sciat hō diligē pri-
mū tāqꝫ seipsum prius dēt diligendo
deū diligē seipm̄ Qd̄ vn̄ poterit. si nes
cit deū. si nescit ⁊ seipm̄? Recte itaqꝫ
dᶻ deo: icola ego suꝫ in terra ne abscō
das a me mādata tua: Merito nam
qꝫ abscōdūtur eis q̄ nō sunt incole in
terra: Hec em̄ mādata ⁊ si audiūt nō
sapiūt. q̇a terrena sapiūt: Quoꝝ aūt
cōuersatio in celis est: in q̄tū hic con
uersantur ꝓfecto ꝑegrināᶻ: Petant
itaqꝫ ne abscōdātur ab eis mādata di
ꝑ q̄ ab h̄ incolatu liberētᶻ diligēdo deū
cū q̄ ineṫnū erūt. ⁊ diligēdo ꝓximū vt
illic sint vbi ⁊ ipsi erūt: Quid āt diligē
dū diligitᶻ. si ipsa dilectio nō diligitur?
Vn̄ cōsequēter iste incola in terra cū
dei mādata ne sibi abscōderētᶻ orasset
in q̇bꝰ dilectio p̄cipitᶻ vel sola vł maxi
me. ⁊ ipsiꝰ dilcōnis dilcōnē se velle ha
bē ꝓclamat dicēs: Concupiuit ani
ma mea desiderarē iustificatioēs tuas
in ōni tp̄e: Laudabilis est ista cōcu-
piscētia nō dāpnabilis: Non de hac
dictū est nō cōcupisces. sed d̄ illa qua
caro cōcupiscit adu̇sus sp̄m: De hac
āt bōa cōcupiscētia q̄ cōcupiscit sp̄us
aduersus carnē. q̄re vbi scriptū sit. et
inuenies. cōcupiscētia itaqꝫ sapiētie
deducit ad regnū. ⁊ multa alia repiūᶻ
bōe cōcupiscētie testiōnia Sed h̄ sa-
ne intest. ꝙ nō tacetur q̇d cōcupiscatᶻ
qn̄ bōa cōmemoratur cōcupiscētia.
cū āt nō additur q̇d cōcupiscatur sed
sola pōitur. nō nisi mala intelligitur:
sicut in hoc quod commemoraui. cō
cupiscentia itaqꝫ sapientie deducit ad
regnū. si nō addēt sapiētie. nullo mō
dicēt cōcupiscētia ꝑducit ad regnum.
At vero ap̄ł's quod posuit. cōcupiscē
tiam nesciebam nisi lex diceret nō cō
cupisces: nō vtiqꝫ ait cuius rei concu
piscētiam vel qd̄ nō cōcupisces: Cer
tum est em̄ nō intelligi cum ita dicitᶻ
nisi malam concupiscētiam: Quid er
go huius anima concupiuit? Deside
rare inq̇t iustificatioēs tuas in omni
tp̄e Credo nondum eas desiderabat
quādo cōcupiuit desiderarē Justifica
tioēs autem facta sunt iusta. id est o
pera iusticie Cum itaqꝫ nōdum habe
at ⁊ qui iam desiderat. q̄ꝫ lōge ab hiis
erat q̄ adhuc eas desiderare cōcupis-
cebat? Et q̄ꝫ lōgius ab eis sunt. q̄ neqꝫ
hoc adhuc cōcupiscūt? Mirum ē aūt
quomodo cōcupiscatur desiderium.
nec fit in nobis cuius iam cōcupiscē
tia fit in nobis: Neqꝫ em̄ pulchrum a
liqd̄ corpus est sicut aurum. vel caro
aliqua speciosa quā potest homo cō
cupiscere nec habere. q̇a extra posita
nō est in homiē Quis nesciat in ho-
mine esse concupiscentiam. in homiē
esse desiderium? Cur ergo nō cōcupis
citur vt habeatur quasi forinsecus īfe
ratur? Aut quomodo haberi eiꝰ cōcu
piscētia sine ip̄o p̄t. cū nō sit ⁊ ip̄m q̇d
aliud q̄ꝫ cōcupiscētia? Nā ⁊ desiderarē
ꝓcul dubio cōcupiscere est: Quis est
em̄ iste mirabilis atqꝫ inexplicabilis
lāguor? Et tn̄ est. Nā ⁊ egrotus q̄ fas
tidio laborat ⁊ vult euadere h̄ malū:
cōcupiscet vtiqꝫ desiderarē cibū dum
cōcupiscit nō habere fastidiū: Mor
bus est corpis Cōcupiscētia vero q̄ ꝯ
cupiscit desiderarē cibū. hoc est carere
fastidio in aīo ē nō in corꝑe: ⁊ hēt eā
nō gutturis ⁊ fauciū dilectio q̄ fasti-
dio restringitur. sed recuperāde racō
sanitatis quam appellandam eē fasti
dium prouidetur Jdeo non est mirū
si appetit animus vt appetat corpus
quādo appetit animus nec appetit
corpus: Cum autem vtrumqꝫ animi
est ⁊ vtrumqꝫ concupiscentia est. cur
non concupisco desiderium iustifica
tionum dei? Quomodo in vno eodē
qꝫ animo meo habeo concupiscentiā

desiderĳ hui⁹ et ipsum non hēo desi
deriū Aut quō ista duo sunt et nō v
nū: Vt quid enī cōcupisco desideā-
re iustificationes tuas ac non ipsas
iustificationes potius ꝙ earū desi-
deriū ꝯcupisco: Aut q̄ pacto possum
iustificationū desideriū cōcupiscere
et ipsas iustificationes nō ꝯcupiscē
cū ideo earū desideriū ꝯcupiscā quia
ipsas habē cōcupio: Nō si ita est iā
ipsas vtiqꝫ cōcupisco Quid igitur o
p⁹ est vt earū desideriū ꝯcupiscā cū
iā id habeā et habere me sentiā: Nō
enim possum concupiscere desideri
um iusticie nisi cōcupiscendo iustici
am An hoc est qđ superius dixi ꝙ di
ligēda sit eciā ipsa dilectō qua diligi
tur qđ diligi oportet sicut odio ha-
bēda est dilectio qua diligitur qđ di
ligi nō oportet: Odio quippe habu
im⁹ cōcupiscenciā nostrā qua caro
cōcupiscit aduersus spiritū. Et qđ ē
ista concupiscentia nisi mala dilecti
o: Et diligim⁹ ꝯcupiscētiā nostram
qua spiritus ꝯcupiscit aduersus car
nē Et quid est ista concupia nisi bo
na dilectio: Cū āt dicitur diligēda ē
quid aliud dicitur ꝙ cōcupiscēda ē:
Quo circa qm̄ rcē cōcupiscūtur ius
tificationes dei rcē ꝯcupiscitur con
cupiscentia iustificationū dei. Hoc
enī aliomō sic dici potest. si rcē dili-
guntur iustificationes dei rcē diligi
tur dilectio iustificationū dei An ali
ud ē ꝯcupiscē aliud desiderare: Nō
quo nō sit cōcupia desideriū sꝫ quia
nō ōnis cōcupia desideriū est. Con
cupiscūtur eī et q̄ habētur et que nō
habētur Nā ꝯcupiscēdo fruitur hō
rebus q̄s hꝫ desiderādo āt absētia ꝯ
cupiscit. Desideriū ergo qđ ē n̄ rerū
absentiū cōcupia: Sed dei iustifica
tioēs absentes eē quō pn̄t n̄ qn̄ nes-
ciuntur: An et qn̄ sciūtur et nō fiunt
absentes habende sunt: Nā qđ sunt
iustificationes nisi opa iusta. nō v̄-
ba: Ac per hoc pn̄t infirmitate ani-
me nō desiderari et ratione mentis
vti Vide² ꝙ sint vtiles atqꝫ salubres
potest earū desideriū ꝯcupisci. Se-
pe enī qđ agēdū sit vide⁹. nec agim⁹
qꝛ nō delectat vt agam⁹ ꝛ cōcupim⁹
vt delectet. Preuolat intellcūs ꝛ tar
de sequitur ꝛ aliqn̄ nō sequitur huā-
n⁹ atqꝫ ifirmus affcūs. Ideo ergo
desiderare cōcupiscebat qui bōa eē
cernebat cupiēs eorū habē delecta-
tionē quorū potuit videre rationē.
Nō aūt ait cōcupiscit: sed concupi
uit aīa mea desideāre iustificatioēs
tuas Fortasse q̄ppe talꝭ erat iste ico
la in t̄ra qui iā peruenerat ad id qđ ꝯ
cupiuerat: iāqꝫ desiderabat eas q̄rū
se desiderio aliqn̄ cōcupiscere cōme
morat Si aūt ō̄siderabat. cur nō ha
bebat: Nō enī aliquid īpedit q̄ min⁹
habeātur iustificationes dei nisi qꝛ
nō desiderātur dū nō in eas caritas
feruet q̄rū claritas lucꝫ An habebat
eas atqꝫ faciebat: Nā paulo p⁹ di-
cit. seru⁹ āt tu⁹ exercebatur in iusti
ficationib⁹ tuis Sed qb⁹ quasi gra
dibus ad eas pueniatur ōndit Pri⁹
est enim vt videatur ꝙ sint vtiles et
honeste deīn vt earū desideriū con-
cupiscatur postremo vt pficiēte lu-
mine atqꝫ sanitate delectet earū et o
peratio. q̄rū sola ratio delectabat.
Sed ea que sequūtur qm̄ iā iste plix
us est alio sermone adiuuāte domi
no cōmodius differentur.

¶ Explicit sermo octauus. Incipit
sermo nonus de eo qđ dicit. Incre-
pasti superbos maledicti qui decli-
nant a mandatꝭ tuis vsqꝫ ad id. nā ꝛ
testimoīa tua meditatio mea ē ꝛ ꝯ-
solatio mea iustificatioēs tue

Psalmi huius que tractāda sb-

sequuntur ãmonent nos cause nos-
tre miserie recordari. Etenim cum
dixissz cõcupiuit anima mea deside-
rare iustificationes tuas in omni tẽ
pore siue scilicz in reb⁹ ꝓsperis siue
in aduersis. q2 et in laborib⁹ et dolo
ribus debet delectari iusticia nec ita
est tẽpore diligẽda trãquillo vt tur-
bulẽto tpe deseratur. sz amplectẽda
est in õni tpe cõtinuo sbiecit. In
crepasti superbos maledicti q̇ decli
nant a mandatis tuis. Supbi eni ð
clinãt a mãdatis tuis. Aliud est q̇p-
pe mãdata dei per infirmitatẽ vel p
ignorãtiã nõ iplere aliud ab eis per
superbiã declinare: sicut fecerũt qui
nos mortaliter in hec mala genue-
rũt. delectauit eni eos erit3 sicut dij.
ac sic a mãdato dei qð sibi eũ mãdas
se sciebant ⁊ qð facillie nulla ĩfirmi-
tate reuocãte ĩpediente tardãte iplẽ
poterãt p hãc superbiã declinarũt ⁊
ecce ista tota dura et infelix erũpna
mortaliũ q̊dãmõ hereditaria est in-
crepatio superborũ. Qñ ei dixit de⁹
adã vbi es non vbi esset de⁹ ignora-
bat sz superbũ ĩcrepabat et vbi tunc
esset id est ad quã miseriã peruenissz
non scire cupiebat sed interrogãdo
increpãs ãmonebat Vide aũt q̄pad
moduz cũ dixissz ĩcrepasti superbos
non ait maledicti qui declinauerũt a
mãdat3 tuis vt illð tm̄ pmoꝝ hoim
pccm̄ veniret in mẽte. sz ait maledic
ti qui declinãt. Oportebat ei vt oẽs
illo terrerẽtur exẽplo a diuinis non
declinare mãdatis. et diligẽdo iusti
ciã in õni tẽpore in hui⁹ mũdi eciã la
bore r̄cipere qð in paradisi amisim⁹
voluptate Sed qm̄ superbi nec in tã
ta deponũt increpatione ceruicẽ. et
cũ sint deiecti laboris mort3q3 sup-
plicio extollũtur typo imitãtes ela
lationẽ cadẽtiũ irridẽtes humilita-

tẽ surgentiũ p eis orat corp⁹ xpristi
cũ dicit Aufer a me op pbriũ ⁊ cõ
tẽptũ: q2 testimonia tua exquisiui.
Testimonia grece martiria nũcupã
tur quo v̂bo iã vtimur pro latio Vn
de illos q̇ ppt testimoniũ xpi diũsis
passionib⁹ humiliati sunt et vsq3 ad
mortẽ p veritate certarũt nõ testes
qð latine vtiq3 possem⁹ sz grece mar
tires appella⁹ Qm̄ hoc ergo famili
arius auditis et dulcius sic accipia-
m⁹ hec v̂ba tãq3 dcm̄ sit. aufer a me
obprobriũ et cõtẽptũ qm̄ martiria
tua exquisiui. Cristi corp⁹ ista cũ di
cit nũq̇d ab impijs et supbis audire
obprobriũ atq3 ꝯtemptũ ullã depu
tat penã cũ poti⁹ inde perueniet ad
coronã: Cur ergo q̄si graue aliqd et
intollerabile ab se poscit auferri. ni-
si q2 vt dixi orat pro ipsis ĩimicis su
is q̇b⁹ eẽ prospicit noxiũ obicẽ sãctũ
nomẽ xpristi tãq3 obprobriũ xpian3
et ei⁹ a iudeis irrisam crucẽ tãq3 hu-
militatis xpiane medicinã qua sola
tumor ille sana² qð ĩflati cecidim⁹ et
iacentes ãplius intumuim⁹ eadem
superbia permanente et crescẽte cõ
tempnere: Dicat itaq3 corp⁹ xpi iã e
nim diligere didicit inimicos suos.
dicat domio deo suo. aufer a me ob
probriũ ⁊ cõ tẽptũ quia martiria tu
a exquisiui id est obprobriũ qð ideo
audio. et cõtẽptũ q ideo ꝯtẽpnor q2
martiria tua exquisiui. aufer a me.
Inimici eni mei q̊s a me p̄cipis dili
gi qui magis magisq3 moriũtur ⁊ pe
unt cũ martiria tua ꝯtempnũt ⁊ cri
minantur in me profecto reuiuiscũt
et inueniũtur si martiria tua venerẽ
tur in me. Ita factũ est. hoc videm⁹
ecce martiriũ xpi et apud homines
et in hoc mũdo non solũ non est ob
probriũ sed magnũ est ornamẽtum
Ecce non solum in conspcũ domini

verũ etiã in cõſpcũ hoĩm precioſa ē mors ſcõꝝ eius Ecce nõ ſolũ nõ cõ tẽpnũt verũ etiã magnis honoꝛib⁹ ꝓferũtur martires ei⁹ Ecce filius il- le iunioꝛ qui pro poꝛcis quos paſce bat id eſt pro ĩmũdis deõnib⁹ quos colebat perticulã ſuã in paucisſimis xpriſtianis precedentẽ ꝑſequeba².iã nũc in tã mltis et magnis popul' gẽ tiũ martires quib⁹ ingerebat obpro briũ religioſiſſime ꝑdicans et maxi- mis laudib⁹ quos cõtẽpnebat exul- tans moꝛtuus erat et reſurrexit ꝑie rat et inuentus eſt. Hoc tã magno lucro coꝛrectionis ↄuerſatiõis et re dẽptionis inimicoꝝ ſuoꝛũ coꝛp⁹ xpi deo dixit. aufer a me obpꝛobꝛiũ et ↄ temptũ Et quaſi quereretur de qua re obpꝛobꝛiũ de q̃ re cõtẽptũ. Sbiun git qm̃ martiria tua exquiſiui. Vbi ē nũc illõ obpꝛobꝛiũ. vbi ille cõtemp- tus: Abierũt atq̃ trãſierũt et q2 iuẽ- ti ſunt qui periérãt illa perierãt. Sz qñ eccia talia ꝑcabatur illa patieba²

Eteni ſederũt pꝛincipes inquit. ꝛ aduerſum me loquebãtur Inde per ſecutio grauis erat quia eã ſedentes hoc eſt iudiciarijs ſedibus eminen- tes pꝛincipes decernebant. Refer h̃ ad ipm caput inuenies ſediſſe pꝛinci pes iudeoꝛũ cõſiliũ q̃rẽtes quõ cris- tũ perderent Refer hoc ad coꝛp⁹ ei⁹ id eſt ecciãm. iuenies reges terre ex cogitaſſe atq̃ iuſſiſſe quõ xpꝛiſtiani nuſq̃ eſſent Eteni ſederũt pꝛincipes et aduerſum me loquebantur Ser uus ãt tu⁹ exercebatur in tuis iuſti- ficationib⁹ Qual' excercitatio h̃ fue rit qui noſſe deſideras: qd adiunxit i tellige Nam et teſtimonia tua me ditatio mea et cõſiliũ meũ iuſtifica- tiones tue. Recole qd ſupius cõmẽ daui teſtimonia tua eſſe martiria. re cole in iuſtificationib⁹ dñi nullã eſſe difficilioꝛẽ et mirabilioꝛẽ q̃z vt ſuos q̃ſq̃ diligat imicos Sic ergo exerce batur coꝛp⁹ xpi vt et martiria id eſt teſtimonia eius meditaretur; et dili geret eos a quibus exprobrãtib⁹ et contẽpnẽtib⁹ ꝓpt ipa martiria per- ſecutiões patiebatur Nõ eni pro ſe ſicut iam cõmendauim⁹ ſed pro ipis potius oꝛabat dicẽs: aufer a me ob pꝛobꝛiũ et cõtemptũ Sederũt ergo pꝛincipes et aduerſum me loquebã tur: ſeru⁹ autẽ tu⁹ exercebatur in iuſ tificationib⁹ tuis Queadmodũ: Nã et teſtimonia tua meditatio mea. et conſiliũ meũ iuſtificationes tue Cõ ſiliũ contra cõſiliũ Cõſiliũ ſedẽtium pꝛincipũ fuit inuentos martires ꝑ- dere: cõſiliũ patientiũ martirũ fuit i imicos perditos iuenire Reddebãt illi mala pꝛo bonis iſti. bona pꝛo ma lis Quid ergo mirũ ſi illi occidendo ↄfecerũt iſti moꝛiẽdo vicerũt: Quid inq̃ mirũ ſi martires ſeuientibus gẽ tibus tempoꝛalẽ moꝛtẽ patientiſſi- me pertulerũt et gentes m̃tiribus o rãtib⁹ ad eternã vitã peruenire po- tuerũt dũ coꝛpus xpꝛiſti ſic excerce- tur vt et martiria meditaretur et ma lis martirũ ꝑſecutoꝛib⁹ bona pꝛeca retur:

Explicit ſermo non⁹ Incipit ſermo decim⁹ de verſu pſalmi. Adheſit pa uimẽto aĩa mea viuifica me ſcđz ver bum tuum

Sequi² in iſto pſalmo maioꝛe qd cõſiderare et ſicut dñs de derit ꝑtractare debem⁹: Adheſit pauimẽto aĩa mea: viuifica me ſcđz v̂bũ tuũ Quid eſt adheſit pauimen- to aĩa mea Nã cũ adiũgit et dicit vi- uifica me ſcđm verbũ tuũ q̃re ſe viui ficari poſcat vtiq̃ cãm ꝑmiſit dicen do adheſit pauimento aĩa mea. Er go q2ꝓpterea ſe viuificari petit quia

pauimēto adhesit anima eius mirū si boni aliquid hinc vult intelligi Ita quippe se habet tota ista sententia tā q̄ diceret: mortuus sum viuifica me Quid est eni pauimentū? Si tanq̄ vnā quādā domū magnam vniuersum mūdū velimus accipere videm⁹ velut eius camerā celū. terra erit igitur pauimentū Vult itaq̄ trenis seruis ꝛ cū ap̄lo dicere cōuersatio nr̄a i cel' est. Proinde terrenis adherē mors anime est. cui malo ꝯtraria poscitur vita cū dicitur viuifica me Sed vidēdendū est vtrū cōgruant huic verba ista qui superius talia dixerat quib⁹ magis deo videatur adhesisse q̄ pauimento vt conuersatio eius non in trenis sed in celestib⁹ habētur Quō eni p̄t intelligi terrenis adhesisse qui dicit. seruus autem tuus exerceba tur in tuis iustificationibus nā ꝛ testimonia tua meditatio mea est et cō siliū meū iustificationes tue? Hec sūt eni v̄ba eius ān̄cedētia q̄rū ān̄cedēti um ista sunt consequētia. adhesit pauimento anima mea An ex hoc intel ligere debemus q̄tūlibet quisq̄ p̄fi ciat in iustificationibus dn̄i habē eū mortalis carnis affectū circa ista ter rena in quib⁹ vita humana tēptatio est sup terrā et ab hac morte si perse ueranter p̄ficit cotidie reuiuiscē. vi uificante illo cui⁹ gr̄a hō noster inte rior renouatur de die in diem? Nā ꝛ illud ap̄lus cū dicebat q̄ diu sum⁹ in corpore peregrinamur a domino et concupiscebat dissolui et esse cū xp̄ō adheserat pauimēto anima e⁹. Vnde et corpus ip̄m q̄ ex terra est non ab surde intelligitur pauimentū. qd̄ ad huc quia corruptibile est ꝛ aggrauat animā. recte in illo cōgemiscitur ꝛ di citur deo. adhesit pauimēto aīa me a viuifica me secūdū verbū tuū. Ne

q̄ eni cum corporibus nr̄is semper cū dn̄o erim⁹ sed tūc quia non erunt corruptibilia nec animas aggrauabūt: si diligenter considerem⁹ nō eis nos sed ipsa nob potius adherebūt nos autē deo Vnde alterius psalmi verba illa sunt. michi aūt adherere d o bonū est: vt viuāt corpora ex nob adherendo nob nos aūt viuam⁹ ex deo q̄ nobis adherere deo bonū est Adhesio quippe ista de qua dcm̄ est. adhesit pauimēto anima mea nō cō iūctionē carnis et aīe q̄uis et ipsam qdaz intellexerint sed carnalē magis aīe affectū q̄ caro concupiscit adūsus sp̄z significare michi vide? Qd̄ si recte accipitur profecto q̄ dicit adhesit pa uimēto aīa mea viuifica me secūdū verbū tuū non id orat vt de corpore mortis hui⁹ morte ipsius corpis in terueniente soluatur qd̄ dies vltim⁹ vite huius q̄ xp̄i eius breuitatē non p̄t esse diuturnus qn̄q̄ futur⁹ est. s; vt cōcupiscentia qua ꝯcupiscitur ad uersus sp̄m̄ magis magisq̄ minua' et cōcupiscentia qua ꝯcupiscitur ad uersus carnem mag' ac mag' augea tur donec ista ꝯsumatur in nobis et illa consummetur per sp̄m̄ scm̄ q̄ da tus est nob Bene autem non ait viuifica me scd̄m meritū meū sed ait se cundū verbū tuū Qd̄ qd̄ est aliud nisi scd̄m p̄missum tuū? Filius promissi onis vult eē non filius elationis vt secūdū graciam firma fit p̄missio oī semini Hoc eni v̄bū p̄missiois in ysaac vocabitur tibi semē. hoc est nō q̄ filij carnis hij filij dei s; filij promis sionis deputantur in semine Nā qd̄ erat ipse per seip̄m in eo quod sequi' confitetur Vias meas enūciaui ꝛ exaudisti me. Nō nulli qd̄e codices habent vias tuas sed plures et maxi me greci vias meas. hoc est malas.

Nā hoc michi videtur dicere pecca-
ta mea cōfessus sum . ⁊ exaudisti me
hoc est vt dimitteres ea. Doce me
iustificationes tuas . Cōfessus sum
vias meas . delesti eas : doce me tu-
as . Sic doce me vt agā nō vt tm̄mō
sciā q̄d agere debeā . Sicut eni dcm̄ ē
de domino q̄d nō nouerat pecm̄ et i
telligitur nō fecerat : sic et iusticiam
ille vere dicend⁹ est nosse q̄ facit Pro
ficientis hec oratio est Nā vtiq̧ si ō
nino nō faceret ꝑfecto illa superio-
ra nō diceret seru⁹ aūt tu⁹ exerceba
tur in tuis iustificationib⁹ . Nō ḡ in
quib⁹ exercebat' has vult a dn̄o dis-
cere . sed ab istis ad alias ꝑficiendo
velut crescendo desiderat ꝑuenirē De
niq̧ adiungit et dicit Viam iustifi
cationū tuarū insinua michi uel vt n̄
nulli codices habēt instrue me quod
expressius de greco dicitur fac me in
telligere . Et exercebor in mirabi-
lib⁹ tuis . Ipsas iustificatiōes āplio
res q̄s proficiendo cupit apphendē
mirabilia dei vocat . Sunt ergo q̄dā
dei iustificatiōes ita mirabiles vt hu
mana infirmitas ab eis qui experti
non sunt non ad eas posse peruenirē
credatur Vnde laborans iste et earū
difficultate quodāmō fatigatus ad-
iungit. Dormitauit anima mea in
quit pre tedio : confirma me in verb
tuis Quid est dormitauit nisi ab spe
refriguit que ad se apphēsurā eē cre
diderat : Sed confirma me inquit in
verbis tuis . ne ab eis q̄z ad q̄s perue
nisse me iā sentio decidā dormitādo .
Confirma itaq̧ me in eis verb tuis
que iā teneo que iam facio . vt ex eis
ad alia possim proficiendo ꝑuenire .
Et q̄d ipedit in via iustificationū dei
sic ambulare : vt hō facile possit ad il
la eciā mirabilia peruenirē : Quid pu-
tam⁹ nisi quod a se amoueri in cōfe-
ꝑtibus rogat dicens : viā iniquitatꝫ
amoue a me : Et quia lex factorū s̄b
intrauit vt habūdaret delictum . seq̄
et dicit Et lege tua miserere mei .
Qua lege nisi lege fidei : Audi apl'm .
Vbi est glatio tua : Exclusa est . Per
quā legē : Factorū : Nō Sed per legē
fidei . Hec est lex fidei qua credimus
et oramus per graciam nob donari
vt faciamus quod per nosmꝫ ipsos
implere non possumus . ne ignoran
tes dei iusticiā et nostrā volentes ꝯ
stituere iusticie dei non sumus s̄biec
ti In lege itaq̧ factorū est dei iuben
tis iusticia in lege aūt fidei s̄buenien
tis misericordia Cum autē dixissꝫ ⁊
lege tua miserere mei de beneficiis e
ius que iā cōsecutus est q̄dāmodo si
dici potest ꝑscribit vt impetret cetēa
que nōdū est cōsecutus Ait eni
Viam veritatis elegi : iudicia tua
non sum oblitus Adhesi testimo
niis tuis dn̄e : noli me cōfūdē Viam
veritatis elegi vbi currerem iudicia
tua nō sum oblitus vt currerē . adhe
si testimoniis tuis cū currerem dn̄e
noli me cōfūdere . quo curro perten
dā . quo tendo perueniā . Nō eni vo
lentis neq̧ currentis sed miserentis
est dei Deniq̧ sequitur Viam mā
dator tuorū cucurri cū dilatasti cor
meū Nō currerē n̄ dilatasses cor me
ū Prorsus isto v̄su expoī' q̄admo-
dū dcm̄ sit . viā v̄itatꝫ elegi iudicia tu
a n̄ sum oblit⁹ . adhesi testionis tuis
Cursus ē q̄ppe iste vie mādator dei
⁊ q̄ poti⁹ eius bn̄ficia q̄ sua merita
dn̄o allegat Tāq̄ dicēt ei Quō istam
viā cucurristi eligēdo ⁊ dei iudicia n̄
obliuiscēdo ⁊ ei⁹ testionis adhēndo
An per te ipsum ista potuisti : Non
ait Quid ergo : Viam mandatorum
tuorum inquit cucurri . cum dilatas-
ti cor meum . Non ergo per propri

um et quasi nullius tue opus indig
num arbitrium meum sed cum di-
latasti cor meũ. Cordis dilatatio iu
sticie est delectatio. Hoc mun9 est dei
vt in preceptis eius non timore pe-
ne ãgustemur sed dilectione et delcã
tione iusticie dilatemur. Hãc eni no
bis promittit latitudinẽ dicẽs habita-
bo in eis et deãbulabo. Qm̃ eni latũ
est vbi deãbulat deus In hãc latitu-
dinẽ diffũditur caritas i cordib9 nos
tris per spiritum sanctum qui da-
tus est nobis. vnde eciam dictum est
et in plateis tuis discurrunt aque tu
e Platea quippe de v̂bo greco a lati
tudine nomẽ accepit qm̃ grece pla-
tin dr̃ latũ Hee sunt eni aque de qb9
dñs clamat si quis sitit veniat ad me
qui credit in me flumĩa aque viue flu
ent de ventre eius Et exponẽs euan
gelista quid dixerit: hoc autẽ inquit
dicebat de spũ q̃ accepturi erãt cre-
dentes in eũ. Multa dici possent de
ista cordis latitudĩe sed hui9 sermo-
nis iam contradicitur longitudine.

¶ Explicit sermo decimus. Incipit
sermo vndecim9 de versu psalmi: le
gem pone michi dñe viã iustificatio
nũ tuarũ.

In psalmo isto magno sequi͛.
qd̃ nob adiuuãte dño cõside-
rãdũ atq3 tractandũ est Legẽ po-
ne m̃ dñe viã iustificationũ tuarũ: et
exquirã eam semp Apl's dicit iusto
non est lex posita. iniust3ãt et nõ sb-
ditis et cetẽa que ibi concludens ait
et si qd aliud sane doctrine aduersa-
tur que est scd̃m euangeliũ gl'e beati
dei qd̃ creditũ ẽ michi Nũquid ergo
tal' erat iste qui dicit legẽ poẽ michi
dñe. q̃libus btũs paulus dicit positã
legẽ: Absit Si eni talis esset nõ supe
rius dixisset viã mãdatorũ tuorũ cu
curri cũ dilatares cor meũ. Quid est
qd̃ orat vt sibi lex a dño ponatur si ñ
ponitur iusto: An eo mõ ñ ponitur
iusto quõ posita est pp'lo contumaci
in tabulis lapideis: Non in tabulis
cordis carnalibus scd̃m testamentũ
vetus ex monte syna qd̃ in seruitute
generat non scd̃3 testamẽtũ nouũ q
scriptũ est per iheremiã pph̃a3 Ecce
dies veniũt dicit dñs. ⁊ cõsummabo
domui isr̃l' et domui iuda testamẽtũ
nouum. non secundũ testamentum
quod disposui patribus eorũ in die
qua apprehendi manum eoꝝ ut edu
cerem eos de terra egipti qm̃ ipsi nõ
ꝑmanserũt in testamẽto meo et ego
neglexi eos dicit dñs qm̃ hoc ẽ testa
mẽtũ quod cõstituã domui isr̃l'. P9
dies illos dicit dominus dabo leges
meas i mẽte eorũ ⁊ i cordib9 eoꝝ scri
bã eas Ecce quõ voluit istã legẽ sibi
poni a dño non sicut iniust3 et nõ sbdi
t3 ad vetus testamẽtũ pertinentib9
posita est in tabul' lapideis: sed sicut
sanctis filijs libẽ hoc est superne ihe
rusalẽ filijs promissionis filijs here
ditatis eterne scõ spũ tãq3 digito dei
in mẽte datur et in cordib9 scribitur
non quã memoria teneãt ⁊ vita neg
ligant sed quã sciant intelligendo fa
ciant diligendo in latitudine amo-
ris non in timoris angustijs. Nã q
timore pene non amore iusticie op9
legis facit: profecto inuitus facit.
Quod autẽ inuitus si poss3 fieri mal
let vtiq3 non iuberi. ac per hoc leg3
quã vellet non esse non est amic9 s3
potius inimicus. nec mundatur o
pere qui inmundus est voluntate.
Talis non potest dicẽ quod iste dix
it in superioribus versibus viã man
datorum tuorum cucurri cum dila-
tasti cor meum quia illa dilatatio ca
ritatem significat. que secundum a
postolum legis est plenitudo. Cur

ergo iste adhuc poscit sibi legem poni. que vtiqz si non ei posita fuisset non viã mãdatorũ dei in cordis latitudine cucurrisset. Sed qz pficiens loquitur et dei donũ nouit esse qꝫ pficit. quid aliud petit cũ sibi legẽ poni petit nisi vt in ea magis magisqz pficiat. Queadmodũ si poculũ plenũ teneas et sitienti dare icipias. et haurit bibẽdo et poscit desiderãdo. Quib9 aũt iniustis ꝛ nõ reddit lex in lapideis tabulis ponitur puaricationis reos non pmissionis efficit filios Sz et ille q eius meminit nec eã diligit eo mõ reus est. quia memoria eius lapis illi est qdãmõ scriptus. nõ q adornetur sz quo pmat. põdus oneris non titulus honoris. Hãc ãt legẽ iste viã iustificationũ dei vocauit. nec alia via est mãdatorũ eius quã se cucurrisse iã dixerat cũ dilatatum est cor eius. Ergo et cucurrit ꝛ currit donec perueniat ad palmã supne vocationis dei Deniqz cũ dixisset legẽ pone m dñe viã iustificacionũ tuarꝫ. addidit et exquirã eã sp. Quid enĩ exquirit qd habꝫ nisi quia et habet agendo et exquirit pficiendo. Sed quid est semp. Vtrũ exquirendi non erit finis. sicut dcm̃ est sp laus ei9 in ore meo qm̃ laudãdi nõ erit finis. Neqz enĩ deũ non laudabimus cũ ad eius regnũ puenerimus eternũ cũ legam9 bti q habitãt in domo tua in scl'a seculorũ laudabũt te. An sp h dcm̃ est qꝫ diu hic viuit qz tã diu pficit. Post hãc ãt vitã q bñ hic pficiebat ibi pficit. sicut de qbusdã feminis dictũ est semp discentes. sz ille male. qz secut9 adiunxit et ad veritatis scientiã nũqz puenientes Qui vero in melius semp hic pficit q pficiendo nitit peruenit vbi iã non pficiat quia perfcũs sine fine cõsistit

Nec de illis tamẽ ita dcm̃ est sp discentes vt et post morte discẽ pseuerent vana ꝛ infructuosa. cũ talibus doctrinis successerit nõ studia sz supplicia sempit'na. Hic ergo exquirit dei lex qꝫ diu in ea proficitur et sciendo et diligendo: ibi ãt plenitudo ei9 manet ad fruendũ non remanet ad querẽdũ Sic etiã illd dcm̃ ẽ: qrite faciẽ ei9 semp Vbi sp n hic. Nõ enĩ et ibi sp qrem9 dei faciẽ: vbi videbim9 facie ad faciem. Aut si recte dicitur exquiri qd sine fastidio diligit et id agitur ne amittatur: semp oĩo sine fine qrem9 legẽ dei h est vitatẽ dei. In h qppe ipso psalmo dr et lex tua vitas Queritur nũc vt teatur tũc teatur ne dẽliqtur. sicut de spũ dei dcm̃ ẽ qꝫ oĩa scrutetur etiam altitudines dei. nõ vtiqz vt qd nescit inueniat. sz qz nichil relinquit oĩo qd nesciat. Gracia itaqz dei nob pcipue cõmendatur qñ sibi legẽ poni poscit a dño qui vtiqz iã legẽ scdz lrãz nouerat. sz qz lrã occidit spũs autẽ viuificat: orat ut per spm̃ scm̃ faciat qd p lrãm sciebat ne per scientiã mandati non obseruati etiã preuaricationꝫ ei crimen accedat qꝫqꝫ eciã vt sciatur lex q mõ scienda est id est vt intelligatur quid sibi velit quare sit eis posita q eam non erant seruaturi qdqd habeat vtilitatis etiã hoc ipm qꝫ lex sbintrauit vt habũdaret delictũ nemo ꝯprehendit nisi a domino acceperit itellectũ Vnde iste adiungit et dicit.

Da michi intellectũ et scrutabor legem tuam: et custodiam illã in toto corde meo Cum enĩ quisqz legem scrutatus fuerit et ad eius alta peruenerit in quibus tota lex pendet pfecto debet deũ diligere ex toto corde et ex tota anima et ex tota mente ꝛ primũ suũ tãqꝫ seipm. In hijs enĩ

duob⁹ mādatꝫ tota lex pēdꝫ ⁊ ꝓphe
Hoc videtur ꝓmisisse cū dixit et cus
todiā illā in toto corde meo Sed qꝛ
et hoc nō valet virib⁹ proprijs: nisi
adiuuetur ab illo qui iubet vt faciat
qđ iubet. Deduc me inquit in semi
ta mādatoꝝ tuorū qꝛ ipsam volui.
Parū est michi voluntas mea nisi i
eo qđ volui me ipse deducas. Et cer
te ipsa est semita h̓ est via mādatorū
dei ꝙ se dilatato ab illo corde suo cu
currisse iā dixēat quā ꝓptēa etiā semi
tā vocat quia āgusta via est que du
cit ad vitam. et cū sit angusta nisi di
latato corde non curritur. Sed qm̄
adhuc ꝓficit. adhuc currit. ⁊ ideo di
uinū auxiliū quo deducatur inquirit
quia neqꝫ volentis neqꝫ currētꝫ sed
miserentꝫ est dei Deniqꝫ quia et ipm̄
velle de⁹ opatur in nob̄ preparatur
enim volūtas a domino sequitur et
dicit. Inclina cor meū in testimo
nia tua et non in auariciā. Quid ē in
clinatū cor ad aliqđ hr̄e nisi h̓ velle?
Et voluit ergo et orat vt velit Volu
it cū dicit deduc me in semita māda
torū tuorū qꝛ ipsam volui. orat aūt
vt velit cū dicit. inclīa cor meū in tes
timonia tua et non in auariciā Hoc
itaqꝫ orat vt ipsa voluntate perfici-
at Quid sunt aūt dei testiōnia nisi q̄
bus sibi ipse attestatur? Testimoni
is enim aliquid ꝓbatur. ac per h̓ ius
tificationes dei ⁊ mandata dei testi
monijs dei ꝓbātur et quidq̄d nobis
ꝑsuadere vult deus suis testimoni-
is persuadet in que iste petit inclina
ri cor suū et non in auariciā Testiō-
nijs q̄ppe suis agit nobiscū deus vt
eū gratis colamus qđ impedit aua
ricia radix oīm malorū. Tali verbo
greco hic appellat a quo possit itelli
gi generał auaricia. quia plus appe
tit q̄sqꝫ ꝙ̄ sat est Pleon eni latine pl⁹
ē. exaīa habit⁹ ē ab eo qđ ē hr̄e Ergo
a plus habendo appellata est pleon
exaia. quā latini inep̄tes in hoc loco
nōnulli interpretati sunt emolumē-
tū. quidā vo̓ vtilitatē. sed meli⁹ qui
auariciā. Dicit aūt apostolus radix
oīm malorū auaricia est Sed in gre
co vnde in nr̄ā linguā v̓ba ipsa trās
lata sc̄ nō legitur apud ap̄łm pleō ex
aia qđ in loco isto psalmi hui⁹ sed fi
largiria: quo verbo significatur a-
mor pecunie Verū ap̄łus intelligen
dus est isto nomine gen⁹ significas
se per speciem. id est per amorē pe-
cunie vniuersalē ḡnaleqꝫ auariciā. q̄
vere radix est malorū oīm. Nā ipsi
primi homines ꝑ serpētē decepti et
deiecti non fuissent nisi pl⁹ ꝙ̄ accepe
rant habere et pl⁹ ꝙ̄ facti fuerant ēē
voluissent Hoc quippe ꝓmiserat di
cens eritis sicut dij. Ergo ista pleon
exaia sb̄uersi sunt Plus eni volētes
habere ꝙ̄ acceperāt: qđ acceperant
amiserūt Cuius vestigiū vitatꝫ legi
b⁹ que vbiqꝫ dispse sc̄ et in forensi iu
re dep̄hensum est quod institutū est
vt pl⁹ petēdo cā cadat id ē vt q̄ pl⁹ pe
tierit ꝙ̄ ei debet et qđ ei debebatur
amittat Omnis āt a nob̄ circūcidi-
tur auaricia: si gratis colatur deus
Ad qđ scm̄ iob in agone tēptatiōis
ipse ꝓuocat īimicus. cū de illo dicit.
Nūq̄d gratis colit iob deū? Puta-
bat eni dyabolus ꝙ in deo colendo
vir iust⁹ cor inclinatū habēt in aua-
riciā et cā emolumēti ł vtilitatꝫ rerū
tp̄aliū q̄b⁹ eū ditauēat dn̄s velut m̄
cēnari⁹ ei ꝓ tali m̄cede seruirꝫ Sꝫ ꝙ̄
gratis deū colēt tēptat⁹ apparuit.
Si ergo cor nō hēam⁹ iclīatū i aua
riciā deū nō coli⁹ nisi ꝓpt deū vt sui
cultus ip̄e sit m̄ces Ip̄z diligam⁹ et
in seip̄o. ip̄z diliga⁹ i nob̄. ip̄z i ꝓxim̄
nostris quos diligim⁹ sicut nosmet

ipſos. ſiue hẽant eũ ſiue vt habeãt eũ
qđ nob qm̄ ip̄o donãte cõfert: iđ illi
dicitur. inclina coꝛ meũ i teſtimonia
tua ⁊ non in auariciam: Sed q̄ ſequũ
tur alio ſermone tractãda ſt:

¶ Explicit ſmo xi. Incipit ſmo xij. đ
eo qđ dicit. auerte oclos meos ne vi
deãt vãitatem: vſqꝫ ad ecce cõcupiui
mãdata tua i tua iuſticia viuifica me:

SEqtur in pſalmo quē ſuſcepi-
mus diſſerẽdũ Auerte ocu
los meos ne videãt vãitatẽ: in via tu
a viuifica me Ecõtrario differũt iter
ſe vanitas ⁊ veritas Huiꝰ ãt mũdi cu
piditas vãitas: ſed xp̄s q̄ ex h̄ mũdo
liberat veritas Ipſe ẽ ⁊ via. in qua ſe
vult iſte viuificari. q̄a ipſe eſt ⁊ vita:
Ip̄e q̄ppe ait. ego ſum via veritas et
vita Sed q̄d eſt. auerte oculos meos
ne videãt vãitatẽ: Nũq̄d q̄ꝫ diu ſumꝰ
in hoc mũdo poſſumꝰ nõ videre vani
tatẽ: Oĩs em̄ creatura vanitati ſub-
iecta eſt. q̄ intelligitur eẽ in homine. ⁊
omnia vãitas: Que habũdãtia ho-
mis in õi laboꝛe ſuo q̊ ip̄e laboꝛat ſub
ſole: An iſte foꝛtaſſis hoc oꝛat. vt nõ
ſit eiꝰ vita ſub ſole vbi oĩa vãitas: ſed
in illo ſit in quo ſe viuificari petit: Il
le q̄ppe aſcẽdit nõ ſuꝑ ſolẽ tãtũ ſed
ſuꝑ oẽs celos vt adimpleret omnia.
⁊ in illo magis q̄ꝫ ſub ſole viuũt q̄ nõ
inaniter audiũt qđ dixerat apl's: que
ſurſum ſunt querite vbi xp̄s eſt i dex
tera dei ſedẽs: que ſurſum ſt ſapite nõ
q̄ ſunt ſuꝑ tr̃a: moꝛtui em̄ eſtis ⁊ vita
vr̃a abſcõdita ẽ cũ xp̄o in deo. ac ꝑ h̄
ſi vita noſtra ibi eſt vbi eſt veritas: nõ
eſt vita noſtra ſub ſole vbi ẽ vãitas:
Sed hoc tam magnũ bonũ magꝭ ha
bemus in ſpe non tenemus in re. ⁊ ſe
cundum ſpem noſtram beatus apl's
iſta locutus eſt. q̄a ⁊ illud cũ dixiſſet.
vãitati creatura ſubiecta eſt. adiecit
atqꝫ ait. nõ ſpõte. ſed ꝓpter eũ q̄ ſbie-
cit eam in ſpe Ergo in ſpe qua ſpera-
mus nos adheſuros cõtemplãde ve
ritati ſubiecti ſumꝰ iterim vãitati.
Creatura q̄ppe iſta ſpũalis aĩalis coꝛ
ꝑalis qꝫ oĩs in hoĩe eſt. ymmo homo
eſt: Spõte peccauit ⁊ inimica facta ẽ
veritati. ſed vt merito puniretur nõ
ſpõte ſubiecta ẽ vãitati: Deniqꝫ poſt
pauca nõ ſolum ãt inquit. ſed ⁊ nosip
ſi ꝑmitias ſpũs hñtes. id eſt q̄ nõdũ
q̄dem ex toto qđ ſumus. ſed ex ea ꝑte
qua pecoꝛibus melioꝛes ſumus deo
nõ vãitati ſubditi ſumus. hoc ẽ ꝑ pꝛi-
mitias ſpũs. ⁊ ip̄i in nobiſmetipſis i
gemiſcimus adoptionẽ expectãtes
redẽptionẽ coꝛꝑis noſtri Spe enim
ſalui facti ſumus. ſpes aũt q̄ videtur
nõ eſt ſpes: Quod em̄ videt q̄s quid
ſperat: Si aũt qđ nõ videmꝰ ſpera-
mus: ꝑ paciẽtiam expectamus: Qm̄
diu itaqꝫ hic ſcđm carnẽ ſumus cuius
adoptionẽ ⁊ redemptionẽ ꝑ paciẽtiã
ſpei adhuc exſpectamꝰ: tã diu ſcđm id
ꝑ quod ſub ſole ſumus vãitati ſubiec
ti ſumus Qm̄diu igitur ita ſumꝰ. nõ
poſſumꝰ nõ videre vãitatẽ: cui eciam
ſubiecti ſumꝰ i ſpe: Quid eſt ergo qđ
iſte dicit. auerte oculos meos ne vi-
deãt vãitatẽ: An hoc petit vt nõ q̄dẽ
in hac vita quod in ſpe gerimꝰ imple
atur: ſed vt in ea ſoꝛte ſit q̄ in illo quã
doqꝫ poſſit impleri cũ liberabit a ſer
uitute coꝛruptiõis ⁊ ſpiritu ⁊ anima
⁊ coꝛpoꝛe in libertatem gloꝛie filioꝛũ
dei vbi iam non videat vanitatem:
Poſſunt quidem verba iſta ſic intelli
gi nõ pꝛeter regulam fidei. ſed eſt hic
alius ſenſus quem michi fateoꝛ plus
placere. Dominus in euãgelio dicit
Si fuerit oculus tuus ſimplex totũ
coꝛpus tuum lucidum erit. ſi autem
oculus tuus fuerit neqꝫ totũ coꝛpus

tuū tenebrosum erit: Si ḡ lumē qđ in
te est tenebre sunt. ip̄e tenebre quāte e
rūt. Proin̄ magni iterest cū aliqđ bōi
facim⁹ cui⁹ rei cōtēplatiōe faciamus:
Officiū q̇ppe nr̄m nō officio sed fine
pēsandū ē. vt scȝ nō tm̄ si bonū est. qđ
facim⁹. sȝ p̄cipue si bonū est ꝓpter qđ
facim⁹ cogitem⁹ Hos oculos q̇b⁹ cō
templamur q̄re facim⁹ qđ facimus a
uerti poscit ne videant vanitatē. id ē
ne hāc attēdat ꝓpter quā faciat cū bo
ni aliquid facit: In qua vāitate p̄cipu
um locū optiēt amor laudis humane
ꝓpter quā multa magna fecerūt. qui
magni in hoc sc̄lo noiāti sunt. multū
q3 laudati in ciuitatib⁹ gētium. querē
tes nō apud deū sed apud hoiēs gl̄az
ꝛ ꝓpter hāc velut prudentes fortiter
tēperāter iuste q3 viuētes. ad quā per
uenientes ꝑceperūt mercedē suā vani
vanā Ab hac vāitate volēs dn̄s auer
tere ocl̄os suoꝝ. attēdite inq̇t ne iusti
ciam vr̄ām faciatis corā hoib⁹ vt vi-
deamini ab eis. alioq̇n mercedem nō
habebitis apud patrem vestrum qui
in celis est: Deinde cum ipsius iusti-
cie quasdā ꝑtes exeq̄retur p̄cipiēs de
elemosinis. de orationibus. de ieiu-
niis. vbiq3 id āmonuit ne aliquid eoꝝ
ꝓpter gl̄am hoim fiat. ꝛ vbiq3 dicit
eos qui ꝓpterea faciūt ꝑcepisse mer-
cedem suā. id est nō eternā que sanctꝫ
reposita est apud p̄rēm. sed tp̄alem
quam querūt q̇ cōtemplātur in suis
op̄ib⁹ vanitatē. nō q̇a ip̄a laus huma
na culpanda est. nam quid tam optā
dum est hōibus q̄3 vt eis placeāt que
debeāt imitari. sed ꝓpter ipsam laudē
bene operari. hoc ē vanitatē in suis o
peribus intueri. quādoq̇dem ꝛ ip̄a ab
homib⁹ laus homini iusto q̄3tacūq3
ꝑuenerit nō ibi esse debet eius finis
boni. sed eciam ipsa referenda est ad
laudem dei. ꝓpter quem bona faciūt.

vere boni. quoniā nec a seipsis sed ab
illo fiūt boni: Deniq3 in eodem sermo
ne dn̄s iam dixerat eis. luceat lumen
vestrū coram hōib⁹ vt videāt vestra
bona op̄a. ꝛ glorificēt p̄rēm vestrum
qui in celis est: vbi finem posuit. hoc
est in gl̄a dei: hoc debem⁹ quādo ali-
quid boni facimus intueri. si auertū²
a vanitate oculi nostri: Nō ergo sit
finis boni operis in laudibus hoim.
sed ip̄ās laudes hoim corrigamus. ꝛ
ad dei laudes ōnia referam⁹. a q̊ nob̄
datur q̇cquid in nobis sine laudātis
errore laudatur Porro si vanū ē ꝓpt
hominū laudes bona facere: q̄3to va
nius ꝓpter adipiscēdā pecuniā vel au
gēdam siue retinēdam ꝛ si quid huius
modi est commodi temporal' quod
nobis accedit extrinsecus quia om-
nia vanitas. que habundantia homi
nis in omni labore suo quo ipse labo
rat sub sole. ꝓpter ipsam deniq3 tēpo
ralem salutem nō debemus facē bōa
opera nostra. sed potius ꝓpter illam
quam speramus eternā vbi bono im
mutabili ꝑfruamur quod nobis erit
ex deo ymmo quod nobis est ipse de
us: Si em̄ sancti dei ꝓpter hāc tem-
poralem salutem bona op̄a facerent
nūq̄3 martires xp̄i bonū opus cōfessi
onis in eiusdem salutis amissione ꝑfi
cerēt. sed acceperūt auxiliū de tribula
tione nō intuētes vaitatem. quia va
na salus hominis ꝛ diem hominū nō
cōcupierīt. q̇a hō vāitati sil'at⁹ ē dies
ei⁹ velō vmbra p̄tereūt Cū aūt ds ro
gatur vt ea q̄ videt² eē in nostra ptāte
id est ocl̄oꝝ auersio a vidēda vāitate
ab illo nobis concedatur. q̇d nisi eius
grā cōmēdatur. Nōnulli em̄ ab ea va
nitate nō auerterūt oculos suos. q̇a
putauerīt a seipis se fieri iustos ꝛ bo
nos. ꝛ dilexerīt gl̄az hoiȝ magis q̄3 dei.
q̇a ꝛ ip̄i hoiēs sīt q̄ sibi nimium placu-

erũt. ⁊ de ſui arbitrij virībꝰ p̄ſumpſe-
rũt: Sed eciã hec vanitas ⁊ p̄ſumpº
ſpũs eſt: Cũ vero dixiſſet auerte ocu
los meos ne videãt vanitatem in via
tua viuifica me. q̄ via nõ vãitas ſꝫ ve
ritas ẽ. deinde ſubiũxit: Statue ſer
uo tuo eloq̄ũ tuũ ĩ timore tuo. Quid
ẽ aliud q̄ꝫ da michi vt faciã quod loq̄-
ris: Neqꝫ em̄ ſtatutũ eſt eloq̄um dei
hijs qui in ſe mouẽt illud cõtra faciẽ-
do: eis ãt ſtatutũ eſt in quibꝰ immo
bile ẽ: Statuit itaqꝫ deus eloq̄ũ ſuũ
in timore ſuo eis quibus dat ſpm̄ ti-
moris ſui: timoris aũt nõ illius de q̊
dicit apl's. nõ em̄ accepiſtis ſpiritum
ſeruitutis iterum in timore. hunc em̄
cõſummata caritas foras mittit ti-
morẽ. ſed illiꝰ timoris quẽ dicit ꝓphã
ſpm̄ timoris dei. timoris vtiqꝫ caſti ꝑ
manẽtis in ſcl'm ſcl'i. timoris q̊ time-
mus offendi qui amatur Aliter quip
pe timet adultera virũ ſuũ aliter caſ-
ta. adultera ne veniat caſta ne deſeãt

Amputa obprobriũ meum quod
ſuſpicatus ſum q̇a iudicia tua ſuauia
Quis eſt qui ſuũ obprobriũ ſuſpica²
⁊ nõ magis nouit ſuũ quiſqꝫ obpro-
briũ q̄ꝫ cuiuſlibet alienũ: Suſpicari
em̄ potius alienũ p̄t hõ nõ ſuũ. quo-
niã qd̄ ſuſpicatur ignorat: In ſuo ãt
obprobrio nõ ẽ cuiuſqꝫ ſuſpitio ſꝫ ſci
entia. vbi loq̇tur cõſciẽtia: Quid eſt ꝗ
qd̄ ait obprobriũ meũ qd̄ ſuſpicatus
ſum: Nimirꝫ de ſuꝑiore ſenſu eciam
iſte ducẽdus ẽ. qm̄ q̄ꝫ diu non auertit
homo oculos ſuos ne videat vãitatẽ
quod in ſeipo agitur hoc de alijs ſuſ-
picatur. vt ꝓpt̄ quod ip̄e colit deũ. vl'
ꝓpter quod bona oꝑa facit. ꝓpter h̊
credat ⁊ alterꝫ facere: Pũt q̇ppe ho-
miẽs videre quod agimus. cuius ãt
rei cõtẽplatiõe agimꝰ occultũ eſt. et
ideo datur ſuſpitiõibꝰ locꝰ. vt audeat
homo iudicare d̄ occultis hominũ. ⁊

falſa plerũqꝫ. ⁊ ſi vera. tñ incognita te
mere ſuſpicari: ꝓptẽa dñs cũ de ipſo
fine loquẽtur ꝓpter quẽ iuſticiã face
re debemus. vt ocl'os noſtros a con
tẽplatiõe auerteret vanitatꝫ monuit
ne ꝓpter laudes hoïm bona oꝑa faci
amꝰ dicẽs. attẽdite ne faciatis iuſtici
am vrãm corã hõibus vt videamini
ab eis. monuit ne ꝓpter pecuniam di
cẽs. nolite vobis thezaurizare in ter
ra. ⁊ nõ poteſtꝫ deo ſeruire ⁊ mãmo
ne: monuit ne ꝓpter ipm neceſſariũ
victũ atqꝫ veſtitũ dicẽs. ne ſolliciti ſi-
tis aïe vrẽ q̇d mãducetis. neqꝫ corpo
ri veſtro q̇d induami: ⁊ cũ hec omnia
monuiſſet. q̇a poſſumꝰ ſuſpicari eos
quos iuſte viuere videmꝰ ⁊ q̊ fine fa-
ciant nõ videmꝰ ꝓpter aliq̇d huiꝰ mõi
bene facẽ. cõtinuo ſubiecit. nolite iu-
dicare vt nõ iudicemĩ: Vñ ⁊ hic cum
dixiſſet ãputa obprobriũ meũ ꝙ ſuſ-
picatꝰ ſum. addidit. q̇a iudicia tua ſua
uia. id eſt iudicia tua vera: Veritatis
em̄ amator ſuaue clamat eſſe qd̄ verꝫ
eſt. hoïm aũt iudicia de occultis ho-
minũ nõ ſuauia q̇a temeraria: ⁊ ideo
ſuum dixit obprobriũ quod de alijs
ſuſpicatus eſt. quia hoc quod apoſ-
tolus ait comparantes ſemetipſos
ſibimetipſis non intelligũt. Hoc em̄
procliuius homo ſuſpicatur in alio
quod ſentit in ſeipſo: Hoc itaqꝫ ob-
probrium ſuũ petebat auferri quod
in ſe ſenſerat ⁊ in alijs fuerat ſuſpica-
tus. vt non eſſet dyabolo ſimilis qui
de occultis ſancti iob ſuſpicatus eſt
ꝙ non gratis deum coleret. quem
poſcit temptandum: vt crimẽ quod
obiecerat inueniret: Sed cum liben
ter alterius obprobrium non niſi e-
mulatio ſuſpicetur dum bonum opꝰ
reprehendi non poteſt quia ſe aſſerit
qd̄ aptũ eſt ⁊ quo fine fiat repħẽdit².
quia nõ ſe exerit quod occultũ ẽ. atqꝫ

ita male suspicari eũ debet qlibet. non vidẽdo quod latet ⁊ inuidẽdo quod emiẽt. pfecto cõtra hoc malũ quo qs qꝫ libenter d ehõie malũ qd nõ pspi-cit suspicatur. caritas hñda est que ñ emulatur. quã dñs cõmẽdat dicens: mãdatum nouũ do vobis vt vos iui cem diligatis. ⁊ in hoc sciẽt oẽs quia discipuli mei estꝭ si dilcõnẽ habueritꝭ in inuicem: ⁊ de dilcõne dei ⁊ pximi loquẽs. in hĳs inquit duobus mãda tis tota lex pẽdet ⁊ phete: Vnde et iste cõtra sue suspitiõis obprobrium quod desiderat amputari. Ecce in quit cõcupiui mãdata tua. in tua ius-ticia viuifica me: Ecce cõcupiui ex to to corde ⁊ ex tota aiã ⁊ ex tota mẽte diligere te. ⁊ pximũ sicut me. non in mea sed in tua iusticia viuifica me. ħ est ista caritate quã concupiui imple me. adiuua me vt faciam quod cõmẽ das. dona ipe quod mãdas: In tua iusticia viuifica me. qa in me vñ mo-rerer habui. vñ aũt viuam nõ iuenio nisi in te. Iusticia tua xpistus ẽ. qui factus est nobis sapiẽtia a deo ⁊ ius-ticia ⁊ sanctificatio ⁊ redemptio. vt quemadmodũ scriptũ est. qui gloriaᶻ in domiõ glorietur. ⁊ in illo inuenio mãdata tua que concupiui. vt in tua iusticia hoc est in illa viuifices me: Ipse est em verbum deus. ⁊ vbũ ca-ro factũ ẽ vt eẽt proximꝰ meꝰ:

Explicit sermo xĳ. Incipit sermo tredecimus: ⁊c.

SErmõi pristino quẽ de psal-mo qui est omniũ prolixımꝰ nup habuimus de vbis eius q sequũ tur iste iũgẽdus est: Hec vba sunt Et veniat sup me misericordia tua dñe. Que sentencia supiori videtᶻ an-nexa Nõ em ait veniat sup me. ſꝫ ait ⁊ veniat Est autẽ ille supior. ecce con cupiui mãdata tua. in tua iusticia vi-uifica me. deinde seqtur. ⁊ veniat su per me misericordia tua dñe Quid ħ ergo poscit. nisi vt mãdata q cõcupi-uit p eius misericordiã faciat q man-dauit: Expõit em quodãmodo quid dixerit in tua iusticia viuifica me. cũ subiũgit. ⁊ veniat sup me misericordi a tua dñe. Salutare tuũ scdm eloq um tuũ. hoc est scdm pmissionem tu am. vñ nos vult apl's filios promis-siõis intelligi. ne arbitremᶻ nostꝝ esse quod sumus. sed totũ dei gratie retri buamus: Factus est em nobis xps sapiẽtia a deo ⁊ iusticia ⁊ scificatio ⁊ redemptio. vt quẽadmodũ scriptum est. qui gloriatur in dño glorietur: Quod ergo ait in tua iusticia viuifi-ca me. in xpo vtiqꝫ viuificari cupit. et ipsa ẽ misericordia quã sup se poscit venire Ipse xps ẽ ⁊ salutare dei. quo vbo exposuit quã miãm diceret. vbi ait. ⁊ veniat sup me misericordia tua dñe. Si ergo querimus que sit ista misericordia tua. audiamus quod se quitur. salutare tuum scdm eloqum tuum. Ab eo qppe hoc pmissum est. qui vocat ea que nõ sunt tãqꝫ sint. Nõdũ em erãt quibus promitteretᶻ ne quisqꝫ de meritis gloriaretur. ⁊ q-bus promissum est eciam ipi promis si sunt. vt totũ corpus xpi dicat. grã dei sum id quod sum. Et respõde-bo exprobrãtibꝰ michi vbum Vtrum vbum exprobrãtibus. an vbum res-põdebo. ambiguũ est. Sed quodlibꝫ eoꝝ xpm sonet. Ipm em nobis exp brãt a quibus est crucifixus. vel scan dalum vel stulticiã. ignorãtes qa vbũ caro factũ ẽ ⁊ habitauit in nobis. qd vbum in principio erat. ⁊ apud deum erat. ⁊ deꝰ erat. Sꝫ ⁊ si nõ ipi vbũ ex probrẽt qd eis latet. qa diuitas eiꝰ ab

eis non cognoscitur a quibꝫ eiꝰ infir
mitas in cruce ꝯtempnitur: nos tñ v̄
bum respondeamꝰ. nec exprobratio
ne terreamꝰ aut ꝯfundamur Verbuꝫ
em̄ si cognouissent: nūq̄m deū glorie
crucifixissent Ille aūt respondet ver
bum exprobrantibꝫ suꝑ quē venit mi
sericordia dei: hoc ē ip̄m salutare eiꝰ
Venit vt ꝓtegat nō vt cōterat Nam
suꝑ quosdam cōterendos venturꝰ ē
qui nūc in eū dū spernūt eiꝰ humilita
tem offendendo quassantur Sic em̄
dicit in euangelio. qui ceciderit super
lapidē istū ꝯquassabitur: suꝑ quē ve
ro ceciderit cōteret eū Qui ergo no
bis exprobrant offendunt ⁊ cadūt in
eum nos āt ne offendamꝰ ⁊ cadamꝰ
opprobria eoꝝ ne timeamus sed res
pondeamꝰ eis v̄bum. hoc ē v̄bum fi
dei qd̄ p̄dicamꝰ: qꝛ si credideris inq̄t
in corde tuo qꝛ dn̄s ē ih̄s et cōfessus
fueris in ore tuo qꝛ deꝰ illum suscita
uit a mortuis saluus eris Corde em̄
creditur ad iusticiā: ore autē cōfessio
fit ad salutem Parū ē ergo in corde
habere xp̄m ⁊ nolle cōfiteri dū time-
tur opprobrium: sed exprobrantibꝫ
respondendū ē v̄bum Vt aūt h̄ mar
tires possent: ꝓmissum ē eis ⁊ dictū
nō em̄ vos estis qui loquimini sꝫ spi
ritus patris vestri q̄ loquitur in vo-
bis Jō ⁊ iste cū dixissꝫ r̄ndebo expro
brantibꝫ m̄ verbum: ꝯtinuo sequitur
Quoniā speraui in verbis tuis qd̄
est vtiqꝫ in ꝓmissis tuis Sꝫ q̄m plu-
rimi ꝙuis ad ip̄m corpus cuiꝰ h̄ ver
ba sunt ꝑtinentes. graui pondere ꝑ
secutionis surgente nō valuerūt sus
tinere exprobrationē ⁊ xp̄m deficien
do negauerūt iō seq̄tur Et ne au-
feras de ore meo v̄bum v̄itatis vsqꝫ
valde Ex ore suo quippe dicit qꝛ vni
tas corporis loquitur. i. cuiꝰ mēbris
eciā illi deputantur qui defecerūt ad
horam negando. sed penitendo pos
tea reuixerunt: vl̄ eciam martirij pal
mam quā ꝑdiderant reꝑata cōtemto
ne sumpserunt Nō igitur vsqꝫ valde
vel sicut quidā codices habēt nō vsqꝫ
quaqꝫ. hoc ē nō omnino ex ore petri
in quo erat tipus eccē v̄bum verita-
tis ablatum e: qui et si ad horam ne-
gauit timore turbatus tñ flendo est
reꝑatus ⁊ cōfitendo ē postea coro-
natus Totū itaqꝫ corpus xp̄i loqui-
tur id est eccē sancte vniūsitas Jn q̄
toto corꝑe siue qꝛ negātibꝫ plurimis
remanserūt fortes qui vsqꝫ ad mor-
tem ꝓ veritate certarent. siue qꝛ ⁊ ex
hijs qui negauerūt multi reparati sꝫ
nō est ablatum ex eiꝰ ore v̄bum veri
tatꝫ vsqꝫ valde Qꝫ aūt ait ne auferas
intellligendū ē ne auferri sinas prop
ter qd̄ orando dicimus ne nos infe-
ras in temptationem: et ip̄e dn̄s ad
petrum: rogaui inquit ꝓ te ne defici
at fides tua. hoc ē ne auferatur de o
re tuo verbū veritatis vsqꝫ valde Se
quitur Quia in iudicijs tuis sꝑaui
vel sicut de greco quidā diligenciꝰ ex
presserunt supsperaui Qd̄ verbū ⁊ si
minꝰ vsitate ꝯpositū ē: tñ implet ve
ritatis interp̄tande necessitatē Attē
cius q̄ nobis loci huiꝰ rimandꝰ ē sen
sus: vt intelligamꝰ quātum deus ad
iuuat quid sibi velit in v̄bis tuis spe-
raui. in iudicijs tuis supsperaui Res
pondebo inq̄t exprobrātibꝫ michi v̄
bum. q̄m speraui in v̄bis tuis id est q̄
niam michi hoc ip̄e ꝓmisisti ⁊ ne au
feras ex ore meo v̄bum v̄itatis vsqꝫ
valde. q̄m in iudicijs tuis supsperaui
id est q̄m iudicia tua quibꝫ me corri-
pis ⁊ flagellas nō solū michi nō au-
ferūt spem. verū augent eciā q̄m quē
diligit dn̄s corripit: flagellat āt oēm
filiū quē recipit Ecce em̄ sancti ⁊ hu-
miles corde de te p̄sumendo in ꝑsecu

tionibꝫ nō defecerūt. ecce eciā qui de
se ꝑsumendo defecerūt ⁊ tñ ad ipsuꝫ
corpus ꝑtinuerūt. sibi innotescēdo
fleuerūt: ⁊ tuam grām solidius inue
nerunt. qꝛ suā supbiam ꝑdiderūt Er
go ne auferas ex ore meo vbū veri-
tatis vsqꝫ valde: quia in iudicijs tuis
ſpaui Et custodiam legē tuam sp
id ē si nō abstuleris ex ore meo vbuꝫ
veritatis. custodiam legem tuam sp
In seculū ⁊ in seculum seculi Ostē
dit quid dixerit semp Aliqñ etem sp
intelligitur qꝫdiu hic viuitur: sed hoc
nō est in seculū ⁊ in seculū seculi Me
lius quippe ita interp̄tatum ē q̄m si
cut quidā codices habēt in eternū et
in seculum seculi: qꝛ nō potuerūt di-
cere ⁊ in eternū eterni Lex itaqꝫ ista
intelligenda ē de qua dicit apl's: ple-
nitudo legis caritas Hec em̄ a sanc
tis quoꝝ ex ore nō aufertur vbū ve
ritatis. hoc ē ab ip̄a cristi eccā custo
dietur nō solum in hoc sclo. id ē do-
nec finiatur h' seculū: sed eciam in al-
terū qd̄ appellat[2] seculū seculi Neqꝫ
em̄ precepta legis sicut hic eciam ibi
accepturi sumus q̄ custodiam[9] sꝫ ip
sam legꝫ vt dixi plenitudinem sine vl
lo peccandi timore seruabim[9]. qꝛ et
deum plenius cū viderimus amabi
mus ⁊ ꝓximum qꝛ deus erit omnia
i omnibꝫ: nec false cuiqꝫ de proximo
suspicationi erit loc[9]. vbi nullus vlli
erit occultus

Explicit sermo terciusdecim[9] Inci-
pit sermo xiiij.

DE vsu psalmi vbi ait Et in
grediebar in latitudine. vsqꝫ
ad exercebar in iustificationibꝫ tuis
Supiores vsus ꝓlixi psalmi hui[9] o
rationem hn̄t: hij āt qui sequūtur de
quibꝫ nūc disputandū ē narrationeꝫ
Petebat em̄ homo dei supius adiu-
torium gracie dei. cū dicebat in tua
iusticia viuifica me: ⁊ veniat sup me
miā tua dn̄e. ⁊ alia similia vel sup̄ vel
infra. nūc aūt dicit Et ambulabā
in latitudine qꝛ mandata tua exqui-
siui: ⁊ loquebar in testimonijs tuis i
ꝯspectu regū ⁊ nō cōfundebar. ⁊ me
ditabar in mandatis tuis q̄ dilexi: et
leuaui man[9] meas ad mandata tua
que dilexi ⁊ exercebor in iustificatio
nibꝫ tuis Vbi narrantꝫ vba sunt non
petentis: velut impetratis q̄ petiue
rat cōfitebatur in dei laudibꝫ. qualē
illum fecerat miscdia domini quam
super se veniē poposcerat Neqꝫ em̄
hec ita superioribꝫ cōiunxerat vt di-
ceret. ⁊ ne auferas ex ore meo vbuꝫ
veritatꝫ vsqꝫ valde qꝛ in iudicijs tuis
speraui ⁊ custodiam legem tuā sem
per in seculum ⁊ in seculū seculi ⁊ am
bulabam in latitudine. qꝛ mandata
tua exquisiui ⁊ loquebar in testimo
nijs tuis in cōspectu regum ⁊ nō cō
fundebar ⁊ cetera isto mō sic em̄ vi-
detur sequentia precedentibꝫ debuis
se cōnectere: sed ait ambulabā in la
titudine vbi copulatiua coniunctio
id est ⁊ velut inconsequēs posita est
quia non ait ⁊ ambulabo quomodo
dicebat ⁊ custodiam legem tuā sem
per Aut certe si optatiuo mō dictuꝫ
est custodiam legem tuam. non ait
⁊ ambulem in latitudiē q̄si vtrumqꝫ
optauerit ⁊ poposcerit. sed ait ⁊ am
bulabam in latitudine: vbi si cōiunc
tio ista nō esset. sed a superioꝝ ꝯnec
tione libera inferretur ⁊ soluta sen-
tencia ambulabā in latitudine nichil
de inusitato loquendi modo hic de-
beret mouere lcōrem vt occult[9] sen
sus querendus hic aliquis putaētur
Nimirū ergo quod non dixit intel-
ligi voluit id est exauditum se fuisse:
ac deinde subiunxit qualis fact[9] fue
rit: tanq̄m diceret. ⁊ cum orarem ex

audisti me et ambulabam in latitudi
ne ꝛ cetera q̄ isto modo dcā cōtexuit
Quid est igitur ꝛ ambulabam in lati
tudine nisi ambulabam in caritate .q̄
diffusa est in cordibꝫ nostris per spi-
ritum sanctum qui datus est nobis:
In hac latitudine ambulabat ille qui
dicebat : os nostrum patet ad vos o
chorinthij̄ .cor nostrum dilatatum ē
Hec aūt caritas duobꝫ illis mandatꝭ
tota atqꝫ integra continetur dilectio
scilicet dī ꝛ dilectio ꝓximi in quibus
tota lex pendet ꝛ ꝓphete Unde ꝛ hic
cum dixisset ambulabam in latitudiē
causam subiunxit atqꝫ ait qꝛ manda-
ta tua exquisiui Nōnulli aūt codices
non habent mandata sed testimonia
sed mandata in pluribꝫ inuenimus ꝛ
maxime in grecis . cui lingue tanq̄ꝫ p̄
cedenti vn̄ ad nos ista translata sunt
magis credendum eē quis ambigat:
Si ergo scire volum⁹ quomodo hec
mandata quesierit vl' querenda sint
illō intueamur qō dicit magister bo-
nus ꝛ doctor ꝛ dator . petite ꝛ accipi
etis querite ꝛ inuenietis . pulsate ꝛ a
perietur vobis : ꝛ paulopost si ergo
vos inquit cū sitis mali nostis bona
data dare filijs vestris quātomagis
pater vester qui in celis est dabit bo
na petentibus se : Ubi euidenter ostē
dit qō dixerat . petite querite pulsate
nō nisi ad poscendi hoc est orandi in
stanciam ꝑtinere Alius porro euan
gelista nō ait dabit bona petentibus
se que multipliciter possunt intelligi
vel corꝑalia vel spiritualia : sed circū
cidit inde alia. satisqꝫ diligēter expres
sit quid nos vehementer atqꝫ instan
ter voluerit poscere dn̄s ꝛ ait quāto
magis pater vester de celo dabit spi
ritum bonum petentibꝫ se Hic est il
le spūs per quem diffūditur caritas
in cordibus nostris : vt deum proxi-
mumqꝫ diligendo diuina mādata fa
ciamus Hic ē ille spiritus in quo cla
mamus abba pater ac per h̄ ip̄e nos
facit petere quē desideramus accipe
re. ip̄e nos facit querere quē cupim⁹
inuenire : ip̄e nos facit pulsaē ad quē
nitimur peruenire Hoc docet apos
tolus : qui cū dicat in spū sancto nos
clamare abba pater. rursus alio loco
dicit dedit deus spiritum filij sui cla-
mantem in corda nostra abba pater
Quomodo nos clamamus si ip̄e cla
mat in nobis : nisi qꝛ ip̄e clamaē nos
fecit dū habitare cepit in nobis : Eciā
hoc itaqꝫ agit acceptus : vt largi⁹ ac-
cipiendus petēdo . querendo pulsan
do poscatur Siue enim vt vita bona
petatur siue vt bene viuatur : q̊tquot
spiritu dei agūtur hij filij dei sunt Er
go ambulabam inquit in latitudine :
quoniam mandata tua exquisiui Ex
quisierat ꝛ inuenerat qm̄ petierat et
acceperat spiritum bonum quo fac-
tus est bonus. bene facere bona ex fi
de que per dilectionem oꝑatur Et lo
quebar inquit de testimonijs tuis in
cōspectu regum ꝛ non confundebar
tāq̄m ille qui petierat et acceperat vt
responderet exprobrantibus sibi v̄-
bum . ꝛ non auferretur ex ore ei⁹ ver
bum veritatis Itaqꝫ pro illa vsqꝫ ad
mortem certans nec in cōspectu re-
gum cōfundebatur eam loqui Testi
monia quippe in quibus dicit qō lo-
quebatur . grece martiria nūcupātur
quo verbo iam vtimur ꝓ latino vn-
de dictum est eciam vocabulum mar
tirum quibus predixit deus qꝫ ꝛ an-
te reges eum fuerant cōfessuri Et me
ditabar inquit in mandatis tuis que
dilexi ꝛ leuaui manus meas ad man
data tua que dilexi : siue qō nonnulli
codices habent in vtroqꝫ versu dilexi
valde aut nimis aut vehemēter sicut

interpretari placuit quod grece dicitur spodra Mandata ergo dei dilexit per hoc quod ambulabat in latitudine. per spiritum scilicet sanctum per quem dilectio ipsa diffunditur et dilatat corda fidelium Dilexit autem et cogitando et operando Nam quod ad cogitationem pertinet ait. et meditabar in mandatis tuis quod autem ad operationem et levavi manus meas ad mandata tua: utrique autem sentencie addidit que dilexi Finis enim precepti est caritas de corde puro Quando isto fine id est huius rei contemplatione fit mandatum dei. tunc fit vere opus bonum: et tunc levantur manus quia supernum est quo levantur Propterea de ipsa caritate loquitur apostolus et dicit supereminentem viam vobis demonstro: et alio loco cognoscere inquit eciam supereminentem sciencie caritatem christi Nam si de opere mandatorum dei merces terrene felicitatis expetitur deponuntur manus pocius quam levantur: quia terrena emolumenta que non sursum sed deorsum sunt illo opere requiruntur Ad utrumque pertinet quod sequitur et exercebar in iustificationibus tuis quod plures interpretes dicere maluerunt quam letabar aut garriebam: quod aliqui interpretati sunt ex eo quod grecus habet edoleston Exercetur quippe in iustificationibus dei letus et quodammodo garrulus qui mandata eius que diligit et cogitandi et operandi delectatione custodit Explicit sermo xiiij. Incipit sermo quintusdecimus

Consideremus quantum donet dominus: et pertractemus hos usus magni psalmi huius Memento verbi tui servo tuo: in quo spem dedisti michi Hec me consolata est in humilitate mea: quoniam verbum tuum vivificavit me Nunquid oblivio sicut in hominem cadit in deum: Cur ergo ei dicitur memento: Quamvis in alijs sanctis scripture locis ipsum verbum omnino ponatur. ut est quare mei oblitus es et oblivisceris inopiam nostram et ipse deus per prophetam omnes inquit iniquitates eius obliviscar et alibi atque alibi sepius hoc legitur Sed non ut hominibus ista contingunt ita intelliguntur in deo Nam sicut deum penitere dicitur quando preter hominum spem res mutat. consilio non mutato quia consilium domini manet in eternum: ita dicitur oblivisci quando tardare videtur adiutorium vel promissum vel non retribuere digna peccantibus vel si quid huiusmodi tanquam eius memoria sit elapsum quod speratur sive timetur et non fit Dicuntur ista locutione morali qua humanus moveatur affectus quamvis enim deus faciat certa dispositione non deficiente memoria nec obscurata intelligentia nec voluntate mutata Cum itaque dicitur ei memento. orantis desiderium quia promissum poscit ostenditur et non deus quasi ei de mente exciderit ammonetur Memento inquit verbi tui servo tuo: hoc est imple promissum servo tuo In quo spem dedisti michi: hoc est in quo verbo quoniam promisisti me sperare fecisti Hec me consolata est in humilitate mea: hec scilicet spes que data est humilibus dicente scriptura. deus superbis resistit humilibus autem dat graciam Unde ore proprio eciam ipse dominus ait quoniam qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur Bene hic intelligimus eciam illam humilitatem. non qua se quisque humiliat confitendo peccata: nec sibi arrogando iusticiam: sed qua quisque humiliatur aliqua tribulatione vel deiectione quam meruit eius superbia. aut ex

exercetur probaturque paciā Unde paulo post dicit hic psalm⁹. priusqm humi liarer ego deliqui. et illud in libro sapientie. in dolore sustine. et in humilitate tua pacientiā habe: qm in igne probatur aurū et argētum. homines vero acceptabiles in camino humiliationis Quod ait acceptabiles: ibi spē dedit que consolaretur in humilitate Et dominus ihūs hanc humilitatem cum discipulis predicaret a psecutoribus esse venturam: nō eos sine spe reliquit sed hanc eciam qua consolarentur dedit dicens. in vestra paciencia possidebitis aiās vestras De ipso quoque corpe qd ab inimicis posset occidi et quasi penitus interire: capill⁹ inquit capitis vestri nō peribit Hec spes data est corpori cristi qd est ecclesia. qua cōsolaretur in humilitate sua Propter quā spem dicit et apostolus paulus. si autem qd non videmus speramus per paciām expectamus: sed eternorum est spes ista premiorum Est et alia spes que in humilitate tribulationis plurimū consolatur que sanctis data est in verbo dei adiutorium gracie pollicētis ne quisque deficiat De qua re dicit apostol⁹ fidelis deus qui non permittit vos tēptari super id quod potestis sed faciet cum temptatione eciā exitum vt possitis sustinere Hanc spem dedit eciā saluator ore suo quando ait: hac nocte postulauit sathanas vexare vos sicut triticum et ego rogaui pro te petre ne deficiat fides tua Hanc spem dedit et in oratione quā docuit. vbi monuit vt dicam⁹: ne nos iferas in tēptationem Quodammodo enim promisit se daturum suis piclitantibus quod dici voluit ab orantibus: et nimirum de hac spe magis iste psalm⁹ intelligendus est dicere. hec me consolata est in humilitate mea. quoniā verbum tuum viuificauit me Qd expressius interpretati sunt qui non verbū sed eloquium posuerūt Grec⁹ enī logion habet quod est eloquium: non logos quod ē verbum Sequitur āt

Superbi inique agebant vsque valde: a lege autē tua non declinaui Superbos intelligi voluit psecutores piorum: et ideo subiecit. a lege autem tua non declinaui. quia hoc eum facere illorum persecutio cpellebat Quos vsque valde inique dicit egisse: qr non solum erant impij. verum eciā pios impios esse cogebant In hac humilitate hoc est in hac tribulatioē spes consolata est q̄ data in verbo dei pollicentis adiutorium ne deficiat fides martirum. et pācia spiritus sui vires impendentis laborantibus: vt euadētes de muscipula venantium dicerēt nisi quia dominus erat in nobis fortasse viuos obsorbuisset nos An forte qd ait hec me consolata est in humilitate mea. illam dicit humilitatem q̄ homo est deiectus et proiectus in mortem. ex peccato illo quod valde infeliciter in paradisi felicitate cōmissum est: In hac quippe in qua homo vanitati similis factus est. et dies eius sicut vmbra pretereunt. omnes filij ire sunt nisi per mediatorem recōcilient deo. qui pdestinati sunt in eternam salutem ante mūdi constitutionem: quo mediatore et antiqui iusti spem habebant. quando eum in carne venturum per prophecie spiritū preuidebant Qd ergo verbū ad eos fiebat de illo. eciā hoc bene hic intelligitur verbum si et ipsorum accipim⁹ istam vocem: de quo verbo dictū est memento verbi tui seruo tuo in quo michi spem dedisti Hec me consolata est in humilitate mea: hoc est in is

ta mortalitate mea Quia eloquiū tu
um viuificauit me: vt spem vite ha-
berem ꝓiectus in mortem Super-
bi inique agebant vsqꝫ valde q̄n qui-
dem eorum superbiā nec humilitas
mortalitatis edomuit A lege autem
tua non declinaui: quod me facē co
gebant superbi Memor fui iudici
orum tuoꝝ a sc̄l'o domine ⁊ consola
tus sum: vel sicut alij codices habēt
⁊ exhortatus sum. id est exhortatio
nem accepi Vtrumqꝫ enim potuit in
terp̄tari de verbo greco qd̄ est ꝑacle
ten A sc̄l'o ergo ex quo genus huma
num sumpsit exordium. memor fui
iudicioꝝ tuorum super vasa ire q̄ ꝑa
ta sunt in perditionem: et consolat⁹
sum. quia per hec quoqꝫ ōn̄disti diui
cias glorie tue in vasa miē tue Te
dium tenuit me a pcc̄oribus derelin
quentibꝫ legem tuam: cantabiles m̄
erant iustificationes tue. in loco in-
colatus mei vel sicut alij codices ha
bent. in loco ꝑegrinationis mee Ip
sa ē illa humilitas in loco mortalita
tis et ꝑegrinationis hōis de ꝑadiso
⁊ de illa superna ihr'l'm. vnde quidā
descendēs in iherico incidit in latro-
nes: sed ꝓpter miām que per illū sa-
maritanum cū illo facta est. cantabi
les illi erant iustificationes dei in lo
co ꝑegrinationis sue q̄uis eum tedi
um teneret a pcc̄oribus relinquenti
bus legem dei: quia cum eis cōuer-
sari in hac vita vel ad tēp⁹ cogit̄. do
nec area ventiletur. Possunt em̄ isti
duo v̄sus ad singulas ꝑtes vni⁹ su-
perioris aptari: vt quod ait memor
fui iudiciorū tuorum a seculo domi
ne ad hoc referatur tediū tenuit me
a pcc̄oribus relinquentibꝫ legem tu
am: ꝙ vero ibi ait. et consolat⁹ sum
ad hoc referatur. cantabiles m̄ erāt
iustificationes tue in loco ꝑegrina-
tionis mee Memor inq̄t fui in noc
te nominis tui domine. et custodiui
legem tuam. Nox est illa humilitas
vbi est mortalitatis erūpna: nox est
in suꝑbis inique agentibus vsqꝫ val
de. nox in tedio a pcc̄oribꝫ relinquē-
tibus legem dei: nox est postremo i
loco ꝑegrinationis hui⁹ donec veni
at dominus ⁊ illuminet abscondita
tenebrarum. ⁊ manifestabit cogita
tiones cordis: ⁊ tūc laus erit vnicui
qꝫ a deo In hac ergo nocte meōr ho
mo esse debet nominis dei: vt q̄ glo-
riatur in dn̄o glorietur Propter qd̄
⁊ illud scriptum est: non nobis do-
mine non nobis sed nomini tuo da
gl'am Sic enim quisqꝫ non in sua sed
in dei gloria. quia nec in sua ſꝫ in dei
iusticia id est a deo sibi donata cus-
todit legē dei: sicut iste ait. meōr fui
in nocte nominis tui domine ⁊ cus-
todiui legem tuam. quam nō custo-
disset si in sua v̄tute cōfidens: nomi
nis dei memor non fuisset: adiutori
um enim nostrū in nomine domini.
Propter qd̄ secutus adiūxit Hec
facta ē michi: quoniam iusticias tu
as exquisiui Iusticias vtiqꝫ tuas q̄-
bus iustificas impiū: non meas que
nūq̄m me pium faciunt sed suꝑbum
Non enim erat iste aliquis eorū: q̄
ignorantes dei iusticiam ⁊ suam vo
lentes cōstituere iusticie dei nō sunt
subiecti Has ergo iusticias quibus
iustificantur gratis per grām dī qui
per seip̄os iusti eē non possunt. me
lius alij interpretati sunt iustificati-
ones: quia reuera nō diceosinas id
est iusticias: sed diceomata grecus
habet que sunt iustificationes Sed
quid sibi vult quod ait hec facta ē m̄?
Hec quid? An forte lex q̄ dixerat et
custodiui legem tuam? Quibꝫ v̄bis
subiunxit hec facta est michi: tanq̄

diceret hec lex facta ē michi Sed nō
est rememorandū in exponendo: q̊=
modo sit ei facta lex dei Greca em̄ lo
cutio vñ ista translata est. satis indi
cat nō de lege dictum esse hec facta ē
michi. qꝛ lex i eadem lingua generis
masculini est ꝛ feminino ꝓnomine e
ciam ibi scriptum ē hec facta ē michi
Querit᷑ ergo prius que illi facta sit:
deinde quomodo illi facta sit quecū
qꝫ illa sit Hec inqͭt facta est michi nō
vtiqꝫ hec lex qꝛ hūc sensum sicut dixi
grecus expellit Forte ergo hec nox
qꝛ tota supioꝛ sentencia sic se habet.
memoꝛ fui in nocte nōis tui domine
ꝛ custodiui legem tuam: ꝛ sequitur hͦ
facta est michi Quia itaqꝫ nō lex: ꝓ=
fecto nox est que facta est illi Quid ē
igitur nox michi facta est qꝛ iustifica
tiones tuas exquisiui Lux q̇ppe po
cius est ei facta non nox: qꝛ iustifica
tiones exq̇siuit dei. ac sic recte intelli
gitur facta est michi. ac si diceret᷑ fac
ta est pro me: id est factum est vt ꝓ
desset michi Si enim humilitas illa ñ
absurde intelligitur nox. vbi inuicez
latent corda mortalium vt de talibꝫ
tenebris innumerabiles ꝛ q̄ues tēp
tationes oriantur. ita vt in eadē noc
te ptranseant eciam bestie silue. catu
li leonis rugientes q̄rentes a deo es
cam sibi: vñ eciam de illo leone rugi
ente ꝛ querente quē deuoret dñs ait
qͦd iaꝫ supra cōmemoraui. hac nocte
postulauit sathanas vexare vos si=
cut triticum. id est hac nocte in qua
pertranseunt bestie silue. vos leo ille
magnus q̄siuit escam sibi. ꝓfecto hͤ
ip̄a humilitas in loco pegrinationis
hui⁹ que nox recte intelligitur ꝓdest
eis qui salubriter exercentur in ea vt
discant nō supbire: propter qͦd malū
in ista nocte pulsus ē homo. iniciuꝫ
eniꝫ supbie hominis apostatae a dō

sed gratis iustificat⁹. atqꝫ in ista hu=
militate ꝓficiat varijs temptationi
bus hui⁹ noctis oppositus. iā intel=
ligens dicat qͦd in hoc psalmo aliquā
to post dicitur. bonū est michi qꝛ hu
miliasti me vt discam iustificatioēs
tuas Nam quid ē aliud bonū michi
quoniam humiliasti me nisi hec hu=
militas que nox vocatur facta est m̄
id est factū ē vt prodesset michi? Sꝫ
quare hoc? Quia scilicet iustificatio
nes tuas nō meas exquisiui Possu=
mus eciam qͦd dictum est hec facta ē
michi sic itelligere. vt nec lex nec nox
subaudiatur: sed hͦ pronomen qͦd est
hec non accipiatur aliter q̄ꝫ se habet
ille in alio psalmo locus vbi legitur.
vnam pecij a domino hanc requiraꝫ
Nec dicit. quid vnam vl᷑ quā vnā de
qua dixerit hanc requirā: sed femini
num genus quasi pro neutro positū
est Inusitate quippe dictum ē vnam
pecij hanc requiram. vbi non subau
ditur que illa vna sit: qͦd vsitacius di
ceretur vnum pecij a domino hoc re
quiram vt inhabitē in domo domini
In hijs enim neutris nō solet exigi
neutrum qͦd subaudiendū sit vtputa
vnū bonū aut vnū donum. vl᷑ si quid
huiusmodi: sed q̇cquid illud ē. eciam
si masculino vel fēino genere nūcu=
petur vel sine vllo nomine vlli⁹ gene
ris quibuslibet v̂bis insinuetur soli=
ta omnino locutione sꝫ genere neu
tro itelligitur Ita ergo et hic eo mō
dici potest hec facta est michi: tāq̄m
dictum esset hoc factum est m̄ Si āt
queramus quid illud sit: occurrit qͦd
supra dixerat memoꝛ fui in nocte no
minis tui domine. ꝛ custodiui legeꝫ
tuam Hoc factum est michi id ē hoc
qͦd custodiui legem tuam nō p meip
sum feci. sꝫ factū est michi vtiqꝫ abs
te: qꝛ iustificationes nō meas sed tu

as exquisiui Deus ē em̄ inquit apos
tolus qui opatur in vobis ꝛ velle et
opari pro bona volūtate Hoc eciā
per ꝓphetam deus dicit . ꝛ faciam vt
in iustificationibus meis ambuletis
ꝛ iudicia mea obseruetis ꝛ faciatis.
Quapropter deo dicente ego faciaȝ
vt iudicia mea obseruetis ꝛ faciatis
rectissime iste dicit hoc factum est m̄
vt cum quesieris qđ illud sit : respon
deat qđ supra dixerat . vt custodireȝ
legem dei Sed quia iste in longū ser
mo processit : ea que sequūtur domi
no donante ab alio melius tractabū
tur exordio

Explicit sermo quintusdecim⁹ Inci
pit xvi.

D E vsu psalmi P ars mea do
mine . vsq ad miscđia tua ple
na est terra Hos vsus psalmi huius
magni nunc aggredimur in dei volū
tate tractandos Pars mea dn̄s . qđ
habent quidam pars mea domīe qđ
vtrum ideo dicatur q̄ ꝑticeps eius
est quisq̄s ei adheret sicut scriptū est
michi aūt adherere deo bonum ē nō
enim existendo sunt homines dij . sȝ
fiunt ꝑticipando illi⁹ vni⁹ qui verus
est deus . an q̄ ꝑtes sibi eligūt homi
nes in hoc mūdo siue sortiuntur ali⁹
hoc alius illđ vnde quisq vivat : quo
dammodo porcio pioꝝ deus est vn
de semper viuant Vterq non ē sen=
sus absurdus : sed quod sequitur hic
audiamus D ixi custodire legē tu
am Quid ē portio mea domine dixi
custodire legem tuam . nisi q̄ ita erit
portio cuiusq dn̄s . cū legem e⁹ cus=
todierit. Sed quomodo custodit n̄
hoc donet atq ad hoc adiuuet spiri=
tus viuificans ne lrā occidat et pec=
catum occasione accepta per māda
tum operetur in homine oēm cōcupis
centiam. Inuocandus est igitur : sic

enim ab eo fides impetrat quod lex
impat : quoniam qui inuocauerit no
men domini salu⁹ erit Et iō vide qđ
subiūgat P recatus sum faciem tu
am in toto corde meo Et dicēs quō
sit precatus M iserere inqt mei se=
cūdum eloquium tuum Et tanq ex=
auditus atq adiutus ab eo quē pre
catus ē C ogitaui inquit vias me=
as : ꝛ auerti pedes meos in testimo=
nia tua Auerti scilicȝ a vijs meis que
displicuerunt michi : vt irent in testi=
monia tua . atq ibi haberēt viā Plu
res em̄ codices non habent q̄ cogi=
taui sicut in quibusdam legitur : sȝ tā
tūmodo cogitaui Qȝ aūt hic positū
est ꝛ auerti pedes meos nōnulli ha=
bent quia cogitaui ꝛ auertisti pedes
meos . vt hoc dei poti⁹ gracie tribu
atur scđm illud qđ apostolus ait . de
us est enim qui operatur in vobis : cui
eciam dicit . auerte ocl'os meos ne
videant vanitatem Si oculos ne vi
deant vanitatem . cur nō ꝛ pedes ne
sectentur errorem. Propter qđ et il
lud scriptū est . oculi mei semp ad do
minum q̄ ipse euellet de laqueo pe=
des meos Sed siue auertisti pedes
meos siue auerti pedes meos lega=
tur . ab illo fit vt faciamus cui⁹ faciē
precatus est in corde suo : ꝛ cui dixit
miserere mei scđm eloquium tuum
hoc est scđm ꝟbum ꝓmissionis tue.
Filij quippe promissionis in semine
deputantur abrahe Deniq hoc inter
pretato gracie beneficio P aratus
sum inquit ꝛ non sum turbat⁹ vt cus
todiam mādata tua Qđ aliqui inter
pretati sunt ad custodiendum man=
data tua . aliqui vt custodireȝ . aliqui
custodire : qđ grecus posuit tupilax
aste Qm̄ vero paratus factus sit ad
custodienda diuina mandata subdi=
dit dicens F unes peccōrum circū

plexi sunt me: ⁊ legis tue non sum oblitus Funes peccõrum impedimenta sunt inimicorum siue spiritualium sicut dyaboli ⁊ angelorum ei⁹: siue carnaliũ in quibus filijs infidelitatis dyabolus operatur Non eñ hoc nomen qd̃ dictum est peccõrum ab eo q sunt peccata declinatum ẽ. sed ab eo q sunt peccatores: qd̃ in greco euidenter apparet Cum itaq minantur mala quibus terreant iustos ne p lege dei paciãtur: quodãmodo funib⁹ iplicãt velut validas et robustas restes suas. Trahunt enim peccata sicut restem longam: ⁊ hinc sanctos implicarẽ conantur ⁊ aliqñ pmittuntur Sed si implicant corpus nõ implicant animũ vbi non est iste dei legis oblitus. qr sermo dei non est alligatus Media nocte inquit surgebam ad ↄfitendũ tibi super iudicia iusticie tue: qr et hoc ipm q funes peccõrum circumplectũtur iustum. iudicia sunt iusticie dei. Propter quod dicit apostol⁹ petr⁹ tempus eẽ vt iudicium incipiat a domo domini: ⁊ si inicium inquit a nobis. qualis finis erit eis qui non credunt domini euãgelio. ⁊ si iust⁹ quidem saluus erit. peccõr ⁊ impius vbi parebunt: Hoc enim ait de psecutionibus quas paciebatur eccl'a cum funes peccõrum circũplecterẽtur eã Proinde mediam noctem grauiora tribulationis intelligenda existimo in qua dixit surgebam qr nõ eum sic affigebat vt deiceret: sed exercebat vt surgeret. id est vt eaipsa tribulatione ad fortius ↄfitendum pficeret. Jam vero quia ista fiunt gracia dei p ihesum cristum dominum nostrum vocem persone sue per hãc prophetiam suo corpori adiungit ipse saluator Ad ipm caput eñ pprie qd̃ seqtur pertinere arbitror Particeps ego sum õnium timentiũ te ⁊ custodientium mandata tua. sicuti est in ep'la que ad hebreos scribitur. qui eñi sanctificat ⁊ qui sanctificãtur ex vno omnis Propter quã causam nõ cõfunditur frẽs eos vocare: ⁊ paulopost. Pterea ergo inqt pueri cõmunicauerunt sanguini ⁊ carni. ⁊ ipse prope modum eorum pticipauit Quod qd est aliud q eorũ pticeps factus est: Neq enim efficeremur pticipes diuinitatis eius: nisi ipse mortalitatis nrẽ pticeps fieret Nam in euangelio quo nos diuinitatis eius pticipes facti sum⁹ ita dicitur. dedit eis ptãtem filios dei fieri hijs qui credũt in nomine ei⁹: qui non ex sanguinibus neq ex voluntate carnis neq ex voluntate viri sed ex deo nati sunt Vt ãt hoc fieret qr ⁊ ipse factus est pticeps mortalitatis nostre: ita ibi sequitur ⁊ verbum caro factum ẽ ⁊ habitauit in nobis Per hãc eius perticipationem nobis gracia sumministratur: vt caste timeamus deum ⁊ custodiamus mandata eius Proinde ipse ihesus loquitur in ista prophecia. sed q̃dam in mẽbris suis ⁊ vnitate corporis sui tanqm in vno quodam homine diffuso toto orbe terrarum ⁊ succrescente per volumina seculorum quedam vero in seipso capite nostro: vnde ex hoc est quod ait particeps ego sum omnium timentium te ⁊ custodientium mãdata tua Et quia propter hoc q pticeps factus est fratrum suorum. deus hominum. immortalis mortalium: ideo granum cecidit in terra vt mortificatum multum fructũ faceret Et de ipso fructu secutus adiunxit Misericordia tua dñe pleña est terra Et vnde hoc. nisi cũ iustificatur impi⁹: In cui⁹ gracie scientia

vt perficiatur adiungit Et iustifi-
cationes tuas doce me
.Explicit sermo decimussextꝰ Inci-
pit sermo xvij.

De vӯsu psalmi Suauitatem
fecisti cum seruo tuo domi-
ne .vsqȝ ad bonum michi lex oris tui
super milia auri ⁊ argenti Hij vӯsus
psalmi huiꝰ de quibus nūc in volun
tate dei disputaturi sumꝰ ab hoc inci
piunt :suauitatem fecisti cū seruo tu
o dn̄e scd̄m verbum tuū . vel pocius
scd̄m eloquium tuum Sed ꝙ ait gre
cus chestotetan :aliqn̄ suauitatē ali-
quando bonitatem nostri interp̄tes
transtulerūt Verū quia suauitas po
test eē ⁊ in malo .qn̄ illicita queqȝ et i
munda delectāt .p̄t eciam ⁊ in ea que
cōceditur voluptate carnali : sic de-
bemꝰ intelligere suauitatē . quā che-
stotetan greci vocant vt bonis spiri
tualibus deputetur Propter hoc ei
eam ⁊ bonitatē nostri appellare vo-
luerunt Nichil hic ergo aliud dictū
existimo suauitatem fecisti cū seruo
tuo :nisi fecisti vt me delectaret ⁊ bo
num Qn̄ enim delectat bonum mag
num est dei donū . qn̄ aūt bonū opꝰ
qd̄ lex impat fit timore pene nō amo
re iusticie cū deus metuitur nō ama
tur :seruiliter fit nō liberaliter Ser-
uus āt nō manet in domo ineternū
filiꝰ manet ineternū :qꝛ cōsummata
caritas foras mittit timorē Suaui-
tatē fecisti cū seruo tuo faciendo fi-
lium qui seruꝰ fuit . scd̄m eloquium
tuum hoc est scd̄m ꝓmissum tuū : vt
scd̄m fidem firma sit ꝓmissio omni
semini Suauitatem ⁊ eruditionē
⁊ sciām doce me inquit :qm̄ manda-
tis tuis credidi Augeri sibi ista pos-
cit ⁊ ꝑfici Nā vtiqȝ qꝛ iam dixerat su
auitatem fecisti cum seruo tuo . quo
modo dicit suauitatem doce me .ni-
si vt ei gracia dei magisqȝ habūdet ⁊
innotescat dulcedine bonitatꝭ : Ha-
bebant enim fidē qui dixerūt dn̄e au
ge nobis fidē ⁊ q̄diu viuitur in hoc
mūdo ꝓficientium est hec cantatio.
Addidit aūt ⁊ eruditionem . vel sicut
plures codices habent disciplinam .
Sed disciplinā quam greci appellāt
phedian .vbi scripture nostre pone-
re ꝯsueuerūt ibi intelligenda est per
molestias eruditio. scd̄m illud. quem
em̄ diligit dominus corripit :flagel-
lat aūt omnem filiū quē recipit Hec
apd̄ ecclesiasticas lr̄as dici assolet dis
ciplina interp̄tata de greco vbi legi-
tur phedeia Hoc enim v̄bum in gre
co positū est in ep̄la ad hebreos vbi
latinus interpres ait .omnis em̄ dis-
ciplina ad p̄ns nō gaudij videtur eē
sed tristicie postea āt fructum pacifi
cum hijs qui per eam certarunt red-
det iusticie Cum quo ergo facit deꝰ
suauitatem id est cui ꝓpicius inspi-
rat boni delectationem .atqȝ vt aper
tius id explicem . cui donatur a deo
caritas dī . ⁊ ꝓpter deū caritas prox
imi ꝑfecto instanter orare debet q̊
tantum sibi augeatur hoc donum vt
non solum ꝓ illo cōtēpnat delectati
ones ceteras sed eciam pro illo quas
libet ꝑferat passiones : ita suauitati
salubriter additur disciplina Nō em̄
quātulecūqȝ suauitati vl̄ bonitati h̄ē
caritati sancte poscenda est ⁊ opti-
nenda .sed tam magne vt sub eꝰ pres
sura non possit extingui sed sicut in-
gens flāma sub impetu venti quan-
tomagis reprimitur tanto ardentiꝰ
excitari Ideo parū fuit dicere suaui
tatē fecisti cū seruo tuo n̄ rursus pe
teret vt eū doceat suauitatē:tātā vti
qȝ vt disciplinam possit paciētissime
sustinere Tercia ponitur sciencia : q̊
niam si magnitudine sua p̄cedit sciē-

cia magnitudinem caritatis nō edi-
ficat sed inflat Cum ergo tanta fue-
rit caritas in bonitate suaui vt tribu
lationibus nō possit extingui quas
adhibet disciplina : tunc vtilis erit sci
entia qua innotescat eciam sibi ho-
mo quid ipe meruerit . et que a dō do
nata sint ei per que posse se sciat que
se posse nesciebat . et per seipm omni
no non poterat Qd autem nō ait da
michi sed doce me . quomodo suaui
tas docetur si non detur ? Nūquidez
multi quod eos non delectat sciunt:
et quarum rerum habent cognitio-
nem . non habent suauitatem Sua-
uitas enim disci non potest . nisi de-
lectet Item disciplinam que signifi-
cat emendatoriam tribulationē ac-
cipiendo discitur . id est non audien-
do vl' legendo vel cogitando sed ex-
periendo Atuero scientia quam ter
cio posuit i hijs que ait doce me . docē
do datur Nam quid est aliud doce-
re q̄m scientiam dare ? Et h̄ duo ita si
bi cōnexa sunt : vt alterum sine alte-
ro esse non possit Nemo enim doce
tur nisi discat et nemo discit nisi doce
atur . et id̄ si discipulus capax non fit
eorum que a doctore dicuntur . non
potest doctor dicere ego eum docui
sed ipe non didicit : dicere aūt potest
ego ei dixi qd̄ dicendum fuit . sed ille
non didicit . quia non percepit . non
cōprehendit . non intellexit Nam p-
fecto et ille didicisset si iste docuisset .
et ideo deus quando vult docere pri
us dat intellectum : sine quo ea q̄ ad
diuinam doctrinā pertinent homo
non potest discere Vnde et iste pau-
lopost dicit : da michi intellectum vt
discam mādata tua Potest itaq; ho
mo cum docere aliquem cupit dice-
re illa que dixit dominus discipulis
suis postea q̄m resurrexit a mortuis
sed facere quod ille fecit non potest
Ait enim euāgeliū . tūc apuit eis sen-
sum vt intelligerent scripturas et dix
it illis . quid āt illis dixit ibi legitur : s̄z
id̄ cepant qd̄ dixit quia vn̄ caperent
apuit Docet ergo de⁹ suauitatem i-
spirando delectationem . docet disci
plinam tēpando tribulationem . do
cet scientiam insinuando cognitio-
nem Cum itaq; alia sint que id̄ disci-
mus vt tātummodo sciam⁹ . alia ve
ro vt eciam faciamus . quando de⁹
ea docet . sic docet vt ea scienda scia-
mus aperiendo veritatem : sic docet
vt facienda faciamus inspirando su
auitatem Neq; enim frustra ei dici
tur . doce me vt faciam volūtatē tuā
Sic inquit doce vt faciam : nō tantū
modo vt sciam Ipa quippe rcē fac-
ta . fructus est noster quē reddimus
agricole nostre Sed scriptura dicit :
domin⁹ dabit suauitatem . et t'ra nos
tra dabit fructum suuz Que aūt ista
terra est . nisi de qua dicitur eidem ip
si qui dat suauitatem . anima mea ve
lut terra sine aqua tibi ? Qd vero cū
dixisset suauitatem et disciplinā et sci-
entiam doce me adiunxit atq; ait q̊-
niam mandatis tuis credidi : nō im-
merito queri p̄t cur nō dixerit obedi
ui s̄z credidi Alia ei sunt mādata alia
pmissa Mādata faciēda suscipim⁹
vt accipe pmissa mereamʳ Promis-
sis ergo credimus : mādatis obtpa-
mus Quid ē q̄ mandatis tuis credi-
di : nisi credidi qd̄ tu illa mādaueris n̄
aliqs hō . q̄uis per hoiēs hōibus mi
nistrata sint ? Quia itaq; credidi tua
eē mandata : ipa fides mea q̄ id credi
di impetret abs te grām . q̄ faciaz qd̄
mādasti Si ei hō m̄ h̄ iuberet forinse
cus . nūquid vt eciā facerem qd̄ iube
bat adiuuaret intrīsecus ? Doce q̄ me
suauitatē inspirando caritatē : doce

me disciplinaŋ donando pacientiaꝫ doce me scient iam illuminādo intel-ligentiam: quoniam mandatis tuis credidi Te illa credidi mandasse q̄ deus es: ⁊ homini donas vnde facias eum facere quod mādas Priusq̄ꝫ humiliarer inquit ego deliqui: propterea verbum tuum vel sicut alij ex-pressius habent. propterea eloquiuꝫ tuum custodiui. vtiqꝫ ne rursum humiliarer Nō ad illam humiliationeꝫ melius refertur que facta est in adā: in quo omnis creatura humana tanq̄m in radice viciata. quoniā veritati subiecta esse nō voluit. subiecta ē va-nitati Nō vasis misericordie profu-it expiri: vt deleta superbia diligatur obedientia ⁊ pereat nō reditura mi-seria Suauis es domine vel sicut plures habent suauis es tu domine: aliqui eciam suauis es tu. vel bonus es tu. sicut de hoc verbo supiꝰ trac-tauimus Et in tua suauitate doce me iustificationes tuas Vere vult fa-cere iustificationes dei. qn̄ eas in eiꝰ suauitate vult discere ab ip̄o cui dixit suauis es tu domine Deniqꝫ sequitꝛ Multiplicata est super me iniq̄tas superborum: eoꝝ scilicet quibꝫ nō profuit ꝙ postea q̄ꝫ deliquit humilia-ta est humana natura Ego aūt in toto corde meo scrutabor mandata tua Quātalibet inquit habūdet iniq̄-tas non in me refrigescit caritas Tā q̄m ille hoc dicit qui in eiꝰ suauitate iustificationes dei discit Quātoma-gis em̄ suauia sunt que iubet qui iu-uat. tantomagis ea scrutatur amās vt cognita faciat ⁊ faciendo cognos-cat: q: perfectius cognoscūtur cū fi-unt Coagulatum est vt lac cor eorum Quoꝝ nisi superboꝝ quorū su-per se multiplicatam dixit iniquitatē

Obdurauisse autem cor eorum vult intelligi hoc verbo ⁊ hoc loco Nam dicitur ⁊ in bono sicut in psalmo sexagesimo septimo dicitur mons incaseatus mons vber: ⁊ intelligitur gracia plenus Nam ⁊ illic quidam coa-gulatus interp̄tati sunt Sed vide q̄d a se opponat duricie cordis eorum Ego vero inquit legem tuā meditatus sum Quā legem: Vtiqꝫ iustissimam ⁊ misericordissimam vn̄ illi di-citur ⁊ lege tua miserere mei Superbis resistit vt obdurentur humilibꝫ aūt dat graciam vt diligant obedientiam ⁊ ne recipiant excellentiā Me-ditatione quippe legis huiꝰ voluntaria seruatur michi humilitas: vt pe-nalis euadatur humilitas de q̄ mox dicit Bonum michi quoniam hu-miliasti me: vt discam iustificatiōes tuas Vicinum aliquid ⁊ supius iam dixerat. priusq̄m humiliarer ego de-liqui: propterea eloquium tuū custodiui Ip̄o quippe fructu ostendit ꝙ bonū illi fuerit humiliari: sed illic dixit ⁊ causam ꝙ humilitatem penalem delinquendo precesserit Nꝫ vero ibi ait propterea eloquium tuum custodiui hic aūt vt discam iustificatiōes tuas: satis significasse michi videtur hoc est ista nosse quod custodiē. hoc custodire quod nosse Neqꝫ em̄ xp̄s non nouerat qd̄ arguebat: ⁊ tn̄ arguebat peccatuꝫ. cum dictum de illo sit ꝙ non nouerat peccatum Nouerat ergo quadam noticia. ⁊ rursus quadam ignorantia nō nouerat. sic ⁊ iustificationes dei multi discunt ⁊ non discunt Nouerāt enim eas quadam noticia et rursus quadam ignorātia quoniā non faciunt qd̄ nouerūt Eo modo hic ergo intelligendus ē dixisse. vt discam iustificationes tuas ea

noticia qua fiunt Hee autem qꝛ nō
fiunt nisi per dilectionem .vbi qui fa
cit habet delectationem ꝓpter quod
dictum est .in tua suauitate doce me
iustificationes tuas sequēs v̾sus os
tendit vbi ait Bona michi lex oris
tui super milia auri ꝛ argenti vt am
plius diligat caritas legem dei q̃ꝫ di-
ligit cupiditas milia auri ꝛ argenti.
Explicit sermo decimusseptimꝰ In
cipit sermo xviij.

DE versu psalmi Manus tue
domine fecerunt me ꝛ finxe-
runt me :da michi intellectuꝫ vt dis-
cam mandata tua Quando deꝰ ho-
minem fecit ex puluere et aīāuit fla-
tu :non ibi cōmemoratum est ꝙ ma
nibus fecerit Cur itaqꝫ quibusdam
visum fuerit v̾bo deum fecisse cete-
ra .hominem vero velut aliquid pre
cipuū fecisse manibꝫ suis non video
nisi forte quia ex puluere formatum
legitur hominis corpus nō potuis-
se fieri nisi manibꝫ arbitrantur : nec
attendunt qd̄ in euangelio de verbo
dei scriptum ē omnia ꝑ ip̄m facta sīt
non posse constare si non per verbū
factum est eciam corpus humanum
Sed adhibent testimoniū de h̾ psal-
mo ꝛ dicunt ecce vbi apertissime cla
mat homo .manꝰ tue fecerunt me ꝛ
finxerunt me :quasi non eciam apte
dictum sit videbo celos oꝑa digito
rum tuoꝝ nec minus aperte dictuꝫ
sit ꝛ oꝑa manuū tuarū sunt celi mul
toqꝫ apertius ꝛ aridam terram ma-
nus eiꝰ finxerunt Manus ergo dei
sunt potestas dei Aut si pluralis nu
merus eos mouet . qꝛ non dictū est
manus tua sed manus tue . accipiāt
manus dei v̾tutem ꝛ sapientiam dei
qd̄ vtrūqꝫ vnus dictus est cristꝰ qui
eciam intelligitur brachium domini
vbi legitur .et brachium domini cui

reuelatum est aut accipiant manus
dei filium ꝛ spiritum sanctum qꝛ spi
ritus sanctus cooꝑator est patris ꝛ
filij :vnde ait apostolus .omnia hec
oꝑatur vnus atqꝫ idē spiritꝰ Prop-
terea quippe dixit vnus atqꝫ idē spi
ritus :ne tot spiritus eiꝰ quot ope-
ra putarentur. ꝙ non sine patre ꝛ fi
lio spiritus operetur Liberum ē igi
tur quomodo intelligantur manus
dei .dum tamen nec ea que facit ma-
nibus v̾bo facere negetur .nec prop
ter manus forma corporis .aut alia
manus sinistra alia dextra .nec prop
ter verbum sonus oris aut motꝰ a-
nimi transitorius operanti deo ineē
credatur Nec defuerunt qui duo is-
ta verba fecerunt me ꝛ finxerunt me
sic distinguerent vt aīām deum fecis
se corpus autem finxisse dicerēt : qꝛ
de anima dixit . omnem flatum ego
feci. de corpore autem legitur ꝛ finx
it deus hominē de puluere terre tā-
q̃m fiat omne qd̄ fingitur. non tamē
fingatur omne qd̄ fit: ꝛ ideo animaꝫ
factam pocius dicunt esse q̃m fictaꝫ
qꝛ non ē corpus sed sp̄ūs :quasi non
scriptum sit qui finxit spiritū homi-
nis in ip̄o Verūptamē quando vtrū
qꝫ hoc v̾bum de homine in loco vno
ponitur .ꝛ vtrumqꝫ hōis id est ꝛ aīā
ꝛ corpus diuinitus conditū non ne
gatur : nō ineleganter distribuūtur
singulis singula .vt anima fcā corpꝰ
āt fictū intelligatur. siue formatū si-
ue plasmatū. Nam q̇dam interp̄tes
noluerūt dicē finxerūt sed plasmaue
runt me: magꝫ diligentes minꝰ latine
declinaē ī greco q̃ꝫ dicere finxerīt .qd̄
aliquando eciā dissimulatoē dici so-
let. Sed vtrū hoc scd̄m adam dictuꝫ
ē ex quo cū sint omnes homines ꝓ-
pagati. quis hominuꝫ q̄n ille factus
est eciā se factum nō p̄t dicē originis

seminisqꝫ ratione: An eciam scđꝫ hoc
recte dici potuit manꝰ tue fecerūt me
⁊ plasmauerunt me. ꝙ vnusqꝫsqꝫ non
sine ope dei eciam de ꝑntibus fit ipo
creante illis generantibꝫ: Quoniam
si opatoria dei potencia rebꝫ subtra-
hatur intereunt nec aliquid omnino
siue de mūdi elementis. siue de geni-
toribus. siue de seminibus nascitur si
ea non opetur deus: propter qđ ait
prophete iheremie. priusqꝫ te forma
rem in vtero noui te Sed nūquid si-
ne intellectu fecit hominem deꝰ. siue
primum siue vnūquēqꝫ nascentium
vt nunc dicat ei manus tue fecerūt me
⁊ plasmauerunt me da michi intellec
tum: Nonne ipi nature humane in-
tellectus est inditus vt eo discernatᷣ
a pecore: Aut sic est deformata pec-
cando vt eciam hoc in ea reforman-
dum sit: Propter quod apostolꝰ ō-
nibus ad regenerationem pertinen-
tibus dicit. renouamini spiritu men
tis vestre: ⁊ vtiqꝫ intellectus in men
te est Hinc rursus ait renouamini in
nouitate mentis vestre De hijs autē
que huiꝰ regenerationis cōsortes fu
erunt h̄ inquit dico ⁊ testificor in do
mino. vt non iam ambuletis sicut et
gentes ambulāt in vanitate mentis
sue obscurati intelligentia: alienati a
via dei per ignorantiam que est in il
lis propter cecitatem cordis eorum
Propter hos igitur interiores ocu-
los quorum cecitas est non intellige
re vt apiantur ⁊ magis magisqꝫ sere
nentur fide mundentur corda Quā-
uis enim nisi aliquit intelligat nemo
possit credere in deum: tñ ipsa fide q̄
credit sanatur vt intelligat ampliora
Alia sunt enim que nisi intelligantur
non credimꝰ: ⁊ alia sunt que nisi cre-
damus non intelligimus Nā cum fi
des sit ex auditu auditus aūt ꝑ ver-
bum dei. quō credit ꝑdicanti fidē qui
vt alia taceam linguam ipam quā lo
quitur non intelligit: Sed nisi essent
rursus aliqua que intelligere nō pos
sumus nisi ante credamus: prophe-
ta non diceret. nisi credideritis nō in
telligetis Proficit ergo noster intel-
lectꝰ que credat ⁊ fides ꝓficit ad cre
denda que intelligat ⁊ eadem ipsa vt
magis magisqꝫ intelligantur in ipso
intellectu ꝓficit mens sed hoc nō fit
ꝓprijs tanqꝫ naturalibꝫ viribꝫ. sꝫ deo
adiuuante atqꝫ donante: sicut medi-
cina fit nō natura. vt viciatꝰ oculus
vim cernēdi recipiat Qui ergo dicit
deo da michi intellectū vt discā man
data tua. nō ōnino expꝑs eius ē velut
pecus: nec ita quis hō vt in eoꝝ nu-
mero deputandꝰ sit. q̇ ambulāt in va
nitate mētis sue obscurati intelligen
tia. alienati a via dei Nā si talis esset
nec hoc diceret Nō āt ꝑui est intellec
tus nosse a q̊ poscendꝰ ē intellectꝰ et
cogitandū ē quāto sint alciꝰ intelligē
da diuina mādata qñ ad ea discenda
sibi adhuc dari intellectū petit q̇ iam
sic intelligit ⁊ q̇ eloquia dī se custodis
se añ iā dixit Qꝫ āt interpretati sūt nr̄i
da m̄ intellectū. breuiꝰ dixit grecus si
netisonime qꝛ vno v̂bo cōplexꝰ ē da
m̄ intellectū qđ ē sinetison qđ latino
vno v̂bo dici nō p̄t tanqꝫ si nō posset
latine dici sana me. ⁊ dicētur da m̄ sa
nitatē sicut h̄ dictū ē da m̄ intellectuꝫ
aut sanū me fac. sicut hic dici p̄t intel
ligētem me fac qđ quidē potuit ⁊ an
gelꝰ facere nā dixit danieli. veni intel
lectū dare tibi: ⁊ h̄ v̂bū ē in greco qđ
eciā hic est sinetisese. tanqꝫ si dicēt lati
nus sanitatē dare tibi qđ grecꝰ dicēt
sanare te Nō enim circūloqueretur
latinꝰ interpres dicendo intellectum
dare tibi: sed quemadmodū dici po-
test a sanitate sanare te. ita dici pos-

sit ab intellectu intellectuare te Sed
si potest hoc ⁊ angelus facere .quid est
ꝙ iste hoc a deo sibi poscit vt faciat?
An quia deus angelo iusserat vt fa-
ceret? Ita vere .nam xp̄us intelligit
hoc iussisse angelo vt faceret eo loco
vbi ait propheta ⁊ factũ est cum vi-
derem ego daniel visũ ⁊ querebam
intellectum .⁊ ecce stetit in ꝓspcũ me
o vt visus viri . et audiui vocem viri
inter vlay .⁊ vocauit ⁊ dixit .fac itel-
ligere illum visionem : ⁊ ibi in greco
verbũ hoc est quod ⁊ hic .id est sine-
sion Deus itaqꝫ per seip̄m quia lux
est illuminat pias mentes :vt ea que
diuina dicuntur vł ostendũtur intel
ligant Sed si ad hoc ministro vtitur
angelo :potest quidem aliquid age-
re angelus in mente hōis vt capiat
lucem dei .⁊ per hanc intelligat Sed
ita dicitur intellectum dare hōi .⁊ q̄si
vt ita dicam intellectuare hoiēm quē
admodum quisq̄m dicitur lucē dare
domui vł illuminare domũ cui fenes
tram facit .cũ eam nō sua luce pene-
tret ⁊ illustret :sed tãtũmodo aditũ
quo penetret atqꝫ illustretur apiat
Sed nec sol qui per fenestram illus-
trat domũ ip̄e creauit eandē domũ
aut hoiēm qui fenestram fecit in do
mo .aut ip̄e illi iussit vt faceret aut ad
iuuit ip̄e facientem : aut aliquid egit
vt ap̄iretur qua suum lumen infun-
deret Deꝰ aũt ⁊ hōis mentem racio
nabilem atꝫ intellectualem fecit que
posset cap̄e nomen eiꝰ .⁊ angelũ talē
fecit qui op̄ari posset aliq̄d vnde ad
capiendum lumen dei mens adiuua
retur humana.⁊ eandem sic adiuuat
mentem vt angelicam recipiat op̄a-
tionem :⁊ eam sic illuminat de seip̄o
vt nō solum illa que a veritate mon
strantur . sed ip̄am quoqꝫ p̄ficiendo
ꝑspiciat veritatem Sed q̄m res qui

dem necessarias quãtũ existimo ta
men ꝓlixa disputatione tractauimꝰ
dilatis sequentibus psalmi huiꝰ ver
sibus sermonem istum isto fine clau
damus

Explicit sermo decimusoctauus In
cipit xix.

De vsu psalmi Qui timent te
videbũt me et iocũdabuntur
vsqꝫ ad fiat cor meum immaculatũ
in tuis iustificationibus vt non con
fundar Dñs ihūs in hoc psalmo per
prophetam tanq̄m sibi petiuit intel-
lectum dari a deo . et corpori suo q̄d
est ecclesia ad dei mandata discenda
Cum ip̄o enim vita corporis eꝰ hoc
est populi eius abscondita est in deo
⁊ ip̄e in eodem corpore suo indigen
tiam patitur .et poscit quod mēbris
suis est necessarium Manus tue in
quit fecerunt me ⁊ plasmauerũt me
da michi intellectum vt discam man
data tua Quia tu inq̄t formasti me.
tu reforma :vt fiat in corpore xp̄i q̄d
ait apostolus reformamini in noui
tate mentis vestre Qui timent te in
quit videbunt me et iocũdabuntur vł
sicut habent aliȷ̇ codices letabuntur
Quia in verba tua speraui id est in
ea que ꝓmisisti.vt sint ꝓmissionis fi
liȷ̇ semen abrahe in q̊ bñdicuntur om
nes gentes Qui sunt ãt qui timēt de
um ⁊ quē videbũt ⁊ letabũtur q̄m in
v̄ba dei sꝑauit? Si corpꝰ xp̄i ē id est
eccl'a cuiꝰ ē vox ista ꝑ xp̄m vel in ip̄a
⁊ de se ip̄a tanq̄ de seip̄o ista vox xp̄i
est .nũquid non ip̄i sunt in eis qui ti-
ment deũ? Quis ē ḡ ille quē vident ⁊
iocũdabuntur? An ppl's ip̄e se videt
⁊ iocũdat? Et sic dc̄m ē q̄ timēt te vi
debũt me ⁊ letabuntur q̄ in v̄ba tua
sꝑaui .vł sicut aliȷ̇ diligentiꝰ exp̄sserũt
supsꝑaui :tanq̄m dicēt .qui timent te
videbunt ecclesiam tuam ⁊ iocunda

buntur q2 in ṽba tua supsperauit cū ipi sint eccā qui vident ecclam ꝛ iocū dantur Sed cur nō dixit q timent te vident me ꝛ iocūdantur .sed timēt te ṽbum pn̄tis tpis posuit. videbūt āt ꝛ iocūdabūtur futuri tpis ṽba sunt: An q2 in pn̄ti tpe timor est ꝙdiu tēp tatio ē vita humana super terrā: Jo cūditas aūt quā voluit hic intelligi tc̄ erit: qn̄ iusti fulgebūt i regno patris sui sicut sol Hinc em̄ eciā illud in alio psalmo legitur: ꝙ multa multitudo dulcedinis tue dn̄e. quā abscondisti timentibꝫ te Nūc g̊ ꝙdiu timent nō dum vident .sed videbūt ꝛ iocūdabū tur: q2 ꝛ illic sequitur pfecisti āt spe-rantibꝫ in te. ꝛ h̄ q2 in ṽba tua spera-ui vl' supsperaui vt in ṽbo ita cōpo-sito ꝛ cura interptis diligentioris ex presso eciam illud intelligam9 ꝙ po tens ē deus facere supra quā petim9 ꝛ intelligim9: vt q2 supra quā petim9 ꝛ intelligimus sunt .parū sit ea spera re .sed debeamus super spare Quia ergo adhuc timet eccl'a que in hac vi ta ē ꝛ nondū se videt in eo regno vbi erit ei9 secura iocūditas .sed inter pe riculosas tēptationes in h̄ mūdo la borat vbi audit .qui se putat stare ca ueat ne cadat .cōsiderans hui9 mor-talitatꝫ miseriam in qua iugū graue sup filios adam a die exitus de ven-tre matris eoꝝ .sic in omnibꝫ ptendi tur vsqꝫ in diem sepulture in matreꝫ omniū vt ꝓpter carnē ꝯcupiscentem adūsus spiritū eciā regenerati geme re sb̄ ei9 grauitate cogantur: h̄ g̊ cō-siderans Cognoui inq̄t dn̄e q2 ius ticia iudicia tua. ꝛ in ṽitate tua humi liasti me Fiat miā tua vt consoletur me: scd̄ꝫ eloquiū tuū seruo tuo Mi sericordia ꝛ veritas ita dīno eloquio ꝯmendantur: vt cū in multis inueni antur locis .maxime in psalmis quo

dam̄ eciam loco legantur vniūse vie domini miā ꝛ ṽitas Et hic quidem p mo veritatem posuit q2 humiliati su mus in mortem. iudicante illo cui9 iudicia iusticia ē. deinde miā qua in-stauramur ad vitā. ꝓmittēte illo c9 bn̄ficium gracia est Jdō ait scd̄m elo-quium tuū seruo tuo: id est scd̄m qd̄ ꝓmisisti seruo tuo Siue ergo rege neratio qua h̄ in dei filios adopta-mur siue fides ꝛ spes ꝛ caritas. que tria edificantur in nob̄ ꝙuis de miā dei veniant tn̄ in hac erūpnosa ꝛ pro cellosa vita solacia sunt miseroꝝ nō gaudia btōrum: idō dictum ē fiat miā tua vt cōsoletur me Sed q2 post hec ꝛ per h̄ eciam illa ventura st: idō sequi tur Veniāt m̄ miserationes tue vt viuam Tunc em̄ vere viuā: qn̄ nichil potero timere ne moriar Jpa em̄ et sine vllo additamēto dicitur vita nec ītelligitur n̄ eterna ꝛ btā tq̄m sola di cenda sit vita in cuius ꝯpatione ista quā ducim9 mors poci9 sit appellā-da ꝙ vita: q̄le illud est in euangelio si vis venire ad vitam serua mandata Nūquid addidit eternā l' btām: Jtē de resurrectione carnis cū loqueret' qui bn̄ fecerunt inquit in resurrectio nem vite Neqꝫ hic ait eterne seu bea te Sic ꝛ hic .veniant inq̄t michi mise rationes tue et viuam Neqꝫ h̄ ait in eternū viuam vel beate viuā: quasi a liud nō sit viuere ꝙ sine vllo fine ꝛ si ne vlla miseria viuere Sed h̄ quo me rito: Quia lex inquit tua meditati o mea ē Hec meditatio nisi eēt in fi-de que per dilectionē opatur: nūq̄m ꝓpter eam posset ad illam vitā quis-piam puenire Hoc dicendū putaui ne quisq̄m cū totam legem memorie mādauerit eamqꝫ creberrima recor-datione cantauerit non tacens qd̄ p cepit nec tn̄ viuens vt pcepit arbitre

tur se fecisse qđ legit quia lex tua me
ditatio mea est. ⁊ hinc se adepturum
existimet qđ v̄bis superioribus ꝓꝑt
hoc meritum postulauit vbi dictum
est veniāt suꝑ me miserationes tue
vt viuā Hec meditatio amātis ē co
gitatio. ⁊ tm̄ amātis vt caritas non
frigescat huius meditatiōis sue ꝗꝫ-
talibet habūdātia cōstipetur iniqui
tatis aliene Deniqꝫ seq̄tur ⁊ dicit.
Cōfundātur suꝑbi quoniā iniuſ-
te iniq̄tatem fecerūt in me. ego autē
exercebor in mādatis tuis. Ecce qđ
ait meditatio legis dei vel potiꝰ me
ditatio lex dei. Cōuertātur inquit
ad me q̇ timēt te. ⁊ q̇ cognoscūt testi
monia tua. In nōnullis codicibus
inuenimus ⁊ grecis ⁊ latinis cōuer
tātur michi. qđ tātūdem valere exis-
timo ꝗtū si dicatur ad me Sed q̇s ē
iste qui hoc dicit? Nō em̄ q̇sꝗꝫ hoim
hoc dicere audebit. aut si dicat audi
endus est. Nimirū ergo ille est qui
eciā superius interposuit ꝓꝑrietatē
vocis sue dicēs. ꝑticeps ego sum ō
niū timētiū te: quia factus est perti
ceps mortalitatis nostre. vt ⁊ nos
ꝑticipes diuinitatis ipsiꝰ fieremus.
Nos vnius ꝑticipes ad vitam. ad
mortē vero ꝑticeps ille multorum:
Ipse est em̄ ad quem cōuertūtur ti
mētes deū. ⁊ qui cognoscūt dei testi
monia de illo ꝑ ꝓꝑhetas tāto ante
predicta in eius presentia per mira
cula paulo añ mōstrata: Fiat in-
q̇t cor meū immaculatū in tuis iusti
ficatiōibꝰ vt nō cōfundar Redit ad
vocē corꝑis sui sancti scilicet popu
li sui. ⁊ imaculatū fieri cor suū ꝑcat².
hoc est cor mēbroꝝ suoꝝ in iustifica
tiōibꝰ dei nō in viribus eorum: Po
poscit em̄ hoc nō ꝑ̄sumit Quod aūt
addidit vt nō cōfundar. tale aliquid
⁊ in primis huiꝰ psalmi v̄fibꝰ inuēit²
vbi dixit. vtinā dirigātur vie mee ad
custodiēdas iustificatiōes tuas. tūc
nō cōfundar dū inspitio in oīa man
data tua Nō ibi q̇a dixit vtinā. vno
verbo significauit optātis. hoc isto
loco aptioribus v̄bis exꝑ̄ssit orātis
dicēdo fiat cor meū immaculatū. vt
nec in illa nec ī ista sentēcia q̄ vtraqꝫ
vna ē. inueniatur audacia de libero
arbitrio cōtra grām cōfidētis: Nō
āt ait ibi tūc nō confundar. hoc ait h̶
vt nō cōfundar. Fiat ğ cor meū ima
culatum mēbrorum ⁊ corporis xp̄i
grā dei ꝑ ip̄m corꝑis caput hoc est
ꝑ ihesum xpristum dn̄m nostrum.
per regenerationis lauachrum vbi
abolita sunt omnia preterita pecca
ta nostra ꝑ spiritus adiutoriū ꝑ qđ
cōcupiscimus aduersus carnē ne vi
camur in pugna nostra ꝑ dominice
orōnis affectum in qua dicimus. di
mitte nobis debita nostra. ita dona
ta nobis regeneratione. adiuta con
fessione fusa precatione fit cor nr̄m
immaculatum vt nō cōfundamur.
q̇a ⁊ hoc ad iustificatiōes dei ꝑtinet
quādo inter eius alia precepta pre-
cipitur dimittite ⁊ dimittetur vob̄.
date ⁊ dabitur vobis:

Explicit sermo decimusnonus.
Incipit sermo vicesimus de versu
psalmi. defecit in salutare tuū ani-
ma mea. vsqꝫ ad scōm miām tuā vi-
uifica me. ⁊ custodiam testimonia
oris tui:

Adiuuante dn̄o istam magni
huius psalmi ꝑtem confide-
rādam exponēdamqꝫ suscepimus.
vbi dicit. Defecit in salutare tuū a
nima mea ⁊ in v̄bum tuū speraui.
Nō omnis defectus vel culpe putā
dus est esse vel pene. est eciā defectꝰ
laudabilis vel optabilis: Nā cū sint

inter se duo ista cōtraria ꝓficere et
deficere. vsitatius profectus in bo
no accipit᷑. defectꝰ in malo. quādo
nō additur vel subintelligitur in q̇d
proficiatur vel deficiatur. cū vero
additur. potest ⁊ malū esse proficē.
bonū q̄ꝫ deficere Apte quippe dixit
apostolus. ꝓfanas autem v̇borꝫ
nouitates euita multū em̄ profici=
ent ad impietatem. ait ⁊ de q̇busdā
ꝓficiēt in peius Ita ⁊ defectꝰ a bo
no in malū malus est. a malo in bo
nū bonus est. Bono q̇ppe defectu
dictū est. desiderat ⁊ deficit anima
mea in atria dn̄i. sic ⁊ hic nō ait defe
cit a salutari tuo. sed deficit in salu=
tare tuū anima mea: Bonus est er
go iste defectus. indicat em̄ deside
riū boni nōdū q̇dē adepti sed auidis
sime ac vehemētissime cōcupiti: Sꝫ
q̇s hoc dicit. nisi genus electū rega=
le sacerdotiū gens sancta ppl̄s acq̇
sitiōis: Ab origine generis huāni vs
q̄ꝫ ad huius scl̄i finem in eis qui suo
q̇sq̄ꝫ tempe hic vixerūt viuūt victu=
ri sunt. desiderāt xp̄m teste sanctissi
mo sene symeone. qui cū eum īfan
tem accepisset in manus. dixit. nūc
dimittis dn̄e seruū tuū scd̄m v̇bum
tuū in pace. quoniā viderunt oculi
mei salutare tuū. Acceperat em̄ rn̄suꝫ
diuinū. nō se gustaturum mortem
doēc videret xp̄m dn̄i: Quale autē
desiderium fuit in isto sene. tale fu
isse credēdū est in ōibꝰ supiorꝫ tp̄m
sanctis Vn̄ ⁊ ipe dn̄s discipulis ait.
multi ꝓphete ⁊ reges voluerūt vidē
q̄ vos videtis ⁊ nō viderūt. ⁊ audiē
q̄ auditis ⁊ nō audierūt. vt ipōꝝ eci
am vox hoc loco agnoscatur. defe=
cit in salutaē tuū aīā mea: Nec tunc
ꝗ̊ q̇euit h̄ desideriū scōꝝ. nec nūc q̇es
cit in xp̄i corpe qd̄ est eccl̄a vsq̄ꝫ ad
t̄minū seculi. doēc veīat desideratꝰ

cūctis gētibꝰ sicꝫ ꝓmittit᷑ ꝑ ꝓphetā.
ꝓpter qd̄ dicit apl̄s. Supest michi
corona iusticie quā reddet m̄ dn̄s in
illa die iustꝰ iudex. nō solū āt michi.
sꝫ ⁊ oībꝰ q̇ diligūt māifestatioēm eꝰ
Hoc itaq̄ꝫ desideriū de q̊ nūc agimꝰ
de dilcōne cōsurgit māifestationis
eius. de qua itē dicit Cū xp̄s appa=
ruerit vita vestra tūc ⁊ vos cū illo
apparebitis in gl̄a Prima em̄ tp̄a ec=
clesie an̄ v̇gis ptū scōs habuerūt q̇
desiderarēt incarnationis eiꝰ aduē
tū. ista vero tp̄a ex q̊ ascēdit in celū
scōs hn̄t q̇ desiderēt eiꝰ māifestatio
nē ad viuos ⁊ mortuos iudicādos
Neq̄ꝫ hoc eccl̄e desideriū ab inicio
vsq̄ꝫ in finē seculi reqeuit aliq̄ꝫtū. nisi
q̄ꝫ diu hic cū discipulis in carne ver=
satus ē. vt totius corpis xp̄i in hac
vita gemētis cōueniēter intelligat᷑.
defecit in salutare tuū aīa mea ⁊ in
v̇bū tuū speraui. hoc ē in ꝓmissum
quē spes facit. vt ꝑ paciētiā expecte
tur qd̄ a credētibꝰ nō videt᷑ Eciā hic
grecus illud v̇bū hēt qd̄ q̇dā nr̄i inē
ptes supspaui trāsferre maluerunt.
q̇a pculdubio plus futurꝝ est q̄ꝫ dici
pt. Defecerūt inq̇t oculi mei in elo
q̇ū tuū dicētes Qn̄ cōsolaberis me:
Ecce rursus in oculis sꝫ vtiq̄ꝫ interi
oribꝰ laudabilis ⁊ felix ille defectus
nō veniēs ex infirmitate animi sed
ex fortitudiē desideriȷ̄ in ꝓmissum
dei Hoc em̄ ait i eloquiū tuū: Quō
āt tales oculi dicūt qn̄ cōsolaberis
me. nisi cū tali intētiōe ⁊ expectatio
ne oratur ⁊ gemitur: Lingua em̄ lo
qui nō oculi solēt. sꝫ ocl̄oꝝ q̊dāmō
vox est desideriū orōnis Vex in eo
qd̄ ait qn̄ cōsolaberis me. tāq̄ꝫ orassꝫ
ppetim on̄dit. vn̄ ē eciā illd̄ ⁊ tu dn̄e
quousq̄ꝫ. quod aut ideo fit vt dulci
or veniat dilata iocunditas. aut iste
sensus est desiderantium cū i spacō

tꝑis eciā qḋ subueniēti breue ē lōgū est amāti Nouit āt dn̄s qḋ quando faciat. q̄ in mēsura ⁊ numero ⁊ pondere cūcta dispōit: Ardētibꝰ āt spūalibꝰ desiderijs carnalia desideria sine dubitatiōe frigescūt. ꝓpter hoc seq̄ꝫ Qm̄ factꝰ sum tāq̄ꝫ vter in pruina iustificatiōes tuas nō sum oblitus. Nimirꝫ em̄ ꝑ vtrē carnē mortis huius. ꝑ pruinā vͦo celeste bn̄ficiū vult intelligi q̄ carnis cōcupiscētie velut frigore cohibēte torpescūt. ⁊ fit hinc vt iustificatiōes dei de meōria non labātur dū nō cogitatur aliūde. qm̄ fit qḋ ait apl's carnis ꝓuidētiā ne feceritꝫ in cōcupiscētijs Ideo cū dixisset qm̄ factꝰ sum tq̄ꝫ vter in pruina. subiecit. iustificatiōes tuas nō sum oblitꝰ. hoc est ideo nō sum oblitus. qm̄ talis factꝰ sum Feruor em̄ cupiditatis obtorpuit vt feruēt meōria caritatis Quot sunt dies serui tui qn̄ facies de ꝑsequētibꝰ me iudiciū: In apocalipsi ē ista vox martirꝫ. et eis imperatur paciētia doēc fratrū eorꝫ numerus impleatur. De diebꝰ ergo suis interrogat corpꝰ xp̄i q̄ futuri sunt in hoc seculo. ⁊ ne q̄sq̄ꝫ putaēt ante hic eccl'am nō futurā q̄ꝫ finis seculi veniret. ⁊ aliq̄d tꝑis futurꝫ in h̄ seculo q̄ eccl'a iā nō sit in terris: ꝓptēa cū quesisset de diebus suis adiūxit eciā de iudicio. ꝑfecto demonstrās vsq̄ꝫ ad iudiciū in quo de ꝑsecutoribꝰ eiꝰ ē futura vindicta ipsam q̄ꝫ in terris futurā Si āt quēq̄ꝫ mouet cur querat qḋ cū discipuli q̄rerēt magister rn̄dit. nō ē vr̄m scire tp̄a q̄ pr̄ posuit in sua ptāte. cur nō credamꝰ isto loco psalmi huiꝰ ēe ꝓphetatum hipm illos fuisse q̄situros. ⁊ ecclesie vocē q̄ hic tāto an̄ ꝑdcā ē illorꝫ interrogatiōe ꝯpletaꝫ: Nō āt seq̄tꝫ Narrauer̄t m̄ iniq̄ delcātiōes s̄ꝫ n̄ ita vt lex tua dn̄e. eas sic trāsferre voluerunt iterp̄tes nr̄i q̄s greci adolescias vocāt. qḋ vsq̄ꝫ adeo vno v̄bo neq̄q̄ꝫ dici latiē p̄t. vt aliq̄ delcātiōes aliq̄ fabulatiōes eas dicerēt vt nō inmerito accipiatur esse qḋē illas exercitationes s̄ꝫ in sermōe cū q̄dā delcātione: Has vͦo h̄nt in diuersis sectis ac ꝓfessiōibꝰ ⁊ littere sc'ares ⁊ iudeorū q̄ deuterosis nūcupatur. cōtinens p̄ter diuiārꝫ canonē scripturarꝫ milia fabularꝫ. hēt eas ⁊ hēticorꝫ vana atꝫ errabūda loq̄citas: Hos oēs iniq̄s intelligi voluit a q̄bꝰ sibi narratas dicit adolescias id ē exercitatiōes delcābiles v̄bis: Sꝫ nō inq̄t vt lex tua dn̄e. q̄ꝛ me in ea veritas nō v̄ba delectāt Deniq̄ꝫ adiūgit: Omnia mādata tua veritas. iniuste ꝑsecuti sūt me adiuua me Et pēdet totꝰ de supioribus sensus. quot sunt dies serui tui qn̄ facies de ꝑsequētibꝰ me iudiciū Vt em̄ ꝑsequātur me narrauer̄t m̄ sermonū suorꝫ delectatiōes. sed eis p̄posui legē tuā. q̄ ideo plus me delectauit q̄a ōnia mādata tua veritas. nō sicut in illorꝫ habūdet sermonibꝰ vāitas. ac ꝑ h̄ iniuste ꝑsecuti s̄t me q̄a nō in me ꝑsecuti sunt nisi veritatē Ergo adiuua me vt certē ꝓ veritate vsq̄ꝫ ad mortē. q̄a ⁊ h̄ tuū mādatū est. ⁊ ideo ⁊ hoc veritas est: Nō cū faceret eccl'a passa ē qḋ adiūxit Paulominꝰ cōsummauerūt me in terra. multa scꝫ strage martirꝫ facta dū cōfitētur ⁊ p̄dicāt veritatē: Sed q̄a nō frustra dictum est adiuua me Ego autem inquit nō dereliq̄ mādata tua. atq̄ꝫ posset ꝑseuerāe vsq̄ꝫ ī finē Secūdū miām tuam viuifica me ⁊ custodiā testimonia oris tui: que grecus habet martiria: Quod tacēdum non fuit propter dulcissimū martirum nomen. qui ꝓculdu-

bio quãdo tãta ꝑsequẽtiũ crudeli=
tas seuiebat vt eccl'a paulominꝰ cõ
summaretur in terra nullo mõ dei
ĩstiria custodirẽt. nisi fieret eis qd̉
hic oratũ est. scd̃m miãm tuã viuifi
ca me: Viuificati sunt em̃ ne aman
do vitã negarẽt vitã. ⁊ negãdo vitã
amitterẽt vitã. ac sic qui ꝓ vita veri
taté deserere noluerũt. moriẽdo ꝓ
veritate vixerũt:

¶ Explicit sermo vicesimꝰ Incip
sermo vicesimꝰ pͥmꝰ de v̂su psalmi
in et̃nũ dñe ꝑmaẽt v̂bũ tuũ in celo:
vsqꝫ ad latũ mãdatũ tuũ valde

Homo q̇ loq̇tur i isto psalmo
tn̄qꝫ tedẽt eũ mutabilitatꝫ hoiꝫ
vñ vita ista tẽptatiõibꝰ plẽa ẽ. inter
tribulatiões suas ꝓpt̃ q̃s supra dixe
rat. iniq̇ ꝑsecuti st̃ me. paulominus
cõsummauerũt me in terra. inflam
matꝰ desiderio celestꝫ ihr̃lm in sup=
na suspexit ⁊ dixit. In et̃nũ dñe
ꝑmaẽt v̂bũ tuũ in celo: hoc ẽ in ãge
lis tuis custodiẽtibꝰ et̃nã sine deser
tiõe miliciã Sequẽs ãt v̂sus post ce
lũ ꝑtiẽt cõseq̃nter ad terrã. Vnꝰ em̃
v̂sus est eoꝝ octo q̇ ad istã lr̃ãm ꝑti
nẽt: Singulis q̇ppe lr̃is hebreis sb̃
dũtur octoni ꝺoẽc psalmi huiꝰ ꝓlix
itas t̃miẽtur: In geneãtiõe ⁊ ge
neratione v̂itas tua. fundasti terrã
⁊ ꝑmaẽt: Post celũ em̃ terrã cõtui
tu fidelis mẽtis aspiciẽs. inuenit in
ea generatioẽs q̃ in celo nõ st̃ ⁊ ait.
in generatiõe ⁊ generatiõe veritas
tua. siue oẽs generatioẽs ista repe
titiõe significãs a quibus nũq̃ꝫ defu
it veritas dei in sanctis eius. modo
paucioribꝰ mõ pluribꝰ vt se tp̃m
varietas habuit vel hẽbit. siue duas
q̃sdam generatioẽs itelligi volens
vnam scꝫ ad legẽ ⁊ ꝓphãs. alteram
vero ad euãgeliũ ꝑtinẽtẽ: Cur autẽ
nũq̃ꝫ eciam istꝫ geneãtiõibꝰ veritas
desit. velut apiẽs cãm. fundasti iḡr
t̃ram ⁊ ꝑmaẽt. eos qui in terra sunt
terram nũcupãs Fundamẽtũ autẽ
aliud nẽo p̃t ponẽ p̃ter id qd̉ positũ
est. qd̉ est xp̃s ih̃s: Neqꝫ em̃ ⁊ illius
generatiõis ad legẽ ꝓphetas qꝫ ꝑti
nẽtis fundamẽtũ nõ erat xp̃s. testi
moniũ hñs a lege ⁊ ꝓphetis Aut ve
ro moyses ⁊ ꝓphẽ filij deputãdi st̃ i
seruitutem generãtis ãcille fuisse. ñ
libere q̃ ẽ mater nr̃ã. cui mater syon
dicet homo ⁊ hõ factꝰ est in ea ⁊ ip̃e
fundauit eã altissimꝰ: Ip̃e est em̃ et
apud pr̃ẽm altissimꝰ. ⁊ ꝓpter nos in
ista mr̃ẽ fcũs humilimꝰ. qm̃ q̇ deus
erat sup eam hõ factus est in ea:
Hoc itaqꝫ fundamẽto dñe fundas=
ti terrã ⁊ ꝑmaẽt. q̇a in tali fundamẽ
to cõstabilita nõ incliãbitur in sclm
seculi. in eis vtiqꝫ ꝑmanẽs quibꝰ es
vitam daturus et̃nam: Quos autẽ
ãcilla pepit ad vetꝰ testamẽtũ ꝑtinẽ
tes. in cuiꝰ tñ figuris latebat nouũ.
nichil aliud sapiẽdo q̃ꝫ ꝓmissa t̃rena
nõ ꝑmanẽt Seruꝰ em̃ ñ maẽt in do
mo ineternũ. filiꝰ ãt maẽt in et̃num:
Ordiatiõe tua ꝑseuerat dies:
Ista q̇ppe oĩa dies. ⁊ iste ẽ dies quẽ
fecit dies. exultemꝰ ⁊ iocũdemꝰ i eo:
⁊ sicut in die hoẽste ãbulemꝰ Qm̃
oĩa seruiũt tibi Oĩa scꝫ de q̇bꝰ loq̇ba
tur. oĩa q̃ ꝑtinẽt ad hũc diẽ seruiunt
tibi Impij q̇ppe de q̇bꝰ dĩ nocte fil'a
ui mr̃ẽm vr̃ãm ñ seruiũt tibi Deinde
respexit vñ libẽtur hec t̃ra vt funda
ta ꝑmaneat. atqꝫ sbiecit Nisi qꝛ lex
tua meditatio mea ẽ. tũc forsitã pe
rissem in hũilitate mea Ista lex fidei
ẽ. ñ inanis fidei sꝫ q̃ ꝑ dilcõnẽ opat̃:
Per hãc ipetrat̃ grã q̃ fortes faciti
t̃bulatiõe tpali. ne pereãt i hũilitate
mortali In et̃nũ ñ obliuiscar iuſ=

tificatioẽs tuas. q̇a in ipsis viuifi⸗
casti me. Ecce vñ factꝰ sum vt nõ pe
riret in hũilitate sua Nã deo nostro
nõ viuificãte q̇d est hõ q̇ se occidere
potuit. viuificare autẽ nõ potest:
Subiecit deinde ac dicit Tuꝰ sum
ego saluũ me fac. q̇a iustificatioẽs
tuas exq̇siui: Nõ trãseũter intelligẽ
dũ est q̇d dictũ ẽ. tuꝰ sum ego Quid
eñ nõ est eius: An forte q̇a in celis
ẽe dr̃ deꝰ. ideo putãdũ est aliq̇d non
esse eiꝰ in terra. cũ clamet aliꝰ psalmꝰ
dñi est t̃ra ⁊ plẽitudo eiꝰ orbis t̃rax
⁊ oẽs q̇ hitãt in ea: Quid ẽ ꝙ iste ita
se q̇dãmõ familiarius deo commẽ⸗
dãdũ putauit vt dicẽt. tuꝰ sum ego
saluũ me fac. nisi intelligi volens ꝙ
malo suo suus ẽe voluerit. q̇d est io
bedientie ꝑmũ ⁊ maximũ malũ: Et
tꝗ dicẽs meꝰ ẽe volui ⁊ ꝑditum me
feci. tuus sum inq̇t saluũ me fac. q̇a
iustificatioẽs tuas exq̇siui. nõ volũ
tates meas q̇bus fui meꝰ. sed iustifi
catioẽs tuas vt eẽm iam tuꝰ: Me
inq̇t expectauerũt pc̃cõres vt ꝑde⸗
rẽt me. testiõnia autez tua intellexi.
Quid ẽ expectauerũt vt ꝑderẽt: An
velut insidijs obsiderẽt viam. expec
tãtes vt qñ trãsiret occiderẽt: Nũ⸗
quid ẽ morte corꝑis perire metue⸗
bat: Absit Et q̇d est me expectaue⸗
rũt. nisi vt eis ad malũ cõsentiret:
Tũc eñ ꝑderẽt Vñ eñ non periret
dixit. testiõnia tua intellexi Sed fa⸗
miliarius hic eccl̃e auribꝰ grecũ ver
bũ sonat martiria tua intellexi. quia
scꝫ me sibi nõ cõsentiẽtẽ eciã si occi⸗
derẽt tua martiria cõfidẽs nõ peri⸗
rem. sꝫ illi q̇ vt ꝑderẽt expectabant
qñ cõsentirẽ torq̇bãt cũ eciã cõfitẽr.
nec tñ q̇d ĩtellexeãt reliq̇bat intuẽs ⁊
vidẽs vtiqꝫ sine fine finẽ ⁊ si ꝑseuera
ret vsqꝫ in finẽ Deniqꝫ secutꝰ adiũxit
Ois cõsummatiõis vidi finẽ. latũ
mãdatũ tuũ valde Intraueãt q̇ppe
in scũariũ dei. ⁊ intellexeãt in nouis
sima. Ois ãt cõsummatio michi vi
detur h̃ loco intelligẽda vsqꝫ ad mor
tem ꝓ ṽitate certaẽ. ⁊ ꝓ vẽo ac sum
mo bono mala oĩa toleraẽ. cuiꝰ con
summatiõis finis est excellere ĩ reg
no xp̃i q̇d non hẽt finẽ. ⁊ hr̃e ibi sine
morte sine dolore ⁊ cũ magno ho⸗
noẽ vitã. morte huiꝰ vite ac dolori⸗
bus ⁊ obprobrijs acquisitã Q̇d aũt
addidit latũ mãdatũ tuũ valde. non
intelligo nisi caritatem Quid eñ ꝓ
fuisset quacũqꝫ morte iminẽte ⁊ ĩnt
ꝗtacũqꝫ tormẽta illa martiria con⸗
fiteri. si caritas in cõfitẽte nõ esset:
Audiamus apl̃m. ⁊ si tradid ero in⸗
q̇t corpus meũ vt ardeã. caritatem
aũt nõ habeam nichil michi ꝓdest.
Caritas ãt dei diffusa est in cordibꝰ
nostris ꝑ spm̃ scm̃ qui datus est no
bis. In hac diffusione latitudo est.
in qua sine ãgustijs via quoqꝫ ãbula
tur ãgusta. donãte illo cui dictũ est.
dilatasti gressus meos subter me. ⁊
non sunt infirmata vestigia mea.
Latum est ẽ mandatum caritatis.
mãdatum illud geminũ quo iubetᷓ
deus ⁊ ꝓximus diligi: Quid autẽ
latius. ꝗ vt ibi pẽdeat tota lex ⁊ om
nes ꝓphete.

¶ Explicit sermo xxi. Incip. sermo xxij. de ṽsu psalmi. quõ dilexi legem tuã dñe. vsqꝫ ad ꝓptẽa odio habui õnẽ viã iniq̇tatis.

Sepe ammonuimus laudabi
lem latitudinẽ in qua nullas
cũ mãdata dei faciamus patimur ã
gustias intelligendã esse caritatem.
ꝓpter quod eciã in magno isto psal
mo cũ superius dixisset latum man
datum tuum valde. in hoc sequenti
versu ostendit vnde sit latum dicẽs
Quomodo dilexi legẽ tuam dñe:

Dilectio est igitur latitudo mãdati
Vñ q̇ppe fieri pt̃ vt diligatur: quod
deꝰ iubet diligi. ⁊ ip̃a iussio nõ dili=
gatur: Ip̃a est em̃ lex: Tota inq̇t
die meditatio mea ẽ. Ecce quõ eam
dilexi vt tota die meditatio mea eẽt
vel pociꝰ sicut grecꝰ hẽt totã diem.
vbi magis cõtinuatio meditãtis ex
ꝓmitur Id ãt intelligit᷑ ꝑ oẽ tẽpus
qḋ ẽ sꝑ. Tali expugnatur dilcõne cu
piditas. q̃ sepe faciẽdis legis iussiõi
bꝰ cõtradicit. cõcupiscẽte aduersus
spm̃ carne. adu̇sus quã spũs cõcu=
piscẽs ita dẽt diligẽ legem dei. vt to
ta die meditatio eiꝰ sit. Dicit autem
apl's Vbi ẽ ꝰ glatio tua: Exclusa est
Per quã legẽ: Factoꝝ: Nõ. sed ꝑ
legẽ fidei Hec ẽ fides q̃ ꝑ dilectionẽ
opatur. qm̃ q̃rẽdo petẽdo pulsan=
do impetrat spm̃ bonũ. ꝑ quẽ dilcõ
ip̃a diffunditur in cordibꝰ nostris:
Hoc em̃ spũ dei q̇cũq̧ agũtur hij fi
lij sunt dei. q̇ recipiũtur vt recũbãt
cũ abrahã ysaac ⁊ iacob in regno ce
loꝝ. expulso seruo q̇ nõ maẽt in do
mo ineṫnũ: id est israhel scd̃m carnẽ
cui dictũ est . cũ videritis abraham
ysaac ⁊ iacob ⁊ oẽs ꝓphãs in regno
dei vos aũt expelli foras. ⁊ venient
ab oriẽte ⁊ occidẽte ⁊ aq̇lõe ⁊ austro
⁊ accũbẽt in regno dei. ⁊ ecce sṫ no=
uissimi q̇ erãt ꝑmi ⁊ sunt ꝑmi q̇ erãt
nouissimi Gẽtes ãt sicut ait vas e=
lectiõis q̃ nõ sectabãtur iusticiã ap̄p
hẽderũt iusticiã. iusticiã aũt q̃ ex fi=
de est. isrl' ãt ꝑsequẽs legem iusticie
in legem nõ ꝑueit Quaẽ: Quia nõ
ex fide sed q̃si ex opibus offenderũt
in lapidẽ offensiõis. ita facti sunt i̇i
mici huius q̇ hic in ꝓphecia loquit᷑:
Ac deinde cõiũgit Sup inimicos
meos sape me fecisti mãdatum tuũ
qm̃ in eṫnũ m̃ est: Illi nãq̧ zelũ dei
habẽt. ꝫ nõ scd̃m sciãm: Ignorãtes
em̃ dei iusticiã ⁊ suã q̃rẽtes cõstituẽ
iusticie dei ñ sunt subiecti Iste v̓o
q̇ sup suos istos inimicos sapit. mã
datũ dei inuenire vult cũ ap'lo. non
hñs iusticiã suã q̃ ex lege est. ꝫ iusti=
ciã ꝑ fidẽ xp̄i q̃ ẽ ex deo. ñ q̇a lex quã
legũt inimici eius nõ est ex deo. sed
quia eam nõ sapiũt sicut iste q̇ sup i̇i
micos suos eã sapit coherẽdo lapi
di in quẽ illi offenderũt Finis em̃ le
gis xp̄s ad iusticiã õni credenti vt
iustificẽtur gratis ꝑ grãm ip̄sius. ñ
sicut illi q̇ viribus suis legem facere
existimãt. ⁊ iõ ex lege q̇dẽ dei ꝫ suã
iusticiã cõstituere q̃rũt. sed quõ fili
us ꝓmissiõis q̇ esuriẽs ⁊ sitiẽs eam
petẽdo q̃rẽdo pulsando quodãmõ
a p̄rẽ mẽdicat. vt adoptatꝰ ꝑ vnigẽi
tũ accipiat. Sic ãt mãdatũ dei quã
do sapuisset nisi eũ ipse sic sapere fe
cisset cui dicit. sup inimicos meos
sape fecisti me mãdatũ tuũ: Inimi
ci q̇ppe eiꝰ illi velut ex agar in serui
tutẽ gnãti ex eodẽ mãdato tp̄alia ꝑ̄
mia q̃sierũt. ⁊ iõ nõ fuit illis in eter
nũ sicut ẽ huic: Melius q̇ppe intel
lexerũt q̇ interp̄tati sunt in eṫnũ q̧ q̇
in scl'm. tq̧ finito isto scl'o nullũ iam
legis posset ẽe mãdatũ. Iam vero
nullũ erit sed in tabulis visibilibꝰ li=
bris q̧ cõscriptũ. in tabulis v̓o cor
dis dilcõ dei ⁊ ꝓximi maẽbit in eṫnũ
In q̊ mãdato gemiãto tota lex pẽdꝫ
⁊ ꝓphẽ. erit q̧ ꝑmiũ custoditi mãda
ti hꝰ ipse mãdator. ⁊ ꝑmiũ dilcõnis
ip̄e dilectꝰ. q̃n erit deꝰ õnia in õibus
Sed quid est qḋ sequitur: Super
oẽs docẽtes me intellexi: Quis est
iste qui sup oẽs docẽtes se intellex=
it: Quis est inquã q̇ sup oẽs ꝓphãs
qui nõ solum loquendo eos qui se=
cum vixerunt verum eciam scriben
do posteros tam excellenti auctori
tate docuerunt. audeat se ĩtelligẽdo

ꝓponeꝛ. Salomōi quidē tāta est do
nata sapiētia. vt eciā hꝰus oībꝰ q̇ fue
rūt añ illū videatur ēe ꝑlatꝰ Sꝫ nō ē
credēdū ipm̄. hic a pr̄e suo dauid po
tuisse ꝓphetari. maxiē q̇a dici n̄ pos
set ex ꝑsoā salomōis qd̄ hic dr̄. ab ōi
via maligna ꝓhibui pedes meos:
Porro si qd̄ est acceptabilius xp̄m
ꝓnūciat iste ꝓpheta. nūc a capite qd̄
ē ipse saluatoꝛ. nūc ab eiꝰ corꝑe qd̄ ē
eccl'a v̄ba ꝓphetica digerēs ꝛ tanq̄
vnū loquētem faciēs. ꝓpter magnū
illud sacramētū vbi dictū est erunt
duo in carne vna. agnosco eum pla
ne qui suꝑ oēs docētes se intellexit.
qn̄ cū eēt ānoꝝ duodecim remansit
puer ihūs in ihꝛl'm ꝛ a q̄rentibꝰ suis
post triduo inuētus est illic in tēplo
sedēs inter doctoēs audiēs eos ꝛ i
terrogās. vbi stupebant oēs q̇ eum
audiebāt suꝑ prudētia ꝛ respōsiseꝰ
Nec inmerito. q̇ ꝑ istū ꝓphetā tāto
añ dixerat suꝑ om̄s docētes me itel
lexi Oēs em̄ vtiq̄ hoiēs vult intelli
gi. nō deū prēm de q̊ dicit ip̄e filius
sicut docuit me pr̄ hec loquoꝛ: Qd̄
difficilime ex ꝑsoā v̂bi intelligitur.
nisi quis vtcūq̄ capeꝛe valeat id esse fi
liū a pr̄e doctū qd̄ genitū: Cui enim
nō ē aliud eē aliud doctū ēe. ſꝫ qd̄ illi
ē esse hoc est doctū esse ꝑfecto a q̊ ei
ē esse ab illo fil' est ei doctū esse Ex ꝑ
soā vero hoīs vbi formā serui acce-
pit facilıꝰ intelligitur a pr̄e didicisse q̄
dixit. in qua forma serui cōstitutuꝫ
maxiē puerū putauerūt eū homiēs
maioris etatis docēdū putaeꝛ. ſꝫ ille
quē pr̄ docuit suꝑ oēs docētes se in
tellexit: Quia testīōnia inquit tua
meditatio mea est Jō suꝑ oēs docē
tes se intelligebat. q̇a testimonia dei
meditabatur q̄ meliꝰ q̄ illi de seipso
nouerat q̇ dicebat Vos misistis ad
iohānē ꝛ testīōniū ꝓhibuit veritati:
ego āt nō ab hoīe testīōniū accipio.
ſꝫ hec dico vt salui sitis: Jlle erat lu-
cerna ardēs ꝛ lucēs. vos āt voluis-
tis exultaꝛe ad horā in luce eius: Ego
āt hēo testīōniū maius iohē: Talia
testīōnia meditabatur. qn̄ suꝑ om̄s
docētes se intellexit Jlli āt doctoēs
nō absurde intelligūtur eciā ipsi esse
seniores. de q̇bꝰ cōtinuo dicit: Su
per senioēs intellexi Qd̄ iō michi eo
mō repetitū videtur. vt nobis h̄ le-
gētibꝰ illa etas eiꝰ vēiret in mētem
q̄ nobis notuit ex euāgelio. q̄ etate
puerili inter maioēs etate hoc ē iu-
nioꝛ inter seniores sedebat ꝛ super
ōnes docētes se intelligebat: Solēt
em̄ iunioꝛ ꝛ senioꝛ ad seiuicē dici mi
noꝛ ꝛ maioꝛ ꝛ si neuter eorū senili ac
cessit aut propinquit etati. quāq̄ si
ꝛ exꝓssum nomē senioꝝ in euāgelio
velimꝰ inq̄rere supra q̊s itellexit. iue
nimꝰ qn̄ ei dixerūt scribe ꝛ pharizei.
q̄re discipuli tui trāsgrediūtur tradi
tionē senioꝝ. nō em̄ lauāt manus su
as cū panē mādūcāt Ecce obiecta ē
ei trāsgressio traditiōis senioꝝ Sed
qui suꝑ seniores intellexerit. q̇d eis
rn̄derit audiamꝰ Quaꝛe iquit ꝛ vos
trāsgredimi mādatū dei ꝓpter tradi
tionē vr̄ām: Deiñ paulopost vt nō
solū ipse qui est caput corꝑis veruꝫ
eciam corpꝰ ip̄m ꝛ mēbra eiꝰ super
senioēs illos itelligerēt q̊ꝝ traditio
de lauādis manibus ferebatur. con
uocatis ad se turbis dixit eis. audi
te ꝛ intelligite. tanq̄ diceret. super
seniores illos ꝛ vos intelligite vt e-
ciam de vobis illa ꝓphetia clareat
esse premissa. super seniores intel-
lexi. nec solum capiti verum eciā coꝛ
pori ac sic vniuerso xpristo aptata
conueniat. non quod intrat in os
coinquinat homiēm sed quod pro-
cedit ex oꝛe hoc coinquinat hoiēm:

Hoc seniores illi nõ intelligebãt. q
de lauãdis manibus sua vel magna
mãdata tradiderũt. Ipa quoqꝫ mẽ
bra capitis hui⁹ sup senioẽs intelli-
gẽtis nõdũ qd ab eo dictum est in-
tellexerãt Deniqꝫ post pauca rñdẽs
petr⁹ dixit ei. edissere nobis pabolã
istã: Putabat adhuc esse parabolã
qd dñs sine figuris fuerat elocut⁹:
At ille dixit Adhuc et vos sine intel-
lectu estis: Nõ intelligitis qa om̃e
qd in os intrat in vẽtrẽ vadit et in se
cessum mittitur: Que ãt pcedũt de
ore de corde exeũt et ea coinqnãt ho
miẽm: Adhuc et vos sine intellectu
estis. et sup illos senioẽs nõ intelli-
gitis: Sed plãe iam nũc audito tali
mgrõ capiti nrõ pt vnusqsqꝫ nr̃m di
cere sup senioẽs intellexi Nã eciam
corpi cõgruit qd secutus adiũxit:

Quia mãdata tua exqsiui: Man
data tua nõ mãdata hoim. mãdata
tua nõ mãdata seniorꝝ. q volẽtes ẽe
legis doctores nõ intelligũt neqꝫ q
loquũtur neqꝫ de quibus affirmãt:
Merito de mandatis dei que sunt
exqrẽda vt sup senioẽs illos intelli-
gãtur rñsum est hijs q eorꝝ auctori-
tatem veritatẽ pferebãt. et dictũ est
cur et vos trãsgredimi mandatũ dei
vt traditioẽs vestras statuatis Iã
vero qd adiũgit non capiti videtur
cõueire sz corpi Ab õi via mala p
hibui pedes meos vt custodiã vba
tua Neqꝫ em̃ caput illud nostꝝ ipse
saluator corpis i aliquã malignam
viã carnali cupiditate ferretur. vt ei
necesse eẽt pedes suos inde phibẽ q
si illuc eũtes motib⁹ suis. qd nos fa
cim⁹ qñ ea q ille si habuit ne vias ma
lignas teneãt desideria nostra pra
ua cohibem⁹: Sic em̃ vba dei possu
m⁹ custodire si post nostras nõ ea
m⁹ cõcupiscẽtias malas. vt ad mala
cõcupita pueniãt. sed eas poti⁹ ad
uersus carnẽ spũ cõcupiscẽte frene
mus. ne nos raptos atqꝫ subuersos
p malignas vias ptrahũt A iudi-
cijs inquit tuis nõ decliãui qm̃ tu le
gẽ posuisti m̃ Dixit qd timuerit. vt
ab õi via maligna phibẽt pedes su-
os: Quid est em̃ a iudicijs tuis nõ
decliãui. nisi qd alio loco dicit. a iu-
dicijs ãt tuis timui: Perseuerãter
eis credidi. qa tu legem posuisti m̃:
Tu interior in intimis meis. tu int⁹
in corde legẽ posuisti michi spũ tuo
tqꝫ digito tuo. vt eã nõ tqꝫ seru⁹ sine
amore metuerẽ. sz casto timoẽ dili
gerẽ et dilectiõe casta timerẽ Et idõ
vide qd seqtur: Q m̃ dulcia fauci-
b⁹ meis vba tua. vel qd de greco est
expssi⁹ eloqa tua Sup mel et fauũ
ori meo Hec ẽ illa suauitas quã de
us dat vt terra nostra det fructum
suũ. vt bonũ vẽ bñ. id ẽ nõ mali car
nalis formidiẽ sz bõi spũalis delcã-
tiõe faciam⁹: Nõnulli sane codices
nõ hñt fauũ. sed plures hñt mellis:
Estãt similis apta doctrina sapiẽtie
melli. fauo vero q de obstruosiori-
bus sacramẽtis tqꝫ de cellis cereis
ore disserẽtis velut mãdẽtis exprimi⁹
verꝝ ori cordis nõ carnis est dulcis:
Sz qd est qd ait: A mãdatis tuis
intellexi: Aliud em̃ est mandata tua
intellexi. aliud a mãdatis tuis: Nes
cio g qd aliud se significat itellexisse
a mãdatis dei. h ẽ qtũ m̃ videtur fa
ciẽdo mãdata dei pueisse se dicit ad
eaꝝ rerũ intelligẽtiam q cõcupiue-
rat scire: pter qd scriptũ est. cõcu-
pisti sapiẽtiam. serua mãdata et do
min⁹ pbet illã tibi. ne qsqꝫ ppostere⁹
añqꝫ habeat hũilitatẽ obediẽtie. ve-
lud ad altitudinẽ sapientie puenire.
quã cape nõ pt nisi ordiẽ venerit:
Audiat g. altiora te ne qsieris et for-

tioꝛa te ne ſcrutatus fueris. ſ; q̄ p̄ce
pit tibi dn̄s illa cogita ſemꝑ Sic hō
ad occultoꝝ ſapiētiā ꝑuēit ꝑ obedi
entiam mādatoꝝ̄. Cū aūt dixiſſet. q̄
tibi ꝑcepit dn̄s illa cogita. ideo ad-
didit ſemꝑ. q̄a ⁊ cuſtodiēda ē obedi
entia vt ꝑcipiatur ſapiētia. ⁊ ꝑcep-
ta ſapiētia nō ē deſerēda obediētia:
Spūaliū itaqꝫ mēbꝛoꝝ xp̄i vox iſta
eſt. a mādatis tuis intellexi: Hoc eī
recte dicit xp̄i coꝛpus in eis. qb⁹ mā
data ſeruātib⁹ ꝓpt̄ iſtā cuſtodiā mā
datoꝝ p̄betur vberioꝛ doctrina ſa-
piētie. Propterea inq̄t odio habui
oēm viā iniq̄tatis: Neceſſe eſt eīm
vt oderit oēm iniquitatē amoꝛ iuſti
cie. q̄a tāto maioꝛ eſt q̄to eū magis
imflammat amplioꝛis dulcedo ſapi
ētie q̄ p̄bet̄ ei q̄ obtēꝑat deo ⁊ a mā
dat; ei⁹ itellexit

¶ Expl. ſermo viceſim⁹ ſecūd⁹: Incipit ſermo viceſim⁹ t̄ci⁹ de v̄ſu pſalmi. lucerna pedib⁹ meis v̄bū tuum. vſqꝫ ad inclinaui coꝛ meū ad faciendas iuſtificatioēs tuas ꝓpt̄ et̄nā retributioēm

Scrutādos atqꝫ tractādos ꝓ
virib⁹ q̄s de⁹ doāt nūc iſtos
v̄ſus pſalmi hui⁹ aggredimur. q̄rū
ꝑmus eſt. Lucerna pedib⁹ meis
v̄bū tuū ⁊ lumē ſemitis meis Qd̄ ē
lucerna hoc repetitū eſt lumē. qd̄ pe
dib⁹ meis hoc ſemitis meis: Quid
ē ğ v̄bū tuū? Nūquid nam illud qd̄ ī
pꝛincipio erat deus apud deū. v̄bū
ſcꝫ ꝑ qd̄ facta ſunt oīa? Non eſt ita.
Nam illud v̄bū lumen eſt ſed lucer
na nō eſt: Lucerna quippe creatu-
ra nō creatoꝛ. que ꝑticipatione in
commutabilis lucis accenditur.
Hoc erat iohānes de quo dicit ver
bum deus. ille erat lucerna ardens
⁊ lucens. Sed lumen eſt ⁊ lucerna.
⁊ tamen in comparatiōe verbi de q̊
dictum eſt deus erat verbum. non
erat ille lumen. ſed miſſus eſt vt teſti
monium ꝑhiberet de lumine. Erat
eīm lumen verum nō quod illumina
tur vt homo ſed quod illumiāt om
nem homiēm. Niſi aūt ⁊ lucerna ⁊
lumen eſſet. nō diceret apoſtolus.
vos eſtis lumen mūdi. Quo ſaudi-
to ne id ſe putarēt eſſe quod ille qui
hoc dixerat. nam ⁊ de ſeipſo q̊dam
loco dixit. ego ſum lumen mundi.
ait illis de illis. nō poteſt ciuitas ab
ſcōdi ſupꝛa montem cōſtituta. neqꝫ
accēdūt lucernā ⁊ ponūt eam ſb̄ mo
dio ſed ſupꝛa cādelabꝛum vt luceat
omnibus qui in domo ſunt. ſic luce
at lumen veſtrū coꝛam hominibus
vt ſcirēt ſe tāq̄ꝫ lucernas de illo lumi
ne quod immutabiliter lucet accen
ſas. Nulla quippe creatura q̄uis
racionalis ⁊ intellectualis a ſeipſa
illuminatur. ſed participatione ſem
piterne veritatis accenditur. eciaꝫ
ſi aliquādo dies vocatur. non dies
dominus ſed quem fecit dominus.
⁊ id̄o adhuc ſubdidit. accedite ad do
minū ⁊ illuminamini. ꝓpter quam
participacōnem in q̄tum homo eſt
ip̄e mediatoꝛ lucerna in apocalipſi
nūcupat̄. ſed ſingl̄aris ē iſta ſuſcep
tio. De nullo eīm ſanctoꝝ dici diui-
tus potuit. aut dici nullomō fas eſt
verbum caro factū eſt. niſi de vno
mediatoꝛe dei ⁊ hoīm. Cum igitur
lumē dicatur vnigenitū verbum. eq̄
le gignēti lumen dicatur. ⁊ homo ab
illo v̄bo illumiēt̄ q̄ dicit̄ ⁊ lucerna ſi
cut iohēs. ſic; apl̄i. nec vll⁹ eoꝝ hō ſit
v̄bū. ⁊ illō v̄bū a quo illuīati ſunt lu
cerna non ſit. qd̄ eſt h̊ v̄bum quod
ita lumen dicitur vt lucerna ſit. ait
enim. lucerna pedibus meis ver-
bū tuū ⁊ lumen ſemitis meis. niſi
verbum intelligam⁹ qd̄ factū ē ad ꝓ

phetas. vel qđ ꝑdicatū est ꝑ aplos:
Nõ ṽbū xp̄m ſʒ ṽbū xp̄i de q̊ ſcriptū
ē. fides ex auditu. auditꝰ āt ꝑ ṽbuꝫ
xp̄i Nā ⁊ ṽbū ꝓpheticū lucerne cõꝑ
ās apls petrꝰ. hēmꝰ inq̄t certiorem
ꝓpheticū ſermoēm cui bn̄facitis in
tēdētes velut lucerne in obſcuro lo
co Qđ itaq; hic ait. lucerna pedibꝰ
meis ṽbū tuū ⁊ lumē ſemitis meis.
ṽbū ē qđ ſcripturis ſanctis õibꝰ con
tiētur: Iuraui inq̄t ⁊ ſtatui custo
dire iudicia iusticie tue. tanq; bn̄ ambu
lās ad illā lucernā. ⁊ rcās ſemitas ha
bēs Seq̄ti āt ṽbo illud qđ an̄cedit
expoſitū ē: Quaſi em̄ q̄rēmꝰ qđ eēt
iuraui. adiūxit ⁊ ſtatui Hoc em̄ ap-
pellauit iuramētū qđ ſtatuit ꝑ ſacra
mētū. q̇a ita dēt ēe mēs fixa in custo
diēdis iudicijs iusticie dei. vt ſit õni
no ꝓ iuratiõe qđ ſtatuit: Fide autē
custodiūtur iudicia iusticie dei. cum
ſub deo iusto iudice nec recte factū
infructuoſum nec pcc̄m creditur in
punitū Sed ꝓ hac fide q̇a multa et
grauiſſiā mala corpꝰ ꝑtulit xp̄iſti:
Humiliatꝰ ſum inq̄t vſq; valde
Nõ aūt ait humiliaui me. vt hūilita
tē q̄ in p̄cepto est intelligē ſit neceſſe.
ſʒ ait hūiliatꝰ ſum vſʒ valde. maxiāʒ
ſcʒ paſſus ꝑſecutioēm ꝓ eo q̄ iura-
uit ⁊ ſtatuit custodire iudicia iusti-
cie dei Et ne in tāta hūiliatiõe fides
ipſa deficeret. addidit: Dn̄e viuifi
ca me ſcđm ṽbū tuū. hoc ē ſcđm pro
miſſum tuū Nā ⁊ ṽbū ꝓmiſſoꝝ dei
lucerna est ⁊ lumē ſemitis Sic ⁊ ſu-
perius vt eū deꝰ viuificet orauit in
hūilitate ꝑſecutiõis vbi ait. paulo-
minꝰ cõſummauerūt me in terra. e-
go āt nõ dereliq̇ mādata tua. ſcđm
miām tuā viuifica me. ⁊ custodiam
testiōnia id est martiria oris tui:
Vbi intelligit̄ ſi ip̄e nõ viuificet do-
nādo paciētiā ꝓpter qđ dictū est. in
vestra paciencia poſſidebitis aīās
vestras. ⁊ de quo dictū est. q̊niā ab
ipſo est patiētia mea. nõ corpus in
ꝑſecutiõe mortificari ſed aīām. non
custodiēdo martiria ⁊ iudicia iustie
dei: Voluntaria oris mei bn̄placi-
ta fac dn̄e. hoc est placeāt tibi noli re
probaē ſʒ approba: Bn̄ āt itelligūt̄
oris volūtaria ſacrificia laudis con
feſſiõe caritatis oblata Vn̄ dictū est
volūtarie ſacrificabo tibi Sed qđ ē
qđ adiūgit Et iudicia tua doce me:
Nõne ipſe in ṽſibus ſup̄iorībꝰ dixe
rat. a iudicijs tuis nõ decliāui: Quõ
istuc ſi ea nõ nouerat. Porro ſi no
uerat. quõ hic dicit. ⁊ iudicia tua do
ce me: An ſicut illud est. ſuauitatem
feciſti cū ſeruo tuo. ⁊ postea dicit ſu
auitatē doce me: Quod ita expoſui
mus vt intelligēmus ṽba ꝓficiētis
⁊ addi ſibi ad id qđ accepat postulā
tis Anima mea in māibꝰ tuis ſem
per. Nõ nulli codices hn̄t in māibꝰ
meis. ſed plures in tuis. ⁊ hoc q̇dem
planū est Iustoꝝ em̄ anime in ma-
nu dei ſunt. in cuiꝰ manu ſunt ⁊ nos
⁊ ſermoēs nostri Et legis inquit
tue nõ ſum oblitꝰ. tanq; ad nõ obliuiſ-
cendam dei legem manibus ipſius
adiuuetur eius memoria. vbi est eiꝰ
anima Anima ṽo mea in manibus
meis quomodo intelligatur ignoro
Iusti quippe ista verba ſunt nõ in-
iusti. redeūtis ad patrem nõ diſcedē
tis a pr̄e Nam potest videri ille iu-
nior filius aīām ſuā in māibus ſuis
habē voluiſſe q̄n dixit pr̄i. da michi
ſubām meam q̄ me tangit. ſed ideo
mortuus erat ideo perierat An for
te ita dictum est. anima mea ī mani
bus meis. tanq; eam viuificandā of-
ferret deo: Vn̄ alibi dr̄. ad te leuaui
animam meam: Dixerat em̄ ⁊ h̄ ſu
piꝰ. viuifica me: Poſuerūt inquit

peccōres laqū m̄ ⁊ a mādatis tuis n̄
erraui Vn̄ hoc nisi qa ei⁹ aiā in māi-
bus dei vel in suis viuificāda offer²
deo: Hereditate acq̄siui testiōnia
tua ineternū: Nōnulli vno v̄bo vo
lētes dicere qd̄ vno v̄bo i greco po
sitū est. hēditaui iāptati sunt Qđ ⁊ si
latim ēe posset. magis significaret
eū q̄ dedit hereditatē q̄ȝ eū q̄ accepit
vt sic eēt hēditaui quō ditaui: Meli
us q̄ duob⁹ v̄bis insinuatur iteger
sensus. siue dicatur hēditate possedi
siue dicatur hēditate acq̄siui. nō hē
ditatē s̄ȝ hēditate: Si aūt q̄ritur qd̄
acq̄sierit hēditate. testiōnia inq̄t tua
qd̄ volēs intelligi nisi vt testis dī fie
ret. ei⁹ q̄ȝ testiōnia cōfiteretur. id ē
vt martir dei fieret. atq̄ȝ ei⁹ martiria
diceret sicut mtires dicūt a p̄rē sibi
cui⁹ heres ē ēe collatū: Mr̄ti q̄ppe
voluerūt neq̄ȝ potuerūt. nulli tamē
potuerūt nisi q̄ voluerūt. q̄a nō po-
tuissent si dei testiōnia negaē voluis
sent. s̄ȝ eciā ipoꝝ p̄parata ē volūtas a
dn̄o. iō hec hēditate se acq̄sisse iste
testatur. ⁊ h̄ in eťnū. q̄a nō est in eis
gl̄a tp̄alis hoim vana q̄rētiū. s̄ȝ eter
na gl̄a ē breui tp̄e paciētiū ⁊ sine fine
regnātiū Vn̄ seq̄tur Quia exulta⁰
cordis mei sunt: Et si afflictio cor-
poris. exultatio tn̄ cordis Deiñ sub
iecit: Incliāui cor meū ad facien-
das iustificatioēs tuas in eťnū p̄p̄t
retributioēm: Qui dicit incliāui cor
meū. ipse iā dixeāt incliā cor meū in
testiōnia tua. vt intelligam⁹ simul h̄
ēe ⁊ diuini muneris ⁊ p̄prie volūta-
tis S̄ȝ nūq̄d ieťnū facturi sum⁹ ius-
tificatioēs dei: Opa illa quidē que
opam² circa p̄rioꝝ necessitates eť-
na ēe nō p̄nt sicut nec ip̄e necessita-
tes. sed si nō diligēdo ista facimus
nulla est iustificatio. si aūt diligēdo
eterna est ipsa dilectio. ei q̄ȝ eťna ē

p̄parata retributio. P̄pter quā retribu
tionem dicit se inclinasse cor suū ad
faciendas iustificationes dei. vt in
eternum diligens in eťnū mereatur
h̄rē qd̄ diligit:

Expl̄. sermo vicesim⁹ ťci⁹ Incipit
sermo vicesim⁹ q̄rt⁹. de v̄su psalmi
iniq̄s odio habui. vsq̄ȝ ad id P̄pterea
dilexi testiōnia tua sp̄:

Psalmi hui⁹ loc⁹ de q̄ in volū
tate dei deputaturi sum⁹ sic
incipit: Iniquos odio habui ⁊ le
gē tuā dilexi: Nō ait iniq̄s odio ha
bui. ⁊ iustos dilexi. aut iniq̄tatē odi
o habui ⁊ legē tuā dilexi: sed cū dix-
isset iniquos odio habui. exposuit q̄
re. addēdo. ⁊ legem tuā dilexi. vt de
mōstraret nō se in hōibus iniquis
odisse naturam qua hoiēs sunt. sed
iniquitatem qua legi quā diligit ini-
mici sunt Deinde seq̄tur Adiutor
meus ⁊ susceptor meus es tu. Adiu
tor ad bōa faciēda. susceptor ad ma
la euadēda Quod aūt adiūgit In
verbū tuum supersp̄aui. tāq̄ȝ filius
p̄missionis loquitur: Sed quid sibi
vult versus qui sequitur Declina
te a me maligni ⁊ scrutabor manda
ta dei mei: Non enim ait faciam.
sed scrutabor. Vt ergo perfecte ea
diligenter q̄ȝ nouerit. malignos a
se declinare desiderat. eos q̄ȝ eciam
compellendo a se abigit: Nam ma
ligni exercent ad faciēda mandata.
ab scrutandis autem auocant non
solum cum persequuntur aut liti-
gare nobiscum volunt. verum eci-
am cum obsequuntur ⁊ honorant.
⁊ cum suis viciosis ⁊ negociosis
cupiditatibus adiuuandis vt occu-
pemur ⁊ eis nostra tempora im-
pendamus efflagitant. aut certe in
firmos p̄munt. et causas suas ad
nos deferre compellunt: Qui-

bus dicere nō audemꝰ. dic hō. quis
me cōstituit iudicē aut diuisorē int
vos? Cōstituit em̄ talibꝰ causis ec-
clesiasticos ap̄ls cognitoēs. in foro
ꝓhibēs iurgare xp̄ianos Nec illis q̄-
dē q̄ aliena rapiūt sed sua cupide re-
petūt dicimus. cauete ab ōi cupidi-
tate. cōstituētes eis an̄ oc̄los hoiēꝫ
cui dictū ē. stulte hac nocte aufētur
a te aiā tua. q̄ ꝑparasti cuiꝰ erūt. q̄a qn̄
dicimꝰ nō recedūt nec declināt a no
bis ſꝫ instāt vrguēt p̄cātur tim̄tuā-
tur extorquēt. vt ipis pociꝰ ad ista q̄
diligūtq̄ꝫ scrutādis dei mādatis que
diligimꝰ occupem̄: O q̄ꝫto tedio t̄
bax turbulētax. ꝛ q̄nto desiderio di
uiōx eloq̄ox dictū est. decliāte a me
maligni ꝛ scrutabor mādata dei mei
Ignoscāt obediētes fideles. qui ꝓ
suis sc̄larībꝰ causis raro nos querūt.
ꝛ iudicijs nostris facillime acq̄escūt
nec nos cōterūt litigādo sed obtem
perādo pociꝰ cōsolātur: Certe ꝓpt̄
eos qui ꝛ inter se ꝑtinaciter agūt. et
quādo bonos p̄mūt nostra iudica-
ta cōtēpnūt faciūtq̄ꝫ nobis perire
tp̄a rebus erogāda diuinis. certe in
quā ꝓpter istos ꝛ nobis liceat excla
mare in hac voce corꝑis xp̄i. decliā
te a me maligni ꝛ scrutabor māda-
ta dei mei: Deinde postea q̄ꝫ velud
ab oculis cordis sui muscas irruen-
tes abegit. redit ad eum cui dicebat.
adiutor meus ꝛ susceptor meꝰ es tu
in v̄bū tuū speraui. p̄cem q̄ꝫ cōtinu-
ans: Suscipe me inquit scd̄m elo
quiū tuū ꝛ viuā. ꝛ ne cōfundas me
ab expectatiōe mea Qui iam dixeāt
susceptor meus. poscit magis ma-
gisq̄ꝫ suscipi. ꝛ ad illud ꝓpt̄ qd̄ tole-
rattā m̄lta molesta ꝑduci. veriꝰ ibi
se q̄ꝫ in istis huānax rex somp̄nijs fi
deī ēe victux Sic em̄ de futuro dic-
tum est vt viuā. tā q̄ꝫ in hoc corpore
mortuo nō viuatur: Corpꝰ em̄ mor
tuū est ꝓpt̄ pccm̄. ꝛ expectātes r̄dēp
tionē corꝑis nostri spe salui facti su
mus. ꝛ qd̄ nō videmꝰ spātes ꝑ paciē
tiam expectamꝰ. ſꝫ spes nō cōfūdit
si caritas dei diffunditur in cordibꝰ
nostris ꝑ spm̄ scm̄ q̄ datꝰ est nobis.
ꝓpter q̄ largius accipiēda clamatur
ad p̄rēm. ne cōfundas me ab expec
tatiōe mea: Et tā q̄ꝫ ei r̄n̄sum fuerit i
silentio. si nō vis cōfundi ab expec-
tatiōe tua. nō intermittas meditari
iustificatioēs meas. sentiēs istam
meditationē plerūq̄ꝫ anime lāguori
bꝰ impediri: Adiuua me inquit ꝛ
saluus ero ꝛ meditabor in iustifica-
tiōibus tuis semꝑ. spreuisti oēs. vl̄
qd̄ de greco diligētiꝰ videtur expssuꝫ
ad nichilū deduxisti Omnes disce
dētes a iustificatiōibꝰ tuis. q̄a iiusta
cogitatio eox Ideo ergo clamauit
adiuua me ꝛ saluꝰ ero ꝛ meditabor
in iustificatiōibus tuis semꝑ. q̄a in
nichilū redigit deꝰ oēs discedētes a
iustificationibus suis: Quare au-
tem discedunt? Quia iniusta est in-
quit cogitatio eorum: Ibi accedi-
tur ibi disceditur. omnia opera vel
mala vel bona a cogitatione proce
dunt. In cogitatione quisq̄ꝫ inno-
cens. in cogitatione reus est. ꝓpter
quod scriptum est. Cogitatio sanc
ta seruabit te. Et alibi legitur In co
gitationibus impij īterrogatio erit
Et apostolus. cogitationibus ait
accusantibus aut eciam excusantibꝫ
Vbi aūt felix est. qui in cogitatione
miser est? Aut quō ibi non miser est.
qui ad nichilum redactus ē? Mag-
na quippe est sterilitas iniquitas.
merito dictum est. confundantur
iniq̄ faciētes vane id ē ianiter tāq̄ꝫ re
dacti i nichilū Seq̄tᷣ i psalmo Pre
uaricatoēs deputaui vel putaui vel

existiaui oēs pccōres tre. Mlt enī
modis nři intp̄tati sūt vnū v̄bū gre-
cū qd ē elogisamē. ꝫ ꝓfunda est ista
sentēcia. ⁊ si adiuuerit dn̄s oposius
disputatiōe alia penetrāda ē. Nā et
qd additū ē. Propterea dilexi testi-
monia tua sp. mlto ap̄li⁹ eā ꝓfundā
facit: Dicit enī apl's. lex iram opat᷑.
Hui⁹ ꝙ dci rōnē reddēs. vbi enī n̄ ē
lex inq̄t nec p̄uaricatio. ita ostēdens
nō oēs ēe p̄uaricatoēs. Nō enī oēs
habent legem: Non autem omnes
habē legē alio loco euidētius ait. q
sine lege peccauerūt sine lege p̄ibūt
Quid sibi ergo vult p̄uaricatores
deputaui oēs pccōres terre: Sed h
q̄stionē p̄posuisse suffecerit. alio si
de⁹ donauerit sermōe tractādam. ne
hui⁹ ꝓlixitas eā cogat āgusti⁹ expli
cari ꝙ̄ vt bn̄ possit qd explicatur in-
telligi:

Expl'. sermo vicesim⁹ q̄rt⁹ Incip
sermo xxq̄nt⁹ de v̄su psalmi p̄uaricā
tes r̄putaui oēs pccōres tre vsqꝫ ad
a iudicijs enī tuis timui.

Querim⁹ si deo largiēte īuēire
possim⁹ quō ītelligēdum sit
qd in isto psalmo magno dictū est.
p̄uaricatoēs vel poci⁹ p̄uaricātes.
grecus enī parauenotas ait nō pa-
rauatas. q̄rim⁹ g̊ quō ītelligēdū sit
p̄uaricātes deputaui oēs pccōres t
re. ꝓpt qd ait apl's. vbi enī lex nō est
nec p̄uaricatio. Hoc āt dixit cū a le
ge ꝓmissa distinguēt. Nā vt de su-
ꝑiorib⁹ sensus pleni⁹ intelligat᷑ n̄ ei
ꝑ legē inq̄t ꝓmissio abrahe aut semi
ei⁹ vt heres eēt mūdi. ꝫ ꝑ iusticiā fi-
dei Si enī q ꝑ legē hēdes sūt. exinani
ta est fides ⁊ euacuata est ꝓmissio.
lex enim iram opatur. Vbi enim nō
est lex nec p̄uaricatio. Ideo ex fide.
vt scd̄m grām firma sit ꝓmissio ōni
semi. nō ei tātū qd ex lege est. sed et
ei qd ex fide est abraham q est pater
oīm nostrum Cur hoc apl's ait nisi
vt ostēderet legem sine ꝓmissiōis g̅-
cia nō solū nō auferre vex ⁊ augere
pccm̄: Vn̄ ⁊ illud est. lex subitrauit
vt habūdaret delictū. Sed q̄a ōnia
ꝑ grām dimittūtur. nō solū q̄ sine le
ge verū eciā q in lege commissa sunt
ideo ibi secutus adiūxit. vbi autem
habūdauit delictum suꝑhabūdauit
grā. Nō itaqꝫ p̄uaricātes deputat
oēs pccōres apl's. sed eos tātū p̄ua
ricātes deputat q trāsgrediūtur le-
gem Vbi enī nō est lex nec p̄uarica°
inquit. ac ꝑ hoc scd̄m apl'm oīs qd ē
p̄uaricator ē pccōr q̄a peccat in lege
sed nō oīs pccōr est p̄uaricator. q̄a
peccāt aliq sine lege. vbi autē nō est
lex nec preuaricatio Porro si nemo
sine lege peccaret. nō idem ip̄e apl's
diceret. qcūqꝫ sine lege peccauerunt
sine lege peribūt Scd̄m vero istum
psalmū si preuaricātes sunt omnes
pccōres. nullū est itaqꝫ sine p̄uarica
tione peccatum. nulla est aūt p̄uari
catio sine lege. nullum est igitur nisi
in lege pccm̄ Qui ergo dicit preua-
ricantes deputaui omnes peccato
res terre. nullos esse omnino nisi q
legem transgressi sunt. vult intelligi
peccatores. ⁊ ob hoc aduersatur ille
qui dixit. quicumqꝫ sine lege pecca-
uerunt sine lege peribunt. Secun
dum illū qppe sunt aliq pccōres ꝙ̄-
uis nō sint p̄uaricatoēs. id ē q sine
lege peccauerūt. Vbi enī nō est lex.
nec preuaricatio Scd̄m istū āt nul-
lus est sine p̄uaricatiōe pccōr. quia
p̄uaricātes deputat oēs pccōēs tre
null⁹ g̊ scd̄m istū sine lege peccauit.
quia vbi non est lex. nec preuarica°
An forte dicturi sumus verū qd ē ēe
qd nec preuaricatio sit vbi nō ē lex

sed ver̃ nõ esse qđ aliq̃ sine lege pec-
cauerit. aut ver̃ q̇đ ẽ esse aliq̊s sine le
ge peccasse. sʒ ver̃ nõ esse vbi lex nõ
est p̄uaricationẽ esse nõ posse? Ad v
trũq₃ apl's dixit. verũ est g̊ vtrũq₃. q̃z
vtrũq₃ p̱ apl'm veritas dixit. Quõ g̊
erit ver̃ qđ in psalmo isto eadẽ p̱cul
dubio veritas dixerat. p̄uaricantes
deputaui oẽs pccõres terre? Rñde²
em̄ nobis Qui sunt g̊ illi q̇ scđʒ apl'm
sine lege peccauerũt? Nõ em̄ ex eis
quisq₃ p̄uaricãs deputãd⁹ est. cum
scđm eũdẽ apl'm p̄uaricatio nõ fit v
bi lex nõ est Sʒ nimir̃ cũ dicẽt apl's
q̇cũq₃ sine lege peccauerũt sine lege
p̱ibũt. de illa lege aiebat quã de⁹ de-
dit p̱ moysen faм̃lũ suũ ppl'o suo isrl'
Hoc ipa q̄ circũstãt v̂ba ei⁹ ostẽdũt
Disputabat em̄ de iudeis ⁊ grecis.
id ẽ gẽtib⁹ nõ ad circũcisionẽ sʒ ad p̄
puciũ p̱tinẽtib⁹. ideo sine lege eos
dicẽs. q̇a nõ acceperant legẽ quã se
accepisse gloriabãt² iudei: Vñ ill' ait.
si autem tu iude⁹ cognoiaris ⁊ req̇-
escis in lege ⁊ gl'aris in deo. Deniq₃
vñ ad hãc sentẽciã venerit ĩtuẽdũ ẽ.
vt dicẽt. q̇cũq₃ sine lege peccauerũt
sine lege peribũt Ira inq̇t ⁊ indigna
tio tribulatio ⁊ ãgustia in oẽm aĩãʒ
hõis operãtis malũ iudei p̄mum et
greci. gl'a ãt ⁊ honor ⁊ pax õni opã
ti bonũ iudeo p̄mũ ⁊ greco. nõ ẽ ei
p̱soãr̃ acceptio apud deũ Et ħ addi
dit vñ nũc q̄stio ẽ ⁊ ait. q̇cũq₃ em̄ sine
lege peccauerũt sine lege peribunt.
⁊ quicũq₃ in lege peccauerũt p̱ legẽ
iudicabũtur. hos vtiq₃ iudeos illos
ãt grecos volẽs intelligi qm̄ de hijs
agebatur. vtrosq₃ sub pccõ esse de-
mõstrãs. vt egere se grã vtriq₃ fate
ãtur. p̱pter quod dicit. nõ em̄ ẽ dis-
tictio. omnes em̄ peccauerunt ⁊ e-
gent gloria dĩ. iustificati gratis per
grãm ipsius per redemptionem q̄ ẽ
in xp̱isto ihũ Quos itaq₃ dicit oẽs
peccasse. nisi iudos ⁊ grecos de. q̇b⁹
dixerat nõ em̄ est distinctio? Nam ⁊
de hijs pauloãte causati em̄ sumus
inq̇t iudeos ⁊ grecos oẽs sub pccõ
ẽe. ac per hoc. quicũq₃ sine lege pec
cauerũt. illa scʒ de qua iudei gloriabã
tur sine lege peribũt. ⁊ quicũq₃ in le
ge peccauerũt id est ipsi iudei per le
gem iudicabũtur. nec ideo nõ peri-
bũt nisi credãt in eũ qui venit querẽ
qđ perierat. Nõnulli quippe eciam
catholici tractatoẽs in hijs apl'i ver
bis aliter q̄₃ se res habet parũ attẽ-
dẽdo sapuerũt. vt dicerẽt illos peri
re qui sine lege peccauerũt. hos ãt
q̇ in lege peccauerũt iudicari tãtum
modo nõ perire. tãq₃ p̱ penas trãsi
torias credãtur esse purgãdi. sicut il
le de quo dictũ est ipse ãt saluus erit
sic tamen q̄si per ignem Sed ħ meri
to fundamẽti bene intelligitur de q̊
agebat apl's vt hoc diceret Superi
us q̇ppe dixerat. vt sapiẽs architec
tus fundamẽtũ posui. alius supedi
ficat. vnusq̇sq₃ aũt videat quõ sup-
edificet Fundamentum enim aliud
nemo potest ponere preter quod
positum est quod est xp̱istus ihs.
⁊ cetera vsq₃ ad eundem locum vbi
eum dixit per ignem saluari qui sup
hoc fundamẽtum nõ aurũ argentũ
lapides preciosos sed lingna fenum
stipulã edificat. nõ tñ respuit ne reci
piat nec receptũ deserit fundamẽtũ
id qʒ oibus carnalib⁹ suis q̇bus capi
tur atqʒ succumbit delcãtionib⁹ ãte
põit cũ ad hũc articulũ vẽtũ fuerit
vt aut ille deserãt² aut xp̱s. vbi si non
añpõit² xp̱s nõ ille ẽ fundamentum
Oib⁹ q̇ppe structure posteriorib⁹
p̱tibus ãteponitur fundamẽtũ. nec
cogitasse existio eos q̇ senserũt ñ pe
rire de q̇bus dictũ est p̱ legẽ iudica-

bũtur. nisi qa fundamẽtũ hñt xp̄m: Paꝝ ḡ attẽderũt qd̄ demõstraui-mus. atq̧ ipa scriptura clamat de iu deis hoc apl'm dicẽ q̄ sine fundamẽ to sunt xp̄o: Quis ãt xp̄ian⁹ dixerit nõ perire iudeũ si nõ credat in xp̄m sed tãtũmõ iudicari. cũ xp̄s ipse ad eãdem gẽtem ꝓpt̃ oues q̄ iñ perierñt se missum ẽe testet̃. ⁊ tolerabilius dicat futuꝝ sodomitis in die iudicij q̄ vtiq̧ sine lege perierũt q̄ȝ ciuitati iudee q̄ in eũ nõ credidit tãta v̄tute mirabilia faciẽtẽ: Si ḡ apl's scd̄m legem quã de⁹ p̄ moysen pp̄lo israhel dedit ceteris ãt gẽtib⁹ nõ dedit. sine lege dixit esse ceteras gẽtes. qd̄ itel-lecturi sum⁹ in isto psalmo dictum esse p̄uaricãtes estimaui oẽs pccõ-res terre. nisi intelligam⁹ aliquã le-gem nõ p̄ moysen datã scd̄m quam sunt p̄uaricãtes ceteraꝝ gentiũ peccatores: Vbi em̄ lex nõ est nec p̄ua-ricatio Que ista lex est nisi forte illa de qua idem dicit apl's. gẽtes q̄ legẽ nõ hñt naturaliter q̄ legis sunt faci-ũt hij legẽ nõ hñtes ipsi sibi sũt lex: Scd̄m hoc ergo qd̄ dicit legem nõ hñtes sine lege peccauer̃t sine lege peribũt. scd̄m id vero qd̄ ait ipsi sibi sunt lex. nõ inmerito p̄uaricatores estimãtur oẽs pccõres terre Null⁹ em̄ ẽ q̄ faciat alteri iniuriã nisi q̄ fie-ri sibi nolit. ⁊ in hoc trãsgredit̃ natu re legẽ. quã nõ sinitur ignorare dum id qd̄ facit nõ vult pati Nũqd̄ ãt lex ista naturalis nõ erat in pp̄lo isrl': Erat plãe. qm̄ ⁊ ipi hoĩes erãt Sine lege ãt naturali eẽnt. si p̄ter naturã humãi generis ẽe potuissent: Multo magis ḡ p̄uaricatoẽs facti sunt lege diuiã. qua naturalis illa siue in staurata siue aucta siue firmata sit. Jã v̄o si ĩ oĩb⁹ pccõrib⁹ t̃re nõ incõ-grue deputãtur ⁊ p̄uuli ꝓpt̃ origiãl' vincula pcc̄i. eciã ipi in silitudiẽ p̄ua ricatiõis ade ad illã p̄uaricationem p̄tinẽ mõstrãt̃ q̄ data lege in p̄adiso p̄ma ꝯmissa ẽ. ac p̄ h̄ recte nullo p̄r-sus excepto p̄uaricatoẽs estimant̃ oẽs pccõres terre: Oẽs ãt peccauerũt ⁊ egẽt gl'a dei Oẽs igitur p̄uari cãtes grã saluatoris inuenit. alios maius alios min⁹: Quãto em̄ legis maior in q̄cũq̧ cognitio. tãto miõr pcc̄i excusatio. q̄ȝto miõr pcc̄i excu-satio. tãto mãifestior p̄uaricatio: Restabat ḡ vt õib⁹ nõ sua sed dei id est a deo donata iusticia subueiret: Vñ ait apostol⁹. p̄ legẽ cognicõ peccati Nõ ergo ablatio s̄ȝ cognitio: Nũc ãt sine lege inq̄t iusticia d̄i manifesta ẽ. testificata p̄ legẽ ⁊ ꝓphãs: Proinde eciã iste subiũxit: Propterea inquit dilexi testiõnia tua. Tãq̄ȝ dicẽt Qm̄ lex siue in p̄adiso data siue naturaliter insita siue litteris ꝓmulgata p̄uaricatoẽs fecit õnes pccõres terre. ꝓpterea dilexi testiõ nia tua que sunt in lege tua de gra-tia tua. vt non sit in me iusticia mea sed tua. Lex em̄ ad hoc prodest vt mittat ad grãm. non solum em̄ qd̄ attestatur manifestande iusticie d̄i que sine lege est. verum eciam hoc ipso quod preuaricantes fecit. ita vt eciã quos littera occidit ad viui-ficãtẽ spiritum confugere timorẽ cõ pellat. p̄ quẽ peccatorum deleatur vniuersitas ⁊ recte factorũ caritas inspiret̃. ꝓptẽa inq̄t dilexi testiõnia tua Quidã codices hñt sp̄ q̄dã ñ hñt s̄ȝ si est. sic accipiẽdũ ẽ sp̄. vt sic intelligatur q̄ȝ diu hic viuitur. Hic sunt enim testimonia necessaria de lege ⁊ ꝓphetis attestantia iusticie dei qua iustificamur gratis. hic sunt et nostra testimonia necessaria ꝑ q̄b⁹ ipsam que hic agit̃ vitã mr̃es finie-

rũt Cognita itaqꝫ dei grã q̃ sola libe
rat a preuaricatione q̃ legis cogniti
one committitur. orãdo dicit. Cõ
fige clauis a timore tuo carnes me
as. Sic eñi expressius interp̃tati sũt
quidam nostri quod grece vno v̂bo
dici potuit. id est atholoson: Hoc a
liĳ cõfige dicere voluerũt nec addide
rũt clauis. atqꝫ ita dũ volũt vno ver
bo greco vnũ latinũ interpretando
reddere sentenciam minus explica-
uerũt. quoniam in eo quod est con-
fige nõ sonãt claui catholoson autẽ
sine clauis intelligi ñ potest: nec nisi
duob⁹ verbis latine dici potest sicut
dictum est confige clauis. Ubi quid
vult intelligi. nisi q̃ð ait apl̃s. michi
aũt absit gloriari nisi in cruce domi
nostri ihũ xp̄isti per quem michi
mũdus crucifixus est ꝛ ego mũdo?
Et iterum xp̄isto inquit cõfix⁹ sum
cruci. viuo aũt iã nõ ego viuit vero
in me xp̄istus Quod quid est aliud
nisi nõ est in me iusticia mea q̃ ex le-
ge est. in qua preuaricator effectus
sum. sed iusticia dei id est q̃ michi ex
deo est nõ ex me? Sic q̃ppe in me vi
uit nõ ego sed xp̄istus. qui fact⁹ est
nobis sapiẽcia a deo ꝛ iusticia ꝛ sci-
ficatio ꝛ redemptio. vt quẽadmodũ
scriptũ est qui gloriatur in domino
glorietur. Item dicit. qui aũt sũt ihũ
xp̄i. carnem suã crucifixerũt cũ passi
onibus ꝛ cõcupiscenciĳs: Cum hic
dictum sit cũ ipsi crucifixerit carnẽ
suã. in isto tamẽ psalmo deus roga
tur vt id faciat. cui dicitur. cõfige cla
uis a timore tuo carnes meas. vt in
telligamus eciã q̃ð recte facim⁹ gra
tie dei esse retribuẽdum. q̃ in nobis
op̃atur ꝛ velle ꝛ operari ꝑ bona vo
lũtate Sed q̃d sibi vult q̃ð cum dixis
set cõfige clauis a timore tuo carnes
meas. addidit A iudiciĳs ei tuis ti
mui? Quid est confige timore tuo
timui eñi? Si eñi iã timuerat vel ti-
mebat. cur adhuc vt a timore suo de
us crucifigeret carnes ei⁹ orabat?
An addi sibi volebat timorem vt tã
tũ timẽt q̃ꝫtũ sufficeret crucifigẽdis
suis carnibus. id est cõcupiscentiĳs
affectibus q̃ꝫ carnalibus? Tanq̃ꝫ di
cẽs. ꝑfice in me timorẽ tuũ. timui ei
a iudiciĳs tuis Sed ꝛ hic alius altior
sensus q̃ntum deus donat scrutato
sinu scripture huius eruẽdus. Con
fige inquit clauis a timore tuo car-
nes meas a iudiciĳs eñi tuis timui.
hoc est a timore tuo casto q̃ ꝑmaẽt
in sc̃l'm seculi carnalia mea desideria
cõprimãtur. a iudiciĳs ei tuis timui
cũ michi lex minaretur penã q̃ michi
nõ poterat dare iusticiã. Sed hunc
timorem quo pena metuit᷑ cõsum-
mata caritas foras mittit. que non
timore pene sed delectatiõe iusticie
liberos reddit Timor nãq̃ꝫ iste quo
nõ amatur iusticia sed timetur pe-
na seruilis est. ꝛ ideo nõ crucifigit
carnem Viuit eñi peccãdi volũtas.
que tũc apparet in op̃e qñ sp̃atur i-
punitas Cũ vero pena creditur se-
cutura latẽter viuit. viuit tamẽ. mal
let eñi licere ꝛ dolet nõ licere quod
lex vetat. quia nõ sp̃ũaliter delectat᷑
eius bono sed carnaliter malũ me-
tuit quod minatur Timore ãt casto
ipsa q̃ hũc timorẽ foras mittit pecca
re timet caritas eciam si sequat᷑ ipu
nitas. q̃a nec impunitatẽ iudicat se-
cuturã qñ amore iusticie pccm̃ ip̃m
deputat penam Tali timore carnes
crucifigũtur. qm̃ carnales delecta-
tioẽs q̃ legis littera vetãtur pocius
q̃ꝫ vitãtur sp̃ũalium bonorũ delecta
tiõe vicũtur ꝛ eadem usq̃ꝫ ad ꝑfecti
onem crescẽte victoria perimũtur:
Ergo confige clauis inquit a timoẽ

tuo carnes meas. a iudiciis ei tuis timui. hoc ē da michi castum timorē. ad quem petēdū me tꝫ pedagogus timor legꝫ ille pduxit. q̄ timore a iudiciis tuis timui:

Explicit sermo vicesimusquintꝰ Incipit sermo vicesimussextꝰ. de v̄su psalmi. feci iudiciū ꝛ iusticiam ne tradas me calūpniantibꝰ me. et reliq̄

Estos magni psalmi huiꝰ v̄sus cōsiderādos nūc suscepimus atqꝫ tractādos Feci iudiciū ꝛ iusticiā. ne tradas me nocentibus me. Nō mirum est eū fecisse iudiciū ꝛ iusticiā. qui supius poposcerat a timore dei vtiqꝫ casto configi clauis carnes suas. hoc est carnales cōcupiscētias q̄ solent quo minus rectū sit nostrū impedire iudiciū Omnis aūt siue rectum siue prauū in nostri sermonis vsu iudiciū nūcupetur. vn̄ hominibus in euangelio dicitur. noli te iudicare psoāliter sed rectū iudicium iudicate. tn̄ hoc loco ita positū est iudiciū. tꝫ si rectū nō fuerit non debeat iudiciū noiāri. alioqn nō sufficeret dicē feci iudiciū. sed diceretꝰ feci rectum iudiciū Hoc genē locutus est dn̄s ih̄s vbi ait. reliq̄stis grauiora legis. iudiciū ꝛ miām ꝛ fidem Et hic em̄ iudiciū sic positū ē. tꝫ nō sit iudiciū si puersum ē. ꝛ multis diuināꝝ scripturaꝝ locis ita ponitur. q̄le illud est. miām ꝛ iudiciū cātabo tibi dn̄e. ꝛ illud apud ysayā. expectaui vt facēt iudiciū fecit aūt iniq̄tatē. sed tāqꝫ iō iam iudiciū fit q̄a iustum ē. nec fit iudicium quia iniustum est Justicia vero nō solet dici bōa iusticia vel mala iusticia. sicut aliquādo dicitur bonū malū ve iudiciū. ſꝫ eo ipso iam bona est quia iusticia est: Sic ergo habet consuetudo loquēdi vt dicatur ꝛ bonum iudiciū ꝛ malum iudicium: queādmodū habꝫ vt dicatur ꝛ bonus iudex ꝛ malus iudex: Sic āt nō dicitur bona iusticia vel mala iusticia. sicut nō dicitur bonus iustus vel malus iustus: quia cōtinuo bonus quisqꝫ si iustus. Justicia ergo iustus est animi magni p̄cipue qꝫ laudabilis. de qua nunc nō est copiosius disputādi necessitas. Judiciū vero q̄n nō nisi in bono ponitur. distinctior loquēdi racio huius v̄tutis est opatio. Qui em̄ habꝫ iusticiam recte iudicat ymmo scōm istam locutionem qui habet iusticiam iudicat. quia nec iudicat si non recte iudicat Justicie noie hoc loco non ipsa virtus sed opus eius significatū est. Quis em̄ fecit in homine iusticiā nisi qui iustificat impium? Hoc est per grām suam ex impio facit iustum Vnde ait apostolus. iustificati gratis p grām ipsius: Facit ergo iusticiam id est opus iusticie. qui habet in se iusticiam id est opus gratie. Feci inquit iudiciū ꝛ iusticiā ne tradas me nocentibus me. id est feci iudicium iustum. ne tradas me illis qui propterea me persequuntꝛ. Nam eciam quidam codices habēt ne tradas me persequentibus me. Quod enim grece dictum est toesantidicusin. quidam interpretati sunt nocentibus. quidam persequētibus. quidam calumpniantibus. Miror autem omniū quos i ꝓmptu habere potui codicum numquaꝫ me legisse aduersantibꝰ cū sine ꝯtrouersia qd grece ātidicos hoc latine adūsarius appellatur. Orans itaqꝫ ne tradatur a dn̄o aduersantibꝰ sibi qd orat. nisi qd oramus cū dicimus ne nos inferas in tēptationē? Adūsarius ē em̄ de q̄ dicit apostolus. ne forte temptauerit vos q̄ tēptat. Et

tradit deus quem deserit: Eū q̇ppe
ille nō decipit quē iste nō deserit. in
volūtate sua p̄stās decori hōis vir
tutē. ab illo āt q̇ dixerat in habūdan
tia sua nō mouebor inetnū. auertit
faciem suā ꝛ fact⁹ est cōturbat⁹ sibi
ꝗꝫ mōstratur Quisq̇s igitur a timo
re dei casto crucifixas habet carnes
suas. ꝛ nulla carnali corrupt⁹ illece
bra facit iudiciū op⁹ ꝗꝫ iusticie. orarē
dēt ne aduersantib⁹ tradatur. id est
ne timendo ꝑpeti mala ad facienda
mala ꝑsequētib⁹ cedat: A quo eñ
accipit victoriā cōcupiscētie ne vo
lūtate ꝑtrahatur. ab illo eciā robur
paciētie ne dolore frāgatur. qm̄ de
quo dr̄ dn̄s dedit suauitatē. de illo
eciam dicitur ab ip̄o ē eñ pacientia
mea Deniqꝫ seq̇tur: Excipe seruū
tuū in bonū vt nō calūpnientur me
suꝑbi Illi impellūt vt cadaȝ in ma-
lū. tu excipe in bonū Qui āt interp̄-
tati sunt nō calūpniētur me. grecā
locutionē secuti sunt latiē lingue mi
nus vsitatā An forte hāc habet vim
cū dicitur nō calūpniētur me. quam
habēt si dicētur nō me capiāt calūp
niādo? Multe āt possent intelligi
calūpnie suꝑborū quibus hūilitas
xp̄iana despicitur. sed illa vel maxia
est si hoiēs hoc loco accipiūtur suꝑ
bi. ꝗ a nobis mortuū calūpnientur
coli Hūilitas q̇ppe ipsa xp̄iana xp̄i
mortem insinuatur. cōmēdatur ꝗꝫ
diuinitus Hec aūt calūpnia vtrisqꝫ
infidelib⁹ id est iudeis gētibus ꝗꝫ cō
munis est: Habēt calūpnias suas
eciaȝ heretici singul' q̇busqꝫ heresib⁹
ꝓprias. hn̄t ꝛ scismatici. q̊s oēs suꝑ
bia de mēbrorū xp̄i cōpage precidit:
Ipsi⁹ aūt dyaboli calūpnia q̄ta l' q̄l'
sit. q̄ calūpniat⁹ est iusto dicēs. num
quid gratis colit iob dn̄m Quoruȝ
oim calūpnie suꝑborū tāꝗꝫ colubro-
rum venena dicuntur. cum vigilan-
tissima et diligentissima pietate xp̄s
crucifixus attēditur. ꝓpter quod fi
gurādū moyses deo miserāte ac iu
bēte exaltauit in hēmo similitudiēȝ
serpētis in ligno. vt similitudo car-
nis peccati crucifigēda p̄figuraret' i
xp̄o Hāc ituētes salutiferā crucem
omne calūpniātiū suꝑborū virus ex
pellimus. quā ꝓrsus eciā iste q̊dam
mō valde intēte intuēs ait: Oculi
mei defecerūt in salutare tuū ꝛ i elo
q̇um iusticie tue Cristū quippe ip̄m
deus ꝓpt' similitudiēm carnis pecca
ti. pccm̄ ꝓ nobis fecit. vt nos sim⁹
iusticia dei in ipso In hui⁹ igit' eloq̇
um iusticie dei defecisse dixit oc'los
suos ardēt' ꝛ sitiēter intuēdo. dum
meōr infirmitatis huāne diuiāȝ xp̄i
desiderat grām: ꝓpt' qd̄ sequitur:
Fac cū seruo tuo scd̄ȝ miām tuā.
nō vtiqꝫ scd̄m iusticiā meā. Et ius
tificatioēs inq̇t tuas doce me. illas
ꝓculdubio q̇bus de⁹ facit iustos n̄
ipsi se Seru⁹ tu⁹ sum ego Neqꝫ ei
bene michi cessit qm̄ esse volui liber
meus nō seruus tu⁹: Da michi in
tellectū vt sciā testiōnia tua: Nūꝗꝫ
intermittēda est ista peticio: Nō ei
sufficit accepisse intellectū ꝛ dei testi
monia didicisse. nisi semꝑ accipiat'
ꝛ q̊dammō sꝑ bibatur de fonte luc'
eterne: Testiōnia quippe dei q̄nto
fit quisqꝫ intelligētior tanto magis
magisqꝫ sciūtur Tempus inquit
faciēdi dn̄o: Id eñ plures codices
hn̄t. nō vt q̇dā dn̄e Nō ergo tēpus
vel q̇d faciēdi voluit itelligi domiō?
Illud quidem quod pauloāte dixe
rat. fac cum seruo tuo scd̄m miām
tuam. hoc faciendi tempus domiō
Quid est autem nisi gratia q̄ in xp̄o
suo tempore reuelata est? De quo
tempore ait apostolus. cum auteȝ

venit plenitudo tempis misit deus
filium suum. ꝑpter quod alibi eciaꝫ
testimonium ꝑpheticū adiungens
vbi dixit. tempore acceptabili exau
divi te ⁊ in die salutis adiuvi te. ecce
nūc inquit tempus acceptabile ecce
nunc dies salutis: Sed quid est ꝙ
tanꝙ volēs ondere tempꝰ dn̄o esse fa=
ciēdi cōtinuo subiūxit. Dissipaue=
rūt legem tuam. velut ꝑpterea tem
pus eēt faciendi dn̄o quia eius legē
dissipauerūt supbi. q̇ ignorātēs dei
iusticiā ⁊ suā querētes statuere ius=
ticie dei nō sunt subiecti: Quid ē em̄
dissipauerūt legem tuā. nisi preuari
catiōis iniquitate eius integritateꝫ
nō custodierūt: Optebat ergo vt su
perbis ⁊ de libertate sui arbitrij pre
sumētibus lex daretur. qua preuari
cata quicūꝗ cōpūcti humiliarētur.
nō iam ꝑ legem sed ꝑ fidem ad sbue
niētem currerēt grām. Dissipata er
go lege tempꝰ fuit vt ꝑ vnigeitū fili
um dei misericordia mittētur. Lex
em̄ sbintrauit vt habūdaret delictū.
quo delicto lex dissipata est. ⁊ optu
no iā tpe xp̄s aduēit vt vbi habūda
uit delictū supꝑhabūdaret gratia.
Ideo inquit dilexi mandata tua.
supꝑ aurum ⁊ topaziō. Id agit grā
vt dilcōne impleātur mādata dei q̄
timoē nō poterāt: Grā q̇ppe dei dif
funditur caritas in cordibus nostrꝫ
ꝑ spm̄ scm̄ qui datus est nobis. ꝑpt
qḋ ⁊ ipe dn̄s dicit. nō veni legem sol
uere sed implere. ⁊ idem apl's. plēi=
tudo legis caritas est. ideo supꝑ auꝝ
⁊ topaziō. Hoc em̄ ⁊ in alio psalmo
legimus. supꝑ auꝝ ⁊ lapidem precio
sum multū. Topazion q̇ppe lapidē
mltū ꝑhibēt ēe preciosum. In testa
mēto āt veteri latentē grām tanꝙ ve
lo interposito nō intelligentes. qḋ
significabatur quādo i faciem moy

si intendere nō valebant. ꝑpter m=
cedem terrenam atꝗ carnalem dei
mādata facere conabātur neꝗ faci
ebant. quia nō ipsa sed aliud dilige=
bāt. vn̄ illa nō erāt opa volētiū. sꝫ
onera potius inuitoꝝ Cū vero ipsa
mādata diligūtur supꝑ auꝝ ⁊ lapidē
preciosum multū. oīs pre ipsis mā=
datis terrena vilis est merces. nec
vlla ex ꝑte cōpātur q̄cūꝗ alia hōis
bona. hijs bonis quibus ipse fit bo
nus homo. Propterea inquit ad
omnia mādata tua corrigebar Vti
ꝗ corrigebar q̇a diligebam. atꝗ illis
rectis vt eciā ipse rectus fierem di=
lectiōe coherebam. Iam illud quod
adiungit cōsequens erat. Omnē
inquit viam iniquitatis odio habui:
Vnde em̄ fieri poterat vt iniquam
viam nō odisset. diligens rectam:
Nam sicut aurū ⁊ lapideꝫ p̄ciosum
si diligēt odisset ꝑfecto q̇cq̇d ei taliū
rerū dampnū posset inferre. ita quo
niam dei mandata diligebat. iniqui
tatis viam odio habuit quēadmo=
dum aliquid īmanissimū marini iti=
neris saxum vbi tam preciosarū re
rum necesse est pati naufragium. qḋ
vt non cōtigat lōge inde velificat. q̇
in ligno crucis cū mādatoꝝ diuiōrū
mcibꝰ nauigat

Expl'. sermo vicesimus sextus
Incipit sermo vicesimusseptimus
de versu psalmi. mirabilia testiōnia
tua dn̄e ⁊c.

Verba psalmi hec sunt de qui
bus adiuuante domino dis=
putaturi sumus. Mirabilia testi=
monia tua. ꝑpter hoc scrutata ē ea
anima mea. Quis enumerat salteꝫ
generatim testimonia dei: Celum
⁊ terram visibilia opera eius dicunt
quodammodo testimonium boni=
tatis ⁊ magnitudinis eius. et ipse

cursus frequēs vsitatus qꝫ nature
quo tempꝫm rapacitas soluitur. in
rerum quarūcumqꝫ generibꝰ q̄uis
tēpalibus atqꝫ mortalibus q̄ certe ꝯ
suetudiē viluerūt. si pius cōsidera-
tor aduertat ꝓhibet testiōniū crea-
tori: Quid aūt harū est quod nō sit
mirabile. si vnūqḋqꝫ nō vsu sed raci
one metiamur? Si vero totqꝫ sub vni
us cōtemplatiōis aspectu velut au
diamus cūcta cōtueri. nōne fit i no
bis qḋ ait ꝓpheta cōsideraui opera
tua ⁊ expaui? Et tñ iste nō est ipā re
rū ammiratiōe ꝑterritus. sed eciam
potius dixit esse cām cur ea debue-
rit scrutari. quia mira sunt. Cū eñ
dixisset mirabilia testiōnia tua. secu
tus adiūxit. ꝓpter hoc scrutata ē ea
anima mea. q̄si factus sit ipē ꝑ vesti
gādi difficultatē curiosior: Quāto
eñ queqꝫ res abstrusiores hēt cau
sas. tāto eñ mirabilior: Si ergo no
bis homo talis occurrat. q̄ ꝓpter hᵒ
dicat se scrutari testiōnia dei q̄a mi-
rabilia sunt. cum plena sit eis ⁊ que
conspicitur et que non conspici-
tur vniuersa creatura. nonne com
pescimꝰ eū dicētes. altiora te ne q̄sie
ris ⁊ fortiora te ne scrutatus fueris
sed que precepit tibi dñs illa cogita
sempꝫ? Sed si nobis rñdeat ⁊ dicat.
hec q̄ precepit dñs ⁊ que iubet vt co
gitētur mirabilia sunt eius testimo
nia. eū quippe ⁊ dñm q̄a iubet. ⁊ bo
nū ⁊ magnū q̄a talia iubet esse testā
tur. nūq̄d audemus homiēm ab eo
rū scrutatiōe reuocare. ac nō pociꝰ
vt sedulo id agat ⁊ tāte rei opam q̄ꝫ
tū potest impēdat hortabimur?
An forte dei ꝑcepta testimonia qui
dem bonitatis eius esse fatebimur:
sed mirabilia esse negabimꝰ? Quid
enim mirum si bona imperat bonꝰ
dominus? Immo vero idipsum ē

omnino mirandum ⁊ cur ita fit per
scrutandum. qꝫ cum deus bonus
bona preceperit. eis tamen dederit
bonam legem quos eadem lex viui
ficare nō posset. nec vlla eēt ex bōa
lege iusticia. Si eñ data eēt lex que
posset viuificare. omnino ex lege es
set iusticia: Cur ergo data est que
viuificare nō posset. ex qua esset nul
la iusticia? Nempe mirādum est. nē
pe stupendum: Hec sunt ergo mi-
rabilia testiōnia dei. ꝓpter hoc huiꝰ
anima scrutata ē ea. quoniam deiñ
nō ei dici possit. fortiora te ne scru-
tatus fueris. ⁊ que precepit tibi do
minus illa cogita semper: Ipa sunt
eñ q̄ precepit nobis dominus. ⁊ iō
cogitanda sunt sempꝫ. Potius itaqꝫ
videamus huius anima q̄ scrutata ē
quid inuenerit Manifestatio inq̄t
verborum tuorum illumiāt. ⁊ intel
ligere facit ꝑuulos. Quid est ꝑuulꝰ
nisi humilis ⁊ infirmus? Noli ergo
suꝑbire. noli de tua que nulla est vir
tute presumere. ⁊ intellige quare sit
a bono deo bona lex data. que ta-
men viuificare nō possit: Ad hoc eñ
data est vt te de magno paruulū fa
ceret. vt te ad faciendam legem vi-
res de tuo nō habere mōstraret. ac
sic inops indignꝰ ⁊ egenus ad gra
tiam cōfugeres ⁊ clamares. miserē
mei domine quoniam infirmꝰ sum:
Hoc ergo scrutando intellexit hic
paruulus. quod minimus aposto-
lorum paulus id est paruulus ostē
dit. ideo datam legem que viuificaē
nō posset. quia conclusit scriptura
omnia sub peccato. vt promissio ex
fide ihesu xpristi daretur credenti-
bus: Ita domine ita fac misericors
dñe. impera quod nō possit ipleri.
ymmo impera qḋ nō nisi ꝑ tuā grāȝ
possit impleri. vt cum homiēs ꝑ su

as vires adiplere nequerit. oē os ob
struatur ⁊ nēo sibi magn⁹ videatur
Sint omnes puuli et reus fiat om-
nis mūd⁹ tibi. qa nō iustificabit᷑ ex
lege oīs caro corā te. Per legem em̄
cognitio pcci. nūc aūt sine lege iusti-
cia tua māifestata est testiōniū hn̄s
a lege ⁊ pphetis: Hec sunt mirabilia
testiōnia tua que scrutata est aia p
uuli hui⁹. ⁊ ideo iuenit. qa hūiliatus
est. ⁊ puulus fact⁹ est: Quis em̄ fcit
mādata tua sicut faciēda sc̄. id est ex
fide q̄ p dilcōnē dei opatur. nisi eius
in corde p spm̄ scm̄ ipsa dilectio dif-
fundatur? Hoc eciā iste puulus cō
fitetur: Os meū inqt aperui ⁊ at-
traxi spm̄ qa mādata tua desideabā
Quid desiderabat nisi facē mādata
diuiā? Sed nō erat vn̄ facēt. infirm⁹
fortia. puul⁹ magna: apuit os cōfi-
tēs q̄ p se ipse nō faceret. ⁊ attraxit
vn̄ faceret Aperuit os petēdo q̄ren
do pulsando. ⁊ sitiēs hausit spiritū
bonū. vn̄ faceret qd p seipm nō po-
terat mādatū scm̄ ⁊ iustū ⁊ bonum
Si em̄ cū simus mali nouim⁹ bona
data dare filijs nostris. q̄to magis
pr̄ noster de celo dabit spm̄ bonum
petentibus eū? Nō em̄ q̄ spū suo a-
gūt. sed q̄tquot spū dei agūtur hij fi
lij sc̄ dei: nō quia ipi nichil agunt sz ne
nichil bōi agāt a bono agūtur vt a-
gāt Nā tātomagis efficitur quisq̄
filius bonus. q̄to largius ei datur
a prē spirit⁹ bon⁹ Deniq̄ iste adhuc
petit. os qdē aperuit ⁊ attraxit spm̄
sed adhuc ad prēm pulsat ⁊ querit.
bibit. sed q̄to suauius sensit tāto ar
dēti⁹ adhuc sitit. Audi v̄ba sitiētis:
Respice in me ⁊ miserē mei scdm
iudiciū diligētiū nomē tuum. id est
secundum iudicium quod in eos fe
cisti qui diligunt nomen tuum. quo
niam vt diligerent te prius dilexisti
eos: Sic em̄ iohannes apostolus.
nos diligim⁹ inquit. ⁊ velut causā q̄
reretur quare nos diligere fecit. ad-
iūxit. qm̄ ipe prior dilexit nos: Vide
⁊ iste quid aptissime dicat: Gres-
sus meos dirige scdm eloquium tu
um. ⁊ nō dominetur mei omnis ini
quitas: Ubi quid aliud dicit. q̄ rcm̄
⁊ liberum me fac secūdum pmissuz
tuum? Quāto em̄ magis regnat in
vnoquoq̄ dei caritas. tāto minus
ei domiātur iniqtas: Quid ergo ali
ud petit. q̄ vt donāte deo diligat de
um? Diligēdo em̄ deū diligit seipm.
vt diligē salubriter possit ⁊ primuz
sicut seipm. in quibus preceptis to
ta lex pendet ⁊ pphete: Quid igitur
orat nisi vt precepta que deus inpo
nit iubēdo ipleri faciat adiuuādo?
Sed quid est quod dicit Redime
me a calumpnijs hoim / vt custodiā
mādata tua? Si vera illi hoiēs cri-
mina obiciūt nō calūpniātur. si fal-
sa. quid est q̄ se redimi desiderat a
calumpnijs id est a criminibus fal-
sis. q̄ illi nocere nō possunt? Crimē
quippe falsum qd est calumpnia. re
um nō facit homiēm nisi apud iudi
cem hoiēm. vbi aūt deus iudex est.
nullus falso crimiē leditur. quia nō
cui obicitur sed obiciēti potius im
putatur An hic ecclesie prefignatur
oratio ⁊ vniuersi populi xpristiani
qui redempt⁹ est a calumpnijs ho-
minū quibus exagitabantur vsq̄ q̄
q̄ xpristiani? Sed numquid ppte-
rea dei mandata nō custodit? Non
ne inter ipsas calumpnias q̄n ferue
bant multo gloriosius popul⁹ sanc
tus in tribulationibus dei manda-
ta seruabat. cum ad ppetrādas im
pietates psequētibus nō cedebat?
Sed nimirum hoc est redime me a
calūpnijs hoiz vt custodiā mādata

tua. tu age infuso spū tuo ne me calūpnie hoim terroꝛib⁹ vincāt. ⁊ a tuis mādatis ad sua mala facta traducāt: Si eñ hoc mecū egeris id est h̄ mō me ab eoꝝ calūpnijs ne crimiatioēs falsas q̄s obiciūt ptimescā cū paciētia doāta redemeris. inter ipsas calūpnias custodiā mādata tua

Faciē tuā inquit illūia sup seruū tuū. id ē tuā māifesta s̄buēiēdo ⁊ opitulādo p̄ntiam: Et docēdo iustificatioēs tuas Doce vtiq̄ȝ vt faciā qđ euidēti⁹ alibi legit². doce me vt faciā volūtatē tuā Qui eñ audiūt licȝ meōꝛia teneāt qđ audiūt. neq̄ȝ didicisse putādi sunt si n̄ faciūt. Veritatȝ nāq̄ȝ v̄bū est. ōnis q̄ audiuit a p̄rē ⁊ didicit venit ad me: Qui ḡ nō facit. id est nō vēit. nō didicit: Recolens āt iste doloꝛē penitēcie p̄uaricatiōis sue: Exit⁹ aq̄ꝝ inq̄t descēderūt oculi mei. q̄a nō custodierūt legē tuā. id est ipsi oculi mei: Nā in q̄busdaȝ codicib⁹ ⁊ h̄ legitur. q̄a nō custodiui legem tuā: Descēderūt ergo exitus aq̄ꝝ id est effusioēs lacrimaꝝ. ⁊ ea locutiōe de qua dicere potuit. montes descēderūt pedes mei. ⁊ si nō diceret p mōtes vel in mōtes: Ea locutiōe dicit² scalas descēdit. ⁊ si n̄ dicatur p scalas. aut piscinā descēdit ⁊ si nō dicatur in piscinā: Et bene ait descēderūt· h̄ūilitate scȝ penitendi: Ascēderūt eñ. q̄n p supbiā cōtumacem erecti fuerāt ⁊ elati: Sursum eñ sibi ēe videbātur q̄n ignoꝛantes dei iusticiā cōstituere volebāt suam in qua fatigati ⁊ legis p̄uaricatione cōfusi ab illa elatiōe descēderūt flendo. vt iusticiā dei potius impetrarēt petēdo: Sūt codices qui nō habēt descēderūt. sed trāsierūt. tanq̄ȝ exaggerātes dicere transisse se fontes aq̄ꝝ. id est vt h̄ intelligamus exitus aquarū. plus fleuisse q̄ȝ manāt aque de suis exitib⁹. Cur āt nō custodita lege sic fletur. nisi vt impetretur grā q̄ p̄eitētis delet iniq̄tatem et credētes adiuuat volūtatē:

Explicit sermo vicesimus septimus Incipit sermo vicesimus octauus:

Dixerat supius q̄ cātat in hūc psalmū. exit⁹ aq̄rum descenderūt oculi mei. q̄n nō custodierūt legem tuam. vbi se multum fleuisse testatus est preuaricationem suaȝ: Proinde velut rōnē reddēs cur mlt̄ tū flere debuerit. ⁊ suū grauiter dolere pccm̄: Iustus es inq̄t domiē ⁊ rectū iudiciū tuū. mādasti iusticiā testiōnia tua ⁊ veritatē tuā valde: Hec itaq̄ȝ iusticia dei rectū q̄ȝ iudicium ⁊ veritas. ōni est metuēda peccāti: Hac eñ dāpnātur diuinitus q̄cūq̄ȝ dāpnātur. nec est ōino q̄ de sua dāpnatiōe cōtra deū iustū recte cōqueri possit: Inde fletus rectus est penitētis. q̄n si coꝛ eius ipenitens dampnaretur iustissime vtiq̄ȝ dāpnaretur Sane iusticiam dicit testiōnia dei Justum quippe se pbat mādādo iusticiam. Est eñ hec veritas vt deus testiōnijs talibus innotescat Sȝ qđ ē qđ seq̄tur: Tabefecit me zelus meus. vel sicut alij codices h̄nt zelus tuus: H̄nt nōnulli eciam dom⁹ tue. ⁊ nō tabefecit me ȝ comedit me. qđ ex alio psalmo q̄ṫtū michi videtur putādū est emēdādum. vbi scriptū est. zelus dom⁹ tue comedit me. quod commemoꝛatum eciam in euangelio nouimus. simile tamē aliquid esse tabefecit ei quod ibi est comedit. zelus aūt meus qđ plures codices habēt nullā ingerit q̄stionē Quid eñ mirum est si zelo suo q̄sq̄ȝ tabescit: q̄ vero h̄nt aliqui zelus tu

us. significat hoiēm deo zelātē nō si bi. sed nō repugnat si ipe dicat ⁊ me us Nā qd aliud dicit apl's. emuloꝛ em̄ vos deo emulatiōe dei: Nā dicē do emuloꝛ vos. qd nisi emulatioēm demōstrat suā: Sed qa dixit deo. id est nō sibi sed deo. ideo addidit. emu latiōe dei: Hāc quippe suo spū fide libus suis inspirat de⁹. amoꝛis em̄ ē nō liuoꝛis: Nam q̄ fuit causa vt hoc apl's diceret. aptaui em̄ vos inquit vni viro ꝟginē castā exhibē xpo. ti= meo āt ne sicut serpēs euā seduxit ꝟ sucia sua. sic ⁊ vestre mētes coꝛrum pātur a simplicitate ⁊ castitate que ē in xpꝛisto: Comedebat eū zel⁹ do= mus dei. quā tn̄ zelabat xpo nō sibi Spōsus em̄ sibi zelat spōsam suam. amicus āt spōsi nō eā sibi zelare dēt sed spōso: Bonus g̊ ⁊ hui⁹ intelligē dus est zelus Causam āt subiūgit et dicit: Quia obliti sunt ꝟboꝝ tuoꝝ inimici mei Retribuebāt ergo mala bonis. qm̄ zelabat illos deo tā vehe mēter ⁊ ardenter. vt eo zelo tabefac tū se diceret: Illi aūt ob hoc ipsum inimicicias exercebāt. qa vtiq; vt deū amarēt volebat quos amando zelabat: Nō ingrat⁹ em̄ grē dei per quam fuerat ex inimico recōciliat⁹ deo. eciā ipse suos diligebat inimi= cos. ⁊ eos zelabat deo. dolēs ⁊ tabes cēs ꝙ eēnt ꝟboꝝ eius obliti Deinde cōsiderās ipe in ꝟbis dei q̄ flamma dilcōnis arderet. Ignitū iqt elo qum tuū valde. ⁊ seru⁹ tuus dilexit illud. Merito zelabat in suis inimi cis coꝛ inpenitēs qui fuerāt obliti ꝟ boꝝ dei. Ad hoc em̄ flagrabat eos adducere. quod ipse flagrātissime di ligebat. Iunioꝛ ego sum inquit ⁊ cōtemptus. iustificatioēs tuas nō sum oblitus. nō sicut inimici mei q̇ obliti sunt verboꝛum tuoꝝ Videtur āt miōꝛ etate nō oblitus iustificatio nes dei dolere ꝓ inimicis suis etate maioꝛibus qui obliti sē. Nā quid est iunioꝛ ego nō sum oblit⁹. nisi illi ma ioꝛes obliti sunt: Neoteros est em̄ grecū. qd est eciā in illo loco vbi dic tū est. in quo coꝛrigit iunioꝛ viā suā Hoc āt nomē cōpatim ē. ⁊ ideo bn̄ intelligitur in cōpatiōe maioꝛis. Duos g̊ ppl'os hic agnoscam⁹. qui eciā in rebecce vtero luctabātur. qn̄ nō ex operibus sed ex vocāte dictuz est ei. maioꝛ seruiet miōꝛi Sed con= temptū se dicit hic iunioꝛ. ideo fact⁹ est maioꝛ. quia ignobilia ⁊ cōtemp tibilia mūdi elegit deus ⁊ ea q̄ nō sē tāq; sint vt q̄ sunt euacuentur. ⁊ ecce sunt nouissimi q̇ erāt pꝛimi. ⁊ pꝛimi qui erāt nouissimi. Nec īmerito ob liti sunt verboꝛum dei qui suam ius= ticiam cōstituere voluerūt ignoꝛan tes iusticiam dei Iste aūt iunioꝛ nō est oblitus. quia nō suam voluit ha bere iusticiā sed dei. De qua eciā nūc dicit. Iusticia tua iusticia ineter nū. ⁊ lex tua veritas Quō em̄ nō ve ritas lex. ꝑ quā cognitio peccati. ⁊ q̄ testimonium ꝑhibet iusticie dei: Sic em̄ dicit apl's. iusticia dei māi= festa est. testificata ꝑ legem ⁊ ꝓphās ꝓpter hanc passus est ꝑsecutionem iunioꝛ a maioꝛe. vt diceret iunioꝛ qd sequitur. Tribulatio ⁊ necessitas inuenerūt me. mādata tua medita= tio mea est. Seuiāt. ꝑseq;tur. dum tn̄ mādata dei nō relinquātur. ⁊ ex ipsis mādatis eciā qui seuiūt diligā: Iusticia testimōia tua ineternuz intellectum da michi ⁊ viuam. In= tellectum poscit iste iunioꝛ. quem si non haberet non super senioꝛes in= telligeret. sed eum poscit in tribu= latione ⁊ necessitate. quo intelligat q; sit contempnendum quod ei pn̄t

auferre ꝑseq̄tes inimici. a quibꝰ
se dicit esse cōtēptū: Ideo dixit et
viuā. qⁱ eo vsqꝫ tribulatio necessitas
qꝫ ꝑuenerit vt ꝑ inimicoꝝ ꝑseq̄tiuꝫ
manꝰ vita ista finiatur: Viuet inet-
nū q̇ tēpalibꝰ ꝓpoit iusticiā q̄ manet
in eternū. que iusticia in tribulatio
ne ⁊ necessitate martiria sunt dei. hᵒ
est testimonia. pro quibus sunt m̄
tires coronati:

Explicit sermo vicesimꝰ octauus.
Incip̄ sermo xxix:

Exclamaui in toto corde ex-
audi me dn̄e. ⁊c: Clamor ad
dn̄ꝫ q̇ fit ab orātibꝰ si soitu corꝑalis
vocꝭ fiat nō intēto in dn̄ꝫ corde. q̇s
dubitet inaniter fieri? Si āt fiat cor
de. eciā silēte corꝑis voce. aliū queli
bet hoiēm potest latere nō deū: Si
ue ergo cū voce carnis qn̄ id opꝰ est
siue cū silētio ad deū cū oramꝰ. cor
de clamādū ē: Est āt clamor cordis
magna cogitatiōis intētio. q̇ cum ē
in orōne. magnū exp̄mit desiderātꝭ
⁊ petētis affectū. vt nō desperet ef
fectū Tūc porro in toto corde cla-
matur. qn̄ aliūde nō cogitatur: Ta
les orōnes rare sunt multis. crebre
aūt paucis. Omnia vero vtrum cui
qꝫ nescio Talē suā cōmeorat orōnē
q̇ cātat hūc psalmū dicēs: Clama
ui in toto corde exaudi me domine:
Cui em̄ rei suus clamor ꝓficiat ad-
iūxit: Iustificatioēs tuas exq̇rā:
Ad hoc ergo clamauit in toto cor-
de suo. ⁊ hoc sibi desiderauit a domi
no exaudiēte prestari. vt iustificati
ones eiꝰ exq̇rat: Proin̄ qđ vt facia-
mꝰ iubetur. vt exq̇ramꝰ oratur Qm̄
lōge est adhuc a faciēte qui exquirit?
Non em̄ est consequens vt qui ex-
quirit inueniat. aut qui inuenit faci
at: Non autem potest nisi inuene-
rit facere. ⁊ nisi quesierit inuenire. sꝫ

magnam spem dominus ihesus de
dit dicendo querite ⁊ inuenietis:
Rursus āt dicit sapientia. que quid
est nisi ipse? Querēt me mali ⁊ nō in
uenient Nō ergo malis sed bōis dic
tū est querite ⁊ īuenietꝭ: ymmo vēo
eis dictum est quibus eodem loco
paulo post. si ergo vos inquit cum
sitis mali nostis bona data dare fi-
lijs vestris: Quomodo igitur ma-
lis dicitur q̄rite ⁊ inuenietis. cū rur
sus dicitur. querēt me mali ⁊ n̄ inue
niēt? An aliud eos dn̄s qꝫ sapiētiam
querere volebat. qn̄ eos inuēturos
si quererēt ꝓmittebat? In ea quip-
pe sunt ōnia que ab eis qui beati ēe
cupiūt inquirēda sunt Ibi ergo st̄ ⁊
iustificatioēs dei. Quapropter restat
vt intelligamꝰ nō oēs malos nō in
uenire sapiētiā si q̄sierint. sed eos q̇ i
tātū sunt mali vt oderint eam: Sic
em̄ ⁊ dixit. q̄rēt me mali ⁊ nō inueni
ent. oderūt em̄ sapiētiā: Ideo ergo
nō inueniūt. q̇a oderūt Sed rursus
si oderūt quomodo querūt. nisi q̇a
nō eam q̄rūt propter ipsam sed propter
aliquid quod mali amant. ⁊ ad hoc
se facilius putant ꝑuēturos ꝑ ipāꝫ?
Multi em̄ sunt qui dicta sapientie
studiosissime inq̇rūt. eāqꝫ in doctri-
na nō in vita volūt hr̄ē. vt nō ꝑ mo
res q̊s iubet sapiētia ꝑueniāt ad dei
lucē qđ est ipsa sapiētia. sꝫ ꝑ sermo-
nes q̊s hēt sapiētia ꝑueniāt ad hoiꝫ
laudem. qđ est vana gl̄a: Nō ergo
sapiētiam q̄rūt ⁊ qn̄ eam querūt. q̇a
nō q̄rūt ipām. alioquin viuerēt se-
cūdū ipam: sed volūt v̄bis eiꝰ īflari
⁊ qꝫtomagis inflātur tātomagis ef
ficiūtur extra ipām Iste āt h̄ipꝫ pos
cēs a dn̄o qđ eū iubet facere dn̄s. vt
ipē in illo eciā qđ ip̄at opetur. deꝰ ē
em̄ q̇ opatur in nobis ⁊ velle ⁊ opa
ri ꝓ boā volūtate. clamaui inq̇t ito

to corde meo exaudi me dñe iustifi
catioēs tuas exquirā. vtiqꝫ faciēdas
nō tm̄mō sciēdas. ne similis fiat illi
seruo duro. q̇ eciā intellexerit nō ob
audiet. Clamaui saluū me fac. vel
sicut nōnulli hn̄t ⁊ greci ⁊ latini. cla
maui te saluū me fac. Quid est cla=
maui te nisi clamādo inuocaui te?
Sed cū dixisset saluū me fac q̇d ad=
iūxit? Et custodiā testimōia tua.
ne te scꝫ ꝑ ifirmitatē negem Salus
quippe anime facit vt fiat qd̄ facien
dū esse cognoscitur. ⁊ vsqꝫ ad mortē
corpis si h̄ flagitat extra me tempta
tio ꝓ testimōioꝝ diuinoꝝ veritate
certetur Vbi āt nō est salus. succum
bit infirmitas ⁊ deseritur veritas.
Sed qd̄ seq̄tur hēt aliq̇d obscuritatꝫ
qd̄ aliq̄to diucius exponēdum est.
Preueni in tempesta nocte ⁊ cla=
maui Plures codices nō hn̄t i tem
pesta nocte sed in maturitate. Dix
āt vnꝰ inuētus est q̇ hēret gemiātaꝫ
ꝑpositioēm id est in immaturitate.
Immaturitas itaqꝫ hoc loco noctꝰ
nū tempꝰ ē. qd̄ nō ē matuꝝ id est op
tunū vt agatur aliq̇d vigilādo. qd̄ e=
ciam vulgo dici solet hora importu
na. Nox q̊qꝫ intēpesta id est media
qn̄ q̇escēdū est hinc ꝓculdubio nūcu
pata est q̇a importuna est actiōibꝰ
vigilātiū Tempestiuū em̄ dixerunt
vetēs optunū. ⁊ intempestiuū ipor
tunū. a tp̄e ducto vocabulo. nō ab il
la tempestate q̄ cōsuetudine latine
lingue celi ꝑturbatio iam vocatur.
Q̄q̄ isto verbo libēter vtūtur hysto
rici vt dicāt ea tempestate qd̄ volūt
eo tp̄e intelligi. Et qd̄ ait locutor e=
gregius. vn̄ hec tam clara repente
tempestas. nō celum nymbis vētis
ve turbatū. sed magis subita ⁊ splen
dida serenitate fulgidū significauit
h̊ noīe Qd̄ ḡ grece dictū ē enaoria n̄

vno v̊bo sed duobus id est ꝑpositio
ne ⁊ noīe. h̊ iterp̄tes nostri q̇dā dixe
rūt in tempesta nocte. plures ima
turitate nō duobꝰ v̊bis sꝫ vno cuiꝰ
vocabuli noiātiuꝰ est immaturitas
nōnulli vero in duobus v̊bis sicut
grecus posuit in immaturitate Ao
ria q̇ppe immaturitas est. enaoria
in immaturitate. Tāqꝫ si vellet eciā
ille q̇ dixit intempesta nocte ꝑpositi
one dicere gemiāta intempesta. vt
vna ꝑpositio significet in q̄ hora al=
tera ꝑtineat ad cōpositionem noīs.
nichil sane interest ad sentenciā. vtꝝ
q̇s dicat egisse se aliq̇d gallicātu. an i
galliātu ita nichil iteēt vtꝝ i tēpesta
nocte an vero in intēpesta nocte id
est in nocte intempesta clamasse se
diceret. grecus tn̄ in nocte itēpesta
dixit. qd̄ idem valet si dicatur in im=
maturitate. id est in tp̄e nocturno
⁊ immaturo. Hactenus de obscu=
ro verbo fuerit disputatū. nūc vide
amus q̇s iste sit sensus Preueni in=
q̇t nocte intēpesta ⁊ clamaui. In
v̊bis tuis speraui. Si hoc ad vnum
quēqꝫ fideliū referamꝰ ⁊ ad ꝓprieta
tem rei geste. sepe cōtigit vt tali noc
tis tempe vigilet amor dei. ⁊ mag=
no surgēde orōnis affectu nō expec
tetur sꝫ ꝑueniatur qd̄ post gallicātū
cōsueuit ēe tempꝰ orādi. Si āt acci=
piamus hoc totum secundum noc
tem. vtiqꝫ intempesta nocte clama
mus ad deum ⁊ preuenimus matu
ritatem temporis in quo nobis red
diturꝰ est qd̄ ꝓmisit sicut alibi legitꝰ.
ꝑueniamus faciē eiꝰ in cōfessiōe. Q̄=
q̄ si velimꝰ intelligere immatuꝝ tē=
pus noctis huiꝰ an̄q̄ venisset pleni
tudo tp̄is id est ipsa maturitas qn̄
xpistꝰ māifestaretꝰ in carne. nec tūc
eccl̄a tacuit. sꝫ ꝑuēiēs istā maturita
tē ꝓphetādo clamauit. ⁊ i v̊bis dī spe

rauit potētis facere qđ ꝓmisit vt in
semine abrahe benedicerētur ōnes
gentes. Ipsa ⁊ qđ seqtur dicit.
Preuenerūt oculi mei ad matuti
nū. vt meditarer eloq̄a tua: Pona=
mꝰ em̄ matutinū qn̄ q̄ sedebāt in vm
bra mortis lux orta est eis. nōne in
sanctis q̄ ꝓus erāt in terra ad h̄ ma=
tutinū oculi eccl'e ꝑuenerūt. q̄a h̄ fu
tuꝝ ātea ꝓuiderūt vt meditarētur e
loq̄a dei q̄ tūc erāt. ⁊ in lege ac ꝓphe
tis hec futura nūciabātur: Vocē
meā inq̄t exaudi dn̄e scd̄m miām tu
am. ⁊ scd̄m iudiciū tuū viuifica me:
Prius em̄ deꝰ scd̄m miām aufert a
pccōribus penā. eis ꝗ postea iustis
secūdū iudiciū dabit vitā. q̄a nō frus
tra illi hoc ordiē dicitur. miām ⁊ iu=
diciū cātabo tibi dn̄e. Q̄uis ⁊ ip̄m tē
pꝰ miē nō est sine iudicio. de q̄ dicit
apl's. si em̄ nosipōs iudicaremus a
dn̄o nō iudicarem᷑. cū iudicam᷑ aūt
a dn̄o corripimur. ne cū mūdo dāp
nemur. ⁊ eiꝰ coapl's tp̄s ē inq̄t vt iu
diciū incipiat a domo dn̄i. ⁊ si iniciū
a nobis q̄lis finis erit eis q̄ n̄ credūt
dn̄i euāgelio. ⁊ vltim tp̄s iudicij nō
erit sine misericordia. q̄ coroāt te ait
psalmꝰ in miseratiōe ⁊ misericordia
Iudiciū āt sine miā. sed si nostis qui
nō fecerūt miām: Appropiquauert
inquit ꝑseq̄ntes me iniq̄tate. vl' sicut
nōnulli codices h̄nt. iniq̄ Tūc appꝓi
quāt q̄ ꝑsequūt᷑. qn̄ vsq3 ad carnem
cruciandā ꝑimēdā q3 ꝑueiūt: Vnde
psalmꝰ vicesimꝰ ꝑmꝰ vbi passio dn̄i
ꝓphetata est. ne discedas iquit a me
quoniam tribulatio ꝓxima est. cum
ea dicantur que non iminente sed
iam presente ip̄a passione perpessus
est. sed proximam dixit tribulatio=
nem que fiebat in carne: Nichil est
quippe anime ꝓpius carne quam
gestat: Propinquauerunt ergo ꝑ=

sequētes. affligendo eorum carnē
quos persequebātur: Sed attende
quod sequitur: A lege aūt tua lon
ge facti sunt: Quanto magis ꝓpin
quauerunt ꝑsequēdis iustis. tanto
longe facti sunt a iusticia: Sed quid
nocuerūt eis quibus persequendo
ꝓpinquauerūt. quādo interior est
ꝓpinquatio domini eorum a quo nul
latenus deserūtur: Deniq3 sequitur
Prope es tu domine. ⁊ oēs vie tue
veritas: Eciam in tribulationibus
suis q̄ eas nō inmerito patiūtur tri
buere deo veritatem sanctoꝝ est vsi
tata confessio. ita regina hester. ita
sanctus daniel. ita tres viri in cami=
no. ita eoꝝ sanctitatis alij socij con
fitentur: Queri autem potest quo=
modo hic dictum sit om̄s vie tue ve
ritas: cum in alio psalmo legatur. v
niuerse vie domini misericordia et
veritas: Sed erga scōs ⁊ vniuerse
vie dn̄i misericordia. ⁊ vniuerse vie
dn̄i veritas. quia ⁊ in iudicando sub
uenit. atq3 ita nō deest misericordia
⁊ in miserādo id exhibet quod pro
misit. ne veritas desit. Erga aūt oēs
⁊ quos liberat ⁊ quos dampnat oēs
vie dn̄i misericordia ⁊ veritas. quia
vbi nō miseretur vindicte veritas ex
hibetur. Multos quippe inmeritos
liberat. imeritū aūt neminem dāp=
nat: Ab initio cognoui inquit de
testionijs tuis. q᷑ ieternū fundasti
ea. Qđ grecꝰ ait catharcas. aliq̄ nr̄i ab
initio. aliq̄ initio. aliq̄ i initijs iīꝑtati sr̄. s3
q̄ pl'alit h̄ dicē maluert grecā locuti
oē3 secuti sr̄. latiē āt ligue illud potiꝰ
vsitatū ē vt ab iicō l'i iicō dica᷑ qđ ca
tharcas grece q̄si pl'alit s3 adu̇bialit
di᷑. q̄le ē apđ nos cū diciꝰ. alias h̄ faci
o. pl'alē numeꝝ fei. gn̄is dicē videm᷑.
s3 adu̇biū ē ⁊ siḡt alio tp̄e: Quid est
ergo ab iicio cognoui. vel potiꝰ vt ⁊

nos aduerbialiter id dicamus. initio cognoui de testimonijs tuis quia ineternum fundasti ea: Testimonia domini ineternum ab illo dicit fundata. et hec initio cognouisse testatur. nec aliunde cognouisse quam de ipsis utique testimonijs: Que sunt ista testimonia. nisi quibus testatus est deus daturum se regnum suis filijs sempiternum? Et quia hoc i unigenito se daturum esse testatus est. de quo dictum est. et regni eius non erit finis. ipsa testimonia dixit ineternum esse fundata. quia id quod per ea deus promisit eternum est. Nam per seipsa testimonia tunc non erunt necessaria. quando res ipsa videbitur propter quam credendam nunc testimonia requiruntur. et ideo bene intelligitur dictum. fundasti ea. quia in christo vera monstrantur Fundamentum enim aliud nemo potest ponere preter id quod positum est. quod est christus ihesus Unde hoc ergo iste initio cognouit. nisi quia ecclesia loquitur que terris non defuit ab initio generis humani. cuius primicie abel sanctus est immolatus. et ipse in testimonium futuri sanguinis mediatoris ab impio fratre fundendi. Nam et illud ab initio dictum est. erunt duo in carne una. quod magnum sacramentum apostolus paulus exponens. ego inquit dico in christo et in ecclesia.

Explicit sermo vicesimusnonus Incipit sermo tricesimus. de versu psalmi. vide humilitatem meam et eripe me etc.

Nemo in christi corpore constitutus a se alienam arbitretur esse hanc vocem. quoniam reuera totum christi corpus in hac humilitate positum dicit: Unde et psalmi huius incipit lectio. de qua nunc disputare suscepimus Uide humilitatem meam et eripe me. quia legem tuam non sum oblitus. Hoc loco nullam dei legem conuenientius intelligimus. nisi quia immobiliter fixum est. vt omnis qui se exaltat humiliabitur et omnis qui se humiliat exaltetur Superbus ergo malis vt humilietur innectitur. humilis a malis vt exaltetur eripitur. Iudica inquit iudicium meum et redime me Superior quodammodo sentencia repetita est Quod enim ait. vide humilitatem meam. hoc est iudica iudicium meum et quod ait et eripe me. hoc est et redime me: Quod vero supra dictum est quia legem tuam non sum oblitus. huic congruit quod infra est Propter eloquium tuum viuifica me Ipsum enim eloquium est lex dei quam non est oblitus vt se exaltandus humiliaret Ad ipsam vero exaltationem pertinet quod ait viuifica me. quia sanctorum exaltatio vita eterna est Longe est inquit a peccatoribus salus. quia iustificationes tuas non exquisierunt. Quis enim te discernit o tu qui dixisti longe est a peccatoribus salus? Quis te discernit a peccatoribus. vt non a te longe sed tecum sit salus? Hoc te nempe discernit. quia id quod isti non egerunt ipse fecisti. hoc est dei iustificationes exquisisti. Quid enim habes quod non accepisti? Nonne tu es qui paulo ante dicebas. clamaui in toto corde meo exaudi me domine iustificationes tuas requiram? Ergo ab illo ad quem clamasti vt eas exquireres accepisti. Ipse te igitur discernit ab eis. a quibus propterea longe est salus. quia iustificationes dei non exquisierunt. Uidit hoc eciam ipse. neque enim ego viderem nisi in ipso essem. Corporis enim christi verba ista sunt. cuius membra sumus. Uidit hoc inquam. continuo que subiecit. Miserationes tue multe domine. Eciam hoc ergo quod exquirimus iustificationes tuas pertinet ad miserationes tuas Secundum iudicium tuum viuifica me. Noui enim quia et iudicium tuum sine tua miseratione non erit super me. Mul-

ti psequētes me ꝛ tribulātes me . a testiōnijs tuis nō decliāui: Factuȝ est. nouimus recolim⁹ agnoscimus Purpurata est vniūsa terra sangui ne martirū. floret celū coronis martirꝝ. ornate sunt eccl'e memorijs mtirū. insignita sunt tempa natalibus martirꝝ. crebrescūt sanitates meritꝫ martirꝝ Vñ hoc. nisi quia ipletum ē qđ pdictū est de hoie isto toto terrarū orbe diffuso. multi psecptes me ꝛ tribulātes me. a testiōnijs tuis nō decliāui. Agnoscim⁹ ꝛ grās agimus dño deo nostro Tu nāqȝ homo tu i alio psalmo tu ipē dixisti. nisi q̄a dominus erat in nobis fortasse viuos ab sorbuissent nos Ecce quare ab eius testiōnijs nō decliāsti. ꝛ ad palmam supne vocatiōis inter manꝰ mltorꝝ psecptiū tribulātiū qȝ veisti: Uidi inqt insensatos ꝛ tabescebā. vel sicꝫ alij codices hñt. vidi nō obseruātes pactū. ꝛ hoc plures hñt. Sed qui sꝫ q̄ pactum nō obseruauerūt. nisi qui decliāuerūt a testiōnijs dei tribulatioēs mltorꝝ psecptiū nō ferētes. Hoc est āt pactū. vt q̄ vicerit coroētur: Hoc pactū nō obseruauerūt. q̄ psecutioēm nō tolerātes a testimonijs dei negādo decliāuerūt Hos ḡ iste vidit ꝛ tabescebat. q̄a diligebat. zelus ille ē em̄ bon⁹ de amoē veniēs nō liuore: In q̄ em̄ nō seruauerunt pactū secut⁹ adiūxit Quia eloquia tua nō custodierūt: Ea q̄ppe in tribulatiōib⁹ negauerūt. ꝛ cōmendat se iste differēs ab eis ac dicit: Uide q̄m̄ mādata tua dilexi Nō ait eloquia vel testiōnia nō negaui. quod martires facere cogebātur. ꝛ nō faciētes intolerabilia patiebātur. sed hoc dixit vbi fructus est omniū passionum. quia si tradidero corp⁹ meum vt ardeam. caritatem autem n̄ habeaȝ nichil michi pdest. Hanc iste cōmedās ait. vide q̄m̄ mandata tua dilexi Deniqȝ postulauit pmium: Omniē in tua misericordia viuifica me Isti mortificāt. tu viuifica. Sed si pmiū poscitur in miā qđ reddere dēt iusticia. q̄tomagis impēsa ē miā vt optiēretur cui pmiū debet ipsa victoria Principium inquit vborꝝ tuorꝝ veritas. ineternū ōnia iudicia iusticie tue A veritate inquit tua vba pcedūt. ꝛ idō veracia sunt ꝛ neminem fallūt qb⁹ pnūciatur vita iusto pena impio. Hec sꝫ q̄ppe ineternū iudicia iusticie dei:

Explicit sermo tricesim⁹ Incipit sermo tricesim⁹ pm⁹. de versu psalmi. principes psecuti sunt me gratis ꝛc.

Quas psecutiones a regibus terre corpus xpristi hoc est sancta eccl'a ptulerit nouim⁹. agnoscam⁹ ḡ hic eciā eius vba dicētis: Principes psecuti sꝫ me gratis. ꝛ a vbis tuis formidauit cor meum: Quid em̄ xpiāi leserāt regna terrena q̄uis eis regna celorꝝ pmiserit rex eorꝝ: Quid inquā leserāt regna terrena: Nūqd eorꝝ rex milites suos phibuit ipēdere exhibē q̄ debēt regib⁹ terre: Nōne de h̄ sibi calūpniā molietib⁹ iudeis ait. reddite cesari q̄ cesaris sꝫ. ꝛ deo q̄ dei sꝫ: Nōne tributū de ore piscis eciā ipē psoluit: Nōne pcursor ei⁹ militib⁹ regni hui⁹ qđ facere deberēt p eterna salute q̄rētib⁹ nō ait. cingulū soluite. arma picite. regem vestrum deserite vt possitis domino militare. sed ait neminem concusseritis. nulli calumpniam feceritis sufficiat vobis stipēdiū vr̄m: Nōne vnus militū ei⁹ ꝛ dilcissimus comes ei⁹ cōmilitōib⁹ suis ꝛ q̄dam

modo xpristi puincialibus dixit. omnis anima potestatib⁹ sublimioribus subdita sit: Et paulopost ait. Reddite oibus debita. cui tributuz tributum. cui vectigal vectigal. cui timorem timorem. cui honore honore. nemi qcq̄ debeatis nisi vt iuicem diligatis Nōne pcepit vt p ipsis eciā regibus oraret eccl'a: Quid g eos xpristiani offenderūt: Quod debitū nō reddiderūt: In quo xpiani nō sunt terrenis regibus obsecuti: Ergo terreni reges xpristianos gratis psecuti sunt. Sed quod subiecit attende Et a verbis tuis formidauit cor meū: Habuerūt quidem ⁊ illi verba minātia. expello. pscribo. occido. vnguibus torqo. ignib⁹ terreo. bestijs subrigo. mēbra dilanio. sed tua me pocius verba terruerūt. nolite timere eos qui corpus occidūt. postea nō hñt quid faciāt. sed eū timete qui habet potestatem ⁊ corpus ⁊ aiām pdere in gehennaz: Ab hijs verbis tuis formidauit cor meū. ⁊ cōtempsi homiēm psecutorem meū. ⁊ vici dyabolū seductorē meum: Deinde sequitur Exultabo ego sup eloquia tua sicut q inuenit spolia multa: Per ea verba vicit a quibus formidauit: Vict⁹ eni spolia detrahūtur. sicut victus ⁊ spoliatus est ille de quo dicitur in euāgelio. nemo intrat in domū fortis vt vasa eius diripiat. nisi pus alligauerit fortem Sed spolia multa inuēta sunt. quādo paciētiā mirati martir eciā q psecuti sunt crediderūt. ⁊ q regem nostrum detrimētū militū ei⁹ sunt dampnificare moliti. ab illo sūt insuper acquisiti Quisqs ergo a verbis dei. ne in certamie vincatur formidat sup eadē vba victor exultat: Nā ne putaēm⁹ ex illa formidie odium vboz dei potuisse surripe. q̄uis iā dixit. exultaui super eloqa tua. qd vtiqz nō dicēt si odiret ea. tn adhuc addit ⁊ dicit: Iniusticiā odio habui ⁊ abhomīatus sum. legē āt tuaz dilexi: Nēpe a vbis eius illa formido nō fecit eorūdē vboz odiū. sed itegrā tenuit caritatē: Neqz eni lex dei nō sunt verba ⁊ eloqa dei. Absit ergo vt timore peat amor. vbi cast⁹ est timor Sic prēs a filijs pijs ⁊ timētur ⁊ amātur. sic pudica cōiunx virū ⁊ timet ne ab illo deseratur. et amat vt fruatur Si ergo pater homo ⁊ cōiūx homo ⁊ timeri ⁊ amari dēt. mltomagis pr̄ noster qui in celis est. ⁊ ille spōsus nō carne pre filijs homim sed virtute formosus A qbus eni diligitur lex dei. nisi a qbus diligitur deus: Et quid habet bonis filijs triste lex pris: An qm quē diligit corripit. ⁊ flagellat oēm filiū quē recipit: At qui hec iudicia respuit. pmissa nō recipit Paterna ergo iudicia laudētur ⁊ in flagello. si pmissa diligūtur in premio: Ita plane fecit iste qui dicit: Septies in die laudaui te sup iudicia iusticie tue: Septies in die qd ait significat semp Solet esse qppe iste numer⁹ vniūsitatis indicium. pter qd sex diebus diuiē opatiōis septim⁹ adiect⁹ est qetis. ⁊ p septē dies currētes et pcurrēt es tpa vniuersa voluūtur Nec ob aliud dictū est septies cadet iustus et resurget. id ē nō perit iust⁹ modis ōib⁹ hūiliat⁹ sed nō puaricat⁹. alioquin nō erit iust⁹. Nā p ōni genere tribulatiōis qua in cōspectu hoim deicit² positū ē septies cadit. ⁊ p eo qp ex ipis ōib⁹ tbulatiōib⁹ pficit positū ē resurget. Satis illustrat in eo libro consequens sentencia pcedētē Ibi eni seqtur. impij autē ifirmabū

tur in malis Hoc est itaqꝫ iusto sep ties cadē ⁊ resurgē.in oībꝰ malis nō infirmari: Merito igitur septies in die laudauit eccl'a deū sup iudicia ius ticie ipsiꝰ. qa cū tēpꝰ eēt vt iudiciū incipet a domo domi.i oībus tribula tiōibꝰ nō infirmata sed coronis mti rū gloriata ē. Pax multa inqt dili gētibus legē tuā ⁊ nō est eis scādalū. Vtꝝ ipa lex diligētibꝰ scādalū nō est. an diligētibꝰ eam nullū est vndecūqꝫ scādalum: Sed vtrūqꝫ rcē intelligitꝛ: Qui em̄ diligit dei legē eciā qđ in ea nō intelligit honorat. ⁊ qđ ei sonare videtur absurde. se potius nō intel ligere ⁊ aliqd magnū latere ibi iudi-cat. ideo lex dei nō est ei scādalum: Vt āt nullū scādalū oīno patiatur. nō sic hoīes scē cuiusqꝫ pfessiōis at tēdat. vt fides eius ex eoꝝ moribus pēdeat. ne aliqbus cadētibꝰ quos p magno hēbat. ipe scādalo pereat. sꝫ ipam dei legem diligat. ⁊ erit ei pax multa nullū qꝫ scādalū: Securus ei diligit eā. in qua eciam si multi pec-cāt peccaē ipsa nō nouit. Expecta bā inquit salutare tuū dn̄e ⁊ māda-ta tua dilexi: Quid em̄ iustis pfuissꝫ ātiquis dei dilexisse mādata.nisi eos xps q̄ est dei salutaē libeāsset.cꝰ eciaꝫ spū imptito mādata dei diligere po tuerūt: Si ergo ātiqui iusti expecta bāt salutare dei q̄a mādata eiꝰ dilexe rāt. q̄tomagis necessarius eāt ihs hoc est salutaē dei saluis faciēdis eis qui mādata eius nō dilexerūt: Po-test ista eciā sanctis istoꝝ temporū ex quo grā reuelata euāgelium pre-dicatur cōgruere pphetia: Expectāt em̄ xpm qui mādata dei diligunt. vt cū xpristus apparuerit vita nostra tūc ⁊ nos appareamus cum illo in gloria: Custodiuit inquit anima mea testimonia tua ⁊ dilexit ea val-de. vel sicut nōnulli codices hn̄t.di-lexit. vt sb audiatur anima mea Cus todiūtur testimonia dei dū nō negā tur. hoc ē martirū officiū. quia tes-timonia grece martiria nūcupātur: Sed q̄a p testiōnijs dei eciā flāmis cōcremari sine caritate nichil pdest ideo addidit. ⁊ dilexit ea valde: Su-pra āt dixerat. mādata tua dilexi. de inde sequēti versu testiōnia ⁊ custodi ui ⁊ dilexi. postea ⁊ mādata ⁊ testiō nia custodiui: Ait em̄. Custodiui mādata tua ⁊ testiōnia tua Qui em̄ diligit ipe veraciter libenter qꝫ custo dit: Plerūqꝫ em̄ dū mādata dei cus todiūtur fiūt inimici cōtra quoꝝ vo lūtatē custodiūtur: Tūc vero forti ter ⁊ testiōnia custodiēda sꝫ. ne pse-quētibꝰ inimicis negentur: Cum er-go se iste vtrumqꝫ fecisse dixisset. dō tribuit vnde fecit adiungendo atqꝫ dicendo: Quia omnes vie mee in conspectu tuo domine: Ideo inqt custodiui mandata tua ⁊ testimōia tua. quia omnes vie mee in conspec tu tuo. Tanquam diceret: Si auer tisses a me faciem tuam. fierem cō turbatus. nec tua mandata ⁊ testi-monia custodirem: Custodiui er-go. quia omnes vie mee in conspec tu tuo: Propicio quippe ⁊ adiuuā te conspectu voluit intelligi deum. videre vias suas. sicut orauit qui dixit. ne auertas faciem tuam a me. Nam vtiqꝫ facies domini est ⁊ su-per facientes mala. sed vt perdat de terra memoriā eorum. Non sic pro fecto iste dixit vias suas ab illo vide ri. sed sicut nouit dominus vias ius torum. ⁊ sicut ait moysi. scio te pre omnibus: Nam si hoc eum nō adiu uaret gradientem. qꝫ eiꝰ vie sꝫ in cō-specū dei. nō dicēt iō se custodisse mā data ⁊ testiōnia eius. q̄a oēs vie sue

in conſpectu ſunt dn̄i Nouit em̄ au
dire. ſeruite dn̄o in timore ⁊ exulta-
te ei cū tremoꝛe. apphēdite diſcipli-
nā ne qn̄ iraſcatur dn̄s ⁊ ꝑeatis de
via iuſta. q̇a niſi in cōſpectu dn̄i eēt
via iuſta nō eēt: Nā hūc timorem ⁊
tremorē ap̄l's eciā paulus imponit
eis quibus dicit. cū timoꝛe ⁊ tremoꝛe
veſtrā ipoꝝ ſalutē opami. Et cur h̄
dixerit aperiens. deus eſt em̄ inquit
qui opatur in vobis. ⁊ velle ⁊ opari
ꝓ bōa volūtate Ad hoc ſunt q̊ in cō
ſpectu dn̄i vie iuſtorum vt dirigat
greſſus eoꝝ. qm̄ ipe ſunt vie domi ꝺ
quibus ſcriptū eſt in prouerbijs. vi
as āt q̄ a dextris ſunt nouit domin⁹
ꝑuerſe ſunt āt inq̇t que a ſiniſtris.
vt intelligeremus ꝙ eas nō nouerit
dn̄s: ꝓpter qd̄ ꝑuerſis dicturus eſt
nō noui vos. Porro vt oñderet q̊
fructu vias q̄ a dextris ſunt id ē iuſ-
torū nouerit dn̄s. cōtinuo ſubiecit
ipſe em̄ rectos faciet curſus tuos. ⁊
itinera tua in pace ꝓducet Ecce q̄re
ait eciā iſte. cuſtodiui mādata tua ⁊
teſtiōnia tua Et velud quereremus
hoc vn̄ potuerit. q̇a oēs iq̇t vie mee
in cōſpcū tuo dn̄e:

Expl'. ſermo triceſim⁹ pm⁹ Inci
pit ſermo triceſim⁹ ij. de v̄ſu pſalmi
aꝓpinquet orō mea in conſpcū tuo
dn̄e ⁊c.

Vocem nūc orātis audiam⁹.
qm̄ q̇s oret forte nouimus.
⁊ noſipōs ſi reprobi nō ſum⁹ in mē
bris hui⁹ orātis agnoſcimus: Ap
ꝓpinquet orō mea in cōſpectu tuo
dn̄e. id ē orō mea q̄ fit in cōſpcū tuo
aꝓpinquet tibi Prope ē ei dn̄s hijs
q̇ obtriuerūt cor. Secūdū eloquꝫ
tuum da michi intellectū: Promiſ-
ſum petit. nam hoc ait ſcd̄m eloqui
um tuum. tanꝙ diceret ſcd̄m ꝓmiſ
ſum tuum. Promiſit em̄ hoc dn̄s v
bi ait. intellectū dabo tibi Intret
poſtulatio mea in cōſpectu tuo do-
mīe ſecundum eloquium tuū eripe
me: Repetit quodammodo quod
petiuit. Nam quod prius dixerat.
aꝓpinquet oratio mea in conſpectu
tuo dn̄e. huic ſimile eſt qd̄ ait poſte
rius. intret poſtulatio mea in con-
ſpectu tuo domīe. ⁊ quod prius ſe-
cūdum eloquiū tuū da michi intel-
lectū. huic cōgruit qd̄ poſterius. ſe
cūdum eloquiū tuū eripe me. Acci-
piendo q̇ppe intellectū eripitur. qui
ꝑ ſeipſum nō intelligendo decipitur
Eructabunt inq̇t labia mea ymp
nū cū docueris me iuſtificationes
tuas: Nouim⁹ q̄admodū doceat
eos deus qui ſunt docibiles dei.
Omnis em̄ qui audiuit a p̄re ⁊ didi
cit: venit ad eum qui iuſtificat im-
piū. vt non ſolum memoria retinen
do verum eciam faciendo cuſtodiat
iuſtificationes dei: Sic enim qui
gloriatur non in ſeipſo ſed in domi-
no gloriatur. ympnus ꝗ eructatur
Sed iam quia didicit ⁊ laudauit doc
torem deum. deinde vult docere
Pronūciabit inquit lingua mea e
loquia tua. quia omnia mandata tu
a iudicia: Cum hec ſe ꝓnūciaturū
dicit vtiꝗ miniſter fit verbi Qm̄uiſ
em̄ deus doceat intrinſecus. tamen
fides ex auditu eſt Et quomodo au
diunt niſi a predicante: Neꝗ enim
quia deus dat incrementum. ideo n̄
eſt plantandum neꝗ rigandū Scit
em̄ q̄ ꝑicula. ſecutura ſint a cōtradi-
cētib⁹ ⁊ ꝑſeq̄ntib⁹. cū fuerit ꝓnūcia
tor eloq̇oꝝ dei. ꝓpt̄ qd̄ adiūxit Fi
at man⁹ tua vt ſaluū me faciat. quia
mādata tua elegi. vt n̄ timerē. nec ſo
lū cor meū teneret. ſꝫ lingua eciā ꝓ-
nūciaret eloq̇a tua. mandata tua e
legi. timorem ꝗ amore cōpreſſi Fi-

at q̃ manus tua. vt saluū me de ma
nu facias aliena: Sic ãt de⁹ saluos
mtires fecit. cū eos in anima nō p̄
misit occidi Nam scōm carnē vana
salus hois: Potest ꝛ sic accipi fiat
manus tua. vt manus dei xp̄s itelli
gatur. iuxta illud ysaye. ꝛ brachium
dn̄i cui reuelatū ē: Nō em̄ eãt fact⁹
vnigenit⁹ cū p eū facta sunt oīa. ſ
factus est ex semiē dauid vt eēt ihs
id est saluator q̃ iam erat creator:
Sed cū familiare sit scripture fiat
manus tua ꝛ facta ē manus domi.
nescio vtrū possit hic sensus in eis lo
cis oībus optineri. Sane vbi audia
m⁹ qđ seq̄tur: Concupiui salutare
tuū dn̄e. eciā nolētib⁹ oīb⁹ iimicis sa
lutaē dei nobis xp̄s occurrat: Ipm
se cōcupisse iusti ãtiq̄ veracissiē cōfi
tētur. ipm cōcupiuit eccl'a vētur de
visceribus matris. ipm concupiscit ec
clesia vētur a dextera p̄ris Subiun
gitur ãt huic sentencie: Et lex tua
meditatio mea. q̃a lex p̄hibet testiō
niū xp̄o Sȝ in hac fide cū corde cre
ditur ad iusticiā ore cōfessio fit ad sa
lutem. fremãt gētes. ppl'i meditet'
inania. occidatur certe caro dū pre
dicat te: Uiuet anima mea ꝛ lau
dabit te. ꝛ iudicia tua adiuuabūt me
Judicia quippe illa sunt q̃ tēp⁹ erat
vt inciperēt a domo dn̄i: Sed adiu
uabūt me inq̃t Et q̃s nō videat q̃ntū
adiuuerit eccl'am sanguis eccl'e. q̃ta
ex illa semente seges toto orbe sur
rexerit: Nouissime p̄rsus aperiens
q̃ p̄sona p totū psalmū loq̄batur oñ
dit: Erraui inq̃t sicut ouis pdita.
quere seruum tuum quia mandata
tua non sum oblitus: Nonnulli
codices non habent quere. sed viui
fica Una quippe sillaba interest.
est. qua inter se in greco distant ze
son ꝛ zeteson. vñ ꝛ ipsi codices gre
ci variãt Sed quodlibet horum fit.
ouis pdita queratur. ouis pdita vi
uificetur. ppt quam pastor ei⁹ no
nagintanouē dimisit in mōtibus. et
eam querēs iudaicis laceratus est
vepribus. Sed adhuc queritur ad
huc queratur. ex pte inuēta adhuc q̃
ratur Ex ea namq; pte qua dicit iste
mādata tua nō sum oblitus. inuēta
est. sed p eos q̃ mādata dei eligūt col
ligūt diligūt adhuc q̃ritur. ꝛ per sui
pastoris sanguiēm fusum atq; disp
sum in omnibus gentibus inuenit'.
Ut potui q̃tū a dn̄o adiut⁹ sum
psalmū istū magnū ptractaui ꝛ ex
posui. qđ p̄fecto meli⁹ sapiētiores
doctiores q; fecerūt siue facturi sit
nec ideo tamen ei nostr deesse debu
it misteriū. mariē id de me flagitãti
b⁹ fribus quibus sum debitor hui⁹
officij: Nō autē de alfabeto hebreo
vbi octoni versus singulis subiacēt.
litteris. atq; ita psalmus totus con
texitur. nichil dixi. nō sit mir quoniã
nichil quod ad istum p̄prie ptineret
inueni. nō em̄ solus habet has litte
ras: Illud sane sciant qui hoc in gre
ca ꝛ latina scriptura. quoniã nō illic
seruatū ē inuenire nō possunt. om̄s
octo v̄sus in hebraicis codicibus ab
ea q̃ illis prepōitur littera incipere
sicut nobis ab eis qui illas nouerūt
litteras indicatū est. quod m'lto di
ligētius factū est q̃ nostri vel latine
vel punite quos abecedarios vocãt
psalmos facere consuerūt: Nō em̄
oēs v̄sus donec claudatur peryod⁹
sed solos p̄mos ab eadē lrã incipiūt
quā p̄ponūt:

Expl'. ps cētesim⁹ xviij. Incipit
psalmus cētesim⁹ decimusnonus.
qui est ꝛ primus de canticis gradu
um:

Breuis psalmꝰ ⁊ valde vtilis quē mō nobis cātatū audiui mꝰ ⁊ cātādo respōdimꝰ. non diu laborabitis in audiēdo. nec ifruc tuose laborabitis in opando Est eni sicut eiꝰ titulꝰ pnotat cāticū graduū Grece scriptū est anabathinon Gra dꝰ l' descēdētiū sꝫ l' ascēdētiū Sꝫ qdꝰ qmō in hῡs psalmis positi sunt ascē dentes significāt. Intelligamꝰ ergo tāq̄ ascensuri. nec ascensioēs pedibꝰ corpalibus q̄ramus. sed sicut in alio psalmo scriptū est. ascensiones i cor de eꝰ disposuit. in cōuallē ploratioīs in locum quē disposuit Dixit ascen= sioēs Vbi: Id est in corde Vn: A cō valle ploratioēs Et iam q̄ ascendat² tāq̄ deficit sermo huānus. nec expli cari potest forte nec cogitari Audis= tis modo cū aplūs legētur. qd oclūs non vidit. nec auris audiuit. nec i cor hoīs ascendit In cor hoīs non ascē dit. cor hoīs illuc ascendat Ergo qa ocl's non vidit. nec auris audiuit. nᶜ in cor hominis ascēdit. qmō dici pos set q̄ ascendendum est: Idō cum dici nō possit ait in locum quē disposuit. Quid tibi plꝰ dicturꝰ sum: Ait hō p quem spūs scūs loquebat² in locū ta lē ā locum talē Quicq̄d dixero trenū cogitas. humo repis carnē portas. corpꝰ quod corrūpit² aggrauat aiām ⁊ depmit terrena ihabitacio sensum multa cogitantē Cui loquor: Quis auditurꝰ ē. q̄s capiet. vbi erimꝰ post hanc vitā. si in corde ascenderimus: Quia g̃ nemo sperat aliquem ineffa biliter btitudinis locū. quē tibi dispo suit. qui ascensioēs eciā in corde tuo disposuit Sed vbi: In cōualle plora tioīs Cōuallis huilitatem significat mōs celsitudinē significat Est mōs quo ascendamꝰ spūalis q̄dam celsi= tudo Et quis est iste mōs quo ascē=

dimꝰ nisi dominus ihūs xpūs: Ipē tibi fecit paciēdo cōuallē ploratioīs: q̄ fecit montē manendo ascensionis Quid est vallis ploratioīs: Verbum caro factum ē et habitauit in nobis. Quid est vallis ploratioīs: Prebuit pcucienti se maxillā. saturatꝰ est ob pbrῡs Quid ē vallis plorationis: Colaphizatꝰ est. sputus illitꝰ. spinis coronatꝰ. crucifixꝰ ē Hec est vallis ploratioīs vn̄ tibi ascendendū ē. sed quo ascēdendū est: In pricipio erat verbum ⁊ verbū erat apud deū. ⁊ ds erat verbū Ipsum eni verbum caro fcm̄ est ⁊ habitauit in nobis Sic des cendit ad te. ut manēt in se Descēdit ad te ut fiēt tibi cōuallis ploratioīs. mansit in se ut tibi eēt mōs ascensio nis Erit inquit ysayas i nouissimis diebꝰ manifestus mōs dn̄i. patꝰ i ca cumie montiū Ecce quo ascēdendū est: sed noli aliq̄d terrenum cogitare nec q̄ʒ montē audisti alta quedā co= gitas terre. nec cum eū saxū audis ā petram. aliqua duricia a te itelligat². nec cū audis leonē cogites feritatē. nec cū audis agnū cogites pecꝰ Ni chil hoꝝ est in se ⁊ oīa factus est pro te Hinc ergo ascendendū est: ab exē plo ipsīꝰ ad diuinitatē ipīꝰ Exemplū eni tibi fecit. huiliando se Nā qui no lebāt a cōualle ploratioīs ascendere. conpssi sunt ab ipō Preppere eni volebāt habere ascēsum. honores al tos cogitabāt viā huilitatis nō cogi tabāt Intelligat caritas vrā q̄d dico duos discipl'os voluisse ad latēa dni vnū ad dexterā alteꝝ ad sinistrā sedē Vidit eos dn̄s prepropere ⁊ poste re de honoribꝰ cogitare cū priꝰ discē deberēt huiliari ut exaltarent² et ait eis dn̄s Potestis bibē calicē quem ego bibiturꝰ sum: Ipē eni in conual le plorationis biblturꝰ erat calicem

passionis : illi autē non attendentes
huilitatē xp̄i. cōprehendē volebāt al
titudinē xp̄i Reuocauit illos ad viā
tāꝗ aberrantes non vt negaret illis
qđ vellēt. sed vt ostendēt qua veirēt.
Itaqꝫ frēs mei hūc psalmum ascen=
sionis cantemꝰ ascēsuri in corde. qꝛ vt
ascendamꝰ descensum ē ad nos Nā
vidit scalas iacob ⁊ in ipis scalis de=
mōstrati sunt ei ascendētes ⁊ descen
dētes Vtrūqꝫ vidit Possumꝰ putarē
ascendētes visos ꝓficientes: descen
dētes deficiētes. qꝛ ⁊ reuera inueimꝰ
ħ in ppl'o dei. aliꝫ ꝓficiūt. aliꝫ deficiūt
Poterant istos significarē ille scale.
sed forte meliꝰ intelligūtꝛ omnes bo
ni in illis scalis. et ascendentes ⁊ des=
cendētes Non eni frustra non dcm̄
est cadētes. sed descendētes Multū
autē interest inṫ descendē et cadē Nā
qꝛ cecidit adā. ideo descendit xp̄s ille
cecidit ille descēdit. ille cecidit suꝑbia
ille descendit mia Non autem ipe so
lꝰ descendit. et quidē de celo solꝰ ipe
descendit. sed multi imitantes eū sci
descendūt ad nos. et descenderūt ad
nos Nam in quadam altitudie cor=
dis habitabat apl's cū dicēt. siue eni
mente excessimꝰ deo Iam qđ men=
te excesseāt. deo excesseāt. Excedens
eni mente oem̄ huānā fragilitatem.
oem̄ scl'i tꝑalitatem. oia quecūqꝫ nas
cendo et occidendo vanescunt tran=
seuntia hec. habitabat corde i quadā
ineffabili contēplatione quātū po=
tāt. de qua dicit qꝛ audiuit ineffabili
a verba que nō licent hoi loqui. sed t
illa loq̇ nō posset. ipe autem vidē illa
vtcūqꝫ posset. que tibi loq̇ nō posset.
Itaqꝫ si sꝑ manē vellet in eo quod vi
debat. et loq̇ non potāt. te non leua=
ret. vbi et tu possis vidē Quid autē
fecit: Descendit Nam ibi ayt. siue eni
mente excessimus deo siue tēperan
tes sumꝰ vobis Quid est tēperātes
sumꝰ: Sic loq̄mur vt cape possitis.
qꝛ et xp̄s talē se fecit nascendo ⁊ pa=
ciendo. vt possent de illo hoīēs loqui
Quia de hoīē homo facile loquitꝛ. de
deo hō q̄n loq̇tꝛ sic q̊mō est deꝰ: Hō
aūt de hoīē facile loquitꝛ Vt g̊ mag=
ni descenderēt ad paruos et nō illis
tamē loquerētꝛ n̄ magnū. ipe q̇ mag
nus erat fcs est ꝑuus vt de illo mag
ni ꝑuis loq̄rentur Audistis mō qđ di
co cū apl's legētꝛ si aures aduertistis
Dixit ħ nō potui vobis loq̇ q̄si spūāli
bus. sed q̄si carnalibꝰ Ergo spūālibꝰ
in excelsis loquitꝛ. carnalibus aūt vt
loquatꝛ descendit Nam vt sciatis qꝛ
quidā descendit: de illo qui descendit
loquitꝛ Ecce iohēs manentē in se loq̇
tur In ṗncipio erat verbū et verbū
erat apud deū. et deꝰ erat v̂bū Hoc
erat in ṗncipio apud deū. oia ꝑ ipm̄
fcā sunt. ⁊ sine ipo fcm̄ est nichil Ca=
pe si potes. arripe cibus ē Sed dic=
turꝰ es m̄ Ille quidē cibus ē. sed ego
infans sum. lactandus sum vt ydo=
neus fieri possim ad manducādū ci=
bum Ergo qꝛ tu lacte nutriendꝰ es.
ille aūt cibus est. ipe cibus ꝑ carnē t
traiectꝰ ē ad fauces Quomō g̊ cibū
mr̄ comedit vt ꝑ carnē traiciat ad in
fantē lac factū. sic cibꝰ angl'oꝝ dn̄s v̂
bū caro fcm̄ est ⁊ fcs est lac Et dicit
apl's lac vobis potū dedi nō escā. nō
dū eni poteratis. sed nec adhuc qꝛ dē
potestis. Ergo dādo lac descēdit ad
ꝑuulos. ⁊ qꝛ descēdit. descēdentē de=
dit Ait eni. nūq̄ dixi me aliq̇d it vos
scire. n̄ ihm̄ xp̄m et hunc crucifixum:
Quia si dicēt tantū ihm̄ xp̄m. ē ihūs
xp̄ūs eciā scđm diuinitatē scꝫ id qđ
erat v̂bū apđ deū filiꝰ dei ihūs xp̄ūs
sed hūc id ē ħ mō dcm̄. paruuli nō ca
piūt. Quomō g̊ capiūt q̇ lac capiūt:
Ihm̄ xp̄m iq̇t ⁊ hūc crucifixū Suge

qꝺ̇ pro te fcū̄s est ⁊ crescis ad id qꝺ̇ ē Sūt ergo ⁊ ascendētes ⁊ descendentes In illis scalis et ascēdentes sunt et descēdētes Ascēdētes q̇ sunt: Qui ꝓficiūt ad intellectū spūaliū Descendentes q̇ sunt: Qui ꝗuis ꝗtū hoīēs possunt fruantur ītelligēcia spūaliū. tamē descendunt ad ꝑuulos vt talia eis dicant qualia possunt capeꝛ.et lacte nutriti possint ydonei fiei ⁊ validi ad capiendū cibū spūalem Ysayas frēs eciam ipē ad nos de descēdentibꝰ fuit. nā ⁊ ipi gradus eiꝰ descendētes apparēt Cum eni dicēt de spiritu scō. reqescit inquit suꝑ eū spūs sapie et intellcūs. spūs consilij ⁊ fortitudis. sps scientie ⁊ pietatis et sps timoris dn̄i. a sapiēcia cepit vsqꝫ ad timorē descēdit Quomō ille qui docebat a sapia descendit vsqꝫ ad timorē. tu q̇ discis ⁊ ꝓficis a timore ascende ad sapientiā Scriptū ē eni iniciū sapie timor dn̄i Iam g̊ psalmū audite Ecce an̄ ocl'os nrōs ponamꝰ ascēsurū hoīēm Vbi ascēsurꝰ: In corde Vn̄ ascensurū: Ab huilitate. id ē a couallē ploratiōis ī locū quē disposuit Quo ascensurū: Ad illud īeffabile qꝺ̇ cū dici non possit dcm̄ ē in locū quē disposuit Cū g̊ sic cepit homo disponē ascēsum. h̄ dico aptius. cū cepit homo xpianꝰ cogitaē ꝓficē. incipit pati linguas adūsantiū Quicūꝫ illas ⁊ nō dū passꝰ ē. nō dū ꝓficit Quicūqꝫ illas n̄ pacit' nec conat' ꝓficē Vlt nosse qꝺ dicamꝰ: ymmo qꝺ audiamꝰ sil' expiatur Incipiat ꝓficē. īcipiat velle ascēdere. velle cōtēpnē ṫrenā fragilitatē tꝑalē felicitatē scl'i pro nichilo habē. deū solū cogitaē. lucris nō gaudē. a dāpnis n̄ cōtabescē. oīa eciā sua. velle vēdē ⁊ pauꝑibꝰ tribuē ⁊ seq̇ xp̄m Videamꝰ ꝗadmodū paciat' liguas retrahētiū. et ml'ta cōtradicētiū. ⁊ qꝺ ē gravius q̄si cōsulēdo a salute aūtētiū Qui eni cōsulit alicui ad salutē cōsulit. ad id qꝺ̇ ꝓdest consulit. ille aūt q̄si cōsulens retrahit a salute Quia g̊ videt' habē palliū cōsulētis ⁊ habet venenū perimētis. ligua dolosa dicta ē Ascēsurꝰ g̊ cōtra ipās linguas ṗmo deū deꝑcat' Ait enim ¶ psalmus

Ad te dn̄e cū ṫbularer clamavi ⁊ exaudisti me Vn̄ illū exaudiuit: Vt iā cōstitueret eū ad g̊dꝰ ascendēdi Et q̇a iā ascēsurꝰ ē. exauditꝰ qꝺ orat: Dn̄e erue aiām meā a labijs iiustis et a lingua dolosa Que ē ligua dolosa: Sb dolosa habēs ymaginē cōsulēdi. et ꝑniciē nocēdi Ipi st q̇ dicūt et tu h̄ fcūrꝰ es qꝺ̇ nemo fecit et tu solꝰ eris xpianꝰ: Et si ostēderit alijs h̄ facere et legerit euāgeliū vbi p̄cepit dn̄s fieri. et legēit actus apl'orū. illi qꝺ dicūt in ligua sb dolosa et labijs iniqs: Non potēis forte īplere. multū ē qꝺ̇ aggrederis Alij ꝓhibendo deterrēt. alij laudādo plꝰ p̄munt Quia eni talis ē vita que iāꝫ occupauerit mūdū. tāta auctoritas xp̄i ē. vt repḣēdē iā xp̄m nec paganꝰ audeat. legitur ille q̇ repḣendi non p̄t. q̇ dixit. vade vende oīa que habes et distribue pauꝑibus et seq̄re me Xp̄o contradici nō potest. euāgelio cōtradici nō potest. repḣēdi xp̄s nō potest. cōuertit se dolosa ligua ad laudē ꝓhibētē Si laudas hortaē. q̄re laudādo p̄mis: Melīꝰ est vt tu vituperares. ꝗ̄ dolose laudares Quid eni dicēs vituperādo: Absit. feda vita ista est. mala vita ista ē Sed q̇a nosti cū hec dixeris. p̄mi te posse auctoritate euāgelica. cōūtis te ad aliud dissuadēdi genꝰ vt laudādo me falso a vera laude ꝓhibeas ymmo laudando xp̄m a xp̄o ꝓhibeas dicēs. qꝺ est h̄: Ecce illi fecerunt. forte tu non poteris Inci

cipis ascendere. cadis Moñe vide-
tur. serpēs est. dolosa ligua est. vene
num habet Roga cōtra illā si vis as
cendē. et dic deo tuo Dñe erue aiām
meam a labijs iiustis et a lingua do
losa Et dicit tibi dñs tuꝰ Quid da
bitur tibi aut qd apponet' tibi ad lin
guā dolosam. id est qd habeas adū-
sus linguā dolosam. qd apponas lin
gue dolose quo te munias aduersꝰ
liguā dolosam: Quid tibi dabit' aut
qs apponetur: Jnt̄rogauit exercēs.
nam ipe dicturꝰ ē qd int̄rogat Res-
pondit eni subiciens sibi interrogan
ti Sagitte potētis acute. cū carbo-
nibus desolatorijs. vł vastatoribus
Siue desolatorijs dicas siue vasta-
toribꝰ dicas. nam in diuersis codici-
bꝰ diuerse scriptū idem significat Vi
dete vastatores carbones dicūt'. qui
vastando et desolādo ad desolatio-
nē facile pducūt Qui sunt isti carbo
nes: Jntelligat caritas vrā pmo q̄ sī
sagitte Sagitte potētis acute. ver-
ba dei sunt Ecce iaciūt' et transfigūt
corda. sed cū transfixa fuerint corda
sagittis vbi dñi. amor exercitat'. nō
interitꝰ cōpatur Nouit dominꝰ sa-
gittare ad amorē. et nemo pulchriꝰ
sagittat ad amorē. q̄ȝ qui vbo sagit-
tat ymmo sagittat cor amātis vt ad
iuuet amantē sagittat vt faciat amā
tē Sagitte autem sunt cū agimꝰ ver
bis. Carbones aūt vastatores q̄ sīt:
Parū est verbis agere cōtra linguā
subdolā et labia iniqua. par est vbis
agē. et exēplis agendū est. Exēpla sīt
carbones vastatores Et q̄re vasta-
tores dicunt'. breuit' accipiat caritas
vrā Primo q̄mō exēplis agēdū sit vi
dete. Ligua sbdola nichil sic nouit di
cē q̄ magis subdola est. n vide ne non
possis iplere. multū ē a te h̄ aggredi.
Accepisti tu pceptū euangelicū. ha-
bes sagittas. sed carbones nōdū ha
bes Timendū est ne sagitta sola nō
valeat adūsus linguā dolosam. sunt
ꝛ carbones. vtputa incipit tibi eni di
cē ds. tu nō potes. quare ille potest:
Quare alter potuit: Nūq̄ȝ tu delica
tior es illo senatore: Nūq̄ȝ tu īfirmi
or es illo aut illo ī valitudine: Nūq̄ȝ
tu īfirmior femis: Femie potuerūt
viri nō possunt: Delicati diuites po-
tuerunt. paupes non possunt: Sed
ego inquit multum peccaui et mul-
tum pccōr sum Numerantur eciam
qui multū peccauerūt et eo ampliꝰ
amauerūt. quo plura illis dimissa sīt.
quomō dictū est in euāgelio cui mo
dicū dimittitur modicū diligit Cum
ergo fuerint ista enumerata et nois
tim dicti fuerint hoīēs qui potuerūt
ille accepta sagitta in corde acceden-
tibꝰ eciā carbonibꝰ desolatorijs. de-
solat' in illo cogitatio terrena Quid
est eni desolat': Ad desolationē per-
ducitur Erāt autem ī illo multa que
male fronduerāt multe carnales co
gitationes. sclares mlti amores. ipi
vrunt' carbonibꝰ desolatorijs. vt fi-
at purus locus desolatꝰ in cuiꝰ loci
puritate faciat deus edeficiū suū. q̄a
fcā eāt ibi ruina dyaboli. et edificat'
ibi xp̄us Nam quā diu manet ibi dy
abolꝰ non potest edificari xp̄us Ac
cedunt carbones desolatorij et deici
ūt qd male fuāt edificatū. ꝛ desolato
loco accedit structura felicitatꝭ ppe
tue Videte ergo q̄re dicti sunt carbo
nes. q̄a q̄ se cōuertūt ad dñm. de mor
tuis reuiuiscūt Carbones aūt q̄n ac
cendūt'. añq̄ȝ accenderentur extincti
erant Nam extincti carbones mor
tui dicuntur. ardētes viui appellāt'.
Exēpla ergo multorū iiq̄ꝝ qui cōuer
si sīt ad dñm. carbones dicti sīt Audis
hoīēs mirari et dicere. ego illum no

ui q̄ ebriosus fuit. q̄ sceleratus. q̄lis
amator circi. aut āphiteatri. q̄lis frau
dator. mō quomō dō seruit. Quō in
nocens factus est. Noli mirari. car
bo est. Viuū gaudes. quē extinctum
plāgebas Sed quādo laudas viuū.
si nosti laudare. adhibe illū mortuo
vt accendat. id est quicūq; adhuc pi
ger est sequi deū. admoue illi carbo-
nē qui erat extinctus & habeto sagit
tā verbi dei et carbonē vastatorē. vt
occurras labijs iniq̄s et lingue sub-
dole. Quid sequit. Accepit iste sagit
tas ardentes. accipiat carbones vas
tatores. Jā repellit linguā subdolā
et labia iniqua. iam ascēdit gradū. in
cipit pficē. sed adhuc viuit inter ma
los. inter iiq̄s. nondū est area venti-
lata Puta quia triticū fcm ē. nūquid
iā in horreo ē. Adhuc necesse ē mul-
ta palea premat. et q̄tū proficit tan
tū videt maiora scādala in pplō Nā
si nō pficiat. nō videt iniq̄tates. Si
non sit verax xpianus non videt fic
tos Eteni frēs et de illa silitudine h̄
nos docet domin⁹ et de frumētis et
zizanijs Cum aūt creuisset herba et
fructū fecisset. tunc apparuerūt & zy
zania. id ē nulli homini apparēt ma-
li. nisi fact⁹ fuerit ipe bonus. q̄a cum
creuisset herba. et fructū fecisset. tūc
apparuerūt zyzania Jā ergo iste ce-
pit proficere. et cepit vidē malos. et
multa mala que aū non nouāt et cla
mat ad deū Heu me q̄d icolat⁹ me
us lōgiquus fcūs est Multū a te re
cessi. pegrinatio mea fcā ē lōginqua
Nondū veni i pziam illā vbi cū nul-
lo malo victur⁹ sum. nōdū veni in il
lam societatē angeloꝝ vbi scandala
nō timebo. Quaē aūt nōdū sum ibi.
Quia incolat⁹ me⁹ longiquus fcūs
ē. Incolat⁹ pegrinatio ē Jncola. dr̄
q̄ habitat in t̄ra aliena. nō in ciuitate
sua Longinquus inq̄t fcūs est. plō-
gat⁹ incolat⁹ me⁹ Et vbi lōgiquus.
Aliqū frēs mei cū pegrinat hō inter
meliores viuit. q̄ in patria sua for-
te viueret. Sed non sic est qū de illa
ihr̄lm celesti peregrinamur Mutat
enī hō patriā. et aliquando in pegri-
natione illi bn̄ est. iuenit amicos fi-
deles pegrinādo. q̄s i patria inueīre
non potuit. Jnimicos habuit vt de
patria pelleret & cū pegrinaretur in
uenit q̄d non habebat in patria Nō
sic ē patria illa ihr̄lm vbi omnes bo
ni. Quicūq; inde pegrinat inter ma
los ē nec recedere a malis potest. ni
si cū redierit ad societatē angelorū.
vt ibi sit vn̄ pegrinatur. Jbi omnes
iusti et sancti qui fruūtur verbo dei
sine lciōe sine litteris Quod enī nob
per paginas scriptū est. per faciē dei
illi cernūt. Qualis patria. et magna
patria. et miseri sr̄ pegrini ab illa pa-
tria Sed q̄d ait iste. Longiqua fcā ē
pegrinatio mea Maxime eoꝝ vox
est. id ē ipi⁹ eccie q̄ laborat in hac ter
ra. illi⁹ vox est qui clamat a finibus
terre in alio loco psalmi dicens. a fi-
nib⁹ terre ad te clamaui Quis nos-
trū clamat a finib⁹ t̄re. Nec ego. nec
tu. nec ille. sed a finibus terre ipa sola
eccia tota hereditas xpi clamat. quia
eccia hereditas eius Et de eccia dic-
tū est. postula a me et dabo tibi gen
tes hereditatē tuā. et possessionē tuā
t̄minos terre. Si ergo possessio xpi
vsq; ad fines t̄re. et possessio xpi oēs
sancti. et oēs sancti vn⁹ homo i xpo.
quia vnitas sancta in xpo est. ipe vn⁹
homo dicit. a finibus terre ad te cla-
maui cū angeretur cor meū. Hui⁹ g̃
hois lōginq̄ pegrinatio fcā ē int̄ ma
los Et tāq̄ dicēt illi. cū quib⁹ g̃ ha-
bitas vt gemas. pegrinatio mea lō-
ginqua facta est Sed quid si cū bo-

nis? Si cū bonis esset. non dicēt heu me Heu vox est miserie. vox ē calamitatis ⁊ ifelicitatis. sed tamē in spe qua iā vel gemē didicit Multi eni et miseri sunt et nō gemūt. ⁊ pegrināt et redire nolūt. Iste iā volens rediē cognoscit ifelicitatē peregrinatiōis sue. qa agnouit illā redit et ascendere incipit qa cāticū graduū cepit cantare Ubi ergo gemit et inter quos habitat? Inhabitaui cum tabernaculis cedar. Verbum hoc qa hebreū est pculdubio non intellexistis Quid ē ihabitaui cū tabernaculis cedar? Cedar quantū memim⁹ ex interpretatione nominū hebreorum. tenebras significat Interpretatū cedar. latine tenebre dicuntur. Nostis aūt duos filios habuisse abrahā. qs quidem cō memorat apl's. ⁊ ad ymaginem duorū testamentorum esse dicit. vn⁹ ex ancilla erat alter de libera Ex ancilla ysmahel erat. de libera sara. quē suscepit ex despatione per fidem ysaac erat Vterqꝫ ex semine abrahe. sed nō vterqꝫ heres abrahe De abraham natus vnus. sed tamē non hereditat. alter eciam heres nō solum filius sed ⁊ heres In ysmahel sunt omnes qui carnaliter colunt deum ad ipōs eni et vet⁹ testamentū pertinet. quia sic dixit apl's. sub lege volentes esse. legem nō audistis? Scriptū est enim quod abraham duos filios habuit. vnū de ancilla ⁊ vnum de libera. que sunt in allegoria Hec sunt duo testamenta Que sꝫ duo testamenta? Vnū vetus ⁊ alterū nouū Vetus testamētum a deo. et nouū testamentū a deo. quomō de abraham. et ymahel et ysaac. sed ysmahel ad terrenū ysaac ad celeste regnum. ideo vet⁹ pmissiōes habet trenas. terrenam ihrl'm terrenam palestinā. regnū terrenū. salutem terrenam. hostiū subiugationem. habundantiā filiorū. fecunditatē frugū Omnia ista promissiones sunt terrene. in figura spiritualiter intelligunt. quomō ihrl'm terrena vmbra erat regni celestis. et regnum terrenū vmbra erat regni celorum Ysmahel in vmbra. ysaac in luce Si ergo ysmahel in vmbra. nō mirū quia ibi tenebre Pingniores etenim vmbre. tenebre sunt Ergo ysmahel in tenebris ysaac i luce. Quicūqꝫ hic eciam in eccia terrenam felicitatem querūt a deo. adhuc ad ysmahel pertinent Ipsi sunt qui cōtradicunt spiritalibus proficientib⁹ et detrahunt illis. et habent labia iniqua ⁊ linguas subdolas Contra quos rogauit iste ascendens. et appositi sunt ei carbones desolatorij. et sagitte potētis acute Inter illos enim adhuc viuit donec tota area ventiletur. ideo dixit inhabitaui cū tabernaculis cedar Nam et ipa tabernacula ysmahel cedar dicta sunt. Sic habet liber geneseos. sic habet quod cedar ad ysmahel pertinet Ergo ysaac cū ysmahel. id est qui ptinent ad ysaac. inter illos viuunt qui pertinent ad ysmahel. Isti sursum volūt ascendere. illi deorsum volunt premere Isti volare volunt ad deum. illi conantur pēnas euellere Namqꝫ apud apl'm ita dicitur. sed sicut tūc qui secundū carnem nat⁹ erat persequebat eum qui secundū spiritū. ita ⁊ nunc Spūales ergo persecutionē paciūtur a carnalibus Sed quid dicit scriptura? Eice ancillam et filiū ei⁹. non enim heres erit filius ācille cum filio meo ysaac. Sed hoc quod dicit eice quādo erit? Quādo area ceperit ventilari. Modo autē anteqꝫ eiciatur dicit. heu me quod incolat⁹ me⁹. lōginquus fcūs

ē. inhabitaui cū tabernaculis cedar
Et exponit nobis qui sunt isti q̇ per
tinent ad tabernacula cedar Mul=
tū ꝑegrinata est aīa mea Ne ꝑegri=
natione corꝑalē intelligēs aīam dix
it ꝑegrinari Corpus ꝑegrinatꝛ locis
aīa ꝑegrinatur affectibꝰ Si amaue
ris terrā ꝑegrinaris a deo. si amaue
ris deū ascēdis ad eū In caritate dei
ꝛ ꝓxi exercemur vt redeamꝰ ad cari
tatē Si cadamꝰ in terrā. marcessimꝰ
ꝛ putressimꝰ Iste aūt q̇ cecideāt. des
censū ē ad eū vt ascenderet intēdens
tꝑe ꝑegrinationis sue. dixit se ꝑegri
nari ī tabnaculis cedar Quaē: Quia
mltū ꝑegrinata ē aīa mea Ibi ꝑegri
natꝛ. vbi ascēdit nō corꝑe ꝑegrinatꝛ.
non corꝑe ascendit Sed vbi ascēdit:
Ascēsioēs inqt in corde Si ergo as=
cendit in corde. non ascendit Nō as=
cendit per ascensiones cordis. n̄ aīa
que ꝑegrinatur Sed donec ꝑueniat
multū ꝑegrinata ē aīa mea Vbi: In
tabernaculis cedar Cū hijs q̇ ode
rūt pacem eram pacificꝰ Verū vt au
diatis frēs karissimi. non poteritis
ꝓbare q̄ꝫ vera cātetis. nisi ceperitis
facere qd̄ cantastis. Quātumlibet il
lud dicā quomōlibet exponam quali
buscūqꝫ verbis versem. non intrat
in cor eiꝰ. in quo nō est opꝰ eius In
cipite agē. et videte q̇d loq̄mur. Tūc
ad singula v̄ba lacrime ꝓfluēt. tunc
psalmꝰ cātatꝛ. ꝛ facit cor qd̄ ī psalmo
cantatꝛ Quā multi eni sonāt voce et
corde muti sꝰt. ꝛ q̄ꝫ multi tacent labijs
et clamant affectu. quia ad cor homi
nis aures dei Sicꝫ aurēs corꝑales ad
os hoīs. sic cor hominis ad aures dī
Multi clauso ore exaudiūtꝛ ꝛ multi
ī magnis clamoribꝰ nō exaudiūtur.
Affectibꝰ orarē debemꝰ ꝛ dicerē. mltū
peregrinata ē anima mea. cum hijs
qui oderunt pacem eram pacificus.

Quid eni aliud dicimus istis hereti=
cis. nisi cognoscite pacem. amate pa
cem: Iustꝰ vos dicitis. si iusti essetis
inter paleā grana gemeretis. Nam
quia sunt grana in catholica et vera
ḡna sunt. ideo tolerant paleā donec
ventiletur area. q̇a inter paleam cla=
mant. heu me qd̄ incolatus meꝰ lon
ginquus fcūs est. habitaui cū taber
naculis cedar. Inhabitaui inquit cū
palea. sed quomō de palea multꝰ fu=
mus exit. sic cedar tenebre Inhabi=
taui cum tabernaculis cedar. multū
ꝑegrinata est anima mea Frumēto
rū vox est. inter paleas gementi um
Hec loq̄mur illis qui oderūt pacē et
dicimus. cū hijs qui oderūt pacē erā
pacificꝰ. Qui sunt qui oderūt pacē:
Qui conscindūt vnitatē Si enim pa
cē non odissent. in vnitate mānsissent
Sed videlicet ꝓpterea se seꝑauerūt
vt iusti essent. vt non haberent mix=
tos iniustos Aut nostra ē ista vox. ā
illorū elige cuius sit Catholica dicit.
non est dimittenda vnitas. non ē p̄ci
denda eccia dei. iudicabit deꝰ de ma=
lis et bonis postea Si nūc mali a bo
nis seꝑari non possunt. ferendi sunt
ad tꝑs Mali in area nobiscū eē pos
sunt. in horreo non possunt Et forte
hodie qui mali apparent. cras boni
erunt. et qui de bonitate hodie suꝑ=
biūt cras mali inueniuntꝛ Quisquis
ergo humiliter malos ad tēpus fert
ip̄e ꝑueniet ad requiē sempit̄nā Hec
vox catholica est Illorꝫ aūt vox qua
lis est non intelligentiū neqꝫ que lo=
quūtur. neqꝫ de quibus firmant: Ne
tangas inmundū. et qui tetigerit in=
mūdū inquinatur. Separemꝰ nos.
ne cōmisceamur malis Et nos illis.
amate pacē. diligite vnitatē Nesci=
tis a q̄m multis bonis seꝑami. dum
quasi malis calūpniamini Furiunt.

seuiunt.quãdo ista dicimus.nã que-
rũt et mortificare nos Apparuerũt
sepe ipetꝰ eorũ.apparuerunt insidie
Cũ ergo inter isidias illoꝝ viuimꝰ.⁊
quibꝰ dicimꝰ amate pacẽ.aduersan-
tᷣ nobis. nõne vox ista nr̃a ẽ.cũ hẏs
qui oderũt pacẽ erã pacificus Cũ
loquerer illis debellabãt me gratis.
Quid ẽ enĩ fratres debellabant me?
Et parũ erat si nõ addẽt gratis Qui
bus dicimꝰ amate pacẽ.xp̃m amate
nũq̃d dicimus honorate nos? Sed
honorate xp̃m. Nos nolumꝰ hono
rari.sed illũ Nã nos quid sumꝰ? Au-
di paulũ apl̃m.qui tamẽ dicebat illis
puulis.q̊s mali hoĩes.et mali suaso-
res pcidẽ ab vnitate in scismata vo-
lebant Quid eis dicebat ille? Nunq̃d
paulꝰ pro vobis crucifixus ẽ. aut in
nomine pauli baptizati estis? Hoc ⁊
nos dicimꝰ.amate pacẽ amate xp̃m
Si enĩ amant pacẽ.xp̃m amãt Cũ g̊
dicimꝰ amate pacẽ. hoc dicimꝰ ama
te xp̃m Quare? Quia de xp̃o ait apl̃s
ipe ẽ enĩ pax nr̃a.qui fecit vtraq; vnũ
Si g̊ xp̃us ideo pax q̃a fecit vtraq;
vnũ.quare vos de vno fecistis duo?
Quomõ ergo pacifici estis. vt cum
xp̃us faciat.vnũ de duobus.vos fa-
citis de vno duos? Sed q̃a h̃ dicimꝰ
cũ hẏs qui oderũt pacẽ sumꝰ pacifi
ci.et tamẽ illi qui oderũt pacẽ cũ lo-
queremur eis debellabãt nos g̃tis
Explicit psalmꝰ C.xix. Incipit C.xx
SEcũdꝰ est iste psalmꝰ eorum
quoꝝ titulꝰ est cãticũ gradu-
um Pl̃es enĩ sunt significãtes vt iã
in p̃mo eorũ audistis ascẽsum nr̃m.
qui fit in corde ad deũ.in cõualle plo
rationis.id est ab huĩlitate cõtribula
tionis Ascensꝰ enĩ vtilis nobis non
potest esse.nisi primo huĩliati a con-
ualle nobis ascẽdendũ esse memine-
rimus Cõuallis enĩ terre locꝰ est de
pressus. Sicut loca terre alta mon-
tes et colles.ita cõuallis locꝰ huĩlis.
nedũ prepropere et p̃postere queri-
mꝰ exaltari. non ascendamꝰ sed rua
mꝰ Docuit aũt ipe dominꝰ a cõual-
le plorationis ascẽdendũ.qñ pro no
bis huĩliari vsq; ad mortẽ crucis et
pati dignatus ẽ. Hoc exemplũ non
relinquamꝰ Istam cõuallẽ ploratio
nis martyres intellexerũt. Vñ intel-
lexerũt? Vnde? Quia et ipi de conual
le plorationis vt coronarentᷣ ascẽ-
derunt. Congruit et hodierno diei
psalmꝰ iste canticũ graduũ .De illis
enĩ dictũ est.eũtes ibãt et flebãt mit
tentes semina sua. Hec est cõuallis
plorationis. vbi a flentibꝰ mittuntᷣ
semina Que sunt aũt semina? Bona
opa in ista tribulatione terrena Qui
bene opantᷣ in cõualle plorationis.
sil'is est hoĩ seminãti per yemẽ Nũ
q̃d frigoẽ ab ope deterretᷣ? Sic pres
suris mũdi non debemꝰ a bono ope
deterreri. quia vides q̃d sequitᷣ Eun
tes inq̃t ibant et flebãt mittentes se
mina sua. Valde miseri si sp̃ flebant.
valde miseri si nũq̃ de lacrimis libe-
randi Sed vide q̃d sequitᷣ Veniẽtes
aũt venient in exultatione.portãtes
germina sua Nichil aliud istis cãti-
cis docemur frẽs q̃ ascendẽ.sed ascẽ
dere in corde.in affectu bono. in fide
et spe et caritate.in desiderio ppetui
tatis et vite eterne Si ascẽditur.cõ-
gruit nos dicẽ.quomõ ascendẽdũ sit
Quãta terribiliora lecta de euãgelio
audiuit caritas vestra.videtis certe.
quia hora dñi sicut fur ĩ nocte ita ve
niet Si sciret iq̃t paterfamilias qua
hora fur veniret. amẽ dico vobis q̃a
nõ pateretur perfodere parietẽ suũ.
Dicitis modo Quis ergo nouit qua
hora veniet.quia hora sicut fur erit?
Nescitis qua hora veniat.semper vi

gila. vt quod nescis qn̄ veīat. parat̄ te iueniat cū venerit ꝛ ad hoc forte nescis. qn̄ venturꝰ est. vt semꝑ parat̄ sis. Illū eni patrē familias subito occupabit hora illa. q̄ pater familias supbꝰ significatus ē Noli velle esse pr̄fa milias. et non te subito illa hora occupabit Et quid ero inq̄s? Quale audisti de psalmo pauper et dolēs ego sum Si eni pauper et dolēs eris. nō eris pater familias. quē illa hora subito inueniet. ꝛ subito premet. Patres familias eni sunt illi qui p̄sumentes de cupiditatibus suis. et in delicijs huius scl'i defluentes tument. et eriguntur aduersus humiles. et insultant in scis intelligentibus angustā viam que ducit ad vitam Talibus eni veniet illa hora subito. quia tales erant in diebus noe quoꝝ dierū cōmemo rationē audistis factā ī euāgelio. sic erit aduentꝰ filij hominis inq̄t quomō in diebus noe. manducabāt. bibebant. nubebant. vxores ducebant. nouellabant. edificabant. donec itro ījt noe in archam. et venit diluuiū et ꝑdidit omnes Quid ergo? Oēs peribunt qui ista faciunt. q̄ nubunt. qui vxores ducunt. qui nouellant. q̄ edificant? Non Sed qui de hijs presumūt. sed qui ista deo preferūt sed qui ꝓpter hec offendē deū cito parati sunt At vero q̄ istis oībus aut nō vtūtur ā vtūt̄ tāꝗ̄ nō vtētes plꝰ p̄sumētes de illo q̄ dedit ꝗ̄ de hijs q̄ data sūt et intelligentes in hijs eiꝰ cōsolationē et miām ꝛ non occupati donis ne a donatore ruerēt. qui tales sūt non illos inuenit inparatos hora illa sicut fur Talibꝰ dixit apl's. vos aūt non estis in tenebris. vt dies ille vos tāꝗ̄ fur cōprehēdat. oēs enim vos filij lucis estis. et filij diei Ideo dominꝰ cū diceret timendā eē horā sicut furē noctem posuit Et apl's ita ait. quia hora domini sicut fur in nocte ita veniet. Non vis vt te inueīat noli eē in nocte Quid est noli esse in nocte? Filij lucis estis et filij diei. non sumus noctis neq̧ tenebrarū Qui sunt filij noctis et tenebrarū? Iniqui. ipij. infideles. Sed et ipi audiant anteꝗ̄ veniat hora. et dicat illis aplūs. fuistis aliquādo tenebre nūc autē lux in domino Sicut iste psalmꝰ habet euigilēt iam illuminati sunt montes quid adhuc dormiunt?

¶ psalmus

Leuent oculos suos i mōtes. vn̄ veniet auxiliū illis. Quid ē iam illuminati sunt mōtes? Iam ortus est sol iusticie. iā ab apl'is predicatū est euāgeliū. p̄dicate sunt scripture. patuerūt omnia sacramēta cōscissum est velū. patuit secretū tēp i iā tandē leuent oculos suos in montes. vnde veīet auxiliū illis. Hoc eni precipit illis iste psalmꝰ scōs de hijs qui scribuntur canticū graduū Sed non rursus presumant de montibꝰ. quia ipi montes. non a se lucent. sed ab illo lucēt de quo dictū est. erat lumē verū. qd̄ illuiāt oēm hominē veientē in hunc mundū Montes possunt intelligi hoīēs magni. hoīēs clari. Et q̄s maior est iohāne baptista? Qualis ille mōs erat de quo dn̄s dicit. in natis mulierū nemo exsurrexit maior iohāne baptista. Vides certe istum magnū montē. lucentē. audi cōfitentē. Quid confitentē? Nos oēs inq̄t de plenitudine eius accepimꝰ De cuius ergo plenitudine acceperunt montes. ab illo est tibi auxiliū. non a montibꝰ. in q̄s tamē nisi leuaueris oculos ꝑ scripturas. nō admoueberis vt ab illo illumiēris Cāta ergo qd̄ sequitur. si vis audire vt firmissiē ponas pedes in gradibus

ne ĩ illa aſſenſione aut fatigeris. aut
lapſus cadas. dic q̇d ſequitur Ne
des ad mouendū pedē meū Vñ mo
uentur pedes: Vñ motus eſt pes illi
qui eãt in ꝑadyſo. Sed p̄ns attende.
vnde motꝰ eſt ille q̇ eãt inter anglos
et moto pede cecidit. et de anglo fac
tus eſt dyabolꝰ Moto eni pede ce-
cidit Quere vñ cecidit Supbia ceci-
dit Nõ g̊ mouet pedē niſi ſupbia ad
ruinã. non mouet pedē ṅ ſupbia. Ad
ambulãdū et ꝓficiendū caritas mo
uet pedē. ad cadendū ſupbia mouet.
Ideo et ille q̇d dicit in pſalmo: Filij
autē hoim ſub tegmie alarū tuarum
ſperabūt Si ſb tegmie. ſemp huiles.
ſp de deo ſperantes. ſp de ſe non p̄ſu
mentes. Sub tegmie alaꝝ tuaꝝ ſpa
būt. non enim a ſe faciantꝛ vt bti ſint
Sed q̇d ſequitꝛ: Inebriabūtꝛ ab vber
tate domꝰ tue. ⁊ torrente deliciaꝝ tu
aꝝ potabis eos Ecce ſitientes. ecce
inebriati. ecce ſitiūt. ecce bibūt. ſed nõ
a ſe bibūt. nec ipi ſibi ſunt fons Sed
vñ bibūt: Sb tegmie alaꝝ tuaꝝ ſpa-
būt Si ſub alis huiles ſunt. Quare:
Quia apud te inq̇t fons vite Non g̊
a ſe irriganꝛ mõtes. ſicut a ſe nõ illuĩ
antꝛ montes Nam vide q̇d ſequitur
In luĩe. tuo videbimꝰ lumē. Si g̊ in
lumine ipiꝰ videbimꝰ lumē. q̇s cadit
a luĩe. niſi cui ipe non ē lumē: Et qui
voluerit ſibi eē lumē. ipe cadit a luĩe
quo illuĩatur Ideo ſciens nõ cadere
niſi eū qui ſibi wlt lucē cū ſit ꝑ ſe te-
nebre. ſtatim ſbiecit. nõ veiat m̄ pes
ſupbie. et manus pccõris non mo-
ueat me. id eſt mutatio peccatorum
non moueat me. vt cadã a te Quare
timuiſti et dixiſti non veniat m̄ pes
ſupbie: Sequitꝛ Ibi ceciderūt oēs q̇
opãtꝛ iiquitatē. q̊s vides opari iiq̇ta
tē iã dãpnati ſc̄ Sed vt dãpnarētꝛ v
bi ceciderūt: Cū illis veit pes ſupbie

Recte g̊ iſte audiens vt aſcendat et
nõ cadat. vt a cõualle ploratiõis ꝓfi
ciat. nõ in tumore ſupbie deficiat. ait
deo. ne des ad mouendū pedem me
um. Et dominꝰ illi Neq̃ dormiet
qui cuſtodit te Intēdat caritas vrã.
Quaſi vna ſentēcia fcã eſt ex duabꝰ
vocibus. Hõ dixit aſcendens et can
tans cãticū graduū. ne des ad mouē
dum pedē meū. et deus tãq̃ dicēt ad
te. ne des ad mouendū pedem meū.
dicis michi. adde. neq̃ dormitet qui
cuſtodit te. et nõ mouebitur pes tu-
us Dixerit autē ille nūq̇d in ptãte me
a ē. vt nõ dormitet qui cuſtodit me:
Volo vt non dormiat neque dormi
tet Ergo illum tibi elige qui non dor
mit neq̃ dormitabit et non mouebi
tur pes tuus Deus nunq̃ eſt dormi
ens Si vis habere cuſtodē non dor
mientē. deum elige cuſtodē. Ne des
ad mouendū pedem meū dicis tu: be
ne optime. ſed ⁊ ille dicit tibi neq̃ dor
mitet qui cuſtodit te Tu forte cõuer
ſurus te eras ad homines cuſtodes
et dicturus. quē ſum inuenturꝰ non
dormientē: Quis homo nõ dormi-
tabit: Quem inueĩo: Quo ibo: Quo
reuertar: Ille tibi oſtendet Ecce
non dormitauit neq̃ dormiet q̇ cuſ-
todit iſrahel. Vis habere ergo cuſto
dē non dormientē neq̃ dormitantē:
Ecce non dormiet neq̃ dormitauit
qui cuſtodit iſrahel Xp̄s enin cuſ-
todit iſrahel Eſto ergo iſrahel Quid
ē iſrahel: Interpretatꝛ homo vidēs
deū Et quis videt deū: Primo per fi
dem. poſtea per ſpeciē Sed per ſpe-
ciē nõdum poteſt. per fidē vide. Si
enim facie videre nõ potes. q̄m ibi
ſpecies. poſteriora eiꝰ vide Hoc dic
tum eſt moyſi a dño non potes vi-
dere faciem meam. poſteriora mea
videbis cū tranſiero Expectas for-

te vt transeat. iã transijt. tu vide pos
teriora ipi⁹. Ubi transijt? Audi iohã
nem. cũ venisset inqt hora vt transi-
ret de mũdo ad patrem Dñs noster
ihũs xpũs iam fecit pascha Pascha
aũt transit⁹ interp̃tatur Nam v̂bũ
est hebreũ. et putant hoiẽs grecũ eẽ
q̃si passioñe. sed nõ est A diligentiori
b⁹ ꝛ doctiorib⁹ inuentũ ẽ. qa pascha
hebreũ verbũ est. ꝛ nõ interp̃tat' pas
sioñe. sed transitũ Per passionẽ trã
sijt dñs a morte ad vitã. et fecit nob
viã credentib⁹ in resurrectione eius
vt transeam⁹ et nos de morte ad vi
tã Non magnũ est credẽ. qa mortu⁹
est xpũs. Hoc et pagani et iudei et
oẽs iniqui credũt. hoc oẽs credũt qa
mortuus ẽ Fides xpianoꝝ resurrec
tio xpi est Hoc pro magno habem⁹
qa credim⁹ eũ resurrexisse Ergo tũc
se voluit videri cũ transiret. hoc ẽ cũ
resurrexisset Tũc i se voluit credi cũ
transiret quia tradit⁹ est ꝑpter delic
ta nostra. et resurrexit ꝑpter iustifi-
cationẽ nostrã Et ipsam fidẽ i resur
rectione xpi maxime commendauit
apl's Ait eni Si credideris in corde
tuo qa deus eũ suscitauit a mortuis
salu⁹ eris Non dixit si credideris qa
mortuus ẽ xpũs quod et pagani et
iudei et oẽs inimici ei⁹ crediderunt.
sed ait si credideris i corde tuo. quia
deus illũ suscitauit a mortuis. salu⁹
eris Hoc credere. hoc ẽ esse isrl'. hoc
est videre deũ Quãuis adhuc poste
riora ei⁹ videas. tamẽ cũ credideris
in posteriora. ꝑuenies ad visionẽ fa
ciei. Quid est h̃ cũ credideris i id qd̃
posteri⁹ ꝑ te fcũs est xpũs? Cũ cre-
dideris i id qd̃ posteri⁹ suscepit xps.
Nã in p̃mo facies ei⁹ que ẽ? In prin
cipio erat verbũ et verbũ erat apud
deũ. ꝛ de⁹ erat verbũ. Posteriora ei⁹
que sunt? Et verbũ caro fcm̃ est. ꝛ ha

bitauit in nobis Cũ ergo credis in h̃
qd̃ ꝑ te fcm̃ est verbũ. ꝛ resurrexit in
carne. ne tu de tua carne desperares
efficeris isrl' Factus autẽ isrl' cũ fueris
nõ dormitabit neq3 dormiet q̇ custo
dit te. quia iã isrl' es. et audisti in psal
mo Ecce nõ dormitauit neq3 obdor
miet qui custodit israhel. Xp̃s enim
ip̃e dormiuit. sed resurrexit Quid e-
nim ait ip̃e in psalmo? Ego dormiui
et sopnum cepi Nunquid remansit
in sopno? Et surrexi inquit. quoniã
dominus suscepit me Si ergo iã re-
surrexit. iam transijt. si iã transijt. vi-
de posteriora ei⁹ Quid ẽ vide poste
riora eius? Crede in resurrexionem
eius Et quia ait apl's. et si crucifixus
est ex infirmitate. sed viuit in virtu-
te dei. et iterũ ait. xpũs surgẽs a mor
tuis iam non moritur. et mors ei vl
tra nõ dominabitur. recte tibi cãtat.
ecce non dormitauit neq3 obdormi-
et qui custodit israhel Ad huc forte
queris carnali sensu. quis est qui nõ
dormitauit neq3 obdormiet? Et cum
queris inter homines. falleris. nũq3
inuẽtur⁹ es. Noli ergo presumere
de quoq3 homine. omnis homo dor
mit et dormitabit Quãdo dormitat
Cum portat carnẽ ifirmitatis Quã
do dormiet? Cũ fuerit mortu⁹ Noli
g̊ p̃sumere de hoie. potest dormitaẽ
mortalis Dormit moriens. noli que
rere inter hoiẽs Et qs inqs custodit
me? Qui nõ dormitat neq3 dormiet.
Audi quid Dominus custodit te.
Nõ ergo hõ dormitans et dormiẽs
sed dñs custodit te. Quomõ te cus-
todit? Dñs tegumẽtũ tuũ sup ma
nũ dextere tue Eya fratres intelliga
mus adiuuante domino qd sibi ve-
lit. dominus tegumentũ tuũ super
manũ dextere tue Videt' eni m̃ habẽ
sensum occultũ. q̃re non dixerit dñs

custodit te absolute ⁊ simpliciter. sed addidit sup manū dextere tue Quid enī? Dexterā nrām deus costodit et sinistrā nrām non custodit? Nonne ipe nos totos fecit? Nōne qui fecit dexterā ipe fecit et sinistrā Postremo si placuit dici de dextera sola. q̄re dixit sup manū dextere tue. et non iā sup dexterā tuā? Cur h̄ dicēt n̄ aliqd hic occultū q̄ pulsando ꝑueniremus abscondēt? Dicēt enī. aut dn̄s custodiet te et nichil addēt. ā si dexterā addere voluit dn̄s custodiet te sup dexterā tuā. aut certe q̄a addidit manū h̄ dicēt. dn̄s custodit te sup manū dexterā tuā. nō super manū dextere tue Quod dn̄s ipe suggerē dignatꝛ promā vobis. qui et in vobis habitat. sine dubio facit vos approbare verū eē qd̄ dico Nā quid dicturi sumꝰ ignoratis Sed cū dixerimꝰ. nō ab ipis nobis vobis ostendemꝰ verū eē qd̄ dicimus. sed vos ipi agnoscetis verꝫ esse qd̄ dicimꝰ Vn̄ aūt agnoscetis. n̄ demonstrante illo qui in vobis habitat? In quātū de illo numero estis q̄rū vox est. ne des ad mouendū pedē nr̄m. ⁊ q̄bus dicitꝛ. neqꝫ dormitet qui custodit te. oportet enī vt xp̄ūs non dormiat in vobis. et mō intelligitur verū esse quod dicimus. Quomō inq̄es? Quia si dormiet fides vr̄ā. dormit xp̄s in vobis Xp̄ūs enī in corde nr̄o. fides xp̄i ē ait apl̄s. habitaē xp̄m per fidē in cordibus vr̄is In quo nō dormit fides. vigilat xp̄ūs Et si forte dormiebat fides tua. ⁊ ideo in ista questione fluctuabas q̄si nauis illa q̄ tēpestatē paciebatꝛ vbi xp̄ūs dormiebat Excita xp̄m ⁊ sedabūtur tēpestates Fidē ergo vr̄ām interrogo carissimi. qm̄ filij estis ecc̄ie et in ecc̄ia ꝓfecistꝭ ⁊ i ecc̄ia ꝓficitꝭ q̄ nōdū ꝓfecistis. et in ecc̄ia proficiēdi estis qui

iam ꝓficitis Interrogo vos q̄d soletis intelligē quod dcm̄ est in euāgelio. nesciat sinistra tua q̄d faciat dextera tua Hoc enī intellecto īuenietis q̄ sit dext̄a. ⁊ que sit sinistra. sil' intelligetis. ⁊ vtrāqꝫ ꝑtē deū fecisse ⁊ dexterā et sinistrā. et tamē non debet scire sinistra q̄d faciat dextera. Sinistra nostra dꝛ q̄tq̄d tꝑaliter habemꝰ. dextera nr̄a dꝛ. q̄tq̄d nobis eternū. et incōmutabile dn̄s pollicetꝛ Si aūt ille q̄ dabit eternā vitā. ipe et de istis tꝑalibꝰ cōsolatꝛ p̄ntē vitam. ipe fecit dexterā ⁊ sinistrā Dicit de quibusdā psalmꝰ apud dauid Quorū os locutū ē vanitatē et dext̄a eorū dext̄a iniq̄tatꝭ Inueīt ḡ quosdā q̄s rep̄hendit q̄ dexterā verā pro sinistra habebāt. et verā sinistrā dexterā sibi fecer̄t Qui sunt isti. exponit cōsequēter Dis hō q̄ felicitatē non putat esse hois. n̄ in istis tꝑalibus facultatibꝰ et delicijs et affluētia. et copia mūdi huiꝰ. iste ē stultꝰ atqꝫ ꝑuersus q̄ sinistrā fecit sibi dexterā. Tales illi erāt de q̄bus dicit psalmꝰ. non q̄a a deo nō accepert eciā que tꝑaliter possidebāt. sed quia ipsam solā putabant esse beatā vitā et nichil aliud req̄rebant. Audite enī quid de illis cōsequēter dicit Quorū os locutū ē vanitatē. ⁊ dext̄a eorum dext̄a iniq̄tatis Et sequitꝛ. quoꝝ filij eorū velud nouelle constabilite. filie eoꝝ ornate. sicut tēpli silitudo. cellaria eoꝝ plena. eructācia ex hoc i hoc. oues eorū fecūde. multiplicātes i exitibus suis boues eorū crasse Non est ruina sepis. nec exitꝰ. neqꝫ clamor in plateis eorū Magnam felicitatē quorūdā describit. Posset tamē istā felicitatē et aliquis iustus habē sicut habuit iob. sed iob pro sinistra illam habebat nō pro dextera. Nam dexteram non habebat nisi apud deum

ꝑpetuā et sempiternā felicitem ideo
cōcessa est ꝑcutiēda sinistra et suffi-
cit ei dexta Quomō percussa est si-
nistra: Tēptatio ib⁹ dyaboli Abstu
lit subito dyabol⁹. ꝑmiss⁹ q̇dem a dō
vt iustus ꝓbaret². ipi⁹ puniret² Ab-
stulit oīa. sed iob q̇ nouāt sinistram.
sinistram esse et dexterā non nisi dex
terā. quomō se tenuit ad dexteram ꝛ
exultauit ī domino: Cōsolat⁹ ē dāp
na. quia non est pass⁹ dāpnū De inte
rioribus diuicijs deo plenū cor ha-
bebat. dn̄s inq̇t dedit dn̄s abstulit. si
cut dn̄o placuit ita fcm̄ est sit nomē
dn̄i benedictū Hec erat dexta ipius.
ipe dominus. ipa vita eterna. illa lu-
cis possessio. fons vite. lumen in luīe
Inebriabūt² ab vbertate dom⁹ tue.
ipa erat dexta. sinistra vero erat pro
adiutorio cōsolationis. non ad fir-
mamentū felicitatis Nam felicitas
ei⁹ vera atq̧ germana de⁹ erat Isti
aūt de quib⁹ dicit dauid. q̇a os eorū
locutū est vaitatē et dexta eorū dex
ta īiquitatis. nō hinc eos repħendit
q̇a hijs oībus habūdabāt. sȝ quia os
eoꝝ locutū est vanitatē Quid eni se
quit²: Cū enumerasset copias eorū
ait btm̄ dixerūt ppl'm cui hec sīt Hec
est vanitas qđ locutū est os eoꝝ. qđ
beatū dixerūt ppl'm cui hec sunt Tu
q̇d dicis qui nosti q̇d est sinistra. ꝛ q̇d
ē dexta: Seq̇tur et dicit beat⁹ ppl's
cui⁹ dn̄s deus ipi⁹ Intendat g̊ cari
tas vestra Audiuim⁹ sinistrā. audiui
mus ꝛ dexteram. Audi ħ cōfirma-
tū in cāticis cāticoꝝ Sinistra ei⁹ in
quit sub capite meo Spōsa dicit de
sponso. de xp̄o eccia in amplexu pie-
tatis ꝛ castitatis Quid ait: Sinistra
eius sub capite meo. ꝛ dextera ei⁹ cō
plectetur me Quid autem quia sur-
sum erat dextera. deorsum sinistra. ꝛ
sic cōplectebatur sponsus sponsam.

sb̄ponēs sinistrā ad cōsolationē īpo
nēs dexterā ad ꝓtectionē: Sinistra
inq̇t ei⁹ sb̄ capite meo Deus illā dat.
ideo sinistra ei⁹. q̇a oīa ista tp̄alia ds̄
dat Qm̄ vani sunt. q̄ꝫ ipi. q̇ ab ydo-
lis. a demonib⁹ ista petūt: Q m̄ mlti
a demonib⁹ ista petūt. et nō illa ha-
bēt: Et rurs⁹ q̇ illa nō petūt a demoī
bus habēt ea. sed nō a demoīb⁹ ista
dant² Itē multi petūt a deo. et nō ha
bēt Nouit ille dispēsare sinistrā qui
vocat ad dexterā Ergo si est sinistra
sit sinistra. sed sb̄ capite sit. supra illā
sit caput tuū. id est supra illā sit fides
tua vbi habitat xp̄us Noli tp̄alia p̄-
ponere fidei tue et non erit sinistra
super caput tuum. sed omnia tp̄alia
subde fidei tue. ꝛ fidem tuā prepone
omnib⁹ tp̄alibus et erit sinistra sub
capite tuo. et rcē dextera eius cōplec
tet² te Audi hoc ipsum exponi ī pro-
uerbijs. quid est sinistra ipa. q̇d ē dex
tera. cū de sapia dicēt. longitudo ī q̇t
dieꝝ ꝛ anni vite in dexta eius. ī sinis-
tra aūt eius diuicie et gl'a. Longitu-
do illa dierū et̄nitas ē Hoc eni pro-
prio mō dicit scriptura longū quod
eternū est Nā q̇tq̇d finē habet breue
est Alio loco. longitudine inq̇t dieꝝ
replebo eum Et nūq̄ aliter ꝓ mag-
no diceret². honora patrem tuum et
matrē tuā. vt longeuus sis sup terrā
Sup quam eni terrā. nisi de qua di-
cit. spes mea es tu. porcio mea in ter
ra viuentiū: Ibi esse longeuū q̇d est.
nisi ibi viuere in eternū: Nam eē hic
longeuum quid est. nisi vsq̧ ad senec
tutē ꝑuenie: Et si lōga videtur etas.
cū peruenerit cōuincitur breuis. q̇a
et finitur Et multi maledicentes pa
rentibus senescūt in hac terra. multi
autē obsequentes parentibus. cito
eunt ad dominū Nūquid g̊ īplet² vt
longeuus sit scd̄m hanc vitam: Sed

longeuũ pro eternitate illa positũ ē. Longa vita ē in dextera ei⁹. at vo diuicie et glẽa. id ē sufficientia vite hui⁹ ea que bona existimant² ab hoīb⁹ sinistra est Nescio q̄s venit ꝛ vult tibi ꝑcutē dexterā. id ē tollē tibi fidē tuā. Tu accepisti alapā in dexterā. prebe sinistrā. id est vt illud tollat qđ tꝑale est. et non ea que eterna habes Audi te paulum aplm̃ hoc faciētē. Homines persequebant² in eo quod xp̄ianus erat. percutit² illi dextera. ille sinistrā opponebat Ciuis romanus sum ait Dexterā cōtempnebant. ille de sinistra terrebat. q̄a illi dexterā ei⁹ timere non poterant. nondū eni cristo crediderant Quid ḡ: Si dextera āplectit². sinistra sb̄ capite est: Quid ē nesciat sinistra tua q̄d faciat dextra tua Id est qñ facis bonum op⁹ ꝓpt vitam eternā fac Nam si op⁹ bonū in terra ꝓpterea feceris. vt terrena ē habundent. scit sinistra tua quid faciat dextera tua Miscuisti dexteram sinistre. noli facere nisi ꝓpter vitam eternā Ideo fac et secur⁹ facies. hoc eni mādauit de⁹ Si ꝓpter solas res huānas. ꝛ solam vitā istam facis qđ facis. sinistra sola opat². si autē ꝓpt vitam eternā opereris. dextera sola opatur Si autem habes intentionē ad vitam eternā. sed surripit tibi cupiditas vite tꝑalis. vt attendas eciā ista qñ facis op⁹ bonū. vt hic tibi aliquid retribuat². miscet se sinistra opibus dextere Hoc vetat de⁹ Veniam⁹ nunc ad illud qđ ait psalm⁹ Dñs tegumentū tuū sup manū dextē tue Manū ptātē dicit. vñ probam⁹ q̄a ꝛ man⁹ dei ptās dei dicta ē Nam dyabol⁹ qui tēptauit iob h̄ ait deo. mitte manū tuam et tange oīa q̄ habet Quid ē mitte manū tuā. n̄ da ptātē: Euidenti⁹ audi frater. ne forte carnali sensu adhuc cogites q̄a mēbris distinct⁹ ē de⁹. audi euidēter q̄mō dicatur man⁹ ptās Ait q̄dā loco scriptura Mors et vita in maīb⁹ lingue Nouim⁹ ligũas frusta quedā in ore mouēt² ꝛ ꝑcutiēdo palatū et dentes distinguūt sonos q̄b⁹ loq̄mur Ostē dat² īn man⁹ lingue. Lingua ḡ nō habet man⁹ sed habet et man⁹ Que sīt man⁹ lingue: Potestas ligue Quid ē mors ꝛ vita in maīb⁹ ligue: Ex ore tuo iustificaberis. ꝛ ex ore tuo ꝯdēpnaberis Ergo si manus ptās. q̄d est man⁹ dextere: Nichil arbitror intelligi cōgruēci⁹. n̄ vt intelligamus manū dextere ptātem q̄ꝫ tibi dedit deus vt si velis donāte deo ad dexterā sis Erunt eni impij oēs ad sinistrā. erūt autem oēs filij boni ad dexterā quibus dicet². veīte bñdicti patris mei. ꝑcipite regnum qđ vobis paratū est ab origine mūdi. Vt autem sis a dextris. id est vt possis dei fili⁹ fieri. ptātem accepisti Qm̄ potestatem: De qua dicit apl's iohānes. dedit eis ptātē filios dei fieri. Vnde accepisti hāc ptātē: Credentib⁹ inquit in noīe ei⁹ Si ergo credis. ip̄a tibi ptās data ē. vt sis inter filios dei Esse aūt inter filios dei hoc ē ad dexterā ꝑtinē Ergo fides tua manus dexte tue. id est ptās que tibi data ē vt sis int filios dei. manus est dexte tue Sed q̄d valet ip̄a potestas quā accepic homo. n̄ dñs ꝓtegat: Ecce credidit. iā ābulat in fide. īfirm⁹ ē inter tēptaciones agitatur inter molestias. inter carnales corrupciones: int suggestiones cupiditatis. inter versucias et loq̄os īimici Quid valet ergo q̄ habet ptātē et credidit in xp̄m vt sit inter filios dei: Ve hoī illi n̄ et ipsius fidem dñs protegat. id ē vt nō te ꝑmittat tēptari supra quam potes ferre. fi-

cut dicit apl's. fidelis de⁹ q̃ non vos pmittet tẽptari sup q̃ potestis ferre Ergo ille q̃ nõ finit tẽptari sup q̃ pos sum⁹ ferre. q̃uis iam fideles sim⁹. q̃ uis iã man⁹ dexte nr̃e fit in nobis. te git nos de⁹ sup manũ dexte nr̃e Nõ nobis sufficit habẽ manũ dexte. nisi ille et ipãm manũ dexte protegat Ec ce hoc de tẽpacionibus dixi. intẽdite quid sequit᷑ Protegat te dñs super manũ dexte tue. Dixi et qd arbitror recognouistis Si eni non recogno uissetis. et de scripturis nõ recogno uissetis. non vocibus vr̃is intellcm̃ vr̃m michi significaretis Ergo q᷑ in tellexistis frẽs. videte qd sequit᷑. q̃re ptegat dñs et sup manũ dexte. id est sup ipsam fidẽ in q̃ ptãtẽ accepimus eẽ filios dei. et eẽ ad dexterã. Quare oportet ptegat dñs: Propt scãdala Vñ sunt scandala: De duob⁹ timen= da sunt scandala. q̃a et duo st̃ p̃cepta in quib⁹ tota lex pẽdet et pphẽ. dilec tio dei et pxi Eccia pter deũ. i deo prim⁹ diligit᷑. de⁹ aũt pter deũ In deo itelligit᷑ figurate dict⁹ sol i eccia itelligit᷑ figurate dicta luna Quisq̃s potest erraẽ vt aliud de d̃o credat q̃ oportet. nõ credat prẽm et filium et spm̃ scm̃ vni⁹ esse sbstancie. decept⁹ ẽ versucia hẽticoꝝ. maxie arrianorũ Si aliqd min⁹ in filio. aut minus in spũ sancto q̃ in patre crediderit. pas= sus ẽ scãdalũ in deo Quisq̃s rursus putauerit eccam̃ in vna pte esse. ⁊ nõ eam cognouerit diffusam toto orbe terrarũ. ⁊ crediderit eis q̃ dicũt hic est xp̃us ⁊ ecce illic. sicut modo audistis cum euangelium legeretur. cum ille totum orbẽ emerit quia tantũ pre= cium dedit. ille tñ q̃ in proximo scan= dalizatur. a luna vrit᷑ Quisq̃s igitur errat in ipa substancia veritatis a so le vrit᷑. et per diem vrit᷑. q̃a in ipa sa=

pia errat de qua dictũ est. dies diei e ructuat verbum. Vnde dicit et apl's. spũalibus spũalia cõpam⁹ Dies diei eructuat verbum. spũalibus spũalia cõparantes Dies diei eructuat ver= bum. sapienciã loq̃mur inter perfec= tos Quid est et nox nocti indicat sci enciã: Paruul⁹ predicatur huilitas xp̃i. et caro xp̃i. et crucifixio xp̃i. quia ipsum est lac quod sufficit puulis et ideo non relinquũtur in nocte puuli quia lucet et luna eciam i nocte id ẽ per carnem xp̃i predicatur eccia. q̃a ipa caro xp̃i caput eccie ẽ Quisquis ibi non scandalizatur in ipsa eccia et in carne xp̃i. a luna non vritur. Quis quis scandalizatus non fuerit in ve ritate illa incõmutabili et incõtami= nabili. non in isto sole quem nobiscũ vident musce et pecora. sed in illo so le de quo dicunt ipĳ in fine. quid no= bis profuit supbia. et diuiciarũ iac= tacio quid contulit nobis trãsierũt oĩa tãq̃ vmbra. et cũ ista dixissent. q̃ iq̃uiũt errauimus a via veritatis et iusticie lumen non luxit nobis. et sol nõ est ortus nobis Nũquid nõ iste sol oĩbus ipĳs orit᷑. illo instituente de quo dictũ est. qui facit solẽ suum oriri sup bonos et malos: Ergo ali um solẽ fecit deus qui orit᷑ sup bo= nos et malos. istum quem vident et boni et mali Ali⁹ est aũt ille sol. non fcũs sed gemitus p quẽ fcã sunt oĩa. vbi ẽ intelligentia incõmutabilis vi= tatis De ipso dicunt impĳ. et sol nõ ortus est nobis Quisquis in ipsa sa pia non errat. nõ vritur a sole Quis= quis in eccia. et in carne dñi ⁊ in hĳs que i nobis tpaliter gesta sunt nõ er rat. nõ vritur a luna. Ois aũt homo q̃uis iã crediderit in xp̃istũ. aut ibi errat. aut ibi. si nõ in illo sit quod dic tum est. dñs tegumenttm tuum su=

per manum dextere tue Ideo enim
cū dixisset dn̄s tegumentū tuum su-
per manū dextere tue. q̄si quesisset il
le et dixisset. iam ecce ē manus dext̄e
mee. iā elegi credē in xp̄m. accepi ptā
tem inter filios dei eē. qđ ē quod dn̄s
tegumentū meum ē adhuc sup̄. id est
sup manū dextere mee. Sequit' Per
diem sol non vret te neqꝫ luna ꝑ noc
tē Ad hoc igit' tegumentū tuum ē su
per manū dext̄e tue. ut nō te vret sol
per diem. neqꝫ luna ꝑ noctē Nam h̄
intelligite fratres q̄a figurate dictū ē
Eteni reuera solē visibilem si cogite
mus: vrit per diē Nūquid luna vrit
per noctē Sed quid ē vstio Scāda-
lum Audi aplm̄ dicentē Quis infir-
matur ⁊ ego nō infirmor? Quis scā
dalizat' et ego non vror? Per diē sol
nō vret te. neqꝫ luna ꝑ noctē Quare?
Quia dn̄s custodiet te ab om̄i malo.
Ab scādalis in sole. ⁊ ab scādalis i lu-
na. ab oī malo te custodiat qui est te
gumentū tuum sup manū dext̄e tue
q̄ non dormit neqꝫ dormitauit Et ad
quā rem? Quia in tēptatioibꝰ sumꝰ
Dn̄s costodiet te ab oī malo Custo
diat aīām tuam dn̄s Eciā in ipsa aīa
Custodiet dn̄s introitū tuū ⁊ exitū
tuū. ex hoc nūc ⁊ usqꝫ in scl'm Et non
q̄i corpus tuū. iam in corpe ꝑempti
sunt m̄rtyres. sed custodiet aīām tu
am dn̄s. q̄a de aīa non cesserūt m̄rty
res et seuiebāt persecutores In cris
tinā cuiꝰ hodie natalicia celebramꝰ
seuiebant in feīnā diuitē et delicatā.
sed fortis erat. quia dn̄s tegumentū
eius sup manū dext̄e eius. ille qui eā
custodiebat. Hec enim frēs nūqđ ē
qui i affrica ignoret? Clarissima eciā
fuit. nobilis gn̄e. habundās diuicijs.
sed hec oīa sinistra erant. sub capite
erant Venit inimicꝰ qui feriret caput
et sinistra illi obiecta ē que erat. sb ca
pite Caput supra eāt dextera desup
conplectebat' Quid potāt facē per
secutor. Quis delicate feīe? Erat qđē
illa et sexu infirma. ⁊ diuicijs forte lā
guidior. et cōsuetudine corpali infir
mior Sed qđ ad tanta munimenta?
Quid ad illū sponsum mittentē sinis
trā sb caput et dextera sua cōplecten
tē? Qn̄ sic munitā percutēt inimicus?
Et tamē percussit. sed in corpꝰ Quid
aūt dicit psalmꝰ Custodiat dn̄s aīāꝫ
tuam Aīa non cessit. corpꝰ ꝑcussum
est. ⁊ corpꝰ ad tp̄s ꝑcussum ē. nam in
fine resurrecturꝫ est. q̄a et ip̄e qui dig
natꝰ est esse caput eccl'ē. p̄buit corpꝰ
suū ad tp̄s percutiēdū Sed carnē su
am ille triduo resuscitauit. carnē nos
trā in fine resuscitaturꝰ est Ideo sus
citatū est caput. q̄ attendēt corpus ⁊
non deficerēt Custodiat aīām tuam
dn̄s. ip̄a non cedat. ip̄a non frangat'
scandalis in ꝑsecutionibꝰ in tribula
tionibꝰ. ip̄a nō cedat deficiēdo sicut
dn̄s dicit. nolite timere eos q̄ corpꝰ
occidūt. aīām aūt nō possunt occidē
sed eū timete qui habet ptātē corpꝰ
et aīām occidere in gehēnam ignis.
Hanc ḡ aīām tuā custodiat dn̄s. ne
cedas ꝑsuasori malo. ne cedas pro-
mittenti falsa. ne cedas minanti tp̄a
lia Et custodiat aīām tuā dn̄s. ⁊ deīn
custodiat dn̄s introitū tuum ⁊ exitū
tuū ex hoc ⁊ vsqꝫ in scl'm Nam intro
itū tuum ad tp̄s attende Custodiat
dn̄s introitū tuū et exitum tuū ex h̄
et vsqꝫ in scl'm Exitum idē custodiat
Quid est introitū quid ē exitū? Qn̄
temptamur. intramꝰ. qn̄ vicimꝰ tēp
tationē. eximus Audi introitū. audi
exitum: Vasa figuli ꝓbat fornax ait
scriptura. ⁊ hoīēs iustos temptacio
tribulacionis Si sic sunt hoīēs iusti
q̄mō vasa figuli. necesse est ut vasa fi
guli itrent Et non qn̄ intrant. iam se

curus est figul⁹: sz cum exierint Dominus aūt secur⁹ est q̄ꝛ nouit q̄ sunt ei⁹: ꝛ nouit qui in fornace nō crepēt Illi aūt non crepant q̄ nō habent vētum sup̄bie Humilitas ergo custodit in ōni tēptatione q̄ꝛ a ꝯualle plorationis ascendimus cātantes canticum ḡduum ꝛ custodit dn̄s introitū vt salui intrem⁹ Sana fide sim⁹ quādo accedit temptatio: ꝛ custodit exitum ex hoc nūc ꝛ vsq̄ in seculū Cum enim exierim⁹ ab omni temptatiōe iam ineternū nulla nos tēptatio terrebit. nulla ꝯcupiā saltim sollicitabit Audi apl̄m idip̄m cōmemorantē q̄d paulo añ ꝯmemoraui: fidelis deus q̄ nō ꝑmittat vos temptari supra q̄m potestis ferre Ecce introit⁹ tu⁹ custoditur: q̄n non tibi finit deus accidere temptationem quā nō potes ferre Introitum tuū custodit: videte si custodit exitum Sed faciat inq̄t cū temptatione eciā exitum vt possitis sustinere Nūquid nō possum⁹ nos frēs interp̄tari aliter q̄ ip̄a v̄ba apostoli docuerūt: Custodite ḡ vos sed non a vobis: q̄ꝛ dn̄s tegumentū qui custodit. q̄ nec dormitat nec dormit Semel dormiuit ꝓ nobis: surrexit iam non dormiet Nemo de se presumat de cōualle plorationis ascendimus nō remaneam⁹ in via Grad⁹ in via restant: nō debemus pigri remanere nō debemus superbi cadere Dicam⁹ deo nō moueatur pes nr̄: non dormiat qui custodit nos In nrā potestate est deo donāte si eum nobis faciam⁹ custodē. qui nō dormit neq̄ dormitat qui custodit isrl̄ Quē israhel: Videntem deum Ita erit auxilium tuum a dn̄o. ita erit tegumentū tuū sup manum dextere tue: ita custoditur introit⁹ tuus et exit⁹ tu⁹ ex hoc ꝛ vsq̄ in sc̄lm Nam si de te presumpseris: mot⁹ ē pes tuus Si motus ē pes tu⁹. iam putas te in aliquo gradu eē: Inde cadis si superbus es q̄ꝛ humilis in ꝯualle ploratiōis dicit ne des ad mouendū pedez meū Et si breuis psalm⁹ est: lōga tn̄ tractatio ꝛ longus sermo Putate frēs q̄ꝛ per natalem btē cristine inuitaui vos: ꝛ imoderatior fui in cōuiuio ꝓducendo Nōne posset hoc nobis fieri si q̄s vos militaris inuitaret. ꝛ ad mēsam sine mensura bibere cogeret: Liceat nobis hoc facere in sermone diuino vt inebriemini ꝛ faciemini queādmodum ꝛ dn̄s pluuia sua tp̄ali dignat⁹ est terrā irrigare: vt cū maiore gaudio nos nō fineret ire ad locū martirum sicut hesterno die ꝓmiseram⁹. Illi em̄ martires sine labore hic sunt nobiscum

Explicit p̄s c. xx⁹ Incipit c. vicesim⁹ primus

Sicut amor imundus inflāmat aiām. ꝛ ad terrena cōcupiscenda ꝛ peritura sectāda vocat. ꝛ in yma p̄cipitat atq̄ in ꝓfunda dimergit sic amor sc̄us ad supna eleuat et ad eterna inflāmat et ad ea que non transeūt neq̄ moriuntur excitat aiām: ꝛ de ꝓfundo inferni leuat ad celum Habet tn̄ omnis amor vim suam: nec p̄t vacare amor in aiā amantis. necē est ducat Sed vis nosse qualis amor sit: Vide quo ducat. Nō ergo monemus vt nil ametis sz monem⁹ ne mūdum ametis vt eum q̄ fecit mūdū libere ametis Obligata em̄ anima amore terreno quasi viscum habet in pennis. volare nō potest: mūdata vero ab affectib; sordidissimis seculi tanq̄m extensis p̄ēnis ꝛ duab; alis resolutis ab omni impedimēto. id est duob; preceptis dilectionis dei et p̄ximi volat Quo n̄ ad

deum ascendēs volando. qui ascen-
dit amando: Nō añq̄m possit gemit
in terra. si iā inest ei volandi desideri
um ⁊ dicit. quis dabit michi pennas
sicut colūbe ⁊ volabo ⁊ requiescam:
Quo aūt volauit nisi de medijs scan
dalis vbi gemebat eciā iste cuius hec
vox est quā ꝯmemoraui: De medijs
ergo scandalis a ꝯmixtione malorū
hoīm a palea quibꝫ grana ꝯmixta sē
volare vult: vbi nō paciatur cōiunc
tionem ⁊ societatem iniqui aliꝰ sed
viuat in scā societate angeloꝝ ciuiꝫ
ī eterna ihr̄lm Ideo psalmꝰ iste quē
hodie suscepimꝰ tractandū sanctita
ti vestre ipam iherusalem desiderat.
id ē iste qui ascendit in h̄ psalmo Est
enim canticū graduum qđ sepe dixi-
mus caritati vestre: q2 nō sunt gra-
dus isti descendentiū sed ascendētiū
Ascendere ergo vult iste et quo vult
ascendere nisi ad celū: Quid est in ce
lo: Vtrū ideo vult ascendere vt sit cū
sole ⁊ luna ⁊ stellis: Absit Sed ē in ce
lo eterna ihr̄lm vbi sunt ciues nostri
angeli: ab ipis ciuibꝫ nostris ꝑegri-
namur in terra In ꝑegrinatione sus
piramus: in ciuitate gaudebimꝰ In
uenimꝰ aūt et socios in ista ꝑegrina
tione qui iā viderūt ipam ciuitatem
⁊ inuitant nos vt curramꝰ ad illā Ad
hos gaudet iste q̇ ⁊ dicit ¶ Psal.

Iocūdatus sum in hijs q̄ dixe
runt m̄. in domū dn̄i ibimus
Frēs veniat in mentem caritati ves
tre. si qua forte festiuitas martirum
⁊ locus aliquis scūs noiātꝰ quo cer-
to die turbe ꝯfluunt ad celebrandam
solēpnitatem ille turbe quō se exsus-
citant. quō se hortātur ⁊ dicūt eamꝰ
eamꝰ Et querūt quo eamꝰ: Et dicit
ad illum locū ad sanctū locū Inuicē
sibi loquūtur et tanq̄m incensi singil
latim faciunt vnā flāmam ⁊ ipa vna
flāma fcā ex collocutione sese accen-
dentium rapit illos ad locū sanctum
et cogitaº sancta sanctificat eos Si
ergo ad locuꝫ tꝑalem sic rapit amor
sanctꝰ: qualis amor debet eē qui cō-
cordes rapit in celū: ⁊ dicētes sibi in
domū dn̄i ibimus: Ergo curramus
currāmꝰ: q2 in domū domini ibimꝰ
Curramꝰ ⁊ nō fatigemur: q2 illuc ꝑ-
ueniemꝰ vbi non lassabimur Curra
mus in domū dn̄i: iocūdetur aiā nos
tra in hijs qui ea nobis dicūt Qui ei
ea nobis dicunt. priores viderūt ip-
sam patriam de longinquo claman-
tes ad posteriores: in domū domini
ibimꝰ ābulate currite Viderūt illam
apostoli: ⁊ dixerunt nobis currite ā
bulate sequimini in domū dn̄i ibimꝰ
Et quid dicit vnusquisqꝫ nostrū: Io
cūdatus sum in hijs q̄ dixerūt michi
in domū domini ibimꝰ Iocūdatus
sum in ꝓphetis: iocūdatus sum in a
postolis Oēs eīn isti dixerūt nobis
in domū dn̄i ibimꝰ Stantes erant
pedes nostri in atrijs iherusalē Ecce
habes domū dn̄i: si q̄rebas q̇d sit do
mus dn̄i In illa domo dn̄i laudatur
qui cōdidit domū: ipē ⁊ delicie omni
um habitātiū in domo ipē sola spes
hic ⁊ res ibi Ergo q̇ currūt q̇d debent
cogitare: Quasi ibi iam sint ⁊ ibi stēt
Magnū ē eīn ibi stare inter āgelos
⁊ non deficere Qui eīn iñ lapsus est
in veritate nō stetit Quicūqꝫ nō sunt
lapsi. in veritate stant: ⁊ ille stat qui
deo fruitur Qui aūt se frui voluerit
cadit Quis āt se frui vult: Qui super
bus est Ideo ille qui semꝑ stare vo-
lebat in atrijs ihr̄lm in lumine tuo in
quit videbimꝰ lumen. non in lumine
meo. ⁊ apud te inquit fons vite non
apud me Et q̇d adiecit: Nō vēiat m̄
pes suꝑbie: ⁊ manꝰ pccōrum nō mo
ueat me Ibi ceciderūt oēs qui oꝑan

tur iniq̃tatem: expulsi sūt nec potuerūt stare Si ergo illi nō potuerunt stare q̃ȝ supbi fuerūt: humiliter ascende vt dicas: stantes erant pedes nostri in atrijs ihr̃l'm Cogita qualis ibi futurus sis: ꝛ q̄uis adhuc in via sis h̄ tibi pone an̄ oculos quasi ibi stes. q̄si iā inter angelos indeficiens gaudeas. ꝛ fiat in te qd̄ dictum est beati qui habitant in tua domo in scl'a scl'oꝝ laudabunt te Stātes erant pedes nr̄i in atrijs ihr̃l'm Cui⁹ iherusalem: Solet em̄ dici ꝛ ista ihr̃l'm Sed ista iherusalem vmbra ē illi⁹ Et qd̄ magnū ē stare in ista ihr̃l'm: q̄n ista iherusalē stare nō potuit. q̄ in ruinam ꝯuersa est: Hoc ergo ꝓ magno spūs sanct⁹ ex inflammato corde amantis hui⁹ eloquitur q̃ȝ dicit stātes erāt pedes nostri in atrijs iherusalem Nōne illa est iherusalem cui dixit dn̄s. iherusalem ihr̃l'm que interficis ꝓphetas ꝛ lapides missos ad te: Quid magnū ergo iste cōcupiscebat stare inter illos qui inficiebant ꝓphas ꝛ lapidabāt missos ad se: Absit vt de ista ihr̃l'm sic cogitet qui sic amat. q̄ sic ardet: qui sic vult ꝑuenire ad illam ihr̃l'm matrem nr̄am de qua dicit apl's eterna in cel' Audi postremo. noli m̄ credere audi quid seq̃tur ꝛ quā iherusalem designet mentibȝ nostris Cum em̄ dixissȝ stantes erant pedes nr̄i in atrijs iherusalem: quasi diceretur illi de q̄ iherusalem loq̃ris. sbiecit statim Iherusalem que edificat' vt ciuitas Fratres q̄n dicebat ista dauid: pfcā erat illa ciuitas non edificabatur Nescio quā ergo ciuitatē dicit q̄ modo edificatur: ad quā currunt in fide lapides viui de quibȝ dicit petrus ꝛ vos tāq̄ lapides viui coedificamini in domuȝ spiritalē id ē templū sanctū dī Quid ē lapides viui coedificamini: Viuis si credis Si aūt credis efficeris templum dei: q̃ȝ dicit apl's paulus tēplū em̄ dei sanctum ē quod estis vos Ipsa ergo mō ciuitas edificatur: preciduntur de mōtibȝ lapides ꝑ manus p̄dicantium v̄itatem cōquadrantur vt intrent in structurā sempiternam Adhuc multi lapides in manibȝ artificis sunt: nō cadunt de manibȝ artificis vt possint perfecti coedificari ī structuram tēpli Est ergo ista ihr̃l'm que edificatur vt ciuitas Fundamētum ipi⁹ xp̄us est dicit apl's paulus fundamentū aliud nemo p̄t ponere preter id qd̄ positum est qd̄ est xp̄us ih̄s Fundamentū q̄n ponitur in terra. desup edificantur pietes: ꝛ pondus pietum ad ýma tēdit. q̃ȝ in ýmo positū ē fundamētum Si āt fundamentum nostrū in celo est: ad celum edificamur Corpa edificauerūt istā in structurā quā videtꝫ āplam surrexisse hui⁹ basilice: ꝛ q̃ȝ corpa edificauerunt fundamentū in ýmo posuerūt. Quia v̄o spūaliter edificamur: fundamentū nostrū in summo pōituȝ ē Illuc ergo curram⁹ vbi edificemur q̃ȝ de ip̄a ihr̃l'm dictū ē stantes erant pedes nostri in atrijs ihr̃l'm Sȝ quā ihr̃l'm: Ihr̃l'm que edificatur vt ciuitas Parū dixit vt on̄deret ihr̃l'm. q̃ȝ dixit vt ciuitas edificatur: adhuc potest illa corporalis intelligi Quid si ei existat aliquis ꝛ dicat. iā quidē cū ista dicerentur tp̄ibȝ dauid ꝛ ista canerentur erat ciuitas illa pfecta: Sȝ videbat in sp̄ū ruiturā ꝛ iterū edificandam Expugnata ē em̄ illa ciuitas et fact⁹ ē transitus in babiloniā populi captiuati et dcā est ista in scripturis trāsmigratio in babiloniā. ꝛ ꝓphetauit iheremias post septuagīta ān̄os captiuitatꝫ edificari posse illā ciuitatem q̄ destructa erat a debellantibus

Forte ait aliq̃s Hoc videbat dauid
in spũ ruituram ciuitatẽ iherusalem
a debellantibꝫ ⁊ iterũ posse post sep
tuagita ãnos edificari : ⁊ iõ dixit ihe
rusalem q̃ edificatur vt ciuitas Noli
ergo putare illã ciuitatẽ eẽ dictã que
cõstat ex sanctis tanq̃ ex lapidibus
viuis Quid sequitur vt tollat totam
dubitationem : Ait eñ Stãtes erant
pedes nostri in atrijs iherusalẽ Sed
quã dico ihrl'm : Non istam inq̃t quã
videtis stare corporeis parietibꝫ e-
rectam : nõ sed iherusalem q̃ edifica-
tur vt ciuitas Quare nõ ciuitas ſꝫ vt
ciuitas . nisi qꝛ ista structura parietũ
q̃ erat in iherusalem visibilis ciuitas
erat . sicut ꝓprie dicitur ab omnibus
ciuitas : Illa aũt edificatur tãq̃ ciui
tas qꝛ ⁊ illi qui eam intrãt viui tanq̃
lapides sunt : non eñ vere lapides sẽ
Sicut illi vt lapides nõ lapides sic il
la vt ciuitas nõ ciuitas qꝛ dixit edifi-
catur Nomine q̃ppe edificij structu
ram ꝯpagẽq̃ corpꝫm atq̃ parietum
voluit intelligi . nã ciuitas ꝓprie in õ
nibus habitãtibꝫ intelligitur . sed ma
nifestauit nobis ciuitatẽ se vrbẽ dix-
isse . qꝛ dixit edificatur : ⁊ qꝛ edificiuꝫ
spũale similitudinem habet quãdam
ad edificium corꝑale . iõ edificatᷣ vt
ciuitas Sed dicat qᷣ seq̃tur . auferat
omnem dubitationẽ : qꝛ nõ carnali-
ter debemꝰ accipere . ihrl'm que edifi
catur vt ciuitas Cuius ꝑticipatio
eiꝰ in idipm̃ Iam mõ frẽs quisq̃s eri
git aciem mentis . q̃squis deponit ca
liginem carnis . q̃squis mũdat oculũ
cordis : eleuet et videat quid est idip
sum Idipm̃ quomodo dicã ñ idipm̃ :
Frẽs si potestꝭ intelligite idipm̃ Nã
⁊ ego q̃cquid aliud dixero nõ dico id
ipm̃ Conemur tñ quibusdam vicini
tatibꝫ v̄boꝝ ⁊ significationum ꝑdu-
cere aciem mentis ꝑducere infirmi-
tatem mẽtis ad cogitandũ idipsum
Quid est idipm̃ : Qᷣ semꝑ eodẽ mo
do est : qᷣ non mõ aliud ⁊ mõ aliud ẽ
Quid ẽ ergo idipm̃ ñ qᷣ est : Quid ẽ
qᷣ est : Qᷣ eternum est Nam qᷣ sꝑ
aliter atq̃ aliter est : nõ est qꝛ nõ ma-
net Nõ omnino nõ est : sed non sum
me est Et quid est qᷣ est nisi ille q̃ qñ
mittebat moysen dixit illi ego sum q̃
sum : Quid est hoc nisi ille cui cũ dice
ret famulus eiꝰ ecce mittis me . si dix
erit ppl's quis te misit q̃d dicã ei no-
men suum noluit aliud dicere q̃ ego
sum q̃ sum : Et adiecit ⁊ ait Dices ita
q̃ filijs isrl' : q̃ est misit me ad vos Ec
ce idipm̃ ego sum qui sum qui est mi
sit me ad vos Nõ potes caꝑe multũ
est intelligere multũ est apprehende
re : retine qᷣ pro te factus ẽ quẽ non
possis caꝑe Retine carnem xp̄i i quã
leueris egrotus ⁊ a vulneribꝫ latro-
num semiuiuꝰ relictus : vt ad stabu-
lum ꝑducereris ⁊ ibi sanareris Ergo
curramꝰ ad domũ dñi et ꝑueniamus
ad ciuitatem vbi stent pedes nr̄i i ciui
tatem q̃ edificatur vt ciuitas cuiꝰ ꝑ-
ticipatio eiꝰ in idipm̃ Quid eñ debes
tenere : Qᷣ pro te factus est xp̄s : qꝛ
ip̄e xp̄us est ⁊ ip̄e cristus recte intel-
ligitur ego sum qui sum . quõ ẽ in for
ma dei vbi non rapinam arbitratus
est esse equalis deo ibi ẽ idipm̃ Vt ãt
tu efficiaris ꝑticeps in idipm̃ factus
est ip̄e prior ꝑticeps tui : ⁊ v̄bum ca-
ro factum est vt caro ꝑticipet v̄bum
Quia v̄o qᷣ verbum caro factuꝫ est
⁊ habitauit in nobis ex semine venit
abraham ꝓmissum est aũt abrahe ⁊
ysaac ⁊ iacob qᷣ ex semine eoꝝ bñdi
cerentur omnes gentes ⁊ iñ videmꝰ
eccãm toto orbe diffusam Loquitur
ad infirmos deus Infirmitatẽ cor-
dis quesiuit cũ diceret ego sum q̃ suꝫ
firmitatem cordis quesiuit et aciem

cōtemplationis erectā cum dixit qui est misit me ad vos Sed nōdum habes forte cōtemplationem: noli deficere noli despare: qui est voluit eē homo vt tu es: ⁊ iō secutꝰ ait moysi quasi expauescenti nomē Qd nomē: Qd est est Et dixit inqt dñs ad moysen ego sum deꝰ abrahā ⁊ deus ysaac ⁊ deus iacob: hoc michi nomē est in eternum Noli de te desperaē qꝛ dixi ego sum qui sum et q̇ est misit me ad vos: qꝛ tu mō fluctuas ⁊ mutabilitate rerum ⁊ varietate mortalitatꝫ humane ꝑcipere non potes qd est idipsum Ego descendo qꝛ tu venire non potes: ego sum deꝰ abraham et deꝰ ysaac ⁊ deus iacob In semine abraham spera aliquid: vt cōfirmari possis ad vidēdū qui venit ad te in semine abrahe Ergo hoc ē idipm de quo dictum est mutabis ea ⁊ mutabūtur tu aūt idem ipe es ⁊ anni tui nō deficient Ecce idipm cuiꝰ anni nō deficient Frēs: nonne anni nostri cotidie deficiūt. nec stant omnino: Nam et qui venerūt iā non sunt: ⁊ qui futuri sunt nōdum sunt Iā illi defecerūt et illi defecturi venturi sunt In hꝫ ergo ipo vno die frēs ecce mō loquimur in momento est. ꝑterite hore transierunt. future nōdum venerūt ⁊ cū venerint ⁊ ipe trāsibūt ⁊ deficient Qui sunt anni qui nō deficiunt nisi q̇ stāt: Si ergo ibi anni stant. ⁊ ipi anni qui stant vnus annꝰ est. et ipe vnus annus qui stat vnus dies ē. qꝛ ipe vnꝰ dies nec ortum habet nec occasuꝫ. nᶜ inchoatur ab hesterno nec excluditᶻ a crastino: sꝫ stat semꝑ ille dies ⁊ qd vis vocas illuꝫ diem. si vis anni sē. si vis dies est: qdcūqꝫ cogitaueris stat tñ ipiꝰ stabilitatis ꝑticipat illa ciuitas cuiꝰ ꝑticipatio est in idipm. merito ergo qꝛ illius stabilitatis fit ꝑticeps dicit ille qui illuc currit stantes erant pedes nr̄i in atrijs ihr̄lm Omnia enim ibi stant vt nichil trāsit Vis ⁊ tu ibi stare ⁊ nō transire: Illuc curre: idipm nemo habet ex se Intendite frēs corpꝰ habet. nō est idipm qꝛ non in se stat Mutatur ꝑ etates mutatur per mutationes locoꝝ ac tpm mutatur ꝑ morbos ⁊ defectꝰ carnales Non ergo in se stant corꝑa celestia nō in se stant hñt quasdā mutationes suas ⁊ si occultas: certe de locꝭ in loca mutātur Ascendunt ab oriente in occidentem: ⁊ rursus circueunt ad orientē Non ergo stant: nō sunt idipm Aiā humana nec ipa stat Quātis em̄ mutationibꝫ ⁊ cogitationibꝫ variatur quātis voluptatibꝫ īmutatur quātis cupiditatibꝫ diuisatur atꝫ distenditur Mens ipa hominis que dicitur racionalis mutabilis est non est idipm. mō vult. mō non vult mō scit mō nescit modo meminit modo obliuiscitur Ergo idipm nemo habꝫ ex se Qui voluit ex se habere idipꝫ vt quasi ipe sibi eēt idipm: lapsus ē Cecidit angelus ⁊ factus est dyabolus: ꝓpinauit homini superbiam. deiecit secum inuidentia eum q̇ stabat Isti sibi voluerunt idipm esse. sibi principari: sibi dominari voluerunt Noluerunt habere vere dominum q̇ vere est idipm: cui dictum est mutabis ea ⁊ mutabuntur tu aūt idem ipe es Iam ergo post tantum languorem post tātos morbos. difficultates labores redeat anima humiliata ad idipm: ⁊ fit in illa ciuitate cuiꝰ participatio eiꝰ in idipm Illuc enim ascenderunt tribus Querebamꝰ enim quo ascēdat qui cecidit: quia diximꝰ ascendentis hominis vox est ascendentis ecclesie Putamus ne quo ascendit. quo it. quo erigitur: Illuc as

cenderunt inquit tribus Quo ascen
derunt tribz? In ciuitatem: cui⁹ ꝑtici
patio ei⁹ in idipm Ergo illuc ascendi
tur in iherusalem Homo aūt qui des
cendebat de iherusalem in iherico in
cidit in latrones Si nō descenderet
ꝛ non incideret in latrones Quia ve
ro descendendo incidit in latrones:
ascendendo veniat ad angelos Ascē
dat ergo quia ascenderunt tribz Sꝫ
quid sunt tribus multi nouerūt: mul
ti non nouerīt Sꝫ et nos qui nouim⁹
descendamus ad illos qui non noue
runt tribus: vt nobiscum ascendant
quo ascenderunt tribz Tribz alio no
mine dici pn̄t curie: sed non proprie
Itaqꝫ tribus vno nomine alio ꝓprie
dici non possunt: sed vicino dicutur
curie Nam ꝓprie si dixerim⁹ curias
non intelliguntur nisi curie q̄ sunt in
ciuitatibz singulis singule. vn̄ curia-
les ꝛ decuriones id est qd̄ sint ī curia
vel de curia: ꝛ nostis qꝛ tales curias
singulas habēt singule citates Sūt
autem vel erant aliqn̄ in istis quoqꝫ
ciuitatibus curie eciam populoꝝ: et
vna ciuitas multas curias habet si-
cut roma triginta quinqꝫ curias ha-
bet populi Hee dicuntur tribz: has
populus israhel duode[illegible]im habebat
scd̄m filios iacob duode[illegible]cim. tribus
erat. populus erat: sed erant ibi ma
li erant ibi boni Nā enim male tri-
bus que crucifixerunt dn̄m: q̄ꝫ bone
tribus que cognouerunt dn̄m Ille g̊
tribus que crucifixerunt dn̄m: tribz
sunt dyaboli Cum ergo hic diceret il
luc em̄ ascenderunt tribus: ne ōnes
tribus intelligeres addidit tribz do-
mini Quid ē tribz domini? Que cog
nouerunt dn̄m Ex ipis enim duode-
cim tribubz malis. erant ibi boni De
bonis tribubz que cognouerūt fabri
cationem ciuitatis: ꝛ ipa erant gra-
na inter illas tribus que inter paleas
cōmixta sunt Ascendunt aūt nō cum
paleis: sꝫ tribus purgate: electe qua
si tribz domini Illuc ascenderūt tri-
bus domini Quid est tribz domini?
Testimoniū isrl' Hoc quid sit fra
tres audite Testimonium israhel. id
ē in quibz cognoscatur qꝛ est ve isra-
hel Quid est enim israhel? Interpre
tatio nominis ei⁹ dicta est iam: ꝛ se-
pe dicatur Forte enim ꝛ si recēs dic-
ta est. excidit: dicendo nos faciamus
vt non excidat eciam eis qui legere n̄
nouerunt aut noluerunt nos simus
codex ipoꝛum Isrl' videns deum in-
terpretatur: ymmo diligētius discus
so verbo sic interpretatur isrl' est vi-
dens Vtrumqꝫ est videns deū qꝛ ho
mo in se non est: mutatur enim ꝛ v̂-
titur si non ꝑticipet e⁹ qui est idipm
Tunc est qn̄ videt deum Tunc enim
est quando videt eum qui est: ꝛ vidē
do eum qui ē fit ꝛ ipe pro modo suo
vt sit Ergo ipe est israhel: israhel est
videns deum Supbus ergo nō est
israhel quia non est ꝑticipatio ei⁹ in
idipm: qꝛ ipe sibi vult eē idipm Qui
sibi vult esse principium non est isrl'
Omnis ergo israhel non est fict⁹ qꝛ
omnis superbz necē est vt fictus sit.
Hoc dico fratres necesse est vt om-
nis superbus velit videri qd̄ non est
aliter non pt̄ Et frēs mei vtinam sic
vellet superbus videri qd̄ non est vt
vellet videri verbi causa coraula cuꝫ
coraula non esset. cito enim ꝓbare-
tur ꝛ dicere² ei canta videam⁹ vtruꝫ
coraula sis: cum non posset. inueni-
retur falso se videri voluisse qd̄ non
erat Dixit se eloquētem: diceretur ei
loq̄re ꝛ ꝓba Si locut⁹ fuerit inueni
tur nō hoc eē qd̄ ꝓfessus est Supbz
qd̄ peius est iustū se vult videri cum
nō sit ꝛ qꝛ iusticiā intelligere difficile

est .difficile ē supbos agnoscere Vo
lunt ergo supbi videri qđ non ſt :iđ ñ
est pticipatio eoꝝ in idipm nō ptinz
ad isrł qui est videns deū Quis ǧ p=
tinet ad isrł: Qui est pticeps in idipz
Qui ē qui pticipat in idipm: Qui cō
fitetur se non eē qđ deus est ⁊ ab illo
habere qđ bonum pt habere. a se aūt
nō esse nisi peccatū . ab illo sibi eē ius
ticiam :talis est in quo dol⁹ non ē Et
dn̄s videns nathanaelē quid ait: Ec
ce vē israhelita in quo dolus nō ē Si
ergo ver⁹ israhelita ī quo dolus nō
est .tribz ille ascendunt ad ihrłm in q̇=
bus dolus nō est : ⁊ ipe sunt testimo
nium isrł. id est p illas agnoscit' q⁊ e
rant grana īter illā paleam . qn̄ area
cuz videretur tota palea putabatur.
Erant ergo ibi grana . sed cū ascen=
derint in sublimitate illa splendoris
cū fuerit area ventilata tūc erit testi
monium isrł:tūc dicent oēs mali vē
q⁊ erant ibi iusti inter malos qn̄ nob
omnes mali videbātur ⁊ q̈les nos era
mus tales oēs putabam⁹ Testiōni
um israhel Quo ascendūt: Quare as
cendunt: Ad ꝯfitendū nōi tuo do
mine Magnificenti⁹ dici nō pt Si=
cut superbia presumit : sic humilitas
ꝯfitetur Quō ergo psumptor est qui
vult videri qđ non est : sic ꝯfessor ē q̇
vult videri qđ est ipe ⁊ amat qđ est il
le Ad hoc ergo ascendunt israhelite ī
quibz dolus nō est q⁊ sunt vere isra=
helite :q⁊ in ipis ē testiōniū isrł Ad h̄
ascendunt ad cōfitendū nomini tuo
dn̄e Qm̄ ibi sederunt sedes in iudi
cio Mirum enigma :mira questi=
o si nō intelligat' Sedes dicit q̊s gre
ci thronos appellant Thronos gre=
ci sellas dicūt tanq̈ȝ honorabiles Er
go frēs mei nō est mirū . si sedeāt ho
mines in sedibz in sellis Vt aūt ipe se
des sedeant quō possum⁹ intelligere:

Tanq̈m si dicat aliqs . sedeant hic ca
thedre .q̇ sedeāt h̄ selle In sella sedet'
in sedibus sedetur in cathedris sede=
tur nō ipe sedes sedent Quid ē ergo
hoc qm̄ ibi sederunt sedes in iudiciū:
Certe soletis audire đo dicente celū
m̄ thron⁹ est .terra āt scabellū peduz
meoꝝ Latine āt totū sic dicitur celū
michi sedes est Qui sunt isti n̄ iusti:
Qui sunt celi nisi iusti: Qui celum ip
si celi q⁊ que eccła ipe eccē :sic sunt mł
te vt vna sit Sic ǧ ⁊ iusti Ita ſt iusti
celū .vt celi sint : in ipis aūt sedet de⁹
⁊ de ipis iudicat deus Et nō sine cau
sa dictum est celi enarrant gł'am dei
Apostoli em̄ facti sunt celū Vn̄ facti
sunt celū: Quia iustificati Quō pec
cator factus est terra cui dictū ē ter=
ra es ⁊ in terrā ibis :sic iustificati fac
ti sunt celum Portauerūt deū :et de
ipis de⁹ choruscabat miracła.tona=
bat terrores .pluebat consolationes
Erant ergo illi celū : ⁊ enarrabāt glo
riam dei Nam vt noueritꝫ ipos dic=
tos celum :ibi ait in ipo psalmo in ō=
nem terram exiuit sonus eoꝝ .⁊ in fi
nes orbis terre vba eoꝝ Queris q̊=
rum :⁊ inuenies celoꝝ Si ergo celū
sedes dei apostoli aūt celū :⁊ ipi fac=
ti sunt sedes dei ipi sunt throni đi Dic
tum est alio loco :anima iusti thro=
nus sapiētie Magna res magna dic
ta est thron⁹ sapiē aiā iusti .id ē in a=
nima iusti sedet sapiētia tanq̈m in sel
la sua tanq̈m in throno suo et iñ iudi
cat q̇cquid iudicat Ergo erāt throni
sapientie :⁊ iđ dixit illis dn̄s . sedebi=
tis super duodecim thronos iudicā=
tes duodecim tribz isrł Sic et ipi se=
debunt super duodecim sedes :et ipi
sunt sedes dei De illis quippe dictuz
est ibi enim sederūt sedes quoniam
ibi sedebunt sedes Qui sederunt se=
des ⁊ qui sunt sedes: De quibus dic=

tum est aiā iusti sedes sapientie Qui
sunt sedes? Celi Qui sunt celi? Celuz
Quid est celū? De quo dicit dn̄s celū
michi sedes est Et ipi iusti sunt sedes
⁊ habent sedes: et in illa iherusalē se-
debunt sedes Ad quam rem? Si iu-
dicium Sedebitis inquit sup duode
cim sedes. o vos sedes: iudicātes du
odecim tribus isrl' Quos iudicātes?
Infra q̇ sunt in terra Qui iudicabūt?
Qui facti sunt celum Illi autem q̇ iu
dicabuntur in duas ptes diuidentur
vna ad dexteram altera ad finistram
erit Judicabūt cum cristo sancti: ve
niet enim in iudicium cū senioribus
populi ait ysayas Alij sunt ergo qui
cum illo iudicabunt. alij qui ab illo iu
dicabuntur. ⁊ ab illis qui cū eo iudi-
cabunt Diuidentur ergo isti in duas
ptes. vna ponetur ad dexterā. cui e-
numerabuntur elemosine q̄s fecerīt:
Alia ponetur ad finistrā. cui enume
rabitur crudelitas ⁊ sterilitas mise-
ricordie Et illis ad dexteram cōstitu
tis dicetur: vēite bn̄dicti patris mei
pcipite regnum qd̄ vobis paratuz ē
ab origine mūdi Quare? Esuriui in-
quit ⁊ dedistis michi manducare Et
illi. quādo te vidim⁹ esurientem? Et
ille: cum vni ex minimis meis fecist;
michi fecistis Ergo quid ē frēs? Illi
iudicabunt de quibz dictum est. vt fi
ant amici de māmona iniquitat; : vt
⁊ ipi inquit recipiūt vos in eterna ta
bernacula Sancti sedebunt cum do
mino attendē q̇ fecerunt misericordi
am ⁊ assument illos sepatos in dex-
teram i regnum celoꝝ: et ipa est pax
ihrl'm Que est pax iherusalem? Vt o
pera misericordie corporalia iungā-
tur operibz p̄dicationis spiritualibz:
⁊ fiat pax dando ⁊ accipiendo Ait ei
apostolus. qui rationē dati ⁊ accep
ti dixit eē istas elemosinas Ait ergo

si nos vobis spūalia seminam⁹. mḡ
num ē si vestra carnalia metamus?
Et de ipa re ait alio loco: qui multū
nō habūdauit. ⁊ qui modicū non de
fuit illi Quare qui multum non ha-
bundauit? Quia qd̄ plus habebat de
dit indigenti Et quid ē qui modicum
non defuit illi? Quia accepit ab illo q̇
habundauit: vt fiat inquit equalitas
Ipa est pax de qua dicitur. fiat pax i
v̄tute tua Namqꝫ cum dixisset. quo
niam ibi sederunt sedes in iudicio se
des super domū dauid. id est sup fa-
miliam cristi cui dederunt in tempo
re cibaria: statim tanq̄m ipis sedibz
ait Interrogate que ad pacē sunt
iherusalem O vos sedes qui iā sede-
tis vt iudicet; . ⁊ facti estis sedes do-
mini iudicantis. qm̄ qui iudicant in-
terrogant. qui iudicantur interro-
gantur: interrogate inq̄t que sunt ad
pacem iherusalem Interrogādo q̇d
inueniet? Alios fecisse miām: alios n̄
fecisse Quos inueniet fecisse miseri-
cordiam ipos vocabunt ad iherusa-
lem: q⁊ ipa sunt ad pacem iherusalez
Dilectio fortis res frēs: dilectio for
tis res Vultis videre q̄ꝫ sit fortis di-
lectio? Quisquis per aliquam neces-
sitatem non potuerit implere qd̄ iu-
bet deus: amet illum qui implet ⁊ in
illo implet Intendat caritas vestra.
verbi gracia. vxorem habet quam di
mittere non potest oportet vt obtē
peret aplo dicenti. vxori vir debituz
reddat: ⁊ alligatus es vxori. ne que-
fieris solutionem Veniet in mētem
q⁊ melior est vita illa de qua dicit idē
apls. vellem omnes esse sicut meipz.
Attendit eos qui hoc fecerūt: amat
eos ⁊ in ipis implet qd̄ in se non po-
test Fortis res est dilectio. ipa fit v̄-
tus nostra: q⁊ si in illa nō fuerimus
nichil prodest q̇cquid aliud habueri

mus Si linguis hōim loquar inq̄t ⁊
angelorū caritatem aūt nō habeam:
factꝰ sum q̄si eramentum sonās aut
cymbalū tinniēs Adiūgit aliud mag
num. qḋ si distribuero omneꝫ sbam
meā ⁊ si tradidero corpꝰ meū vt ar-
deam caritatem āt n̄ habeam nichil
m̄ prodest Si aūt sit sola caritas q̄ n̄
inueniat qḋ distribuat paupibꝫ. dili-
gat. solum calicē aque frigide det: tā
tum illi imputabitur quātum zacheo
q̄ dimidiū patrimonij donauit pau-
peribus Quare hoc? Ille tā modicū
dedit ille tam multū dedit. ⁊ tantum
illi imputabitur? Tātum plane Im
par em̄ facultas: sed nō imp caritas
Illi ergo interrogant. vos cogitate
quid estis Iam ecce dictū est nobis
in domū dn̄i ibimus Iocūdati sumꝰ
certe in hijs q̄ dixerunt nobis in do-
mum dn̄i ibimus Videte ergo si imꝰ
Non em̄ pedibꝫ imus sed affectibus
Videte si imus: introget se vnusq̄sq̄
vestrum qualis erga paupem sanc-
tum. erga indigentē frēm. qualis est
erga indigentē mendicū: videat si vis
cera eiꝰ nō sunt angusta. q̄ꝛ interro-
gare te habent sedes q̄ sedebūt in iu-
dicium. et debent inuenire q̄ sunt ad
pacē ihr̄l'm Et quō interrogāt? Tan
q̄m sedes dei Deus interrogat Si de
um latet aliquid: ⁊ illas sedes aliq̄d i
terrogantes fugere p̄t Interrogate
que sunt ad pacē ihr̄l'm Sꝫ q̄ sunt ad
pacem ihr̄l'm? Et habūdantia inq̄t
hijs q̄ diligunt te Ad ip̄am iherusalez
cōuertit vocem habūdantia est illis
qui diligunt eam habundantia ex in
opia Hic inopes ibi habūdantes: h̄
infirmi ibi firmi: hic egeni ibi diuites
Vnde facti diuites? Quia dederūt h̄
qḋ acceperūt a deo ad tempꝰ: ⁊ acce
perunt ibi qḋ postea deus retribuet
in eternū Hic frēs mei ⁊ diuites pau

peres sunt Bonū est diuiti vt agnos
cat se pauperem Si enim plenum se
putat: tumor est ille non plenitudo
Agnoscat se inanem vt possit imple
ri Quid habet? Aurū Quid nōdū ha
bet? Vitā eternā Attendat qḋ habeat
⁊ videat quid nō habꝫ Frēs ex eo qḋ
habet det. vt accipiat qḋ non habet:
emat ex eo qḋ habet illud qḋ nō habꝫ
Et habundantia hijs q̄ diligūt illam.
Fiat pax i v̄tute tua O ihr̄l'm o ci
uitas q̄ edificaris vt ciuitas cuiꝰ p̄ti
cipatio tua in idip̄m. fiat pax in v̄tu
te tua fiat pax in dilcoē tua: q̄ꝛ v̄tus
tua dilectio tua Audi cātica canticorꝫ
valida ē sicut mors dilectio Magm
v̄bum frēs valida ē sicut mors dilciō
Magnificentiꝰ exp̄mi n̄ potuit for
titudo caritatꝭ: q̄ꝫ vt dicēt valida ē si
cut mors dilectio Quis enim resistit
morti Frēs intēdat caritas v̄rā Re
sistitur ignibꝫ vndis. ferro resistitur
p̄tātibꝫ. resistitur regibus. venit vna
mors. q̄s ei resistit? Nichil ē illa forti
us Propterea viribꝫ eiꝰ caritas ꝯpa
ta ē: ⁊ dictū ē valida ē sicut mors di-
lectio Et q̄ꝛ ip̄a caritas occidit qḋ fui
mus vt simus qḋ nō eramꝰ: facit in
nobis quādam mortē dilectio Ipsa
morte mortuꝰ erat q̄ dicebat mundꝰ
m̄ crucifixꝰ ē ⁊ ego mūdo Ip̄a mor-
te mortuus erāt quibꝫ dicebat: mor
tui em̄ estis et vita v̄rā abscondita ē
cū xp̄o in deo Valida ē sicut mors di
lectio Si g̊ valida ē fortꝭ est ⁊ mag-
ne v̄tutis: ⁊ ip̄a est v̄tꝰ ⁊ p ip̄am re-
guntur infirmi a firmis. terra a celo
populi a sedibꝫ Idō fiat pax in v̄tute
tua fiat in dilcoē tua ⁊ p istā v̄tutē p
istā dilcoēm p istā pacē Fiat habū
dantia in turribꝫ tuis id ē in excelsis
tuis Pauci em̄ sedebūt in iudicio: sꝫ
multi ad dexterā positi faciūt ppl'm
ciuitatis illiꝰ Multi em̄ pertinebūt

ad ſingulos quoſqꝫ excelſos . a quibꝫ
recipiantur in tabernacula eterna : ⁊
erit habūdantia in turribꝫ eiꝰ Plen
tudo autē deliciarū ⁊ ſufficientia di-
uiciarum ipe deꝰ ipe idipm . ipe cuiꝰ
ꝑticipatio eſt ciuitatis in idipm : ipa
erit habūdantia noſtra Sꝫ vn̄ : Per
caritatem . hoc eſt ꝑ virtutē In q̊ āt
eſt caritas frēs : Qui non ſua querit
in hac vita Audi apoſtolum paulum
habentē caritatem Ait : placere om-
nibus per omnia ſicut ⁊ ego omnibꝫ
per ōnia placeo Vbi ē ergo qđ dixiſti
ſi adhuc hōibus placerem xp̄i ſeruꝰ
nō eſſem . ⁊ mō dicis te placere ⁊ mō
cohortaris vt ⁊ illi placeant : Sed n̄
ibi poſuiſti finem : vt q̇s ꝓpter ſe nō
ꝓpter caritatem placeat . Qui gl̃am
ſuam q̄rit : nō q̄rit ſalutem alioꝝ Ait
em̄ ſicut ⁊ ego omnibꝫ ꝑ omnia pla-
ceo : nō querens qđ michi ꝓdeſt . ſed
qđ multis vt ſalui fiant Iđ ⁊ hic cum
de caritate diceretur Propter fra
tres meos inq̄t et ꝓximos meos lo
quebar autem pacem de te O iheru-
ſalem ciuitas cuiꝰ ꝑticipatio in idip
ſum ego in hac vita ⁊ ī hac terra ego
pauper peregrinꝰ ⁊ gemens . nōduꝫ
ꝑfruens pace tua : ⁊ p̄dicans pacem
tuam : nō ꝓpter me illam p̄dico ſicut
heretici qui q̄rētes gl̃am ſuam dicūt
pax vobiſcum : et pacem nō h̄nt quā
populis p̄dicant Si em̄ haberent pa
cem nō cōſcinderent vnitatem Ego
inquit loquebar pacē de te Sed qua
re : Propter frēs meos ⁊ ꝓpinquos
meos nō ꝓpter honorem meum . nō
ꝓpter pecuniam meam . nō ꝓpter vi
tam meam : nam michi viuere xp̄us
eſt ⁊ mori lucrum : ſed loq̄batur pacē
de te ꝓpter fratres meos ⁊ propin-
quos meos Nā cupiebat ipe diſſol-
ui ⁊ eſſe cum criſto : ⁊ qui iſta predi-
caret propinquis ⁊ fratribꝫ manere
inquit in carne neceſſarium propter
vos Propter fratres meos et ꝓpin
quos meos loquebar autem pacem
de te Propter domum domini dei
mei queſiui bona tibi Non propter
me queſiui bona . nam non tibi que-
rerem ſed michi ideo nec ego haberē
quia non tibi quererem ſed propter
domum domini dei mei : propter ec
cleſiam propter ſanctos ꝓpter pere
grinos propter inopes eius vt aſcē
dant quia dicimus eis in domuꝫ do-
mini ibimus : propter ipam domum
domini dei mei q̄ſiui bona tibi Hec
fratres ꝓlixiora ⁊ neceſſaria carpite
manducate bibite cōualeſcite curri-
te apprehendite

Explicit pſalmus cxxiꝰ. Incipit pſal
mus centeſimꝰ viceſimꝰ ſcđs

ASCendentis cantica ex or-
dine cum ſanctitate veſtra
cōſideranda ſuſcepi Aſcen
dentis ⁊ amantis : ⁊ ideo aſcendentꝫ
quia amantis Omnis amor aut deſ
cendit aut aſcendit Deſiderio em̄ bo
no leuamur ad deū : ⁊ deſiderio ma-
lo ad yma precipitamur Sed quia iā
malo deſiderio lapſi cecidimꝰ ſuper
eſt nobis ſi agnoſcimꝰ quis ad nos
non ceciderit ſed deſcēderit herendo
illi aſcendere q̄ꝛ viribus noſtris non
poſſumꝰ Ipe dixit dominus iheſus
criſtus nemo aſcēdit in celū niſi qui
de celo deſcendit : filiꝰ hominis q̇ eſt
in celo Tanq̄m de ſe ſolo videtꝛ dixiſ
ſe Ergo ceteri remāſerūt . q̄ꝛ ſolus aſ
cendit . qui ſolꝰ deſcēdit : Quid debēt
ceteri facere : Vniri corꝑi ipiꝰ : vt ſit
vnus criſtus qui deſcendit et aſcen-
dit Deſcendit caput : cum corpore aſ
cendit veſtitus eccleſia ſua . quam ſi-
bi exhibuit ſine macula et ruga So-
lus ergo aſcēdit . ſed et nos quando
cum illo ſic ſumus vt in illo membra

eiꝰ simꝰ: ⁊ nobiscū solus ē. et iō vnꝰ
⁊ sempiternꝰ Vnitas nos ꝯpaginat
vni: ⁊ illi soli cum illo non ascendūt q
cum illo vnus eē noluerunt Iā ve
ro qm̄ ipe qui in celo positus ē et car
ne suscitata immortalis. ꝑ quam fu=
it ad tempus mortalis. ⁊ nichil in ce
lo ꝑsecutionem paciens. nichil mali
ciarum ⁊ obprobrioꝝ. sicut in hac t᷑=
ra qn̄ ꝓ nobis omnia sustinere dig=
natus est: cōpassus tn̄ corpori suo i
terra laboranti dixit. saule saule quid
me ꝑsequeris? Iam ipm nemo tāge
bat: ⁊ se pati ꝑsecutionem clamabat
Non preter spem eē debemꝰ ymmo
cum magna fiducia ꝑsumere. qꝛ si ꝑ
caritatem ipe nobiscum in terra est:
ꝑ eandem caritatem ⁊ nos cū illo in
celo sumꝰ Sed diximꝰ quēadmodū
nobiscū ipe in terra sit: vocem eꝰ dix
imus de celo sonantis. saule saule qd
me ꝑsequeris cū eum saulus. omni=
no nō tangēt sꝫ nec videret Quomo
do aūt ostenditur qꝛ et nos cum illo
in celo sumꝰ? Eodē ipo paulo aplo
dicente. si resurrexistis cū cristo que
sursum sunt q̄rite vbi xp̄s est in dex=
tera dei sedens. que sursum sunt sa=
pite non que super terram mortui ei
estis ⁊ vita vestra abscōdita est cum
xp̄o in deo Ergo ⁊ ille adhuc deorsuꝫ
est ⁊ iam nos sursum sumus Ille de
orsum est cōpassione caritatis: nos
sursum sumꝰ spe caritatꝫ Spe enim
salui facti sumꝰ Sed quia spes nos=
tra certa est q̄uis futurum sit: sic de
nobis dicitur quasi iam factū sit As=
cendit g̊ iste cātator sꝫ in vnoquoqꝫ
corde vestrū cantet hic homo ⁊ vnus
quisqꝫ sit iste homo Cum em̄ dicitis
illud singuli qꝛ omnes vnum estis in
cristo vnꝰ hō illud dicit: et non ad te
dn̄e leuauimus oculos nrōs Sed
ad te domine leuaui ocl'os meos De

betis quidem putare vnū quēqꝫ vrm̄
loqui: sed vnus ille maxime loquitur
q eciā diffusus ē toto orbe terrarum
vnus ille loquitur qui alibi dicit. a fi
nibus terre ad te clamaui cū āgeret᷑
cor meum Quis ē qui clamat a fini=
bus terre? Quis vnꝰ hō diffusus est
vsqꝫ ad fines terre? Vnusquisqꝫ ho=
mo in regione sua ꝑt clamare. nūqd a
finibꝫ terre? Sꝫ hereditas illa xp̄i de
qua dictum est. dabo tibi gētes here
ditatem tuā ⁊ possessionem tuā t᷑mi
nos terre: ipa clamat et dicit a finibꝫ
terre ad te clamaui cuꝫ āgeretur cor
meū Angatur cor nostrū ⁊ clamemꝰ
Vn̄ angatur cor nostrū? Nō de hijs
que hic patiuntur ⁊ mali: verbi gra=
cia quia dāpnum patiuntur Nam si
iñ angitur cor cinis est: qꝛ nescio quē
tuoꝝ ex voluntate dei amisisti Si iñ
angitur cor qd magnū: Hic angūtur
⁊ corda infideliū: ista paciuntur et q
nōdum in cristo crediderūt Vn̄ angi
tur cor xp̄iani? Quia nōdum cū xp̄o
viuit Vn̄ angit᷑ cor xp̄iani? Quia pe
regrinatur et desiderat patriā Si iñ
angitur cor tuū eciā si felix scd̄m secu
lum fueris gemis ⁊ si omnia ꝓspera
cōfluant ⁊ si vndiqꝫ tibi iste mūdꝰ ar
rideat tu tn̄ gemis qui in ꝑegrinatio
ne te cōstitutum vides: ⁊ sentis iā q=
dem te habere felicitatem scd̄m ocu
los stultoꝝ sed nōdum scd̄m ꝓmissi
onem xp̄i Illā querens gemis illā q=
rens desideras ⁊ desiderando ascen
dis ⁊ ascendendo cantas cāticū gra=
duum ⁊ cantando canticū graduū di
cis Ad te leuaui ocl'os meos Qui
habitas in celo Ascendēs q̊ leuaturꝰ
erat ocl'os n̄ illuc q̊ tendebat ⁊ ascen
dere desiderabat? De t᷑ra em̄ ad celū
ascēdit Ecce terra deorsum quā cal=
camꝰ pedibꝫ nostris ecce iā celū sur=
sum quod videmus oculis nostris:

⁊ ascendendo cantamus. ad te leua-
ui oculos meos qui habitas in celo
Ubi sunt ergo scale? Tanta enim inter
ualla cōspicimus inter celum ⁊ terrā
tātam sepationem ⁊ tanta spacia lo
corum: illuc uolumus ascendere. sca
las non uidemus Nūquid forte fal-
limus nos. qꝛ cāticum graduū id est
canticum ascensionis cātamus? As-
cendimus ad celum si cogitamus de
um qui ascensus in corde fecit Quid
est ascendere in corde? Proficere in
deum Quomodo omnis qui deficit
non descendit sed cadit. sic omnis q̄
ꝓficit ascendit sed si sic ꝓficiat vt nō
superbiat si sic ascendat vt nō cadat.
Si aūt ꝓficiendo supbiat: ascenden
do iterum cadit Sz vt nō superbiat
quid debet facere? Leuet oculos su-
os ad illum qui habitat in celo. nō se
attendat Omnis enim superbꝫ se at
tendit: ⁊ magnus sibi videtur qui si-
bi placet Sz qui sibi placet stulto ho
mini placet: qꝛ ille ipē stultꝰ est cum
sibi placet Solus securus placet qui
deo placet Et quis ē qui placet deo?
Cui placuerit deus Displicere sibi de
us non potest: placeat ⁊ tibi vt pla-
ceas illi Sed tibi ille placere non po
terit: nisi tu tibi displicueris Si autē
displices tibi: tolle a te oculuz Ut q̄d
te enim attendis? Si enim veruz te
attendis. inuenis in te q̄d tibi displi-
ceat: ⁊ dicis d̄o. peccatum meum an̄
me est semper Peccatum tuū sit an-
te te vt non sit ante deū: ⁊ tu noli esse
ante te vt sis ante deum Quomodo
enim volumus vt non a nobis auer
tat faciem deus: sic volumꝰ vt auer
tat faciem a peccatis nostris Nam
vtrumq̄ illic cantatur in psalmis ne
auertas faciē tuam a me Uox ē psal
mi vox est ergo nostra: ⁊ ille qui di-
cit ne auertas faciem tuam. vide q̄d
dicat alio loco. auerte faciem tuam
a peccatis meis Si vis vt auertat fa
ciem suam a peccatꝫ tuis. tu ipē a te
auerte faciem tuam ⁊ a peccatꝫ tuis
noli auertere Si enim non ab eis a-
uerteris faciem tuam: tu ipē irasce-
ris peccatis tuis Si aūt tu non auer
tis faciem tuā a peccatis tuis: tu ag
noscis ⁊ ille ignoscit At vero a te le-
ua oculos ad illum ⁊ dic. ad te leua-
ui oculos meos qui habitas in celo.
Celū fratres mei si corporaliter in-
tellexerimus hoc quod videmꝰ ocul'
corporeis: vere sic errauimus vt nō
putemus nos illuc ascendere nisi sca
lis positꝫ aut aliquibus machinamē
tis Si aūt spiritualiter ascendimus
spiritualiter celum intelligere debe-
mus Si ascensus in affectu: celuz in
iusticia Quid est ergo celū dei? Om
nes sancte anime: omnes iuste ani-
me Nam ⁊ apostoli q̄uis in terra es
sent carne. celum erant: quia in illis
dominus sedens per totum mūduz
ābulabat Ergo habitat in celo Quo
modo? Quomodo dicit in alio psal-
mo. tu autem in sancto habitas laus
israhel Qui habitat in celo habitat in
sancto Sancto quid. nisi tēplo suo.
Templum enim dei sanctum est q̄d
estis vos Sed omnes adhuc infir-
mi ⁊ scd̄m fidem ambulantes Secū
dum fidem sunt templum dei Erunt
enim aliquando ⁊ secūdum speciem
templum dei Q̄m diu sunt tēplum
secūdum fidem? Q̄m diu in ipīs xp̄s
p fidem habitat sicut dicit apl's. habi
tare xp̄m p fidez in cordibꝫ nostris.
Sunt aūt iam celi in quibꝫ iam p spe
ciem habitat deus videntes eum fa-
cie ad faciem. omnes sancti āgeli. ō-
nes sancte v̄tutes. ptātes sedes dn̄a
tiones iherusalem illa celestis vnde
peregrinantur ingemiscimꝰ: ⁊ quam

desiderando oꝛamus Ibi habitat de
us: illuc leuauit iste fidem illuc ascen
dit affectu desiderando. et ipsum de
siderium facit anima desudare soꝛ=
des pccōꝛum ꝛ mundari ab omni la
be. vt fiat ꝛ ipa celū: quia leuauit o=
culos ad eum qui habitat in celo Nā
si celum istud coꝛpeum qd̄ oculis vi
demus intellexerimꝰ esse habitatio=
nem dei: transitura est habitatio dei
quia celum ꝛ terra transient Deinde
añq̄m faceret deus celuꝫ et terrā vbi
habitabat? Sꝫ dicit aliquis Et añq̄ꝫ
faceret deus scōs vbi habitabat? In
se habitabat deꝰ apud se habitabat ꝛ
apud se est deus: ꝛ qñ dignatur ha=
bitare in sanctꝭ. nō sic sunt sancti do
mus dei vt ipa subtracta cadat deus
Aliter enī nos habitamꝰ in domo: a
liter deus in sanctis Tu habitas ī do
mo. si subtracta fuerit cadis: deꝰ aūt
sic habitat in sanctis vt si ipe discesse
rit cadāt Quicūqꝫ ergo sic poꝛtat de
um vt sit templum dei: nō putet sic a
se poꝛtari deū. vt teneat deū si se sub
ducat Ve illi si se subtraxerit deus qꝛ
ipe cadit: nam deus in se ꝑmanet In
quibꝫ nos habitamus ipa nos cōti=
nent: in quibꝫ deus habitat ipe illos
ꝯtinet Iam videte quātum interest
inter nrām habitationē ꝛ dei ꝛ sic di
cat aiā. ad te leuaui ocl'os meos qui
habitas in celo. vt intelligat qꝛ deus
nec celo indiget vbi habitet: sed celū
ipo indiget vt ab ipo ihabitet? Quid
ergo sequitur qꝛ dixit ad te leuaui o=
culos meos q̄ habitas in celo? Quo
modo leuasti oculos tuos in celum?
Ecce sicut oculi seruoꝛū in manus
dñoꝛum suoꝛum. ꝛ sicut oculi ancil=
le in manꝰ domine sue: sic oculi nos=
tri ad dominuꝫ deū nostrum quoad
usqꝫ misereatur nostri Et serui sumꝰ
ꝛ ancilla sumus: ille ꝛ dominus est ꝛ
domina est Aut quid sibi volunt ista
verba ꝛ quid sibi volunt iste similitu
dines rerum Attendat aliquātum ca
ritas vestra Non mirum si serui su=
mus ꝛ ille dominus est sed mirum si
ancilla sumus ꝛ ille domina est Sed
neqꝫ hoc mirum quia ancilla sumus
ecclesia enim sumus nec illud miruꝫ
quia ꝛ ipe domina est: virtus est ꝛ sa
pientia dei Audi ergo apostolum di
centem. nos autem pꝛedicamus cris
tum crucifixum iudeis quidem scan
dalum gentibus autem stulticiam ip
sis vero vocatis iudeis ꝛ grecis cris
tum dei v̄tutem ꝛ dei sapientiam: vt
iam sit seruus populꝰ ꝛ sit ancilla ec
clesia Vtrumqꝫ audisti: cristum dī v̄
tutem ꝛ dei sapientiam Cū ergo au=
dis cristum leua oculos tuos in ma=
nus domini tui: cum audis dei virtu
tem ꝛ dei sapientiam. leua oculos tu
os in manus domine sue. quia et ser
uus ꝛ ancilla es Seruus quia popu
lus es: ācilla quia ecclesia es Ipa au
tem ancilla magnam dignitatē inue=
nit apud deum Vxoꝛ facta est: sꝫ do=
nec veniat ad amplexus illos spiritu
ales vbi secure perfruatur eo quē di
lexit ꝛ cui suspirauit in ista diuturna
peregrinatione Sponsa est ꝛ acce=
pit arram magnam. sanguinem spō
si cui secura suspirat nec illi dicit? no=
li amare quomodo dicitur aliquādo
virgini iam desponsate ꝛ nondū nup
te ꝛ iuste dicitur noli amare cum fac
ta fueris vxoꝛ tunc ama: recte dicit?
qꝛ p̄pꝛoperuꝫ ꝛ pꝛeposteruꝫ desideri
um est ꝛ non castum. amare eum cui
nescit an nubat Potest enim fieri vt
alius sponset. ꝛ alius ducat vxoꝛem
Quia vero nullus est alius qui cris=
to p̄ponat?. secura amat ista: ꝛ añq̄ꝫ
illi iūgatur amet ꝛ de longinq̊ suspiēt
ꝛ de longinq̄ ꝑegrintōe solꝰ ducet qꝛ

solus talē arram dedit Quis eñ po
test sic ducere vt moriat' pro ea quā
vult ducere? Si enim mori pro ea vo
luerit: non erit qui ducat Securus
sūt ille pro sponsa mortuus est: quā
resurgens erat ducturus Verūptā-
men frēs interim simus quomodo
serui ⁊ ancilla Dictum est quidem nō
vos dicam seruos sed amicos: sꝫ for
te solis discipulis dixit dñs Audite a
postolum paulum dicētem. itaqꝫ iā
inqt nō est seruus sꝫ fili⁹: si aūt filius
⁊ heres per deū Populo dicebat fi-
delibꝫ dicebat Iam ḡ in noiē domini
redempti sanguiē ipi⁹. loti lauachro
ipi⁹. filij sumus fili⁹ sum⁹: q2 sic mul
ti sumus vt in illo vn⁹ sim⁹ Quid si-
bi ergo vult qḋ adhuc tanqꝫ serui loq
mur? Nūquid tātum meritū habere
possum⁹ in eccl'a q̄quis iam filij facti
ex seruis quātum habuit ipe aposto
lus paulus? Et tñ quid dicit in epl'a?
Paulus seru⁹ xpi ihesu Si ille se ad-
huc dicit seruū p quem nobis euāge
lium p̄dicatum est: quātomagꝫ nos
debem⁹ agnoscere cōditionem nrāꝫ
vt maior sit in nobis grā ipi⁹? Primo
enim seruos fecit quos redemit Sā
guis eñ ille ꝓ seruis p̄cium est: pro
sponsa pign⁹ est Agnoscentes itaqꝫ
ꝯdicionem nrām. ⁊ si iā filij per grāꝫ
ipi⁹. serui tñ ꝓpter creaturam. quia
vniu̾sa creatura deo seruit. dicamus
sicut oculi seruoꝝ in man⁹ dñoꝝ suo
rum ⁊ sicut oculi ancille in man⁹ do-
mine sue: sic oculi nostri ad dñm deū
nostrū quoadusqꝫ misereat' nostri.
Dixit ⁊ quare? Sicut serui ocl'os ha
bentes in man⁹ dñi sui. ⁊ sicut ancil-
le ocl'os hñt in man⁹ dñe sue: sic inqt
oculi nostri ad dñm deum nrm̄ Et qⁱ
quereres vt quid: quoadusqꝫ inquit
misereatur nostri Quales ergo vo-
luit seruos intelligi frēs? Qui ocl'os
habent in manus dñorum suorū Et
quales ancillas? Que oculos hñt in
man⁹ dñe sue quoadusqꝫ misereatur
domina earum Qui sunt isti serui et
ancille qui sic habent ocl'os in man⁹
dominorum suorum. nisi qui iuben
tur cedi? Oculi nostri ad dominū de
um nostrum: quoadusqꝫ misereatur
nostri Quomodo? Sicut oculi suo
rum in manus dñorum suorum: ⁊ si
cut oculi ancille in man⁹ domine sue
Ergo ⁊ illi ⁊ ille quousqꝫ misereatur
vel dominus vel domina Fac ergo a
liquem dñm iussisse seruum cedi Va-
pulat seruus sentit plagarum dolo-
res attendit ad manus domini sui. q̊
usqꝫ dicat pce Manum enim ipam
potestatem dicit Ergo quid dicimus
fratres? Iussit nos cedi domin⁹ nos
ter ⁊ domina nostra. sapientia dī ius
sit nos cedi: et in hac vita vapulam⁹
⁊ tota ista vita mortalis plaga nos-
tra est Audi vocem psalmi Pro ini-
quitate erudisti hominem: ⁊ tabesce
re fecisti sicut araneam aiām meam
Attēdite fratres q̄ꝫ tabida est aranea
vt leui tactu cōquassetur ⁊ moriatur
Et ne quasi carnem solam infirmita
te mortalitatis putaremus nos ha-
bere tabidam. nō dixit tabescere me
fecisti. ne scḋm carnem itelligerem⁹
sꝫ ait tabescere fecisti sicut araneam
aiām meam Nichil enim infirmius
anima nostra posita in medijs tēp-
tationibus seculi in medijs gemiti-
bus et pturitionibus molestiarum:
nichil ea infirmius donec hereat soli
ditati celesti. ⁊ sit in templum dei vn
de iam non cadat. quia primo vt ve-
niret ad hanc infirmitatem ⁊ tabifi-
cationem sicut aranea infirma facta
est ⁊ de paradiso expulsa est: tūc ius-
sus est seruus cedi Frēs mei: videte
ex quo vapulam⁹ In oībꝫ q̄ ab inicio

generis humani nati sunt in omnibꝫ
qui nunc sunt. in omnibꝫ qui postea
nascentur adam vapulat vapulat a-
dam id est genus humanum et mul-
ti sic obdurauerūt vt nec plagas su-
as sentiant Qui vͦo ex ip̄o genere fi-
lij sacti sunt. receperūt sensum dolo
ris sentiūt se vapulare. ꝛ nouerūt q̇s
iussit vt vapulent. ꝛ leuauerūt ocu-
los suos ad eū qui habitat in celo: et
sic sunt oculi eoꝝ i man⁹ dm̄ sui quo
adusqꝫ misereatur sicut oculi seruoꝝ
in man⁹ dñorum suorū ꝛ sicut oculi
ancille in manus dñe sue Vides feli-
ces aliquos in isto seculo ridētes iac
tantes se nō vapulāt ymmo pei⁹ va
pulant: hoc ip̄o graui⁹ cedūtur quo
sensum iā pdiderunt Euigilent ꝛ va
pulent sentiāt qꝛ vapulant. sciant qꝛ
vapulant ꝛ doleant qꝛ vapulant: qm̄
qui apponit sciām apponit dolorez.
hoc scriptura dixit Jō dñs in euāge
lio: beati lugentes qm̄ ip̄i cōsolabun
tur Audiamus vocē hōis qui vapu-
lat: ꝛ sint iste vniuscuiusqꝫ vestrum
voces ꝛ qn̄ nobis bn̄ est Nā quis nō
intelligat vapulaȓe se? Qn̄ egrotat qn̄
in carcere est. qn̄ forte in cathena qn̄
forte latrones patitur. qn̄ ab aliq̄bꝫ
improbis ei alique molestie irrogā-
tur: sentit vapulare se Magnus sen
sus est videre qꝛ vapulat: ꝛ qn̄ illi bn̄
est Non em̄ ait scriptura in iob tēp-
tationibꝫ habūdat vita huāna. sꝫ ait
nūquid nō temptatio est vita huma
na sup̄ terrā? Totā ip̄am vitā temp-
tationez dixit Omnis ergo vita tua
sup̄ terrā plage tue sunt Plage qꝫ diu
viuis in terra: siue feliciter viuas. si-
ue in aliqua tribulatione cōstitutus
sis clama ad te leuaui oculos meos
qui habitas in celo Ad man⁹ dm̄ qui
te iussit cedi cui dicis in alio psalmo
ꝓpter iniquitatem erudisti hoiēm ꝛ

tabescere fecisti sicᵗ araneā aiām me-
am: clama ad manus cedentis ꝛ dic
Miserere nostri domine miserere
nostri Nō sunt iste voces vapulan-
tis. miserere nostri dñe miserere nos
tri? Qm̄ multum repleti sum⁹ des
pectione In plurimū repleta est aiā
nostra: obprobrium eis q̇ habūdant
ꝛ despectio sup̄bis Qui despiciᵗ cō-
temnitur Oēs qui scdꝫ xp̄m pie vo
lunt viuere. necē ē paciantur obpro
bria: necē est ꝯtempnantur ab hijs q̇
volunt impie viuere quoꝝ felicitas
tota t̄rena est Irridentur illi q̇ felici
tatem vocāt quā oculis t̄renis vide
re nō p̄nt: ꝛ dicitur eis Quid credis
insane? Vides qd̄ credis? Reūsus ē a
liquis ab īferis ꝛ retulit tibi quid ibi
agitur? Ecce ego qd̄ amo video: fru
or Despiceris qꝛ sp̄as qd̄ non vides
ꝛ despicit te ille qui quasi tenet qd̄ vi
det Attende ip̄e si tenet noli turbari
vide si ip̄e tenet ꝛ non tibi insultet ne
cum putas eum felicem in p̄nti amit
tas veraꝫ felicitatem futuram Noli
turbari: attēde si tenet Labitur hoc
ab illo quod tenet vľ ip̄e ab eo quod
tenet: necesse est transeat aut ip̄e per
res suas aut res ip̄ius per illuꝫ Per
quem res transeunt sue? Qui viuus
labefactus erit. Qui transit per res
suas? Qui in diuicijs moritur: quia
cum moritur nō eas secum affert ad
inferos Domum meam habeo iac-
tauit se Queris quam domū tuam?
Quam michi dimisit pater meus Et
ille vnde habuit hāc domum? Auus
noster illi eam dimisit Recurre ꝛ ad
proauum inde ad atauum: ꝛ iam no
mina non potes dicere Nonne inde
potius terreris quia multos atten-
dis transisse per illam domum ꝛ ne-
minem ipsorum secū illam tulisse ad
eternā domum? Pater tuus h eam

dimisit .transijt per illā :sic ⁊ tu tran=
sibis Si ergo transitū habetis in do
mo vestra .stabulum est transeunti=
um nō habitatio cōmanentium :⁊ tn̄
qꝛ nos ea que futura sunt spamꝰ ⁊ i
futuram felicitatem suspiramꝰ ⁊ nō
dum appuit qđ erimus ꝗuis iam fi=
lij dei sumꝰ . qꝛ vita nostra abscondi
ta est cū xp̄o in deo :repleti sumꝰ des
pectione id est ꝯtemptu ab hijs q̇ fe=
licitatem querūt vel habent in isto se
culo In plurimū repleta est aiā nos=
tra :obprobrium eis q̇ habundant et
despectio superbis Querebamꝰ qui
sunt qui habūdant : exposuit tibi cuꝫ
dixit superbis Nō est aūt obprobriū
hoc est despectꝰ :⁊ qđ est qui habun=
dant hoc ē supbis Repetitio senten
cie est :⁊ obprobriū eis q̇ habundant
⁊ despectio supbis Quare habūdāt
superbi : Quia hic volunt esse felices
Quid ⁊ qn̄ ipi miseri sunt .nūquid ha
bundant: Sed forte qn̄ miseri sunt n̄
nobis insultāt Intendat caritas vr̄ā
Tūc insultant forte qn̄ felices sc̄ quā
do se iactant in pōpa diuiciarū suarū
qn̄ se iactant in ventositate falsorum
honoꝝ Tūc insultant nobis ⁊ q̄si di=
cunt .ecce bn̄ michi est .fruoꝛ ego re=
bus pn̄tibꝫ . recedant a me q̇ promit
tunt qđ nō ostendūt. qđ video teneo
qđ video fruoꝛ bn̄ michi fit in hac vi=
ta Tu securioꝛ esto qꝛ resurrexit xp̄s
⁊ docuit te quid in alia vita daturus
sit Certus esto qꝛ dat :sed insultat il=
le qꝛ tenet Ferto insultantē : ⁊ rideƀ
gementem Postea em̄ veniet tēpus
qn̄ dicturi sunt illi ipi. hij sc̄ quos ha=
buimus in risum Verba sunt libri sa
pientie . qꝛ ꝓdidit nobis scriptura q̄
dictura sunt illi ipi . qui nos mō irri=
dent ⁊ qui nos despitiunt : ⁊ a quibꝫ
impleti sumꝰ obprobrio ⁊ despectio
ne Que v̄ba habebunt tūc qn̄ a veri=
tate despiciuntur : Vident em̄ ad dex
teram fulgere quos secum ꝯmixtos
cōtempserant . cū factum fuerit in il
lis qđ dixit apl's. cū xp̄ūs apparuerit
vita vestra tūc ⁊ vos cū illo appare=
bitis in gl'a :⁊ dicunt hij sunt quos a
liqn̄ habuimꝰ in risum ⁊ in similitudi
nē improperij Nos insensati vitam
illoꝝ estimabamꝰ insaniam ⁊ finem
illoꝝ sine honore Quō cōputati sc̄ in
ter filios dei .⁊ inter sanctos sors il=
lorum est : Et sequūtur in eo sermoē
⁊ adicient . g̊ erraui mꝰ a via veritatꝭ
⁊ iusticie lumen nō luxit nobis :⁊ sol
non ortus est nobis Quid ꝓfuit no
bis superbia .⁊ diuiciarū iactacio qđ
ꝯtulit nobis : Ibi tu non eis insultas
qꝛ ibi sibi iam insultant Nō donec fi
at frēs leuemꝰ oculos nr̄ōs ad eum
qui habitat in celo ⁊ nō ab illo tolla=
mus ocl'os quoadusq; misereatꝛ nr̄i
⁊ liberet ab omni temptatione et ob
probrio et despectu Huc accedit qđ
aliqn̄ ⁊ ipi qui sunt in flagello infeli=
citatis tp̄alis insultant nobis Inue
nis aliquem ꝓ merito iniqtatū suaꝝ
siue occulto iudicio dei . siue manifes
ta dāpnatione mitti in carcerem por
tare cathenam .⁊ ipē insultat :et cum
ei dictum fuerit quare non bn̄ vixisti
ecce quomodo venisti male viuēdo
ille rn̄det Quare illi qui bn̄ viuūt ista
paciuntur : Sed illi ꝓpterea paciun
tur vt ꝓbentur in temptationibꝫ ex=
erceantur vt flagellis ꝓficiant :qꝛ fla
gellat omnē filiū quē recipit Et si vni
cum sine pccō flagellauit et ꝓ omni=
bus tradidit eum . quō debemꝰ nos
flagellari qui fecimꝰ q̄re flagellemur
Cum ista dixerimus illis ⁊ de infeli=
citate ad hec supbiunt ⁊ afflicti non=
dum humiliati rn̄dent .et dicunt ista
sunt v̄ba xp̄ianoꝝ vanoꝝ qui credūt
qđ nō vident Sed ⁊ ipi insultant .qđ

putamus frēs quasi nō eos cōme-
moratos in h̄ psalmo cū diceret. ob-
probrium eis qui habūdant ⁊ despec
tio sup̄bis. Qn̄quidē insultatur cris-
tianis ⁊ ab eis qui nō habūdant: sed
cū sint in egestate ⁊ erūpnis nec ipsi
cessant insultare Certe ergo obpro-
brium eis q̇ habūdant An forte nul-
lus inuenitur qui eciā positꝰ in cala-
mitate insultet. Si non insultauit la
tro qui cū crucifixo dn̄o crucifixꝰ e-
rat. Ergo si iusultant et illi qui nō ha
bundāt. quare psalmꝰ ait. obprobri
um eis qui habūdant. Si diligenter
discutiamꝰ ⁊ ipi habūdant Vn̄ habū
dant. Nam nisi habūdarent superbi
nō eēn̄t Aliꝰ em̄ habūdat pecunia et
in̄ superbus est aliꝰ habūdat hono-
ribus ⁊ in̄ superbus est aliꝰ habūda
re se iusticia putat ⁊ in̄ sup̄bit qd̄ pe-
ius ē Qui videntur nō habūdare pe
cunia. iusticia sibi videntur habūda-
re adu̇sus deum ⁊ positi in calamita
tibus se iustificāt. deū accusant ⁊ di-
cunt Quid admisi aut q̇d feci. Et tu
dicꝫ respice. recordaē pccā tua si nich
il fecisti Titillatur aliquātum consci
entia ⁊ redit ad se ⁊ cogitat facta sua
mala: ⁊ cū cogitauerit facta sua ma-
la nec sibi vult cōfiteri qꝛ digna pati
tur sed dicit ecce manifeste feci mul-
ta sed multos video peiora fecisse et
nichil mali pati: iustꝰ est cōtra deum
Habūdat ergo et ip̄e plenum habet
pectus iusticia. qn̄quidem illi deꝰ vi
detur malefacere ⁊ ip̄e sibi videtꝛ in-
iuste pati ⁊ si dares illi nauim guber
nandā in naufragiū iret cū illa Vult
aūt deū excutere de gubernatiōē hꝰ
mūdi: ⁊ ip̄e tenere gubernacula crea
ture ⁊ distribuere omnibꝫ dolores ⁊
leticias. penas ⁊ p̄mia Infelix aiā et
quid miramini. Habūdat sed habū-
dat nequicia habundat malicia: ⁊ eo
plus habūdat nequicia. quo sibi vi-
detur habūdare iusticia Atuero xpi-
anus hō non debet habūdare. sꝫ pau
perem se debet cognoscere: ⁊ si habꝫ
diuicias scire debet qꝛ nō sunt ille v̄e
diuicie vt alias desideret Qui em̄ di-
uicias falsas desiderat veras nō que
rit Qui aūt veras q̄rit adhuc pauper
est: ⁊ recte dicit pauper ⁊ dolēs ego
sum Rursus ille q̇ paup̱ est ⁊ nequi-
cia plenus est Vn̄ dicitur habūdare.
Quia displicet illi qꝛ paup̱ est: ⁊ iusti
cia ip̄a videtur habūdare in corde su
o adu̇sum iusticiam dei Et q̄ habun-
dātia iusticie nostre. Quātacūqꝫ ius
ticia in nobis fuerit. ros ē nescio q̇s
ad illū fontem ad saginā illā tantam
stillicidia q̄dam sunt. q̄ vitam nrām
molliant. ⁊ duram iniq̇tatem soluāt
Mō desideremꝰ de pleno fonte ius
ticie saginari: desideremꝰ vbertate il
la saciari de qua dicitur in psalmo in
ebriabuntur ab vbertate domus tue
⁊ torrēte voluptatꝫ tue potabis eos
Hic aūt cū sumꝰ. inopes nos eē ītel
ligamꝰ ⁊ egentes nō solum haruꝫ di
uiciarum qꝛ non sunt v̄e diuicie sꝫ et
ip̄iꝰ salutis Et qn̄ sani sumus: intelli
gamꝰ qꝛ infirmamur Qm̄ diu enim
corpꝰ hoc esurit ⁊ sitit. q̄ꝫ diu corpus
hoc vigilando fatigatur stando fati
gatur ambulando fatigatur sedēdo
fatigatur mādūcādo fatigatur q̇cū-
qꝫ se v̄terit ad subsidium fatigatiōis
ibi inueniet aliā fatigationē Non ē
ergo p̱fcā sanitas nec in ip̄o corpore
Non sunt ergo ille diuicie sed mendi
citas: qꝛ quātomagis habūdant tā-
to crescit inopia ⁊ auaricia Non est
ista salus corporis sꝫ infirmitas Pa
regorisamur cotidie medicamētꝫ dei
quia māducamus ⁊ bibimus Me-
dicamenta ip̄a sunt que nobis appo
nūtur Fratres. si vultis videre qual

morbus nos habeat: qui ieiunat sep tem diebꝫ. fame cõsumitur Ergo illa fames ibi est: sed iõ illam nõ sentis. quia cotidie illam curas Ergo nec ip sa sanitas nobis est pfecta Intēdat caritas vestra quõ nos intelligam⁹ inopes vt gaudeam⁹ ad eũ: et leue- mus ocl'os ad eum qui habitat in ce lo Non sunt ille ṽe diuicie: plus au- gent cupiditatem eis q̃ eas possidēt Nõ est illa ṽa corpis sanitas qꝛ por tatur ifirmitas vbiqꝫ defectiua: quo cũqꝫ se verterit deficit In ipo adiu- torio nõ inuenies firmamentũ Las satur stando sedere vult: nũqd vl' se- dendo durauit qd sibi elegit vt nõ fa tigaretur? Ibi habet deficere Lassa tus est vigilando dormitur⁹ ē nũqd qui dormiuit nõ deficit? Lassat⁹ est ieiunando: refectur⁹ est Si plus re- fecerit: inde deficit In nulla re pt p- seuerare ista infirmitas Iusticia qd? Quãta iusticia est inter tãtas tēpta- tiones? Possum⁹ cõtinere ab homi cidio ab adulterio a furtis ꝛ piuriꝭ a fraudibꝫ. nũquid ab iniquis cogita tionibꝫ? Nũquid et a suggestionibꝫ malarũ cupiditatũ? Que est ergo ius ticia nrã? Totũ ergo esuriam⁹ totuꝫ sitiam⁹: ꝛ veras diuicias ꝛ verã sani tatem ꝛ veram iusticiam Que sũt ve re diuicie? Celestis illa mãsio in ihe- rusalem Quis eñ dicitur diues i hac terra? Qñ laudatur diues q̃ dicitur? Mltũ diues ē: nichil illi deest Laus certa laudantis illa est: nam ista non est Cum dicit nichil illi deest: atten- de si nichil illi deest Si nichil cupit nl' illi deest Si aũt adhuc cupit maiora q̃ que habet: ad hoc accesserunt diui cie vt egestas cresceret In illa ṽo ci- uitate ṽe erũt diuicie qꝛ ibi nichil no bis deerit: qꝛ nec indigebim⁹ aliq̃ re ꝛ ṽa sanitas erit Que est ṽa sanitas?

Cum absorta fuerit mors in victo- ria et cum corruptibile hoc induerit incorruptionē ꝛ mortale hoc indue- rit imortalitatem: tunc erit ṽa sani- tas tũc erit ṽa ꝛ pfecta iusticia vt nl' mali nõ solum facere. sed nec cogita re possim⁹ Mõ ãt inopes paupes egentes dolentes suspiramus gemi mus oram⁹. leuam⁹ ocl'os ad deum qm̃ ꝛ illi qui felices sũt in hꝯ mũdo des- piciunt nos. habũdant eñ ꝛ illi: q̃ in felices sunt in hoc sclo despiciũt nos qꝛ ꝛ ipi habũdant ꝛ iusticia est in cor de ipoꝝ sed falsa Iõ nõ pueniunt ad veram: qꝛ repleti sunt falsa Tu ãt vt puenias ad verã esto egens et mē- dicus ipi⁹ iusticie: ꝛ audi euangeliuꝫ beati q̃ esuriunt ꝛ sitiunt iusticiã qm̃ ipi saturabuntur

Explicit ps cxxij⁹ Incipit ps cxicesi mus terci⁹

Bene nostꝫ iã frēs carissimi cãticum gduum eē cãticuꝫ ascensionis nostre: eãdem qꝫ ascensionem nõ corpis pedibꝫ fie ri sed cordis affectibꝫ Hoc sepissime insinuauim⁹ vobis. nec eadē sepius repetenda sunt: vt sit loc⁹ dicendi q̃ nõdũ dicta sunt Et ergo iste psalm⁹ quē nũc vobis cãtatum audistis cã- ticum graduum superscribitur ipe ē titul⁹ ei⁹ Cãtant ergo ascendētes ꝛ aliqñ tanq̃m vn⁹ cãtat aliqñ tanq̃m multi qꝛ ꝛ multi vn⁹. qꝛ ꝛ vnus xp̄us ꝛ in xp̄o mēbra cristi cũ xp̄o vnuꝫ fa- ciunt: ꝛ horum omnium mēbrorum caput in celo est Corpus aũt eciam si laborat in terra non est precisum a capite suo: desuper ei caput pspicit ꝛ consulit corpori Nam si nõ cõsule ret non diceret illi persecutori adhuc saulo nõdum paulo. saule saule quid me psēqris? Et hec optime nostis et vsitata sunt vobis Nõ aũt cum fasti

dio ꝯmemorentur eis quibꝫ non ex-
ciderunt: vt per eoꝝ pacientiã rede-
ant in cor eciã eoꝝ quibꝫ exciderant
Salubria sunt em̃ ⁊ sepius dicenda
Sive ergo vnus cãtet siue multi cã
tent ⁊ multi hoĩes vn⁹ homo ẽ quia
vnitas est: et xp̃us sicut dixim⁹ vn⁹
est. et omnes xp̃iani mẽbra sunt xp̃i
Quid ergo isti cantant? Hec mẽbra
cristi quid cãtant? Amant em̃ ⁊ amã
do cãtant: ⁊ desiderando cãtant Ali
quando cum tribulatione cãtant ⁊ a
liqñ exultando cantant cum in spe cã
tant Tribulatio enim nostra in p̃nti
seculo. spes enim nostra in futuro ⁊
ñi tribulatione p̃ntis seculi ꝯsoletur
nos spe futuri seculi perim⁹ Gaudi-
um ergo nostrum fratres nõdum ẽ
in re. sed iam in spe: spes aũt nostra
tam certa est. quasi iam res perfecta
sit Neqꝫ em̃ timemus ꝓmittẽte ve-
ritate: veritas em̃ nec falli potest nec
fallere Bonum est vt hereamus illi
illa nos liberat. sed si manserim⁹ in
verbo eius Nõ enim credim⁹ tunc
videbimus Cum credimus spes est
in isto s̃clo. cum videbimus res erit
in futuro seculo: videbim⁹ autem fa
cie ad faciem Tunc aũt videbim⁹ fa
cie ad faciem: cũ habuerimus corda
mũdata Beati enim mundo corde q̃
niam ipi deum videbunt Vñ aũt cor
da mũdantur nisi per fidem? Sicut
petrus ait in actibꝫ apostolorũ mũ-
dans fide corda eorum Mũdantur
aũt corda nostra per fidem: vt pos-
sint eẽ ydonea capere speciẽ Ambu-
lamus enim nũc per fidem nõdũ per
specieꝫ: sicut apostolus dicit q̃ꝺ diu
sum⁹ in corpe pegrinamur a domi-
no Et q̃d est pegrinamur? Per fideꝫ
enim ambulam⁹ inq̃t. non per speci
em Qui ergo peregrinatur ⁊ per fi-
dem ambulat. nondũ est in patria ſꝫ
iã est in via: qui aũt nec credidit. nec
in patria est nec in via Si ergo am-
bulem⁹ tanq̃m in via sim⁹: q꞉ ip̃e rex
patrie factus est via Rex patrie nos
tre dñs ih̃us xp̃us: ⁊ ibi veritas h̃ ãt
via Quo imus? Ad v̄itatẽ Qua im⁹?
Per fidẽ Quo imus? Ad xp̃m Qua
imus? Per cristuꝫ Ip̃e em̃ dixit ego
sum via: veritas ⁊ vita Dixerat autẽ
aliqñ credentibus in se. si manseritis
in verbo meo vere discipuli mei eſtꝭ
⁊ cognoscetis veritatem ⁊ veritas li
berabit vos Et cognoscetis inq̃t ve-
ritatem si manseritis in verbo meo.
In quo verbo? Sicut dicit aposto-
lus h̃ est v̄bum fidei q̃d predicamus
Primo ergo verbuꝫ fidei est: in quo
verbo fidei si manserimus. cognos-
cemus veritatem ⁊ veritas liberabit
nos Veritas imortalis est. veritas i
cõmutabilis est: veritas illud v̄bum
est de quo dicit͛. in principio erat v̄-
bum ⁊ v̄bum erat apud deũ ⁊ de⁹ e-
rat v̄bum Et q̃s hoc videt nisi corde
mũdato? Vñ mũdantur corda? Et v̄
bum caro factum est et habitauit in
nobis Qd ergo manet v̄bũ in se ve-
ritas est: ad quã venimus et q̃ nos li
berat Qd aũt predicatur v̄bum fidei
i quo nos vult dñs ꝑmanere vt cog
noscamus veritatem: h̃ est verbũ ca
ro factum est ⁊ habitauit in nob Cre
dis in xp̃m natum in carne: ⁊ perue
nies ad xp̃m natum de deo deũ ap̃d
deum Exultantes cãtent isti q̃s legi
mus: mẽbra ista xp̃i exultãt iam ⁊ cã
tant psalmũ istum Et quis h̃ exultat
nisi i spe sicut dixi? Et nobis certa sit
ip̃a spes: ⁊ exultando cantem⁹ Non
enim qui cantant alieni sunt a nobis
aut non in hoc psalmo vox nostra ẽ
Sic audite tanq̃m vosip̃os audiatis
sic audite tanq̃m in speculo scriptu-
rarum vosip̃os attendatis Cum em̃

tanq̄m speculuꝫ attendis scripturas
exhilaratur facies tua: cū similem te
inuenies exultatione spei mēbris q-
busdam xp̄i q̄ mēbra ista cantarunt
eris ⁊ tu in ip̄is mēbris ⁊ cantabis is-
ta Cur ergo ista cantant exultando?
Quia euaserunt Ergo spes ē in qua
cantant Cum eñ hic sumꝰ ⁊ ꝑegrina
mur nōdum euasimus Precesserūt
quidē mēbra quedā de corꝑe illo de q̊
⁊ nos sumꝰ. q̄ p̄n̄t in v̄itate cātare ⁊
hoc cātarunt martires sancti Iā eñ
euaserunt et in exultatione cū xp̄o sī
recepturi corꝑa iam incorrupta ea-
dem ip̄a que ꝑmo erant corruptibi-
lia: in quibꝫ passi sunt penas iñ illis fi
ent ornamenta iusticie Ergo siue illi
iam in re siue nos iā in spe ɔiungen-
tes affectum coronis eoꝝ ⁊ deside-
rantes talem vitam q̄lem ħ nō habe
mus. sed habere nō poterimꝰ nisi eā
hic desiderauerimꝰ: cantemꝰ filꝫ om
nes ⁊ dicamꝰ

Psalmꝰ

NIsi qꝛ dn̄s erat in nobis Res
pexerūt eñ quidā tribulationes q̄s
passi sunt ⁊ cōsiderauerūt in eo iā lo
co ⁊ in beatitudine ⁊ in securitate cō
stituti q̄ trāsierint quo venerint ⁊ qꝛ
difficile erat iñ liberari ñ adesset ma-
nus liberantis in gaudio dixerūt. ni
si qꝛ dn̄s erat in nobis Sic ceperunt
cantare. nōdum dixerunt vñ euasert
tāta ē exultatio nisi qꝛ dn̄s erat in no
bis Dicat nūc isrl̄ nisi qꝛ dn̄s erat
in nobis Nūc dicat. iā euasit Euadē
tes eñ id est eos qui iā euaserūt ɔsti
tuit intuēdos psalmꝰ iste Cōstitua-
mus illos ⁊ nos in corde iam trium
phantes ⁊ tāq̄m ibi ⁊ nos simꝰ sicut
in supiore psalmo dictū est: stantes
erāt pedes nostri in atriis ihrl̄m Nō
dum ibi erant sed in via erant Tāta
aūt leticia erat festinātium ⁊ tāta ꝑ-
ueniendi spes: vt adhuc in via positi
⁊ laborantes iā sibi illic constituti vi
derentur Sic ⁊ nunc ponamꝰ nos i
illo triumpho qd̄ erit in futuro scl̄o
qñ insultabimꝰ morti iam finite iam
ɔsumpte qñ dicemꝰ. vbi est mors cō
tentio tua. vbi est mors aculeꝰ tuus
iam ɔiuncti angelis ⁊ exultantes cū
rege nostro qui ꝑmus resurgere vo
luit q̄uis prior mori noluerit Mul-
ti enim añ illum mortui sunt: sed ne-
mo añ illum resurrexit in eternū Ex-
ultantes aūt cū illo. eciā ibi spe ⁊ cor
de cōstituti qꝛ euasimꝰ: cogitemus
quid euasimus q̄ scandala quas tri-
bulationes mūdi. q̄s ꝑsecutiones ō
nium paganoꝝ quos dolos omniū
hereticoꝝ. quas suggestiones dya-
boli q̄s cupiditatum cōflictationes
Omnia ista q̄s euaderet. ñ qꝛ dn̄s e-
rat in nobis dicat nūc isrl̄? Securus
enim dicat isrl̄ nisi qꝛ dn̄s erat in no
bis Qñ? Cvm insurgerent hoīēs
super nos Noli ergo mirari victi sī.
hoīēs eñ erant: dn̄s aūt erat in nob
Nō homo erat in nobis hoīēs autē
surrexerunt super nos: sed tñ oppri
merent homines alios hoīēs. nisi in
hiis hoībus qui nō potuerūt oppri-
mi nō homo esset sꝫ dn̄s Ergo nisi qꝛ
dn̄s erat in nobis: cū insurgerent ho
mines super nos Quid eñ facerent
nobis hoīēs? Exultatis ⁊ cantatis ⁊
securi tenetis beatitudinem sempit
nam Quid vobis facerent hoīēs in-
surgentes in vos? Nisi dn̄s eēt in vo
bis quid facerent? Forsitan viuos
obsorbuissent nos Viuos obsorbuis
sent: non prius occidissent et sic ob-
sorbuissent O imanes o crudeles: ñ
sic obsorbet ecc̄a Petro macta ⁊ mā
duca dictum est: non viuos obsorbe
Quomodo ergo petrus id est eccl̄a
mactat ⁊ sic manducat? Et quomo-

do isti qui exsurrexerũt suꝑ nos for
sitan viuos obsorbuissent nos . ñ qꝛ
dñs erat in nob᷑: Quia in ecclesie cor
pus nemo intrat nisi ꝑrius occisus.
Moritur qđ fuit . vt fit qđ non fuit :
alioquin qui nõ occiditur ⁊ non mã-
ducatur ab ecclã .esse in numero po-
puli potest qui videtur oculis huã-
nis in numero aũt populi q̃ cognitꝰ
deo ẽ de quo dicit apl's nouit domi-
nus qui sunt eiꝰ .nõ p̃t esse nisi man-
ducatus :nec mãducari poterit ñ pri
mo mactatus Venit paganꝰ adhuc
in illo ydolatria viuit.inserendus est
mẽbris cristi.inseratur necesse est vt
mãducetur sed nõ p̃t mãducari ab ec
clesia nisi primo mactatus :renũciet
seculo tũc mactatur credat in deum
tunc mãducat᷑ Quõ ergo illi viuos
obsorbuissent nos . nisi qꝛ dñs erat ĩ
nobis᷑ Surrexerũt em̃ multi ꝑsecu
tores aliqñ .⁊ nũc nõ desunt .singilla
tim insurgũt ⁊ aliqñ viuos obsorbu
issent : sed in quibus non est dñs Jõ
añ omnia illi dixerunt . nisi qꝛ dñs e-
rat in nobis qꝛ multi sorbentur in q̃-
bus nõ est dñs Hij sunt qui viui sor
bentur qui sciũt malũ esse ⁊ lingua cõ
sentiunt Surrexerũt em̃ quidã ꝑse-
cutores ⁊ dixerunt hõibꝫ thurificate
si non feceritis occidimꝰ vos Jlli a-
mauerunt hãc vitam ⁊ dulcedo vite
huiꝰ tenuit eos : nõ plus dilexerunt
ea que ꝓmisit deus q̃ꝫ ea q̃ videbant
in terra Jlla em̃ credere iubebantur
q̃ nõdum videbant ista q̃ amabãt vi-
debant:plus retinẽtes ea q̃ videbant
excluserunt de cordibꝫ dñm : et qꝛ nõ
erat in eis dñs viui obsorti sũt Quid ẽ
viui obsorti sunt᷑ Thurificando ydo
lo :scientes qꝛ nichil est ydolũ Nam
si aliquid putarent eẽ ydolum mor-
tui obsorberentur Cũ ãt putãt nichil
esse ydolum . ⁊ nouerunt omnia illa

gentilium vana eẽ. viuunt tamen.cũ
faciunt qđ volũt ꝑsecutores viui ob
sorbentur Sed ideo viui obsorben-
tur qꝛ non in eis ẽ dominus Jn qui-
bus aũt inest dñs occiduntur et non
moriuntur qui aũt consentiunt ⁊ vi-
uunt viui obsorbentur : obsorti mo-
riuntur Jsti aũt qui passi sunt ⁊ non
ꝯsenserunt tribulationibus exultant
⁊ dicunt .dicat nũc isrl' dicat exultãs.
dicat securus .nisi qꝛ dñs erat in no-
bis .cum insurgerent hoĩes suꝑ nos
forsitan viuos obsorbuissent nos

Cvm irasceretur furor eoꝝ super
nos Nostis frẽs in aliquo de superi
oribus psalmis . in ip̃o inicio cãtico
rum g̃duum cõtra linguam subdolã
petisse auxiliũ quẽdam qui cepit ascẽ
dere ⁊ dixisse .dñe erue aĩãm meam a
labijs iniustis ⁊ a lingua dolosa Pri
mo enim cũ cepit homo ascendere ⁊
ꝓficere in ip̃o exordio ascẽsionis lin
guas dolosas patitur : blandas ad ꝑ
niciem.blãdas ad malam suasionem
Quid facis᷑ Quare hoc facis᷑ Aliter
em̃ viuere nõ potes seruire aliter đo
nõ potes᷑ Tu solus es q̃ vis hoc esse
qđ alij nõ sunt᷑ Et si inueneris alios
qui tecum sunt : illa blanda et dolosa
lingua quid dicit᷑ Ecce illi potuerũt :
forte tu non poteris Aggrederis de
ficies : ⁊ meliꝰ erat nõ incipere q̃ꝫ ce-
pisse ⁊ defecisse Ligua dolosa adhuc
blãditur si ꝑseueraueris vincitur lin
gua dolosa : et blandiens incipit eẽ a
perte seuiens .⁊ q̃ blandiebatur vt se
duceret minatur vt terreat Sꝫ si do
minus ẽ in te ⁊ non reliqueris de cor
de tuo cristum quomodo per sagit-
tas acutas ⁊ carbones desolatorios
vicisti linguas dolosas id est per ver
ba dei quibus transfixum erat cor tu
um ⁊ per exempla iustorũ q̃ de mor-
tuis viuificati sunt . de pccõribꝫ facti

sunt iusti. quos carbones de morte re
uiuiscunt: quomodo ergo illos vicis
ti sagittis et carbonibꝫ desolatorijs
dolose blandientes et blandiendo se
ducentes. sic istos vinces iã irascen-
do cõminantes. qꝛ blandiendo sedu
cere nequiuerũt Victi sunt cũ blandi
rentur vincãtur et cum minãtur Sꝫ
vincũtur quomodo. nisi quia domi
nus erat in nobis? Manifestũ ẽ qꝛ
non vicisti tu: sed vicit ille qui est i te
Imꝑatorem talem portas ꝛ vince-
ris? Nõne ille est quẽ portas qui dix
it. ego vici seculum? Nõne prior mo
riens vicit dyabolum cum sꝑ eẽt suꝑ
omnem creaturam qꝛ ṽbum deꝰ est
apud deũ? Quare vicit nisi vt te do-
ceret cum dyabolo dimicarẽ Et tñ iã
doctus es: nisi in te sit ille q̃ prior tibi
vicit vinceris Nisi qꝛ dñs erat in no
bis. dum insurgerent hoiẽs suꝑ nos
forsitan viuos obsorbuissent nos dũ
irasceretur furor ipoꝝ suꝑ nos Iam
irascuntur: iã aperte seuiunt For
sitan aqua demersisset nos Aquã di
cit populos pccõres: ꝛ videbimꝰ q̃-
lem aquam in ꝯsequentibꝫ Quicũqꝫ
aũt cõsensisset illis aqua illũ oꝑuisset
moreretur eñi morte egipciorũ non
transisset more israhelitarũ Nostis
enim frẽs qꝛ per aquam ppls israhe
litarum transijt: et ipa aqua populꝰ
egiptiorum coopertus est Aqua in-
quit demersisset nos Sed qualis est
ista aqua? Torrens est fluit cũ impe
tu: sed transitura ẽ Torrentes eñi di
cuntur fluuij qui repentinis ymbri-
bus crescunt magnũ habẽt impetũ
quisqs incurrerit trahitur. sꝫ in quo
dñs non est In quo aũt dominꝰ est
transit torrentem aiã ipiꝰ Adhuc flu
it torrens sed iam transijt aiã marti-
rum. adhuc q̃diu seculum hoc nascẽ
do ꝛ moriendo currit: torrẽs ẽ Hic
ꝑsecutiones de isto torrente. hinc bi
bit ille primꝰ caput nostrum de quo
dictũ est in psalmo de torrente in via
bibit De torrente aqua illa q̃ sigt po
pulum ꝑsecutorem. iñ bibit ille q̃ dix
it discipulis. potestis bibere calicem
quẽ ego bibiturꝰ sum? De torrente i
via bibit Quid est in via bibit? Tran
siens bibit non hesit In via bibit: qꝛ
de illo forte dictum ẽ ꝛ in via pecca-
torum non stetit Transiens bibit Et
quid inde dictum ẽ? Propterea exal
tauit caput De torrente inquit in via
bibit: ꝑpterea exaltauit caput Exal-
tatum est eñi iam caput nostrum qꝛ
de torrente in via bibit: passus est ei
dñs noster Si ergo iam exaltatũ est
caput nostrum. qd timet corpꝰ tor-
rentem? Sine dubio qꝛ caput exalta
tum est: ꝛ corpꝰ dicet postea. torrẽ-
tem pertrãsijt anima nostra For
tasse ꝑtransijt anima nostra aquã si-
ne sbstantia Ecce qualem aquã dice
bat. forsitan aqua demersisset nos.
Qualis autem aqua est sine substan
tia? Quid est sine substantia? Primo
quid est forsitan ꝑtransijt anima nos
tra? Quomodo potuerunt eñi latini
expresserunt qd greci dicunt ara Sic
enim greca hñt exẽplaria ara. qꝛ du
bitantis ṽbum est: expressum quidẽ
dubitationis verbum qd est fortasse
sed non omnino hoc est Possumus
illud ṽbum dicere. minꝰ quidem lati
ne cõiuncto sed apto ad intelligenti-
as vestras. qd punici dicunt iar. nõ
lignum sed quando dubitãt hoc gre
ci ara hoc latini possunt vel solent di
cere. putas cum ita loquũtur putas
euasi hoc? Si ergo dicatur forsan e-
uasi. videtis qꝛ non hoc sonat: sed qd
dixi putas vsitate dicitur. latine non
ita dicitur Et potui illud dicere cum
tracto vobis. sepe eñi ꝛ verba nõ la-

tina dico vt vos intelligatis in scrip
tura aũt non potuit hoc poni qd̕ lati
num non esset ⁊ deficiente latinitate
positum ē pro eo qd̕ nõ hoc sonaret
Sic tñ intelligite dici .putas pertrã-
sijt aiã nostra aquã sine substãtia Et
quare dicunt putas? Quia magnitu
do periculi vix facit credibile qd̕ eua
sit Magnam necē ꝑtulerunt.in mag
nis discriminibꝫ fuerunt.omnino sic
pressi sunt vt pene viui cõsentirēt vt
pene viui obsorberentur Jam ꝙ̊ eua
dentes iam securi . sed ipius periculi
magnitudinem recordãtes putas in
quiunt ꝑtransijt anima nostra aquã
sine sb̃a? Que est aqua sine substan-
tia nisi aqua peccatoꝝ sine substãtia?
Peccata eñ non habent substantiaꝫ
inopiam hñt non substantiã . egesta
tem hñt non sustãtiam Jn ista aqua
sine substantia perdidit ille minor fi
lius totam substantiam suã Nostis
eñ qꝛ minor filius ꝑegrinatus est et
dixit patri da michi portionem sub-
stãtie ꝗ me ꝯtingit Quid tibi vis me
lius? Apud patrem seruatur.tua est :
dilapidare illam vis ꝓficisci vis lon
gius Da michi.sed da michi :dedit illi
Profect⁹ in regionem longinquã vi
uens ꝓdige cũ meretricibꝫ perdidit
totam substantiam .egens remansit
porcos pauit :in egestate sua patris
diuicias recordatur Nisi eñ eũ eges
tas pulsasset : illam facietatem nõ de
fideraret Considerent ergo oēs pec
cata sua :videant si hñt sb̃am ipa pec
cata Propter qd irritauit deum pec
cator? Si non vides peccatũ tuũ añ
q̃m facias :vel iã fecisti cõsidera Dul
cedo hui⁹ seculi ad temp⁹ fauces in
dulcat :in magnã amaritudinē pos-
tea cõuertetur Ecce peccasti ⁊ lucrũ
fecisti Quid ē qd̕ fecisti lucrũ? Vt lu
crum faceres offendisti deũ:vt auge
res pecuniam fides diminuta est .et
aurum crescit Quid perdidisti et qd
acquisisti? Qd̕ acquisisti aurũ voca-
tur qd̕ perdidisti fides vocatur Cõ-
ꝑa fidem auro : si venalis eēt in nũdi
nis fides haberet precium Lucra tu
a cogitas : dãpna tua nõ cogitas De
archa gaudes de corde non plangis
Habũdat nescio quid in archa tua sꝫ
vide quid diminutuꝫ sit in corde tuo.
Cũ aperueris archam . inuenies so-
lidos qui non erant Bene quia gau-
des eē ibi qd̕ ibi non erat Attende ar
cham cordis :erat ibi fides ⁊ non est
Si hac gaudes . quare hac nos plan
gis? Plus ꝑdidisti ꝙ̃ acquisisti Vis
vidē quid ꝑdideris? Nec naufragio
tibi posset auferri Nam aliqñ ꝑdunt
omnia homines ĩ mari ⁊ nudi exeũt
Multi naufragauerunt cum paulo
amatores hui⁹ seculi passi sunt nau-
fragium et nudi omnes exierunt illi
⁊ qd̕ foris habebant amiserunt ⁊ do
mum cordis sui inuenerunt inanem
Paulus aũt in corde ferebat patri-
monium fidei sue :nullis fluctibꝫ nul
lis tempestatibꝫ potuit auferri Nu
dus exijt et diues exijt Tales diuici-
as debemus q̃rere Sed non eas vi-
deo dic; michi Stulta anima nõ eas
vides oculis carnis tue Habeto o-
culum cordis ⁊ vides eas Sed nõ vi
des fidem quare illam vides in alte-
ro? Quare clamas qñ tibi frangitur
si non eam vides? Frangat tibi aliqs
fidem clamas Vis ergo tibi exhiberi?
Et tunc vides cum petitur :vt exhibe
as tunc nõ vides Qd̕ clamas aliũ nõ
habere erga te :plange te non habere
erga alium ⁊ vide quia peccatum qd̕
facis sine substantia ē Qd̕ eñ acqui
ritur de pccõ videtur eē sustãtia :sed

et hoc non acquiritur Ille em̄ habet
aurum qui nouit vti auro Qui autē
auro vti nō nouit: habetur nō habet
possidetur nō possidet Estote dn̄i au
ri ⁊ non serui auri: qꝛ ⁊ aurum deus
fecit ⁊ te super aurū ip̄e fecit Aurum
fecit ad subsidium tuū: ⁊ te ad yma-
ginem suam Vides qđ supꝛa te est et
calcas qđ infra te est Quid ergo acq̄
sisti? Vis videre q̄lis aqua sine sb̄stā
cia sit? Tolle tecū ad inferos qđ acq̄-
sisti. q̄ris quid facturus es? Acquisi-
sti aurū: perdidisti fidem Post pau-
cos dies exis de hac vita aurū qđ ac
quisisti p̄dita fide afferre tecū nō po
tes: cor tuū inane fidei ad penas ex-
it qđ plenum fide ad coronam exiret
Ecce nichil est qđ fecisti ⁊ ꝓpter nich
il deum offendisti: aqua sine substā-
tia est que te demersit Propter qđ ir
ritauit deum pccōꝛ? Cōfundātur ini
quꝰ facientes vane Nemo em̄ nō in
aniter inique facit: sed nemo cōside-
rat Eunt hoīēs. audiunt v̄bum illud
vulgare ⁊ prouerbia dei dormitāt in
eis Nō ꝓuerbium? Malo qđ teneo
q̄ꝫ qđ spero O infelix quid tenes? Ec
ce dicꝫ malo qđ teneo Tene sic vt nō
amittas ⁊ dic malo qđ teneo Si aūt
non tenes quare nō illud tenes qđ n̄
potes amittere? Quid ergo tenes? Au-
rum Tene ergo si tenes: nō tibi au-
feratur inuito Si aūt ⁊ p aurū tra-
heris quo nō vis: et iō te q̄rit maior
raptor qꝛ inuenit minorē raptorem
Iō te querit maior aq̄la: qꝛ prior ce-
pisti leporem Preda tibi fuit minor:
preda eris maiori Hec nō vidēt ho-
mines: in rebꝫ huānis tāta cupidita
te cecantur Mira res ē frēs: horrēt
qui ꝯsiderāt Querit potentior infir
miorem ⁊ q̄rit eum opp̄mere: nō ob
aliud nisi qꝛ habet qđ illi auferat Vi-
dent illū pati sub se tribulationem: n̄
ob aliud nisi ꝓpter qđ habet Et h̄ ip̄e
ꝓpter qđ ille patitur tribulationē ad
se cōgerit nō attendebat qn̄ illū ꝑseq̄
batur Ille fugiebat ille torquebatur
ille timebat ille vbi se absconderet q̄-
rebat Vn̄ pateretur ista mala. n̄ quia
habebat: Vł in illo disce qđ fugias qꝛ
res que illū torq̄bat te ꝑsequente ne
auferretur a se. ⁊ te sic habet torque-
re alio ꝑsequente Attendis quia pin
guis ē Si ꝓpterea illū ꝑsequeris qꝛ
pinguis est. time pinguescere ne alt
te querat ⁊ omnia inaniter fiūt Que
re finem: tenebre occurrunt Quere
q̄re? Nichil occurrit Ergo exultēt et
letentur in xp̄o qui dicūt pertransijt
anima nr̄ā aquam sine sb̄a: ⁊ recipi-
ant substātiam suā Perdiderūt illaꝫ
viuentes ꝓdige: sed nō paup factus
est pater Redeant ⁊ inueniant ibi di
uicias quas in longinqua ꝑegrinati
one cū meretricibus ꝯsumpserūt e-
uadant aquā sine substantia ⁊ dicāt.
Bn̄dictus dn̄s qui non dedit nos
in venationem dentibus eoꝝ Venā-
tes em̄ erant ꝑsequētes: ⁊ posuerūt
escam in muscipula Quā escam? Dul
cedinem vite huiꝰ. vt vnusquisqꝫ ꝓp̄
dulcedinem huiꝰ vite mittat caputi
neq̄ciam ⁊ muscipula ꝯprimatur: nō
illi in quibꝫ erat dn̄s Illi q̄ dicūt n̄ qꝛ
dn̄s erat in nobis nō capti sēt in mus
cipula Sit in te dn̄s ⁊ nec tu capierꝭ
in muscipula: clama bn̄dictꝰ dn̄s q̄ n̄
dedit nos in venationē dentibꝫ eorū
Anima nr̄ā sicut passer eruta ē de
muscipula venātium Quia in ip̄a aiā
dn̄s erat: ideo sicut passer eruta ē aiā
de muscipula venātium Quare sicut
passer? Quia incauta ceciderat sicut
passer ⁊ poterat dicere postea ignos
cet m̄ deꝰ O passer instabilis fige po

tius pedes in petra noli ire ad musci pulam capis. cõsumeris. optineris Sit in te dñs: et de maioribus minis e ruet te de muscipula venantiũ Quo modo si videas auem veluti iam ca= dere in muscipulam. facis maiorem strepitũ vt volet de muscipula. sic et martires. iam forte aliqui ipsorũ intẽ debant collũ in dulcedinem vite hui9 dñs qui erat in illis fecit strepitũ ge hennarum. et erutus ẽ passer de mus cipula venãtium Anima nostra sicut passer eruta est de muscipula venan tium Et qd: Semper erit illa muscipu la: Muscipula erat dulcedo vite h9 Illi nõ heserunt in muscipula et occi si sunt Illis occisis muscipula fracta est: iam nõ remansit dulcedo vite h9 per quã possent iterũ capi Sz illa cõ trita est. nũquid et passer cõtrit9 est: Absit: quia nõ heserat in muscipula Muscipula cõtrita est: et nos eru= ti sumus Clament ergo qz eruti sunt volent ad deum triũphent in deo qz eruti st: qm dñs erat in eis ne a mus cipula capent Quare muscipula cõ trita ẽ et nos eruti sum9: Vis scire q= re: Adiutorium nostrum in nomi ne domini qui fecit celuz et terrã Nã si adiutoriũ hoc nõ esset: nõ quidẽ e= terna maneret muscipula. sed cũ cap tus esset cõteretur passer Nã vita is ta trãsitura ẽ et qui dulcedine ei9 cap ti fuerint. et per hanc dulcedinem of fenderint deũ. cũ ista vita transibũt Nã cõteretur muscipula certi esto= te Omnis dulcedo vite isti9 pñtis nõ erit impleta forte loci sui: sed opus ẽ non herere. vt qñ conteretur musci pula tunc exultes et dicas muscipula ctrita est et nos eruti sum9 Sz ne pu tes te viribus tuis hoc posse. attende cui9 est: esto pius vt eruaris Nam si superbieris in muscipulam cadis: et dic adiutorium nostrum in nomiẽ domini qui fecit celũ et terram Psal mus tractat9 ẽ: et quãtum dñs adiu uare dignatus est vt puto exposit9. Crastino eciam die sermonẽ deberi caritati vestre optime nost: adesto te et adiuuate nos orõnibus vestris Pollitationis em nrẽ meminisse de betis Nec dicerẽ qd eẽm tractatur9 ñ adiuuari volẽs studio fidei et orõ= num vestraruz Meministis em me pmisisse vobis de hoc tractaẽ qd dic tum est in euangelio lex per moysen data est: gracia et veritas per ihesuz xpm fcã est Solent enim omnes he retici maxime manichei reprehendere legem: et dicere qz de9 illam nõ dedit Exponend9 est em locus iste vt cog noscatur qz et legem deus dedit et lex p moysen data ẽ vt nõ saluaret xpẽ certam cãm Nõ saluauit lex vt lator legis ipe impator desideraretur q in dulgentiam daret peccantibus et data quidem lex eẽt per moysen. grã aũt et veritas p ihm xpm fieret Ad h in= tentos vos facere volui. aderit do= mini miã non ex meritis nostris sed forte p merito desiderij vestri. neqz ex facultatibus nostris sed ex habũdã tia donorũ suorum: vt sic tractetur res satis necessaria hõibus posit in no= uo testamento vt õnino nullas late bras inueniat inimic9 vbi se occultet ad decipiendos fideles

Explicit ps cxxiij9. Incipit cxxiiij9

Psalm9 iste ptinens ad nu merũ cãticorum graduum de q titulo in alijs iã mlta dixi mus et repetẽ nolum9 ne vos obtũ= dam9 poti9 q instruam9 docet nos ascẽdẽtes et leuãtes aĩãs nrãs ad dñz deũ nrm affcũ caritat atqz pietatis.

nō intendere in homines qui ꝓſꝑan
tur in hoc ſcl'o felicitate falſa atƷ ven
toſa ⁊ ꝓrſus ſeductoria vbi nichil a-
liud nutriunt ꝙ̃ ſuperbiam ⁊ cor eoꝝ
cōgelaſcit adūſus deum . et fit duruƷ
adūſus ymbrem gracie ipiꝰ ne fruc-
tum ferat Preſumētes eñ omnia ſi
bi habūdare que vidētur huic vite ne
ceſſaria ⁊ vltra ꝙ̃ neceſſaria extollun
tur ⁊ cum ſint hoīēs ꝑ iniquitatem i
feriores omnibƷ hōibƷ ꝑ ſupbiam ſu
periores ſe putant ōibus hōibƷ atꝙ̃
vtinā ſicut alios vel hoīēs ſe eē depu
tarent Hos aūt aliqñ intuendo ⁊ ni
mis attendendo . eciam illi q̇ deū co-
lunt fluctuāt ⁊ nutant q̄ſi ꝑierit mer
ces eoꝝ quare deū colūt cuƷ ſe vidēt
in laboribƷ . in egeſtate . in erūpna. in
morbo in dolore in aliqua neceſſita-
te ⁊ vident alios habere ſanitatē cor
poris habūdare tempalibus . in co-
lumitate ſuoꝝ gaudere . nitore hono
rum florere eos qui nō ſolum deum
non colunt ſed omnibƷ hōibus adū-
ſantur . attendentes eos nutant ⁊ di
cunt apud ſe qd̄ aperte ſcriptū eſt in
quodam pſalmo quō ſciuit deꝰ ⁊ ſi ē
ſciētia in altiſſimo : Ecce ipi pccōres
habūdantes in ſcl'o obtinuerūt diui
cias Et ſequitur nūquid vane iuſtifi
caui cor meum ⁊ laui inter innocen-
tes manꝰ meas : Nūquid forte vanꝰ
fui qui volui iuſte viuere . ⁊ inocēter
inter homines ꝯuerſari qñ ſcio eos
q̇ nolunt ſeruare innocentiā habere
tātam felicitatem et inſultare iuſtis
per iniq̇tates felices : Sed q̇s illd̄ dix
it ibi in pſalmo : Cuiꝰ nōdum eāt rec
tum cor Sic enim cepit ipe pſalmus
de quo mō teſtimonium dedimꝰ nō
iſte quē cōſiderandum ⁊ tractanduƷ
mō ſuſcepimꝰ : ſed vbi dictum ē quo
modo ſciuit deꝰ ⁊ ſi eſt ſciā in altiſſi-
mo . ecce ipi pccōres et habūdantes
in ſcl'o obtinuerūt diuicias Nūquid
vane iuſtificaui cor meū ⁊ laui inter
innocentes manꝰ meas : Ille ḡ pſal
mus vbi videtis q̄r ꝑiclitatur aīā vbi
videtis q̄r nutant pedes ſic cepit : q̄m
bonus deꝰ iſrahel rectƷ corde : mei āt
inquit pene ꝯmoti ſunt pedes paulo
minus effuſi ſunt greſſus mei Qua-
re : Quia zelaui in pccōribus pacem
pccōꝝ intuēs Inde ergo dixit cōmo
tos pedes ſuos ⁊ pene effuſos gres
ſus . lapſos ad ruinam a dō . q̄r intui
tus eſt ⁊ inſpexit felicitatem pccōrū
⁊ vidit eos habere pacem ſe autē la-
borem Narrauit aūt hoc cū iā eua-
ſiſſet cum iam correcto corde deo in
heſiſſƷ : narrauit p̄terita pericula ſua
Ergo bonus deus iſrahel Sed qui-
bus : RectƷ corde Qui ſunt recti cor
de : Qui non reprehendunt deū Qui
ſunt recti corde : Qui volūtatem ſuā
ad volūtatem dei dirigūt nō volūta
tem dei ad voluntatem ſuaƷ curuare
conantur Breue preceptū eſt vt ho
mo dirigat cor ſuum vis habere rec-
tum cor : Tu fac qd̄ vult deus noli de
um velle facere qd̄ vis tu Praui cor
dis ergo ſunt . id eſt qui rectū cor nō
habent : q̇ ſedent ⁊ diſputant quō de
buit facere deꝰ non laudando quod
fecit ſed rep̄hendēdo Corrigere illuƷ
volunt parum eſt quia corrigi ab eo
nolunt ⁊ dicunt . non debuit deus fa
cere pauperes : ſed ſoli diuites eē de
buerunt ⁊ ipi ſoli viuere Vt quid fac
tus eſt pauper : Vt quid viuit : Rep-
hendit deum pauperum . quāto me
lius eſſet pauper dei ⁊ diues eſſet de
deo . hoc eſt ſequeretur voluntatem
dei et videret paupertatem ſuā tem
poralem eē ⁊ tranſiturā : diuicias au
tem ſibi ſpiritales ita vēturas vt nul

lo pacto possint ꝑterire et habere in diuicijs cordis fidem si ei non contigit aurum habere in archa. qꝛ si aurū haberet in archa furē timeret ⁊ aurū de archa eciam nolēs ꝑderet: fidem aūt de corde non perderet. si ipē illaꝫ īn̄ nō expulerit Cito aūt responderi ꝑt carissimi Fecit deꝰ pauperē vt ꝓbet hominem et fecit deus diuitē vt ꝓbet illum de paupere: ⁊ omnia q̄ fecit deus recte fecit Et si nō possumꝰ videre ꝯsilium ipiꝰ quare illud sic fecit ⁊ illud sic: bonum est nobis vt sb̄damus nos sapiē ipiꝰ et credamꝰ qꝛ bene fecit ⁊ si nōdum nouimꝰ quare fecit ⁊ habebimꝰ cor rectū vt presumamus ⁊ cōfidamꝰ in domino ⁊ nō mouebūtur pedes nostri: ⁊ fit in nobis ascendentibus vn̄ cepit iste psalmus ¶ Psalmus

Qui cōfidunt in domino sicut mons syon: nō cōmouebitur in eternū Qui sunt isti? Qui habitant in ihr̄l'm Ipi nō ꝯmouebūtur in eternum. qui habitāt in iherusalē Si hanc iherusalem intellexerimus omnes qui illic inhabitant bellis ⁊ euersione ipiꝰ ciuitatis exclusi sunt Modo queris iudeum in ciuitate iherusalem: ⁊ non inuenies Certe ergo n̄ mouebūtur in eternū qui inhabitat iherusalem? Nisi quia est alia iherusalem de qua multa soletis audire ipsa est mater nrā cui suspiramꝰ ⁊ gemimus in ista ꝑegrinatione vt ad illam redeamꝰ Erraueramꝰ a via ⁊ viam non habebamus: rex ipsiꝰ venit ⁊ via nobis factus est vt ad illā redire possimꝰ Ipa est illa vbi stantes erant pedes nostri in atrijs ihr̄l'm sicut audisti in psalmo cāticorū graduum suꝑiore iam vobis ⁊ exposito tractato qui interfuistꝭ: cui suspirat ille qui cātabat. iherusalem q̄ edificatur vt ciuitas cuiꝰ participatio eꝰ in idipm̄ Qui ergo ibi habitant nō mouebuntur in eternum: qui aūt habitarunt in ista ihr̄l'm moti sūt primo corde postea exilio Qn̄ moti sꝫ corde ⁊ ceciderunt: tūc regem ipiꝰ suꝑne ihr̄l'm crucifixerūt Jam spūaliter foris erant ⁊ ipm̄ regem foras excludebant eiecerunt em̄ illum extra ciuitatem suam ⁊ foras crucifixerunt et ipē eiecit illos extra ciuitatem suam id est eternam ihr̄l'm mrēm omniuꝫ nostrū q̄ est in celis Qualis ē ista iherusalem Breuiter describit eā Mōtes in circuitu eꝰ Magnum aliquid esse nos in ea ciuitate quā circūdederunt mōtes ipa est tota felicitas nostra: qꝛ habebimus ciuitatem quā circūdederunt montes Non enim nō nouimus mōtes: aut q̇d sint mōtes n̄ tumores terrarū Alij sꝫ ergo montes amabiles mōtes excelsi ꝑdicatores v̂itatis. siue angeli siue apostoli siue ꝓphete. ipi sunt in circuitu iherusalem ambiūt illam et q̄si murum illi faciūt De hijs mōtibꝫ amabilibus ⁊ delectabilibꝫ assidue scriptura loquitur Aduertite cū auditis vel legitis pluribꝫ locis inuenitis mōtes delectabiles q̄r̄ꝫ ⁊ nos possumꝰ ꝯmemorare verūptamen quātum dominus suggerit. delectat nos de hijs mentibus multa dicere ⁊ diuina testimonia de litteris sanctis occurrerunt nobis Ipi sunt mōtes qui illuminātur a deo. ⁊ ꝑmitus illuminātur vt ab ipsis lumē descendat ad valles l' ad colles qꝛ nō tāte sunt altitudinis q̄r̄ꝫ te sꝫ montes Ipi sunt per quos nob̄ ꝑ̄rogatur scriptura: siue in prophetꝭ siue in apostolis siue in euāgelio Ipi sunt mōtes de quibus cātamꝰ. leuaui oculos meos in montes vnde veniet auxilium michi: qꝛ de scripturis

sanctis in hac vita habemus auxiliū
Sed qꝛ ipi mōtes nō a se protegun-
tur nec a seipis nobis consulunt nec
spes nostra debet esse in montibꝫ ne
maledicti simus q̄ spem in hoīe po-
nimus: iam dixerat leuaui ocl'os me
os in montes vn̄ veniet auxilium m̄
auxilium inquit meū a dn̄o qui fecit
celū ⁊ terram Ipi sunt mōtes de qui
bus item dicit. suscipiūt mōtes pacē
pplo tuo ⁊ colles iusticiam Mon-
tes magni sunt: colles minores sunt
Mōtes ergo vident: colles credūt
Qui vident. pacē susceperunt et attu
lerunt ad illos q̄ credūt Qui em̄ cre-
dunt suscipiunt iusticiā qꝛ iustꝰ ex fi
de viuit Angeli vident annūciant qđ
vident ⁊ credimꝰ nos Johannes ille
in principio inquit erat v̄bum ⁊ ver-
bum erat apud deum: et deꝰ erat v̄-
bum Videbat p̄dicauit nobis vt cre-
deremꝰ ⁊ mōtes suscipientes pacē.
susceperunt colles iusticiā qꝛ de ipis
montibꝫ quid ait? Non dixit a se ha
bent pacem vel instituūt pacem vel
generant pacē: sed suscipiūt pacem
Unde suscipiunt pacē dn̄s est Sic er
go leua ocl'os tuos ad mōtes prop-
ter pacem: vt auxilium tuū sit a dn̄o
qui fecit celum ⁊ terram Rursus il-
los mōtes cōmemorans sp̄us sanc-
tus hoc ait. illumināns tu mirabiliter
a montibꝫ eternis Nō dixit illumiāt
montes: sed illuminans tu a monti-
bus et̄nis Per mōtes istos q̄s eter
nos eē voluisti p̄dicans euangelium
tu illumināns nō montes Tales ergo
mōtes in circuitu iherusalē Et vt no
ueritis quales sint mōtes in circuitu
eiꝰ: vbi ꝯmemorauit mōtes bonos
scriptura valde raro ⁊ difficile ā for-
te nūq̄m ⁊ nō statim ibi nominat do
minum aut simul sig̃t. ne spes rema
neat in montibꝫ Ecce videte q̄z mul-
ta ꝯmemoraui. leuaui ocl'os meos i
mōtes vn̄ veniet auxiliū michi: et ne
ibi remaneas auxilium meū inquit
a domino qui fecit celū ⁊ terrā Rur
sus suscipiant montes pacem popu
lo tuo Cū dixit suscipient ostendit a
lium esse fontem pacis vn̄ illi suscipi
unt Rursus a montibus illuminans
sed vt dixit. illumināns tu mirabiliter
a montibꝫ eternis Item hoc loco cū
dixisset montes in circuitu eiꝰ. ne tu
rursum remanere in montibus sta-
tim subiunxit Et dominus in cir-
cuitu plebis sue: vt tua spes non sit i
montibꝫ: sed in illo qui illuminat mō
tes Cum enim ille habitat in monti-
bus id est in sanctis: ipe est in circui
tu plebis sue. et ipe murauit plebem
suam munimēto sp̄uali. ne mouea-
tur in eternū At v̄o de illis montibꝫ
malis quando loquitur scriptura. n̄
eis addit dominum Tales montes
iā sepe diximꝰ vobis: significāt mag
nas quasdā aiās sed malas Non em̄
putetis fratres quia potuerūt fieri
hereses per aliquas peruas animas
non fecerunt hereses n̄ magni homi
nes. sed quātum magni tātum mali
montes Nō enim montes erant ta
les qui susciperent pacē vt colles ius
ticiam: sed illi dissensionem suscepe-
runt a dyabolo patre suo Montes
ergo erāt Ad tales montes caue ne
fugias Venturi em̄ sunt hoīēs ⁊ dic
turi tibi magnus ille vir ⁊ magnus il
le homo qualis fuit ille donatus q̄-
lis est maximianus: ⁊ nescis qualis
fuit. ⁊ ille arrius qualis fuit Omnes
istos mōtes noiāmꝰ: sed naufrago
sos Videtis quia lucet de illis aliqua
flamma sermonis: ⁊ aliquis de ipis
ignis accenditur Si nauigatis in lig
no et noctem patimini id est caligi-
nem huius vite. non vos fallant nec

dirigatꝫ illuc nauim: ibi sunt saxa vbi naufragia magna fiunt Cum ergo tibi laudati fuerint isti montes ⁊ ceperit tibi suaderi vt vēias ad ipos mōtes quasi ad auxilium et ibi requiescas: rn̄de In domino confido. quomodo dicitis anime mee trāsmigra ī mōtem sicut passer? Bonū est enim tibi vt ad illos mōtes leues oculos vnde tibi auxilium a domino fit: vt euadas sicut passer de muscipula venantium: non trāsmigres in mōtes Passer eñ instabilis res est cito mouetur cito volat hinc ⁊ iñ. sed tu confide in dn̄o ⁊ eris sicut mons syon ñ cōmoueberis ineternū ⁊ nō transmigraberis in montes sicut passer Nūquid ibi sic noiāuit montes vt de domino diceret? Sꝫ mōtes tales ama in quibus dn̄s est Tunc aūt te amāt ipi montes: si non in illis spē posueris Videte frēs quales sunt montes dei Nā vide sic nominati sunt in alio loco Justicia tua sicᵗ mōtes dei Nō iusticia iporum: sed iusticia tua Audi talem mōtem apostolum: vt inueniar in illo inquit nō habens iusticiā meam que ex lege est. sꝫ eam que est per fidem xp̄i Illi aūt qui per iusticiam suam mōtes eē voluerūt sicut iudei quidam vl' pharisei principes eorum sic rep̄hendūtur. ignorātes eñ dei iusticiam ⁊ suam volētes constituere iusticie dei nō sunt sbiecti Qui aūt subiecti sunt: sic sunt alti vt humiles sint Et q₂ magni sunt mōtes dicūtur q₂ vero subiecti sunt deo. valles sunt: ⁊ quia hn̄t capacitatem pietatis suscipiunt habūdantiam pacis ⁊ inundationem trāsmittunt ad colles Mō tn̄ tu vide quos mōtes ames Si vis amari a bonis mōtibꝫ: noli spem ponere nec in bonis montibus Nā qualis mons erat paulus

Nō inuenitur talis? De maguitudiē loquimur hōim. tante gracie quisꝗ̄ p̄t facile inueniri? Et tamen timebat ne passer ille in illo poneret spem Et q̄d ait? Nūquid paulus ꝓ vobis crucifixus est? Sed leuate oculos ī mōtes vñ auxilium vēiat vobis. q₂ ego plātaui apollo rigauit. sed auxilium vestrū a dn̄o qui fecit celuꝫ ⁊ terram q₂ deus incrementū dedit Ergo mōtes in circuitu eiꝰ Sed quō montes in circuitu eiꝰ et dn̄s in circuitu pleb̄ sue? Ex hoc ⁊ vsqꝫ in seculū Si ergo mōtes in circuitu eiꝰ ⁊ dn̄s in circuitu plebis sue. cōstringet dn̄s plebem suā in vnū vinculum caritatꝫ et pacis. vt qui cōfidunt in domino sicut mōs syon nō ꝯmoueantur ineternum: ⁊ hoc est ex hͨ ⁊ vsqꝫ in seculum

Qm̄ ñ derelinquet v̄gam pccōꝝ super sortē iustoꝝ. vt nō extendant iusti ad iniq̄tatem manꝰ suas Modo q̄dem iusti aliquātum laborāt: et mō aliq̄n iniusti dn̄antur iustis Quibus modis aliq̄n iniusti ꝑueniūt ad honores seculi? Cū ꝑuenerint ⁊ facti fuerint vel iudices vl' reges. quia hͨ facit deꝰ ꝓpter disciplinā plebis sue ꝓpter disciplinā populi sui: nō p̄t fieri ǹ vt exhibeatur illis honor debitꝰ potestati Ordinauit enim sic deꝰ ecclesiam suā: vt omnis potestas ordinata in seculo habeat honorem. et aliquando a melioribus Sed exempli gracia vnā rem dico: hinc conicite gradus omnium potestatum Prima et cotidiana potestas hominis in hominem. domini est in seruū ꝓpe omnes domus habent huiusmodi potestatem Sunt domini sunt et serui diu'sa sunt noiā: sed hoiēs ⁊ homines sunt paria sunt noiā Et q̄d dicit apostolus? Seruos dominis suis subditos esse Serui obaudite do-

minis vestris scd̄m carnem: quia est
dn̄s scd̄m cristum Jlle est verus do-
minus ⁊ eternus: isti aūt tꝑales scd̄ꝫ
tempus Tu cum ambulas in via. cū
viuis in hac vita nō vult te facere su-
perbum xp̄us Cōtigit vt tibi xp̄ianꝰ
efficereris: ⁊ haberes dn̄m hominē
Non iō xp̄ianus factus es vt dedig
neris seruire Cum em̄ xp̄o iubēte ser
uis homini: non illi seruis sed ei qui
iussit Et h̄ ait obaudite dominis ves
tris scd̄m carnem. cum timore et tre
more in simplicitate cordis: nō ad o
culum seruiētes quasi hominibꝫ pla
centes. sed quasi serui cristi faciētes
volūtatem dei ex animo cū bona vo
luntate Ecce non fecit de seruis libe-
ros: sed de malis seruis bonos ser-
uos Quātum debent diuites xp̄o q̄
illis ꝯponit domū. vt si fuit ibi seruꝰ
infidelis cōuertat illum xp̄us ⁊ nō ei
dicat dimitte dn̄m tuū? Jam ꝯgno-
uisti eum qui verus ē dn̄s Jlle forte
impius ē ⁊ iniquus: tu iam fidelis et
iustꝰ Jndignum ē vt iustꝰ ⁊ fidel' ser
uiat iniquo et infideli Nō hoc ei dix
it sed magis. serui: ⁊ vt corroboraret
seruū. hoc dixit exemplo meo serui.
prior seruiui iniquis Dn̄s enim tāta
in passione sustinens. a quibus susti
nuit n̄ dn̄s a seruis? Et a quibꝫ nisi a
malis seruis? Nā si fuissent boni ser
ui honorarent dn̄m suum: sed qꝛ ma
li serui erant iniuriauerunt Jlle quid
contra? Reddidit dilectionē ꝓ odio
Ait enim. pater ignosce illis: qꝛ nesci
unt quid faciunt Si dn̄s celi et terre
per quem facta sunt omnia seruiuit
indignis: rogauit ꝓ seuientibus et
furentibꝫ ⁊ tanq̄m medicū se ex hibu
it adueniens Nam ⁊ medici ⁊ arte ⁊
sanitate meliores seruiūt egrotꝫ quā
tomagis nō debet dedignari homo
ex toto animo ⁊ ex tota boā volūta
te cum tota dilectione seruire domi
no eciā malo? Ecce seruit melior de-
teriori: sed ad tempus Nō autē dixi
de dn̄o ⁊ seruo: hoc intelligite de po
testatibus ⁊ regibꝫ ⁊ de omnibꝫ cul-
minibus huiꝰ seculi Aliqn̄ enim po-
testates bone sunt ⁊ timēt deum ali
quando non timent deum Julianꝰ
extitit infidelis impator: extitit apos
tata. iniquus. ydolatra Milites xp̄i
ani seruierunt impatori infideli. vbi
veniebatur ad causam cristi non ag-
noscebant nisi illū qui in celo erat Si
quādo volebat vt ydola colerent. vt
thurificarent. preponebant illi deum
quando autem dicebat ꝓducite aciē
ite contra illam gentem: statim ob-
tempabant Distinguebant dominū
eternum a domino tempali: ⁊ tamē
subditi erant ꝑꝑter dominum eter-
num eciam domino tp̄ali Sed nūq̄d
sic erit semper vt iiqui impꝫ iustꝫ?
Non sic erit Videte em̄ quid dicat is
te psalmus: quoniā non derelinquet
dn̄s virgam pccōrum super sortem
iustoꝝ Sentitur ad tēpus v̄ga pccō
rum sup sortē iustoꝝ: sed nō ibi relin
quitur nō erit in eternū Veniet tēpꝰ
qn̄ vnus agnoscatur deꝰ. veniet tem
pus q̄ñ xp̄s in claritate sua apparēs
ꝯgreget an̄ se ōnes gentes ⁊ diuidat
eas sic' diuidit pastor hedos ab oui-
bus: oues ponet ad dexteram hedos
ad sinistrā Et videtꝫ ibi multos ꝭuos
int' oues et multos dn̄os int' hedos
⁊ rursus m'tos dn̄os int' oues mul-
tos seruos inter hedos Non em̄ qꝛ
sic ꝯsolati sumꝰ seruos oēs serui bo
ni sunt: aut qꝛ sic reprehendimꝰ sup-
biam dn̄oꝝ oēs dn̄i mali sunt Sunt
boni fideles dn̄i ⁊ sunt mali sc̄ boni fi
deles serui ⁊ sc̄ mali Sꝫ ꝗꝺiu ꝭui bo
ni seruiūt mal' dn̄is: ferāt ad tempꝰ
qꝛ nō derelinquet v̄gā pccōꝝ sup sor

tem iustorum Quare hoc? Vt nõ ex
tendant iusti in iniquitatẽ man⁹ su-
as vt ad tempus ferãt iusti iniqͦs do
minantes ⁊ intelligãt nõ eẽ hoc sem
piternum: sed ꝑparent se ad possidẽ
dam sempiternaꝫ hereditatem Quã
hereditatem? Vbi destruetur omnis
potentat⁹ ⁊ omnis ptãs: vt sit deus
omnia in õibꝫ Ad hoc se seruãtes ⁊
hoc corde ꝯtemplãtes . ⁊ adhuc in fi-
de retinẽtes ⁊ vt videant ꝑdurantes
nõ extendũt man⁹ suas ĩ ĩiquitatem
Nam si videant qꝛ semꝑ ẽ virga pec
catorũ suꝑ sortem iustoꝝ cogitãt a-
pud se ⁊ dicunt quid m̃ ꝓdest qꝛ ius-
tus sum? Semꝑ michi dñabitur ini-
quus . ⁊ semꝑ seruus ero? Faciã er-
go ⁊ ego iniquitatem qꝛ nichil ꝓdest
tenere iusticiam Ne aũt hoc dicat in
sinuatur illi fides qꝛ ad tẽpus ꝑt esse
ṽga pccõrum suꝑ sortem iustorũ nõ
eam relinquet dñs super sortẽ iusto
rum vt non extendãt iusti ĩ ĩqtatem
man⁹ suas: ⁊ ferant iniquitatẽ nõ fa
ciant Meli⁹ est em̃ iniusticiam fer-
re ꝙ̃ facere vñ non semꝑ erit: qꝛ non
derelinquet ṽgam pccõrum suꝑ sor-
tem iustoꝝ Hoc cogitãt qui recti sꝫ
corde de quibꝫ paulo añ dixit . qui vo
luntatem dei sequũtur nõ voluntatẽ
suam: qui sequi deum volunt faciũt
illum ꝑ̃cedentem ⁊ se sequẽtes . non
aũt se ꝑ̃cedentes ⁊ illũ sequentem et
in õnibus eum bonũ inueniũt siue e
mendantẽ siue ꝯsolantẽ siue exercen
tem siue coronantẽ siue purgantem
siue illuĩnãtẽ sicut apl's ait: scim⁹ qm̃
diligentibꝫ deũ oĩa coopantur in bo
num Et iõ seqͭtur Benefac dñe bo
nis ⁊ rectis corde Sicut aũt decliãt
a malo ⁊ facit bonum rect⁹ corde qꝛ
nõ zelat in pccõribꝫ pacẽ pccõrum in
tuens sic prauicordius qui scandali-
zatur in viꝫs dm̃ declinat a deo et fa-

cit malum ⁊ inescat᷑ dulcedine seculi
⁊ ea illaqueatus ⁊ capt⁹ amaras pe
nas luit Declinãti aũt a deo cui⁹ dis-
ciplinam ferre noluit: fit illi ꝑ iudici
um dei verus laqueus falsa maloruꝫ
felicitas Vñ cõtinuo subiũgit De
clinantes aũt in strangillationem ad
ducet dñs cũ opantibꝫ iniusticiã id ẽ
quoꝝ facta imitati sunt: qꝛ eorum ꝑ̃
sentes leticias amauerunt et futura
supplicia non crediderunt Qui ergo
recti sunt corde ⁊ nõ declinãt qͥd ha-
bebunt? Jam veniam⁹ ad ip̃am he-
reditatẽ frẽs: qꝛ filij sum⁹ Quid pos
sidebim⁹? Que ẽ hereditas? Que pa
tria nostra? Quid vocat᷑? Pax Per
hanc vos salutam⁹ . hãc vobis ãnũ-
ciamus: hãc suscipiunt mõtes ⁊ col-
les iusticiã . ip̃a est xp̃us Ip̃e em̃ est
pax nostra qui fecit vtraq꜡ vnũ ⁊ me
dium ꝑietem macerie soluit: qꝛ filij
hereditatem habebim⁹ Et qͥd voca-
bit᷑ ip̃a hereditas nisi pax? Et videte
qꝛ exheredati sunt qui nõ amant pa-
cem Nõ ãt amãt pacẽ q̃ diuidũt vni
tatem Pax possessio pioꝝ ẽ: posses-
sio heredũ Et q̃ sꝫ heredes? Filij Au
di euangeliũ . beati pacifici qꝛ ip̃i filij
dei vocabuntur Audite ⁊ conclusio
nem huius psalmi Pax super isra
hel Israhel vidẽs deum iherusalem
visio pacis interpretatur Intelligat
caritas vestra Israhel interpretatur
videns deum: Iherusalem interpre-
tatur visio pacis Qui non mouebũ
tur ineternũ? Qui habitant in iheru
salem non mouebũtur ergo ineter-
num qui inhabitant visionem pacis
⁊ pax super israhel Ergo israhel qui
videns deum est . videns pacem ẽ . et
ip̃e israhel est ⁊ iherusalem: quia po
pulus ille dei ip̃a est ciuitas dei Si er
go videns pacem hoc est videns de-
um merito ⁊ deus ipse est pax Ergo

quia xp̄us filius dei pax est .iō venit
colligere suos ⁊ secernere ab iniquis
A quibꝫ iniquis? Qui oderūt iheru-
salem qui oderūt pacē qui volūt cō-
scindere vnitatem qui nō credunt pa
ci: qui falsam pacem ꝓnūciant in po
pulo ⁊ non illam hn̄t Quibꝫ respon-
detur cum dixerint pax vobiscū ⁊ cū
spiritu tuo Falsa dicunt: ⁊ falsuꝫ au-
diunt Quibꝫ dicunt pax vobiscum?
Quos sepant a pace orbis terraruꝫ
Et quibꝫ dicitur cū spiritu tuo? Si in
spiritu eoꝝ eēt pax: nōne vnitatē di-
ligerēt ⁊ relinquerent dissensionem?
Falsum ergo ꝓnūciantes falsuꝫ au-
diunt Nos verū ꝓnūciemꝰ ⁊ veruꝫ
audiamus Simꝰ isrł ⁊ amplectamꝛ
pacem: qꝛ iherusalem est visio pacis
⁊ nos isrł ⁊ pax super isrł
Explicit ps̄ cxxiiijꝰ. Incipit cxxvꝰ.

Sicut iā meministis ex ordi
ne nobis tractātibꝫ iste ps̄
ē centesimꝰ vicesimꝰ quin-
tus qui inter illos psalmos ē quorū
ē titulus cāticum graduum Est autē
sicut nostis vox ascendentiū Quo n̄
ad illā sup̄nam ihrl̄m .mrēm omniuꝫ
q̄ est in celis? Que sup̄na: ipa et et̄na
Hec aūt q̄ in terra fuit vmbrā habe-
bat illiꝰ Itaqꝫ ista cecidit illa perma
net Hec impleuit tēpus p̄dicatiōis
illa tenet eternitatē repationis nos-
tre Ab illa pegrinamur ī hac vita ad
eiꝰ reditum suspiramꝰ Suspiramus
tā diu miseri et laborantes donec ad
illam redeamꝰ Nec ciues nostri an-
geli dimiserunt nos in pegrinatione
sed annūciauerūt nobis ipm regem
venturū ad nos: ⁊ venit ad nos ⁊ cō
temptus ē inter nos a nob ⁊ postea
nobiscum fuit ⁊ docuit nos cōtēpni
qꝛ ꝯtemptus ē: docuit nos tolerare
qꝛ tolerauit docuit pati qꝛ passus est
⁊ ꝓmisit resurrecturos qꝛ resurrex-
it in seip̄o ōn̄dens quid sp̄are debea
mus Si ergo frēs ꝓphete antiq̇ pa-
tres nostri an̄q̄m dn̄s ihs xp̄us veni
ret in carne an̄q̄m mortuꝰ resurrexis
set ⁊ ascendisset in celū suspirabāt tn̄
illi ciuitati quātum oportet nos de-
siderare quo nos ip̄e p̄cessit ⁊ vn̄ nū
q̄m recessit? Nō enim dn̄s sic vēit ad
nos vt desereret angelos: ⁊ in ilł mā
sit ⁊ ad nos venit In illis māsit ī ma
iestate: ad nos venit in carne Eramꝰ
aūt vbi? Si redemptor noster ille di
citur captiui tenebamꝛ Vbi ergo te-
nebamur vt ille vēiret redimere cap
tiuos? Vbi tenebamur? Forte apud
barbaros Peior ē barbaris dyabo-
lus ⁊ angeli eiꝰ Ipi antea tenebāt ge
nus huānum ab hijs redemit nos qꝛ
nō aurum neqꝫ argentū sed sangui-
nem suū p̄ nobis dedit Quō āt ho-
mo venerat in captiuitate paulū a-
postolū introgemꝰ Etem̄ ip̄e preci-
pue gemit in ista captiuitate suspi-
rans eternā ihrl̄m et docuit nos ge-
mere ex ip̄o spiritu quo ⁊ ille imple-
tus gemebat Hoc em̄ ait: ōnis crea
tura cōgemiscit et dolet vsqꝫ nūc Et
iterū vanitati em̄ creatura subiecta ē
ait nō sponte sed ꝓpter eum q̇ sbiecit
in spe Oēm creaturam dixit in homi
nibꝫ eciā nō credentibꝫ sed tn̄ creditu
ris ingemiscere creaturā in laboribꝫ
Nūquid nā in hijs tātū q̇ nōdū credi
derunt? Iā v̄o in hijs q̇ crediderunt
nō gemit nec pturit creatura? Non
solū aūt inq̇t: sed et nos ipi p̄micias
sp̄us hn̄tes id est qui iā sp̄ū deo serui
mus. qui iā mente deo credidimꝰ ⁊ i
ipa fide p̄micias q̄sdam dedimꝰ vt p̄
micias nostras seq̄mur Ergo et nos
ipi in nobismetipis ingemiscimꝰ ad
optionem expectātes redēptionem
corpis nostri Gemebat ergo ⁊ ip̄e ⁊
gemūt omnes fideles adoptionē ex

pectātes redēptioēꝫ corꝑis sui: Ubi
gemūt? In ista mortalitate: Quam
redēptioēꝫ expectāt? Corꝑis sui. q̄
ꝑcessit in dn̄o q̇ resurrexit a mortuis
ꝛ ascendit in celū. Hoc nob̄ an̄q̄ꝫ red
datur necesse ē gemamꝰ. eciā fideles
eciā sperātes. Jd̄ seq̇tur ibi ꝛ dicit.
cū dicēt ꝛ ipsi ī nobismetipis īgemis
cimꝰ adoptioēꝫ expectātes redēpti
onē corꝑis nostri. Quasi diceret ei.
q̇d tibi ġ ꝓfuit xp̄s si adhuc gemis ꝛ
quō saluator saluū te fecit. q̇ gemit
adhuc egrotat. Sbiūxit ꝛ ait: Spe ei
salui facti sumꝰ. spes em̄ q̄ videtᷣ nō
est spes. Qd̄ em̄ videt q̇s q̇d sperat?
Si aūt qd̄ nō videmꝰ spamꝰ ꝑ paciē
ciā expectamꝰ: Ecce q̄re gemimꝰ ꝛ q̊
mō gemimꝰ. q̇a qd̄ spamꝰ iā q̇dē ex-
pectamꝰ sed nōdū tenemꝰ ꝛ doēc te
nēamꝰ in tp̄e suspiramꝰ. q̇a desidera
mꝰ qd̄ nōdū tenemꝰ: Quaē? Nr̄ spe
salui facti sumꝰ: Jā caro sumpta de
nobis in dn̄o. nō spe sed re salua fcā
est Resurrexit em̄ ꝛ ascēdit in capi-
te nostro caro nostra salua. in mem
bris adhuc saluāda ēst Secura gau
deāt mēbra q̇a a capite suo nō sīt desꝑ
ta: Dixit em̄ mēbris laborātibꝰ. ecce
ego vobiscū sum vsq̄ꝫ ad cōsumma
tionē seculi: Jta factū est vt cōuer-
teremur ad deū: Spem em̄ nō habe
bamꝰ nisi ad seculū. ꝛ inde miseri bis
miseri. q̇a ꝛ in hac vita ꝛ faciē hn̄tes
ad sclm̄. dorsum cōtra deū Cū vero
cōuerterit nos dn̄s vt iā īcipiamus
faciē hrē ad deū ꝛ dorsum ad seculū.
q̇a adhuc ī via sumꝰ ꝛ tn̄ patriā attē
dimꝰ. ꝛ qn̄ forte aliq̄ꝫ tribulationeꝫ
patimur sꝫ tn̄ tenemꝰ viam ꝛ ligno
portamᷣ Asper quidē vētus est. sed
vētus nr̄ ē. cū labore q̇dē. sed cito du
cit ꝛ cito ꝑducit: Nr̄ ġ̊ de captitate
nostra gemebamꝰ. gemūt aūt ꝛ illi
quia nō crediderūt Quomodo aūt

facti fuimꝰ captiui. obliti fuimꝰ. sꝫ ꝑ
scripturā cōmeōramur Paulū ipm
apl̄m īterrogemus Ait em̄. Scimꝰ
eniꝫ quia lex spiritalis est. ego auteꝫ
carnalis sum venūdatus sub pccō:
Ecce vnde facti sumꝰ captiui. quia
venūdati sumus sb̄ pccō: Quis nos
vēdidit? Nosipsi q̇ cōsensimꝰ seduc-
tori: Vēdere nos potuimꝰ. redimē
nos nō possumꝰ Vēdidimꝰ nos cō-
sensiōe peccati. redimimur in fide
iusticie. Sanguis em̄ innocens da
tus est ꝓ nobis vt redimeremur.
Quēcūq̄ꝫ sanguiēꝫ ille fudit ꝑsequē
do iustos. q̄lem sanguiēꝫ fudit? Jus
toꝝ sanguiēm fudit ꝓphāꝝ patrum
nostroꝝ. Justū sanguiēm fudit ꝛ m
tirū. tn̄ oēs de ꝓpagine pcci veniē-
tes. vnū sanguiēm fudit eius q̇ non
iustificatus sed iustus natꝰ est: Jllo
sanguie fuso. ꝑdidit q̊s tenebat Pro
q̇bus em̄ datus est inocēs sanguis
redēpti sī. ꝛ cōuersi a captitate can-
tāt istū psalmū: Cū cōuerterit do
minus captiuitatem syon. facti su-
mus sicut cōsolati Hoc voluit dicē
facti sumus gaudētes Qn̄? Cuꝫ cō-
uerterit dn̄s captitatē syō Que syō?
Jpsa ihrl'ꝫ eterna syō? Quō eterna
syō. quō captiua syō? Jn āgelis eter
na. in hōibꝰ captiua Nō em̄ oēs illi
us ciuitatis ciues captiui sunt. sed q̇
inde peregrināt ipsi captiui sunt:
Homo ciuis est ihrl'm. sed vēditꝰ sb̄
pccō factꝰ est ꝑegrinus De ꝓpagine
ipsius natū est genus huānū. ꝛ iple
uit terras captiuitas syō Et ista cap
tiuitas syō quō vmbra illius ihrl'm?
Vmbra illius syon quā acceperūt iu
dei in ymagine. in figura fuit in cap
tiuitate in babilonia. ꝛ post septua
ginta annos redit ille ppl's ad ciuita
tem suam: Septuaginta anni signi
ficant omne tempus quod septem

diebus voluitur. cū āt trāsierit ōne tempus. tūc redimus ꝛ nos ad patriam nrām. quō ille ppl's post sep tuaginta ānos redit a captitate babilonie Babilonia est em mūd⁹ iste Babilonia em interpꝛtatur cōfusio Videte si nō est cōfusio tota vita humana Quicqd agūt hoīes in spe vana. qñ cognouerint qd agūt erubescūt Quare laborāt: Cui laborant: Filijs meis inquit Et ipsi cui: Filijs suis Et ipsi qbus: Filijs suis. Neo ergo sibi: Ab ista cōfusione iam cōuersi erāt qbus dicit apl's. Quā em grām hēbatis in hijs in qb⁹ nūc erubescitis: Cōfusio est ḡ ista tota vita rerū humanaꝝ n̄ ptinēs ad deū ꝫ In hac cōfusione id est in ista babiloia captiua tenetur syon. sed conuertit dn̄s captiuitatem syon ꝛ facti sum⁹ inquit sicut cōsolati. id est gauisi sumus tꝫ cōsolationē accipiētes Cōsolatio nō est nisi miseroꝝ. cōsolatio nō est nisi gemētiū. lugētiū. Quaē qsi cōsolati nisi qa adhuc gemimus: Gemimus in spe. cōsolamur in re. Cū trāsiret spes. de gemitu gaudiū veniet etnuꝫ. vbi nō op⁹ erit cōsolatiōe. quia nulla miseria sauciabim'. Quare āt velut cōsolati ait. ꝛ nō ait cōsolati: Nō semp qsi ad similitudinē ponitur hoc verbum sicut. qd dicim⁹ aliquādo ad pꝛietatē refert' aliqñ ad similitudinē. mō ad pꝛietatē relatū est Sed exempla nobis eciam de cōmuni locutiōe hoīm danda sunt vt facile intelligatur. quō dicim⁹. sicut vixit pr̄ ita ꝛ fili⁹ ad similitudinē h̄ dicim⁹. ꝛ sicut pecus moritur ita hō moritur. ad similitudiēꝫ hoc dr̄ Qñ āt hoc dicimus. fecit sicꝫ vir bonus. numquid non est vir bonus: Sed similitudinem habet viri boni. Fecit tāꝙ iustus. hoc tāꝙ nō negat eum iustū esse. sed pꝛietateꝫ eius ostendit. Fecisti sicut senatoꝛ. ergo nō sum senatoꝛ si dicat. ymmo qa es sicut senatoꝛ fecisti. ꝛ qa iust⁹ es sicut iustus fecisti. ꝛ qa bonus es sicut bonus fecisti. Ergo quia ꝛ iusti vere cōsolati erāt. sicut consolati gaudebāt. id est magnū eāt gaudiū ipsoꝝ tꝫ cōsolatoꝝ. Jllo consolāte moritur os qui mortuus est. ōnes em mori gemimus. consolatus est ille qui mortuus ē ne mori timēm⁹. Prioꝛ resurrexit vt haberemus qd speraremus Quia ergo pꝛioꝛ resurrexit spem nobis dedit. quia in miseria positi spe cōsolati sum⁹. Hinc gaudiū magnū. ꝛ cōuertit dn̄s captiuitatē nostrā. vt iā de captitate viam teneamus ꝛ eamus ad patriam Jam ergo redempti in via nō timeamus insidiātes hostes nostros Jdeo em redemit nos. vt nō audeat hostis insidiari nobis. si de via n̄ recesserimus Jpse em xp̄s factus ē via Vis nō pati latroēs: Ait tibi Viam tibi straui ad patriam. noli recedere Talem viā muniui. vt latro ad te nō audeat accedē. Tu ab illa noli recedere. ꝛ latro ad te nō audet accedere Ambula ergo in xpꝛisto ꝛ cāta. gaudēs cāta tꝫ cōsolatus. qa ille tepcessit q iussit vt seqris Tūc repletū est gaudio os nostꝝ. ꝛ lingua nr̄a exultatiōe Os frēs mei qd habem⁹ in coꝛpe quō repletur gaudio: Nō solet impleri nisi aqua aut cibo aut potu. aut aliqua re tali missa in os. Jmpletur aliqñ os nostrū. ꝛ pl⁹ est quod dicimus sanctitati vestre quā do os plenum habemus loqui non possumus. Habemus autem intus os id est in coꝛde. vnde quicquid pcedit si malum est inquinat nos. si bonum est mundat nos. De ipo em

ore audiſtis dum euãgeliũ legeret?
Inſultabãt eñi iudei domiñ. q̇a diſ-
cipuli eius nõ lotis mãib⁹ mãduca-
bãt: Illi inſultabãt q̇ mũdiciã foris
hẽbãt. ⁊ intus maculis pleni erant:
Illi inſultabãt quoꝝ iuſticia nõ eȧt
niſi in oculis hoim Dñs aũt q̃rebat
mũdiciã noſtram interiorẽ. que ſi fu
erit neceſſe ẽ vt q̃ foris ſunt munda
ſint. Mũdate inq̇t q̃ intus ſt. ⁊ q̃ fo
ris ſunt mũda erũt Ipe dñs dicit a
lio loco Verũ date elemoſinas. ⁊ ec-
ce omnia mũda ſunt vobis. Vñ aũt
ꝓcedit elemoſina? De corde Si eñi
manũ porrigas nec in corde miſere
aris. nichil feciſti: Si ãt in corde mi
ſerearis. eciã ſi nõ habeas qḋ porri
gas manu. acceptat de⁹ elemoſinaȝ
tuam: Illi aũt iniqui foris querebãt
mũdiciã De talib⁹ erat eciã ille pha
rizeus qui inuitauerat dñm. qñ ac-
ceſſit mulier q̃ in cĩtate peccatrix eȧt
⁊ famoſa. q̃ lacrimis lauit pedes do
mi. terſit capillis. vnxit vngẽto Pha
rizeus g̊ q̇ inuitaueȧt dñm. ⁊ mũdi-
ciã nõ hẽbat niſi forinſecus corpis.
corde ãt plen⁹ erat iniq̇tate ⁊ rapia.
dixit apḋ ſemetipm. iſte ſi eẽt ꝓphã
ſciret q̃ mulier illi acceſſit ad pedes:
Vñ nouerat vtꝝ ſciret an neſciret?
Sed ideo eum neſcire arbitrat⁹ eſt.
q̇a nõ a ſe eã reppulit Si eñi acceſ-
ſiſſet ad ipm pharizeũ talis mulier.
ille qui mũdiciam tenebat q̃ſi in car-
ne exſufflaret repellẽt abiceret. ne i
mũda tãgeret mundum ⁊ contami
naret eius mundiciam. Quia hoc ñ
fecit dominus. ideo illum credidit
neſciſſe qualis mulier illi acceſſiſſet
ad pedes: Dominus autem non ſo
lum illam nouerat. ſed ⁊ cogitatio
nes illius audiebat. quia ⁊ ſi contac
tus corporis aliquid facit o inmun
de pharizee. caro domini poſſet pol
lui contactu mulieris. an mulier mũ
dari contactu domini? Permitteb;
autem medic⁹ egrotãtem tangere
medicamentum. ⁊ illa que venerat
nouerat medicum. ⁊ que ſolebat in
ſua fornicatiõe fortaſſe ẽe fronto-
ſa. frontoſior facta eſt ad ſalutem.
Irrupit in domum quo non erat in
uitata. ſed vulnera habebat. ⁊ illuc
venerat vbi medicus recumbebat.
Ille autez qui inuitauerat medicuz
ſanus ſibi videbatur. ꝓpterea nõ cu
rabatur. Iam que ſequuntur in eu
angelio noſtis. quomodo cõfuſus
eſt ipſe pharizeus. cũ ei oſtenderet
quia ⁊ illam mulierem nouerat. et
cogitationem cordis ipſi⁹ audierat
Sed ad id qḋ modo de euãgelio lec
tum eſt quod ꝑtinet ad p̃ntem v̊ſuȝ
vbi dictũ eſt. impletũ eſt gaudio os
noſtrum ⁊ lingua noſtra exultatio
ne. querimus eñi qḋ os ⁊ que ligua
attẽdat caritas veſtra Inſultatum
eſt domino quia non lotis manib⁹
diſcipuli eius mãducarent. Reſpõ
dit illis dñs ſicut opꝫtebat. ⁊ vocatis
turbis ait Audite omnes ⁊ intelligi
te. õne qḋ intrat in os nõ coinquiãt
hoiẽm. ſed qḋ exit. Quid eſt hoc?
Cũ dicit qḋ intrat in os. non niſi os
corporis voluit oſtendere. Intrãt
eñi cibi ⁊ nõ coinquinãt homiẽs ci-
bi. q̇a omnia mũda mũdis. ⁊ omnis
creatura dei bona eſt. ⁊ nichil abici
endum qḋ cum grãꝝ actiõe ꝑcipi?.
In figura iudeis poſita erat quedã
⁊ inmunda dicta ſunt. ſed poſtea q̃ꝫ
figurarum lux ipſa venit. ⁊ remote
ſunt vmbre. non ſumus retenti in
littera ſed viuificati in ſpiritu. ⁊ nõ
eſt impoſitum iugum obſeruatio-
nis xpriſtianis quod impoſitum e-
rat iudeis. quia dominus dixit. iu-
gum eñi meum ſuaue eſt. ⁊ ſarcina

mea leuis est Et õnia ait apl's mũ-
da mũdis. inmũdis ãt ꝛ infidelibus
nichil est mũdũ. sed polluta sunt eo
rũ ꝛ mẽs ꝛ cõsciẽtia Quid voluit in
telligi? Mũdo hõi ꝛ panis ꝛ porci
na mũda est. inmũdo nec panis nec
porcina: Inmũdis ãt inqt ꝛ ĩfideli-
bus nichil est mũdum Quare nichil
est mũdũ? Sed polluta sunt inquit
eoꝝ ꝛ mẽs ꝛ cõsciẽtia. q̇a si interius
qđ est inmũdũ est. foris qđ est nich
il mũdũ ẽe potest. Si ergo illis qui
bus interiora inmũda sunt. exterio
ra mũda esse nõ p̄nt: si volueritꝫ vt
exteriora mũda sint interiora mũ-
date. ibi est em̄ os quod implebitur
tibi gaudio ꝛ qñ taces: Qñ taces ei
ꝛ gaudes. os tuũ clamat ad deum:
Sed vide vnde gaudeas Si de sc'lo
gaudes. inmũdo gaudio vociferãris
ad deũ. si vero de redemptiõe gau-
des quõ dixit psalmꝰ iste. cũ cõuer-
terit dñs captiuitatem syon facti su
mꝰ iocũdati. tũc impletur vero gau
dio os tuum et lingua tua exultati-
one Manifestum est q̇a ĩ spe gau-
des. ꝛ acceptũ est gaudiũ tuũ apđ
deum: In ipso gaudio vel in ip̄o ore
quod habemus intus ꝛ mãducamꝰ
ꝛ bibimꝰ. sicut de isto ore ad refecti
onem corpis. sic de illo ad refectio-
nẽ cordis: Nã vñ beati qui esuriunt
ꝛ sitiũt iusticiã qm̄ ipsi saturabũtur?
Si ãt nõ facit imũdum nisi qđ exit
de ore. ꝛ hoc cũ audimꝰ in euãgelio
nõ intelligamꝰ nisi os corpis. absur
dũ est ꝛ nimis stultũ vt tũc putemꝰ
nõ fieri imũdum hoiẽm cũ mandu-
cat. tũc ãt putemꝰ inmũdum si vo-
mat Ait em̄ dñs. nõ quod intrat sed
qđ exit coiq̄nat: Quando ergo mã
ducas nõ fis inmũdus. ꝛ quãdo vo
mis efficeris inmundus. quãdo bi
bis nõ es inmundus ꝛ quãdo spuis
inmundus es: Quando spuis em̄
de ore tuo exit aliquid. quando bi-
bis in os intrat aliquid: Quid vo-
luit dicere dominus. nõ quod intrat
in os sed quod exit inquinat. secu-
tus eodem loco secundum alium eu
angelistam dixit. que sunt que p̄ce-
dũt de ore. vt intelligas non de ore
corporis eum dixisse sed de ore cor-
dis. Ait em̄: De corde em̄ exeunt co
gitationes male. fornicatioẽs. ho-
micidia. blasphemie. hec sunt que co
inquinãt homiẽs. nõ lotis autẽ ma
nibus mãducare nõ coinquinat ho
minem: Illa ergo fratres mei quo
modo exeunt de ore. nisi quia exeũt
de corde sicut ipse dominus dicit?
Nõ em̄ quãdo illa loquimur tunc
nos maculant: Ne quis dicat cum
loquimur de ore nostro exeunt. q̇a
verba ꝛ voces de ore nostro exeũt.
ꝛ quando mala loquimur inmundi
efficimur: Quid si aliquis nõ loqua
tur ꝛ tantum cogitet mala. mũdus
est? Quia de ore ipsius corpis nich
il processit sed de ore cordis. iam de
us audiuit: Ecce fratres mei atten
dite que dico Nomino furtum nõ
nominaui furtũ. nũquid quia nomi
naui furtũ cõtamiãuit me furtum?
Attẽdite qđ dico: Ecce de ore meo
exiit ꝛ nõ me fecit inmũdũ. fur autẽ
surgit in nocte ꝛ nichil dicit ore ꝛ fa
ciẽdo fit inmũdus Nõ solũ nõ dicit
sed ꝛ premit facinꝰ toto silẽtio. ꝛ vs
q꜁ adeo vocẽ suam timet audiri. vt
nec vestigia sua velit sonare Nũqd
g̊ q̇ ita silet mũdꝰ ẽ? Plus autẽ dico
frẽs mei Ecce adhuc in stratu suo ia
cet. nõdum surrexit vt furtũ faciat.
vigilat ꝛ expectat vt hoiẽs dormiãt
iã đo clamat iã fur ẽ. iã imũdꝰ ẽ. iã fa
cinꝰ de ore interiore p̄cessit Qñ em̄
facinus ex ore p̄cedit. qñ voluptas

faciēdi decernitur. decreuisti facere dixisti. dixisti fecisti Si furtū nō feceris foris ille nō meruit ꝑdere cui disponēbas auferre. ⁊ ille nichil ꝑdidit ⁊ tu de furto dampnaberis Decreuiste occidere homiēm. dixisti in corde sonuit de ore tuo iteriore homicidiū. adhuc viuit homo ⁊ tu homicida puniris Quid sis apd deum qritur. nō qd nōdū apparueris apud homiēs Certe ergo nouimꝰ ⁊ nosse debemꝰ ⁊ tenere. qa est os cordis est ⁊ lingua cordis. Ipm os impletur gaudio. in ipso ore intus oramus deum qn labia clausa sunt. ⁊ patet ↄsciētia Silētiū ē ⁊ clamat pectus. sz auribus cuiꝰ? Nō hōis sz dei Securus ergo esto. ille audit qui miseretur: Et rursus qn nemo hoīm audit mala si procedūt de ore tuo. noli ēe securus. quia ille audit q dāpnat Susanna audiebatur ab iniustis iudicibꝰ tacebat ⁊ orabat. os eius nō audiebatur ab hōibꝰ. cor eiꝰ clamabat ad deū Nūqd quia vox eius ore corporis n ꝓcessit. ꝓpterea exaudiri n meruit? Exaudita est illa qn orauit nemo hoīm sciuit Ergo frēs qd habeamus in ore interiore cogitate: Ibi videte ne quid mali dicatis intus. ⁊ nichil mali facitis foris Nō potest eñ fieri ab hoīe foris nisi qd dictuz fuerit intꝰ Custodi os cordis a malo. ⁊ innocēs eris. Innocēs erit lingua corꝑis tui. innocētes manꝰ erūt. eciā pedes innocētes erūt. oculi innocētes erūt. aures innocētes erūt ōnia mēbra tua iusticie militabunt. qa impator iustus tenuit cor:

Tūc dicent inter gētes magnificauit dominus facere cum eis. magnificauit dominus facere nobiscuz. facti sumus iocūdati Videte frēs si modo syō illud nō dicit inter gētes ꝑ totum orbem terrarum. videte si nō ad ecclām curritur In toto orbe terrarū preciū nostrū accipitur. amen rndetur Dicūt ergo inter gētes iherosolimitani captiui. iherosolimitāi redituri. ꝑegrini suspirātes patrie sue Quid dicunt? Magnificauit dominus facere nobiscum facti sumꝰ iocūdati: Numquid ipsi secū fecerūt? Ipsi male secū fecerūt qa sub peccato se vendiderūt Redemptor venit ⁊ bene cum illis fecit: Et magnificauit dominus facere cum eis. magnificauit dñs facere nobiscum facti sumus iocūdati:

Conuerte domiē captiuitatem nostram sicut torrēs in austro Quid sit hoc attendat caritas vestra Iam dixerat. cū cōuerterit dñs captitatē syō Quasi de ꝑterito loquebatur. sed solet fieri vt de preterito loquēs futura ꝓnunciet ꝓpheta Nam qsi de preterito loqbatur cum in alio psalmo diceret. foderūt manus meas ⁊ pedes meos dinumerauerūt oia ossa mea Non dixit fossuri sunt. nō dixit dinumeabūt. nō dixit diuidēt sibi vestimēta mea. nō dixit suꝑ vestimētū meum mittent sortem Futura erāt. ⁊ quasi facta cātabātur Omnia eñ que futura sunt deo iam facta sunt Hic ergo cū diceret cū cōuerterit dñs captiuitatem syon facti sumus velud cōsolati. tūc repletū est gaudio os nrm ⁊ lingua nostra exultatiōe Quod vt ondēret se figura pteriti futura cogitaē. ait. tūc dicēt inter gētes Dicēt iam de futuro est. Magnificauit dominus facere nobiscum. facti sumus iocūdati Tūc cū cantabantur futura erāt. ⁊ nūc vidētur pñtia Ergo orat tꝫ de futuris q futura tꝫ pterita pcinebat. conuerte dñe captitatē nostrā Nōdū eāt ergo cōūsa capti

uitas. qa nōdū redemptor aduenerat. Ergo qn cātati sunt psalmi. qd orabatur tūc iā factū est. Conuerte dn̄e captitatē nrām sicut torrens in austro: Sicut cōuertūtur torrētes in austro. sic cōuerte captitatē nrāʒ: Querebatur qd sit. ſʒ patebit mō ad iuuāte dn̄o ⁊ vestris orōnib⁹: Quodā loco dixit scriptura. cū pcipet et monēt de opib⁹ nostris bonis ait: sicut glacies in sereno ita soluētur pccā tua: Ergo pccā ligabāt nos q̄modo frigus ligat aquā ne currat. ⁊ alligati frigore pccōꝝ gelauim⁹ Auster āt calidus vēt⁹ est. Qn̄ flat auster liquescūt glacies. ⁊ implēt' torrētes. Torrētes āt dicūtur flumiā hyemalia. magno em̄ ipetu repentinis aq̄s impleta currūt: Gelaueram⁹ q̄ in captitate. cōstringebāt nos pccā nostra. flauit auster spūs sanctus. dimissa sunt nobis pccā. soluti sum⁹ a frigore iiq̄tatis tꝗ glacies in sereno. Soluūtur pccā nrā. curram⁹ ad patriā quasi torrētes i austro Diu em̄ laborabim⁹ ⁊ laboram⁹ eciā faciētes bene. Nam ipa vita huāna quā ingressi sumus misera est. laborib⁹ plena dolorib⁹ piculis erūpnis tēptatiōib⁹: Nolite seduci gaudio reꝝ huanaꝝ. flenda in rebus humanis aduertite. Poterat ridere prius puer q̄ nascitur. q̄re a fletu incipit viuere? Ridere nōdū nouit. q̄re plorare iam nouit? Quia cepit ire in istaʒ vitā: Sed si de ill' captiuis est. h̄ flet ⁊ gemit. sed veniet gaudium. Sequitur enim: Qui seminant in lacrimis in gaudio metent: ¶ In ista vita que plena est lacrimis seminemus. Quid seminabimus: Opera bona Opera misericordie semina nostra sunt: De quibus seminibus ait apostolus Bonum auteʒ faciētes nō deficiamus. tempore em̄ ꝓprio metemus infatigabiles: Itaqꝫ dum tempus habemus operemur bonum ad omnes: maxime ad domesticos fidei. Loquēs itaqꝫ de ipsis elemosinis quid ait? Hoc aūt dico. qui parce seminat pce ⁊ metet Ergo qui multū semiāt mltū metet Qui pce seminat pce ⁊ metet. ⁊ qui nichil seminat nichil metet: Quare desideratis latos fundos vbi multa semina seminetis? Latior vobis non est vbi seminetis. q̄ꝫ xpristus qui in se voluit seminari: Terra vr̄a eccl'a est. semiāte quātum potestis. Sed parum habes vnde facias. Habes volūtatem: Quomodo nichil esset quod habes si nō adesset bona volūtas. sic ⁊ quia nō habes noli ēe tristis si est tibi bōa volūtas. Quid em̄ seminas? Misericordiam: Et quid metis? Pacem: Nūquid autē dixerūt angeli. pax diuitib⁹ homib⁹ in terra? Sed pax in terra homib⁹ bone volūtatis: In vidua magna volūtas. in zacheo caritas magna: Suscepit dominū hospitio. gaudēs suscepit: ⁊ dimidium patrimonij sui pauperibus ꝓmisit se datuꝝ. ⁊ si cui aliquid abstulerat quadruplū reddituꝝ. vt intelligas ꝓpterea sibi eū tenuisse dimidiū. nō vt haberet quod possideret. sed vt haberet vnde debita redderet. Magna volūtas. Mltum dedit multū semiāuit. Ergo vidua illa que duo minuta misit parū seminauit? Immo tantum quātuʒ zache⁹: Minores ei facultates ferebat sed parem volūtatem habebat: Misit duo minuta de tanta voluntate. de quanta zacheus dimidium patrimonij sui: Si attendas quid dederunt. diuersa inuenies: Si attendas vnde dederunt. paria inue-

es. Quicquid habuit illa dedit. et quod habuit dedit ille: Fac aliquem non habere vel duos mummos. est aliquid vilius quod seminemus vt metamus illam messem? Est. Calicē aque frigide qui dederit discipulo. nō perdet mercedem suam. Calix aque frigide non duobus nūmis sed gratis constat: Tamen aliquando sic gratis constat vt habeat illum alius et alius nō habeat. Si ergo ille qui illum habet det illi qui nō habet. tantum dedit si de plena caritate dedit quod dedit. tātū dedit quantum illa in duobus nummis. quātum zacheus in dimidio rerum suarum Nō enim sine causa addidit calicem frigide. vt pauperem ostenderet: Ideo dixit calicem aque frigide. ne quis vel inde causaretur quod lignū non habuerit vnde calefaceret aquam: Calicem aque frigide qui dederit vni ex minimis nō perdet mercedem suam. Quid si nec hoc habeat? Securus sit Et si nec hoc habet. pax in terra hōibus bone volūtatis. tantum illud timeat ne habeat et nō faciat Si enim habet et nō facit. intus gelauit: Nondum soluta sunt peccā eius sicut torrētes in austro. quia voluntas frigida est Quid valent tanta bona que possidemus? Accedit voluntas feruēs iam soluta calore austri. et si nichil habebat totū illi computatur Quāta sibi prestant mendici. intendat caritas vestra quomodo fiat elemosina: Certe mendici sunt in quos facit elemosinā. mendici egent: Attendite forte frēs vestros si aliquid egent. tribuitis si est in vobis xpristus eciam exteris. Sed si illi sunt mendici qui professionem habent petendi in erumpna. et ipsi habent quod sibi prestent inuicem. non illos deseruit deus vnde probentur quia faciunt elemosinas: Iste non potest ambulare. qui potest ambulare pedes suos accōmodat claudo Qui videt. oculos suos accommodat ceco. et qui iuuenis est et sanus vires suas accommodat vel seni vel egroto. portat illum. ille indiget. ille diues est. Aliquando et diues inuenitur pauper. et a paupere prestatur illi aliquid: Venit nescio quis ad flumen tanto delicatior quanto ditior. transire non potest: Si nudatis membris transiret frigesceret. egrotabit morietur Accedit pauper exercitatior corpore traicit diuitem. elemosinam fecit in diuitem Ergo nolite eos tantum putare. pauperes qui nō habent pecuniam. In quo quisque pauper est. ibi illum vide. quia forte tu in eo diues es in quo ille pauper est. et habes vnde accommodes. Forte membra tua accommodas. et plus est quam si pecuniam accommodares: Consilio indiget. tu plenus es consilio. In consilio ille paup. tu diues es. Ecce nec laboras nec aliquid pdis. das consilium et prestitisti elemosinam Modo fratres mei cum loquimur quasi paupes ad nos estis. et quia nobis deus dignatus est dare. damus inde vobis. et omnes ab illo accipimus qui solus est diues. Sic se ergo tenet corpus xpristi. membra socia sic cōpingūtur et adunātur in caritate et in vinculo pacis. cum quisque id quod hēt prestat ei qui nō hēt. In eo quod habet diues est. in eo quod ille nō hēt paup est Sic vos diligite. sic vos amate Nolite ad vos solos attēdere. sed attendite indigētes circa vos. Sed quia cum laboribus et erumpnis fiūt ista in ista vita nolite deficere. In lacrimis seminatis. in gaudio metetis.

Quid enim frēs mei ipse agricola quādo ꝓcedit cū aratro ⁊ portat se mē. nōne aliquādo frigidus ē vētꝰ ⁊ ymber deterret? Attēdit celum vi det tristem diē. tremit frigore. ⁊ ta mē ꝓcedit ⁊ semiāt: Timet em̄ ne cum tristem diem attēdit ⁊ expectat diem letū. ne tempus trāseat. ⁊ nō i ueniat qđ metat. Nolite differre frēs mei. seminate in hyeme semina te bōa opa ⁊ cū ploratis. q̇a qui se mināt in lacrimis in gaudio metēt: Mittūt semina sua. bonā volūta tē ⁊ bōa opa: Eūtes ibāt ⁊ flebāt mittētes semiā sua. Quare flebant? Quia inter miseros erāt. ⁊ miseri e rant. Melius est frēs mei vt nullꝰ sit miser. q̄z vt tu facias miām: Qui em̄ vt faciat miām optat esse mise ros. crudelem hēt miām. quō si me dicus vt exerceret artē suā optaret esse multos egrotos. crudelis me dicina eēt: Melius est vt oēs sani sint. q̄z vt exerceatur ars medici: Melius est ergo vt oēs beati reg nēt in illa patria. q̄z vt sit q̇bꝰ impen datur misericordia: Tn̄ q̄z diu est q̇ bus impēdatur miā. nō deficiamus in ista erumpna mittere semiā: Et si cū fletu semiāmus. tn̄ cū gaudio me temus. In illa em̄ resurrectiōe mor tuoꝝ recipiet quisq̄ manipulos su os. id est fructū semis. coronā gau dioꝝ ⁊ exultatiōis Tūc erit tūphus letātiū. ⁊ ipsi morti insultātiū in qua gemebatur: Tūc dicent morti. vbi ē mors cōtētio tua. vbi est mors acu leus tuus? Sed quaē iam gaudent? Quia portāt māipulos suos. quia eūtes ibāt ⁊ flebāt mittētes semina sua Quare mittētes semia sua? Qz qui seminant in lacrimis in gaudio metent: Isto psalmo exhortati vos fuerimꝰ. maxiē ad faciēdā miām. q̇a

hinc ascēditur. ⁊ videtis q̇a ille cātat cāticū graduū q̇ ascēdit: Memēto te. nolite amare descēdere ⁊ nō ascē dere. sed ⁊ de ascēsiōe cogitate. q̇a q̇ descēdebat ab iherusalem in iherico incidit in latroēs Nō descēderet et nō incideret in latroēs: Iam ergo adam descendit ⁊ incidit in latroēs: Oēs em̄ nos adam sumus. sed trā siit sacerdos ⁊ cōtempsit. trāsiit leui ta ⁊ cōtempsit. q̇a lex sanare nō po tuit Trāsiit samaritanus quidā. id ē dn̄s noster ihs xps Illi em̄ dictū ē. Nōne veꝝ dicimus q̇a samaritanꝰ es ⁊ deō niū hēs? Ille āt nō dixit nō sum samaritanꝰ sed dixit ego deōni um nō habeo Samaritanus em̄ in terp̄tatur custos Si dicēt nō sum sa maritanus. diceret nō sum custos: Et quis alius custodiret? Dein̄ po nēs similitudinē. trāsiit samaritanꝰ ⁊ fecit cum illo miām sicut scitis: Ia cebat autē in via vulneratus. quia descendit Transiens samaritanus non nos contempsit. curauit nos. leuauit i iumētum in carne sua. per duxit ad stabulum id est ad eccl'am. cōmēdauit stabulario id est ap'lo. dedit duos denarios vn̄ curaretur. caritatem dei ⁊ caritatem ꝓximi. in hijs enim duobus preceptis tota lex pendet ⁊ ꝓphete. Dixit autem sta bulario Si quid amplius erogaue ris in redeūdo reddam tibi Amplīꝰ erogauit ap'ls. q̇a cū ōibꝰ apostolis ꝑmissum eēt vt accipēt tāq̄z milites xp̄isti stipendia a ꝓuincialibus xp̄i ille māibꝰ suis laborauit ⁊ ānonas suas prouincialibus doāuit. Om nia facta sunt. si descēdimus ⁊ vul nerati sumus. ascendamus cante mus ⁊ proficiamus vt perueniamus:

¶Explicit ꝑs centesimꝰ vicesimꝰ v.
Incipit psalmꝰ cētesimꝰ vicesimus
sextus:

INter omnia cātica q̄bꝰ ē tytu
lꝰ cāticū graduū. iste ꝑs ali-
q̄d āplius in tytulo accepit q̄d addi-
tū est salomōis Sic em̄ ꝓnotatur.
cāticum graduū salomōis Itaq̄ fe
cit nos intētos iusitatioꝛ tytulꝰ ce-
teris. vt q̄ramꝰ quaē sit additū salo
mōis Nā q̄d sit cāticū graduū. nō o
pus est sepe repetere: Plura enim
hinc dicta sunt. quia qui cātat ascen
dit. ascēdētis vox in affectū pietatis
⁊ caritatis ad illam sup̄nam ihrl'm
cui suspiramus ꝙdiu ꝑegrinamur
⁊ vbi letabimur cū a ꝑegriātiōe redi
erimus. Ascēdit ad hanc omnis qui ꝓ
ficit. cadit ab hac ois q̄ deficit: Nec
pedibꝰ ascēdere queras. nec pedibꝰ
te descēdere putes. amādo deū ascē
dis. amādo scl'm cadis. Sūt ergo is
ta cantica amātiū q̊dam sancto desi
derio flagrātiū Ardēt qui ista cātāt
ex corde. quoꝝ eciam coꝛ ardēs iuei
tur in moꝛibus. in bona cōuersatio
ne in opibus secūdum p̄cepta dei
in contemptu tempoꝛalium. in cari
tate eternoꝛum. Sed quare sit ad-
ditum salomonis ꝙtum inspiraue-
rit dn̄s dicam caritati vestre: Salo
mon erat tempoꝛe suo filius dauid
magnus ille ꝑ quez sancta p̄cepta
⁊ salubꝛia monita ⁊ diuina sacramē
ta spiritus sanctus in diuinis litterꝫ
opatus est Nam ipse salomon mu
lierum amatoꝛ fuit ⁊ repꝛobatus ē
a deo. ⁊ vsq̄ adeo laqueus illi fuit il
la cupiditas. vt a mulieribus eciam
ydolis sacrificare cogeretur. sic de
illo scriptura testis est. Sed si illo
cadēte que per illum dicta sunt dele
rentur. iudicarentur quia ipse dixe
rat. non quia per illum dicta erant:

Optime igitur eciā hoc egit miā dī
⁊ spūs eiꝰ. vt q̄cq̄d boni ꝑ salomonē
dictū est deo t̄bueret̄. pccm̄ āt hois
hōi. Quid mix q̄a in pp̄l'o dei cecid̄
salomō: In ꝑadiso n̄ cecidit adam:
Nō cecidit de celo āgelus ⁊ dyabo-
lus factus ē: Ideo docem̄ in nullo
hominū spē ēe ponēdā. q̄a ⁊ iste sa-
lomō edificauerat tēplū dn̄o. in ty-
po q̄dē ⁊ in figura future eccl'e coꝛ-
poꝛis dn̄i. vn̄ dicit in euāgelio. solui
te templū hoc ⁊ in triduo excitabo
illud: Quia ḡ ip̄e edificauerat illō tē
plū. edificauit sibi tēplū verus salo-
mō dn̄s noster ihesus xp̄s verꝰ pa-
cificus Nomē em̄ salomōis interp̄
tatur pacificus Est āt ille verꝰ paci
ficus de q̊ dicit apl's. ip̄e est em̄ pax
nostra qui fecit vtraq̄ vnū Ipse est
verus pacificus qui duos parietes
e diuerso venientes in se copulauit
quibus factus est lapis angularis.
veniētem pp̄l'm ex circūcisione cre-
dētium. ⁊ veniētem pp̄l'm ex p̄pu
tio gentiū. ⁊ ip̄oꝝ credētiū fecit vnā
eccl'am de duobꝰ populis. ⁊ factꝰ est
illis lapis āgularis. ⁊ ideo verꝰ paci
ficus q̄a ḡ ille verus salomō Salo-
mō āt ille filiꝰ dauid de muliere beth
sabee rex in israhel. figurā gestabat
huius pacifici quando templum e-
dificauit: Ideo ne illum putes salo
monem quia edificauit domū de-
o. alium salomonem tibi osten-
dens ista scriptura. sic cepit in psal
mo:

¶Psalmus:

NIsi dominꝰ edificauerit do-
mum. inuanum laboꝛaue-
runt edificantes eam. Dominus er
ergo edificat domum. dominus ihe
sus xp̄s edificat domū suā Laboꝛāt
mlti in edificādo. sꝫ si nō ille edificet.
iuanū laboꝛauert̄ edificātes eā Qui

sunt isti q̇ laborāt edificātes : Om̄s
q̇ in eccl'a p̄dicāt v̄bū dei . mistri sa-
cramētoꝝ dei Oēs currimꝰ om̄s la
boramus oēs edificamꝰ mō . ⁊ ante
nos cucurrerūt laborauerūt edifi-
cauerūt. sed nisi dn̄s edificauerit do
mū inuanū laborauerūt edificātes
eam. Ideo quosdā vidētes ruere a-
postoli ⁊ ꝑprie paulꝰ ait : Dies ob̄
uatis ⁊ ān̄os ⁊ mēses ⁊ tp̄a. timeo
vos ne forte sine causa laborauerī
in vos . Quia nouerat se intus a do-
mīō edificari. plāgebat istos q̇a sine
causa laborauerat in eis. Nos ergo
loquim² foris. ille edificat intus :
Quō audiatis nos aduertimꝰ. quid
cogitetis ille solus nouit qui cogi-
tatioēs vr̄ās videt . ip̄e edificat ipse
monet ipse terret ipse intellectum a
perit . ipse ad fidē applicat sensum
vestrum . ⁊ tamen laboramꝰ ⁊ nos
tāq̄ȝ operarij. sed nisi dominus edifica
uerit domū inuanū laborauerūt e-
dificātes eam Que aūt domus dei .
ipsa ⁊ ciuitas: Domus enim dei po
pulus dei. quia domus dei templū
dei Et quid dicit apostolus : Tēplū
eīn dei scm̄ est. quod estis vos Oēs
autem fideles que est domus dei n̄
solum qui modo sunt. sed ⁊ qui ante
nos fuerūt ⁊ iam dormierūt ⁊ qui
post nos futuri sunt. adhuc qui nas
ci habent in rebus huānis vsq̄ȝ in fi
nem seculi. cōgregati in vnū fideles
innumerabiles sed dn̄o numerati. d̄
q̇bus dicit apl's . nouit dn̄s qui sunt
eius. grana illa que mō gemūt inter
paleas q̄ massam vnā factura sunt
quādo area in fine fuerit vētilata. ō
nis g̊ numerus fideliū scōꝝ ex hōibꝰ
cōmutādoꝝ vt fiāt eq̄les āgelis dei.
adiciūti eciā ipsi āgelis qui modo n̄
peregrinantur sed expectāt nos qn̄
a ꝑegriātiōe redeamꝰ. oēs simꝉ vnā

domū faciūt ⁊ vnā ciuitatem . ip̄a ē
iherusalem. Habet custodes: Quō
habet edificātes vt edificetur. sic ha
bet ⁊ custodiētes: Nam ad custodi
am ꝑtiēt qd̄ dicit apl's. timeo ne sic
serpēs euā seduxit astucia sua . sic et
vestre mētes corrūpātur a castita-
te que est in xpristo Custodiebȝ cau
tus erat. vigilabat q̄tū poterat sup
eos q̇bus preerat Et episcopi h̊ fa-
ciūt Nam ideo altior locus positꝰ
est episcopis. vt ipsi supintēdāt ⁊ tā
q̄ȝ custodiāt pp̄l'm Nā grece qd̄ dr̄
episcopus. hoc latine supintētor int̄
ꝑtatur. q̇a supintendit. q̇a desup vi-
det Quō eciā vinitori altior sit locꝰ
ad custodiēdā vineā . sic ⁊ episcopꝰ
altior locus factus est. ⁊ de isto alto
loco ꝑiculosa redditur racio. nisi eo
corde stemus hic. vt humilitate sub
pedibus vestris simus ⁊ ꝑ vobis o
remus. vt qui nouit mētes vestras
ipse custodiat. q̇a nos intrātes vos
exeūtes possumꝰ videre. Vsq̄ȝ adeo
āt nō videmꝰ q̇d cogitetis in cordi-
bus vestris. vt neq̄ȝ q̇d agatis in do
mibus vestris videre possumus:
Quomodo ergo custodimꝰ : Quo
modo homines. quātum possumꝰ.
quātum accepimus Et quia nos si-
cut homines custodimus . ⁊ ꝑfecte
custodire non possumus: ideo sine
custode remanebitis : absit: Nam
vbi est ille de quo dicitur : Nisi do
minus custodierit ciuitatem . inua
num laborant qui custodiunt eam:
Laboramꝰ in custodiēdo . sȝ vanꝰ ē
labor noster. nisi ille custodiat q̇ vi-
det cogitatioēs vestras : Custodit
ille cum vigilatis. custodit ⁊ cum dor
mitis Ille ei dormiuit i cruce semel
⁊ surrexit. iā n̄ dormit Estote isrl'. q̇a
n̄ dormit. nec dormitabit q̇ custodit
isrl' Eya frēs si volumꝰ sb̄ vmbra ala

rum dei custodiri. custodiamꝰ enim
vos ex officio dispēsatiōis. ſʒ custo
diri volumꝰ vobiscū tāq̄ vobis paſ=
tores ſimus. ſʒ ſb illo paſtore vobiſ
cū oues ſumꝰ. Tāq̄ vobis ex h̄ loco
doctoēs ſumꝰ ſed ſub illo vno ma=
giſtro in hac ſcola vobiſcū cōdiſci=
puli ſumꝰ. Si volumꝰ cuſtodiri ab
illo q̄ humiliatꝰ ē ꝓpter nos. ⁊ exalta
tus eſt ad cuſtodiēdos nos. hūiles
ſimus. nemo ſibi arroget aliq̄d. nēo
hēt aliq̄d boni. niſi ab illo acceperit
q̄ ſolus bonus eſt. Qui aūt ſibi vo=
luerit arrogare ſapiētiam. ſtultꝰ eſt
Sit hūilis vt veniat ſapiētia ⁊ illūi=
net illū. Si āt añq̄ veniat in illū ſapi
entia putat ſe eſſe ſapiētem. añ lucē
ſurgit. ambulat in tenebris. Et q̄d
audit in iſto pſalmo: Inuanū eſt
vobis ante lucem ſurgē. Quid eſt in
vanū eſt vobis añ lucem ſurgere?
Si ſurgatis añq̄ ſurgat lux. neccē ē
vt in vanitate remaneatis. q̄a in te=
nebris eritis. Surrexit lux noſtra
xpriſtus. bonū eſt tibi vt ſurgas pꝰ
xpriſtū. nō ſurgas añ xpriſtuʒ. Qui
ſurgūt añ xpriſtū? Qui ſe volūt pre
ponere xp̄o. Et qui ſunt q̄ ſe volūt p̄
ponē xp̄o? Qui volūt hic excelſi eſſe
vbi hūilis ille fuit. Sint ḡ hic hūiles
ſi volūt ibi eſſe excelſi vbi xp̄s excel=
ſus eſt. Ait em̄ de hijs qui illi adheſe
rāt fide. in quibus ⁊ nos ſumus ſi ⁊
nos puro corde in illū credimus. pa
ter inquit quos michi dediſti volo
vt vbi ego ſum ⁊ ibi ſint mecum.
Magnum donum. magna gratia.
magna ꝓmiſſio fratres mei. Et q̄s
non vult eſſe cum xpriſto vbi ē xpriſ
tus? Sed iam excelſus xpriſtus.
Vis ibi eſſe vbi eſt excelſus? Eſto hu
milis vbi ⁊ ille humilis fuit. ꝓpterea
illis dicit ipſa lux. non eſt diſcipulus
ſuper magiſtrum. nec ſeruus ſuper

dominū ſuum. Qui volebant diſci=
puli eſſe ſuper magiſtrū. ⁊ ſerui vo=
lebāt eſſe ſuper dn̄m ſuum. ante lu=
cem volebant ſurgere. ⁊ inuanum i
bant. quia non poſt lucem ibant.
Illis ergo dicit iſte pſalmꝰ Inuanū
eſt vobis ante lucem ſurgere Tales
erant filij zebedei. qui anteq̄ humili
arentur ſecūdum paſſionem domi.
iam ſibi loca eligebant vbi ſederent.
vnus ad dextram alter ad ſiniſtraʒ.
Ante lucem volebant ſurgere. ideo
in vanum ibant. Reuocat illos do
minus ad humilitatem cum hoc au
diret ⁊ ait illis. Poteſtis bibere ca=
licem quem ego bibiturꝰ ſum? Ego
veni humilis eſſe. ⁊ vos ante me vul
tis eſſe excelſi? Quo ego eo illuc ſe=
quimini ait Nā ſi huc vultis ire quo
ego nō eo. inuanū eſt vobis ante lu
cem ſurgere Et petrus añ lucem ſur
rexerat. q̄n cōſiliū dn̄o dare volebʒ.
vt nō patētur ꝓ nobis. Dixeāt em̄ il
le de paſſiōe ſua in qua ſalui futuri e
ramꝰ. de ip̄a hūilitate. hūilis ei paſ=
ſus eſt Cū ergo de paſſiōe ſua futu
ra diceret. expauit petrꝰ. q̄ illū pau
lo ante dixeāt filiū dei. timuit ne mo
reretur. ⁊ ait illi. abſit a te domine.
ꝓpicius eſto tibi. nō fiet iſtud. Ante
lucem volebat ſurgere. ⁊ luci cōſiliū
dare. Sed quid fecit dominus? Fe
cit illum vt poſt lucem ſurgat Redi
poſt me ſathanas. Ideo em̄ ſatha=
nas. quia ante lucem vis ſurgere. re
di poſt me vt ego precedā tu ſequa=
ris Quo ego eo illuc eas. nō quo tu
vis ire illuc me velis ducere Ergo il
lis qui volebant ante lucem ſurgere
dicit pſalmus. inuanum eſt vobis
ante lucem ſurgere. Et quando ſur
gimus? Cum fuerimꝰ humiliati.
Surgite poſtea q̄ₒ ſediſtis. Sur=
rectio exaltatioēʒ ſiḡt. ſeſſio humili

tatē significat. Aliis locis intelligitᷣ
sessio in honore iudicādi. aliis locis
humilitatē ondit: Quō in honoē iu
dicādi sessio? Sedebitis sup duode
cim sedes iudicātes duodecim tbꝰ
israhel: Quō i signo hūilitatꝫ sessio?
Hora sexta dn̄s fatigatꝰ sedit ad pu
teū Fatigatio dn̄i infirmitas domi
fuit. infirmitas v̄tutis. infirmitas
sapiētie. sed ipsa infirmitas hūilitas
Ergo si sedit ex infirmitate. sessio il
la hūilitatē significat. ⁊ ipa sessio ip-
sius id est hūilitas ipiꝰ ipa nos fecit
saluos. qa qd̄ infirmū ē dei fortiꝰ ꝙ̄
hoīs: Ideo dicit in quodam psalmo
dn̄e tu cognouisti sessionē ⁊ resur-
rectionē meā. id est hūilitatē meam
⁊ exaltationē meā Quid g̊ vos ante
lucē vultis exaltari o filii zebedei?
Sic enī loquamur ⁊ ipōs potiꝰ no
miēmus qui nō nobis irascūtur. qa
ideo de illis ista scripta sunt. vt alii
cauerent supbiam in qua ipi correp
ti sunt: Quid ergo vultis ante lucez
surgere? Inuanum est vobis. Exal
tari vultis anꝙ̄ humiliemi: Dn̄s ipe
vester qui est lux vestra. humilitus
est vt exaltaretur Audite paulum di
centem. qui cum in forma dei esset n̄
rapinam arbitratus est esse equalis
deo: Quare illi nō erat rapina? Qr
natura erat. qa in h̄ natꝰ erat. vt essꝫ
eq̄lis illi a q̊ gēitꝰ ē: Sꝫ qd̄ fecit? ꝓpter
nos semetipm exinaniuit formā ser
ui accipiēs. in similitudiē hoīm fac-
tus ⁊ habitu iuētus vt hō. hūiliauit
semetipꝫ factꝰ obediēs vsqꝫ ad mor
tē. mortē āt crucis: Hec est sessio ip
sius sed audi resurrectionē. ꝓpt̄ qd̄
deꝰ illū exaltauit ⁊ doāuit illi nomē
qd̄ est sup ōne nomē Iā vos ad illd̄
nomē festinatis. surgite. sed post
ea ꝙ̄ sedistis Surgere vultis. sed ꝓ
mo sedete. ⁊ surgēs ab hūilitate ve-

nis ad regnū: Nā si preripis regnū
cadis a regno anꝙ̄ surgas Potestꝫ
bibere inq̄t calicē quē ego bibiturus
sum? Et illi. possumꝰ. Et ille. calicem
inq̄t meū bibetis. sedē āt ad dexterā
vel ad sinistrā meā ait. nō est meum
dare vobis. aliis paratū est a patre
meo: Quid est nō ē meū dare vob?
Nō est meū dare supbis. hoc enī ad
huc erāt. sꝫ si vultis accipe nolite ēe
qd̄ estis. aliis patū ē. ⁊ vos alii esto
te. ⁊ vobis patū ē Quid ē alii estote?
Prius hūiliami. q iā vultis exaltari:
Intellexerūt ergo hūilitatē futurā
sibi. ⁊ correcti sunt Ergo ⁊ nos hoc
audiamꝰ. qa hoc dicit psalmus iste.
surgite postea ꝙ̄ sedistis: Sed ne
quis putet se ad hoc sedere vt hono
retur. vt ostēderet qa sessionez istā
hūilitatē voluit cōmēdare. ne qs se
putaret iussum ēe sedere. aut ad iu-
dicādū aut ad epulādū ⁊ gaudēdum
⁊ maiorē supbiā ibi q̄reret. in signifi
catioēm hūilitatis addidit: Qui
mādœcatis panem doloris: Illi g̊
māducāt panē doloris. q gemūt in
ista pegriātiōe. ipi sunt in conualle
ploratiōis Ascēsioēs enī facit deus
in corde Sed vbi illas dispōit? Ascē
sioēs iq̄t i corde eiꝰ disposuit Quis?
Deus Si ascēsioēs i corde id̄ cātāt
cāticū graduū. hūiliemᷣ in seculo. as-
cēdamꝰ Quō? Corde Qr ipa ascēsio
cordis a cōualle ploratiōis surgit. i
conualle inquit ploratiōis Quomo
do erecti sunt montes. sic sederunt
cōualles. Conualles enī dicūtur lo
ca depressa terrarum. colles eminē
tiora loca. minꝰ tn̄ ꝙ̄ montes Mul
tū excelsa loca trax mōtes dicūtur:
Pax ē. nō ait a colle surgite. nec ait
a cāpo sed a cōualle. vt sit aliqd̄ hūi
lius ꝙ̄ campus est Si g̊ in conualle
ploratiōis māducas panē doloris

⁊ dicis. facte sunt michi lacrime mee
panes die ac nocte dū dr̄ michi coti
die vbi est deꝰ tuus. bene surgis qm̄
sedisti Et q̄si diceres . q̄n surgimus
mō iubemur sedere. q̄n erit nr̄a sur
rectio? Q̄n fuit domini. ad eū atten
de qui te precessit Nā si nō ip̄m attē
dis. inuanū ē tibi an̄ lucē surgē Ipe
q̄n exaltatꝰ est? Cū mortuꝰ est. Ergo
⁊ tuam exaltationē post mortē spe
ra In resurrectiōe mortuoꝝ spera
q̄a ille resurrexit ⁊ ascēdit : Sed vbi
dormiuit? In cruce Q̄n dormiuit in
cruce signū gestabat . ymmo imple
bat quod significatū ē in adā . q̄a cū
dormiret adā costa illi detractata ē.
⁊ eua facta est Sic ⁊ dn̄s cū dormi=
ret in cruce. latus eiꝰ lācea ꝑcussum
est. ⁊ sacramēta ꝓfluxerūt vn̄ facta
est eccl'a Eccl'a em̄ cōiūx domini fc̄a
est de latere. quō eua illa fc̄a ē de la=
tere Sed quō illa nō est facta nisi d̄
latere dormiētis : sic ista n̄ ē facta n̄
de latē dormiētꝫ Si ergo ille nō re
surrexit nisi mortuꝰ : nō tu exaltati
onē speras nisi post hāc vitam : Sꝫ
vt doceat te iste psalmus. q̄si inter=
rogaēs q̄n surgā fortassis ꝓus q̄ꝫ se
dero : Cum dederit inquit somp
nū dilectꝫ eius Dat h̄ ergo deus cūꝫ
dormierint dilecti eius. tūc surgent
dilecti eius id est xp̄isti Om̄s enim
surgent sed nō quomodo dilecti eiꝰ
Oīm est resurrectio mortuoꝝ. Sꝫ
q̄d ait ap̄l's? Om̄s q̄dē resurgemus
sed nō om̄s imutabimur Resurgūt
illi ad penam. resurgimus nos quo
modo resurrexit dn̄s noster . vt seq̄
mur caput nostrum si membra ipsi
us sumus Si autem membra eius
sumus. tunc sumus dilecti eius. tūc
ad nos pertinet illa resurrectio que
precessit in domino . vt lux surrexe=
rit ante nos nos post lucem . quia
inuanum est nobis ante lucem sur=
gere id est altitudinem querere an=
teq̄ꝫ moriamur . cum xp̄istus lux
nostra nō sit exaltatus in carne. nisi
postea q̄ꝫ mortuus est . Constituti
ergo membra eius ⁊ in membris e=
ius dilecti eius. cum somnū acce=
perimus tūc surgemus in resurrec
tione mortuorum Viuis resurrexit
iam nō moriturus. Resurrexit laza
rus sed moriturus . resurrexit filia
archisynagogi sed moritura. resur=
rexit filius vidue sed moriturus. re
surrexit xp̄istus nō moriturus :
Audi apostolum. xp̄istus resurgēs
ex mortuis iā non moritur. ⁊ mors
ei vltra non dominabitur. Talē spe
ra resurrectionem. ⁊ ꝓpter hoc esto
xp̄istianus. nō ꝓpter felicitatem t̄
re huius Nam si ꝓpter felicitatem
terre huius vis esse xp̄istianꝰ. quā
do illa lux tua non hic quesiuit mun
danam felicitatem . ante lucem vis
surgere . necesse est vt in tenebris ꝑ=
seueres. Mutare sequere lucem tu
am . qua ille resurrexit surge. Sede
prius ⁊ sic surge. cum dederit somp
num dilectis eius. Quasi querēs ite
rum quibus dilectis . Ecce here=
ditas domini filij merces fructus
vētris. Quādo dicit fructꝰ vētris .
ꝑturiti sunt filij isti. Est quedā muli
er in qua sp̄ūaliter ostēditur quod
dictum est eue. in gemitu ꝑturies :
Parit em̄ eccl'a filios cōiūx xp̄i. ⁊ si
parit ꝑturit. in cꝰfigūa eciā eua mat
viuoꝝ appellata ē. In mēbris ꝑturi
entis erat ille qui dicebat. filioli mei
quos iterum parturio donec xp̄is
tus formetur in vobis . Sed non
frustra ꝑturiuit nec frustra peperit
erit semen sanctum in resurrectiōe
mortuorū . habundabūt iusti q̄ dif=
fusi sc̄ modo toto orbe t̄rarum Be=

mit illos eccl'a. ꝑturit illos eccl'a In
illa āt resurrectiōe mortuoꝝ appebꝫ
ꝑtus eccl'e. ⁊ trāsiet dolor ⁊ gemitꝰ:
Et qđ dicetur: Ecce hēditas dñi. filij
merces fructꝰ vētris: Huiꝰ fructus
vētris. ñ ħ fructꝰ Merces huiꝰ fruc
tꝰ vētrꝫ q̄ ē: Ipa merces: Ipa mces
resurgere a mortuis. Que est ipa m
ces: Surgere postea q̄ꝫ sedisti Que
ē ista merces: Letari postea q̄ꝫ mā-
ducasti panē doloris Cuiꝰ vētris:
Eccl'e In cuiꝰ vētre. q̄a eiꝰ typum re
becca gestabat. duo illi gemini tāq̄ꝫ
duo populi luctabātur Vna mater i
visceribus suis dissentiētes frēs nō
dū natos cōtinebat: Pulsabant ma
terna viscera. discordijs internis ge
mebat Illa vim paciebatur. sed pa-
riēs discernebat quos gemiōs ꝓg-
nās ꝓtulerat: Sic ⁊ mō frēs q̄ꝫ diu
gemitus datus est eccl'e. q̄ꝫ diu ꝑtu
rit eccl'a. ipsi sunt intus ⁊ boni ⁊ ma
li: Fructus āt vētris in iacob erit. q̄r
ipm dilexit mater. Jacob dilexi dicit
deꝰ. esau āt odio habui. Ambo de v
no vtero ꝓcesserūt. vnus amari me
ruit. alius reꝓbari In dilectis ergo
eius fructꝰ erit. Ergo merces fruc-
tus vētris: Sicut sagitte in ma-
nu potētis ita filij excussoꝝ: Vñ em̄
facta est hēditas ista frēs: Vñ facta
est tam multa hereditas. de qua dici
habet in fine. ecce hereditas dñi filij
merces fructꝰ vētris: Excussi sꝫ q̄dā
de manu dñi tāq̄ꝫ sagitte ⁊ ierūt lōge.
⁊ totā terrā impleuerūt vñ pullulāt
sancti: Nam ipsa est hereditas de q̄
dicitur. postula a me ⁊ dabo tibi gē
tes hereditatē tuā. ⁊ possessionē tu
am termiōs terre Et quō ipa posses
sio ꝓtenditur ⁊ crescit vsq̄ꝫ ad fines
terre: Quia sicut sagitte i manu po
tētis. sic filij excussoꝝ De arcu excu
tiūtur sagitte. ⁊ q̄ꝫto fortior excusse
rit tāto lōgius vadit sagitta: Quid
autem fortius excutiente domiō de
arcu suo: Mādat apostolos suos
non potuit esse residuū quo nō ꝑue
niret sagitta a tam forti excussa:
Peruenit vsq̄ꝫ ad fines terre. ideo ñ
vltra. quia nichil est vltra generis
humani Nam tantas vires ille hēt.
vt eciam si vltra esset quo ꝓtenderet
sagitta. excuteret illuc sagittam Sic
autem sunt ⁊ filij excussorum. q̄mo
do ⁊ illi excussi: Quesitū est em̄ de ħ
verbo eciam ab hijs qui ante nos is
ta tractarūt. quare filij excussorum
dicti sunt. vel qui sunt intelligendi fi
lij excussoꝝ. ⁊ q̄busdā visum est sicut
modo dixi filios excussoꝝ filios ēe
apl'oꝝ Intendat paululum caritas
vestra Quesitum est quare excussi
dicti sunt apostoli. dictū est a q̄bus-
dā ideo illos appellatos excussos.
quia precepit eos dominus. si exie-
ritis de ciuitate in qua ñ audiūt vos
excutite puluerē de pedibus vestris.
Sed ait alius: Non ergo filij excus
sorum dici debuerūt. sed filij excuti
entium: Excutientes em̄ illos fecit
dominus quibus dixit. excutite pul
uerem de pedibus vestris. non ex-
cussos Subtiliter quidem q̄si con-
tradicere voluit precedēti sentencie
quia iam ista tractata ⁊ dicta erant.
verūptñ nos q̄ꝫtū adiuuat dñs q̄rē
tes quō recte dici potuerint eciā ex-
cussi q̄bus ait dominꝰ. excutite pul-
uerem de pedibus vestris. iuenimꝰ
nō absurde dici potuisse: Qm̄uis ei
excuterēt. seipōs excutiebāt: Hoc
dico. qui excutit. aut se excutit aut a
liquid aliud Si aliq̄d aliud excutiat.
excutiēs ē. excussus nō ē Si autem
se excutiat. ⁊ excutiēs ē ⁊ excussus:
Intendite hoc planius dicam si po
tuero: Si aliud excutiat. excuti-

ens est nō excussus: si ab alio nō ex
cutiatur. excussus ē nō excutiēs Si
ꝗ̄t excutiat seipm̄. excutiēs est qa ex
cutit se ⁊ excussus qa excutitur a se:
Queritur ergo quos excusserint a
postoli. vtiqꝫ seipōs. A pedib⁹. eni̅
iuis puluerē excusserūt. Sed ait ali
qs Nō se excusserūt. sed puluerem:
Hoc plane nec calūpniose dr̄. Duo
bus eni̅ modis dicim⁹ aliqd excuti:
siue illud quod inde excutitur. siue
illud vn̄ excutitur. Nam ⁊ excussus
est puluis dicimus. ⁊ excussa est ves
tis: Tenēt aliq ⁊ excutiūt vestem. ⁊
exit inde puluis q̇ inheserat: Quid
dicis de puluere: Excussus est pul=
uis Quid dicis de veste: Excussa est
vestis Si ḡ ⁊ qd̄ inde excutiēdo exi
liit. ⁊ illud vnde exiliit qd̄ inheserat
excussum dr̄. ⁊ puluis excussus est. ⁊
apostoli excussi sunt: Quare ergo
nō dicātur filij excussoꝝ filij aplo̅ꝝ:
Sed est alia sentēcia quā ꝑtermittē
nō debem⁹ Ideo eni̅ forte nō obscu
rius positū est. vt multos intellec=
tus generet ⁊ ditioēs. discāt hoiēs
qa clausum inuenerīt qd̄ mlt̄is modis
apietur q̄si vno modo aptum inue
nirēt Dicim⁹ excuti eciā aliqd. vt exe
at inde qd̄ forte abscōditū est Aliter
eni̅ dicim⁹ excuti vestem vt excutiāt
iñ puluerē. ⁊ aliter dici⁹ excuti saccū.
vt illud qd̄ intus latebat exeat Ergo
intelligo frēs q̄tū possum filios ex
cussoꝝ fortasse ipōs aplo̅s dictos
filios ꝓphetaꝝ: ꝓphete eni̅ clausa sa
cramēta ⁊ apta cōtinebāt. excussi st̄
vt inde māifesta ꝓcederēt: Puta er
go ꝓphetā dixisse sicut dixit. agno=
uit bos possessorē suū ⁊ asinus ꝑ̄se
pe dn̄i sui. israhel āt me n̄ cognouit:
Hoc michi interim ad presens occ̄
rit quod de ꝓpheta dicerem. si aliud
occurrisset hoc autē dixissem: Hoc
āt audiēs homo si asinū ⁊ bouem ⁊
pecora ⁊ iumēta q̄ videt cogitauerit
nescio quid intus tm̄ in volucro po
situ forinsec⁹ ꝑtractauit. quid ibi sit
nescit: Asinus ⁊ bos aliqd significāt
Quid ḡ dr̄ hōi iam ꝓnūciare volēti:
Expecta clausuꝫ ē qd̄ tāgis. excute ī
volucrū: ꝓpheta nescio qd istis vela
mibus noim texit. nescio quē asinū
nescio quē bouē significat: Nā asi=
nus in figura populi dei iumētum
dei est. portās sessorē dn̄m ne erret
in via. ⁊ bos ille de quo dicit apl̄s.
boui triturāti os nō infrenabis:
Nūqd de bubus ꝑtiēt ad deū. dixit.
sed ꝓpter nos scriptura dicit: Ois
ḡ qui p̄dicat v̄bū dei. monet. obiur
gat. terret. triturat areā. ⁊ bouis im
plet officiū: Veniebat bos de gēte
iudeoꝝ. inde eni̅ predicatores apl̄i.
veniebat ⁊ asinus de gente prepucij
id est a gentibus: ¶ Venit enim vt=
portaret dominum. ⁊ ideo in asino
sedit dominus qui numq̄ꝫ portaue
rat hominem. quoniam ad gentes
lex nō missa erat nec ꝓphete: Ergo
quia ⁊ dn̄s noster ihesus xp̄s ciba=
ria nostra voluit esse. ⁊ ꝓpterea na=
tus in presepio collocatus est. cog=
nouit bos possessorem suū ⁊ asin⁹
ꝑ̄sepe dn̄i sui. Sꝫ nūqd ista exirent.
nisi saccus excuteretur: Nisi ꝓphe
tia inuoluta accedēte diligētia discu
teretur. nūqd opta exirēt ad nos:
Omnia ḡ ista clausa erāt anq̄ꝫ veni
ret dn̄s Venit dn̄s ⁊ excussit illa clau
sa. ⁊ manifestata sunt. ⁊ excussi sunt
ꝓphē. ⁊ generati st̄ apostoli. Quia
ergo excussis ꝓphetis generati sunt
apostoli. filij sunt excussoꝝ. ipi ī ma
nu potētis positi tm̄ sagitte ꝑuene=
rūt vsqꝫ in fines t̄re. vn̄ dici hēt ī finē
ecce hēditas dn̄i filij merces frcūs
vētris. q̄ iō de finib⁹ t̄re colligitur

ista hereditas. quia sicut sagitte in manu potētis sic filij excussorum id est sic filij prophetarum et apostoli fuerūt. quasi sagitte in manu potentis: Si potēs ille potēter excussit. si potenter excussit usque in fines terre peruenerūt quos excussit: Beatus vir qui impleuit desideriū suum ex eis Fratres mei. quis replet desideriū suum ex eis? Qui nō amat seculum. Qui desiderio seculi plenus est. nō est quo intret quod illi predicauerunt: Funde quod portas. et capax fiere ad id quod nō habes. id est desideras diuicias. nō potes implere ex eis desiderium tuum. desideras honoēs in terra. desideras ea que eciā iumētis donauit deus hoc est voluptatem temporalem et salutem corporis. et alia. nō ex eis implebis desideriū tuū: Si aūt sic desideras quomodo ceruus desiderat ad fontes aquarum. si dicis desideat et deficit anima mea in atria domini. imples desiderium tuum ex eis. nō quia iam illi possunt tale desiderium implere. sed tales imitādo venis ad eum qui impleuit desiderium ipsorum Nō cōfundetur cum loquetur inimicis suis in porta: Frēs in porta loquamur. id est vt oīns nouerit quod loquamur. Qui em̄ nō vult loqui in porta. latere vult quod loquitur. et forte ideo vult latere quia malum est Si fidit. in porta loquatur. sicut dicitur de sapiētia. in portis aūt ciuitatum audenter dicit Quāto tempore iusticiā innocentes tenuerint non erubescent. hoc est in porta predicare Et quis est qui predicat in porta? Qui pdicat in xpo. quia xpristus est porta qua intramus ad illam ciuitatem: Mentior si nō ipse dixit. ego sum ianua Si ianua est et porta est. Janua em̄ dicitur domus. ianua ciuitatis porta est. porta domus ianua est. Sed forte nō bene dicitur porta. si nō bene dicitur ciuitas que dicta est domus: Vtrūque em̄ pauloāte dictum est. nisi dn̄s edificauerit domū. inuanū laborauerūt edificātes eam. Et ne istam domū audiēdo prīuū aliquid putares. nisi dominus inquit custodierit ciuitatem inuanum laborauit qui custodit eam. Est ergo domus que est ciuitas. Ipsa ergo habet ianuam tanque domus. et habet portam tāque ciuitas. Qui est ergo ianua domus. ipse est porta ciuitatis Ergo si xpristus porta ciuitatis ille nō erubescit qui in xpristo stat et sic predicat. Qui aūt cōtra xpristum predicat clauditur contra illum porta Qui sunt isti qui cōtra xp̄m predicant? Qui negāt quia misse sunt sagitte de manu potētis et peruenerunt vsque in fines terre, et ipsa hereditas domini de qua dictum est. postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terre. Predicatum est. auditum est antequam fieret. et iam factū nolunt agnoscere Qui disputant ergo contra xpristum. extra portam sunt. quia suos honores querūt nō xpristi. Qui āt pdicat in porta xp̄i honorē querit nō suū. et id quod pdicat in porta dicit. nolite in me psumē. nō em̄ per me sed per portā itrabitis. Illi āt qui volūt hoīes in seipōs psumē. nolūt eos intrare per portā. Nō mirum si clauditur cōtra illos porta. et ociosi pulsent vt apiatur Adestote ergo aio frēs xp̄i ecce crastinum sermonem ex nostra pollicitatione adiuuāte domino nobis reddendū ex euangelio de columba. in cuius nomine pmisimus in illius misericordia reddemus. Sed vt possimus esse ydonei redditores. ne audaces fuerimus

ꝑmissores . orate ꝑ nobis
Explicit ps cxxviꝰ Incipit cētesimꝰ vicesimꝰ septimus

Sicut dicit apl's frēs carissimi spiritualibus spiritualia ꝯparamus : aīālis aūt hō nō percipit que sunt spūs dei Cauendū est ne hoīēs aīāles non ꝑcipientes q̄ sunt spūs dei::scandalizentur potius in hoc psalmo q̄ꝫ edificentur Nā breuiter q̄ꝫq̄ꝫ eum cū cantaretur audiuimus qꝛ breuis est curro eū non tractans sed legens Et videte si talia q̄sq̄ꝫ cōcupierit ꝓ magno a deo q̄lia cōtinet iste psalmꝰ et forte nō qꝛ desertꝰ est ab illo sed qꝛ magis diligitur non accepit videritq̄ꝫ illa q̄ hic sic audiuit eē premia timentiū deū habūdare illis q̄ non timent deū . nutent gressus illiꝰ ⁊ effundātur lapsu vestigia eius ⁊ dicat in corde suo sine causa se deū timuisse qn̄ illa dona nō meruit q̄ ꝓmisit timentibus se :insuꝑ ⁊ illi acceperunt qui eū non solū nō timuerūt sed eciā blasphemauerūt Videte em̄ quid dicat ¶ Psalmꝰ

Beati ōnes qui timent dn̄m : q̄ ambulant in vijs eius Labores fructuū tuorū mādúcabis : btūs es ⁊ bn̄ tibi erit Adhuc possumꝰ et h̄ q̄ꝫuis aīāles beatitudinē futuri seculi cogitare Sed videte quid sequitur

Uxor tua sicut vinea fertilis in lateribꝫ domus tue: filij tui sicut nouellatio oliuarū in circuitu mēse tue Ecce sic bn̄dicetur homo qui timet dn̄ꝫ Quomodo: Ut sit vxor eiꝰ tanq̄ꝫ vinea fertilis in lateribꝫ domꝰ eiꝰ : ⁊ filij eiꝰ circūdent mensam eiꝰ tanq̄ꝫ oliuarū nouellatio Ergo ꝑdiderūt mercedem suā . qui ꝓpter deum eciā vxores ducere noluerunt: Sed ait q̄ noluit ducere vxorem Qualiter me deus bn̄dicet: Immo vo aut sic te bn̄dicit aut te non bn̄dicit Apte dicta sententia est :ecce sic bn̄dicetur homo q̄ timet dn̄m Quid hoc sibi q̄ vult fratres: Ne desiderando tꝑalem ⁊ terrenam felicitatem ꝑdamus celestem ꝓpheta tanq̄m inuolucrū nobis cōstituit Inuolucrū hoc nescio q̄d habet intus Meminit aūt caritas vestra cū supiorem psalmū vobis tractarem qui ē an̄ istum incurrisse nos in quēdam v̄sum obscurū vbi dictuꝫ est . sicut sagitte in manu potentꝫ sic filij excussorū : ⁊ cū quererēmꝰ q̄ sint filij excussoꝝ . visum eē nobis suggerente quātum credimꝰ dn̄o filios excussoꝝ apl'os esse dictos filios prophetarum Quare: Quia ꝓphete in enigmatibꝫ locuti sunt ⁊ figuris rerū tanq̄m misterioꝝ inuolucris cooperuerunt intellectum :: qui intellectus ꝓdiē non potuit ad hoīēs nisi inuolucra illa excuterentur Vn̄ dicti sunt illi filij excussoꝝ : qui de prophetis excussis ꝓfecerunt Ergo ⁊ nos excutiamus istuꝫ ne ꝑ inuolucra fallamur: ⁊ tangentes q̄d intus ē ⁊ non videntes dicamꝰ forte lignum ꝓ auro aut testam ꝓ argento Excutiamꝰ si videtur caritati vestre . aderit dn̄s vt procedat q̄d intus est : maxime frēs mei qꝛ martirū natalicia celebramꝰ Quāta mala passi sunt martires quāta excicia quāta tormenta . squalores carcerum stricturas cathenarū . seuiciaꝫ ferarum : ardorē flammarū aculeos ꝯtumeliarū Ista omnia passi eēnt . n̄ nescio quid viderent quo se tenderēt q̄d ad huiꝰ seculi felicitateꝫ ꝑtinere: Turpe est āt vt natalicia martirū celebremus horū videlicet seruorū dei cōtempnentium mūdum istū ꝓpter sempiternā felicitatem . ⁊ accipiamꝰ q̄d hic scriptum est pro p̄nti felicitate vt cuicūq̄ꝫ forte hōi dei fideli . cui il

liꝰ iherusalem cōtingat eciam ducta
vxore filios non habere: dicamꝰ nō
timet homo iste dn̄m Nam si time-
ret dn̄m vxor eiꝰ tanq̄m vinea fertil'
eēt in domo eiꝰ non sterilis vt nullū
generaret: ⁊ si timeret dn̄m hō iste fi
lij ipiꝰ circūdarent mēsam ipiꝰ tanq̄
arbores oliuarū Si em̄ talia dixeri-
mus: aiāles sumꝰ non percipiētes q̄
sunt spūs dei Incipiamꝰ ⁊ nos excu
tere: vt simꝰ ⁊ nos filij excussorū Si
enim erimꝰ filij excussoꝝ erimꝰ ī ma
nu potentis tanq̄m sagitte: ⁊ iacula
tur nos de p̄cepto suo ī corda hōim
nōdum amantiū vt ꝑcussa sagittꝫ v-
borum dei ament Nam si talia v'ce
perimus p̄dicare. filij aūt frēs mei ti
mete dn̄m. vt habeatis filios et ne-
potes vt gaudeat domꝰ vestra. non
sagittamꝰ vt ametur illa eterna ihe-
rusalem Remanebunt in amore t're
norum vt videntes ista habūdaē im
pijs ⁊ si nobis nō audēt in corde suo
dicant q̄re ille qui nō timet deum ple
nam domū habet filijs? Et forte aliꝰ
dicit illi Adhuc nescis quid illi possit
cōtingere Quid si efferret illos qꝛ n̄
timet deū ad h̄ plures illi nati sunt vt
maiorē dolorē de illoꝝ morte pacia-
tur? Sed si talia dixeris. rn̄debit tibi
ille ego noui hoiēm impiuꝫ paganuꝫ
sacrilegū adoratorem ydoloꝝ ⁊ for-
te nouit et verū dicit. nec vnū nouit
nec duos vel tres q̄m deduxerunt ad
fossam senem decrepitum mortuū ī
lcō suo turbe filioꝝ ⁊ nepotū Ecce n̄
timuit dn̄m: ⁊ ꝓles fecūdissima do-
mus eiꝰ clausit oc'los eiꝰ Quid ad h̄
dicturi sumꝰ? Nichil illi p̄t euenīe ma
li vt efferat filios suos viuus: qn̄ iā
mortuꝰ a filijs ad sepulchrū glorio-
sum deductꝰ est Excutiamꝰ ergo ex
cutiamꝰ si volumꝰ eē filij excussoruꝫ
exeat huc aliquid Est enim quidā ho
mo qui sic bn̄dicetur et nemo timet
dn̄m nisi qui est in mēbris ipiꝰ hōis
Et multi homines sunt: ⁊ vnꝰ hō est
Multi enim xp̄iani ⁊ vnus xp̄us ipi
xp̄iani cū capite suo qd̄ ascendit in ce
lum vnus est xp̄us Nō ille vnꝰ ⁊ nos
multi: sed ⁊ nos multi ī illo vno vnū
Vnus ergo hō xp̄us caput ⁊ corpus
Nō est corpus eiꝰ? Eccā eiꝰ. dicente
ap'lo q̄m mēbra sumus corꝑis eius
⁊ vos aūt estis corpus xp̄i et mēbra
Intelligamꝰ ergo vocem huiꝰ hōis
in cuius corꝑe vnus sumus hō: ⁊ ibi
videbimꝰ ista v̂a bona iherusalē Sic
em̄ dixit ī fine vt videas bona q̄ sunt
iherusalem Si āt ista bona terreno
oculo attenderis habūdantiam fili-
orum ⁊ nepotum ⁊ fertilitatem fecū
ditatem ꝗ ꝯiugis nō sunt bona illiꝰ
iherusalem: qꝛ bona ista ī terra mori
entium sunt. illa terra viuentiū ē No
li valde ꝓ magno habere si habes fi
lios morituros: ⁊ si non an̄ te certe
post te Vis habere filios nūq̄ mori
turos ⁊ tecum semper victuros? Es
to in illiꝰ corꝑe de quo dictum ē vos
aūt estis corpus xp̄i ⁊ mēbra Nā vt
hoc on̄deret ⁊ ipe psalmꝰ qꝛ sic ē ob-
scurus vt āmoneat pulsari sic operu
it vt velit excuti: a pluribꝫ cepit. bea-
ti ōnes q̄ timent dn̄m qui ambulant
in vijs eius Multis loquitur sed qꝛ
ipi multi vnum sunt in cristo sequit᷑
⁊ singulariter iam dicit labores fruc
tuum tuorū manducabis Superius
dixerat beati omnes qui timent do-
minum qui ambulant in vijs eiꝰ mo
do quare labores fructuum tuorum
māducabis ⁊ non māducabitis? Et
quare labores fructuum tuoꝝ ⁊ nō
labores fructuum vestrorum? Tam
in ꝓximo oblitus est qꝛ pluribus lo
quebatur Sed si iā excussisti quid ti-
bi respondit? Cum plures xp̄ianos

appello in vno cristo vnuz intelligo Plures ergo estis ꝛ vnus estis plures sumꝰ ꝛ vnus sumꝰ Quomõ plures sumꝰ ꝛ vnus sumꝰ: Quia illi ihe remus cuiꝰ mẽbra sumus ꝛ quoꝝ caput in celo est vt mẽbra sequant̃ Ergo ipe describat iã qꝛ manifestuz est quẽ describit sic patebunt oiã que sequuntur tãtum vos timete dñm ꝛ ãbulate in vijs eiꝰ ꝛ nolite zelare eos qui nõ ambulant in vijs eiꝰ qñ illos videritis esse felices infeliciter Seculi enim homines infeliciter felices sũt martires aũt feliciter infelices erant Erant em̃ ad tempꝰ infelices sed ineternum felices ꝛ in eo ipõ qđ erãt ad tempus infelices putabantur magꝭ infelices ꝙ erãt Quid em̃ dicit apostolus: Quasi tristes semꝑ aũt gaudentes Quare sꝑ: Et hic et ibi ꝓrosus ꝛ hic ꝛ ibi Hic eĩ vnde gaudemꝰ: De spe Ibi vnde gaudebimus: De re Magnũ gaudium habet spes gaudentis Et si spe gaudẽtes. videte qđ seqtur: in tribulatiõe paciẽtes Martires ergo iõ in tribulatione pacientes erant: qꝛ spe gaudebant Sed qꝛ nõduz erat illud qđ ꝓmittitur qđ dicit apostolus. spes aũt que videtur non est spes. si aũt qđ non videmus speramꝰ per pacientiam expectamꝰ ecce quare omnia martires ꝑtulerũt: qꝛ qđ non videbant per pacientiã expectabant Illi qui eos occidebant ꝙ videbant amabãt. illi qui occidebantur ad ea ꝙ non videbant suspirabãt et ea ꝙ non videbant apprehendere festinabant ꝛ qđ tardius occidebantur. moras sibi fieri arbitrabãtur Ergo frẽs felix martir ꝛ vere felix ꝛ nomine ꝛ corona cuiꝰ hodie dies ẽ: cõtempsit mũdum An forte qꝛ timebat dñm iñ erat felix: Inde erat beatꝰ qꝛ vxor eiꝰ tanq̃m vinea fertilis erat in

terra. et filij eiꝰ circũdederunt mensam eiꝰ: Omnia ista ꝑfecte habet sed in corpore illiꝰ qui ħ describitur ꝛ qꝛ sic ille intellexit contempsit ꝑñtia vt acciperet futura Noveritꝭ aũt frẽs nõ eum passum mortẽ quã alij martires passi sunt Cõfessus est enim dilatus est ad tormenta alio die inventũ est corpus exanime. clauserant em̃ illi carcerem. sed corpori non spiritui. Quem illic ꝑabant torq̃re carnifices absentem invenerũt. ꝑdiderunt seviciam suã: iacebat exanimis sine sensu illis ne torqueretur cũ sensu apud dñm vt coronaretur Vñ et iste felix frẽs nõ tãtum noiẽ sed ꝛ premio vite eterne si ista dilexit Ergo sic audiamus istũ psalmũ tanq̃m de cristo dicatur ꝛ omnes herentes corꝑi cristi ꝛ effecti mẽbra cristi ambulemꝰ vias domini: ꝛ timeamꝰ dñm timore casto timore ꝑmanenti in seculum seculi Est em̃ alius timor quẽ caritas excludit dicente iohãne timor nõ est in caritate: ſꝫ ꝑfecta caritas foras mittit timorem Non de omni timore dicit qđ mittitur foras a caritate: habes enim psalmũ dicentẽ timor domini castus ꝑmanens in seculũ seculi Aliꝰ ergo timor dñi ꝑmanet: alius excluditur Timor qui excluditur castus nõ est: qui aũt ꝑmanet castꝰ est. Quis ẽ timor ꝙ excluditur dignamini advtere Aliqui ꝓpterea tm̃ timẽt ne aliquid mali in terra paciantur ne illis egritudo accedat ne dãpnum ne orbitas ne alicꝰ amissio cari ne exiliũ ne dãpnatio ne carcer ne aliqua tribulatio ꝓpterea timent ꝛ tremũt Adhuc timor iste nõ est castꝰ: adhuc audi Alius nõ in hac terra pati timet ſꝫ gehennas timet: vñ terruit ꝛ dominus audistis cũ evangeliũ legeretur vbi vmes eoꝝ nõ moriuntur ꝛ ignis

eoꝝ nō extinguetur Audiūt hec ho-
mines ⁊ qꝛ ve futura sunt impijs ti-
ment ⁊ ꝯtinent se a pccō: hn̄t timorē
⁊ per timorem ꝯtinent se a pccō Ti-
ment quidem: sed nō amant iusticiā
Cū āt per timorem se ꝯtinent a pec-
cato. fit consuetudo iusticie ⁊ incipit
qd̄ durum erat amari ⁊ dulcessit deꝰ:
⁊ iam incipit homo propterea iuste
viuere. nō qꝛ timet penas sꝫ qꝛ amat
eternitatē Exclusus ē ergo timoꝛ a
caritate: sed successit tioꝛ castꝰ Quis
est iste timoꝛ castus? Scd̄m quē de-
bemus frēs mei intelligere qd̄ dictū
est beati oēs qui timent dn̄m q̄ ābu-
lant in vijs eiꝰ Si potuero digne di-
cere de isto timoꝛe casto adiuuante
domino nrō ihū cristo multi fortas-
se hoc timoꝛe casto inflammabūtur
in amoꝛem castū: nec possumꝰ expli
care foꝛtassis nisi ꝓposita aliqua si-
militudine Pone aliquā feiām castā
timentē virū: aliam pone adulteraꝫ
⁊ ipa timet virū Casta timet ne disce
dat vir adultera ne veniat Quid si ā
bo absentes sunt? Illa ne veniat illa
ne tardet Absens ē quodāmodo cui
desponsati sumꝰ absens ē qui nobis
arram dedit spiritū sanctū: absens ē
q̄ nos redemit sanguine suo. spōsus
ille quo nichil est pulchꝛiꝰ q̄ q̄ si fedꝰ
apparuit inter manꝰ ꝑsequentiū de
quo paulo an̄ dicebat ysayas. ⁊ vidi
mus eū ⁊ non habuit spēm neqꝫ de-
coꝛem Ergo spōsus noster fedꝰ est?
Absit Quomodo illum ꝟgines ama
rēt. q̄ in terra maritos nō quesierūt?
Ergo ꝑsequentibꝫ fedus apparuit ⁊
nisi eum fedum putarent nō insilirēt
nō flagellis cederent nō spinis coꝛo
narent non sputis inhonestarent: sꝫ
qꝛ fedus illis apparebat fecerūt illi is
ta Non em̄ habebant oclos vn̄ xp̄s
pulcher videretur Qualibus oculis

xp̄us pulcher apparuit Quales ocu
los q̄rebat ipe xp̄us qn̄ dicebat phi-
lippo: tanto tp̄e vobiscū sum ⁊ non
me vidistꝭ? Isti oculi mūdandi sunt
vt possint videre illam lucem: ⁊ leui-
ter tn̄ ꝑstricti splendoꝛe. accenduntꝛ
amoꝛe vt sanari velint ⁊ fiunt illumi
nati Nā vt noueritꝭ qꝛ pulcher ē cris
tus qui amatur audi ꝓphetam: spe-
ciosus foꝛma ꝑ filijs hoīm Oēs ho-
mines supat illiꝰ pulchꝛitudo Qua-
re amamꝰ qn̄ audimꝰ qꝛ passus ē ꝓ
nobis? Quid amamꝰ mēbꝛa crucifixi
a latus ꝑfoꝛatum? An caritatē cari-
tas amat? Amauit nos vt redama-
remus eū: ⁊ vt eū redamare possimꝰ
visitauit nos spū suo Pulcher est ille
⁊ absens est Interroget se sponsa si
casta est In mēbꝛis sumꝰ ōnes fra-
tres mei in mēbꝛis ipiꝰ sumus: ideo
vnꝰ homo sumꝰ Videat vnusquisqꝫ
qualem timoꝛē habeat: an eum quē
excludit caritas an castū ꝑmanentē
in seculuꝫ seculi Nō ꝓbabit dico et
ꝓbabit: absens est sponsus noster i
terroga ꝯsciām tuam Vis vt veniat
an adhuc vis vt tardet? Videte frēs
ego pulsaui ad ostia pectoꝝ vrōꝛum
vocē inhabitantiū ille audiuit Quid
singuloꝛuꝫ quoꝛūqꝫ modo ꝯscientie
dixerint ad aures meas qꝛ hō sum ꝑ
uenire nō potuit: ille qui absens est
pn̄tia coꝛꝑis pn̄s est vigoꝛe maiesta
tis audiuit vos Qm̄ multi si dicatur
illis ecce iā xp̄us. cras dies iudicij nō
dicunt vtinā veniat Qui em̄ dicunt:
multū amant Et si dicatur illis tarda
bit timent ne tardet: qꝛ timoꝛ castus
ē Quomō aūt nō timetur ne tardet
sic cuꝫ venerit timebitur ne discedat.
Erat autē castus iste timoꝛ qꝛ tran-
quillus ⁊ securus Non em̄ deseremꝰ
ab eo cuꝫ inuenerit nos homo aliqs
credens in eū Quādo quesiuit nos?

Nūq̄m q̄rerem⁹ eū Castus ergo tiōr frēs mei hoc habet: venit de amore Ille aūt timor nōdum castus p̄ñcie penas timet: timoē facit q̄cquid boni facit nō timore amittendi bonum illud. sed timore paciendi illud malū Nō timet ne ꝑdat amplex⁹ pulcherrimi sponsi: sed timet ne mittatur in gehennam Bon⁹ est ꝛ iste timor vtilis est: nō quidem ꝑmanebit in seculum seculi sed nōdum ē ille castus ꝑmanens in sc̄l'm seculi In quo ē castus? Jam iterū aliquid īterrogo qd̄ vosmetipos interrogetis Si de⁹ veniens voce ꝓpria loqueretur nobis q̄q̄ nō taceat loqui per lr̄ās suas. et diceret homini peccaē vis. pecca fac quicq̄d te delectat q̄cquid amaueris in terra tuum fiat cui fueris irat⁹ interat quē rapere volueris rapiatur quē cedere cedatur quē dāpnaē dāpnetur quē possidere possideas nemo tibi resistat nemo tibi dicat quid facꝫ nemo noli facere qd̄ velis. nemo q̄re fecisti habūdent tibi omnia ista terrena q̄ ꝯcupisti ꝛ viue in illis nō vsq̄ ad tempus sed semper: faciē tātum meam nūq̄ videbis Frēs mei vnde ingemuistis nisi qꝛ iam nat⁹ ē timor cast⁹ ꝑmanens in seculū seculi? Quare ꝑcussum ē cor vestrum? Si diceret de⁹ faciem meā nūq̄m videbis: ecce omnia ista terrena felicitate omnibꝫ rebꝫ habūdabis circūfluent te bona tꝑalia nō illa amittis nō illa deseris quid vis ampli⁹? Fleret q̄dem gemeret timor cast⁹ ꝛ diceret Immo tollantur omnia: ꝛ faciem tuā videā Timor castus exclamaret de psalmis ꝛ diceret De⁹ v̄tutum cōuerte nos: et oñde faciem tuam ꝛ salui erim⁹ Timor cast⁹ exclamaret de psalmis. diceret vnam pecij a dn̄o Vide quō ardeat timor iste cast⁹ amor verus amor sincerus: vnam pecij a dn̄o hāc req̄ram? Quid? Vt inhabitem in domo dn̄i per oēs dies vite mee Quid si ꝓpter terrenam felicitatem? Audi q̄d sequitur Vt ꝯtempler delectationem dn̄i ꝛ ꝓtegar in templo ei⁹ id ē esse templū ei⁹ et ꝓtegi ab eo Hanc vnā pecij a dn̄o Hāc vnam si petieritis ad hanc vnā si cor vestrū exercueritis ꝛ hoc solum amittere timueritis nec inuidebitis felicitatibꝫ terrenis ꝛ illam felicitatem verā sperabitis ꝛ eritis in eius corpore cui cantatur. beati oēs qui timent dn̄m q̄ ambulant in vijs ei⁹ Labores fructuū tuoꝝ manducabis O vos. o tu vos multi qui vn⁹ estis: labores fructuū tuoꝝ mād ucabis Quasi ꝑuerse videtur dicere nō intelligentibꝫ Debuit ei dicere: fructum laboꝝ tuoꝝ māducabis Multi em̄ māducant fructū laborum suoꝝ Laborant in vinea ip̄m laborem nō manducant sed qd̄ de labore ip̄orum nascitur māducant Laborāt c̄ca arbores pomiferas Quis māducet labores? Nemo inq̄: sꝫ qd̄ ille arbores attulerit. fruct⁹ laboris ꝛ ip̄e iocūdat agricolā Quid sibi vult labores fructuū tuoꝝ manducabis? Mō labores habem⁹: fructus postea erit Sed qꝛ ꝛ ip̄i labores nō sunt sine gaudio ꝓpter sp̄ē de q̄ paulo añ diximus spe gaudentes in tribulatione paciētes mō nos ip̄i labores nr̄i iocūdant ꝛ letos nos faciunt de spe Si ergo labor noster potuit māducari ꝛ potuit iocūdare manducatus fruct⁹ ip̄i⁹ laboris qualis erit? Mā ducabant labores suos q̄ eūtes ibāt ꝛ flebant mittentes semina sua Quāto iocūdi⁹ māducabant fruct⁹ laborum qui venientes venient cū exultatione portātes manipulos suos? Et vt noueritis frēs qꝛ manducatur la-

boꝛ iste . in superioꝛe psalmo audistꝫ dictum superbis qui añ lucem vole- bant surgere id est añ xp̄m non ꝑ hu militatem q̃ surrexit cristꝰ dictuꝫ est illis .surgite postea q̃ꝫ sedistis id ē hu miliamini ⁊ iñ surgite : qꝛ ⁊ ille humi liari venit qui exaltatꝰ est ꝓpter vos Et q̄d dictū est : Qui manducatis pa nem doloꝛis Iste ē laboꝛ fructuū pa nis doloꝛis Nisi em̄ mādicaretur ñ diceretur panis Nisi āt haberet ali- quam suauitatē panis iste :nemo il- lum māducaret cum tanta suauitate Plorat i gemitu q̇ oꝛat Dulcioꝛes sᷓt lacrime oꝛantium q̃ꝫ gaudia theatro rum Et audi flammam desiderij qua māducatur iste panis de quibꝫ dicit . qui māducatis panem doloꝛis Alio loco dicit amans iste cuiꝰ vocem in psalmo plerūqꝫ agnoscimꝰ : facte sᷓt michi lacrime mee panes die ac noc te Vñ facte sunt lacrime panes : Dū dicitur michi cotidie vbi ē deus tuus Añq̃m em̄ videamus eū qui nos di- lexit qui nobis pignus dedit cui des- ponsati sumꝰ insultant nobis paga ni ⁊ dicunt .vbi est q̄d colunt xp̄iani : Ostendant nobis quē colunt Ecce ego ostendo illi deum meū : ⁊ ip̄e os- tēdat michi deū suum Cum tibi hoc dicit paganus : nō inuenis q̄d illi os- tendas .quia nō est cui ostēdas Re- dis ergo ⁊ plāgis ad deum . qꝛ illi sus piras añq̃m videas . ⁊ desiderio ip̄iꝰ gemis ⁊ qꝛ in ip̄ius desiderio ploꝛas dulces sunt ⁊ ip̄e lacrime ⁊ ꝓ cibo ti bi erunt : qꝛ factus est tibi ⁊ ip̄e pāis die ac nocte dum dicitur tibi cotidie vbi est deus tuꝰ Sed veniet deꝰ tuꝰ de quo dicitur vbi est ⁊ absterget la- crimas ⁊ ip̄e pꝛo pane lacrimarū suc cedit et te in eternū saginabit : qꝛ erit nobiscum v̄bum dei quo pascuntur angeli Interim mō laboꝛes fructuū

postea fructꝰ laboꝛis Laboꝛes fruc tuum tuoꝝ manducabis : btūs es ⁊ bñ tibi erit Beatus es de p̄nti est: bñ tibi erit de futuro est Cū manducas laboꝛes fructuū tuoꝝ beatus es : cū ꝑueneris ad fructum laboꝝ tuoꝛum bene tibi erit Quid dixit : Nam si be ne tibi erit .vtiqꝫ beatus eris : ⁊ si be- atus eris .vtiqꝫ bñ tibi erit Si inter est inter spem ⁊ rem Si spes tā dul- cis quāto res dulcioꝛ erit : Jam veni amus ad illam Vxoꝛ tua xp̄o dicitur Ergo vxoꝛ eiꝰ eccā eiꝰ Eccā eiꝰ vxoꝛ eius : nosipsi sicut vinea eius fertilis Sed in quibꝫ vinea fertilis : Videmꝰ enim ꝑietes istos intrantes multos steriles : videmus qꝛ istos ꝑietes in- trant multi ebꝛiosi . feneratores mā gones . querentes soꝛtilogos eūtes ad p̄cantatoꝛes . ⁊ p̄cantatrices quā do illis caput dolet Ista ē fertilitas vinee . ista est vbertas vxoꝛis : Nō ip sa est : iste spine sunt sꝫ nō vbiqꝫ Spi nosam habet quādam fertilitatē ⁊ ē vinea fertilis Sed in quibꝫ : In late- ribus domus tue Nō omnes dicū- tur latera domꝰ Quero em̄ q̄ sint la tera domus Quid dicam : Parietes sunt quasi lapides foꝛtes Si de hoc habitaculo coꝛpoꝛali diceret : foꝛte h̄ intelligeremꝰ latera Latera dicimꝰ domus eos q̇ inherent cristo Non enim sine causa ⁊ in sermone cotidia no dicimus de aliquo qui foꝛte male agit ex maloꝛum consilijs amicoꝛuꝫ de illo dicimꝰ mala latera habꝫ Quid est mala latera habet : Mali illi inhe rent Ergo ⁊ de alio bona latera habꝫ bonis ꝯsilijs viuit Quid est hoc : Bo nis consilijs regitur Ergo latera do mus sunt illi qui inherent cristo : nec sine causa ⁊ ip̄a cōiunx de latere fac- ta est Viro doꝛmiente eua facta est . moꝛiente cristo ecclesia facta est : et

illa de latere viri qn̄ latus lancea per
cussum est ⁊ sacramenta ꝓfluxerunt
Ergo vxor tua vt vinea fertil' Sed i
quibus? In lateribꝫ dom⁹ tue In a-
lijs qui nō adherent xp̄o steriles: sꝫ
nec illos in vinea cōputabo Filij tui
Que ē vxor ⁊ q̄ sunt filij? In istis car
nalibꝫ nupcijs ⁊ ꝯiugibꝫ alia vxor. et
alij filij: in eccl'a que vxor ipi filij Ad
eccām enim ꝑtinebant apostoli et in
mēbris eccē erant Ergo in ꝯiuge ipi⁹
erant: ⁊ cōiunx erant scdm portionē
suam quā in mēbris optinebāt Qua
re ergo de illis dicitur cum recesserit
ab eis spōsus tūc ieiunabūt filij spō-
si? Ergo ipa ꝯiunx: ⁊ ipa filij Miruꝫ
dico frēs mei. in v̄bis dn̄i inuenimus
eccām ⁊ frēs ipi⁹ esse et sorores ipi⁹
eē ⁊ mrēm ipi⁹ esse Nam cū ei nūcia
retur mater ei⁹ et frēs foris stantes
q̄ꝛ foris stabāt typū gerebant Quis
typus matris? Synagoga Quis ty
pus fratrum carnaliuꝫ? Iudei foris
stantes Et foris stat synagoga Nā
maria in lateribꝫ dom⁹ eius ⁊ cogna
ti eius ex v̄ginis marie cōsanguinita
te venientes. qui in eū crediderūt in
lateribꝫ domus eius: nō in quātū car
nali cōsanguinitate iuncti erant. sed
in quātum v̄bum dei audiebant ⁊ fa
ciebant Hoc em̄ respondit dn̄s ⁊ ait
que michi mater aut qui frēs? Vnde
tēptauerunt quidam dicē q̄ꝛ cristus
mrēm nō habuit: q̄ꝛ dixit que m̄ ma-
ter Quare? Ergo petrus ⁊ iohānes
⁊ iacobus ⁊ alij apostoli prēs nō ha
buerūt in terra? Et tn̄ quid eis dicit?
Nolite vobis dicere prēm sup̄ terrā
vnus est enim pater vester qui in cel'
ē Qd ergo in patre docebat discipu
los hoc in matre ipse demonstrauit
Vult enim dn̄s vt consanguinitatibꝫ
terrenis p̄ponamus deum Defer pa
tri quia pater est defer deo q̄ꝛ de⁹ est
Generauit te pr̄ accōmodando car-
nem suam: creauit te deus adhiben-
do potentiam suam Ne irascat' pa-
ter cū deus illi p̄ponitur: ymmo gau
deat sibi tm̄ deferri. vt ille inuēt⁹ eēt
qui ei deberet preponi Ergo quid di
cam? Dn̄s quid ait? Que michi ma-
ter aut qui frēs? Extendit man⁹ sup̄
discipulos suos ⁊ ait: ecce mater me
a ⁊ fratres mei Frēs erant ⁊ mater
Quō erant? Addidit: ⁊ qui fecerit vo
luntatem patris mei. ipi m̄ frater et
soror ⁊ mater est Puto frater ꝓpter
sexum virilem quē habet eccl'a quos
hic in mēbris habet xp̄us Mater q̊-
modo. nisi q̄ꝛ xp̄us est xp̄us in xp̄ia-
nis quos cristianos cotidie parit ec
clesia? Ergo in quibꝫ intelligꝫ cōiugē:
in illis mrēm in illis filios Dicat' er-
go quales debēt eē filij Quales? Pa
cifici Quare pacifici? Quia beati pa
cifici q̄ꝛ ipi filii dei vocabūtur Quia
ergo in oliua fructus est pacis. oleū
enim pacem significat q̄ꝛ caritatem
significat sine caritate nulla pax est:
⁊ manifestū est q̄ꝛ qui diuiserūt pacē
non h̄nt caritatē Vn̄ iam exposui ca
ritati vestre quare colūba folia cum
fructu portauit ad archā vt significa
ret q̄ꝛ et illi qui foris baptizati sunt si
cut ligna illa extra archam baptizati
sunt: non sola folia habuerunt id est
v̄ba sola. sed habuerūt ⁊ fructū qd ē
caritas ipsa columba illos reporta-
uit ad archam ⁊ veniūt ad vnitatem
Tales ergo filij debent eē in circuitu
mense dn̄i velut nouellatio oliuaruꝫ
Perfcā res est magna beatitudo Iā
quis ibi nolit eē? Cū videris aliquem
blasphemū habere vxorem filios ne
potes ⁊ te forte nō habere: noli zela
re Vide q̄ꝛ ⁊ in te cōpletum est: sꝫ spi

ritualiter An forte nõ es in mẽbris?
Si nõ ibi es plange: qꝛ nec hic nec ibi
Si aũt ibi securꝰ esto: qꝛ ⁊ si ibi ⁊ nõ
hic fructuosiꝰ ibi ꝙ̃ hic Si ergo habe
mus. quare habemꝰ? Quia timemꝰ
dñm Ecce sic bñdicetᷓ hõ: qui timet
dñm Ille est hõ. q̇ sunt hoĩes? Et ibi
hoĩes hõ: qꝛ multi vnũ. quia cristus
vnus Bñdicat te dñs ex syon Ce-
peras em̃ attendere. ecce sic bñdice-
tur homo qui timet dñm Iam forte
oculi tui ibant per illos q̇ non timẽt
dñm: ⁊ videbant ibi vxores fecũdas
filios habũdantes circuire mensam
patris sui Nescio qua ibas ⁊ non ex
syon Bñdicat te dñs: sꝫ ex syon No
li querere illas bñdictiones q̃ non ex
syon Nõ bñdixit dñs tales frẽs mei
Bñdictio ista dm̃ est Aut si non est a
domino. quis ducit vxorem si nolit
dñs? Quis possit eẽ sanus si nolit do
minus? Aut quis possit esse diues si
nolit dñs? Dat illa. sed nõ vides: qꝛ ⁊
pecoribꝫ dedit Nõ ẽ de syon est ista
bñdictio Benedicat te dñs ex syon.
Et videas bona iherusalẽ Nam il
la bona nõ sunt ihrl'm Vis videre qꝛ
non sunt bona iherusalem Et auibus
dictum est crescite et multiplicamini
Pro magno vis habere qđ auibꝫ do
natum est? Voce quidem dei donatũ
est quis nesciat? Sed vtere bõis istꝫ
si accipis: ⁊ magis cogita quõ nutri
as qui nati sunt ꝙ̃ vt nascantur Nõ
em̃ iam felicitas est habere filios sed
bonos habere De nutriendis labo-
ra. si nati fuerint si aũt non nati. age
grãs deo forte minꝰ sollicitꝰ eris: et
tñ sterilis nõ remansisti illiꝰ matris
Forte per te nascuntur spũaliter de
ista matre qui sunt in nouellis oliua
rum circũeũtes mensam dm̃ Cõso-
letur ergo te deꝰ. vt videas bona ihe
rusalem Illa enim bona sunt Quare
sunt? Quia eterna sunt Quare sunt?
Quia ibi est rex: ego sum q̇ sum Ista
v̂o bona sunt ⁊ nõ sunt: non em̃ stãt
labũtur fluunt Filij sunt puuli blan-
diris puulis blandiũtur puuli nũq̇d
stant in eo? Sed optas vt crescãt vt
accedat etas optas: sed vide qꝛ cum
accedit vna altera moritur Veniẽte
puericia moritur infantia. veniẽte a
dolescentia moritur puericia: veniẽ
te iuuẽtute moritur adolescentia ve
niente senectute moritur iuuentꝰ ve
niente morte moritur õnis etas Nõ
optas gradꝰ etatis: sil' optas ⁊ mor
tes etatum Non sunt ergo ista De-
inde nati sunt tibi filij in terra tecum
victuri an te pociꝰ exclusuri ⁊ succes-
suri? Ad eos gaudes qui nati sunt vt
excludaris? Nati em̃ pueri tanq̃m h̊
dicant parentibꝫ suis Eya cogitate
⁊ vos ire hinc agamꝰ ⁊ nos minimũ
nostrũ Minꝰ est em̃ generis huãni
tota vita tẽptationis qꝛ dictũ ẽ vniũ
sa vanitas omnis hõ viuens ⁊ tamẽ
si gaudetur ad filios successuros qñ
to gaudendum est ad filios cum qui
bus permanebimus et ad illum pa-
trem cui nati sumus non moriturũ?
Sed vt nos cũ illo viuamꝰ: ip̃a sunt
bona iherusalem. qꝛ ip̃a sunt Bene-
dicat te ergo dominus ex syon: et vi
deas bona que sunt iherusalem Nã
ista que attendis bona cecus vides:
videas sed illa bona que corde viden
tur Et q̃m diu videbo bona iherusa-
lem? Omnes dies vite tue Sꝫ si vi
ta tua eterna fuerit: in eternum vide
bis bona iherusalem Ista autem fra
tres mei bona sunt. sed non omnes
dies vite tue vides Non enim quan

do exis de corpore moreris: perseuerat vita tua Corpus moritur sed vita et spiritus perseuerat Oculi nō vident. quia discessit qui per oculos videbat Vbicūqȝ est qui per oculos videbat videt aliquid Non enim mortuus erat diues ille: qui in terra induebatur purpura et bisso Si mortuus eēt: apud inferos non torqueretur. Optandum illi forte erat vt moreretur: sed malo suo vixit apud inferos Torquebatur enim: et non videbat bona illa que in terra dimiserat Hec erat vita ipsius talis. et bona illa non videbat Ergo tu talia desidera bona que videas omnes dies vite tue. id ē vt cum ipsis bonis viuas in eternum Que sunt ergo illa bona fratres attendite Dici pīt bona ista: Aurum ē argentū est. fundus amenus ē marmorati parietes sunt. tecta laqueata sunt: Absit Ista habūdantius pauperes habent in hac vita Plus ergo pauperi videre celum stellatum q̄ diuiti tectum inauratū Fratres ergo quid est illud bonum quo accendim⁹ cui suspiramus quo inflammamur. propter quod bonum adipiscēdum et videndum tantos labores sustinemus sicut audistis cum legeretur apostolus quia omnes qui volūt pie viuere in cristo ihesu persecutionem paciuntur: Non enim modo qȝ dyabolus per reges non seuit. ideo cristiani non paciuntur persecutionem: Si mortuus est dyabolus: mortue sunt persecutiones Si autem ille aduersarius noster viuit. vnde nō tēptationes suggerit vnde non seuit vnde non minas aut scādala procurat: O si icipias pie viuere: videbis quia omnis qui vult pie viuere in xp̄o ihesu persecutionem pacietur Propter qd ergo patimur tantas p̄secutioēs: Si enim in hac vita in xp̄o sperātes sum⁹ tantū ait apostol⁹: miserabiliores sum⁹ omnibȝ hominibȝ Propter quid dāpnati sunt ad bestias martires: Quod ē illud bonū dici potest vnde: Aut que lingua dicat aut q̄ aures audiant: Etquidem illud nec auris audiuit: nec in cor hōis ascendit Amemus tamen: proficiamus tantum Videtis enim quia pugne nō desunt: et pugnamus cum cōcupiscencijs nostris Pugnamus foris cum infidelibus et inobedientibus hominibus: pugnamus int⁹ cum suggestionibus cum perturbationibȝ carnalibus Vbiqȝ pugnamus adhuc qȝ corp⁹ quod corrumpitur aggrauat animam Pugnamus adhuc quoniam si spiritus vita est tamen corpus mortuum ē propter peccatum Sed quid futurum est: Si autem spirit⁹ eius habitat in vobis: qui suscitauit cristū ex mortuis viuificabit et mortalia corpora vestra propter spiritū qui habitat in nobis Cum ergo viuificata fuerint membra nostra mortalia iam nichil resistet spiritui nostro non fames erit. non sitis erit: qȝ de corruptione corpis ista nascunt⁹ Ideo reficis quia a te aliquid deficit Concupiscentie delectationum carnalium contra nos pugnant Mortem portamus infirmitate corporis sed cum mors ipa conuersa fuerit in illam incommutabilitatem et corruptibile hoc induerit incorruptionem. et mortale h̄ induerit imortalitatē qd audiet tc̄ mors: Vbi ē mors cōtentio tua vbi ē mors acule⁹ tu⁹: Et

forte moritur ⁊ dicitur Restāt aliqui
inimici nō sequitur nouissima inimi-
ca mors: cum hec destructa fuerit in
mortalitas succedit Si nullus erit
inimicus quasi nouissima destrue-
tur mors Bonū nostrū cui suspira
mus pax erit Ecce bonū frēs: mag-
num bonum pax vocatur Querebā
tis quid vocaretur: aurū est an argē
tum est an fundus an vestis? Pax ē:
non pax qualem inter se hn̄t hoīēs. i
fidam instabilē mutabilem incertā.
nec pax talis qualem secū habet ipse
vnꝰ hō Diximus eñ qꝛ ⁊ secum pug
nat homo Vsqꝫ quo domet ōnes cu
piditates adhuc pugnat Qualis er-
go pax? Quā oculus nō vidit nec au
ris audiuit Qualis pax? De iherusa-
lem qꝛ iherusalem interp̄tatur visio
pacis Si ergo bn̄dicat te dn̄s ex sy-
on ⁊ videas bona q̄ sunt iherusalem
⁊ videas omnes dies vite tue Et
videas non filios tuos tātum sed fi-
lios filiorū tuorū Quid est filios tu-
os? Opa tua que hic agis Qui sunt
filij filioꝝ? Fructꝰ opm tuoꝝ Facis
elemosinas filij tui sꝫ: ꝓpter elemosi
nas accipis vitam eternā: filij filio-
rum tuoꝝ sunt: videas filios filiorū
tuoꝝ ⁊ erit qđ sequitur quo cōcludit
Pax super israhel Hec pax vobis
p̄dicatur a nobis. ipa amatur a nob:
ipa vt a vobis ametur optamꝰ Ad il
lam pacem ꝑueniunt qui ⁊ hic pacifi
ci fuerint Illi sunt ⁊ hic pacifici qui ⁊
ibi qui circūeūt mensam domini tāqꝫ
nouellatio oliuarum. vt non sit steri
lis arbor qualis fuit illa ficulnea vbi
fructum non inuenit esuriens dn̄s ⁊
videtis quid ei ꝯtigerit folia sola ha-
bebat fructum nō habebat Sic sunt
qui v̄ba habēt: ⁊ facta nō habent Ve
niens esuriens dn̄s nō ibi inuenit qđ
manducet: qꝛ fidem nr̄am ⁊ facta bo
na esurit dn̄s Pascamꝰ illum bn̄ vi-
uendo: ⁊ pascet in eternum nobis vi
uere donando
Explicit psalmꝰ centesimꝰ vicesimꝰ
septimꝰ Incipit cxxviijꝰ.
Psalmꝰ quē cantauimꝰ bre
uis est: sed sicut scriptū ē in
euangelio de zacheo statu-
ra breuis ⁊ magnꝰ in ope sicut scrip
tum ē de illa vidua q̄ duo minuta mi
sit in gazophilacium. breuis pecunia
sed magna caritas sic ⁊ iste psalmus
si v̄ba numeres breuis est: si senten-
cias appendas magnus est Non g̊
nos poterit diuciꝰ vsqꝫ ad fastidium
detinē Qua re adiutat prudentia vrā
⁊ assit intentio xp̄iana: sonet v̄bū dei
volentibus oportune. nolentibꝫ im-
portune Inuenit sibi locum inuenit
corda vbi requiescat inuenit terram
vbi germinet ⁊ fructū ferat Nam qꝛ
mlti mali sunt ⁊ iniqui quos portat
eccl'a vsqꝫ i finem manifestū est ⁊ hij
sunt quibꝫ v̄bum dei sup̄fluum est et
aut sic in illos cadit quō semē in via
ꝯculcatur et a volatilibꝫ colligitᶻ. aut
sic in eos cadit quō semen in petro-
sa loca. vbi non habet terrā multam
statim exit ⁊ calefacto sole arescit qꝛ
non habebat radicem: aut sicut inter
spinas quod ⁊ si germinet ⁊ conetur
in auras surgere offocatur tamē mlᵗ
titudine spinarum Tales aūt sunt q̊
verbum dei cōtempnūt sicut via aut
qui ad horam gaudent ⁊ facta tribu-
latione sicut ab estu solis arescūt aut
qui cogitationibus ⁊ curis et sollici-
tudine huius mundi tanq̄m spinis a
uaricie suffocāt qđ in illis cepat ger-
minare Est eciā t̄ra bona quo semen
cū ceciderit affert fructū aliud trice-
num aliud sexagenum. aliud cētenū

siue parū siue multū omnes in hor-
reo erunt Sunt ergo tales ꝛ prop-
ter hos loquimur propter hos loq̄-
tur scriptura: ꝓpter hos nō tacet e-
uangelium Sed illi audiant ne forte
aliud sint hodie aliud cras. ne forte
mutentur audiendo aut arent viam
aut lapides purgent aut spinas euel
lent: dicat spūs dei. dicat nobis can-
tet nobis. si velimus saltare siue no
limus cantet ipe Sicut em̄ qui saltat
mēbra mouet ad cantum: sic qui sal
tant ad p̄ceptum dei opibus obtem
perāt sono Jdō qui noluerint hoc fa
cere quid illis dn̄s dicit in euāgelio?
Cantauimus vobis ꝛ non saltastis:
planximus ꝛ non lamentastis Can-
tate ergo. credim9 in dei miām. quia
erunt de quibus nos ꝯsoletur Nam
qui pertinaces sunt. ꝑseuerēt in ma
licia: q̄uis audiunt v̄bum dei scanda
lis cotidie perturbant eccām De ta-
libus dicit iste psalm9 Sic em̄ cepit

Psalmus

Sepe expugnauerūt me a iu-
uentute mea Eccl'a loquitur de hijs
quos tolerat ꝛ tanq̄m diceretur nū-
quid modo olim est ecclesia ex q̊ vo-
cātur sancti? Est ecclesia in terra Ali
quando in solo abel ecclesia erat ꝛ ex
pugnatus ē a fratre malo ꝛ perdito
cayn Aliqñ in solo enoch ecclesia eāt
ꝛ translatus est ab iniquis Aliqñ in
sola domo noe eccā erat ꝛ pertulit ō
nes qui diluuio ꝑierunt: ꝛ sola archa
natauit in fluctibȝ ꝛ euasit ad siccum
Aliqñ in solo abraham eccl'a erat et
quāta pertulit ab iniquis nouimus
Jn solo filio fratris ei9 loth ꝛ in do-
mo ei9 in sodomis eccā erat: ꝛ pertu
lit sodomoꝝ iniq̄tates ꝛ ꝑuersitates
quousq̧ de9 eum de medio ipoꝝ li-
berauit Cepit eē ꝛ in ppl'o isrl' eccl'a
pertulit pharaonem ꝛ egiptios Ce-
pit ꝛ in ipa eccl'a id est in populo isrl'
numer9 scōꝝ: moyses ꝛ ceteri sanc-
ti ꝑtulerunt iniquos iudeos populū
isrl' Ventum est ꝛ ad dn̄m nostrū ihe
sum xp̄m p̄dicatum ē euangeliū Dixit
in psalmis Annūciaui et locut9 sum
multiplicati sunt suꝑ numerū Quid
est suꝑ numerū? Nō solū illi qui cre-
diderunt qui ꝑtinent ad numerū scō
rum. sed ꝛ super numerū: intrāt mul
ti iusti. sed plures iniqui. ꝛ pertule-
runt iusti iniquos Qn̄? Jn eccā Nū
quid mō solum ex quo enumerat. ex
quo ꝯmemorat? Jdō ne miraret' mo
do eccl'a. vel ne quisq̄m miraretur in
eccl'a. volens esse mēbrum bone ec-
clesie: audiat ꝛ ipam eccām matrem
suā dicentē sibi Noli mirari ad ista
fili: sepe expugnauerunt me a iuuen
tute mea Magn9 effectus sic cepis-
se psalmuȝ. sepe expugnauerunt me
a iuuētute mea: quasi aliq̄d iam loq̄-
batur Videtur em̄ non cepisse: sȝ res-
pondisse Rn̄deat aūt quibusdā cogi
tantibȝ ꝛ dicentibus? Quāta mala ꝑ
ferimus Quāta scandala crebrescūt
cotidie qn̄ iniqui intrant in eccām et
portam9 eos? Rn̄deat āt eccā de qui
busdā id ē de fortiore voce rn̄deat q̄-
relis infirmoꝝ ꝛ ꝯfirment firmi īfir
mos. ꝛ grādes ꝑuulos. ꝛ dicat eccā
Sepe expugnauerūt me a iuuētute
mea Dicat v̂o nūc isrl': sepe expug
nauerunt me a iuuentute mea Dicat
illud non illud timeat Quo em̄ valet
q̄d cū dixisset. sepe expugnauerūt me
addidit a iuuētute mea? Jā mō eccē
senect9 expugnat'. sed nō timeat Di
cat. sepe expugnauerūt me a iuuētu
te mea Nūquid id̄ non ꝑuenit ad se-
nectutem q; non cessauerunt illi ex-
pugnando? Nunquid delere potue

runt: Dicat vero isrl' et consoletur se
israhel: cõsoletur se ipa ecclesia de p-
teritis exemplis ⁊ dicat Sepe expug
nauerunt me a iuuentute mea Qua
re expugnauerunt: Etenim nõ po
tuerunt michi: supra dorsum meum
fabricauerũt pccõres longe fecerũt
iniusticiam suã Quare expugnauerũt:
Quia non potuerunt m̃ Quid ẽ non
potuerunt michi: Fabricare Quid ẽ
non potuerunt michi: Nõ illis con-
sensi ad malũ Omnis em̃ malus iõ ꝑ
sequitur bonũ: qꝛ non illi cõsentit bo
nus ad malum Faciat aliquid mali ñ
obiurget epũs. bonus ẽ episcopus:
obiurget epũs. malus est epũs Ra-
piat aliquid: taceat cui rapit bonus
est Saltim loquatur ⁊ reprehendat
⁊ si non repetat malus ẽ Malus est
q̃ rephendit raptorem ⁊ bonus ẽ qui
rapit: Ambulet mãducemus et biba
mus cras em̃ moriemur Econtra a-
postolus: corrũpunt mores bonos
colloquia mala Sobrij estote ⁊ iusti
⁊ nolite peccare Sonat v̾bum sonat
sermo cõtradictor libidinis At ille a
micus libidinis sue ⁊ inimicus s̾mo
ni cõtradicenti amice sue. infestꝰ est
⁊ odit sermonem dei Facta ẽ amica
amica auaricia: inimicus deus Con
tradicit em̃ deꝰ auaricie: ⁊ vult nichil
possideri auaricia Ego possidear cla
mat Quid vis auaricia possideri: Du
ra iubet: leuia iubeo Onus eꝰ graue
est: sarcina mea leuis est Jugũ eiꝰ as
perum ẽ: iuguꝫ meum lene est Noli
velle auaricia possideri Jubet auari
cia mare trãseas ⁊ obtempas. iubet
vt te vẽtis ꝓcellisq̃ cõmittas: iubeo
ego vt añ ostium tuũ ex eo qd habes
des paupi Piger es ad faciendũ an-
te te opus bonũ et strennuus es ad
transeundũ mare: qꝛ auaricia impe-
rat seruis qꝛ deus iubet odisti Et q̃d
cũ odisse ceperit: Incipit velle crimi
nari eos a quibꝫ audit bona precep-
ta ⁊ velle per suspicationes suas cri
mina q̃rere seruorum dei Qui nobis
ista dicunt ⁊ ipi non faciunt ista. ⁊ is
ta siue que fiunt siue que nõ fiunt. et
que non fiunt dicuntur fieri. ⁊ que fi
unt bene. dicuntur male fieri: ⁊ que
toleramꝰ ad culpam nostrã applicã
tur Nos quid r̃ndemꝰ: Noli me at
tendere. sermonẽ istiꝰ attende ipe ti
bi loquitur per quemlibet huic tu ini
micus es Cõcorda cũ aduersario tu
o cũ es cum eo in via Aduersariũ tu
um sermonem dei fecisti Noli atten
dere quia ille tibi loq̃tur Malꝰ est ꝑ
quem tibi loquitur: sed non est malꝰ
qui tibi loquitur sermonẽ dei Accu-
sa deum: accusa si potes Crediꝫ fra
tres huc vsq̃ ꝑuenisse eos de quibus
dicitur sepe expugnauerunt me a iu
uentute mea: vt eciam ipm deum ac
cusare non dubitent Accusas auarũ
⁊ ille accusat deum q̇ fecit aurũ No
li auarus esse: ⁊ non faceret deꝰ aua
rum Jam hoc restat. quia mala tua
opera cohibere non potes: accusas
opera bona dĩ Displicet tibi creator
⁊ fabricator mundi. non faceret ⁊ so
lem: qꝛ multi in fenestris contendũt
de luminaribꝫ ⁊ ad iudicia se trahũt
O si vicia nostra cohibeamus qꝛ bo
na sunt omnia. quia bonꝰ deus q̇ fe-
cit omnia: ⁊ laudãt illum opa sua cõ
siderata quia bona sunt. ab eo q̇ ha-
bet spiritum considerandi spiritum
pietatis ⁊ sapientie Vndiq̃ deꝰ lau-
datur ab operibus suis Quõ illũ lau
dãt opera sua: Per os triũ puerorũ
in camino ignis Quid pretermissum
est: Laudat celum laudant angeli:
laudant sydera. laudant sol et luna:

laudant dies & noctes. laudat quicquid germinat de terra. laudat qcqd natat in mari. laudat qcquid volitat in aere: laudat omnes mōtes et colles laudant frigora & estas et cetera oia q deus fecit Audisti qr laudāt de ū nūqd audisti ibi qr laudat deū auaricia qr deū laudat luxuria? Nō laudant ista: qr nō ipe illa fecit Laudāt ibi hoīes deū: hōis creator est deus Auaricia opus ē mali hōis hō ipe opus est dei Et qd vult de⁹? Occidere in te qd ipe fecisti: & saluare te quē fecit ipe Noli feneraē: tu accusas scripturam dicentem q pecuniam suā nō dedit ad vsuram Nō ego illud scripsi. non de ore meo primo exijt: deum audi Et ille: clerici nō fenerāt? Et forte qui tibi loquitur non fenerat sz si fenerat fac qr et ipe fenerat. nūquid fenerat qui per ipm loquitur? Si facit qd tibi dicit. & nō facis tu: tu in ignem ille in regnum Si nō facit qd tibi dicit & pariter facit mala q facis et dicit bona que nō facit: piter in ignē fenum ardebit vbum āt domini manet i eternum Nūquid ardet sermo qui tibi per illū locut⁹ est? Aut moyses est qui tibi loquitur. id est bonus & iustus famul⁹ dei: aut phariseus ē cathedra moysi sedens Audisti et de ipis q dicunt facite q aūt faciunt facere nolite Non habes tu vñ te excuses qn sermo dei tibi loquitur: qr nō potes interficere sermonem dei Criminari qris eos per quos tibi loquitur sermo dī Quere quātum vis. dic quātum vis. blasphema quātuz vis: sepe expugnauerunt me a iuuentute mea Dicat vo isrl sepe expugnauert me a iuuentute mea Audent eciā feneratores dicere nō habeo aliud vñ viuam Hoc michi & latro diceret deprehensus in fauce hoc & fractor diceret deprehensus circa pietem alienum: hoc michi & leno diceret emēs puellas ad pstitutionem. hoc et maleficus incantās mala & vendēs maliciam suam Quicqd tale phibere conaremur rñderent omnes quia non haberent vñ viuerent qr iñ se pascerent quasi non hoc ipm in illis maxime puniendū est. qr artem nequicie diligerent vñ vitam transigant & inde se volunt pascere vnde offendant eum a quo omnes pascuntur Sz cū clamaueris hoc et dixeris illi respondent si sic non huc accedimus: si sic si intramus in ipam ecclesiam Veniāt intrent audiant. sepe expugnauerūt me a iuuentute mea etenim non potuerunt michi Super dorsum meuz fabricauerunt peccatores: hoc ē nō potuerunt agere vt cōsentiam: fecerunt quod portem Qm̄ preclare dictum est. q̄ optime significatum est. etem̄ non potuerunt michi: sup dorsum meū fabricauert pccōres Agūt nobiscū primo. vt psentiam⁹ illis ad facta mala: si non cōsenserimus tolerate nos dicunt Ergo quia nō potuisti michi: ascende in dorsum meuz portare te habeo quousq veniat finis Sic em̄ michi preceptum est. vt fructum afferam cū tolerantia: nūc te corrigo. tolero te: aut forte cū tolero te corriges te Si non te corrigz vsq in finem tolero te vsq in finem. et vsq in finem: super dorsum meuz eris vsq ad tempus Nūquid semp super dorsum meū eris? Veniet em̄ qui inde te excutiat Veniet tempus messis veniet finis seculi mittet deus messores. messores aūt angeli sunt. separant malos de medio iustorum sicut zizania a tritico. frumentum recondent in horreo: paleas autem cōburent igni inextinguibili Porta-

ui quousq; potui: iam gaudēs tran-
seo in horreū dei ⁊ securꝰ canto Se-
pe expugnauerūt me a iuuētute me
a Quid em̄ michi facere potuerūt qꝛ
expugnauerūt me a iuuentute mea?
Exercuerūt me nō oppresserunt Va
luerūt michi sicut ignis ad aurū: nō
sicut ignis ad fenum Ignis em̄ acce
dens ad aurū sordem tollit: accedēs
ad fenum in cinerem v̄tit Etem̄ non
potuerūt michi qꝛ non cōsensi: quia
non me fecerūt quales sunt ipi Sup
dorsum meum fabricauerunt pccō-
res: longe fecerunt iniusticiam suā.
Fecerunt qd̄ tolerem ⁊ non fecerūt
cui cōsentirē Iam ergo iniusticia ip
sorum longe est a me Mali mixti sūt
bonis: nō solum in seculo sed ⁊ in ip
sa intus eccā mali mixti sunt bonis.
Nostis ⁊ ꝓbastis ⁊ magis ꝓbabit;
si boni fueritis Cum em̄ creuisset her
ba ⁊ fructum fecisset: tunc apparue-
runt zizania Nulli apparent mali in
eccā nisi ei qui fuerit bonꝰ Nostis g̊
qꝛ mixti sunt: ⁊ sꝑ ⁊ vbiq; dicit scrip-
tura qꝛ non sepabuntur n̄i in fine Sic
quomodo mixti sunt longe sunt a se
Ne q̇s ergo ex eo qd̄ mixti sunt mali
inter bonos putaret iniq̄tatē eē iux
ta iusticiam: nō potuerūt inq̄t michi
id est dixerunt ⁊ maledixerūt mādu-
cemus ⁊ bibamꝰ cras em̄ moriemur
Nō corruperūt sermones mali mo
res bonos: in eo qd̄ audiui a deo nō
cessi sermonibꝫ hominū. fecerunt m̄
pccōres qd̄ portarem nō cui cōmisce
rer ⁊ facta est iniquitas eoꝝ longe a
me Quid em̄ tam ꝓpe q̄ꝫ dno hoīēs i
vna eccā? Quid em̄ tam longe q̄ꝫ ini-
quitas a iusticia? Vbi est em̄ consen-
sio: ibi ꝓpinquitas Ligantur duo et
mittūtur ad iudicem latro ⁊ colligia
tus ille sceleratus ille innocens: vna
cathena ligantur ⁊ longe sūt a se Quā
tum longe sunt a se? Quātum longe
est scelus ab innocentia Ecce isti lon
ge sunt a se ab inuicem Alius latro ī
hyspania facit scelera ꝓximus ē ei q̄
facit in affrica Quātū ꝓximꝰ? Quā
tum sibi iungūtur scelus ⁊ scelꝰ: quā
tum sibi iungūtur latrociniū ⁊ latro
cinium Nemo ergo timeat mixtos
sibi cope malos. longe ab illis sit cor
de ⁊ securus portat qd̄ nō timet Lō
ge fecerunt iniustiam suam. quid oc
currit? Florent illi q̇ regnant inique
⁊ vt sermonem loquamur vulgi to-
nant iniqui. extolluntur in typos in
calūpnias Quid ergo? Semꝑ h̄? Nō
Audi quid sequitur Dn̄s iustꝰ cō-
cidet ceruices pccōrum Intēdat ca-
ritas vestra Dn̄s inquit iustꝰ conci-
det ceruices pccōrum Quis nō ꝯtre
miscat? Quis em̄ non peccauit? Do-
minus iustꝰ cōcidet ceruices pccōrū
Omnibꝫ qui audiunt intrat tremor
in cor: si credunt scripture dei Si em̄
sibi sine causa tundunt hoīēs pecto-
ra mētiuntur quia tundūt pectora si
iusti sunt: et in eo qd̄ mētiuntur deo
fiūt pccōres Si ergo v̄aciter sibi tū-
dunt pectora: pccōres sunt Et quis
nostrū nō sibi tundit pectus? Et q̇s
nostrū nō elidit oculos ad terram si
cut ille publicanus ⁊ dicit dn̄e ꝓpiciꝰ
esto m̄ pccōri? Si ergo oēs pccōres
⁊ nemo inuenitur sine pccō: oībꝫ ti-
mendꝰ ē gladius in ceruices qꝛ dn̄s
iustꝰ cōcidet ceruices pccōꝝ Nō pu
to frēs mei qꝛ omnia omniū pccōrū
sꝫ in mēbro qd̄ ꝑcutit ibi designat q̇s
pccōres ꝑcutiat Nō em̄ dixit domi-
nus iustꝰ ꝯcidet manꝰ pccōrum aut
dn̄s iustus cōcidet pedes pccōꝝ nō
dixit: sed quia pccōres sup̄bos vole
bat intelligi. superbi autem oēs cer-
uicati sunt qui nō solum faciūt mala
sed nec agnoscere volunt: ⁊ quando

obiurgantur iustificant se ⁊ dicūt ecce fecisti. saltim agnosce quid fecerꝭ Odit deus pccōꝛem. oderis ⁊ tu. cōiungere deo. simul ꝑsequimini peccatum tuū Nō inqt: ego bene feci. deꝰ male fecit Quid ē hꝰ: Ego nichil male feci iquit: qꝛ saturnꝰ fecit qꝛ mars fecit: qꝛ venus fecit Ego nichil feci: stelle fecerūt Iustificas te: accusas deū qui fecit stellas. qui oꝛnauit celum: Itaqꝫ qm̄ iustificas peccatū tuum ⁊ suꝑbis aduersus deū qꝛ te facꝭ extra culpam ⁊ deum in culpa ⁊ tantum erexisti ceruicē tuā et cucurristi cōtra deum sicut scriptū ē in iob dicebat de impio pccōꝛe currens aduꝰsus deum in crassa ceruice scuti sui et ibi ceruicem noiāuit qꝛ sic te erigꝭ et non elidis oculos ad terrā ⁊ tundis pectus ⁊ dicis dn̄e ꝓpiciꝰ esto m̄ peccatoꝛi. sed iactas te de meritis tuis. ⁊ vis mecū inquit deus iudicio ꝯtendere intra mecuꝫ in iudiciū cū debeas in reatu tuo satisfacere deo ⁊ clamare ad illū qd̄ clamatur in alio psalmo. si iniquitatem obseruaueris domine dn̄e quis sustinebit. clamaē ad illuꝫ qd̄ clamatur in alio psalmo. ego dixi dn̄e miserere mei sana aiām meam qꝛ peccaui tibi. qm̄ hoc nō vis dicere. sed iustificas facta tua adūsus sermonem dei: venit in te qd̄ sequitꝛ scriptura et dicit dn̄s iustus cōcidet ceruices pccōꝛum Confūdantur ⁊ auertantur retroꝛsum oēs q̇ oderunt syon Qui oderunt syon oderūt eccām Syon eccā est: et qui intrant in eccām ficte oderunt eccām: q̇ nolunt obseruare verbū dei. oderūt ecclesiā Sꝫ suꝑ doꝛsum meū fabricauerunt Quid factura ē eccā nisi poꝛtatura vsqꝫ in finē: Sꝫ qd de illis dicit ⁊ seqtur: Fiant sicut fenū tectoꝛū qd̄ priusq̄m euellatur aruit Fenū tectoꝛum herba est q̄ nascitur in tectꝭ in solario in tegulato: in alto videtur ⁊ radiceꝫ nō habet quāto meliꝰ hūiliꝰ nasceretur ⁊ leuiꝰ virescereṭ: Modo nascitur altiꝰ ad celerioꝛem ariditatem nōdum euulsum ē ⁊ aruit nōdum finiti sꝫ in iudicio dei ⁊ iā nō habent succū viriditatis Attēdite oꝑa ipoꝛuꝫ ⁊ videte qꝛ aruerūt: sed viuūt ⁊ hic sunt. nōdum ergo auulsi sꝫ Aruerunt sed nōdum auulsi sunt: facti sꝫ sicut fenū tectoꝛū qd̄ prius q̄ꝫ euellatur aruit ⁊ venient messoꝛes sꝫ nō de illis implēt manipulos Venturi sꝫ enim messoꝛes ⁊ collecturi sunt triticum in hoꝛreū ⁊ zizania alligabūt et mittent in ignē sic ⁊ fenū tectoꝛū expurgatur ⁊ q̇cquid iñ euellitur in ignem mittitur qꝛ ⁊ prius q̄ꝫ euellētur aruit: nō tn̄ implet messoꝛ manꝰ Sequitur em̄ ⁊ dicit Non repleuit manum suā messoꝛ ⁊ sinū suū q̇ manipulos colligit Messoꝛes aūt angeli sꝫ dn̄s dicit Et non dixerūt trāseuntes viā bn̄dictio dm̄ suꝑ vos bn̄diximus voƀ in noiē dm̄ Nostis em̄ fratres qn̄ transitur ꝑ oꝑantes est consuetudo vt dicatur illis bn̄dictio dm̄ suꝑ vos Et magis ista ꝯsuetudo eāt in gente iudeoꝝ Nemo trāsibat ⁊ videbat aliquos facere aliqd̄ opꝰ in agro vel in vinea vel in messe vl̄ aliqd eiusmodi: nō licebat transire sine benedictione Aliꝫ sunt qui manipulos colligūt aliꝫ sunt trāseuntes viā Qui manipulos colligunt non de illis replent manus quia non colligitur ad hoꝛreum fenum tectoꝛum Qui sunt qui manipulos colligunt: Messoꝛes Qui sunt messoꝛes: Dominꝰ dicit messoꝛes autem angeli sunt Qui sunt transeuntes: Illi qui iam per viam istam id est per vitā istam trāsierunt hinc ad patriā Apostoli transe

untes erant in ista vita: Prophete transeuntes erant Quos bñdixerunt prophete et apostoli: Illos in quibus radicem caritatis viderũt Quos autem invenerunt in tectis eminere et superbire in cervices scuti sui dixerunt cõtra illos qd futuri erant. bñdictionẽ autẽ dñi sup eos nõ dederũt Ergo istos oẽs malos quos portat eccã qui legitis in scripturis invenitis maledictos designatos ad anticristũ pertinere ad dyabolum ptinere ad paleam ptinere ad zizania ptinere et multa innumerabilia p similitudinem dicũtur de illis quia nõ omnis qui dicit dñe domine intrabit in regnũ celorum Nullam invenis scripturã q de illis bñ loquatur quia transeuntes viã nõ illos benedixerunt Trãseuntes prophete omnia de illis maledixerunt Ecce et iste quẽ portamus david transiit viam. audistis quid de illis dicit Dñs iustus cõcidet cervices peccorum cõfundantur et avertantur retrorsum oẽs qui oderunt syon: fiant sicut fenum tectorũ qd prius quam evellatur aruit Nõ replevit manũ suam messor: et sinũ suum qui mãipulos colligit Hec de illis dixit Nõ ergo supra illos iste transiẽs benedixit et impletum ẽ eciam p illum qd ipse dixit Et non dixerunt trãseuntes viam bñdiximus vobis in nomine domini Et isti trãseuntes sive prophete sive patriarche sive apostoli quicumque transierũt si bñ vivimus frẽs bñdixerunt nos in noiẽ domini Qñ me inquit bñdixit paulus: Qñ me benedixit petrus: Attende in scripturis vide si bñ vivis et vide ibi bñdictum te fuisse Oẽs bñ viventes bñdixerunt Et quõ bñdixerunt: In noiẽ domini nõ in noiẽ suo sicut heretici Qui eĩ dicunt qd nos damus hoc est sanctum in nomine suo volũt bñdicere non in nomine dñi Qui autem dicũt nõ sanctificat ñ deus nec quisquam est bonus nisi dono dei ipi in nomine domini bñ dicunt. non in noiẽ suo Quia amici sunt sponsi: nolũt eẽ adulteri sponse Explicit ps cxxviii Incipit centesimus vicesimus nonus

Quomam vos nõ solum oculis corpis. sed eciam corde vigilare psumimus intelligenter nos cãtare oportet

De pfundis clamavi ad te domine: dñe exaudi vocem meã. Etem vox hec ascendẽtis est ptinẽs ad cãticum graduũ Debet itaque unusquisque nostrum videre. in quo pfundo sit de quo clamat ad dñm Clamavit de pfundo ionas de ventre ceti: erat nõ solum sub fluctibus verum eciam in visceribus belue. nec tñ illud corpus et illi fluctus intercluserũt orationem ne perveniret ad deũ: et venter bestie non potuit tenere vocem deprecantis. penetravit õnia disrupit omnia pvenit ad aures dei. si tamen nunc dicendũ est quia disruptis õnibus pvenit ad aures dei qñ aures dei in corde pcantis erant Ubi enim deũ pñtem nõ habet cuius fidelis est vox: Verũptñ et nos debemus intelligere: de quo pfundo clamemus ad dñm Profundũ enim nobis est vita ista mortalis Quisqs se in pfundo intellexerit clamat gemit suspirat et donec de pfundo eruatur et veniat ad eum qui sup oẽs abyssos sedet super cherubin. super omnia q creavit non solum corpalia sed eciã spiritalia donec ad eũ veniat aiã. donec ab illo liberetur ymago ipius qd ẽ homo que in hoc profundo tanquam assiduis fluctibus exagitata detrita est: et nisi renovetur et reparetur a deo. q illam impressit qñ formavit hoiminẽ

Jdoneus potuit ēe homo ad casuꝫ suū. nō est ydoneus ad resurrectionem suam: Semꝑ in ꝓfundo est. nisi liberetur vt dixi semper in ꝓfundo est: Sed cum de ꝓfundo clamat surgit de ꝓfundo. ⁊ ipē clamor non eum ꝑmittit multū in ymo esse: Valde em̄ in ꝓfundo sunt. qui nec clamāt de ꝓfundo: Dicit scriptura. peccator cū venerit in ꝓfundū maloꝛuꝫ cōtempnit: Jam videte frēs quale ꝓfundū fit vbi cōtempnitur deus: Cum q̇sq3 viderit se cotidiaīs pccis obrutū. aceruis q̇busdā ⁊ molib⁹ q̇busdam iniquitatū ꝑmi. si dictū illi fuerit vt deū roget. irridet. Quibus modis? Primo dicit Si deo displicēnt facioꝛa. ego viuerē? Si curaēt deus res huānas. ad tāta scelera q̄ feci nō solū nō viuerē. ſ3 ⁊ bn̄ michi non esset. Solet em̄ hoc illis euenire qui multum in ꝓfundo sunt. ⁊ ꝓsperātur in iniq̇tatibus suis. ⁊ tāto magis in ꝓfundo merguntur. q̄to magis vidētur esse felices Fallax ei felicitas ipsa ē maior īfelicitas Deiñ et hoc solēt hoiēs dicere Jam q̇niaꝫ multa feci ⁊ dampnatio inmiet. ꝑ ꝑdo quod nō facio q̇cquid possum. quomodo solent desꝑati latroēs dicere. si me occisurus est iudex ꝓ decem homicidijs quomodo pro quinq3 quomodo pro vno. q̄re nō iā faciam? Quicq̇d michi occurrerit facio: Hoc est. peccator cum venerit ī profundum maloꝛum contempnit Sed dominus ihesus xp̄s q̇ nec ꝓfunda nostra contempsit. qui vsq3 ad istam vitam venire dignatus est promittens remissionem omnium peccatoꝛum. eciam de profundo excitauit hoiēm. vt clamaret de profūdo sub molibus pccōꝝ. ⁊ ꝑueniret vox pccōꝛis ad deum: Vnde clamātis nisi de profundo maloꝝ? Et videte quia vox pccōꝝ clamat de profundo: De profundis clamaui ad te domine domine exaudi vocem meam

Fiāt aures tue intendentes in vocem ꝺꝑcatiōis mee Vnde clamat? De profundo Quis est ergo q̇ clamat? Peccator: Et qua spe clamat? Quia qui venit soluere peccata. dedit spem eciam in profundo posito pccōri. Jdeo quid sequitur post istas voces? Si iniquitates obseruaueris domine. domine quis sustinebit? Ecce apparuit de quo profundo clamaret: Clamat em̄ sub molibus ⁊ fluctibus iniq̇tatum suarum: Circumspexit se circumspexit vitaꝫ suam. vidit illam vndiq3 flagicijs ⁊ facinoꝛibus cooꝑtam: Quacumq3 respexit. nichil in se bonum inuenit. nichil illi iusticie serenum potuit occurrere. ⁊ cum tanta ⁊ tam multa peccata vndiq3 ⁊ cateruas scelerum suoꝛum videret. tanq̄3 expauescens exclamauit Si iiq̇tates obseruaueris domine. domine quis sustiēbit? Nō dixit ego non sustinebo. sed q̇s sustinebit Vidit em̄ ꝓpe totam vitā humanā circumlatrari peccatis suis. accusari oīs cōscientias cogitatiōibus suis. nō inueniri coꝛ castuꝫ ꝑesumēs de iusticia sua: Si ergo coꝛ castum nō potest inueīri quod ꝑesumat de iusticia sua. ꝑesumat omnium coꝛ de misericoꝛdia dei et dicat deo: Si iniquitates obseruaueris domine. dn̄e quis sustinebit? Que autem spes est? Quoniam apud te ꝓpiciatio est: Et que est ista ꝓpiciatio nisi sacrificium? Et quod est sacrificium nisi quod pro nobis oblatum est? Sanguis innocens fusus deleuit omnia peccata nocentium Precium tantum datū redemit

omnes captiuos de manu captiuā
tis inimici: Ergo est apud te ꝓpicia
tio: Nam si non esset apud te ꝓpici
atio. si iudex solum esse velles. ⁊ mi-
sericors esse nolles. obseruares om
nes iniquitates nostras ⁊ quereres
eas. quis sustineret? Quis ante te
staret ⁊ diceret innocens sum? Quis
staret in iudicio tuo? Spes ergo v
na est. quoniam est apud te ꝓpicia-
tio. Propter legem tuā sustinui
te domiē: Quam legem? Que reos
fec: Data ē em̄ lex scā iusta bōa iude
is. sed reos eos potuit facere: Nō
data est lex que posset viuificare. sꝫ
que ostenderet peccata peccatori:
Peccator em̄ oblitus erat se. nec vi
debat se. data est illi lex vt videret se
Fecit reum lex. liberauit lator legis
Lator em̄ legis impator ē. Lex da-
ta est que terreat ⁊ cōstringat in rea
tum. ⁊ nō soluit lex a peccatis. sed
ostendit peccata Et forte sub ipa le
ge positus animaduertit iste in pro
fundo ꝙta fecerit cōtra legem. ⁊ sic
exclamauit dicens: Si iniqtates ob
seruaueris domie. domine qs susti
nebit? Est ergo lex misericordie dei
lex ꝓpiciatiōis dei: Illa timoris fu
it. est alia lex caritatis Lex caritatis
dat veniam peccatis. delet preteri-
ta. ammonet de futuris. In via nō
deserit comitem. comes fit ei queꝫ
ducit in via: Sed concordandum ē
cum aduersario dū es cū illo in via
Est em̄ sermo dei aduersarius tuꝰ.
ꝙ diu cum illo nō concordas Con-
cordas autem. cum ceperit te delec
tare facere quod dicit sermo dei. Iā
qui erat aduersarius fit amicus. sic
finita via non erit qui tradat te iudi
ci: Ergo ꝓpter legem tuam sustinui
te domine. quia dignatus es legem
misericordie afferre. michi dimittē

ōnia pccā mea. dare michi de cetēo
monita. ne te offendam in ipsis mo
nitis Si quid forte titubauero. de-
disti michi remediū quo te orem di
cēs. dimitte nobis debita nostra. si
cut ⁊ nos dimittimus debitoribus
nostris: Hāc legem statuisti michi
vt quomō dimitto dimittatꝛ michi.
ꝓpter hanc legem sustinui te dn̄e
Expectaui qn̄ venias ⁊ liberes a ōi
necessitate. quia in ipsa necessitate n̄
deseruisti legem misericordie. Audi
quam legē dicat. si nōdum intellex-
isti Quia legē mō dicit caritatis. au
di apl'm. Inuicē onera vestra por-
tate. et sic implebitis legē xpi: Qui
portāt inuicem onera sua. nisi q ha
bent caritatem? Qui nō habēt cari-
tatem graues sunt sibi. qui aūt hn̄t
caritatē portant se: Lesit te aliquis
petit veniā. si nō dimittis nō portas
onus fris tui. si dimittis portas in
firmū: Et tu si forte in aliquā infir-
mitatē cecideris quasi homo. opor
tet vt sic te portet ille q̄admodum
⁊ tu: Audi quid precesserit Fratres
inquit si preoccupatꝰ fuerit homo i
aliquo delicto. vos qui spūales estꝭ
instruite huiusmodi in spū lenitatis
Et ne forte quia spūales monuerat.
velud securi sibi viderētur. cōtinuo
subiecit. intēdēs teipm ne ⁊ tu tēp-
teris. Deinde qd commemoraui sb
iūxit. Alter alterius onera portate.
⁊ sic adimplebitis legem xpristi. Vn̄
⁊ dicit. ꝓpter legem tuam sustinui te
dn̄e: Dicūtur cerui quādo trāseunt
freta in ꝓximas insulas pascue grā
capita sup inuicem ponere. ⁊ vnus
qui ante est solus portat caput ⁊ nō
ponit super alteꝝ Sed cū ⁊ ipe defe
cerit. tollit se ab anteriore pte. redit
posterius vt et ipse in altero reqes-
cat. ⁊ sic portant omnes onera sua.

⁊ ꝑueniunt ad quod desiderãt. ⁊ nõ
patiũtur naufragium. quia q̃si na-
uis est illis caritas: Itaq; caritas
portat onera. sed nõ timeat ne pre-
matur talibus oneribus. ne pecca-
tis suis vnusq̇sq; prematur attẽdat
Nam quãdo portas infirmitatem
fratris tui non te onerãt pccã ipsi⁹:
Plane si consentias. iam tua te pre
mũt nõ alterius: Quisquis em̄ con
senserit pccõri non alienis sed suis
grauatur: Consensio em̄ ad pccm̄
alterius. tuum fit peccatum. ⁊ non
est quare queraris ꝙ peccata aliẽa
te premũt: Dicitur em̄ tibi. ꝑmũt te
sed tua. vidisti furem. cucurristi cuȝ
eo: Quid est hoc? Pedibus ambu-
lasti ad furtum. ymmo mente con-
iũxisti te furto: Quod ipsius soluȝ
erat factum est ⁊ tuum. quia placuit
tibi: Si aũt displicuerit tibi ⁊ oraue
ris ꝓ eo ⁊ deprecatus veniam dede
ris. vt possis libera fronte dicere in
precibus tuis q̃s tibi iurisperitus ce
lestis dictauit. dimitte nobis debi-
ta nostra sicut ⁊ nos dimittim⁹ debi
toribus nostris. didicisti portare o
nera fratris tui. vt ⁊ alius portet si
qua sunt tua. ⁊ fiat in vobis qđ ait a
postolus. inuicem onera vestra por
tate ⁊ sic implebitis legẽ xpi Ita se-
cur⁹ cãtas qđ mõ dcm̄ ẽ. ꝓpt̓ legẽ tu
am sustinui te dñe. Hãc ãt legem q̇
nõ seruat. nec sustiẽt dñm. nec se ve-
lit sustinere. causa ẽ q̃re nõ sustineat
inaniter sustinet. Vẽtur⁹ ẽ em̄ dñs ⁊
inuẽturus pccã tua. qđ ãt ꝑfcã ius-
ticia vixisti nõ est inuẽturus Homi
cidium forte Grauia sunt em̄ ⁊ val-
de maiora Nõ est inuẽturus adulte
riũ? Nõ ẽ inuẽtur⁹ furta? Nõ ẽ inuẽ
tur⁹ rapinã?? Nõ ẽ iuẽtur⁹ malefici
a? Nõ ẽ inuẽtur⁹ ydolatriã? Nõ est
ista inuẽtur⁹?: Nichil ẽ q̇ iuẽturus?

Audi sermonem euangelij. qui dixe
rit fratri suo fatue: Ab istis eciam
peccatis lingue minutissimis q̇s ab
stinet? Sed forte dicis. ꝑua sunt:
Reus erit inquit gehenne ignis Si
ꝑuum tibi videtur aut modicum fri
dicere fatue. vel gehenna ignis vide
atur tibi magna Si cõtẽpnebas mi
nus pccm̄ vel pene magnitudine de
terrere Sed dicis Minora sunt. mi
nuta sunt. sine quibus non potest
esse ista vita: Congere minuta. ⁊ fa
ciũt ingentem aceruum Nam ⁊ gra
na minuta sunt ⁊ tñ massam faciũt.
⁊ gutte minute sunt. ⁊ flumina im-
plent ⁊ moles trahunt: Ideo ⁊ ille
cõsiderãs q̃ꝫ multa minuta peccata
cotidiana committat homo. si nich
il aliud vel ꝑ cogitationes ⁊ linguaȝ
attendit q̃ꝫ multa sunt. ⁊ si attendit
q̃ꝫ minuta sint. videt ꝑ multa minu
ta fieri aceruũ magnum. ⁊ nõ quasi
pccã sua pristina cogitãs. sed ipam
fragilitatem humanã. iam ascẽdens
clamat. de profundis clamaui ad te
domine. dñe exaudi vocem meam.
fiant aures tue intendẽtes in voceȝ
deprecationis mee. si iniq̇tates ob-
seruaueris dñe. dñe quis sustiẽbit:
Vitaẽ possum homicidia. adulteria.
rapinas. ꝑiuria. maleficia. ydolatrã.
numq̇d ⁊ pccã lingue? Numquid et
pccã cordis? Scriptum est. pccm̄ ii
quitas est. Quis ergo sustinebit. si
tu iniq̇tates obseruaueris? Si no
biscũ seuerus iudex agere volueris.
nõ misericors pater. q̇s stabit ante
oc̓los tuos? Sed est apđ te ꝓpicia°
ꝓpter legem tuã sustinui te domine
Qualis lex est ista? Inuicem onera
vestra portate. ⁊ sic implebitis legẽ
xpristi: Qui portant inuiceȝ onera
sua? Qui fideliter dicunt. dimitte no
bis debita nostra sicut ⁊ nos dimit

timus debitoꝛibus noſtris S uſ-
tinuit anima mea in verbum tuum:
Nemo ſuſtinet. niſi qui nondū ac-
cepit quod ꝓmiſſum eſt: Nam qui
iam accepit quis ſuſtiēt? Accepimꝰ
remiſſionem pccōꝛum. ſed ꝓmiſſuꝫ
eſt nobis regnum celoꝛum: Debita
noſtra deleta ſunt. ſed merces noſ-
tra adhuc futura eſt: Accepimus ve
niam. ſed eternam vitam nondū te
nemus: Sed qui dedit veniam ipſe
ꝓmiſit ꝛ vitam eternam: Si v̄bum
noſtrum eſſet. deberemus timere.
quia v̄bum dei eſt non fallit: Secu
ri ergo ſperamus in verbis eiꝰ qui
fallere nō poteſt: S perauit ani-
ma mea in dn̄m a vigilia matutina
vſqꝫ ad noctem: Quid eſt quod ait?
Vna die ſꝑauit in dn̄o. ꝛ finita eſt to
ta ſpes ipſius? A vigilia matutiā vſ
qꝫ ad noctem ſꝑauit in dn̄m: Iſta
vigilia matutina finis noctis eſt. hic
vſqꝫ ad noctem ſꝑauit anima mea i
dn̄m? Ergo intelligēdum eſt. ne pu
temus vno die nobis ſperandū eſſe
in dn̄m. a vigilia matutina vſqꝫ ad
noctez: Quid ergo fratres putatis
hoc eſt. a vigilia matutina vſqꝫ ad
noctem ſꝑauit in dn̄m? Quia dn̄s ꝑ
quē nobis dimiſſa ſunt peccata in vi
gilia matutina reſurrexit a moꝛtuiſ
vt hoc ſperemus in nobis futurum
quod pꝛeceſſit in domiō: Iam em̄
peccata noſtra dimiſſa ſunt. ſed nō
dum reſurreximus Si nōdū reſur-
reximus. nōdū i nobis factū eſt qd̄
pꝛeceſſit in capite noſtro Quid p̄ceſ
ſit in capite noſtro? Quia ꝛ caro ip
ſius capitis reſurrexit. ſpūs illiꝰ ca
pitis nūqꝫ moꝛtuus eſt Sed quod i
eo moꝛtuū eſt reſurrexit. reſurrexit
āt tercia die. ꝛ q̊dammō h̊ nobis dix
it dn̄s. quod in me vidiſtis ſꝑate in
vobis. id eſt quia erit reſurrectio re

ſurgetis ꝛ vos. Sed ſunt qui dicāt.
Ecce reſurrexit dn̄s. nūquid ꝓpterea
a ſperādū eſt ꝛ me poſſe reſurgere?
Vtiqꝫ ꝓpterea In hoc em̄ reſurrex-
it dn̄s quod a te accepit Non em̄ re
ſurgeret niſi moꝛtuus eſſet: Nō au
tem moꝛtuus eſſet niſi carnem poꝛ
taret Quid accepit a te dn̄s? Carnē
Quid venit ipe? Verbū dei quod e-
rat añ ōnia. ꝑ quem facta ſunt ōnia
Sed vt accipet abs te aliquid. v̄bū
caro factum eſt ꝛ habitauit in nob̄:
Accepit abs te quod offerret ꝓ te.
quomodo accipit a te ſacerdos qd̄
pꝛo te offerat. quādo vis placaē de
um pꝛo peccatis tuis Iam factum
eſt. ita factum eſt. ſacerdos noſter
a nobis accepit quod pꝛo nobis of
ferret Accepit em̄ a nobis carnem. i
ipſa carne victima factus eſt. holo-
cauſtum factus eſt. ſacrificium fac
tus eſt. In paſſiōe ſacrificiū factus
eſt: in reſurrectione innouauit illd̄
quod occiſum eſt. ꝛ tāqꝫ pꝛimicias
tuas dedit deo. ꝛ ait tibi. cōſecrata
ſunt iam omnia tua. quādo tales ꝑ
mitie tue de te date ſunt deo. Spēa
ergo ꝛ in te futuꝝ. quod pꝛeceſſit in
pꝛimicijs tuis: Ergo ille quia a vigi
lia matutina reſurrexit. cepit anima
mea ex hoc ſꝑare: Et quouſqꝫ? Vſqꝫ
in noctem. quouſqꝫ moꝛiamur:
Omnis em̄ moꝛs noſtra carnalis
q̄ſi ſompnus eſt. Cepiſti ſꝑare ex q̊
reſurrexit dn̄s. noli deficere ſꝑare
quouſqꝫ exeas ab hac vita. Nam ſi
nō vſqꝫ ad noctem ſperaueris. dele
tur totum quod ſꝑaueras Sūt em̄
hoīēs qui incipiūt ſꝑare. ſꝫ nō pſe-
uerant vſqꝫ ad noctem: Incipiunt
pati tribulationes aliquas. incipi-
unt pati temptatioēs. vidēt hoīēs
malos ꝛ iīiquos felicitate tp̄ali pol
lere. ꝛ qm̄ talia ſꝑabāt de dn̄o vt hic

eēnt felices. attēdūt eos q̄ scelera fe
cerūt habē quod ipsi habere desideā
bāt. ⁊ defeciūt pedes eoꝝ ⁊ desinūt
spare in domiō: Quare? Quia nō a
vigilia matutina ceperūt sperare
Quid est hoc? Nō hoc spare cepert
de domiō quod precessit in domino
ab illa vigilia matutina. sed spabant
de domino vt si eēnt xp̄iani ha-
berēt plenam domū frumēto vino
⁊ oleo. auro ⁊ argēto. nullus eoꝝ
moreretur imaturus. si quis eoꝝ
nō haberet filios accipet. si vxorem
nō duxisset. duceret. nō abortiret n̄
solum aliqua mulier in domo eius.
sed nec pecus eius. nō acescerēt cu-
pe eius. nō grandinaretur vinea e⁹.
Qui sic spabat in domino. animad
uertit hijs rebus habundare eos q̄
nō colunt dn̄m. ⁊ defecerunt pedes
eius. ⁊ nō sperauit vsq̄ ad noctem.
quia nō cepit a vigilia matutina spe
rare: Quis ergo sic incipit a vigilia
matutina sperare? Qui hoc sperauit
de dn̄o. qd̄ cepit ostendere a vigilia
matutina in qua resurrexit Antea ei
nemo resurrexeāt sp victur⁹ Inten
dat caritas vestra Resuscitati sunt
iam mortui an̄ aduentum dn̄i: Naȝ
⁊ helyas resuscitauit mortuū ⁊ he
lizeus. sed resurrexerūt iterum mo-
rituri: Dominus ipse quos resusci
tauit morituri resurrexerunt. siue il
le iuuenis filius vidue. siue illa puel
la duodecim annorum filia archisy
nagogi. siue lazar⁹ Aliter resuscitati
sunt omnes morituri. semel nati sūt
sed bis mortui sunt. nemo resurrex
erat numq̄ moriturus nisi domin⁹
Quando autem resurrexit domin⁹
numquā moriturus? A vigilia ma-
tutina Hoc spera ⁊ tu de domio re
surrecturum te. non quomodo laza
rus resurrexit. nō quomodo filius
vidue ⁊ archisynagogi filia resurrex
erūt. nō quomodo quos suscitaue
rūt antiqui ꝓphete. sed resurrectuꝝ
te spera quomodo dominus. vt p⁹
resurrectioēȝ qua resurrexeris n̄ te
iam timeas moriturū. ⁊ cepisti spa
re a vigilia matutina. Spera autem
vsq̄ ad noctem. quousq̄ finiat hec
vita. quousq̄ sit nox vniuersi gene-
ris humani in occasu seculi: Quare
huc vsq̄? Quia post istam noctem
iam nō erit spes sed ipsa res: Spes
em̄ que videtur nō est spes aposto
lus dicit: Quod em̄ videt quis quid
sperat? Si autem quod nō videmus
spamus p pacietiam expectamus:
Si ergo paciēter expectare debe-
mus quod nō videm⁹. vsq̄ ad noc-
tē spemus id est vsq̄ ad finem hui⁹
vite nostre vel seculi Cū aūt nox is-
ta trāsierit iam veniet quod spaba-
mus ⁊ nō iam spabimus nec tn̄ des
perati erimus: Est ei vitupatio des
patoꝝ. ⁊ aliqn̄ detestamur hoiēm ⁊
dicimus. nō habet spem Non semꝑ
malū est nō habere spem: in hac vi-
ta cum sumus malum est nō habē
spem Qui em̄ modo spem nō habet
rem postea nō hēbit: Ergo mō spē
debemus habere Sed cum res ve-
nerit numquid spes erit? Nō em̄ vi
det quis quid sperat? Veniet domi⁹
deus noster pmo formā ipam i qua
crucifixus est ⁊ resurrexit demōstra
turus generi humano. vt videant ⁊
pij ⁊ impij Illi videāt ⁊ gratulentur
inuenisse se quod crediderūt an̄q̄ vi
derēt. ⁊ illi erubescāt nō se credidisse
quod videbunt. Erubescentes dāp
nabūtur. ⁊ gratulati coronabuntur
Dicetur confusis. ite in ignem etnū
qui patus est dyabolo ⁊ āgelis ei⁹.
dicetur gaudentibus. venite bn̄dici
pr̄is mei pcipite regnū qd̄ vobis pa

tum est ab origine mūdi: Quod cuꝫ acceperit iā spes ñ erit. q̇a res tenebitur: Trāsacta ergo spe. transiuit nox illa. sed donec fiat a vigilia matutina speret anima mea in domiō: Et redit ad illud A vigilia matutina Speret israhel in dño: A vigilia matutina vsq̄ ad noctē. speret aīa mea in dn̄m Sed quid sperauit? A vigilia matutina speret israhel in dominū: Nō solū speret israhel in dn̄ꝫ sed a vigilia matutina speret israhel Ergo culpo spem seculi. quādo spa² de deo? Nō. sed alia spes est israhel ꝓpria Nō ꝓ summo suo bono spēt israhel diuicias. nō salutem corꝑis. nō habūdātiam terrenoꝝ. ymmo t̄bulationem hic habiturus est. si forte contigerit illi ꝓpter veritatem pati aliq̄s molestias Nō em̄ non spabant in deum martires? Et tamen talia sunt passi q̄lia latroēs qualia ii qui. subiecti ad bestias. ignibus cō cremati. gladio ꝑcussi. vngulis exarati. cathenis cōstricti. carcere necati Ista omnia mala passi nō spabāt in dn̄m? Aut ideo spabāt vt istꝫ mal' carētes hac vita fruerētur? Nō plane. quia a vigilia matutina spabant Quid est hoc? Cōsiderabāt illam vigiliam matutinam qua resurrexit dn̄s eoꝝ: ⁊ videbant q̇a añq̄ resurgeret talia ⁊ ipse passus erat qualia ⁊ ipsi paciebātur. ⁊ nō despabāt eciam se post tales passioēs resurrecturos ad vitam eternam: Spauit israhel in dn̄m a vigilia matutina vsq̄ ad noctem: Quoniam apȯd dominū misericordia est. ⁊ multa apȯd illū redemptio: Magnifice melius dici nō posset loco suo. ꝓpter illud quod dixit. a vigilia matutina speret israhel in dn̄m: Quare? Quia a vigilia matutina resurrexit dominus. ⁊ hoc debet sperare corpus quod i capite precessit: Sed ne suggeratur ista cogitatio. capiti licuit surgere q̇a peccatis nō premebatur. nullū peccatum erat in illo. quid nos facturi sumus? Spabimus talem resurrectionem q̄lis in dño precessit. cū peccatis nostris aggrauemur? Sed vide quid sequitur: Qm̄ apud dominū misericordia ⁊ multa apud illum redemptio. Et ipe redimet isrl' ex ōnibus iniq̄tatibus eius: Ergo si ꝑmebatur peccatis suis. adest misericordia dei. Ideo ꝑcessit ille sine peccato. vt deleat pccā sequētiū. Nolite in vobis p̄sumē. sed a vigilia matutina p̄sumite. Videte caput vr̄m resurrexisse ⁊ ascēdisse in celum: In illo culpa nō erat. sed ꝑ illum vestre culpe delebūtur. Ipse redimet isrl' ab ōnibus iniquitatibus eius. q̇a israhel vēdere se potuit ⁊ fieri venūdatus sub pccō. redimere se ab iniq̄tatibus nō potest. Ille potuit redimere qui se nō potuit vendere: Qui nō commisit pccm̄ ipse est redemptor a pccō. ipe redimet israhel: Vn̄ redimet? Ab illa iniquitate an ab illa? Ab ōnibus iniq̄tatibus suis Nō ġ timeat accessurus ad deū aliquas iniq̄tates suas. tātūmō accedat pleno corde. ⁊ desinat iam facere q̄ antea faciebat. ⁊ nō dicat. illa iniq̄tas nō michi dimittitur Si. em̄ hoc dixerit. ꝓpter ipam quam putat sibi nō dimitti nō se cōuertat. ⁊ faciēdo cetera ñ illi dimittit² ⁊ illȯ qȯ timebat. Q̄r feci iq̄t scel⁹ magnū. ⁊ ñ m̄ p̄t dimitti. iam faciā ⁊c. Hō° ei ꝑdo. qȯ nō facio. Noli timē. i ꝓfūdo es. noli cōtēpnē. de ꝓfundo clama ad dn̄m et dic Si iiq̄tates obseruaueris domine. dn̄e q̇s sustiēbit? Obserua illū et expecta illū. ⁊ sustine ꝓpter legē ipi⁹

Quam legē tibi dedit: Dimitte nob debita nostra sicut ꝛ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nostris Spera te resurrectuꝝ. ꝛ tunc futuꝝ ōnimodo sine peccō. quoniam ille resurrexit q̄ primus fuit sine peccō A vigilia matutina spera. noli dicē. ego nō sum dignus. ꝓpt peccā nō es dign⁹. ꝫ multa apud illū redemptio. ꝛ ipse redimet isrl̄ ex oīb⁹ iiqtatib⁹ ei⁹:

¶ Explicit ps cētesimus vicesimus nonus Incipit psalmus cētesimus tricesimus:

IN isto psalmo commēdat² nobis hūilitas serui dei ꝛ fidelis. cuius voce cātat². qđ est vniū sum corpus xp̄isti Sepe em̄ āmonuimus caritatem vestrā. n̄ qsi vni⁹ hōis cātātis vocē accipi debere. sed oīm qui sunt in xp̄i corpe Et qa in illius corpe sunt oms. tāꝗ vn⁹ homo loqtur. ꝛ ipse ē vn⁹ q̄ ꝛ multi sunt. Multi em̄ sunt in seipsis. vn⁹ sunt i illo qa vnus est Ipm ē āt eciā tēpluꝫ dei de quo apl's dicit. tēplū em̄ dei sanctum est qđ estis vos: Oēs qui credūt in xp̄m. ꝛ sic credūt vt diligāt hoc est em̄ credē in xp̄m diligē xp̄m. nō quomodo demoēs credebāt sed nō diligebāt. ꝛ ideo q̄uis crederent dicebāt Quid nobis ꝛ tibi fili dei: Nos āt sic credam⁹. vt in ipm credamus diligētes eū. ꝛ non dicamus qđ nobis ꝛ tibi est. sed dicamus potius. ad te ꝑtinem⁹ tu nos redemisti: Oms g̃ q̄ sic credūt. tāꝗ lapides sunt viui de quibus templū dei edificatū est. ꝛ tāꝗ ligna inputribilia q̄b⁹ archa illa cōpacta ē. q̄ in diluuio mergi nō potuit: Hoc āt tēplū ē id est ipsi hoiēs. vbi rogatur de⁹ ꝛ exaudit: Quisquis em̄ ꝑter tēplū dei orauerit deū. nō exauditur ad illā pacē supnā ihrl'm. ꝛ si exaudit² ad q̄daꝫ tpalia q̄ de⁹ ꝛ pagais donauit. Nā et ipsi demōes exauditi sunt vt irent in porcos Exaudiri ad vitā eēnā aliud ē. nec cōceditur nisi ei q̄ in tēplo dei orat. Ille āt in tēplo dei orat. q̄ orat in pace eccl'e. in vnitate corpis xp̄i qđ corpus xp̄i cōstat ex multis credētibus in toto orbe terraꝝ. ꝛ ideo exauditur qa orat in templo Ipe ei orat in sp̄ū ꝛ veritate q̄ orat in pace eccl'e. nō in illo tēplo vbi figura eāt. Secūdum figurā em̄ dn̄s exclusit homiēs de templo illos qui sua querebāt. id est ꝓpter vēdēdum ꝛ emēdum ibant in templum Si āt figuā erat illud tēplum. māifestū est qa et corpus xp̄i qđ est veꝝ templū. cui⁹ illa ymago erat. habꝫ pmixtos emētes ꝛ vēdētes.. id est sua querētes n̄ que ihū xp̄isti. sed excludūtur inde de flagello resticule Restis em̄ peccata significat. sicut dicitur p prophetam. ve eis qui trahut peccata velut restem longam Illi āt trahūt peccā sicut restem longam. q̄ addūt peccata peccatis. qui cum fecerint vnū pecc̄m. vt cooperiāt illud faciūt alteꝝ Quomodo em̄ vt restis fiat additur spartū sparto. nō autē in rectū it sed torquetur. sic oīa praua facta que sunt peccā cū addūt² sibi ꝛ addēdo peccō pecc̄m. ꝛ pecc̄m ad peccatū adnectitur. fit restis lōga. quorū semite praue. ꝛ flexuosi gressus eoꝝ Quo valet autē ista restis. nisi vt inde ligentur ei⁹ man⁹ ꝛ pedes. ꝛ ꝓiciātur quisq̧ in tenebras exteriores: Meministis em̄ dictū de quodā peccōre in euāgelio. ligate illi man⁹ ꝛ pedes ꝛ ꝓicite illū in tenebras exteriores. ibi erit fletus ꝛ stridor dentium Nō eēt vn̄ illi ligarēt² ma⁹ ꝛ pedes. nisi ipe sibi restē fecisset. Vn̄ aptissime alio loco scriptū ē Crinicul[illegible]

peccatorum suoꝝ vnusquisqꝫ cōstrigi
tur Ergo quia de peccis suis hoiēs va
pulant. ideo dn̄s flagellū de resticu
lo fecit. ⁊ inde expulit de tēplo oms
qui sua q̄rebāt nō q̄ ihū xpristi: Hu
ius ergo tēpli vox est in psalmo: In hoc
templo vt dixi rogatur deus. ⁊ ex-
audit in spū ⁊ veritate. nō in illo cor
pali. Nam illic vmbra erat in q̄ de-
mōstraretur qd̄ vētuꝝ erat. ideo il-
lud iam cecidit Cecidit ergo dom⁹ orō
nis nostre: Absit Nō em̄ illud tem-
plū qd̄ cecidit hoc potuit dici dom⁹
orōnis de qua dictū ē. dom⁹ mea do
mus orōnis vocabitur ōib⁹ genti-
bus Audistis em̄ quid dixerit domi
nus ihesus xp̄s Scriptū est. dom⁹
mea dom⁹ orōnis vocabitur ōibus
gentibus. vos āt fecistis eā spelūcā
latronū. Nūquid illi q̄ voluerūt fa-
cere domū dei spelūcam latronum.
fecerūt vt rueret templū: Sic ⁊ illi
qui male viuūt in eccl'a catholica. q̄ꝫ
tū in ipsis est domū dei volūt facē
spelūcā latronū. nec ideo euertūt tē
plū: Venit tempus quādo de reste
peccōꝝ suoꝝ foras mittātur Hoc āt
tēplum dei hoc corp⁹ xpristi hec cō-
gregatio fideliū vnā vocem habet.
⁊ tāq̄ꝫ vn⁹ homo cantat in psalmo:
Eius vocem iam in multis psalmis
audiuim⁹. audiamus ⁊ i isto Si vo
lum⁹ nostra vox est. si volum⁹ aure
audim⁹ cātātē. ⁊ corde cātamus. si
āt nolum⁹ erim⁹ in illo templo tāq̄ꝫ
emētes ⁊ vēdētes id est nostra que
rētes. intramus eccl'am nō ad ea q̄
placēt oculis dei: Viderint ergo in nu-
mero vestro q̄s quō audiat. vtꝝ au
diat ⁊ irrideat. vtꝝ audiat ⁊ post se
ponat. vtꝝ audiat ⁊ cōsonet. id est
sentiat hic vocem suam. ⁊ adiungat
vocem cordis sui voci psalmi hui⁹:
Tamen vox psalmi huius nō tacet.

Instruātur q̄ p̄nt. ymmo q̄ volunt.
q̄ nolūt nō ipediāt: Cōmēdetur no
bis hūilitas. inde cepit:

Psalmus:

Domine nō est exaltatū cor
meū: Sacrificiū obtulit: Vn̄
pbam⁹ quia sacrificiū obtulit: Quia
hūilitas cordis nr̄i sacrificiū ē: Dr in
alio psalmo. qm̄ si voluisses sacrifi-
ciū dedissem vtiqꝫ Satis volebat fa
cere deo p peccis suis: ppiciari illum
volebat vt accipet idulgētiā peccōꝝ
Et q̄si q̄rēs vn̄ illū ppiciaret. si volu
isses inquit sacrificiū dedissem vtiqꝫ
holocaustis nō delectaberis: Ergo
supflue q̄rebat aut arietes aut tau-
ros. aut aliquā talē victimā vn̄ pla-
caretur de⁹ Quid ergo: Quia holocau
stis nō delectatur deus. nō accipiet
sacrificiū. ⁊ sine sacrificio placatur:
Si nullū sacrificium est null⁹ sacer
dos Si autem habemus sacerdotē
in celis qui p nobis interpellat prēz
intrauit em̄ in scā scōꝝ in interiora
veli. quo nō intrauit sacerdos in fi-
gura nisi semel in āno. sicut ⁊ dn̄s in
toto corpe semel oblatus ē. ipe ob-
tulit se. ipe sacerdos. ipe victima. ⁊ i
trauit in scā scōꝝ semel. ⁊ iam nō mo
rietur. nec mors ei vltra dn̄abitur:
Securi sum⁹ quia habem⁹ sacerdotē.
ibi offeram⁹ ⁊ hostiā Videamus qd̄
sacrificiū debem⁹ offerre. q2 holo-
caustis nō delectatur deus noster.
sicut audistꝫ in psalmo Sed ibi seq̄
⁊ ondit quid offerat: Sacrificium
deo spūs cōtribulat⁹. cor cōtritum
⁊ hūiliatū de⁹ nō spernit Si ergo hūilia
tū cor sacrificiū deo ē. sacrificiū ob-
tulit qui dixit. dn̄e nō est exaltatum
cor meū. Vide alio loco sic offerētē
Dicit deo. vide humilitatem meam
⁊ laborem meū. ⁊ dimitte ōnia pec-
cata mea Domine nō est exaltatum

cor meū: N neq̧ i altum elati sunt
oculi mei. neq̧ ingressus sum ĩ mag
nis neq̧ in mirabilibus sup me Hꝰ
planius dicatur ⁊ audiatur Nō fui
supbus. nolui q̄si in mirabilibus in
notescere hōibus ⁊ nec quesiui aliq̄d
supra vires meas vñ me aput ĩperi
tos iactarem: Intendat caritas v̄ra
magna res cōmēdatur. quomodo
symō ille magus in mirabilibꝰ ingre
di volebat sup se. ꝓptēa plus illū de
lectauit potētia apl̄orum. q̄ȝ iusticia
xp̄ianoꝝ. At vbi vidit ꝑ manus ĩpo
sitionē apl̄oꝝ ⁊ ꝑ orōnes eoꝝ deuȝ
dare fidelibꝰ spm̄ scm̄. ⁊ q̄a tūc ꝑ mi
raculum demōstrabatur aduentus
spūs sancti. vt linguis loq̄rētur q̄s
nō didicerāt om̄s sup q̊s veniebat
spūs sanctus. nec ideo modo nō da
tur spūs sanctus quia linguis nō lo
quūtur qui credūt. ideo em̄ tūc op=
tebat vt linguis loq̄rētur vt signifi
carēt om̄s linguas xp̄risto creditu
ras. vbi impletū est quod significa
batur miraculū ablatū est. cū ergo
hoc videret symō magus. voluit ta
lia facere nō talis esse. Et nostis q̄a
eciam pecunia putauit cōꝑandum
spm̄ scm̄ Erat ergo de talibus qui ĩ
templo intrant ad emendum ⁊ ven
dendum. emere volebat quod ven
dere disponebat: Et vere frēs mei
quia talis erat ille ⁊ sic ĩtrauerat ad
eos. dñs illos expulit ď templo qui
colūbas vēdebāt Colūba autē spm̄
scm̄ significat Volebat g̊ symō eme
re columbam ⁊ vendere columbam
Accessit dominus ihesus xp̄ristus q̄
habitabat in templo petri. ⁊ flagel
lo resticule expulit malum merca=
torem. Ergo sunt homines quos
delectat miraculum facere. ⁊ ab eis
qui profecerunt in ecclesia miracu=
lum exigunt. ⁊ ipsi qui quasi profe=
cisse sibi videntur talia volunt face=
re. ⁊ putat se ad deum non ꝑtinere
si non fecerint. Dominus autem de
us noster qui nouit quid cui tribu=
at. ⁊ vt seruetur compago corꝑis ĩ
pace alloquitur eccl̄am ꝑ apl̄m.
Nō potest dicere oculus manui o
pus te nō habeo. aut iterum caput
pedibus opus vobis nō habeo. Si
totum corpus oculus. vbi auditus?
Si totum auditus vbi odoratus?
Ergo in mēbris nostris videtis fra
tres. quomodo singula officium su
um habeant membra: Oculus vi=
det ⁊ nō audit. auris audit ⁊ nō vi=
det. manus oꝑatur nec audit nec vi
det. pes ambulat nec audit nec vi=
det. nec facit quod facit manus: Sȝ
in vno corpore si sit sanitas ⁊ nō ad
uersum se litigent membra. ⁊ auris
videt in oculo ⁊ oculus audit in au
re. nec obici potest auri quia nō vi=
det. vt dicatur ei. nichil es. minor es
Numquid videre ⁊ discernere colo
res potes. quod facit oculus? Res
pōdet em̄ auris de pace corporis ⁊
dicit Ibi sum vbi est oculus. in eo
corꝑe sum. in me nō video. in illo cū
quo sum video Ita cū auris dicit.
oculus michi videt. oculus dicit au
ris michi audit. oculi ⁊ aures dicūt
manus nobis oꝑātur. manꝰ dicunt
oculi ⁊ aures nobis vidēt ⁊ audiūt.
oculi ⁊ aures ⁊ manus dicūt pedes
nobis ambulant. omnia in vno cor
pore cum operantur. si fit ibi sani=
tas ⁊ concordent membra. gaudēt
⁊ congaudent sibi. ⁊ si aliquid mo=
lestie fit in aliquo membro. non se
deserunt sed compatiuntur sibi:
Numquid quia in corpore pes qua
si lōge videtur ab oculis. illi em̄ sūt lo
cati in sblimitate. illi āt infra positi.
quādo forte pes spinam calcauerit

deserũt oculi. ⁊ nõ sicut videm⁹ to-
tũ corpus cõtrahitur ⁊ sedet homo
curuatur spina dorsi vt q̃ratur spina
que hesit in planta? Omnia mẽbra
q̇cquid possunt faciũt. vt de infimo
exiguo loco spina q̃ inheserat educa
tur Sic ergo frẽs q̇squis in corpoẽ
xpristi nõ potest resuscitaẽ mortuũ
nõ illud querat. sed querat ne discor
det in corꝑe. quõ si auris q̃rat videẽ
discordare potest: Nam qḋ nõ ac-
cepit nõ potest facere: Sed si ei ob
iectum fuerit ⁊ dictum. si iustus eẽs
resuscitaẽs mortuũ quõ resuscita-
uit petrus. in xpristo em̃ maiora vi
dẽtur fecisse apostoli q̃ȝ ipe dñs. sed
vñ fieri potest vt plus valeãt sarmẽ
ta q̃ȝ radix. quomodo aũt q̃si maio
ra vidẽtur fecisse illi q̃ȝ ille. ad vocez
dñi surrexerũt mortui. ad vmbram
trãseũtis petri surrexit mortu⁹. ma
ius hoc videtur q̃ȝ illud. sed xpristus
facere sine petro poterat. petr⁹ nisi
in xp̃o nõ poterat. q̇a sine me inquit
nichil potestis facere. cum ergo hͦ
audierit homo qui ꝓficit. q̃si obiec-
tam calũpniã ab ignaris paganis.
ab homibus nesciẽtibus q̇d loquanᷣ
in compage corꝑis xpristi. rñdeat ⁊
dicat Quid dicis nõ es iustus quia
nõ facis miraculũ? Posses ⁊ auri
dicere. nõ es in corꝑe quia nõ vides
Faceres inquit ⁊ tu. sicut ⁊ petrus
fecit Sed ⁊ petrus ⁊ michi fecit. q̇a
in eo corꝑe sum in quo petr⁹ fecit.
In illo qḋ potest possum a quo diui
sus nõ sum Qḋ min⁹ possum cõpa
titur m̄. ⁊ ꝙ pl⁹ p̃t cõgaudio illi Ip-
se dñs desuꝑ clamauit ꝑ corꝑe suo.
saule saule quid me ꝑseq̄ris. ⁊ ipȝ ne
mo tãgebat. sed ꝑ corꝑe in t̉ra labo
rãte caput de celo clamabat: Si er-
go fratres vnusquisq̃ȝ quod potest
iuste egerit. ⁊ in eo qḋ ali⁹ plus p̃t n̄
inuiderit.. sed congratulatus fuerit
tq̃ȝ in vno corꝑe cũ eo cõstitut⁹. ꝑti
net ad eũ vox ista psalmi. dñe nõ est
exaltatũ cor meũ nȝ i altuȝ elati sũt o
culi mei. neȝ ingressus suȝ in magnis
neq̃ȝ in mirabilibus suꝑ me: Qḋ em̃
excessit vires meas ait. nõ quesiui.
nõ ibi me extendi. nolui ibi magnifi
cari Nam ista exaltatio de habũdã
tia grãꝝ q̃ȝ sit timẽda. ne q̇s de dono
dei suꝑbiat sed magis seruet hũilita
tem. ⁊ faciat qḋ scriptum est. q̃ȝto
magnus es tãto humilia te in õib⁹
⁊ coram deo iuenies grãm. q̃ȝ ergo
sit timẽda suꝑbia de dono dei. eciaȝ
atq̃ȝ eciam commẽdãdum est carita
ti vestre. maxime q̇a psalmus breuis
simus ꝑmittit nos loqui: Paulus
apl'us q̃ȝuis ex ꝑsecutore factus sit
predicator. habũdãtiorem grãm cõ
secutus est in omni labore apostoli
co q̃ȝ ceteri apostoli. vt magis deus
ostenderet suum esse quod dat. nõ
homis Quomodo solẽt medici po
tentiam sue artis in desꝑatis osten
dere. sic dominus noster ihũs xp̃s
medicus ⁊ saluator noster in desꝑa
to qui ꝑsecutor eccl'e fuit. ostendit
magnitudiẽȝ artis sue. vt nõ solũ eũ
xp̃ianũ facẽt. sȝ ⁊ apl'm. nec tm̃ apl'm
sed sicut ipe dicit plus õnib⁹ illis la-
boraret Excellẽtissime ḡ grẽ fuit Et
videtꝭ frẽs q̇a mõ i eccl'a pauli apl'i
epl'e vigent magis q̃ȝ coapl'oꝝ eius
Alij em̃ nõ scripserũt. sȝ tm̃ locuti sũt
in eccl'a Nã q̃ ꝓferũtᷣ ab errãtib⁹ sb
noie ipoꝝ. q̇a nõ sunt ipoꝝ. impro-
bãtur nec acceptãtur ab eccl'a: Alij
ãt q̃ scripsẽrt nec tm̃ nͨ tãta grã scrip
sẽrt Cũ ḡ eẽt magne grẽ. ⁊ mag̃ dõa
meruisset a dõ. qḋ dicit q̇dã loco? ꝓ
ter magnitudiẽȝ reuelationũ ne ex-
tollar Intendite. rem tremẽdã vob
dico: ꝓpter magnitudinem inquit

reuelationū ne extollar. datus ē m̄
stimul⁹ carnis mee āgelus sathane
q̄ me colaphiset: Quid est hoc fra=
tres: Ne extolleretur tanq̄ iuuēis. co
laphizabatur tanq̄ puer: Et a quo: Ab
āgelo sathane Quid est hoc: Doloꝛe
quodam coꝛpis traditur exagitat⁹
vehemēter Doloꝛes āt coꝛpm plexꝝ
q̄ immittūtur ab āgelis sathane. sed h̄
nō pn̄t nisi ꝑmissi Nam ⁊ iob sanc=
tus sic ꝓbatus est. Permissus ē ad
eum ꝓbādum sathanas ⁊ ꝑcussit eū
vulnere. vt vermibus putresceret:
Immūdus em̄ ꝑmittebatur ⁊ scūs
ꝓbatur. Nescit dyabolus q̄ta bōa
de illo fiāt. eciam cū seuit: Seuiens
intrauit in coꝛ iude. seuiēs tradidit
xp̄m. seuiens crucifixit. ⁊ crucifixo
xpristo redemptus ē oꝛbis terraꝝ:
Ecce seuicia diaboli dyabolo obfuit
nobis āt ꝓfuit: Seuiēdo em̄ quos
tenebat amisit. redemptos sanguiē
dn̄i. quē cū seuiret effudit: Si sciret
tm̄ dampnum se passurum. nō fun=
deret in terram pꝛecium quo redēp
tum est genus humanum: Sic er=
go ille angelus sathane q̄si libenter
ꝑmissus est colaphizare apostoluz.
sed tn̄ apl's curabat̄. Et q̄a illud qd̄
medicus apposuerat molestū erat
infirmo. rogauit medicū vt aufer=
ret. quomodo cum medicus appo
nit visceribus aliquod foꝛte epythe
ma molestū ⁊ ardens. inde tamē cu
randus est ille cui⁹ viscera tumebāt.
cū ille ardere ceperit ⁊ cruciari me=
dicamēto. rogat medicū vt auferat
medicus aūt cōsolatur. monet paci
entiam. q̄a nouit q̄ vtile sit qd̄ appo
suit: Ita ⁊ apl's sequitur ⁊ dicit: Cū
dixisset. datus est michi stimul⁹ car
nis mee āgelus sathāe qui me cola=
phizet. pꝛedixit aūt quare: ne mag=
nitudine reuelationū extollar dat⁹

est michi stimulus carnis mee āge=
lus sathane qui me colaphizet. ꝓpt
quod ter dn̄m rogaui vt auferret e
um a me. Hoc est dicere. rogaui me
dicum vt auferret a me molestum e
pythema quod michi apposuerat:
Sed audi vocem medici Et dixit m̄
sufficit tibi grā mea. nam virtus in
infirmitate ꝑficitur: Ego noui q̄d
apposuerim. ego noui vnde egro=
tes. ego noui vn̄ saneris: Si ergo
carissimi paulus potuit apl's extol
li magnitudine reuelationū. nisi ac
ciperet āgelum sathane qui se cola=
phizaret. quis de se possit esse secu=
rus: Tutius videtur ābulare q̄ mi=
nus accipit. sed si nō ꝑuerse querat
quod recte nō accipit. Querat sine
quo nō potest esse in coꝛpe xpristi.
aut sine quo male est illic Tutioꝛ est
em̄ in coꝛpe digitus sanus. q̄ lippi
ens oculus Digitus exigua quedaz
res est. ocul⁹ magnifice ⁊ multū po
test. ⁊ tn̄ meli⁹ ē digitū ēe ⁊ sanū ēe q̄
ocl'uz ēe ⁊ ꝑturbari lippire. excecari
Non ergo querat quisq̄ in coꝛpoꝛe
xp̄i nisi sanitatem Secūdum sanita
tem habeat fidem. ex fide mūdatur
coꝛ eius. ex mūdatiōe coꝛdis vide=
bit illam faciem de qua dictum est.
beati mūdo coꝛde quoniam ipsi de
um videbunt: Et qui fecit miracula
⁊ qui non fecit miracula in coꝛpoꝛe
xpristi. non debet gaudere nisi de
facie dei: Redierūt apostoli ⁊ dixe
runt domino cum missi essent a do=
mino. ecce domine in nomine tuo
etiam demōia nobis subiecta sunt.
Vidit domin⁹ q̄ temptaret eos su=
ꝑbia ⁊ potentia miraculoꝝ. ⁊ ille q̄
medicus venerat sanare tumores
nostros ⁊ ferre infirmitates nr̄ās.
cōtinuo ait: Nolite in h̄ gaudēꝛe q̄a
demōia nobis subiecta sunt. s; gau=

dete quia nomiā vestra scripta sunt
in celo Nō oēs xp̄iani boni de-
moēs eiciūt. oīm tamen noīa scrip
ta sunt in celo: Nō eos voluit gau
dere ex eo quod ꝓprium hēbant. sed
ex eo quod cum ceteris salutem te-
nebant. Inde voluit gaudere apos
tolos. vn̄ gaudes ⁊ tu: Intēdat ca-
ritas vestra. Nullus fidelis habet
spem. si nomen eius nō est scriptuꝫ
in celo: Oim fideliū qui diligūt xp̄m
qui ambulant viam eius humiliter
quam ipse docuit humilis. nomina
scripta sunt in celo: Cuius vis con-
temptibilis in ecclesia qui credit in
xpristum ⁊ diligit xp̄m ⁊ amat pacē
xpristi. nomē scriptū est in celo. cu-
iuslibet quem contempnis. Et qd̄ si
mile ipse ⁊ apostoli qui tāta miracu
la fecerūt? Et tamen apostoli repri-
muntur ex eo quod de bono ꝓprio
gaudebāt. ⁊ iubentur hinc gaudere
vnde gaudet ⁊ ille cōtemptibilis:
Nō inmerito frēs mei cū ista humi
litate dicit: Domiē nō est exaltatum
cor meū. neqꝫ in altum elati sunt o-
culi mei. neqꝫ ingressus sum in mag
nis neqꝫ in mirabilibus super me

Si nō humiliter sentiebam sed ex
altaui aiāꝫ meam. Quēadmodum qui
ablactatus est a lacte sup̄ mrēm suā
sic retributio in aiām meam: Videtꝫ
eum velut maledicto se obstrinxisse?
Quomodo alio loco ī psalmo dicit.
dn̄e deus meus si feci istud si est ini
quitas in manibus meis. si reddidi
retribuētibus michi mala decidam
merito ab inimicis meis inanis. ⁊c.
sic videtᷣ ⁊ hic dixisse. si nō hūilr̄ sen-
tiebam sꝫ exaltaui aiām meā Age q̄si
dicturꝰ ē. illō m̄ cōtingat. quō ⁊ ibi. si
reddidi retbuētibꝰ m̄ mala. cōtigat
michi illud Quid? Decidā merito ab
īimicis meis inanis Sic ⁊ hic. si nō
humiliter sentiebā sed exaltaui aiāꝫ
meā. Quēadmoduꝫ qui ablatus est a
lacte sup̄ mrēm suam sic retributio
in aiām meā: Intēdite. nostis quia
quibusdam infirmis dicit apostolꝰ
lac vobis potū dedi nō escam. nōdū
eīn poteratis sed nec adhuc quidē
potestis. Sūt infirmi q̄ nō sunt ydo
nei valido cibo. volūt se tendere ad
id qđ cap̄e nō possunt. ⁊ si aliquid vt
cūqꝫ ceperint. aut visi sibi fuerint ca
pere quod nō ceperūt. extollūtur in
de ⁊ sup̄biūt. inde videntur sibi q̄si
sapiētes: Hoc autem contingit oi-
bus hereticis. qui cum essent anima
les ⁊ carnales. defendendo sentēci-
as suas prauas quas falsas esse nō
potuerūt videre. exclusi sunt de ca-
tholica Dicam caritati vestre quod
possum Dominus noster ihūs xp̄s
nostis quia verbum dei est. scd̄m il-
lud iohānis. in principio erat v̄bum
⁊ v̄bum erat apud deum ⁊ deꝰ erat
verbum. hoc erat in principio apud
deū. oīa p̄ ip̄m facta sunt ⁊ sine ip̄o
factū est nichil: Panis ergo est. ide
viuunt angeli: Ecce panis paratus
est tibi. sed cresce de lacte vt ad panē
peruenias: Et quomodo inquis
cresco de lacte? Quod tibi factꝰ est
xpristꝰ ad infirmitatem tuam. hoc
primo crede ⁊ fortiter tene: Quo-
modo ergo magister cum viderit fi
lium minꝰ ydoneum ad capiendum
cibum. ipsos cibos ei dat sed traiec
tos p̄ carnem suā. nam ip̄e est pais
de quo infans pascitur quo ⁊ mater
eius pascitur. sed ad mēsam infans
minus ydoneꝰ ē. ad mamillam ydo
neus est. panis ergo de mēsa traicᷣ
p̄ mr̄is mamillā. vt sic p̄ueiat idem
alimētum ad p̄uū infantē. sic dn̄s nr̄
ih̄s xp̄s cū esset verbū apud prēm p̄
quod facta sunt oīa. q̄ cū in forma dī

esset nõ rapinam arbitratus est esse
equalis deo. qualem caperent pro
modo suo angeli. ⁊ vnde in celo po
testates ⁊ virtutes spiritus intellec
tuales pascerẽtur. homo aũt infir-
mus ⁊ carne inuolutus iaceret in t̃-
ra. nec posset ad eum ꝑuenire pãis
celestis. vt panem angelorum man
ducaret homo. ⁊ mãna descenderet
ad vberiorem ppl'm israhel. v̂bũ ca
ro factum est ⁊ habitauit in nobis:
Quaꝓpter ipsis infirmis paulus a
postolus hoc dicit. quos dicit ani-
males ⁊ carnales. numquid dixi me
scire aliquid in vobis nisi ihm̃ xp̃m
⁊ hũc crucifixum? Nam xpist⁹ eãt
⁊ nõ crucifixus In principio erat v̂
bum ⁊ v̂bum erat apud deum ⁊ de⁹
erat v̂bum: Et quia ipsum verbum
caro factum est. ⁊ ip̃m v̂bum cruci
fixum est. sed nõ est mutatũ in ho-
minem. homo in illo mutatus est:
Mutatus est homo in illo vt meli
or fieret q̃ȝ erat. nõ vt in ip̃am subãȝ
v̂bi conuerteretur: Per id ergo qd̃
homo erat mortuus est deus. ⁊ ꝑ id
quod deus eãt excitatus est homo.
⁊ resurrexit ⁊ ascẽdit in celum Quic
quid passus est homo. nõ potest di
ci nõ passus deus. q̇a deus erat ho-
minem assumendo. sed nõ est muta
tus in homiẽm. quomodo nõ potes
dicere nõ te passum iniuriam. si ves
tis tua cõscindatur Et quãdo quere
ris vel amicis vel in iudicio hoc dic
iudici. cõscidit me. nõ dicis cõscidit
birrũ meũ. sȝ cõscidit me Si potuit
⁊ meruit vest tua dici tu. q̃ nõ es tu
sȝ vest tua. q̃to poci⁹ meruit audiẽ
caro xp̃i tẽplũ v̂bi vnitũ cũ v̂bo? Et
q̇cq̇d in carne patẽtur de⁹ ip̃e patẽt
q̃uis v̂bũ nec mori potuerit nᶜ cor
rũpi nec mutari nec occidi. sed q̇cq̇d
hoꝝ passum ẽ in carne passum ẽ: Et
noli mirari quia v̂bũ nichil passum
est. nec aĩa hõis p̃t pati aliq̇d occisa
carne. dicẽte ip̃o dño. nolite timere
eos q̇ corp⁹ occidũt. aĩãm autẽ non
possunt occidere. Si anima nõ po
test occidi. verbum dei poterat occi
di? Et tamẽ q̇d dicit? Flagellauit me
colaphizauit me. ꝑcussit me. dilania
uit me. totũ hoc nõ fit in anima. et
tamẽ nõ dicit nisi me. ꝓpter vnitatẽ
cõsorcij ipsius. Dominus ergo nos
ter ih̃s xp̃s panẽ fecit nob lac. incar
natus ⁊ apparẽs mortalibus. vt in
eo finiretur mors. ⁊ nõ aberrarem⁹
a verbo. credentes in carnem quod
factũ est verbum: Hinc crescamus
ipso lacte nutriamur. anteq̃ȝ validi
simus ad capiendum v̂bum. nõ re-
cedamus a fide lactis nostri: Illi ãt
heretici volẽtes disputare de eo qd̃
nõ poterãt cap̃e. dixerũt quia filius
minor est q̃ȝ pater. ⁊ dixerũt q̇a spiri
tus sanctus minor est q̃ȝ filius. ⁊ fe
cerũt gradus. ⁊ ĩmiserũt in eccl'am
tres deos. Non em̃ possunt negaẽ
deum esse patrem. nec possunt nega
re filium deum. nec possunt negare
spiritum sanctum deum. At si pater
deus ⁊ filius deus ⁊ spiritus sanct⁹
deus. inequales sunt ⁊ nõ sunt eius
dem substantie. nõ est vnus de⁹ sed
tres dij Disputãtes g̊ qd̃ cap̃e ñ po
terãt. elati st̃ ĩ suꝑbiã. ⁊ fcm̃ ẽ ĩ eis qd̃
dr̃ in isto psalmo. si ñ hũilit̃ sentiebã
sȝ exaltaui aĩãȝ meã. q̃admodũ q̇ ab
lat⁹ ẽ a lacte suꝑ mrẽȝ suã sic retbu-
tio ĩ aĩãȝ meã Mater ei eccl'a dei est
vñ illi seꝑati st̃. ibi lactari ⁊ nutriri de
bebãt. vt cresceret ad capiẽdũ v̂buȝ
deũ apd̃ deũ in forma dei equalem
patri Visa ẽ h̃ q̇dẽ ab hijs q̇ añ nos
ista tractarũt. ⁊ alia sentẽcia ⁊ ali⁹ in
tellectus in hijs verbis. quem non
tacebo caritati vestre Hoc em̃ dix-

erũt: Omnis sup̱bus displicet deo. ⁊ debet se humana anima humiliaꝛ̃ ne deo displiceat. ⁊ toto corde intueri quod dictum est. Q̃to magnus es humilia te in omnibus. ⁊ coram dõ inuenies grãm. Sed rursus sunt q̇dam homines. qui cum audierint quia humiles esse debent. dimittunt se. nichil volũt discere. putãtes quia si aliquid didicerint sup̱bi erũt ⁊ remanẽt in solo lacte Quos reprehendit scriptura dicẽs. ⁊ facti estis opꝰ habentes lacte nõ solido cibo. Sic eñ nos deus vult nutriri lacte. vt ñ ibi remaneamus. sed crescendo per lac ad solidum cibum p̱ueniamus: Ergo nõ debet homo extollere cor suum in sup̱biam. sed debet eleuare in doctrinam verbum dei: Nam si leuanda anima non esset. nõ dicẽtur in alia voce psalmi. ad te domine leuaui aĩãm meã. ⁊ nisi seipsa anima super se effundat. non p̱uenit ad visionem dei. ⁊ ad cognitionem substantie illius incommutabilis: Nã modo cum adhuc in carne est dicitꝛ̃ ei. vbi est deus tuus. Sed intus est deus eius. ⁊ spũaliter intus. ⁊ spũaliter excelsus est. nõ quasi interuallis locoꝝ. quomodo p̱ interualla loca altiora sunt: Nam si talis altitudo querenda est. vincunt nos aues ad deum Ergo intus deus altus est ⁊ spũaliter altus. nec p̱ueniet anima vt cõtingat eũ nisi trãsierit se: Nam q̇cquid de deo sentis scd̃m corpus multum erras. multum infãs es. si sentis de deo eciam scd̃m aĩãm humanã. ꝙ deꝰ aut obliuiscatꝛ̃ aut ita sapiat vt decipiat. aut faciat aliq̃d ⁊ pẽiteat eũ Oia ei ista posita sunt in scripturis. vt nob̃ lactẽtibꝰ ꝯmẽdaꝛ̃tur deꝰ. ñ vt ꝓprie de illo sic audiamꝰ ista ⁊ itelligamꝰ q̇si pẽiteat deũ. ⁊ mõ aliq̃d discat qd̃ nõ nouerat. ⁊ itelligat qd̃ nõ itelligebat. ⁊ reminiscatur qd̃ oblitus erat Talia eñ aĩe st̃ ñ dĩ. Nisi ergo trãsierit ⁊ modũ aĩe sue. nõ videbit quia deus est qd̃ est. qui dixit ego sum qui sum: Itaq̃ ille cui dicebatur vbi ẽ deꝰ tuꝰ. q̇d dixit: Facte st̃ m̃ lacrime mee panẽs die ac nocte. dum dicitur michi cotidie. vbi est deus tuꝰ: Vt ãt inuẽiret deũ suũ q̇d egit: Hec meditatꝰ sum inq̇t ⁊ effudi sup̱ me aĩãm meã Vt iuẽiret deũ effudit sup̱ se animã suã Nõ g̊ sic tibi dꝛ̃. hũilis esto vt nõ sapias Humilis esto ꝓpter sup̱biã. altus esto ꝓpt̃ sapiẽtiam. Audi euidẽtẽ sentẽciã de hac re Nolite pueri effici mẽtibus: sed malicia infantes estote. vt mẽtibꝰ p̱fecti sitis Certe explicatũ ẽ frẽs mei. vbi nos deꝰ voluit ẽe hũiles. vbi altos. hũiles ꝓpt̃ cauẽdã sup̱biaꝫ altos ꝓpt̃ capiẽdã sapiẽtiã: Lactaꝛ̃ vt nutriaris. sic nutrire vt crescas. sic cresce vt panẽ mãduces Cũ enim ceperis panẽ mãducare ablactaberis. id est iam tibi nõ opꝰ erit lacte. sed solido cibo: Et hoc videtur dixisse. si non humiliter sentiebam sed exaltaui animam meam. id est si nõ mente sed malicia paruulus fui. qd̃ significans dixit superiora verba: Domine non est exaltatum cor meum. neq̃ in altum elati sunt oculi mei. neq̃ ingressus sum in magnis. neq̃ in mirabilibus super me: Ecce quia malicia paruulus fui. sed quia sensu non fui paruulus. si non humiliter sentiebam sed exaltaui aĩãm meam. retribuatur michi quod retribuitur paruulo qui ablactatur a matre. vt iam panẽ sim ydoneꝰ mãducaꝛ̃. Et hec g̊ frẽs sentẽcia nõ displicet quia nõ est cõtra fidẽ. mouet me tñ q̇a nõ tm̃ dictũ est q̇admodũ

qui ablatus est a lacte sic retributio
in aiām meam. sed additum quē ad
modū qui ablatus est a lacte super
mrēm suam. sic retributio in aiām
meam: Hic michi nescio quid tale
occurrit vt videam quis male dictū
est Ablactatur em̄ nō infans sed iā
grandiusculus Qui aūt infirmus ē
prima infantia que vera infantia ē
super mrēm suam est. si forte fuerit
a lacte ablatus extinguitur: Non
frustra ergo additum est super ma
trem suam Ablactari em̄ ōnes pos-
sunt crescendo Qui crescit ⁊ sic ab-
lactatur. bonum illi est. qui autē ad
huc super mrēm suam est ꝑniciosuꝫ
Ergo cauendum fratres ⁊ timen-
dum est. ne quis ante tempus ab-
lactetur: Nam omnis grandis pu
er separatur a lacte. sed ne quis tūc
a lacte separetur. quādo adhuc supꝫ
matrem suam est. cum aūt portatᷣ
manibus matris qui portatus est
vtero. portatus est em̄ vtero vt nas
ceretur. portatur manibus vt cres-
cat. lacte opus habet. adhuc super
matrem suam est: Non ergo velit
nunc exaltare aiām suam. cum for-
te minus ydoneus est ad capiendū
cibum. sed impleat precepta humili
tatis: Habet vbi se exerceat. credat
in xp̄m vt possit intelligere xp̄m: Vi
dēᷣ v̄bū n̄ p̄t. cape n̄ p̄t eq̄litateꝫ v̄bi
cū p̄rē. eq̄litatē sp̄ūs sci cū p̄rē ⁊ v̄bo
nōdū p̄t videᷣ. credat hᷓ ⁊ sugat Secu
rus ē qa cū creuerit. mādūcabit qd̄
nō poteāt añq̄ꝫ sugēdo crescēt. ⁊ hēt
vbi se extēdat Altiora te ne q̄sieris. ⁊
fortiora te ne scrutatꝰ fueris. id est
ad que capiēda minus ydoneus es
Et quid facio inq̄s? Sic remaebo?
Sꝫ q̄ p̄cepit tibi dn̄s illa cogita sp:
Que tibi p̄cepit dn̄s? Fac miāꝫ. pacē
eccl'e noli dimittē. in hoiēꝫ spem no-
li ponē. desiderando miracula noli
tēptare deū. Si iā i te ē fructꝰ. cog-
noscis q̇a cū bōis toleras zizania vs
q̄ꝫ ad messem. q̇a cū malis ad tps po
tes ēe nō inet'nū Palea hᷓ tibi mixta
ē in hᷓ tp̄e in area. in horreo tecū nō
erit Hec q̄ tibi p̄cepit dn̄s illa cogi-
ta sp A lacte nō sepaberis q̊adusq̄ꝫ
sup mrēm tuā es. ne p̄us fame mo-
riaris. añq̄ꝫ panē mādūcare sis ydo
neus Cresce. erūt valide vires tue.
⁊ videbis qd̄ nō poteās. ⁊ capies qd̄
nō capiebas Quid ḡ? Cū videro q̄
nō poterā videᷣ. ⁊ cepo q̄ nō poterā
cape. iā securꝰ ero. ꝑfectꝰ ero? Non.
q̄ꝫdiu hic viuis Ip̄a ē ꝑfectio nostra
hūilitas Audistis qd̄ conclusit mo-
do apostolica lectio si hesit i memo
ria vestra. quomodo ille q̇ accepit
colaphum ne extolleretur in reuela
tiōibus. q̄ꝫta ei reuelabātur. ꝓpter
ipam magnitudinem reuelationuꝫ
quia poterat extolli. nisi accipet an
gelum sathane. ⁊ tamē cui tanta re
uelabātur quid ait? Frēs. ego meip
sum non arbitror apprehendisse:
Paulus dicit. frēs ego meipsum n̄
arbitror apprehendisse. qui ad hoc
accepit colaphizantem angelum sa
thane ne extolleretur in magnitudi
ne reuelationum suarum. quis au-
det dicere quia comprehēdit? Ecce
paulus nō apprehēdit. ⁊ dicit n̄ me
arbitror apprehendisse Et quid agꝭ
o paule? Adhuc curro iq̄t vt app̄hē
dam Adhuc paulus in via est. ⁊ tu te
putas in patria? Vnū āt inq̄t. que re
tro sunt oblitus Hoc fac ⁊ tu. vitā
preteritam malam obliuiscere. si te
delectauit aliquādo vanitas. nō te
delectet Que retro oblitꝰ inq̄t. in ea
que ante sunt extētꝰ. scd̄m intētioēꝫ
sequor ad palmā sup̄ne vocationis
dei in xp̄o ihū. Audio vocem dei de

sup. et curro ut apprehendam: Non enim dimisit me in via remanere. quando non cessat alloqui me: Ergo fratres non cessat deus alloqui nos. Nam si cessat quid est quod agimus? Quid est quod agunt lectiones diuine et cantica diuina? Obliuiscimini ergo que retro sunt. et in ea que in ante sunt vos extendite: Sic fugite lac ut crescatis ad cibum. Cum ergo veneritis in patriam gaudebitis Et adhuc attende apostolum sequi ad palmam superne vocationis: Dicit enim. quotquot ergo perfecti. hoc sapiamus: Non loquor inquit imperfectis. quibus adhuc non possum loqui sapientiam. qui adhuc lacte potantur. non solido cibo pascuntur. sed illis dico qui iam manducant solidum cibum. iam videntur esse perfecti. quia intelligunt equalitatem verbi cum patre: Adhuc non sic vident quomodo videndum est facie ad faciem. adhuc ex parte in enigmate. Currant ergo quia cum via finita fuerit. tunc redimus ad patriam: Currant currant. extendant se: Quotquot ergo perfecti hoc sapiamus. et si quid aliter sapitis. hoc quoque vobis deus reuelauit: Si forte erras in aliquo. quare non redis ad lac matris? Quia si non extollimini. quia si non exaltatis cor vestrum. quia si non ingredimini in mirabilibus super vos. sed seruatis humilitatem. reuelabit vobis deus quod aliter sapitis: Si autem hoc ipsum quod aliter sapitis defendere vultis. et pertinaciter astruere et contra pacem ecclesie. fit vobis maledictum hoc quod dixit. super matrem cum estis. et foris a lacte separabimini: foris a visceribus matris fame moriemini Si autem perseueraueritis in pace catholica. si quid forte aliter sapitis quam oportet sapere. deus vobis reuelabit humilibus. Quare? Quia deus superbis resistit. humilibus autem dat gratiam: Ideo ad hoc conclusit psalmus:

Speret israhel in domino. ex hoc nunc et usque in seculum: Quod enim scriptum est grece. stoneona. stoneon. hoc est positum ex hoc nunc et usque in seculum. Sed non semper seculi nomen hoc seculum significat. sed aliquando eternitatem. quia eternum duobus modis intelligitur. usque in eternum. id est aut semper sine fine. aut quousque veniamus ad eternitatem: Hoc ergo quomodo intelligendum est? Quousque veniamus ad eternitatem speremus in dominum deum. quia cum venerimus ad eternitatem iam spes non erit sed ipsa res erit:

¶ Explicit psalmus centesimus tricesimus Incipit psalmus centesimus tricesimus primus:

Iustum quidem erat carissimi ut fratrem potius audirem collegam meum presentem omnibus vobis. et modo non negauit. sed distulit et ideo hoc indico caritati vestre. ut mecum promissum teneatis: Non fuit autem absurdum caritati vestre. ut potius obtemperarem iubenti. Extorsit enim michi ut esset modo auditor meus. eo sane pacto ut et ego sim ipsius. quia in ipsa caritate omnes eius auditores sumus. qui unus nobis in celo magister est Ergo animum intendite ad psalmum. quem in ordine sicut nostis tractandum habemus: Est eciam ipse prenotatus canticum graduum. et aliquanto ceteris sub eodem tytulo prolixior. Non ergo imoremur nisi ubi necessitas coegerit. ut totum si dominus permiserit explicare possimus. quia et vos non tanquam

rudes ōnia debetis audire: Aliquid
⁊ de preteritis auditiōib⁹ adiuuare
nos debetis. ne oīa tꝙ̄ noua a nob
dici necesse sit. Et noui quidem ēe de
bem⁹. q̄a vetustas nobis obripe nō
debet. sed eciā crescēdū ⁊ ꝓficiēdum
est De ipso q̄ppe ꝓfectu ait ap̄lus:
Et si exterior homo noster corrum
pitur. sed interior renouatur de die
in diem: Nō sic ꝓficiamus vt ex no
uis veteres efficiamur. ſ ipsa noui
tas crescat:

Psalmus:

MEmēto dn̄e dauid ⁊ ōnis mā
suetudīs eius: Sicut iurauit
dn̄o votum vouit deo iacob Dauid
scd̄m fidem rerū gestaꝝ vn⁹ homo
erat. rex israhel. filius yesse: Erat q̄-
dem ⁊ ipe māsuet⁹ sicut eū indicat
atqꝫ commemorat scriptura diuina
⁊ ita māsuetus vt nec ꝑsecutori suo
sauli malum pro malo reddiderit:
Seruauit āt erga eū tātam hūilita-
tem. vt illū regem fatētur se āt canē
⁊ nō ꝓterue nec supbe cū eēt in deo
potētior rn̄debat regi. sed eū placa
re potius affectabat humilitate ꝙ̄
concitare supbia: Et iā in potestate
datus ē ei saul. ⁊ ħ a dn̄o deo. vt ei
faceret q̄cq̄d vellet Sꝫ q̄a nō p̄ceptū
illi erat vt occidēt. sed tm̄ in ptāte da
tū illi erat. licet āt hōi vti ptāte sua.
ad lenitatē potius deflexit qd̄ ei de⁹
cōcessit. qui si vellet occidere careret
inimico Sꝫ quō dicēt dimitte michi
debita sicut ⁊ ego dimitto debitori-
bus meis: In speluncam intrauit
saul vbi erat dauid. nesciēs ꝙ illic es
set dauid. Ad necessaria vētris ille i
trauit. surrexit dauid sensim ⁊ lente
post ipm̄ p̄cidit illi de veste pānicu-
lum quē illi ōnderet. vt nosset q̄a ha
bebat illū in ptāte. ⁊ nō necessitate
sed volūtate pepcerat. ⁊ noluit occi

dere Forte ipām mansuetudinē cō
mēdauit modo dicens. memēto do
mine dauid ⁊ ōnis māsuetudinis e⁹
Hoc scd̄m rex gestaꝝ fidem quam
scriptura diuina vt diximus cōtiēt:
sed solem⁹ in psalmis nō ad litteraꝫ
attendere sicut in ōni ꝓphecia. sed ꝑ
lrām scrutari misteria Et memit ca
ritas vestra q̄a cuiusdam hoīs vo-
cem in ōibus psalmis solem⁹ audiē
q̄a vn⁹ hēt caput ⁊ corp⁹. caput aūt
in celo est ſ corp⁹ in terra. sed quo p̄
cessit caput ⁊ corpus secutuꝝ ē: Et
iam nō dico q̄s caput sit qui corp⁹
sint quia scientibus loquor Cōmē-
datur ergo hūilitas dauid. cōmēda
tur māsuetudo dauid. ⁊ dici² deo me
mēto dn̄e dauid ⁊ oīs māsuetudis e⁹
Ad quā rem memēto dn̄e dauid: Si
cut iurauit dn̄o votū vouit deo ia-
cob. Ergo ad hoc memēto. vt iple-
at qd̄ ꝓmisit Ipse dauid vouit tāꝙ̄
in potestare hn̄s ⁊ rogat deū vt im
pleat qd̄ vouit Est deuotio vouētis
sed est hūilitas deprecātis Nēo pre
sumat viribus suis se reddere qd̄ vo
uerit. Qui te hortatur vt voueas. ip
se adiuuat vt reddas Quid g° vouit
videam⁹. ⁊ hinc intelligim⁹ q̄admo
dū sit accipiēdum in figura dauid.
dauid āt interpretatur manufortis
Erat eñ magnus belligerator. ꝑsu
mēs quidē de dn̄o suo cōfecit bella
ōnia. ꝓstrauit om̄s inimicos suos
deo se adiuuante. q̄admodū se ha-
bebat illius imperij dispēsatio. prefi
gurās tamen fortem manu q̄dam
ad debellādos inimicos. dyabolum
⁊ angelos eius. Hos aūt inimicos
eccl̄a debellat Et quō debellat: Mā
suetudine Mansuetudine enim ip
se rex noster vicit dyabolum: Se-
uiebat ille. ille sufferebat: Victus ē
qui seuiebat. vicit qui sufferebat:

In ista mãsuetudine corpus xp̄i qđ
est eccl'a vincit inimicos: Si manu
fortis opãdo vincat: Cũ ãt corpus
xp̄i est ⁊ templũ ⁊ domus ⁊ ciuitas.
⁊ ille qui caput corpis est. ⁊ habita-
tor domus est. ⁊ scificator templi ē
⁊ rex ciuitatis est. quomodo eccl'a
ōnia illa. sic xp̄s ōnia ista Quid g̊ vo
uimus deo. nisi vt simꝰ templũ dei?
Nichil gratius ei possumꝰ offerre.
ꝙ̃ vt dicamus ei qđ dicitur in ysaya.
posside nos: Eq̇dem in istis possessi
onibꝰ terrenis patrifamilias p̄stat᷑
quãdo ei datur possessio. nō sic est
possessio q̃ est eccl'a. ipsi possessioni
prestatur vt a tali possideat᷑: Quid
g̊ dicit? Sicut iurauit dn̄o votũ vo
uit deo iacob: Videamꝰ qđ votũ. ni
si vt simus templũ dei? Nichil grati
us ei possumꝰ offerre ꝙ̃ iurare. Iu
rare est aũt firme ꝓmittere: Atten
dite votũ hoc id est qđ vouerat quo
ardore vouerit. quo amore. quo de
siderio. ⁊ tñ ad hoc implendum dn̄z
deprecatus est dicēs. Memēto do
mīe dauid ⁊ ōnis mãsuetudīs eius:
In hac mãsuetudīe votũ vouit vt
sit domꝰ dei. Si introiero in tab-
naculum domꝰ mee si ascēdero sup
lectũ strati mei Si dedero somnũ
oculis meis: Parum visus est dicē
somnũ oculis meis: Et palpe-
bris meis dormitationem: Et req̇ez
tympibꝰ meis si dedero quoadusq̃
inueniam locũ dn̄o tabernaculũ do
iacob: Vbi q̄rebat locũ dn̄o? Si mã
suetus erat. in se q̄rebat: Quomō ē
em̄ locus dn̄i? Audi ꝓphãm Super
quem req̇escet spūs meꝰ? Sup hũi
lem ⁊ q̇etum ⁊ tremētē v̂ba mea:
Vis g̊ ēe locꝰ dn̄i? Esto hũilis ⁊ quie
tꝰ ⁊ tremēs v̂ba dei. ⁊ tuipse efficie
ris quod queris: Si em̄ in te nō fiat
quod queris. in altero q̇d t̃ ꝓdest?

Operatur q̇dem deus aliq̄ñ ꝑ euãge-
listam salutem alteriꝰ. tm̄ si ipe dicit
⁊ nō facit. ⁊ fit ꝑ linguã eiꝰ in alio lo
cus dn̄o. nō ãt fit ipe locꝰ dn̄o: Qui
aũt q̃ docet bene facit ⁊ sic docet. fit
locus dn̄o cũ eo quē docet. q̇a om̄s
credētes vnũ locũ faciunt dn̄o: In
corde em̄ habet locũ dn̄s. q̇a vnum
cor est oīm in caritate copulatorꝫ.
Qm̄ ml'ta milia crediderũt frēs mei
q̄ñ p̄cia rerꝝ suarꝝ posuerũt ad pedes
apl'orꝝ? Sed quid de illis dicit scrip
tura? Certe facti sunt templũ dei:
Nō tm̄ templũ dei singuli. sed ⁊ oēs
simul templũ dei. Facti sunt g̊ locꝰ
dn̄o Et vt noueritis q̇a vnus locus
factus est dn̄o in ōibus. scriptùa di
cit. erat illis anima vna ⁊ cor vnum
in deum: Multi ãt ne faciãt locum
domino sua querũt. sua diligũt. ptã
te sua gaudēt. priuatũ suũ cōcupis-
cũt. Qui ãt vult facere locũ domiō.
nō de priuato sed de cōmuni debet
gaudere Hoc illi fecerũt de rebꝰ su
is priuatis. fecerũt illas cōmunes:
Qđ habebãt suũ nũquid amiserunt?
Si soli haberēt ⁊ vnusquisq̃ suũ ha
beret. hoc solum haberet qđ suũ ha
bebat Cũ ãt qđ ꝓpriũ erat cōe fecit.
⁊ ea q̃ erãt ceterorꝝ ipsius facta sunt
Intendat caritas vestra. q̇a ꝓpt̄ illa
q̃ singuli possidemus existũt lites ĩi
micicie discordie bella iter hoiēs tu
multꝰ. dissensioēs aduersum se. scã-
dala peccã iniq̇tates homicidia: ꝓpt̄
que? ꝓpter ipsa que singuli posside-
mus: Numq̇d ꝓpter ista que cōiter
possidemꝰ litigamꝰ? Aerem istũ cōi
ter ducimꝰ. solem cōiter om̄s vide-
mus: Beati ergo qui sic faciũt locũ
domiō. vt priuato suo nō gaudeant
Talē ei describebat iste q̇ dicebat. si
ītroiero in tabernaculũ domꝰ mee:
Priuatũ h̷ erat. sciebat ꝑuato se ipe

dixi ne facerem locū dño. ⁊ ea cōme morat q ad seipsum ptiebāt. nō itro ibo in tabernaculum dom⁹ mee do nec inueniam: Quid cū inueneris lo cum dño. intrabis in tabernaculuȝ tuum: An ipm erit tabernaculū tuū ubi inueneris locū dño: Quare: Quia ipse eris locus dñi. ⁊ cū eis q fuerint locus dñi vnū eris: Abstine amus ergo nos frēs a possessiōe rei priuate. aut ab amore si nō possu mus a possessione. ⁊ facim⁹ locū do mino: Multum est a me ait aliqs Sed vide quid sis facturus locum dño Si vellet apud te hospiciū hr̄e aliqs senator nō dico senator. pcuā tor alicuius mgani scdm sclm. ⁊ di ceret offendit me quiddā in domo tua. ⁊ si amares hoc auferres tñ ne eum offenderes ad cuius amiciciaȝ ambires: Et qd tibi pdest hōis ami cicia: Forte ibi nō solū vllū auxiliuȝ sed ⁊ piculum iuenires: Nam mul ti nō piclitabantur añq̄ꝫ maioribus iūgerētur. exoptarūt maioꝝ amici cias. vt maiora picula incurrerent: Securus opta amiciciā xpristi. hos pitari aput te vult. fac illi locum: Quid est fac illi locū: Noli amare teipm. illum ama: Si te amaueris claudis cōtra illum. si ipm amaueris aperis illi Si āt apueris ⁊ intraue rit. nō peries amādo te. sed inueni ris cū amāte. Si introiero in taber naculū dom⁹ mee si ascēdero super lectum strati mei: Priuata em̄ res ipa vbi hō acqescit supbos facit. iō dixit si ascendero In re quā puatim qsq꜄ possidet necesse est supbus sit: Inde se em̄ tēdit hō ad hoiem. cum sint ābo caro Quid ē hō frēs: Caro Et qd ē alter hō: Altera caro: Et tñ caro diues extēdit se contra carneȝ pauperē. qsi aliqd illa caro attulerit qñ nata est. aut aliqd auferat quan do moritur Ad hoc plus habuit vt plus tumēt: Iste āt q vult inuenire locū dño dicit Si ascēdero sup lectū strati mei. si dedero somnū oculis meis. Multi em̄ cū dormiūt nō fa ciūt locum dño Tales excitat apls Surge qui dormis ⁊ exurge a mor tuis. ⁊ illumiābit te xps: Et alio lo co: Nos aūt q diei sum⁹ vigilemus et sobrij simus. Nam q dormiunt nocte dormiūt. ⁊ q inebriantur noc te ebrij sunt. noctem dicēs iniqtatē. in qua illi obdormiūt cupiēdo ista t rena. Et oēs iste felicitates q̄ vidē tur seculi somnia sunt dormientiū Et quomodo q videt thezauros in somnis dormiēs diues est. sed eui gilauit ⁊ paup erit. sic ōnia ista va na huius seculi De quib⁹ oēs gau dent in somno gaudēt. euigilabūt qñ nolūt. si nō mō euigilāt qñ vtile ē ⁊ inuenient somnia illa fuisse ⁊ tran sire sicut dicit scriptura veluti somp niū exurgētis. Et alio loco Dormie rūt sompnū suū. ⁊ nichil inuenerūt oēs viri diuiciaꝝ in māib⁹ suis: Dormierūt sompnū suū. finitus est sompnus ⁊ nichil inuenerūt in māi bus suis. qa in sompnis videbāt di uicias trāsituras. Iste g̊ q vult iuēi re locū dño. dixit eciam si dedēo sōp nū oculis meis Sūt āt qdā q ñ dor miūt sed dormitāt. aliq̄tū retrahūt se ab amore tpaliū. ⁊ rursus reuol uūtur in eū. qsi dormitantes caput crebro iclināt. Euigila excute somp num. dormitando casurus es. Non vult psalm⁹ oculis suis dare somp nū nec palpebris dormitationē. euȝ q vult inuēire locū dño Et reqem in qt tymporib⁹ meis A reqe tympoꝝ sompnus venit ad ocl'os Tympoā circa ocl'os sc. veluti futur⁹ sompn⁹

grauedo tympoꝝ est: Nam oībus
dormituris grauari tympora inci-
piūt. ⁊ cū senserint sibi grauari tym
pora iā iminet somp̄nus. qui si dan
dus est oculis dat requiē tympibꝰ
suis. ⁊ venit somp̄nꝰ. Si nō dederit
requiē tymporibꝰ suis nō venit sōp
nus: Cū ḡ cepit te aliq̇d tp̄ale delec
tare ad pccm̄. iā grauātur tibi tym-
pora. Vis euigilare ⁊ non dormire
nec dormitare? Noli te credere tali
delectatiōi. maiores dolores hēbit
q̄ʒ suauitates: Ista cogitatiōe quasi
cōfricās frōtē. excutis somp̄nū ⁊ pa
ras locū dn̄o. donēc inuenias locum
dn̄o tabernaculū deo iacob Qm̄ q̄m
aliquādo dicitur tabernaculū dī do
mꝰ dei. ⁊ domꝰ dei tabernaculū dei.
distinctiꝰ tn̄ accipitur frēs karissimi
tabernaculū eccl'a scd̄m h̄ tempus:
Domꝰ āt eccl'a celestis ihrl'm q̊ ibi-
mus Tabernaculū em̄ tq̄ʒ militātiū
⁊ pugnātiū. tabernaculū militū i ꝓ
cinctu in expeditiōe: Vn̄ cōtuberna
les dicūtur milites q̄si tabernacula
eadē habitātes: Qm̄ diu ḡ habemꝰ
hostem cū quo pugnemꝰ. taberna-
culū deo facimꝰ: Cū āt trāsierit tem
pus pugne. ⁊ venerit pax illa q̄ pre-
cellit oēm intellectū sicut dicit apl's.
⁊ pax dei q̄ precedit oēm intellectuʒ
q̄ʒtūcūqʒ ei cogitaueris de pace illa.
minus eā capit animꝰ adhuc in ista
corꝑis grauedine cōstitutꝰ. cū vene
rit illa patria. iam domꝰ erit. nullus
aduersarius temptabit vt taberna
culū vocetur. nō ꝓcedemꝰ ad pug-
nādum sed ꝑmāebimꝰ ad laudāduʒ:
Quid em̄ dicitur de illa domo? Bea
ti qui habitāt in domo tua. in secula
seculorum laudabunt te In taber-
naculo adhuc gemimus. in domo
laudabimus: Quare? Quia gemi-
tus est peregrinātium. laudatio iā i

patria commanētium: Hic primo
queratur tabernaculum deo iacob:
Ecce audiuimus eam in effrata:
Quā eam? Sedem dn̄i Audiuimꝰ i
effrata: Inuenimꝰ eā in campis
saltuum Ibi audiuit. ibi iuenit An
alibi audiuit ⁊ alibi inuenit? Quera
mus ḡ q̇d sit effrata vbi audiuit. ita
queramus quid sit in campis saltu
um vbi inuenit: Effrata v̂bum he-
breum interp̄tatur latine speculum
sicut tradiderūt q̇ v̂ba hebrea scrip-
turis posita in aliam linguā trāstu
lerunt vt ad nos ꝑueniret intellectꝰ
Nam ex hebrea trāstulerūt in gre-
cam. ex greca translati sunt nobis i
latinam: Fuerūt em̄ qui vigilarēt in
scripturis. Si ergo effrata speculū
illa domus que inuenta est in cam-
pis saltuum in speculo audita est:
Speculum ymaginem habet. om-
nis ꝓphecia ymago futurorum Do
mus ergo dei futura. in ymagine ꝓ
phecie predicata est: Audiuimꝰ em̄
illam in speculo id est audiuimus in
effrata. inuenimꝰ in cāpis saltuum:
Qui sunt campi saltuum? Campi sil
uarum Nō em̄ q̄madmodum vulgo
dicitur. saltus ille verbi gratia cen-
turias habens tot. saltus ꝓprie locꝰ
adhuc incultus ⁊ siluester dicitur
Nam ⁊ quidam codices in campis
silue habent Qui ergo erāt cāpi sal-
tuū nisi gentes inculte? Qui erāt cā
pi saltuū nisi vbi adhuc vepres erāt
ydolatrie? Sic tamen quomodo ve
pres ibi erant ydolatrie. ibi inueni-
mus locum domino tabernaculuʒ
deo iacob: Quod audiuimꝰ in effra
ta inuenimꝰ in campis saltuū. q̇d ꝑ-
dicatū est in ymagine iudeis. mani-
festatum est in fide gētiū: Intra
uimꝰ in tabernacl'a eiꝰ: Cuiꝰ: Dn̄i dī
iacob Qui itrāt vt ihabitēt. ipi sunt

178

qui intrantur vt inhabitent? In do-
mũ tuã vt inhabites intras. domũ
dei vt inhabiteris Est em̃ melior do
min⁹. qui cum te ceperit inhitare. be
atũ te facit Nam si tu ab illo nõ iha
bitaberis. miser eris: In sua ptãte
esse voluit ille fili⁹ qui dixit. da m̃ ptẽ
ptimonij que me cõtingit Bene ler
uabatur apud prẽm. ne cũ meretri
cib⁹ dissiparetur Accepit. facta est i
eius potestate. pfect⁹ in regionem
longinquã effudit õnia cũ metrici-
bus. passus ẽ tñ famẽ. recordat⁹ est
patrẽ. reu̓sus est vt pane saturaret?
Ergo intra vt inhabiteris. ⁊ nõ qua
si tuus sis. sed illi⁹ Intrauim⁹ in tab
nacula ei⁹ Adorabim⁹ in loco vbi
steterũt pedes ei⁹ Cui⁹ pedes: Do-
mini an ipsi⁹ dom⁹ dñi: Dom⁹ ei do
mi ẽ vbi dicit q̃ debet adorari Adora
bim⁹ in loco vbi steterũt pedes ei⁹
Preter q̄ domũ suã nõ exaudit de⁹
ad vitam et̃nã Ille em̃ ad domũ dei
ptinet. qui est in caritate compagiã
tus lapidib⁹ viuis: Qui ãt caritatẽ
nõ habuerit. ruinam facit. ⁊ illo ruẽ
te dom⁹ stat: Nemo em̃ imiẽt do-
mui vbi esse q̃si lapis cepit. si ruere
voluerit quasi aliquid domui noce
at Sic em̃ supbierat ⁊ pmus ppl̃s
iudeoꝝ dicens. neq̃ em̃ fraudatur⁹
est de⁹ prẽm abrahã cui pmisit tãta
de semiẽ ei⁹. ⁊ faciebãt omnia mala
tq̃ securi de pollicitatiõe dei. quod
nõ p illorum meritis qui scelera fa-
ciebãt. sed pro meritis abrahe pcẽt
eis. ⁊ qualescumq̃ malos filios a-
brahe congregaẽt in domum suam
ad vitam eternam: Sed quid iohã
nes: Generatio inquit viperarum:
Quando ad illum venerunt ipsi filij
abrahe vt baptizarentur in aqua pe
nitentie. non eis dixit generatio a-
brahe sed viperarum Tales em̃ erãt
quales quos imitabãtur. nõ filij a-
brahe. sed filij amorrei. chananei. ger
gesei. iebusei. ⁊ oim̃ q̃ offenderũt de
um. ipsorum filij erant. quia ipsoruz
facta sectabãtur Gnãtio viperaruz
q̃s oñdit vobis fugere a vẽtura irã:
Facite ergo fructũ dignũ penitẽtie
⁊ ne dixeritis. patrem habem⁹ abra
ham Potẽs est em̃ de⁹ de lapidib⁹
istis suscitare filios abrahe. Nescio
quos lapides tũc iudei i campis sal
tuũ. vñ iuscitati sunt filij abrahe: Fi
lij em̃ magis qui fidem imitati sẽ. q̄
qui de carne nati sunt: Nemo ergo
minetur domui dei. quasi dicatur.
subtraho me. ⁊ ruet domus: Bonũ
est em̃ illi. vt coedificetur ⁊ habeat
caritatem Nam si ipse ruerit. stabit
domus Itaq̃ fratres in hijs est do
mus dei. quos predestinauit ⁊ pre-
sciuit pseueraturos. De illis dictuz
est. vbi steterunt pedes eius. Etem̃
qui non perseuerant. non stant pe-
des eorum in eis. Non sunt ergo ip
si ecclesia. non ipsi pertinent ad illõ
modo tabernaculum tunc domum.
Sed vbi steterũt pedes eius: Qm̃
habũdauit iniquitas. refrigescit ca-
ritas multorum. In hijs in quibus
caritas refrigescit nõ stant pedes e
ius Sed quid secutus est: Qui aũt
pseuerauerit vsq̃ in finem. hic salu⁹
erit Ecce in quibus steterũt pedes
eius. in eo loco adora. id est de tali-
bus esto in quibus steterunt pedes
domini. Si autẽ de ipsa domo intel
ligere volueris. vbi steterũt pedes
eius domus. pedes tui in xp̃o stent
Tunc autem stabunt pedes. si per-
seueraueris in xpristo Quid em̃ di-
citur de dyabolo: Ille homicida eãt
ab inicio. ⁊ in veritate non stetit:
Dyaboli ergo pedes non steterunt
Itẽ de supbis q̃d dicit: Nõ veiat m̃

pes ſupbie. ⁊ man⁹ peccoꝝ nō mo=
ueāt me: Ibi ceciderūt qui opātur
iniqtatem. expulſi ſunt nec potuerīt
ſtare: Ergo dom⁹ dei. cuius pedes
ſtant Vn̄ ille gaudēs iohēs q̇d ait:
Qui hēt ſpōſam ſpōſus ē. amic⁹ aūt
ſpōſi ſtat ⁊ audit eū Si nō ſtat. non
audit eū: Et gaudio gaudet ꝓpt vo
cem ſpōſi: Merito ſtat. q̇a ꝓpt vo
cem ſpōſi gaudet. Nam ſi ꝓpt vocē
ſuā gauderet. caderet: Iam videtis
q̄ q̄re ceciderūt. q̇ ad vocē ſuā gau=
dent: Amicus āt ille ſpōſi dicebat. h̄
eſt qui baptizat Quidā dicunt. nos
baptizam⁹. ad vocē ſuā ſtare gauiſi
nō potuerūt. ⁊ nō ꝑtinēt ad iſtā do
mū de q̄ dicitur. vbi ſteterūt pedes
eius: Exurge dn̄e in reqem tuam
Dn̄o dormienti dicit exurge: Iam
noſtis q̇s dormiuit. ⁊ q̇s ſurrexit.
Ipſe em̄ quodā loco dicit ī pſalmo.
dormiui cōturbatus. Bene illi dici²
exurge in reqem tuam Iam nō con
turbaberis. q̇a xp̄s ſurgēs a mortu
is iam nō moritur. ⁊ mors ei vltra
nō dn̄abitur Ipſius eſt vox in alio
pſalmo. ego dormiui ⁊ ſompnū ce=
pi ⁊ exurrexi qm̄ dn̄s ſuſcepit me:
Ipſe dormiuit. ipſi dicitur. exurge
dn̄e in reqem tuam Tu ⁊ archa ſci
ficatiōis tue. id eſt exurge. vt exur=
gat ⁊ archa ſanctificatiōis tue quā
ſanctificaſti Ipſe caput noſtꝝ. ar=
cha eius eccl'a eius. Surrexit prior.
ſurgat ⁊ eccl'a Nō āt audēt ſibi re=
ſurrectionem corpus ꝓmittere. niſi
prior exurgeret caput: Exurge dn̄e
in requiem tuam tu ⁊ archa ſanctifi
cationis tue: Et corpus xp̄iſti q̄d
ex maria natum eſt. intellectum eſt
a quibuſdam archa ſanctificatiōis.
vt hoc diceret exurge domiē in reqē
tuam tu ⁊ archa ſanctificatiōis tue.
cum corpore exurge. vt palpent qui
nō credebāt Exurge dn̄e ī reqem tu
am. tu ⁊ archa ſanctificatiōis tue
Sacerdotes tui induātur iuſtici
am ⁊ ſancti tui letētur. Te exurgēte
a mortuis ⁊ eūte ad prēm. regale il
lud ſacerdotiū induatur fide. q̇a iuſ
tus ex fide viuit. ⁊ accepto pignore
ſpūs ſancti. letentur mēbra ſpe re=
ſurrectiōis que preceſſit in capite:
Eis em̄ apl's dicit. ſpe gaudētes:
Propter dauid ſeruū tuum. nō a
uertas faciem xp̄i tui. Hoc deo pri
dictū eſt. ꝓpt dauid ſeruū tuū nō a=
uertas faciē xp̄i tui: Crucifixus eſt
dn̄s in iudea. crucifixus a iudeis. ab
ipſis turbatus dormiuit Inter quo
rum ſeuiētium man⁹ dormiuit. ad
eos iudicādos ſurrexit. ⁊ dicit quo
dam loco. exſuſcita me ⁊ reddā illis
⁊ reddidit ⁊ redditurus eſt Nā q̄ꝫta
poſtea iudei paſſi ſunt occiſo domi
no norūt ⁊ ipſi. de ipſa ciuitate vbi
illū occiderīt oēs expulſi ſunt: Quid
ergo: Eciā oīs de ſtirpe dauid pe=
rierūt. ⁊ de tribu iuda: Nō. Nam
crediderūt inde aliq ⁊ mlta milia hoīꝫ
crediderūt inde. ⁊ hoc iam poſt re=
ſurrectionem dn̄i: Seuierūt vt cru
cifigerēt. ⁊ poſtea ceperūt videͤ fie
ri miracula in noīe crucifixi. ⁊ plus
cōtremuerūt tātū poſſe ei⁹ nomen
qui quaſi inter man⁹ eoꝝ nichil po
terat. ⁊ compuncti corde iam credē
tes diuinitatem occultam fuiſſe in il
lo quem ceteris ſimilem hominibus
putauerunt. ⁊ cōſiliū petētes ab a=
poſtolis audierunt. agite penitenci
am. ⁊ baptizetur vnuſquiſqꝫ veſtrū
ī noīe dn̄i nr̄i ihū xp̄i: Ergo q̇a ad iu
dicādos eos a q̇b⁹ crucifix⁹ ē ſurrex
it xp̄s. ⁊ auertit faciē ſuā a iudeis et
cōuertit ad gētes. tn̄ rogat² de⁹ ꝓpt
reliqas iſrahel. ⁊ dicitur ei. ꝓpt da=
uid ſeruū tuū nō aūtas faciē xp̄i tui

Si palea dãpnata est. frumẽta colligũtur. reliq̄ salue fiãt sicut dicit ysayas. ⁊ plane facte sunt reliq̄ salue: Inde erãt duodecim apostoli. inde plus q̄ quingẽti frẽs. q̄bus se domin⁹ demõstrauit post resurrectionẽ. inde tot milia baptizata. q̄ precia rerũ suaꝝ añ pedes apl'oꝝ poẽbant: Ergo impletũ est qd̄ ħ rogat⁹ est deus. ꝑpt̄ dauid seruũ tuũ nõ auertas faciem xp̄i tui: Iurauit dñs dauid in veritate ⁊ nõ penitebit eum: Quid est iurauit? Promissum ꝑ seipm̄ firmauit Quid est nõ penitebit eũ? Nõ mutauit Nõ em̄ dolorẽ penitẽtie patitur de⁹. aut in aliq̊ fallit̃. vt velit corrigere in quo errauit. sed quõ hoiẽm cũ penitet mutare vult qd̄ fecit. sic vbi audis q̄a penitet deũ mutationẽ ip̄am spera. Aliter illam fecit q̄uis noie pẽitẽtie appellet. aliter tu. Tu em̄ facis q̄a erraueras. ille ãt facit q̄a vindicat. aut q̄a liberat. Mutauit regnũ saul cũ pẽiteret eũ sicut dictũ ẽ. ⁊ in eoip̄o loco vbi scꝑtura dicit penituit eũ. ibi paulo post dicitur. nõ em̄ sic est vt homo vt peniteat eũ. Cũ ergo mutat op̄a sua ꝑ incõmutabile cõsiliũ suũ: ꝓpter ip̄ãz nõ cõsilij sed op̄is mutationẽ penitere d̄r̃. Hoc ãt sic ꝓmisit vt nõ mutaret. quõ dicitur ⁊ illud. iurauit domin⁹ ⁊ nõ pẽitebit eũ tu es sacerdos ineternũ scd̄m ordinẽ melchisedech sic ⁊ ħ q̄a ita ꝓmissum ẽ vt nõ mutaret̃. q̄a necessario futuꝝ erat ⁊ permãsuꝝ dix̃t: Iurauit dñs dauid i veritate ⁊ nõ penitebit eũ: Ex fructu vẽtris tui ponaz sup̱ sedẽ tuam: Poterat dicere ex fructu femoris tui: Quare ex fructu ventris voluit dicere? Et illud quidem si dicẽt verũ dicẽt: Sz significãtius dicẽ voluit ex fructu vẽtris. q̄a de feminã nat⁹ est xp̄s. quo vir nõ accessit: Quid g̊? Iurauit dñs dauid veritatẽ. ex fructũ vẽtris tui ponã sup̱ sedem tuã Si custodierint filij tui testamẽtũ meũ ⁊ testiõnia mea hec q̄ docebo illos. ⁊ filij eoꝝ sedebũt vsq̄ ineternuz sup̱ sedem tuam. Si filij tui custodierint. ⁊ filij eoꝝ sedebũt in eternum. meritum filijs parẽtes faciũt Quid si filij ip̄si⁹ custodierint. ⁊ filij eoꝝ n̄ custodierint? Quare ad meritũ patrũ ꝓmittitur beatitudo filiorum? Quid em̄ ait? Si custodierint filij tui. ⁊ filij eoꝝ sedebũt in eternũ Nõ ait si custodierint filij tui sedebũt sup̱ sedẽ tuã. ⁊ si custodierit filij eorũ ⁊ ip̄si sedebũt sup̱ sedẽ tuã. sed ait. si filij tui custodierit. ⁊ filij eoꝝ sedebũt sup̱ sedẽ tuã. nisi q̄a filios hic voluit intelligi fruct⁹ ip̄oꝝ: Si filij tui inq̄t custodierint legem meã. ⁊ mãdata mea hec que docebo eos seruauerit filij tui. ⁊ filij eoꝝ sedebũt sup̱ sedem tuam. id est. hic erit fruct⁹ eoꝝ vt sedeãt sup̱ sedẽ tuã Nõ em̄ frẽs oẽs qui laboram⁹ in xp̄o. om̄s qui cõtremiscim⁹ v̄ba ip̄sius. qui quõcũq̄ conamur facere volũtatem ip̄sius. et ĩgemiscim⁹ petẽtes vt adiuuet nos quo impleamus quod iubet. nũq̄d iam sedem⁹ in illis sedib⁹ beatitudinis q̄ nobis ꝓmittũtur? Nõ. sz mãdata tenẽtes sp̄amus hoc futurum ip̄sa spes tñ̄ in filijs dicta est. q̄a hominis in hac vita viuẽtis spes filij sũt. fructus filij sunt. ꝓptẽa ⁊ homines excusantes auariciã suã. dicunt se filijs suis seruaẽ qd̄ seruãt. ⁊ nolẽtes daẽ īopi pietatꝫ noie se excusant. q̄a filij eoꝝ spes eoꝝ sũt. Oẽs hoiẽs em̄ q̄ scd̄z ħ sclm̄ viuũt. spẽ suã dicũt. filios gnãre ⁊ reliq̄re Ideo noie filiorũ

spem ipam posuit ꝛ ait: Si custodi
erint filij tui testamētū meū ꝛ testi-
monia mea hec q̄ docebo illos. ꝛ fi-
lij eoꝝ sedebūt in etnū sup sedē tuā.
id est tales fruct⁹ hēbūt vt spes eos
nō fallat. vt illuc veniāt quo sperant
se vēturos Nō ergo tm̄ prēs sunt
hoiēs spei future: Cū āt adepti fue
rint qđ sperāt. filij sunt. q̄a illud qđ
adipiscūtur pepērūt ꝛ gnāuerūt in
opib⁹ bōis. ꝛ h̄ illis seruatur in pos
terum. q̄a ꝛ ipsa posteritas in filijs
appellari solet Aut si filios ipōs ho
miēs accipis. intellige ꝛ de ipsis dic
tū. si custodierint testamētū meum
ꝛ testiōnia mea hec q̄ docebo illos:
vt iste sit sensus. si custodierint filij
tui testamētū meū ꝛ testimonia me
a hec q̄ docebo eos. ꝛ filij eoꝝ. id est
si custodierit. vt hic sbdistiguas. et
deinde inferas. sedebūt in etnū sup
sedem tuā. id est ꝛ filij tui ꝛ filij eoꝝ.
s3 oēs si custodierit. Quid g̊: Si nō
custodierit perijt pmissio dei: Non
sed ideo dictū ē ꝛ ideo pmissum est.
q̄a predicauit de⁹ Quid nisi creditu
ros: Sed ne aliq̄s q̄si minaret̄ pro
missis dei. ꝛ in ptāte sua vellet ponē
qđ pmisit de⁹ vt implēt̄. ideo ꝛ iura
uit dixit. in quo ōndit q̄a sine dubio
ventuꝝ ē: Quō g̊ posuit ibi si custo-
dierint. ne iā glorieris de pmissis et
dimittas te nō custodire. tūc eris fi
li⁹ dauid si custodieris. si āt nō. non
eris fili⁹ dauid: Filijs dauid pmisit
de⁹. noli dicē fili⁹ sum dauid si dege
neras Si iudei illud nō dicūt q̄ de ip
sa stirpe nati sunt. ymmo dicūt illud
s3 delirāt. Apte em̄ dn̄s ait. si filij a-
brahe estis fcā abrahe facite Ideo illos
negauit filios q̄a fcā nō faciebāt. nō
quō nos dicim⁹ filios dauid de cui⁹
stirpe nō sum⁹ scdm̄ carnē. restat vt

filij nō sim⁹ nisi imitādo fidē. nisi co
lēdo deū sicut ille coluit: Si g̊ tibi p
stirpē nō speras. p facta nō vis asse
qui. quō in te cōplebit̄. q̄a sedebis su
p sedē dauid: Et si nō in te cōplebit̄.
putas q̄a nō cōplebitur: Et quō inue
nit eā in cāpis saltuū. ꝛ quō steterūt
pedes ei⁹: Qualiscūq3 g̊ fueris. illa
dom⁹ stabit: Qm̄ elegit dn̄s syon
pelegit eā inhabitationē sibi Syon
ipsa ē eccl'a. ipa ē ꝛ illa ihrl'm. ad cui⁹
pacem currim⁹. q̄ nō in āgelis sed i
nobis pegriātur. q̄ ex pte melioē ex
pectat ptē rediturā. vn̄ nobis lrē ve
nerūt q̄ cotidie recitātur. ipa ciuitas
ipa ē syō quā elegit deus: Hec req
es mea in secula scloꝝ. Ia dei vba st
req̄es mea. ibi req̄esco: Quātū nos
amat de⁹ frēs. vt q̄a nos req̄escim⁹.
se dicat req̄escē Nō em̄ ipe aliqn̄ tur
batur vt sic req̄escat. sed ibi se dicit
req̄escē. q̄a nos in illo req̄ē habem⁹
Hic habitabo qm̄ pelegit eam. Vi
duā ei⁹ bn̄dicēs bn̄dicā. ꝛ paupes e⁹
saturabo pāib⁹: Ois aīa q̄ intelligit
se desertam ōni auxilio nisi soli⁹ dei.
vidua est. Quō em̄ apl's describit vi
duam: Que āt vere vidua ē ꝛ desola
ta. spauit in dn̄m. Agebat āt de istis
viduis q̄s oēs dicim⁹ in eccl'a: Dixe
rat aūt. q̄ in delicijs agit viuēs mor
tua est. ꝛ nō illā numerauit inter vi
duas. Describēs āt viduas ꝛ scās qđ
ait: Que āt vere vidua est ꝛ desola-
ta. sperauit in domiō. ꝛ psistit in p-
cibus ꝛ obsecratiōib⁹ nocte ac die.
Ibi subiecit: Que autem in delicijs
agit. viuens mortua est Vnde ergo
vidua: Quia nō habet auxilium ali
unde nisi solius dei. Ille que habent
viros quasi superbiunt de auxilio
virorum Deserte videntur vidue. et
robustius est auxiliu3 earum Ergo

tota eccl'a vna vidua est . siue in vi-
ris siue in feminis siue in cōiugatis
siue in maritatis femīs siue in ado-
lescentibꝰ siue in senibus siue in v̂gi
nibꝰ. ōnis eccl'a vna vidua est deser
ta in h̄ sc'lo . si sentit illud . si nouit vi
duitatē suā. tūc em̄ auxiliū p̄sto ē illi
Nōne agnoscitꝫ istā viduā in euāge
lio frēs mei. cū dicēt dn̄s optē sem-
per orare ⁊ nō deficere: Erat q̇dam
iudex in ciuitate dixit. qui nec deum
timebat nec homiēs reuerebatur .
⁊ interpellabat eum quedā vidua co
tidie dicēs. vindica me de aduersari
o meo. ⁊ interpellādo cotidie vidua
fregit illum . Ait em̄ ip̄e iudex apud
se. qui nec deū timebat nec homiēs
reuerebatur. ⁊ si deū nō timeo nec
hoiēs erubesco. vel ꝓpt̄ tediū quod
michi facit ista vidua vindicabo eā :
Si audiuit iudex malus viduā ne te
diū patētur. deꝰ nō audit eccl'aꝫ quā
hortatur vt dep̄cetur: Item paupe
res eius saturabo pāibꝰ Quid ē fra
tres: Simus paupes ⁊ tūc satura-
bimur Multi p̄sumētes de seculo ⁊
supbi xp̄istiani sunt. adorāt xp̄m ꝫ
nō saturātur. saturati em̄ sunt. ⁊ ha
būdāt in supbia sua. De talibus dici
tur . obprobrium eis qui habūdant
⁊ despectio supbis Isti habundant
⁊ ideo manducant. sed nō saturātur
Et q̇d de illis dictū est in psalmo:
Mādducauerūt ⁊ adorauerūt om̄s
diuites terre: Adorāt xp̄m venerātᷣ
xp̄m. supplicāt xp̄o. sed nō saturantᷣ
sapiētia ⁊ iusticia ipsiꝰ Quare: Qr̄ n̄
sunt paupes Paupes āt id est hūi-
les corde. q̄to plus esuriūt. tāto plꝰ
māducāt: Tāto aūt plus esuriūt. q̄
to a seculo inanes sunt: Quis plenꝰ
est: q̇cq̇d illi daturus es respuit quia
plenꝰ est: Da michi esuriētē. da m̄ de
q̇bꝰ dc̄m̄ ē. beati q̇ esuriūt ⁊ sitiūt iu-
ticiā qm̄ ipi saturabūtᷣ. ⁊ er̄t hij pau
pes de q̇bꝰ mō dicit . ⁊ paupes eius
saturabo pāibꝰ. q̇a ⁊ in ip̄o psalmo
vbi dictū ē. māducauerūt ⁊ adoraue
rūt oēs diuites terre. dictū est illic ⁊
de paupibꝰ ⁊ ꝓrsus eo modo quo ⁊
in isto psalmo. edēt paupes ⁊ satuā
būtur. ⁊ laudabūt dn̄m q̇ req̇rūt eū:
Vbi dictū ē māducauerūt ⁊ adoraue
rūt oēs diuites terre . ibi dictū est e
dent paupes ⁊ saturabūtᷣ Quaȓ qn̄
diuites dicti sunt adorasse . saturati
nō dicti sunt. qn̄ āt paupes dicti sīt sa
turati dicti sunt: Et vn̄ saturati: Hᷓ
saturitas frēs q̄lis est: Deus ip̄e est
panis. vt lac fieret descēdit ad terrā
⁊ ait suis. ego sum panis viuꝰ qui d̄
celo descēdi . Id̄o illic i p̄sᵒ edēt pau
pes ⁊ satuabūᷣ. De q̊ saturabuntur:
Audi q̇d sequitᷣ Et laudabūt dn̄m q̇
requirūt eum: Estote ergo paupe-
res. estote in membris illius vidue.
non sit auxilium vestrum nisi ī vno
deo : Pecunia nichil est . non inde
auxilium habebitis Multi ꝓpt̄ pe-
cuniam precipitati sunt . multi ꝓpt̄
pecuniam perierūt . multi ꝓpt̄ mul
tam pecuniam quesiti sunt ā rapto
ribus : Tuti essent si non haberent
quare quererentur : Multi de ami
cis potentioribus presumpserunt.
ceciderunt illi de quibus presumpse
runt. ⁊ inuoluerunt eos qui de se p̄
sumpserunt : Respicite exempla ge
neris humani Quid magnuꝫ est q̇d
vobis dicitur : Non solum de hijs
scripturis ea loquimur . legite ea in
orbe terrarum. attendite non presu
mere de pecunia . de amico homiē .
de honore ⁊ iactātia seculi Tolle ista
oia. sꝫ habes illa Age deo grās si cō
tempnis illa. si āt inflaris inde . noli

attendere qn̄ eris preda hoim̄. iam
dyabolo preda es. Si aūt de hijs re-
bus nō ꝑsumpseris. eris in mēbris
illius vidue q̄ ē eccl'a. de q̄ dictū est. vi
duā eiꝰ bn̄dicēs bn̄dicā. eris ⁊ pauꝑ
de q̄libꝰ dcm̄ ē. ⁊ pauꝑes eiꝰ satura-
bo panibꝰ: Aliqn̄ aūt qd̄ nō est ꝑter-
mittēdū dicē. inuēis pauꝑem suꝑbū
⁊ diuitem hūilem. cotidie patim' ta
les: Audis pauꝑem qn̄ gemētem sb̄
diuite. ⁊ qn̄ potētior ꝑmit diues. tē
illū hūilem vides. aliqn̄ nec tūc. sȝ et
tūc suꝑbum: Unde vides qd̄ eēt. si a
liqd̄ habēt. Ergo pauꝑ dei in animo
est nō in scl'o Procedit aliqn̄ homo
hn̄s plenā domū. vberes terras. mł'
ta ꝑdia. multū auri ⁊ argenti. nouit
q̇a in ipsis nō ē ꝑsumēdū. hūiliat se
deo facit inde bene. ita cor ipsiꝰ eri-
gitur ad deū. vt nouerit q̇a nō soluȝ
nichil illi ꝓsunt diuitie ipse. sȝ ⁊ im-
pediūt pedes ipsiꝰ nisi ille regat ⁊ il-
le subueniat. ⁊ numerat' inter pau-
ꝑes q̇ saturātur pāibus. iuenis aliuȝ
mendicū inflatū. aut iō nō inflatū.
q̇a nichil hēt. q̄rētem tn̄ vnde inflet':
Nō attendit deꝰ facultatem sed cu-
piditatem. ⁊ iudicat eū scdm̄ cupidi
tatem qua inhiat rebus tꝑalibus.
nō scdm̄ facultatem quā nō ei conti
git adipisci: Unde em̄ de diuitibꝰ di
cit ap'ls Diuitibus huiꝰ seculi preci
pe nō suꝑbe sape. neq; sperare in in
certo diuitiaꝝ. sed in deo viuo. q̇ no
bis prestat ōnia habūdanter ad fru
endū: Quid ergo faciūt de diuicijs
suis: Sequitur ⁊ dicit. diuites sint ī
opibus bonis. facile tribuāt coicēt
Et vide quia hic pauperes sunt. the
saurizent inquit sibi fundamētū bo-
num in futurum. vt apprehendant
veram vitam: Cum apprehenderit
tunc erunt diuites. quādo autē non
eam adhuc hn̄t. nouerint se pauꝑes
Ita fit vt oms̄ hūiles sancto corde
⁊ in caritate germana constitutos.
Quicq̇d habuerint in hoc seculo. in
inter pauꝑes suos numeret deus.
quos saturat panibus: Sacerdo
tes eius induam salutari ⁊ sancti eꝰ
exultatiōe exultabūt: Jam in fine
psalmi sumus paululū aduertat ca
ritas vestra Sacerdotes eius indu
am salutari ⁊ sancti eiꝰ exultatione
exultabūt: Quis est salutaris nos-
ter nisi xp̄istus noster: Quid est er
go. sacerdotes eius induam saluta
ri: Quotquot in xp̄o baptizati estȝ.
xp̄m induistis Et sancti eius exulta
tione exultabūt: Un̄ exultabūt exul
tatione: Quia induti sunt salutari:
Nō in se em̄ lux facti sunt. sed in do
miō nam erant ante tenebre. ⁊ ideo
subiecit: Ubi suscitabo cornu da
uid. vt de xp̄o presumat'. ip̄e erit al-
titudo dauid: Cornu em̄ significat
altitudinem Et qualem altitudinē:
Nō carnalem Ideo ōnia ossa carne
inuoluta sunt: cornu excedit carneȝ
Altitudo spūalis cornu est Que aūt
altitudo spūalis nisi de xp̄o ꝑsumē.
nō dicē. ego facio ego baptizo. sed h̄
est q̇ baptizat: Ibi est cornu dauid.
Ut noueritis q̇a ibi est cornu dauid
attēde qd̄ seq̄tur: Paraui lucernā
xp̄o meo: Que ē lucerna. iā nostis
dn̄i v̄ba de iohē Ille erat lucerna ar
dēs ⁊ lucēs Et qd̄ ait iohēs: Hic ē q̇
baptizat In h̄ ḡ exultabūt sci. in h̄ ex
ultabūt sacerdotes. q̇a ōne qd̄ ipoꝝ
bonū est. nō ē ipoꝝ sȝ illiꝰ. ⁊ ille quia
hēt potestatē baptizādi Securus ḡ
accedit ad tēplū eiꝰ omnis q̇ accipit
baptismū. quia nō hoīs sȝ illiꝰ ē in q̊
excitatū est cornu dauid: up ipȝ
aūt efflorebit scifica° mea Sup quē:

Sup xp̄m meū Cristo em̄ meo. cuȝ dicit. vox est patris q̇ dicit. viduam eius benedicēs benedicā. ⁊ paupes eius saturabo pāibus Sacerdotes eius induam salutari ⁊ sancti eius exultatiōe exultabūt: Qui dicit ibi suscitabo cornu dauid de⁹ est. ipe dicit paui lucernam xp̄o meo. quia et xp̄s noster est ⁊ xp̄s patris. Crist⁹ noster est cū saluat nos ⁊ regit nos quomodo ⁊ dn̄s noster est. fili⁹ aūt patris. xp̄s āt ⁊ noster ⁊ patris. Nā si p̄ris xp̄s nō eēt. nō dicētur supi⁹ ꝓpt dauid seruū tuū ne auertas faciem xp̄i tui Sup ip̄m āt florebit scificatio mea Sup xp̄m floret. neō hominū sibi illā assumat q̇a ipse sanctificat. alioq̇n nō erit vex. sup ip̄m āt florebit sanctificatio mea Glīa sanctificatiōis florebit Sanctificatio g̊ xp̄i in ip̄o xp̄risto. ptās sanctificationis dei in xp̄risto Florebit enim qꝫ dixit. ad glām vult ꝑtinē Vn̄ em̄ florent arboēs. tūc pulchre sunt. Ergo sanctificatio in baptismo Vn̄ floret ⁊ claret: Vn̄ cessit mūd⁹ huic pulchritudini. quia in xp̄risto floret: Nam pone illam in hōis potestate. quō floret. quando omnis caro fenum. ⁊ omnis claritas carnis vt flos feni:

❡ Expl̄ p̄s cētesim⁹ tricesim⁹ p̄m⁹: Jncipit p̄s cētesim⁹ tricesim⁹ secūdus:

PSalmus breuis est ⁊ valde notus. sed valde est nominatus: Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocūdū habitare frēs in vnū: Jta son⁹ iste dulcis ē. vt ⁊ qui psalteriū nesciūt ip̄m v̊sum cantent Tam dulcis est q̄ꝫ dulcis est caritas: q̄ facit frēs habitare in vnum: Et hoc quidem frēs nō indiget interpretatione aut expositione. q̄ꝫ bonum ⁊ q̄ꝫ iocūdū sit habitare in vnū: sȝ ea q̄ sequūt᷑ hn̄t aliq̇d q̇d pulsantib⁹ apiatur. Verūptamē vt ab isto v̊su descēdat nobis intellectus vniūse texture psalmi. h̊ p̄mū etiā atqꝫ etiā cōsiderem⁹ vtx̄ de ōnibus xp̄ianis dictū sit. q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocūdū sit habitare frēs in vnū. an aliqui sint certi atqꝫ ꝑfecti qui habitāt in vnum. nec ad oēs ꝑtineat ista benedictio sed ad quosdam. a quibus tn̄ descendat ad ceteros: Jsta em̄ v̊ba psalterij. iste dulcis sonus. ista suauis melodia tam in cātico q̄ꝫ intellectu eciam monasteria peperit. Ad hūc sonum excitati sunt frēs. q̇ habitare in vnū cōcupierūt Jste versus fuit tuba ip̄ox. sonuit ꝑ orbem terrax. ⁊ qui diuisi erāt cōgregati sunt Clamor dei clamor sp̄ūs sancti. clamor ꝓpheticus nō audiebatur in iudea. ⁊ auditus est in orbe terrarum Aduersus istum sonū surdi erāt int quos cantabatur. ⁊ aptis auribus inuenti sunt de quibus dictum est. q̇bus non est nunciatum de eo videbunt. ⁊ qui nō audierunt intelligent Verumptamen dilectissimi si consideremus de illo pariete circūcisiōis prius nata est ista benedictio: Nō em̄ omnes iudei perierūt Et vnde apostoli filij ꝓphāx. filij excussox sicȝ iam sciētib⁹ loq̇mur: Vn̄ illi quingēti qui dn̄m post resurrectioēm viderūt. q̇d cōmemorat apl̄s paul⁹: Vn̄ illi cētum viginti. qui simul erant in vno loco post resurrectionē dn̄i et ascensionem in celum. quib⁹ in vno loco cōstitutis supuenit sp̄ūs sanctus die penthecostes missus de celo. sic missus sicut ꝓmissus: Om̄s inde erāt. ⁊ ipsi primo habitauerūt in vnuȝ. qui omnia que habebāt vēdiderūt. rex qꝫ suax precia ad pedes apostolox posuerūt sicȝ in acti

bus aplo⁊ legitur. ⁊ distribuebatur
vnicuiq; sicut cuiq; opus erat. ⁊ nēo
dicebat aliqd ꝓpriū sed erāt illis oīa
cōmunia Et qd est in vnū? Et erat ill'
inqt anima vna ⁊ cor vnū in deuz.
Ergo ipsi ꝓus audierūt. ecce q̄ bo-
nū ⁊ q̄ iocundum habitare frēs in
vnū Primi audierūt. sed nō soli au-
dierūt. Nō em̄ vsq; ad illos ista di-
lectio ⁊ vnitas fratrū venit. venit eti
⁊ ad posteros ista caritas exultati
o ⁊ votū deo. Vouētur em̄ aliqd dō
⁊ dictum est vouete ⁊ reddite domi
no deo vestro Melius est āt nō vo
uere ⁊ reddē. q̄ vouere ⁊ nō reddē:
Sed dēt esse ipiger anim⁹ vt ⁊ voue
at ⁊ reddat. ne cū se min⁹ ydoneum
putat ad reddēdū. piger sit ad vouē
dū. Plane nūq; reddet. si de suo se
putauerit redditu⁊: Ex voce huius
psalmi appellati sunt ⁊ monachi. ne
quis vobis ð isto nomīe insultet ca
tholicis. qn̄ vos recte hereticis de
circūcelliōib⁹ insultare ceperitis. vt
erubescēdo saluētur. illi vobis īsul-
tāt de monachis. Primo si cōpādi
sunt vos videte. si verbis nostris o
pus est. iam laboratis. nō opus est
nisi vt ammoneas vnūq̄q; vt attē
dat. solū attēdat ⁊ cōparet. Quid o
pus est vt verbis nostris cōpētur e
briosi cū sobriis. precipites cū cōsi-
deratis. furētes cū simplicib⁹. vagā
tes cū cōgregatis? Sed tamen dice
re consuerunt: Quid sibi vult nomē
monachorum? Quāto meli⁹ dicim⁹
nos. quid sibi vult nomen cercillio-
num? Sed non inquit vocantur cer
cilliones. forte corrupto sono nōis
eos appellam⁹: Dicturi sunt nobis
integrum nomen ipsorum. forte cir
cumcelliones vocantur non cercil-
liones: Plane si hoc vocantur ex-
ponant quid sint: Nam circumcelli
ones dicti sunt. q2 circumcellas va-
gantur: Solent em̄ ire hac illac nus
q̄ hn̄tes sedes. ⁊ facere que nostis.
⁊ que illi norūt velint nolint: Verūp
tamen karissimi sunt ⁊ qui mona-
chi falsi sunt. ⁊ nos nouimus tales.
sed nō perit fraternitas pia ꝓpter e
os qui ꝓfitentur quod nō sunt: Tā
sunt em̄ monachi falsi. q̄ ⁊ clerici fal
si ⁊ fideles falsi: Omnia ista tria ge-
nera frēs mei que aliqn̄ vobis com
mēdauim⁹ ⁊ vt puto nō semel. hn̄t
bonos suos. habent malos suos:
De tribus em̄ ipsis generibus dcm̄
est: Duo in agro. vnus assumetur ⁊
vnus relinquetur. ⁊ duo in lecto. v-
nus assumetur ⁊ vnus relinquetur.
⁊ due in molendino. vna assumetur
⁊ vna relinquetur: In agro sunt qui
gubernant ecclesiam. vn̄ dicit apls:
Videte si nō in agro erat: Ego plan
taui. appollo rigauit. sed deus icre-
mentum dedit In lecto aūt eos in-
telligi voluit. qui amauerūt qetem.
Per lectum em̄ quietem voluit in-
telligi. nō se miscētes turbis non tu
multu generis humani i ocio seruiē
tes deo. ⁊ inde tamen vnus assume?
⁊ vnus relinquetur Sūt ibi ꝓbi. et
sunt ibi reprobi. Ne expauescatis
quando ibi inueniuntur reprobi. nā
⁊ latent quidam qui non inueniant?
nisi in finem: Due in molendino ex
nomine generis feminini appella-
uit. plebes enim intelligi voluit:
Quare in molendino? Quia in isto
mundo versantur. vbi molendinuz
intelligitur. quia sic vertitur mūd⁹
iste quomodo mola. Ve em̄ quos
conterit: Sic em̄ ibi versantur fide
les boni. vt vna ex eis consumatur.
altera assumatur: Quasdam em̄ ac
tiones mūdi faciūt dilectores seculi
fraudatoēs simulatoēs. Alij autem

sic ibi sunt quod ait apl's. vt q̄ vtũtur hoc mũdo. tāq̄ nō vtētes sint:: Preterit em̄ figura hui⁹ mũdi. volo vos sine sollicitudiē esse Audis q̄ assumetur de molēdino: Certe em̄ multa peccata vidētur ad diuites ptinere. Cum em̄ plus agũt ꝛ pl⁹ āmistrāt ꝛ plus ad eos pēdet res familiaris ampla. difficile est vt nō plura peccā cōtrahāt. Et de illis dcm̄ ē. q̇a facili⁹ est intrare camelũ p foramē acus. q̄ꝫ diuitem in regnũ celoꝝ Et cũ contristati eēnt discipuli p illis de q̇b⁹ iam desp̲abāt. cōsolatus est eos domin⁹ dicēs. q̄ hōib⁹ ipossibilia sunt. deo facilia sunt: Quō āt illud facile facit deus. audi apl'm. si nō negligas qd̄ p̄cepit Precipe inq̇t diuitib⁹ hui⁹ seculi nō sup̲be sapere Juuenis em̄ paup̲em sup̲bientem. diuitē hũilem. xp̄istianũ bene cōsideratũ. q̇a illa ōnia p̄tereũt ꝛ p̄terfluũt. q̇a nichil attulit in hũc mũdum. nichil p̄t de mũdo auferre. cogitātem q̄admodũ diues ille qui ardebat in flamma apud inferos guttam sibi distillari de digito desiderauit ei⁹ q̇ micas de mēsa ei⁹ cōcupierat: Cogitantes ista faciũt qd̄ ait apl's. neq̄ꝫ sp̲are in incerto diuiciaꝝ. sed in deo viuo q̇ prestat nobis ōnia habũdanter ad fruēdũ Diuites sint inq̇t in opibus bōis. fecile tribuāt. cōicēt thezaurizent Et q̇d inde illis lucri? Thezaurizēt sibi fundamētũ bonũ in futuruꝫ vt app̄hēdāt verā vitā Ecce que assumetur de molendino Qualis aũt diues ille erat qui induebatur purpura ꝛ bysso ꝛ epulabatur cotidie splendide. ꝛ iacentem ad ianuam suam paup̲em contempnebat? Reliquetur. quia de molendino vna assumetur ꝛ vna relinquetur Sic dicit ꝛ ezechiel de tribus personis. in q̇bus personis. in quibus non absurde tria hec genera intelligimus: Cum miserit dominus gladium in terra. ꝛ si fuerint in medio eorum noe daniel ꝛ iob. nō liberabũt filios neq̄ꝫ filias. sed ipsi soli salui erũt Jam illi olim liberati sunt. sed in istis trib⁹ nominibus tria genera quedam significauit: Noe significauit rectores ecclesie. quia ipse archam in diluuio gubernauit: Daniel autem vitam quietam elegit i celibatu seruire dō. id est vxorem nō querens. erat vir sanctus in desideriȷs celestib⁹ vitā gerens. temptatus in multis. ꝛ inuentus aurum obrisum: Qm̄ quietus erat. qui ꝛ inter leones securus erat? Ergo in nomine danielis qui etiam vir desideriorum est appellatus. sed vtiq̄ꝫ castorum atq̄ꝫ sanctorum. significātur serui dei. de quibus dicitur. ecce q̄ꝫ bonum ꝛ q̄ꝫ iocũdum habitare frēs in vnum: In nomine iob significatur vna illa de molendino que assumitur. habebat em̄ vxorem. habebat filios. habebat multas diuicias. ꝛ tam multa habebat in isto seculo. vt dyabolus hoc ei obiceret. q̇a nō gratis sꝫ p̲p̲t ea que acceperat colebat deum: Hoc obiecit adūsari⁹ scō viro. ꝛ in tēptatiōib⁹ suis p̲bat⁹ ē q̄ꝫ grat꜒ iob colēt deũ. ꝛ nō p̲p̲t illa q̄ accep̲at. sꝫ p̲pter eũ q̇ dedeāt Amissis itaq̄ꝫ ōnib⁹ repētina afflictiōe ꝛ tēptatione amissa hereditate amissis hēdib⁹. sola cōiuge sibi relicta nō ad cōsolationem sed ad tēptationē. ait qd̄ nostis dñs dedit dñs abstulit sic꜒ dño placuit ita factũ ē. sit nomē dñi bñdcm̄ Impletũ ē i eo qd̄ cotidie cātam⁹. si ꝛ morib⁹ cōsoēm⁹. bñdicā dñꝫ i ōni tp̲e. sp̲ laus e⁹ i ore meo Ergo in ist꜒ tb⁹ nōib⁹ significata st̄ tꝰ gn̄a hoim.

et illis tribus rursus in euãgelio q̃ ꝯ
memorat Quid ẽ dicũt illi . q̇ nobis
de noie moãchoꝝ insultãt: Fortasse
dicturi sunt. nostri nõ vocãtur circũ
cellioẽs . vos illos ita appellatis cõ
tumeliose noie . nã nos eos ita non
vocamus Dicãt q̇d eos vocẽt . ꝛ au
dietis: Agonisticos eos vocant Fa
temur ꝛ nos hoẽsto noie . si ꝛ res ꝯ
ueiret: Sed interim illud videat sci
tas vestra . q̇ nob̃ dicũt oñdite vbi
scriptũ sit nomẽ moãchoꝝ . oñdant
vbi scriptũ sit nomẽ agonisticoꝝ
Sic eos appellam⁹ inq̃ũt ꝓpter ago
nem. certãt eñ ꝛ dicit apl̃s. certamẽ
bonũ certaui. q̇a sunt q̇ certãt aduer
sus dyabolũ ꝛ ꝑualẽt . milites xp̄i a
gonistici appellãtur Vtinam ẽ mili
tes xp̄i eẽnt ꝛ nõ milites dyaboli . a
q̇bus plus timet² deo laudes q̃ fre-
mitus leonis . Hij eciã insultare no
bis audẽt. q̇a frẽs cũ videt homiẽs
deo grãs dicũt: Quid est inquiunt
deo grãs: Ita ne indus es vt nesci-
as q̇d sit deo grãs: Qui dicit d̃o gra
tias. grãs agit deo. Vide si nõ debet
frater deo grãs agere . qñ videt frẽz
suũ Nõ eñ nõ est locus gratulatio
nis quãdo se inuicẽ videt q̇ habitãt i
xp̄o. ꝛ tñ vos deo grãs nr̃m ridetis.
deo laudes v̄r̃m plorãt hoiẽs . Sed
certe redditis rationẽ de noie. quaẽ
appellatis agonisticos . ita fiat vt
appellatis. ita fiat. omnino fauem⁹
Prestet dominus vt illi contra dya
bolum certẽt. ꝛ non cõtra xp̄istuz
cuius ꝑsequuntur ecclesiam. tamen
quia certant. dicetis agonisticos . ꝛ
inuenistis vnde appelletis. quia dix
it apostolus . bonum certamen cer
taui : Quare ergo ꝛ nos non appel
lemus monachos. cum dicit psalm⁹
ecce q̃ bonũ ꝛ q̃ iocũdum habitare
fratres in vnum: Monos eñ vn⁹
dicitur. ꝛ nõ vnus quomodocumq̃
nam ꝛ in turba est vnus . sed vna cũ
multis vnus dici potest . monos ñ
potest id est solus . Monos enim
vnus solus est : Qui ergo sic viuũt
in vnum vt vnum hominem faciãt.
vt sit illis vere quomodo scriptum
est vna anima ꝛ vnum coꝛ . multa
coꝛpoꝛa sed nõ multe anime. multa
coꝛpa sed nõ mlt̃a coꝛda. recte dicit²
monos id ẽ vn⁹ sol⁹ : Vnde ille vn⁹
sanabatur in piscina Respõdeãt no
bis ꝛ exponãt. qui insultãt nomina
monachoꝛum. q̃re ille q̇ inuẽtus est
triginta octo annos habens in ĩfir
mitate. hoc respõdit dño . cum com
mota fuerit aqua nõ habeo qui me
deponat. alius ante me descẽdit:
Descenderat vnus . iam alius non
descendebat Vnus solus sanabatur
vnitatem eccl̃e figurabat: Merito
insultãt nõi vnitatis. qui se ab vnita
te ꝑciderũt . Merito illis displicet
nomen monachoꝛum . quia illi no-
lunt habitare in vnum cum fratri-
bus . sed sequentes donatum xp̄is-
tum dimiserunt . Hec de vno ꝛ de v
no solo audiuit caritas vestra. iam
iocundetur cum psalmo vt sequen-
tia videamus . breuis est . potest a
nobis curri q̃tum dominus sugge
rit : Puto enim ex hijs que dicta sẽt
patere posse q̃ sequũtur. q̃uis nec il
la videantur obscura : Ecce q̃ bonũ
ꝛ q̃ iocũdum habitare fratres in v
nũ: Ostendebat qui dicebat Ecce vi
demus ꝛ nos frẽs ꝛ bñdicim⁹ deũ.
ꝛ oꝛamus vt dicam⁹ ꝛ nos. Ecce cui
rei similes sint. dicit psalm⁹ Sicut
vnguẽtum in capite q̇d descendit in
barbã barbam aarõ . q̇d descẽdit in
oꝛã vestimẽti e⁹ Aaron q̇d erat: Sa
cerdos Quis ẽ sacerdos nisi vnus
sacerdos qui intrauit i sancta scõꝝ:

Quis est sacerdos iste. nisi qui fuit
⁊ victima ⁊ sacerdos. nisi ille q̇ cum
in mūdo nō inueniret mūdū qd̄ of-
ferret seip̄m obtulit: In capite ipsi
us vnguētū. q̇a totus xp̄s cū eccl̄a:
Sed a capite venit vnguētū Caput
nr̄m xp̄s est. crucifixū ⁊ sepultū. re-
suscitatū ascēdit in celū. ⁊ venit sp̄ūs
sanct⁹ a capite Quo: Ad barbam.
Barba significat fortes. barba sig-
nificat iuuenes strēnuos inpigros
alacres. Ideo quādo tales describi
mus. barbatus homo ē dicim⁹ Er-
go illud primū vnguētū descendit ī
ap̄los. descēdit in illos q̇ primos im
petus seculi sustinuerūt Descēdit er
go in illos sp̄ūs scūs. nā ⁊ illi q̇ p̄mū
in vnū habitare ceperūt ꝑsecutioēm
passi sunt. sed q̇a descēderat vnguē-
tū in barbā passi sunt. passi sunt nō
victi Etem̄ caput iam passum p̄cesse
rat vn̄ descēdit vnguētū Precedēti
tali exemplo. q̇s vinceret barbam:
Ex illa barba erat stephan⁹ scūs. et
hoc est nō vinci vt caritas nō vinca
tur ab inimicis: Nam visi sunt sibi
vicisse. qui ꝑsecuti sunt scōs: Illi ce-
debāt illi cedebātur. illi occidebāt il
li occidebātur Quis nō putaret il-
los vincere. illos vinci: Sed quia n̄
victa est caritas. ideo vnguētū des-
cēdit in barbam. Attende stephanū
seuiebat in illo caritas. seuiebat in e
os cum audirēt. rogauit ꝓ eis cū la
pidarēt. Quid em̄ ait cū audirēt: Du
ra ceruice ⁊ incircūciso corde ⁊ auri
bus. vos semꝑ restitistꝫ sp̄ūi sancto
Vide barbam. nūquid adulauit:
Numquid timuit: Illi cum audirēt
ista que in illos dicebantur. seuie-
bāt: Quasi seuiebat em̄ stephanus
seuiebat ore. corde diligebat. ⁊ non
est victa ipsa caritas in eo Nam illi
abhorrētes a verbo. tāq̄ꝫ tenebre fu
giētes a lumine. ad lapides currere
ceperūt. stephanū lapidare: Sicut
antea stephani v̇ba lapidabāt illos
sic postea lapides eoꝝ stephanum:
Quādo debuit plus irasci stephan⁹
qn̄ lapidabatur. ȧ qn̄ audieba⁹: Ecce
mitꝫ fact⁹ est cū lapidaēt ⁊ seuiebat
cū audiē Quare seuiebat cū audiē:
Quia mutare volebat eos a quib⁹
audiebatur. Venīētibus in se lapidi
bus nō victa ē caritas. quia vnguē
tū a capite in barbā descēderat. ⁊ au
dierat ab ipso capite. diligite inimi
cos vestros. ⁊ orate ꝓ eis q̇ vos ꝑ-
sequūtur Audierat ab ip̄o capite pē
dēte in cruce ⁊ dicēte. pater ignosce
illis quia nesciūt quid faciūt. Eo mō
ergo vnguētū a capite descēderat ī
barbam: q̇a ⁊ ille cū lapidaret fixo
genu ait. dn̄e ne statuas illis h̄ pec-
catum: ¶ Ergo illi tanquam barba
erant: Multi enim fortes erant. ⁊
multas persecutiones passi sunt. si
neq̄ꝫ a barba descendisset vnguen-
tum. modo monasteria non habe-
remus: Sed quia descendit ⁊ in o-
ram vestimenti. sic enim ait. quod
descendit in oram vestimenti eius.
secuta est ecclesia de veste domini
peperit monasteria. ¶ Nam ves-
tis sacerdotalis ecclesiam signifi-
cat. Ipsa est vestis de qua dicit a-
postolus. vt exhiberet sibi glorio-
sam ecclesiam: non habentem ma-
culam aut rugam. Mundatur vt
non habeat maculam. extenditur vt
nō habeat rugam. Vbi eam extēdit
fullo. nisi in ligno: Videmus cotidie
a fullonibus tunicas quodāmō cru
cifigi. crucifigūtur vt rugam nō ha
beant. Quid ergo ora vestimenti
fratres mei: In ora vestimēti quid
accepturi sum⁹: Ora finis vestimē
ti ē Quid accepturi sum⁹ ī fine vesti

mēti? An q̇a in fine tp̄m habitūa eāt eccl'a frēs habitātes in vnū? An in o ra ꝑfcōnē intelligimus . q̇a ī ora vef timētū ꝑficitur? Et illi ꝑfecti q̇ nor̄t habitare in vnum. illi ꝑfecti qui legē implent Quō āt impletur lex xp̄ris-ti ab eis qui habitāt frēs in vnum? Audi ap̄l'm. iuicē onera vrā portate ⁊ sic implebitis legem xp̄risti: Hec ē ora vestimēti: Quomodo frēs mei intelligim⁹ quā oram dicat quo po tuit descēdere vnguētū? Nō puto quod oram vestimēti in lateribus voluit intelligi Sūt em̄ ore in lateri bus. sed a barba descēdere vnguētū ad oram potuit q̄ in capite est. vbi a peritur caput Tales sunt q̇ habitāt in vnum. vt quomodo ꝑ oras istas intrat caput hōis vt vestiat se. sic ꝑ cōcordiā fraternā xp̄s intrat qui est caput nostrum vt vestiatur ⁊ here-at illi eccl'a Quid aliud dicit? Sicꝫ ros hermō qui descēdit suꝑ mōtē syon. Hoc voluit intelligi frēs mei. grā dei esse ꝙ frēs habitāt in vnum. nō ex suis viribus nō ex suis meritꝫ sed ex illi⁹ dono sed ex illius gratia. sicut ros de celo Non em̄ terra sibi pluit. aut n̄ q̇cquid genuerit arescit. nisi pluuia desuꝑ descendat? Dicit q̇ dā loco. ī ps° pluuiā volūtariam se gregans deus hereditati tue Quare dixit volūtariā? Quia non meritis nostris sed illius volūtate ¶ Quid enim boni meruim⁹ pccōres Quid boni meruim⁹ iniqui? Ex adam adā ⁊ suꝑ adam multa pccā nascitur. Quisquis nascitur adam nascitur dampnatus de dampnato. ⁊ addid' male viuendo super adam: Quid ei boni meruit adam? Et tamen mise-ricors amauit ⁊ sponsus dilexit nō pulchram sed vt faceret pulchram: Ergo grām dei dixit rorem hermō.

Sed hermō q̇d sit nosse debetis: Mons est quidam longe disiūctus ab iherusalem. id est a syon. Itaqꝫ mirꝫ est ꝙ sic ait. sicut ros hermon q̇ descēdit suꝑ mōtē syō. cū mōs her-mō lōge sit disiūctus ab iherusalem nam trās iordanen esse dicit': Ergo aliquid in interpretationem hermō q̄ramus: Nomē em̄ hebreū est ⁊ ha bemus interpretationem ab eis q̇ illam linguam nouerūt Hermon in terpretari dicitur lumē exaltatum: A xp̄risto ergo ros. nam nullum lu men exaltatū est nisi xp̄s Quō exal tatus est? Primo in cruce. postea ī celo Exaltatus in cruce cū humiliaē tur. sed humiliatio illius nō potuit nisi alta esse Homis dispēsatio mi-n⁹ minus ꝙ fiebat q̄ significabatur ī iohāne. dei dispēsatio ī dn̄o nostro ihesu xp̄o crescebat. quod ⁊ natali-bus eorum ostenditur Nam ille na tus est sicut tradit eccl'a octauo ka-lendas iulias cum iam minui dies ī cipiūt. dn̄s autem natus est octauo kalendas ianuarias. quādo iam di es incipiunt crescere Audi ip̄m iohā nem cōfitentem. illum optet crescē me autem minui. Et passioēs ip̄orꝫ hoc indicant: Dominus in cruce ex altatus est. ille ceso capite diminut⁹ Ergo lumē exaltatū xp̄rist⁹. inde ē ros hermō. Sed quicūqꝫ vultis ha bitare in vnum. optate rorem istuꝫ. cōpluimini inde. alioq̇n nō poteritꝫ tenere q̇d ꝓfitemini. nec ꝓfiteri nec audire poteritis nisi ille intonuerit. nec permanere poteritis nisi eius sagina non desit vobis: Ipsa enim sagina descendit super montem sy-on: Iam montes syon magni in syon: Quid est syon? Ecclesia: Et q̇ ibi sūt mōtes magni? Quos signi-ficāt mōtes hos siḡt barba. hos sig

nificat ora vestimenti Barba non in
telligitur nisi in ꝑfectis Nō ergo ha
bitant in vnū: nisi in quibꝫ ꝑfecta fue
rit caritas xp̄iana Nam in quibꝫ nō
est ꝑfecta caritas xp̄i ⁊ cū in vnū sint
odiosi sunt molesti sunt turbulēti sūt:
anxietate sua turbant ceteros. ⁊ que
runt quid de illis dicant quō in iunc-
tura inquietum iumentū nō solū nō
trahit: sed ⁊ frangit calcibus qđ iūc
tum est Si āt habet rorem hermon
qui dn̄dit super mōtem syon: quietꝰ
est placatus humilis tolerās ꝓ mur
mure p̄cem fundit Nam murmura-
tores omnes magnifice descripti sūt
quodaꝫ loco scripturarū Precordia
fatui sicut rota carri Quid ē p̄cordia
fatui sicut rota carri? Fenū portat ⁊
murmurat Nō em̄ p̄t rota carri qui
escere a murmure Sic sunt multi fra
tres: non habitant in vnū nisi corꝑe
Sed qui sunt qui habitant in vnum?
Et erat illis aīā vna ⁊ cor vnum in de
um ⁊ nemo dicebat aliquid suum eē
sed erant illis omnia cōia Designati
sunt descripti sunt q̄ ꝑtineant ad bar
bam: qui ꝑtineant ad oram vestimē
ti. qui numerētur inter mōtes syon
⁊ si sunt ibi alij murmuratores. me-
minerint dicti dn̄i vnus assumetur ⁊
vnus relinquetur Qm̄ ibi manda-
uit dn̄s bn̄dictionem Vbi mandauit?
In fratribus qui habitant in vnum
ibi p̄cepit bn̄dictionē ibi bn̄dicūt do
minum qui habitant cōcorditer Nā
in discordia nō bn̄dicis dn̄m: sine cā
dicis qꝛ lingua tua sonat bn̄dictionē
domini si corde non dices Ore bn̄di
cis ⁊ corde maledicis Ore suo bn̄di-
cebāt ⁊ corde suo maledicebant Nū
quid v̄ba nostra sunt? Significati sūt
quidam Bn̄dicis dn̄m cum oras ⁊ se
queris in p̄ce tua ⁊ maledicis inimi-
co tuo Hoc est qđ audisti ab ipo do

mino. diligite inimicos vr̄os? Si āt
facias ⁊ diligas inimicū tuum ⁊ ores
ꝓ eo ibi mādauit dn̄s bn̄dictionem
suam Ibi habebis vitam in scl'm
id est in eternum Multi em̄ aman-
tes vitā istā maledicunt inimicꝭ suis
Pro qua re nisi ꝓ ista vita. nisi ꝓ cō
modis secularibus? Vbi te angustia
uit inimicꝰ tuus vt cogaris maledi-
cere? In terra angustiatꝰ es: migra
habita in celo Quō inquies habito i
celo hō carne indutus carne deditꝰ?
Corde p̄cede vt ꝓsequarꝭ corꝑe No
li surdꝰ audire sursum habe cor ⁊ ne
mo te angustiauit in celo Et idō bn̄ se
quitur ⁊ aliꝰ psalmus

Explicit p̄s centesimꝰ tricesimꝰ scd̄s
Incipit cxxxiijꝰ

Ecce nūc bn̄dicite dn̄ꝫ. oēs srui
dn̄i: qui statis i domo dn̄i. i
atrijs domꝰ dei nr̄i Quare
addidit in atrijs? Atria ampliora spa
cia domus intelligūtur Qui stat in a
trijs nō angustatur nō premitur. q̄-
modo delectatur? In latitudine ma
ne ⁊ potes diligere inimicū tuū quia
nō ea diligis vbi ab inimico angusti
as paciaris Quō intelligeres stare i
atrijs? Sta i caritate ⁊ stas in atrijs
In caritate latitudo est: in odio an-
gustia Audi apostolum: ira ⁊ indig-
natio tribulatio ⁊ angustia in ōnem
aiām hōis oꝑantis malum De latitu
dine aūt caritatis quid dicit? Qm̄ ca
ritas dī diffusa est in cordibꝫ nostris
ꝑ spiritū sanctū qui datus est nobis
Vbi audis diffusionem intellige la-
titudinem. vbi audis latitudinem in
tellige atria dn̄i: ⁊ habebis verā bene
dictionē dn̄i qn̄ non maledicis inimi
cis Alloquitur em̄ sp̄us eos qui paci
untur tribulationeꝫ vt glorientur in
tribulationibꝫ ⁊ dicit eis Ecce nūc be
nedicite dn̄m omnes serui dn̄i Quid

est ecce nunc: In hoc tp̄e Nam post
transactas tribulationes manifestū
est q꜡ bn̄dictione dn̄i vacabimꝰ ⁊ dic
tum est beati qui habitant in domo
tua in sc̄la sc̄lorum laudabūt te Qui
tūc bn̄dicturi sunt sine defectu .hic in
cipiunt bn̄dicere dn̄m hic in tribula-
tionibꝫ in temptatiōibꝫ in molestijs
inter aduersitates seculi inter insidi-
as inimici inter fraudes ⁊ impetꝰ dy
aboli :hoc est ecce nūc bn̄dicite dn̄m
omnes serui dn̄i qui statis in domo
dn̄i Quid est qui statis: Qui pseue-
ratis : q꜡ dictum est de quodā qui ar
changelus fuit ⁊ in veritate nō stetit
⁊ dictum ē de amico sponsi . amicus
aūt spōsi stat ⁊ audit eum : ⁊ gaudio
gaudet ꝓpter vocem sponsi Ergo q̇
statis in domo dn̄i in atrijs domꝰ dī
nostri In noctibꝫ extollite manꝰ
vr̄as in sc̄ā ⁊ bn̄dicite dn̄m Facile est
bn̄dicere in diebꝫ Quid est in diebus:
In rebus prosperis Nox em̄ tristis
res est : dies res est leta Qn̄ tibi be-
ne est bn̄dicis dn̄m :qn̄ filium deside
ras ⁊ nascitur bn̄dicis dn̄m .liberata
ē vxor tua a piculo ptus bn̄dicis do
minum :egrotabat filiꝰ liberatur bn̄
dicis dn̄m Egrotabat filiꝰ forte que
sisti mathematicum sortilegū : forte
nō de lingua sed de moribꝫ tuis exijt
maledictio in dn̄o . exijt de moribus
⁊ de vita tua Noli gloriari q꜡ lingua
bn̄dicis : si vita maledicis Quō inq̇t
vita maledico: Quia attenditur vita
tua et dicitur ecce xp̄ianus ecce q̄les
sunt xp̄iani Blasphematur ꝓpter te
xp̄us Ecce cū vita tua maledicat .qd
ꝓdest qd lingua tua bn̄dixit: Bn̄dici
te ergo dn̄m Quando: In noctibus
Qn̄ bn̄dixit iob . q̄m tristis nox erat
Ablata sunt omnia q̄ possidebantur.
ablatis filijs quibus seruabantur q̄ꝫ
tristis nox: Sed videamus si non in
nocte bn̄dicit Dn̄s dedit dn̄s abstu-
lit sicut dn̄o placuit ita factum est sit
nomē dn̄i bn̄dictum Qm̄ nox atrox
Percussus vulnē a capite vsqꝫ ad pe
des :putrefactus liq̄scebat in se Tūc
enim eua ausa est eum tēptare : dic a
liquid in deū tuū ⁊ morere Audi bn̄-
dicentem in noctibꝫ Locuta es inq̇t
quasi vna ex insipientibꝫ mulieribus
Si bona suscepimꝰ de manu domi-
ni mala q̄re nō toleramꝰ: Ecce qd est
in noctibꝫ extollite manꝰ vr̄as in sc̄a
⁊ bn̄dicite dn̄m Quid dixit iob: Lo-
cuta es tanq̄m vna ex insipientibus
mulieribꝫ Adam putris reppulit euā
tanq̄m dicens sufficit quod ꝓpter te
mortalis effectꝰ sum Valueris in pa
radiso sed vinceris in stercore :mag-
na gracia dei Sed vn̄ hoc .nisi quod
ros hermon cōpluerat illā aiām ⁊ de
derat dn̄s suauitatem . vt terra nos-
tra daret fructum suū: In noctibus
extollite manꝰ vr̄as in sancta ⁊ bn̄di
cite dn̄m Bn̄dicat te dn̄s ex syon.
qui fecit celum et terrā Plures hor-
tatur vt bn̄dicant ⁊ ipe vnum benedi
cit q꜡ ex pluribꝫ vnū fecit : q꜡ bonum
et iocūdum ē habitare frēs in vnum
Pluralis numerꝰ frēs :sed singular꜡
habitātes in vnū Idō bn̄dicat te dn̄s
ex syon qui fecit celuꝫ ⁊ terrā Nemo
dicat vestrū ad me non ꝑuenit Puta
q̇s est quē dixit bn̄dicat te dn̄s ex sy-
on: Vnum bn̄dixit :esto in vno ⁊ per
uenit ad te bn̄dictio

Explicit psalmus cxxxiijꝰ. Incipit
cxxxiiijꝰ.

Valde nobis dulce esse debet
⁊ dulce nobis esse gauden-
dum est quo nos psalmus
iste cohortatur Dicit em̄

Psalmus

Laudate nomen domini cau-
samqꝫ ipam quare iustum sit vt lau-

demus nomen dñi cõtinuo subiecit.
Laudate serui dñm Quid iustius
quid dignius quid gratius? Etem̃ si
non laudauerint serui dñm: supbi in
grati irreligiosi erũt Et quid faciunt
nõ laudando dñm. nisi vt seuerũ sen
tiant dñm? Neqȝ em̃ ingratus si do-
minũ suum laudare noluerit. idõ effi
cit vt seruus nõ sit? Laudes non lau
des: seru⁹ es Sed si laudes pciab
si nõ laudas offendis Bona ẽ exhor
tatio ꝛ vtil' Vñ magis satagere debe
mus queadmodũ laudandus sit de⁹
ꝗ dubitare laudandũ Laudate ergo
nomen dñi Hortatur nos ps horta
tur nos pheta hortat² nos spũs dĩ
hortatur postremo nos ipse dñs vt
laudem⁹ dñm Non em̃ laudibȝ nos
tris ille crescit sed nos De⁹ nec meli-
or fit si laudaueris. nec deterior si vi
tupaueris. sed tu laudãdo bonũ me
lior eris. vitupando deterior: bonus
ãt ille manet vt est Si em̃ seruos su-
os ipos bñ de se meritos. predicato
res ỽbi sui. rcõres eccl'e sue. venera-
tores nõis sui obtempatores mãda
ti sui id docet vt in ꝯscientia sua habe
ant dulcedinẽ bone vite sue. ne corrũ
pantur laudibȝ ne frangantur vitu-
perationibȝ hõim. quãto magis ipse
incõmutabilis sup omnia qui h̃ do-
cet ñ vtiqȝ maior fit si laudauerȝ nec
minor si vituperaueris? Sed qm̃ no
bis expedit laudari dñm: misericor-
diter iubet vt laudem⁹ eũ non arro-
gãter Audiam⁹ ergo quid dicit Lau
date nomen dñi: laudate serui dñm
Nõ aliquid incõgruum facitis lau-
dando serui dñm Et si semp tãtũmo
do serui eẽtis. deberetis laudare dñȝ
quãto magis debetis laudare domi
num serui. vt esse mereamini et filij?
Sed qm̃ scriptũ ẽ in alio psalmo rec
tos decet laudatio. ꝛ item alibi scrip

tum ẽ. non ẽ speciosa laus in ore pec
catoris. itemqȝ alibi dicitur. Sacrifici
um laudis glorificauit me. et ibi via
est in quo ostdam illi salutare meum
ꝛ ꝯsequenter. pccõri aũt dixit de⁹ vt
quid tu enarras iusticias meas ꝛ as-
sumis testamentũ meũ p os tuũ. tu
aũt odisti disciplinam ꝛ piecisti ser-
mones meos post te. ne forte quis-
q̃m qm̃ dictum ẽ laudate serui dñm.
eciã si in domo ista magna fuerit ma
lus seruus pt ibi pdesse in laude dñi.
cõtinuo quales sint qui laudare de-
beant dñm sbiecit ꝛ docet Qui sta
tis in domo dñi in atrijs domus dei
nostri: qui statis non qui ruitis Illi
aũt stare dicuntur qui in mãdatȝ ei⁹
pseuerant: qui in fide nõ ficta et spe
firma ꝛ caritate sincera seruiũt dõ et
honorant eccãm ei⁹: ꝛ nõ dant offẽ
sionem male viuendi eis q̇ veniẽ vo-
lunt ꝛ in via lapides offensionis iue
niuntur Ergo qui statis in domo do
mini laudate nomẽ dñi Grati estote
ne foris erretis Quia ergo statis pa
rum ne est vobis vbi laudand⁹ ẽ qui
vos erexit iacentes et fecit in domo
sua stare ꝛ ipm agnoscere ipmqȝ lau
dare Paruum ne h̃ bñficium ẽ quod
stam⁹ in domo dñi? Hic interim in
hac pegrinatione in hac domo qd e-
ciam pegrinationis tabernaculũ di-
citur qr h̃ stam⁹ nũquid paruȝ grati
eẽ debemus? Nõne cogitandũ ẽ. qr
h̃ stamus? Nõne cogitãdũ est quid
facti fuerim⁹? Nõne cogitanduȝ est
vbi iacebam⁹ ꝛ q̊ collecti sum⁹? Nõ-
ne cogitãdum ẽ qr omnes impij dñȝ
nõ q̃rebant ꝛ ipe illos nõ q̃rentes q̃si
uit ipe inuentos excitauit ipe excita
tos vocauit. ipe vocatos introduxit
ꝛ i domo sua stare fecit? Hec q̇sqȝ co
gitat: ꝛ ingratis omnino despicit se
p amore dñi sui a quo sibi tanta pres

tita sunt Et qm̄ nō habet q̇d ꝓ tantꝫ
bn̄ficijs deo retribuat quid ei restat
nisi grās agere nō rependere: Ad ip
sam grārum actionem ꝑtinet: ꝛ cali
cem dn̄i accipere ꝛ nomen ei⁹ inuo-
care Nā q̇d retribuat dn̄o seru⁹ ꝓ ō
nibus q̄ retribuit illi? Ergo q̇ statꝫ in
domo dn̄i in atrijs dom⁹ dei nostri
Laudate dn̄m Quid dictur⁹ sum
quare laudetis? Qm̄ benign⁹ dn̄s
Breuiter vno v̄bo explicata est laus
dn̄i dei nostri bon⁹ dn̄s: sed bon⁹ nō
vt sunt bona q̄ fecit Nam fecit de⁹ ō
nia bona valde nō tm̄ bona sed ꝛ val
de: celum ꝛ terrā ꝛ omnia q̄ i eis sunt
fecit bona. ꝛ valde bona fecit Si h̄ ō
nia bona fecit. qualis ē ille qui fecit?
Et tn̄ cū bona fecerit multoqꝫ sit me
lior qui fecit q̄ꝫ ista q̄ fecit. non inue-
nies meli⁹ q̇ð de illo dicas nisi qꝛ bo
nus est dn̄s: si tn̄ intelligas ꝓprie bo
num a quo sunt cetera bona Oīā em̄
bona ip̄e fecit: ip̄e ē bon⁹ quē nemo
fecit Ille bono suo bon⁹ est: nō aliū
de ꝑticipato bono Ille a seip̄o bono
bonus ē nō adherendo alteri bono
Michi aūt adherere deo bonū ē qui
non eguit a quo fieret bon⁹: sꝫ egue
runt illo cetera vt fierēt bona Vultꝫ
audire q̄ꝫ singulariter ille sit bonus?
Dn̄s interrogatus dixit: nemo bon⁹
nisi vn⁹ deus Hanc singularitatem
bonitatis ei⁹ ꝛ p̄terire breuiter nolo
ꝛ ꝯmendare cōgrue nō sufficio Me
tuo ne si hinc cito transiero: ego in-
gratus inueniar Itē metuo ne h̄ cū
explicandū suscepo: sub tāta laudis
dn̄ice sarcina defatiger Sic tn̄ frēs
accipite me ꝛ laudantem ꝛ nō suffici
entem: vt eciā si non impletur illius
laudis explicatio acceptetur lauda-
toris deuocio Approbet me ip̄e vo-
luisse: ignoscat nō impleuisse Ineffa
bili dulcedine teneor cuꝫ audio bon⁹
dn̄s: ꝯsideratisqꝫ omnibꝫ ꝛ collustra
tis que forinsecus video qm̄ ab ipso
sunt omnia eciā cū michi h̄ placet. ad
illū redeo a quo sunt vt intelligā qm̄
bonus est dn̄s Rursum cū ad illū qn̄
tum possum ingressus fuero interio
rem m̄i ꝛ sup̄iorem inuenio: qꝛ sic bo
nus ē dn̄s vt istis non indigeat quo
sit bonus Deniqꝫ ista nō laudo sine
illo: illum autē sine istis ꝑfectū nō in
dignū incōmutabilem. nulli⁹ bonuꝫ
q̄rentem quo augeatur. nulli⁹ maluꝫ
timentē quo minuat² inuenio Et q̇d
dicam amplius? Inuenio in creatu-
ra celū bonū solem bonū lunā bonā
stellas bonas terrā bonā q̄ gignun-
tur in terra ꝛ radicibꝫ nixa sunt boā
q̄ ambulant ꝛ mouentur bona q̄ vo-
litant in aere ꝛ natant in aquis bona:
dico ꝛ hoiēm bonū hō em̄ bonus de
bono thezauro cordis sui ꝓfert bo-
num dico ꝛ angelū bonum q̇ non est
lapsus sup̄bia ꝛ dyabol⁹ fact⁹ sed in
heret obediendo ei a quo factus est:
omnia ista dico bona. sed tn̄ cū suis
nōibꝫ celum bonū angelū bonū ho-
minem bonū: ad dn̄m aūt cū me re-
fero puto meli⁹ nichil dicere q̄ꝫ bonū
Ip̄e quippe dn̄s ih̄ūs xp̄ūs dixit hō
bonus ꝛ ip̄e item dixit nemo bonus
n̄ solus de⁹. nōne stimulauit nos ad
inquirendū ꝛ ad distinguendū quid
sit bonū ꝛ alio bono bonū ꝛ bonum
seip̄o bonū? Qm̄ ergo bonū ē a quo
sunt omnia bona? Omnino nullū in
uenias bonū q̇ð non ab illo sit bonū
Bonum bona faciens sicuti ē ꝓprie
sic ꝛ bonum ē proprie Neqꝫ em̄ ea q̄
fecit nō sunt: aut iniuria illi fit cū di-
cimus nō esse q̄ fecit Quare em̄ fecit
si non sunt q̄ fecit? Aut q̇d fecit. si nō
est q̇ð fecit? Cū ergo sint ꝛ illa que fe
cit venitur tn̄ ad illi⁹ ꝯpatione ꝛ tan
q̄m solus sit dixit ego sum q̇ sum ꝛ di

ces filijs isrł qui est misit me ad vos Non dixit dn̄s deꝰ ille oīpotens misericors iustꝰ: q̄si diceret vtiq꜡ v̄a diceret Sublatis de medio omnibꝫ q̇bus appellari posset ⁊ dici deꝰ. ipꝫ eē se vocari r̄ndit: ⁊ tanq̄꜡ h̄ ē ei esse nomen hoc dices inq̇t q̇ ē misit me Ita em̄ ille est vt in eiꝰ ꝯparatione ea q̄ facta sunt nō sint illi cōparanda qm̄ ab illo sunt. illi aūt non ꝯparata sunt qm̄ ab illo sunt: illi em̄ ꝯparata non sunt quia verū esse incōmutabile ē qd̄ ille solus est Est em̄ est: sicut bonū bonum est Cogitate et videte qm̄ quicq̇d aliud laudatis iō laudatis qꝛ bonum ē Insanit q̇ laudat: qd̄ nō ē bonū Si laudes iniquum eo ip̄o qd̄ iniquꝰ ē nōne ⁊ tu iniquus eris: Si laudes furē eo ip̄o qd̄ fur est nonne ⁊ tu ꝑticeps eris: Si laudas iustū in eo ip̄o qd̄ iustus est nōne ⁊ tu habes iñ ꝑtem laudando: Nō em̄ laudares iustū nisi amares: non amares si nichil iñ haberes Si ergo quicq̇d aliud laudamus iō laudamꝰ qꝛ bonū ē: nulla tibi maior causa et melior ⁊ firmior dari potuit quare laudas deū nisi qꝛ bonꝰ ē. Ergo laudate dn̄m qm̄ bonꝰ ē Qm̄ diu dicamꝰ eiꝰ bonitatem: Quis corde cōcipiat vt ꝯplectatur q̄꜡ bonꝰ sit dn̄s: Sed ad nos redeamꝰ ⁊ in vobis illū agnoscamꝰ et in opibꝫ artificem laudemꝰ qꝛ ip̄m cōtēplari ydonei nō sumus Et si cōtemplari ydonei aliq̄n erimꝰ cū fuerit mūdatū cor nr̄m fide. vt postremo gaudeat veritate nūc qm̄ ip̄e a nobis videri nō p̄t. opa eius videamꝰ ne sine eiꝰ laude remaneamꝰ Ergo dixi laudate dn̄m quoniam bonꝰ ē Psallite nomini eius qm̄ suauis ē Forte eēt bonꝰ ⁊ suauis nō eēt: si tibi non daret posse gustare Talem aūt se p̄buit hōibus vt eciam panē de celo miserit et filiū suū equalem qui hoc est qd̄ ip̄e. dederit hoiēm faciendū. ⁊ ꝑ hōibus occidendū: vt per hoc qd̄ tu es. gustes quod nō es Multum em̄ ad te erat gustare suauitatem dei qꝛ remota erat illa et nimis alta: tu autē nimis abiectꝰ ⁊ in ymo iacens In magna ista sepatiōe missus est mediator Nō poteras ad deū hō. deꝰ factus est hō. vt qm̄ homo potes ad hoiēm qui non posses ad deū. ꝑ hoiēm venires ad deum ⁊ factus est mediator dei ⁊ hominum hō xp̄us ih̄us Sed si hō solū eēt: hoc sequendo qd̄ es nūq̄m ꝑuenires Deus fc̄us ē hō: vt hoiēm sequendo qd̄ potes ad deū ꝑuenias qd̄ non poteras Ip̄e ē mediator iñ factꝰ est suauis Quid suauiꝰ pane āgeloꝝ: Quomodo nō est suauis dn̄s qn̄ panē angelorum mādūcauit hō: Nō em̄ aliūde viuit hō et aliunde viuit angelꝰ ip̄sa est veritas ip̄a est sapientia ip̄a ē v̄tus dei Sed quō ea ꝑfruuntur angeli tu nō potes Illi em̄ quō ꝑfruuntur: Sicuti est. in p̄ncipio erat v̄buꝫ ⁊ v̄bum erat apud deū ⁊ deꝰ erat v̄bum ꝑ qd̄ facta sunt omnia Tu āt q̊modo ꝯtingis: Quia v̄bum caro factum ē ⁊ habitauit in nob̄ Vt āt panē angeloꝝ mādūcaret hō: creator āgelorū factꝰ ē hō Psallite ergo nomini eiꝰ qm̄ suauis ē Si gustatis psallite. si gustatis qm̄ suauis ē dn̄s psallite: si bn̄ sapit quod gustatis laudate Quis tā ingratꝰ ē vel coquēti vł pascenti vt cū fuerit pulmēto aliquo delectatus non reddat grām laudando qd̄ gustat: Si de hijs nō tacemꝰ de illo q̇ dedit oīā tacebimꝰ: Psallite nomini eꝰ qm̄ suauis ē: ⁊ audite iā opa eiꝰ Tendebatis em̄ vos fortassis videre bonū omniū bonoꝝ bonū a q̊ sūt ōnia bona bonū sine quo nichil ē bonum ⁊ bonū qd̄ sine ceteris bonū est

tendebatis vos vt videretis ⁊ forte
in extendenda acie mentis vestre de
ficiebatis Hoc em̄ ex me conscio sic
patior Sed ⁊ si est aliqs sicut fieri p̄t
⁊ valde p̄t acie mentis fortior me et
cōtuitum cordis sui diu figit i eo qd
est: laudet ille vt potest. et quō nos n̄
possumꝰ laudet. grās tn̄ illi q̇ in hoc
psalmo tꝑauit laudē suā vt ⁊ firmo-
rum eēt ⁊ infirmoꝝ Nā et in illa mis
sione serui sui moysi cuꝫ diceret ego
sum qui sum. ⁊ dices filijs isrl' qui est
misit me ad vos qꝛ ip̄m ꝓprie eē mē-
ti humane difficile erat capē. ⁊ mitte
batur hō ad hoiēs ꝙuis nō ab homi
ne: cōtinuo deꝰ tēꝑauit laudē suā et
hoc de se dixit qd capi dulciter posset
nō in eo voluit remanere qd lauda-
batur quo non posset laudator attin
gere. vade inquit dic filijs isrl' deꝰ ab
raham deꝰ ysaac deꝰ iacob misit me
ad vos: hoc m̄ nomē est in eternum.
Certe dn̄e nomē illd habes qꝛ tu dix
isti ego sum qui est misit me ad vos:
vn̄ mō nomen mutasti vt diceres de
us abraham ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deꝰ iacob:
Nonne tibi videtur ratio eiꝰ rn̄dere
⁊ dicere qd dixi ego sum q̇ sum veruꝫ
est sed nō capis Qd āt dixi ego sum
deus abraham ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deus ia
cob ⁊ verum est ⁊ capis Qd em̄ ego
sum q̇ sum ad me ꝑtinet. qd aūt deus
abraham ⁊ deꝰ ysaac et deꝰ iacob ad
te ꝑtinet. ⁊ si deficis in eo qd m̄ sum:
cape qd tibi sum Et ne forte quisq̄m
putaret illud qd dixit deus ego sum
qui sum et q̇ est misit me ad vos hoc
solum eternū eiꝰ nomē eē. qd aūt dix
it deꝰ ego sum deꝰ abraham et deus
ysaac ⁊ deus iacob tꝑale nomen esse
nō curauit deꝰ cū dixisset ego sum q̇
sum ⁊ qui est misit me ad vos. dice-
re qd hoc ei nomē sit in eternū qꝛ ⁊ si
hoc non diceret intelligeretur. ē em̄

vere est ⁊ eo ip̄o qd vere ē sine inicio
⁊ sine termino est qd vo ꝓpter hoīeꝫ
ē ego sum deꝰ abraham et deꝰ ysaac
⁊ deus iacob ne ibi suborieretur hu-
mana sollicitudo qꝛ hoc tꝑale est nō
sempiternū. securos nos fecit qꝛ de
temporibꝫ ad eternā vitam nos per
ducit Hoc m̄ inquit nomē est in eter
num nō qꝛ eternꝰ abraham ⁊ eternꝰ
ysaac ⁊ eternꝰ iacob: sed qꝛ deꝰ illos
facit eternos postea sine fine Habu
erunt quippe iniciū: sed finē nō habe
bunt In abraham ⁊ ysaac ⁊ iacob to
tam eccām eiꝰ cogitate. oē semē isrl'
cogitate: omne āt semen isrl' nō solū
qd est ex carne sed eciā qd est ex fide.
Aplꝰs em̄ gentibꝫ loq̄batur quibus
dicebat. si ergo vos xp̄i ergo semen
abrahe estis scd̄m ꝓmissionem here
des: bn̄dicimur ergo omnes in deo
abraham ⁊ ysaac ⁊ iacob Arborē qui
dem bn̄dixit quādam. eamq; oliuam
creauit sicut dixit aplꝰs ip̄os patriar
chas scōs. vn̄ effloruit populus dei:
sed hec arbor oliue putata ē non am
putata. ⁊ iñ superbi rami facti sūt ipse
est blasphemꝰ ⁊ impiꝰ pplꝰs iudeorū
māserunt tn̄ rami boni ⁊ vtiles nam
iñ apostoli. ⁊ cū ibi rami vtiles relic
ti eēn̄t per dei miām insertꝰ ē ⁊ oleas
ter gētium. cui dicit aplꝰs tu āt cū eēs
oleaster insertꝰ es in illis et ꝑticeps
pinguedinis olee factus es: noli glo
riari adūsus ramos. qd si gloriaris:
nō tu radicē portas sed radix te Hec
vna arbor ē ꝑtinens ad abrahā ⁊ ysa
ac ⁊ iacob: ⁊ qd plus ē magis ad ab-
raham ⁊ ysaac ⁊ iacob oleaster inser
tus ꝙ rami cōfracti Illi em̄ per frag
mentū iā non ibi sunt: oleaster nō ibi
erat ⁊ ibi est Illi per supbiam frangi
meruerūt: iste ꝑ humilitatem inseri
meruit Illi amiserunt radicē: iste te-
nuit eam Cum ergo audistis isrl' de

isrl̕ ꝑtinentes ad deū: iñ nolite. vos
facere alienos Oleaster quidē fuistꝫ
sed oliua estis. ꝑticeps pinguedinis
oliue Nam vultis nosse in abraham
⁊ ysaac ⁊ iacob quomō sic sit insert⁹
oleaster. vt putetis vos ad hanc ar-
borem nō ꝑtinere. q̃ nō ꝑtinetꝫ car-
naliter ad semen abraham: Dn̄s quā
do miratus ē fidē centurionis illi⁹ q̇
non erat de ppl̕o isrl̕ sed erat de po-
pulo gentiū: propterea inquit dico
vobis q̃ multi ab oriente ⁊ occidēte
venient Ecce iam oleaster in manu i
sertoris: multi ab oriente ⁊ occiden
te venient Videmus quid ferat inse-
rendum: vbi inferat videam⁹ Et re-
cūbent inquit cū abraham ysaac ⁊ ia
cob in regno celoꝝ Videmus ⁊ quid
inseruit et vbi inseruit De ramis suꝑ
bis naturalibꝫ quid dicis: Filij autē
regni ibūt in tenebras exteriores: ibi
erit fletus et stridor dentiū Res pre
nunciata res impleta Ergo psallite
dn̄o qm̄ suauis est: ⁊ attendite q̄ cir-
ca nos fecit Qm̄ iacob eleg͛ sibi do
minus isrl̕ in possessionem sibi Lau
date psallite qm̄ fecit ista Talia dico
q̄ capere valeatis Ceteras gētes sub
angelis posuit: iacob elegit sibi dn̄s
isrl̕ in possessionem sibi Gentē suā fe
cit agrum quē coleret quē ipe semiā-
ret Quāuis ipe oēs gentes cōdiderit
ceteras angelis ꝯmisit. sibi istā possi-
dendā seruādamꝗ deputauit Hunc
populū hūc iacob merito illi⁹ an gra
cia sua: De nōdum natꝫ ait q̃ maior
seruiet minori Apl̕s dixit qd̄ meritū
habere nōdum nati potuerūt: añ q̄m
quisq̄m egisset aliquid boni aut mali
Nō ergo se extollat iacob: nō glorie
tur nō suis meritis tribuat Añ ē pre
cognitus añ predestinat⁹ añ electus
nō suis meritis elect⁹ sed grā dei in-
uentus ⁊ viuificat⁹ Sic ⁊ oēs gētes

Nam vt inseret² qd̄ meruit oleaster
amaritudiē bacarū. sterilitate siluest
tri: Lignū quippe erat silue non agri
dm̄ci: ⁊ tñ ille per miām suā ⁊ oleas-
trum inseruit in oliuā Sed adhuc nō
erat insertus oleaster: qñ dn̄s elegit
sibi iacob isrl̕ in possessionem sibi Et
quid ꝓpħa: Qm̄ ego cognoui qd̄
magn⁹ est dn̄s Mēte volante ad su
perna erecta a carne trāscendentem
creaturā ꝯgnouit q̃ magn⁹ est dn̄s
Nō oēs possunt videndo ꝯgnosce-
re. laudant qd̄ fecit: suauis ē Jacob
elegit sibi dn̄s: isrl̕ in possessionē sibi
Et hic illum laudas: nā ⁊ ego cogno
ui q̃ magnus ē dn̄s Propheta loꝗ-
batur qui intrauit in scūarium q̇ au-
diuit forte ineffabilia v̄ba q̄ non licet
hōi loqui: qui dixit qd̄ posset ab ho-
minibꝫ dici ⁊ tenuit apud se quod nō
posset dici Ergo ⁊ audiatur ad quod
possum⁹: ⁊ credatur ad qd̄ non pos-
sumus Ad qd̄ possum⁹ audiatur qm̄
iacob elegit sibi dn̄s isrl̕ in possessio-
nem sibi ad qd̄ nō possum⁹ credatur
q̃ ipe cognouit qd̄ magn⁹ ē dn̄s Si
illi dicerem⁹ rogam⁹ te explica mag
nitudinem illi⁹: nonne forte rn̄deret
nobis. nō est valde magn⁹ quē vide
o si a me poterit explicari: Redeat gͦ
ad opa ei⁹ ⁊ dicat nobis Habeat ipe
in ꝯsciā magnitudinem dm̄ quā vidit
quā nobis credendā cōmēdauit quo
nrōs ocl̕os perducere nō potuit ⁊ e
numeret quedam q̄ hic dn̄s fecit vt ⁊
nobis qui magnitudinē illi⁹ sicut ille
videre nō possum⁹ dulcescat ex ope
ribus suis q̄ caꝑe non possumus Q̃r
ego inq̄t cognoui qd̄ magn⁹ est dn̄s
Et de⁹ nr̄ suꝑ oēs deos Quos de
os: Sicut dicit apl̕s ⁊ si sunt q̇ dicāt
dij in celo ⁊ in terra sicut sͭ dij mlͭi et
dm̄ multi: nobis tñ vn⁹ est de⁹ pr̄ ex
quo oiā ⁊ nos in ipo ⁊ vn⁹ dn̄s nos-

ter ihūs xpūs per quē omnia ⁊ nos
ꝑ ipm Dicātur dij hoīes dictū ē enim
deꝰ stetit in synagoga deoꝝ. dictum
est ego dixi dij estis ⁊ filij altissimi ō
nes: nōne sup hoīes deus? Sȝ quid
magnū si sup hoīes deꝰ? Et sup āge-
los deꝰ. qꝛ angeli nō fecerūt deū: an
gelos fecit deus. ⁊ necē est sup ōnia
q̄ fecit sit ipe qui fecit Cognoicēs er
go magnitudinem dm̄i iste. ⁊ videns
eū sup oēm eē creaturā nō tm̄ corꝑa
lem sed eciā spiritualē rex magnꝰ in-
quit sup oēs deos Ipe est summus
deꝰ q̇ super se nō habet deū Opa di-
cat: ipa capiūtur Omnia q̄cūq̧ vo
luit dn̄s fecit in celo ⁊ in terra: in ma
ri ⁊ in omnibȝ abyssis Quis āt ꝯpre-
hendat hec quis enumeret opa dm̄i i
celo ⁊ in terra in mari et in ōibȝ abys
sis? Si cōprehendere oiā non possu
mus tn̄ incōcusse tenere debemꝰ qm̄
q̇cquid creaturarū in celo quicq̇d in t
ra quicq̇d in mari et in ōibus abyssis
a dn̄o factū est: qꝛ omnia q̄ voluit fe
cit in celo ⁊ in terra ⁊ in mari ⁊ in ōi-
bus abyssis sicut iā diximꝰ Nō oiā q̄
fecit coactus est facere: sȝ oiā q̄cūq̧
voluit fecit Causa oim̄ q̄ fecit volun
tas eiꝰ est Facis tu domū. quā si nol
les facere sine habitatione remane-
res: necessitas coegit te facere domū
nō libera voluntas Facis vestē qꝛ si
non faceres nudꝰ ambulares Ad fa
ciendam ergo vestē necessitate duce
ris nō libera volūtate Cōseris mon
tem vitibȝ. semē spergis: qꝛ nisi fece
ris alimenta nō habebis Oiā h̄ neces
sitate facis Deꝰ bonitate fecit et nul
lo q̇d fecit eguit: iō oiā q̄cūq̧ voluit
fecit Putas habemus ⁊ nos q̇d libe
ra volūtate faciamus? Ea em̄ q̄ dixi-
mus ex necessitate faceremꝰ: qꝛ si nō
fecerimꝰ egentes ⁊ inopes remane-
remꝰ Inuenimꝰ aliq̇d q̇d libera vo-
luntate faciamꝰ? Inuenimus plane
cū ipm deū amādo laudamꝰ Hoc ei
libera voluntate facis. qn̄ amas q̇d
laudas: nō em̄ ex necessitate sed quia
placet Vn̄ iustis ⁊ sanctis dei placuit
deꝰ eciā flagellans eos Qn̄ inq̇s om
nibus displicet placuit illis: et sb̄ fla-
gello eiꝰ in erūpnis in laboribus in
vulneribȝ in egestate ꝯstituti lauda-
uerunt deū Nō em̄ displicuit nec tor
quēs hoc est gratis amare. nō quasi
ꝓposita acceptione mercedis. qꝛ ipa
merces tua summa deꝰ ipe erit q̄ḡ-
tis diligis et sic amare debes vt ipm
ꝓ mercede desiderare nō desinas q̇
solus te faciet: sicut philippꝰ deside-
rabat cuȝ diceret ostende nobis prēȝ
⁊ sufficit nob̄ Merito qꝛ h̄ de libera
volūtate facimꝰ ⁊ de libera volūtate
facere debemꝰ. qꝛ delectati facimus
de hinc amādo facimꝰ: qꝛ ⁊ si corripi
mur ab illo nobis nūq̧ displicere de
bet qꝛ sꝑ iustꝰ est Hoc dixit ille lau-
dator eiꝰ in me sunt deus vota tua q̄
reddā laudatioēs tibi: ⁊ alio loco vo
luntarie sacrificabo tibi Quid ē vo-
luntarie sacrificabo? Voluntarie lau
dabo te qꝛ sacrificiū laudis inq̇t glo-
rificauit me Si cogereris offerre do
mino tuo sacrificiū gratū illi ⁊ accep
tum sicut antea videbātur sacrificia
in vmbra futuroꝝ forte nō inueniēs
in grege tuo placitū thaurū i capris
hircū are dm̄ dignuȝ nec in ouili tuo
arietē dignū ad victimā dn̄o tuo ⁊ n̄
inueniens satageres q̇d faceres ⁊ di
ceres forte d̄o volui ⁊ nō habui Nū
quid potes de laude dicere volui ⁊ n̄
habui? Ipȝ voluisse ⁊ laudasse ē Nō
em̄ v̄ba a te q̄rit deꝰ sed cor Neq̧ ei
ꝑt q̄sq̄m dicere ⁊ linguā nō habui Si
q̇s obmutescit aliq̄ valitudiē: linguā
nō habuit ⁊ tn̄ laudē habuit Si ei de
us aures carnales haberet. et sono

tui corꝑis indigẽt ⁊ idcirco cū remā
sisses sine lingua sine laude eciam re=
maneres: nūc vo qꝛ cor q̄rit cor in=
spicit intus testis ē iudex approba=
tor adiutor coronator sufficit vt of
feras voluntatē Cū potes ore cōfi=
teris ad salutem cū āt nō potes cor=
de credis ad iusticiam. corde laudas
corde bn̄dicis corde i aram ꝯsciē vic
timas sacras impōis: ⁊ rn̄detur tibi
pax in terra hōibꝫ bone voluntatis.
Ille igitur deꝰ qui oṗs est in celo et ī
terra oiā q̄cūqꝫ voluit fecit: tu in do
mo tua nō facis oiā q̄ vis Ille in ce=
lo ⁊ in terra oiā q̄ voluit fecit: tu fac
l'in agro tuo oiā q̄ vis Multa vis: et
nō potes in domo tua facē oiā q̄ vis
Cōtradicit forte vxor ꝯdicūt filij: ali
qn̄ et seruulꝰ ꝯtumacia ꝯtradicit ⁊ n̄
facis qd̄ vis Sed facio inq̇s qd̄ vo=
lo qꝛ in nō subdito ac ꝯtradicēte vin=
dico Nec h̄ facis qd̄ vis aliqn̄ vindi=
care vis ⁊ nō potes aliqn̄ minaris ⁊
an̄qꝫ facias qd̄ minaris morerꝭ Pu
tamꝰ in teiṗo facꝭ qd̄ vis: Frenas ō
nes cupiditates tuas: Forsitan fre=
nas nūquid efficis vt cupiditates n̄
surgāt q̄s frenas? Certe em̄ h̄ vis nō
titillari molestia cupiditatū tuarū ⁊
tn̄ caro ꝯcupiscᵗ adūsus spiritū ⁊ spi
ritus adūsus carnē. vt nō ea q̄ vultꝭ
faciatis Tu in teiṗo nō facis qd̄ vis
deꝰ āt noster in celo ⁊ in t̄ra oiā q̄cū
qꝫ voluit fecit Ipe tibi det grām vt i
teiṗo facias qd̄ vis Nisi em̄ iṗo ad=
iuuante nec in te facꝭ qd̄ vis Etem̄ cū
ille nō faceret in se qd̄ vellet qꝛ idcir=
co caro ꝯcupiscit adūsus spiritū spi
ritus āt adūsus carnē vt nō ea q̄ vul
tis faciatis: cū de seiṗo gemēt dicēs
cōdelcōr legi dei scd̄m interiorem ho
minē video aliā legē in mēbris meis
repugnātem legi mentꝭ mee et capti
uum me ducentē in lege pcci q̄ est in
mēbris meis qꝛ nō solū in domo sua
nec solum in agro suo. sꝫ in carne sua
vel in spū suo nō impleuit q̄ volebat
clamauit ad deū qui oiā q̄cūqꝫ volu=
it fecit in terra ⁊ dixit infelix ego hō.
q̄s me liberabit de corꝑe mortis hꝰ?
Et ille bonus ⁊ ille suauis tāqꝫ respō
deret ei cōtinuo sbiecit: grā dei ꝑ ihe
sum xp̄m dn̄m nostrū Hanc ḡ suaui
tatem amate hāc suauitatē laudate.
Intelligite deū q̇ oiā q̄cūqꝫ voluit fe
cit in celo ⁊ in terra: iṗe ⁊ in voƀ fa=
ciet qd̄ vultis. iṗo adiuuāte volūta=
tem vrām implebitis Sꝫ dū non po
testis cōfitemini: cū poteritis grās
agite. iacentes clamate: erecti supbi
re nolite Illi ergo in celo ⁊ in t̄ra oiā
q̄cūqꝫ voluit fecit in mari ⁊ in ōibus
abyssis S vscitans nubes ab extre
mo t̄re Videmꝰ ista opa dm̄ in eius
creatura: veniūt em̄ nubes ab extre
mo terre ad mediū ⁊ pluūt vnde sur
rexerūt nescis Ergo indicat illud ꝓ=
pheta ab extremo t̄re siue ab ymo si
ue a circūdatiōe finiū terre Vn̄ vult
excitat nubes tn̄ a t̄ra F vlgura in
pluuiaꝫ fecit Nā fulgura sine pluuia
t̄rerent te ⁊ nl' tibi darent Fulgura sc̄
ꝯtremiscis: pluit gaudes Fulgura in
pluuiā fecit Qui terruit iṗe vt gaude
res refecit Q vi educit ventos de
thezauris suis: ab occultis causis vn̄
nescꝭ Qꝛ em̄ flat ventꝰ sentis. q̄ causa
flat vl' de q̇ thesauro rōnis eductꝰ sit
nescis. debes deo tn̄ pietatē credēdi
qꝛ nō flaret n̄ iussisset ille q̇ fecit: n̄ ꝓ=
duxisset ille q̇ creauit Videmus ḡ h̄ in
creatura ista. laudamꝰ miramꝰ bn̄di
cimus deū: videamꝰ q̄ fecit in hōibꝫ
ꝓpt̄ ppl'm suū Q vi ꝑcussit ꝑmoge
nita egipti Etem̄ illa diuina dcā sc̄ q̄ a
mares ⁊ nō erāt dcā q̄ timēs Attēde
qꝛ ⁊ qn̄ irascitᵗ facit qd̄ vult. ꝑcussit ꝑ
mogēita egipti Ab hoīe vsꝫ ad pecꝰ i
misit sig̃ ⁊ ꝓdigia i medio tui egipte
nostꝭ legistꝭ qn̄ta ꝑ moysē fecēit ma

nus dñi in egiptios: ad terrēdos ad
ꝯtundendos ad deiciendos ſuꝑbos
egiptios In pharaonē ⁊ in õnes
ſeruos eiꝰ Parum eſt in egipto. q̄d
poſtea ꝗ̃ eductus ē iñ ppl's: Qui
percuſſit gentes multas: que poſſide
bant terrā quā volebat deꝰ dare po-
pulo ſuo Et occidit reges fortes:
ſeon regē amorreorum et og regem
baſan et oiā regna chanaan Omnia
iſta quō ꝯmemorat breuiter pſalmꝰ
ſic ea legimꝰ in aliis libris dominicis
⁊ magna ibi manꝰ domini Qñ tu vi
des que facta ſunt i impios: caue ne
fiant in te Ad hoc eñ in illos facta ſt
vt tu trāſires ⁊ eos nō imitareris et
talia nō patereris: tñ vide qꝛ flagel-
lum dñi ē ſuꝑ omnē carnē Ne putes
te nō videri qñ peccas ne putes te cō
tempni ne putes dñm dormire: attē
de exempla bñficioꝝ dei cū ea reco-
lis ⁊ cū vindictā d̄i recolis time Om
nipotens ē ⁊ ad cōſolandū ⁊ ad caſti
gandū: iō ſunt iſta vtilia cū leguntur
Qñ aūt pius videt q̄d paſſus eſt im-
pius: purgat ſe ab õni impietate ne
veniat ⁊ ipe in talem penā taleꝗ̃ vin
dictam Bñ ergo h̄ accepiſtꝫ q̄d deiñ
fecit deus? Expulit impios Et de
dit terram eorū hereditatem heredi
tatem iſrl' ſeruo ſuo. Deiñ exultatio
laudis eiꝰ Dñe nomen tuū in ſcl'm
Poſt iſta oiā q̄ feciſti quid eñ video
q̄ feciſti? Inſpicio creaturaꝫ tuā quā
feciſti in celo. inſpicio hāc vnā ꝑtem
vbi habitamus: ⁊ hinc video bñficia
tua nubiū ventoꝝ pluuiarū Popu-
lum tuū attendo eduxiſti eos de do
mo ſeruitutis ſigna et ꝓdigia feciſti
int' inimicos eoꝝ puniſti eos q̊s mo
leſtos paciebant': impios de t̃ra eie
ciſti. reges eoꝝ occidiſti: terrā eorūꝫ
ppl'o tuo dediſti Vidi omnia ⁊ iple-
tum ē os meū laude: dixi dñe nomē
tuū in ſcl'a Hec q̄dem ad lrām quo-
modo ſcripta ſunt videmꝰ: nouimꝰ
laudamꝰ Si aūt aliquid ſignificāt: ñ
ſim oneroſus dū explico vt potero
Ecce in ipis hōibꝫ poſſum agnoſce-
re: qꝛ in celo ⁊ in terra oiā q̄cūꝗ vo-
luit fecit Celū eñ ethereū ſpūales ac
cipio terrā carnales. ⁊ hiis duobꝫ tā
q̄m celo ⁊ terra cōſtat eccā dei: et ad
ſpūales ꝑtinet p̄dicatio. ad carnales
ꝑtinet obſecūdatio Nā celi enarrāt
gl'am dei ⁊ facta manuū eiꝰ annūci-
at firmamentū Si aūt terra dei non
eēt plebs dei: nō diceret apl's dei edi
ficatio dei agricultura eſtis ſicut ſa-
piens architectus fundamentū po-
ſui aliꝰ ſuperedificat Ergo edificium
dei ſumꝰ: ⁊ ager dei ſumꝰ Quis inq̄t
plantat vineam et de fructu eiꝰ nō ꝑ
cipit? Ego plātaui apollo rigauit ſed
deꝰ incrementū dedit Ergo ⁊ in eccā
ſua ⁊ in p̄dicatoribꝫ ſuis et in plebibꝫ
ſuis tanꝗ̃ in celo ⁊ in terra oiā q̄cūꝗ
voluit fecit Paruꝫ eſt in eis: in mari
⁊ in omnibꝫ abyſſis oiā q̄cūꝗ voluit
fecit Mare ſunt oēs infideles õnes
nōdum credentes: ⁊ in eis oiā q̄cūꝗ
voluit fecit Non eñ ſeuiūt infideles
niſi ꝑmittātur aut vindicatur in eos
qñ ꝑuerſi ſunt niſi vt iuſſerit ille q̄ fe-
cit oēs gentes? Puta qꝛ mare ē non
t̃ra. nūq̄d iō a ꝑtāte dei omnipotentꝫ
alienū ē? Et in mari et in õibꝫ abyſſis
q̄ voluit fecit Qui ſt abyſſus? Laten
tia corda mortaliū: ꝓfunde cogitati
ones hōim Quō ⁊ ibi facit deꝰ quod
vult? Qꝛ dñs interrogat iuſtū ⁊ ipiū
q̄ aūt diligit iniq̄tatem odit aiām ſuā
Et vbi illū int'rogat? Alibi ſcriptū ē: i
cogitationibꝫ impii interrogatio e-
rit Ergo ⁊ in õibꝫ abyſſis oiā q̄ voluit
fecit Latet cor bonum latet cor ma-
lum: abyſſus eſt in corde bono et in
corde malo Sed h̄ nuda ſunt d̄o quē

nichil latet Cōsolatur cor bonū: torquet cor malū Omnia ergo q̄ voluit fecit in celo ⁊ in terra in mari ⁊ in ōnibus abyssis: suscitās nubes ab extremo terre Quare nubes? Predicatores verbi vitatis sue De quibꝫ nubibus alio loco irascēs vinee sue dicit: mādabo nubibꝫ meis ne pluant sup eam ymbrē Et parū est excitasse nubes de ihr̄l'm ⁊ de isr̄l' quos misit predicare euāgelium suum in toto orbe terrarū: de quibꝫ nubibꝫ dictū ē. in ōnem terrā exiuit son⁹ eoꝝ et in fines orbis terre v̄ba eoꝝ. parū est h̄: sꝫ qꝛ ipe dn̄s ait Predicabitur h̄ euangeliū regni in toto orbe terrarū in testimonium ōibus gentibꝫ et tūc veniet finis: excitat nubes ab extremo terre Nam crescente euāgelio vn̄ erūt p̄dicatores euāgelij in finibꝫ terre nisi ibi excitet nubes ab extremo terre? De ipis nubibꝫ quid opatur? Fulgura in pluuiam fecit Minas ad miām flexit. de terroribꝫ irrigauit Quō de terroribꝫ irrigauit? Qn̄ tibi minatur de⁹ per p̄p̄ham ⁊ per apostolū et times. nonne choruscatio terruit te? Sed cū penitendo correxeris et agnoscis hoc miā fieri: in pluuiā vertit fulguris terror Qui educit vētos de thezauris suis Eosdē puto predicatores ⁊ nubes ⁊ ventos: nubes p̄pt carnē ventos p̄pter spiritū Nubes em̄ videntur: venti sentiūtur ⁊ nō videntur Deniqꝫ qm̄ carnē videm⁹ esse de terra: nubes inq̄t excitat ab extremo terre Expssit vnde excitet nubes venit ad ventos: qꝛ spūs hōis ignoratur vn̄ veniat Producens inq̄t vētos de thezauris suis Paululū attende: ⁊ cetera videam⁹ Qui pcussit p̄mogenita egipti ab hoiē vsqꝫ ad pecus Primogenita nostra salua sint i dn̄o: qm̄ ipe ea dedit nob Molesta aūt pena est: ⁊ nimiū terribilis plaga mors primogenitoꝝ Que sunt p̄mogenita nr̄a? Mores isti nostri q̄bus nūc seruim⁹ deo ipa sunt p̄mogenita Primicias em̄ habem⁹ ipam fidē vn̄ incipim⁹ Eccē quippe dcm̄ ē ⁊ venies ⁊ ptransies ab inicio fidei: ⁊ nemo icipit bn̄ viuere nisi a fide Fides ergo nr̄a in primogenitis nostris ē Qn̄ custoditur fides nr̄a: cetera subsequi pn̄t Nā qd̄ purgātur hoiēs cotidie p̄ficiendo in meli⁹ meliusqꝫ viuendo ipo interiore homine renouato de die in diem sicut dicit apl's et si exterior noster hō corrūpitur interior aūt renouat² de die in diem: iō fit qꝛ p̄mogenita fides viuit De q̄ p̄mogenita fide ⁊ apl's ait. nō solum āt sꝫ ⁊ nosipi p̄micias spūs hn̄tes id ē dātes iam deo primicias spūs nostri h̄ est ipam fidē tanq̄ p̄mogenita nostra: tn̄ in nobismetipis ingemiscim⁹ ⁊ adoptionē expectātes redēptionē corporis nostri Si ergo magna dei g̃cia est vt cōseruetur fides nr̄a: magna pena ē occidere p̄mogenita quādo hoiēs in afflictione eccē cōstituti pdunt fidē Affligūt em̄ eccām vt perdant fidē Nā et ipa egipt⁹ afflictio interp̄tatur Quicūqꝫ ergo affligūt ecclesiam quicūqꝫ scādala eccē imittūt ⁊ si xp̄iani appellantur moriūt² p̄mogenita eoꝝ Erūt infideles ⁊ erūt inanes hn̄tes tm̄ nomē ⁊ signū: in corde āt p̄mogenitū suū sepelierūt vsqꝫ adeo vt qn̄ ei aliq̄d dixeris p̄pt bonā vitā p̄pter spē vite etne ⁊ p̄pt timorem ignis eterni apud se subsannet ā si talis ē vt audeat corā te os torqueat ⁊ dicat quis huc inde reuersus ē? Dicunt sibi homines qd̄ volūt ⁊ xp̄ianus est. sed quia affligēs occisus ē primogenitus eius. mortua ē fides eius: et hoc ab homine vsque ad pe-

cus Dicã frẽs qd̃ sentio hoĩes intel-
ligas spũaliter significari tꝫ doctos
ꝓpter rationalẽ aĩam qd̃ est hõ peco
ra. vo indoctos sed tñ habentes fidẽ
nam nõ haberent ꝑmogenita Sunt
docti q̄ affligũt eccãm scismata et he
reses faciendo Proinde nec in illis i
uenis fidem: qm̃ facti sunt egiptꝰ id
est afflictio pplo dei Occisa sunt pri
mogenita eoꝝ: trahunt post se tur-
bas idoctas ipa sunt pecora In hac
ergo afflictione qua eccl̃a affligitur
moritur in affligentibꝫ fides: moriũ-
tur ꝑmogenita ⁊ in ipis doctis et in
doctis: qꝛ occidit deꝰ ꝑmogenita e-
giptiorũ ab hoĩe vsqꝫ ad pecꝰ Im
misit signa ⁊ ꝓdigia in medio tui e-
gipte: in pharaonem et in oẽs s̄uos
eiꝰ Pharao rex egiptioꝝ: nomen at
tendite ⁊ videte quẽadmodũ ista fa
cit deꝰ Rex in omni gñe prior ẽ egip
tus afflictio ẽ. pharao dissipatio Af
flictio ergo regẽ habet dissipationez
qꝛ illi qui affligũt eccãm. dissipati af
fligunt Vt em̃ affligãt dissipantᷣ qm̃
rex ducit. pplus sequitur. ꝑcedit dissi
patio sequitur afflictio Audite audi
te noĩa hec interꝑtatione typica ⁊ sa
pientia plena: nec vnũ inuenis ex is-
tis noĩbꝫ qd̃ boni aliqd̃ iterꝑtatᷣ vbi
exercuit deꝰ iram suã Percussit gẽ
tes multas: et occidit reges fortes
Dic quos reges ⁊ quas gẽtes graui
das sacramentis Seon regem a-
morreorũ occidit Audite noĩa: seon
regem inqt amorreoꝝ occidit Occi-
dit plane: ⁊ nunc occidat a cordibus
seruoꝝ suoꝝ. ⁊ a temptationibꝫ eccẽ
sue. nec cesset manꝰ eiꝰ in occidẽdis
talibꝫ regibus ⁊ talibꝫ populis Int-
pretatur em̃ seon tẽptatio ocl'orum
⁊ amorrei interꝑtantur amaricãtes
Jam h̄ videte si intelligere possumꝰ
quõ amaricantes regem habeãt tẽp
tationem oculorum Temptatio o-
culorũ non est nisi mendacio oculo-
rum Habet rem. veritatem non ha
bet Jam quid mirum est si amaricã
tes talem habeant regẽ mendacẽ re
gem? Nisi enim mendacium et simu
latio ꝑcedat: nõ sunt amaricãtes in
ecclesia Inde enim amaricant qꝛ fin
gunt Precedit temptatio ocl'orum
amaricatio sequitur: ⁊ in ipo dyabo
lo precessit Nam si temptatio ocl'o-
rum non est. quomodo trãsfigurat
se velut in angelũ lucis? Occidat ma
nus domini ⁊ illum et illos: illũ ne in
ducat. illos vt corrigantur Etenim i
vnoquoqꝫ hoĩe occiditur ille rex quã
do dampnat simulationem ⁊ diligit
veritatem Manꝰ non quiescit id a-
gere Nam quẽadmodum egit ad lit
teram tũc. sic agitur nũc spũaliter vt
impleat quod tunc prophetice ꝑnun
ciauit Occidit eciam alium regem et
alium populum eiꝰ Et og regem
basan Et hic qꝫ malus: Og interꝑta-
tur cõclusio: basan interꝑtatur cõfu
sio Malus est rex ille: qui interclu-
dit viã ad deum Hoc em̃ agit dyabo
lus semper opponẽdo figmenta sua
opponendo ydola sua: opponẽdo se
neccãrium ꝑ arrepticios sortilogos.
augures aruspices magos demoni
osoꝝ ꝯcludit viã Quõ per xp̄m id a-
gitur vt pateat via q̄ fuerat interclu-
sa. nã ꝑ eum redẽptꝰ quidã dicit et in
deo meo trãsgrediar murũ: sic dya-
bolus nichil aliud agit n̄ vt interclu-
dat viã ne credatur in deũ Si em̃ cre
ditur in deũ patet via: ⁊ ipe xp̄s est
via Si ãt nõ creditur in deũ: interclu
sa ẽ via Si ãt interclusa fuerit qꝛ nõ
creditur. quid restat n̄ vt cũ venerit q̄
non credebatur cõfundatur q̄ nõ cre
diderũt? Quare? Quia cõclusio pre-
cedit: ⁊ sequitur cõfusio Cõclusio ꝑ

cedit vt rex: sequitur cõfusio tanq̃m
plebs Quos mõ ꝯclusit vt non cre-
dant in xp̃m. quãdo apparuerit xp̃s
omnes ꝯfundẽtur ⁊ transducẽt eos
ex adũso iniquitates eoꝝ Tũc dicẽt
impij cõfusi. qd nobis ꝓfuit supbia?
Magna misteria frẽs mei dissipati
o: ex afflictione dissipantur vt affli-
gantur Magna misteria tẽptatio o
culoꝝ id est fallacia rex amaricantiũ
fallunt em̃ vt amaricẽt Cõclusio rex
cõfusionis: cõcluduntur em̃ ne tran
seant ad fidẽ ⁊ cũ venerit in quẽ cre-
dimus cõfundentur Et oĩa regna
chanaan occidit de⁹ Chanaan inter
ꝑtatur ꝑatus humilitati Humilitas
quasi bonũ aliqd̃ significat ſ; si fit vti
lis humilitas: nã mala humiliatio pe
nalis est Si em̃ humiliatio nõ ꝑtine
ret ad penam: nõ diceretur q̃ se exal-
tat humiliabitur Nõ em̃ bñficiũ illi
prestatur: qñ punitur vt humilietur
Chanaan ergo mõ supbus est Om
nis impi⁹ õnis infidelis exaltat cor
suũ: nõ vult credere in deũ Sed h̃ ex
altatio ꝑata est humilitati in die iu-
dicij: tũc humiliabit qñ nõ vult Sũt
em̃ vasa ire que ꝑfcã sunt ad perditi
onem Mõ extollant se garriant. ex
tendant se sup fideles. irrideant fide
les blasphement xp̃ianos. dicant a-
nicularia sunt ista q̃ dicũt de die iudi
cij Ista elatio eoꝝ ꝑata est humilia-
tioni qñ venerit iudex q̃ mõ annun-
ciatus irridetur: tũc ille qui mõ sup-
bit nõ vtiliter sed penaliter humilia-
bitur Mõ aũt nõ humiliabitur ſ; ꝑa
tur humilitati: id est ꝑatur dãpnati-
oni paratur victime Omnia ergo ista e
uertit deus corꝑaliter tunc qñ pr̃es
nostri educti sunt de terra egipti euẽ-
tit spiritualiter nũc. nec cessat man⁹
ei⁹ vsq; in finem Jdõ ne istas poten-
cias dĩ tũc putes ꝑactas cessasse: dñe

nomẽ tuũ inquit in sclo id est nõ ces
sat mĩa tua. nõ cessat man⁹ tua in se-
culo ista facere que tunc ꝓnunciasti
figurãdo Omnia em̃ illa in figura cõ
tingebant illis: scripta sunt ãt ad cor
rectionem nr̃ãm in quos fines sclo-
rum obuenit Dñe memoriale tuũ
in gñatione et generationẽ Gñatio
ista ⁊ generatio altera. gñatio q̃ fide
les efficimur ⁊ per baptismũ renas-
cimur: generatio q̃ a mortuis resur-
gem⁹ ⁊ angelis ꝯiuncti viuem⁹ Jn-
eternũ memoriale tuũ dñe ⁊ sup istã
generationem: qꝛ nec nũc oblit⁹ est
vt vocaret nec tũc obliuiscetur vt co
ronet Memoriale tuũ in gñatione
⁊ generatione Qm̃ iudicabit domi
nus plebẽ suã: ꝯpleuit certe oĩa illa in
ꝑplo iudeoꝝ Nũqd iã remãsert opa
ei⁹ postq̃ induxit plebẽ suã in trã ꝓ
missionis? Adhuc plane iudicab᷑ dñs
plebẽ suã: ⁊ in seruis suis aduocabit᷑
Jã iudicauit ip̃am plebẽ: excepto iu
dicio futuro. iudicata ẽ plebs iudeo
rum Quid est iudicata Sepati iñ sc̃
iusti: ⁊ remanserũt iniusti Si ãt mẽ
tior aut mentiri existimor qꝛ dixi iã
iudicata ẽ: audiui dñm dicentẽ in iu
diciũ veni in hũc mũdum vt q̃ non vi
dent videãt ⁊ q̃ vident ceci fiant Ex-
cecati sunt supbi illumiãti sc̃ humiles
Judicauit ergo plebẽ suã Jp̃m iudiciũ
dixit ysayas: ⁊ nũc tu dom⁹ iacob ve
nite ãbulem⁹ in luiẽ dm̃ Parũ ẽ h̃. ſ;
quid seq̃tur? Dimisit em̃ plebẽ suam
domũ isrl̃ Jp̃a est domus iacob: q̃ ẽ
domus israhel Qui em̃ iacob: ip̃e est
israhel Nost; scãs lrãs ⁊ puto q̃ vo
bis vẽiat in mentẽ qꝛ ip̃e iacob qñ vi
dit angelum secũ luctari tunc accepit
nomẽ vt appellaretur isrl̃ Vnus hõ
ẽ siue iacob siue isrl̃: vna persona est
domus iacob et domus israhel vna
gens vna plebs: hanc inuitat ⁊ hanc

dimittit Et nūc iā certe occidisti xp̄m
o domus iacob iam occidisti xp̄m iā
caput an̄ crucem agitasti iā penden
tem irrisisti. iam dixisti si filiꝰ dei es
descende de cruce: iā rogauit medicꝰ
ꝓ freneticis pater ignosce illis nō ei
sciunt quid faciunt Certe iam fecisti
ista omnia: ⁊ nunc crede in eū quem
occidisti bibe sanguinē quem fudisti
Et nunc tu domꝰ iacob testiōniuꝫ ex
te exponere cupio qd̄ hic dixit qm̄ iu
dicabit dn̄s plebē suā: ⁊ in seruis su-
is aduocabitur Judicasse em̄ intelli-
gitur plebē suā separando in ip̄a ple
be sua bonos a malis: fideles ab infi
delibus apl'os a iudeis mendacibus
Hoc significauit vt dicere ceperam
ꝑ prophetam dicēs. iā post illa mala
oiā o tu domꝰ iacob venite ābulemꝰ
in luce dn̄i Quare vobis dico venite
ambulemꝰ in luce dn̄i. q̄re vobis di-
co venite ambulemꝰ: Ne remanen-
do in iudaysmo nō ꝑueniatis ad xp̄ꝫ
Quare: Nō sempꝑ ibi ꝓphetatꝰ ē cris
tus: Sed nūc dimisit plebem suā do
mum isrl' Venit domꝰ iacob: qꝛ dimi
sit plebē suā domum iacob Venit do
mus isrl' qꝛ dimisit plebem suam do
mum isrl' Que venit ⁊ q̄ dimissa ē nisi
qꝛ hoc est iudiciū vt qui nō vident vi
deant ⁊ qui vident ceci fiant: Judica
uit ergo dn̄s plebē suam Sepauit gͦ
⁊ non ibi inueniet quos in regnū suū
restituat: Plane inuēiet: ⁊ in seruis
suis aduocabitur Nō reppulit ait a
postolus plebē suā quā ꝑsciuit Et
vn̄ ꝓbat: Nam ⁊ ego israhelita sum
Ergo iudicauit dn̄s plebem suā sepā
do bonos a malis: hoc ē in seruis su
is aduocabitur Quibꝫ: A gentibus
Quāte em̄ gentes credendo venerͭ:
Quāti fundi quāta loca deserta mo-
do veniunt: Veniūt in̄ nescio quanti
credere volūt ⁊ dicimꝰ eis qd̄ vultꝫ:

Respondent nosse gl'am dei Credite
frēs mirari nos ⁊ gaudere ad talem
vocem rusticanoꝝ Veniūt nescio vn̄
excitati. an nescio quo: Quid dicam
an nescio a quo: Ymmo qꝛ nemo ve
nit inquit ad me: nisi quē pater trax
erit Veniūt sbito de silua de deserto
de remotissimis ⁊ arduis montibus
ad eccām: ⁊ hāc vocē habent pleriqꝫ
⁊ pene omnes eoꝝ vt videamꝰ vere
intus docentē deum Impletur scrip
tura ꝓphetica qua dictū est: erunt ō
nes docibiles deo Quid desideratꝫ di
cimus illis: ⁊ illi. videre gl'am dī Om
nes em̄ peccauerunt et egent gl'a dei
Credunt ꝯsecrātur. clericos sibi ordi
nari exigunt Nōne impletur ⁊ in ser
uis suis aduocabitur: Deniqꝫ post is
tam totā dispositionē ⁊ dispensatio
nem ꝯuertit se sp̄us dei ad exproban
da ⁊ irridenda ydola que iā irridentͬ
ab cultoribꝫ suis Idola gentiū ar
gentū ⁊ aurū Ista omnia deo faciē-
te q̄ in celo ⁊ in terra oiā quecūqꝫ vo
luit fecit qui iudicauit plebē suā et in
seruis suis aduocabitur. quid restat
figmentū n̄ ridendū nō adorandum:
Ydola gentiū dicturus erat fortasse
vt ꝯtempneremꝰ ista oiā Dicturꝰ e-
rit ydola gentiū non dico lapides et
ligna. gispsum ⁊ testā: nō h̄ dico do-
cibilis materia ē illud qd̄ valde amāt
vel qd̄ valde honorāt dico ydola gen
tiū argentū ⁊ aurū Certe aurū ē cer
te argentū ē: nūquid qꝛ lucet argen-
tum. lucet aurum ideo oculos habēt
⁊ non vident: Sic quomodo argen
tum est quomodo aurū est vtile for
te auaro nō religioso ymmo vō nec
auaro vtile sed vtile bn̄ vtenti vt per
eiꝰ erogationem celestē thezaurum
acquirat. tamen nunc cum ista insen
sata sint qd̄ facitis homines de argē
to ⁊ auro: Deos Quos deos facitis

nõne videtis qđ nõ videant? Oculos habent ⁊ non videbũt aures hñt ⁊ non audient. nares hñt ⁊ non odorabunt. os hñt ⁊ non loquentur manus hñt ⁊ non opantur pedes hñt ⁊ nõ ambulabunt Omnia ista artifex faber argentarius facẽ potuit ⁊ oculos ⁊ aures ⁊ nares et os ⁊ manꝰ et pedes: sed nec lumen oculis nec auditum auribꝫ. nec vocem ori. nec sensum naribꝫ. nec motũ mãibꝫ nec iter pedibꝫ dare potuit O hõ rides iam ꝓculdubio qđ fecisti: si a quo factus es agnouisti De illis aũt qui non agnouerunt quid dicitur? Similes illis fiant qui faciunt ea ⁊ oẽs qui cõfidunt in illis Et creditis frẽs exprimi in eis quãdam similitudinẽ ydolorum: non quidem in carne eoꝝ sed in interiore hoiẽ eoꝝ Nã aures hñt ⁊ non audiunt. ad illos q̇ppe clamat deus: qui habet aures audiendi audiat Oclos hñt ⁊ non vidẽt Habẽt enim oculos corpis: sed nõ hñt oculos fidei Deniqꝫ impletur hͨ ꝓphecia p omnes gẽtes Videte quõ dictũ sit p ꝓphetam Nichil allegoricũ nichil figuratum cõmeõro. ꝓpriam expressam simplicẽ. manifestam audite ꝓpheciã p̄dictam: videte ꝯpletã Preualuit inquit dñs adūsus eos Propheta dicᵗ sophonias adūsus repugnantes ⁊ adūsus rebellantes ⁊ de occisione fideliuꝫ martires faciẽtes sꝫ tñ nescientes: preualuit dñs adūsus eos Et quõ p̄ualuit? In eccã sua videmus qꝛ p̄ualuit aduersus eos Volebant paucos xpianos extinguere occidere. sanguinem fuderũt. de sanguine occisoꝝ tanti exurrexerũt a q̇bus illi interfectores martirũ superarentur tñ ⁊ mõ querũt vbi abscõdãt ydola sua qui p̄mo xpianos propter ydola trucidabant Nõne preualuit aduersus eos dominus? Vide si facit qđ sequitur: p̄ualuit dñs adūsus eos Et quid fecit? Extermiãuit õnes deos gentiũ terre: et adorabũt eum vnusquisqꝫ de loco suo omnes insule gentiũ Quid ẽ hoc? Nõne predictum est. nõne ꝯpletum est? Nõne vt legitur sic videtur? Et illi q̄ remanserunt oculos habent ⁊ non vident. nares habent ⁊ nõ odorantur Nõ sentiunt illũ odorẽ: xpi bonus odor sumus sicut dixit aplꝰs in omni loco. Quid ꝓdest qꝛ nares habent ⁊ nõ odorantur tam suauem odorẽ cristi? Vere in illis factũ est ⁊ vẽ de illis dictum est: silẽs illis sint oẽs qui faciũt ea ⁊ oẽs qui ꝯfidunt in eis Sed cotidie credunt per miracula xpi domini. cotidie ap̄iuntur oculi cecorum ⁊ aures surdorum: inspirantur nares insensatorum dissoluũtur ora mutorum: cõstringuntur manus paliticorum. corriguntur pedes claudorum de lapidibꝫ istis excitantur filij abrahe Quibus omnibꝫ iã dicatur Domus isrl' benedicite dñm omnes filij abrahe ⁊ sic de lapidibus istis suscitantur filij abrahe Manifestũ est qꝛ illi sunt magis domus israhel qui ꝑtinent ad domum israhel: qui pertinent ad semen abrahe non carne sed fide Domus israhel benedicite dominuꝫ Sed fac domũ domini illam dici ⁊ populum israhel vocari: crediderunt inde apostoli ⁊ milia circũcisorum Domus israhel benedicite dominũ Domus aaron bñdicite dñꝫ domꝰ leui bñdicite dñꝫ Bñdicite populi dñm: hͨ ẽ domꝰ isrl' gñaliter Bñdicite p̄positi hͨ est domꝰ aaron: bñdicite ministri hͨ ẽ domꝰ leui Quid de ceteris nationibꝫ? Qui timetꝫ dñꝫ bñdicite dñm Oẽs ḡ vna voce dicamus qđ seꝫ Benedictus dñs ex syon

qui habitat in ihr̄l'm Ex syon ⁊ ihr̄l'm Syon speculatio: ihr̄l'm visio pacis In qua isrl' nunc habitaturꝰ est: In illa ꝗ cecidit: Non. sed in matre nostra que est in celis: de qua dictuȝ est multi filij deserte magȝ q̄ȝ eiꝰ ꝗ habet virum Nūc ergo dn̄s ex syon qꝛ speculamur qd̄ veniat. nunc tn̄ q̄ȝ diu in spe viuimꝰ in syō sumꝰ finita via habitamus in illa ciuitate que nūq̄ȝ ruitura ē qꝛ et dn̄s habitat in ea ⁊ custodit eam que ē visio pacis eterna iherusalem .pacis illiꝰ frēs mei cui laudande lingua non sufficit vbi nulluȝ hostem iā sentiemus nec in eccl'a nec extra eccām nec in carne nostra nec i cogitatioē nostra: absorbebit᷑ mors in victoria ⁊ vacabimꝰ ad videndum deum in pace ciues ihr̄l'm facti ciuitatis dei

¶ Explicit psalmus cxxxiiijꝰ. Incipit cxxxvꝰ.

Confitemini dn̄o qm̄ bonꝰ qm̄ in eternū miā eꝰ Psalmus iste laudem ꝯtinet dei et eodem mō in omnibȝ suis v̄sibus terminatur Proiñ q̄ȝuis hic in laudē dei multa dicantur. maxime tn̄ eius miā ꝯmendatur: sine cuiꝰ ꝯmendatione aptissime nullū v̄sum claudi voluit per quē spūs sanctus ꝯdidit psalmum Memini aūt me in psalmo cētesimo quinto ꝗ similiter incipit qm̄ codex quē intuebar nō habet ineternum sed in scl'm miā eꝰ .quesisse quid pocius intelligere deberemꝰ in greco em̄ sermone scriptum est stonco na qd̄ in seculum ⁊ ineternū interp̄tari potest: sed quid illic vt potui disseruerim. eciam hoc retexere longū est In isto aūt psalmo eciā idem ipe codex non habet in seculū qd̄ pleriq̄ȝ habent sed ineternū miā eius Qd̄ et si post iudicium quo in fine seculi viui ⁊ mortui iudicandi sunt. missis iustis in vitam eternā. iniquis āt in ambustionem eternā. nō sint deinceps futuri quoꝝ adhuc misereatur deus rcē tn̄ intelligi p̄t ineternū futurā misericordiam eiꝰ quā suis sanctȝ fidelibusq̄ȝ largitur nō quia ineternū miseri erunt ⁊ iō ineternum miscd̄ia indigebunt sed qꝛ ipa beatitudo quā misericorditer miseris p̄stat vt eē miseri desinant ⁊ beati eē incipiant nō habebit finem iō ineternuȝ miscd̄ia eiꝰ Qd̄ enim iusti erimꝰ ex iniquis. sani ex infirmis viui ex mortuis ⁊ imortales ex mortalibus beati ex miseris miā eius est Hoc aūt qd̄ ita erimus in eternū erit: ergo ineternū miscd̄ia eius Proiñ cōfitemini dn̄o: id ē confitendo laudate dn̄m qm̄ bonꝰ Nec pro hac cōfessione aliquid estis tpale sumpturi: qm̄ ineternū miā eꝰ id ē beneficium qd̄ nobis misericorditer prestat in eternū est Qd̄ aūt habet ꝗniam bonus grecus habet agathos nō sicut in p̄sº centesimo et ꝗnto qd̄ ibi est qm̄ bonus .grecus habet chrestos iō nōnulli illud interp̄tati sunt ꝗniam suauis ē .agathos āt nō vtcūq̄ȝ bonꝰ sed excellentissime bonꝰ ē Deiñ seq̄tur Cōfitemini deo deorum qm̄ ieternū miā eiꝰ Cōfitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ ineternū miā eiꝰ Qui nā sāt dij ⁊ dn̄i quoꝝ deoꝝ ⁊ dn̄oꝝ sit deꝰ ⁊ dn̄s ꝗ est verꝰ deus: merito q̄ri solet Et scriptū inuenimꝰ i alio psalmo deos eciam hoiēs appellatos. sicuti ē. deus stetit in synagoga deoꝝ in medio aūt deos discernit. ⁊ paulopost ego dixi dij estis ⁊ filij excelsi omnes vos autem vt homines moriemini. ⁊ sicut vnꝰ de principibȝ cadetis Qd̄ testimoniū eciā dn̄s in euangelio cōmemorat dicēs. nōne scriptū ē i lege vrā qꝛ ego dixi dij estis ⁊ filij excelsi?

Si illos dixit deos ad quos sermo
dei fcũs ẽ. et nõ potest solui scriptu-
ra ꝙ pater scificauit et misit in mũ-
dũ. vos dicitis quia blasphemas ꝗa
dixi filiꝰ dei sum: Non ergo ꝗa bo-
ni sunt oẽs. sed quia sermo dei ad il
los fcũs est. appellati sunt dij. Nã si
ꝓpterea quia boni essent oẽs. nõ sic
eos diiudicaret Cũ eni dixisset deus
stetit in synagoga deoꝝ non ait i me
dio deos et hoĩes discernit. tãꝗ ostẽ
dens qđ interfit inter deos et hoĩes
sed in medio inꝗt deos discernit. De
inde sequitᷣ. vsqꝫ quo iudicatis iniqui
tatẽ ⁊ cetera. que vtiqꝫ non oibꝰ. sed
quibusdã dicit. quia discernens dicit
et tamẽ i medio deos discernit Sed
queritur si hoĩes ad quos sermo dei
fcũs ẽ dij vocãtur. vtrũ et angeli vo
candi sunt dij. cũ hoibus iustis ⁊ scis
maximũ premiũ ꝓmittatur equali-
tas angeloꝝ Et in scripturis quidẽ
nescio vtrũ vel possit vł facile possit
repperiri apte dici ãgłos deos Sed
cũ de dño dictum esset terribilis suꝑ
oẽs deos. cur hoc dixerit cõtinuo ve
lud exponendo cõiũxit qm̃ dij gen-
tiũ demonia. Suꝑ tales deos dixit
dñm terribilẽ in scis suis ꝗs celos fe
cit. a quibus demonia terrerẽtᷣ. Sic
eni sequitur. dñs aũt celos fecit. Nõ
ergo dij sine additamẽto. sed dij gen
tiũ demonia. supiꝰ tamẽ terribilis in
quit super oẽs deos. Non ait super
oẽs deos gentiũ. ꝗuis intelligi hoc
voluerit Attẽde quod sequitᷣ. qm̃ dij
gentiũ demonia Quod quidẽ in he-
breo dicitur nõ ita esse scriptũ. sed dij
gentiũ simulachra Quod si verũ est.
multomagis credẽdi sunt septuagi-
ta diuino spũ interptati quo spũ ⁊ il
la dicta sunt que in hebreis litteris sᵗ
Eodẽ namqꝫ opante spũ eciã hoc di
ci oportuit quod dcm̃ est dij gentiũ
demonia. vt intelligeremꝰ sic eciã in
hebreo positũ dij gentiũ simulachra
vt demonia potiꝰ que sunt in simu-
lachris significarentᷣ Nam qđ atti-
net ad ipa simulachra q̃ grece appel-
lãtur ydola. quo noĩe iã vtimur pro
latino. oculos habẽt et non vident ⁊
cetera que de hijs ideo dicũtur. quia
oĩ sensu carent. quo circa nec terreri
possunt. quia nisi ea que sentiũt ter-
reri vtiqꝫ. nõ possunt. Quomõ ergo
dictũ ẽ de dño terribilis est suꝑ oẽs
deos. qm̃ dij gentiũ simulachra. nisi
per simulachra intelligãtᷣ demonia
que terreri possunt: Vñ ait et aplũs
scimꝰ quia nichil est ydolũ Hoc eni
retulit ad materiã terrenã sensu ca-
rentẽ. In ea itẽ ne quisꝗ putaret nõ
esse aliꝗ viuentẽ. sentientẽqꝫ naturã
que gẽtiũ sacrificijs delectetᷣ adiũxit
sed que imolãt gẽtes demonijs imo
lant et non deo. nolo vos socios fie
ri demoioꝝ Si ergo nusꝗ in eloqjs
diuinis repperitᷣ scõs ãgłos appel-
latos deos. ea m̃ causa potissimũ oc
currit. ne isto noie hoĩes ad hoc edi-
ficarentur vt ministeriũ vel seruiciũ
religioĩs que grece liturgia vł latria
dicitur scis angelis exhiberẽt. quod
nec ipi exhiberi ab hoibus volũt. nisi
illi deo qui et ipoꝝ ⁊ hominũ deꝰ est
Vñ multo vtiliꝰ angeli vocãtᷣ qui la
tine nũcij nũcupantᷣ. vt ꝑ nomẽ non
substantie. sed officij satis itelligamꝰ
illũ deum a nobis eos coli velle quẽ
nũciant Totã ergo istã q̃stionẽ bre-
uiter aplũs soluit vbi ait. nã et si sᵗ q̃
dicantᷣ dij. siue in celo siue in terra. ꝙ
admodũ sunt dij multi. et dñi multi.
sed nob̃ vnꝰ deꝰ pᷓ ex quo oĩa ⁊ nos ĩ
ipo. et vnus dñs ihũs xpũs per quẽ
oĩa et nos ꝑ ipsum Confiteamur ꝗ̊
deo deoꝝ et dño dñoꝝ. qm̃ in eternũ
mia eius Qui facit mirabilia mag

na solꝰ. Sicut in oim̄ versuũ nouissimis ꝑtibus positũ est qm̄ ineternũ mia eiꝰ. sic in oim̄ capitibus q̄uis nõ sit positũ subaudiendũ est cõfitemi. quod in greco euidẽtiꝰ apparet. Ap pareret autẽ et in latino si eãdẽ locutionẽ transferre potuissent interpretes nostri. Quod quidẽ in isto versu possent. si dicerent faciẽti mirabilia Quod enim nos habemꝰ. qui facit mirabilia. grecus habet faciẽti mirabilia. vbi necessario confitemini sb auditur. atq̄ vtinam vel pronomen adderent. vt dicerent ei qui facit vel ei qui fecit vel ei qui firmauit. q̇a etiã sic facile intelligeretᷣ cõfitemini esse subaudiendũ Nunc vero ita obscurũ factũ est. vt qui codicẽ grecũ. siue nescierit ĩspicere. siue neglexerit. possit putare qui fecit celos. qui firmauit terram. qui fecit luinaria quoniã ineternũ misericordia eiꝰ Ideo dictũ quasi ꝓpterea ista fecerit. quoniã ineternũ mia eius. cũ ad eius miãm illi ꝑtineant quos de miseria libeȧt. non autẽ vt eius mie fuisse intelligamꝰ facere celũ et terrã et luinaria. cũ illud sit bonitatis eiꝰ qui creauit oĩa bona valde. creauit autẽ vt eẽnt omnia. hoc vero mie vt a peccatis nostris mũdet nos. et a miseria libẽt in eternũ Ita ergo nos alloquitᷣ psalmus. confitemini deo deorũ. cõfitemini dño dñorũ. confitemi ei qui facit mirabila magna solꝰ. cõfitemi ei. Qui fecit celos in itellectu. cõfitemini ei qui firmauit terrã sup̱ aquas cõfitemi ei qui fecit luinaria magna solus Cur autẽ confiteamur in oim̄ versuũ finibus ponit qm̄ ineternum mia eius Sed quid est qui fecit mirabilia magna solꝰ? An quia mirabilia magna solus et per hoĩes facit? Sunt quedã magna que solus deus facit et ip̄a exsequitur dicens quifecit celos in ĩtellectu. qui firmauit terrã sup̱ aquas. qui fecit luinaria magna solus. ideo et hic addidit quia cetera mirabilia que dicturꝰ est per homines fecit. Cũ eni dixisset. qui facit luinaria magna solus que sint eadẽ luinaria secutus aperuit Solẽ in potestatẽ diei. lunã et stellas in ptãtem noctis. Deinde ĩcipit dicere que per angelos vel hoĩes fecerit Qui percussit egiptum cũ primogenitis eorũ Et cetera Vniuersam igitᷣ creaturã non vtiq̄ deus per aliqm̄ creaturã. sed solus fecit Cuiꝰ crature q̄sdã ꝑtes excellentiores cõmemorauit ex quibus vniuersa cogitaremꝰ. intelligibiles celos ⁊ visibilem terrã et qui sunt eciam celi visibiles cõmemoratis eoꝝ luinaribus totũ celeste corporeũ vt ab ip̄o factũ accipemꝰ ãmonuit. Q̄ꝗ̄ id quod ait qui fecit celos in intellcũ. vel sicut alij interpretati sunt in intelligentia. vtrũ celos intelligibiles significare hoc modo voluerit. an in suo intellectu vł in sua intelligentia fecisse celos. hoc est in sua sapientia. sicut alibi scriptũ est oĩa in sapientia fecisti. eo modo insinuans vnigenitũ verbum queri potest Sed si ita est vt in suo intellectu fecisse accipiamus deũ celos. cur tãtũ de celis hoc ait. cum oĩa in eadẽ sapientia fecerit? An ibi tantũ exp̄mendũ fuit. vt ĩ ceteris eciam tacitũ posset intelligi. vt iste sit sensus qui fecit celos in intellectu. qui fũdauit terrã sup̱ aquas. vt et hic subaudias in itellectu. qui facit luinaria magna solus solẽ in potestatẽ diei. lunã et stellas in potestatẽ noctis. vtiq̄ ĩ ĩtellectu? Quomõ ergo solus. si hoc est in itellectu. vel in intelligentia quod est in sapientia. id est in verbo vnigenito?

193

An quia trinitas nō sunt tres dij. sed vnus deus. ad id refert᷑ quod solus de⁹ fecit. quia non creaturā per creaturā fecit. Sed quid est qui firmauit terrā super aquas. Obscura enī questio est quia terra grauior videt᷑ vt non portari aquis. sed aquas poti⁹ portare credatur De qua rene aduersus eos qui se putant ista certis rationib⁹ cōperisse cōtenciose scripturas nostras defendere videamur siue illud ita. siue aliter sit. habemus quod de proximo intelligam⁹. terrā que habitatur ab hominib⁹ et terestria cōtinet aīalia. que alio modo in scripturis arida dicitur sicut scriptū est. appareat arida. ꝛ vocauit de⁹ aridā terrā super aquas eē fundatā qđ aquis circūfluētib⁹ supeminet Nō enī que dicitur litoraria ciuitas sup maria fundata. ita sub ea mare est. Q̄admodū sunt aque sub spelūcarū cameris aut sub nauibus supnatantib⁹. s; ideo super mare dꝛ. quia inferiori mari supeminet Sic dictus est pharao exisse super aquā. ita enī habet grecus. quod quidā latini habēt ad aquā. sic dn̄s super puteū sedebat quod ambo supiores essent. quā flumen et puteus. ille iuxta flumen. iste iuxta puteū Si autē eciā aliqđ aliud quod ad nos magis ptinet ista dicta significant. fecit deus celos in itellectu spūāles sanctos suos. quibus non tantū credere. verū eciā intelligere diuina donauit. hoc qui nondū possunt et solā fidem firmissimā tenent. tanq̄ infra celos terre nomine figurant᷑ ꝛ quia in baptismo quē acceperunt in cōcussa credulitate consistunt. ideo dictū est firmauit terrā super aquas Item quia dictū est de domino xp̄o qđ in illo sunt oēs thezauri sapientie et sciētie absconditi. hec autē duo id est sapiētiā et sciētiā distare inter se aliquid alia q̄ȝ scripturarū testant᷑ eloquia. maxime loquēte sancto iob. vbi q̄dāmodo singula definiunt᷑. dixit autē hoī. ecce pietas est sapīa. abstinere autē a malo scientia est. non incōgruenter intelligim⁹ sapientiā in cognitione ꝛ dilectione ei⁹ quod sp est atq̄ȝ incōmutabiliter manet quod de⁹ est Nā et qđ ait. ecce pietas est sapientia. theosebia dicta est in greco. quod vt totū latine exp̄mamur dei cult⁹ dici potest Abstinere autē a malo quod dixit eē scientiā qđ est aliud. q̄ȝ in medio nationis tortuose et puerse tāq̄ȝ in nocte huius seculi caute prudēterq̄ȝ versari. vt abstinēdo quisq̄ȝ ab īiquitate. non cōfundat᷑ tenebris p̄pij muneris luce discret⁹. Cū ergo quodā loco aplūs cōcordem gratiīs dei varietatē in hoībus dei vellet ostendē. hec ī p̄mis duo posuit dicēs. alij quidē dat᷑ per spm̄ sermo sapientie. hoc eē arbitror. solē in potestate diei. alij sermo scientie scd̄m eundē spm̄. hoc est lunā Deinde q̄dāmodo stellas. cōmemorari puto ī eo quod dicit᷑ alij fides in eodem spū. alij curationū donatio in vno spū. alij opatioēs v̄tutū. alij p̄phecia. alij dinatio spuuȝ alij genera linguarū. alij interp̄tatio sermonū. Nichil enī horū est quod in huius seculi nocte. non sit necessariū que cū transierit necessaria ista non erunt. ideo in potestatē noctis. In potestate quippe ait vel diei vel noctis. vt potestas esset diei lucē vel nocte. quod in spūālibi⁹ donis sic intelligitur. quia dedit potestatē filios dei fieri Qui percussit egyptū cū p̄mogenitis eorū Qui pcussit et scl'm. cum hijs que precipua putantur in seculo Qui eduxit israhel de medio

eoꝝ Educit eciam sanctos ac fideles
suos de medio maloꝝ. In manu
potenti et brachio excelso. Quid po
tentius quid excellentiꝰ eo quod dic
tũ est. et brachiũ domini cui reuelatũ
est. Qui diuisit mare rubrũ in diui
siones Diuidit etiã vt vnus atqꝫ idẽ
baptismus aliis fit in vitam. aliis fit
in mortẽ Et eduxit israhel per me
diũ eius Educit etiam innouatũ po
pulũ suum per lauachrũ regñatiõis
Et excussit pharaonẽ et virtutem
eius in mari rubro Celeriter interi-
mit et peccatũ suum reatũ qꝫ eiꝰ per
baptismũ Qui traduxit populũ su
ũ indeserto Traducit et nos in huiꝰ
seculi ariditate et sterilitate ne in ea
pereamꝰ Qui pcussit reges mag-
nos et occidit reges fortes Percu-
tit atqꝫ occidit etiã a nobis dyaboli-
cas et noxias potestates Seon re
gem amorreorũ. Sermẽ inutile vel
temptationẽ calentẽ. quod interpre
tatꝛ seon. regem amaricãtiũ quod in
terpretatꝛ amorreorũ Et og regẽ
basan. coaceruantẽ quod interpreta
tꝛ og ꝛ regem cõfusiõis quod inter-
pretatꝛ basan Quid eñi coaceruat dy
abolus. nisi confusionẽ. Et dedit
terrã eoꝝ hereditatẽ. hereditatẽ isra
hel seruo suo. Dat etiam quos dya-
bolus possidebat hereditatẽ semini
abrahe quod est xpũs Quia in hui
litate nostra memor fuit nostri. et re
demit nos ab inimicis nr̃is. sanguie
vnigeniti sui Qui dat escam omni
carni. hoc est oĩ hominũ generi. non
tantũ isrl̃itaꝝ sed et gentiũ. de qua es
ca dicitꝛ. caro mea vera ẽ esca Con
fitemini deo celi. quoniã i eternũ mi
sericordia eiꝰ Confitemini domino
dominorũ quoniã in eternũ miseri-
cordia eiꝰ Quod hic ait deo celi. cre-
do aliter dicere voluit quod supͣ dixe
rat deo deoꝝ Nam quod ibi deinde
subiunxit. hoc etiam hic repetiuit. cõ
fitemini domino dominorũ Sed et
si sunt qui dicuntꝛ dii siue in celo siue
in terra. quẽadmodũ sunt dii multi
et domini multi. sed nobis vnus est
deus pr̃ ex quo oĩa et nos in ipsum.
et vnus dominꝰ ihũs xpũs per quẽ
oĩa et nos per ipsum. cui cõfitemur
quoniã in eternũ mĩa eius

Explicit psalmꝰ C.xxxv. Incipit psal
mus C.xxxvi.

OBlitos vos nõ arbitror eẽ
cõmẽdasse nos vobis. ym-
mo cõmemorasse vos. qđ
omnis eruditꝰ i sancta ecclesia nosse
debet. vnde ciues simꝰ ꝛ vbi peregri
nemur. et pegrinationis nostre cau
sam esse peccatũ. reuersiõis aũt mu-
nꝰ remissionẽ peccatorũ. et iustifica
tionẽ gracie dei. duas ciuitates per-
mixtas sibi iterim corpore et corde
separatas currẽ p ista volumia sclo
rũ vsqꝫ in finem. Audistis et nostis
vnã cui finis est pax eterna. et voca-
tur iherusalẽ. alterã cui gaudium est
pax tp̃alis et vocatur babilonia In
terpretatiões etiam noim si non fal
lor tenetis iherusalẽ interpretari vi-
sionẽ pacis babiloniã confusionem
Iherusalẽ in babilonia captiua tene
batꝛ non tota. ciues eñi eius et ange
li sunt. sed quod attinet ad homines
predestinatos in gloriã dei. futuros
per adoptionẽ coheredes xpi. quos
de ipa captiuitate redemit sanguine
suo Particulã ergo istã ciuitatis ihe
rusalẽ captiuã teneri in babilonia p
peccato. incipe autẽ inde exire prius
corde per confessionẽ iniquitatis et
caritatẽ iusticie deinde postea in fi-
ne seculi etiam corpe seperandã con

mendauim⁹ i eo psalmo quē primo
hic cū vestra dignatione tractauim⁹
qui ita incipit te decet ymn⁹ deus in
syon ⁊ tibi reddetur votū in ihr̄l'z ho
dierna aūt die cantauimus ¶ Ps
SUper flumina babilonis illic
sedimus ⁊ fleuimus dū recor
daremur syon Videte q̄r in illo dictū
est. te decet ymnus deus in syon: hic
aūt. super flumina babilonis illic se-
dimus ⁊ fleuimus cū recordaremur
syon Illa syon vbi decet ymn⁹ deuz.
Que sunt ergo flumina babilonis ⁊
quid ē nostrū sedere ⁊ flere in recor-
datione syon Si em̄ ciues iā sumus
non tm̄ hoc cantauim⁹ sed ⁊ agim⁹.
Si ciues sumus de ihr̄l'm id est de sy
on et in ista vita in ista cōfusione h⁹
seculi. in ista babilonia non ciues ha
bitam⁹ sed captiui detinemur: opor
tet vt non tātum ista decantem⁹ sed
⁊ faciamus affectu cordis pio religi
oso desiderio eterne ciuitatis Habz
⁊ hec ciuitas que babilonia dicitur a
matores suos cōsulentes paci tp̄ali
⁊ nichil vltra sperantes. totūq̄ gau-
dium suum ibi figentes ibi finientes
⁊ videmus eos pro republica terre-
na plurimū laborare. sed et in ea qui
cūq̄ fideliter versantur si nō ibi ap-
petant sup̄biam et perituram elatio
nem ociosamq̄ iactantiam. sed verā
fidem exhibeāt q̄ꝫ possunt q̄ꝫdiu pos
sunt quibz possunt: ad quātum vidēt
terrena ⁊ ad quātum intelligūt spēm
ciuitatis nō eos sinit deus perire in
babilonia Predestinauit em̄ eos ci-
ues iherusalem. intelligit captiuita-
tem eoꝝ deus: ⁊ oñdit illis aliam ci-
uitatem cui vere debeāt suspirare ꝓ
qua debeant cuncta conari. ad quam
capescendam debeant ciues suos se
cum p̄egrinos quātum valuerint ad

hortari Propterea dicit dn̄s ihesus
cristus. qui in modico fidelis est ⁊ in
magno fidelis est: ⁊ rursum dicit. si i
alieno fideles non fuistis. vestrū q̄s
dabit vobis: Tamen carissimi atten
dite flumina babilonis Flumina ba
bilonis sunt oiā q̄ hic amantur ⁊ trā-
seunt Nescio quis amauit verbi gra
cia agriculturā: ipam exercere iā di-
tescere. ibi occupare animū iā perci-
pere voluptatem. attendat exitū ⁊ vi
deat illud qđ amauit non esse funda-
mentum ihr̄l'm sed fluuium babilōis
Alius dixit: magna res militare. oēs
agricole formidant eos qui militant
obsequūtur eis trement eos: si fue-
ro agricola timebo militarē. si fuero
militaris timebor ab agricola O in-
sane. in alium te babilonis fluuiū p̄-
cipitasti ⁊ turbulentiorem ⁊ rapaci-
orem ⁊ cū tu timeri vis a minore ti-
me maiorem potestatem: te ip̄e ma
ior fieri potest. subito q̄ te timet nū-
q̄m aūt erit minor quē debes timere
Aduocatū eē inquit magna res ē po
tentissima eloquētia in omnibz habe
re susceptos. pendentes ex lingua di
serti patroni sui. ⁊ ex eius ore speran
tes vel dāpna vel lucra: vel mortem
vel vitā vel p̄niciem vel salutē Nescꝫ
quo te miseris Alius ⁊ iste fluui⁹ ba
bilonis est: ⁊ qđ multum sonat stre-
pitus aque saxa p̄cutit Attende quia
fluit. attende q̄r labitur. ⁊ si attendas
q̄r fluit ⁊ labitur: caue q̄r trahit Na-
uigare inquit alius ⁊ negociari mag
num est: sciē multas ꝓuincias lucra
vndiq̄ capere non esse obnoxium in
ciuitate alicui potenti semp̄ peregri
nari ⁊ diuersitate nationum animaꝫ
pascere: ⁊ augmentis lucrorum diui
tem remeare Fluuius est ⁊ iste babi
lonis Lucra tua quando stabunt qñ

p̄sumpturus qm̄ securus eris ex hijs
que acquiris? Quāto eris ditior: tā-
to timidior Vno naufragio nud⁹ exi
bis: et recte te plangis in flumina ba
bilonis qr noluisti sedere et flere sup
flumina babilonis Alij g̊ ciues sanc-
te iherusalem intelligentes captiui-
tatem suā .attendūt humana vota et
diuersas hominum cupiditates hac
atq illac rapientes. trahentes impel
lentes in mare. vident hᵉ et non se mit
tunt in flumina babilonis sed sedent
super flumina babilonis et flent sup
flumina babilonis vel illos qui rapi
untur vel seip̄os qui in babilonia eē
meruerunt: sedentes tm̄ hoc ē humi
litate humiliati Sup fluminā ergo ba
bilonis illic sedimus et fleuim⁹: cum
recordarem² syon O sancta syon vbi
totum stat et nichil fluit quis nos in
ista p̄cipitauit? Quare dimisim⁹ con
ditorem tuū et societatem tuā? Ecce
inter fluentia et labentia ɔstituti: vix
quisq raptus a flumine si tenere lig
num potuerit euadet Humiliati er-
go in captiuitate nostra sedeam⁹ su
per flumina babilonis: nō nos aude
amus in illis fluminibz p̄cipitare nec
nos audeamus in nostre captiuita-
tis malo atq tristicia supbe erigere.
sed sedeamus et sic fleamus. sedeam⁹
sup flumina babilonis non infra flu
mina babilonis: talis sit hūilitas nos
tra vt nos non mergat Sede super
flumina. noli in flumine. noli sub flu
mine sed tm̄ sede humilis: loquere nō
quomō in iherusalem Ibi em̄ nō sta
bis qr de ipa spe loquitur alius psal-
mus et cantat dicens: stantes erant
pedes nostri in atrijs tuis ihrl'm Ibi
erigeris si te hic penitendo et cōfitē-
do humiliaueris In atrijs ergo ihe-
rusalem stantes erant pedes nostri

super flumina ᵽo babilonis sedim⁹
et fleuim⁹ cū recordaremur syon In
de oportet vt fleas recordādo syon.
Multi enim flent fletu babilonio. qr
et gaudēt gaudio babilonio Qui gau
det lucris et flet dampnis: vtrūq de
babilonio est Flere debes: sed recor
dando syon Si recordādo syon fles
et qm̄ tibi scd̄m babiloniam bene ē o-
portet vt fleas Propterea dicitur in
quodam psalmo: tribulationē et do
lorem inueni et nomen domini inuo
caui Quid ē qd̄ dicit inueni? Nescio
quā tribulationem quasi querendaz
inuenit tanqm q̄sitam. et cū inuenissz
quo lucro inuenit? Nomen domini
inuocauit Multum interest vtrū in
uenias tribulationez: an inueniaris
a tribulatione Dicit em̄ alio loco do
lores inferni inuenerunt me Quid ē
inuenerūt me dolores inferni? Quid
est tribulationem et dolorem inueni?
Qm̄ te repente occupat tristicia per
turbatis tibi rebus secularibz quibz
oblectabaris et quibus delectabaris
qm̄ te repentina ipsa inuenit tristicia
vn̄ te nō putabas posse fieri tristem
accidit et tristꝫ efficeris: inuenit te do
lor inferni Te enim sursum putabas
perūptamē deorsum eras: et cum te
dolor inferni inueniret ibi te inuenis
ti deorsum qui sursum putabas In-
uenisti enim te dolore affectum gra
uiter tristicia alic⁹ mali Vn̄ forte pre
sumpseras nō forte tristem: inuenit
te dolor inferni Cum āt bene est tibi
arrident omnia secularia. nullus tu
orum obijt. nichil in vinea tua forte
vel aruit vel grandinatum est vel ste
rile apparuit. non acuit cupa tua. n̄
abortum passum est pecus tuū non
exhoneratus es in aliqua dignitate.
scd̄m seculum cōstitutus vndiq ami

ci tui ⁊ viuunt et seruant tibi amicici
am .clientes nō desunt .filij obsequū
tur .serui cōtremiscunt . cōiunx con-
cors : felix dicitur domꝰ ibi inuenis
tribulationem si aliqn̄ potes vt inuē
ta tribulatione inuoces nomen do-
mini Perisum aliquid videtur doce
re sermo diuinus :flere in leticia ⁊ in
merore letari Audi in merore letan-
tem gloriamur inquit in tribulatio-
nibus Flentem aūt in leticia : vide si
inuenit tribulationem Attēdat q̄sq̄
ipam felicitatem suā quo exultauit a
nima eiꝰ : ⁊ timuit quodāmodo gau
dio ⁊ extulit se ⁊ dixit felix sum Attē
dat si non fluit illa felicitas :si potest
certus eē de illa qꝛ manet ineternum
Si aūt non est certus et vidit fluere
vn̄ gaudet . fluuius babilonis ē sede
at supra ⁊ fleat : sedebit aūt ⁊ plora-
bit si recordatus fuerit syon O pax
illa quam videbimus apud deū .o il-
la sancta equalitas angeloꝝ :o illa vi
sio ⁊ spectaculū pulchrū Ecce in ba-
bilonia pulchra sunt que tenent :non
teneant non decipiant Aliud est sola
cium captiuorum aliud gaudiū libe-
rorum Sup flumina babilonis illic
sedimus ⁊ fleuimꝰ cū recordaremur
syon In salicibꝫ in medio eiꝰ : sus-
pendimus organa nostra Habēt or
gana sua ciues ihr̄lm . scripturas dei
p̄cepta dei .promissa dei .meditatio-
nem quādam futuri seculi :sed cū a-
gunt in medio babilonie .organa sua
in salicibus eius suspendūt Salices
ligna sunt infructuosa ⁊ hoc loco ita
posita vt non aliq̄d boni possit intel-
ligi de salicibꝫ.alibi āt forsitan potest
modo ligna intelligi sterilia nascen-
tia super flumina babilonis Rigan
tur hec ligna de fluminibꝫ babilonis
⁊ nullum fructū ferūt Sicut sunt ho
mines cupidi :auari steriles in ope-
re bono :ita ciues babilonie vt eciā
ligna sint illiꝰ regionis ex istꝫ volup-
tatibus rerū trāseuntiū pascūtur tanq̄
rigata a fluminibꝫ babilonie Queris
fructū :⁊ nusq̄m inuenies Qn̄ tales
patimur v̄samur cū eis q̄ sunt in me
dio babilonis Multum em̄ interest
inter mediū babilōis et exteriora ba
bilonie Sunt qui non sunt in medio
eius : id est non tanta cōcupiscentia
seculi ⁊ delectationibus obruuntur .
Qui v̄o vt aperte dixerim ⁊ breuiter
multum mali sunt :in medio babilo-
nis sunt ⁊ ligna sunt sterilia tanq̄ sali
ces babilonis Qn̄ illos videmꝰ ⁊ tā
steriles eos inuenimꝰ vt difficile no
bis appareat ī eis aliquid vn̄ possint
duci ad fidem rcām vel ad bona opa
vel ad spem futuri seculi vel ad cōcu-
piscentiam liberationis a captiuita-
te mortalitatis . scripturas nouimꝰ
quas eis dicamꝰ sed quia nullū fruc
tum in eis inuenimꝰ vn̄ incipiamus
auertimꝰ ab ipis faciem ⁊ dicimꝰ ad
hucisti nō sapiunt nō capiunt : quia
q̄cq̄d illis dixerimus . sinistrū ⁊ adū-
sum habebūt Ergo differendo circa
eos scripturas . suspendimꝰ organa
nostra in salicibus : non em̄ dignos
habemꝰ qui organa nrā portēt Nō
ergo organa nostra inferendo alliga
mus sed differendo suspendimꝰ Sa
lices em̄ sunt babilonie ligna infruc-
tuosa :pasta t̄palibus voluptatibus
tanq̄m fluminibꝫ babilonie Et videte si
non hoc sequitur psalmꝰ In salicibꝫ
inquit in medio eiꝰ : suspendimꝰ or-
gana nostra Quoniam illic inter-
rogauerunt nos qui captiuos duxe
runt nos verba canticorum et q̄ ab-
duxerunt nos ymnum .subaudis. in
terrogauerunt nos v̄ba cāticorum

⁊ ymnum interrogauerunt nos qui captiuos duxerūt nos Qui nos duxerunt captiuos frēs: Quos sensim9 aliqñ captiuatoēs nrōs Sēsit qdē iᵃ ihr'lm babilonios .psas .caldeos .⁊ illarum gentiū ⁊ regionum hoiēs captiuatores suos .⁊ hoc postea : nō qñ isti psalmi cātabantur Sed iam dixi mus caritati vestre omnia q̄ secūduʒ lrām in illa ciuitate cōtingebāt . figuras nrās fuisse : ⁊ facile pt demōstrari captiuos nos eē Nō enim respiramus iam in auras illi9 libertatis :nō enim fruimur puritate veritatis ⁊ illa sapientia que in seipa manens innouat omnia Delectationibꝫ tpaliū rerum tēptamur ⁊ colluctamur cotidie cū suggestionibꝫ illicitarū voluptatum : vix respiram9 vel in oratioē. Captiuos nos eē intelligimus . sed qui nos captiuos duxerunt: Qui homines: Que gens Qui rex: Si redimim⁹ :captiui eram9 Quis nos redemit: Cristus A quo nos redemit: A dyabolo Dyabolus ergo ⁊ angeli e9 captiuos nos duxerunt: nec ducerēt nisi consentientes nos Ducti sumus captiui .captiuatores nostri dixi qui sint : ipi sunt eciam latrones vulnerantes illum viatorem qui descendit ab ihr'lm in iherico quē sauciatum semiuiuum reliqrunt Hunc ille custos noster id est samaritanus .samaritanus enim custos interptatur cui obiectum est a iudeis et dictum nōne verum dicimus . qꝛ samaritan9 es et demonium habes : et ille obiectoruʒ duorū vnū respuit ⁊ vnū tenuit :ego inquit demonium nō habeo .nō aūt dixit :ego non sum samaritanus Si eīn ille non custodierit :vtiq͡ꝫ perim9 Samaritanus ergo transiens vidit saucium ⁊ vulneratum derelictū a latronibus : ⁊ sicut nostis collegit Sicut em̄ aliqui latronū noīe ponūtur qui nobis plagas pccōrum infixerīt iam per nostre captiuitatis cōsentionem : sic et captiuatores nostri ipsi dicūtur Isti ergo q̄ captiuos duxerīt nos dyabolus ⁊ angeli eius .qñ nos duxerūt . ⁊ que nos interrogauerūt v̄ba cāticoꝝ: Quid ergo intelligim9 quecūq͡ꝫ qꝛ cū tales nos interrogant in quibꝫ dyabolus opatur .intelligendus est ipe nos interrogaē qui in eis opatur : Apl's dicit : et vos cū essetis mortui in delictis ⁊ peccatis vestris cū vixeretis in illis scdm seculū mundi hui9 .secundum principem ptātis aeris hui9. spūs qui tunc opabatur i filijs diffidentie . in quibus et nos inquit aliqñ cōuersati sum9 Ostēdit se redemptum de babilōia cepisse iam exire ꝫ tñ adhuc quid dicit : Quia cū hostibus nostris ꝯfligim9 : ⁊ ne irascamur hōibus qui nobis ingerūt psecutiones . tulit intentionē nostraꝫ apl's ab odio hōim ⁊ direxit in luctā quorundam spirituum quos nō videmus ⁊ cum ipis cōfligim9 Ait em̄ Nō est nobis colluctatio aduersus carnem ⁊ sanguinem .id ē adūsus homines quos videtis a quibꝫ mala vidємini pati . qui nobis important psecutiones :nā pro ipis orare precepti sumus Nō est nobis inqt colluctatio adūsus carnem ⁊ sanguinē id est adūsus homines : sed aduersus principes ⁊ potestates . et rcōres mundi tenebrarū harū Quid dixit mūdi: Dilectorū mūdi Quos dixit dilectores mundi hos appellauit ⁊ tenebras id est iniquos sceleratos infideles Peccatores :quibꝫ iam credentibꝫ gratulatur hoc mō vt dicat :fuistis em̄ ali-

qñ tenebre: nūc aūt lux in dño Ergo
cōstituit nos luctam habere cū illis
principibus: ipi nos duxerunt capti
uos Quō autē dyabolus intrauit in
cor iude vt traderet dñm nō āt intra
ret nisi ille locū daret: sic multi mali
homines de media babilonia ꝑ desi-
deria carnalia ꝛ illicita locū dādo dy
abolo ꝛ angelis eꝰ in cordibꝫ suis vt
in illis et de illis opetur aliqñ inter-
rogant nos ꝛ dicunt nobis exponite
nobis rationem Pagani pleriqꝫ di-
cunt ista nobis. exponite nobis rati
onem quare venit xpūs: ꝛ quid pro-
fuit xpūs generi humano Nonne ex
quo venit xps peiora sunt in rebꝫ hu
manis q̄ fuerunt antea. et feliciores
tunc erant res huāne q̄ modo: Dicāt
nobis xpiani quid boni attulit xpūs
vnde feliciores putēt res humanas
qꝛ venit xpūs: Vides em̄ si theatra ꝛ
amphitheatra ꝛ circi starent incolu-
mes. si nichil caderet de babilonia si
vbertas esset circūfluentiū volupta-
tum hōibus cantaturis ꝛ saltaturis
ad turpia cantica. si libido scortantiū
ꝛ meretricantiū haberent quietem ꝛ
securitatē si n̄ timeret famē in domo
sua qui clamat vt pāthomimi vestiā
tur: si hec omnia sine labe sine ꝑtur-
batione aliqua fluerent vt eēt securi
tas magna nugarū felicia eēnt tpa ꝛ
magnā felicitatem rebꝫ huānis cris-
tus attulisset Quia vō cedūtur iniq-
tates vt extirpata cupiditate plante
tur caritas ihrl'm: qꝛ miscentur ama
ritudines vite tpali vt eterna deside-
retur qꝛ erudiūtur in flagellis hoīes
paternam accipiētes disciplinam ne
iudiciariam inueniāt sententiā nichil
boni attulit xpistꝰ ꝛ labores attulit
cristus: ꝛ incipis dicere homini q̄ta
bona facit cristus ꝛ non accipit Pro
ponis enim illi eos qui faciunt quod
modo audistis in euangelio vendūt
omnia sua. dant pauperibus vt ha-
beant thesaurum in celis et sequātur
dominū: dicis illis ecce quod attulit
cristus Qm̄ multi faciunt ista vt dis
tribuant res suas egenis: ꝛ fiūt pau
peres non necessitate sed voluntate
sequentes deum. sperantes regnum
celorum Irridēt isti quasi stultos ta
lia inquiunt bona attulit cristꝰ vt ꝑ-
dat honores suos. ꝛ cum dat egenis
remaneat egenꝰ: Quid ergo facies:
Bona cristi non capis Alius enim te
impleuit qui aduersarius est cristo:
cui dedisti locum in corde tuo Prio
ra tempora respicis: et quasi letiora
tibi videntur fuisse tempora pristina
que sic erant tanq̄m oliue pēdentes
in arbore ducentibus ventis q̄si qua
dam libertate aure perfruentes. va-
go quodam desiderio suo Ventū est
vt oliua mitteretur in torculari. non
enim semper pendere habebat in ar-
bore. iam finis est anni: non sine cau
sa inscribūtur psalmi quidam ꝓ tor-
cularibus. in arbore libertas in tor-
cularibꝫ pressura Cum enim res hu-
mane conterūtur ꝛ premūtur: atten
dis quia crescit auaricia. attende qꝛ
crescit ꝛ continentia Quare tam ce-
cus es vt amurcam fluentē per pla-
teas videas. oleum in gemellaria nō
videas: Et hoc sine causa: Qui male
enim versantur publice noti sunt qui
autem se cōuertunt ad deum et a sor
dibus malarum cupiditatum purgā
tur occulti sunt: quia et in ipso vel ex
ipso torculari. amurca aperte fluit.
oleum occulte eliquatur Acclama-
tis ad ista. gaudetis ad ista: quia

potestis sedere suꝑ flumina babilo-
nis ⁊ flere Illi aūt qui captiuos dux
erunt nos qn̄ intrant in corde hōim
⁊ interrogant nos per linguas eorū
quos possident ⁊ dicunt nobis can-
tate nobis v̄ba canticoꝝ. reddite no
bis rationem aduentus xp̄i ⁊ q̄ ē ali
a vita. nolo credere: doce me ratioē
quare michi imperas vt credā Res-
pondeo illi ⁊ dico: o homo plenꝰ es
malis cupiditatibꝫ Si bona dicam il
la ihr̄l'm non ea capis: oportet vt exi
naniaris quo plenus es vt possis im
pleri quo inanis es Ergo noli facile
huic aliquid dicere. lignum est salicis
lignū est sterile Noli ꝑcutere orga-
num vt sonet: suspende pociꝰ Sed il
le dicturꝰ est. dic michi. canta michi.
redde michi rationem: nō vis inquit
vt dicam non bono animo audis nō
sic pulsas vt tibi dignum sit apiri Il
le te impleuit qui me captiuū duxit:
ip̄e me interrogat de te Astutꝰ ē do-
lose querit: non querit quid discat: sꝫ
quid reprehendat Ergo ego nō dicā
suspendam organū meū Sed q̄d dic
turus est adhuc? Cantate nobis ver
ba canticoꝝ: cantate nobis ymnum
cantate nobis de cāticis syon Quid
respondemus? Babilonia te portat
babilonia te cōtinet. babilonia te nu
trit. babilonia de te loquitur: nō nos
ti capere nisi q̄d fulget ad tempꝰ eter
na meditari ignoras. nō capis q̄d in
terrogas Quomodo cantabimus
canticū domini in terra aliena? Vere
fratres sic est Incipite velle p̄dicare
v̄itatem q̄tulamcūqꝫ nostis ⁊ vide-
te q̄ꝫ necesse sit vt tales patiamini. ir
risores et exactores v̄itatis. plenos
falsitatis Respondete illis exigenti
bus a vobis q̄ cape nō possunt. ⁊ di-
cite ex fiducia sancti cantici vestri q̊-

modo cantabimus cāticū dm̄ in ter
ra aliena? Sed vide quomodo v̄serꝫ
inter eos o popule dei o corpꝰ cristi
o generosa ꝑegrinatio: non es hinc.
aliunde es. ne cū illi qui tibi dicūt can
tate nobis v̄ba canticoꝝ dicite nobis
ymnū. cantate nobis de canticꝫ syon
quasi amantur a te ⁊ affectas amici-
cias eoꝝ ⁊ times talibꝫ displicere. in
cipiat te delectari babilonia ⁊ obliuis
caris ihr̄lꝫ Hoc ergo timens vide q̄d
subiciat: vide quid sequatur Passus
est eñ homo iste qui cantabat et ip̄e
homo nos sumus si volumꝰ: passus
est vndiqꝫ talia interrogātes ⁊ adu-
latione blandientes mordaciter rep̄
hendentes falso laudantes q̄d nō ca
piunt exigentes quo ⁊ pleni sunt fū-
dere nolentes ⁊ inter turbas talium
tanq̄m ꝑiclitantes. erexit animū ad
recordationem syon: et cōstrinxit se
talis anima iuratione quadam ⁊ ait.
Si oblitꝰ fuero tui ihr̄l'm inter v̄-
ba captiuantiū inter v̄ba dolosoꝝ
inter v̄ba male interrogantiū. q̄ren-
tium et discere nolentiū Ecce in̄ erat
ciuis ille qui dn̄m interrogauit ma-
gister bone quid faciā vt vitā eternā
cōseq̄r nōne de vita eterna q̄rens q̄si
de cāticis syon interrogauit? Serua
mādata ait illi dn̄s: ⁊ ille de fastu cū
audisset r̄n̄t Iā oiā hec inq̄t impleui a
iuuentute mea Et dn̄s dixit illi q̇dā
de cāticꝫ syon ⁊ nouerat q̄d nō capet
sꝫ exemplū dedit nob̄ quō m̄lti q̄rūt
q̄si ꝯsiliū ad vitā eternā et tā diu nos
laudāt q̄ꝫ diu respondeamꝰ q̄d q̄runt
Dedit de illo documentū tq̄ꝫ nob̄ dic
turis aliq̄n talibꝫ hominibꝫ: quō cāta
bimus canticum dm̄ in terra aliena.
Ecce ait Vis eē perfectꝰ? Vade v̄ede
omnia q̄ habes ⁊ da pauperibꝫ. ⁊ ha
bebis thesaurū in celo ⁊ veni seque-

re me: vt discat multa cantica de can
ticis syon prius impedimēta reiciat
expeditus ambulet ne vllo onere pre
grauetur ꝛ discat aliquid de canticis
syon Ille aūt cōtristatus abcessit Di
camus post illū quō cātabimꝰ canti
cum domini in terra aliena? Et ille q̄
dem discessit: spem aūt diuitibꝫ dn̄s
dedit Nā contristati discipuli dixerūt
quisnam p̄t saluꝰ fieri? Et respondit
eis Nō hominibꝫ impossibile est dō
facile est Habent em̄ ꝛ diuites quē-
dam modū suū. ꝛ acceperunt canti-
cum de syon: canticuꝫ de quo apl'us
dicit Precipe diuitibus huiꝰ seculi nō
superbe sape neqꝫ sperare in incerto
diuitiarum : sed in deo viuo qui pres
tat nobis omnia habūdanter ad fru
endum Adiungens quid debeant a-
gere. iam tangit organa: nō suspen-
dit Diuites sint in opibus bonis faci
le tribuant. cōmunicēt: thesaurisent
sibi frumentū bonū in futurū. vt ap
prehendant verā vitā Hoc cāticum
de canticis syon diuites acceperunt
primo nō supbe sapere Extollunt eī
diuitie. ꝛ quos extollunt: flumina il
la extollunt Quid ergo hiis precipi-
tur? Añ omnia nō supbe sape Nō fa
ciunt diuitie hoc caueant in diuiciis:
caueant in diuitiis supbiam Ipsum
em̄ malum est qd̄ importāt maxime
diuitie incautis hominibꝫ Non em̄
aurum malū est quod deus condidit
sed malus ē homo auarꝰ relinquēs
creatorem ꝛ cōuersus ad creaturam
Hoc ergo sibi precaueat ne sit sup-
bus: ꝛ super fluuium babilonis sede
at Hoc ergo illi dictum est: non sup
be sapere Ergo sedeat neqꝫ speret in
incerto diuitiarum Ergo sup flumi-
na babilonis sedeat Si em̄ speraue-
rit in incerto diuitiarū: trahitur a flu
mine babilonis Si vō humiliauerit
se ꝛ non supbierit ꝛ nō sperauerit in
incerto diuitiarū. sedet ꝛ sup fluuiū.
suspirat eterne ihr'lm recordatus sy-
on: ꝛ vt pueniat ad syon erogat Ec-
ce habes canticū qd̄ diuites accepērt
de canticis syon: operentur tāgant
organū. non vacent cum inuenerint
hoiēm dicētem sibi. quid est qd̄ agis?
Perdis res tuas tāta erogando. the
saurisa filiis tuis Cū viderint nō ca-
pere ꝛ intellexerint lignum ēē salicis
non facile dicant quare agant ꝛ quid
agant: suspendant organa in salici-
bus babilonis Preter salices autem
cantent: non cessent. operentur Nō
enim pdunt qd̄ erogant Seruo cō-
mendant ꝛ tutum est. xp̄o ꝯmendāt
ꝛ perit? Audistis canticū diuitum de
canticis syon: audite ꝛ canticū pau-
perū Idē apostolꝰ loquitur Nichil
intulimus in hūc mundū sed nec au-
ferre aliquid possumus: victum ꝛ te
gumentum habentes hiis contēti su
mus Nam qui volūt diuites fieri in
cidunt in temptationem et desideria
multa stulta ꝛ noxia: q̄ mergunt ho-
minem in interitum et perditionem
Hec sunt flumina babilonis Radix
est enim omnium maloruꝫ auaricia:
quam quidam appetentes naufra-
gauerunt a fide ꝛ inseruerunt se do-
loribus multis Ergo contraria sunt
ista cantica? Non sunt contraria Vi
dete quid diuitibus dcm̄ sit nō supbe
sape neqꝫ spare in incerto diuitiaruꝫ
bona opari. tribuere. thesaurisaē fū
damentum bonum in futurū Pau-
peribꝫ aūt quid dictum ē? Qui volūt
diuites fieri: incidūt in tēptationem
Nō dixit q̄ diuites sūt: sꝫ q̄ volunt di-
uites fieri Nam si iam diuites essent
alterum canticū audirent Diues au-

dit vt eroget: pauper autez audit ne
desideret Sed cum inter tales versa
mini qui non capiunt cãticum syon:
suspendite vt dixi organa in salicibz i
medio ei9. differte q̄ dicturi estis In
cipiunt esse ligna fructuosa mutãtur
arbores z habebunt fructum bonuz
ibi iam licet cantare in aures audien
tium Sed cum inter istos obstrepē
tes male interrogantes veritati re-
sistentes versamini. obstringite vos
non eis velle placere ne obliuiscami
ni iherusalem: z dicat vna anima ves
tra facta vna ex multis pace. cristi di
cat ipa captiua iherusalem hic agēs
in terra. si oblitus fuero tui iherusa-
lem: obliuiscat² me dextera mea Ve-
hemēter se cõstrinxit fratres mei ob
liuiscatur me dextera mea: atrociter
se obligauit Dextera nostra est vita
eterna: sinistra nostra ē vita tpalis.
Quicqd facis ꝓpter vitam eternam
dextera opatur Si caritati vite eter
ne in operibz tuis miscueris concu-
piscentiam vite tpalis aut laudis hu
mane aut alicuius cõmodi secularis
cognouit sinistra tua quid faciat dex
tera Et nostis eē in p̄cepto euange-
lij: nesciat sinistra tua quid faciat dex
tera tua Si oblitus ergo inquit fue-
ro tui ihrl'm: obliuiscatur me dexte-
ra mea Et vere sic contingit: prenun
ciauit non optauit Talibus qui obli
uiscuntur ihrl'm hoc contingit quod
dixit obliuiscitur illos dextera eoruz
Vita enim eterna manet in se. illi re-
manent in delectatione tpali et faci-
unt sibi dextrum qd̄ sinistrum ē In-
tendite ad ista fratres ꝓpter dextrū
insinuem hoc vobis quãtum domi-
nus donat ad salutē omnium Me-
minisse fortasse hinc me aliqn̄ tractas
se de quibusdam qui qd̄ sinistrum est

faciunt dextrum id est qui tpalia bo
na plus habent z in istis beatitudinē
ponunt ignorantes que sit vera feli
citas vera dextera: hos scriptura fi-
lios alienos dicit tq̄m non ciues ihe
rusalem sed babilonie Dicit em̄ quo-
dam loco psalm9. domine libera me
de manu filioꝝ alienorum quorū os
locutum est vanitatem: dextera eoꝝ
dextera iniquitatis Sequitur em̄ et
dicit Quorum filij sicut nouelle con-
stabilite: filie eorū ornate sicut simi-
litudo templi cellaria eorum plena e
ructantia ex hoc in hoc: oues eoꝝ fe
cunde multiplicantes in exitibz suis
boues eorum crasse. non est ruina se
pis. nec clamor in plateis eoruz Nū
quid habere istam felicitatem hoc ē
peccare? Non: sed facere illam dex-
tram. cum sit sinistra Propterea se-
cutus quid ait? Beatum dixerunt po
pulum cui hec sunt Ecce vn̄ locutum
est os eorum vanitatem: quia beatū
dixerunt populum cui hec sunt Tu q
dem qui docebis iherusalem qui nō
obliuisceris iherusalem: ne obliuisca
tur te dextera tua. ecce illi qui locuti
sunt vanitatem. beatum dixerunt po
pulum cui hec sunt: dic michi tu can-
ticū syon Btūs inqt pplus cui9 dn̄s
de9 ipi9 Interrogate corda vrã frēs
si desideratis bona dei si desideratis ci-
uitatem illã ihrl'm: si cõcupiscitis vitã
eternam Omnis ista trena felicitas
sinistra vob' sit: illa sit dextra quã sp
habebitis. et si habueritis sinistram
nolite de sinistra p̄sumere Nõne cor
ripis eū q de sinistra voluerit mãdu-
care? Si mēse tue iniuriã putes fieri
manducante cõuiua de sinistra. quō
nō fit iniuria mense dei si qd̄ dextrū ē
sinistrū feceris. z qd̄ sinistrū ē dextꝫ
feceris? Quid g̊? Si oblit9 fuero tui

iherusalē. obliuiscat² me dextera mea.
Adhereat ligua mea faucib⁹ meis nisi tui meminero. id est obmutescā inqt nisi tui meminero. Ut quid eni loquit². vt quid sonat qui cātica syon non sonat? Ipsa est lingua mea cāticū iherusalē. canticū delectationis seculi huius lingua aliena. barbara est quā i captiuitate didicim⁹. ergo mutus erit deo qui oblitus fuerit iherusalē. et parū est meminisse. nam et hostes meminerūt eius volentes eam euertere Que est ciuitas ista dicunt qui sunt xpiani? Et quales sunt xpiani? O si non essent xpiani. vicit iā captiua turba captiuatores suos. et tñ murmurāt et seuiunt. et volūt interficere apud se pegrinantē sanctam ciuitatē. sicut voluit ipm populū interficere pharao. quando masculos occidebat natos et feminas relinquebat virtutes prefocabat. cōcupiscentias nutriebat Parū ergo ē meminisse vide quomō memineris. Quedam eni cū odio memim⁹. quedā cum amore Cum ergo dixisset si oblit⁹ fuero tui iherusalē obliuiscat² me dextera mea. adhereat lingua mea faucibus meis. nisi tui meminero. addidit stati Si non proposuero iherusalē in principio iocūdatis mee Ibi est eni summa iocūditas vbi deo pfruimur. vbi de fraternitate coherēte et ciuica societate securi sumus. Nullus ibi temptator nos violabit nullus vel ad aliquā illecebrā percellere poterit. nichil ibi delectabit². nisi bonū Morietur ibi ois necessitas. orietur ibi summa felicitas Si non proposuero iherusalē i principio iocūditatis mee Et conuertit se ad dominū contra hostes ipius ciuitatis.
Memento domine filiorū edom. Edom ipe dictus est qui et esau Audistis eni modo cum aplūs legeret² iacob dilexi. esau odio habui Duo filij erant in vno vtero. ambo gemini in vtero rebecce filij ysaac. et nepotes abrahe Nati sunt ambo. vn⁹ ad hereditatē. alter ad exhereditationē Fuit autem hostis fratris sui iste esau. quia preueit benedictionē eius filius minor. et inpletū est. maior seruiet minori Maior ergo quis est. et minor quis est et quis est maior qui seruiet minori modo intelligimus. Maior videbatur ppl's iudeorum. minor ex tpe ppl's xpianorū. Et videte quomodo maior seruit minori Illi portant codices nostros. nos viuimus de codicibus ipoꝝ Sed vt generaliter de omnib⁹ intelligatis fratres maiorē et minorē. maior dicitur homo carnalis. et minor dicit² homo spūalis. quia prius carnalis est et postea spūalis. Habes aplm apte dicentē. prim⁹ homo de terra terren⁹. scōs homo de celo celestis. qualis terrenus. tales et terreni. et qualis celestis. tales et celestes. sicut portauimus ymaginē terreni. portemus et ymaginē eius qui de celo ē Ibi autē supra dixerat. sed non pri⁹ quod spūale est. sed quod aīale postea spūale Animalē autē eundē dicit quem carnalē ostendit. Homo qui nascitur animal esse incipit. carnalis esse incipit. si se conuertat a captiuitate babilonie. in reditū iherusalē renouatur et fit renouatio quedam secūdū nouum et interiorem hominem. et fit minor tpe maior potestate. Ergo esau omnes carnales. iacob autem omnes significat spirituales. minores electi. maiores illi reprobati. vult et ipse eligi. fiat minor.

Edom autē appellatus est de cibo q̄ dā lenticule rubro. id est roseo q̊dam cibo. Bene cocta erat lenticula de-frigata. concupiuit iste esau a fratre suo iacob et cessit illi primatū suum. victus concupiscentia māducande illius lenticule Ille autē cessit cibū voluptatis. et sūpsit honorē dignitatis Ita ex placito quodā inter eos fcm̄ est vt ille maior ille minor sit. vt ma-ior seruiret minori. et appellatus est edom. Interpretat᷑ autē quātū di-cunt qui illam linguā nouerūt. edom sanguis Nam et punice edom san-guis dr̄. Noli mirari si ad sanguinē ptinent omnes carnales. caro et sanguis regnū dei non possidebūt Nō illuc pertinet edom. pertinet illuc ia-cob qui caruit cibo carnali et sūpsit honorē spūalē. ille vero factus est inimic⁹ Omnes carnales spūalib⁹ inimici sūt Omnes tales cōcupiscētes presentia. insequūt᷑ eos quos vidēt meditari eterna Contra iste respici-ens iherusalē et rogans deū vt eruatur a captiuitate quid dicit? Memēto domine filiorū edom. libera nos a carnalibus. ab eis qui imitant᷑ illū edom. qui fratres maiores sunt. sed hostes sunt Prius nati sunt sed posterius nati vicerūt ad primatū. quia cōcupiscentia carnis illos deiecit cōtempta cōcupiscētia illos erexit Vi-uūt et inuident et persequūt᷑. Me-mento domine filiorū edom In die iherusalē Diē iherusalē quo laborauit quo captiuata est. an diem illū felicitatis iherusalem quo liberatur quo peruenit. quo eternitati sociat᷑? Memento inquit domine. noli ob-liuisci filiorū edom. Quorū? Dicentiū euacuate euacuate vsq3 dū fūda-mentū in ea. Istum ergo diem me-mento. qn̄ euertere volebant illi ihe-rusalē Quātas eni persecutioēs passa est ecclesia? Quomō dicebant filij edom. id est carnales homines. sub-diti dyabolo et angelis eius. colen-tes lapides et lingna. sequentes concupiscētiā carnis. extiguite xp̄ianos tollite xp̄ianos. nec vn⁹ remaneat. euertite vsq3 ad fundamentū? Nōne dicta sunt hec? Et cū ista dicerentur. persequentes iprobati sunt. marty-res coronati sunt. dicentiū euacua-te euacuate vsq3 dū ad fundamentū in ea Filij edom dicūt euacuate euacuate. et deus dicit seruite. cuius verba possunt supare nisi dī qui dixit q̄a maior seruiet minori? Euacuate euacuate vsq3 dū fundamētū in ea Et cōuertit se ad illam Filia babilonis infelix. Infelix ipa exultatione tua. ipa presūptione tua. et inimicis tuis Filia babilonis ifelix Ciuitas ipa dr̄ babilō ⁊ filia babiloīs. q̊mō ihr̄lm. et filia iherusalē. et quomō syon et filia syon Hoc more appellat᷑ ecclesia et filia ecclesie. ꝓpter successionē dicit᷑ filia. ꝓpter prelationē dicitur mater Fuit prima quedā babylonia. nūqd ipe pplūs in ea permansit? Per suc-cessionē babylonie facta est filia ba-bylonis O filia babiloīs ifelix Beatus qui retribuet tibi retributionē tuā Infelix tu. beatus ille. Quid eni fecisti et quid retribuetur tibi. audi. Beatus qui retribuet tibi retributionē tuam. quā retribuisti nobis Qm̄ retbutionē dicit ad hoc claudit psal-mus Beatus qui tenebit et allidet infantes tuos ad petram Illam di-cit infelicem. beatū autem qui retri-buet ei retributionem quā retribu-it nobis. Querim⁹ quā retributio-nē Beat⁹ inqt q̄ tenebit et alidet ifan

tes tuos ad petrã. ipa est retributio
Quid eni fecit nobis babilonia ista.
iã cãtauimꝰ ĩ illo psalmo. sermones
iniquoꝝ preualuerũt aduersus nos.
Qñ eni nati sumꝰ ꝑuulos nos ĩueit
ista cõfusio sc̃li huiꝰ. ⁊ offocauit nos
erroꝝ diuersoꝝ vanis opinionibus
adhuc infantes. Natꝰ infãs futurꝰ
ciuis ihr̃lm. ⁊ in p̄destinatione dei iã
ciuis. sed iterĩ captiuatꝰ ad tpũs. qñ
discit amare nisi q̃d insusurrauerunt
parẽtes. Instruũt et docent illũ aua
riciã. rapinas. mẽdacia cotidiana. di
uersas culturas ydoloꝝ ⁊ demonio
rũ remedia illicita p̄cãtationũ ⁊ liga
turaꝝ Quid facturꝰ est adhuc infãs
aia tenera attendens ad maiores q̃d
agant. vt quod eos viderit agẽ hoc
sequatur. Babilonia ergo ꝑsecuta ẽ
ꝑuulos nos. sed deꝰ dedit nobis ag
nicionẽ suam iã grãdibus. vt non se
queremur errores parentũ nr̃orũ.
Q̃d et tũc cõmemoraui predictũ a
ꝓpheta. ad te gẽtes venient ab extre
mo terre et dicent vere mendaciũ co
luerũt patres nr̃i. vanitatẽ que illis
nõ ꝓfuit Jam iuuenes dicũt qui oc
cisi erant ꝑuuli sequẽdo ipsas vani-
tates. ꝓiciendo autẽ vanitates. ⁊ re
uiuiscendo in deũ ꝓficiant et retri-
buãt babilonie Qualẽ retributionẽ
ei retribuent. Quã retribuit nobis. ꝑ
uuli vicissim elidant᷑ et moriãt᷑ Qui
sunt ꝑuuli babylonie. Nascẽtes ma
le cupiditates. Sunt eni qui cũ vete
ri cupiditate rixant᷑ Qñ nascitur cu
piditas. anteq̃ robur faciat aduer-
sum te mala cõsuetudo cũ ꝑuula est
Cũ ꝑuula eni est cupiditas nequaq̃
ꝑue consuetudis robur accipiat. cũ
ꝑuula est elide illam. Sed times ne
elisa non moriatur. ad petrã elide. pe
tra autem eãt xp̃us Frẽs organa in
oꝑando non cessent vobis inuicẽ cã
tate cãtica syon Q̃m libenter audis-
tis tã libenter agite quod audistis. si
nõ vultis esse salices babylonie. pasti
de fluibꝰ eiꝰ et fructũ nullũ afferen
tes Sed suspirate in eternã ihr̃lm. q̊
precedit spes vestra. sequet᷑ vita vr̃a
Ibi erimus cũ xp̃o. xp̃us nobis mõ
caput est Gubernat nos mõ. desuꝑ
ãplectit᷑ secũ. in illa ciuitate equales
erimus angelis dei Non audẽmus
hoc suspicari de nobis nisi ꝓmittẽt
veritas Hoc ergo cõcupiscite frẽs.
Hoc die noctu q̃ cogitate. q̃tq̃d de
mũdo feliciter arriseit. nolite p̄sumẽ
nolite libenter colloqui voluptati-
bus vestris Hostis maior est. occi-
datur ad petrã. breuis hostis ẽ elida
tur ad petrã. et maiores ad petrã oc
cidite. ⁊ minores ad petrã elidite Pe
tra vicat. in petra edificamini si non
vultis tolli. aut a fluuio aut a ventis.
aut a pluuia Si vultis armati eẽ con
tra tẽptationes in sc̃lo. crescat et ro
boratur desideriũ ihr̃lm eterne ĩ cor
dibus vestris. Transiet captiuitas.
veniet felicitas Dãpnabitur hostis
extremus ⁊ cũ rege sine morte triũ-
phabimus ¶ Explicit psalmꝰ C.
xxxvi. Incipit psalmꝰ C. xxxvij.

Titulus psalmi huius breuis
et simplex est neq̃ nos tenet
scientes cuius figurã porta-
uerit dauid. et in eo eciam nosipsos
agnoscentes. quia et nos mẽbra su-
mꝰ illius corꝑis Agnoscamus ergo
hic vocẽ ecclesie. simul q̃ gaudeamꝰ
quod in ea esse meruimꝰ cuius vocẽ
cantãtis audiuimus Totus titulus
est ipsi dauid. videamus ergo quid
ipsi dauid.

Confitebor tibi dñe ĩ toto cor
de meo. Solet nobis psalmi
titulꝰ indicare quid agitur intus hic
autẽ quoniã titulus non hoc indicat

sed tantū cui cātetur indicat. qd agatur in toto psalmo pm⁹ versus indicat Confitebor tibi dñe in toto corde meo Hāc ergo cōfessionē audiam⁹ sed pri⁹ cōmemoro vobis cōfessionē in scripturis cū cōfitemur deo duob⁹ modis dici solē vl' pccōꝝ vel laudis. Sed confessionē pccoꝝ oēs nouerūt. laudis aūt confessionē pauci aduerterūt Nam ita nota est confessio peccatoꝝ. vt in quocūqꝫ scripturaꝝ loco auditū fuerit. cōfitebor tibi dñe. cōfitebimur tibi: cōtinuo iā consuetudo fit intelligendi. man⁹ currāt ad pectus tundendū Usqꝫ adeo non solent hoiēs intelligē cōfessionē esse nisi pccoꝝ Sed nūqd ꝛ ipē dñs noster ihūs xps peccator fuit qui ait in euāgelio. cōfitebor tibi pater dñe celi et terre. Secutus eni ait qd confiteret' vt intelligerem⁹ cōfessionē laudis non iniquitatis Confitebor tibi inquit pater dñe celi et terre. quia abscondisti hec a sapientib⁹ et prudētibus et reuelasti ea puulis. Laudauit prēm. laudauit deū. quia non despicit huiles. sed despicit supbos Et hic talē cōfessionē audituri sum⁹ laudis dei et gratulationū Confitebor tibi dñe i toto corde meo Totū cor meū in arā tue confessionis ipono. holocaustū laudis tibi offero Holocaustū eni dicitur sacrificiū. vbi totū incēditur Grece qppe holon totū dicitur Uide quēadmodū offerat holocaustū spūale qui dicit. cōfitebor tibi dñe in toto corde meo. Totū inquit cor meū flāma tui amoris accendat. nichil in me reliquat' michi. nec quo respiciā ad meipm. sed tot⁹ in te estuem tot⁹ in te ardeā. tot⁹ diligā te. tāqꝫ inflāmat⁹ abs te. Confitebor tibi dñe in toto corde meo Qm̄ audisti verba oris mei Cui⁹ oris mei nisi cordis mei Ibi eni habem⁹ vocē qm̄ deus exaudit. qm̄ prsus auris huāna non nouit Clamabāt certe qui susannam accusabāt. et ad celū oculos nō leuabāt. illa tacebat et corde clamabat Uñ illa meruit exaudiri inde isti puniri Est ergo os int⁹. ibi rogam⁹ inde rogam⁹. et si hospiciū vl' domū deo pparauimus. ibi loquimur. ibi exaudimur Nō eni est ille lōge ab vno quoqꝫ nr̄m posit⁹. i quo viuim⁹ mouemur et sumus Longe te a deo nō facit nisi iniquitas sola Deice mediū parietē peccati. et cū illo es quē rogas Audisti inqt verba oris mei. cōfitebor tibi Et corā angelis psallā tibi. Non eni corā hominib⁹ psallā. sed corā angelis psallā psalteriū meū gaudiū meū Sed gaudiū de inferiorib⁹ corā hoibus ē. gaudiū de supioribus corā angelis est Non eni nouit ipi⁹ gaudiū iusti. non est gaudere ipīs dicit dñs Gaudet iniquus in pōpa. gaudet martyr i cathena. quomō gaudebat scā ista crispina cuius hodie solēpnitas celebratur Gaudebat cū tenebatur. cū ad iudicē ducebatur. cum in carcerē mittebat'. cum ligata pducebat'. cum in catasta leuabatur. cū audiebatur. cum dāpnabat' in hīs oībus gaudebat. et eā miseri miserā putabant que corā angelis gaudebat Adorabo ad templū scm̄ tuum Quod templū sanctū tuū: Ubi habitabim⁹. vbi adorabim⁹ Currim⁹ enim vt adorem⁹. grauidū cor nr̄m parturit ꝛ vbi pariat querit Quis est ille loc⁹ vbi adorand⁹ ē deus: Qui mūdus. qd edificiū. que deniqꝫ sedes in celo et iter stellas: Querimus in scripturis scis. et inueim⁹ in verbis sapie. Ego inqt erā cū illo. Ego iqt erā ad quē gaudebā cotidie. Et dicit opa ei⁹ et exponit nob' sedē

ipiꝰ Quā: Nū validas inq̄t faciebat in summo nubes: qn̄ sedem suam segregabat sup̄ ventos Sedes āt eius templū eiꝰ Quo ergo ibimꝰ: Super ventos adoraturi sumꝰ: Si sup̄ vē-tos adoratur: aues nos vincunt Si aūt intelligamꝰ ventos aiās id ē ventorū nomine significatas aiās sicut ait quodā loco scriptura. volauit super pennas ventoꝝ h̄ est sup̄ v̄tutes aiārum Vn̄ ꝛ statꝰ dei dicitur aiā tꝗ ventus. nō vt iste intelligatur ventꝰ quo corpꝰ ꝓpellente sentimꝰ sꝫ vt eꝰ noiē significetꝛ aliq̄d inuisibile qd̄ neq̄ oculis cerni p̄t nec sentiri auribus nec odoratu duci nec palato gustari nec manu cōtrectari qd̄ est vtiq̄ vi-ta q̄dam qua viuimꝰ que aiā dicitur si hos ventos intellexerimꝰ. nō est q̄re q̄ramus pennas visibiles vt cū a-uibus volemus ad orandū ad tēpluꝫ dei: sed sup̄ nosipos inueniemꝰ deuꝫ sedere si eiꝰ fideles eē voluerimꝰ Videte si hoc nō est Tēplum em̄ dī sanctum est ait aplꝰs qd̄ estis vos: certe tn̄ qd̄ manifestū est in angelis habi-tat deus Ergo cū gaudiū nostrū de spūalibꝫ rebus nō de terrenis bonis assumit cāticū deo vt psallat corā angelis: ipa ꝯgregatio āgeloꝝ templū dei est. adorabo ad tēplum dei. eccā deorsum ꝛ eccā sursum Eccā deorsuꝫ in omnibꝫ fidelibꝫ: ꝛ eccā sursum in ō-nibus angelis Sed descendit ad ec-clesiam deorsum dn̄s angeloꝝ: ꝛ ei ā-geli in terra ministrauerūt ministrā-ti nobis Nō em̄ inquit veni ministrari sed ministrare Quid nobis ministrauit. n̄ qd̄ hodie manducamꝰ ꝛ bi-bimus: Cū ergo dn̄s angeloꝝ nobis ministrarit nō desperemꝰ nos futuros equales angelis Maior em̄ angelis descendit ad hoiēm ꝛ creator āgelorum suscepit hoiēm: dn̄s ange-lorum mortuus est ꝑ homine Adorabo ergo ad tēplum sanctū tuū Intelligo tēplum tuū nō manufactū: sꝫ quod tu fecisti tibi Et confitebor nomini tuo in miā tua ꝛ veritate tu-a In duobꝫ istis cōfitemur Sicut ei ꝛ in alio psalmo legitur vniuerse vie dn̄i miscdia ꝛ veritas: in duobꝫ istis cōfitemur in tua miā et in tua veritate Misericordia pccōrem respexisti veritate ꝓmissionē reddidisti In tu-a ergo miscdia ꝛ veritate confitebor tibi Has eciam ego ꝓ meis viribus reddo quas michi donasti faciēs misericordiam ꝛ veritatē: miām in subueniendo veritatē in iudicādo Hys adiuuamur a deo: hys ꝓmeremꝛ deum Merito ergo miā ꝛ veritas vniuerse vie dn̄i Non sunt alie vie qui-bus ad nos venit: non sunt alie vie q̄bus ad illum veniamus Qm̄ magnificasti sup̄ omne nomē sanctū tuū Qualis ista gratulatio frēs: Mag-nificauit nomen suū sanctum sup̄ abraham Credidit em̄ abraham deo ꝛ deputatum ē illi ad iusticiā: cetere ō-nes gentes ydolis imolabant et de-monibꝫ seruiebant Natus ē ex abraham ysaac. magnificatus ē super illā domū deus. in̄ iacob. magnificatus ē deus qui dicit. ego sum deus abrahā ꝛ deus ysaac ꝛ deus iacob. in̄ duodecim filij israhel inde ppl'ꝰs israhel liberatus ab egipto ductꝰ per mare ru-brum exercitus in heremo. eiectꝭ gētibus in terra ꝓmissionis collocatꝰ est Magnificatū est nomen dn̄i sup̄ isrl': sed inde ꝛ virgo maria inde do-minus xp̄us mortuus ꝓpter pecca-ta nostra. resurgens ꝓpter iustificationem nostram implens fideles spiritu sancto mittens predicari per gētes. agite penitenciā appropinqua-bit enim regnum celorū: et ecce mag

nificauit sup omne nomē sanctū suū

In quacūqȝ die inuocauero te ci-
to exaudi me Quare cito: Qꝛ tu dix
isti adhuc loquente te dicam . ecce as
sum Quare cito: Quia iā nō peto fe
licitatem terrenā : didici sanctū desi-
deriū de nouo testamento Nō peto
terram nō fecūditatem carnalē non
salutē tpalem . nō inimicoꝝ subiecti-
onem nō diuicias n̄ honoꝛes : nichil
hoꝛū peto idcirco exaudi me Qꝛ do
cuisti quid petam : da qđ peto Dica-
mus huic tale aliqđ petis: Audiam⁹
nos ꝛ videam⁹ : eructet petitionem
suam ꝛ videam⁹ qđ petat ꝛ discam⁹
per eū petere vt mereamur accipere
Veneras ad eccām nescio quid hodi
e petiturus Quid putam⁹ eras peti
tur⁹: Veneras cū desiderio tuo nes-
cio quo vtinam innocenti et si carna
li Sed remoue iniquitatem remoue
carnalitatem : disce quid petas quid
hodie celebꝛes attende Natalicium
sancte ꝛ btē femine celebꝛas : ꝛ foꝛte
celebꝛitatem terrenā desideras Illa
ꝓpter desideriū sanctum dimisit feli
citatem quā habebat in terra . dimisit
filios flentes ꝛ tanq̄m crudelem ma
trem dolentes : qꝛ velut ꝑdiderat hu
manam miscđiam que ad diuinā fes-
tinabat coꝛonā Nesciebat v̄o illa qđ
desideraret quid calcaēt: Ymmo ve
ro nouerat psallere coꝛā angelis dei.
eoꝛūqȝ desiderare cōsoꝛciū . amiciciā
sanctam ꝛ puram vbi vlteri⁹ nō mo
reretur : vbi iudicem nosset apđ quē
nō valere posset mendaciū Quid er-
go: In illa vita nulla sunt bona Ym
mo v̄o ibi sola sunt bona . non malis
mixta bona . securitates in quibꝫ gau
deas quātum vis . ꝛ nemo dicat tibi
tempera te Hic āt de bonis terrenis
gaudere molestū est et ꝑiculosuꝫ ni-
mis : ne sic gaudeas vt hereas ꝛ gau
dendo male hereas Nā vn̄ de⁹ mis-
cet tribulationes gaudiȷs terrenis n̄
vt tribulationem sentientes ꝛ amari
tudinem discam⁹ eternam desidera-
re dulcedinem: Quid ergo petit vide
amus quo merito dixerit cito exau-
di me Quid em̄ petis vt cito exaudi
aris: Multiplicab me Multꝫ mo
dis multiplicatio intelligi potest Est
multiplicatio terrene gn̄ationis se-
cūdum pꝛimā generationem nature
nostre bn̄dictionem quā audiuim⁹
crescite ꝛ multiplicamini ꝛ implete t
ram ꝛ dn̄amini eis Sic em̄ ille ne vo
lebat multiplicari qđ dicebat . cito ex
audi me: Et ista plane multiplicatio
fructuosa est : ꝛ nō venit nisi de bene
dictione dn̄i Iam qđ dicam de aliȷs
multiplicationibꝫ : Multiplicat⁹ est
ille auro . ille argento . ille pecoꝛe . ille
familia : ille possessionibꝫ ille hiȷs om
nibus Multe sunt terrene multipli-
cationes : feliciōꝛ aūt filioꝝ. q̄q̄m ho
minibus auaris eciā ip̄a fecunditas
molesta ē Timent em̄ ne paupes re
linquātur qui multi nasci potuerunt
Que sollicitudo pleros qȝ ad impieta
tem coegit vt obliuiscerentur qđ pa
rentes essent . omniqȝ humanitatis
affectu expoliati . exponerent filios
suos vt eos facerent alienos : ꝑicēt
que ꝑpit . colligeret q̄ non ꝑpit . il-
la cōtempneret illa diligeret : illa frus
tra mater carne illa veriōꝛ volunta-
te Cum ergo sint multe multiplicati
ones ꝛ multa genera multiplicatio-
num quā multiplicationē q̄rit q̇ dixit
cito exaudi me: Ait em̄ mlʾtiplicabis
me Expectam⁹ audire in quibꝫ Audi
ergo In aīa mea . nō in carne mea
sed in aīā mea multiplicabis me In a
nima mea Est ne adhuc qđ addatur
ne foꝛte multiplicatio in aīā nō con-
tinuo felicitatem signet: Et em̄ curis

hoīēs in anima multiplcantur Mul
tiplicatus videtur in aīā in quo eciaꝫ
multa sunt vicia Ille tm̄mō auarus
est: ille tm̄mō supbus. ille tm̄mō lux
uriosus. iste ꝛ auarus ꝛ superbus ꝛ
luxuriosus Multiplicatꝰ est in ani-
ma sua sed malo suo Multiplicatio
ista egestatis est non vbertatis Er-
go qd̄ tu qui dixisti. cito exaudi me ꝛ
te abstulisti ab omni corpea ab ōni
terrena re ab omni desiderio secula-
ri. vt diceres deo multiplicabis me ī
aīā mea? Adhuc explana quid deside
res Multiplicabis inqͭ in aīā mea v̂
tutem Expressum votū expressum de
siderium: ab omni cōfusione circūci
sum Si diceret multiplicabis me t̉-
rena nescio que cogitares addit in a
nima mea Rursus ne in aīā vicia co
gitares: addit v̂tute Nichil ē qd̄ am
plius a deo desideres: si vis bona et
vera fronte dicere. cito exaudi me

Cōfiteantur tibi dn̄e oēs reges t̉
re Ita fiet ꝛ ita fit ꝛ cotidie fit: ꝛ os-
tenditur nō frustra dictū. nisi qꝛ eāt
futurū Cōfiteantur tibi dn̄e oēs re-
ges terre Sed ꝛ ipi cū tibi ꝯfitentur
cū laudāt te nō terrena desiderent a
te Quid em̄ reges terre desideratu-
ri sunt? Nōne iam habēt ipm̄ impiū
Quicqd amplius desiderauerit hō ī
terra: vsqꝫ ad imperiū est desideriuꝫ
eiꝰ Quid amplius ṗt? Altior sublimi
tas necessaria ē sed fortasse quāto al
tior tāto periculosior est: ideoqꝫ reges
quāto sunt in maiore felicitate terre
na. tāto magis humiliari deo debent
Vt quid faciant? Quoniam audie
runt omnia v̂ba oris tui O dn̄e om
nia v̂ba oris tui nescio in qua gente
abscondita erāt. lex ꝛ ꝓphete omnia
v̂ba oris tui: sed in gente iudeorū so
la erant omnia v̂ba oris tui Quā gē
tem laudās apl̉s ait Quid ergo am
plius ē iudeo aut que vtilitas est cir
cūcisionis? Multū per omnē modū
primū quidem qꝛ credita sunt illis e-
loquia dei Ibi erant v̂ba dei Sed da
michi illum gedeon quēdam sanctuꝫ
virum tpe iudicum: videte quale sig
num petiuit a dn̄o Ponam inqͭ vel
lus in area: cōpluatur vellus. area sic
ca fit Et factum est. cōplutum ē vellꝰ
solū: area sicca erat Peciͭt iterū sig-
num area tota cōpluta fit: ꝛ solū vel
lus siccum inueniatur Et h̊ factū est:
cōpluta est area sicco vellere Primo
cōplutum vellꝰ sicca area: postea cō
pluta area sicco vellere Quid vob̄ vi
detur area frēs? Nōne orbis terraꝝ?
Quid vellꝰ? Tanqꝫ gens iudea in me
dio orbe terraꝝ hn̄s gracie sacramē
tum nō in manifestatione sed in nu-
be secreti: tanqͫ in velamēto pluuia
in vellere Venit tempꝰ qn̄ reuelatur
pluuia in area: maīfestata ē nō oper
ta Factum est ergo qd̄ dictum ē con
fiteantur tibi dn̄e omnes reges ter-
re: qm̄ audierūt omnia v̂ba oris tui
Quid ē isrl̉ qd̄ abscondebas qꝫ diu ab
scondebas? Expressum ē vellus: exiͭt
de te pluuia Solꝰ xp̄s suauitas plu
uie Ipm̄ solum nō agnoscis in scrip
turis: ꝓpter quē facte sunt scripture
Attuero omnes reges terre cōfitean
tur tibi dn̄e: qm̄ audierunt omnia v̂
ba oris tui Et cantent in viͥs do-
mini: qm̄ magna est glr̄a dm̄ Cantēt
in viͥs domini reges terre In quibꝫ
viͥs dm̄ cantent? De quibꝫ supradic-
tum est. in miā tua ꝛ veritate tua qm̄
vniuerse vie dm̄ miā ꝛ veritas Non
sint reges terre superbi sed humiles
Tunc cantent in viͥs domini si humi
les sint: ament ꝛ cantabūt Nouimꝰ
viatores cantatores: cantent et ꝑue
nire festinent Sunt cantica mala tā
qͫ veteris hōis: sed canticum nouū

ptinet ad hoiem nouū Ambulant ergo et reges terre in vijs tuis ambulent ⁊ cantet in vijs tuis Quid cātēt: Quoniam magna glīa domini nō regum Vide quō reges voluit cantare in vijs humiliter portantes dn̄m nō se extollētes adūsus dominū Nam si se extulerint quid sequitur Quoniam excelsus dn̄s ⁊ humilia respicit Volunt ergo reges respici: humiles sint Nō si se extulerint in supbiam. latere ipi⁹ oculos pn̄t: Ne forte q² audisti humilia respicit. supbus velis esse ⁊ dicas in aīā tua. humiles respicit deus me non respicit: faciam qd̄ volo Quis em̄ me videt. hoiem latet deus non vult me videre q² humilis nō sum. ille āt humilia respicit: qd̄ volo facio ꝯ importune. nūquid hoc diceres si sciēs qd̄ amare deberes: Ecce si nollet te videre deus. hoc ip̄z nō times q² te non vult videre: Si salutes aliquē maiorē patronū tuū ⁊ intentus in aliud non te videat quō tibi aīā dolet: Si aūt deus te nō videat. securū te putas: Nō te videt saluator. ⁊ videt depredator: Et tamen ⁊ ip̄e te deus videt Non te putes nō videri ymmo roga vt merearis videri a quo videris Dictum est em̄ oculi domini super iustos Quia nō super iniustos: faciant ergo qd̄ volunt iniusti. oculi dn̄i super iustos Sequatur adhuc ⁊ aures ei⁹ in preces eorū Iniusti aūt qui securos se putabant q² non sunt oculi dn̄i sup eos. non timent q² nō sunt aures ei⁹ ad preces eoꝝ: Nōne meli⁹ ⁊ oculi e⁹ sup nos ⁊ aures ei⁹ ad p̄ces nr̄as: Sed cū facis ea super q̄ non vis esse oc̄los domini. non mereris p̄cibus tuis ⁊ aures domini: et tn̄ male faciendo a te non auertis oc̄los domini Quid em̄ ibi sequitur: Vultus aūt dn̄i super facientes maluz Sed ad quid: Vt pdat de terra memoriam eoꝝ Vides te videri: vides te latere nō posse Cū ergo q̄cquid feceris videaris. quare h̄ nō facis vt placere merearis: Ergo ⁊ hic quid: Qm̄ magna glīa dn̄i quoniam excelsus dn̄s ⁊ humilia respicit excelsa āt quasi non respicit Humilia enim respicit. excelsa quid: A longe cognoscit Quid sibi ergo p̄stat superbus nisi vt alonge videatur. non vt nō videatur: Nec putes te iō securum eē debere: q² min⁹ te bene videt q² alonge te videt Tu em̄ qn̄ alonge vides nō bn̄ vides: de⁹ ⁊ si alonge te videt. pfcē te videt ⁊ tecum n̄ ē Hoc agis nō vt minus pfecte videaris: h̄ vt non sis cum illo a quo videris At uero humilis quid sibi prestat: Prope est dn̄s qui obtriuerunt coꝛ Erigat se ergo supbus quātum voluerit certe in alto habitat de⁹. in celo ē deus Vis tibi propinquet: Humilia te Nam tanto a te erit altior: quāto tu elatior Excelsa aūt alonge cognoscit Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me Verū ē: in quacūq₃ tribulatione fueris. cōfitere. inuoca. liberat te. viuificat te Sed tamen aliquid hic debem⁹ intelligere q̄ iam familiari⁹ inhereamus deo. dicamus q₃ ei: cito exaudi me Dixerat enim. excelsa alonge cognoscit: et excelsa superba nō norūt tribulationē Non norūt inq̄m tribulationem de qua dicitur alio loco. tribulationem ⁊ dolorem inueni: ⁊ nomen dn̄i inuocaui Quid enim magnū. si tribulatio te inueniat: Si aliquid potes tu inueni tribulationem Et quis est inq̄t qui inueniat tribulationem. aut quis illam vel querat: In medio tribulationis es ⁊ nescis Vita ista perua tribulatio est: Si non est tribulatio nō

est ꝑegrinatio Si aũt ꝑegrinatio ē: aut parũ patriam diligꝫ: aut sine dubio tribularis Quis eñ nõ tribulet' non se eē cum eo qd desiderat? Sed vnde tibi nõ videtur ista tribulatio? Quia nõ amas Ama alterã vitã et videbis q2 ista vita tribulatio ē q̈cũq3 ꝓsperitate fulgeat quibuslibet deliciis habundet atq3 circũfloreat Qñ nõdum est illud gaudiũ sine vlla tẽptatione certissimuꝫ qd nobis in fine seruat deus: sine dubio tribulatio ē. Ergo intelligam9 ⁊ hui9 tribulationem frẽs si ambulauerim9 in medio tribulationis viuificabis me Nõ sic ait tanq̈m diceret si forte euenerit in tribulatio aliq̈ liberas iñ me Sed q̊modo? Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: id est aliter nõ viuificabis me ñ in medio tribulationis ambulauero Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me Ve ridentibꝫ beati lugentes. Si ambulauero in medio tribulationis: viuificabis me Super irã inimicoꝝ meoꝝ extendisti manũ tuam ⁊ saluum me fecit dextera tua Seuiant inimici. qd pñt facē inimici? Pecuniam tollere expoliare proscribere in exiliũ mittere. doloribus tormẽtisq3 cruciare: ad postremũ si permissi fuerint ⁊ occidere Nunq̇d ampli9? Tu ãt super iram inimicoꝝ extendisti manũ tuam Sup id qd michi possunt facere inimici extendisti tu manum tuã Nõ eñ inimici possunt me separe a te Tu ãt amplius vindicas q2 adhuc differs me Sup irã inimicoꝝ extendisti manũ tuã Seuiat qñtum potest inimicus: nõ me separat a deo Tu aũt dñe adhuc me non recipis. adhuc me in ꝑegrinatione cõteris adhuc gaudium dulcedineq3 tuã non ꝑbes: nõdum inebriasti ab vbertate dom9 tue. ⁊ torrente voluptatꝫ tue nondum potasti Apud te eñ est fons vite: ⁊ in lumine tuo videbim9 lumen Sꝫ ecce dedisti primicias spiritus ⁊ credidi in te ⁊ seruio mente legi dei: tñ in nobismetipis adhuc ingemiscimus. adoptionē expectãtes redemptionem corꝑis nostri hãc vitã quã nobis peccãtibꝫ dedit deus. vbi eciam nccē est vt cõteratur adam in sudore et labore vultus sui. cũ terra ei tribulos ⁊ spinas parit Nũquid aliquis inimic9 plus potuit ꝓcurare? Sup iram inimicoꝝ meoꝝ extendisti manũ tuã sed tamen nõ ad desperationem Sequit' eñ Et saluũ me fecit dextera tua Potest ⁊ sic intelligi sup iram inimicoꝝ meorũ extendisti manum tuã Irascebantur inimici: vindicasti me de inimicis Peccõr videbit ⁊ irascetur: dentibꝫ suis fremet ⁊ tabescet Vbi sunt qui dicebant pereat nomẽ xp̄ianoꝝ de terra? Certe ã moriuntur aut conuertuntur Ergo sup irã inimicoꝝ extendisti manũ tuam. Qñ diu diceretur qd scriptum ē inimici mei dixerũt mala michi qñ morietur ⁊ peribit nomē ei9 qñ delebitur nomē cristianorum de terra? Cũ dicunt ista partim crediderunt partim perierunt pauci timidi remanserunt Quãta ira inimicorum seuiebat quãdo sanguis martirum fundebatur? Quomodo se putabant nomen xp̄ianum delere de terra? Super irã inimicorum extẽdisti manũ tuam: ⁊ saluum me fecit dextera tua Ecce illi qui martires ꝑsequebantur memorias martirum inquirunt aut vbi adorant aut vbi se inebriant: querunt tñ Super irã inimicorum extendisti manũ tuam ⁊ saluum me fecit dextera tua Scdm desiderium saluum me fac dextera tua Est quedam salus in

dextera tua: nã est altera salus in fi-
nistra Salus tꝑalis carnalis in finis
tra est: salus eterna cũ angelis in dex
tẽa est Jdõ iaꝫ in ipa imortalitate po
situs xp̃us: dicitur sedere ad dexterã
dei Non em̃ deus habet in seipo dex
teraꝫ aut finistrã: sed dextera dei di-
citur felicitas illa. que qm̃ oculis os
tendi non p̃t tñ nomen accepit Hec
dextera tua saluũ me fecit: nõ scdꝫ sa
lutẽ tꝑalem Nam crispina occisa est
sed nũquid deseruit illã deus? Nõ il-
lam fecit saluam in finistra: sed fecit
in dextẽa Machabei quãta tormen
ta perpessi sunt? Tres ãt pueri in me
diis ignibꝫ deambulando laudauerũt
deũ Illoꝝ salus in dextẽa istorũ eciã
in finistra Aliqñ ergo nõ saluat in fi-
nistra scõs suos sed semper saluat in
dextera: impios aũt plerũqꝫ saluat i
finistra nõ saluat in dextẽa Nam illi
qui ꝑsequebantur crispinã. sani erãt
in corꝑe: illa occisa est. illi viuunt Il
lorum salus in finistra est: illiꝰ in dex
tera Et saluum me fecit dextera tua

Dñe retribues ꝑ me Ego non re
tribuo: retribues ꝑ me Seuiant ini
mici quantum libet: tu retribues qd
ego nõ possum Dñe retribues ꝑ me
In ipo capite nostro attendite reli-
quit em̃ nobis exemplũ vt sequamur
vestigia eius qui peccatum non fecit
nec inuentꝰ est dolus in ore eiꝰ. q cũ
malediceretur nõ maledicebat dicẽs
dñe retribues ꝑ me: cuꝫ iudicaretur
nõ ꝯminabatur sed cõmendabat se il
li iniuste iudicãti Quid est dñe retri
bues ꝑ me? Ego inquit nõ q̃ro glãm
meam est qui q̃rat ⁊ iudicet Nõ vos
metipos iudicãtes carissimi apl's di
cit: sed date locũ ire Scriptũ est em̃
michi vindictam ⁊ ego retribuã dicit
dñs Dñe retribues pro me Est ħ ali
us intellectus nõ negligendus ⁊ for
te magis eligendꝰ Dñe retribues ꝑ
me Ego em̃ ñ reddam rapui: tu qd ñ
rapuisti soluisti Dñe retribues pro
me Vide illũ retribuentem ꝑ nobis
Venerũt qui tributũ exigerent: exi-
gebant tributũ didragmas. id est du
as dragmas in vno hoĩe Ventũ ẽ ad
dñm vt solueret tributũ ymmo non
ad ipm sed ad discipulos. et dictũ est
ad illos. magister vester ñ soluit tri-
butum? Illi retulerunt ad dñm Et il
le Reges terre a quibꝫ exigunt tribu
tum a filiis suis an ab alieis? Respõ
derunt ab alienis Ergo inquit liberi
sunt filii Sꝫ tñ ne scandalisemꝰ eos
ait petro Vade mitte hamũ in mare
⁊ qui primus piscis ascenderit aperi
os eiꝰ ⁊ inuenies staterem id est du-
as dragmas quatuor dragmas Sta
ter ponderis genus est hñs quatuor
dragmas Inuenis ibi: da illis ꝑ me
⁊ te Dñe retribues pro me Merito
habemus primũ piscem hamo cap-
tum hamo ꝯprehensum: primũ sur-
gentem de mari primogenitũ a mor
tuis In eiꝰ ore inuenimus duas di-
dragmas id est quatuor dragmas in
eiꝰ ore inuenimus quatuor euange
lia Istis quatuor dragmis ab exacti
one seculi liberamur per q̃tuor euan
gelia debitores nõ remanebimꝰ Ibi
enim peccata nostra õnia soluũtur.
Retribuit ergo ꝑ nobis grãs mise-
ricordie ipius Nichil debebat pro se
non reddidit: sꝫ ꝑ nobis reddidit Ec
ce inquit venit princeps mũdi huius
⁊ in me nichil inueniet Quid ẽ in me
nichil inueniet? Nullũ peccatũ in me
inueniet: quare occidat me non ha-
bet Sed vt sciant õnes ait qꝛ volun
tatẽ patris mei facio: surgite eamus
hinc Quid ẽ surgite eamus hinc? Id
est non necessitate sed voluntate pa-
tior: reddens qd non debeo Dñe re-

tribues ꝑ me. Dñe miſcdia tua in
eternū Quid deſiderem: Nō diē ho
minū Non laboraui ſubſequens te
domine ⁊ diem hōim nō cōcupiui tu
ſcis Ecce martir ſcā criſpina ſi deſide
raret diem hōim negaret xp̄m: plus
ħ viueret ſed in eternum nō viueret
Maluit in eternū viuere q̄ paulo ā
plius tēpaliter viuere Deniq3 dñe mi
ſericordia tua in eternū: nō ad tem-
pus volo liberari Miſcdia tua in et
num q2 martires liberaſti: et ſic cito
de hac vita abſtuliſti Dñe miſcdia tu
a in eternū Opera manuū tuarum
ne deſpicias Nō dico dñe ne deſpici
as opa manuū mearū non me iacto
de opibus meis Exquiſiui dñm ma-
nibus meis nocte corā eo ⁊ non ſum
deceptus ſed tñ nō ꝯmendo opa ma
nuum mearū: timeo ne cū inſpexeris
inuenias plura pccā q̄ merita Hoc
ſolum rogo hoc dico. hoc impetrarē
deſidero: opa manuū tuarum ne deſ
picias Opus tuum in me vides: nō
meum Nā meum ſi videris dāpnas
tuū ſi videris coronas q2 et q̄cumq3
ſunt bona. opa mea abs te m̄ ſunt: ⁊
iō tua magis q̄ mea ſunt Audio q̄p-
pe ab apl'o tuo gratia ſalui facti eſtis
per fidē ⁊ hoc non ex vobis ſed dī do
num ē. non ex opibus ne forte q̄s ex
tollatur Ipi⁹ enī ſum⁹ figmentū cre
ati in xp̄o ihū in opib3 bonis Ergo ſi
ue in eo qd̄ hoīes ſum⁹ ſiue in eo qd̄
ex noſtra impietate mutati ⁊ iuſtifi-
cati ſum⁹. dñe opa manuū tuarū ne
deſpicias

Explicit pſalmus c.xxxvij. Incipit
c.xxxviij.

PSalmū nobis breuē parue-
ramus quē mandaueram⁹
cantari a lectore: ſed ad ho
ram quātum videtur ꝑturbat⁹ alte-
rum ꝑ altero legit Maluim⁹ nos in
errore lectoris ſequi volūtatem dei:
q̄ nrām in noſtro ꝓpoſito Si ergo
vos in ei⁹ ꝓlixitate aliq̄m diu tenue
rimus nobis nō imputetis: ſed cre-
datis deū nos nō infructuoſe labo-
rare voluiſſe Neq3 enī fruſtra in pri
mo pccō noſtro penā accepimus vt
in ſudore vult⁹ noſtri panē mandu-
cem⁹ Tantū ſi panis eſt attēdite: pa
nis autē eſt ſi xp̄us eſt Ego ſum inq̄t
panis viuus qui de celo deſcēdi Quē
manifeſtū habem⁹ in euangelio: ipm
queram⁹ ⁊ in prophetis Hūc ibi nō
vident ſup quorū cor adhuc velamē
poſitum eſt. vñ audiuit caritas veſ-
tra heſterno die Nobis aūt q2 ſacri
ficium veſꝑtinū crucis domini cōſci
dit velū vt pateant iā templi ſecreta
q̄diu nobis xp̄us p̄dicatur ⁊ ſi cū la-
bore et ſudore māducand⁹ eſt panis
Loquitur āt dñs noſter ihūs criſt⁹ i
prophetis aliqñ ex ꝑſona capitis nr̄i
qui eſt ipe criſtus ſaluator ſedēs ad
dexteram patris qui eciā ꝓpter nos
natus de virgine ⁊ ſub poncio pyla-
to qualia noſtis paſſus eſt: fuſo ino
cēte ſanguine qd̄ eſt preciū noſtrum.
redemit nocentes a captiuitate in q̄
detinebamur a dyabolo donās nob
delicta: ⁊ ipo precio noſtro ſanguine
ſuo delens cyrographū quo debito-
res tenebamur Ipe eſt rcōr ⁊ ſpon-
ſus ⁊ redemptor eccl'e caput noſtrū
⁊ vtiq3 ſi caput ē. habet corp⁹. corp⁹
aūt ei⁹ ſancta eccā que eciā cōiunx e⁹
cui dicit apl's vos āt eſtis corp⁹ criſ
ti ⁊ mēbra Totus itaq3 xp̄s caput et
corpus tanq̄ integer vir: q2 ⁊ feiā de
viro facta eſt ⁊ ad virū ꝑtinet et dic-
tum eſt de p̄mo ꝯiugio erunt duo in
carne vna Hoc āt ad miſteriū inter-
p̄tatur apl's nō fruſtra eē dictum de

illis duobꝫ hōibus: nisi qꝛ in eis iam
figurabatur xp̄us ⁊ eccl'a ¶Nā hoc sic
exponit apl's erunt duo in carne in-
quit vna: sacramentū h̄ magnū est e
go āt dico in xp̄o ⁊ in eccl'a Dicit eciā
ip̄m adam formā futuri: qui est inq̄t
forma futuri Si ergo adā forma fu
turi quō de latere dormiētis eua fac
ta est sic ex latere domini dormientꝫ
id est in passione morientis ⁊ in cru-
ce ꝑcussi de lancea manauerūt sacra-
mēta quibꝫ formaretur eccl'a ¶Nam
de futura eadē passione sua sic dicit ī
alio psalmo ego dormiui ⁊ somnū
cepi: ⁊ exurrexi quia dn̄s suscepit me
Ergo dormitio intelligitur passio: e
ua de latere dormientis eccā de late-
re pacientis Loquitur ergo dn̄s nr̄
ih̄us xp̄us in prophetis aliqn̄ ex vo-
ce sua aliqn̄ ex voce nostra: qꝛ vnū se
facit nobiscū. sicut dictū est erūt duo
in carne vna Vn̄ dicit ⁊ ip̄e dn̄s in e-
uangelio cū de ꝯiugio loq̄retur igit᷑
iam non sunt duo sed vna caro Vna
caro qꝛ de nostra mortalitate carnē
suscepit: nō aūt vna diuinitas. qꝛ ille
creator nos creatura Quicq̄d igitur
dn̄s loquitur ex ꝑsona suscepte car-
nis ⁊ ad illud caput ꝑtinet qd̄ iam as
cendit in celum: ⁊ ad ista mēbra q̄ ad
huc in terrena ꝑegrinatione laborāt
Pro quibꝫ laborantibꝫ mēbris cū ea
saulus insequeretur clamauit de ce-
lo saule saule qd̄ me ꝑsequeris: Audi
amus ergo loquētem dn̄m nostrum
ih̄m cristum in ꝓphecia Cantati em̄
sunt ipi psalmi lōge an̄ꝗ dn̄s de ma-
ria virgine nasceretur: nō an̄q̄m do-
minus eēt Semꝑ em̄ creator omniū
aliqn̄ aūt ⁊ natus ex creatura Diui-
nitatem em̄ illam credam⁹ et quātuꝫ
possum⁹ intelligamus eq̄lem patri.
Sed illa diuinitas patri equalis fac-
ta est ꝑticeps mortalitatis nostre n̄
de suo sed de nostro: vt ⁊ nos effice
remur ꝑticipes diuinitatis ei⁹ nō de
nostro sed de ipius ¶Psal.

DOmine ꝓbasti me ⁊ cogno-
uisti Dicat hoc ip̄e dn̄s ihesus
xp̄us dicat ⁊ domino patri ¶Non em̄
dn̄s ei⁹ pater ei⁹ nisi qꝛ dignatus est
nasci scd̄m carnē pater ē dei. dn̄s ho-
minis Vis nosse cui pater ē: Eq̄li sibi
filio: Apl's dicit: qui cum in forma dı̄
eēt non rapinam arbitrat⁹ ē eē equa
lis deo ¶Huic forme pater ē de⁹ equa
li sibi forme vnigenito filio: nato de
substātia sua Propter nos āt vt refi
ceremur ⁊ efficeremur ꝑticipes diui
nitatis ei⁹ repati ad vitam eternā qꝛ
ip̄e vt dixi factus ē ꝑticeps mortali-
tatis nostre quid de illo ait aposto-
lus ibi vbi dixerat qui cū in forma dı̄
eēt nō rapinam arbitrat⁹ est eē se eq̄
lem deo: Sꝫ semetip̄m inquit exina
niuit formā serui accipiens: in simili
tudine hōim factus ⁊ habitu inuen-
tus vt hō Erat aūt in forma dei eq̄-
lis patri: et accepit formā serui qua
minor est patre Vn̄ vtrūqꝫ dicit in e-
uangelio ego et pater vnū sum⁹ scd̄ꝫ
formā dei: pater maior me ē scd̄ꝫ for
mam serui Ergo qꝛ ⁊ pater ⁊ dn̄s est.
pater forme dei dn̄s forme serui: di-
cat ergo ip̄e nec miremur nec scanda
lisemur qꝛ filius dei vnicus dicit dn̄e
ꝓbasti me ⁊ ꝯgnouisti me Tu cog
nouisti sessionē meam ⁊ resurrectio
nem meā Quid hic sessio. qd̄ h̄ resur-
rectio: Qui sedet humiliat se Sedit
ḡ dn̄s in passione: surrexit in resur-
rectione Tu inquit h̄ ꝯgnouisti id est
tu voluisti tu approbasti: scd̄m volū
tatem tuā factū est Si āt volueris ac
cipere vocem capitꝫ ex ꝑsona corꝑis
dicamus ⁊ nos tu cognouisti sessio-
nem meā ⁊ resurrectionē meam Se
det em̄ ⁊ hō qn̄ humiliat se in penitē-
tia: surgit āt remissis peccatꝫ qn̄ eri-
gitur in spem vite etne ꝓpterea et in
alio psalmo dicitur: surgite postq̄m
sedistis qui manducatis panē dolo-

ris Panem doloris penitentes man
ducant qui cantant in alio psalmo et
dicunt facte sunt m̄ lacrime mee pa-
nes die ac nocte Quid est em̄ surgite
postq̄ȝ sedistis Nolite exaltari n̄ pri
us humiliati fueritis Multi em̄ vo-
lunt surgere an̄q̄m sederint volūt se
iustos videri an̄q̄m pccōres eē con-
fessi sunt Ergo si ex psona capitȝ nos
tri accipis sic intellige tu cognouisti
sessionem meā et resurrectionē meā
passionē meam ꝛ resurrectionē meā
si ex psona corpis tu ꝯgnouisti sessio
nem meā et resurrectionē meā. corā
oculis tuis ꝛ peccata cōfessus sum ꝛ
tua grā iustificatus sum Intellex
isti cogitationes meas de lōginquo
semitam meā ꝛ limitem meū inuesti
gasti ꝛ oēs vias meas p̄uidisti Quid
est de longinquo: Cū adhuc in pegri
natione sum. an̄q̄m ad illā patriā ve
niam. tu cognouisti cogitationē me
am Attende illū filium minorē q2 ip̄e
eciam fact⁹ ē corp⁹ cristi eciā de gen
tibus veniens Ierat quippe in lon-
ginqua filius minor duos em̄ filios
habebat quidē paterfamilias maior
nō longe ierat sed in agro opabatur
ꝛ sig̃t sanctos in lege facientes ope-
ra ꝛ p̄cepta legis Gen⁹ aūt humanū
qd̄ defluxerat in ydolorūȝ culturā in
lōginquo fuerat pegrinatum Quid
tam longe ab eo qui fecit te q̄ȝ figmē
tum qd̄ tibi ip̄e fecisti: Profect⁹ est
ergo fili⁹ minor in regionem longin
quā portans secū s̄bam suam: ꝛ sicut
nouim⁹ in euangelio dissipauit eam
viuens pdige cū meretricibȝ ꝛ famē
passus applicuit se cuidā principi re
gionis illi⁹ ꝛ ille eū porcis pascēdis
p̄posuit. de quoꝝ siliq̄s cupiebat satu
rari nec poterat ꝛ p⁹ laborē ꝛ tritu-
ram ꝛ t̄bulationē ꝛ egestatē. vēit illi
in mētē ꝛ prē ꝛ voluit redire. et sic ait
surgam ꝛ ibo ad prēm meuȝ Surgā
dixit: sederat em̄ Ei⁹ g̊ vocē h̄ agnos
ce dicentis tu ꝯgnouisti sessionē meā
ꝛ resurrectionē meā Sedi in egesta
te surrexi in desiderio pāis tui Intel
lexisti cogitatoēs meas de longinq̊
lōge em̄ erā pfect⁹ sȝ vbi nō ē quē de
seruerā Intellexisti cogitatoēs meas
de longinq̊ Propterea sic dicit dn̄s i
euāgelio q2 occurrit illi pri venienti
Vere q2 intellexerat cogitatoēs ei⁹
de longinq̊ Semitā meā ꝛ limitē me
um inuestigasti Sēitā inq̄t meā quā
n̄ malā quā i° ābulauerat vt prēȝ dese
reret. q̄n occult⁹ eē possit ab ocul' vi
dicantȝ At vō in i^a egestate ꝯtēret. ā
porcos pascē ponēt. nisi pr̄ vellet fla
gellaē lōginquū vt recipet p̄pinquū.
Ergo t̄q̄ȝ dephensus fugiti⁹ seq̄te se
vindcā legitiā dī vindicātȝ in affcoēs
nrās q̄cūq̄ȝ ierim⁹ ꝛ q̊cūq̄ȝ pgressi fu
erim⁹ agnoscim² T̄q̄ȝ g̊ dephēsus fu
giti⁹ loq̄t semitā meā ꝛ limitē meū in
uestigasti Quid ē semitā meā: Qua
pfect⁹ sū Quid ē limitē meū: Quo-
usq̄ȝ pueni Sēitā meā ꝛ limitē meuȝ
iuestigasti Limes me⁹ i° lōginqu⁹ n̄
fuit lōge ab ocul' tuis: ml'tū ierā ꝛ tu
ibi eras Sēitā meā ꝛ limitē meū iues
tigasti: ꝛ oēs vias meas p̄uidisti. nō
dixit vidisti. sȝ p̄uidisti An̄q̄m eas irē
an̄q̄ȝ eas ābularē p̄uidisti eas: ꝛ pmi
sisti me in labore ire vias meas vt si
nollē laborare redirem ad vias tuas
Qm̄ n̄ ē dol⁹ in lingua mea Quare
h̊ dixit: Q2 ecce fateor t̄ ābulaui seitā
meā. fcūs sū longinqu⁹ a te discessi a
te cū m̄ bn̄ erat: ꝛ bono meo male m̄
fuit sine te Nā si bn̄ m̄ eēt sine te nol
lē forsitā rediē ad te Ergo iste ꝯsitēs
pccā sua. dicēs corp⁹ xp̄i iustificatū
n̄ in se sȝ in illi⁹ grā dixit n̄ ē dol⁹ i lin-
gua mea Ecce tu dn̄e ꝯgnouisti ō-
nia nouissiā ꝛ antiq̄ Cognouisti no-
uissiā mea qn̄ porcos paui ꝯgnouisti
ātiq̄ mea qn̄ a te ptē s̄be mee expetiui
ātiq̄ fuert m̄ exor^a maloꝝ nouissiōꝝ.
antiquū pccm̄ qn̄ lapsi sum⁹ nouissiā

pena qn̄ in istā mortalitatē laborio-
sam periculosamqꝫ ꝑuenim⁹ atꝫ vti-
nam nob̄ ista sit nouissima Erit ista
nouissima si iā redire voluerim⁹ Est
em̄ alia quibusdā impijs nouissima q̄
bus dicetur: ite in ignē eternū qui p̄-
paratus ē dyabolo ⁊ angel̄ ei⁹ Nos
aūt frēs hucusqꝫ deseruim⁹ deū Vsqꝫ
ad hui⁹ vite mortalitatē sufficiat la-
bor noster Recordemur panē patris
nostri: recolam⁹ beatitudinē dom⁹
patris nostri Non nos delectēt siliq̄
porcoꝝ doctrine demonioꝝ Ecce tu
dn̄e cognouisti oiā nouissima ⁊ anti
qua mea: nouissima quo ꝑueni. anti
qua vbi te offendi Tu finxisti me
⁊ posuisti sup̱ me manū tuā Finxisti
me vbi: In istā mortalitatē iā ad la-
bores ad q̊s oēs nati sum⁹ Non em̄
quisqꝫ nascitur nisi quē de⁹ finxerit i
vtero matris sue Aut vlla creatura ē
cui⁹ nō est ille plasmator: Sed finxis
ti me in isto labore ⁊ posuisti sup̱ me
manū tuā vindicē manū grauantem
sup̱bum Ita em̄ salubriter deiecit e-
latū Vt erigat humilē Tu finxisti me
⁊ posuisti super me manū tuā Mi-
rificata ē scientia tua ex me: inualuit
non potero ad illā Aliqd qđ obscurū
quidē est sed nō cū ꝑua dulcedine in-
telligitur adūtētes audite Moyses
scūs dei famulus cum quo loq̄batur
de⁹ p̱ nubem qꝛ tp̱aliter loquens vti
qꝫ p̱ assumptam creaturā loq̄bat᷑ ser
uo suo. id est non per sb̄am suā sed p̱
assumptā aliquā corp̱alē creaturam
p̱ quā voces ille fierent ⁊ huānis atꝫ
mortalibꝫ auribꝫ personarent: sic em̄
loq̄batur tunc deus sn̄ quō loquit᷑ in
sb̄a sua Quō em̄ loquitur in substan
tia sua: locutio dei v̄bum dei ē v̄bum
dei xp̄ūs ē Verbū illud nō sonat ⁊ tn̄
fit sꝫ semper incōmutabiliter manet

v̄bum per qđ facta sunt omnia cui v̄
bo dicitur ip̄a ē em̄ ⁊ sapiētia dei mu
tabis ea ⁊ mutabūtur: tu āt idem ip
se es Et alio loco de sapiētia cū scrip
tura diceret: in seip̄a manēs ait ino-
uat omnia Illa ergo sapientia stās
si dici debeat vel stans. dicitur āt ꝓpt
incōmutabilitatem nō propter im-
mobilitatē ⁊ eodē mō se sp̱ habens
nullo loco nullo tp̱e variata nusqꝫ ali
ter qꝫ hic aut ibi nūqꝫ aliter q̈m nunc
aut antea: ip̄a ē locutio dei Locutio
v̄o illa q̄ fiebat ad moysen ad hoiēm
fiebat per sillabas per trāseuntes so
nos Non āt fierent ista: nisi de⁹ assu
meret talē creaturam per quā huius
modi sermonem et voces emitteret
Moyses scūs nouerat istā lotutio-
nem dei assumptis quibusdā corpo-
reis creaturis fieri: et sic desiderauit
⁊ cōcupiuit videre ip̄am sp̄ēm dei et
loquenti secū deo dixit. si inueni gra
ciam an̄ te on̄de m̄ teip̄m Cū hoc ve
hementer concupisceret et ẖ q̈dā si di
cendū ē amica familiaritate qua ip̄e
dignat⁹ est extorq̈re vellet deo vt vi
deret eius maiestatē ⁊ faciē quō dici
p̄t facies dei: ait illi. nō potes videre
faciē meā nemo em̄ vidit faciēꝫ meā
⁊ vixit sꝫ ponā te in spelunca petre et
transibo ⁊ ponā sup̱ te manū meā cū
āt transiero posteriora mea videbis
Et ex hijs v̄bis natū ē alterū enigma
id ē obscura q̄dam figura rerū Cum
tn̄ fiero posteriora mea videbis di-
cit de⁹ q̄si ex alia p̱te habeat faciē ex a
lia dorsuꝫ Absit a nobis tale aliqd de
illa maiestate sentire Nam q̄ ẖ sentit
de deo. q̇d ei p̄dest quod templa dei
clausa sunt: ydolum in corde suo fa-
bricat Sūt ergo in illis v̄bis magna
misteria Loq̄batur domi⁹ vt dixi p̱
creaturam. quomō vellet famulo su

205

o: intellecta est illic psona domini ipsius & saluatoris nostri ihū cristi qui quidem secūdum formam dī q̄ equalis est patri similiter oculis humanis inuisibilis est sicut & pater Si em̄ sapientia humana videri oculis nō potest. virtus & sapientia dī videri ocul' carneis potest: Sed qz erat domin⁹ oportuno tpe carnē suscepturus Vt oculis eciam carneis ꝓpter salubritatem curande intus mentis appareret. q̄n ita apparere opus esset h̄ pre dicens moysi figurate ait faciem meam videre nō potes posteriora mea videbis sed cū transiero vt aūt nō videas faciem meā man⁹ mea erit sup te Transire quid fuit domino nisi qd̄ euangelista dicit: cū aūt venisset hora vt transiret ihūs de hoc mūdo ad patrem: Nam ipm transitum significat pascha Qd̄ em̄ ebrayco v̄bo dicitur pascha: latine transitus interp̄tatur Quid est faciem meā nō videb sed posteriora mea videbis: Cui⁹ p sonam gerebat ille moyses q̄n ei dictum est faciem meam nō videbis. s; posteriora mea videbis et hec cū trā siero vt aūt non videas faciem meā ponam sup te manū meā: Faciē suā dixit prima sua & quodāmodo posteriora sua trāsitum de h̄ mūdo passionis sue: aparuit iudeis nō eum cognouerunt Eorū psonā gerebat moyses q̄n ei dicebatur faciē meā nō potes videre Vn̄ autē non viderūt deū in carne positum: Quia grauata eāt sup eos man⁹ domini De illis enim dixerat ysayas. icrassa cor populi h⁹ & oclos eoꝝ graua & eorū vox est in alio psalmo qm̄ grauata est sup me manus tua. vt ergo nō cognoscerēt tunc diuinitatem cristi. grauati sunt Si em̄ cognouissent: nūq̄m deū glorie crucifixissent Nō crucifixo āt domino. sanguis ille non redimeret orbem terrarū Quid egit de⁹ nisi qd̄ ait apostolus. altitudinem diuiciarū sapientie & sciē dei vbi exclamat O altitudo diuiciarū sapientie & scientie dī q̄m incōprehensibilis sunt iudicia e⁹ & inuestigabiles vie ei⁹ quis em̄ cognouit sensum dn̄ aut quis cōsiliari⁹ eius fuit aut quis p̄or dedit illi et retribuetur ei: Qm̄ ex ipo & per ipsum & in ipo sunt omnia: ipi gl'a in secula seculorum Apostolus hoc dicit qz superius dixerat cecitas ex pte isr' facta est vt plenitudo gentium intraret & sic omnis isr' salu⁹ fieret Excecati sunt ergo ex pte iudei merito supbie sue. qz se iustos dicebant: et excecati crucifixerūt dn̄m Posuit super eos manū suā ne viderent eū: donec trāsiret scil; de hoc mūdo ad p̄rēm Videamus si postea q̄ꝫ trāsijt viderūt posteriora sua Resurrexit dn̄s apparuit discipulis suis & omnibus qui in eū iā crediderant: non eis a quibz crucifix⁹ erat qz sup eos manū posuerat donec transiret. ascendit aūt in celu; quadraginta diebz factis cū discipul' suis impleto die penthecostes misit eis spiritū sanctū: repleti spū sancto ceperunt omnibus linguis loqui q̄ in vna nati erant & vnā solam didicerāt Expauerunt & exhorruerūt tātū miraculum milia eoꝝ qui crucifixerant dn̄m cōpuncti corde de tāto miraculo quesierunt ꝯsiliū ab apostol' qd̄ facerent postea q̄ꝫ eis p̄dicat⁹ ē xp̄s minantes vn̄ ydiote hoiēs linguis ōibz loq̄rentur Per petrū igitur ap'm ānunciato eis xp̄o quē in cruce ꝯtēpserant quē tāq̄ꝫ mortalē hoiēm irriserāt. cui ꝓpterea insultabāt qz de cruce nō descendebat cū vtiq̄ꝫ mai⁹ multo fuerit quod fecit de sepulchro resurgere q̄ꝫ de cruce descendere ānun

ciato ergo xp̄o sibi dixerunt q̄d facie
mus? Illi qui seuierūt in dn̄m quē vi
debant iā cōsilium petunt salutis . et
dictum ē eis . agite penitentiā ⁊ bap
tizetur vnusquisq̄ vestrū in noiē do
mini nostri ihū cristi et dimittentur
vobis pccā vestra Ecce viderūt pos-
teriora ei9 . cui9 faciem videre nō po
tuerunt Man9 em̄ eius erat sup̄ o-
culos eoꝝ nō semper ſ; donec trāsie
ret . postea q̄ꝫ transijt abstulit man9
ab oculis eoꝝ . ablata manu ab ocul'
suis dicūt discipulis quid faciemus?
Priō seui postea pij : pmo irati post
ea tidi . primo duri . postea flexi Pri
mo ceci postea illuiāti Puto qd̄ ag-
noscam9 ⁊ in h̄ psalmo voces huius-
modi etiaꝫ gentiū recordantiū infi-
delitatem suā Cōclusit em̄ de9 ōnes
in infidelitate : vt omniū misereatur
Tu finxisti me ⁊ posuisti sup̄ me ma
num tuā Mirificata est scientia tua
ex me inualuit et nō potero ad illam
veluti posuisti sup̄ me manū tuā mu
rus m̄ factus es . nō te ꝯprehendo cū
quo eram Q̄m̄ facilis michi erat
vultus patris quando dixi . da michi
substantiā meā q̄ me cōtingit Ecce p̄
fecto in regionem longinquā ⁊ fame
cōtrito multū michi est et labor ē an̄
me n̄ possum pcipere qd̄ dimisi Mi
rificata ē inquit sciētia tua ex me Ex
pccō meo factū est vt mirificata m̄ es
set : ⁊ incōprehensibilis michi existe-
ret Nam erat michi facilitas ꝯtem-
plandi te qn̄ in superbia reliqueram
te Mirificata ē inquit sciā tua ex me
inualuit nō potero ad illā . sed subau
dis ex me Non potero ad illā ex me
cū ergo potero . nō potero nisi ex te.
Ecce inuenies in lōginquo fugitiuū
nō latere oc'los ei9 a quo fugit Et q̊
itur9 est iā c9 limes est inuestigatus?
Videte quid dicit? Quo ibo a spiri
tu tuo? Spūs em̄ domini repleuit or
bem terrarū Quis p̄t fugere in mun
do ab illo spū . quo plen9 est mund9?
Quo abibo a spū tuo? Et quo a fa
cie tua fugiā? Locuꝫ q̄rat quo fugiat
ab ira dei Quis ē locus recepturus
fugitiuū dei? Hoiēs qui suscipiūt fu-
gitiuos q̄runt ab eis a quo fugerint
⁊ quē seruum inuenerint alic9 domi
ni min9 potētis . tanq̄ꝫ sine vllo timo
re suscipiūt dicētes in corde suo non
habet iste talē dn̄m a quo p̄t inuesti-
gari cū aūt audierint dn̄m potētem
aut nō suscipiūt a cū magno timore
suscipiūt : ⁊ qr hō̄ potens falli p̄t Vbi
nō est deus? Quis fallit deū? Quē n̄
videt deus? A quo fugitiuū suū non
repetit de9? Quo ergo ibit fugitiu9
iste a facie dei? Vertit se huc atq̄ꝫ illuc
quasi q̄rens locū fuge sue Si ascē-
dero inquit in celum tu ibi es : si des-
cendero in infernū ades Tandē cog
nouisti male fugitiue nullo pacto te
posse fieri longe ab eo : a quo longin
quare voluisti Ecce ille vbiq̄ꝫ est quo
tu itur9 es? Inuenit cōsiliū : ⁊ hoc ab
illo qui eū reuocare dignatur inspi-
ratum Si ascendero in celū tu ibi es
si descendero in infernū ades Si me
extulero te inuenio repssorem . si me
abscondero te inuenio inquisitorem
⁊ nō inquisitorem tm̄ sed ⁊ inuestiga
torē Si em̄ sup̄biero de iusticia mea
tu ibi es vbi est vā iusticia Si peccā-
do venero in profundum malorum:
⁊ confiteri cōtempsero dicens quis
me videt in inferno q̇s em̄ confitebi
tur tibi : eciam illic ades vt vindices?
Quo ergo iturus sum vt a facie tua
fugiam . id est iratum te nō sentiam?
Hoc consiliū inuenit . sic fugiam in-
quit a facie tua . sic fugiam a spū tuo:
ab vltore spiritu . a vidice facie sic fu
giam Quomodo? Si recipiam pē

nas meas indirectum et habitauero in extremis maris sic possum fuge-re a facie tua Si i extrema mar; vult fugere a facie dei ibi nō erit ille a quo fugit. de quo dixit si descendero in infernum ades. Miruȝ si in extremis maris nō est: qui nec apud inferos deest Sed noui inquit quomō fugiam ab ira tua Recipiende sunt penne mee nō in prauum sed in directuȝ: nec in suꝑbam erigar presumptionē nec in ꝑditam mergar desꝑationem Quas pennas vult assumere nisi duas alas duo precepta caritatis. In quibus duobȝ preceptis tota lex pēdet ⁊ ꝓphete Has inqt alas has pēnas si recipiam sic. ⁊ habitabo in extremis maris. possum fugere a facie tua ad faciē tuā: ⁊ a facie irati ad faciem placati Quid em̄ est extremū maris nisi finis seculi. Illuc iā volemꝰ spe ⁊ desiderio habentes alas gemine caritatis: nō sit nobis requies nisi in extremis maris Nam si alibi requiem voluerimus: in mare precipitabimur Volemꝰ quousqȝ finiatur mare. suspendamꝰ nos pennis gemine dilectionis ad deū interim spe volemus ⁊ illum finem maris spe fideli ꝑmeditemur Quis āt nos ꝑducat attendite: ille ipe cuiꝰ faciē irati volumus fugere. Quid enim sequitur. Si descendero in infernū ades si recipiam pennas meas in directū Recipiam inquit Ergo amiserat Recipiam pēnas in directū ⁊ habitabo in nouissima maris Etem̄ illuc manus tua deducet me: et adducet me dextera tua. Hoc meditemur frēs carissimi hec sit spes nostra h̄ sit consolatio nrā: recipiamꝰ pennas per caritatem quas amisimus ꝑ cupiditatem Cupiditas em̄ viscū fcā est pennarū nrārū: elisit nos de libertate aeris nostri id ē aurarū illarū liberarū spūs dei In elisi ꝑdidimus pēnas ⁊ fuimꝰ quodāmodo captiuati in aucupis ptāte iñ nos sanguine suo redemit quē fugimꝰ vt caperem². Nutrit nobis pēnas de p̄ceptis suis: erigimus iā eas sine visco Nō amemꝰ mare: sed volemꝰ in extrema maris Nemo trepidet sed nemo de pēnis suis p̄sumat q² ⁊ pēnati .n̄ ipe erigat nisi ipe deducat p̄cipitamur in ꝓfunda maris lassati ⁊ fatigati: quasi presumentes de viribȝ nostris Opꝰ ergo est vt habeamꝰ pēnas. ⁊ opꝰ ē vt ipe deducat: adiutor em̄ noster ē. Habemꝰ liberū arbitriuȝ sed ip̄o libero arbitrio quātum possumꝰ n̄ nos adiuuet qui iubet. Etem̄ illuc manꝰ tua deducet me ⁊ adducet me dextera tua Et ꝯsiderans longinquitatē vie q̇d sibi dixit. Et dixi fortasse tn̄bre cōculcabūt me Ecce em̄ iā credidi in xp̄ȝ iā erigor duabȝ alis gemine caritat; ⁊ habūdat iniqtas hꝰ seculi ⁊ qm̄ habūdauit iniqtas. refrigescet caritas multoꝝ. sic dixit dn̄s: qm̄ habūdauit iniqtas refrigescet caritas multorū sic dicit dn̄s In ista vita int̄ tāta scandal: inter tā mlta pccā int̄ tātas turbas cotidianarū tēptationū cotidianarū suggestionū malarū q̇d facio inquit quō ꝑueniā ad extrema maris. Audio tribiliter a dn̄o: qm̄ habūdauit iniqtas. refrigescet caritas mltorum Deniqȝ s̄biecit Qui ꝑseuerauerit vsqȝ in finē h̄ saluꝰ erit Attendēs longitudinē vie dixi m̄ fortasse tn̄bre cōculcabūt me Et nox illumiātio in delicijs meis Fcā est nox illumiātio q² in nocte me desperauerā posse trāsire tātum mare ⁊ tantā viam superare ⁊ veniē ad extremum ꝑseuerando vsqȝ in finem Gracias illi q̇ me q̄siuit fugitiuū q̇ terga mea flagelli pla-

ga percussit: qui me vocando ab in-
teritu reuocauit. q̄ fecit m̄ illumina-
tam noctē Nox est em̄: q̄diu ista vi
ta agitur Quō est nox illumiāta: Qꝛ
cristꝰ descendit in noctē: accepit cris
tus carnē de isto sc̄lo. illumiāuit no-
bis noctem Perdiderat em̄ dragmā
mulier illa: accendit lucernā Sapien
tia dī pdiderat dragmā Quid ē drag
ma: Nūmus: in quo nūmo ymago
erat ipiꝰ iꝑatoris nostri Factꝰ est
em̄ hō ad ymaginem dei: et perierat
Et quid facit mulier sapiens: Accen
dit lucernam Lucerna de luto est sed
habet lucē q̄ inueniatur dragma Lu-
cerna ergo sapiētie caro xp̄i de luto
facta est: sed v̄bo suo lucet ⁊ inuenit
perditos Et nox illuminatio in deli-
cijs meis Facta est m̄ nox in delicijs
Delicie nostre xp̄us Videte quemad
modum de illo mō gaudeamus Cla
mores isti vestri. gaudia vestra vn-
de sunt nisi in delicijs: Vn̄ āt iste deli
cie nisi qꝛ nox illumiāta est nisi qꝛ do
minus xp̄s nobis predicatur: Quia
q̄siuit vos an̄q̄m q̄reretis eū: et inue
nit vos vt inueniretis eū Et nox illu
minatio in delicijs meis Qm̄ tene
bre nō obtenebrabuntur a te Tu er-
go noli tenebrare tn̄bras tuas ⁊ deꝰ
illas nō tenebrat sed magis illumiāt
qꝛ illi dictum est in alio psalmo tu il-
lumiābis lucernam meā: dn̄e deꝰ me
us illuminabis tenebras meas Qui
aūt tenebrāt tenebras suas q̄s deꝰ n̄
tenebrat: Hoiēs mali hoiēs peruer
si cū peccant vtiqꝫ tn̄bre sunt: dū nō
cōfitentur pccā sua q̄ fecerunt: sed in
super defendūt tenebrant tenebras.
Ergo iā si peccasti in tenebris es: sed
cōfitendo tenebras tuas mereberis
illuminari tenebras tuas: defenden
do aūt tenebras tuas tenebrabis te-
nebras tuas Et qn̄ euadis a duplici-
bus tn̄bris. qui in simplicibꝫ labora-
bas: Vn̄ aūt dn̄s nō tenebrat tn̄bras
nostras: Quia nō nos sinit impuni
ta habere pccā: flagellat nos in istis
laboribꝫ ⁊ erudit nos Tota ista mi-
seria generis humani in q̄ gemit mū
dus: noueritis frēs qꝛ dolor medici
nalis ē non sententia penalis Videtꝫ
qꝛ dolor vbiqꝫ. vbiqꝫ metꝰ: vbiqꝫ ne-
cessitas vbiqꝫ labores Crescit auari-
cia: sed in malis Si ad hoc deꝰ h̄ tali
bus flagellis erudit nos. vt nō tene-
brentur tenebre nr̄e. agnoscamꝰ nos
sub pena flagelli eē et bn̄dicamꝰ deū
miscentem iā amaritudines dulcedi
ni vite tp̄alis ne tp̄alium deliciarum
delectatione cecati nō desideremus
delicias eternas: nec velimus finire
mare ⁊ habitare in nouissimo maris
Seuiant ergo fluctꝰ maris: quanto
plus seuiunt fluctꝰ maris tanto se il
la cū pēnis columba suspendit Non
ergo tenebrat deꝰ tenebras nostras
q̄ miscet flagella pccis nr̄is ⁊ amari-
tudines p̄uis dulcedinibꝫ nr̄is Nos
nō tenebremꝰ tn̄bras nr̄as defendē
do pccā nr̄ā. ⁊ nox illuminatio in de
licijs nr̄is. qm̄ tn̄bre non obtenebra
būtur a te Et nox tꝙ dies illumiā
bitur Nox tꝙ dies. dies nob̄ ꝓsperi
tas seculi. nox nob̄ aduersitas seculi
Sed si ꝯgnoscamꝰ ob meritū pccōꝝ
nr̄orū nos aduersitates pati ⁊ dulci
a nobis sc̄ flagella patris ne sit ama-
ra sentētia iudicꝫ: sic habemꝰ tn̄bras
noctis huiꝰ quomodo lumen noctis
huiꝰ Si nox ē quō ibi lux ē: Nox est
qꝛ erratur h̄ a genere huāno Nox ē
qꝛ nōdum venimus ad illū diem quē
nō coartat hesternꝰ ⁊ crastinus: sed
est dies perpetuꝰ sine ortu qꝛ sine oc
casu Nox ē ergo hic: sed quādam lu
cem nox ista habet suam et tenebras
suas Quare sic generaliter nox dixi-

mus q̄ est lux noctis huiꝰ: Prosperitas ⁊ felicitas seculi gaudiū tēporale honor tp̄alis. quasi lux est noctis hꝰ Aduersitas āt ⁊ amaritudo tribulationū vel ignobilitas: tanq̄ꝫ tenebre sunt noctis huiꝰ In hac nocte in hac mortalitate vite huāne hn̄t hoīes lucem. hn̄t hoīes tenebras: lucē prosperitatem. tenebras adūsitatem Sꝫ vbi venerit dn̄s xp̄us et habitauerit aīām per fidem. ⁊ ꝓmiserit aliam lucem ⁊ inspirauerit et donauerit paciētiam ⁊ monuerit hoīem nō delectari ꝓsperis ne frangatur adūsis incipit hō fidelis indifferenter vti mūdo isto. nec extolli qn̄ res prospe accidunt nec frangi qn̄ res adūse sunt. sed vbiq̄ꝫ dn̄m bn̄dicere. nō soluꝫ qn̄ habūdat sed eciā qn̄ amittit. nō soluꝫ qn̄ sanus est sed eciam qn̄ egrotat vt fit in illo vera illa cantatio Bn̄dicam dn̄m in omni tp̄e semper laus eiꝰ in ore meo Si ergo sp̄ ⁊ qn̄ lucet nox ⁊ qn̄ obscura ē nox ista. qn̄ arridet ꝓsperitas. qn̄ tristis est aduersitas. sp̄ sit laus eꝰ in ore tuo: ⁊ fiet tibi quod mō dictū est Sicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eiꝰ Nō me cōculcant tenebre eiꝰ: q̄ꝛ non me extulit lumen eiꝰ. Ecce habes lumē ip̄iꝰ in iob Habūdabat omnibꝫ rebꝫ lux noctis ip̄ius Diuicijs ꝑma describitur quātis rebus ⁊ quāta copia redūdabat: lux erat noctis eiꝰ Putauit inimicꝰ propterea illū talem virū colere deū q̄ꝛ illa omnia donauerat ei: et petiuit vt auferrētur ab eo Facte sunt tenebre noctis illiꝰ q̄ primo habebat lucē: nouerat tn̄ ille siue lux ibi eēt siue tenebre illā noctē eē in qua peregrinaretur a deo suo: ⁊ habebat interiorē lucem ip̄m deum suū. per quā lucē interiorem indifferenter haberet siue tenebras noctis illiꝰ siue lucē Propterea qui in luce noctis illiꝰ id est in rerum habundātia colebat deum ablatis illi omnibus rebꝫ. postea q̄ꝫ facte sunt tenebre illiꝰ quid dixit ille: Dominꝰ dedit dominꝰ abstulit. sicut domino placuit ita factum ē. sit nomē dn̄i benedictum In nocte sum quadam vite huiꝰ. dominus meus inq̄t habitat cor meū. illumiāuit michi cor meum solacijs quibusdam nocte ista. qn̄ dedit copiam rerū tp̄alium. sb̄traxit ip̄am lucem tp̄alem et quasi tenebrata ē nox sed q̄ꝛ sicut tenebre eiꝰ sic ⁊ lumen eiꝰ. dn̄s dedit dominꝰ abstulit sicut dn̄o placuit ita factuꝫ est: sit nomen dn̄i bn̄dictū Non sum tristis in nocte hac: q̄ꝛ sicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumē eius. vtrūq̄ꝫ transit et qui gaudent tanq̄ꝫ non gaudentes sint ⁊ qui flent tanq̄ꝫ non flentes sint q̄ꝛ sicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eꝰ Qm̄ tu possedisti renes meos dn̄e Non sine causa sicut tenebre eiꝰ sic ⁊ lumē eius. intus est possessor qui nō soluꝫ cor tenet sed eciam renes nō solū cogitationes sꝫ eciā delectationes Ip̄e possidet vnde me delectaret aliquid luc̄ in nocte: ip̄e tenet renes meos n̄ noui delectari nisi de luce īteriore sapientie ip̄ius Quid ergo? Non delectaris de prosꝑitate rerū. de felicitate temporum de honoribus de diuicijs de familia? Non delector inq̄t Quare? Quia sicut tenebre eius ita et lumen eius Vnde tibi ista indifferētia. vt sicut tenebre eius sic sit tibi et lumen eius? Vnde? Quoniam tu possedisti renes meos domine: Suscepisti me de vtero matris mee Dū eēm in vtero mr̄is mee nō indifferēter habebā tenebras illiꝰ noctis ⁊ lucē illiꝰ noctis Etem̄ vterꝰ mr̄is mee ꝯsuetudo ciuitatis mee fuit Que est illa ciuitas? Que nos progenuit in

captiuitate Nouimus babiloniā illā
de qua hesterno die locuti sumꝰ: vñ
ꝓficiscuntur oēs qui credunt ⁊ suſ-
pirant illi luci ihr̄lm celesti Ego ergo
dixi ex vtero mr̄is mee suscептꝰ sum
a dño: inde michi tn̄bre noctis huiꝰ
⁊ lux huiꝰ indifferenter facte st̄ Qui
aūt in vtero matris illius babilonie
gaudet ꝓsperis seculi. frangitur ad-
uersitatibꝫ seculi. nō nouit gaudē ni-
si aliquid ꝓsperum eueniat scd̄m tē-
pus nec nouit cōtristari n̄ aliquid ad
uersum eueniat scd̄m tempꝰ Iā exi
de vtero babilonie incipe cātare ym
num dño: egredere et nascere. susci-
piet te deꝰ ex vtero matris tue Quis
deus: Deus ille apostoli pauli q̇ dix-
it: cū āt placuit deo qui me segrega-
uit de vtero matris mee. p̄dicare fili
um suum in me Que em̄ erat mater
eiꝰ: Synagoga Et ibi qd didicerat n̄
qd̄ habebant ⁊ didicerant ipi iudei et
ipe ppl's: Nomen in illis remāserat
laudis dei: fcā aūt in eis nō inuenie-
bantur Erant in eis ꝟba dei q̄ſi folia
in arbore: ⁊ fructus nuſq̄m Talē ar
borem fici sicut nostis cū dñs inue-
nisset: maledicto arefecit Inuenit ei
in ea folia ⁊ fructum nō inuenit: quā
dam nobis arborem figurabat Nā
fructuū eoꝝ tēpus nōdum erat Nō
oēs hoiēs nouerant. artifex celi ⁊ t-
re nō nouerat: Ergo ille qui paulū se
gregauit ab vtero matris sue ipse et
nos segregauit ab vtero matris noſ
tre Cuiꝰ matris nrē: Babilonie illiꝰ
Suscepti ergo ex vtero illo. iam inci
piamus habere alteram spem Pro-
misit frēs. quare gaudetis: fructus
facite positi in alia spe Iā n̄ nouimꝰ
malum n̄ offendere deū ⁊ nō perdu-
ci ad illa q̄ ꝓmisit: nec nouimꝰ bonū
nisi ꝓmereri deū et perduci ad illa q̄
ꝓmittit Quid illa bona mūdi huius
⁊ mala mūdi huiꝰ: Indifferenter ha
beamꝰ: qꝛ iam suscepti ab vtero ma
tris nostre indifferenter ea h̄ntes di
cimus. sicut tenebre eiꝰ sic ⁊ lumē eꝰ
Nec felicitas seculi nos btōs facit:
nec aduersitas miseros Opus ē iuſ
ticiam tenere. fidem diligere sperare
in deum: diligere deum diligere pri
mum Post istos labores habebimꝰ
indefessam lucē habebimꝰ diem sine
occasu Transit q̇cquid est in ista noc
te lucidum ⁊ tenebrosum: qm̄ tu poſ
sedisti renes meos dñe suscepisti me
ex vtero matris mee Confitebor
tibi dñe qm̄ terribiliter mirificatꝰ es
Terribiliter mirificatus es: eo ipo q̇
te miramur tu terribilis es cum tre-
more gaudemꝰ Timemus em̄ ne de
donis tuis nos extollentes: per ſup
biam mereamur amittere qd̄ humili
tate ꝑcepimꝰ Cōfitebor tibi dñe qm̄
terribiliter mirificatꝰ es: mirabilia o
pera tua deꝰ Et aiā mea cognoſ-
cit valde Iā cognoscit aiā mea valde
qm̄ suscepisti me ex vtero mr̄is mee
Antea ꝟo mirificata ē scientia tua ex
me: inualuerat nec poterā ad illā Er
go ex me inualuerat nec poterā ad il
lam Vñ mō aiā mea cognoscit valde
nisi qꝛ nox illuminatio in delicijs me
is est. nisi qꝛ venit michi grā tua ⁊ il-
luminauit tn̄bras meas. nisi quia tu
possedisti renes meos. nisi qꝛ tu suſ-
cepisti me ex vtero mr̄is mee: Nō
est absconditū os meū a te qd̄ fecisti
in abscondito Os suū dicit qd̄ vulgo
dicitur ossum: latine os dicitur h̄ in
greco inuenitur Nā possemꝰ h̄ puta
re os eē ab eo qd̄ sunt ora: nō os cor
rupte ab eo qd̄ sunt ossa Non ē ergo
absconditū inquit os meū a te qd̄ fe
cisti in abscondito Habeo in abscō-
dito qd̄dam ossum: sic em̄ potius lo
quamur Meliꝰ est vt reprehendant

nos gramatici. q̄ nō intelligāt po-
puli. Ergo est inquit quoddā ossum
meum intus in abscondito. Tu fe-
cisti intus ossum michi in abscōdito
⁊ nō est abscōditum a te: In absco
dito em̄ fecisti. sed nūqd ⁊ tibi h̄ ab-
scondisti? Hoc ossum meū factum
a te in abscōdito homiēs nō vident
homiēs nō nouerūt. tu autē nosti
qd fecisti Nō ergo os dicit frēs?
Queramus illud. in abscōdito est:
Sed quia xp̄iani in nomine domini
xp̄istianis loquimur. modo inuēi
mus qd sit ossum huiusmodi. Fir-
mitas q̄dā ē interior. quia in ossibꝰ
firmitas ⁊ fortitudo intelligitur:
Est ergo quedam anime īterior fir
mitas vbi non frangitur Quelibet
tormēta quelibet tribulationes q̄li
bet huius seculi aduersitates vndi-
q̄ seuiāt. illud qd deꝰ in abscondito
fecit firmū in nobis frangi nō po-
test nō cedit: A domiō em̄ facta est
quedam firmitas paciētie nostre. d̄
qua dicitur in alio psalmo. verump
tamē d̄o subicietur anima mea. qm̄
ab ipso patiētia mea: Et attēde apl'z
paulū h̄ntem intus h̄ genus firmi-
tatis Quasi tristes inquit. semꝑ āt
gaudētes Vnde q̄si tristes? Contu
melijs obprobrijs ꝑsecutiōibꝰ. fla-
gellis plagis carceribus cathenis la
pidibꝰ: Quis nō eos miseros tunc
existimaret? Nec illi ipsi ꝑsecutoēs
seuirēt in eos. nisi putarēt eos mi-
seros fieri ꝑsecutiōibus suis: Illi ei
eos ex sua infirmitate coniciebant.
qui nō habebant ossum absconditū
interius. Illi vero qui habebant ho
mibus foris tristes videbantur. in
tus aūt gaudebant deo cui nō erat
abscōditum os ipsorum quod fece
rat in abscondito Aperit aūt hoc os-
sum in abscōdito factum a d̄o idem
apl's paulus hijs v̄bis. nō solū āt in
qt sed etiā gl'amur in tribulatiōibꝰ:
Parum est quia nō es tristis. sed ⁊
gloriaris? Sufficiat tibi tristem nō
esse Pax est inquit xp̄ianis. tale os-
sum michi fecit in abscōdito. vt pa-
rū sit nō frangi nisi etiā glorior: Vn̄
gloriaris? In tribulatiōibꝰ scientes
quia tribulatio paciētiam oꝑatur:
Vide quomodo formata sit illa ifir
mitas intus in corde. sciētes qm̄ tri
bulatio paciētiam oꝑatur. paciētia
ꝓbatioēm. ꝓbatio spem. spes aūt
nō cōfundit. qm̄ caritas dei diffusa
est in cordibus nostris ꝑ spm̄ scm̄
qui datus est nobis. Sic formatū
atq̄ firmatum est ossum illud abscō
ditum. vt faciat nos etiam gl'ari in
tribulatiōibus: Sed videmur hōi-
bus miseri. q̄a abscōditū est ab eis
quod habemus intrinsecus Nō est
abscōditum os meū a te qd fecisti i
abscōdito: Et substātia mea i in-
ferioribus terre. Ecce in carne est
substantia mea. in inferioribus est
substātia mea. ⁊ habeo tamen ossū
intrinsecus quod formasti. qd faci-
at me nō cedere ōibꝰ ꝑsecutoribꝰ in
ferioris huius regiōis: Vbi est ad-
huc substantia mea? Quid em̄ mag
nū est si fortis est angelus? Mag-
nū est vt fortis sit caro Et vn̄ fortis
caro? Vn̄ forte vas fictile. nisi q̄a fac
tū est tibi ossum in abscōdito? Et sb
stantia mea in inferioribus terre.
Quid de illis qui minus firmi sunt?
Loquitur em̄ vt iam commendaui
xp̄istus. sed multa dicta sunt ex per
sona corꝑis Audi ⁊ ex persona ca-
pitis. ⁊ non quasi distinguit vt in-
ducat ipsas personas modo caput
modo corpus. Si em̄ distinguit vt

inducat ipsas ꝑsonas modo caput
modo corpus. si em̄ distinguit q̄si di
uidit nō erūt duo in carne vna. Si
āt duo sunt in carne vna. nolite mi-
rari si duo sunt in voce vna: Quādo
dn̄s noster ihesus xpristus passus
est. discipuli nōdum habebant illud
ossum interius. nōdum illis erat fir
matum robur paciētie. ⁊ latebāt se.
nesciebāt vires suas. ⁊ ausus est pe
trus ꝓmittē societatem mortis cū
domini passione. ⁊ nō se nouerat e-
grotus. medicus āt nouerat egro-
tū Quid aūt factum est? Tecū inq̄t
vsq₃ ad mortem: Amen dico tibi. pꝰ
q̄₃ gallus cātet ter me negabis Res
pōsio medici verior invēta est. q̄₃ e-
groti presumptio De hꝭs q̊ dicit. n̄
est a te abscōditum os meū qd̄ fecis
ti in abscōdito. in quibus est ip̄m os
firmatū intrinsecus. ⁊ maxiē robur
passiōis ip̄o dn̄o deo nostro ⁊ salua
tore ihū xpristo. q̇ cū voluit sedit. cū
voluit surrexit. cum voluit dormi-
uit. cū voluit euigilauit. Quia potes
tatem inq̄t habeo ponēdi aiām me
am. ⁊ potestatē habeo iterꝫ sumēdi
eam: Quid de illis in quibus nō eāt
fortitudo illa formata atq₃ firmata
quid de illis dicat? Vide quid dicat
deo patri: Imꝑfectum meū vide
rūt oculi mei: Imꝑfectum meū pe-
trum meū pollicentem ⁊ negātem.
presumētem ⁊ deficientem. viderūt
tamen oculi tui eum: Nam ꝙ eum
⁊ ip̄e dominus respexit sicut scriptū
est in euangelio· iam post terciā ne
gationem cōmonitus q̇d ei ꝑdixe-
rit dominus. exijt foras ⁊ fleuit a-
mare. fletus ille de respectione dei
fuit. quia imperfectum meum inq̄t
viderunt oculi tui: Nam ille imꝑ-
fectus titubans in domini passione
ꝓculdubio periret. sed viderūt eum
oculi tui. nō solum ip̄m sed ⁊ ōnes
qui imꝑfecti fuerūt. donec xpristi
resurrectione firmarentur Apperu
it em̄ oculis eoꝝ nō perisse in domi
no quod mortuū erat. ⁊ factū ē os
illud in abscōdito eoꝝ vt nec ipsi iā
timerēt mori. Imꝑfectū meū vide
rūt oculi tui: Et in libro tuo oēs
scribētur. Nō solū ꝑfecti sed etiam
imꝑfecti nō timeāt: Imꝑfecti tm̄ ꝓ
ficiāt. ne q̇a dixi nō timeāt. amēt im
ꝑfectioēm. ⁊ ibi remaneāt vbi invē
ti sunt Tātum ꝓficiāt q̄tū in ipsis ē
Cotidie addāt cotidie accedant. tm̄
a corꝑe dn̄i nō recedāt. vt in vno cor
pore ⁊ in hꝭs mēbris compaginati
possint mereri de se dictam esse vo-
cem istam. imꝑfectū meū viderunt
oculi tui ⁊ in libro tuo om̄s scribēt᷑:
Per diem errbūt ⁊ nemo in eis:
Dies hic adhuc erat dn̄s noster ih̄s
xpristus. vnde dicebat. ambulate
dum diem habetis Sed ꝑ diem er-
rabāt imꝑfecti ipsius. Putauerunt
⁊ ipsi dn̄m nostrum ihesum xp̄m tā
tummodo hominem esse. non habe
re in se occultam diuinitatem. non
esse occulte deum. sed hoc solū esse
quod videbatur. hoc ⁊ ipsi putaue
rūt: Nam ⁊ ipse petrus. de illo em̄
potissimum loquimur in quo nobis
etiam non desperate firmitatis ex-
emplum propositum est. dixeāt do
mino idem petrus cum interrogas
set quid illum dicerent homines. tu
es xpristus filius dei viui. ⁊ dixerat
ei dominus. beatus es symō bario
na. quia non tibi reuelauit caro et
sanguis sed pater meus qui in celis
est: Quare? Quia dixerat eum fili-
um dei. Ibi paulopost eodē loco i
ipsa cōtextione ṽboꝝ cepit dn̄s de

passiõe sua futura dicere .iͤ āt petr⁹ qui iam illũ cõfessus fuerat filiũ dei: timuit ne sicut filius homis moreṫ Erat ꝛ fili⁹ dei. erat ꝛ fili⁹ hõis. filius dei in forma dei equalis patri. filius homis in forma serui qua minor est pr͞e: Venturus erat ad passionē vtiq̄ ex forma serui: Quid timuit petr⁹: Ne in forma serui periret forma dei. ꝛ nõ potius presumpsit. q̇a ex forma dei reuiuisceret forma serui Ait illi Absit a te dñe. ꝓpicius tibi esto Et dñs qui illum beatum dixerat in illa voce vade post me sathanas inquit. neq̄ em̄ sapis q̄ dei sunt sed que hoim sunt: Iam dudum q̇a dixerat tu es xpristus filius dei viui audiuit nõ tibi reuelauit caro ꝛ sanguis sed pater meus qui in celis est ideo beat⁹. modo āt q̇a nõ ex p͞ris reuelatione sed ex carnis infirmitate respõderat sathanas appellat⁹ ē. nõ sapis que dei sunt sed que hoim. Et hic erat xp̄s. frēs iter illos ābulauerat. vētis imperauerat. añ ocl'os ip̄orum fluctus calcauerat. ante oculos ip̄oꝝ quatriduanũ mortuum suscitauerat. añ ocl'os ip̄oꝝ tāta miracula feceāt. ꝛ tñ trepidauerũt in passione eius. q̄si amisissent eum de quo frustra p̄sumpserāt. sed p̱ diem errabant ꝛ nemo in eis. Nemo prsus. nec ipse q̇ dixerat. tecum vsq̄ ad mortem: Dixerat em̄ illis. veniet hora vt me relinquatis solum. ꝛ eat vnusq̄sq̄ in viam suā. sed nõ sum sol⁹ quia mecũ est pater. Cũ illo erat pater ꝛ ipse cum patre. ꝛ in illo pater ꝛ ipse in patre. ꝛ ip̄e ꝛ pater vnũ. ꝛ illi timuerũt cũ moreṫur: Quare. nisi quia per diem errauerũt ꝛ nemo fuit in eis: Per diem errabunt ꝛ nēo in eis: Sed quid est errabunt per diem: Nũquid peribũt: Et vbi est. imperfectum meum viderunt oculi tui. ꝛ in libro tuo om̄s scribētur: Ergo quãdo p̱ diem errauerũt: Cũ hic positum dñm nõ intellexerunt: Et quid sequitur: Michi aũt valde honorificati sunt amici tui deus: Idem ipsi qui p̱ diem errauerũt. et nemo in eis fuit. amici tui facti sunt ꝛ valde michi honorificati sunt Factum est in eis os illud post resurrectionem domini in abscondito. ꝛ p eius nomine passi sunt. in cuius passione trepidauerũt Michi aũt valde honorificati sunt amici tui deus. Valde confortati sunt principat⁹ eorum. Facti apostoli. facti duces ecclesie. facti arietes ducentes greges. valde cõfortati sunt principatus eorum: Dinumerabo eos. et super arenam multiplicabũtur: Per illos qui per diem errauerũt ꝛ nemo erat in eis. ecce nata est tãta multitudo. que iam sicut arena numerari nõ potest nisi deo. Dixit em̄ super arenam multiplicabũtur. ꝛ tamen dixerat. dinumerabo eos: Illi ipsi numerati super arenam multiplicabũtur Ei quippe arena numeāta est. cui numerati sunt capilli capitis nostri Dinumerabo eos ꝛ super arenam multiplicabũtur: Exurrexi ꝛ adhuc sum tecum Exurrexi ꝛ adhuc sum tecũ q̇d est: Iam passus sum inq̇t. sepult⁹ sum. ecce surrexi ꝛ adhuc me intelligũt secũ Adhuc tecũ sum. id ē nõdũ cũ ipsis q̇a me nõdũ agnoscũt Sic em̄ legiṫ in euãgelio. q꞉ post resurrectioēm dñi nr̄i ihesu xp̄i sibi apparētē nõ cõtinuo cognouerũt Est ꝛ alius sensus. exurrexi ꝛ adhuc sum tecũ. vt h̄ tēp⁹ significaē voluerit quo adhuc in occulto est

ad dexteram p̄ris. anq̄ reueletur in
claritate qua vēturus est ad iudicā=
dum de viuis ⁊ mortuis: Et deinde
dicit q̇d interea ꝑ totum hoc temp⁹
dum iam resurrexit ⁊ adhuc cū p̄re
est. patiatur hic ꝑ cōmixtionem pec
catoꝝ in corꝑe suo quod est ecclesia
⁊ ꝑ sepationem hereticoꝝ: Seq̇tur
eīm ⁊ dicit: Si occideris deus pec
catoēs viri sanguinū declinate a me
Qm̄ dices in cogitatiōe accipiēt in
vanitate ciuitates suas: Videtur sic
cōnecti ordo v̄boꝝ. Si occideris de
us pccōres. accipiēt in vanitate ciui
tates suas Sic eīm occisos vult in=
telligi. cuȝ ꝑ supbiā qua ītumescunt
amittūt grām qua viuūt. Spūs eīm
scūs discipline effugiet fictum. ⁊ au
feret se a cogitatiōibus q̄ sunt sine i
tellectu. Sic occidūtur pccōres. q̇a
obscurati intelligētia alienātur a vi
ta dei: Amittūt eīm cōfessionem ꝑꝑ
elationem. atq̄ ita in eis occisis fit
q̇d scriptū est. a mortuo homine tanq̄
qui non sit perit cōfessio. ⁊ sic accipi
unt i vanitate ciuitates suas. id est
ppl̄os suos vanos eoꝝ vanitatem
sectātes. cum inflati iusticie nomiē
ꝑsuadēt. vt disrupto vnitatis vincu
lo eos tanq̄ iustiores ceci ⁊ īperiti se
quātur Et quia plerumq̄ hinc inue
niunt occasionem sepandi se ab vni
tate xp̄isti. dum malos accusant cū
quibus se communionem nolle hr̄e
confingunt. ⁊ quia fieri potest vt n̄
tantum infament innocētes quos
tanq̄ malos se fugere simulant. sed
etiam vera de quibusdam malis su
is similibus dicāt inter quos triti=
cū xp̄isti seruato vnitatis vinculo
gemit. ꝑꝑterea interposuit. viri san
guinū declinate a me. qm̄ dices i co
gitatione accipiēt in vanitate ciuita
tes suas. id est ideo seducēt in sepa
tionem ꝑꝑriam ppl̄os suos vāitate
ꝑꝑria corrūpēdos. q̇a tu in cogitati
one dices. viri sanguinum decliāte
a me. vt scilicet merito supbie pecca
tores in spū occisi. ꝑꝑterea citates
suas hoc est ppl̄os suos inuanum
accipiāt. hoc est in erroris vanitatē
sepādo trāsducāt. ⁊ quasi offensi cō
mixtione paleaꝝ. disrupta vnitate
triticū deserant. q̇a ip̄m triticum id
est bonos fideles monet vt an̄ ven
tilationem q̄ nouissima futura est.
non apte se a malis segregēt ne ad=
huc eis commixtos deserāt bonos.
sed ꝑ bonam conuersationem ⁊ dis
similitudinem vite quodammodo
tacite illis dicat corpus xp̄isti. viri
sanguinum decliāte a me: Hoc eīm
eis voce dei dixit. que vox in cogita
tione est. sicut eam deus dicit. in co
gitatiōe sancti populi sui: Viri autē
sanguinum q̇ sunt. nisi qui oderunt
frēs. Sicut iohānes dicit. q̇ odit fra
trem suum homicida est: Hoc ergo n̄
intelligentes occisi pccōres quomo
do dicat deus malis in cogitatione
bonorum. viri sanguinū declinate a
me. accusant in eis communionem
malorum. ⁊ se ꝑ has calumpnias se
pando accipiūt in vanitate ciuita=
tes suas Hec vox que modo in co=
gitatione bonoꝝ dicitur malis. ap=
ta erit in illa die. quādo eis dicetur a
capite ipso nostro. numq̄ noui vos
discedite a me om̄s q̇ opamini iniq=
tatem Nūc āt dicit corpus xp̄isti
q̇d ē eccl̄a Quid ē q̄ m̄ calūpniātur
supbi. q̄si me maculēt aliena pccā. et
ꝑꝑtēa sepādo se accipiūt i vanitate
citates suas. Nōne eos q̇ oderāt
te odio habui. Vt q̇d a me peioēs ex
igūt etiā corꝑalem a malis sepatio

nem. vt añ tempꝰ messis simul cum
zizaniẏs eradicetur ⁊ triticum. vt añ
tempꝰ vẽtilationis ꝑdam sustinẽti
am tolerãdi paleam. vt añq̃ oia ge=
nera piscium ad finem seculi tanq̃
ad litus sepandi ꝑueniant rechia pa
cis vnitatis q̄ disrumpam? Nũqd
malorum sunt sacramẽta que acci=
pio? Numq̇d eoꝝ vite factis q̄ cõ=
munico cõsentiẽdo? Nõne eos qui
oderant te dñe odio habui? Et su
per ĩimicos tuos tabescebam? Nõ
ne cum zelus domus tue cõmedẽt
me videbam insensatos ⁊ tabesce=
bam? Nõne ⁊ tedium detinebat me
a peccõrib9 derelinquẽtibus legem
tuam? Qui eñi sunt inimici tui. nisi
q̇ vita sua indicãt q̃ oderint legẽ tu=
am? Hos ergo cum odissem. cur m̃
calumpniãtur q̇ accipiũt in vanita=
te ciuitates suas. q̄ michi imputari
possint eoꝝ pccã quos oderam. ⁊ su
per q̇bus zelo domꝰ dei tabescebaꝫ?
Sed vbi est diligite ĩimicos vrõs?
An q̇a vestros dixi nõ dei? Benefa=
cite inquit eis qui oderũt vos. non
ait qui oderũt deum. Ideo iste secu
tus dixit. nõne eos q̇ oderũt te dñe
odio habui. nõ dixit. qui oderũt me
⁊ suꝑ inimicis tuis tabescebam. tuis
dixit nõ meis. Sed qui nos ꝓpterea
oderũt ⁊ ꝓpterea inimici nobis sunt
q̇a deo seruimus: quid aliud q̃ eum
oderũt. ⁊ eiꝰ inimici sunt? Numq̇d
ergo tales inimicos nostros diligẽ
nõ debemꝰ? Aut nõ ꝓpter deũ ꝑsecu
tionem patiũtur. q̇bus dicitur ora=
te ꝓ ꝑsequẽtibus vos? Ergo attẽde
qd seq̇tur. Perfecto odio oderã il
los. Quid ẽ ꝑfcõ odio? Oderã ĩ eis ĩ
iq̇tates eoꝝ. diligebã cõditioẽm tu
am: Hoc ẽ perfecto odio odisse. vt
nec propter vicia homines oderis.
nec vicia propter homines diligas:
Nam iñ qd adiũgat: Inimici fac
ti sᷓt m̃. Nõ iam tm̃ dei. ſꝫ suos inimi
cos ostẽdit. Quõ g̊ in eis ĩpleuit ⁊ qd
ĩpe dixit. nõne eos q̇ oderãt te odio
habui. ⁊ qd dñs ꝑcepit. diligite ĩimi
cos vestros? Quõ impleuit h̊. nisi il
lo ꝑfecto odio. vt hoc in eis oderit
qd iniq̇ sᷓt. h̊ diligat qd hoiẽs sᷓt? Naꝫ
⁊ tꝑe veteris testamẽti q̊ visibilibus
suppliciẏs carnalis ppl's coercebatᷣ
homo ad nouũ testamẽtũ ꝑ intelli=
gẽtiã ꝑtinẽs famulꝰ dei moyses. q̊=
mõ oderat pccõres. cũ ꝓ eis orabat
⁊ quõ nõ oderat cũ eos occidebat.
nisi quia ꝑfecto odio oderat eos?
Ea nãq̃ in ꝑfcõne sic oderat iniq̇ta=
tem quã puniebat. vt diligeret huãi
tatẽ ꝓ q̃ orabat. Cum g̊ corpꝰ xp̄ris=
ti ab impiẏs ⁊ iniquis eciam corꝑali
ter in fine sepãdũ nũc inter eos inte
rim gemat. ⁊ cum illi occisi pccõres
tñ de maloꝝ cõmunione bonis ca=
lũpniãdo. ⁊ se quasi ꝑ occasionem
malorum magis a bonis ⁊ innocen
tibus sepando. sic accipiẽt in vanita
te ciuitates suas. vt multi mali ad=
huc restent q̇ eoꝝ sepationem non
sequãtur. sed a bonis vsq̃ in finem
tolerandi in eadem ꝑmixtiõe rema
neãt. qd inter hec agit corpus xp̄i. si
ue centenũ siue sexagenũ siue trice=
num fructũ afferẽs cũ tolerãtia qd
agit ꝓxima xp̄i ĩ medio filiaꝝ sicꝫ li=
liũ ĩ medio spiaꝝ. q̇ sᷓt voces eiꝰ. q̇ cõ
sciẽtia. q̇ spẽs filie regꝫ ĩtrĩsecꝰ? Ecce
audi qd dicat. Proba me d̃s ⁊ scito
cor meũ. Tu deꝰ. tu ꝓba tu scito. nõ
homo nõ hẽticꝰ q̇ nec ꝓbaꝛ̃ nouit nᶜ
scire potest cor meum. vbi tu ꝓbas
⁊ scis quia non conscientiam factis
malorum ⁊ illi me putant contami
nari posse peccatis aliorum. vt dum

ego in longinqua ꝑegriātione mea facio quod in alio psalmo gemo. id est cū hijs qui oderāt pacem erā pacificus. donec ꝑueniā ad illam visionem pacis qđ interpretatur ihr̄lm. q̄ est mater oim nr̄m ciuitas eterna in celis. ipsi litigādo ⁊ calūpniando se q̄ȝ sepādo accipiāt nō plane in eternitatem sed in vanitatem ciuitates suas: Proba ergo me deus ⁊ scito cor meū: Scrutare me ⁊ cognosce semitas meas: Vt quid hoc: Attēde qđ sequitur: Et vide inquit si via iniquitatis in me est. ⁊ deduc me in via eterna: Scrutare inq̄t semitas meas. id est cōsilia ⁊ cogitationes meas. ⁊ vide si via iniq̄tatis sit ī me. siue faciēdo siue cōsentiēdo. et deduc me in via eterna: Quid aliud dicit. q̄ȝ deduc me in xp̄o: Quid ē em̄ via et̄na. nisi qui est vita et̄na: Eternus em̄ est q̄ dixit. ego sum via veritas ⁊ vita Si ergo aliq̄d inueneris ī via mea qđ displiceat oculis tuis. q̄niam via mea mortalis ē. tu deduc me in via eterna vbi nulla est iniq̄tas q̄a ⁊ si q̄s peccauerit. aduocatū habemus apđ prēm ihm̄ xpristum. ipse est exoratio ꝓ pccis nostris. ipse est vita et̄na sine pccō. ipse est vita eterna sine supplicio: Magna sacramēta frēs quō nobiscū loq̄tur sp̄ūs dei. quō nobis facit in hac nocte delicias Quid ē hoc rogamus vos fratres: Inde dulciora q̄ obscuriora: Cōficit nobis potionem ad amorē suum. quibusdā modis miris mirificat ipsa dicta sua. vt cum ea diceremus q̄ iam noueratis. tñ q̄a ex illis locis eruebātur q̄ obscura videbāt᷑. tā̄ȝ noua fieret ipsa cognitio: Nūquid nō noueratis frēs q̄a in ecclesia dei tolerādi sunt mali. ⁊ scismata nō sunt facienda: Nūq̄d nō iam sciebatis. quia intra illa rechia q̄ capiūt bonos ⁊ malos pisces ꝑdurādū est vsq̄ȝ ad litus. nec rechia rumpēda sīt q̄a in litore sepabūt᷑ boni ad vasa et mali ꝓiciētur: Iam ista noueratis. v̄sus āt istos psalmi huius nō intelligebatis. expositū est qđ non intelligebatis. ⁊ inouatum est quod noueratis:

Explicit p̄s cētesimus tricesimus octauus: Incipit p̄s cētesim⁹ t̄cesim⁹ nonus:

Vsserūt dn̄i frēs ⁊ in ipsis domin⁹ oim. vt istum psalmuȝ afferam ad vos intelligēdū q̄ntum dn̄s donāt. Adiuuet orōnib⁹ vestris vt ea dicam q̄ optet me dicere ⁊ vos audire. vti ōnibus nobis vtilis sit s̄mo diuinus: Nō em̄ ōnib⁹ vtilis ē. q̄a nō est oim fides. Fides āt sic est in anima. vt radix bona q̄ pluuiā in fructū ducit. ꝑfidia vero ⁊ error diabolic⁹ ⁊ cupiditas mala radix oim maloꝝ sicut radix spinaꝝ etiam dulcem pluuiā ad pūctiōes cōuertit: Quid habet psalmus iste credo cuȝ cātaretur aduertisse vos. q̄m cōqueritur ⁊ gemit ⁊ deo p̄cem fundit. int̄ malos cōstitutū corp⁹ xp̄i Eius em̄ vox est in ōni tali ꝓphetia tā̄ȝ illius inopis id est egētis nōdū saciati esuriētis ⁊ sitiētis iusticiā. cui quedam saturitas ꝓmissa est in fine seruat᷑. Interim hic nūc sitiat ⁊ esuriat. ⁊ gemat ⁊ pulset ⁊ q̄rat. ꝑegriātiōis illecebris nō delectetur: Nō putet patriam sclm̄. vn̄ vt liberaētur xp̄s aduenit. quia xpristus caput nostrum esse voluit. caput scilicet cuiusdā corporis Nō em̄ potest dici caput. vbi corp⁹ nullū ē cui sit caput. Proin̄ si caput xp̄s. ⁊ alicui⁹ corpis caput est

xpristꝰ. corpꝰ illiꝰ capitis scā ecclesia est. in cuiꝰ nos mēbris sumꝰ si caput nostꝝ diligimꝰ. Audiamus ergo voces corpis xpristi. hoc est nostras si sumus in xpristi corpe. qa quisquis ibi nō fuerit. in eis erit intra quos illud corpus gemit Proinde aut in illo corpe eris vt gemas inter malos aut nō eris in illo corpe. ꝛ in eis eris inter quos malos gemit corpꝰ qđ gemit inter malos. aut mēbꝝ xpristi aut hostis xpristi. Nec isti inimici ꝛ aduersarij corpis xpristi vno mō intelligūtur aut vno mō agūt Persi pellis est em̄ q in eis regnat. ꝛ q eis vtitur tꝫ vasis suis Ceteꝝ multi ab illo liberātur ꝛ in corpus xpristi trāseūt. ꝛ qui sint ꝛ qđ futuri sint nouit ille qui illos redemit sanguiē suo nesciētes Sūt aūt qdam pseuerātes in malicia sua. ad xpristi corpus nō ptinētes. ꝛ ipsi noti ei vtiqꝫ cui nichil ignotum est: Interim illi qui iā cōpaginati sunt cū mēbris eius nōdū habentes resurrectionem futuram in qua perit omnis gemitus ꝛ laus succedit. in qua omnis tribulatio morietur ꝛ erit sine fine exultatio. nōdū ergo hn̄tes hoc in re sed tamē tenētes in spe. gemūt ex desiderio qdam ꝛ orāt se liberari ab omnibus malis inter quos necesse est viuere ꝛ bonis. nō em̄ sepatio iam cuiqꝫ tuta est. Illius em̄ erit sepatio. qui nō nouit errare Quid est q nō nouit errare: Vt nec malū traiciat ad dexteram nec bonum ad sinistram: Nos aūt in hac vita difficile est vt nosipsos nouerimꝰ. q̄to minus debemꝰ de quoq̄ preproperam ferre sententiā: Quia si hodie malum nouimus cras qualis futurus sit ignoramus ꝛ forte quem vehementer odimus frater noster est ꝛ nescimus: Securi ergo odimus in malis maliciam. ꝛ diligimus creaturam. vt quod ibi fecit deus amemus. quod ibi fecit ipse homo oderimus Fecit em̄ deꝰ ipsum homiēm. fecit autem homo peccatum: Dilige quod fecit deus. odi quod fecit homo: Sic em̄ psequeris quod fecit homo. vt liberetur quod fecit deus:

¶ In finē psalmꝰ ipsi dauid:

Finem nō intēdas aliū. q̄ tibi ab aplo prestitutū est Finis em̄ legis xp̄s ad iusticiam omni credenti Ergo cum audis psalmū dicere in finē. corda cōuertātur ad xp̄ꝫ Tꝫ em̄ pco psalmi ē tytulꝰ psalmi. veluti dicēs ecce veni. ꝛ inde dicturꝰ sum de xpristo cātaturꝰ Nam ꝛ ipsi dauid nō intelligo nisi ipm̄ q factus est ex semine dauid scđm carnē Interim xp̄ē genus cōgruit nomē. genus carnale dauid. genus spūale supra dauid. ꝛ nō solum an̄ dauid sed āte abrahā. nec an̄ abrahā tm̄ sed āte adam. nec an̄ adam tm̄ sed an̄ celum ꝛ terram. ante omnes āgelos. ante omnes potestates ꝛ v̄tutes. an̄ oia visibilia ꝛ inuisibilia Quare: Quia vt hoc essent omnia p ipꝫ facta sunt. ꝛ sine ipso factum est nichil Ergo qa ex semine dauid nō scđm diuitatem qua creator est ipsius dauid. sed secūdum carnem dauid dignatꝰ ē vocari in pphetia. in ipm̄ finē intende. quia ipsi dauid canitur psalmus. et corporis eiꝰ vocē audi. ꝛ esto in corpe eiꝰ Vox quam audisti tua fiat. ꝛ ora ꝛ dic qđ seqt̄

¶ Psalmꝰ.

Exime me dn̄e ab hoie maligno. Nō ab vno ſꝫ ab ipo gn̄e nec a vasis tm̄ ſꝫ ab ipo principe. id

est ab ipo dyabolo Quaꝛ̄ em̄ ab ho
mīe si a dyabolo? Quia ⁊ ipe in figu
ra hō dictꝰ est: Veīt inimicꝰ hō ⁊ sup=
semiāuit zizania. ⁊ cū dixissent serui
ad prēmfamilias. nōne bonū semē
semiasti vñ apparuerūt zyzania. r̄nsuz
est inimicꝰ hō h̄ fecit: Ab isto ḡ hoīe
maligno ora q̄ꝫtū potes vt libereris
q̄a nō est tibi colluctatio aduersus
carnem ⁊ sanguiēm. sꝫ aduersus pri
cipes ⁊ ptātes ⁊ rectores mūdi te=
nebrarꝝ harꝝ. id ē rcōres pccōꝝ quod
q̄dem ⁊ nos fuimꝰ. Nā audiuimus
modo vocē apostoli. fuistis aliquā
do tenebre nūc āt lux in dn̄o. Jam ḡ
lux facti nō in nobis sed in dn̄o. ore=
mus nō tm̄ cōtra tenebras id ē con
tra pccōres q̄s adhuc dyabolus pos
sidet. sed iam cōtra ipm principem
eorꝝ dyabolū q̄ opat' in filijs diffidē
tie A viro iniusto erue me: Hoc ē
ab homine maligno. qd est a viro in
iusto: Malignum em̄ ideo dixit q̄a
iniustū. ne forte aliquē iniustū bo=
nū esse putes: Sūt em̄ multi iniusti
q̄si nō nocētes. nō sunt seui nō sūt as=
peri. nō sunt psecutes ⁊ vsuras ho
mibus faciētes. sed tn̄ iniusti. q̄a
alio quodā mō luxuriosi ebriosi vo
luptatibꝰ dediti Quō nulli nocet. q̄
sibi nō pcit? Innocēs em̄ ille ē q̄ nō
nocet. nō āt q̄ sibi nocet Tibi āt quō
potest nō nocē q̄ sibi nocet? Sed rn̄
des In q̄ michi nocet? Nō em̄ inua
sit rem meā aut appetiuit salutē me
am: Luxuria sua pascitur. suis vo=
luptatibꝰ delectatur. Sed si inquiā
tas habet voluptates ipse inquina'
michi quid ptiēt cui molestus nō ē?
Nocet tibi saltē vel exemplo. quia
viuit tecum ⁊ ad quod agit inuitat:
Nonne cum eum vides forte in illis
sordibus. psperari duceris talium

delcātiōe factorum? Et si nō cōsentꝫ
saltem inuenisti qd expugnes. Quo
modo ergo tibi nō nocebat qui la=
boras vincere quod fecit in corde tu
o? Malignꝰ ē ḡ ōnis iniustus. ⁊ ne
cesse est noxius sit. siue sit blādus. si
ue sit ferox: Quisquis in illū incur=
rerit. q̄squis laqueis eius fuerit cap
tus. inueniet q̄ꝫ sit noxium qd puta
bat lene: Etem̄ frēs ⁊ spine nō pun=
gūt in radicibꝰ Erue spinas de terra
cōtrecta radices ipaꝝ ⁊ vide si sentꝫ
dolorem. tn̄ illud vñ dolorē sentis
in supficie de illa radice pcessit Ita=
q̄ꝫ nō vobis placeāt hoiēs q̄si lenes
⁊ blandi. amatores tn̄ carnalium vo
luptatum ⁊ inquinatarꝝ cupiditatū
sectatores ñ vobis placeant. ⁊ si ad
huc vidētur lenes. radices spinarū
sunt. Nam talibꝰ factis p luxuriam
plerumq̄ꝫ effundūt quod habebant
Et quomodo querūt implere quod
effuderūt? Numquid iam pcūt ra
pinis ⁊ cogitationibus fraudiū om
ni generi malignitatis exquirende?
Jam vides malum hoiēm quē pu=
tabas antea lenem. quādo illum vi
debas inebriari bonꝰ erat. mō iam
furem videbas latronem. times. p
cesserūt spine de illis radicibus. Qn̄
sentiebas lenes radices spinaꝝ. tūc
si posses incendēs: ⁊ nō eēt vñ pce=
deret qd te mō pūgeret. Proin̄ frēs
mei corpus xpristi vel mēbra xpi ge
mētia inter tales malos quoscum=
q̄ꝫ videtis pcliues ferri in malas li=
bidines ⁊ in pniciosas voluptates.
tūc reprehendite ⁊ tūc castigate. tūc
vrite: Incendatur radix ⁊ non ē vñ
spina pcedat. si autem nō potueri=
tis: certi estote q̄ eos habebitis ini
micos. Tacere possunt. occultare ii
micicias suas possunt. amare vos

non possunt. Sed quoniam amare
vos non possunt. ⁊ necesse est vt q́
oderunt vos mala vobis querant.
non vacet lingua ⁊ cor vestrum di-
cere deo. exime me dñe ab homine
malo. a viro iniusto libera me:
Qui cogitauerũt iniusticias ĩ cor
de. Quid em̄ quia nõ audẽt ꝓferre
in lingua. ⁊ seruãt in corde: ꝓpt eos
em̄ dixit. qui plerũq3 in labijs bona
loquũtur. Audis vocem iusti. s3 nõ
est cor iusti: Nam quid ꝓfuit h̃ ad-
dere vt diceret qui cogitauerũt iius
ticias in corde ab eis me libera. ibi
sit potẽtissima manus tua ad eruen
dum me: Facile est em̄ deuitare ap
tas inimicicias. facile est auerti ab ĩ
imico ꝓmpto ⁊ manifesto cuiꝰ iniq́
tas iam eciam in labijs est: Ille est
molestus ille occultus ille difficile
deuitatur. qui in labijs bona por-
tat. ⁊ in corde occultat mala: Qui
cogitauerũt iniusticias in corde:
Tota die cõstituebãt bella: Quid
est bella: Contra que pugnarem to
ta die michi cõstituebant: Inde em̄
hoc nascitur de talibus cordibꝰ. q́c-
q́d est contra quod pugnat xpristia
nꝰ. Si sedicio. si scisma. si hereses. si
cõtradictio turbulẽta. nõ hoc erum
pit nisi de illis cogitatiõibus q̃ tege
bãtur. ⁊ quãdo labia bona loq̃bant᷑
tota die constituebant bella: Paca
ta audis verba. sed belli constitutio
a cordibus non discedit: Quod em̄
dictum est tota die. sine intermissio
ne significat. id est toto tempore:
Acuerunt linguas suas sicut ser-
pentes Si adhuc queris hominem
aspice similitudinem: In serpente
maxime astucia est ⁊ dolus nocen-
di. ꝓpterea eciam serpit: Non eni3
vel pedes habet vt eius vestigia cũ
venit audiantur: In eius itinere ve
lut lenis est tractus. sed nõ est rectꝰ
Ita ergo repunt ⁊ serpũt ad nocen
dum. habentes occultum venenu3
⁊ sub leni contractu Et ideo sequi-
tur. Venenum aspidum sub labijs
eorum: Ecce est illud sub labijs. vt
aliud sub labijs aliud in labijs aduer
tamus. quos etiam apte manifes-
tat alio loco vbi dicit. qui loquũtur
pacem cum ꝓximo suo. mala aute3
in cordibus eorum Conserua me
domine de manu peccatoris. ab ho
minibus iniustis erue me: Ipsa st.
nota sunt. nõ hic opus est intelligẽ.
sed agere. Orare opus est. non que
rere quid sit: Sed quomodo ores
aduersus huiusmodi homines ape
rit tibi in consequenti: Multi em̄
aduersus malos orant imperite:
Qui cogitauerũt inquit supplan
tare gressus meos. Adhuc potest
carnaliter accipi. Habet quisq3 ini-
micum in negocio. cogitat ei frau-
dem facere. ⁊ ei auferre pecuniam q́
versatur in communi genere Hab3
quisq3 inimicum vicinum. ⁊ cogitat
malum ingerere domui eius. aliq́d
de re ipsius minuere. ⁊ vtiq3 dolo
cogitat. fraude cogitat machiamẽ
tis dyaboli hec ipsa gestat implere.
Nemo dubitat. sed tamen nõ prop
ter ista isti cauendi sunt. sed ne insi-
diando tibi adducant te ad se. id est
a corpore xpristi separent te. ⁊ fa-
ciant te de corpore suo.
Sicut enim bonorum caput xpris-
tus est. sic illorum caput dyabo-
lus. Qui cogitauerunt inquit sup-
plantare gressus meos. Quid est
supplantare gressus meos: Non
quasi vt erres ĩ negocio quod cum
illo habes. ⁊ decipiat te in cau-

sa q̄ tibi cōmunis est in foro illo:
Supplātauit gressus tuos si te im-
pedierit ī via dei. vt illud quod rcm̄
intēdebas titubet aut labatur a via.
aut cadat in via. aut recedat de via.
aut remaneat in via. aut retro reu-
tatur vn̄ venerat: Quicq̄d tibi tale
fecerit. supplātuit te decepit te. con
tra huiusmodi insidias ora ne pdas
celeste primoniū. ne amittas xp̄m
coheredem q̄a victurus es in et̄nuz
cū eo q̄ te fecit heredem: Nō em̄ tal'
te fecit hēdem cui mortuo succedas
sed cū quo in et̄nū viuas. Abscon
derūt supbi muscipulā michi: Totū
corpus dyaboli explicauit breuiter
cū ait supbi Inde est q̄ ꝛ iustos ple
rūq3 se dicūt cū sint iniq. iñ ē q̄ nich
il illis tam noxium est q̄3 confiteri
pccā Ipsi sunt qui cum sint falsi ius-
ti. necesse est vt inuideāt veris iustis
Nemo em̄ inuidet alteri in eo q̄d n̄
vult vel esse vel videri. Alius tibi in
uidet q̄a diues es. aut diues vult ēe
vt tibi inuideat aut putari vult di-
ues. alius tibi inuidet q̄a clarus es ꝛ
nobilis. aut hoc esse affectat aut h̄
se putari cupit. ꝛ sic omnia q̄ videt̄
bona in seculo ꝛ putantur quod q̄s-
q3 vult habere. ꝛ in quo vult excellē.
vel cuius rei famā captat. in eo tibi
inuidet: Isti aūt qui falsi iusti sunt.
videri volūt iusti cum nō sint. ꝛ ne-
cesse est vt quē viderint vex iustum
inuideāt illi ꝛ hoc cum illo agant q̊-
modo amittat vnde gloriat̄: Inde
veniūt oēs seductioēs ꝛ supplanta
tioēs: Hoc prior ipse dyabolus vo
luit. qui cadens stanti homini inui-
dit. ꝛ quia ipse amisit regnum celo-
rum. hominem illuc peruenire no-
luit ꝛ non vult. ꝛ id agit nunc vt ho
mo illuc nō perueniat vnde ip̄e eiec
tus est: Quia ergo supbus est ipse.
et ideo inuidus qui superbus. om-
ne corpus ipsius talium corpus est
Sed nos oremus contra illum qui
corrigi nō potest. ꝛ pro istis q̄ pn̄t.
vt dicamus homini iniusto Quare
inuides iusto o homo iniuste: Qui
a vis videri iust⁹. cito fac quod me-
lius est. ꝛ facilius eris. q̄d vis vide-
ri esto rebus. ita diliges cui inuide-
bas. quia quod illum doles esse eris
ꝛ tu. ꝛ amabis in eo te. ꝛ ip̄m in te.
Etem̄ si inuideres diuiti. nō esses in
potestate tua vt diues esses: Si inui
deres hoēsto alicui senatori nobili.
n̄ esset in potestate tua vt nobilis tu
esses ꝛ clarus: Si inuideres pl'chro
num q̄3 pulchrum te faceres: Si inui
deres forti ꝛ valido. num q̄3 tibi vi-
res dares: Si inuides iusto. res in
voluntate est. esto quod doles esse
alterum: Nō em̄ empturus es q̄d
tu nō es ꝛ alius est: Gratis constat
cito cōstat. pax in terra hoībus bo-
ne volūtatis: Illi autem supbi ab-
scōderūt muscipulam. que sierunt
supplantare gressus meos: Et quid
fecer̄t: Et restes extēderūt mus
cipulas pedibus meis: Quas res-
tes: Notum est hoc verbum ī scrip
turis. ꝛ inuenimus alibi quid signi
ficent restes: Dominus flagellum
de resticulo fecit. vnde expulit eos
de templo qui ibi male versabantur
ꝛ significauit nobis quomodo in-
telligamus restes. quia criniculis
peccatorum suorum vnusquisq3 cō
stringitur: Dicit alia scriptura. ꝛ a
perte ysayas. ve hijs qui trahunt
peccata sicut restem longam: Qua
re autem dicitur restis: Quia ōnis
peccator perseuerans in pccis suis
addit pccā peccatis. ꝛ cū debet accu

satiōe pcci sui corrigi. defensiōe du=
plicat quod confessione posset au=
ferre. ⁊ plerūqꝫ aliis peccatis vult
munitꝰ esse. ꝓpt illa q̄ cōmisit: Fecit
adulteriū. ⁊ ne occidatur parat ho=
micidiū. addit pccō pccm̄: Rursum
si ei cōtigerit facere homicidium. iā
qui vnū crimen timebat duo timet.
⁊ vtiqꝫ cū videat se plura timere q̄ꝫ ā
tea timebat. nō cogitat minuere qd̄
fecit. sed addē qd̄ nōdū fecit. querit
forte et maleficū Tria ecce habet. iñ
iam quis cogitet. q̄s finiet restē pec
catorꝝ? Et optiē dicitur restis: Vt ei
torq̄atur restis additur. ⁊ nō addūtꝛ
recta fila sed torta Prauitas sibi cō
nexa ducitur in lōgū. ⁊ nō cogitat ꝑ
cidere qd̄ male texuit. sed addē ꝓdu
cere in longū ꝓtēdere. vt habeat in
fine vnde illi ligētur manꝰ ⁊ pedes ⁊
ꝓiciatur in tenebras exterioēs: Hᶜ
aūt peccata sua tēdūt iustis. quādo
eis suadēt facere mala q̄ ipsi faciūt:
Ideo dixit. restes extēderūt musci=
pulam pedibus meis. id est de pec=
catis suis me deicere voluerūt: Et v
bi hoc? Iuxta semitas scādalum
posuerūt michi: Nō in semitis. sed
iuxta semitas Semite tue precepta
dei sunt: Illi scādala iuxta semitas
posuerūt. tu noli recedere a semitis
⁊ non rues in scandala Nec volo
dicas. ⁊ ꝓhibēt illos deꝰ ponere in
scādala iuxta semitas. ⁊ nō ibi pone
rēt Immo ꝑmisit deus ponē scāda
la illos iuxta semitas. vt tu nō rece
das a semitis Iuxta semitas scanda
la posuerunt michi: Et quid restet.
quod remedium inter mala. in istis
temptationibus. in istis periculis?
Dixi domino deus meus es tu:
Illi homines sunt ⁊ non mei. tu et
deus ⁊ meus es: Dixi domino de=
us meus es tu Magna vox oratio
nis. mouet fiduciam: Numquid il
lorum non est deus? Cuius non est
deus qui est verus deus? Sed ta=
men proprie eorum est. qui eo fru=
untur. qui ei seruiunt. qui libenter sb
ipso sunt. Nam ⁊ mali q̄ꝫuis inuiti
sub ipso sunt. Illi appellant deum a
quo coronentur. sub illo illi fugiūt
a quo dampnentur Et iniquus qui
non vult habere dominum deum su
um. quo fugiet deum omnium?
Bonum est illi ergo vt conuertatꝛ
ad deum omnium. faciat qꝫ illum cō
uersione suum. ⁊ positus inter ta=
les peccatores. seductores ypocri=
tas superbos. dicat ad deum quem
sui conuersione fecit deum suum.
dixi domino deus meus es tu:
Percipe auribus domine vocem
deprecationis mee: Simplex qui=
dem sentencia est ⁊ facilis ad intel=
ligendum. sed tamen delectat forte
cogitare quare non dixerit percipe
auribus deprecationem meam. sed
velud euidentius exprimens affec=
tum animi sui ait. vocem deprecati
onis mee. vitam deprecatiōis mee.
animaꝫ deprecationis mee non qu
od sonat in verbis meis. sed vnde=
viuunt verba mea. ¶ Ceteri enim
strepitus sine anima soni dici pos=
sunt. voces non possunt. Vox pro
prie aiātorꝝ est. viuorū est. Q̄m̄ mlti
autem deprecantur deum. ⁊ nō sen
tiunt deum. nec bene cogitant de
deo Sonū depcatiōis hrē pñt. vo=
cem non possent. quia vita ibi ñ est.
Huius qui viuebat quia deū suum.
intelligebat. ⁊ a quo liberaretur vi=
debat ⁊ a quibus liberaretur sentie
bat. ipsa erat vox depcatiōis eius.
ipsam commēdās auribꝰ dei dicat

domine dn̄e: Tu domiē dn̄e. id ē tu
verissime domiē. nō quales domini
homiēs. nō quales dn̄i qui emūt sac
cello. sed qualis dn̄s q̄ emit sanguiē
Domine dn̄e v̄tus salutis mee:
id est q̄ das vires saluti mee: Quid
sibi vult v̄tus salutis mee? Cōquere
batur de scādalis ⁊ insidijs pccōꝝ.
⁊ circumlatrātibus ⁊ circuminsidiā
tibus malignis hōibus vasis diabo
li. de supbis inuidētibus iustis. iter
quales necesse est vitam ducere cuꝫ
hic viuimꝰ in ꝑegrinatione nostra
hac. talia vero scādala habūdātia fu
tura dominꝰ ꝑdixit ⁊ ait. habūdauit
iniq̄tas. ⁊ q̄m habūdauit iniq̄tas re
frigescit caritas multoꝝ. sed adiūxit
statim solacium. qui ꝑseuerauerit
vsq̄ in finem hic saluus erit. attēdit
iste ⁊ timuit. ⁊ habūdātia iniq̄tatum
turbatus respexit spem. quia qui ꝑ
seuerauerit vsq̄ in finem hic saluus
erit. extendit se perseuerare ⁊ videt
longam viam. ⁊ quia perseuerare
magnum est ⁊ difficile. quoniam o
rauit ad perfectionem perseueran-
tie sue. a quo illi iussum est vt perse-
uerarent: Certe saluus ero si perseue
rauero vsq̄ i finē. sed perseuerantia
ad virtutem pertinet. vt merear sa-
lutem tu es v̄tus salutis mee. tu me
facis ꝑseuerare vt ꝑueniam ad salu-
tem. dn̄e dn̄e v̄tꝰ salutis mee: Et vn̄
spero q̄a tu es v̄tus salutis mee?
Obumbrasti caput meū in die bel
li: Ecce mō adhuc pugno. pugno fo
ris cōtra fictos bonos. pugno itꝰ
cōtra cōcupiscētias meas. q̄m vidō
aliā legē in mēbris meis repugnātē
legi mentis mee. ⁊ captiuū me ducē
tem in lege peccati que est in mem-
bris meis Miser ego hō quis me li
berabit de corpore mortis huius?

Grā dei: per ihm xpristum dominū
nostrum: Igitur laborans in h̄ bel
lo respexit ad grām dei. ⁊ qui iam ce
perat estuare ⁊ arescere. tāq̄ vmbrā
inuenit sub qua viueret: Obūbrasti
caput meū in die belli. id est in estu.
ne fatigarer ne arescerem: Ne tra
das me dn̄e a desiderio meo pccōri:
Ecce quo michi valeat vmbraculuꝫ
tuū. vt estus nō patiar a meipso: Et
quid michi peccator faceret ille q̄ꝫtū
libet seuiret? Seuierūt em̄ marties
iniqui. traxerūt eos. cathenis liga-
uerūt. carceribus incluserūt. gladio
ferierūt. bestijs subrexerūt. ignibꝰ
cōsumpserūt. hec ōnia fecerūt. sed n̄
eos tradidit deus peccatoribus. q̄a
non sunt traditi a desiderio suo. Il
lud ergo ora q̄ꝫtum potes. vt a desi
derio tuo nō tradat te deus pccōri
Tu em̄ desiderio tuo facis. das lo-
cum dyabolo: Ecce em̄ dyabolus ꝓ
posuit lucrum. ⁊ inuitauit ad frau-
dem: Lucrum habere nō potes. nisi
fraudem feceris. sed lucrum esca est
fraus laqueus: Sic attende escam
vt videas ⁊ laqueum. quia lucrū nō
potes adipisci nisi fraudem feceris
fraudem autem si feceris capieris:
Nō ideo dico capieris quia inuenie
ris: Aliq̄n āt nō inuenieris. sed ab
hōibus. numq̄d a deo? Capieris et
traheris ⁊ occideris. ōis em̄ q̄ talia
facit perimit semetipm̄. Ibi ē g̊ esca
ibi est ⁊ laqueꝰ. frena desideriū ⁊ nō
cadis in laq̄ū. Si āt vicerit te deside
riū esce. mittit tibi collū in laq̄ū ⁊ ca
piet te auceps aīāꝝ: Ne tradas me
a desiderio meo pccōri. inde iūbratꝰ
in die belli: Desideriū em̄ estus facit
vmbraculū āt dn̄i tēꝑat desiderium
vt possimꝰ refrenare quo rapiebamꝰ
vt nō ita estuemus vt ad laqueum

pducamur: Cogitauerunt aduersum me. ne derelinqs me. ne forte exaltentur. Habes et alio loco. q me pmũt exultabũt si motus fuero Tales sunt et isti. qa talis ẽ et ipe dyabol⁹. qñ seduxerit hoiẽm gaudet triumphat de illo. exaltatur ipe qa ille hũiliat⁹ est. Quaẽ ãt ille hũiliat⁹ est? Quia male exaltat⁹ fuit. et ille qui de illo triumphat humiliabitur Tales sunt eñ oẽs qui gaudẽt de malo. videtur sibi ad tempus gloriari. supbire. cervicẽ erigẽ: Non vos delectet exultatio eorum. escam hñt in faucibus et hamũ. ibi est quo delectãtur ibi est quo trahũtur. Ne derelinqs me ne forte exaltẽtur. id est non de me triumphẽt. nõ de me gaudeant. Caput circuitus eoꝝ. labor labiorum ipoꝝ teget eos. Me inqt vmbra alaꝝ tuaꝝ teget. obumbrasti eĩ michi in die belli.. Ipõs quid tegit? Caput circuitus eoꝝ. ipsa est superbia: Quid est circuitus ipoꝝ? Vt circumeãt et nõ stent. in gyrum eãt erroris vbi iter est sine fine Qui eñ in lõgum it. aliũde incipit. alicubi finit qui in gyrum it nusq finit: Ipe ẽ labor impioꝝ. q demonstrãtur in alio psalmo euidẽtius. in circuitu impij ambulant. s circuitus eoꝝ caput superbia est. qa ĩicium omnis peccati supbia Vnde autem supbia labor labioꝝ ipsorum? Omnis eñ supbus fictus est. omnis fictus mendax. Laborãt homiẽs loqui mẽdaciũ. nam veritatem tota facilitate loquerẽt: Ille eñ laborat qui fingit qd dicit. nam qui verum vult dicere nõ laborat: Ipsa eñ veritas sine labore loquitur De homiẽ ergo hoc dixit d. me proteget vmbraculum tuum. ipsos teget mendatium ipsorum. sed ipsum mendatium ipõrum labor ẽ. labiorum ipsorum: Ecce pturiuit iiusticiam. cõcepit dolorem. et peperit iniquitatem: In omni eñ opere malo labor est. et omne opus malũ cogitatum mendatium ducem hẽt. Non eñ est veritas nisi in ope bono. et ꝓptẽa qa oñs laborãt in mendatio. veritas quid clamauit? Venite ad me oñs qui laboratis et onerati estis. et ego reficiam vos: Ipsa ẽ vox clamans ad laborantes in alio psalmo: Filij hoim vsq quo graui corde vt quid diligitis vanitatem et queritis mẽdatium? ꝓpte ãt alio loco labor est in mendatio: docuerũt linguas suas loq mẽdaciũ. vt iniq agerẽt laborauerũt Caput circuitus eorũ. labor labiorũ ipoꝝ teget eos: Decidẽt sup eos carboẽs ignis i terra et deicies eos Quid ẽ in terra? Hic adhuc in hac vita. hic supra illos decidãt carboẽs ignis. et deicies eos Qui sunt carboẽs ignis? Nouim⁹ istos carbones: An alij sunt isti. et alij illi de quibus dicturi sumus? Istos eñ video ad penam valere. illos autem quos commemoratur⁹ sum ad salutem: Dictum est enim d quibusdam carbonibus. cu homo peteret aduersum linguam subdolam auxilium. quid detur tibi aut qd adicietur tibi ad linguam subdolam sagitte potentis acute cum carbõibus vastatorijs. id est verba dei corsfigentia. et vetustatem perimẽtia. amorem q gignentia. et exempla hominum qui mortui erant et reuixerunt. et nigri erant et fulgentes effecti sunt Carbones enim tenebre sunt color indicat: sed cum ad eos accesserit flamma caritatis et ex mortuis reuixerint. audiant ab-

aplo. fuistis em aliqn tenebre. nuc at lux in domio: Ipsi sunt carboes fres quos intuem quado volumus mutare vitam trasfixi sagitta dei. et impediut nos male lingue hoim de qualibus hic modo querebatur. et volut seducere a via veritatis potius q inducere ad errores suos & dicere nobis. qa si pfessi fuerim non implebim. Attedim carboes illos. q erat heri ebriosus hodie sobrius e q erat heri adulter hodie castus est. q erat heri raptor hodie largitor Oes isti carboes ignis sunt. accedut exempla carbonu ad vulnus sagittar. no em timeo dicere vulnus. cu clamet ipsa sposa vulnerata caritate ego sum. & fit tibi vastatio feni pter qd & dicutur carboes vastatoriis: Vastatur fenu sed purgat aurum. & mutat homo ex morte vita. & incipit esse etia ipse carbo flagras. qlis carbo erat apls. q prius fuit psecutor & blasphemus & iniuriosus niger & extinctus: Misericordiam vero consecutus. accensus est de celo. vox xpisti accedit illum. Perit in eo tota nigredo. cepit ferues spu quo accendebatur accedere: Tales ergo & hic intellecturi sumus carbones ignis. qui cadut sup iustos malos & deiciut eos: Plane no phibemur huc habere intellectum Video hic nobis elucescere no inprobabile seu reprehensibilem sententiam. intelligo illos carbones cadere super iustos vt deiciantur. In alios ei veniut vt accendatur. in alios vt deiciantur: Ipse em carbo dicebat. quibusdam sumus odor mortis i mortem. quibusdam sumus odor vite i vitam: Vident enim iustos flammantes spiritu. candentes luce. & eis inuidendo cadunt. hoc est quod supuenient illis carbones ignis in tra & deiciétur: Quid est in terra: Adhuc hic sunt in hac vita. excepta illa pena que seruatur impiis: Carboes isti illos deiciut anteq veniat ignis eternus: Decident super eos carbones ignis in terra. & deicient eos: In miseriis no subsistent: Venit illis miseria & no tolerant. iustus at sbsistit. quomo ille subsistit q dicit. sed & gloriamur in tribulatioibus. sciétes qm tribulatio patietia opatur. patietia pbationem. pba spem. spes at no cofundit. qm caritas dei diffusa est in cordibus nris p spm sanctu qui datus est nobis: At vero sup illos cu ceciderit aliqua pressura. aliqua miseria. non subsistut. cadut. Quado em tales patiu huiusmodi pressuras. no valent tolerare. deciduт in iniqtates malas. quia tradutur a desiderio suo peccatori: Vir linguosus non dirigetur sup terram: Vir linguosus amat mendatia Quid em illi est voluptas nisi loqui: No em attedit quid loquatur dum loquitur: non potest fieri vt iste dirigatur: Qualis esse debet seruus dei. accensus illis carbonibus. & ipse carbo salutaris effectus qualis esse debet: Vt magis optet audire qm dicere. sicut scriptum est. sit autem omnis homo velox ad audiendum tardus autem ad loquendum. & si fieri potest hoc cupiat. no habere necessitatem loquendi & dicendi & docendi. Ecce enim dico caritati vestre fratres mei. loquimur nos modo ad vos. vt aliquid doceamus vos. Qto melius omnes sciremus vt nemo doceret alterum vt non esset alius loquens alius au

diẽs. ſed oms audiẽtes vnũ illũ cui
dicitur. auditui meo dabis gaudiuz
⁊ leticiam? Vnde ⁊ ille iohãnes non
tam gaudebat q̃a predicabat ⁊ quia
loq̃batur. ſed gaudebat q̃a audiebꝫ
ait em̃. amicus ãt ſpõſi ſtat ⁊ audit
eũ. ⁊ gaudio gaudet ꝓpter vocẽ ſpõ
ſi: Itaqꝫ frẽs cito dixerim caritati
veſtre. vbi vnuſq̃ſqꝫ ꝓbet ſe ñ vt loq̃
tur ſed vt de illo locutiõis officium
exigatur. gaudium aũt taciturnita
tis intus habet in voluptate. vocez
doctrine in neceſſitate Quãdo em̃
opus eſt voce doctrine? Quãdo pa
teris imperitum. qñ pateris indoc
tum. Si ſemper delectat te docere.
ſemꝑ vis habere imperitum quem
doceas Si aũt beniuolus s ⁊ vis
oms doctos eſſe. nõ vis ſemꝑ habẽ
quos doceas ⁊ nõ erit in voluntate
exercitatio vel ꝓbatio doctrine tue
ſed in neceſſitate Gaudiũ tibi ſit ĩ au
ditiõe dei. neceſſitas tibi ſit ĩ locutio
ne tua. ⁊ nõ eris vir linguoſus ne ñ
dirigaris Quare vis loqui. audire
nõ vis? Semꝑ foras exis. intro re
dire detrectas: Quod em̃ te docet ĩ
tus eſt. quãdo doces tñ foras exis
ad eos q̃ foris ſunt Ab interiore em̃
audiuimꝰ veritatem. ⁊ ad eos q̃ fo-
ris a noſtro corde ſunt loquimur:
q em̃ dicimur eos in corde habere
de quibus cogitamus. ſcd̃m ymagi
nem quãdã. dicimꝰ quam de illis ha
bemus impreſſam. Nam ſi õnino in
tus ipſi eſſent. ſcirẽt vtiqꝫ q̃d in cor-
de noſtro eẽt. atqꝫ ita vt eis loq̃re-
mur opus nõ eſſet: Si aũt hoc te de
lectat q̃d foris agis. vide ne tumeſ-
cas foris ⁊ nõ poſſis redire ꝑ ãguſ-
tum. ⁊ non poſſit tibi dicere deus
tuus intra in gaudium domini tui.
ſed dicat tibi quia forinſecus eãt q̃d
amaſti. ligate ei manus ⁊ pedes et
mittite eum in tenebras exterioẽs:
Vbi em̃ oſtendit malũ eſſe mitti ex-
terius. ibi oſtendit bonum eſſe in-
traſſe interius Nam ſeruo bono q̃d
dicit? Intra in gaudium domini tui.
malo aũt ſeruo. ꝓicite eũ ĩ tenebras
exteriores. Non ergo amemꝰ ma-
gis exteriora ſed interiora. De inte
rioribus gaudeamus. in exteriori-
bus aũt neceſſitatem habeamus ñ
volũtatem: Vir linguoſus nõ diri-
gitur ſuꝑ terram. Virũ iniuſtum
mala venabũtur in interitum: Veni
unt mala ⁊ nõ ſubſiſtit. ideo dixit
venabũtur in interitum Multis ei
bonis multis iuſtis euenerũt ma-
la. ⁊ tanqꝫ inuenerũt eos mala: Nã
ideo dixit venabũtur. quia vnuſq̃ſ-
qꝫ abſcõdere ſe vult a malo. ſed cum
inuenitur a malo quaſi factus eſt in
venatione. Numquid autẽ ſoli ma
li fugiũt a malis. quãdo querũtur a
malis? Nonne ⁊ bonis dictum eſt.
ſi vos ꝑſecuti fuerint in hac ciuitate
fugite in aliam? Ergo quãdo mali ꝑ
ſequebantur bonos id eſt martires
noſtros. cum eos comprehenderñt.
venati ſunt eos. ſed nõ ad interituz:
Preſſa eſt enim caro coronata eſt a
nima. ⁊ eiecta anima de carne. nec
carni aliquid factum eſt quod obeſ
ſet in poſterum. Incenſa ſit caro ꝑ
cuſſa ſit caro laniata ſit caro. num-
quid ideo ſubtracta eſt creatori. q̃a
data eſt in manus perſecutoris?
Ille qui creauit ex eo quod nõ erat.
non reparabit melius q̃ꝫ erat? Er-
go quandocumqꝫ capti ſunt iſti. ve
nati ſunt quidem illos mali. ſed
non ad interitum. at vero illi qui
non dirigentur. ⁊ linguoſi ſunt. ma
la eos venabuntur ad interitum:

Quare? Quia in miseris nō subsis-
tent: Cognoui quia faciet domi-
nus iudicium egētis: Egēs iste non
est linguosus: Qui em̄ linguosus ē.
habūdare vult. esurire nescit: Illi āt
egētes sunt q̄bus dicit. pulsate ⁊ a-
perietur vobis. querite ⁊ inuenietꝫ.
petite ⁊ dabitur vobis: Ille egēs ē
de quo dicitur. beati qui esuriunt ⁊
sitiūt iusticiam qm̄ ipsi saturabūtur
Gemūt inter scandala malorum. ipi
precantur ad caput suū vt eruātur
ab homine malo. ⁊ ab homine ma-
ligno liberētur. ⁊ de manibus iiust-
torum eruantur: Ipsi ergo sunt q̊ꝝ
causam dominus non negliget. ⁊ si
modo pressuras patiūtur. appebit
gloria ipsorum cum apparuerit ca
put ipsorum: Talibus em̄ hic cōsti-
tutis dicitur mortui estis ⁊ vita ves
tra abscōdita est cum xp̄o in deo
Ergo paupes sumus. abscōdita est
vita nostra. clamemus ad panem-
Est em̄ panis viuus qui de celo des
cendit. ⁊ qui in via reficit nos. in pa
tria saturabit nos: Modo em̄ vt
duremus reficimur. Nam necesse
est esuriamus quoadusqꝫ satiemur:
Cognoui quia faciet dominus iudi
cium egentis: Certus erat iste qm̄
faciet dn̄s iudicium egentis: Et
causam pauperum: Ostendit iniq̄s
quomodo diligit iustos suos. ostē
dit diuitibus quomodo diligit pau
peres suos: Diuites dixi superbos
paupes dixi humiles. diuites dixi p
habūdātiam nō querētes. paupes
dixi p desiderium suspirātes. faciet
dominus causam ipsorum: Ve-
rumptamen iusti confitebūtur no-
mini tuo: Et quādo agis causam ip
sorum. ⁊ quādo facis iudiciū ipoꝝ.
tuo nomini cōfitebuntur. Meritis
suis nichil tribuūt. nō tribuēt totū
nisi misericordie tue: Verumptamē
iusti confitebūtur nomini tuo: Et
q̄a iusti cōfitebuntur nomini tuo vt
q̄tumcūqꝫ iusti fuerint nichil sibi as
sumāt de suo. nichil sibi tribuant de
suo. Quid fiet vt dirigant cor? Quia
quādo ad se flectūt torquēt cor. qn̄
autem ad dn̄m intendūt dirigūt cor
Et vbi erit voluptas vbi req̄es. vbi
gaudium. vbi beatitudo? Numq̄d i
se? Non. sed in quo sunt lux. nūc āt
lux ī domino dixit: Ideo vide quid
sequitur. vide quo concludit: In
habitabūt recti cū vultu tuo: Male
āt illis fuit in vultu suo. bene illis e-
rit cum vultu tuo: Quādo vultum
suum amauerūt. in sudore vultꝰ sui
panem suum mādu cauerūt. Rede
ant. ⁊ deterso sudore finitis labori-
bus pereūte gemitu. veniet illis fa
cies tua habūdans sufficiētia Nich
il querent amplius. quia melius nō
habent. amplius nō te deserēt. ne de
serātur a te: Etei post resurrectioē
de domiō q̄d dictū est? Adimplebis
me leticia cum vultu tuo: Sine vul
tu suo nō nobis daret leticiam. Ad
hoc purgamus vultum nostrum vt
gaudeamus ad vultum ipsius Filij
em̄ dei sumus. ⁊ nōdum apparuit
quid erimus. scimus q̄a cū apparue
rit similes ei erimus quoniam vide
bimus eū sicuti est. quia inhabitabt̄
recti cum vultu tuo Putamꝰ ne cū
vultu patris ⁊ nō cū vultu filij. an cū
vultu filij ⁊ nō cū vultu patris? An
vnus quodāmodo vultus patris ⁊
filij ⁊ spūs sancti? Videamus si nō
nobis ipse filius ꝓmittit vultum su
um. vnde nos letos faciet. Modo
hoc capitulum in euangelio quod
huic psalmo attestaretur dominus

inspirauit vt legeretur Ait enim ipse dominus Qui audit precepta mea et custodit ea: ipse est qui diligit me: et qui diligit me diligetur a patre meo et ego diligam eum et ostendam illi meipsum Quale promisit premium dilectissimi: Nunquid eum non videbant quibus se ostendere promittebat: Nonne ante illos erat: Nonne facies carnis illius adiacebat oculis eorum: Quid est quod volebat ostendere videntibus se: Sed quia talem videbant discipuli qualem crucifixerunt iudei: erat autem deus in carne illa occultus. hominem autem possent videre homines deum vero non possent Quis in homine quia beati mundo corde quoniam ipsi deum videbunt. dedit formam hominis et piis et impiis. seruauit formam dei mundatis et piis: vt iocundemur in illo et bene nobis in eternum sit cum vultu ipsius

Explicit ps c.xxxix. Incipit psalmus centesimus quadragesimus

Audistis fratres admonitionem et petitionem nostram ex ore apostoli cum eius modo epistola legeretur Ait enim orationi instantes vigilantes in illa: orantes simul et pro nobis vt deus apiat nobis ostium verbi ad loquendum misterium eius vt manifestem illud sicut oportet me loqui Hec verba eciam mea deputare dignamini Sunt enim in scripturis sanctis profunda misteria que ad hoc absconduntur ne vilescant. ad hoc queruntur vt exerceant ad hoc apiuntur vt pascant Psalmus quem modo cantauimus in multis sententiis subobscurus est: cum adiuuante domino ea que dicta sunt erui et exponi ceperint videbitis hoc vos audire quod iam noueratis Sed ideo multipliciter dicta sunt vt varietas locutionis fastidium tolleret veritatis Quid enim amplius fratres vel salubrius audituri et cognituri estis quam diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota mente tua et diliges proximum tuum tanquam te ipsum: Sed ne putetis hec duo precepta parua esse: in hiis duobus preceptis tota lex pendet et prophete ¶ Quicquid ergo salubriter mente concipitur vel ore profertur vel de qualibet diuina pagina exsculpitur non habet finem nisi caritatem Hec autem caritas non qualiscumque est Nam et male viuentes irretiunt sibi societate poite consciencie et dicunt amare se nolle discedere ab inuicem suis collocutionibus conciliari: desiderare se absentes gaudere ad presenciam suam. Amor iste tartareus est: viscum habet quo deiciat in profundum. non pennas quibus leuet in celum Que est autem caritas vt a ceteris que appellantur caritates segregetur et distinguatur: Ea que caritas dicitur vera cristianorum a paulo diffinita est atque ita suis quibusdam terminis circumscripta cum sit diuinitate infinita: vt omnimodo discernatur a ceteris Finis inquit precepti est caritas posset huc vsque dicere: nam aliis locis vbi tanquam scientibus loquebatur hucusque dixit plenitudo inquit legis caritas et non dixit qualis caritas Non alibi non dixit. quia dixit alibi Non enim vbique omnia dici aut possunt aut debent Ergo hec plenitudo legis caritas Querebas forte que caritas qualis caritas audi alio loco. finis precepti est caritas de corde puro Iam videte vtrum inter se latrones habeant caritatem de puro corde Purum cor in caritate. hoc est quando diligis hominem secundum deum quia et teipsum sic debes diligere vt non erret regula. diliges proximum tuum tanquam te ipsum Si enim male te diligis et inutiliter. ita et proximum diligendo quid ei consulis: Quomodo autem te male diligis: Quomodo te inuenit scriptura que neminem palpet et conuincit quia non te dili

gis: ymmo ꝯuincit qꝛ ꝛ odis te Qui
aũt inquit diligit iniquitatẽ odit ani
mam suã Si ergo diligis iniqtatem
putans qd teipm diligas erras ita ꝛ
si ꝓximum diligas ad iniqtatem du
ceres ꝛ dilectio tua laqus erit dilec-
ti Caritas ergo de puro corde ẽ que
est scdm deũ. ꝛ ꝯscientia bona ꝛ fide
nõ ficta Ista caritas diffinita ab a-
postolo habet duo ꝑcepta: dilectio-
nis dei et dilectiõis ꝓximi In nullis
scripturis aliud inquiratꝫ: nemo vo
bis aliud ꝑcipiat Quicqd obscurum
est in scriptura hec ibi occulta ẽ quic
qd ibi planum est .hec ibi apta est Si
nusqm aperta eẽt nõ te pasceret Si
nusqm occulta nõ te exerceret Hec
caritas clamat de corde puro de cor
de taliũ in hijs ṽbis qualis ħ modo
orat: et quis iste sit cito dixerim xps
est Audituri eñ estis ṽba que de do
mino nostro ihu cristo indigne acci
piuntur: et putabit parũ intelligens
temere me dixisse xpi eẽ personã in ħ
psalmo Quõ eñ potest de dño nos-
tro ihu cristo de illo agno imacula-
to de illo in quo solo non est inuen-
tum peccatũ .q̃ solus verissime dice-
re potuit ecce venit ꝑnceps mũdi hu
ius ꝛ in me nichil inueniet id est nul-
lam culpam . nullũ reatũ qui solꝰ qd
non rapuit exsoluebat qui solꝰ inno
centem sanguinẽ fudit filiꝰ dei vnicꝰ
carnẽ accipiens nõ qua ipe minuere
tur . sꝫ qua nos augeret quõ ergo de
ista ꝑsona recte accipitur pone dñe
custodiam ori meo . ꝛ ostium ꝯtinen
tie circa labia mea: vt ñ declines cor
meum i ṽba maligna ad excusandas
excusationes in peccatꝫ: Manifes-
tissime quippe iste sensus ẽ Custodi
dñe os meũ ianua quadã ꝛ ostio pre
cepti tui: vt in ṽba maligna nõ decli-
netur cor meum Que ṽba maligna:

Quibꝫ excusantur pccã Ne inqt pec
cata mea malim excusare q̃ accusa-
re Hec ṽba in ipm dñm nostrũ ihe-
sum cristũ nõ cadunt Que enim ille
pccã cõmisit . que cõfiteri potiꝰ q̃ de
fendere debuisset: Nostra ṽba ista
sunt certe cristus loquitur Si nrã ṽ
ba sunt quomõ cristus loquitur: Et
vbi est caritas de qua loqbatur: Nes
citis qꝛ ipa vnum nos fecit in cristo:
Caritas clamat ad xpm de nobis: ca
ritas clamat de cristo ꝓ nobis Quõ
caritas ad cristũ de nobis: Et erit õ-
nis qui inuocauerit nomẽ dñi saluꝰ
erit Quõ caritas de xpo pro nobis:
Saule saule quid me ꝑseqris: Vos i
quit apl's estis corpus xpi. ꝛ mẽbra
Si ergo ille caput nos corpus vnus
homo loquitur: siue caput loquitur
siue mẽbra . vnus xpũs loquitur Et
capitis est ꝓprium loqui eciam in ꝑ-
sona mẽbrorum: ipam nrãm cõsue-
tudinem adũtite . primo quomõ loq̃
in mẽbris nostris nõ potest nisi ca-
put Jam ṽo caput nostrũ quomo-
do loquatur in ꝑsona omniũ mẽbro
rum adũtite In angustia tibi pedẽ a
liquis calcat: calcas me dicit caput
Vulnerauit tibi aliquis manũ: vulne
rasti me dicit caput Caput tuũ nul-
lus tetigit sed loqtur vnitas cõpagi
nis corporis tui Omniũ mẽbroꝝ tu
orum ꝑsonam illa q̃ in capite est lin-
gua suscipit: ipa ꝓ omnibꝫ verbũ fun
gitur Sic ergo audiamꝰ xpm loquẽ
tem sed vnusquisq; agnoscat ibi vo-
cem suam tanq̃ herens in xpi corpe
Aliqñ enim dicturꝰ est ṽba in quibꝫ
nullꝰ nrm̃ inueniat ꝑsonã suã sed ad
solum caput ꝑtineat non se tñ sepat
ex verbis nostris ꝛ ad sua ꝓpria tol
lit vel a suis proprijs non ad nostra
redit de ipo eñ et de ecclesia dictum
est erunt duo in carne vna Vñ ꝛ ipse

in euãgelio dicit de hac ipa re igitur iam nõ sunt duo ꝫ vna caro Hec no ua nõ sunt. semper a nobis audita sẽ sed per occasiones neccẽ est ꝯmemo rẽtur p2iõ q2 ipe scripture quas trac tamus ita sibi sunt inexe vt multa in multis repetãtur ꝛ vtile est Cura ei mũdi spinas habet ꝛ offocat semina opoꝛtet sepiꝰ a dño ꝯmemoꝛari qȏ cogit mũdus obliuisci Psal.

Domine clamaui ad te exaudi me Hoc oẽs possumꝰ dicere hoc nõ dico totus xpũs dicit sed ma gis ex persona coꝛpis dictũ est q2 et cũ hic eẽt carnẽ poꝛtans et oꝛauit ex p̲sona coꝛpis oꝛauit ad patrem ꝛ cũ oꝛaret globi sanguinis de toto coꝛ- poꝛe eiꝰ distillabant Sic scriptũ est in euãgelio: oꝛauit ihũs intenta oꝛa tione et sudauit sanguinẽ Quid ẽ de toto coꝛpe sanguinis effluxio . ñ de tota eccl'a martirum passio: Dñe cla maui ad te exaudi me Intende vo ci dep2ecationis mee dũ clamauero ad te Jam finituꝫ negociũ clamandi putabas: cum diceres clamaui ad te Clamasti: iam noli eẽ securꝰ Si fini ta est tribulatio finitus est clamoꝛ si aũt manet tribulatio eccl'e et coꝛpis cristi vsqꝫ in finem seculi. nõ tãtũ di- cat clamaui ad te exaudi me: sed intẽ de voci dep̲cationis mee dũ clama- uero ad te Dirigatur oꝛatio mea sicut incensum in ꝯspectu tuo: eleua tio manuũ mearum sacrificiũ vespti num Hoc de ipo capite solere dici õ nis xpianus agnoscit Declinãte em̃ iam die in vesp̲m. dñs in cruce aiãm deposuit recepturꝰ nõ amissurus in uitus sed tñ et ibi nos figurati sumꝰ Quid em̃ illiꝰ pependit in ligno nisi qȏ de nobis accepit: Et vñ fieri po- test vt aliqñ deꝰ pater dimittat ꝛ de serat vnicũ filiũ qui vtiqꝫ cũ illo vnꝰ deus est: Et tñ nrãm infirmitatẽ fi- gens in cruce vbi vetꝰ homo noster sicut dicit apl's. cõfixus ẽ cruci cũ il- lo ex voce ipiꝰ hõis nostri clamauit deus meꝰ deꝰ meus vt quid me dere liquisti: Jllud ergo ẽ sacrificiũ vesp̲ tinum. passio cristi crux cristi: obla- tio victime salutaris holocaustũ ac- ceptum deo Jllud sacrificiũ vesp̲ti- num fecit ꝛ resurrectione munꝰ ma tutinũ Oꝛatio ergo pure directa de coꝛde fideli tanqꝫ de ara sancta surgit incensum Nichil est ergo delectabili us odoꝛe dñi: sic oleant õnes qui cre dunt Vetus ergo hõ noster aposto li v̂ba sunt cõfixus est cruci cum illo vt euacuaretur inquit coꝛpꝰ peccati vt vltra nõ seruiamꝰ peccato Jñ ꝛ i ipo psalmo cũ dictum esset deꝰ meꝰ deus meꝰ vt quid dereliquisti me: lõ ge a salute mea verba delictoꝝ meo- rum statim subiectum ẽ Quoꝝ delic toꝛum si caput attendas: Et tñ eius fuisse vocem in psalmo ipe testatꝰ ẽ in cruce ipa verba dixit ipm v̂suꝫ p̲- nunciauit Non ẽ relictꝰ humane cõ iecture locus: Nullꝰ negandi aditus qualicũqꝫ xpiano Nõ lego in psal- mo hoc audio a dño: in ipo eciã psº agnosco qȏ in euangelio lego Fode runt manus meas ꝛ pedes meos di numerauerũt oiã ossa mea: ipi vero ꝯsiderauerunt ꝛ ꝯspexerunt me diui serunt sibi vestimenta mea ꝛ sup̲ ves tem meã miserunt soꝛtem Hec õnia sicut p̄dicta ita facta: sicut audiuimꝰ ita ꝛ vidimus Ergo si dñs noster ihe sus cristus nos figurans in caritate coꝛpis sui q̄uis eẽt ipe sine peccato dixit v̂ba delictoꝝ meoꝝ dixit ãt hoc ex persona coꝛpis sui. quis audet in mẽbris eius dicere nõ se habere pec- catũ nisi qui se fuerit ausus false ius- ticie nomine efferre et xp̄m falsitatꝫ

arguere: Fatere ergo o mēbrum qđ
de te ꝓnunciauit caput tuū: qđ vt fa
teamur. qđ vt faciamus nec nos iuſ
tificemus añ cōſpectum ſolius iuſti
qui iuſtificat impiū Subiecit iā ſui
corꝑis vocem. Pone dn̄e cuſtodiā
ori meo ꝛ oſtium ꝯtinentie circa la-
bia mea Nō dixit clauſtrā ꝯtinentie
ſed oſtiū Oſtiū apitur ꝛ claudit Er
go ſi oſtium ē ꝛ aperiatur ꝛ clauda-
tur aperiatur ad confeſſionē peccati
claudat ad excuſationē peccati Ita
eīm erit oſtium cōtinentie non ruine
Quid eīm nobis ꝓdeſt hoc oſtiū cō-
tinentie: Quid orat ex ꝑſona corꝑis
criſti: Et non declines inq̄t cor me
um in v̄ba maligna Quid ē cor meū:
Cor eccl̄e mee: cor vtiq̄ corꝑis mei
Verba illa attendite vbi nobis regu
la figitur. ſaule ſaule quid me ꝑſeque
ris: Cū ip̄m nemo tetigiſſet Eſuriui
ꝛ cibaſtis me: ſitiui ꝛ potum dediſt
michi Et cetera Et illi. qñ te vidimus
eſurientem aut ſitientem: Et ille: cū
vni ex minimis meis feciſtis m̄ fecis
tis Hec criſtianis inuſitata eē nō de
bent maxime in quibꝫ regule fixe ſt ꝛ
ceterorum intelligendorū. et aut nō
turbabūtur aut cito corrigentur Si
cut ergo ibi dicturi ſunt iuſti dn̄e q̄re
dixiſti eſuriui ꝛ dediſtis michi mādu
care qñ te vidimꝰ eſurientē ꝛ ille reſ-
ponſurus eſt cū vni ex minimis me-
is feciſtis m̄ feciſtis: ſic ꝛ hic dicamꝰ
in criſto intus in interiore hoīē noſ-
tro qꝛ ibi per fidem habitare digna-
tur Non eīm abſens eſt a nob̄ ꝛ non
eſt cui dicamꝰ: cuꝫ ip̄e dicat ecce ego
vobiſcum ſum vſq̄ ad cōſummatio
nem ſeculi Dicamꝰ ergo illi ꝛ nos q̊-
niam vocē eiꝰ in hoc pſalmo accepi
mus: cuius eīm vox eſt qđ nemo ne-
gat eleuatio manuū mearū ſacrifici-
um veſꝑtinū Dic ergo ꝯſequēter. po

ne domine cuſtodiam ori meo ꝛ oſti
um cōtinentie circa labia mea: vt nō
declines cor meum in v̄ba maligna
Ad excuſandas excuſationes in
peccatꝭ Quare ſic oras dn̄e: Que pec
cata tua excuſaturus es Reſpondit
cū vnum ex mēbris meis ſic orat. e-
go ſic oro: ſicut tibi reſpondi cū vni
ex minimis meis feciſtis m̄ feciſtis.
Cū aūt nō declinatum fuerit cor tuū
o mēbrum criſti cū cor tuū nō fuerit
declinatum in v̄ba maligna ad excu-
ſandas excuſationes in peccatꝭ cum
hoīb9 oꝑantibus iniquitatē ꝛ non
ꝯmunicabis cū electis eorū: hoc eīm
ſequitur. nō ꝯbinabo cū electis eorū
Qui ſunt electi eoꝝ: Qui ſeip̄os iuſ-
tificant Qui ſunt electi eoꝝ: Qui ſi-
bi iuſti videntur et contempnūt cete
ros ſicut phariꝫeus ille in tēplo dixit
deus grās ago tibi qꝛ non ſum ſicut
ceteri hoīēs Qui ſunt electi eoꝝ: Hic
homo ſi ꝓpheta eēt: ſciret q̄ mulier il
li acceſſit ad pedes Agnoſcitꝭ vocem
alterius phariſei qui dn̄ꝫ iuitauerat
qñ mulier que erat in ciuitate pecca
trix. venit ꝛ acceſſit ad pedes eiꝰ Il-
la impudica quōdā frontoſa ad for-
nicationem. frontoſior ad ſalutē ir-
rupit in domū alienam. ſꝫ ille qui ibi
diſcūbebat non erat alienus. non ex
tranea q̄libet cōuiuam. ſꝫ ancilla do
minū ſuuꝫ ſecuta ē: acceſſit ad pedes
qꝛ eius veſtigia ſequi cupiebat: lauit
lacrimis terſit capillis Pedes criſti
qui ſunt niſi per quos ꝑagrauit to-
tum mūdū: Quā ſpecioſi pedes eoꝝ
qui annūciant pacem: qui annūciāt
bona Pedes ergo domini quāti ſuſ
ceperunt vt ſuſcipiendo iuſtū in no-
mine iuſti mercedē iuſti acciperent.
ꝛ ſuſceperunt ꝓphetam in nomīē ꝓ
phete vt mercedeꝫ ꝓphete acciperēt
Et quicūq̄ potuꝫ dederit inquit vni

ex minimis istis calicem aque frigi-
de tantū in nomine discipuli: amē di
co vobis non perdet mercedē suam
Qui ergo tali humanitate pedes do
mini suscipit. quid impendit nisi que
habebat in domo supflua? Merito
qꝛ capilli quasi superflui sunt: iñ illa
pedes domini detergebat Supflua
tua necessaria fiunt tibi: si inde fuerꝫ
obsecutus pedibꝫ domini Ergo illa
curari volebat: ꝯsciencia magni vul
neris Sed nūquid magnū vulnus ꝛ
paruus medicꝰ? Pharisei aūt nole-
bant se tangi ab imūdis. vitabāt om
nem cōtactum pccōꝛum ꝛ si quando
forte necessitate tāgebantur. ablue-
bant se ꝛ ꝓpe baptisabant ꝑ oēs ho-
ras nō tātum se sed ꝛ vasa sua lectos
suos calices ꝑapsides: sicut dn̄s in e
uangelio cōmemoꝛat Cum ergo ille
phariseus nosset hāc mulierem que
vtiqꝫ si ad pedes illiꝰ pharisei accede
ret repelleret eam: ne sanctitas eius
pollueretur habebat em̄ eam in coꝛ-
poꝛe nō in coꝛde ꝛ qꝛ nō habebat eā
in coꝛde vtiqꝫ falsam habebat in coꝛ
poꝛe: qꝛ ergo ille eam repulsurꝰ esset
cū hoc dn̄s nō fecit existimauit eum
nescire q̄ illa eēt: ꝛ dixit apud semet-
ipm̄ hic si eēt ꝓpheta sciret q̄ muli
er illi accessit ad pedes Nā dixit rep-
pulisset eam si sciret q̄ esset. tanq̄ꝫ eēt
cōsequens si sciret repelleret Ex illo
ergo ꝙ nō eam reppulit: eciā nescis-
se eum ꝓ certo suspicatus ē Dn̄s āt
sic habebat oculos in illa muliere vt
aures haberet in coꝛde pharisei Ita
qꝫ audita cogitatione eiꝰ ꝓposuit si-
militudinem quā nostis Duo debito
res erant cuidā feneratoꝛi. vnꝰ ei de
bebat q̇ngentos denarios alter q̇nq̄
ginta Cū non haberent ambo vnde
redderent: donauit ambobꝫ Quero

abs te inquit quis eū plus dilexit Et
ille respondit iā coactus veritate ad
uersus seipm̄ ꝓferre sentenciā: cre-
do inquit dn̄e qꝛ ille cui plus donauit
Et ꝯuersus ad mulierem: dixit ad sy
monem Vides istā mulierē? Intro-
iui in domū tuam. osculū michi non
dedisti: illa aūt non intermisit pedes
meos osculari Aquā michi ad pedes
nō dedisti: illa lacrimis suis lauit m̄
pedes Oleum michi non dedisti: illa
vnxit vnguento Propter qd̄ dico ti
bi: dimittuntur ei pccā multa qm̄ di
lexit multum Quare? Quia cōfessa ē
quia fleuit quia nō declinatum ē coꝛ
eiꝰ in verba maligna. ad excusandas
excusationes in peccatis: nō combi
nata est cum electis eoꝛum id est de-
fendentibus se Nō em̄ ꝛ huic mulie-
ri si declinaretur coꝛ eius in v̂ba ma
ligna deesset defensio pccōꝛum An si
cotidie pares eiꝰ in turpitudine sed
nō pares in confessione meretrices
adultere flagiciose defendunt pecca
ta sua? Si latuerint negant. si aūt de
ꝑhense atqꝫ cōuicte fuerint vl̄ pub
lice id egerint: defendūt. et q̄ꝫ facilis
defensio earū q̄ꝫ cita sed q̄ꝫ ꝑceps q̄m
cotidiana ꝛ q̄ꝫ sacrilega? O si deꝰ hoc
nollet nō facerem: hoc voluit deꝰ foꝛ
tuna hoc voluit. hoc voluit fatū Nō
dixit ego dixi dn̄e miserere mei: non
quomō illa peccatrix ad pedes medi
ci veniens sana aiām meam qm̄ pec
caui tibi Et ista frēs mei defensio q̄-
lium est? Non solū indoctoꝛū sed e-
ciam doctoꝝ Sedent et cōputant sy
dera iterualla. cursus. volubilitates
status. motꝰ intendūt. describūt cō
iciunt. docti magni videntur: totum
hoc doctū ꝛ magnū. defensio pecca-
ti est Eris adulter quia sic habes ve-
nerem Eris homicida quia sic habes

martem Mars ergo homicida non
tu: et ven9 adultera nō tu Vide ne p
marte et venere tu dāpneris De9 em
qui dāpnatur9 est nouit. q2 tu es qui
dic3 nō ego iudici scienti Porro ma
thematic9 qui tibi fabulas laqueorū
tuorū eciā vendit vt non l' grauidam
ppares mortem. emis enim mortem
a mathematico pcio. qui cōtempsisti
vitam a xpo grat3: ipe em̄ mathema
ticus si vxorem suam paulo petulan
tius viderit cuersari aut aliquos ali
enos improbe attendere aut fenes-
tram crebro repetere. nōne arripit v
berat et dat disciplinā in domo sua:
Respondeat illi vxor. si potes vene
rem cede. nōne et ille respondebit. fa
tua aliud est qd̄ cpetit rectori. aliud
qd̄ pfertur emptori: Ergo electi eo
rum q̄ sunt: Electi malorū electi im-
piorum cū quibus nō est cōbinandū
id est cū quib3 non est habenda socie
tas Qui sunt aūt: Arbitrātes se ius-
tos et cōtempnentes ceteros q̄si pec
catores sicut erant illi pharisei aut q2
ipa peccata manifesta vl' cprehendū
tur vel publice fiunt. defendētes et as
serentes ne aliquid culpe eorū tribu-
atur et vt ipi nichil mali fecisse videan
tur. sed totū de9 qui vel sic crauit ho
minem dicūt vel stellas cōposuit vel
res huānas negligit. defendentes sē
electorum seculi Sed dicat mēbrum
cristi. dicat corp9 xpi. dicat xpūs ex
psona corpis sui. nō declines cor me
um in vba malicie ad excusandas ex
cusationes in peccatis. cū hominib3
opantibus iniquitatem et nō cōbina
bo cū electis eorū Nostis frēs qd̄ nō
est ptermittendū quasi iustos emi-
nentiores in se tenētes velut primū
gradum iusticie. electos vocari apd̄
manicheos Qui nouerūt recognos-
cant: qui nesciebant audiāt Electi q̄-
dem dei sunt omnes sancti. et habe-
mus hoc in scripturis. s3 vsurparēt
sibi illud nomē et quasi familiari9 si-
bi applicuerūt vt tāq̄m pprie iā elec-
ti appellentur Qui sūt isti electi: Qui
bus si dixeris peccasti. statim illā de
fensionem impiā et peiorem ceteris
magis q3 sacrilegam pferunt: nō e-
go peccaui. s3 gens tenebrarū Que
est ista gens tenebrarū: Que bellum
gessit cu deo: et ipa peccat cū tu pec-
cas Ipa inquit q2 cōmixtus sum illi
Deus qui te cōmiscuit quid timuit:
Hoc em̄ dicunt qd̄ illa gens tenebra
rum rebellauerit adūsus deū an̄q̄m
mūdus fieret. et ille timens ne regna
ei9 illo adueniēte hostili impetu vas
tarentur misit huc mēbra sua substā
tiam suam hoc qd̄ est ipe. si aurū au-
rum si lux lucem. q̇cquid illud ē h̄ mi
sit. et miscuit viscerib3 gentis tenebra
rum dicūt: et fabricauit in̄ mūdū Et
nos aiē inquiunt de ipis mēbris dei
sum9. sed premimur h̄ visceribz tene
brarum gentis: et q̇cquid peccare di-
cimur illa gens peccat Se quidē vi-
dentur excusare a pccō. sed deū suū
non excusant a crimine timoris: nec
ipam substantiā dei sui a crimine cor
ruptibilitatis Si em̄ incorruptibilis
de9. si incōmutabilis. si incōtamina
bilis. si immaculabilis. si inpenetra-
bilis qd̄ ei factura erat gens illa: Fe
cisset illa quē vellet impetū quomo-
do terreret impenetrabilem inuiola
bilem incōtaminabilem incōmutabi
lem et incorruptibilem: Si ergo tal'
deus crudelis q2 sine causa huc vos
misit. cū nichil noceri poterat quare
vos misit: Ecce gens tenebrarū illi
nocere non poterat ipe aūt vobis ḡ
uiter nocuit et ipe magis q3 ille host'

vester fuit q̄ gẽm et ipẽ vobis nocere potuit. potuistis premi potuistꝫ captiuari potuistis inquinari potuistis corrumpi: potuit ergo ⁊ ille Frustrū em̄ ⁊ quodāmodo partiūcula nature ipius cōuincit massam Quale est illud qd̄ huc misit: tale ē ⁊ illud qd̄ ibi remansit Hoc ipi dicunt ipi fatētur quia hee due substantie sunt vna illa ⁊ vna ista: libri eorū hoc habent et si negant legūtur et cōuincūtur Quid ergo? Ut in hoc vno exordio nichil ā plius dicam: Non dicā peiora nō dicam sceleratiora: in hoc ipo exordio quo bellū inducūt videte quē debellent ⁊ vbi pugnatū aduersus deuꝫ a gente tenebrarū dicūt. ipi in eorūꝫ v̄borum pugna capiūtur Nō em̄ ē qd̄ dicant aut quo refugiant Sed vis o nefande false electe defendere peccatum tuū: vt qn̄ aliquid mali feceris n̄ tu fecisse videaris Queris in quē peccatū tuū refundas ⁊ refundis in gētem tenebrarum: sed ad deū attende si nō in illum refundis Si em̄ posset gens tenebrarū quā fingitis hoc tibi diceret Quid me accusas? Potui aliquid facere deo tuo. an nō potui? Si potui fortior illo sum Si nō potui quare me timuit? Si nō timuit q̄re huc te misit vt tanta h̄ patiaris cū suis mēbrum ipi⁹ cū sis substātia ipi⁹? Si nō timuit inuidit: si hoc timore n̄ fecit crudelitate fecit Qm̄ ergo iniquus est cuꝫ nichil noceri poterat et fecit vt mēbris suis h̄ tātum noceretur? An poterat noceri? Ergo incorruptibilis non est? Cum vis ergo te defendere de pccō tuo: laudare non potes deum In laude dei nō capereris nisi in tua iactareris Trāsi ad vituperationem tuā ⁊ laudabis deum Redi ad v̄ba psalmoꝝ quos execramini: dic ego dixi dn̄e miserē mei sana aiām meam qm̄ peccaui tibi Ego dixi ego peccaui: nō fortuna non fatum non gens tenebrarū Si ergo tu peccasti: iā vide queadmodum pateat laus dei. in quo angustiabaris cuꝫ te velles defendere Meli⁹ in peccatis tuis angustiaris: ⁊ in illi⁹ laude dilataris Nam ergo cōfesso pccō tuo vide queadmodū laudetur de⁹: quia iustus est cū te punit pseuerantem ⁊ misericors cū liberat cōfitentē Non ergo inquit declines cor meū in v̄ba maligna ad excusandas excusatioēs in peccatis vt dicā q̄ gens tenebraꝝ fecit. qd̄ ego feci Cum hoībꝫ opantibus iniquitatem Quā iniqtatē? Dicamus aliquā eoꝝ iniqtatem nefandam Audite iniqtatem nefariā manicheoꝝ publicā quā cōfitentur Expedire dicunt homini feneratorem esse q̄ agricolam Queris cām: ⁊ reddūt rationem Vide si ratio illa nō demētia nominanda ē Qui em̄ in vsuram inquiunt dat pecuniam: nō ledit crucem luminis Multi nō intelligūt iꝫ expo nam Qui aūt inquiunt agricola ē: multū ledit crucē luminis Queris quā crucem luminis? Mēbra inquiunt illa dei q̄ capta sunt in illo prelio mixta sunt vniūso mūdo: ⁊ sunt i arboribꝫ in herbis in pomis in fructibus Dei mēbra vexat: qui terrā sulco discindit Dei mēbra vexat qui herbam de t̄ra vellit Dei mēbra vellit: q̄ pomū carpit de arbore Hec ne faciat in agro falsa homicidia facit in fenore vera homicidia Panē mendicāti nō porrigit Videte si potest eē maior iniquitas ista iniusticia: panem mendicanti nō porrigit: Queris q̄re Ne vitā q̄ est in pane. quā dicunt mēbrum dei. substantiā diuinam mendi

cus ille accipiat ⁊ liget eam in carne Quid ergo vos? Quid? Quare man ducatis? Carnem non habetis? Sed nos inquiũt qꝛ fide manichei illumiã ti sumꝰ orationibꝫ ⁊ psalmis nostris qui electi sumus . purgamꝰ iñ vitam que est in illo pane : et mittimꝰ illam ad thesauros celoꝝ tales sunt electi vt nõ sint saluandi a deo . sed saluato res dei Et ip̃e est cristus dicunt cru- cifixus in toto mũdo Ego in euãge- lio saluatorẽ accepam cristum . vos aũt estis in libris vestris saluatores cristi? Estis plane blasphematores cristi ⁊ iõ a cristo non saluandi Ergo buccella ne detur mendico ⁊ ploret i buccella mẽbrum cristi . mendicꝰ fa- me moriturus est? Falsa miã in buc cellam . facit verũ homicidium in ho minem Sed qui sunt isti electi eorũ? Non declines cor meum in v̾ba ma ligna : ⁊ non ꝯbinabo cum electꝫ eo- rum Emendabit me iustꝰ in mise ricordia et arguet me Videte pccõꝝ cõfessionem : emendari se vult mise- ricorditer ꝙ laudari fallaciter Emen dabit me iustꝰ in misericordia si ius- tus est si misericors est : qñ me videt peccantem Hoc vtiqꝫ q̃dam mẽbra cristi dicunt : de quibusdam mẽbris cristi dicunt . in vno corp̱e dicũt Dig natur loqui dominꝰ ex persona emẽ datoris : nec respuit personã emen- dati vel emendantis Omnia em̃ mẽ- bra in illo : et ip̃e dicit emendabit me iustꝰ Quis iustus te emendaturus est? Caput omnia membra emendat Emendabit me iustns in misericor- dia ⁊ arguet me : arguet me sed in mi sericordia . arguet sed non odit et eo magis arguet qꝛ non odit Et iste q̃- re inde grãs agit? Quia corripe sapi entem ⁊ amabit te Emẽdabit me ius tus qꝛ p̱sequitur? Absit Hic est po- tius emendandus . si odio emendat Quare ergo emendat in misericordi a ⁊ arguet me? In qua misericordia? Oleum ãt pccõris non impingua bit caput meũ Quid est oleũ pecca- toris nõ impinguabit caput meum? Nõ crescet caput meũ de adulatioẽ Falsa laus adulatione : falsa laus ad ulatoris . hoc est oleũ pccõris Prop terea ⁊ homines cum falsa laude ali- quem irriserint : hoc eciã de illo dicũt vnxit illi caput Amate ergo argui a iusto in miscdia : nolite ergo amare . laudari a peccatore cũ irrisione Ha betote oleũ vobiscum : ⁊ non quera- tis oleum peccatoris Sapiẽtes em̃ ille v̾gines secũ portabãt oleum Sa pientes v̾gines secum oleum porta bãt : id est conscientia illarum illis tes timonium perhibebat Oleum glori a est . fulget nitet in superficie : sꝫ bo- na debet esse gloria . et vera gloria vt ibi sit intus in vasis suis Audi qd est in vasis Probet aũt se homo : et tũc in semetip̃o habebit gl'am . ⁊ nõ in al tero Quid est in vasis suis? Audi ip- sum apostolũ Nam gl'a vestra h̾ est testimoniũ ꝯscientie nostre Postre mo quia in corpore cristi es . ⁊ adhuc portas mortalitatẽ quãdam : tu tibi esto iustus ⁊ in te esto iustꝰ Pecca- tor es . vindica in te redi ad conscien- tiam tuam ⁊ exige de te penas cruci a teip̃m Ita enim offers sacrificium deo : qꝛ si voluisses sacrificium dedis sem vtiqꝫ ait peccator holocaustis ñ delectaberis Quid ergo? Nullũ acci pit sacrificium? Sacrificiũ deo spiri tus cõtribulatus : cor cõtritum ⁊ hu miliatum deus nõ spreuit Humilia cor tuum . contere cor tuũ ẽcia cor tu um : ⁊ tu teip̃m emendabis in miseri

cordis Non em̄ odisti te cuz seuis in te: eris in pte. emendat te iust⁹ q̄uis sis adhuc in emendanda peccata Ex qua pte enim tibi displices iustus es ex qua pte tibi displicet in te qd̄ iniustum est iust⁹ es Vis videre qm̄ iust⁹ es: Hoc in te tibi displicet. qd̄ et deo Jam cōiunxisti te voluntati dei et in teipo non quod ille fecit sed qd̄ ille odit odisti Ex eo quod odisti in te qd̄ fecisti. quod odit et ille qui hoc nō fecit. cepisti in te eē seuer⁹: erit ille misericors pcet quia tu non pepcisti Ergo ex quo cōiunctus es oculis ei⁹ et cōdelectaris legi ei⁹ ꝛ hoc in te arguis qd̄ lex ei⁹ arguit ꝛ hoc in te tibi displicet qd̄ et oculis dei displicet: vide q̄ꝫ iustus es Ex quo aūt lapsus fecisti ea q̄ displicent deo. ꝛ fragilitate q̄dam infirmitatis huāne. plaberis ī illa ꝛ adhuc portas infirmitatē carnis ꝛ gemis cuiusdam reluctationis conscientia: ex hac pte iniquus ꝛ peccator es Quomodo inquies ex quadam pte iustus. ex quadam pte peccator: Quid est qd̄ dicis: Laboram⁹ videmur loqui contraria nisi nobis subueniat apostolica auctoritas Audi illud ab apostolo ne me malus intellector accuses: cōdelector enim inquit legi dei secūdum interiorem hominem Ecce iust⁹ An non est iustus qui condelectatur legi dei: Vn̄ ergo peccator: Video aliam legem in mēbris meis. repugnātem legi mentis mee: ꝛ captiuum me ducentem in lege peccati Adhuc bellum adūsus me gero: nondū sum tot⁹ instauratus. Ad ymaginem fabricatoris mei cepi resculpi: ꝛ ex ea pte qua reformor displicet michi qd̄ deforme est Ergo q̄ꝫ diu ita sum quid spero: Infelix ergo homo. quis me liberabit de corpore

mortis huius: Gracia dei per ihesum cristum dn̄m nostrū Gracia dei que cepit iam resculpere. gracia dei que infudit suauitatem vt iā per interiorem hominem condelecteris legi dei inde cetera sanabūtur vn̄ ꝛ ista sanata sunt Geme adhuc vulnerat⁹ castiga te displice tibi Non sic pugno inquit quasi aerem cedens: sed castigo corpus meū et in seruitutem redigo ne forte aliis predicans ipse reprobꝫ inueniar Nūquid qui castigat corp⁹ odit corpus: Si quis castigat seruū odit seruum: Si quis verberat filiū odit filium: Et vt aliquid cōiunctius eloquamur caro tua tāq̄m coniunx tua est Hoc ipe apostolus dicit: nemo vnq̄m carnem suam odio habuit sed nutrit ꝛ fouet eam sicut ꝛ cristus ecclesiam Certe caro tanq̄m cōiunx est ꝛ nemo carnem suam odio habet sed nutrit ꝛ fouet eam sicut xp̄us ecclesiam Certe caro tanq̄m cōiunx ē: ꝛ nemo carnem odio habet tamē qd̄ alio loco: Caro concupiscit adūsus spiritum: ꝛ sp̄us adūsus carnem Cōcupiscit adūsus te tanq̄m cōiunx tua ama et castiga donec fiat ī vna reformatione vna cōcordia Quādo istud erit qm̄ modo clamas infelix ego hō q̇s me liberabit de corpe mortꝫ hui⁹. nūquid sepabitur a te h̄ corp⁹ ꝛ tunc secur⁹ eris: Et qd̄ ē in nobismetipis ingemiscim⁹. adoptionē expectātes redēptionē corpis nostri: Repat² g̊ a mortalitate ad imortalitatē ꝛ iā nō resistit: q² nō ē mortalitas q̄ resistat Proptēa castiga corpus tuū: mō doma qd̄ postea recipias. mō deficiat ꝛ tūc sufficiat: nā in hac vita repari n̄ potest q̄mdiu mortale geritur Non te deponat non te abrumpat porta. erudi castiga reparabitur in fine: et quia nemo vnq̄m carnē suā odio ha-

buit. resurget et caro Sz quomodo eciam tūc luctaturus sum: Oportet inqt corruptibile hoc induere incorruptionem: et mortale h induere inmortalitatem Ergo cū dicit emēdabit me et arguet me siue sit frater siue sit primus. siue sit vicinus siue tu ipse: in miā debes argui et emendari Oleum aūt peccōris nō impinguet caput meum Sz quid facio dic michi: Patior adulatores nō cessant pstrepere laudant in me q̄ nolo. q̄ ego pui pendo laudant in me. qd ego carum habeo rephendūt in me: adulatores fallaces deceptores Magnus vir ille verbi gracia gagius eneus. magnus doctus sapiēs Sed q̄re xpianus: Nā magna doctrina et magna irā et magna sapientia Si magna sapientia approba qd cristianus ē Si magna doctrina: docte legt Postremo qd tu vituperas: hoc ei placet quem laudas Sed quid: Laudatio illa nō inducat oleum peccatoris est Sed nō cessat dicere nō iñ impinguet caput tuum id est noli gaudere ad talia: id est noli ānuere noli psentire. nil iñ gratuleris Et si ille attulit oleum adulationis. sed caput tuū integrū mansit nō inflatum est. nō tumuit Si em̄ inflatum fuerit et tumuerit: facit pondus et pcipitabit te Oleum āt peccōris nō impinguet caput meū Q m̄ adhuc et oratio mea in bn̄placitis eor Expecta modo: me vituperant ait xps In pmis temporibz cristianor vndique rephendebātur cristiani Adhuc expecta et oratio mea in bn̄placit eor erit Veniet tempus qn̄ superent hominum maliciā. tundentiū sibi pectus et dicentium: dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris Iā quot remanserunt qui sibi erubescunt pectus tundere: Ergo reprehendant. toleremus reprehendant oderint. accusent. detrahant adhuc et oratio mea in bene placitis eor Veniet tempus qn̄ oratio mea placebit illis Erigent em̄ se q̄si iusti viribz suis. vincuntur in lucta qr superbe se erexerunt elidentur trahētur a peccatis. videbūt se iniquos implebūtur que dicta sunt per pphetas incipit timeri iudicium cōuertet se anime acies ad cōscientiā peccatorum et placebit illa orō. dimitte nob debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribz nostris O verbosa defensio iniquitatis Certe iā h populi dicunt: et pplorum pectora tundentiū tonitruus nō quiescit Recte nubes tonant in quibz iam habitat deus Vbi est illa verbositas vbi est illa iactantia. iustus sum nichil mali feci: Certe cū in scripturis sanctis fueris contēplatus normā iusticie: quātūcūq pfeceris inuenies te peccatorem. Profecisti iā vnū deum colis. optime nō fornicaris ab eo ad ydola ad mathematicos ad sortilegos ad aruspices ad augures ad melificos: ista em̄ fornicatio est a domino deo. iā es in aliquo numero mēbrorum cristi. iā incipe videre eciam illa peccata societatis humane. nō occidis quēq̄m. non adulteras cuiusq vxorem non vxori tue eundo ad alteram iniuriam fac nō vlla pessima corruptela te contaminas. abstinuisti manū a furto linguam a periurio cor a concupiscendo rem proximi tui: iam iustus es Attende cetera noli iam superbire Nichil ne peccas in lingua: Non plaberis in verbum durum: Sz quid magnum dicis: Quid magnu: Qui dixerit fratri suo fatue: reus erit

gehenne ignis Cōtremiscis iā tota il
la superbia Ecce iam non valde facit
deus .vnde deus videatur impietate
aliq̄ blasphemari Nō irruit in aliquē
ledendum : nō facit alteri qd̄ pati nō
vult Quid de lingua? Quis illam do
mat? Sed ecce frenasti ꝛ ipam. q̄mq̄
quis tātus vt hoc ōnino ꝑficiat? Sꝫ
ecce iam ꝛ ipam frenasti . quid facis
de cogitationibꝫ tuis? Quid facis de
tumultu ꝛ caterua rebellantium de-
sideriorꝫ? Non eis das mēbra? Jta
credo ꝛ video :sed tn̄ cogitationes a
liqn̄ inclinātur . ꝛ afferūt se plerūq̄ i
oratione genibꝫ fixis Corpꝰ ꝓster-
nis collū curuas cōfiteris pccā deuꝫ
adoras Video corpꝰ vbi iaceat : q̄ro
vbi volitet animꝰ Video mēbra iacē
tia videamus si stat ꝯscientia videa-
mus si fixa est in eum quē adorat Si
aūt cogitationibꝫ plerūq̄ tanq̄ estu
maris arripitur ꝛ tempestate tolli-
tur in aliud atq̄ aliud mō si mecū lo-
quereris ꝛ sbito auerteres te ad ser-
uum tuū ꝛ dimitteres me .nō dico a
quo aliq̄d petebas . sed cū quo ex eq̊
loq̄baris .non michi iniuriā factā de
putarem? Ecce quid facit cotidie dō
Qualem mō dixi frēs? Jā eū qui so-
lum deū colit .qui xp̄m cōfitetur qui
patrē ꝛ filiū ꝛ spiritū sanctū vnū de-
um nouit .qui nō post eū fornicatur
qui nō adorat demones . qui auxilia
sibi a dyabolo nō req̄rit qui tenet ec
clesiam catholicā de cuiꝰ fraude ne-
mo cōqueritur .de cuiꝰ pressura non
gemit vicinus infirmꝰ . qui vxorē ali
enam non temptat . qui ꝯtentꝰ ē sua
aut qui nec ipa sua . sed quō licet ꝛ q̊-
modo ꝑmittit apostolica disciplina.
vbi cōsensus est āborꝫ aut vbi nōdū
ducta est :qui iā talis est deprehendi
tur tn̄ in istis q̄ iā dixi Venit ergo tē-

pus qd̄ dictū est . adhuc ꝛ oratio me
a in bn̄placitis eorꝫ : siue quā docuit.
siue quā interpellet ꝓ nobis Jn istꝫ
ergo cotidianis peccatꝫ omnibꝫ que
spes est .n̄ humili corde dicamꝰ in o-
ratione dominica q̄ iā in bn̄placitis
nostris ē nō defendētiū pccā nostra
sed cōfitentium . dimitte nob̄ debita
nrā sicut ꝛ nos dimittimꝰ debitoribꝫ
nostris. ꝛ aduocatum habeamꝰ apō
patrem ih̄m cristum iustū . vt ipe sit
ꝓpiciatio ꝓ peccatis nr̄is? Nō lo-
quātur supbi vincūtur numero vin-
cūtur popul' :tota t̄ra a sol' ortu vsq̄
ad occasum laudate nomē dn̄i Quid
faciunt pauci alter disputantes? Ju
dices sunt impiorū Sed quid ad te?
Vide qd̄ sequitur Absorti sunt iux
ta petram iudices eorꝫ Quid ē absor
ti sunt iuxta petrā? Petra āt eāt xp̄s
Absorti sunt iuxta petram Juxta id
est compati iudices magni potētes
docti ipi dicūtur iudices eorū tanq̄m
iudicātes de moribꝫ ꝛ sententiā ꝓfe
rentes . Dixit hoc aristotiles adiun-
ge illū petre ꝛ absortꝰ est Quid est a
ristotiles? Audiat dixit xp̄s :ꝛ apud i
feros cōtremiscit Dixit h̊ pitagoras
dixit h̊ plato adiunge illos petre cō-
para autoritatem illorꝫ auctoritati e
uangelice:cōpara inflatos crucifixo
Dicamꝰ eis .vos lrās vrās cōscripsis
tis in cordibꝫ supborum :ille crucem
suā fixit in cordibꝫ reguꝫ Postremo
mortuꝰ ē ꝛ resurrexit Mortui estis
ꝛ nolo q̄rere quēadmodū resurgatꝫ
Ergo absorti st̄ iuxta petrā istā iudi
ces eorꝫ :tā diu vidētur aliq̄d dicē do
nec ꝯparentur petre Propterea si in
uētus fuerit aliq̄s h̊ dixisse qd̄ dixit ꝛ
xp̄s :ḡtulamur illi nō seq̄mur illū Sꝫ
por fuit ille q̄ xp̄s . si qui vera loq̄tur
prior est q̄ ipa vitas? O hō attende

cristum: non quando ad te venerit. sed quando te fecerit Potest et egrotus dicere sed prius ego cecidi in lectum quam medicus ad me venisset Utique ideo ille posterior venit quia tu prior cecidisti Videte itaque textum psalmi: adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum Sed erunt multi qui contradicant absorti sunt iuxta petram iudices eorum Quid ergo erit? Audient verba mea. quoniam prevaluerunt Prevaluerunt verba mea verbis eorum Dicta sunt ab eis quedam diserte: sed a me vera Aliud est laudari loquacem: aliud laudari veracem Audient verba mea quoniam prevaluerunt Unde prevaluerunt? Quis eorum comprehensus est in sacrificio. cum hijs legibus ista prohiberentur et non negauit? Quis eorum comprehensus est adorare ydolum. et non clamauit non feci. et timuit ne conuinceretur Tales ministros dyabolus habebat Unde autem prevaluerunt verba domini? Ecce ego mitto vos sicut agnos in medio luporum Nolite timere eos qui occidunt corpus animam autem non possunt occidere: sed potius eum timete qui corpus et animam potest mittere in gehennam ignis Dedit timorem Subiecit spem: inflammauit caritatem Nolite inquit timere mortem Mortem timetis? Prior morior Ne vel capillus vester pereat formidatis? Prius integer in carne resurgo Merito audistis verba eius quoniam prevaluerunt Ducebantur occidebantur: cadebant et stabant Et quod est factum de tot mortibus martirum nisi vt ipsa verba prualerent et tanquam irrigata terra sanguine testium cristi pullularet vbique seges ecclesie? Audient inquit verba mea quoniam prevaluerunt Unde prualuerunt iam diximus: cum predicantur a non timentibus Quid non timentibus? Nec exilia nec dampna nec mortem nec crucem Non enim nec mortem solam. sed nec crucem: quando a morte nichil videbatur execrabilius Ipsam dominus suscepit ne discipuli eius mortem quidem non timerent: sed nec genus mortis horrescerent Ergo a non timentibus cum dicuntur haec prualuerunt Quid ergo mortes ille omnium martirum quid fecerunt: Audi Sicut crassitudo terre disrupta est super terram: dissipata sunt iuxta infernum ossa nostra Iuxta infernum dissipata sunt ossa martirum id est corpora testium cristi Occisi sunt enim martires: et qui prevaluerunt qui occiderunt Prevaluerunt illi persequendo vt prualerent verba cristi predicando Et quid factum est de mortibus sanctorum? Sicut crassitudo terre disrupta est super terram Quid est crassitudo terre disrupta est super terram? Nouimus crassitudinem terre contemptibilia queque esse Que sunt quasi contemptibilia hominis fecundant terram Nam dictum est in quodam psalmo iacuisse mortes sanctorum et non fuit qui sepeliret Sed ille omnes mortes facte sunt crassitudo terre Quomodo accipit terra quandam pinguedinem de rebus contemptibilibus et abiectis sic ex eo quod contempsit hic mundus accepit crassitudinem terre vt inde seges ecclesie feracius pullularet Iam nostis fratres quia contemptibilia terre huius de quibus pinguescat terra: nec appellare volo nec dicere decet Talis est quedam sagina terre et quedam pinguedo: et contemptibile est hominibus et quasi sordidum est et abicitur Sed quod fecit hic vt iam et ipsius verbis vtar? De terra erexit inopem et de stercore exaltauit pauperem vt collocaret eum cum principibus cum principibus populi sui Prostratus est enim in terra tanquam pinguedo terre disruptus est super terram: sicut iacuit ille lazarus

vlcerosus sed tamen ab angelis sub
latus ē in sinum abrahe Preciosa in
conspectu domini mors scōrum ei⁹
Sicut ꝯtemptibilis est in seculo ita
p̄ciosa est agricole Nouit em̄ ibi vti
litatem ⁊ vberem succū. et nouit qd
affectet ⁊ quid eligat vn̄ seges fertil
surgat: sed cōtēpnit eā iste mundus
Nescitis qꝛ cōtemptibilia mūdi ele-
git deus ⁊ ea q̄ non sunt tāq̄ꝫ q̄ sint vt
ea q̄ sunt euacuarentur? De stercore
erect⁹ petrus ⁊ paulus ⁊ cū occide-
rentur cōtēpnebantur: mō iā sagina
ta inde terra exurgente segete eccl'e.
ecce qd est nobile ⁊ p̄cipuū in mūdo
ip̄ator veit romā q̊ festinat ad tēpluꝫ
imp̄atoris an ad memoriam piscato
ris? Sicut crassitudo terre disrupta
est sup̄ terram: dissipata sunt iuxta ī
fernum ossa nrā Q m̄ ad te dn̄e o-
culi mei: in te speraui ne auferas ani
mam meā Cruciati sunt em̄ in p̄secu
tionibus: ⁊ multi defecerūt Et qꝛ de
captiuitate persecutionis dixit sicut
crassitudo terre disrupta est sup̄ ter-
ram dissipata sunt ossa nostra iuxta
infernū. occurrit ml'tos defecisse. et
multos p̄iclitatos eē: ⁊ tāq̄m in me-
diis tribulationibꝫ p̄secutionū emis
sa ē vox p̄cantis qm̄ ad te dn̄e oculi
mei Nō curo qd minentur qui circū
stant. ad te dn̄e oculi mei Plus figo
oculū in ꝓmissis tuis q̄ꝫ in minis eo
rum Noui qd ꝓ me passus sis: quid
michi ꝓmiseris Ad te dn̄e oculi mei
in te speraui ne auferas aīām meam
C vstodi me a muscipula quā sta-
tuerunt m̄ Que erāt muscipule? Si
cōsentis pc̄o In muscipula pōita est
esca vite hui⁹ Si amat auis hāc escā
cadit in muscipulā Si aūt auis talis
est vt dicat ⁊ diem hōis nō cōcupiui
tu scis: oculi ei⁹ non recedūt a deo ⁊
ip̄e euellet de laqueo pedes ei⁹ Cus-
todi me a muscipula quā statuerūt m̄
E t ab scandalis qui op̄antur iniq̄
tatem Duas res dixit ambas p̄ se dis
tinguendas. muscipulam statuisse p̄
secutores dixit. scandalū vō ab eis q̄
cōsenserunt ⁊ apostatauerunt et ex
vtroq̄ꝫ vult se custodiri Hinc seuiūt
minātes hinc labūtur cōsentientes.
timeo ne talis sit iste quē timeā ne ta
lis sit iste quē imitar Hec tibi facio
si nō cōsenseris. custodi me a musci
pula quā statuerunt michi Ecce fra-
ter tuus iam cōsensit: ⁊ ab scandalis
eoꝝ qui op̄antur iniquitatem C a
dent in retia ei⁹ pc̄cōres Quid ergo
frēs? Cadent in rechia eius peccato
res: sed nō omnes peccatores Qui-
dam pc̄cōres qui vsq̄ꝫ adeo sunt pec
catores vt sic ament vitam istam vt
p̄ponant illam vite eterne. cadent in
muscipulam ei⁹ Sed quid dic3? Pu-
tas isti tales cadunt in rechia eius?
Sed quid de discipulis tuis o criste?
Ecce cum ferueret p̄secutio. quando
dimiserunt te omnes solum et ierūt
vnusquisq̄ꝫ ī sua. predixisti hoc quia
preuidisti Non enim quia tu prenū
ciasti tu fecisti: aut tu ī quoq̄m te ne
gasti Sed ecce illi qui tibi coherebāt
in tua temptatione. et persecutione
qua te inimici requirebant crucifigē
dum defecerunt: et vnus ille audax
qui tibi promiserat quia tecum esset
vsq̄ꝫ ad mortem. audiuit quidē a me
dico quid in se ageret egrotus Febri
ens enim se sanū dixerat: cordis ve-
nam ille tangebat Ventum ē ad tēp-
tationem. ventum est ad probatio-
nem ventum est ad accusationē. eciā
ip̄e interrogatus nō ab aliqua mag-
na potestate. ab infimo mācipio ⁊ h̄
feiā: ab ācilla ītrogat⁹ succubuit Ne
gauit ter sel' negato cū memoraret²
neḡuit itm̄ bis negato cū memorare

tur negauit tercio Hoc p̄dixerat do
minus: nō p̄ceperat n̄ coegerat Aut
si ꝓpterea putatur petrus rcē fecisse
qꝛ hoc p̄dixerat dn̄s: recte fecit ⁊ iu-
das qui tradidit eum qꝛ et hoc p̄dixe
rat dn̄s Absit frēs mei: hec vox illo-
rum electorū est qui eciā peccā sua de
fendunt pociꝰ q̄ȝ fatentur Petrū ip
sum pociꝰ attendamꝰ Si nichil pec
cauit quare fluit? Nō interrogemꝰ
de petro nisi lacrimas petri: fidelio-
res testes de illo non inuenimꝰ Fle-
uit amare inquit Nōdum ydoneus
erat passioni seq̄ris me postea illi dic
tum erat Adhuc futurꝰ erat firmus
cōfirmatus dn̄i resurrectione Ergo
nōdum erat tempus vt disp̄gerentᷣ
illa ossa iuxta infernū Nā videte q̄m
multi defecerūt: vsq̄ȝ ad ip̄os p̄mos
herentes ori eiꝰ eciā ipsi defecerunt
Quare hoc? Singularis ego sum
donec transeā Hoc em̄ seq̄tur in psal
mo Supra dixerat custodi me domi
ne a muscipula quā statuerūt m̄ ⁊ ab
scandalis que op̄antur iniquitatem
A muscipula ⁊ a scandalis ⁊ a terren
tibus ⁊ a lapsis Sed qꝛ in eiꝰ passio-
ne eciam illi primi qui futuri erāt du
ces eccl'e ⁊ colūpne terre defecerant
nōdum factū erat qd̄ ait in alio psal-
mo. ego confirmaui colūpnas eius
Quid ait? Singularis ego sum do-
nec transeam Hec vox ex p̄sona ca-
pitis: singularis ego sum donec trā
seam Quid est singularis? In passio
ne tu solus pateris tu solus occide-
ris ab inimicis Singularis ego sum
donec transeam Quid ē donec tran-
seam? euangelista dicit: cū aūt venis
set hora vt ih̄s transiret de hoc mū-
do ad prēm Quid ē ergo donec tran
seam nisi de hoc mūdo ad prēꝫ? Tūc
em̄ ꝯfirmabo colūpnas eius id ē co
lūpnas terre qn̄ in mea resurrectiōe

didicerint plene mortē nō esse timen
dam Donec ergo trāseam singularis
sum: cū trāsiero multiplicabor Mul
ti me imitabuntur: multi patientᷣ in
nomine meo Vnus sum donec tran
seam multi in me vnus erunt dū trā
siero Singularis ego sum donec trn̄
seā Audite eciā misteriū vbi eiꝰ Se-
cūdum grecam locutionē pascha vi
detur passionē significare Passi em̄
pati dicitur Secūdum hebreā āt lin-
guam sicut interp̄tati sunt q̇ nouerīt
pascha transitꝰ interpretatur Nā et
si interrogetis bn̄ grecos negāt gre
cum eē pascha Sonat ibi quidē pas-
ci id est pati: sed non solet sic deflecti
Passio em̄ pathos grece dicitur non
pascha Ergo pascha sicut dicūt q̇ no
uerunt ⁊ qui nob̄ qd̄ legeremꝰ inter-
pretati sunt transitꝰ interp̄tatur Iō
ventura passione dn̄i. tn̄ ipso verbo
loqueretur euangelista cū venisset in
quit hora vt trāsiret ih̄us de h̄ mun-
do ad prēm Pascha hic ergo sonuit
in hoc v̄su singularis ego sum donec
transeam Post pascha iam non ero
singularis: post transitū non ero sin
gularis Multi imitabūtur multi cō
sequūtur et si postea sequenter quid
erit singularis ego sum donec tran-
seam? Quid ē qd̄ dominus ait in hoc
psalmo singularis ego sum donec trn̄
seam? Quid est quod exposuimus?
Si intelleximus attende ip̄iꝰ v̄ba in
euangelio: amē amen dico vob̄ inq̄t
nisi granū frumenti cadens in terrā
mortuū fuerit ip̄m solū manet si aūt
mortuum fuerit multū fructum af-
fert hoc ibi ait. vbi eciā dixit cū exal-
tatus fuero a terra ōnia traham ad
me Nisi granū frumēti inq̄t cadens
in t̄rā mortuū fuerit ip̄m solū manꝫ
si āt mortuū fuerit multū fructū af-
fert Ergo illi g̃no mlt'a seges ꝯbebaᷣ

ſed expecta mortificetur ad huc: qꝛ g̃-
num niſi in terrā ceciderit ⁊ mortifi-
catum fuerit ſolū remanet Ergo ſo-
lus erat anteq̄ eēt mortificatꝰ ⁊ prop
terea ⁊ petrus nōdum habebat tales
vires: acceptu rꝰ erat vires ſequēdi.
nō habebat p̄cedendi Propter xp̄m
em̄ id eſt ꝓpter cōfeſſionē nōis criſ-
ti quo criſtiani ſumus nemo mortu
us eſt an̄ xp̄m ne forte occurrat no-
bis. multi em̄ mortui ſunt et marti-
res ſunt .multi ⁊ prophete talia paſ-
ſi ſunt: non tn̄ ideo moriebantur qꝛ
p̄nunciabant xp̄m. ſed qꝛ peccata ho
minū dicebant in eos ⁊ eorū iniqui-
tatibus liberiꝰ reſiſtebāt. ⁊ habētur
inter martires Iuſte etem̄ ſi nō pro
nominis xp̄i cōfeſſione: tn̄ pro veri-
tate occiſi ſunt Vſq₃ adeo aūt ꝓ ipo
nomine id eſt ꝓ cōfeſſione nominis
criſti nemo mortuꝰ eſt. an̄q̄m g̃nu₃
illud caderet in terrā. cuiꝰ ex perſo-
na dictū ē ſingularis ego ſum donec
trāſeam: vt et ipe iohānes qui recēs
interfectꝰ erat ab iniquo rege dona-
tus puelle ſaltatrici .nō ꝓpter hoc in
terfectus eēt qꝛ cōfeſſus eſt criſtum
Potuit itaq₃ ⁊ iñ occidi ⁊ hoc a mul
tis. ſi ꝓpter aliud occiſus eſt ab vno
quāto potiꝰ ꝓpter xp̄m potuit occi
di ab ipis qui occiderunt xp̄m. Per
hibebat em̄ criſto teſtimoniū iohan
nes Illi qui audiebant xp̄m ip̄m oc-
cidere volebant. ⁊ eū qui teſtimoniū
perhibebat nō occidebant. Quia em̄
ſi fieret impetꝰ ꝓpter criſtū in iohan
nem non negaret: erant q̇ppe in illo
vires magne quib₃ appellatꝰ ē ami-
cus ſponſi Magna in illo grā mag-
na excellentia: in natos mulierū ne-
mo exurrexit maior iohāne baptiſta
Ergo in illū impetꝰ factus eſt .q̇ non
habebat tales vires Fit impetus in
petrum: nō fit in iohānem Etem̄ vi-
res ipas petrus poſt accepit: tūc in-
firmꝰ fuit pro xp̄i nomine. ille iterro
gatur qui vires nō habebat Ille qui
habebat vires nō patitur ꝑſecutio-
nem ꝓpter criſtū: ne ꝓ nomine criſ-
ti anteced eret xp̄m Nō occiditur a iu-
deis qui ꝑhibebat liberū teſtimoniū
criſto quē occiderunt iudei: et occidi
tur ab herode qꝛ dicebat ei. non tibi
licet habere vxorē fratris tui Neq₃
em̄ frater eiꝰ ſine poſteritate deceſ-
ſerat Pro lege quidem v̄itatis ꝓ eq̄
litate ꝓ iuſticia iō ſcūs et iō martir:
ſed non tn̄ ꝓ illo noiē quo xp̄iani ſu-
mus Quare h̄ niſi vt impleretur ſin
gularis ego ſum donec trāſeam.
Explicit p̄s c. xl. Incipit pſalmꝰ cen
teſimꝰ q̄dragesimꝰ primꝰ

Solēpnitati martirū ſicᵗ de
uotio celebritat₃ veſtre ita
noſtre ſeruitutis ſermo de
betur Sed meminiſſe oportet carita
tē vrām: heſterna die q̄ multa dicta
ſint Non em̄ quia ꝓpter auiditatem
interioris oris veſtri ꝑ totū ſermo-
nem tn̄ recens affuiſtis ꝓpterea ob
liuiſci debemꝰ infirmitatis cōis. pri
mo qꝛ et honorare oportet v̄ba p̄cla
ra ſicut ſcriptū ē: p̄clara aūt verba ſa
pientie ſt̄ Dn̄i dei ſunt: ꝑ vos tn̄ per
vaſcula vob̄ miniſtrātur et ſi fictilia
ſt̄ vaſa. ſed panis celeſt₃ ē Apl̄s dicit
habemꝰ theſaurū iſtū in vaſis fictili
bus vt eminētia v̄tut₃ ſit ei Qui aūt
theſaurꝰ: idem panis Nā ſi nō idem
eēt theſaurus ⁊ panis nō de ipo the
ſauro alibi ſcriptū eēt .theſaurꝰ deſi-
derabilis req̄eſcit in ore ſapient₃ .vir
āt ſtultꝰ glutit illū Dn̄ āmonemꝰ ca-
ritatē vrām: vt ea q̄ audiendo tn̄ vē
tre meōria ꝯditis. rurſus reuoluēdo
⁊ cogitādo q̊dāmō ruminet₃ Hoc āt
ē theſaurꝰ deſiderabilis req̄eſcit in o
re ſapientis .vir autem ſtultus glutit

illum Breuiter dixit: sapiens rumi-
nat stultus nō ruminat Hoc aūt ap
te et latine quid ē? Sapiens cogitat
ea que audierit: stultus autem audi-
ta obliuioni tradit Neqꝫ enim prop
ter aliud in lege munda ea dicta sunt
aīālia que ruminant imunda que nō
ruminant Nā creatura dei .ōnis mū
da est artifici deo: tam mūdus ē ag-
nus ꝙ porcꝰ Creauit eīn omnia bo
na valde: ꝛ omnis creatura dei bona
est dicit apl's ꝛ oiā mūda mūdis Cū
ergo in natura vtrūqꝫ sit mūdū signi
ficatione tn̄ agnus significat aliquid
mūdum. porcus significat aliqd im-
mūdum Agnꝰ significat innocentiā
sapientie ruminātis: porcus signifi
cat imūdiciam stulticie obliuiscentis
Breuis psalmꝰ ꝑ solempnitate dic-
tus est: videamꝰ an possit eciā breui
ter tractari ¶ Psalmus

Voce mea ad dominū clamaui
Sufficeret voce ad dn̄m cla-
maui: forte non frustrum additum
est mea Multi eīn clamant ad domi
num nō voce sua sed voce corꝑis sui
Homo ergo iterior in quo cepit ha
bitare xpūs ꝑ fidē .voce sua nō stre-
pitu labiorū sed in affectu cordis cla
met ad dn̄m Nō vbi homo audit ibi
deus audit Nisi voce pulmonū et la
terum ꝛ lingue clames: hō te nō au-
dit Cogitatio tua clamor ē ad domi
num. Voce mea ad dominū clamaui

Voce mea ad dn̄m deprecatꝰ sum
Nō dixit clamaui: exposuit cuꝫ dixit
deprecatus sum Clamant eīn ad do
minū ꝛ qui blasphemant In supiori
vsu clamorem posuit: in sequēti cla-
morem exposuit Quasi exigeretur q̊
clamore clamasti ad dn̄m. ad dn̄m in
quit deprecatus sum Clamor meus
depcatio mea: nō ꝯuicium non mur
mur nō blasphemia Effundo an-
te eum precem meā Quid est an̄ eū?
In ꝯspectu eius Quid est in ꝯspectu
eiꝰ? Vbi videt Vbi āt non videt? Ita
eīn dicimus vbi videt: quasi alicubi
nō videat Sed in isto cetu rerū cor-
poralium vident ꝛ homines. vident
ꝛ animalia ille aūt videt ꝛ vbi homo
nō videt Nam cogitationē tuā nul-
lus hōim videt: deꝰ aūt videt Ibi er
go effunde ꝑcem tuā: vbi solus vidꝫ
ille qui remunerat Nā in abscōdito
te dn̄s ihūs cristus iussit orare: sed si
agnoscas cubiculū tuū. ꝛ mūdas ibi
rogas deum Cū aūt oratis inqt no
lite eē sicut ypocrite: qui stant in pla
teis et vicis orantes. vt videantꝰ ab
hōibus Tu aūt cum oras intra i cu-
biculum tuū. ꝛ claude ostiū ꝛ depre-
care deū tuum in occulto: ꝛ qui vidꝫ
in occulto reddet tibi Si hoīēs red-
dituri sunt effunde an̄ hoīēs ꝑcē tuā
si deus redditurus est effunde an̄ eū
ꝑcem tuam et claude ostiū ne temp-
tator ingrediatur Tēptator non ces
sat pulsare vt irrūpat: si clausum in-
uenerit transit Jō apl's qꝛ in nostra
potestate est ostiū claudere ostium
cordis nō ꝑietum. ibi eīn ꝛ cubiculū
qꝛ ergo in ptāte nrā ē hoc ostiū clau-
dere neqꝫ detis inquit locū dyabolo
Etenī si intrauit et possedit: attende
quia tu negligenter clausisti aut clau
dere neglexisti Quid ē autē claudere
ostium? Hoc ostiū tanq̄m duas ha-
bet valuas: cupiditatis et timoris ā
cupis aliquid terrenū ꝛ hac intrat: ā
times aliquid terrenum ꝛ hac intrat
Timoris ergo ꝛ cupiditatis ianuam
claude cōtra dyabolum aperi ad xpꝫ
Quō ipsas valuas apis ad cristum?
Cupiendo regnum celorum timen-
do ignem iehēnarum Per cupidita-
tem seculi dyabolus intrat per desi-
derium vite eterne xp̄s intrat Per ti

224

morem penarum tpalium dyabol⁹ intrat. p timorē ignis eterni xpist⁹ intrat Ecce martires clauserūt ianuam cōtra dyabolum. xpisto apuerūt Promisit eis multa mūdus iste. riserūt clauserūt valuā cupiditatis aduersus dyabolum. minatus est mūd⁹ iste bestias ignes cruces. ñ timuerūt. clauserūt timoris valuā contra dyabolū: Videam⁹ si aperuerūt illā xpisto: Qui cofessus me inqt fuerit corā hōib⁹. cōfitebor illum ⁊ ego coram prē meo qui est in celis: Amauerūt ergo regnū celoꝝ. vbi eos cōfitebitur xps Quomodo eos confessurus est xpistus. Venite benedicti patris mei. pcipite regnum qd vobis paratū est ab origine mūdi: Cōfitebitur illos ad dexteram positos: Videamus si ⁊ timoris valuaȝ xpisto aperuerunt. quam dyabolo clauserant: Vno eodem ꝙ loco dominus monet hoc. vt ⁊ dyabolo claudatur ⁊ sibi aperiatur: Nolite inquit timere eos qui corpus occidunt animam autem non possunt occidē. Monuit vt timoris valua in faciem dyabolo elideretur. Ergo nichil est timēdum. Nō ergo apit' aditus timoris xpisto. qui clausus est dyabolo. Statim subiecit tāꝙ dicens. exclusisti illum aperi michi. Sed eum timete inquit qui habet potestatem ⁊ animam ⁊ corpus occidere in gehennam ignis. Iam ergo si credidisti ⁊ aperuisti xpisto. claude contra dyabolum Intus est xpistus. ibi habitat. effunde ante eum precem tuam. noli querere vt delonge te exaudiat. Nō em̄ longe est sapiētia dei. q̄ ptendit a fine vsꝙ ad finem fortiter. ⁊ disponit oīa suauiter. Ergo intus est aput te. añ eū effunde precē tuam Ibi sunt aures eius. qa nec ab oriēte neꝙ ab occidēde neꝙ a desertis mōtibus. quoniā deus iudex est Si iudex est. qualem causam geras in corde tuo vide. Effundā añ eum precem meā: Tribulationē meā in cōspcū ei⁹ añūciabo. Repetitio est. ⁊ in supiorib⁹ duobus versibus ⁊ in hūs cōseqntib⁹ sentencie due sunt. sed vtraꝙ bis dicta. Vna est illa. voce mea ad dominū clamaui voce mea ad dñm deprecatus sum. altera est. effundam añ eum precem meam. tribulationem meā in conspectu eius annūciabo. Quod em̄ est ante eū hoc est in conspectu eius. ⁊ qd est precē meā effūdam hoc est tribulationē meā āñūciabo Quādo hoc facit: In psecutione positus loquitur. Cū deficit a me spūs meus Quare deficit spirit⁹ tu⁹ o martir in tribulatiōe posite: Vt nō michi arrogem vires meas vt sciam ꝙ alius in me opatur ipsam virtutem: Cū aūt vos tradent iudicib⁹. sic monuit dñs q̄s martiēs facere volebat. nolite cogitare quid loquami. nō em̄ vos estis q̄ loqmini sed spūs p̄ris vestri q̄ loqtur in vob Ergo deficiat spūs tuus. loqtur spiritus dei Merito eos paupes facē volebat spū. beati paupes spū quoniā ipoꝝ est regnū celoꝝ. Beati ergo paupes spū suo. diuites spū dei. Ois ei hō q̄ spm̄ suū seqt'. supb⁹ est. Subde spm̄ tuū. vt capiat spm̄ dei. Ibat in culmē. residiat in vallē Si ierit in culmē. denatat ab illo aq̄. si in vallē resederit iplebit' ex ea. ⁊ fit ille venter de quo scriptū ē. flumiā aque viue fluēt de vētre eius Ergo cū defecit a me spūs meus. in cōspcū tuo āñūciaui tribulationē meā. hūilis

factus cõfitẽs tibi deficiẽte spiritu
meo. cũ sim plenꝰ spũ tuo: Et audie
rũt forte hoĩes q̇a defecit in me spi
ritꝰ meꝰ. ⁊ desꝑauerũt de me ⁊ dixe
rũt. cepimꝰ eũ ⁊ oppssimꝰ eũ. Et
tu cognouisti semitas meas Illi me
deiectũ putabãt. tu me stãtem cerne
bas Illi q̇ ꝑsequebãtur ⁊ cõprehẽde
rãt implicatos putabãt pedes me-
os. sed illis obligati sunt pedes ⁊ ce
ciderũt nos ãt surreximus ⁊ erecti
sumꝰ Oculi mei semꝑ ad dñm. q̊niã
ipse euellet de laqueo pedes meos.
ꝑseuerauí ãbulãdo. Qui em̃ ꝑseueã
uerit vsq; in finẽ is saluꝰ erit: Illi op
pressum me putabãt sed ego ambu
labam: Vbi ãbulabam? In semitis
q̃s illi nõ videbãt qui me captũ pu-
tabãt. in semitis iusticie tue. in semi
tis p̄ceptoꝝ tuorum Tu em̃ cogno
uisti semitas meas. ꝑsecutor nõ eas
cognouit. nam nõ in eis michi iuide
ret si i eis mecũ ãbularet Que sunt
iste semite nisi vie ille d̃ q̇bus alio lo
co dicitur. nouit dñs viã iustorum.
⁊ via impioꝝ peribit? Nõ nõ dixit vi
am impioꝝ nouit. nouit iustoꝝ. im
pioꝝ ãt peribit: Nõ em̃ nõ cogno-
uit peribit: Multis locis scripture
inuenimꝰ q̇a dei cognoscẽ seruaẽ est
dei agnoscere custodire est. nõ ag-
noscere dampnaẽ est. Vñ em̃ q̇ no-
uit õnia dicturꝰ est in fine. non noui
vos? Nõ inde gaudeãt ⁊ dicãt. non
punimur. q̇a nõ nos nouit iudex Iã
puniti sunt si eos nõ nouit iudex:
Que g̊ sunt vie q̃s nouit dñs. ip̄e h̄
dicte sunt semite. quo ait tu cogno-
uisti semitas meas. Omnis em̃ se-
mita via est. nõ õnis via semita est:
Quare ergo semite vie sunt dicte. ni
si quia anguste sunt? Via lata impio
rum. via angusta iustorum: Que

via ipse ⁊ vie. Quadmodum que ec-
clesia ipse eccl̄e. ⁊ quod celum ipsi ce
li. pluraliter dicuntur ⁊ singulariter
dicuntur: ꝓpter vnitatem ecclesie v
na eccl̄a. vna est colũba mea vna est
matri sue. ꝓpter cõgregatioẽs frat
nas ꝑ loca multe sunt eccl̄e Eccl̄e in
q̇t iudee q̄ in xpristo gaudebant. q̄ il
le q̇ nos ꝑsequebatur nũc euangeli
zat fidem quã aliq̄n vastabat. ⁊ i me
glorificabãt deũ: Eccl̄as sic dixit. et
vnam eccl̄am sic dicit: Sine offensi
one estote iudeis ⁊ grecis ⁊ ecclesie
dei: Sic g̊ ⁊ vie ⁊ via. ⁊ semite ⁊ se-
mita. Quare semite ⁊ q̄re semita?
Quomodo q̄re eccl̄e ⁊ eccl̄a rõnem
reddidimus. debemus ⁊ hic reddẽ
rationem: Semite dicte sunt dei. q̇a
multa p̄cepta sc̄. ⁊ q̇a eadẽ mlt̄a pre
cepta ad vnũ redigũtur. q̇a plenitu
do legis caritas. ꝓptẽa vie iste i ml̄
tis p̄ceptis ad vnũ colligũtur ⁊ vna
dicũtᷣ. q̇a via nostra caritas ẽ: Vi-
deamus si caritas via est: Audiamꝰ
apl̄m. ⁊ adhuc suꝑeminẽtiorem viã
vobis demõstro: Quam dicis o a-
pl̄e suꝑeminẽtiorem viam? Quam
dico audi Si linguis hoĩm loquar ⁊
angeloꝝ. caritatẽ ãt nõ habeã. factꝰ
sum vt eramẽtũ sonãs aut cimbalũ
tynniẽs. ⁊ si habuero ꝓpheciã ⁊ scie
ro õnia sacramẽta ⁊ oẽm sciẽtiam.
⁊ si habuero oẽm fidem ita vt mon
tes transferam. caritatem ãt nõ ha
beã nichil sum. ⁊ si distribuero õnia
mea pauꝑibus. ⁊ si tradidero corpꝰ
meũ vt ardeã. caritatẽ ãt nõ habeã.
nichil michi ꝓdest: Ergo caritatem
dixit suꝑeminentiorem viam:
Magna via ista ratres: magnum
miraculum habet hec via: Certe q̇a
suꝑeminentior est. hoc enim supere
minet quod excelsum est. nichil ex-

cellentius via caritatis. ꝛ nõ in illa
ambulant nisi humiles. Has ergo
semitas dicit ꝓcepta caritatis: Tu i
quit cognouisti semitas meas: Tu
nosti quia qḋ ꝓ te patior amore pa
tior Tu nosti qa caritas in me õnia
tolerat. tu nosti qa ꝛ fit rado corpꝰ
meuꝫ vt ardeam. habeo illam fine q̃
illud nõ ꝓdest hõi: Quis aũt nouit
vias istas hois frẽs mei. nisi vere il
le cui dictum ẽ. tu cognouisti semi-
tas meas? Via enim facta huma-
na añ oculos hoim incertum est q̊
corde fiant. Et q̃ꝫmulti impii metiẽ
tes semetipõs ex semetipsis dicunt
de nobis ꝙ ista in ecclesia q̃rimus.
honoẽs laudes vtilitates tꝑales?
Q̃m multi dicũt me ꝓptẽa loqui vo
bis. vt acclametis ꝛ laudetis me. et
hũc me habere finem ꝛ hanc intenti
onem cum loquor? Et quomõ eis
ostendo nõ ea intẽtione me loqui?
Restat vt dicam. tu cognouisti se-
mitas meas Quomodo illi sciũt qḋ
nec vos scitis? Quomodo illi sciunt
quod vix ego scio? Neqꝫ em̃ meipm
diiudico. qui em̃ iudicat me domi-
nus est. Nescio quid de se petrus
nesciens presumpsit. ꝛ aliud videbꝫ
in viribus eius medicus: Ergo pie
pure qꝫ clametur ad dñm. quia vere
clamatur. tu cognouisti semitas me
as Sed vis vt ducat te ꝑ ipsas semi
tas? Esto mitis esto mãsuetus. non
ferox nõ suꝑbus. nõ excussa ꝛ erec-
ta ceruice sicut equꝰ ꝛ mulꝰ q̇bꝰ nõ ẽ
intellectus: Cũ em̃ fueris mitis. cũ
fueris mãsuetus. insidebit dñs ꝛ du
cet te ꝑ vias suas: Dirigit em̃ mites
in iudicio. docebit mãsuetos vias
suas: Tu ergo cognouisti semitas
meas In via hac qua igrediebar.
absconderunt michi muscipulam:

Via qua ingrediebatur xpristus est
ibi illi abscõderũt muscipulam q̇ ꝑse
quũtur in xpo ꝓpter nomẽ xpi: Ibi
g̊ abscõderũt muscipulã michi Quid
in me zelãt. qḋ in me ꝑsequũtur? Qḋ
xpristianus sum. Si hoc ꝑsequũtꝛ
ꝙ xpianus sum. in via quã ingredie
bar abscõderũt michi muscipulam.
Quãtũ in ipsis est. in via qua ingre
diebar ipsi abscõderũt muscipulã m̃
Quãtũ ad eoꝝ cupiditatẽ ꝑtiẽt. q̃ꝫ-
tũ ad eoꝝ conatũ. q̃ꝫtũ ad eoꝝ votũ.
in ipsa via me voluerũt habere mus
cipulam qua caperer. Sꝫ nouit do
minus viã iustorũ. ꝛ tu cognouisti
semitas meas. Hoc quidem illi vo
luerũt. sed tu eos non ꝑmisisti in te
ponere scandalum. quia tu es via
mea. Nam ꝛ heretici in nomine xpi
nobis volũt abscõdere scãdalũ. ꝛ ip
si fallũtur Qḋ se in hac via putãt po
nere. extra viã ponũt. q̇a ꝛ ipsi extra
viam sunt. Muscipulã ponẽ ñ pñt
vbi nõ sunt Sed dictũ est hoc scḋm
cupiditatem eoꝝ. scḋm votũ ꝛ opi-
nionẽ eoꝝ Nã expsse alibi dictum ẽ
iuxta semitas scandala posuerũt m̃
Hoc qḋ dictum est in via. scḋm cu-
piditatem eoꝝ ꝛ votum dictum est.
illud quod dictum est iuxta viã. id ẽ
iuxta semitas. scḋm veritatem dc̃m
est Reuera em̃ nõ ponũt in semita
nõ ponũt in ipã via quia xps est via
Sane iuxta semitas ponũt. nõ eos
xpristus finit ponere in via. ne non
sit qua eamus. finit tamen eos po-
nere iuxta viam. vt de via non decli
nemus: In via se putat ponere scã
dalum paganus quando michi dicit
colis deum crucifixum. Reprehen
dit crucem xpristi quam non intelli
git. In xpristo se ponere putat qḋ
iuxta viam ponit. Non egrediar a

xp̄risto. ⁊ nō incido in muscipulam
Insultet ille crucifixo xp̄o. videā q̊ i
frōtibus regum crucem xp̄risti:
Nō irridet ibi saluoꝛ. Nichil est sup
bius egroto. qui deridet medicamē
tum suū. Si nō deridēt accipet ⁊ ip
se ⁊ sanaretur: Crux illa signū ē hūi
litatis. ille āt sup̄bia nimia nō agnos
cit vn̄ sanetur tumoꝛ aīe sue: Si aūt
ego agnosco in via ābulo Vsqꝫ adeo
de cruce nō erubesco. vt nō in occul
to loco habeā crucē xp̄i. sꝫ in fronte
portem: Multa sacramēta alit̄ at-
qꝫ aliter accipim⁹ Quedā sicut nos-
tis oꝛe accipimus. quedā p̄ totū coꝛ
pus accipimus Quia v̄o in frōte e
rubescitur. ille q̇ dixit q̇ me erubue-
rit coꝛam hōibus erubescā eū coꝛaꝫ
pr̄e meo. q̇ in celis est. ip̄am ignomi
niam quodammō ⁊ quā pagani de-
ridēt in loco pudoꝛis nostri consti
tuit Audis hoiēm insultare ip̄udēti
⁊ dicere. frōtem nō habet: Quid est
frōtem nō hēt? Impudēs est Non
habeā nudam frontem. tegat eam
crux dn̄i mei. Ergo in via quā ingre
diebar absconderūt muscipulam m̄
Quātū in ip̄sis est nō iuxta viā po-
suerūt. ego autem tutus ero si ō via
nō recessero Ignoꝛas quia ī medio
laqueoꝛum ingredieris ait scripturā
Quid est in medio laqueoꝛum? In
via xp̄risti ⁊ hinc laquei ⁊ hīc laquei.
laquei a dextris. laquei a sinistris:
Laquei a dextris p̄sp̄itas seculi. la-
quei a sinistris aduersitas seculi La
quei a dextris p̄missiones. laquei a
sinistris terroꝛes. Tu in medio laq̄-
oꝛum ingredere. a via noli recedē.
nec p̄romissio te capiat. nec terroꝛ e
lidet: In hac via quam ingrediebar
absconderunt muscipulam: Con
siderabam ad dexteram ⁊ videbam

In dexteram considerabat ⁊ vide-
bat. in sinistram qui considerat ex-
cecatur. Quid est in dexteram con-
siderare? Vbi erūt illi quibus dicet᷑.
Venite benedicti patris mei: Erunt
em̄ quidam in sinistra. quibus dice᷑
ite in ignem eternum qui p̄atus est
dyabolo ⁊ angelis eius: Fremente
ergo toto mūdo ⁊ mināte in perse-
cutiōibus crebrescentibus vndiqꝫ i
sultationibus hoim atqꝫ terroꝛib⁹.
ille contempnens presentia respicie
bat in futura. attendebat in dexte-
ram vbi futurus est. vbi esse medita
batur illuc attēdebat. ⁊ ideo omnia
ferebat: Illi aūt qui persequebātur
nō videbant. ideo cum dicēt. consi-
derabam ad dexteram ⁊ videbam.
secutus ait: Et n̄ erat qui cognos
ceret me: Cum em̄ toleras ōnia. q̇s
nouit quid attendas. vtrum ad dex
teram oculum dirigas an ī sinistrā?
In eo quod toleras si laudem ho-
minum queris. in sinistram atten-
disti. in eo quod toleras si p̄missa
dei queris. in dextram attendisti: At
tendisti in dexteram videbis. atten
disti in sinistram excecaberis Sed ⁊
cum vides in dexteram. nō erit qui
te agnoscat Quis em̄ te consolatur
nisi dominus. cui dicis. ⁊ tu cogno
uisti semitas meas? Nec erat q̇ cog
nosceret me: Perijt fuga a me:
Tanqꝫ circumclusum se dicit. perijt
fuga a me Insultēt p̄secutoꝛes. op
pressus est captus est. circumclusus
ē vict⁹ ē. perijt fuga ab illo Ab illo pe
rijt fuga q̇ n̄ fugit q̇ āt n̄ fugit patit᷑
quicquid potest pro xp̄risto. id est
non fugit animo: Nam coꝛpoꝛe fu
gere licet. concessum est permissum
est domino dicente. si vos persecu
tus fuerit in vna ciuitate. fugite in

alteram. Qui ergo nō fugit animo. perijt ab illo fuga. sed interest quaē nō fugiat. quia circumclusus est. an quia fortis est: Et a capto perijt fuga. ⁊ a forte perijt fuga. Que ergo fuga cauēda est. que fuga a nob̄ pereat: De qua dn̄s dicit in euangelio quia pastor bonus aīām suam ponit pro ouibus. mercennarius autē ⁊ qui non est pastor cum viderit lupum venientem fugit. cum viderit predonem Quare fugit: Quia non est ei cura de ouibus Talis fuga ab isto perierat. siue ab ipsius capitis ꝑsona accipiamus hāc vocem illius xpristi domini qui ꝓ omnibus mortuus est. siue a mēbris eius martiribus nostris. quia ⁊ ipsi ꝓ fratribus passi sunt Audi iohānem dicētem. sicut em̄ ille aīām suam ꝓ nobis posuit sic ⁊ nos debemꝰ aīām ꝓ fratribus ponere Sed cum illi ponūt xpi̅ ponit. q̇a cū illi patiūtur ꝑsecutioēʒ ipse clamat q̇d me ꝑsequeris Perijt fuga a me Et nō est qui requirat aīām meam. Ergo nō est qui exquirat aīām ipsius: Vidit homiēs velle seuire in necem suam velle effundē sanguinem eius. quomodo n̄ est qui requirat aīām eius: Et hoc duobus modis accipitᷣ Quomodo perire fugam accipitur duobꝰ modis quia ⁊ a capto ⁊ a forte perijt fuga. sic duobus modis queritur anima homis. aut a ꝑsecutoribus aut a dilectoribus Ita ergo nō est qui req̇rat animam meam: De illis dixit certe qui persequuntur animaʒ meam ⁊ non querunt animam meam. si autem requirant animam meam inuenient inherentem tibi. ⁊ si norunt eam querere norunt ⁊ imitari: Nam vt noueritis queri animā hominis ⁊ a ꝑsecutoribus. inde alibi dicitur. cōfundātur ⁊ revereantur qui querūt aīām meam: Clamaui ad te dn̄e dixi tu es spes mea: Qn̄ tolerabam quando tribulabar. dixi tu es spes mea Spes mea hic. ideo tolero. Porcio aūt deus in terra viuētium Porcio aūt mea nō hic. sʒ in terra viuētium Dat deus in terra viuētium. sed nō aliquid a se extra. Quid dabit amāti se nisi se: Intēde ad orationem meam. quia humiliatus sum nimis Humiliatus a ꝑsecutoribus. humiliatus in confessione: Humiliat se inuisibiliter. humiliatus ab hostibus visibiliter Erigiᷣ ergo ab illo visibiliter ⁊ inuisibiliter Inuisibiliter erecti sc̄t iā martires. visibiliter erigentur. cum corruptibile hoc induerit īcorruptionem in resurrectione mortuoꝝ. cum ⁊ hoc ip̄m in quod solum ꝑsecutores seuire potuerūt instauratur Nolite timere eos q̇ corpus occidūt aīām āt nō p̄nt occidē Et quid perit: Quod occidūt Vel hoc eis ꝑmittitur vt q̇d occiderint pereat: Nō periet Audi ipsius domini ꝓmissionem. amē dico vobis. capillus capitis vestri nō periet Quid ergo de ceteris mēbris sollicitus es. vbi capillus nō perit: Erue me a persequentibus me: A quibus putatis ꝙ oret vt eruatᷣ: Ab hominibus qui persequebantᷣ: Ita vero vt homines sunt hostes nostri: Habemus alios hostes inuisibiles. qui aliter persequuntur. Homo persequitur vt occidat corpus. persequitur alius vt illaqueat animam. ⁊ ideo per vasa sua. quia d̄ illo dictum est operatur in filijs diffidentie. per vasa sua id est homiēs operatur. agit ꝑsecutionem corꝑis

vt intus fiat ruina cordis. Nam si cadente corpore stat aia. muscipula comminuta est. et nos liberati sumus: Ergo sunt et alij hostes nostri. a quibus deprecari debemus deum vt eruat nos. ne seducat nos. vel fractos molestijs secularibus vel inductos illecebris: Qui sunt isti hostes? Videamus si ab aliquo seruo domi apte describuntur. ab aliquo milite perfecto. qui cum illis congressus est: Audi apostolum dicentem. non est nobis colluctatio aduersus carnem et sanguinem. Nolite qui odia vestra conuertere in homines et eos vobis hostes existimare. et eorum inimicicijs vos cōteri putare. Isti homines quos timetis caro et sanguis sunt. et nō est nobis colluctatio aduersus carnem et sanguinem: Sic voluit dicere. contempnens hominum mortalitatem: Et aduersus quos? Aduersus principes inquit et potestates et rectores huius mūdi tenebrarū harum: Expaueras cum audires. rectores mūdi: Si rectores mūdi isti⁹ nūquid pē mūdū itur⁹ es vbi ab eis serueris? Sic ergo accipe mūdi et tenebrarum harum rectores. nō rectores celi et terre: Nam ipsa fabrica dī est Celum et terra mūdus dicitur. et homiēs mali mūdus: Quare et isti mūdus? Quia diligūt mūdum. et iō tenebre quia et impij Ideoqꝫ iam ex ipso numero credētibus multis quod dicit apostolus: Fuistis aliquādo tenebre nūc aūt lux in domiō: Ante qꝫ essetis ergo lux. cum tenebre essetis. attendite quem rectorem habuistis: Quem rectorem habent iniq nisi dyabolum? Quomodo pij et fideles rectorem habent xpristum Ergo dyabolum et angelos eius rectores mūdi appellauit. id est rectores dilectorꝫ mūdi. rectores pccōrū quod est tenebrarꝫ harꝫ: Ipsos habemus inimicos. a quibus debem⁹ depcari dn̄m vt eruamur: Audi mūdum et mūduz apte vno loco i scriptura sancta in euangelio. mundum quem fecit deus. mūdum quē regit dyabolus. id est dilectores mūdi Homiēs em̄ ipsos fecit de⁹. dilectores mūdi nō eos fecit. Mūdum em̄ diligere pccm̄ est. peccatum aūt nō fecit deus: Audi ergo vt dicere ceperā mūdum et mūdum: In hoc mundo erat dictum est: De quo dictum in hoc mūdo erat. nisi de sapiētia dī quod est xpristus ihesus. de qua dictū est quod pauloante commemoraui. ptendit a fine vsqꝫ ad finem fortiter et dispo nit ōnia suauiter: Attingit em̄ vbiqꝫ ppter suam mūdiciam. et nichil inquinatum in illam incurrit Ergo in hoc mūdo erat et mūdus per ipm̄ factus ē et mūdus eū nō cognouit Audistis duos mundos. mūdus per eum factus est et mūdus eum nō cognouit: Nō mūdus qui factus est per ihesum ab illis principibus et potestatibus tenebrarum regitur. sed mundus qui nō cognouit ihesum id est dilectores mūdi peccatores et iniq superbi et infideles: Vnde mūdus? Quia diligunt mundum et diligēdo inhabitant mundum. quomodo domus dicitur et fabrica et inhabitātes Bona domus plerumqꝫ bona fabrica et bona domus. quia boni cōseruantur in ea: Et caue domum istam. quia mala est. Duobus modis dicitur mala est domus hec. caue forte propter ruinam ne aliquid cadat et te premat: Dicitur et sic alio modo. quemadmodū caue domū

istam tam malam ne incurras in la
queum venantium. ne pauper op-
primaris a diuite ne fraudem aliq̃
patiaris: Quomodo ergo domus
ꝛ domus. sic mundus ꝛ mundus:
Quare autem cum iusti sint ꝛ ipsi ĩ
mundo non dicuntur mundus?
Quia dicit apostolus. in carne autẽ
ambulantes non secundum carnez
militamus. conuersatio autem nos
tra in celis est Habitat hic iustus
carne. sed corde cũ deo est. ꝛ ipse ap
pellatur mũdus. si sine causa audit
sursum cor. si aũt est causa quare au
dit. sursum habitet: Mortui enim
estis dicit. ꝛ vita vestra abscondita
est cum xpristo in deo: Quorũ aũt
vita hic est. id est quorum desideriũ
ꝛ amor hic erit hic cõteritur hic im-
plicatur. bene dicũtur habitatores
mũdi: Et bene dicũtur mũdus illi q̃
habitant in mũdo. sicut bene dicũt᷑
domus illi qui habitãt domũ. Mũ
dus ergo ꝛ mũdus. mũdus ꝑ eum
factus est ꝛ mũd⁹ eũ nõ cognouit.
Ecce mũdus factus est ꝑ dñm. ecce
mũdus qui nõ cognouit dñm Lau
da tu fabricam ꝛ ama fabricatorem
ꝛ noli amare habitare in fabrica sed
habita in fabricatore Erue me a ꝑse
quẽtibus me. Qm̃ roborati sunt
suꝑ me Quis dixit corroborati sunt
super me? Corpus xp̃i clamat. eccl̃e
vox est. membra xpristi clamant
Multum creuit numerus peccato
rum. quoniam habundauit iniq̃tas
refrigescet caritas multorum Erue
me a ꝑsequẽtibus me. quoniam cor
roborati sunt super me: Erue de
carcere aiãm meam vt confiteatur
nomini tuo: Carcer iste a priorib⁹
varie intellectus est: Et fortasse iste
est carcer qui ꝛ scribitur in tytulo
spelunca: Tytulus em̃ psalmi hui⁹
ita se habet. intellectus ipsi dauid cũ
esset in spelunca oratio: Que spelũ
ca. ipse carcer: Duo quedam intelli-
genda ꝓposuimus. sed vnum cũ in-
tellexerimus vtrumq; erit: Meri-
ta carcerem faciũt. nam in vno quo
dam habitaculo alteri domus est. al
teri carcer est. Illi qui custodiunt
homines inclusos. ꝛ si in domo sua
custodiãt. illi qui artius custodiũt᷑ ĩ
carcere sunt. Numquid ꝛ illi in car-
cere dicendi sunt? Vnum habitaculũ
ꝛ illi est ꝛ illi Alteri fecit domum li-
bertas. alteri carcerem seruitus.
Quibusdã ergo visum est. ꝙ spelũ-
ca ꝛ carcer mũdus iste sit. Sic hoc
orat eccl̃a vt de carcere educatur. id
est de hoc mũdo. de sub sole vbi om
nia vanitas. Dicitur em̃. omnia vãi
tas ꝛ presumptio spũs. in õni oꝑe
hõis quo ipse laborat sub sole Ergo
extra istum mũdum nescio quaẽ q̃a
pollicetur nobis deus quid futuri
sumus. forte ideo de loco isto cla-
mamus. educ de carcere aiãm meã.
Anima nostra ꝑ fidem ꝛ spem ĩ cris
to est. sicut pauloante dixi. vita vr̃a
abscondita est cum xpristo in deo.
corpus autem nostrum in isto car-
cere in isto mundo. Si diceret educ
de carcere corpus meum. securi ac-
ciperemus carcerem mũdum. for-
tasse tamen ꝓpter aliqua que nos te
nent desideria terrena. contra q̃ luc
tamur ꝛ dimicamus. quia video ali
am legẽ in mẽbris meis repugnãtẽ
legi mẽtis mee. ꝛ recte dicim⁹. educ
aiãm meã de hoc mũdo. id est de la
boribus ꝛ pressuris huius seculi.
Nõ em̃ caro quã tu fecisti. sed cor-
ruptela carnis ꝛ pressure ꝛ tẽptatio
nes. carcer michi sunt. Aliq̃ ãt dixer̃t

carcerem istũ & speluncam corpus h esse. vt hoc fit. educ de carcere aiãm meã: Sed & iste intellectus vacillat aliqñtulum: Quid em magnũ. educ de carcere aiãm meã. educ de corpe aiãm meam. Latronũ anime & scele ratoꝝ nõne exeũt de corpe & eũt in peiores penas q̃ hic ptulerũt. Quid em magnũ petitur educ de carcere animã meã. cũ siue sero siue cito ne cesse sit hinc exire. Forte iust9 dicit. iam moriar. educ de carcere isto cor poris aiãm meã. si nimis festinat ñ habet caritatem: Desiderare quidẽ hoc debet & cõcupiscere sicut apl's ait. cõcupiscẽtiam hñs dissolui & ẽe cum xpristo. multo em magis opti mũ. Sed vbi est caritas. Ergo seqt² Manere in carne necessariũ ꝑpter vos De corpe ergo educat deus qñ voluerit: Posset dici & corp9 nostꝝ carcer. nõ qa carcer est qd deus fecit sed quia penale & mortale: Duo em cõsiderãda sunt in nr̃o corpe. figmẽ tum dei & pena meriti Tota ista for ma status. incessus membra ordina ta. sensuũ dispositioẽs videre audi re olfacere gustare cõtingere. õnis hec compago & fabrice distinctio ñ potuit fieri. nisi a deo. q̃ õnia opat9 est celestia terrestria summa & yma visibilia & inuisibilia: Quid ergo ibi penale nostrum. Quod corruptibi lis caro. q fragilis q mortalis q in digens. hoc nõ erit in premio Non em corpus nõ erit. cũ corpus resur gat Sed quid ibi non erit. Corrup tio Corruptibile em hoc induet icor ruptionem: Ergo si caro tibi car cer est. nõ corpus est carcer tuus. sz corruptio corpis tui: Corpus em tuum fecit deus bonum quia bon9 est. corruptionem intulit iustus. qa

iudex est: Illud habes de beneficio illud habes de supplitio. Hoc ergo forte dixit educ de carcere aiãm me am. educ de corruptione aiãm meã Si sic intelligamus nõ est blasphe- mia. intellectus constat: Ad extre- mum fratres sic arbitror hoc dixit. educ de carcere educ de ãgustia. gau denti enim homini & carcer latus ẽ. & tristi pratum angustum est. Ergo orat se educi ab angustia: Qmuis enim in spe latitudinem habeat. i re tamen presentia angustiatur: At- tende angustias apostoli. Nõ ha- bui requiem spiritui meo dixit. qa ñ inueni tytum fratrem meum: Alio loco: Quis infirmatur & ego nõ in firmor. Quis scandalizatur & ego non vror. Qui ergo infirmabatur & vrebatur. nonne in penis & carce- re erat. Sed iste pene ex caritate co ronam pturiũt: Vnde iterum dicit. superest michi corona iusticie quaz reddet michi dominus in illa die ius tus iudex: Ad hoc valet educ de car cere aiãm meam vt cõfiteatur no- mini tuo: Jam educta de corrupti- one quid habet confiteri. Peccata non ibi sunt. sed laudes sunt. Duo- bus autem modis confessio intelli- gitur. & in peccatis nostris & in lau de dei In peccatis nostris nota est confessio & ita nota omni populo. vt quando auditũ fuerit nomen cõ fessionis. in lectione. siue in laude di catur. siue de peccatis dicatur. cur- rant pugni ad pectus: Notum est ergo nomen confessionis de pecca to. confessionem in laude queram9 Vbi inuenimus. Habes in scriptu ris. & hec dicetis in cõfessione. opa dñi vniuersa quoniam bona valde: Ergo hic cõfessio laudis est: Alio lo

co ipse dominus dicit. cõfiteor tibi pater domine celi et terre. Quid cõfitebatur? Numqd peccata? Cristi ergo cõfiteri erat laudare. Et audi laudem patris. qa abscõdisti hec inquit a sapientibus et prudẽtibus. et reuelasti ea puulis. Quia ergo post istas corruptiõis ãgustias habitabimus in domo dei. tota vita nostra non erit nisi laus dei. Jam sepe vobis expositum est. quia recedẽte necessitate õnia negocia necessitatis interciduñt. quoniam nõ erit quid ibi agamus. Nõ dico die et nocte vbi nox nõ est. sed toto die cum vnus dies est nõ erit quid ibi agamus nisi laudemus quẽ diligimus. quia tunc et videbimus. Modo nõ visum desideramus et laudamus. tũc visum qd amamus quomodo laudabimus? Sine fine erit laus. quia sine fine amor: Quia ergo hoc ibi agemus. iõ educ de carcere aiãm meam vt confiteatur nomini tuo. Beati em̃ q habitant in domo tua. in secula seculorum laudabunt te. Modo impedit carcer. quia corpus quod corrũpitur aggrauat aiãm. Nõ corpus aggrauat aiãm. nam et tũc habebimus corpus. sed corpus qd corrũpitur. Ergo carcerem facit non corpus. sed corruptio. Educ de carcere animam meam vt confiteatur nomini tuo. Jam vox que sequitur ex capite sonat domini nostri ihesu xpristi: Est talis ipsa. qualis hesterna vltima: Hesterna em̃ vltima si meministis hec fuit. singularis ego sum donec transeam. Et hec que est vltima: Me sustinebũt iusti qadusq retribuas michi:

Expl. ps cẽtesimus qdragesimus primus. Incipit ps cẽtesimus qdragesimus secũdus

De psalmo quem cãtauimus iã loquar qd dñs dederit caritati vestre Hesterno die psalmus breuior tractabatur. sed spaciũ temporis dabat nobis copiã etiam de paucis multa dicendi Nũc quoniã plixior psalmus est. nõ debemus tm̃ in singulis versibus imorari. ne forte nõ cõcedat dñs facultatem vt totum pagrare valeamus. Tytulus psalmi est. ipsi dauid quãdo eum filius suus persequebatur. In regnorum libris nouimus hoc factuz esse extitisse inimicum absolõ patri suo gessisse cõtra illum nõ solum ciuile. verum etiam domesticum bellum. illum autem nõ deiectum inique sed humiliatum pie accepisse a domino disciplinam sustinuisse medicinam. nõ retribuentem iniquitati iniquitatem. sed patũ cor habuisse ad sequẽdam dñi volũtatem Ille dauid ita laudabilis. sed alius dauid vere manu fortis qd interpretatur dauid dominus noster ihesus xpristus agnoscendus est nobis. Preterita em̃ illa facta figure fuerãt futũoꝝ Nec diu commẽdãdum est quod sepe audistis. qd optie retinet; Queramus ḡ in h psalmo dñm et saluatorẽ nr̃m ihm xpm pñũciãtẽ se p hãc pphẽciã et quid futuꝝ eẽt in hoc tempore p ea que pridem facta sunt predicãtẽ. Ipse em̃ se in pphetis predicabat q̃niam ipse est verbum dei. nec illi tale aliquid dicebant nisi pleni vbo dei Annũciabãt ḡ xpm plei xpo. et illi eũ vẽtuꝝ pcedebãt. qs pcedẽtes sĩ desererat Agnoscamus ḡ q̃madmodum et xpristum psequebatur filius suus.

Habebat em̄ filios de q̄bus dicebꝫ. nō ieiunabūt filij spōsi q̄diu cū eis est spōsus. cū āt ab eis ablatus fuerit spōsus. tūc ieiunabūt filij spōsi: Ergo filij spōsi apostoli. ⁊ int̄ hos ꝑsecutor dyabolus iudas: Passionē itaq̄ suam in hoc psalmo predicatur⁹ est xpristus. audiamus: Rursus āt ad hoc intentam faciamus caritatem vestram nō docendo qđ ignoratis sed ammonēdo quod nostis. dominū ⁊ saluatorē nostꝝ ihesum xp̄ꝫ caput esse corporis sui. illum vnum mediatorē dei ⁊ hoim. hoiēm ihm natum ex v̄gine tāq̄ in solitudine. sicut in apocalipsi audiuim⁹. Per solitudinem quippe arbitror qđ solus ita natus est: Hūc em̄ illa mulier peperit. rectuꝝ pp̄lm in v̄ga ferrea: Hec āt mulier ātiqua est ciuitas dei de qua in psalmo dicitur. gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei: Hec ciuitas inicium habēs ab ipso abel. sicut mala ciuitas a cayn: Antiqua ergo ista ciuitas dei semꝑ tolerās terram sperās celum. q̄ etiā ihr̄lm vocatur ⁊ syon. vtiq̄ de nato quodā i syon ⁊ cōditore ipsius syon. psalmus quidam dicit. mater syon dicet hō: Quis hō? Et homo factus est in ea. ⁊ ipse fundauit eā altissimus. Deniq̄ ip̄e in syon factus est homo. sed humilis factus est homo. ⁊ idem ipse altissimus fundauit eā ciuitatem i qua factus est homo. Itaq̄ ⁊ illa mulier sole cooperiebatur. sole ipso iusticie quem nō cognoscūt impij. qui dicturi sunt in fine. ergo errauimus a via veritatis ⁊ iusticie lumen nō luxit nobis ⁊ sol nō ortus est nobis: Est ergo quidam sol iusticie q̇ nō oritur impijs. ceterum istum solem facit oriri suꝑ bonos ⁊ malos:

Ergo ⁊ amicta erat sole. ⁊ gestabat visceribus masculum paritura Idē ipse erat cōdēs syō ⁊ nascēs in syon ⁊ illa mulier ciuitas dei eius luce ꝓtegebatur. cuius carne grauidaba⁊: Merito ⁊ lunā sub pedibus hēbat. q̇a mortalitatem crescētis ⁊ decrescētis carnis v̄tute calcabat. Ergo ipse dn̄s ihesus xpristus caput ⁊ corpus. voluit em̄ etiā loqui in nobis q̇ dignatus est mori pro nobis. membra sua nos fecit: Aliquādo itaq̄ ex ꝑsona mēbroꝝ suoꝝ loquitur. aliq̄n ex ꝑsona sua tanq̄ capitis nostri: Habet aliquid ille quod dicat sine nobis. nos sine illo nichil possum⁹ dicere. Apostolus dicit. vt suppleam que desunt pressurarum xpristi in carne mea: Vt suppleam inquit que desunt pressurarum non mearum sed xpristi. in carne non iam xpristi sed mea: Patitur inquit adhuc xpristus pressuram non in carne sua in qua ascendit in celum. sed in carne mea que adhuc laborat in terra. Cristus inquit pressuram patitur in carne mea: Viuo ergo non iam ego. viuit vero in me xpristus: Nisi em̄ xp̄s ⁊ i mēbris suis hē̊ fidelib⁹ suis pressurā ipse pateret⁊. saul⁹ in terra xp̄m in celo sedentē nō ꝑseq̄retur Deniq̄ apte hoc exponens q̊dam loco. sicut em̄ corpus vnum ē inquit ⁊ membra multa habet. omnia autem membra corporis cum sint multa. vnum est corpus. ita et xpristus: Non ait ita ⁊ xpristi. sed corpus vnum multa membra. ita ⁊ xpristus: Totum ergo xprist⁹. Et quia totum xpristus. ideo caput de celo. saule saule q̇d me ꝑsequeris: Tenete hoc ⁊ fixum ōnino cōmēdate memorie. tanq̄ filij ecclesiastice

eruditionis ⁊ fidei catholice. vt ag-
noscatis xp̄istum caput ⁊ corpus.
eūdem q̄ꝫ xp̄m verbum dei vnigeni
tum equalem patri. ⁊ inde videatis
q̄ꝫta gratia ꝑtingatis ad deū. vt ipe
voluerit esse nobiscum vnus qui est
cum patre vnum. Quomō cū patre
vnum? Ergo ⁊ pater vnum sumus.
Quomō nobiscum vnus? Nō dicit
inquit ⁊ semibus tāq̄ꝫ in multis. sed
tāq̄ꝫ in vno. ⁊ semini tuo qd̄ est xp̄s.
Sed ait aliquis Si xp̄istus semen
abrahe numquid ⁊ nos? Memēto
te q̄a semē abrahe xp̄s. ac ꝑ h̄ si ⁊ nos
semē abrahe. ergo ⁊ nos xp̄s: Quō
vnū corpus multa mēbra ita ⁊ xp̄s.
⁊ quotquot in xp̄o baptizati estis
xp̄istum induistis. Nempe semen
abrahe xp̄istus. nec cōtradici po-
test apostolicis aptissimis v̄bis. ⁊
semini tuo quod est xp̄istus Vide-
te quid nobis dicat. si aūt vos xp̄is
ti ergo semē abrahe estis Jō mag-
nū est illud sacramētum. erunt duo
in carne vna Apostolus dicit. sacra
mētum hoc magnum est. ego āt di-
co in xp̄isto ⁊ in eccl'a. Cristus ⁊ ec
clesia duo in carne vna. Refer ad dis
tātiam maiestatis duo. duo plane.
Nō em̄ ⁊ nos v̄bum. nō em̄ ⁊ nos ī
principio deus apud deum. nō em̄
⁊ nos ille ꝑ quem facta sunt omnia.
Venitur ad carnem. ⁊ ibi xp̄istus ⁊
ille ⁊ nos Nō ergo miremur in psal
mis. multa em̄ dicit ex ꝑsona capitꝫ
multa ex ꝑsona mēbroꝝ. ⁊ hoc totū
tāq̄ꝫ vna ꝑsona sit ita loq̄tur. Nec mi
reris q̄a duo in voce vna Si duo in
carne vna. iudas filiꝰ spōsi ꝑsequens
spōsum Hoc tūc cōtigit An ⁊ futu-
roꝝ exēplū p̄missum ē? Mltos em̄
falsos frēs passura eāt eccl'a. vt ⁊ ad
huc ⁊ vsq̄ꝫ in finē spōsum illū filiꝰ ꝑ
sequatur Si em̄ inimicꝰ exprobras-
set michi sustinuissem vtiq̄ꝫ ait. ⁊ si is
qui oderat me suꝑ me magna locu-
tus fuisset. abscōdissem me vtiq̄ꝫ ab
eo. Quis ē iimicꝰ? Quis ē q̄ oderat
me? Qui dicᵗ. Quis ē xp̄s? Hō fuit
xp̄s nec viuē potuit cū vellet viuē. ⁊
mortuꝰ est inquiūt nolēs. euictꝰ cru
cifixus occisus Inimici ista dicunt.
Aptus iste inimicus ē ait xp̄s. odit
me. aptas michi indicit inimicicias
Facile est istum vel tolerare vel vi-
tare Quid facio de absolō. q̄d facio
de iuda? Quid de falsis fratribꝰ. q̄d
de malis filijs. ⁊ tn̄ filijs q̄ cōtra nos
blasphemāt xp̄m. sed nobiscū ado-
rāt xp̄m ⁊ in nobis ꝑsequūtᷣ xp̄m?
De q̄bꝰ cōsequenter in eodē psalmo
dᷓ. aliū facile eāt ꝑferre eū q̄ oderat
me. vel abscōdere me ab eo. Abscō-
dis em̄ te a pagāo ītrās eccl'am. quā
do aūt ⁊ ibi iuenis q̄d times. q̄d q̄ris
vbi te abscōdas? Deniq̄ꝫ ille ipe apl's
q̄ gemit in ꝑiculis a falsis fribꝰ. forꝫ
inq̄t pugne. intus timores Si ergo
is qui oderat me suꝑ me magna lo-
cutus fuisset. abscōdissem me vtiq̄ꝫ
ab eo. tu vero vnanimis meꝰ Vna-
nimem dicit tāquam vnum in xp̄o:
Est ergo ecclesie quod ferat foris.
gemat intus. inimicos tamen suos
deputat foris ⁊ intus. foris faciliꝰ
euitabiles. intus difficilius tolera-
biles. Dicat ergo dominus noster.
dicat xp̄istus nobiscū totus cristꝰ:

¶ Psalmus

Domine exaudi orationem
meam. auribus percipe pre
cem meā Hoc est exaudi. q̄d ꝑcipe
auribꝰ Repetiᵒ cōfirmaᵒ est: In
veritate tua exaudi me in tua iusti-

cia: Ne vtcūq accipiatis cū dicitur in tua iusticia. cōmendatio est autē grē. ne vnusquisq nostrum iusticiā suam putet: Hec em̄ iusticia dei est. quā vt habeas deus dedit: Nā qui voluerūt de sua iusticia gloriari. qd de illis dicit apl's: Testiōnium eis i quit phibeo qa zelū dei habēt. De iu deis loquēs zelum dei inqt habet. s3 nō scdm sciētiam: Quid est nō scdm sciētiam: Quā em̄ tu cōmēdas vtilē sciētiam: Numqd illam q̄ cū sola fu erit inflat. que nisi comitata fuerit caritatem nō edificat: Nō vtiq ip sam. sed illā sciām comitem caritat3 magistram humilitatis: Vide si ipa est. zelū inquit dei habēt. sed nō secū dum sciētiam. Expoāt quā dicat sci entiā Ignorātes ei dei iusticiam et suam volentes cōstituere. iusticie dī nō sunt subiecti. Qui g̊ volūt cōsti tuere iusticiā suā: qcqd bene fecerit sibi imputāt. qd male deo. ōnino pū si: Deniq recti erūt. cū hoc ipm con uerterint Peruersus ideo. qa quod male deo qd bene tibi. rectus eris. qn̄ qd male feceris tibi. qd bene fece ris deo: Nō em̄ ex impio iuste viue res. nisi ab illo iustus factus q̄ iusti ficat impiū Ergo inqt in veritate tu a exaudi me in tua iusticia. nō in me a. vt inueniar in illo nō habēs meā iusticiā que ex lege est. sed eā que est ex fide Ecce in tua iusticia exaudi me nō que ex lege est. sed ea que est ex fi de: Ad me em̄ cū respicio. nichil ali ud meū q̄m peccatū inuenio: Et nō intres in iudicium cū seruo tuo. Qui cum illo volūt intrare in iudi cium. nisi qui ignorātes dei iusticiā suam volunt constituere: Quid ē q ieiunauimus et nō vidisti. defrauda

uimus aīās nostras et nescisti: Tan quam dicentes. fecimus qd iussisti q̄re nō reddis qd pmisisti Rn̄det ti bi deus. vt accipias qd promisi ego dedi vt faceres. quare accepis ego dedi. Deniq supbis talib9 loqtur p pheta Quid vultis mecū iudicio cō tendē: Oēs dereliqstis me dicit do minus Quid vultis mecū iudicio p tendere. et vestras iusticias cōmē rare: Cōmemorate iusticias vrās ego noui facinora vestra Quō ap probabo iusticiā. vbi dampnabo su pbiam: Merito iste humilis in cor pore xpristi discēs a capite qm̄ int9 est et humilis corde. ne intres inqt in iudicium cum seruo tuo: Non li tigemus. nolo tecum habere cau sam. vt ego pponam iusticiam meā tu̅ cōuincas iniqtatē meam: Ne in tres in iudicium cum seruo tuo: Quare hoc: Quare times: Quo niam non iustificabitur coram te ō nis viuēs: Omnis viuens. hic vtiq viuens. in carne viuens. moriturus viuēs. natus homo ex hōib9 viuēs. de adā adam viuēs: Oīs itaq viuēs iustificari forte potest coram se. nō coram te: Quomodo coram se: Si bi placens tibi displicens. coram te autem non iustificabitur omnis vi uens: Noli ergo intrare mecum in iudicium domine meus: Quantū libet rectus michi videar. producis tu de thezauro tuo regulam. coap tas me ad eam: et prauus inuenior: Ne intres in iudicium cum seruo tuo: Bene cum seruo tuo: In dignum est tibi cum seruo tuo in trare i iudiciū. nec qdē cū amico tuo qa vobis dico amicis meis nō dice res. nisi ex seruis amicos tuipse

Tu licet dicas amicū. ego cōfiteor seruum Misericordia indigeo. fugitiuus redeo. pacem quero. nō sū dignus vocari filiꝰ tuꝰ Ne intres in iudiciū cum seruo tuo. quia nō iustificabitur in cōspectu tuo omnis viuēs Ante mortem ne laudes hominem quemꝙ̃ omnino ōnis hō viuēs: Quid ipsi arietes. quid ipsi apostoli. de quoꝝ ꝓ̄ple dicitur. afferte dn̄o filios arietum: Ex hijs paulus est. qui dicit nō se esse ꝑfectum: Nō quia iam acceperim inquit aut iam ꝑfectus sim Deniqꝫ frēs vt cito agnoscatis ipsi didicerūt. orare qđ oramus. Ipsis data est regula postulandi a iurisperito celesti. Sic orate inquit Et cū quedam premisissꝫ posuit ⁊ hoc vt diceret arietes nr̄i. duces ouium ⁊ precipua mēbra pastoris ⁊ cōgregatores vnius gregis ipsi didicerūt dicere. dimitte nobis debita nostra sicut ⁊ nos dimittimꝰ debitoribus nostris: Nō dixerunt grās tibi qui dimisisti nobis debita nostra sicut ⁊ nos dimittimus debitoribus nostris. sed dimitte sicut et nos dimittimus: Orabāt autem vtiqꝫ iam fideles vtiqꝫ iam apostoli: Nam ista oratio dominica magis fidelibus datur: Si debita illa tantummodo dicerētur q̄ ꝑ baptismū dimittūtur. cathecuminis cōgruēt magis orare. dimitte nobis debita nostra. Dicant ergo apostoli. dicāt ditte nob̄ debita nostra sic̄ ⁊ nos dimittimus debitoribus nostris: Et cum eis dictum fuerit. quare hoc dicitis. que debita vestra. respōdeāt: quia nō iustificabitur in conspectu tuo omnis viuēs: Qm̄ ꝑsecutus est inimicus aiām meā. hūiliauit in terra vitā meam: Vide nos vide caput nostrum ꝓ nobis. qm̄ ꝑsecutꝰ est īimicus aiām meā Persecutus ē plane ⁊ dyabolus aiām xpristi. ⁊ iudas aiām magistri. ⁊ nūc ad ꝑsecutionē corpis xp̄i idem dyabolus manet. iudas āt iude succedit. nō tamē deest de quo dicat ⁊ corpus. q̄niam ꝑsecutus est inimicus aiām meam humiliauit in terra vitam meā. Humiliauit inq̄t in terra vitam meam. alio loco dicitur. curuauerūt aiām meam Quid em̄ nobiscum agit q̄squis ꝑseq̄tur. nisi vt relicta spe celesti. terram sapiamus ꝑsecutori cedētes terrena diligamꝰ: Et illi q̄dem q̄ꝫ tū in ipsis ē h̄ agūt. nobis āt h̄ n̄ contingat quibus dr̄ si r̄surrexistꝫ cum xpristo q̄ sursum sunt sapite vbi xp̄s est in dextera dei sedēs. que sursum sunt querite nō q̄ sup̄ terram. mortui em̄ estis Nam nō iustificabitur coram deo ōnis viuēs. Illi ḡ vel apte seuiendo vel occulte insidiando. conantur perducere vitam nostraꝫ ad terram. Contra hos vigilemus vt dicere possumus. nostra autem conuersatio in celis est. Humiliauit inquit in terra vitam meam inimicus. Collocauerūt me in tenebris sicut mortuos seculi. Hoc a capite expeditius auditis. ⁊ expeditiꝰ hoc in capite agnoscitis. Ille em̄ ꝓ nobis mortuus factus est. sed non mortuus seculi. Qui em̄ mortui sc̄ seculi? Et quomodo ille nō eāt mortuus seculi? Mortui seculi merito mortui. mercedem recipientes iniq̄tatis. ⁊ mortem ducētes ex peccati ꝓpagine. ex illa voce qua dicitur. ego em̄ in iniq̄tatibꝰ cōceptꝰ sum ⁊ in peccatis me mater mea in vtero me aluit. Veīt āt ille ꝑ v̄giēm assumēs carnē nō iniq̄tatē carnis. assumens

carnē mūdam mūdatricem Illi aūt quē pccōrem putabāt. tāq3 mortuū seculi deputabāt: At ille qui in alio psalmo dixit. q nō rapui tūc exsolue bā. et q dixit in euāgelio. ecce veīt pri ceps mūdi prepositus mortis opis mali psuasor supplicij exactor. veni et inqt et in me nichil inueniet Quid est in me nichil inueniet: Nullā culpam. nichil quare mori debeam: Sz vt sciant omnes quia volūtatem in quit patris mei facio. surgite eamus hinc: Vt moriar inqt volūtatē pris mei facio. nō aūt morte sum dignus. nichil feci vnū moriar. sz facio vt moriar vt illi p innocētis mortem liberētur q hēbant quaē morerētur Collocauerūt me in tenebris tāq3 in infernis tq3 in sepulchro tq3 in ipsa passione velut mortuos seculi. eū qui dicit. factus sum sicut hō sine adiutorio inter mortuos liber: Quid est liber: Quare liber: Quia omnis qui facit pccm seruus est peccati. Deniq3 nō solueret a vinculis nisi liber a vinculis Ille liber mortē occidit. vinculū vinxit captiuitatez captiuauit. et collocauerūt eū in tenebrosis tāq3 mortuos seculi: Et tediū inqt passus est in me spūs meus: Recordamini tristis est aīa mea vsq3 ad mortem. videte vocem meā. Nūqd apparet ipse transitus a capite ad membra. a membris ad caput: Tedium inqt passus est in me spiritus meus: Agnoscimus tristis est anima mea vsq3 ad mortem: Sed et illic nos eramus: Transfigurauit enim in se corpus humilitatis nostre conformās corpori glorie sue. et vetus homo noster confixus est cruci cum illo:

In me turbatum est cor meum: In me inquit. nō in alijs. Illi enim me deseruerūt. et illi qui inheserāt recesserunt: et meipm quia mori videbant aliud aliquid putauerūt. et a latrone victi sunt qui tunc credidit qn illi defecerunt: Inde ad membra:

Memoratus sum dierum antiquorum: Nūquid memoratus est ille dierum antiquorum. p quem factus ē omnis dies: Sed loquitur corpus loquitur vnusquisq3 illius grā iustificatus. inherens illi in caritate. et deuota humilitate loquitur et dicit. memoratus sum dierum ātiquorum Meditatus sum in ōnibus opibus tuis. qa vtiq3 ōnia bōa tu fecisti. et nichil cōstitisset qd a te cōstitutū nō esset: Creatura tua spectaculū michi facta est. qsiui in ope artificem et in cōditis ōnibus conditorem Quare hoc: Vt quid hoc. nisi vt itelligeret qcqd in se boni esset ab illo factum esse. ne ignorans iusticiam dei et suam volens constituere iusticie dei subiectus nō esset. vt ei conueniret vox illa superior in veritate tua et in iusticia tua: In omnibus ergo dei operibus et meditatione omnium operum dei grām insinuat grām commendat grām se inuenisse gloriatur grām qua gratis salui facti sumus: quia et gratis salui facti sumus. Quid gloriaris in tua iusticia: Quid te extollis ignorās dei iusticiā: Dedisti forte aliquid vt saluus esses: Quid dedisti vt homo esses: Respice ergo cōditorem vite tue. substātie et iusticie salutis auctorē Meditare in facturis manuū eius. qa et iusticiā qā ite est ad manuz eius iuenies ptinē. Audi apostolum hoc te docentem. non ex operibus inquit. ne forte qs extollatur Opa bona non habemus: Habemus plane. sed vide quid se-

quitur: Ipsius em̄ sumꝰ figmētum
dixit. ipsiꝰ sumus figmētū: Forte na
turam q̇a hoīēs sumꝰ commeōrare
voluit hoc appellato figmēto: Nō
plane de opibus loq̄batur: Nō iq̄t
ex opibꝰ ne q̇s forte extollatur. Ipsi
us em̄ sumus figmētū Sed nō co-
niciamus. seq̄tur. ipsius em̄ sumus
figmētū creati in xp̄o ihū in opibus
bonis. Noli g̊ putare te aliq̄d opari
nisi in q̄tū malus es. Auerte ab o-
pere tuo te. ad opus illius q̇ fecit te.
Ipse formet. et ipse qd̄ formauerat
et tu extermiāsti reformet Vt em̄ sis
ipse opatus est. vt bonꝰ sis si bonꝰ
es ipe opatur Cum tremore inquit
et timore vestram ipoꝝ salutē opa-
mini. Si nostram ipoꝝ salutē opa
mur. quare cū timore q̄re cū tremo
re. cū sit in potestate nostra qd̄ opa
mur: Audi quare cū timore et tremo
re Deꝰ est em̄ q̇ opatur in nobis. et
velle et opari ꝑ bona volūtate Ergo
cū timore et tremore. vt delectet i cō
valle opari nostrum artificem Sic
em̄ opatur tā͞q in deiectis. qui iudi
cat in gentibus et replet ruinas

In facturis manuū tuarum me
ditatus sum. Vidi ergo et inspexi o-
pera tua. q̇a nichil boni esse in nobis
potest. nisi abs te fiat q̇ nos fecisti:
Et quid feci cū viderem a te omne
datum optimū et ōne donū ꝑfectuz
desursum esse descēdēs a prē lumim
aput quē nō est cōmutatio nec mo
mēti obumbratio: Cum hoc viderē
auersus ab ope malo quod. feceraz
in me. extendi manus meas ad te:

Extendi inquit manus meas ad
te. anima mea velud terra sine aqua
tibi: Complue inquit me. ad facien
dum fructū bonū Dn̄s em̄ dabit su
auitatem vt terra nostra det fruc̄m
suum Extēdi manꝰ meas ad te. aīa
mea velud terra sine aq̄ tibi. Nō m̄
sed tibi Sitire tibi possum. me irri-
gare nō possum. Aīa mea velud t̄ra
sine aqua tibi. q̇a sitiuit aīa mea ad
deum viuū. Qn̄ veniā nisi qn̄ vene-
rit: Sitiuit aīa mea in deū viuum.
q̇a aīa mea velut terra sine aqua tibi
Habūdat mare inundat copiosum
est fluctuat. sed amaꝝ est. discreta ē
aqua. appꝰuit arida anima mea. irri
ga eam. q̇a velut terra est sine aqua
tibi: Cito exaudi me dn̄e Que ei
mora. quādo sic sitio ad inflamman
dam sitim meā: Pluuiā differebas
vt hauriēs ibiberem. nō respuerem
quod influeres. Si ergo ideo diffe
rebas. iam da. qm̄ anima mea velut
terra sine aqua tibi. Cito exaudi me
dn̄e: Defecit spūs meus. Imple-
at me spūs tuus. q̇a defecit spūs me
us. Ipsa est causa vt cito exaudias.
q̇a defecit spūs meus. Factꝰ sum iā
pauꝑ spiritu. beatum me fac in reg
no celorum. In quo em̄ viuit spiri
tus eius superbus est. spiritu suo
extollitur contra deum. Fiat in illo
bene quod alibi scriptum est. aufēs
spm̄ eoꝝ et deficient. et in puluerem
suum reuertentur. vt cōfitentes di
cant memento quia puluis sumus.
Cum autem dixerint quia puluis su
mus memento. tunc dicant. anima
mea velut terra sine aqua tibi. Que
em̄ tam terra sicca q̄ꝫ puluis: Sed
cito exaudi me dn̄e. cōplue me. con
firma me. ne sim puluis quē ꝓicit
vētꝰ a facie t̄re Cito exaudi me dn̄e:
defecit spūs meꝰ. nō differat inopia
mea. Abstulisti spm̄ meū vt defice-
rem. et in puluerem meū ꝯuterer. et
dicerē tibi. aīa mea velut t̄ra sine aq̄
tibi. fac etiam qd̄ in alio psalmo di-

citur. auferes spm̄ eorum ⁊ defici-
ent. emitte spiritum tuum ⁊ creabũ
tur. ⁊ renouabis faciem terre. Si
qua igitur in xp̄isto noua creatura
vetera transierũt. in spũ tuo vetera
trãsierũt. in spũ tuo noua facta sunt
Ne auertas faciem tuam a me A
uertisti a sup̄bo. etenim aliqñ habũ
dabã. ⁊ in habũdãtia mea elatus erã
Ego em̄ dixi aliquãdo in habũdãtia
mea. nõ mouebor ineternum: Dixi
nõ mouebor in habũdantia mea ig
norãs iusticiam tuam ⁊ cõstituens
meã. sed tu dñe in volũtate tua p̄sti
tisti decori meo virtutẽ. Dixi in ha-
bũdãtia mea nõ mouebor. vex aũt
a te michi erat q̇cquid habundabã.
⁊ vt hoc ꝓbares a te michi fuisse. a-
uertisti faciem tuam ⁊ factus sum ꝯ
turbatus: Post hãc cõturbationez
in qua factus sum q̇a auertisti faciẽ
tuam. post tedium spũs mei. post
cõturbatum cor meum in me. ex eo
ꝙ auertisti faciem tuam. iam fact⁹
sum sicut terra sine aqua tibi. ne aũ
tas faciem tuam Auertisti a super-
bo. redde hũili. Ne auertas faciem
tuã a me. q̇a si auerteris Similis
ero descendẽtibus in lacum: Quid
est descẽdentibus in lacum? Pecca
tor cum venerit in ꝓfundum malo
rum contempnet: Illi descendũt in
lacum. qui etiam cõfessionem ꝑdũt
Cõtra quod dicitur. ne coartet sup̄
me puteus os suum: Hãc ꝓfundi-
tatem lacum appellat plerũq; scrip
tura. in quã profunditatem cũ vene
rit peccator contempnet. Quid est
cõtempnet? Iam nec vllam proui-
dẽtiam deputat. aut si deputat. ad e
am se ꝑtinere nõ putat: ꝓponit sibi
peccãdi licentiam. sine spe venie ha
bens iniquitates effusas: Nõ dicit
reuertar ad deum vt reuertatur ad
me. nec audit cõuertimini ad me et
reuertar ad vos. qm̄ veniẽs in pro
fundum malorum contempnit: A
mortuo em̄ inquit tãq; si nõ sit pe-
rit cõfessio: Ne ergo auertas faciez
tuam a me ⁊ similis ero descendẽti-
bus in lacum: Auditam fac michi
mane misericordiam tuam quia in
te speraui: Ecce in nocte sum. sed in
te speraui donec nocturna trãseat ĩi
quitas: Habem⁹ em̄ vt dicit petrus
certiorem ꝓpheticum sermonem.
cui bene facitis intendẽtes tãq; lucer
ne lucenti in obscuro loco. donec di
es illucescat. ⁊ lucifer oriatur in cor
dibus vestris: Mane ergo appel-
lat post finem seculi. cũ viderimus
quod in seculo credim⁹: Mane em̄
exaudies vocem meam. mane asta
bo tibi ⁊ cõtemplabor Auditam fac
michi mane misericordiaz tuam. q̇a
in te speraui. Si em̄ quod nõ vide-
mus speramus. ꝑ paciẽtiam expec
tamus. Pacientiam querit nox. leti
ciam donabit dies: Auditam fac m̄
mane miãm tuã. qm̄ in te speraui:
Sed hic q̇d donec vẽiat mane? Nõ
em̄ sufficit mane sperare. sed aliq̇d
opus est agere Quare aliquid agẽ?
Quoniam dicit in alio psalmo. deũ
exquisiui in die tribulationis mee.
tãq; in tempore noctis mee deũ exq̇
siui Quomodo exquisiui? Manib⁹
meis nocte coram eo. ⁊ nõ sum de-
ceptus. Manibus querendus ẽ in
nocte deus Quid est manibus? Bo
nis operibus. sed bonis opibus co
ram eo: Cum em̄ facis elemosinam
noli tuba canere. pater tuus qui vi-
det in occulto reddet tibi: Quia er-
go sperãdũ est mane. ⁊ ita nox ista
tolerãda est. ⁊ ĩ ipa paciã doẽc dies

lucescat ꝑseuerandū est quid interea hic agendū: Ne forte ꝑ temetipm̄ acturus es aliquid vt merearis perduci ad mane: Notam fac michi domine viā in qua ingrediar Jō lucernam ꝓpheticā accendit: ideo ipm̄ dominum tanq̄m in testa carnis misit. qui eciā dixit exaruit velut testa virtus mea Ambula ad prophetiā ambula ad lucernā p̄dictorum futuroꝝ ambula ad v̂ba dei Nōdū vides verbum in p̄ncipio deū apud deū: āmbula ad formā serui. ꝑduceris ad formaꝫ dn̄i Notam fac michi dn̄e viā in qua ingrediar Qm̄ ad te leuaui animā meā Leuaui ad te nō contra te Apō te fons vite ad te leuaui aiām meam tanq̄m vas ad fontē attuli: imple ergo me. qm̄ ad te leuaui aiām meam.

Exime me de inimicis meis domine. qꝛ ad te cōfugi Qui aliqn̄ a te fugi: ad te cōfugi Fugit em̄ adam a facie dei ⁊ abscōdit se inter ligna paradisi: vt de illo diceretur in libro iob. tanq̄m seruus fugiens dn̄m suū ⁊ cōsecutus est vmbrā Fugit a facie domini sui ⁊ consecutꝰ est vmbram Ad vmbram em̄ fugit inter ligna paradisi Ve si ꝑmanserit in vmbra: ne postea dicatur transierūt omnia tanq̄ vmbra Exime me de inimicis meis Non ego hic inimicos hoīes cogito: non ē nobis colluctatio adūsus carnem ⁊ sanguinem Sed adūsus quos: Aduersus p̄ncipes ⁊ potestates: rectores mūdi Cuiꝰ mūdi: Non em̄ celi ⁊ terre: nō em̄ regunt qd̄ non fecerunt rectores mūdi Sed cuiꝰ mundi: Tenebrarum harū Quarū tenebrarum: Vtiq̄ iniquoꝝ Fuistis em̄ aliqn̄ tenebre: nunc āt lux in dn̄o Rcōres mundi tenebrarum harū. rcōres iniquoꝝ contra hos habetis luctamen Magnum ꝑlium nobis est hostē non videre ⁊ vincere Aduersus rectores mūdi tenebrarum harū. dyabolum scilicet ⁊ angelos eiꝰ. nō illiꝰ mundi rectores de quo dicitur et mūdꝰ ꝑ eum factus ē sed illiꝰ mundi de quo dicitᷣ ⁊ mundus non cognouit eū Exime me de inimicis meis dn̄e quia ad te cōfugi De inimicis meis: nō iuda. sꝫ qui impleuit iudam Illum patior visum: illū expugno nō visum Accepit em̄ buccellam iudas ⁊ introiuit in eū sathanas: vt iste dauid ꝑsecutionem pateretur a filio suo Qm̄ multos iudas dyabolus implet indigne accipientes buccellā ad iudicium suuꝫ Qui em̄ māducat ⁊ bibit indigne: iudiciū sibi manducat ⁊ bibit Nō malum est qd̄ datur: sed bonū malo in iudicium datur Bene eē non potest male accipienti qd̄ bonum est Ergo exime me ab inimicis meis qꝛ ad te cōfugi Ergo qꝛ ad te confugi vel quo a facie tua fugiam. si ascendero in celum tu illic es quo em̄ fugerem. quo ibo a spiritu tuo: si ascendero in celum tu ibi es. si descendero in infernū ades. qd̄ ergo restat: Si assumpsero pennas meas vt columba et volabo in extrema maris id est vt spe habitem in fine seculi: etem̄ illuc manus tua deducet me. ⁊ ꝑducet me dextera tua Exime me de inimicis meis qm̄ ad te cōfugi domine Doce me vt faciā voluntatem tuā: qꝛ tu es deꝰ meꝰ O cōfessio o prescriptio: qm̄ tu es inq̄t deus meus Ad alium currere feci si ab alio factus sum: tu es totum meū qꝛ tu es deꝰ meus Prēm queram propter hereditatē: Tu es deus meꝰ Nō solum dator hereditatis sed ipa hereditas Dn̄s pars hereditatis mee Dominum q̄ram ꝓpter redemptionem: Tu es deus meus Patronum q̄ram ꝓpter liberationem: Tu es deꝰ meꝰ

Postremo creatꝰ recreari cupio: tu
es deus meus qui creator meꝰ ꝗ cre
asti me per ṽbum tuū ⁊ recreasti me
ꝑ ṽbum Si creasti me ꝑ ṽbum deuꝫ
manētem apud te. recreasti ꝑ ṽbum
carnem factū ꝓpter nos Doce ergo
me vt faciā voluntateꝫ tuā: qꝛ tu es
deus meꝰ Si nō me docueris faciaꝫ
volūtatem meam: et deseret me deꝰ
meus Doce me vt faciā volūtatē tu-
am: quoniam tu es deꝰ meus doce
me Non em̄ tu eris deꝰ meus ⁊ ego
ero magister meꝰ Videte quēadmo
dum gracia ꝯmendetur hoc tenete h̔
inbibite. hoc vobis de corde nullꝰ ex
cutiat. ne habeatꝫ zelum dei sed nō se
cūdum scientiam: ne ignorantes dei
iusticiā et ṽrām volentes cōstituere
legē. iusticie dei nō sitis subiecti Ver
ba certe apostoli agnoscitis Dicite
ergo ista: Doce me vt faciā volunta
tem tuam qꝛ tu es deus meꝰ Spi-
ritus tuus bonus. non meus malus
Spūs tuus bonꝰ Deducet me in
terram rcām: qꝛ spūs meus malꝰ de
ducet me in terram ꝑuersam Et q̇d e
go merui: Que mea opa boā sine tu
o adiutorio cōputantur. vnde impe
trare dignꝰ eēm deduci a spiritu tuo
in terram rcām: Que opa tua vł que
merita mea: Propter nomē tuum
dn̄e viuificabis me Attēdite ergo qn̄
tum potestis gracie cōmendationē
q̄ gratꝫ salui facti estis Propter no
men tuū dn̄e viuificabis me non no
bis dn̄e nō nobis sed nomini tuo da
gl̃am Propter nomē tuū dn̄e viuifi
cabis me in tua iusticia nō in mea n̄
qꝛ ego merui sed qꝛ tu misereris Nā
si meū ostenderē merituꝫ: nichil abs
te mererer nisi supplicium Auulsisti
merita mea: inseruisti dona tua ꝓpt
nomē tuū dn̄e viuificabis me in tua
iusticia Educes de tribulatione a-
nimam meā et in tua misc̄dia ad inte
ritum deduces inimicos meos: ⁊ ꝑ
des omnes tribulantes aiām meam
qm̄ ego seruꝰ tuus sum

Explicit psalmus cxlij. Incipit psal
mus cxliij.

Psalmi huiꝰ titulus breuis
est numero ṽborū sed gra-
uis pondere misterioꝝ ipi
dauid ad goliam Preliū hoc factum
tꝑe patrū nrōrum de scripturis sanc
tis recolit mecū caritas vestra Cum
em̄ adūsus populum dei alienigene
dimicarent: ꝓuocauit vnꝰ vnū. goli
as dauid. in quo certamiē voluntas
dei ꝑ cuiusqꝫ ꝑtis victoria ꝓbaretur
Sed quid de victoria satagimꝰ. quā
do ꝓuocantem ꝓuocatumqꝫ cerna
mus: Prouocauit impietas pietatē
ꝓuocauit suꝑbia humilitatem pos-
tremo ꝓuocauit dyabolus cristum
Quid miramini dyabolū victū: Ille
erat grandis statura corꝑis: iste aūt
statura ꝑuus. fide magnus Accepit
arma bellica sanctus dauid vt aduer
sus goliam ꝓcederet: hec arma ꝑ e-
tatem ⁊ ꝑuam vt diximus staturam
corꝑis portare nō valuit Abiecit o-
nerantia nō adiuuātia: accepit q̇nqꝫ
lapides de flumine et posuit in vase
pastorali Hijs armatus corꝑaliter
nomine āt dei spiritualiter: ꝓcessit ⁊
vicit Hoc quidē ille dauid: sed miste
ria ꝑscrutemur Proposueramꝰ em̄
titulum istū breuē numero ṽborum
sed grauem pondere misterioꝝ Ve-
niat in mentem apostolica illa sentē
tia oiā h̔ in figura cōtingebant illł ne
impudētes videamur q̄rere aliq̇d ab
sconditū vbi possit dici totū sine mis
terij ꝓfunditate simpliciter dictum.
Habemꝰ ergo auctoritatē faciētem
vos intētos ad q̄rendū vigiles ad in
uestigandū deuotos ad audiendum

fideles ad credendū. impigros ad faciendū In dauid cristus: sed sicut soletis intelligere eruditi in scola eius. xp̄s caput ⁊ corpus Non ergo sic auditis aliquid ex psona cristi: quasi ad vos non ptineat qui estis mēbra cristi Hoc tm̄ in fundamento posito videte que sequantur Nostis mľtis sacramentꝫ visibilibꝫ ⁊ corporalibus oneratum eē populū primū circūcisione negocioso illo quodam sacerdotio ⁊ templo figuris pleno mľtiplicibꝫ holocaustoꝝ sacrificioꝝq̄ generibꝫ Hec dauid noster tanq̄ arma pmentia non adiuuantia posuit Si em̄ data esset lex que posset viuificare: vere ex lege eēt iusticia Vt qd ergo lex? Seqtur. sed cōclusit inquit scriptura omnia sub pccō: vt pmissio ex fide ihū cristi daretur credentibus Deniq̄ iste dauid scilꝫ xp̄s caput ⁊ corpus tpe reuelationis noui testamenti tpe insinuande et ꝯmendande grē dei qd fecit? Arma posuit. qnq̄ lapides tulit: arma vt diximꝰ onerantia posuit Ergo sacramēta legis sacramenta illa legis. q̄ non sꝫ imposita gentibꝫ posuit: q̄ nō obseruamꝰ. Meministꝭ em̄ quāta in veteri lege legamus ⁊ nō obseruemꝰ. sed tamē ad aliquā significationem pmissa et posita intelligamꝰ: nō vt abiciamus legem dei. sed vt sacramenta pmittētia impleta pmissione nō celebremꝰ Qd em̄ promittebant venit Grā em̄ noui testamenti in lege velabatur in euangelio reuelabatur Velū remouimus qd velabatur agnouimꝰ Agnouimus aūt in grā domini nostri ihesu cristi capitis ⁊ saluatoris nostri q̄ p nobis crucifixꝰ est. quo crucifixo eciam velū tēpli conscissum ē Deniq̄ arma ille posuit tm̄ onera sacramentorum veteris legis: ⁊ ipam legē accepit Quinq̄ em̄ lapides quinq̄ libros moysi significant Tulit ergo illos quinq̄ lapides de flumine Nostis quid sit fluuiꝰ Labitur em̄ mortale seculū ⁊ pterfluit q̄cquid venit in mūdum Erant ergo in flumine tanq̄ in pplo. illi primo lapides illic erant inutiles. vacabant nichil pderant. tn̄ sibat super fluuius Quid fecit dauid vt lex ipa vtilis eēt? Accepit grāꝫ Lex enim sine gracia impleri nō pt Plenitudo em̄ legꝫ caritas Et vn̄ ista caritas? Vide si non ex gracia Caritas inquit dei diffusa est in cordibꝫ nostris per spiritū sanctū q̄ datꝰ ē nobis Quia ergo gracia fecit impleri legē: significatur aūt gracia lacte Hoc em̄ est in carne gratuitum: vbi mater nō q̄rit accipe. sed satagit dare Hoc mater gratis dat: ⁊ cōtristatur si desit q̄ accipiat Quō ergo oñdit dauid legē sine gracia opari nō posse nisi cum illos lapides quinq̄ quibꝫ significabatur lex. in libris quinq̄ cōiungere volens gracie. posuit in vase pastorali quo lac mulgere consueuerat? Hijs armatus. gracia vtiq̄ armatꝰ ⁊ ideo psumens non de se sed de dño suo pcessit adūsus goliam supbū: se iactātem de se psumentem Tulit vnum lapidem iecit inimicū in fronte pcussit cecidit ex eo loco corpis vbi signum cristi nō habuit Hoc quoq̄ licet attēdas quinq̄ lapides posuit vnū misit libri lecti sunt. sed vnitas vicit Plenitudo em̄ legis vt paulo ante ꝯmemorauimꝰ caritas: ⁊ apl's ait sufferentes inuicem in dilectione studentes seruare vnitatem spūs in vinculo pacis Deinde illo percusso atq̄ deiecto gladiū eiꝰ abstulit ⁊ inde caput illi abscidit Et hꝫ facit noster dauid: deicit dyabolum de suis Qñ autem credūt magni eꝰ quos ille in manu habebat

⁊ de quibus ceteras aīās trucidabat cōuertunt linguas suas ꝯtra dyabolum et sic golie de gladio suo caput īcīditur Misteriū tituli ꝑ tp̄is breuitate tractauimꝰ videamꝰ quid habeat iste p̄s

Psalmꝰ

BEnedictus dn̄s deus meus q̇ docet manus meas ad p̄lium ⁊ digitos meos ad bellū Vox nr̄ā est si corpus cristi nos sumꝰ Benedicamus dn̄m nostruꝫ qui docet manus nostras ad p̄liū digitos nr̄ōs ad bellum Repetitio sententie videtur qd̄ est manꝰ nostras in preliū: hoc ē digitos nostros ad bellum An aliq̄d interest inter manꝰ ⁊ digitos: Digitis vtiq̄ꝫ opatur ⁊ manus Nō itaq̄ꝫ absurde accipimꝰ digitos ꝑ manibus positos Verūptn̄ in digitis agnoscimus v̄itatem. diuisionē opationis: ⁊ tn̄ radicem vnitatis vide illā grām Dicit apl's aliȷ̄ quidem per spiritum datur sermo sapientie aliȷ̄ sermo scientie secūdum eūdem spiritū aliȷ̄ fides in eodem spiritu aliȷ̄ donatio curationum in vno spiritu: aliȷ̄ genera linguaruꝫ aliȷ̄ ꝓphecia. aliȷ̄ diuinatio spirituum Omnia hec opatur vnus atq̄ꝫ idem spūs Radix est vnitatꝫ diuidens ꝓpria vnicuiq̄ꝫ ꝓut vult: aliȷ̄ illud aliȷ̄ hoc Hiȷ̄s ergo digitis pugnat corpꝰ cristi ꝓcedens in bellū ꝓcedens in p̄lium Jam p̄lioꝝ ⁊ bellorum genera ꝯmemorare fortasse lōgum est: ⁊ gerere faciliꝰ est q̄ꝫ explicare Habemꝰ vnū bellum qd̄ cōmemorat apl'us nō est vobis colluctatio adūsus carnem ⁊ sanguinem id ē adūsus homines a quibus videmini pati molestias: non aduersus ip̄os pugnātes. sed aduersus p̄ncipes potestates ⁊ rcōres mūdi Et ne intelligeres mūdi celi ⁊ terre ōn̄dit quid diceret tenebrarū harum mūdi scilicet nō qui per ip̄m factus est qꝛ ⁊ mūdꝰ per eū factus est: sed mūdi qui eum non cognouit qꝛ et mundus eū non cognouit Hee tenebre nō sunt natura sed voluntate Anima em̄ ꝑ semet ipsam nō lucet qꝛ humiliter ac veraciter cātat tu illuminabis lucernam meā domine deꝰ meus illumina tenebras meas et apud te inquit fons vite in lumine tuo videbimꝰ lumen. Non in lumine nostro sed in lumine tuo Nam ⁊ oculi nostri lumina vocantur ⁊ tn̄ lux extrinsecus si desit eciam sani ⁊ patentes in tenebris remanebunt Ergo bellū gerimꝰ aduersus rectores tenebrarū harū rcōres scilicet infidelium dyabolum ⁊ angelos eiꝰ: rcōres gladiȷ̄ eiꝰ. de quo pugnat dyabolus adūsus fideles Sed q̊modo golie ꝓstrato tollitur gladiꝰ vt ip̄i golie caput de gladio suo amputetur ita vt credūt ip̄i infideles dicitur eis fuistꝫ em̄ aliq̄n̄ tenebre. nūc aūt lux in dn̄o Pugnastis de manu golie: iā in manu cristi tollite caput golie Hoc em̄ vnū prelium: alterum aūt vnicuiq̄ꝫ in seip̄o Nō genꝰ hoc belli ex apostolica ep̄l'a legebatᷣ Caro cōcupiscit adūsus spiritū. ⁊ spiritus adūsus carnem: vt nō ea q̄ vultꝫ faciatis Et hoc graue bellū et qd̄ est molestius interiūt in quo bello si fit quisq̄ꝫ victor illos. quos nō videt inimicos cōtinuo supabit Nō em̄ tēptat dyabolus vel angeli eiꝰ: nisi qd̄ inte carnaliter dn̄atur Nam quō vincimus illos hostes quos nō videmꝰ nisi qꝛ carnales interiores motꝰ nostros sentimꝰ: Hiȷ̄s cōfligimus ⁊ illos ꝑcutimꝰ In amore pecunie dn̄atur auaricia: dn̄ante tibi auaricia dyabolus forinsecus lucrū cum fraude proponit Plerūq̄ꝫ em̄ ad lucrū non ꝑuenis nisi fraudem feceris Propo

nit ꝙ̊ ille forinsecꝰ auaricie tue quam intus non vicisti quā non domuisti quā nō tibi subiecisti ꝓponit tanq̄m atlethe suo agomtheta malꝰ fraudē ⁊ lucrum . opus ⁊ p̄mium : fac ⁊ tolle Tu aūt si calcas auariciā : si tibi interius non dn̄atur . quā si sentiens vincis . nā dyabolū insidiantem nō sentis : si ergo edomuisti auariciā attendis alterū ꝓponentē opus ⁊ premiū Quid ille ꝓposuit ? Fraudem ⁊ lucrū Quid ⁊ iste proponit ? Innocentiā ⁊ coronam Fac ⁊ tolle ⁊ ille dicit ⁊ iste Jam tu p̄liator interior . si non es victꝰ auaricia . sed victor auaricie illum attēdis ⁊ hunc vincis Discernis eīm vtrumq₃ et dicis hic video . opus ⁊ p̄mium : illic āt escam ⁊ laqueū Neq₃ enim aliquid dicis in te qđ non ꝑtineat ad te Etenim ex pccō diuisus es adu̇sum te Trahis cōcupiscentie ꝓpaginem ⁊ traducem mortis . habes qđ contra pugnes in te . habes qđ expugnes in te Sed habes quē inuoces vt pugnantem adiuuet te ⁊ vincentem coronet te qui nō existētem fecit te Quomodo inquis vincā ? Ecce ip̄e ap̄ls difficilimū preliū proponit ⁊ q̄₃ laboriosum sit aut forte insuperabile si nō intelligo ip̄e ostendit . Caro inquit cōcupiscit adu̇sus spiritum ⁊ sp̄us aduersus carnē : vt nō ea que vultis faciat₃ Quō me iubes vincere . cū ille dicat vt non ea que vult₃ faciat₃ ? Queris quō ? Attende ad ḡciam vasis pastoralis : lapidē de flumine in exceptorio lactis pone Ecce et ego tibi dico ymmo tibi ip̄a vitas dicit : prorsus nō facis qđ vis pugnāte carne adu̇sus spiritum tuū Si ad istā pugnam de te p̄sumis : āmonendus es ne frustra audieris . exultate deo adiutori nostro Si eīm ꝑ te impleres totū . nō esset necessarius adiutor Rursus si tu ip̄e tua volūtate nl̄ ageres : nō vocaretur adiutor Adiutor eīm aliquid agentem adiuuat Deniq₃ cū dixisset caro cōcupiscit aduersus spiritū ⁊ sp̄us adu̇sus carnē vt n̄ ea q̄ vultis faciat₃ ⁊ ꝓposuisset te ante te : veluti deficientem te in te cōtinuo misit ad adiutorem Qđ si spiritu ducimini : nō adhuc estis sub lege Qui eīm sub lege est nō implet legem sed p̄mitur a lege : sicut ille dauid sub armis erat Ergo si sp̄ū duceris vide quis te adiuuabit vt impleas qđ velis : adiutor tuꝰ susceptor tuus . spes tua Qui docet manꝰ meas in p̄liū et digitos meos ad bellum Manifesta eīm sunt inquit oꝑa carnis q̄ sūt fornicationes immūdicie . ydoloꝝ seruitus . luxuria . veneficia . cōtentiones inimicicie . ebrietates cōmessationes ⁊ hẏs similia . q̄ predico vobis sicut p̄dixi qm̄ qui talia agūt regnū dei non possidebunt : nō qui adu̇sus talia cōfligunt sed q₂ talia agūt Cū eīm confligis aliud est opus . cū vincis aliud est opus : cū pacē ⁊ reqem habes aliud est opus Hec dū exemplis demonstro . paucis aduertite Suggeritur aliquid . lucrū delectat . habet fraudē sed magnū ē lucrū : delectat nō cōsentis Pugnā vide : adhuc suadetur adhuc insistitur adhuc deliberatur Ergo q̇ pugnat ꝑiclitatur Vidimꝰ pugnam : cetera videamꝰ Cōtempsit iusticiam vt fraudē faceret . victꝰ ē . contempsit lucrum vt iusticie seruiret vicit In hẏs trib₃ victum doleo . pugnanti metuo : victori congaudeo Sz eciam ille qui vicit nūquid omnino egit in se vt prorsus eū pecunia nō attemptet aut nichil in eo excitet delectationis ? Quāuis suꝑabilis q̄₃uis cōtemptibilis q̄₃uis nō solum cui non consentiat sed cū q̄ nec pugnare dig-

netur: inest tñ aliqua delectatiōis ti tilatio Ista titilatio ⁊ ille hostis iam nec pugnat nec regnat: inest tñ ⁊ q̄si moratur in carne mortali qd nō erit Ducetur em̄ totum in victoriam sed postea Nō aūt corp⁹ quidē mortuum est ꝓpter peccatum ⁊ iō eidē corpori inest peccatum ⁊ si non regnat peccatum: spūs aūt vita ē ꝓpter iusticiam Si autē qui suscitauit cristū a mortuis habitat in vobis: q̄ suscitauit xp̄m a mortuis viuificabit ⁊ mortalia corpa vrā ꝓpter inhabitantem spiritū eius in vobis Ibi iam nec qd pugnet erit nec qd titillet totū cedet in pace Non em̄ contraria aut contra aliā naturā pugnat. sed tanq̄m in domo marit⁹ ⁊ vxor si adūsus se dissentiant. molest⁹ et piculosus labor si maritus vincatur ⁊ vxor dn̄et pax puersa si aūt vxor marito domināti subiciatur pax recta: nō tñ aliquid ex alia natura q: ex homine fcā mulier viro Caro tua cōiunx tua famula tua. qdlibet deputata. opus est vt sbicias: ⁊ si pugnas vt ꝓsit pugna Hoc em̄ expedit inferi⁹ subici supiori vt ⁊ ille qui sibi subici vult qd est inferius se subiciat superiori suo Agnosce ordinem quere pacem: tu deo tibi caro Quid iusti⁹ quid pulchri⁹: Tu maiori: minor tibi Serui tu ei qui fecit te vt tibi seruiat qd factum est ꝓpter te Nō enim hūc ordinem nouim⁹ neq̄ hūc ordinem cōmendam⁹. tibi caro ⁊ tu deo: sed tu deo ⁊ tibi caro Si āt cōtempnis tu deū: nūq̄m sbiciet[2] tibi caro Qui nō obtēperas deo torq̄ris a seruo Nūquid si nō prius tu dō vt deinde tibi caro poteris dicere h̄ verba: bn̄dictus dn̄s deus me⁹ q̄ docet manus meas ad p̄lium ⁊ digitos meos ad bellū: Preliari vis indoct⁹ dāpnaberis vict⁹ Primo ergo te subdas deo. deinde illo docente te. et adiuuante p̄lieris ⁊ dicas: q̄ docet manus meas ad p̄lium ⁊ digitos meos ad bellum Et cū p̄liaris q: dum p̄liaris periclitaris dic q̄ sequūtur in p̄liandi periculo constitut⁹ Misericordia mea nō vincar Quid ē hoc misericordia mea: Prebes michi miām. ⁊ in me extitisti misericors an donasti michi vt ⁊ ipe sim miōrs: De nulla re sic vincitur inimic⁹ q̄ꝫ cum misericordes sumus Omnino parat calūpnias ad iudicium: ⁊ non p̄t falsa obicere q: non est apud quem Si enim apud hoiēm iudicem nobiscū ageret posset eū mentiēdo fallere ⁊ nos grauare criminationibꝫ falsis q: vō apō talem iudicem cā nostra cum illo est qui falli nō p̄t. ideo ambit vt ad peccatum seducat vt habeat vera q̄ obiciat Et vbi o forte aliquibꝫ ei⁹ fraudibꝫ succūbit humana fragilitas: sequtur in cōfessione opus humilitatis exerceatur in operibus miscōie pietas Omnia delētur cū ex vō corde ⁊ plena fiducia dicam⁹ illi qui videt et dimitte nobis sicut ⁊ nos dimittimus Dic toto corde dic tota fiducia dic secur⁹. dimitte nob̄ sicut ⁊ nos dimittimus: aut noli dimittere si nō dimittimus Qd ⁊ si dixeris noli dimittere si nō dimittimus ꝓrsus nō dimittit si non dimittim⁹ Neq̄ em̄ vt tu sis impunitus pccōr: erit ille mendax promissor Vis inquit vt dimittā: Dimitte Est aliud opus miē: vis vt dem da Vno loco positū est in euangelio. dimittite ⁊ dimittet[2] vobis: date ⁊ dabitur vobis Aliquid inq̄t ⁊ contra te teneo. aliquid ⁊ tu cōtra alterum tenes dimitte et dimitto Aliqd petis a me. aliqd petit alter a te. da et do Et que dimittit que dat: Nōne caritas: Et vn̄ caritas nisi per spiritū sanctuꝫ

qui datus est nobis. Si ergo per o-
pera miſcḋie noster vincitur inimicꝰ
⁊ opa miſcḋie habere nō poſſemꝰ ni
ſi caritatem haberemꝰ caritas ā̄t no
bis nulla eē̄t niſi per ſpiritū ſanctum
acciperemꝰ ille docet manꝰ nrā̄s in
p̄lium digitos noſtros ad belluʒ: illi
rcē̄ dicimus miā̄ mea a quo habemꝰ
eciam vt miōꝛdes ſimꝰ Judiciū ei ſi-
ne miſcḋia illi qui nō fecit miā̄m Per
ua putatꝫ opa miſcḋie. Libet de hijs
aliquid dicere attendite pꝛimo iſtam
ſententiā̄ de ſancta ſcriptura depꝛō̄p
tam quā̄ modo ꝯmemoꝛaui Judiciū
em̄ ſine miā̄ illi qui nō fecit miā̄m Si
ne miā̄ iudicabitur qui miā̄m non fe
cit añq̄m iudicaret. Quid deiñ q̇d ſe-
quitur. Superaltat aūt miā̄ iudiciū
Quid eſt hoc frē̄s ſuperaltat ā̄t miā̄
iudiciū. Superponitur miā̄ iudicio
in quo inuentū fuerit opus miē̄: et ſi
habuerit aliquid foꝛte in iudicio quo
puniatur tā̄q̄m vnda miē̄ peccati ig-
nis extinguitur Superaltat aūt mi-
ſericoꝛdia iudiciū Quid aūt cū talibꝫ
ſubuenit ⁊ cū tales liberat ⁊ cum tali
bus ignoſcit iniuſtꝰ eſt deꝰ. Abſit Et
ibi iuſtus eſt Non em̄ tollit miā̄ iuſ
ticiam nec iuſticia miā̄m Vide enim
ſi nō iuſtꝰ eſt: dimitte ⁊ dimitto da ⁊
do Vide ſi nō iuſtꝰ eſt: in q̄ menſura
menſi fueritis remetietur in ea voƀ.
Ad hoc em̄ in q̄ menſura Non enim
in mē̄ſura eiuſdem generis ē̄ ſed ad h̄
eadē̄ mē̄ſura. ignoſce et ignoſco Eſt
apud te mē̄ſura venie dande: inuem
es apud me menſurā̄ venie accipien
de Eſt apud te mē̄ſura tribuendi qḋ
habes: inuenies apud me menſuraʒ
accipiendi qḋ non habes Miſcḋia
mea ⁊ refugium meū: ſuſceptoꝛ me
us ⁊ erutoꝛ meꝰ Multū laboꝛat p̄li
atoꝛ hic tenens cō̄cupiſcentem adu̇-
ſus ſpiritū carnē̄ tene. qḋ tenes: tunc

erit plene qḋ vis. cum abſoꝛta fuerit
moꝛs in victoꝛia qñ reſuſcitatū moꝛ
tale hoc coꝛpꝰ transfertur in habitu
dinem angelicā̄ ⁊ in celeſtē̄ ſubuolat
qualitatem Moꝛtui inq̄t in xp̄o re-
ſurgent pꝛimi: deiñ ⁊ nos viuē̄tes q̇
reliqui ſumꝰ in aduentu dm̄ ſimul ra
piemur cū illis in nubibꝫ obuiam criſ
to in aera. ⁊ ſic ſemper cū dño erimꝰ
Ibi abſoꝛbebitꝛ moꝛs in victoꝛia ibi
dicetur vbi eſt moꝛs ꝯtentio tua vbi
eſt moꝛs aculeus tuꝰ. Non enim re
linquetur nec in animo nec in coꝛpo
re qḋ rebellet adu̇ſus amoꝛem ḋi ple
na victoꝛia plena pax De hac noƀ p̄-
liantibꝫ dicitur: venite filij audite me
timoꝛem dm̄ docebo vos In pꝛelio
eſtis in cō̄tentione cō̄fligitis ⁊ tamē̄
quā̄dam req̇em deſideratis Quis eſt
hō̄ qui vult vitam ⁊ diligit videre di-
es bonos. Quis ē̄ qui nō̄ dicat ego.
Ibi vita ibi dies bō̄i. vbi caro nichil
cō̄cupiſcit adu̇ſus ſpiritū: vbi non di
citur pugna ſed gaude Sed q̇s eſt q̇
hos dies non velit. Omnis hō̄ certe
dicit ego Audi q̇d ſeq̇tur Video quia
laboꝛas video qꝛ in pugna in pericu
lo diu̇ſaris: audi q̇d ſeq̇tur doce ma-
nus in p̄lium digitos in bellū Conti-
ne linguā̄ tuam a malo ⁊ labia tua ne
loquā̄tur dolū: declina a malo et fac
bonū Quō̄ enim poteris facere bo-
num niſi declinaueris a malo. Quid
quero vt veſtias qñ adhuc expolias.
Quid q̄ro vt dones qñ adhuc rapis.
Declina a malo ⁊ fac bonū Qua mer
cede. Nō̄ ſub te ploꝛet pꝛimo paup:
vt gaudeat de te paup Declina a ma
lo ⁊ fac bonū Qua mercede: Nā̄ mo
do pugnas: q̄re pacē̄ ⁊ pſeq̄re eā̄ Diſ
ce: dic miſcḋia mea et refugium meuʒ
ſuſceptoꝛ meꝰ ⁊ erutoꝛ meus ꝓtec-
toꝛ meus Suſceptoꝛ meꝰ ne cadam
erutoꝛ ne heream: ꝓtectoꝛ ne feriar

Protector meus ꝛ in ipo speraui
In hijs omnibꝫ. in toto labore meo.
in omnibꝫ ꝑlijs meis: in omnibꝫ dif-
ficultatibꝫ meis in ipo speraui Qui
subdit populū meū sub me Ecce ca-
put nostrū loquitur nobiscū Domine
quid ē hō q̄ innotuisti ei: Totū qd̄ ē
hoc est: q̄m innotuisti ei Quid ē ho-
mo q̄m innotuisti ei Aut filiꝰ hōis
q̄m estimas eū: Estimas eū tanti fa
cis tanti pendis ordinas: nosti sub q̊
ponas. supra quid ponas Estimati-
o em̄ est quanti ꝑcij sit Quicq̄ꝫ quanti
estimauit hoiēm qui ꝓ eo vnici san-
guinem fudit: Quid ē homo q̄m ino
tuisti ei: Cui quid innotuisti: Quid ē
filiꝰ hōis q̄m estimas eū: Quoniam
tanti eū pendis. tanti eū estimas: ꝓ-
ciosum quiddam eē ōn̄dis Nō enim
deꝰ sic estimat hoiēꝫ quō hō estimat
hoiēm: q̄n inuenit seruū venalem ca
rius equum q̄ꝫ hoiēm Ille quāti te es
timet vide. vt possis dicere. si deꝰ ꝓ
nobis quis cōtra nos: Et quāti te es
timauit qui filio ꝓprio non pepcit sꝫ
pro nobis omnibꝫ tradidit eū: Quo
modo nō ꝛ cum illo oiā nobis dona
uit: Qui hanc ānonam dedit pugnā
ti quid seruat vincenti: Ego sum in-
quit panis viuus qui de celo descen-
di Hec est ānona ꝑliantium de hor-
reis inuecta dominicis vn̄ pascūtur
angeli: q̄ panem angeloꝝ manduca
uit homo Post ꝑlia vo ꝛ hāc anno-
nam quid seruat. quid dabit victori-
bus n̄ qd̄ in alio psalmo dicitᷣ vnā pe
cij a dn̄o hanc requiram vt inhabitē
in domo domini omnibꝫ diebus vite
mee vt cōtemplar delectationē do-
mini ꝛ ꝓtegat me tēplum eiꝰ: Quid
est homo q̄m innotuisti ei aut filius
hōis q̄m estimas eū: Quē: Homo
vanitati similis factus est: ꝛ tn̄ inno
tuisti ei ꝛ estimas eū Homo vanita

ti similis factus est Cui vanitati: Tē
poribus ꝑtlabentibꝫ ꝛ ꝑt fluentibus
Vanitas em̄ ista dicitur: in ꝯpatioē
cuiusdam semꝑ manentꝫ ꝛ nūq̄m de-
ficientis veritatis Nā ꝛ ista creatu-
ra est loci sui Impleuit em̄ deꝰ terrā
sicut scriptū est bonis suis Quid est
suis: Sibi cōgruentibꝫ Sed hec om
nia terrena volatica trāsitoria. si cō-
parentur illi veritati vbi dictū ē ego
sum qui sum: totū h̊ qd̄ transit vani-
tas dicitur Euanescit enim ꝑ tempꝰ
tanq̄m in aura fumꝰ Et quid dicam
ampliꝰ q̄ꝫ id qd̄ apl's iacobꝫ dixit vo-
lens hoiēs superbos ad humilitateꝫ
redigere: Que em̄ inquit vita vestra
Vapor est ad modicū apparens de-
inceps exterminabitur Ergo homo
veritati similis factꝰ ē: peccando va
nitati similis factus ē Nam qn̄ ē pri
mum conditꝰ veritati similis factꝰ ē
sed q̄ paccauit q̄ recepit digna vani
tati similis factꝰ est Pro iniq̄tate em̄
erudisti hoiēm dicit in alio psalmo:
ꝛ tabescere fecisti sicut araneā aiām
meam In̄ ꝛ hoc homo vanitati simi
lis factus est Ibi quid ait: Ecce vete
res posuisti dies meos Hic qd̄ ait:
Dies eiꝰ sicut vmbra ꝑtereunt At
tendit sibi homo in diebꝫ vmbre sue.
vt faciat aliq̄d dignuꝫ desiderate luci
sue: ꝛ si in nocte vmbre est querat di
em Dies em̄ huiꝰ vanitatis cognos-
centi homini dies est tribulationis.
sine aliq̄ incōmoditate ꝛ aliq̄ molesti
a noceat nobis. sine aliq̄ ꝓsperitate
mūdꝰ arrideat. totū timendum ꝛ ge
mendū est: q̄m temptatio vita huma
na super terram Vn̄ dicitur. tota die
cōtristatus ambulabā Solacijs opꝰ
habemus ꝛ quicq̄d nobis nūc exibet
deus. cū ꝓspere exhibet nō est gau-
dium btōrum. sed cōsolatio misero-
rum Itaq̄ꝫ agat aliq̄d in quā hō dig-

num desiderata luce in istis diebus
vmbre sue ⁊ in nocte inquirat deum
sicut scriptuꝫ est in die tribulationis
mee deū exquisiui manibꝫ meis noc
te coram eo ⁊ non sum deceptꝰ Quā
dicit diem tribulationis . nisi quā di-
cit ⁊ noctē: Manibꝫ meis nocte co-
ram eo Adhuc in nocte sumꝰ ⁊ ad ꝓ
phecie lucernam vigilamus: aliqd ꝓ
missum ē . qd adhuc expectatur Sed
quid ait apl's petrus: Habemꝰ cer-
tiorem ꝓpheticū sermonē cui bn̄faci
tis intendētes tanq̄m lucerne lucen-
ti in obscuro loco: donec dies luces-
cat ⁊ lucifer oriat² in cordibꝫ vestris
Ipe dies ꝓminum nostrū ibi ē . ma-
ne exaudies vocē meam: mane asta
bo tibi ⁊ cōtēplabor Ergo oꝑare ꝙ-
uis in nocte manibꝫ tuis: id ē bonis
oꝑibus inquire deū an̄q̄m veniat di-
es ille qui te letificet . ne veniat qui te
mestificet Vide em̄ ꝙ securꝰ oꝑeris
q² non desereris ab illo quē queris .
Manibꝫ meis inquit deuꝫ exquisiui
nocte coram eo vt pater tuꝰ qui vi-
det in occulto reddat tibi id corā eo .
Intꝰ habeas miām caritatē ne aliqd
facias quasi studio placendi hōibus
Manibꝫ meis oꝑibus meis: in vm-
bra in hac vita: vbi ipe videt non vbi
placere hominibꝫ studeo Et quid se-
sequitur: Et nō sum deceptꝰ Hō va
nitati similis factus est . dies illiꝰ tꝙ
vmbra ꝑtereunt: ⁊ tn̄ innotuisti ei . ⁊
quid estimas eū D ñe inclina celos
tuos ⁊ descende: tange mōtes ⁊ fu-
migabūt Chorusca choruscationē ⁊
disꝑges eos: emitte sagittas tuas ⁊
cōturbabis eos Emitte manū tuam
ex alto ⁊ exime me: ⁊ erue me de aq̄s
multis Corpꝰ cristi hūilis dauid gra
cia plenus de deo ꝓsumens pugnās
in hoc seculo inuocat adiutoriū dei: i
clina celos tuos ⁊ descende Qui sūt ce

li inclinati: Ap'li humiliati Isti ei celi
enarrāt glaꝫ dei ⁊ de hijs cel' enarran
tibꝫ glaꝫ dei mox d. nō sūt loq̄le neq̄ꝫ
sermones q̄x nō audiāt² voces eorū
In oēꝫ trā exiuit sonꝰ eox ⁊ in fines
orb' tre vba eox Cū em̄ isti celi emit
terent voces suas ꝑ oēs tras et face
rent mirabilia: chorusc āte de ill' ⁊ in-
tonāte dn̄o miracul' et ꝓceptꝫ putati
sūt dij descēdisse de celo ad hoīes Nā
q̄dā de gentibꝫ h' putantes eis eciā sa
crificare voluerūt Tūc illi vidētes si
bi deferri indebitū honorē ⁊ expaues
centes ⁊ detestantes ⁊ eos q̇ sic erra
bant corrigētes vt on̄derent eis mo
tū animi sui ꝯsciderūt vestimēta sua
⁊ dixerūt Quid h' facitꝫ: Hoīes ⁊ nos
sumꝰ passibiles sicut ⁊ vos Et cepe-
runt s' hijs v̂bis ꝯmendare excellen
tiam dn̄i nostri ih̄u xp̄i humiliantes
se vt ꝯmendaret deꝰ q² inclinati erāt
celi vt descēderet deꝰ Incliā g̊ celos
tuos et descende factū ē tāge mōtes
⁊ fumigabūt mōtes suꝑbos elatio-
nes trenas tumidas grāditates Tā
ge inquit tāge istos mōtes: de gracia
tua da istꝫ mōtibꝫ Fumigabūt q² fa-
tebūtur pccā sua Fumꝰ confitentiū
pccōx: extorq̄bat ⁊ lacrimas humili
atox suꝑbox Tāge mōtes ⁊ fumiga
bunt: ꝙ diu nō tacti magni sibi videt̄
Dicturi sunt tu magnꝰ dn̄e: dicturi sūt
⁊ mōtes . tu solus altissimꝰ in omnē
terrā Sꝫ sunt q̇dam ꝯspirātes cōue-
niētes in vnum aduersus dn̄m ⁊ ad-
uersus cristum eiꝰ: cōuenerunt . con
spirauerunt chorusca chorusc atioēs
et disperges eos Crebresce miracul'
tuis: et soluetur conspiratio eorum
Chorusca chorusc ationes ⁊ disꝑges
eos: iā miracul' territi non audebūt
aliquid contra te . ⁊ in ipsis miracu-
lis expauescentes hesitabunt Quis
est iste qui tāta pt: Quis est iste q̇ sic

exaltatur cuiꝰ nomē tm̄ valet: Cū di
cunt quis est iste credituri sunt coꝛus
casti miraculis ⁊ dispꝑsisti malam cō
sensionem eoꝝ Emitte sagittas tuas
⁊ cōturbabis eos Sagitte potentis
acute: ꝓcepta tua dicta tua feriāt coꝛ
eoꝝ Emitte sagittas tuas ⁊ ꝯturbab
eos Vulnerentur male sani vt sanen
tur bene vulnerati: ⁊ dicant iam in ec
clesia ⁊ in coꝛꝑe cristi cōstituti. dicāt
cum eccā qm̄ vulnerata caritate ego
sum Emitte sagittas tuas ⁊ cōturba
bis eos: Emitte manuȝ tuam ex alto
Quid postea: Quid i fine: Quomo
do hinc vt coꝛpus cristi celesti adiu-
toꝛio: Veniet em̄ ipe dominꝰ in vo-
ce archangeli ⁊ in tuba dei descendet
de celo: ipe saluatoꝛ coꝛꝑis manꝰ dei
Emitte manū tuam ex alto et exime
me: ⁊ erue me de aquis multis Quid
est de aquis multis: De populis mľ
tis Quibȝ populis: Alienigenis. infi
delibȝ. siue foꝛis oppugnantibȝ siue
intus insidiantibȝ Exime me de aq̄s
multis in quibȝ me exercebas: in qui
bus me ad exuendū a soꝛdibȝ volue-
bas Exime me de aquis multꝫ Hec ē
illa aqua contradictionis Exime me
inquit ⁊ erue me de aquis multis Au
diamus iam de istis aquis multꝫ a q̄
bus eruet deus coꝛpꝰ cristi sui: a qui
bus eruet deus humilitatem dauid.
Quid est de aquis multis: Quid dix
isti ne aque aliter intelligātur: Quid
dixisti aquas multas: Quid dixi au-
di De manu filioꝝ alienoꝝū Audi-
te frēs inter quos simꝰ iter quos vi
uamus a quibus erui desideramus.
Quorum os locutum est vanita-
tem Hodie vos omnes si nō adhuc
diuina spectacula verbi dei cōgrega
ti essetis et eis hac hoꝛa permixti vi-
ueretis. quātas vanitates audiretꝫ:
Quoꝛum os locutum est vanitatem

Quando deniq̄ȝ loquentes illi vani-
tatem. audirent vos loqui veritatē:
Quoꝛum os locutum est vanitateȝ:
Et dextera eoꝝ dextera iniquita-
tis Quid tu inter eos. cum vase pas-
toꝛali habente quinq̄ȝ lapides: Dic m̄
aliter eādem legeȝ quam significasti
quinq̄ȝ lapidibus: significa et aliter.
Deus canticum nouum cantabo
tibi Canticū nouum gratia est. canti
cum nouū hōis noui est. canticū no-
uum testamenti noui est Cātabo ti
bi inq̄t canticuȝ nouū Sed ne putes
grām a lege discedere cū magꝫ ꝑ gra
ciā lex impleatur In psalterio de-
cem coꝛdarum psallā tibi In psalte-
rio decē coꝛdarum. in lege decēpre-
ceptoꝛum ibi tibi psallā. ibi tibi gau-
deam ibi tibi cantem cāticū nouū: q̄ꝛ
plenitudo legis caritas est Ceterum
qui non habent caritatē poꝛtare psal
terium pn̄t: cantare non pn̄t Ego ita
q̄ȝ inquit inter aquas cōtradictionis
cātabo tibi cāticum nouum: ⁊ nūq̄m
strepitu suo facient aque cōtradicti
onis vt obmutescat psalteriū meum
In psalterio decē coꝛdarū psallā tibi
Qui das salutē regibȝ iā fumātibȝ
montibȝ Qui redemit dauid seruū
suum Agnoscitꝫ dauid: estote dauid
Vn̄ redemit dauid seruū: Vn̄ r̄demit
xp̄m: Vn̄ redemit coꝛpus xp̄i: De
gladio maligno erue me De gladio n̄
sufficit: addit maligno Proculdubio
ē gladiꝰ benignꝰ Quid est gladiꝰ be-
nignꝰ: De q̊ dn̄s dicit nō veni pacem
mittere in terrā sȝ gladiū Sepaturꝰ
em̄ erat fideles ab infidelibus. filios
a ꝑntibus et ceteras necessitates di-
repturus. gladio putredinem absci-
denti mēbꝛa aūt cristi sananti Est er
go benignꝰ gladiꝰ bis acutꝰ: vtroq̄ȝ
acumiē ꝑpotēs veteris et noui testa
mēti narratiōe ꝑteritoꝝ ꝓmissiōe fu

turorū Est ergo iste gladiꝰ benignꝰ
ille aūt malignus est quo illi loquun
tur vanitatē: qꝛ benignꝰ est quo deꝰ
loquitur vitatem Ergo a gladio ma
ligno erue me Filij quippe hōim dē=
tes eoꝝ arma ꝛ sagitte: ꝛ lingua eoꝝ
gladius acutꝰ Ab h̄ gladio maligno
erue me Quē dixit mō gladiuꝫ: ipās
supius dixit aquas multas Erue me
de aquis multis Quas dixi aq̄s mul
tas: ipm dico gladiū malignū Deni=
q̄ȝ de aquis multis cū dixisset: secutꝰ
est de manu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ os
locutum ē vanitatem Et vt noueris
ipos dici. cuꝫ et hic dixisset de gladio
maligno erue me: secutꝰ ē Et exi=
me me de manu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ
os locutum est vanitatē. similiter si
cut ibi ꝛ qđ sequitur Dextera eorū
dextera iniquitatis hoc et supra po=
suerat qn̄ eas dixerat aquas multas
Tu enim ne aq̄s multas bona puta=
res: exposuit eas in gladio maligno
Nūc ergo exponat qđ dixit: quoruꝫ
os locutū est vanitatē et dextera eo
rum dextera iniq̄tatis Quoꝝ vanita
tem locutū est os eoꝝ? Et quomodo
dextera eorum dextera iniquitatis?
Quoꝝ filij iporū velut nouelle cō
stabilite in iuuentute sua Felicitateꝫ
iporum vult enumerare Attendite fi
lij lucis filij pacis attendite filij eccl'e
mēbra cristi attendite quos dicat a=
lienigenas. quos dicat filios alienos
quos dicat aq̄s cōtradictionis q̄s di
cat gladiū malignum Attendite obse
cro qꝛ inter istos piclitamini: int̄ ho
rum linguas adūsus carnis prā desi
deria dimicatis Inter horū linguas
positas in manu dyaboli de quibus
pugnat colluctationē habetis nō ad
uersus carnem ꝛ sanguinē sed aduer
sus principes ꝛ potestates ꝛ rcōres
mūdi tenebrarū harū hoc est iniquo
rum Attendite vt discernatis vos at
tendite ne putetis verā felicitatē esse
quam sibi optant hoiēs aut infirmi
aut maligni Ecce frēs certe filios ali
enos dixit: certe aquas multas cer=
te gladiū malignum Videte vanitatē
quā loquūtur et cauete ne talia loq̄=
mini cauete ne talia loquētes imite=
mini quoꝝ os locutum ē vanitatem
ꝛ dextera eoꝝ dextera iniq̄tatꝭ Quā
vanitatem locutū est os eoꝝ. et que
dextera eoꝝ iniquitatis est dextera?
Audi quoꝝ Filij eorū velut nouelle
constabilite a iuuentute sua Filie
eoꝝ cōposite ꝛ ornate sicut similitu=
do tēpli Cellaria eoꝝ plena eructan=
tia ex hoc in hoc Oues eorū fecunde
multiplicantes in egressibꝫ suis bo=
ues eoꝝ crasse Nō ē ruina sepis nec
exitꝰ nec clamor in plateis Ergo nō
est felicitas? Interrogo filios regni
celoꝝ. interrogo ꝓgeniem resurrec
tionis ineternuꝫ. interrogo corpus
cristi mēbra cristi templū dei ergo n̄
est ista felicitas habere filios incolu
mes filias ornatas plena cellaria ha
bundantia pecora. nullā ruinā nō di
co pietis sed nec sepis nullū tumul=
tum ꝛ clamorem in plateis sed quie=
tem pacē habūdantiam copiā reruꝫ
in domibꝫ in ciuitatibꝫ? Ergo nō ē is=
ta felicitas? Aut debeant eā iusti de=
fugere? Aut non inuenis domū iusti
habūdantem rebꝫ hijs omnibꝫ plenā
ista felicitate? Nō erat domꝰ abrahe
habūdans auro. argento filijs fami
lia pecoribꝫ? Nōne iacob scūs patri
archa fugiens a facie esau fratris sui
in mesopotamiam seruiēs ditatꝰ e=
gressus est et egit gratias domiō dō
suo quia in virga sua transijt fluuiuꝫ.
ꝛ regressus est cum tanta habundan
tia pecorum atq̄ȝ filiorum? Quid di=
cimꝰ? Nō ē ista felicitas? Sit licet. ſꝫ

finistra Quid ē finistra: Tp̄alis mor
talis corporalis Nolo illā iā defugi
as: sed neq̧ dexterā putes Nō enim
isti ideo maligni. ideo vani qꝛ hijs ha
bundant. sed qꝛ id qđ finistrum eē de
buit in dextero ponebāt Jđ ꝛ dexte-
ra eoꝝ dextra iniquitatis iđ os eorū
locutū est vanitatem: qꝛ hoc in dex-
tera posuerunt. qđ in finistra habere
debuerunt Quid ē in dextera pone-
re debuerunt: Deum eternitatem. an
nos dei nō deficientes: de quibꝫ dici
tur ꝛ anni tui nō deficient Ibi dexte
ra. ibi esse debet desideriū nostrū Si
nistra vtamur ad tempꝰ: dexterā de
fideremus ineternū Diuitie fi afflu-
ant ne apponatis cor Si em̄ duitijs
fluentibꝫ cor apposueritis: qđ finis-
trum est dexterū facietis Corrigite
vos agnoscite sapientiam amplectē
tem vos. cui dictū est: finistra eiꝰ sb
capite meo: ꝛ dextera eiꝰ cōplectetꝛ
me Videte amatoria scā cantica vide
te cantica canticoꝝ nuptiarū celesti-
um xp̄i et eccl'e Quid dicit sponsa de
sponso: Sinistra eiꝰ sub capite meo
ꝛ dextera eiꝰ amplectetur me Sinis
tra sb capite: dextera sup̄ caput Am
plectentis em̄ desuper brachiū super
caput. finistra āt subter caput Sinis
tra inquit eiꝰ sub capite meo Nō ei
me deseret et in tp̄alibus necessarijs
sed tn̄ ipa finistra sub capite erit Nō
capiti p̄ponetur sꝫ sub capite erit: vt
dextera eiꝰ cōplectatur me. pollicēs
vitam eternā Ita em̄ finistra sub ca-
pite fi dextera sup̄ caput: impleturq̧
qđ ad thymotheū scriptū est. ꝓmissi
onem habens vite p̄sentis et future
Promissionem inquit habens vite p̄
sentis ꝛ future Quid in p̄nti: Sinis-
tra sub capite Quid in futuro: Dex-
tera eiꝰ cōplectetur me Tp̄i necessa
ria q̄ritis: q̄rite primū regnū dei id ē
ad dexteram et hec omnia apponen
tur vobis Habebitis h̄ inq̄t diuitias
ꝛ gloriam et in futuro scl'o vitā eter-
nam: ꝛ finistra cōtinebo infirmitatē
vrām ꝛ dextera coronabo ꝑfectionē
vrām An forte apostoli relinquētes
oīā sua. aut paupibꝫ qđ habebant dis
tribuētes fine diuitijs in h̄ scl'o remā
serunt: Et vbi ē illa ꝓmissio finistre.
accipiēt in hoc scl'o septies tm̄: Mul
tiplicationem ꝓmisit Et reuera quid
desit homini dei: Si quis forte infi-
delis est vnā domuꝫ aut paucas ha-
bet: fidelis hōis totus mūdus diuici
arum est Vide finistrā eiꝰ plenam sb
capite: accipiet in hoc seculo septies
tm̄ Videte dexterā cōplectentem ꝛ i
futuro seculo vitam eternā Merito
ꝛ alio loco de ipa sapientia dicitur in
dextera eiꝰ anni vite et in finistra eiꝰ
diuitie ꝛ honor Vn̄ ergo isti vanilo-
qui: Quare vanitatem locutū est os
eoꝝ: Quia dextera eoꝝ dextera iniq
tatis Nō ergo eos arguo qꝛ filij eo
rum velut nouelle cōstabilite a iuuē
tute sua nec qꝛ filij eorū ornate ficut
fimilitudo tēpli est: nec qꝛ cetera ha-
bundantia ꝛ pax terrena adheret eis
Sed quare arguo: Beatū dixerūt
populū cui hec sunt O loquētes ho-
mines vanitatē. beatū dixerūt popu
lum cui h̄ sunt Perdiderūt verā dex-
teram maligni ꝑuersi: beneficia đi in
uersi se vestierunt O maligni o vani
loqui o filij alieni beatū dixerūt po-
pulum cui h̄ sunt Nō ad finistrā erat
ad dexteram posuerunt beatum dix
erunt populū cui h̄ sunt Quid tu da
uid: Quid tu corpꝰ cristi: Quid vos
mēbra cristi: Quid vos nō filij alieni
sed dei: Qm̄ vaniloqui filij alieni bea
tum dixer̄t populū cui h̄ sunt vos q̄d
dicitis: Beatꝰ pp̄l's cuiꝰ dn̄s deus
ipsius Habete ergo finistram sed in

finistra desiderate dexterã vt pona-
mini ad dexteram Ad finistrã em̃ ha
buerunt finistrã. apud quos esuriuit
z dederunt ei mãducare. fitiuit potũ
dederunt. hospes fuit susceperũt. nu
dus fuit vestierunt h̃ totũ de finistra
abstulerunt z ad dextere opa trãstu
lerunt vt ad dexterã ponerẽtur Dix-
erunt ergo vaniloqui filij alieni bea-
tum populũ cui h̃ sunt: vos dicite no
biscum btũs ppl's cui⁹ dñs de⁹ ipi⁹
Explicit ps cxliij. Incipit ps centesi
mus q̃dragesim⁹ quart⁹

Laudare vobiscũ dñm desi-
derauim⁹: z qm̃ concedere
dignat⁹ est. vt laus quã illi
dicimus habeat ordinẽ suũ. ne forte
aliquo excessu quẽ laudat offendat.
meli⁹ iter laudis in scriptura dei q̃ri-
mus ne ab ipa via nec in dexterã nec
in finistram digrediamur Audeo em̃
dicẽ caritati vestre vt bñ ab homine
laudetur de⁹. laudauit seipe deus: et
q2 dignatus est laudare se. iõ inuenit
hõ quẽadmodũ laudet eũ Neq3 em̃ h̃
pt dici deo qd dictũ est homini nõ te
laudet os tuũ Vt em̃ se homo laudet
arrogantia est: vt de⁹ se laudet miã ẽ
Prodest amare quẽ laudam⁹: bonũ
amãdo nos meliores efficimur Ita
q3 qm̃ h̃ nobis pdesse nouit vt ame-
mus eum. laudando se amabilẽ se fa
cit z in eo nobis cõsulit q2 se amabi-
lem facit Exhortat² ergo cor nostrũ
in laudẽ suam. z spũ suo impleuit ser
uos suos vt laudarent eũ Et qm̃ spi
ritus ei⁹ in seruis ei⁹ laudat eũ. quid
aliud q̃3 ipe se laudat

Psalmus

Exaltabo te de⁹ meus rex me
us z bñdicam nomen tuũ in
seculum z in seculũ seculi Videtis in
choatam eẽ laudẽ dei: z vsq3 ad finez
psalmi laus ipa pducitur Deniq3 ti-
tulus psalmi ẽ laus ipi dauid Et quo
niam dict⁹ est dauid q̇ venit ad nos
ex semine dauid. ipe aũt rex noster ẽ
regens nos z introducẽs nos in reg
num suuz: intelligitur laus ipi dauid
laus ipi cristo Crist⁹ aũt scdm carnẽ
dauid q2 fili⁹ dauid: scdm diuiuitatẽ
ãt creator dauid z dñs dauid Deniq3
z apl's cũ honoraret pmũ populũ di
vñ z apostoli ipi crediderunt et mul
te eccẽ prime facte sunt facientes in
multis hõim milib3 qd mõ ex euãge
lio diues vn⁹ audiuit z tristis abces-
fit id est vendẽtes omnia q̃ habebãt
z distribuentes paupib3 z pfectionẽ
in dño requirentes: cũ ergo laudas-
set ipm populũ pmũ sic ait. quorum
patres et ex quib3 xpũs scd3 carnem
qui est sup õnia de⁹ bñdict⁹ in secula
Quia itaq3 ex ipis xpũs scdm carnez
iõ dauid: q2 vero ipe ẽ sup omnia de
us benedict⁹ in secula ideo exaltabo
te dñe deus meus rex me⁹. z benedi
cam inquit nomẽ tuũ in seculũ z in se
culum seculi Forte in seculũ h̃: in se-
culum aũt seculi ineternũ Mõ ãt in
cipe laudare: si ineternũ laudaturus
es Qui laudare nõ vult in trãsitu h⁹
seculi: obmutescet cũ venerit seculuz
seculi Proiñ sequẽtib3 vsibus prope
hoc dixit Ne q̇s eciam aliter intelli-
geret qd ait laudabo nomẽ tuũ in se-
culum z q̃reret aliud seculũ qñ lauda
ret Per fingulos inquit dies bene
dicam te Lauda ergo z benedic do-
minum deum tuũ per fingulos dies
vt cum finiti fuerint finguli dies z ve
nerit fine fine vnus dies. eas ex lau-
dibus in laudem ficut ex virtutibus
in vtutem Per fingulos inquit dies
benedicam te: non transiet dies q̊ te
non benedicam Nec mirum est si le-
to die tuo benedicis deum tuum:
quid si forte illuxerit aliquis trist3 di

es sicut se habent humane res. sicut est habundantia scandalorũ sicut est multiplicatio tẽptationũ. qd ergo si aliquid accidat triste hõi. desines laudare deum desines bñdicere creatorem tuũ: Si desines: mẽtitus es dicendo p singulos dies bñdicã te domine Si aũt nõ desines ꝛ si tibi videtur in die tristi male: erit tibi in dõ tuo bene Est em̃ et qñ male ẽ tibi vt bñ tibi sit Si em̃ in aliquo malo male ẽ tibi: ꝓculdubio in aliquo bono bene erit tibi Et quid tam bonũ ꝙ deꝰ tuus de quo dictũ ẽ. nemo bonꝰ ñ vnꝰ deꝰ: Nam ꝙ sit secura ista laudatio ꝛ ꝙ sit securum h̄ bñ intelligere de ipso bono Nã si gaudes de bono qd tibi accidit per diem fortasse trãsit alio die hoc vñ gaudes bonuꝫ Bñ fuit m̄ bonũ diem duxi: qꝛ forte lucra venerunt. aut inuitatus es. aut in epulis diu fuisti Gaudes qꝛ in epulis diu fuisti: alter te dolet qꝛ nõ erubuisti Verũptamen de quocũꝙ tali bono gaudeas: certe trãsitorium ẽ Si ãt gaudeas in deo tuo audies dicentẽ scripturam. delectare in dño: tanto firmius gaudebis quãto est ille certior in quo gaudebis Si em̃ gaudes de nũmo times furem Si aũt gaudes de deo qd times: Ne tibi quisq̃m auferat deum: Deuꝫ nemo tibi auferet si tu eum nõ dimiseris Nõ enim sic est deꝰ quõ lux ista de celo fulgens non qñ volumꝰ ad eã accedimus qꝛ nõ in omni loco lucet Per infirmitatẽ nostram forte sit vt hyeme nos delectet eẽ in ipa luce: nũc aũt per estatẽ videtis qꝛ magis eũ locũ q̃siuimꝰ vt in ipsa luce nõ staremꝰ In deo ãt tuo qñ stas ꝛ in lumine eiꝰ veritatis delectaris: nõ q̃ris locum quo ad eum accedas sed cõscientia accedit. cõscientia recedit Nõ dictuꝫ ẽ accedite ad eũ ꝛ illuminamini. aiõ dictum ẽ nõ vehiculo. affectibꝫ dictũ ẽ nõ pedibꝫ: ꝛ cũ in eo stabis. estus nõ patieris Spiritꝰ em̃ spirabit tibi ꝛ sub alis eiꝰ sperabis Vides em̃ habere te quõ delecteris per singulos dies Nec em̃ te dimittet deꝰ tuꝰ eciã si aliquid triste acciderit Nũ em̃ triste erat qd scõ viro iob acciderat ꝙ repente q̃m multamala queãdmodum omnia de q̃bus gaudere putabatur nõ de quibꝫ gaudebat. dyabolo temptante subtracta sunt queãdmodũ et filij mortui sunt: Perijt qd seruabatur perierunt quibus seruabatur nec tñ perijt qui ꝛ illud ꝛ illos dedit Et ipi filij presenti seculo pierunt. agnoscendi ꝛ recipiendi in futuro: ille tñ vir habens aliud vñ gauderet in quo veruꝫ erat qd mõ ꝯmemorauimꝰ p singulos dies benedicam te. nũquid qꝛ ille dies quo totuꝫ pierat tristis illuxit. iõ lux interior in corde defecit: Stetit quippe in illa luce et ait. dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factum est sit nomẽ domini bñdictuꝫ Ergo per singulos dies laudauit: qui eciam in die tam tristi laudauit Breue magisterium est vt semper laudes deũ Veroꝙ corde non falso dicas Benedicam dominum in omni tempe semp laus eius in ore meo Breue magisterium est scilicet vt noueris eum misericorditer dare cũ dat. misericorditer auferre cum tollit: nec te credas a misericordia eius derelinqui qui tibi aut blanditur dando ne deficias ã corripit exultantem ne pereas Siue ergo in eius donis siue in eius flagellis. lauda eum Laus flagellantꝭ medicina est vulneris Per singulos inquit dies benedicam te. Prorsus per singulos dies fratres benedicite: omnino quicquid acciderit. be-

nedicite deū Etem̄ ne accidat aliquid qd̄ ferre nō potestis :ip̄e facit Jdō cū timore debes esse qn̄ tibi bn̄ est:neq̄ȝ te ad hoc parare quasi nūq̄m temp-teris Si em̄ nūq̄m temptaris nūq̄m ꝓbaris Nōne meliꝰ est tēptari ꝛ ꝓbari q̄ȝ nō temptatū reprobari. Et laudabo nomen tuū in seculū et in seculum seculi Magnꝰ dn̄s ꝛ laudabilis valde Quātum dicturꝰ erat q̄ verba q̄siturus quātam cōceptionē cō-clusit in vno valde.cogita quātuȝ vis Qn̄ aūt potest cogitari qui capi non potest: Laudabilꝭ ē valde Et magnitudinis eiꝰ non ē finis Jdō dixit valde q2 magnitudinis eiꝰ non est finis ne forte incipias velle laudare et putes te laudando posse finire cꝰ magnitudo finem nō potest habere Noli ergo te putare eū cuiꝰ magnitudinis finis nō est sufficienter posse laudare Nōne ergo meliꝰ ē vt quō ipse non finitur nec laus ip̄ius finiatur: Jlliꝰ magnitudo fine fine ē .ꝛ tua laudatio fine fine fit De magnitudine eꝰ quid dictū est: Magnitudinis eius nō est finis De tua laude qd: Laudabo nomē tuū in seculū ꝛ in seculū seculi Ergo sicut eiꝰ magnitudinis nō est finis sic tue laudis non erit finis Nō em̄ cū mortuꝰ fueris in hac carne desines laudare dn̄m Dictū ē quidem non mortui laudabūt te domine sed illi de quibȝ dicitꝛ:a mortuo velut qui nō sit perit cōfessio non illi de quibȝ dixit .qui credit in me licet moriatur viuet: q2 deꝰ abraham deꝰ ysaac ꝛ deus iacob.non est mortuorū sȝ viuorum Si em̄ nūq̄m nisi ip̄iꝰ eris nūq̄m laudē ip̄iꝰ tacebis Timere poteris ne dū hic viuis .ip̄ius sis ꝛ cum mortuꝰ fueris nō ip̄ius sis: Audi apostolum ꝓmittentē tibi securitatē siue viuimꝰ dn̄o viuimus siue morimur dn̄o morimur :siue ergo viuimus siue morimur dn̄i sumꝰ Et vnde factum est vt eius sis ꝛ mortuus: Quia p̄cio sui sanguinis te redemit. Et mortuꝰ quomō ꝑdit seruū mortuū cuiꝰ mors ē preciū tuū: Jdō cum dixisset siue viuimꝰ siue morimur domini sumꝰ :vt ostenderet ip̄m preciū ad hoc em̄ inquit cristus mortuꝰ est vt ꝛ viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ dominetꝛ Verūptamen quia magnitudinis eius nō est finis .et eum quē non capimꝰ laudare debemꝰ. si em̄ capimus est magnitudinis eiꝰ finis :si aūt magnitudinis eius non est finis .capere ex eo aliquid possumus. deum tn̄ totuȝ capere non possumus .tanq̄m deficientes in eiꝰ magnitudine .vt reficiamur eius bonitate ad oꝑa respiciamus :ꝛ de oꝑibus laudemus oꝑantem de conditis conditorē de creatura creatorem Videamus que hic fecerit q̄ nobis nota sunt q̄ nobis manifesta sunt Jlliꝰ em̄ īmensa bonitas ꝛ iterminabilis magnitudo q̄ȝta alia fecit :q̄ nos non nouimꝰ: Qn̄ quidē aciem oculorum nr̄orū vsq̄ȝ ad celuȝ extendimus .ꝛ a sole ꝛ a luna ꝛ a stellis rursus reuocamꝰ ad terram et hꝫ totum spaciuȝ est vbi vagatur acies nostra Vltra celos quis extendit aciem vel mentis non dicam carnis: Ergo quātum nota sunt nob̄ oꝑa eius laudemꝰ eū per oꝑa eiꝰ Jnuisibilia em̄ eiꝰ a cōstitutione mūdi ꝑ ea q̄ fcā sunt intellecta cōspiciuntur Generatio ꝛ gn̄atio laudabit oꝑa tua Omnis gn̄atio laudabit opera tua Forte em̄ omnis gn̄atio dcā est generatio ꝛ gn̄atio Nō em̄ tam diu dicturꝰ erat generatio ꝛ generatio .q̄ȝdiu finiret numerū omniū generationū sȝ repetitio loquentꝭ. in infinituȝ misit animū cogitātis Ecce ista generatio

ꝗ nūc in carne est trāsitura hinc sicut
venit laudat oꝑa dei . ⁊ illa cui succe-
denti cedit laudabit vtiqꝫ oꝑa dei . et
post illam erit alia . ⁊ vsqꝫ in finē secu
li qꝫ multe generationes : Hoc signi
ficans ait gn̄atio et generatio lauda
bit oꝑa tua An forte duas quasdam
generationes insinuaē voluit ista re
petitione : Sumꝰ enim in ista gene-
ratione filij dei : erimꝰ in illa genera-
tione filij resurrectionis Appellauit
scriptura filios resurrectionis : ip̄am
resurrectionē regenerationē voca-
cauit In regeneratione inquit cū se-
derit filiꝰ hominis in maiestate sua :
item in alio loco nō enim nubent ne
qꝫ vxores ducent cū sint filij resurrec
tionis Ergo generatio et generatio
laudabit oꝑa tua Laudamꝰ nunc oꝑa
dm̄ cū in hac mortalitate viuimꝰ ⁊ si
laudamꝰ cōpediti . quomodo lauda
bimus coronati : Ergo h̾ nūc atten-
damus in hac generatione oꝑa do-
mini in cuius laude dicitur gn̄atio ⁊
generatio laudabit oꝑa tua : quoniā
magnitudinis tue nō est finis . Oꝑa
tua intueri licet vt tu lauderis q̇ talia
oꝑaris Et v̾tutem tuam annūcia
bunt Neqꝫ em̄ oꝑa tua laudabūt ni-
si vt v̾tutem tuam annuncient Pro
ponunt² laudes pueris in scola : ⁊ ō-
nia talia ꝓponūtur q̄ laudentur q̄ de
us est oꝑatus Proponūtur homini
laus solis . laus celi laus terre : vt ad
minora eciā veniā laus rose laus au
ri Omnia ista oꝑa dei sunt Propo-
nūtur suscipiuntur laudātur oꝑa ce
lebrantur . de oꝑatore tacetur Ergo
in oꝑibus volo laudari creatorē ing̃
tum nō amo laudatorez Laudas qd̄
fecit taces de illo qui fecit : quasi ve-
ro nisi ille tantꝰ eēt . inuenires quod
laudares in eo qd̄ vides Quid ibi lau
datur : Species vtilitas : aliqua vir-

tus aliqua potentia rerū istaruz Si
pulchritudo te delectat . q̇d pulchrius
faciente : Si vtilitas laudatur q̇d illo
vtilius qui fecit omnia : Si v̾tus lau
datur quid illo potentius a quo fac-
ta sunt omnia a quo eciā fcā non di-
mittuntur sed regūtur ⁊ gubernātur
omnia : Nō ergo quēadmodū q̇daz
eloquentes multi laudantes creatu
ram . obliuiscentes creatorē nō sic te
laudat generatio ⁊ generatio in ser-
uis suis cū laudat oꝑa tua Sed quo
modo laudat : Et v̾tutem tuam an-
nūciabunt In laudandis oꝑibꝫ tuis
v̾tutem tuā annūciabunt Laudato
res isti sancti ⁊ boni fideles veri lau
datores non ingrati gracie cum lau-
dant oꝑa dei . hec atqꝫ illa summa et
yma . celestia ⁊ terrestria inter ip̄a o
pera dei que laudant et seip̄os inue-
niunt : qꝛ et in oꝑibus dei et ip̄si sunt
Qui enim fecit omnia : ip̄e nos fecit
inter omnia Proin̄ si laudas oꝑa dī
⁊ te laudaturꝰ es : quia ⁊ tu opus dī
es Vbi est ergo nō te laudet os tuū :
Ecce inuentū est quomodo te lau-
dare possis : ⁊ arrogans nō sis Deū
in te lauda non te : nō qꝛ tu es talis ſꝫ
qꝛ ille fecit te non quia tu aliquid po
tes sed qꝛ potest ille in te et per te : ac
per hoc laudabunt ⁊ v̾tutem tuā an
nūciabunt non suā sed tuā Discite er
go laudare : intuentes oꝑa mirami-
ni artificem grās agendo non arro-
gando Laudate qꝛ ip̄e fecit qꝛ sic cō-
stituit qꝛ talia donauit Deniqꝫ vide
q̄ sequūtur Virtutē inquit tuā annū
ciabunt Et magnificentiaz glorie
sanctitatis tue loquētur ⁊ mirabilia
tua narrabunt Et v̾tutem metuēdo
rum tuoꝝ dicent : ⁊ magnitudinē tu
am enarrabunt Memoriā habun-
dantie suauitatis tue eructabūt non
nisi tuam Iste oꝑm cōsiderator vi-

de si deflexus est ab opante ad op⁹. vide si decidit ab eo qui fecit ad ea que fecit. Ab hijs que facta sunt gradum sibi fecit ad eum. nō ab illo ad ista casum Si em̄ amaueris hec pl⁹ q̄ illum. nō habebis illū Et qd tibi ꝓdest habūdare opibus. si te deserit opator? Certe ama. sed plus illum ama. ⁊ hec ꝓpter illum ama Annūcia v̄tutem eius. magnificētiam glorie sanctitatis eius loquere. mirabilia eius enarra. virtutem metuēdorū dic: Iste em̄ amabilis est ⁊ terribilis Nō em̄ blanditur ⁊ nō minatur. Si nō blādiretur nulla esset exhortatio. si nō minaretur nulla esset correctio: Dicēt g̊ laudatores tui ⁊ v̄tutem metuēdorum. virtutem creature tue puniētis ⁊ disciplinā dātis dicent nō tacebūt. Nō em̄ predicabūt regnum tuum eternum ⁊ tacebunt ignem eternum Laus em̄ dei in via te cōstituens ostēdere tibi debet et quid diligas ⁊ quid timeas. ⁊ qd appetas ⁊ quid fugias. quid eligas et quid reicias Tempus electiōis nūc est. acceptionis postea erit: Dicat² ergo virtus metuēdorum Et magnitudinem inquit tuam enarrabūt eam: Sic infinitam sic quemadmodum magnitudinis tue nō est finis nō de illa tacebūt. illam inquā magnitudinem de qua superius dixerā ⁊ magnitudinis tue nō est finis. enarrabunt eam: Quomō enarrabūt eam. si finis nō est? Enarrabūt eam. cum laudabunt eam: Et quia finis eius nō est sic ⁊ laudis eius nō erit finis: Probemus quia nō erit finis laudis eius Beati inquit q̇ habitant in domo tua. in secula seculorum laudabūt te: Et magnitudinem tuam illam. illam infinitam enarrabūt eam: Memoriam habūdantie suauitatis tue eructabūt O epulas felices Quid māducabūt q̇ sic eructabūt? Memoriam habūdantie suauitatis tue Quid est memoria habūdantie suauitatis tue? Quia nos oblitus non es. cum nos obliti te fuerimus: Omnis em̄ caro oblita eāt deum. ille tamen opa sua nō est oblitus Hec memoria eius sup nos q̇a nō nos oblitus est. predicanda est enarrāda est. ⁊ quia valde dulcis est manducanda ⁊ eructanda est. Sic māduca vt eructes. si accipe vt des Manducas cum discis. eructas cū doces Manducas cum audis eructas cum predicas. hoc tamen eructas quod manducasti Deniq̄ ille auidissimus epulator iohēs apl's. cui nō sufficiebat ipsa mēsa domini. nisi discūberet sup pectus dn̄i. ⁊ de archano eius biberet diuina secreta. quid eructauit? In principio erat v̄bum. ⁊ v̄bum erat apud deum Memoriam ergo habūdātie suauitatis tue eructabūt: Quomodo nō sufficit memoriam tuam nec memoriā habūdantie tue vel memoriam suauitatis tue. sed memoriam habūdātie suauitatis tue? Etem̄ quid ꝓdest si habūdat. ⁊ insuaue est? Item molestum si suaue ⁊ ꝑuum est: Ergo memoriam habundantie suauitat; tue eructabūt. quia nō es tu oblitus nostri. ⁊ nō oblitus commouisti ⁊ nos. vt ⁊ nos reducas in memoriā. Commemorabūtur em̄ ⁊ conuertētur ad dn̄m vniuersi fines terre: Quia ergo memoriam habūdantie suauitatis tue eructabūt. intelligētes in se nichil boni esse qd a te non sit. nec potuisse cōuerti ad te nisi cōmonerētur abs te. nec reduci potuisse in memoriam tui si tu obliuiscereris illorum. hec cōsiderātes in grā

tua: Exultabūt ⁊ iusticia tua: hec
inquā in tua grā cōsiderātes. exulta
būt iusticia tua nō sua: Frēs si vul-
tis eructare grām. bibite grām:
Quid est bibite grām? Discite grām
intelligite grām: Nos anteꝗ̃ omni-
no essemus nō eramus. ⁊ facti sumꝰ
hoīēs. cū ātē nichil essemꝰ Deinde iā
ipsi homīēs ex traduce illius pecca
tores ⁊ maligni eramꝰ. ⁊ filij ire na
tura sicut ⁊ ceteri: Attēdamus ergo
grām dei. nō solū q̃ fecit nos. veruꝫ
etiam q̇a refecit: Cui ḡ debemus q̇a
sumus. illi debemus q̇a ⁊ iustificati
sumus: Nemo q̃si tribuat deo q̇a ē.
⁊ sibi tribuat qđ iustus est. Meliꝰ
est eñ quod tibi vis tribuere. ꝗ̃ qđ
illi: Melius est eñ aliq̇d esse q̇a ius-
tus es. ꝗ̃ q̇a homo es: Inferius ali
quid das deo ⁊ superius tibi: Totū
illi da in toto ipm̄ lauda. nō cadas d
manu artificis Vt eēs quis fecit?
Nōne scriptum est. q̇a sumpsit deꝰ
limū de terra ⁊ formauit hoīēm?
Anteꝗ̃ homo eēs limus eras. anteꝗ̃
limus eēs nichil eras: Sed nō de is
to solo figmēto grās agas artifici
tuo: Audi aliud eius figmētum vbi
te fecit. nō ex opibus ait ne forte q̇s
extollatur: Sed q̇d dixit? Nō ex o-
peribus ne q̇s extollatur. Superiꝰ
quid commemorauit? Grā salui fac
ti estis ꝑ fidem. ⁊ hoc vt salui eētis
ꝑ fidem nō ex vobis: Apostoli v̄ba
sunt nō mea. grā salui facti estis ꝑ fi
dem. ⁊ hoc vt salui essetis ꝑ fidē nō
ex vobis: Q̃muis hoc ipm̄ qđ dixeāt
grā. vtiꝗ̃ nō ex vobis. sed ne q̇s alit̄
intelligeret. planius hoc apire dig-
natus est: Da intellectorem ⁊ totū
dixit. grā salui facti estis: Vbi audis
grām. gratis intellige: Si ergo gra
tis. nichil tu attulisti. nichil meru-
isti: Nam si meritis aliquid redditū
est. merces est nō grā: Grā inquit
salui facti estis ꝑ fidem Expone illđ
aptius ꝓpter arrogātes. ꝓpter sibi
placētes. ꝓpter ignorātes dei iustici
am ⁊ suam volētes cōstituere Audi
hoc idem aptius. ⁊ hoc inq̇t ꝙ grā
salui facti estis. nō ex vobis sed dei
donū est: Sed ⁊ nos forte aliq̇d feci
mus. vt dona dei mereremur: Nō
ex opibus inq̇t ne forte q̇s extollatꝛ
Quid ergo? Nos bene nō opamꝛ?
Immo opamur Sed quomodo?
Ipso in nobis opāte. q̇a ꝑ fidem lo
cū damus in corde nostro ei qui in
nos ⁊ ꝑ nos bona opatur Audi eñ
vñ operis bona: Ipsius eñ sumus
figmētū. creati in xp̄o ihesu in ope-
ribus bonis. vt in illis ambulemus
Ista est suauitas habūdās memo-
rie ipsius circa nos. Hāc eructādo
p̄dicatores iusticia eius exultabunt
nō sua Quid ergo vt simus ⁊ laude
mus vt iusticia tua exultemus. et
memoriam habūdātie suauitatꝭ tue
eructemus? Quid ergo nos fecisti
dn̄e quē laudamus? Dicamus. ⁊ cū
dicimus laudemꝰ: Misericors ⁊
miserator dn̄s. lōganimis ⁊ multū
misericors Suauis dn̄s oībꝰ. ⁊ mi-
seratioēs eiꝰ in ōnia opa eiꝰ. Nisi il
le talis eēt. de nobis repetitio nulla
eēt Attēde ad teipsum q̇d mereba-
ris Peccator cōtemptor dei q̇d me
rebaris? Vide si occurrit tibi nisi pe
na. si occurrit tibi nisi supplicium.
Vides ergo q̇d tibi debebatur. ⁊ q̇d
dederit qui gratis dedit. Data ē ve-
nia pccōri. datus est sp̄us iustifica-
tionis. data est caritas ⁊ dilectio in
qua ōnia bona facias. ⁊ suꝑ hec da-
bit ⁊ vitam eternam ⁊ societatē an
gelorum Totū de miā. merita tua
nusꝗ̃ iactes. q̇a ⁊ ipa tua merita illiꝰ
dona sunt. Et iusticia tua exultabūt

misericors et miserator dñs. q̄ fecisti
õnia gratis. Lõganimis: Quãtos
em̄ sustiẽt peccõres? Misericors et
miserator dñs in hijs q̄b⁹ veniã de-
dit. i hijs q̄b⁹ nõ dedit adhuc lõgani
mis. nõ dãpnãs sed expectãs. ipsa
expectatiõe clamãs. cõuertimi ad
me et ego cõuertar ad vos. et nimia
lõganimitate nolo inq̄t mortẽ im-
pij q̄tum vt reuertatur et viuat Ille
quidem lõganimis. tu ãt scõm duri
ciam cordis tui et cor inpẽitẽs the-
zaurizas tibi iram in die ire et reuela
tiõis iusti iudicij dei. q̄ reddet vnicui
q̄ scõm opera sua Nõ em̄ mõ sic lõ
ganimis in sustinẽdo vt nũq̄ iust⁹
in iudicãdo distribuat tpa Vocat te
nũc. exhortatur et nũc. expectat do-
nec resipiscas. et tu tardas Magna
eius miã et in hoc q̄d diẽ vite tibi in-
certum fecit. vt nescias q̄n hinc emi
grabis. et cũ cotidie speras te aliq̄n
cõuertas Et in hoc ei⁹ magna miã:
Ceterũ si statuisset diẽ. õib⁹ faceret
habũdare peccã de securitate: Dedit
ḡ spem venie. ne despãdo ãpli⁹ pec-
ces. et despatio timẽda est in pccis:
Videte vocem despãtis ad augẽda
peccã. et videte vocẽ spãtis ad augen
da peccã. et quõ vtriq̄ voci occurrit ꝓ
uidẽtia et miã dei. Audi vocem desp.
antis. Jam inq̄t dampnãdus sum
q̄re nõ facio q̄cq̄t volo? Audi et vocẽ
spãtis Miã dñi magna est q̄n me ꝯ
uertero dimittet michi õnia. q̄re nõ
facio q̄cq̄t volo? Desperat vt peccet
sperat vt peccet. Vtrũq̄ metuẽdum
est vtrũq̄ piculosum. ve a despatio
ne. ve a puersa spe: Vtriq̄ huic picu
lo et vtriq̄ malo quõ occurrit miã
dei? Quid dicis tu q̄ despando vole
bas peccare? Jam dampnãd⁹ sum.
quare non facio quicquid volo? Au
di scripturam. nolo mortẽ impij q̄-
tum vt reuertatur et viuat. Hac vo
ce dei reducit' ali⁹ in spe. sed timẽd⁹
est alius laqueus. ne ipsa spe ampli
us peccet Quid ḡ et tu dicebas. qui
spe magis peccas? Quãdo me con
uertero õnia michi deus dimittet.
faciam q̄cquid volo Audi et tu scrip
turã. nõ tardes cõuerti ad dñm. ne-
q̄ differas de die in diẽ. subito eñ ve
niet ira illius. et in tempe vindicte dis
pdet te: Noli ergo dicere. cras me
cõuertam. cras deo placebo. et oĩa
hodierna et hesterna dimittũtur m.
Vex quidem dicis. q̄a deus cõuersi
oni tue indulgẽtiam ꝓmisit. sed di
latiõi tue diem crastinũ nõ ꝓmisit:
Suauis deus õib⁹. et miseratiões
ei⁹ in õnia opa ei⁹: Quare ḡ damp-
nat? q̄re flagellat? An quos dãpnat.
an quos flagellat nõ sunt opa eius?
Plane opa eius Et vis nosse q̄a sup
õnia opa ei⁹ et miseratioẽs eius? In
de est illa longanimitas. q̄ facit solẽ
suum oriri sup bonos et malos:
Nõne miseratioẽs ei⁹ in õnia opa
eius? Qui pluit sup iustos et iniustos
nõne miseratioẽs ei⁹ in õnia opa e-
ius? Lõganimis expectãs peccõrez.
dicẽs cõuertimi ad me et cõuertar
ad vos. nõne miseratioẽs eius i oĩa
opa eius? Et cũ dicit ite in ignem et
nũ q̄ patus est dyabolo et ãgelis ei⁹
hic nõ miseratio eius sed seueritas
eius: Miseratio eius reddita est o
peribus eius: seueritas eius est nõ
in opera sua. sed in opa tua. Deniq̄
si tollas opera tua mala. et nõ in te
remaneat nisi opus eius: non te di-
mittet miseratio eius Si autem tu
nõ dimittis opa tua. erit seueritas
eius in opera tua. non in opa sua

Confiteantur tibi domine omni
a opera tua. et sancti tui benedicant
te: Omnia opera tua cõfiteãt' tibi.

Quid em̄: Terra nō est opus eius: Ligna nō sunt opa ei⁹: Pecora bestie pisces volatilia nō sunt opa ei⁹: Plane ⁊ hec opa eius Et quō ei confitebūtur: Et hec video qdem in angelis cōfiteri illi opa eius. ⁊ em̄ opa eius sunt āgeli. ⁊ hoīes opa ei⁹ sunt ⁊ cū cōfitētur illi hoīes opa eius illi cōfitētur. nūqd ligna ⁊ lapides vocē hn̄t cōfessiōis: Prorsus cōfiteāt ei ōnia opa eius Quid dicis: Et tra ⁊ ligna oīa opa eius Si oīa laudāt. cur nō ōnia cōfitētur: Cōfessio em̄ non pccōꝝ tātū dicitur sed ⁊ laudis. ne forte vbicūqꝫ auditis cōfessionē putetis iam nō esse nisi pcci: Vsqꝫ adeo em̄ hoc putatur. vt qn̄ sonuerit de diuinis eloquijs. cōtinuo fit consuetudo pectora tūdere Audi qa est ⁊ laudis confessio: Nūqd dn̄s ihūs xp̄s hēbat pccm̄: Et tn̄ ait. cōfiteor tibi pater dn̄e celi ⁊ terre Cōfessio ē ergo in laude Proinde qd accipiendū. cōfiteātur tibi dn̄e oīa opa tua: Laudēt te oīa opa tua Sed talis qstio redit ad laudē qualis erat in confessione Si em̄ ꝓptēa confiteri non poterāt terra ligna qꝫ insensata qa vocem non hn̄t confitendi. ideo nec laudabūt. quia vocem non hn̄t predicādi Nonne tn̄ oīa tres illi pueri enumerāt deābulātes inter flām̄as innoxias. qbus spacium erat nō solum nō ardēdi sed etiam laudādi deum. oībus dicūt a celestibus vsqꝫ ad terrena. bn̄dicite. ymnum dicite ⁊ superaltate eum in secula: Ecce quomodo dicūt ymnum Nemo h̄ sentiat qꝫ mutus lapis aut mutum aīāl habeat rationem intelligēdi deum. Hoc qui putauerūt multum a veritate aberrauerūt: Deus ordinauit omnia ⁊ fecit omnia. quibusdam dedit sensum ⁊ intellectum ⁊ immortalitatem sicut angelis. qbusdam dedit sensum ⁊ intellectum cū mortalitate sicut hominibus. qbusdam dedit sensum corporis nec intellectū nec immortalitatē sicut pecoribus mutis. qbusdam verō nec sensum nec intellectū nec imortalitatē. sicut herbis lignis lapidibus. tn̄ ⁊ ipsa in genere suo deesse non possunt. ⁊ gradibus quibusdam ordiāuit creaturam. a tra vsqꝫ ad celum. a visibilibus ad inuisibilia a mortalibus ad immortalia. ista cōtextio creature. ista ordinatissima pulchritudo ab imis ad summa cōscendēs. a summis ad yma descēdēs. nusqꝫ interrupta sed dissimilibus tempata. tota laudat deum: Quare ergo tota laudat deum: Quia cum eam consideras et pulchram vides. tu in illa laudas deum Vox quedā est mute terre spēs terre. Attēdis eius speciē. vides eius fecunditatem. vides eius vires quomodo concipiat semen. quomodo plerūqꝫ afferat qd nō est seiātum. vides ⁊ cōsideratiōe tua tāqꝫ interrogas eam. ⁊ ipa inquisitio iterrogatio ē Cum aūt acquisieris ammirans ⁊ ꝑscrutatus fueris. ⁊ magnam vim magnam pulchritudinem preclaram qꝫ v̄tutem inueneris. quoniam apud se ⁊ a se habere hanc virtutem non posset. cōtinuo tibi venit in mētem. quia nō potuit a se esse nisi ab illo creatore. ⁊ hoc qd in illa inuenisti vox confessionis ipsius est: vt laudes creatorem: Nonne considerata vniuersa pulchritudine mundi huius. tāqꝫ vna voce tibi spēs ipa rn̄det. nō me ego feci sꝫ deus: Ergo confiteātur tibi domiē oīa opa tua. ⁊ sancti tui bn̄dicāt te. vt in confessione opeꝝ tuoꝝ sci tui te benedicāt. ipsi sancti tui inspiciāt

creaturã confitentẽ. ⁊ illoꝝ vocẽ au
di bñdicẽtẽ Etẽm cũ sci tui bñdicant
te. qd dicũt: Gl'iaz regni tui dicẽt. ⁊
potẽtiã tuã loquẽt' Quã potẽs deꝰ
q fecit terrã. q̃ȝ potẽs deꝰ q ipleuit t
rã bonis. q̃ȝ potẽs deꝰ q dedit vitas
suas ꝓprijs aiãlibꝰ. q̃ȝ potẽs deꝰ q se
mina diu'sa dedit visceribꝰ terre. vt
germiarẽt tãtam varietatem fruc-
tuum cũ tãta specie arborum: Quã
potẽs deus. q̃m magnꝰ deꝰ: Tu intẽ
roga. creatura rñdet. ⁊ de respõsio
ne tã cõfessiõe creature tu sancte di
bñdicis deũ. ⁊ potẽtiam loqueris:

Ut notam faciãt filijs hoim po-
tẽtiam tuam: ⁊ gl'am magnitudinis
decoris regni tui Sancti g tui com
mẽdãt gl'am magnitudinis decoris
regni tui. magnitudinis decoris glo
riam Est quedã magnitudo decoris
regni tui. hoc est regnum tuum ha
bet decorem ⁊ magnitudinem. Qñ
qdem quicquid habet decorem a te
habet decorẽ. ipm regnũ tuũ qualẽ
decorẽ hẽt: Nõ nos terreat regnuz
hẽt ⁊ decorẽ q delectemur. Etẽm q
le illud decus est: Quo ꝑfruẽt' sanc
ti qbus dicetur. venite bñdicti p̃ris
mei ꝑcipite regnũ Vñ ibũt: Quo i-
bũt: Videte frẽs. ⁊ si potestis quã-
tũ potestis cogitate decorem regni
illius qd vẽturũ est. Unde est in ora
tione nostra. adueniat regnũ tuum
Ipm em̃ regnũ optamus vt veniat
hoc regnũ vẽtuꝝ sancti p̃dicãt Mũ
dum istũ attendite. decorem habet.
Quem decorẽ hẽt: Terra mare aer
celũ sydera. õnia hec nõne oẽm cõsi
deratorẽ terrẽt: Nõne pulchritu-
do ipsa sic eminet. vt q̃si pulchrius
nichil inueniri possit: Et hic viuis in
isto decore in ista pulchritudiẽ ꝓpe
iã ieffabili Hic viuũt tecũ ⁊ v̂miculi
⁊ mures. ⁊ oia terre repẽtia tecũ vi

uũt in decore isto Quale decꝰ ẽ illiꝰ
regni. vbi tecũ nõ viuũt nisi ãgeli:
Idõ parꝝ fuit vt diceret gl'am deco-
ris Potuit em̃ dici ⁊ gl'a decoris cu
iuslibet speciei etiã in h mũdo cõsti-
tute. vel de terra virẽtis vel de celo
fulgẽtis. sȝ magitudis decoꝝ regni
tui aliqd ꝯmẽdȝ qd nõdũ videꝰ qd n
dũ visum crediꝰ. qd creditũ cõsidera
mꝰ. ꝓpt cuiꝰ desideriũ oia sustiẽmꝰ:
Est ergo magnitudo decoris cuius
dam. ametur añq̃ȝ videatur. vt cum
visa fuerit teneat' Regnũ tuũ Qd
regnũ dico: Regnũ oim sc'oꝝ:
Nã ⁊ regnũ huiꝰ seculi hẽt decorem
suũ. sed nõ est ibi magnitudo illa de
coris q̃lis est in regno oim sc'orum

Et dñatio tua in õni gnãtione et
gnãtiõe Hec ẽ illa repetitio. vel om
nẽ gnãtionẽ significãs. vel genera-
tionẽ illã q̃ erit post hãc generatio-
nẽ Fidelis dñs in v̂bis suis ⁊ sanc
tus in oibꝰ opibꝰ suis: Fidelis in v̂-
bis suis: Quid em̃ ꝓmisit ⁊ nõ de-
dit: Fidelis dñs in v̂bis suis Adhuc
q̃dã ꝓmisit ⁊ nõ dedit. sed credat' illi
ex hijs q dedit: Fidelis dñs in v̂bis
suis Possumꝰ illi credere tm̃mõ di-
cẽti Noluit sibi credi dicenti. sed vo
luit teneri scripturam scãm. quomo
do si diceres alicui homini cum ali-
quid ꝓmitteres. nõ michi credis ec
ce scribo tibi: Etẽm quia generatio
vadit ⁊ generatio venit. ⁊ sic trans-
currũt ista secula cedentibꝰ succedẽ
tibus q̃ȝ mortalibus. scriptura dei
manẽ debuit ⁊ qdd̃ã cyrographũ di
qd oẽs trãseũtes legerẽt. ⁊ viã ꝓmis
sionis eiꝰ tenerẽt: Et q̃ȝta sunt q red
didit ex isto cyrographo: Dubitant
hoiẽs credẽ illi de resurrectiõe mor
tuoꝝ ⁊ de futuro sc'o qd solũ iã red
dẽdũ restat. qñ si faciat rõnẽ cũ infi
delibꝰ. erubescũt īfideles Si dicat ti

bi deus cyrographū meū tenes. iu dicium pmisi direptiōe bonoꝝ ꝛ maloꝝ. regnū sempitnū fidelib⁹ ꝛ non vis credē: Ibi in cyrographo meo lege ōnia q̄ tibi pmisi. deduc mecū rōnem. certe vel cōputādo q̄ reddidi potes me credere redditurū ē qd debeo: In ipso cyrographo hēs pmissum vnicū filiū. cui nō pepci sed p vobis ōib⁹ tradidi eū. iā cōputa ī redditis lege cyrographum: Promisi ibi p filiū meū pign⁹ spūs sancti me datuꝝ. cōputa redditū: Promisi ibi sanguinem ꝛ coronas martirū gloriosissimoꝝ. cōputa redditū. āmoneat te massa debiti mei Sed h̄ gl'a martirꝝ vt reddētur tibi pmissa ī cyrographo. vbi scriptū est. Pt te mortificamur tota die. vt h̄ reddēt' fremuerūt gētes ꝛ populi meditati sunt inania. astiterūt reges terre et principes cōuenerūt in vnū adūsus dnm ꝛ adūsus xpm ei⁹: Principes cōuenerūt in vnū. cōspirātes aduersus xpianos Quid: Ipoꝝ regū fidē nōne ꝛ pmisi in cyrographo. ꝛ reddidi in effectu: Attēde vbi pmisi. adorabūt eū oms reges terre. ōnes gētes seruiēt illi: Ingrate. legis debitū. cernis redditum. nō credis pmissum: Lege aliud in cyrographo meo. qm̄ fremuerūt gētes. qm̄ inimici mei dixerūt mala michi. h̄ ē xpo. qn̄ morietur ꝛ peribit nomē eius: Qm̄ em̄ ōnia fecerūt atq; dixerunt. lege qd pmisi cui me soluendo obstrinxi: Preualebit dn̄s adūsus eos ꝛ extermiābit oms deos gētiū tre. ꝛ adorabūt eū vnusquisq; de loco suo Nēpe iā pualuit. extmiāuit oēs deos gētiū tre: Nōne ꝛ h̄ facit. ꝛ h̄ reddit: An oclos oim pōit solutionē debitoꝝ suoꝝ: Queda reddidit sb maiorib⁹ nostris q̄ nos nō vidi⁹.

qdā reddidit tpib⁹ nostris q̄ illi n̄ viderūt: Per oms gnātioēs reddidit q̄ scripta sunt. ꝛ qd restat nō ei credituris hyis oib⁹ redditis: Quid ei restat: Ecce fecisti rōnem. tāta reddidit. nūquid pter pauca residua īfidelis est factus: Absit: Quare: Qꝛ fidelis dn̄s in vbis suis. ꝛ scūs in oibus opibus suis: Cōfirmat dn̄s oēs decidētes Sed q̄s oēs decidentes: Oēs ōnino decidentes. sed mō quodā decidētes Etem̄ multi decidūt ab eo. multi āt decidūt a cogitatiōib⁹ suis: Si hēbāt malas cogitatioēs decidūt ab eis. ꝛ cōfirmat domin⁹ oēs decidētes Qui aliqd amittūt in isto seculo ꝛ sancti sunt. veluti exhonorātur in isto seculo. ex diuitibus fiūt paupes. ex honoratis fiūt abiecti. ꝛ tn̄ sancti dei sunt. tq̄ decidētes sunt Sed cōfirmat dn̄s oms decidētes: Septies em̄ cadit iust⁹ ꝛ resurgit. impij āt īfirmabūtur ī malis Qn̄ mala accidūt ipijs īfirmāt' ibi Qn̄ mala accidūt iustis. confirmat dn̄s oms decidētes: Deciderat iob a gl'a pristine lucis tpalium reꝝ quibus nitebat. ad tēp⁹ deciderat a gl'a dom⁹ sue: Multis nosse q̄tū deciderat: In stercore sedebat. ꝛ confirmauit dn̄s decidētem: Quātū confirmauit: Vt ꝛ in ipso graui vulnere quo p totū corpus pcussus erat respōderet vxori tēptāti quā solā sibi dyabolus reliqrat adiutricē. locuta es tanquam vna ex insipientibus mulieribus. si bona pcepimus de manu domini mala nō sustineam⁹: Quomodo confirmauerat decidentem: Confirmat dominus omnes decidentes: Cum ceciderit inquit iustus non conturbabitur. quoniam dominus confirmat manū eius Et erigit omnes elisos. omnes

ad se ptinentes: Nam deus supbis
resistit: Oculi oim in te sperāt: et
tu das escam illis in oportunitate:
Prorsus tanq reficiēs egrotū in op=
tūitate qn̄ debet accipe tunc das. ⁊
qd debes hoc das. Itaq aliqn̄ desi=
deratur ab illo ⁊ nō dat. nouit horā
dādi q curat Quare ista dico frēs:
Ne qs qn̄ forte nō fuerit exaudit⁹
aliqd iustū petēs a deo. nam qn̄ in=
iustū aliqd petit in penā suā exaudi
sed aliquid iniustū nō petēs si forte
nō fuerit exauditus. nō minuatur a
nimo nō deficiat. Expectēt oculi ei⁹
ad escam quā ille dat in optūitate.
qn̄ nō dat. id nō dat ne obsit qd dat:
Neq em̄ aliqd iiustū petebat apl's
qn̄ rogabat vt auferet ab eo stimu
lus carnis āgel⁹ sathane a quo cola
phizabatur. ⁊ tn̄ rogauit ⁊ nō acce=
pit. qa tēp⁹ adhuc erat exercēde īfir
mitatis nō esce optūitatis Sufficit
inquit tibi grā mea. nā vt⁹ in infirmi
tate pficitur Peciȷt iob tēptādū dya
bolus ⁊ accepit: Attēdite frēs mei
magnū misterium discēdū repeten
dū tenēdū aio nūq obliuiscēdū ppt
habūdātiā tēptationū in isto seculo
Quid dicam: Reuera comparād⁹
apostolus dyabolo: Apostolus ro
gat ⁊ nō accipit. dyabolus petit et
accipit Si nō accepit apostolus p
ter pfectionem suam. accepit dya=
bolus ad dampnationem suam:
Deniq ipse iob accepit sanitatem ī
optunitate. dilatus aūt vt pbaētur
⁊ diu sedit in vulnere ⁊ multa dixit.
⁊ rogabat deū vt auferētur ab eo is
ta ⁊ deus non auferebat. Citius dy
abolum exaudiuit ad eum temptan
dum. q ipsum iob ad sanandum
Discite ergo nō murmurare aduer
sus deum ⁊ quādo non exaudimini
ne deficiat ī vobis quod supra scrip

tum est. p singulos dies benedicā
te. Ipse filius ipse vnicus pati vtiq
venerat soluere quod nō debebat.
mori in manibus pccōꝝ. sanguine
suo delere cyrographū mortis nr̄e.
ad hoc venerat. ⁊ tamen vt ostēdēt
exemplū pacientie. transfigurauit
corpus humilitatis nostre ꝯforme
corpori glīe sue. Pater inquit si fie=
ri potest trāseat calix iste a me Et vt
impleret q̄uis nō acciperet qd petē
videbatur p singlos dies bn̄dicā te.
verū n̄ qd ego volo ait sed qd tu vis
pater. Oculi oim in te sperant. ⁊ tu
das escam illis in optūitate Ape
ris tu manū tuā ⁊ imples ōne aiāl
benedictione Et si nō das aliquādo
das tn̄ in optunitate Differs nō au
fers. ⁊ hoc in optunitate Iustus
dn̄s in omnib⁹ viȷs suis Et qn̄ cedit
⁊ qn̄ curat iustus est. ⁊ apud deum
iniquitas nō est. Deniq oms sancti
in tribulatiōibus cōstituti prius ius
ticiā eius laudauerūt ⁊ sic beneficia
petiuerūt. prius dixerūt iustum est
qd facis Sic rogauit daniel. sic aliȷ
sancti. iusta sunt iudicia tua. bn̄ pas
si sumus recte passi sum⁹ Nō dede=
rūt deo iniusticiam. nō ei dederūt ī
iquitatem ⁊ insipiētiā Laudauerūt
pmo flagellātem. ⁊ sic senserūt cibā
tem. Iustus dominus in omnib⁹
suis. Nēo putet illū iniustū qn̄ mali
aliqd forte patitur. sed ipsius iustici
am laudet. ⁊ suā iniusticiā accuset.
Iustus dn̄s in omnibus viȷs suis.
Et sanct⁹ in omnib⁹ opibus suis
ppe est dn̄s oib⁹ inuocātibus eum.
Et vbi est illud. erit em̄ cum inuoca
būt me ⁊ nō exaudiam eos: Ergo vi
de qd seqtur Omnib⁹ q iuocāt eū ī
veritate Nā mlti eū iuocāt n̄ ī vita
te. aliud ab illo q̄rūt nō ipm querūt.
Quaē amas deū: Q⁊ dedit michi sa

nitatem Istud mãifestũ ẽ. ip̄e dedit
Nõ eñ ab vllo ẽ vlla salus. nisi ab il
lo Quia dedit michi inq̇t vxorẽ diui
tẽ q̇ nichil hẽbam. ⁊ seruiẽtẽ michi:
Et hoc ip̄e dedit. vere dicis: Dedit in
q̇t filios ⁊ multos ⁊ bonos. dedit fa
miliã dedit õnia bona: Ideo amas
iõ nichil ãplius queris: Esto esuriẽs
adhuc pulsa ad ianuam patrisfamili
as. hẽt adhuc qd̄ det. In mẽdicitate
es cũ õibꝰ hijs q̃ accepisti. ⁊ nescis:
Pãnosam carnẽ mortalitatꝫ adhuc
portas. stolam illã glĺe imortalitatis
nũq̇d accepisti. ⁊ q̃si iã saciatꝰ nõ ro
gas: Beati q̇ esuriũt ⁊ sitiũt iusticiã
q̇a ipsi saturabũtur Ergo si bonꝰ est
deꝰ q̇a ista tibi dedit. q̃tũ beatior e-
ris cũ seip̄m tibi dederit: Desideãsti
tãta ab illo. rogo te desidera ⁊ ip̄m:
Neqꝫ eñ vere dulciora sunt ista q̃ꝫ
ille. aut ex aliq̃ ꝑte cõꝑãda sunt illi:
Ergo qui deũ ip̄m a quo accepit de
quibus gaudet ꝑpõit hijs õibꝰ rebꝰ
quas accepit. ip̄e inuocat deũ in ve-
ritate Nam vt noueritis si talibus
hõibus xp̄oãtur ⁊ dicatur. q̇d si ista
õnia de quibus gaudes velit tibi au
ferre deꝰ. iã nõ amabitur. nõ erit q̇
dicat. dñs dedit dñs abstulit sicꝫ do
miõ placuit. ita factũ est. sit nomen
dñi bñdictũ: Sed forte q̇a abstulit
quid dicitur: Deꝰ quid tibi feci: Qua
re michi abstulisti ⁊ illis dedisti: Ini
quis das. ⁊ tuis tollis: Accusas deũ
q̃si iniustũ. ⁊ laudas te q̃si iustũ Cõ
uertere. accusa te. lauda illũ Tunc e
ris rectus. cũ in õibus bonis q̃ fa-
cis deꝰ tibi placet. in õibꝰ malis q̃ pa
teris deꝰ tibi nõ displicet Hoc ẽ iuo
care deũ in veritate. q̇ sic inuocãt do
minũ exaudit eos: xp̄e est. ibi ẽ. nõ
dũ dedit qd̄ vis. ibi est tamẽ. quõ me
dicus si forte aliq̇d ip̄onat vel ocl'o
vel visceribus quod vrẽdo sanet. si
roget eger vt tollatur illi. medicus
expectat tẽpus. ñ facit quod rogat
eger. nõ tamẽ recedit Et xp̄e est ⁊ ñ
facit. ⁊ ideo magis nõ facit q̇a xp̄e ẽ
Curãdo eñ imposuit quod impo-
suit. ⁊ curãdo nõ facit qd̄ rogatur:
Nõ te exaudit ad p̄ntem volũtatẽ
exaudiẽdo ad futurã sanitatem. ⁊ h'
vtiqꝫ ad volũtatẽ: Nã vtiqꝫ sanꝰ eẽ
vult etiã q̇ vri ñ vult xp̄e ẽ ergo dñs
õnibus iuocãtibꝰ eum Sed quibus
õnibus: Omnibus qui inuocãt euꝫ
in veritate: Tales oñs confirmat
decidẽtes. qui inuocãt eum in veri-
tate: Volũtatem timẽtium se fa-
ciet: Faciet faciet. ⁊ si nõ faciet ad
horam. tamẽ faciet: Certe si ideo ti
mes deũ vt tu facias ipsius volũta
tem. ecce ⁊ ipse quodammodo mi-
nistrat tibi. facit volũtatem tuã:
Et preces eorum exaudiet. ⁊ sal-
uos faciet eos: Vides ad hoc exau
dire medicum. vt saluos faciat: Qñ
hoc: Audi apl'm dicẽtem. spe eñ sal
ui facti sumꝰ. spes autem que vide-
tur nõ est spes. si autem quod nõ vi
demus speramus ꝑ paciẽtiam ex-
pectamus: salutem scilicet q̃ꝫ dicit
petrus paratam reuelari in tempo
re nouissimo: Custodit dñs oẽs
diligẽtes se. ⁊ oñs pccõres disꝑdet
Videtis q̇a est apud eũ seueritas. a-
put quẽ tanta suauitas: Saluos fa
ciet oẽs sperãtes in se. oẽs fideles
oẽs timẽtes se. oẽs inuocãtes se in
veritate. ⁊ oẽs pccõres disperdet:
Quos oñs pccõres. nisi ꝑseueran
tes in peccatis. deum non se rep̄hẽ-
dere audẽtes. cõtra deũ cotidie dis-
putãtes. veniã delictoꝝ desꝑãtes. ⁊
ex ipsa desꝑatione delicta cumulan
tes. aut veniam sibi ꝑuerse ꝓmittẽ-
tes. ⁊ ex ipsa ꝓmissione a peccatis ⁊
impietate nõ recedẽtes: Veniet tẽ-

pus vt separētur isti oms. ⁊ fiāt ille
due ptes. vna ad dexterā altera ad si
nistram. accipiāt iusti regnū eternū.
eant illi in ignē eternū. ⁊ oēs peccō=
res disperdet: Quā hec ita sunt ⁊ audi
uim⁹ bñdcōnē dñi opa dñi mirabili
a dñi miās dñi seueritatē dñi puidē
tiam in oīb⁹ opib⁹ ei⁹. cōfessionem
oim opez eius. qd in laude ei⁹ cōclu
dat attēdite Laudē dñi loquetur
os meū. ⁊ bñdicat oīs caro nomen
scm̄ eius in seculum ⁊ in seculum se=
culi:

¶ Expl. ps cētesim⁹ q̄dragesim⁹ q̄r
t⁹ Incipit centesim⁹ q̄dragesimus
quintus:

Delicie spūs nostri diuina cā
tica. vbi ⁊ fletus sine gaudio
nō est Fideli hōi ⁊ pegrino in secu=
lo nulla est iocūdior recordatio. q̄
ciuitatis vñ pegriātur Sed recor=
datio ciuitatis in pegrinatiōe nō ē
sine dolore atq3 suspirio. spes tñ re
ditus nostri certa etiā pegrinando
tristes cōsolatur ⁊ exhortatur: Ra
piat cor vestz vbū dei. ⁊ possessor vz
vēdicet sibi possessionem suam id ē
mētes vestras ne auertātur i aliud.
Vnusquisq3 vzm totus hic sit. vt hic
nō sit. id ē tot⁹ sit in vbo dei qd soāt
in terra. vt ab eo exaltetur ⁊ nō sit i
terra. iō eñ de⁹ nobiscū vt ⁊ nos cū
illo Qui eñ vt nobiscū eēt descēdit
ad nos. facit vt cū illo possum⁹ ascē
dere ad se Interim ipse peregrina=
tionem nostram non fastidiuit. qa
nusquam est peregrinus qui condi
dit omnia. Ecce psalmus sonat. cu
iusdam vox est que si vultis vestra
est. exhortātis aīām suā ad laudan
dum deū ⁊ dicētis sibi:

¶ Psalmus:

Lauda anima mea dñz Aliqñ
eñ in tribulatiōib⁹ atq3 i tēp
tatiōib⁹ pñtis vite velis nolis cōt=
batur aīa. cui⁹ pturbatioēm in alio
psalmo alloquitur dicēs: Quarē tristis
es aīa mea ⁊ q̄re cōturbas me: Vt
aūt auferat ei eandē pturbationem
suggerit gaudiū nōdū de re sz ō spe.
⁊ ait illi pturbate ⁊ anxie tristi ⁊ me
rēti. spera in dño qm̄ adhuc cōfite=
bor illi Spem qua se erexerit ⁊ in cō
fessione constituit. quasi diceret ei
anima sua que illum tristicia cōtur
babat. quid michi dicis spera in deū:
Reuocat me cōsciētia pccōz: Ego
noui que commisi. ⁊ dicitur spera in
deum: Commisisti verum est. vnde
tñ speras: Quoniam cōfitebor illi.
Sicut odit de⁹ pccā sua defendētez.
sic subleuat cōfitētem. Hac ergo ac
cepta spe. que spes nō pt ee sine gau
dio. Quis in reb⁹ sim⁹ difficilib⁹ icōz
istā vitā ⁊ plenis pcellaz ⁊ tēpesta=
tum. hac tñ spe erecta aīa qa gau=
get in spe sicut dicit apls. spe gaudē
tes in tribulatiōe patiētes. accepit
erectioēz quādā i deū vt laudet deū.
⁊ dicit ei lauda aīa mea dñm. Sz qs
dicit ⁊ cui dicit: Quid dicim⁹ frēs:
Caro dicit lauda anima mea dñm:
Et potest caro bonū cōsiliū aīe sug
gerē. vt multū sit edomita caro ⁊ a
domino impertitis viribus nos=
tre seruituti subiecta. vt omnino ita
seruiat nobis sicut conditionale
mancipium: Sufficit vt non im=
pediat: Deinde karissimi vbiq3 con
silia a melioribus petuntur. ⁊ si bo
num quiddam est anima nostra. ⁊
bonum quiddam est caro nostra.
quia vtrumq3 ille creauit qui fecit
omnia bona valde. quamuis ergo
in generibus proprijs vtrūq3 sit bo
nū. tamen dicit apls. corp⁹ quidem

mortuũ ẽ ppter peccm̃: Est itaqȝ ꝛ il
lud corp⁹ q̃le nobis pmittitur ꝛ nõ
dũ habem⁹. in cui⁹ redẽptione spe
gaudem⁹ dicẽte aplo. in nobismet-
ipsis ingemiscim⁹ adoptioẽȝ expec
tãtes redẽptioẽȝ corpis nostri. spe
em̃ salui facti sum⁹. spes ãt q̃ videt
nõ est spes. qd em̃ videt qs qd spat.
si ãt qd nõ videm⁹ spam⁹ p paciẽtiã
expectam⁹. Quis g̃ bonum aliqd sit
corp⁹ nr̃m. tñ qdiu mortale ppter
peccm̃. qdiu indigẽs. qdiu corrupti
bile. qdiu ita mutabile. vt ne pũcto
qdẽ tpis cõsistat in se. pculdubio ta
le ẽ vt optem⁹ redẽptionẽ illi⁹ q̃ sit a
liqñ nõ tale Sed q̃le erit aliqñ: Qua
le idem apls dicit alio loco. optet
corruptibile hoc induere incorrup-
tionẽ. ꝛ mortale hoc induere imor-
talitatem: Sed etiã cum fuerit tale
corpus nostrũ. corp⁹ iã celeste ꝛ spũ
ale. corpus ãgelicũ in societate ãge
lorũ. nec sic dabit cõsiliũ aĩe: Sp em̃
corp⁹. qm̃ corp⁹. infra aĩam est. ꝛ q̃-
uis aĩa vilis excellẽtissimo corpe ex
cellẽtior inuẽitur Ne vobis hoc q̃si
mirabile videatur. qa ꝛ vilis aĩa q̃li
bet peccatrix melior ẽ quolibȝ mag
no ꝛ pstãtissimo corpe. nõ est meli-
or meritis. sed natura: Est qdem a-
nima peccatrix. est q̃busdã cõcupis-
cẽtiarũ sordib⁹ inq̃nata. tñ meli⁹ est ꝛ
si sordidũ aurũ. q̃ purgatissimũ plũ-
bum: Ita currat anim⁹ vester p cũc
ta creature. ꝛ videbitis qd dicimus
nõ esse incredibile. ꝛ quis anima vi
tupabilis sit. tñ laudabilior corpoẽ:
Duo q̃dam sunt aĩa ꝛ corp⁹. aĩaȝ vi
tupero. corpus laudo: Aĩam vitu-
pero qa iniq̃ est. corpus laudo quia
sanum est. tñ in suo genere aĩam lau
do vel in suo genere aĩam culpo. ꝛ i
suo genere corp⁹ laudo vel culpo:
Si me interroges qd sit meli⁹. vtrũ
qd vituperaui an quod laudaui. mi
rabilem respõsionẽ recepturus es.
Ego certe illud vitupaui. ꝛ ego hoc
laudaui Interrogatus tñ qd sit me
lius. rñdeo ẽe meli⁹ qd vitupaui eo
qd laudaui Si miraris in hijs duo-
bus. attẽde illa duo in pmtu posita
q̃ commemoraui de auro ꝛ plumbo
Ecce vitupaui aurũ. nõ bonũ aurũ
sordidũ est. nõ ita fulget. nõ ita pur
gatũ. hoc plumbũ optim. nichil pur
gatius. illud vitupaui h̕ laudaui. et
posui añ te vtrũqȝ. vitupãs vnũ lau
dãs aliud. Post hãc vitupationem
laudationem qȝ meã interroga me
qd horũ sit meli⁹: Rñdebo. aurũ meli
us est etiam sordidũ q̃ plumbũ pur
gatum: Vñ melius? Et q̃re vitupas
ti: Quaẽ vitupaui? Quia nõdũ est
aurũ qd pt esse. qd pt esse purgatum
ꝛ melius. qa nõdũ purgatũ ẽ vitup
atũ ẽ: Plumbũ q̃re laudatũ est: Q̃r
iam purgatum est. ita vt melius ẽe
nõ possit: Item dicis michi equum
optimum ꝛ hominem pessimum. ta
men equo laudato preponis homi
nem vituperatum: Si em̃ interro
geris ex hijs duobus quid sit meli-
us. responsurus es homo. nõ me-
ritis sed natura: In artibus dicis
optimum sutorem. verbi gratia. ꝛ
reprehendis aliquem iurisperitum
qȝ multas leges ignoret: Sutorem
laudasti. iurisperitum reprehen-
disti. ex hijs tamen duobus quere
quis sit melior: Imperitior iurispe
ritus perfecto sutori preponitur:
Intendat caritas vestra. ita mul-
tis rebus laudatis alijs qȝ vitupe-
ratis. interrogati plerumqȝ res vi
tupatas preponimus reb⁹ laudatis.
Natura anime prestãtior ẽ q̃ natu
ra corpis: Excellit multũ. res spũa
lis est. res incorporea est. vicina est

substātie dei: Inuisibile quiddā est. regit corp⁹ mouet mēbra. dirigit sensus. ꝓpat cogitatiōes. exerit actiones. capit rerꝫ infinitarꝫ ymagines: Et qs est tādē frēs karissimi q̄ sufficiat laudib⁹ aīe? Et si in aīe laudibus deficitur. q̄ laus est ei⁹ q̄ aīām cōdidit? Et tñ tāta est eius grā. vt dicat hō iste. lauda aīa mea dn̄m Quis ꝑt laudare deū? Si diceret teipam lauda. fortasse deficeret Lauda inqt deum Conare pietatis affcū. deficies in laudib⁹ ei⁹: Expedit tibi deficere laudādo deū. q̄ꝫ ꝓficere laudādo te: Cū em̄ laudas deū ⁊ nō explicas qđ vis. extēditur in īteriora cogitatio tua Ipsa extēsio capatiorem te facit ei⁹ quē laudas: Quis ḡ ē vt dicē ceperā q̄ dicit. lauda aīa mea dn̄m? Caro nō dicit. sed licet corpus āgelicū iferi⁹ ē q̄ꝫ aīa cōsiliū supiori daē nō ꝑt: Infelix ē ipa aīa. si a corpore expectat cōsiliū Caro bene obediēs famula ē aīe Illa regit. hec regitur. illa imperat. ista famulatur Qñ ꝑt caro dare hoc cōsiliū aīe? Quis ḡ ē q̄ dicit lauda aīa mea dn̄m? Nichil inuenim⁹ āplius in hoīe q̄ꝫ carnē ⁊ animā. tot⁹ hō hoc est spūs ⁊ caro: An forte ipsa anima sibi dicit. ⁊ sibi quodāmō ipat. ⁊ se exhortatur atq̄ꝫ excitat? Quibusdā em̄ ꝑturbatiōib⁹ ex q̄dā sui ꝑte fluitabat. ex q̄dā vero ꝑte qua iuocat mētē rōnalē. illā q̄ cogitat sapiētiā inherēs dn̄o iā ⁊ suspirās in illū aīāduertit q̄sdā suas inferiores ꝑtes ꝑturbari motib⁹ sclari b⁹ ⁊ cupiditate q̄dam terrenorꝫ desideriorꝫ ire in exteriora. relinquere iteriorē deum Reuocat se ab exterioribus ad interiora ab inferioribus ad superiora. ⁊ dicit. lauda aīa mea dn̄m Quid tibi placet in seculo? Quid est qđ vis laudare. qđ est qđ vis amare? Quacūq̄ꝫ corporeis sensibus cōuerteris. occurrit tibi celū. occurrit tibi terra. Qđ amas in terra terrenū est. q̄cquid amas ⁊ ī celo corporeum est: Vbiq̄ꝫ amas ⁊ vbiq̄ꝫ laudas: Quomodo laudādus ē ille qui fecit ista que laudas? Jam ergo diu occupata vixisti ⁊ desideriorum diuersitate ꝟberata portas plagas saucia. diuisa ꝑ amores multos. vbiq̄ꝫ inquieta nusq̄ꝫ secura Colligē ad teipsam. q̄cquid tibi foris placebat. quere quē habeat auctorem Nichil meli⁹ in terra verbi grā q̄ꝫ hoc ⁊ illđ. aurum argentum animalia arboēs amenitates. totam terram cogita: Quid melius in celo. sole luna syderibus? Totum celum cogita. ōnia ista simul bōa valde: quia fecit deus omnia bona valde Vndiq̄ꝫ pulchritudo opis. que tibi commendat artificem: Miraris fabricam. ama fabricatorem: Non occuperis in eo quod factum est. ⁊ recedas ab illo q̄ fecit: Hec em̄ q̄bus occuparis sb̄ te fecit. quia sub ipso te fecit. Si herebis superiori calcabis inferiora. si aūt recedas a supiori ista tibi in supplicium cōuertētur Sic em̄ factum est frēs mei. accepit homo corpus tāq̄ꝫ in famulatū. deū āt dn̄m habēs seruū corpus. habēs supra se cōditorem. infra se qđ sub illo cōditum est In medio quodam loco raitonalis anima constituta. legem accepit. herere supiori. regere inferiorem Regere nō potest inferiorē nisi regat² a meliore Trahitur ab iferioē. deseruit ḡ meliorē Nō ꝑt regē qđ regebat. q̄a regi noluit a quo regebatur. Modo ergo redeat. laudet Cōsiliū sibi dat ex luce dei ipsa aīa ꝑ rōnalē mētē. vñ cōcipit cōsilium fixum ī eternitate auctoris sui. Legit ibi q̄ddam

tremēdum laudandū amādū deside
rādū ⁊ appetēdū. nōdū tenet. nōdū
capit Choruscatiōe q̄dam ꝑstringi
tur. nō ē tam valida vt maneat ibi:
Itaq̄ʒ ad sanitatē colligit se quādā
⁊ dicit. lauda anima mea dominum
Et quid est frēs? Nōne laudamus
dñ̄ʒ? Nōne cotidie ymnū cātamus?
Nōne cotidie pro modulo nostro
soāt os nostꝝ ꝑturit coꝛ nostꝝ lau=
des dei? Et quid est qd̄ laudamꝰ?
Magnū est qd̄ laudamꝰ. sʒ qd̄ lau=
damus adhuc ifirmū est. qn̄ implet
laudatur excellētia laudati? Ecce hō
stat. cātat deo aliqn̄ ꝓlixius. ⁊ sepe
labia mouētur ad cātū. cogitatio āt
nescio ꝑ que desideria volat: Sta=
bat g̊ mens nostra quodāmodo ad
laudem dei. ⁊ anima nostra ꝑ diuer
sas cupiditates vel curas negocioꝝ
huc atq̄ʒ illuc fluitabat: Quasi desuꝑ
attēdit ipsa mēs ad fluitatē huc atq̄ʒ
illuc. ⁊ eiꝰ inq̄etudinē molestiaꝝ q̄si
cōuersa alloq̄tur. lauda aīa mea dñ̄ʒ
Quid est q̄ de aliis rebus satagis?
Quid est q̄ te occupat cura rerum
terrenarum atq̄ʒ mortalium? Sta
mecum. lauda dn̄m: Et q̄si ipa aīa p̄
grauata ⁊ nō valēs ita cōsistere vt
dignū est. rn̄det menti: Laudabo
dn̄m in vita mea: Quid est in vita
mea? Quia modo in morte mea sūʒ
Ergo prius exhortare te ⁊ dic. lau=
da anima mea dn̄m: Rn̄det tibi ani
ma tua. laudo q̄ʒtū possum. tenuiter
exiliter infirmiter: Quare? Quia q̄ʒ
diu sumꝰ in corꝑe ꝑegrinamur a do
miō Quare sic laudas dn̄m. nō ꝑfec
te nō stabiliter? Interroga scriptu
ram. q̄a corpꝰ qd̄ corrūpitur aggra
uat aīām Corpus qd̄ corrūpit̄ ag=
grauat aīām inq̄t. ⁊ deꝑmit terrena
inhabitatio sensum multa cogitātē
Tolle m̄ corpꝰ qd̄ aggrauat aīām et
laudo dn̄m Tolle m̄ terrenā ihabita
tionē deꝑmētē sensum multa cogi=
tātē. vt a multis in vnū cōfluam. et
laudo dn̄m Q̄m diu āt ita sum. non
possum. p̄grauoꝛ Quid g̊? Silebis
⁊ nō laudabis ꝑfcē dn̄m? Laudabo
dn̄m in vita mea: Quid ē in vita me
a? Spes mea tu es hic. spes mea es
tu hic dicimꝰ. porcio āt mea nō hic.
sed in terra viuētiū: Nā ista t̄ra mo
rietiū ē. hac trāsimus. sed interest q̊
q̄m ⁊ malꝰ hō ꝑegriātur hic. ⁊ bonꝰ
hō ꝑegriātur hic Nō em̄ bonꝰ tran
sit ⁊ malꝰ hic ꝑmaēt. aut malꝰ trāsit
⁊ bonꝰ hic ꝑmaēt Ambo trāseūt. sed
nō ābo ad vnū Duo erāt. pauꝑ vlce
rosus ad ianuā iacēs diuitis. ⁊ diues
indutꝰ purpura ⁊ bysso in epulis co
tidie splēdide Ambo hic erāt. ābo h̄
trāsierūt. sed nō ad vnū locū. Diu̇sa
loca suscipiūt. q̄a diu̇sa merita ꝑdu
cūt. Trāsit pauꝑ in sinū abrahe. ⁊ tn̄
sit diues ad tormēta inferoꝝ Vicini
corꝑe in terra. ille in domo ille ante
ianuā. post mortē tm̄ seꝑati. vt di=
cat abrahā. inter nos ⁊ vos cahos
magnum firmatum est: Ergo fra=
tres quoniam spes hic pascit. vita
autem nostra perfecta non est nisi
illa que promittitur. hic gemitus.
hic temptationes. hic angustie. hic
merores. hic pericula. laudabit ani
ma nostra dominum: Quomodo
laudandus est? Quod dicitur in a=
lio psalmo. beati qui habitant in do
mo tua in secula seculorum lauda=
bunt te. quando totum negocium
nostrum ipsa laus erit. Sed quādo
h̄? In vita mea Quō em̄ q̄dā posset
tibi dicere mors mea? Vn̄ mors tua?
Quia ꝑegrinoꝛ a dn̄o Si em̄ herere
illi vita est. recedere ab illo mors est
Sed quid te cōsolat̄? Spes. Iā vi=
uis i spe. de spe lauda de spe cāta Vn

de mors tua est nō cātes. vñ viuis cāta Mors tua est de merore huiꝰ seculi. viuis in spe futuri seculi: Laudabo inqt dn̄m in vita mea: Et quō laudabis dn̄m tuū: Psallam deo meo ꝙ̃ diu sum: Qualis illa laudaº. psallā deo meo ꝙ̃ diu sum: Videte frēs mei q̄le erit illud esse. vbi sempiterna laudatio erit. sempiternum esse erit Ecce modo es. nūq̄d psallis deo tuo ꝙ̃ diu es: Ecce psallebas. auertisti te ad aliq̄d negociū. iā n̄ psallis. ⁊ es Ecce es ⁊ nō psallis. fortassis etiā cupiditate inclinatꝰ ad aliq̄d nō solū nō psallis. sed ⁊ offendis auditū eiꝰ ⁊ es Tn̄ q̄ erit illa laudatio vbi ꝙ̃ diu es laudas: Sed quid ait ꝙ̃ diu sum: Aliqñ forte nō erit. imo ineťnū erit ip̄m diu. ⁊ ideo vere diu erit: Nā q̄cq̄d finē hēt in tp̄e. quālibꝫ lōgū sit. diu nō ē: Psallā deo meo ꝙ̃ diu sum. Interim bene laudabis dominū in vita tua. psallis deo tuo de futuro ꝙ̃ diu es Bene q̄cq̄d de illo p̄sumēdū ē hic spera: Nō nos deseāt spes in ista pegriātiōe ⁊ tēptatione in istis iprobitatibꝰ ⁊ insidijs īimici circumstrepētibꝰ vndiqꝫ tēpestatibꝰ seculi. vndiqꝫ in lāguoribꝰ cōstituti Quid ᵒg facienꝰ: Audi q̄d seq̄tur:

Nolite cōfidere in principibꝰ Fratres magnū negociū hic accipimus diuina vox est. ⁊ desup sonat nobis Modo em̄ nescio qua infirmitate humana aīa qñ fuerit tribulata hic desperat de dn̄o. ⁊ vult p̄sumere de homīe: Dicitur hōi in afflictiōe aliqua cōstituto. est quidam hō magnꝰ p quē possis liberari. arridet gaudet erigitur Quod si dicatur libeāt te deus. despatione frigescit Promittitur auxilium mortalis ⁊ gaudēs. promittitur immortalis ⁊ tristis es: Promittitur tibi ꝙ liberet te

tecū liberādus. ⁊ tāqꝫ aliquomodo auxilio exultas. ꝓmittitur ille liberator qui liberatore nō indiget. ⁊ quasi ad fabulā desperas: De talibus cogitatiōibus. longe peregrinantur. vere misera ⁊ magna mors in eis: Approquinqua. incipe desiderare. incipe querere ⁊ agnoscere eū a quo factus es: Nō em̄ deseret opus suū si ab ope suo nō deseratur Cōuerte ergo te ad illū cui dicis. laudabo dominū in vita mea psallā deo meo ꝙ̃ diu sum Monet ei nos iam impletus spū tāto iste. ⁊ dicit q̄si lōge remotis ⁊ longe peregrinātibus et n̄ solum deū nō volētibꝰ laudare sed nōdum vel de deo sperātibus: Nolite cōfidere in principes: Et in filios hoīm in quibꝰ nō est salus: In vno filio hōis salus. ⁊ in ipso nō q̄a filius hominis sed quia filius dei. n̄ ꝓpter id quod suscepit ex te. sed ꝓpť id quod seruauit in se: Ergo in nullo homine salus. quia ⁊ in illo ideo salus quia deus. qui est super omnia deus benedictus in secula: De xpristo dictum est. ex quibus xpristus secundum carnem. Ex quibus: Ex iudeis ex patribus xpristus secundum carnem: Sed numquid h̄ totū xpristus q̄d secūdum carnem: Non: Neqꝫ em̄ scđm carnem idem super omnia benedictus in secula: Jō ī illo salꝰ q̄a dn̄i ē salꝰ Dicit ei aliꝰ p̄s. dn̄i ē salꝰ ⁊ sup pplm̄ tuū bn̄dcō tua Et sine cā sibi arrogāt hoiēs. q̄a dāt salutē. sibi dent Rn̄de supbo hōi gl'aris q̄a dicis te daē m̄ salutē. ť da: Vide si hēs eam. cōsiderās bn̄ fragilitatē tuā. vides q̄a nōdū hēs. Ergo noli monere vt expectē a te. sꝫ expecta mecū Nolite cōfidē in p̄ncipibꝰ. ⁊ in filijs hoīm in quibus nō est salus: Ecce nescio qui principes ꝓce-

dūt nescio vñ ⁊ dicũt. ego baptizo. ⁊
ego qd̄ dedero hoc est icm̄. ⁊ si ab a
lio accepis nichil accepisti. si a me ac
cepisti aliqd accepisti: O hō o prin-
ceps inter filios hoim. vis esse ⁊ int̄
principes quibꝰ nō est salus: Ideo
ergo habeo salutem quia tu michi
das: Tuum est enim quod das:
Aut vero etiam tu das. vel hoc dicē
dū est qa tu das: Dicat ⁊ fistula qa ⁊
ipsa dat aquā. dicat ⁊ canalis qa ipe
manat. dicat ⁊ preco qa ⁊ ipse libeāt
Ego in aqua attēdo fontē. in voce
p̄cōis agnosco iudicem Nō eris tu
plane auctor salutis mee. ille erit de
q̄ securus sum. De te incertus sum. si
nō sis arrogās nō solū ego de te in-
certꝰ sum sꝫ ⁊ tu de te Ab illo ergo m̄
salꝰ q est sup̄ ōnia. qa dñi est salꝰ. tu
inter filios hoim tu inter principes
Sed audio vocē psalmi. nolite con
fidere in principes. ⁊ in filios hoim
a qbus nō est salus. Scdm̄ turbam
hoim qd sunt isti filij hoim: Quid sc
vis scire: Exiet spūs eius ⁊ reuer
tetur in terrā suā Ecce totū qd loqt̄
nesciēs q̄ diu loquatur. minat̄ nes-
ciēs q̄ diu viuat Subito exiet spūs
eius ⁊ reuertetur in terrā suā: Nū-
qd qn̄ vult exiet spūs eiꝰ: Exiet ⁊ qn̄
nō vult. exijt ⁊ qn̄ nescit. reūtetur in
terrā suā. exeūte spū caro reūtet̄ in
terrā Sed qa caro erat q sic loqbat̄
de me em̄ p̄sume ⁊ ego tibi do. nō di
cerēt nisi illi de qbus dictū est qm̄ ca
ro sunt: Exiet spūs eius ⁊ reuertet̄
in terrā suā. In illa die pibūt oēs
cogitatioēs eiꝰ Vbi ē typus: Vbi ē
supbia: vbi est iactācia: Sed forte
ad locū bonum trāsijt. ad iustos. si
tamē trāsijt Nam qui sic loquebat̄
nescio quo trāsierit. loquebatur em̄
supbia. ⁊ nescio quo trāseāt tales ho
miēs. nisi quia inspicio alterū psal-
mū. ⁊ video malum eorum esse trāsi
tum Vidi impium exaltari super ce
dros libani. ⁊ trāsiui ⁊ ecce nō erat.
⁊ quesiui eum et non est inuētus lo
cus eius: Iste pius q trāsijt ⁊ nō in
uenit impium. illuc pueīt vbi nō est
impius. Ergo frēs oēs audiamus
frēs oēs dilecti deo oēs audiamus.
in qualibet tribulatiōe in quolibet
desiderio muneris diuini n̄ fidamꝰ
in principes nec in filios hoim qbꝰ
nō est salus Totū hoc mortale trāsi
torium ⁊ caducū est: Exiet spūs eiꝰ
⁊ reuertetur in terram suam. in illa
die peribunt oēs cogitatioēs eoꝝ:
Quid g̊ facimus. si in filios hoim si
in principes nō est sperādū: Quid
facimus: Beatꝰ cuiꝰ deꝰ iacob ad
iutor est eius Nō ille homo aut ille
homo. nō ille angelus aut ille ange
lus. sed beatus cuius deus iacob ad
iutor. qa ⁊ ipsi iacob sic fuit adiutor
vt de iacob faceret israhel: Mag-
nū adiutorium. israhel iam vidēs de
um: Hic g̊ positus ⁊ pegrinus non
dū videns. si habueris adiutorē de-
um iacob. ex iacob eris israhel. ⁊ e-
ris vidēs deum. ⁊ periet ōnis labor
⁊ ōnis gemitus. trāsient cure mor-
daces. succedent laudes felices: Be
atus cuius deus iacob adiutor est
eius. huius est iacob: Quare iste be
atus interim adhuc in hac vita ge-
mens: Spes illius in dñm deum
ipsius Ideo beatus. quia spes ipsi
us in dominum deum eius: In q ē
spes ipsius ipe erit rex ipsiꝰ: Frēs.
an forte errraui quia dixerim nostꝝ
futurum dominum: Quid si dice-
rem hereditatem nostram futurū:
Spes mea es tu. porcio mea in ter
ra viuentium Tu eris porcio mea. e
ris tu possessio ⁊ possidebis: Pos-
sessio dei eris. ⁊ possessio tua erit

deus. Tu eris possessio eiꝰ vt colarꝫ
ab eo. ⁊ ipse erit possessio tua vt co-
las eum Nam ⁊ tu colis deum. ⁊ co
leris ab eo. Recte dicitur colo deuz
quō āt coloꝛ a deo? Inueimꝰ apud
aplm. dei inqt agricultura dei edifi-
catio estis. ⁊ dn̄s. ego sum inqt vitꝫ
vos estis sarmēta. ⁊ pater meꝰ agri
cola. Colit te ergo deus vt sis fruc-
tuosus. ⁊ colis deū vt sis fructuosꝰ
Tibi bonū est qd̄ te colit deus. tibi
bonum est ꝙ colis deum. Cultoꝛ de
us si recedat ab hoīe desertꝰ fit ipse
homo. cultoꝛ homo si recedat a deo
desertus fit ipse homo: Nec crescit
deus accedēte te. nec decrescit disce
dēte te. Ergo erit hic possessio nr̄a.
vt nos pascat. ⁊ erimꝰ possessio eiꝰ
vt nos regat. Spes ipsius i dn̄m de
um ipsiꝰ Quis eit iste dn̄s deꝰ ipsiꝰ?
Attēdite frēs. multi em̄ hn̄t multos
deos. ⁊ dicūt eos dn̄os suos ⁊ deos
suos. Sed dicit apl's. Et si sunt qui
dicūtur dij siue in celo siue in terra.
ꝙadmodum sunt dij multi ⁊ domi
multi. nobis tn̄ vnus deꝰ. pr̄ ex quo
ōnia. ⁊ vnus dn̄s ihesus xpistꝰ per
quem ōnia. Ergo ipse sit spes tua
dn̄s deus tuꝰ. in illo sit spes tua. In
dn̄o deo suo est spes etiam illiꝰ qui
colit saturnū. in dn̄o deo ipsius est
spes qui colit martem. qui colit nep
tunū. q̇ colit mercuriū. plus addo. q̇
colit vētrem. de quibus dictum est.
quoꝝ deus vēter est. Ergo ille illius
deꝰ. atqꝫ ille illiꝰ. q̇d huius beati?
Quia spes ipsiꝰ in dn̄o deo ipsiꝰ Sꝫ
quis est iste? Qui fecit celum ⁊ ter
ram mare ⁊ omnia que in eis sunt.
Frēs mei. magnū deū habemꝰ Be-
nedicamus nomē sanctum eius. q̇a
dignatus est facere nos possessioēꝫ
suā Nōdū vides dn̄m. nō potes a-
mare plene qd̄ nōdū vides. q̄ vides
ipe fecit Miraris mūdū. q̄re nō ar
tificē mūdi? Suspicis celū ⁊ exhoꝛ-
rescis. cogitas vniūsam t̄rā ⁊ cōtre
miscis maris magnitudinē Quādo
cogitationē occupas respice innu-
merabilitatem stellaꝝ. respice tāta
genera seminū tantas diuersitates
animalium. q̇cq̇d natat in aq̇s. repit
in terra volitat in aere circuit ī celo.
ōnia ista ꝙ̄ magna ꝙ̄ p̄clara ꝙ̄ pul-
chꝛa ꝙ̄ stupēda? Ecce q̇ fecit hec oīa
deꝰ tuꝰ est. Pone ibi spem tuā vt sis
beatꝰ Spes illiꝰ in dn̄m deū ipsius.
Quē? Qui fecit celū ⁊ terrā. mare ⁊
ōnia q̄ in eis sᷓt. Magnū habemus
deū. attēdite frēs magnū bonū deū
faciētē talia Quid ḡ hinc cogitauit
deꝰ vt facēt? Si tn̄ dicēdū est de deo
cogitauit celū ⁊ terrā mare ⁊ ōnia q̄
in eis sunt Forte diciturꝰ erat homo
iste. video q̇dē oīa magna ista. celū
⁊ terrā mare fecit deꝰ. qn̄ me cōpu-
tat deꝰ inter ea q̄ fecit? Et vere ego
p̲tineo ad curā ipsiꝰ. ⁊ mō de me co
gitat deus. aut scit an viuā? Quid ē
h̄ qd̄ dicis? Non surrepat tibi mala
cogitatio in coꝛ. de hijs esto de qui
bꝰ pauloāte loq̄bamur. laudabo do
minū in vita mea psallā deo meo ꝙ̄
diu sum. Sꝫ iste talis alloq̇tᶻ nescio
q̊s trepidos. q̊s exhoꝛtatur. ⁊ quasi
vetat ne desperent de se quia n̄ sunt
in computo dei. Multoꝛum em̄ sᷓt
tales cogitationes. sed ideo desert
⁊ pergunt per quelibet peccata. q̇a
nō credūt curare deum q̇d agant.
Audi eloquia diuina. nolite despaꝛē.
qui curauit facere te. nō curat refice
re te? Nonne deus tuus est. qui fe-
cit celum ⁊ terram ⁊ mare? Si ista
sola diceret. forte rn̄deres. tu deꝰ q̇
fecisti celū ⁊ t̄rā ⁊ maē. magnꝰ deꝰ. sꝫ
nūq̇d cogitat de me? Et ipse te fecit
dicētur tibi. Quō? Nūq̇d ego sum

celum . aut ego sum terra aut ego
sum mare? Et quid es? Manifestū
est. nec celum sum nec terra suz nec
mare sum. sed in terra sum Uel hoc
concedis michi quia in terra es Au
di quia nō tantum celum ꝛ terram ꝛ
mare deus fecit. fecit em̄ celum ꝛ t=
ram ꝛ omnia que in eis sunt: Si er
go omnia que in eis sunt. ꝛ te Par
dico te. passerem locustā v̓miculum
nichil hoꝝ nō ille fecit. ꝛ cura est illi
de omnibus: Nō ad preceptum cu
ra est. nam preceptum soli homi de
dit Dicit em̄ psalmus. homines ꝛ iu
mēta saluos facies domine. secūdū
multitudinem misericordie tue deꝰ
Multitudinez inquit misericordie
tue. secūdum hanc saluos facies ho
mines ꝛ iumenta. Et ap̄ls: Num=
quid de bobus cura est deo? Et hac
de bobus cura nō est deo. hac homi
nes ꝛ iumēta saluos facies domiē:
Numquid contraria sunt ista? Nū
quid ergo ait apostolus. numq̄d de
bobus ꝑtinet ad deum? Ubi est pre
ceptum. boui trituranti os nō ifre=
nabis. vbi de bobus non cogitauit
deus? Itaq3 quosdā boues voluit
significari: Nō em̄ hoc curat deus
monere quid agatur cum bobus.
habet hoc natura ipsa humana. sic
factus est homo vt norit consulere
iumentis suis. nec inde precepta a
deo accepit. sed insinuatum est illi ī
mentem a deo vt possit ꝛ sine p̄cep=
to facere. fecit illū talem deus Sed
quomodo regit pecus regēdum ab
alio. ab eo a quo regitur p̄ceptū ac=
cepit Ad p̄cepti ergo tenorem nō ē
de bobus cura deo. ad ꝓuidētiā vni
uersitatis qua creauit omnia ꝛ mū
dum regit. homiēs ꝛ iumēta saluos
facies domiē Intēdat caritas vr̄a:
Hic forte aliquis dicat michi. de no
uo testamēto est quia nō de bobus
ꝑtiēt ad deum. homiēs ꝛ iumēta sal
uos facies domiē d̓ veteri testamē
to est Sūt qui calūpniētur ꝛ dicant
nō sibi cōsoāre ista duo testamēta:
Ne forte aliud dicat in vetere aliud
in nouo. ꝛ flagitet de me sentētiam
de nouo talem qualis hec est. homi
nes ꝛ iumenta saluos facies domiē
quid facio? Nichil tam in capite no
ui testamēti q̄3 euāgelium. In euan
gelio inuenio quia omnia ista ꝑti=
nēt ad deum. nemo erit iam qui cō
tradicat: Numquid em̄ apostolus
euāgelio contrarius erit? Audiamꝰ
ip̄m dn̄m principem ꝛ magistrum a
postolorum. respicite inquit volati
lia celi quia nō semināt neq3 metūt.
neq3 cōgregant in horrea. ꝛ pater
vester celestis pascit illa: Ergo ꝛ p̄=
ter homiēm aialia ista ꝑtinēt ad cu=
ram dei vt pascātur. nō vt legem ac
cipiāt: Quod ergo ad dādam legem
attiēt de bobus cura deo nō est. qd̄
autem ad creāda ad pascēda guber
nāda ꝛ regēda. omnia ad deum ꝑti
nēt: Nōne duo passeres asse vene=
ūt dominus ihesus xpristus dicit.
ꝛ vnus ex eis nō cadet super terraz
sine voluntate patris vestri? Quan
to magis vos pluēs estis illis? No
lite ergo dicere. nō ꝑtineo ad deum
Pertiēt ad deum anima tua. ꝑtinet
ad deum corpus tuum. quia deꝰ fe
cit ꝛ aiām tuam ꝛ corpus tuum: Di
cis forte. non me numerat deus in
magna multitudiē: Accedit tibi mi
rum de euangelio. capilli capitꝭ vr̄i
numerati sunt: Ergo deus meus ē.
ꝛ in illo spes mea. qui fecit celum et
terram mare ꝛ omnia que in eis sūt.
Quod aūt ad me ꝑtinet. quid ait de
me? Qui custodit veritatē in etnū
Et amādū deū ꝯmēdauit ꝛ timēdū.

qui custodit veritatem ineternū Quā
veritatem in eternū. quā ⁊ in quo cus-
todit veritatem? Facientem iudiciū
iniuriā accipientibꝫ vindicat iniuriā
accipientes Frēs mei facit illis iudi
cium Quibꝫ? Qui accipiūt iniuriam
puniet ōnes iniuriosos Si ergo fa-
uebit iniuriam accipientibꝫ ⁊ puniet
iniuriosos: vide mō de quoꝝ nume-
ro eē vis Vide attende vtrū in eis ve
lis eē qui iniuriam accipiūt: an in eis
qui iniuriā faciunt Statim em̄ ad te
ꝓcedit vox apostolica et dicit tibi iā
quidē omnino delictū ē qꝛ iudicia ha
betis vobiscū. quare nō magꝫ iniuri
am patimini: Corripit hoiēs qꝛ non
patiūtur iniuriā Nō vt patiaris mo
lestiam te hortatur sꝫ vt patiaris in-
iuriam nō em̄ omnis molestia iniu-
ria est Quicqd em̄ iure pateris nō ē
iniuria ne forte diceres ⁊ ego inter i
iuriam passos numeror nā illud in il
lo loco ⁊ illud cā illa passus sum Vi-
de si iniuriā passus es Latrones mlͭ
ta patiuntur sed nō iniuriā Scelera-
ti malefici effractores adulteri cor-
ruptores oēs patiuntur multa ma-
la: sed nulla est iniuria Aliud ē pati in
iuriam: aliud pati tribulationē ā pe-
nam aut molestiam aut supplicium
Cōsidera vbi sis quid egeris vide q̄-
re patiaris vide: ⁊ ibi vides quid pa
teris Jus ⁊ iniuria contraria sᷓt Jus
enim est qd iustū est Neqꝫ em̄ omne
qd ius dicitur ius ē Quid si aliqs cō-
dat ius iniquū? Nec ius dicendū est
si iniustū est Jllud ergo verū ius qd
eciā iustū est Vide qd feceris non qd
patiaris Si ius fecisti iniuriā paterꝭ
Si iniuriam fecisti ius pateris Qua
re ista dixi frēs? Vt nō se extollāt he-
retici qn̄ forte aliquid patiūtur ex ius
sionibꝫ principum terrenoꝝ nō se nu
merent inter eos qui iniurias accipi
unt ⁊ dicant ecce psalmꝰ consolatur
me: ego em̄ deū colo qui iudiciū faci
et iniuriā accipientibꝫ Recte quero
verum iniuriā accipias Si ius fecis-
ti iniuria ē quā pateris Si ius est ex
sufflare xp̄m ius est rebelles supbia
erigere Alterū ius est ꝑcentibꝫ ꝑsecu
toribꝫ tūice cristi eccām cristi cōscin-
dere? Porro si h̄ ius non est: q̄cquid
ꝓ hoc pateris ius ē Nō es ergo de
hijs qui patiuntur iniuriā Lego ali-
quid manifestiꝰ de euāgelio Beati in
quit qui ꝑsecutionē patiētur Expec
ta. quid festinas? Quid dicꝭ ego sum?
Expecta inquit: totū legam Audisti i
beati qui ꝑsecutionem patiūtur iam
tibi nescio quid cepas arrogare si ꝑ-
mittis totum lego Vide quid seq̄tur
Beati qui ꝑsecutionē patiuntᷣ ꝓpter
iusticiā Mō dic ego sum Si audes
dicere ego sum supiora q̄ dixi retrac-
temus: aut ne longū fit h̄ vnū inter-
rogo si dāpnaueris vnū hoiēm cuiꝰ
causam nescis audes te dicere tene-
re iusticiam? Aut si quid ꝓ hac re pas
sus eēs iniuriā noiāres? Erigis te in
temerarium tribunal cordis tui vn-
de ꝑcipiteris: ⁊ audes ferre sentēciā
de homine cuius cām nescis? Hoc si
de vno homine faceres eēs iniustus
facis h̄ de toto orbe terrarū ⁊ iustus
es? Frēs carissimi et que ē q̄ patitur
iniuriam .ṅ eccā catholica q̄ tāta ista
ꝑpetitur Jnter tot scandala hereti-
coꝝ gemit videt ꝑ malas suasiones
et fraudes rapi de gremio suo infir-
mos ꝑuulos ꝑtrahi ꝑ nescio q̄ secre-
ta malarum speluncarum rebaptisari
exsufflari in eis cristuꝫ: occidi in eis
nō mortale illud suuꝫ ꝙ hoiēs sunt sꝫ
illud ꝙ ineternū victuri sunt Suade
tur homini dicere nō sum xp̄ianus ⁊
iusticia vocatur Accessurus es ad e-
piscopū: dic tibi vide ne dicas te esse

xp̄ianum Si eñ dixeris te eē xp̄ianũ
nō es acceptur⁹: vt aũt accipias dic
te nō eē Quid mones xp̄iane q̄d do=
ces: Certe ꝑsecutionē pateris. q̄to
tu ꝓperior ꝑsecutor: Añ impatores ꝑ
seq̄bātur xp̄ianos minādo cogebāt
quod tu efficis suadēdo Persuades
xp̄iano vt neget se esse xp̄ianum Nō
tu suadēdo facis: hoc ꝑsecutores oc
cidendo nō faciunt Sub te viuit ho
mo qui negat se eē xp̄ianum: negat ⁊
viuit Perdidit iā vitam cadauer tibi
loquitur Qui percussus ē gladio ꝑ=
secutoris. cecidit ⁊ viuit: cui loquerꝫ
stat ⁊ cecidit Hec faciens q̄cquid paſ
sus fueris iniuria erit: Nolo tibi blā
diaris: si hec iniusta sunt omnia q̄ fa
cis quidq̄d pateris iustũ erit Cui āt
facis iudiciũ: Qui custodit v̄itatem
in eternũ iniuriā patientibꝫ Iā tu ꝓ
cede ⁊ dic rōtinationibꝫ illis tuis bo
nis ⁊ quasi acutis ⁊ subtilibꝫ quia tu
pascis ⁊ dic famelic⁹ p̄t pascere. id ē
pccōr potest dare sancto. famelicus
p̄t pascere languid⁹ potest sanare. li
gat⁹ p̄t soluere ista sunt veluti mag=
na ⁊ subtilia quibꝫ decipiunt imperi
tos Claudat illi os psalm⁹ iste Dat
escam esurientibꝫ Ecce nichil a te ex=
specto: deus dat escam esurientibus
Quibꝫ esurientibꝫ: Hōibus Quid ē
hōibus: Omnibꝫ aīalibus Omnibꝫ
hōibus ip̄e dat escam Et nullā escam
seruat dilectis suis: Si h̄nt aliam fa
mem h̄nt ⁊ aliam escam Queramus
ꝑmo famē ip̄orum ⁊ inueniem⁹ escā
ip̄orum Beati q̄ esuriũt ⁊ sitiunt iuſ
ticiam q̄m ip̄i saturabũtur Famelici
dei eē debem⁹ añ ianuam cōspectus
illi⁹ in orōne mendicem⁹ ip̄e dat es=
cam esurientibꝫ Quid est q̄d te here=
tice iactas q̄r tu soluis tu erigis tu il
luminas: Videlicet q̄r tu liberatus iā
es ⁊ tu stas ⁊ tu lumen es: Absit Su

perius attēde: nolite ꝯfidere in prin
cipes ⁊ in filios hōim a quibꝫ nō est
salus Nō ip̄i dāt salutem Ergo rece
dant heretici de medio Dñs soluit
cōpeditos dñs erigit elisos Dñs sa=
pientes facit cecos: id est eos q̄ ceci
sunt facit sapientes Optime ꝑ hanc
sententiā exposuit nobis oēs superi
ores: ne forte cuꝫ dixisset. dñs soluit
cōpeditos. ad illos cōpeditos refer
rem⁹ qui forte ꝓpter aliquā noxam
ligantur ferro a dñis suis Quod āt
dixit erigit elisos occurrit nob̄ aliq̄s
aut offendens ⁊ cadens a equo lap=
sus Est alius casus sunt alie ꝯpedes
quō sunt alie tenebre ⁊ alia lux In eo
q̄d dixit sapientes facit cecos noluit
h̄ dicere illuminat cecos. ne ⁊ hoc car
naliter intelligeres sicut illuminatuſ
est a dño cui⁹ oculos luto de sputo
facto inunxit ⁊ saluum eum fecit Ne
tale aliquid sperares cũ de spirituali
bus loquitur. oñdit quādam lucem
sapientie qua illuminātur ceci Ergo
quō illuminantur ceci luce sapientie
sic soluũtur cōpediti sic erigũtur eli=
si Vñ sum⁹ ergo cōpediti vnde elisi:
Corp⁹ nostrũ ornamētũ nobis fuit
peccauim⁹ et ꝯpedes inde accepim⁹
Que sunt cōpedes nostre: Morta=
litas ip̄a Audi apostolũ paulꝫ q̄r et
ip̄e adhuc in hac ꝑegrinatione ꝯpedi
tus erat Quāta ꝑagrauit cōpeditus
iste: Nō illi fuerunt graues cōpede
cũ ip̄is toto orbi euāgelium predica
uit Sp̄us caritatis rapuit cōpedes:
et circuiuit quātum potuit Sꝫ tñ q̄d
dicit: Concupiscentiam habens diſ=
solui ⁊ esse cum cristo Quid est diſſol
ui: A cōpedibus mortalitatis et ta=
men misericordia adhuc volebat esse
in cōpedibus propter alios cōpedi=
tos quibꝫ ministraret Manere inq̄t
in carne necessarium ꝓpter vos Do=

minus ergo soluit cōpeditos id ē ex
mortalibus imortales facit Dñs eri
git elisos Quare elisi sunt? Quia erec
ti erant Quare eriguntur? Quia hu-
miliati sunt Cecidit atq3 elisus ē adā
ille cecidit. xp̄us descendit Quare des
cendit? Quia nō cecidit nisi vt leuare
tur qui cecidit Dñs sapiētes facit ce
cos D ñs diligit iustos Ideo facit
iudicium iniuriā accipientibz Et qui
sunt ipi iusti? Modo q̄ten9 iusti quē
admodū habes D ñs custodit p-
selitos Proseliti aduene sī Omnis
eccl'a gentium pselita ē Aduēticia ē
enim ad prēs. nō de carne eorū nata
sed imitando filia Dñs tñ custodit sī
aliquis hō O rphanū z viduā susci
piet Nemo putet q̄si pupillū propē
hereditatem aut viduā pter nescio
qd negociū suū Equidē et istis deus
opitulatur z in oībz officijs gener3
humani bonū opus facit qui pupil-
lum cōsolatur qui viduā non deserit
sed scdm quēdam modū oēs pupilli
sum9 absente patre nō mortuo Pu
pillus enim scdm hoīes mortuo pa-
tre fit Et si verū querit3 frēs quia a-
nima nō moritur viuūt pntes nostri
z mag3 absentibz patribz sunt pupil-
li Qui pupilli sī si mali fuerint in pe-
nis viuūt si boni fuerint in requie vi
uunt Omnia integra sī creatori ta-
men nos q̄p diu sum9 in corpe hoc et
pegrinationis locū incolim9 absens
est pater noster ad quē clamam9 pa
ter noster q̄ es in celis Jō eccā vidua
quasi absente spōso absente viro ve-
niet ille qui illā mō ptegit non visus
sed desideratus Magno eñ deside
rio rapimur z amore ei9 quē nō no-
uimus desideram9. inherebim9 am-
plexibus visi si nōdum visi fide deti-
nemur Ergo z pupillū et viduam qd
volunt intelligi frēs destitutos om
ni ope z auxilio destituta siā in secu
lo ipa sibi sperat adiutoriū dei Quic
quid hic habueris aurū habeas pre-
sumpsisti inde: iam nō es pselit9 nō
es orphanus nō in viduam numera
ris Amicū habes si de illo psumpse-
ris z deum dimiseris nō es destitu-
tus Habes hec omnia nō in presu-
mis nō inde supbis: pupillus dei es
z vidua dei Suscipit ergo destitutos
hoc dixit suscipit pupillum suscipit z
viduam E t viā pccōz extermina-
bit Que est via pccōrū? Irridere ista
q̄ dicim9 Quis pupillus q̄ vidua. qd
regnum celoz. z q̄ pena inferoz Fa-
belle xpianorū sunt iste: ad qd video
ad hoc viuā Manducem9 z bibam9
cras eñ moriemur Vide ne tale ali-
quid psuadeant ne p aurem in cor in
trent. spinas inueniant in auribz tu-
is qui cepit sic intrare punct9 absce-
dat Corrūpūt eñ mores bonos col
loquia mala Sed forte hic dicturus
es Quare ergo felices sunt? Ecce nec
deum colūt z omnia mala cotidie cō
mittunt: habūdant rebz hijs quibus
ego egens laboro Noli zelare in pec
catores quid accipiant vides: quid il
lis seruetur nō vides Et vñ inquit vi
deo qd non videt? Omnino habet o
culos fides. z maiores oculos z po-
tentiores et fortiores Hij oculi ne-
minem deceperunt: hij oculi sint sem
per in dñm vt z ipē euellat de hijs la
queis pedes tuos Via pccōrum pla
cet tibi: quia lata est z multi per illa3
ambulant Latitudinem ei9 vides si
nem eius non vides Ecce vbi finitur
precipicium est: vbi finitur profun-
ditas quedam baratri est Letantes
z si patiētes in ista vita illo fine mer
guntur S3 extendere oculos nō po
tes vt videas ip3 finem: crede ei qui
videt Et q̄s est homo qui videt? For

te nemo hõ: sed dñs tuus venit ad te
vt crederes deo Nõ em̄ ⁊ dño tuo ñ
es creditur ꝰ qui ait lata et spaciosa ē
via q̄ ducit ad interituꝫ: ⁊ multi sunt
qui ingrediuntur ꝑ illā Hãc viam ex
terminabit dñs: qꝛ ipa est via pccõ-
rum Et dum exterminata fuerit via
pccõrum quid nob̄ restat? Venite be
nedicti patris mei: ꝑcipite regnū qd̄
vobis ꝑatum ē ab origine mūdi Ad
hoc cõcludit psalmista ⁊ viā pccõruꝫ
exterminabit Et quid tu? Regna-
bit dñs ineternū Gaude qꝛ tibi reg-
nabit gaude qꝛ tu eris regnū eiꝰ Vi-
de em̄ ⁊ quid sequitur Est certe ciuis
de syon nõ de babilonia: id est nõ de
ciuitate ꝑitura huiꝰ seculi ſꝫ de syon
ad tēpus laborante ⁊ ꝑegrinante. in
eternū āt regnatura Audisti ergo fi
nem inde es regnabit dñs ineternuꝫ
Deus tuꝰ syon O syon: deꝰ tuus
regnabit ineternum Nūquid fine te
regnabit deꝰ tuus? In generatio
ne ⁊ gñatione Bis dixit: qꝛ nõ potu
it semꝑ dicere Nec putes qꝛ v̂bis fi-
nitis finitᷣ eternitas Eternitas in v̂-
bo q̄tuor sillabis cõstat: in se fine fi-
ne est Nõ potuit tibi nisi sic ꝯmenda
ri: deus tuus regnabit in gñatione ⁊
generatione Parum dixit si tota die
diceret angustū eēt Si tota vita sua
diceret nõne aliqñ cõticesceret? Ama
eternitatem: nullo fine regnabis sed
finis tibi cristus est cum quo regna-
bis in scl'a scl'oꝝ Amen

Explicit ps̄ cxlv. Incipit cētesimꝰ q̄
dragesimꝰ sextus

INtenti audiebamꝰ cū ps̄ ꝑ
sens cātaretur ⁊ non oēs q̄
audiebamꝰ eciā intelligeba
mus Quāto magis ergo mēte nunc
audiendus ē si vt spero ⁊ cupio adiu
uantibꝫ omniū audientiū orõnibus
si quid h̄ forte obscurū est deo donā
te reuelabitur vt sit fructuosus audi
tus nec inanis redeat auditor qui in
tentus affuit Cū diceret vñ cepit no
bis dicitur laudate dñm Dicitur hoc
omnibꝫ gentibꝫ nõ solis nobis ⁊ istā
vocem ꝑ loca quidē singula sonantē
a lectoribꝫ singillatim audiunt eccl'e:
vna vox tñ dei suꝑ omnes non tacet
vt laudemꝰ eum Et q̄si q̄reremꝰ q̄re
laudare dñm debeamꝰ videte quam
cām attulit ¶ Psalmus

LAudate dñm inquit qm̄ bo-
nus ē psalmus Hec ē merces
tota laudātium: laudemꝰ dñm Qua
re? Qm̄ bonus psalmus Vellem ego
inquit aliquis laudare dñm si m̄ ali-
quid ꝓ ista laude donaret Quis em̄
laudet gratis vel hoīem? Expectant
ergo aliquā mercedē laudatores ho
minū nullā ne mercedem expectaē ā
petere aut speraē debet laudator dī?
Laudatur infirmꝰ et speratur de eo
aliquid. laudatur omnipotens ⁊ nul
la merces est? An forte h̄ cupio qd̄ il
le dare non p̄t? Quid hõ desiderat qd̄
in manu dei non sit? Cuꝫ laudaueris
hominē forte h̄ cupis qd̄ ab illo p̄sta
ri nõ p̄t Deum securus lauda quē ne
mo p̄t dicere nõ posse p̄stare quod tu
potueris desiderare Proposita er-
go spe mercedis alicuiꝰ laudare de-
bemus deū non tamen daturum q̄d
quid cupimus Pater est enim et qd̄
mali cupiunt filiꝫ non laudat Laude
mus ⁊ speremus ⁊ desideremus nõ
illud aut illud: ſꝫ quod iudicat dādū
esse quem laudamꝰ Ille em̄ nouit q̄d
nobis dari expediat: nos aūt inten-
damus quid nobis prosit accipere.
postolus ait: quid enim oremꝰ sicut
oportet nescimus Et ip̄e idem apos
tolus paulus sꝑabat sibi prodesse si
auferretur ab eo stimulꝰ carnis sue
angelus sathane a quo colaphisaba-

tur sicut ipse cōfitetur et ait ꝓpter qđ ter dn̄m rogaui vt auferret eū a me: ⁊ dixit michi sufficit tibi grā mea. nā virtus in infirmitate ꝑficitur Deside rauit aliqđ: nō cōcessum est ad volū tatem vt ꝯsoletur ad sanitatem Hic ergo quid nobis ꝓpositū est: Lauda te inquit dn̄m Quare laudam⁹ dn̄m: Qm̄ bonus est psalm⁹ Ipse psalm⁹ laus dm̄ ē Hoc ergo ait laudate do minum qm̄ bonū ē laudare dn̄z Nō sic p̄teream⁹ laudare dn̄m. dictū est ⁊ transijt factū est ⁊ siluim⁹: laudaui mus ⁊ tacuim⁹ cātauimus ⁊ cōqui euimus Imus in aliud forte agēdū qđ restat ⁊ alie actiones cū occurre rint nobis. laudatio diuina cessabit i nobis: Nō sic Nā lingua tua ad ho ram laudet: vita tua semꝑ laudet Iā ergo bonus psalm⁹ Psalmus quip pe cātatus est nō quilibet sed ad psal terium Psalteriū autē qđdam orga num ē cantilene sicut lira sicut cytha ra ⁊ huiusmodi q̄ inuenta sunt ad cā tandū Qui ergo psallit nō sola voce psallit: sed assumpto eciā quodā or gano qđ vocatur psalteriū acceden tibus manibꝫ voci cōcordat Vis er go psallere: Nō soluz vox tua sonet laudes dei: sed oꝑa tua cōcordent cū voce tua Cū ergo voce cātaueris: si lebis aliqn̄ Vita sic cāta: vt nūq̄m si leas Negociū agis ⁊ fraudē cogitas siluisti a laude dei ⁊ qđ grauius ē nō solum a laude siluisti sed in blasphe miā ꝓrexisti Cū ergo deus laudatur de bono oꝑe tuo. oꝑe tuo laudas do minum: ⁊ cū blasphematur deus de malo oꝑe tuo. oꝑe tuo blasphemas deū Itaqꝫ ad auriū exhortationem canta voce: corde ne sileas vita ne ta ceas Nō cogitas in negocio fraudē psallis deo Cū māducas ⁊ bibis psal le. nō intermiscendo sonoꝝ suauita tes ad aures aptas sꝫ modeste ⁊ fru galiter ⁊ tꝑanter manducādo ⁊ bibē do q: hoc dicit apl's siue manducatꝭ siue bibitis siue qđ facitis oīā in glo ria dei facite Si ergo bene agis ⁊ qđ māducas ⁊ bibis ⁊ ad refectionē cor poris sumis reꝑationemqꝫ mēbro rum: grās agens ei qui tibi prebuit mortali ⁊ fragili ista supplementoꝝ solacia ⁊ cibꝫ tuus ⁊ potus tuus lau dat deum Si vō modū nature debi tum imoderatione voracitatis exce das ⁊ vinolentia ingurgites. q̄ꝫtaslibet laudes dei lingua tua sonet: vita blasphemat Post cibū ⁊ potū requi escas vt dormias nec ī lecto aliquid turpiter agas. nec excedas vltra cō cessam licentiā in lege dei. sit cast⁹ cū cōiuge thorus. ⁊ si est cura ꝓpagan di liberos nō sit effrenata luxuries li bidinū defer in lecto tuo coniugi tue honorem quia mēbra cristi estis am bo ambo ab illo cōditi ambo sangui ne ipsius reꝑati hec agens laudas eū nec ōnino silebit laudatio tua Quid si sompnus aduenerit: Et cū dormis non te excitet a quiete mala cōscien tia tua: ⁊ innocentia sompni tui lau dat deum Si ergo laudas. nō tm̄ lin gua tua cāta: sed eciam assumpto bo norū oꝑm psalterio. q̄ꝫ bon⁹ psalm⁹ Laudas cū agis negocium Laudas cū cibū ⁊ potum capis: laudas cum in lecto requiescis. laudas cum dor mis Qn̄ non laudas: Perficietur in nobis laudatio dei cū ad illā ciuitatē venerimus qn̄ effecti fuerim⁹ equa les angelis dei qn̄ nos nulla corpo ralis necessitas vlla ex ꝑte sollicitat. non fames non sitis interpellat non estus fatigat non frigus abstringit: non febris deicit nō mors finit Ad il lam ꝑfectissimā laudem exerceamus nos laudatione ista in bonis oꝑibꝫ.

Propterea cū dixisset laudate domi
nū quoniam bonꝰ est psalmꝰ Deo
nrō inqt iocūda sit laus Quō erit do
nostro iocūda laus. Si bn̄ viuendo
laudatur Audi qꝛ tunc erit illa iocun
da laus Alio loco dicitur nō ē specio
sa laus in ore pccōris Si ergo in ore
pccōris speciosa laus nō ē iocūda n̄
est Hoc em̄ iocūdum qd̄ speciosum
Vis ergo vt deo tuo iocūda sit laus.
Noli bone cantilene tue obstrepere
moribꝫ malis Deo nostro iocūda sit
laus Quid dixit. Qui laudatis bn̄ vi
uite Laudatio impioꝝ offendit deū
Plus ille attendit qd viuas q̄m quid
sones Certe cuꝫ eo quē laudas pacē
habere vis Quō cū illo q̄ris pacem.
qn̄ a teipo dissonas. Quō inquies a
memetipo dissono. Aliud sonat lin-
gua aliud indicat vita Deo nostro io
cunda sit laus Potest em̄ laus iocū-
da eē homini cū audit cōcinnis acu-
tisqꝫ sentencijs ⁊ suaui voce laudan-
tem Sed deo nrō iocūda sit laus: cꝰ
aures nō ad os sed ad cor non ad lin
guam sed ad vitā laudatoris patent.
Quis est deus noster cui iocūda sit
laus. Dulcessit nobis ꝯmendat se no
bis grās dignationi eiꝰ Dignat᷑ em̄
ꝯmendare se nob nō quasi aliqd ꝑsta
turis sed multa ab illo potius accep
turis Quō ergo ꝯmendat se nob de
us audite apl'm paulū Cōmendat āt
inquit dilectionēꝫ suā deus in nobis
Quō ꝯmendat audite ipe dicat apos
tolus ⁊ cōparetur ⁊ psalmo Cōmen
dat inquit dilectionē suā deus in no-
bis Quō ꝯmendat. Qm̄ cum adhuc
pccōres eēmus xp̄us ꝓ nobis mor
tuus ē Quid ergo seruat laudatori-
bus q sic se ꝯmendat pccōribꝫ. Quia
ergo sic dixit apl's ꝯmendasse deū no
bis dilectionem suā vt xp̄us morere
tur ꝓ impijs non vt impij remane-
rent ſꝫ vt morte iusti ab iniusticia sa-
narentur. Hic qd audis cū dixisset do
nostro iocūda sit laus. Videamus si
ipa est ꝯmendatio quam dixit apos-
tolus qꝛ xp̄us ꝓ peccatoribꝫ ⁊ ꝓ im
pijs mortuus est Edificans inqt
iherusalem dn̄s ⁊ dispsiones israhe-
lis colligens Ecce edificās ihrl'm do
minus colligens dispsiones populi
ipius Populꝰ em̄ iherusalem popu
lus israhel Est ihrl'm eterna in cel' vbi
ciues eciā angeli sunt Quid ergo ibi
israhel. Si hoiēm illū nepotem abra
he cōsideres qui dictus est ⁊ iacob q̊
modo angelos intelligimus isrl'. Si
interp̄tationem nōis discutiamꝰ qꝛ
et ipe iacob mutato nomine vocatꝰ
est isrl' magis ibi nomē isrl' ⁊ vtinam
⁊ nos sequētes simꝰ isrl' Quid enim
interp̄tatur isrl'. Videns deum Om
nes ergo ciues illiꝰ ciuitatis vidēdo
deum gaudent in illa magna ciuita-
te ⁊ ampla ⁊ celesti: spectaculum eis
deus ipe est Sed nos ab illa ciuitate
peregrinabamur pccō expulsi ne ibi
remaneremꝰ: ⁊ mortalitate ꝑgraua
ti ne illo rediremus Respexit deꝰ pe
regrinationem nrām ⁊ ille qui edifi-
cat ihrl'm restituit lapsam ꝑtem Dn̄
restituit lapsam ꝑtē. Dispsiones isrl'
colligens Cecidit em̄ ꝑs q̄dam ⁊ fac
ta est peregrina Hanc peregrinatio
nem misericorditer vidit deꝰ ⁊ q̄siuit
non q̄rentes se Dn̄ quesiuit. Quē mi
sit ad captiuitatē nrāꝫ. Misit redēp
torem scdm qd ait apl's Cōmendat i
qt deus dilectionē suā in nobis quo-
niam cū adhuc pccōres eēmꝰ xp̄s ꝓ
nobis mortuꝰ ē Misit ergo ad cap
tiuitatē nrām. redēptorem filiū suuꝫ
Porta inqt tecū saccū: ferto ibi p̄ciū
captiuoꝝ Induit em̄ se ille mortali-
tate carnis ⁊ ibi erat sanguis q̊ fuso
redimerentur Illo sanguine collegit

dispſiones isrl' Et ſi ille collegit olim
dispſos quō ſatagendū eſt vt colligā
tur mō dispſi: Si collecti ſunt dispſi
vt in manu artificis ad edificiū for=
marem .quō colligendi ſt qui de ma=
nu artificis inquietudine ceciderūt:
Edificans ihrl'm dn̄s Ecce quem lau
damus ecce cui laudē tota vita noſ=
tra debem⁹ Edificans ihrl'm dn̄s: et
dispſiones isrl' colligens Quō colli=
git: Quid agit vt colligat: Qui ſa=
nat cōtritos corde Ecce quō colligū
tur dispſiones isrl' vt ſanentur cōtri
ti corde Qui cor nō cōterunt non ſa
nantur Quid eſt cōterere cor: No=
tum ſit cariſſimi fiat vt ſanari poſſi=
tis Dictū eſt em̄ multis alijs ſcriptu
rarum loc; et maxime illo loco voce
nrā quidam cātans dicebat qm̄ ſi vo
luiſſes ſacrificiū dediſſem vtiq; Deo
dicebat ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſez
vtiq;: holocauſtis aūt non delecta=
beris Quid ergo: Sine ſacrificij ob
latione remanebim⁹: Audi q̇d te ve=
lit offerre Sequitur ⁊ dicit ſacrifici
um deo ſpūs cōtribulatus cor con=
tritum ⁊ humiliatū deus nō ſpernit
Sanat ergo cōtritos corde: q2 illis
ppinquat vt ſanet ſicut dicitur ī alio
loco ppe eſt dn̄s hijs qui obtriuerūt
cor Qui obtriuerunt cor: Humiles
Qui nō obtriuerūt cor: Supbi Cō=
tritū ſanabitur elatū elidetur Ad h̊ ei
forte eliditur vt cōtritū ſanetur Ne
velit eē ergo frēs cor noſtrū erectuz
añq̄m ſit rectū Male erigitur q̇d nō
primo corrigitur Qui ſanat contri=
tos corde Et alligat contritiones
eoruz Sanat inq̄t humiliatos corde
ſanat cōfitentes .ſanat ſeipos puni=
entes in ſe verū iudiciū exercētes: vt
poſſint eē illi⁹ miām ſentientes Ta=
les ſanat: ſed pfecta eoꝝ ſanitas trāſ
acta mortalitate fiet qn̄ corruptibile

hoc induerit incorruptionē ⁊ morta
le hoc induerit imortalitatē qn̄ nichil
erit q̇d ex carnis labe ſollicitet nō ſo
lum nichil cui cōſentiam⁹ ſ; nichil q̇d
ſuggeratur ex carne Etem̄ modo fra
tres mei quāte illicite delectationes
animū tangūt Quis eis non pſentia
mus vt mēbra noſtra iuſticie ſeruiāt
nō iniquitati: tn̄ vl' delectari talibus
⁊ ſi non pſentis nōdum eſt pfcā ſani
tas Sanaberis ergo: corde ſanabe=
ris cōtrito Noli erubeſcere cōtere=
re cor: tales ſanat de⁹ Sed q̇d ergo ī
quies modo: Condelcōr em̄ legi dei
ſcd̄m interiorem hoīem: video āt a=
liam legē in mēbris meis repugnan=
tem legi mētis mee ⁊ captiuū me du
centem in lege peccati Quid ag; Cō
tere cor. cōfitere .age .dic ſequentia:
infelix hō . quis me liberabit de cor=
pore mort; hui⁹: Hoc em̄ dicere in=
felix hō .iā cor cōterere eſt Jlle ſperet
felicitatem: qui cōfitetur infelicitatē
Dic ergo infelix hō quis me liberabit
de corpe mortis hui⁹: vt rn̄deatur ti
bi gracia dei per ih̄m xp̄m dn̄m noſ=
trum Quomō āt liberat ipa grā dei
vn̄ nunc pign⁹ accepim⁹: Audi eūdē
apoſtolum corp⁹ quidē inquit mor
tuum ē pter peccatū: ſpūs aūt vita
eſt pter iuſticiā Si ergo ſpūs eius
qui ſuſcitauit ih̄m xp̄z ex mortuis ha
bitat in vobis qui ſuſcitauit ih̄m xp̄z
ex mortuis viuificab' ⁊ mortalia cor
pora veſtra p inhabitantē ſpiritū ei⁹
in vobis Hoc ergo pign⁹ accepit ſpi
ritus noſter: vt incipiam⁹ fide ſerui
re deo ⁊ ex fide appellari iuſti qm̄. iuſ
tus ex fide viuit Quicq̇d āt nobis ad
huc repugnat et reſiſtit de mortalita
te carnis eſt: et hoc ſanabitur Viuifi
cabit enim inq̄t ⁊ mortalia corpa veſ
tra p inhabitantem ſpiritū e⁹ in vo=
bis Ad h̊ pign⁹ dedit vt pleat q̇d p

misit Quid ergo nūc in hac vita quā
do adhuc ꝯfessores sumꝰ nōdū pos-
sessores: Quid in hac vita quid fiet:
Quomō durabitur: Sanat ꝯtritos
corde Sed ꝑfcā sanitas tūc erit quā
do diximꝰ Nūc ergo q̇d: Alligat cō-
tritiones eoꝝ Qui curat inq̇t contri
tos corde quoꝝ ꝑfecta sanitas in re
surrectiōe iustoꝝ erit: alligat modo
cōtritiones eoꝝ Que sunt alligamē
ta cōtritionū: Sicut medici alligant
fracturas Aliqñ em̄ intelligat ex hoc
caritas vrā ⁊ notum ē eis q̇ aiādūer-
terunt vel a medicis audierūt aliquā
do praue ⁊ distorte firmata vt corri
gant medici frangūt: et faciūt vulnꝰ
nouū q̄ mala erat saītas praua Sic
ergo recte sunt inq̇t scriptura vie do
mini: sed prauicordiꝰ in illis scanda
lisabitur Quid ē prauicordiꝰ: Torti
cordius tortū cor hn̄s putat torta es
se omnia q̄ dicūtur a deo. putat pra-
ua esse omnia q̄ fecit deꝰ ⁊ displicent
illi omnia iudicia dei maxime q̄ꝫ in q̇
bus ipe corripitur ⁊ sedet ⁊ disputat
q̄ꝫ male faciat deꝰ q̄ non ꝓ eiꝰ volū
tate facit Distortū cor prauū cor est
q̇d non se corrigit ad deū: ⁊ deū vult
distorq̄re ad se Quid ergo ei dicit de
us desuꝑ: Tortus es: equus sum Si
tu rcūs eēs sentires equitatē meam
quēadmodum si in pauimento equa
li poneres distortū lignū. nō colloca
retur. vndiq̄ꝫ nutaret vndiq̄ꝫ agitare
tur q̇d non loci ineq̄litas sed distor-
tio ligni facit: sicut ait scriptura. q̄m
bonus isrl̄ deꝰ rectis corde Quid er
go: Tortuꝫ est cor quō dirigitur: Et
tortum ē ⁊ durū Jam ergo tortuꝫ et
durū frangatur cōteratur ⁊ dirigatᷣ
Tu dirigere cor tuū nō potes. tu frā
ge. ille dirigat Quō tu frangꝭ: Quo-
modo tu cōteris: Cōfitendo puniē-
do pccā tua Quid aliud sig̃t pectorū
tunsio n̄ forte putamꝰ ossa nrā aliq̇d
peccasse cū tundimꝰ pectꝰ: Sed sig-
nificamus nos cor cōterere vt a do-
mino dirigatur Sanat ergo contri-
tos corde ⁊ cōtritum cor hn̄tes. ⁊ sa-
nitas ipius cordis tūc erit ꝑfcā cū et
corꝑis reꝑatio implebitur q̄ promis
sa est Nūc interea quid facit medicꝰ:
Alligat cōtritiones tuas vt possis ꝑ
uenire ad plenissimā firmitatem do-
nec cōsolidetur q̇d fractū est q̇d alli-
gatū est Que sunt ista alligamenta:
Tꝑalia sacramenta Alligamēta me-
dicinalia sunt cōtritionis nostre sac
menta interim tꝑalia: quibꝫ habemꝰ
ꝯsolationē Et ista oiā q̄ loq̇mur vo-
bis ipa q̄ sonant ⁊ transeūt q̇cquid in
eccā geritur tꝑaliter: alligamenta sc
cōtritionū Quēadmodū em̄ medicꝰ
ꝑfecta sanitate detrahit ligaturam:
sic in illa ciuitate ihr̄l'm cū equales an
gelis facti fuerimꝰ Nam q̇d putatis:
Ibi nos accepturos eē q̇d hic acce-
pimus: Aut ibi recitandū est nobis
euangelium vt fides nostra ꝑmane
at: Aut imponenda est manꝰ ab aliq̊
ꝑposito: Ista ōnia alligamenta frac
ture sunt ꝑfcā sanitate detrahentur:
sed ad eā nō ꝑueniretur nisi alligarē
tur Sanat ergo cōtritos corde ⁊ al-
ligat cōtritiones eoꝝ Qui nume-
rat multitudinē stellarū ⁊ omnibus
eis noiā vocās Quid magnū d̊o nu
merare multitudinē stellarū: Hoc ⁊
hoiēs conati sunt Viderūt vtrū im-
plere potuerint: nō tn̄ conarentur n̄
se impleturos sperarent Illis dimit
tamus q̇d potuerint ⁊ quousq̄ꝫ ꝑue-
nerint: deo āt nō puto eē magnū nu
merare oēs stellas An forte numeꝝ
ne obliuiscatur cū recēs est: Et mag
num est aliquid deo stellas numera-
re cui capilli capitum numerati sunt:
Manifestū est frēs aliquid velle de

um intelligere nos in eo qd ait q numerat multitudinem stellarū et oībz eis inquit noīa vocās Sunt stelle qdam luiā in eccl'a cōsolantia noctem nrām oēs quibz dicit apl's in quibus apparetis tan luminaria in mundo. In ista inquit natione tortuosa et puersa in quibz apparetis tan luminaria in mūdo vbum vite hntes illas stellas numerat de9 Oēs secū regnaturos oēs aggregandos corpi vnigeniti sui numeratos habet et nūat eos qui indign9 ē nec numerabit Et m'lti crediderūt vel multi se qlicūqz adum brata spē fidei ppl'o ei9 applicuerūt novit tn ille qd numeret et qd ventilet nam tanta ē celsitudo euāgelij vt fieret qd dictū est annūciaui et locutus sum multiplicati sunt sup numerum Sūt ergo in populis et supnūarij quodāmō Quid ē supnūarij Pl9 tan ibi futuri sunt Intra pietes istos plures sunt tan futuri sunt in regno dī in illa ihr'lm celesti: ipi sup numeruz sunt Aiāduertat quisqz vtrū luceat ī tenebris vtrū in iniqtate seculi tenebrosa nō seducatur: si nō fuerit seductus nec vict9 tan stella erit quā iā numerat de9 Et omnibus inqt noiā vocans: ibi ē totū pmium Habem9 nomina qdam noiā apud deū: vt noverit deus noiā nrā Hoc optare debemus hoc agere h satagere qtū possumus: nō de alijs rebz gaudere nec de donis qbusdam spiritualibz Videat caritas vrā multa dona sunt in eccl'a sicut apl's dicit. alij per spiritū datur sermo sapientie. alij sermo scientie secūdum eūdem spiritū alij fides in eodem spiritu. alij donatio curationuz alij dijudicatio spirituū id ē vt dijudicet inter bonos malosqz spūs: alij linguarū gnā alij phecia Quāta dixit tan multa dixit: Multi donis talibus vsi male: audiēt in fine nō novi vos Et qd dicturi sīt in fine cū audient nō novi vos: Dn̄e. nōne in noiē tuo phetauim9 et in noiē tuo demonia eiecimus et in noiē tuo vtutes multas fecimus: In noiē tuo oiā ista Et qd dicam eis: Nūqm novi vos: discedite a me q opamini iniqtatem Quid ē ergo eē iam lumē celi psolans noctē et qd non vincatur a nocte: Adhuc inquit supeminentiorē viā vob demōstro Si linguis hoīm loqr et angelorum. caritatē aūt nō habeā: fact9 suz vt eramentū sonās aut cimbalū tinniens. Quale donū ē loqui linguis āgelor et hoīm: Tn̄ si caritatē inqt nō habeā: eramentū sum sonans q cimbalū tinniens Si sciero inqt oiā sacmenta et oēm sciām et si habuero oēz pheciam et oēm fidē ita vt montes trāsferā Quāta ista dona sunt: Caritatem āt nō habeam inqt nichil sum Quale ē illud donū martirij et distributionis rerū suarum: Et tn̄ si distribuero inqt oiā mea paupibz et tradidero corp9 meū vt ardeat. caritatez āt nō habeā nichil m̄ pdest Qui g n̄ habet caritatem: et si ad tēpus habet hoc dona auferentur ei Auferet qd habet quia qddam non habet: et ipm qddam hoc non habet vnde cetera teneantur et ipe non pereat Quid est illud quod modo ait dominus q habz dabitur ei. q āt non habet et qd habet auferetur ab eo: Habet grām possidendi: sz nō habet caritatem vtendi. Cur g illud nō habet: et qd habet auferet' ab eo Propterea discipuli vt haberent caritatem quos volebat facē in celo stellas ambulantes sup eminentem viam ille qui numerat multitudinē stellarum et omnibus eis nomina vocans: cum redirent discipuli quo missi erant exultauerūt et dix-

erunt .dñe ecce spūs imundi subiecti
sunt nobis ꝓpter nomē tuū Et ille q
numerat multitudinem stellarū ⁊ ō-
nibus eis noiā vocans . sciens mul-
tos dicturos eē nōne in noiē tuo de
monia eiecimus quibꝫ dicturꝰ est in
fine nō noui vos qꝛ eos nō numera
uit in multitudine stellaꝝ nec eis no
mina vocauit .nolite inqt in h gaude
re qꝛ spūs vobis subiecti sunt :sꝫ gau
dete qꝛ nomina vestra scripta sunt i
celo Qui numerat multitudinē stel-
larum ⁊ oibꝫ eis noiā vocās Mag-
nus dñs noster Impletꝰ est gaudio
eructauit ineffabiliter nescio qd dice
re nō valebat ⁊ cogitare quomō va-
lebat: Magnꝰ dñs noster Et mḡ
na virtus eiꝰ et intelligentie eiꝰ non
est numerꝰ Illeipe qui numerat mł
titudinem stellarū numerari non pt.
Magnꝰ dñs noster et magna virtꝰ
eius ⁊ intelligentie eiꝰ nō est nume-
rus Quis hoc exponat: Quis digne
quis cogitet qd dictū ē et intelligētie
eius nō est numerꝰ: Atqꝫ vtinā infū
dat se nobis et vbi nos deficiemꝰ qꝛ
ipe potens ē ipe illustret mētes ves-
tras vt sciatis quid sit. intelligētie eiꝰ
nō est numerus Videtis em̄ frēs nū
quid est numerꝰ arene: Nobis nō ē
deo ē Cui capilli capitꝭ nostri nume
rati sunt : ⁊ arena numerata ē Quic
quid ergo finitū mūdꝰ iste cōplecti-
tur eciā si nō homini tñ ē deo : paruꝫ
dico deo. angelis numeratū ē Intel-
ligentie eiꝰ nō est numerꝰ Excedit ō
nes numerarios intelligentia eꝰ : nu
merari a nobis nō pt Ipm numeruꝫ
qs numerat: Numero numerātur q
cūqꝫ numerātur Si qcquid numera
tur numero nūatur. numeri nō pt eē
nūs Numerari nūs nullo pacto pt
Quid ergo ē apud deū: In fecit oiā
Et vbi fecit ōnia cui dicitᶻ. oiā in men
sura ⁊ numero et pondē disposuisti:
Aut qs ipam mensurā ⁊ ipm numeꝝ
⁊ ipm pōdꝰ vbi deꝰ omnia disposuit
aut numerare pt aut metiri ā appen
dere: Ergo intelligētie eiꝰ nō est nūs
Cōticescāt huāne voces. reqescāt hu
mane cogitationes ad incōphensibi
lia nō se tendāt qsi ꝯphensuri. sed tqꝫ
ꝑticipaturi : ꝑticipes em̄ erimꝰ Nō
hoc qd capimus erimꝰ nec totū capi
emus sꝫ ꝑticipes erimꝰ: qꝛ dictū ē de
ihrl'm cuiꝰ dispꝫiones colligit. dictuꝫ
ē de illa qdam magnū. ihꝛl'm q edifi-
catur vt ciuitas cuiꝰ ꝑticipatio eius
in idipm In idipm quid ait n qd mu-
tari nō pt: Cetera q sunt creata aliter
⁊ aliter pñt eē qui aūt creauit aliter ⁊
aliter eē nō pt Idipm ergo ille ē : qm
dictū ē ei mutabis ea ⁊ mutabuntur
tu aūt idē ipe es ⁊ anni tui nō defici-
ēt Igitur si ipe idem ipe ⁊ mutari ex
nulla ꝑte pt : ꝑticipando eiꝰ diuinita
tem erimꝰ ⁊ nos imortales in vitam
eternā Et h nobis pignꝰ datuꝫ est de
filio dei qd iam dixi sanctitati vestre
vt añqm efficeremur ꝑticipes imor
talitatis ipius fieret ipe prius parti-
ceps mortalitatꝭ nostre Sicut āt ille
mortalis nō de sua sba sed de nrā: sic
nos imortales non de nrā sba sed de
ipiꝰ Participes ergo erimus nemo
dubitet scriptura h dixit Et cuiꝰ rei ꝑ
ticipes erimus qsi ꝑtes sint apud de
um aut ꝑ ꝑtes diuidatur deꝰ: Quis
ergo explicat quō sint ꝑticipes vniꝰ
simplicis multi: Nō ergo exigatꝭ qd
apte dici nō posse puto qꝛ videtis : sꝫ
redite ad remediū saluatoris conte-
rite cor confringatur animi duricia.
conteratur animi pertinacia :accuse
tur in malo renascatur in bono Diri
get ipe alligabit fracturā consolida-
bit sanitatem : ⁊ non erunt iā impos-
sibilia nob q mō impossibilia sꝫ Bo-

num est enim quis: vt cõfiteatur in
firmitatem: qui vult ꝑuenire ad diui
nitatem Intelligentie eius nõ est nu
merus Ideo q̇d debeas facere in dif
ficultate intelligendi oñdit tibi q̄ cõ-
sequenter dicit S vscipiens man-
suetos dñs Verbi gracia nõ intelli-
gis. parũ intelligis. nõ seq̄ris. honora
scripturam dei honora v̂bum dei eci
am nõ aptum differ pietate intelligẽ
ciam Noli ꝓteruus eẽ accusare aut
obscuritatẽ aut q̄si ꝑuersitatẽ scrip-
ture Peruersum hic nichil ẽ. obscurũ
aũt aliquid ẽ: nõ vt tibi negetur sȝ vt
exerceat accepturũ Ergo qñ obscuꝝ
est. medicus illud fecit vt pulses Vo
luit vt exercereris in pulsando: volu
it vt pulsanti apiret Pulsando exer-
ceberis exercitatus latioꝛ efficieris:
latioꝛ fact⁹ capies q̇ȯ donatur Ergo
noli indignari q̇ȯ clausum est Mitȝ
esto mansuetus esto noli recalcitra-
re adúsus obscura ⁊ dicere meli⁹ di-
ceretur si sic diceretur Qñ em̄ potes
tu sic dicere aut iudicare quõ dici ex-
pediat: Sic dictum ẽ quomodo dici
debuit nõ coꝛrigat eger medicamen
ta sua Nouit ea medic⁹ modificare
ei crede qui te curat Iõ quid sequit̃:
Suscipiens mãsuetos dñs Noli er
go resistere adúsus clausa dei: man-
suetus esto vt suscipiat te Si ãt resis
tis audi quid seq̄tur H vmilians ãt
pccõꝛes vsq̧ ad terram Multa gña
sunt pccõꝛum Humilians aũt pccõ-
res vsq̧ ad terram Quos pccõꝛes ṅ
contrarios mansuetis: Ex eo quip-
pe q̇ȯ ait suscipiens mansuetos do-
minus hũilians aũt pccõꝛes vsq̧ ad
terram: speciẽ quãdam pccõꝛũ ex p̄-
dicta mansuetudine voluit intelligi.
Pccõꝛes g̊ h̊ loco imites ⁊ eos q̄ mã
sueti nõ sunt intelligim⁹ Quare hu-
miliat vsq̧ ad terrã: Rep̄hendunt in

telligibilia: terrena sensuri sunt Hoc
facit hõibus qui voluerũt irridere le
gem añq̄m nossent: nõ fuerunt man
sueti Intelligat caritas vr̄ã extitit q̄-
dam ꝑditissima secta manicheoꝛum
acceptas lr̄ãs ⁊ lc̄ãs irrisit Rep̄hen-
dere voluit q̇ȯ non intelligebat ⁊ ex
agitando ⁊ repꝛehendendo nõ intel
lecta multos illaq̄auit Sed humilia
ti sunt q̄ h̊ facere voluerunt vsq̧ ad t̃
ram: non sunt ꝑmissi intelligere celes
tia. terrena sapuerũt Quicq̇d audis i
fabulis ip̄oꝝ nõ ṅ blasphemia est: et
q̄dã figmenta ymaginũ coꝛꝑaliũ Qñ
quidẽ volentes intelligere deuȝ vsq̧
ad lucȝ isti⁹ visibil' cogitatoẽm vene
runt. vltra ire nõ potuerũt: ⁊ tales cã
pos lucȝ fecerũt in regno dei q̄lem vi
derũt hũc solem q̄si fructũ lucȝ illius
Totũ ãt hoc q̇ȯ ꝑ terrã carnis tangi
tur t̃ra ẽ deo Habem⁹ em̄ vñ videa-
mus vñ audiam⁹ vñ odoꝛem⁹ vnde
gustem⁹ vñ tãgam⁹ Caro ista ꝑ q̇n-
q̧ nũcios quosdã quos appellamus
sensus ꝑcipit nõ nisi coꝛꝑalia intelli-
gibilia v̂o ⁊ spũalia mẽte capiuntur
Qꝛ g̊ illi obscuritatẽ scripturarũ irri
serũt q̄ ꝓpterea clausa erat vt pulsan
tes exercerent̃ nõ vt ꝑuulis negarẽ
tur humiliati sunt vsq̧ ad terrã vt co
gitare ampli⁹ nõ possint q̧ q̇ȯ ꝑ t̃rã
ꝑcipitur Per terrã q̇d dico: Per car
nem Caro em̄ ista t̃ra est ⁊ de t̃ra fcã
est Quicq̇d ꝑ oc'los capis ad terrã ꝑ
tinet q̇cq̇d ꝑ aures q̇cq̇d ꝑ olfactũ q̇c
q̇d ꝑ gustũ q̇cquid ꝑ tactũ ad t̃rã ꝑti
net qꝛ per terrã ꝑcipitur Illi g̊ ñ va-
lebãt intelligere intelligẽtiã cui⁹ nõ ẽ
numer⁹ qꝛ intelligẽtie ei⁹ nõ ẽ nume
rus rep̄hendẽtes scripturas misticȝ
q̇busdã rebȝ salubꝛiter tegẽtes intelli
gentiã vt ꝑuuli exerceãt̃ ⁊ ip̄a repꝛe
hensione imites facti q̇ȯ contrariũ ẽ
mansuetis humiliati sunt vsq̧ ad ter

ram vt incorꝑalē dn̄m sentire n̄ pos-
sent ⁊ quicq̄d de deo cogitarent non
nisi corꝑaliter cogitarent Humiliās
ergo est deus pccōres vsq̨ ad terrā.
Quid ergo debem⁹ facere nos si no
lumus humiliari vsq̨ ad terrā: Quia
magnū est ꝓficere vsq̨ ad intelligi-
bilia magnū est ꝓficere vsq̨ ad spiri
tualia. magnū eo ꝑuenire cor vt no-
uerit eē aliquid qd̄ non per locum ex
tendatur nec per tp̄a varietur Qua-
lis est enim spēs sapientie: Quis il-
lam cogitet: Longa est q̄drata ē ro-
tunda est modo hic et modo ibi est:
Cogitat sapiām nescio q̄s in oriente
cogitat illam ali⁹ in occidente. si bn̄ il
lam cogitant in tanta locoꝝ diuṡita-
te positi. ambobꝫ presto est Quid est
hoc: Quis illud capit: Istā substan-
tiam istā quādam diuinā incōmuta-
bilem q̨ naturā quis capit: Noli fes
tinare: poteris cape Audi quid seq̄-
tur Incipite dn̄o in ꝯfessione Hic
incipe si vis peruenire ad intelligen-
tiam ꝑspicuam v̄itatis Si vis a via
fidei perduci ad possessionē speciei in
cipe in cōfessione Te prius accusa te
accusato deum lauda Inuoca quem
nōdum nosti vt veniat ⁊ sciatur. non
vt ip̄e venias sed vt te ad se perducat
Quomō ip̄e venit vn̄ nūq̄m discedit:
Ip̄a est em̄ perfectio sapiētie: vbiq̨
est. ⁊ longe est a malis qui vbiq̨ sunt
Rogo vos a quibꝫ lōge est qd̄ vbiq̨
est: Vbi putatis. nisi q̄ iacent in dissi
militudine sua exterminātes in se si-
militudinem dei: Dissimiles facti re-
cesserunt: reformati redeant Vn̄ in-
quit reformabūtur: Incipite dn̄o in
cōfessione Post cōfessionem q̄d seq̄-
tur: Bona opa Psallite dō nrō in
cythara Quid est in cythara: Nō iā
exposui sicut illō in psalterio psalm⁹
sic ⁊ cythara nō solum voce sed ope

Psallite deo nostro in cythara Ecce
cōfitemini opamini opa mie psalli-
te deo nrō Cui dō nostro: Qui co
opit celum nubibꝫ Quid coopit celū
nubibꝫ: Qui cōtegit scripturam figu
ris et sacramentis Ille qui humiliat
pccōres vsq̨ ad terram ille q̄ suscipit
māsuetos coopit celuꝫ nubibꝫ Et q̄s
videat celū qd̄ cooptum est nubibꝫ:
Noli timere: Audi quid seq̄tur Qui
coopit celum nubibus Qui parat
terre pluuiam Qui coopit celum nu
bibus Expauisti q̄ non vides celum
cū plueris fructificabis ⁊ serenū vi-
debis Coopit celū nubibꝫ. qui parat
t̄re pluuiā forte h̄ fecit dn̄s nr̄ Nisi ei
haberemus occasionem obscuritatꝫ
scripturarū ista vobis nō dicerem⁹
quibꝫ gaudetꝫ Hec ergo pluuia for-
tasse ē ad quā gaudetis Exprimi vo-
bis per linguam nr̄am nō posset: nisi
deus nubibꝫ figurarū celū scriptura
rum coopiret Ad h̄ ergo ille coopit
celuꝫ nubibꝫ vt paret terre pluuiam:
Ad hoc obscura esse voluit dicta ꝓ-
phetarum: vt haberent postea serui
dei qd̄ interp̄tando influerent super
aures ⁊ corda hōim excipientium de
nubibꝫ celi saginā leticie spūalis Qui
coopit celū nubibꝫ q̄ parat terre plu
uiā Qui exoriri facit in mōtibꝫ fe-
nū ⁊ her bā seruituti hōiꝫ Ecce frcūs
pluuie q̄ exoriri inq̄t facit i mōtib⁹ fe
nū Nūq̄d n̄ ⁊ in t̄ra hūili: Sꝫ qd̄ mḡ-
num ē in mōtibꝫ: Mōtes dicit excel
sos seculi aliq̄ magna dignitate p̄di-
tos h̄ loco mōtes accipe ⁊ nō ē mirū
q̄ duo minuta misit nescio q̄ vidua i
gazophilaciū terra attulit fenū terra
hūilis ⁊ mōs attulit zacheus ille ma
ior publicanoꝝ Hoc em̄ erat mirabi
lius q̄ mōs attulit fenū Quāto ela-
ti sunt hoīes tāto auari sunt et q̄nto
in h̄ sclo maiores tāto pl⁹ amāt diui

cias suas Vnde ille tristis abcessit q̃
consiliũ vite eterne petebat a domi-
no ꝛ appellauit eum magistrũ bonũ
dicens quid faciã vt vitam eternã ha
beam? Et ille Serua mandata Que?
Et dixit mandata legis Hec omnia
feci a iuuentute mea Vnũ inquit tibi
deest vis eẽ ꝑfectus vade vende om
nia tua que habes ꝛ da pauperibꝫ et
habebis thesaurum in celo ꝛ veni se
q̃re me Quia dixit dñs ecce mõs es
accipe pluuiam ꝛ da fenum Quid ei
daturus es? Nõne fenũ? Etenim is-
ta omnia q̃ eccl'e ad necessitates serui
entium deo dantur a diuitibꝫ quid st̃
nisi fenum? Carnalia em̃ sunt ꝛ ad tẽ
pus apparẽtia sed non inde aliquid
carnale cõquiritur de rebꝫ visibilibꝫ
quid emas attende Apl's enim ait os
tendens fenũ eẽ illud si nos vob' spi
ritualia seminauim⁹ magnum est si
carnalia vestra metam⁹? Et audi qꝛ
carnalia fenũ sunt: omnis caro fenũ
ꝛ õnis claritas hõis vt flos feni Er-
go ille tristis abcessit ꝛ ait dñs q̃ꝫ dif
ficile diues intrat in regnũ celorum.
Hoc ergo magnũ qꝛ exoriri facit in
mõtibus fenũ Et quomõ exoriri fa-
cit in montibꝫ fenum. si diues ille au
dito q̄ res suas deberet dare paupe
ribus tristꝫ abcessit? Quõ postea res
pondit apl's contristatis: q̃ homini
bus impossibilia sunt dõ facilia sunt
Ergo ille exoriri facit in mõtibꝫ fenũ
cui õnia facilia sunt Nam nichil esset
sterilius durissimis mõtibꝫ Pluit il-
le qui facit oriri in mõtibꝫ fenũ ꝛ her
bam seruituti hõiꝫ Cui seruituti? Ip
sum paulũ attende Nos ãt inq̃t ser-
uos vestros ꝑ ihꝫ xp̃m Qui dicebat
si nos vob' spiritualia seiãuim⁹ mag
num ẽ si vr̃ã carnalia metam⁹ seruuꝫ
se dixit Seruim⁹ em̃ vobis frẽs Ne
mo se nostrũ dicat q̃si maiorẽ vobis
eẽ Erim⁹ maiores si fuerim⁹ humili
ores Quicũq̃ꝫ vult eẽ maior vr̃i dm̃
sentẽtia ẽ erit vr̃ seruus Ergo exoriri
facit in mõtibꝫ fenũ ꝛ herbã seruitu-
ti hõim Paulus quidẽ apl's manibꝫ
suis viuens ip̃m fenũ montiũ noluit
accipe noluit indigere: sed tñ mõtes
dabãt fenũ Non qꝛ ille noluit accipe
ꝑpterea montes dare nõ deberẽt vt
steriles remanerent Debetur pluuie
fructus. debetur seruo cibꝫ sicut dñs
ait: mãducate q̃ ab ip̃is st̃ Et ne puta
rent aliq̃d de suo donaẽ dign⁹ ẽ inq̃t
oꝑari⁹ m̃cede sua Itaq̃ꝫ frẽs qm̃ cõ
tigit iã ex ista occasioẽ aliq̃d loq̇ vob'
maxiẽ qꝛ loq̇m² talia nos nõ q̃rentes
a vobis ꝛ iõ liberi⁹ dicim⁹ ꝛ si q̃rere
mus frcm̃ vr̃m q̃rerem⁹ ꝛ nõ vr̃ãs o
pes sꝫ vr̃ãm iusticiã tñ ãmoneo bre-
uiter qm̃ iã mlta dixim⁹ ꝛ aliqñ ser-
mo finiend⁹ ẽ: si vultꝫ nõ eẽ steriles
vt reddatꝫ ꝓ pluuia fecũditatem ne
dãpnetur postea sterilitas vr̃ã Mi-
nat² em̃ de⁹ t̃re sterili et spinose ignẽ
sicut fructuose horreũ parat. efficite
vt vos ip̃os exigatꝫ efficimini exacto
res vestri Xp̃s tacit⁹ exigit ꝛ maior
ẽ vox tacentꝫ qꝛ in euãgelio nõ tacet.
Nõ em̃ v̇e tacet cũ dicit: facite vobis
amicos de mãmona iniq̃tatis. vt et
ip̃i recipiãt vos in et̃na tabernacula
Nõ tacet ip̃e audite vocẽ e⁹ Neõ ei
vos p̃t exigẽ ñ forte exactioẽ op⁹ est
vt q̇ vobis in euãgelio seruiũt petãt
a vobis Si ad h̊ ventũ fuerit vt pe-
tant videte ne q̃d vos a deo petistis
frustra petatꝫ Ergo estote exactoẽs
vr̃i ne aliq̃d illi q̇ in euãgelio seruiunt
vobis nõ dico petẽ cogãtur nã forte
nec coacti petent: sꝫ ne silẽtio vos ar
guant Vñ scriptũ ẽ. btũs q̇ intelligit
suꝑ egenũ ꝛ pauꝑem Cũ dicit qui in
telligit suꝑ egenum ꝛ pauperem: nõ
exspectat vt petat Intelligite suꝑ illũ

Alius te querit indigēs: alium tu de
bes querere indigentē Utrumq̄ꝫ dic
tum ē fratres mei ⁊ omni petenti te
da modo lectū ē: ⁊ in alio loco scrip-
tura dicit. sudet elemosina in manu
tua quousq̄ꝫ inuenias iustum cui eā
tradas Alius est qui te querit. alium
tu debes querere: nec eum qui te q̄-
rit relinquas inanem omni em̄ petē
ti te da Sed ali⁹ est quē tu debes q̄-
rere sudet elemosina in manu tua q̄-
usq̄ꝫ inuenias iustū cui des Nūquā
hoc facietis nisi aliqd de rebꝫ vestris
sepositū habueritis qd cuiq̄ꝫ placet
ꝓ necessitate rei familiaris sue tanq̄ꝫ
debitum quasi fisco reddendū Si nō
habet rē publicam suā xp̄us non ha-
bet fiscū suum Fiscus em̄ scitis quid
sit Fiscus em̄ saccus est: vn̄ ⁊ fiscel-
la ⁊ fiscine dicūtur Ne putetis q² ali
quis draco ē fiscus: q² cū timore au-
ditur exactor fisci Fiscus sacc⁹ ē pub
licus Ipm habebat dn̄s hic in terra
quando loculos habebat ⁊ ipi loculi
iude erant cōmissi Judam traditorē
patiebatur dn̄s ⁊ furem. ⁊ in ipo os-
tendens vbiq̄ꝫ pacientiā suam tn̄ illi
qui cōferebant in loculos domini cō
ferebant n̄ forte putatis q² dn̄s ibat
⁊ petebat aut indigebat cui āgeli ser
uiebant: qui de quinq̄ꝫ panibꝫ tot mi
lia hōim pauit Quare ergo egere vo-
luit nisi vt daret exemplū mōtibꝫ vt
parerent fenū ne contra pluuiā ste-
rilitatem redderent? Precidite ergo
aliquid ⁊ deputate aliquid fixum vel
ex annuis fructibus vl' ex cotidianis
questibus vestris Nam quasi diui-
no videris dare: ⁊ necesse est vt tre-
pidet manus tua quando illam por-
rigis ad id quod non debueras Exi-
me aliquam ꝑtem reddituum tuorū
Decimas vis: decimas exime q̄mq̄m
parum sit Dictum est enim quia pha
risei decimas dabāt ieiuno bis in sab
bato decimas do ōim que possideo ⁊
quod ait dominus nisi habūdauerit
iusticia vestra plus q̄ꝫ scribarū ⁊ pha
riseorum non intrabitis in regnū ce
lorum Et ille super quē debet habun
dare iusticia tua decimas dat: tu aūt
nec milliesimam das Quomō em̄ su-
perabis cui nō equaris? Qui coopit
celum nubibus qui parat terre plu-
uiam qui exoriri facit in montibꝫ fe-
num: ⁊ herbam seruituti hominum
Et dat pecoribus escam ipsorum
Pecora ista dicit greges Non frau
det deus gregem suum esca sua per
homines quorum seruituti herbam
fecit exoriri Unde dicit apostolus q̄s
pascit gregem ⁊ de lacte gregis non
ꝑcipit? Qui dat pecoribꝫ escam ipo-
rum Et pullis coruorum qui inuo
cant eū Hoc forte putabim⁹ q² cor-
ui deū inuocāt vt det illis escā? Ne h̊
cogitetꝫ irrationabilē aiām inuocaē
deū Nō nouit inuocaē deū n̄ sola rō
nalis In figura accipite dcm̄ nec pu
tetꝫ sic' ipi q̄dā dicūt ꝛuolui aiās huā
nas ad pecora: ad canes ad porcos
ad coruos Hoc a cordibꝫ vr̄is exclu
dite ⁊ a fide vr̄ā Aiā humana fcā ē ad
ymaginē dei: nō dabit ymaginē suā
cani ⁊ porco Quid est ḡ ⁊ pullis cor
uoꝝ qui inuocant eū? Qui sunt pulli
coruoꝝ? Israhelite se solos iustos di
cebant q̄ legē accepant: ceteros oēs
ōniū gentiū hoiēs pccōres dicebant
Et vē ōnes gentes in pccō in ydola-
tria in adoratoē lapidū atq̄ꝫ lignorū
erāt. sꝫ nūquid sic remāserunt? Et q̄d
ipi? Et si non n̄ corui pr̄es nr̄i tn̄ pulli
coruoꝝ nonne ipi inuocam⁹ deū Dat pe
coribꝫ escā ipoꝝ: ⁊ pullis coruoꝝ q̄ in
uocāt eū Ipi sī pulli coruoꝝ q̄bꝫ dicit
petrus quia non corruptibili argen
to vel auro redēpti estꝫ de sua vacua

vestra cõsuetudine a parentibus vestris tradita Proficientes enim pulli corvorum qui simulachra colere videbantur parentum suorum conversi sunt ad deum et audis modo pullum corvi invocantem unum deum Quid ergo: Dimisisti parentem tuum: Dicis pullo corvi Dimisi plane Ille enim corvus non invocans deum: ego pullus corvi invoco deum Et pullis corvorum qui invocant eum. Non in potentatu equi voluntatẽ habebit Potentatus equi est superbia Videtur enim equus veluti ad suggestum hominis accõmodatus ut altior incedat Et revera est in eo cervix indicãs quãdam superbiã Non se extollant homines in suis dignitatibus nõ se sublimes putent honoribus: caveãt ne in equo indomito precipitentur Vide enim quid dictum est in alio psalmo hij in curribus et hij in equis nos autẽ in nomine domini dei nostri magnificabimur hoc est illi in honoribus temporalibus nos in nomine domini dei nostri magnificabimur Propterea illis quid accidit: Videte quid sequitur. illis obligati sunt pedes et ceciderunt nos autẽ surreximus et erecti sumus Nõ in potentatu equi voluntatem habebunt Nec in tabernaculis viri beneplacitum erit. In tabernaculis inquit viri Est enim tabernaculum domini ipsa sancta ecclesia toto orbe diffusa Heretici dividentes se ab ecclesie tabernaculis sibi tabernacula posuerunt Nõ in ipsis tabernaculis viri bene sentiet deus Sed pullum corvorum attende dicentem: elegi abici in domo dei magis quam habitare in tabernaculis peccatorum Etenim si alicui bono pio cõfitenti infirmitatem suam pullo corvi invocanti deum cõtigerit forte in ecclesia carere honore temporali. non it extra ecclesiam non sibi facit extra ecclesiam tabernaculum in quo nõ bene sentiet deus Sed quid dicit: Elegi abici magis in domo domini quam habitare in tabernaculis peccatorum Nec in tabernaculis viri bene sentiet Sed quod adiungit: Bene sentiet dominus in timentibus eum et in hijs qui sperant in misericordia eius Bene sentiet dominus in timentibus eum Sed numquid sic timetur deus quomodo et latro: Nam et latro timetur et bestia timetur et homo iniustus et potens timetur multum Bene sentiet dominus in timentibus eum Sed quomodo timentibus: Et in hijs qui sperant in misericordia eius Ecce timuit eum iudas traditor christi: sed non speravit in misericordia ipsius Postea enim penituit eum quod tradiderit christum et dixit: peccavi quia tradidi sanguinem iustum Bene quidem timuisti sed si spares in misericordia eius quem timuisti Ille desperando abijt et laqueo se suspendit Ergo sic time dominum ut speres in misericordia eius Si times latronem ab alio speres auxilium et non ab eo quẽ times Si sic times poscis auxilium ab eo quẽ nõ times adversus eum quẽ times Si sic times deum et ideo times deum quia peccator es a quo acceptur{us} es auxilium adversus deum: Quo iturus es quid facturus: Vis ab illo fugere: Ad ipsum fuge Vis fugere ab irato: Fuge ad placatum Placabis enim eum si speres in misericordia ipsius atque ita de cetero peccare caveas ut de preteritis deprecer{is} ut tibi dimittãtur a domino cui est honor et imperium cum patre et spiritu in secula seculorum

Explicit psalmus cxlvi. Incipit cxlvij

Meminit caritas vestra de psalmo quẽ modo cãtavimus in hodiernum diem nos distulisse sermonẽ Ipse enim erat et die dominica lectus est et tractandus ipse susceptus est Sed quia evangelica lectione tũc permoti pro magnitudine timoris nostri et vestre utilitatis immorati sumus in eo quod nobis dominus

diem nouissimū ꝯmendauit. cauto s
qꝫ nos ⁊ vigilantes expectaꝛe voluit
aduentum suū terrens eciā exemplo
ne dāpnaret iudicio. sic futurū dicēs
aduentū filij hōis sicut in diebus noe
māducabant bibebant emebant ven
debant nubebant. vxores ducebant
donec introiret noe in archam ⁊ ve-
nit diluuiū ⁊ perdidit omnes Solli-
citi ergo ⁊ magno timore cōcussi. q̇s
enim si credit nō timeat in eo sumus
quātum potuim⁹ imorati: vt de ves
tris moribꝫ vitaqꝫ vestra ⁊ ōniū nos
trorum sermo ꝓduceretur. quo pos
simus illū diem nō solū securi expec
tare sed eciā desiderare Si em̄ ama-
mus xp̄m vtiqꝫ aduentū ei⁹ desidera
re debem⁹ Peruersum em̄ est ⁊ nes-
cio vtrum verū quē diligis timere ne
veniat: orare adueniat regnū tuū et
timere ne exaudiaris Vn̄ aūt timor?
Quia iudex ventur⁹ ē Nūquid iniuſ
tus nūquid maliuol⁹ nūquid inuid⁹?
Nūquid postremo ab altero expec-
tās nosse cām tuam ne forte ille quē
instruxisti vel ꝑuaricatione te decipi
at vel minori facultate deficiens in-
nocentie tue bonū vbis demonstra
re mō nō possit? Nichil horuꝫ Quis
ergo ventur⁹ est iudicare te nisi q̇ ve
nit iudicari ꝓpter te? Nō timeas ac-
cusatorem de quo ip̄e dixit: pnceps
hui⁹ mūdi missus est foras Non ti-
meas malū aduocatū ille em̄ tibi mo
do aduocatus est qui tūc iudex futu
rus est Ille erit ⁊ tu ⁊ tua causa: ser-
mo cause tue ⁊ testimoniū ꝯscientie
tue Quisqꝫ ergo futurū iudicem ti-
mes pn̄tem cōscientiam tuam mo-
do corrige Parū ne tibi ē q̄ preteri-
ta nō requiret? Sine reliquo spacio
tp̄is tunc iudicabit sed cū quāto spa
cio tp̄is mō precipit? Tunc eciā cor-
rigi non licebit modo quis ꝓhibet?

Hoc cū vehementer cōmendarem⁹
dominico die qꝛ reuera qꝛ prope hoc
solum dicēdum est: nō parū tp̄is ef-
fluxit et coacti sumus hūc psalmum
susceptū ad tractandū in hunc diem
differre Mō ip̄e presto est intenda-
mus in eū: ymmo in deū qui hos ser
mones ꝑ miām suam in spiritu sanc
to dispensare dignat⁹ est: ita vt ipse
nouit expedire infirmitatibꝫ nostris
Quis em̄ eger cōsilium dare medico
audet? Cū legeretur credo aut ōnes
aut multos vestrū aiāduertisse q̄ ha
beat aliquos versus ad quos apien-
dos pulsandū est maximeqꝫ vbi ait q̇
dat niuem velut lanam nebulam ve-
lut cinerem spergit qui mittit cristal
lum suū velut frusta panis in faciem
frigoris e⁹ quis sustinebit? Hijs em̄
auditis quisqꝫ ea accipit ad lrām: o
pera quidem diuina cogitauit Quis
em̄ dat niuem nisi deus et q̇s nebulā
spergit nisi deus? Cristallū q̇s durat
nisi ip̄e? Et habent hec tria similitudi
nes cōgruas oppositas Neqꝫ enim
dissimilis est lana niui aut cinis nebu
le: aut frusta panis candido nitori ⁊
candori cristali Est enim cristallū spe
cies q̄dam in modū vitri: sꝫ candidū
est Hoc aūt gen⁹ traditur ab eis qui
nouerunt vn̄ dubitare nō debemus
qm̄ fidelissima scriptura testimoniū
dicit Traditur em̄ cristallū durata ꝑ
multos ānos ⁊ non resoluta niue cō
gelascere vt resolutio non facilis fit
Niues p̄terite hyemis facile dissol-
uit estas adueniens Nō enim eis ad
cōfirmādam duriciam accessit anno
sitas Vbi autē niues multe ꝑ annos
multos suꝑ inuicem misse fuerint et
copia sua violētiam estatꝫ euicerint.
non estatis vnius sed multarū p̄ser-
tim in hijs terre ꝑtibus id est in aqui
lonia plaga vbi nec estate sol perfer-

vētissim⁹ iuenitur. ipsa diurna ⁊ an
nosa duricia reddit hāc spēm q̄ cris-
tallum dicitur: Intēdat caritas vr̄a
Quid est ḡ cristallum? Nix est gla-
cie durata ꝑ multos ānos. ita vt a
sole vel igne facile dissolui nō possit:
Hoc ꝓpterea aliq̄tо diutius expo-
suim⁹. quia multi ignorāt. nec illi q̄
hoc forte norūt de re quā nouerunt
onerosum debēt habere sermonem
adhibitū nō ꝓpter se sed ꝓpter eos
q̄ nō nouerūt Hec ergo cū audistis
ꝑsonāte lectore. nō dubito vos diu
sa cogitasse. dixisse aliquos ⁊ verꝫ dix
isse. magna opa dn̄i. vn̄ ꝑticula q̄dā
commemorata est ⁊ ipsa terrena ⁊
ꝓpe ōnibus ānis nota quomō nin-
gat deus quomodo nebulam sꝑgat
quomodo etiam cristallum solidet.
alios dixisse sibi. Putas ne sine cau
sa ista in scripturis posita sunt. aut
vere hoc totum habēt quod sonāt?
Nō nobis aliquid īnuit nix ista ⁊ la
na nebula ⁊ cinis cristallus ⁊ pais?
Sed quare sic scriptura loqui volu
it ꝑ quedā q̄si caligines similitudīm?
Quāto melius aptius loq̄retur?
Quare vel quero vel hesito q̄d sibi il
la v̄ba exigāt? Quare in audiēdo ti
bi laboro? Quare plerumq̧ audito
psalmo indoctus abscedo? Hoc est
quod paulo ante dixi. patere te cu-
rari ita sanādus es: Multū supb⁹
⁊ p̄ceps est eger. qui ⁊ medicum mo
nere audet etiam homiēm Cōsiliuꝫ
ne audebit dare eger medico? Ubi
homo egrotat ⁊ deus curat. mag-
num pietatis ⁊ sanitatis indiciū est:
Antequam scias quare quid dictuꝫ
sit. crede ita dici debuisse vt dictū est
Hec em̄ pietas faciet te capacem.
vt queras quod dictum est. ⁊ cum q̄
sieris inuenias. ⁊ cū inueneris gau-
deas Assit ergo nobis apud domi-
nū deū nostrum iste affectus precū
vestraꝝ. ⁊ si nō ꝓpt̄ nos certe ꝓpter
vos donare dignetur quod hic ab-
scōditū latet Nō ergo putate vos
quoniam cuiusdam expectaculi ⁊ e-
ditiōis diuine diem p̄misimus ꝓnū
ciatis hīs v̄sibus ⁊ nōdum exposi-
tis inuolutas quasdam editoris nr̄i
sarcinas ꝓtulisse Utiq̧ ad hoc inuo
lute ꝓferūtur. vt euolute expectēt᷑.
Uos aūt nō tm̄ intueri sed ⁊ vestiri
ꝑamini Dixeramus aūt ō die domi
nico si meminit caritas vestra qui
affuistis. ipsam euangelicam lectio
nem q̄ nos diutius tenuit vt psalmi
expositio differretur cōgruam lec-
tam fuisse eidem psalmo Hoc tunc
diximus sed ostēdere nō valuimus
q̄a psalmū distulimus Hodie itaq̧
demōstrata est ⁊ ipsa cōgruētia In
euāgelica illa lectione territi sumus
de die nouissimo. terror ille securita
tem ꝑturit Territi em̄ precauemus
p̄cauētes securi erimus Quomodo
em̄ prepostera securitas in terroēs
impellit. ita ordinata sollicitudo se-
curitatem parit. Territi em̄ sumus
ne p̄ntem vitā deficientem volaticā
transitoriam sic amemus q̄si alia nl̄
la sit. Si em̄ alia nulla est. amemus
hāc. Si alia vita nulla est. feliciores
nobis sunt qui ad amphiteatrū ho
die vigilarūt Quid em̄ ait apl̄s? Si
in hac vita tm̄ in xp̄risto sperātes su
mus. miserabili oēs sumus ōnibus
hōib⁹ Est ḡ alia vita? Introget quis
q̧ vestꝝ in fide sua. sed dormit fides.
Merito fluctuas. quia xp̄ristus
dormit in naui Jhesus em̄ dormie-
bat in naui. ⁊ nauis fluctuabat in a
quis ⁊ tempestatibus multis: Fluc
tuabat ergo cor. quando xp̄ristus
dormit; Cristus semper vigilat. q̄d
est ergo xp̄rist⁹ dormit? Fides tua

dormit. quid adhuc dubitatione vt
tempestate iactaris? Excita xpristū
excita fidem tuam. cōspice oculis fi
dei vitam futuram ꝓpter quam cre
didisti. ꝓpter quam signo eius sig-
naris. q̄ ꝓpterea duxit hanc vitam.
vt tibi ostēderet ꝙ̄ sit cōtempnēda
quam diligebas. ⁊ ꝙ̄ sit sperāda quā
nō credebas? Si ḡ fidem excitaue-
ris. ⁊ oculos eius in nouissima mise
ris. futuꝝ ꝙ̄ seculum in quo gaude
bimus post alterum domini aduen
tum post iudicium ꝑactuȝ post tra
ditum iustis regnum celorum. si il-
lam vitam cogitaueris ⁊ illius vite
negocium ociosum de quo sepe lo-
cuti sumus karissimi. nō fluctuabit
negocium nostrum. ociosum nego
cium plenū solius dulcedinis. nulla
interpellāte molestia nulla fatigati
one sauciatum. nulla nube ꝑturba-
tum Negocium nostrum quid erit?
Laudare deum. amare ⁊ laudare.
laudare in amore. amare in laudibꝰ
Beati qui habitāt in domo tua. in
secula seculorum laudabūt te Quarē
nisi quia in secula seculorum ama-
būt te? Quare. nisi quia in secula se-
culorum videbūt te? Hoc ergo frēs
mei quale expectaculum erit in visi
one dei? Vidēt homiēs venatorem
⁊ delectātur. ve miseris si nō se cor-
rexerint Qui em̄ vidēt venatorem ⁊
delectātur. videbūt saluatorem ⁊ cō
tristabūtur Quid illis miserius qui
bus saluator saluti nō erit? Nō ergo
mirū. quia illis quibus voluptati ē
homo pugnās nō erit saluti deus li
berans: Nos autem fratres si nos
in eius membris meminimus. si cō
cupiscimus si ꝑseueramus. videbi-
mus ⁊ gaudebimꝰ: Erit illa ciuitas
purgatis omnibus ciuibus suis.
nullo admixto sedicioso aut turbu-
lento: Inimicus ille qui modo inui
det ne ad illam patriam veniamus.
ille cuiquam insidiari non poterit.
quia nec esse ibi ꝑmittitur: Si enim
modo excluditur de corde credenti
um. quomodo excludetur de ciuita
te viuentium? Quid erit frēs. quid
erit rogo vos esse in illa ciuitate. de
qua loqui tantum gaudium est?
Huic future vite corda preparare
debemus. quisquis ei cor prēpara-
uerit. totam istam contempnit. con
tempta ista securum facit expectarē
diem de quo expectando dominus
terruit Cum ergo psalmus iste di-
cat nobis ⁊ cātet de illa vita futura.
euangelium autem terruerit de pre
senti. psalmus facit amorem future
euangelium facit timorem presentiȝ
nec de futura delectatione tacetur i
litteris noui testamenti. ⁊ multo ma
gis in eis. vbi nō tāꝙ̄ inuolucris q̄-
busdam proferuntur illa que intelli
genda sunt. sed ibi videntur aperta
vt hic intelligantur obscura: Cum
ergo dicit nobis euangelium obser
uate diem nouissimū vēturū. diem
aduentus filij hominis. quia illos
male inuēturus est. quomodo secu
ri sunt? Securi sunt em̄ in volupta-
tibus seculi. cū deberēt esse securi
domitis cupiditatibus seculi. Jam
vtiꝙ̄ illi vite nos ꝑparauit apl's in
verbis que tūc etiam commemora
ui. de cetero fratres tempus breue
est. reliquum est vt qui habēt vxorē
tāꝙ̄ nō habentes sint. ⁊ qui emūt tā
ꝙ̄ nō ementes. ⁊ qui gaudēt tāꝙ̄ nō
gaudētes ⁊ q̄ flent tāꝙ̄ nō flētes. ⁊ q̄
vtūtur hoc mūdo tāꝙ̄ nō vtētes sint
preterit em̄ figura huius mūdi. vo
lo vos sine sollicitudine esse: Qui
gaudium totum suum totam ꝙ̄ fe
licitatem suam constituit in mundu

257

cādo bibēdo vxorem ducēdo emendo vendēdo vtēdo mūdo isto. sine sollicitudine est talis Sed pter archam ve illi a diluuio Quisquis aūt siue manducat siue bibit siue aliud quid agit omnia in glām dei facit. et si aliqua tristicia est de rebus sclaribus sic flet vt intus in spe gaudeat et si aliqua leticia est in rebus sclaribus sic gaudet vt intus spūaliter timeat. nec donet se corrumpendum felicitati. nec cedat aduersitati frangendum. hoc est em̄ flere tāq̄ non flentem. et gaudere tāq̄ nō gaudentem. quisquis et si habet vxorem. ei9 infirmitati compatiēs reddit nō exigit debitum. aut si pter pprijam infirmitatem ducit vxorem plangens pocius qa sine vxore esse nō potuit. q̄ gaudens quia duxit: quisquis vēdit quod nouit qa et si manēt beatuz nō facēt. qsquis quod emit nouit qz trāsiet. et de hijs ōnibus et si habundātibus et si circumfluētibus nō presumit. facitq̄ ex eo quod hēt miām cū eo qui nō habet. vt et ipse accipiat ab illo qui ōnia habet. quisquis talis est. securus expectet diem nouissimū quia nō est pter archam. iam int ligna iputribilia computatur ex quibus archa fabricatur Non ergo timeat vēturum dn̄m sed speret et desideret. nō em̄ veniet illi ad inferendas penas sed ad finiēdas molestias Hoc aūt fit desideriū illi9 ciuitatis Quod ergo monuit euāgelium implet ei9 ciuitatis desiderio qd ps cātat. ita cōgruit euāgeliū huic cātico. et quā ciuitatē psalmus iste cātat audiam9 Audiam9 et cātem9 gaudiū nr̄m. cū h̄ audim9 cāticū dei nostri ē Nō em̄ tm̄ cātamus qn̄ voce et labiis sonam9 canticum. est et canticū intus. quia sunt et aures cuiusdam intus Voce cātamus vt nos excitemus. corde cātamus vt illi placeamus: Aggei et zacharie psalmus dē: Aggeus et zacharias pphete fuerūt Erāt aūt pphete isti iam in captiuitate ihr̄lm illius. que in terra portauit vmbrā cuiusdam celestis In illi9 ergo ciuitatis captiuitate cū essent in babilonia. pphetauerūt ciuitatē nouam ex repatione veteris liberato pplo a captiuitate: Agnoscimus et istam captiuitatē. si vere agnoscim9 nostram peregrinationem. In hoc em̄ mūdo in hijs tribulatiōibus seculi in hac turba multiplici scādalorum quodāmō in captiuitate gemimus. s3 erigimur. pnūciatur ciuitas nrā noua equalis futūa. nā et post istorum pphetationem et visibiliter cōtigit vt totum explicaretur quod ad psoluēdam ymaginem ptinebat Repata ē ihr̄lm p9 septuagita ānos captitat3 Sic ihēmias pphā p9 septuagita ānos septeārio illo numēo oēz volubilitatem huius tpis signat Septenario em̄ numero voluunt dies. hij sicut nostis idem abeunt. idem redeūt Post septuagita egro ānos cum pphetat ihéremias reparri ciuitatem ihr̄lm. factum est vt et ibi significaretur ymago futurorū: Significatū est nobis post ōnem istam volubilitatem tpis que septenario numero voluitur. futuram illam ciuitatem nostram iam in eternitate in vno die In illa quippe habitatione tempus non voluitur. qa habitatoribus non labitur: Hoc cū viderent in spiritu prophete. videbant illam dicebant de ista: Sed h̄ dicebant de ista que in illam ducerent. et illa omnia que fiebant secū

dum tempus. secundum corꝑales
motiões scḋm actus hoim signa e-
rant ⁊ prenũciatiões futurorum:
Audiamus iam cãtari ciuitatem il-
lam. ⁊ erigamur ad eam: Multũ ei
nobis eã cõmẽdat spũs dei. infun-
dẽs nobis amorem illiꝰ vt ei suspire
mus ⁊ in ꝑegriãtiõe ingemiscamꝰ ⁊
ad illã venire desideremus. Amemꝰ
illã. ⁊ ipm amare ãbulaẽ ẽ Ecce ame
mꝰ illã ex ore scõ ⁊ ex ore ꝓphetico ⁊
dei spũ dicẽtis:

¶ Psalmus:

Collauda ihrl'm dñm In cap
titate adhuc cõstituti. vidẽt
illos greges ymmo vnũ gregẽ oim
ciuiũ vndiqꝫ collectorũ ad illã citatẽ
Vidẽt gaudiũ masse post trituras:
post ventilationẽ iã misse in horreũ
nichil timẽtis nichil laboris ⁊ moles
tie patiẽtis. ⁊ adhuc hic positi ⁊ i ip
sa cõtritiõe. cõuersantes ꝑmittunt
gaudiũ spei ⁊ ãhelãt in illã qsi cõiun
gẽtes corda sua ãgelis dei. ⁊ futuro
illo pplo secũ in gaudio ꝑmãsuro:
Collauda ihrl'm dñm: Quid eñ fac
tura es o ihrl'm: Trãsit certe ⁊ labor
⁊ gemitus. qd factura es: Aratura.
semiãtura. nouellatura. nauigatura
es. negociatura es: Quid factũa es:
An in illis opibus ꝯuis bonis ⁊ de
miã veniẽtibꝰ exerceri te adhuc op-
tet: Cõsidera numeꝝ tuũ. cõsidera
vndiqꝫ societatẽ tuã Vide vtꝝ aliqs
esuriat. cui porrigas panẽ: Vide si
aliqs sitiat. cui des calicẽ aq frigide.
Vide vtꝝ aliqs mõ apᵗ te ꝑegrinꝰ ẽ.
quem hospicio recipias: Vide vtrũ
aliqs sit eger quẽ visites Vide vtꝝ a
liqs litigẽt quẽ cõcordes. Vide vtrũ
aliqs moriatᶻ quẽ sepelias: Quid gᵒ
factura es: Collauda ihrl'm dñm Ec
ce hᵉ ẽ negociũ tuũ Sicꝫ solet in tytu
lis scribi vtẽ felix. collauda ihrlꝫ dñꝫ
Estote ihrl'm. memẽtote de qbꝰ dic
tũ ẽ. dñe in citate tua ymagiẽm ipo
rum ad nichilũ rediges Hij sꝫ q mõ
gaudẽt talibꝰ põpis. inter illos sunt
q ꝓpterea hodie venerũt qa munus
est. Cui munus est. cui dãpnũ: Aut
vnde munus. aut vñ dãpnũ: Non
eñ illi tm q talia edũt dãpno feriũtᶻ
sed maiori dampno ꝑcutiẽtur q ta-
lia libẽt intuẽtᶻ Illoꝝ archa auro exi
nanitur. istoꝝ pectus iusticie diuici
is expoliatur: Plãgũt pleriqꝫ edito
res vẽdẽtes villas suas. quõ debẽt
plãgere pccõres ꝑdẽtes aĩãs suas:
Ita ne ad hᵉ clamauit dñs dñico die
vigilate. vt hodie sic vigilaẽtur: Ob
secro vos o ciues ihrl'm. adiuro vos
ꝑ pacem ihrl'm. ꝑ redemptorem. ꝑ
structorem. ꝑ rectorem ihrl'm. vt cõ
uertatis ꝑ illis ꝑces ad dñm: Vide
ant sentiant quia nugãtur. ⁊ multi i
tenti in illa spectacula que illis pla-
cent. aliquando ⁊ se spectent. sibiqꝫ
displiceant: In multis eñ iam fac-
tum gaudemus. ⁊ aliquando nos qᵒ
qꝫ ibi sedimꝰ ⁊ insaniuimꝰ. Et ꝯmlᵗ-
tos putamꝰ ibi nũc sedẽ. futuros ñ
solum xpristianos sed etiam episco
pos: Ex ꝑteritis futura cõicimus.
ex hijs q iam facta sunt q deꝰ factu-
rus est prenũciamus: Vigilẽt ꝑces
vestre. nõ gratis gemitis frẽs. Pr-
sus illi q euaserũt depcãtes ꝑ hijs q
ꝑiclitãtur q ⁊ ipsi fuerũt in numero
ꝑiclitãtium exaudiũtur. ⁊ abstrahet
deus a captitate babiloie plebẽ suã.
redimet õnino ⁊ eruet. ⁊ ꝑficietᶻ nu
merꝰ scõꝝ gestãtiũ ymagiẽm dei.
Nõ ibi erũt quoꝝ ymagiẽm deꝰ i ci
uitate sua spnet ⁊ ad nichilũ rediget.
quia ⁊ ipsi in captiuitate sua hᵉ ẽ ba-
bilonia ymagiẽm eiꝰ ad nichilum re

degerūt: Erit ille ppl's laudās dñm
quē ꝓuidet mō spūs ꝓphetie. ⁊ dicit
vt exultemus in spe ⁊ desideremus
ipām rem: Collauda ih'l'm dñm:
Lauda deū tuū i syon: Collauda
quia ex multis cōstas. lauda q̇a vnū
facta es: Multi inq̄t apl's vnū su=
mus in xpristo ihesu. Quo g̊ m'ltos
laudamus quo vnū laudamus. idē
multi q̇ vnū. q̇a ille in quo vnū semꝑ
vnus. Quare inq̄t hec ih'l'm collau
do dñm. ⁊ laudo deū meum syon?
Que syon ipsa ih'l'm. diuersis cauꝰ
duo noia. Jh'l'm dicta est visio pa=
cis. syon dicta est speculatio: Vide
te si aliud sonāt ista nomiā nisi spec
tacula. ne putēt gētes se habē spec=
tacula. ⁊ nos nō h'ē: Aliq̄n dimisso
theatro aut amphiteat° cū ceperit
ex illa cauea euomi turba ꝑditorum
aliq̄n tenentes in animo fantasias
vanitatis sue. ⁊ memoriam suā pas=
cētes rebus nō solum inutilibus ꝫ
⁊ ꝑniciosis. gaudētes in eis tꝗ̄ i dul
cibus sed pestiferis. vidēt plerūq̄ꝫ
vt fit transire seruos dei cognoscūt
ipso habitu vel vestis vel capitis v'l
frōte notos h̄nt. ⁊ dicūt aput semet
ipsos ⁊ secum. o miseros istos. q̇d ꝑ
dūt? Frēs rogemꝰ dñm ꝓ beniuolē
tia ipsoꝝ. q̇a bonū illi putāt: Bene
nobis volūt. sed q̇ diligit iiq̄tatem o
dit aiām suā Si odit aiām suā. quō
amabit aiām meā? Tn̄ ipsa ꝑuersa
⁊ inanis ⁊ vana beniuolētia dicēda
est. dolēt nos ꝑdere q̇d amant. ore
mus ne ꝑdāt q̇d amamus. Videte q̈
lem ih'l'm exhortetur ad laudem. v'l
potius p̄ntiam laudaturam: Nō ei
illiꝰ ciuitatis laudes tūc cum videbi
mus ⁊ amabimus ⁊ laudabimꝰ vo
ce ꝓphetica exhortāde sunt ⁊ excitā
de sunt. sed ꝓpterea modo dicūt ꝫ
ꝓphete vtpote ꝗ̄tū p̄nt i hac carne
cōstituti futūa gaudia beatoꝝ eruc
tātes in aures nostras vt excitent
amorem illius ciuitatis. ferueamus
desiderio. nō simus spū pigri: Sed
videte qualem ih'l'm dicit laudaturā
deū. ⁊ vn̄ laudaturam ꝑfectionem
ꝗ̄tam beatitudis: Collauda inquit
ih'l'm dñm. lauda deū tuum syon:
Et q̄si dicēt vn̄ secura laudabo:
Qm̄ cōfirmauit inq̄t vectes por=
tarum: Attendite frratres mei.
confirmauit inquit vectes porta=
rum tuaruꝫ: Vectium confirmatio
nō est portaꝝ aptarum sed clausaꝝ
Vn̄ pleriq̄ꝫ codices h̄nt. cōfirmauit
seras portaꝝ tuarum. Attendat ca
ritas vestra. conclusam ih'l'm dicit
laudare dñm. Collauda ih'l'm dñm
lauda deum tuum syon Laudamus
modo sed collaudamus modo iter
scādala. multi quos nolumus ītrāt.
multi ⁊ si nolumus exeūt: Ideo cre
brescūt scādala. ⁊ quoniam habūda
uit iniq̄tas ait veritas refrigescit ca
ritas multorum: ꝓpter intrātes q̊s
diiudicare nō possumus. ⁊ exeūtes
quos tenere nō possumus: Quare
hoc? Quia nondum ꝑfectio. nōduꝫ
beatitudo Quare hoc? Quia adhuc
area. nōdum horreum: Tunc ergo
quid. nisi vt nō timeas tale aliquid
futurum? Collauda em̄ ih'l'm dñm
lauda deum tuum syon. quoniam ꝯ
firmauit vectes portarum tuarum
Confirmauit. nōdum dixit apposu
it: Tantum confirmauit vectes
portarum tuarum. ¶ Nemo exeat
nemo intret. Nemo exeat gaude=
mus. nemo intret timemus: Ne ꝫ
timeas cum intraueris. dicitur tan
tummodo esto in numero virgi=
num que portarunt oleum secum.

Virgines enim ille animas signifi-
cant. Non enim vere quinqꝫ erant.
sed in quinqꝫ illis milia sunt: In nu
mero illo quinario milia intelligūt:
nō femiāꝝ tm̄ sed ⁊ viroꝝ. qa vterqꝫ
sexus dicitur femiā. qa eccl'a ⁊ vter-
qꝫ sexus hoc est. eccl'a dicitur virgo:
Despōsaui vos vni viro v̓ginem cas
tam exhibere xp̄risto: Paucorum ē
v̓ginitas in carne. oīm debet esse in
corde Virginitas carnis corpus in
tactū. v̓ginitas cordis fides incor-
rupta: Ergo dr̄ v̓go tota ecclesia. ⁊
masculino gn̄e appellatur ppl's dei.
vterqꝫ sexus ppl's dei ⁊ vnꝰ ppl's. ⁊
vnꝰ ppl's ⁊ vna eccl'a ⁊ vna colūba.
atqꝫ in hac v̓gitate milia sanctorum
Ergo quinqꝫ v̓giēs oēs aiās intra-
turas in regnū dei significāt. nō sine
causa quinario numero. qm̄ quinqꝫ
sunt corpis sensus notissimi oībus
Per quinqꝫ em̄ ianuas intrat aliqͦd
ꝑ corpus ad aiām. aut ꝑ ocl'os in-
trat quod concupiscas male. aut
ꝑ aures aut ꝑ olfactum aut ꝑ gustū
aut ꝑ cōtactū: Per has quinqꝫ ianu
as qsquis nō admiserit corruptioēꝫ
inter qnqꝫ v̓giēs cōputat: Admittū:
āt corruptioēs ꝑ illicita desideria:
Quid āt liceat ⁊ nō liceat. plēi sunt li
bri scripturaꝝ Ergo opus est vt sis
in illis quinqꝫ v̓gibꝰ. nō timebis qͦd
dictū est. nemo intret. Dicitur em̄ ħ
⁊ fiet hoc. Sed cum intraueris nēo
cōtra te claudet. sed te ingresso clau
dūtur porte ihr'm. ⁊ firmabūt: vec
tes portaꝝ eiꝰ Nā si tu esse volueris
aut nō virgo corde. aut ⁊ si v̓go iter
fatuas v̓gines. foris remanebis ⁊
frustra pulsabis: Que sunt fatue v̓
giēs. ⁊ ipse quiqꝫ sunt. q̄ nisi anime q̄
hn̄t istā cōtinētiā carnis. vt vitent
corruptelas ab oībus sensibus vēiē
tes quos sensus iam enumeraui:
Que vitāt veluti corruptioēs veni
ētes vndiqꝫ. ⁊ nō in cōsciētia gerunt
bonum suū coram oculis dei. ſꝫ pla
cere inde volūt hoībus. ⁊ iudicium
sequūtur alienū Fauores vulgi oc-
cupāt. viles sibi sunt cum spectatori
bus esse care volūt. nō eis sufficit ꝯ
sciētia. merito nō portāt oleum se-
cum Oleum āt est ipsa gloriatio ꝓp
ter nitorē ⁊ splendorem: Sed quid
dicit apostolus: Vide v̓giēs sapien
tes portātes oleū secū Opus āt suū
ꝓbet vnusquisqꝫ. ⁊ tūc in semetipso
hēbit gloriam ⁊ nō in altero: Hee sꝫ
aūt v̓giēs sapiētes Stulte. āt accen
dūt qͦdem lampades. videtur qͦdem
lucere opa eoꝝ. sed deficiēt ⁊ extin
guētur. qa nō de oleo interiore pas-
cūtur Et dormiūt oēs tardāte spō-
so. qa ex vtroqꝫ gnē hoim obdormis
cūt in mortē ⁊ de illis fatuis ⁊ ꝺ hꝰ
sapiētibus tardāte aduētu domini.
ituri in mortem istam corꝑalem et
visibilem quam sompni loco scrip-
turas ponē notū ē oībus xp̄ianis.
cū dicēt de egrotātibꝰ apl's. ꝓpterea
in vobis inqͭ multi infirmi ⁊ egri. ⁊
dormiūt sufficienter Dormiūt inqͭ
moriūtur. Sed ecce vēturus ē spō
sus. ⁊ oēs surgēt. sed nō oēs intra-
būt Deficiēt opa stultaꝝ v̓ginum ñ
hn̄tium oleū cōsciētie. nō inuenient
a quibus emant quod illis solebant
vendere adulatores: Ab irridentibꝰ
em̄ dicitur nō ab inuidentibus. ite e
mite vobis Petierant ei stulte a sa
pientibus ⁊ dixerant eis. date nobis
oleum quia faces nostre extinguun
tur: Quid ille sapientes: Ne forte
non sufficiat nobis. ite potius ad
vēdētes: Hoc ammonere erit. qͦd
vobis modo prosunt a quibꝰ emē

soletis adulationem : Et cum eunt
inquit intrarunt ille . ⁊ clausum est
ostium Cum eunt corde cum talia
cogitant. dum se ab illa intētione ali
enant ⁊ retro preterita sua recordā
tur. eunt quasi ad vendētes ⁊ nō in=
ueniūt tūc fauētes. nō inueniūt tūc
laudātes a quibus solebāt laudari. ⁊
q̄si excitari ad bōa opa . nō robore
bōe cōsciencie sed incitamēto lingue
aliene: Et illud qd̄ dictum est nō suf
ficiat nobis . magna cōsideratiōe
humilitatis dictum est Oleū em̄ qd̄
gestamus in constientia. iudicium ē
nostrum de nobisipsis quales su=
mus. ⁊ difficile est vt de se quisqꝫ p=
fecte iudicet: Frēs mei q̄ꝫtūlibet hō
ꝓficiat . q̄ꝫtumlibet se ad interiora
extēdat ⁊ preterita obliuiscatur. iā
dixit sibi bene est? Procedit regula
de thezauris dei. examinat liquidū .
⁊ q̄s gl'abitur castum se hr̄e cor? Et
quis gl'abitur mūdum se esse a pccō
Sed quid dixit scriptura? Judiciuꝫ
sine miā ei q̄ nō fecit miāꝫ: Quātum
cumqꝫ ꝓficias . spabis in misericor
dia Nam si iusticia sine miā ꝓlata
fuerit. in quolibet quod dampnet i=
ueniet Que nos cōsolatur scriptu=
ra? Que hortatur ad miām faciēdā.
vt ōnino crebrescamus in erogan=
do quod amplius habemus : Mul
ta āt sup̄flua habemꝰ. si nō nisi neces
saria teneamus Nam si inania que
ramus. nichil sufficit: Frēs querite
quod sufficit operi dei . non quod
sufficit cupiditati vestre Cupiditas
vestra non est opus dei: Forma ves
tra corpus vestrum anima vestra :
hoc totum opus dei Quere q̄ suffi
ciāt. ⁊ videbis q̄ꝫ pauca sint : Vidue
suffecerūt duo minuta nummi ad

faciēdā miām . suffecert duo nūmi
ad emēdū regnū dei : Ad vestiēdos
tociēs peātores qd̄ sufficit editori?
Videte q̄a nō solū pauca sunt q̄ vob
sufficiāt . sed nec ipse deꝰ mlt'a a vo
bis q̄rit Quere q̄ꝫtū tibi dederit ⁊ ex
eo tolle qd̄ sufficit . cetera q̄ sup̄flua
iacent alioꝝ sunt necessaria Sup̄flu
a diuitum necessaria st̄ paupm Res
aliene possidētur. cū sup̄flua possi=
dētur. Faciēs ergo huiusmodi mise
ricordias ⁊ illā p̄cipue q̄ gratis con
stat. dimitte sicut dittimꝰ . q̊ nō nisi
caritatē erogas. q̄ crescit cū erogas
feciēs ḡ ⁊ feruēs in ipsis bonis opi
bus miē. q̄ iam bōa opa vt iā diximꝰ
tūc nō erūt necessaria q̄a nullus erit
miser in quem faciēda sit miā. expec
tabis securus iudiciū . nō tam secu=
rꝰ de iusticia tua q̄ꝫ securꝰ de miā dei
quia ⁊ tu miām prerogasti Judiciū
em̄ sine miā illi q̄ nō fecit miām: Su
p̄exaltat āt inq̄t miā iudiciū : Ne pu
tetis frēs q2 tūc nō est iustus qn̄ nr̄i
miseretur. aut recedit a regula iusti
cie sue. ⁊ cū dampnat iustꝰ ē . ⁊ cū mi
seretur iustꝰ est Quid em̄ tā iustū q̄ꝫ
reddere miām p̄rogāti? Quid tā ius
tū. q̄ꝫ vt in qua mēsura mēsi fueritis
in ea remetiatur vobis? Da egēti fri
Cui fri? Cristo Si ḡ quia fratri xp̄o
⁊ q̄a xp̄o deo q̄ est sup̄ ōnia bn̄dictus
in secula. deus egere te voluit . ⁊ tu
manus retrahis ? Certe porrigis
manū. ⁊ petis a deo Audi scripturā
nō sit manꝰ tua porrecta ad accipiē
dum. ⁊ ad dādum collecta Erogari
sibi vult deus ex illo quod dedit :
Quid em̄ das qd̄ ille nō dedit? Quid
em̄ hēs qd̄ nō accepisti? Aut vō non
dico deo sꝫ cuilibet de tuo das aliq̄d?
De illiꝰ das q̄ iubet vt des Preroga

tor esto nõ inuasor Hec ergo faci-
ens ⁊ q̇ bõa hũilitate dicis de illo o-
leo. ne forte nõ sufficiat nobis. in-
tras ⁊ clauditur. audi apl'm dicẽtez.
michi ãt mĩmũ ẽ vt a vobis iudicer.
q̄ñ ãt potes diiudicare cõsciẽtiã me
am: Q̄ñ examinare q̊ aio facio q̇cq̇d
facio: Quãtũ p̄nt hoĩes de alio iudi
care: Plus hõ vtiq̃ ipse de se. s3 deꝰ
plꝰ de hoĩe q̄3 hõ de se: Ergo talis si
fueris intrabis. in quiq̃ illis v̄gibus
eris. cetere fatue excludẽtur: Nam
hoc habes in euãgelio. claudet' hos
tiũ. ⁊ stabũt ⁊ clamabũt aperi nobis
⁊ nõ aperietur. Q̄m cõfirmauit vec
tes portarꝫ tuarꝫ Cõfirmauit inquit
vectes portarꝫ tuarꝫ Secura sta. se-
cura lauda. sine fine lauda. fortiter
clause sunt porte tue. nõ exit amicꝰ.
nõ itrat inimicꝰ Cõfirmauit vectes
portarꝫ tuarꝫ Bñdixit filios tuos
in te Nõ vagãtur foris nõ ꝑegrinã'
intus gaudẽt. intus laudãt. intꝰ bñ
dicũtur. intus nõ ꝑturiũt q̇a iam ne
minem pariũt Filij sunt. sancti sunt
isti filij sancti iã laudãtes ⁊ gaudẽtes
ꝑturiti ⁊ ꝑti sunt mrẽ caritate. inclu
si sunt colligente caritate: Audi cari
tatẽ ꝑturiẽtem illos. qua p̄ditꝰ pau
lus apl's nõ solũ paternũ sed mater
nũ amorẽ cõgerẽs in filios. filij mei
inq̇t quos iterꝫ ꝑturio Cũ paulꝰ eos
ꝑturiebat. caritas ꝑturiebat: Cari
tas em̄ diffusa est in cordibꝰ nostris
ꝑ spiritum sanctum qui datus ẽ no
bis Ergo colligat quos ꝑturiuit et
peperit: Modo iam intus filij sr̄.
securi sunt. Volarunt de nido timo
ris. volarũt in celestia volarũt in e-
terna. iam nichil metuũt temporale
Benedixit filios tuos in te: Quis?
Qui posuit fines tuos pacem:

Quomodo exultatis oẽs? Hanc a
mate frẽs mei. multũ delectam' quã
do clamat de cordibus vestris pacꝭ
dilectio Quomodo nos delectauit?
Nichil dixerã nichil exposuerã. ver
bum ꝓnũciaui ⁊ exclamastis Quid
de vobis clamauit? Dilectio pacis:
Quid ostẽdi oculis vestris? Vñ cla
matis. si nõ amatis? Vñ amatis. si
nõ videtis? Inuisibilis est pax. q̇s ẽ
oculus quo visa est vt amaretur?
Neq̃ em̄ acclamaretur nisi amaẽt':
Hec sunt spectacula q̄ exhibet deus
rerum inuisibiliũ: Quãta pulchritu
dine intellectus pacis corda vestra
ꝑcussit? Quid iam ego loquar de pa
ce. aut de laude pacis? Preuẽit oĩa
v̄ba mea vester affectꝰ. nõ impleo
nõ possum. infirmus sum. differa-
mus oẽs laudes pacis ad illam pa-
triam pacis Ibi eam plenius lauda
bimus. vbi eam plenius habebimꝰ:
Inchoatam in vobis sic amamus.
ꝑfectam quomodo laudabimus?
Ecce hoc dico o filij dilecti. o filij reg
ni. o ciues ihr'lm. quoniam in ihr'lm
visio pacis est. ⁊ oẽs qui amant pa
cem benedicũtur in ea. ⁊ ipsi intrant
cum claudũtur porte ⁊ firmãt' vec-
tes. hãc quam nomiãtam sic amatꝭ
⁊ diligitis. ipsam sectamini ipsa3 de
siderate. ipsam in domo ipsam in ne
gocio ipsam in vxoribus ipsam in fi
lijs ipsam in seruis ipsam in amicis
ipsam in inimicis diligite: Ipsa est
pax quam nõ habent heretici Quid
agit pax in huius adhuc regionis i
certis. in ista ꝑegrinatione mortali
tatis nostre. cum adhuc nemo est al
teri conspicuus. nemo videt cor al-
terius? Quid agit pax? De incertis
nõ iudicat. incognita nõ confirmat

Procliuior est ad bene credendum de homine. q̄ȝ ad male suspicādum. Nō se multū dolet errare cum bene credit etiam de malo. pniciosa autē cum male sentit forte de bono. nescio qualis sit. Quid pdo. si credo qa bonus est: Si incertum est. licet vt caueas ne forte verum sit. nō tamē dampnes tāq̄ȝ verū sit Hoc pax iubet. quere pacem ait et psequere eā: Heresis quid monet: Dampnat incognitos. dampnat totum mūdum periit totus mūdus. nullus ē xpianus. affrica remāsit Bene iudicasti De quo tribunali dicis tu sentētiam in orbem terrarū: In quo foro ante te mūdus stetit: Nolo michi credatur sed nec tibi Cristo credatur. spūi dei p pphās credatur. legi moysi credatur: Quid dixit moyses de futuris hiis tempibus ad abraham dictum: In semine tuo benedicēt oēs gentes: An dubitas quid sit semen abrahe: Puto quia cum apostolus dixerit non dubitas. aut si de apostolo dubitabis. quare pax pax et nō est pax: Quid dicit apostolus: Abrahe dicte sunt pmissiones et semini eius Nō dixit et seminibus tāq̄ȝ in multis. sed tāq̄ȝ in vno et semi tuo quod est xpristus Ecce ante milia ānorum dictum est abrahe. in semine tuo benedicentur omnes gentes: Quod ante milia annorum dictum est et ab vno creditum. modo iam videmus impletum: Hac legimus hac intuemur. et tu resistis de transuerso veniens: Quid dicturus: Noli credere: Cui: Spiritui dei. deo loquenti ad abrahā Et cui credo: Tibi: Nō h̄ dico iqes Nō h̄ dic: Nō dicis m̄ poci9 crede q̄ȝ spūi dei et do locpti ad abraham: Quid ergo michi dic: Ille tradidit. et ille tradidit: De euāgelio recitas hoc. de apostolo de pphetis: Discute omnes scripturas. lege michi hoc ex eis quibus credo. tibi em̄ nō credo. Unde lecturus es: Hoc michi pater meus ait. h̄ michi auus meus. hoc michi frater meus. hoc michi episcopus meus: Sed h̄ abrahe deus. in semine tuo benedicentur omnes gentes: Audit vnus homo et credit. et fit in multis post multa tempora.: Quando dictum est creditur. quando impletur dubitatur: Hoc ergo dixit moyses. dicant et prophete. Vide commerciuȝ redemptionis nostre. xps pendet ī ligno: Vide quāto emit. et sic videbis quid emit: Empturus est aliquid. ipsum aliquid nondum scis Vide vide quāti. et videbis quis sanguinem fudit: Sanguine suo emit. sanguine agni immaculati emit. sanguine vnici filii dei emit: Quid emptum est sanguine vnici filii dei: Adhuc vide quāti. ppheta longe anteq̄ȝ fieret dicit. foderunt manus meas et pedes meos. dinumerauerūt omnia ossa mea: Magnum preciū video xpristi. videant quid emisti: Commemorabuntur et conuertentur ad dominum vniuersi fines terre: In vno eodemq̄ȝ psalmo emptorem video et precium et possessionem. Emptor xpristus est. preciuȝ sanguinis. possessio orbis terraruȝ Voces ipas ppheticas audiam9. cōtradicētes litigatoribus hereticis. Ecce possessio dn̄i mei. vis lego in psalmo: Commemorabūt et ↄūtentur ad dn̄m vniuersi fiēs terre. et adorabūt in cōspectu eius vniuerse

patrie gẽtium Et vide iurgãtem. vi
de ius defendẽtem: Quõ ipsius est
regnum. ⁊ ipse dñabitur gẽtiũ. Ipse
q̇ emit xp̄istus nõ q̇s portauit doã?
Adorabũt Recte adorabũt oẽs pa
trie gẽtiũ in cõspectu eius Quaẽ rec
te? Quia dñi est regnũ ⁊ ipse dñabi?
gẽtium: Illud moyses. ħ ꝓphẽ. ⁊ a-
lia multa milia Quis numeãt testi-
monia de eccl'a toto terraꝝ orbe dif
fusa. q̇s numerat? Nõ sunt tot here
ses cõtra eccl'am. quot sunt testimo
nia legis ꝓ eccl'a: Que pagina nõ ħ
soãt q̇s v̄sus nõ hoc loq̇tur? Oia cla
mãt ꝓ vnitate dñica. q̇a posuit fiẽs
ih'r'lm pacem: Tu cõtra ista latras
hẽtice. vñ merito dicitur in illa cita-
te q̇d scriptum est in apocalipsi. caẽs
foris: Tu cõtra ista latras vñ iudi-
casti de orbe terraꝝ vt dicere cepe-
ram? Quo tribunali? Presumptiõe
videlicet cordis tui. Altũ tribunal. ꝫ
ruinosum. Dixit hoc moyses. dixert
hoc ꝓphẽ. ⁊ nõdum credũt q̇ se xp̄ia
nos videri nolũt: Torq̇batur q̇dam
diues aput inferos. desiderauit aq̄
stillam de digito cõtempti añ ianuã
suam paupis. qñ vrebatur in flam
mis: Et cum ei nõ daretur. q̇a iudi-
cium sine miã illi q̇ nõ fecit miãm. cũ
ergo ei nõ daretur dixit ad abrahã:
Pater abraham. mitte lazaꝝ. habeo
ibi q̇nq3 frẽs. ãnũciet eis q̄ hic pati-
or. ne ⁊ ipsi veniãt in locũ hunc tor
mẽtoꝝ: Et q̇d illi abraham? Habẽt
illic moysen ⁊ ꝓphetas Et ille Non
pater abraham. sed si quis a mortu
is resurrexerit credent: Et abrahaꝫ.
si moysen inquit ⁊ ꝓphetas nõ audi
unt. nec si q̇s a mortuis resurrexerit
credent: De quibus dixit. habẽt ibi
moysen ⁊ ꝓphetas? De hijs vtiq3 q̇

adhuc viuebant. quibus adhuc tem
pus correctionis largum erat. qui
nõdũ venerãt in loca illa tormẽtoꝝ
Habent ibi inquit quos audiant.
moysen ⁊ ꝓphetas: Nõ credũt hijs
sed si quis a mortuis resurrexerit
credent Si moysen ⁊ ꝓphetas non
audiũt. nec si quis a mortuis resur-
rexerit credent. sententia abrahe est
Abrahe sententia vbi ⁊ vnde? De q̇-
dam excelso loco ⁊ pleno quietis et
felicitatis quem vidit ille qui crucie
batur in flamma leuatis oculis suis
quãdo in eius gremio id est in eius
secreto vidit pauperem feliciter ex-
ultãtem. inde ꝓlata est ista sentẽtia
Vide de quo tribunali. ibi eñ hitat
deus. quia in sanctis habitat deus:
Vñ optat apostolus ⁊ dicit. dissolui
⁊ esse cum xp̄isto m'l'tomagis opti
mũ. ⁊ latroni illi dr̄. hodie mecum e
ris in paradiso: Ergo dñs cũ abra-
ham ⁊ in abrahã manẽs dixit istam
sentẽtiam. habẽt ibi moysen ⁊ ꝓphe
tas. si illos nõ audiũt. neq3 si aliq̇s a
mortuis resurrexerit credent ei:
O heretici habetis hic moysen ⁊ ꝓ-
phetas. auditis. adhuc potestis au
dire. adhuc licet corrigi. animosita
tem frenare. veritatem tenere ad-
huc conceditur: Disceptate vobis-
cum vtrum audiendus sit moyses
⁊ prophete. qui fidei sue testimonia
tantum exhibuerunt. cum videa-
mus sic currere res humanas vt ab
ipsis predicate sunt: Quid dubita-
tis adhuc credere moysi ⁊ ꝓphetꝫ?
Quid dubitatis audire? An forte
queritis resurgẽtẽ a mortuis. vtꝝ ⁊
ipse vobis dicat de eccl'a sua? Quesi
uit hoc diues aput inferos aliquem
mitti ex mortuis ad fratres suos.

repꝛhēsus est quia hoc quesiuit Suf
ficē debuerīt fribꝰ eꝰ moyses ⁊ ꝓphē
Ad hoc ille frustra q̄siuit. vt vos iā
exemplo ammoniti ne frustra ⁊ se=
ro q̄rētes. sicut ille torqueamini. et
audiatis moysen ⁊ ꝓphās Quid dix
it moyses? In semīe tuo bn̄dicētur
oēs gētes Quid dixerūt ꝓphete? Cō
memorabūtur ⁊ cōuertētur ad dn̄z
vniuersi fines terre Adhuc michi dic
turus es. surgat aliq̄s ex mortuis. e
go nō credo nisi aliq̄s inde venerit ⁊
dixerit? O domine grās misericor=
die tue. voluisti mori vt aliq̄s ab in=
feris surgeret. ⁊ ipse aliq̄s nō q̄cūq;
sz veritas surrexit ab inferis. q̄ verū
de inferis dicēt ⁊ si ad iferos nō vēi
ret. ⁊ tn̄ ꝓpter voces ipitoꝝ maloꝝū
ecce ipse mortuus est. ecce surrexit
ab inferis Quid dicis heretice quid
dicis? Nō te audiam. finite sunt ō
nes excusatioēs tue. ⁊ si v̄ba dixeris
diuitis apud inferos cōstituti. sur=
rexit a mortuis xpristus: Dignaris
vel ipm̄ audire? Ecce ꝙ forte similis
es diuiti mortuo. viuus desiderabas
surgē ab inferis Nō pater tuꝰ nō a
uus tuꝰ. nō illi surrexerunt q̄ nescio
q̊s nōie traditiōnis īfamauerūt:
Sed ecce nō infamauerūt. vex dixe
rūt Vis nosse q̄ꝫ nichil ad me? Au=
diamus simul q̄d dixerit q̄ surrexit a
mortuis Quid pluribus imoror?
Audiamꝰ iam. apiatur euāgelium.
legatur qd̄ factū est tāq̄ꝫ fiat. ponā
an̄ oculos nostros gesta preterita
ꝓpter cauenda futura Ecce xpristꝰ
surgēs a mortuis ostēdit se discipu
lis suis Nuptie ipsius. ipse spōsus.
eccl'a spōsa. ecce spōsus qui dicebat
mortuus absumptus finitus. ecce
integer resurrexit. ecce ostenditur o
culis discipulorum. ecce prebetur ꝯ

trectātibus manibus. ecce tetigere
cycatrices q̄ despate sūt vulneā: Ex
hibuit se oculis eoꝝ videndum. ma
nibus cōtrectādum. putabūt spm̄ es
se Desperauerūt em̄ de salute sua. ex=
hortatur eos. cōfirmat in fide Pal
pate ⁊ videte q̄a spūs carnem ⁊ ossa
nō habet. sicut me videtis habere:
Tāgūt. gaudēt. trepidāt. ⁊ cum ad
huc trepidarēt pre gaudio. sic habes
scriptū. ⁊ sic certa sunt Que multuz
leta sunt vix credūtur Dubitatio q̄=
dam veluti tardius credētis condit
voluntatem tenētis. necesse est vt
plus homo gaudeat cū venerit qd̄
desperauerat Nam ad ipm̄ gaudium
condiendū ⁊ augēdum noluit se sta
tim cognosci: Tenuit visus discipu
lorum suoꝝ. illorum duoꝝ quos in
uenit in via colloq̄ntes iam in despa
tiōe ⁊ dicētes. nos aūt spabamꝰ q̄a
ipse eēt redēpturꝰ israhel Putauerīt
hoc iam. nō putabāt iam Spes cuz
eis non erat. ⁊ xpristus cum eis eāt
⁊ qui se reddidit ⁊ spem reduxit:
Postea ergo dixit. postea q̄ꝫ eum il
li in panis fractione cognouerunt.
⁊ optulit se aliis discipulis suis cum
putarent spiritum esse. palpate ⁊ vi
dete quia spiritus carnem ⁊ ossa nō
habet sicut me videtis habere: Et
cum adhuc pre gaudio trepidarent.
habetis hic ait quod manducetur?
Accepit benedixit. manducauit ⁊ de
dit eis: Expressa est veritas corpis.
ablata est omnis suspicio falsitatis:
Quid inde? Non sciebatis quia o=
portebat impleri omnia que scrip=
ta sunt in lege moysi et prophe=
tis et psalmis de me? Et quia il=
li credebant moysi ⁊ prophetis. ve
rum enim erat quod dixit abraham
si moysen ⁊ prophetas non audi=

unt. neqꝫ si q̇s ex mortuis resurrexe rit credēt. q̇a ǧ credebāt moysi ꝛ ꝓ-phetis ꝛ nō erāt de ipsis quos rep-hēdit abrahā. audierūt qḋ ait dn̄s. nō sciebatis q̇a optebat impleri om nia q̄ scripta sunt in lege moysi ꝛ ꝓ-phetis ꝛ psalmis de me: Ecce q̇ cre diderūt moysi ꝛ ꝓphetis. videte q̄-admodum ex ipsorum testimonio credent ei qui surgit a mortuis Tūc aperuit illis sensum vt intelligerent scripturas. ꝛ dixit eis. qm̄ sic scrip-tum est. ꝛ sic optebat xp̄m pati ꝛ re surgere a mortuis tercia die: Ihēs iam sponsum eccl'e. ꝛ nō hinc tacuit moyses. nō hinc tacuerūt ꝓphē. xp̄ꝫ resurrecturuꝫ a mortuis tercia die. passurum resurrecturum Descrip-tus est nobis sponsus vt nō erre-mus. sed nescio qui existūt ꝛ quia n̄ erramus in spōso ꝛ ipsi videtur ea q̄ ꝛ nos credere de sponso. vt a mē-bris sponsi nos auocent. dicunt no bis. ipse est quidem sponsus quem creditis quem ꝛ nos credimus. sed sponsa nō est ipsa ecclesia quam te-netis: Et que illa est? Pars donati: Et hoc quod tu dicis. hoc tu dicis an sponsus. tu dicis an deus? Per moysen ecce ecclesiam teneo. dictuꝫ est ad moysen. in semine tuo benedi centur omnes gentes: Tu dicis an spiritus dei? Per ꝓphetas ecclesiaꝫ teneo. dictum est per ꝓphetam. cō-memorabuntur ꝛ conuertentur ad dominum vniuersi fines terre Ecce iam teneo testimonium legis ꝛ tes-timonium ꝓphetarum Audiamus ꝛ eum qui surrexit a mortuis Ostē dit se sponsum teneamꝰ eū. cōfirma uit demōstrādo exhibēdo testiōnia Hoc em̄ moyses h̨ ꝓphē. q̇a optebꝫ pati xp̄m ꝛ resurgere tercia die Iā ǧ

q̇a tenemus ambo spōsum ex ipsis v̇bis. ꝛ puto quia iam incipis mecū credere. ꝛ h̄ıs v̇bis moysi ꝛ ꝓphetꝫ credamꝰ ꝛ ei q̇ resurrexit a mortuis. sequatur ꝛ dicat: O domiē video iā spōsum xp̄m. factū est ne quis me a uocet a membris spōse tue ꝛ nō sis michi caput si ego in membris eius nō fuero. dic michi ꝛ de eccl'a aliq̇d. quia iam de sponso eius nō dubito. Audi ꝛ de ecclesia Sequitur ꝛ dicit. predicari in nomiē eius pēitētiam ꝛ remissionem pccōrum. Nichil veri us. p̄dicari in nomiē eius penitētiaꝫ ꝛ remissionem pccōrum: Sed hoc vbi? Alij em̄ dicūt ecce hic. alij ecce il lic. Et quid ipse? Nolite credere. ex urgent pseudo xp̄isti ꝛ pseudo pro phete ꝛ dicēt ecce hic ꝛ ecce illic: Nō em̄ de ipso capite dicūt ecce hic ꝛ ec-ce illic. notum est em̄ ꝙ xp̄s in celis est: Sed de eccl'a vbi xp̄istus est q̇d ait? Ecce ego vobiscū sum usqꝫ ad cō summationem seculi: Sed ait dn̄s. nolite credere. q̇ dicit ecce hic ꝛ ecce illic ꝑtes ōndit. ego totū emi: Dicat michi h̨ euāgeliū. dic h̨ ip̄e ex euāge lio q̇ iam resurrexisti a mortuis vt credāt tibi q̇ credūt moysi ꝛ ꝓphetꝫ. dic michi hoc tu. Audio oportebat xp̄istū pati ꝛ resurgere tercia die. ꝛ p̄dicari in noīe eiꝰ penitētiā ꝛ remis-sionē pccōꝝ ꝑ oēs gētes incipienti bus ab ihr'lm: Quid est heretice? Certe cū recitarē moysen cū recita rē ꝓphās. distulisti ad eū q̇ resurrec turus erat a mortuis Ecce resurrex it. ecce dixit. tam nullā hēt dubitatio nem ecclesia xp̄isti. ꝛ vxor xp̄isti. ꝙꝫ nullam habet dubitationem cor-pus xp̄isti demōstratum oculis ꝯ-tractū manibus discipulorum Ecce qui resurrexit a mortuis vtrūqꝫ os-

tendit. caput ostēdit membra osten dit. spōsum oñdit sponsam oñdit: Aut vtrumq̨ mecū crede. aut illud ī dāpnationē tuā credis Quid em̄ q̇a resurrexit a mortuis q̇a meo corꝑe resurrexit: Bene q̇a cicatrices oñdit q̇a vt crucifixus est. vt sepultus. ita redditus ita demōstratur. Optime credis. audi illū loquētem in quē cre dis. p̄dicabitur in noīe eius peniten tia ꝛ remissio pccōꝝ Ubi: Per latas terras: Si vellem illud ego dicere. iā tu luctās aduersus hēticos iā pug= nās iā hn̄s cū illis cōflictū tāte q̄stio nis. nō illud dicerem sic cōtra p̄ntes hereticos. quomodo illud dixit ille cōtra futuros Quid vis āplius: Re missio pccōꝝ in xp̄i noīe p̄dicatur Ubi: Per om̄s gentes. Un̄: Incipi ens ab ihr̄l'm Cōmunica huic eccl'e. Quare litigamus: Cepit em̄ hec ec clesia ab ihr̄l'm ista terrena. vt gau= deat de deo in illa ihr̄l'm celesti: Ab hac em̄ incipit. ad illam terminat. In illa tota eccl'a erit. ab ista exordi um fidei sumpsit: Lege actus apl'o rum si forte mētior. quomodo ibi e rāt cōgregati discipuli cū venissꝫ spi ritus sanctꝰ. vt ostendatur tibi q̄d dixit dn̄s. incipiētibus ab iherusaleꝫ qu omodo linguis ōniū sunt locuti. in quos venit sp̄us sanctus: Quaē nō vis loqui oīm linguis: Ecce ibi ō nes lingue sonuerūt. quare modo cui datur sp̄us sanctus nō loquitur ōnibus linguis: Hoc em̄ tūc erat in dicium veniētis in hoīēs sp̄us sanc ti. vt linguis oīm loq̄rētur. Mō q̇d dicturꝰ es hētice: Qꝛ nō datur sp̄us scūs: Nō dico vbi dat᷑. an nō dat᷑: Si nō datur. q̇d est q̄d agitis loquē do baptizādo benedicēdo: Quid est q̄d agitis: Inania celebratis: Ergo

datur Si datur. q̄re linguis oīm nō loquūtur q̇bꝰ datur: Nūq̇d defecit donum dei. aut miōꝛ ē fructꝰ: Cre= uerūt zyzania sed ꝛ triticum. finite v traq̨ crescere vsq̨ ad messem Non dixit crescāt zyzania decrescat triticū vtrumq̨ creuit: Quare nō apparet mō sp̄us scūs in liguis ōibꝰ: Immo vero apꝑet in linguis ōibꝰ Tūc em̄ nōdū erat eccl'a ꝑ terraꝝ orbem dif fusa. vt membra xp̄isti in omnibus gētibus loquerētur: Tūc implebat᷑ in vno. q̄d p̄nūciabatur in omnibꝰ: Iam totum corpus xp̄isti loquit᷑ oīm linguis. ꝛ quibus nondum loq̇ tur loquetur Crescit em̄ ecclesia do nec occupet om̄s linguas: Q̄d vos deseruistis quousq̨ creuit: Tenete vobiscum quousq̨ accedat. vt nobis cum ꝑueniatis ad ea que nōdum ac cessit Loquoꝛ oīm linguis audeo ti bi dicere in corꝑe xp̄isti sum in ec= clesia xp̄isti sum Si corpus xp̄isti oīm linguis iam loquitur. ꝛ ego in omnibus linguis sum Mea est gre ca. mea est syra. mea est hebrea. mea est oīm gētium. quia in vnitate sum om nium gentium: Ergo frēs cepit eccl'a ab ihr̄l'm. vt ꝑ om̄s gētes pro pagaretur Quid euidētius h̄ testiō nio legis ꝓphāꝝ ipsiꝰ dn̄i: Apl'orum vbiq̨ ꝑsonāt voces. reddētes testiō niū spei nostre in vnitate corꝑis xp̄i Gaudete in frumētis. tolerate zyza nia. gemite in tritura. suspirate in horreum Veiet illōd tempus q̊ gau= debimꝰ ꝯfirmatꝫ vectibꝰ portaꝝ ihe rusalē: Intret q̇ intraturꝰ ē. q̇ illuc māifestꝰ intrabit. huc fictꝰ n̄ intret: Qui āt huc fictꝰ itrat foris ē: Foris ē ꝛ nescit. vētilabꝝ ꝓbat. vectes ꝓba būt Qui mō ve intꝰ ꝛ vacit intꝰ. ibi firmiter intus Qui aūt hic toleran=

do intus. ibi gaudēdo intus. Fines
eīn ihꝛl'm pax. q̇a posuit inquit fiēs
tuos pacem: Modo desideramus
pacem quam hic habemus in spe
Adhuc em̄ in nobisipsis qualis pax?
Caro cōcupiscit adūsus spm̄. spūs
aūt aduersus carnē: Vbi plena pax
in vno hoīe? Tūc erit plena in omni
bus ciuibꝰ ihꝛl'm. Quādo erit plēa
pax? Quādo corruptibile hoc indu
erit incorruptionem. ⁊ mortale hoc
induerit immortalitatem: Quādo
erit plena in vno homīe. tunc plena
pax. tūc firma pax: Nichil litigat ad
uersus aīām in homine. nō ipsa ad
uersum se ex quadam ꝑte saucia. nō
carnis fragilitas nō indigētia cor-
poris nō fames nō sitis nō frigꝰ nō
estus. nō lassitudo nō vlla inopia n̄
ꝓuocatio rixe: nō certe ipsa sollici-
ta cautela ⁊ vitādi inimici ⁊ diligēdi
Hec ōnia frēs mei litigāt aduersuz
nos. nōdum est plena ⁊ perfcā pax.
Quod clamastis qui iam dudū no-
minata pace ex desiderio clamastis
clamor vester de siti erat nō de satu
ritate. q̇a ibi erit ꝑfecta iusticia vbi
ꝑfecta pax. Modo esurimus ⁊ siti
mus iusticiam. beati qui esuriūt ⁊ si
tiūt iusticiam qm̄ ipsi saturabūtur:
Quomodo ipsi saturabuntur? Cuz
ad pacem venerimus: Ideo cū dix-
isset. qui posuit fines tuos pacem.
quia ibi saturitas ⁊ nulla indigentia
subdidit statim: Et adipe frumen
ti satians te: Frēs qm̄ pax ipsa de q̈
loquimur nōdum est in totis nobis.
id est in vnoquoqꝫ nostrum tota. ad
huc forte a spū vestro delectat audi
re. Sed si nichil resistit ⁊ reuelat ex
torpore finiemꝰ psalmū Fatigatos
vos nusqꝫ video. tn̄ vereor nouit de
us ne oneri sim vobis aut q̇busdaz
fribus. ⁊ video studia m'ltoꝝ exigē
tiū hūc laborē de me ⁊ sudorē. quem
credo in dn̄o nō futuꝝ ifructuosuz:
Gaudeo tātam ēe voluptatē in vita
te v̊bū dei. vt studiū v̄r̄m bonū i bo
no ⁊ de bono vincat studiū isanorū
currētiū in āphiteatrū: Nūq̇d illi si
tam diu starēt adhuc spectarēt? Er-
go frēs audiamꝰ cetera. quia h̄ vul
tis. Assit dn̄s. assit ⁊ viribus ⁊ mēti
bus nostris: Qui posuit fines tuos
pacē. ad illā ihꝛl'm dicit. ⁊ adipe fru-
menti saciās te: Trāsijt fames ⁊ sitis
iusticie. succedit saturitas Qui ibi e
rit adeps frumēti. nisi panis ille qui
descēdit de celo ad nos? In p̄ria ipa
quō saturabit. qui in ꝑegriātiōe sic
pauit? Iam modo de ipsa ꝑegriātio
ne nr̄a locuturꝰ est. q̈ venit ad illam
ihꝛl'm vbi collaudabimus dn̄m Lau
dabimus deum nr̄m nos ihꝛl'm nos
syō. qn̄ cōfirmabūtur vectes porta
rū nostraꝝ: Etem̄ ille q̇ tūc satiabit
adipe frumēti. quid facit in ista ꝑe-
griātione? Qui emittit v̊bū suum
terre. Ecce in terra laboramus fessi
lāguidi pigri frigidi. qn̄ leuaremur
ad adypē frumēti saciātē. nisi mitte
ret v̊bum suum terre qua grauaba
mur terre qua impediebamur a re-
ditu? Misit v̊bum suum n̄ deseruit
etiam in heremo pluit māna d̊ celo:
Qui emittet v̊bum suū terre. ⁊ ve-
nit ad terras verbum eius Quomo
do eius. aut quod est verbum eius?
Usqꝫ in velocitatem currit v̊bum
eius: Nō dixit velox est v̊bum eius
currit verbum eius vsqꝫ in velocita
tem Intendamus frēs. nō potuit
eligere melius verbum. calidus ca-
lore calescit. frigidus frigore friges
cit. velox velocitate velox fit: Quid
calidius ipso calore. quo calet quic

263

quid sit calidum? Quid frigidi? ipso frigore. quo frigescit quicquid frigidum fit? Quid ergo velocius ipsa velocitate. qua velox fit quicquid velociter currit? Possunt dici multa velocia alia magis et alia minus. et tanto quecumque res velox est. quanto est particeps velocitatis. Illa res magis particeps velocitatis ergo magis velox. aut minus particeps velocitatis ergo minus velox. ipsa itaque velocitate quid velocius? Ergo quousque currit? Usque in velocitatem Quantum vis auge quod velox est verbum. et dic velocius est quam illud aut illud. quam aues quam venti quam angeli. nunquid aliquid horum tantum quanta ipsa velocitas usque in ipsam velocitatem? Velocitas ipsa quid est fratres? Ubique est. non est in parte. Hoc pertinet ad verbum dei non esse in parte. ubique esse per ipsum verbum ex quo dei virtus et dei sapientia est nondum assumpta carne Si cogitemus deum in forma dei. verbum equalem patri. ipsa est sapientia dei de qua dictum est. attigit a fine usque ad finem fortiter Quanta velocitas? Attigit a fine usque ad finem fortiter: Sed forte imobilitate attigit Si imobilitate tanquam moles aliqua saxea impleat locum aliquem. dicitur quod attingit eiusdem loci a fine usque ad finem non tamen motu Quid ergo dicimus? Non habet motum verbum illud. et sapientia illa stolida est? Et ubi est quod dicitur de sapientie spiritu cum multa dicerentur. acutus inquit mobilis certus incoinquinatus? Sic utique sapientia dei mobilis Si ergo mobilis. quando hoc tangit illud non tangit Aut hoc tangit illud deserit? Et ubi est velocitas? Hoc facit velocitas. ut et ubique semper sit et nusquam inclusa teneatur. Sed cogitare ista non possumus. pigri sumus: Quis ista cogitet? Et revera fratres quoniam dixi quomodo potui. si tamen potui si intellexi. et quomodo potuisti intellexisti: Sed quid dicit apostolus? Ei autem qui potens est facere supra quam petimus aut intelligimus Quid hic ostendit? Quia quicunque quanticumque intellexerimus. non intelleximus sicuti est: Quare hoc? Corpus enim quod corrumpitur aggrauat animam: Ergo in terra frigidi sumus: Velocitas enim feruens est. et omnia feruentia velociora. omnia frigida tardiora: Nos tardi ergo frigidi. illa autem sapientia currit usque in velocitatem: Ergo feruentissima est. nec est qui se abscondat a calore eius Nos ergo qui frigidi corporis tarditate. vinculo terrene vite huius corruptibilis onere nullam ne spem habemus ad capiendum verbum. quod usque in velocitatem currit? An vero ille quibus ex corpore in infima depressos deseruit? Nonne ipse predestinauit nos antequam in isto mortali et pigro corpore nasceremur? Qui ergo predestinauit nos dedit terre niuem ipsos nos: Iam enim veniamus ad illos psalmi versus subobscuros. incipiant illa inuolucra euolui. quoniam nos in verbum dei quanto magis pro nos dicitur. tanto auidiores inuenit: Ecce nos pigri in hac terra quasi congelauimus hic. et quomodo contingit niuibus rursus enim gelant et in yma decidunt. sic frigescente caritate decidit humana natura in has terras. et pigro corpore inuoluta velut nix facta est Sed ista niue sunt predestinati filij dei:

Dat enim ille niuem velut lanam Quid est velud lanam? Id est de niue quam dedit de ipsis pigris adhuc spiritu et frigidis quos predestinauit. facturus est aliquid Lana ei materies ves-

tis est: Lana cum videtur. veluti p̄paratio est aliqua ad vestem: Ergo predestinauit qui ad tempus frigidi repūt in terra. ꝛ nōdū feruēt spū caritatis. de p̄destinatione em̄ adhuc loquitur. veluti lanā dedit hos deus. ꝛ facturus est inde vestem: Merito in mōte vestis xpristi fulsit sicut nix. Fulgebat vestis xpristi sicut nix. tāquam de illa lana iam facta erat tunica. de qua lana id est de niue quam dedit sicut lanam adhuc predestinati pigri erant: Sed expecta. vide quid seq̄tur. q̄a sicut lanam dedit eos fit inde tunica Quomodo em̄ dicitur ecclesia corpus xpristi. dicitur ꝛ vestimētum xpristi ipsa eccl'a: Inde est illud quod ait apl's. vt exhiberet sibi gloriosam ecclesiaȝ nō habētem maculam aut rugam Ergo exhibeat sibi gloriosam ecclesiam nō habentem maculam aut rugam: Faciat sibi vestem de illa lana quam predestiāuit in niue. adhuc in hominibus incredulis ꝛ frigidis ꝛ pigris. faciat vestem de hac lana vt abluatur a maculis. mūdetur a fide. vt rugam nō habeat tendatur in cruce Qui dat niuem sicut lanam: Jam si p̄destinati sunt. vocādi sunt. Quos em̄ p̄destinauit illos ꝛ vocauit: Jā quomodo vocātur ex lāguore corporis illius vt sani fiāt. quomō vocātur? Audi euāgelium. nō veni vocare iustos sed pccōres in penitētiam: Incipit ergo iam predestiātiōe vis illius cognoscere torporem suum accusare pccm̄ suū. incipit vocatione venire ad penitētiam: Merito ergo qui dat niuem velut lanam ꝓpter cōfectum tunice. futuri etiaȝ ꝓpter vocationem in penitentiam:

Nebulam velut cinerem spargit: Nebulam inquit velut cinerem spargit. Quis? Qui dat niuem sicut lanam: Quos em̄ p̄destinauit vocat i penitentiam. quia quos p̄destiāuit illos ꝛ vocauit. Cinis āt ad penitentiam ꝑtiēt Audi vocantem ad penitētiam. cū exprobrauit q̄busdam ciuitatibus dicēs. ve tibi corrozaim. ve tibi bethsaida. quia si in tyro ꝛ sydone facte essent virtutes que facte sunt in vobis. olim inquit in cilicio ꝛ cinere penitētiā egissent: Ergo nebulam velut cinerem spargit: Quid est nebulam velut cinerem spargit? Cum vocatur quisq̧ ad intelligēdū deum. ꝛ dicitur illi. cape veritatem. incipit velle capere veritatem. non sufficit. videt se quādam caliginem pati quam antea nō videbat. Adhuc est ergo illa nebula. vt noueris nescire te. ꝛ noueris q̄d scire opteat. et videas te inualidum. ad illud sciēdū qd̄ optet sciri Nam si iniusta nebula iam ante presumpseris scire. audies ab apostolo. qui se putat aliq̄d scire nōdum scit q̄madmodum oporteat eum scire Ergo nōdum comp̄hendisti. adhuc nebulam pateris: Sed nōdum te deseruit qui accēdit tibi lucernam carnis sue Nō erres i nebula. fide sequere: Sed quia conaris videre ꝛ nō potes. peniteat te pccōrum. quia nebula sicut cinis sp̄sa est Quid iam te peniteat? Contumacem fuisse aduersus deum Quid iam te peniteat? Secutum fuisse vias tuas malas. ꝑuenisse in istam difficultatem illius beate visionis. et erit tibi salubris nebula quā sicut cinerem sp̄git deus Tu ipse es adhuc nebula. sed velut cinis Adhuc em̄ penitētes volutātur in cinere fratres mei. tanq̄ȝ similes se cōtestātes. dicētes deo suo cinis sum. Dixit em̄ quedā scriptura. despexi memetipȝ ꝛ dis

tabui ⁊ estimaui me terrā ⁊ cinerem
Hec ē humilitas penitent; Qn̄ abra
ham loq̄tur ad deū suū ⁊ qn̄ vult sibi
aꝑiri incendiū sodomoꝝ: ego inq̄t t̄
ra ⁊ cinis sum Quō fuit ista sꝑ humi
litas in magnis ⁊ sanctis viris: Ne
bulam ergo sicut cinerē sꝑgit Qua-
re: Quia quos predestinauit illos ⁊
vocauit: q̄ nō venit vocare iustos .s;
pccōres in pniām Qui emittit cris
tallum suū velut frusta panis Non
denuo laborādū ē dicere quid sit cris
tallum: ꝓlocuti em̄ sum⁹ ⁊ credo nō
excidisse caritati vestre Quid ergo ē
mittit cristallū suū velut frusta pāis
Quō nix illa ipius q; p̄destinatoꝝ
ē. quō nebula illa ipius q; ipi vocan-
tur ad pniām qui p̄destinati sunt ad
salutem: sic ē quodāmodo cristalluz
ipius Quid ē cristallū: Multū obdu
ruit multū gelauit: nō iā sicut nix fa-
cile solui p̄t Nix multoꝝ annoꝝ tꝑe
durata ⁊ serie sc̄loꝝ cristallū dicitur
⁊ hoc mittit velut frusta pāis Quid
hoc sibi vult Fuerūt nimis duri. non
iam niui sed cristallo ꝯparandi: ⁊ ipi p̄-
destinati sunt ⁊ vocati ⁊ quidā eoꝝ
ita vt pascerent alios ⁊ eēnt vtiles ⁊
aliis Et quid opus ē vt numeremus
multos forte quos nouim⁹ illū aut
illum Occurrit vnicuiq; cogitāti ex
hiis qui nō nūq̄m forte duri ⁊ ꝑtina
ces ⁊ obnitentes adūsus v̄itatem fu
erunt ⁊ mō p̄dicant v̄itatem. facti sc̄
frusta panis Quis ille: Vnus pāis i
quit ap̄ls. multi vnū corp⁹ sumus i
cristo Vnus panis vnū corp⁹ multi
sumus ip̄e dicit Ergo si vn⁹ panis to
tum corp⁹ cristi: mēbra cristi frusta
panis sc̄ De quibusdā duris facit mē
bra sua: ⁊ vtilia ad alios pascendos
Quid imus ꝑ multos Notissimum
paulū apostoluz intueamur Nichil
nobis isto viro notius nichil suaui⁹

nichil in scripturis familiari⁹ est ⁊ si
fuerint qui ex tanta duricia cōuertā
tur in quāta ip̄e fuit. panis fiant. ip̄o
ꝓposito ad exemplū oēs currāt vt ex
plicetur sensus iste Mittit cristallū
suū sicut frusta panis Ecce cristalluz
erat apostolus paulus. durus obni
tens v̄itati: clamās adūsus euange-
lium tanq̄m indurās adūsus solem.
Iste ꝙ durus fuit crescens in lege e
rudit⁹ ad pedes gamalielis leg; doc
toris: Nō audiebat moysen ⁊ ꝓphe
tas cristū p̄dicantes Magna duri-
cia Certe gentes nō audierūt ꝓphe-
tas. nō audierunt moysen: frigidi e-
rant sed cristallū non erāt Ille q̄ cre
debat in v̄bis p̄dicantibꝫ xp̄m. ⁊ cris
to venienti nō credebat nimis obdu
rauerat Quia ergo cristallū erat. ni-
tidus videbatur et candidus: sed du
rus ⁊ nimiū gelidus Quō nitidus ⁊
candidus: Hebreus ex hebreis: scd̄z
legem pharizeus Vide nitorē cristal
li: audi duriciam cristalli Scd̄z emu
lationē ꝑsequēs eccām dei Inter la
pidatores sancti stephani martiris:
ibi erat iste durus ⁊ forte ceteris du
rior Omniū em̄ lapidantiū vestimē
ta seruabat: vt ōniū in manibꝫ lapi-
daret Ergo videm⁹ niuem. nebulaz.
cristallū: bonū est vt ille spiret ⁊ sol-
uat Si em̄ ip̄e nō spirauerit. si nō ip
se duriciā glaciei h⁹ dissoluerit [illegible] n
faciē frigoris ei⁹ q̄s subsistet: In fa
ciem frigoris ei⁹ Cui⁹: Dei Vn̄ est ei
frigus: Ecce deserit pccōrē. ecce non
vocat: ecce nō aꝑit sensum ecce non
infūdit grām Saluatur hō si potest
grē: nō p̄t stulticie Quare nō p̄t: In
faciem frigoris ei⁹ q̄s subsistet: Vi-
de ergo ꝯgelascentem illū dicentem.
video aliam legē in mēbris meis re-
pugnantē legi mentis mee: ⁊ capti-
uum me ducentē in lege peccati q̄ est

in mēbris meis Miser ego hō quis
me liberabit de corpe mortꝫ huiꝰ: Ec
ce frigesco ecce cōgelasco. quo calo-
re soluar vt curram: Quis me libera
bit de corpe mortꝫ huiꝰ: In faciē fri-
goris eiꝰ quis subsistet: Et quis seip
sum liberabit. si ille deseruerit: Et qs
liberat: Gracia dei per ihm xpm do-
minum nostrū Audi et hic grām dei
Qui mittit cristalluz suū sicut frusta
panis. in faciem frigoris eiꝰ quis sb
sistet: Ergo desperatio est: Absit Seq
tur enim Emittet vbum suū ꝛ ta-
befaciet ea Nō ergo despet nix. non
despet nebula: nō despet cristallum.
De niue tanꝙ de lana cōficitur ꝛ tu-
nica Nebula illa in penitentia salutē
inuenit: qꝛ quos pdestinauit illos et
vocauit Sed licet sint inter pdestina
tos durissimi. ꝛ multo quasi tpe cō-
gelauerint ꝛ cristallū facti fuerint: n
erunt duri miē dei Emittet vbum su
um ꝛ tabefaciet ea Quid ē tabefaci-
et: Ne forte in malo intelligatꝫ tabe
faciet: liqfaciet dissoluet Duri sunt ei
per supbiam Merito ꝛ supbia stu-
por dicitur Quicqd em stupidū ē fri
gidum ē Rigorem passi hoiēs coti-
die dicūt obstupuit Ergo supbia stu
por est Emittet vbum suū ꝛ tabefa-
ciet ea Et reuera cumuli niuis cū ca-
lefiunt: deliquescūt in hūilitate Quo
modo ergo qsi montem niuis erigit
stupor: sic stultos erigt supbia Emit
tet vbum suum ꝛ tabefaciet ea Ecce
venit illud cristallū Saulus pꝰ cedē
ꝛ lapidationem stephani. duricia q-
dam stupidꝰ in xpm: pecijt lrās a sa-
cerdotibꝫ. vt vndiqꝫ exhibeat cristia
nos anhelans cedes Durus ē iste cō
tra ignem dei ꝛ gelidus Sed qꝫqꝫ es
set durus qꝫqm gelidus ecce ille q e-
mittet vbum suū ꝛ tabefaciet ea: cla
mauit de celo feruidꝰ saule saule qd

me pseqris Vna illa voce tāta illa du
ricia cristalli resoluta est Emittet er
go vbum suū ꝛ tabefaciet ea Nō des
peretur de cristallo. qꝫto minꝰ de ni
ue vl de nebula: De ipo cristallo non
despetur Audi vocē quādam cristal
li: qui prius fui blasphemꝰ psecutor
ꝛ iniuriosus Sed quare soluit cris-
tallum deus: Ne de se nix ipa despet
Ait em. ideo miām ꝯsecutꝰ sum vt in
me ondēderet xpūs ihs oēm pacienti
am ad informationem eoꝝ qui credi
turi sunt illi in vitam eternā Clamat
ergo deꝰ ad gentes: solui cristallum
venite niues Emittet vbum suū ꝛ ta
befaciet ea Spirabit spūs ꝛ ꝯflu-
ent aque Ecce cristallū ꝛ niues resol
uūtur eant in aqs. qui sitiunt veniāt
ꝛ bibant Saulus durus vt cristalluz
stephanum est psecutus ad mortem
paulus iam in aqua viua gentes vo
cat ad fontem Spirabit spūs eius ꝛ
ꝯfluent aque Spūs feruēs: vn dic-
tum est in alio psalmo conuerte dn̄e
captiuitatē nrām sicut torrens in au
stro Captiuitatem em ihrlm tanqm
ꝯgelauerat in babilonia Flat auster
soluitur rigor captiuitatis: ꝛ currit i
deum feruor caritatis Spirauit spi
ritus eiꝰ ꝛ ꝯfluent aque: fiat in eos
fons aque salientis in vitam eternā
Annūcians vbum suum iacob ius
ticias ꝛ iudicia sua isrl Quas iustici
as. ꝛ q iudicia: Quia ꝛ qtqd h huma
num genꝰ an perpessum est. cū esset
nix ꝛ nebula ꝛ cristallum merito per
pessum ē supbie ꝛ elationis in deum
Recurramꝰ ad originem casus nos
tri: ꝛ videamꝰ quia verissime in psal
mo cantatur priusqm humiliarer e-
go deliqui Sed qui dicit priusqꝫ hu-
miliarer ego deliqui: ipe dicit bonuz
michi qm humiliasti me. vt discā ius
tificationes tuas Has ergo iustifi-

cationes a deo didicit iacob qui fecit
ipm iacob luctari cuꝫ angelo .in cuiꝰ
angeli persona ipe dñs erat luctatus
tenuit.vim fecit.vt teneret inualuit:
vt teneret fecit se teneri miã nõ infir
mitate Luctatꝰ ergo iacob ꝑualuit
tenuit: ⁊ quẽ videbatur vicisse rogat
vt bñdicatur ab eo Quõ intelligebat
cũ quo luctatus fuerat quẽ tenuerit?
Quare violẽter ẽ luctatus ⁊ tenuit?
Quia regnũ celoꝝ vim patitur ⁊ qui
vim faciunt diripiũt illud Ergo qua
re luctatus? Quia cũ labore Quare
vix tenemꝰ qd̃ facile amisimus: Nec
facile recipiendũ est qd̃ amisimꝰ Dis
camus ꝑdere qd̃ tenemꝰ: labore et ho
mo vt teneat Tenebit ad firmitateꝫ
qd̃ tenuerit post laborẽ Ergo ħ iudi
cia sua deꝰ manifestauit iacob ⁊ isrł
Apertiꝰ dicam .id est qꝛ et iusti qui ħ
sunt .labores. piacula.molestias pas
siones ꝓ merito patiuntur iusto iu
dicio dei qꝛ ille solus ꝑt dicere sine cã
hic passus sum. Quis ideo nõ sine cã
qꝛ ꝓpter nos: qui solus ꝑt dicere q̃ nõ
rapui tunc exsoluebam q̃ solus potu
it dicere .ecce venit princeps hꝰ mun
di ⁊ in me nichil inueniet Et q̃si dice-
retur ei ⁊ quare ergo pateris: sequi-
tur ⁊ dicit sed vt sciant oẽs qꝛ volun
tatem patris mei facio surgite eamꝰ
hinc Ceteri omnes merito suo iudi
cio dei ⁊ ꝓ iusticia q̃ patiuntur nõ si
bi arrogent: q̃si habeant pasionẽ in-
nocentie q̃lis in xp̃o erat Audi apos
tolum petrũ: tempꝰ est inquit vt iu-
dicium incipiat a domo dñi Exhor-
tans martires ⁊ testes dĩ vt omnes
minas fremẽtes seculi patientissime
tolerent in semetipis ait illis. tẽpus
est inchoationis iudicij ex domo dei
Si aũt inicium a nob̃. quis finis eo
rũ qui non credũt dei euangelio? Si
iustus vix saluus fit.pccõꝛ ⁊ impius

vbi parebunt? Annũcians v̄bum suũ
iacob: iusticias ⁊ iudicia sua israhel.
Non fecit sic vniũse genti Nemo
vos fallat: nõ nũciatum est alicui gẽ
ti hoc iudiciũ dĩ quõ patiũtur iusti et
iiusti Quomõ? Pro merito omnes
Quomodo In grã dei Non in suis
meritis liberantur ipi iusti Nõ ãnũ
ciatum est ħ vniuerse gẽti: sed soli ia
cob soli isrł Quid ergo nos facimus
si nõ annũciauit vniũse genti .sed tm̃
iacob tm̃ isrł? Vbi erimꝰ nos? In ia-
cob ⁊ in isrł Iudicia sua nõ mani-
festauit eis Quibꝫ? Omnibꝫ gentibꝫ
Et quomõ vocate sunt niues soluto
cristallo? Quõ vocate sunt gẽtes ius
tificato paulo? Quõ nisi vt eẽnt in ia
cob Precisus est oleaster vt inseretᷣ
in oliuam Iã ad oliuã ꝑtinet iã non
debent dici gentes ſꝫ vna gens in cris
to Gens in iacob gens in isrł Quare
gens iacob et gens isrł? Quia iacob
de ysaac ysaac de abrahã Abrahe aũt
quid dictũ est? In semine tuo bñdicẽ
tur omnes gentes Hoc idẽ dictum
est ad ysaac hoc ⁊ ad iacob Pertine-
mus ergo ad iacob qꝛ pertinemꝰ ad
isrł Pertinemꝰ ad abraham: semen
eñi abrahe non me vel quolibet hoiẽ
sed apło sancto interp̄tante xp̃us ẽ.
⁊ ipe ait non dicit ⁊ seminibꝫ tã q̃m in
multis sed tꝙ̃ in vno ⁊ semini tuo qd̃
est cristus Si vnum semẽ vnꝰ iacob
vnus isrł: ⁊ omnes gẽtes vnꝰ in cris
to: ergo ad õnes ꝑtinet gentes qd̃ re
uelabit ipe iacob ⁊ ipe isrł: ⁊ illi soli ĩ
alijs gentibꝫ deputandi sunt .qui no-
lentes credere in xp̃o nolunt recede
re ab oleastro ⁊ inseri oliue: remane
bũt in siluosis ramis steriles et ama
ri Gaudeat iacob qui ẽ supplantatoꝛ
esau: qꝛ supplantauit frẽm suũ Ceci
tas eñi ex ꝑte israhel facta ẽ vt pleni
tudo gentium intraret De iacob fac

tus est isrl' Quid est isrl'? Jam ões
audiamus omnes isrl' siue qui h est?
in mēbris cristi siue qui foris ⁊ nō fo
ris ⁊ ꝑ omnes gētes vbiqꝫ foris vbi
ꝗ intus Audiat ipe isrl' qui ex iacob
factus est isrl' Quid est isrl'? Videns
deum Vbi videbit deū? In pace In
qua pace? Pacem ihrl'm q posuit in
quit fines tuos pacem Ibi laudabi-
mus oēs vnus in vno: ad vnū erim⁹
q deinceps multi dispsi non erim⁹

¶ Explicit ps cxlvij. Incipit psalm⁹
cxlviij.

Meditatio pñtis vite nostre
in laude dei esse debet. quia
exultatio sempiterne futu
re nostre vite laus dī erit ⁊ nemo pt
ydoneus fieri future vite. qui se ad il
lam modo nō exercuerit Nō ergo
laudam⁹ deum sed ⁊ rogam⁹ deum
Laus nostra leticiam habet: orō ge
mitum Promissum est em̄ nobis ali
quid qd nōdum habem⁹. et q verax
ē qui promisit in spe gaudem⁹: q tn̄
nondū habem⁹ in desiderio gemim⁹
Bonū est nobis pseuerare in deside
rio donec veniat qd ꝓmissum est. et
transeat gemitus ⁊ succedat sola lau
datio Propter hec duo tpa. vnū qd
nunc est in tempestatibus et tribula
tionibus hui⁹ vite alterū quod tunc
erit in securitate ⁊ exultatione perpe
tua. instituta est nobis eciā celebra-
tio duoꝝ tpm: an̄ pascha ⁊ post pas-
cha Illud qd est ante pascha signifi-
cat tribulationem in q̄ modo sumus
qd vero nunc agim⁹ post pascha sig
nificat beatitudinem in qua postea e
rimus Ante pascha ergo qd celebra-
mus hoc et agimus. post pascha aūt
qd celebramus significamus ⁊ non-
dū tenem⁹ Propterea illud tempus
in ieiunijs ⁊ orationibꝫ exercemur h
vero tps relaxatis ieiunijs in laudi-
bus agimus Hoc est enim alleluya
qd cātamus qd latine interpretatur
vt nostis laudate dn̄m Illud id tem
pus an̄ resurrectionem: hoc temp⁹
post resurrectionem dn̄i est Quo tē
pore significatur vita futura quam
nōdum tenemus: q quod significa
mus post resurrectionem dn̄i tene-
bimus post resurrectionem nostraꝫ
In capite em̄ nostro nob vtrūqꝫ fi-
guratum ē: vtrūqꝫ demōstratum est
Passio domini ondit nobis vitā pre
sentis necessitatis q̄ oportet ⁊ labo-
rare ⁊ tribulari ⁊ ad extremuꝫ mori.
resurrectio vo et clarificatio dn̄i os-
tendit nobis vitam quā accepturi su
mus cū venerit retribuere digna dig
nis mala malis bona bonis Et quo
dāmodo mali oēs cantare nobiscuꝫ
pñt alleluya. si aūt in malicia sua pse
uerauerint. canticū vite nostre futu-
re dicere possunt labijs. ipam vo vi-
tam q̄ tunc erit in ea veritate q̄ nunc
significatur optinere non pñt: q no
luerunt meditari an̄q̄m veniret ⁊ te-
nere qd venturum erat Nunc g̊ frēs
exhortamur vos vt laudetis deū: et
hoc est qd vobis omnes dicim⁹ quā
do dicimus alleluya Laudate domi
num dicis tu alteri. dicit ipe tibi: cuꝫ
se omnes exhortantur ōnes faciunt
qd hortantur Sed laudate totis vo
tis. id est nō vt sola lingua ⁊ vox vr̄ā
laudet deum. sed ⁊ ꝯscientia vr̄ā vita
vestra facta vestra Etem̄ laudamus
mō in ecclesijs qn̄ cōgregamur. cum
quisqꝫ discēdit ad ꝓpria quasi cessat
laudare deum Nō cesset bene viuere
⁊ semp laudat deū Tunc desinis lau
dare deū: qn̄ a iusticia et ab eo qd illi
placet declinas Nam si a vita bona
nūq̄m declines. lingua tua tacet vita
tua clamat: ⁊ aures dei ad cor tuum
Quō em̄ aures nostre ad voces nos

tras : sic aures dĩ ad cogitatiões nostras Non pt aũt fieri vt habeat mala facta : qui habet bonas cogitationes Facta eñ de cogitatione procedunt nec quisq̃m pt facere aliqd aut ad aliquid agendũ mẽbra mouere nisi priõ ꝓcesserit iussio cogitationis. Quõ de interiori palatio quicqd iusserit impator ꝑ imperiũ romanũ emanat : q̇cquid videtis agi ꝑ prouincias. Quãtꝰ motus fit ad vnã iussionem impatoris intus sedẽtis? Mouet solum ille labia cũ loquitur ⁊ mouetur omnis ꝓuincia cũ fit qd̃ loquitur Sic ⁊ in vnoquoq; nostrũ intus est impator in corde : sed ⁊ si bonus bona iubet bona fiunt. si malus mala fiunt Cum ibi sedet xp̃s. quid potest iubere nisi bona? Cũ possidet dyabolus. quid pt iubere nisi mala? In tuo ãt arbitrio deus te eẽ voluit cui pares locũ deo an dyabolo : cũ paraueris. qui possidebit ip̃e impabit Ergo frẽs non tñ ad sonum attendite cũ laudatis deum : toti laudate Cantet vox cantet vita cãtent facta ⁊ si ẽ adhuc gemitꝰ. tribulatio. temptatio speret transitura õnia ⁊ illum vẽturum diem quo sine defectu laudabimus Ecce iste psalmꝰ qm̃ manifestꝰ est currendus ẽ nobis Distribuit eñ vniũsam creaturam laudãtem deuz : ⁊ tanq̃m hortatur vt laudet q̃si inueniret tacentem

Psalmꝰ

Laudate dñm de celis Quasi inueniret tacẽtes in celis laudẽ domini : ⁊ exhortatur vt surgãt ⁊ laudent Nũq̃m celestia laudes cõditoris sui tacuerũt : nũq̃m terrestria deum laudare cessarunt Sz plane sunt q̇dam q̃ habent spiritũ laudandi deũ in eo affectu quo eis placet deꝰ Nemo aũt laudat nisi qd̃ ei placet Sũt aũt alia que spiritum vite ⁊ intellectum ad laudandũ deũ non hñt : sz q̃ ⁊ ip̃a bona sunt ⁊ in ordine suo integre disposita sunt ⁊ ad pulchritudinẽ vniũsitatis referuntur quã condidit deus ip̃a quidẽ ꝑ se voce sua ⁊ corde suo nõ laudant deũ. sed cũ ab intelligentibz cõsiderantur ꝑ ip̃a laudatur deus : ⁊ cũ per ip̃a laudatur deꝰ quodãmodo ⁊ ip̃a laudãt deũ Verbi gracia laudant deũ in celis oĩa q̃ habent spiritum vite et intellectũ purum ad eum cõtemplandũ et sine fastidio et defectu diligendũ Laudant aũt dñm per intellectũ in terra discernendi bonum ⁊ malũ et per intellectũ cognoscendi creaturam et creatorẽh. oĩes q̃ ista cogitãt ⁊ quibz tribuit dñs mentem discernẽdi ista delectãdi atq; laudãdi. hoĩes pñt Pecora nũq̇d habẽt huiusmodi intellectuz? Si haberent huiusmõi intellectũ pecora : non nobis diceret deꝰ nolite eẽ sicut equus ⁊ mulꝰ quibz nõ est intellectus Quãdo hortatur nos vt nõ simꝰ sicut pecora sine intellectu oñdit nobis quia homini tribuit intellectũ ad laudandum deũ Arbores nũquit vel vitam hñt. ip̃am q̃ sentiũt sicut pecora? Nã pecora ⁊ si sensum interiorẽ rõnalez ⁊ mentẽ intelligentẽ atq; dscernentẽ nõ hñt quã hõ habet vt laudent deũ : hñt tñ vitam manifestaz Nouimus appetendi cibũ. vtilia sumendi. noxia respuendi. sensus corꝑalia discernendi. visum ad colores. audituz ad voces. olfactũ ad odores. gustuz ad sapores : motus vel ad voluptates ł ad molestias cognoscendas Intelligimus hᶜ. ⁊ videmus añ oc̄los nrõs Non hñt rationẽ intelligendi : sz habent spiritũ corꝑis aĩãti ⁊ vitam manifestam Arbores ãt nec ip̃m habẽt :

⁊ tñ oĩa laudant deũ Quare laudant
deum: Quia cũ ista videmꝰ ⁊ consi-
deramus creatorem qui ea fecit. de il
lis nascitur in nobis laus dei ⁊ cũ ip
soꝝ cõsideratione laudatur deꝰ: oĩa
ergo laudant deum Cepit ergo iste
de celo: laudant omnia ⁊ dicit lauda
te Quare cuz laudant dicit laudate:
Quia delectatus est in eo quod lau-
dant ⁊ placuit ei quasi adiungẽ hor-
tationem suã. quomodo si vẽias ad
homines bonũ aliquid oꝑantes cuz
gaudio. siue in vinea siue in messe si-
ue in agricultura placet tibi quod fa
ciunt ⁊ dicis facite agite: non vt tũc
incipiãt facere qñ dicis sꝫ qꝛ placet ti
bi qd̃ facientes inueneris adiungꝭ ꝗ
tulationem et exhortationem tuam
Dicendo enim facite ⁊ exhortãdo fa
cientes: voto quasi facis cum illꝭ In
hac ergo exhortatione plenus spiri-
tu ꝓpheta dicit Hic ⁊ psalmꝰ est ag-
gei ⁊ zacharie: sic habet titulum Isti
duo ꝓphete eotꝑe quo captiuꝰ po-
pulus tenebatur in babilonia. ꝓphe
tabant iam futurum finem captiui-
tatis: vt restauraretur ciuitas iheru
salem q̃ bello ceciderat Significaue
runt ergo nobis in misterio vitã fu-
turam. vbi laudemꝰ deũ post capti-
uitatem vite pñtis. vbi erit innoua-
tio ciuitatis illiꝰ magne ihꝛl'm vnde
ꝑegrini suspiramus captiuati adhuc
sub onere ⁊ sarcina corporis mortalꝭ
vnde adhuc gemimus in ꝑegrinatio
ne: exultabimus ãt in patria Qui ãt
non gemit ꝑegrinus nõ gaudebit ci
uis: qꝛ desiderio non est in illo Pro-
phete ergo isti sancti magnã cõsola-
tionem ꝓbuerunt tũc captiuato po-
pulo scd̃m carnem. id ẽ constituto in
babilonia sub regibꝫ alienigenis Os
tendebant em̃ ꝑ ꝓpheciam futurum
tempꝰ liberationis a captiuitate in-
staurationis ihꝛl'm: sed illa oĩa in fi-
gura gesta sunt. hñt ṽitatem suã Fi
gurata sunt in antiquis: pñtia osten
duntur in nobis Modo ergo q̇d di
cit apostolus: Quã diu sumꝰ in cor-
pore ꝑegrinamur a dño: nõdum su-
mus in patria Qñ erimus in patria:
Quando triumphabimꝰ deuicto ini
mico dyabolo: qñ mors nouissima i
imica destruetur Tunc fiet sermo q̇
scriptus est absorta est mors in vic-
toria Ubi est mors victoria tua: Ubi
est mors aculeꝰ tuꝰ: Qñ ergo nulla
erit mortis cõtentio q̃ modo ẽ et fa-
cit nos gemere ex defectu. ex mobili
tate rerũ et fragilitate carnis huma
ne. cõtendunt nobiscũ cotidie tẽpta
tiones. cõtendũt cotidie delcãtioẽs.
⁊ si non cõsentimꝰ tñ molestiã pati-
mur ⁊ contendimꝰ et magnũ pericu
lum est. ne qui cõtendit vincatur Si
aũt nõ cõsentiendo vincamꝰ moles-
tias tñ patimur resistendo delectati
onibus Non cessat ⁊ non moritꝛ hos
tis: nisi in resurrectione mortuorum
Sed ꝓsumamꝰ fidamꝰ: erigunt nos
aggeꝰ ⁊ zacharias cãtant futurã libe
rationẽ nrãm Si illi ppl'o cãtauerũt
⁊ impletũ est xp̃iano ppl'o qd̃ canta-
tur nõ implebitur: Securi estote nõ
tm̃mõ in ista ꝑegrinatione vite huiꝰ
sed quõ hic agatis videte nõ vob pla
cet amor babilonie ne obliuiscamini
ciuitatẽ ihꝛl'm: ⁊ si corpus vestrũ ad
huc in babilonia tenetur. cor vrm̃ ad
ihꝛl'm ꝓmittatur. Laudet ergo tota
creatura dñz: qꝛ hoc ibi facturi sumꝰ
qd̃ hic ꝓmeditamur Laudate dñz de
celis Laudate eum in excelsis Pri
mo de celis dicit: postea de t̃ra Lau
datur em̃ deꝰ qui fecit celũ ⁊ terram
Celestia tranquilla sunt pacata sc̃: ibi
semꝑ gaudiũ. nulla mors. nulla egri
tudo nulla molestia: sꝑ laudant deuz

beati Nos aũt adhuc visuri sumꝰ: sed
cũ cogitamꝰ quõ illic laudetur deus.
cor ibi habemꝰ. et nõ sine cã audimꝰ
sursum corda. Leuemꝰ cor sursuȝ ne
putrescat in terra: qm̃ placet nob̓ qõ
ibi agũt angeli Mõ nos spe postea
re ⁊ cũ illuc venerimꝰ Laudate ergo
eũ in excelsis Laudate eũ oẽs an
geli eiꝰ laudate eũ õnes ṽtutes eius
Laudate eũ sol ⁊ luna: laudate eũ õ
nes stelle ⁊ lumẽ Laudate eũ celi ce=
loꝝ et aque q̃ sup̱ celos sunt laudent
nomen dñi Qñ explicat oiã numerã
do Sȝ tñ summatim q̃si oiã ꝑstrinxit
⁊ ↄclusit omnia celestia laudãtia cre
atorem suũ Et q̃si diceretur ei q̃re il=
lum laudãt quid illi debent quid illis
ↄtulit vt laudent eũ: sequitur Qm̃
ipe dixit ⁊ facta sunt: ipe mandauit ⁊
creata sunt Non mirũ si op̱a laudẽt
op̱atorem Non mirũ est si facta lau
dent factorem: non mirũ si creatura
laudet creatorẽ Ibi ⁊ xp̃s noiãtꝰ est
⁊ quasi nõ audiuimꝰ nomẽ ipiꝰ q̇ est
xp̃s In p̀ncipio erat ṽbum ⁊ ṽbuȝ
erat apud deũ ⁊ deꝰ erat ṽbũ. hoc e=
rat in p̀ncipio apud deũ: õnia p̱ ipm
facta sᷓ et sine ipo factũ ẽ nichil Per
qõ facta sunt: Per ṽbum. quõ hic os
tendit qꝛ p̱ ṽbum facta sunt Ipe dix
it ⁊ facta sunt: ipe mandauit ⁊ crea=
ta sunt Nemo dicit nemo mandat n̈
ṽbum Statuit ea in seculũ et in se
culum seculi Omnia celestia oiã su=
periora: ṽtutes omnes atq̧ ãgelos
ciuitatẽ quãdam sup̱nam bonã sanc
tam btãm Vñ qm̃ p̱egrinamur mise
ri adhuc sumꝰ: et quo redituri in spe
beati. ⁊ quo cum redierimꝰ in re bea
ti Statuit ea in seculũ ⁊ in scl'm seculi
Preceptum posuit ⁊ nõ p̱teribᵗ
Quale p̄ceptũ putatis habere celes=
tia ⁊ angelos sanctos: Quale p̄cep=
tum dedit illis deꝰ: Quale nisi vt lau
dent illũ beati: Quoꝝ h̊ est negociuȝ
laudare deũ Non arant nõ seminãt
nõ molunt nõ coquũt Op̱a em̃ sunt
ista necessitatis: ibi necessitas nõ est
Nõ furantur nõ dep̄dantur nõ adul
terantur Op̱a em̃ sunt ista iniquita=
tis: ibi iniquitas nõ est Nõ frangũt
panẽ esurienti. nõ vestiũt nudũ. non
suscipiunt p̱egrinum nõ visitãt egro
tum: nõ cõcordant litigiosum nõ se=
peliunt mortuũ Op̱a em̃ sunt ista mi
sericordie: ibi aũt nulla miseria ẽ in q̃
fiat miscdia O. beati putamꝰ erimꝰ
nos: Si ei suspiremꝰ de suspirio ge
mamus Et quid sumꝰ vt ibi simus:
Mortales ꝓiecti abiecti: terra ⁊ ci=
nis Sȝ qui ꝓmisit op̄s deus si ⁊ nos
attendamꝰ quid sumꝰ: Si ad illũ. de
us est op̄s est Nõ est facturꝰ ange=
lum ex hoiẽ qui fecit hoiẽȝ ex nichilo
Aut vo ꝓ minimo habet deꝰ hoiẽm
ꝓpter quẽ mori voluit vnicũ suũ: At
tendamꝰ ad iudiciũ dilectõis ⁊ pro=
missionis dei Tales arras accepimꝰ
tenemꝰ mortem xp̃i. tenemꝰ sangui
nem cristi Quis mortuus est: Vnicꝰ
Pro quibȝ mortuꝰ est: Vtinã ꝓ bo=
nis: vtinã ꝓ iustis Sȝ quid ẽ: Etem̃
xp̃s ait apostolus ꝓ impijs mor=
tuus ẽ Qui donauit impijs mortem
suã. q̇d seruat iustis nisi vitaȝ suam
Erigat ergo se humana fragilitas. n̄
desp̱et. non se collidat. nõ se auertat
non dicat non ero Qui promisit de=
us est ⁊ venit vt promitteret: appa=
ruit hominibus venit suscipere mor
tem nostram. promittere vitam su=
am Venit ad regionem peregrinati=
onis nostre accipere hic quod habũ
dȝ opprobria flagella colaphos spu
ta in faciem cõtumelias spineam co
ronam. suspensionem in ligno. cru=
cem. mortem. Hec habundant in

regione nostra: ad talia cōmercia ve
nit Quid hic dedit quid hic accepit?
Dedit exhortationem. dedit doctri-
nam dedit remissionem peccatoꝝ:
accepit contumelias mortem cruceȝ
Attulit nobis de illa regione bona ⁊
in regione nostra ipe pertulit mala.
Promisit tn̄ nobis quod ibi futuri si
mus vn̄ venit: et ait Pater volo vt
vbi ego sum ⁊ ipi sint mecū Tanta ꝓ
cessit dilectio qȝ vbi nos eramus fuit
nobiscum: vbi ipe est erimꝰ cum illo
Quid tibi ꝓmisit deus o hō mortal?
Quia victurꝰ es in eternū Non cre-
dis? Crede Plus est iā qđ fecit q̄ꝫ qđ
ꝓmisit Quid fecit? Mortuus est ꝓ
te Quid ꝓmisit? Vt viuas cū illo In
credibilius ē qđ mortuus ē eternus:
q̄ꝫ vt ineternū viuat mortalis Iā qđ
incredibilius est tenemꝰ Si ꝓpt ho-
minem mortuꝰ ē deus. nō est victu-
rus hō cum deo? Non est victurus
mortalis in eternū ꝓpter quē mortu
us est qui viuit ineternū Sȝ quomō
mortuus ē deus. ⁊ vn̄ mortuus ē de
us ⁊ potest mori deus? Accepit ex te
vn̄ moreretur ꝓ te Nō posset mori
nisi caro non posset mori nisi morta
le corpus. Induit se vbi moreretᷣ ꝓ
te: induet te vbi cū illo viuas Vbi se i
duit morte? In v̉ginitate mr̄is Vbi
te induet vita? In equalitate patris
Elegit sibi hic thalamū castū: vbi cō
iungeretur sponsus sponse Verbum
caro factuȝ est: vt fieret caput eccl̄e.
Verbum em̄ ipm nō est pars eccl̄e: sȝ
vt eēt caput eccl̄e. carnem assumpsit
Quiddā nostruȝ iam sursum ē: qđ h̄
accepit vbi mortuus est vbi crucifix
us est Iā quedam primicie tue ꝓces-
serunt ⁊ dubitas qȝ secuturꝰ es? Er-
go cōuertat se ⁊ ad terrena: qȝ iā dix
it laudes celestiū L audate domi-
num de terra Superiꝰ enim vnde ce
pit? Laudate dominū de celis: ⁊ enar
rauit celestia Modo audi terrestria
Dracones ⁊ omnes abyssi Abyssi
profūditates aquarum sunt: maria
omnia ⁊ nubilosus iste aer. ad abys-
sum ꝑtinet Vbi nubes. vbi venti. vbi
tempestates vbi pluuia. chorusc atio
nes tonitrua grādines nix et quicqđ
vult deus fieri suꝑ terras de isto hu-
mido ⁊ caliginoso aere. totū hoc ter
re nomine appellauit qȝ nimis muta
bile est atq̄ꝫ mortale: nisi forte puta-
tis quia sursum pluit stellis Omnia
ista hic fiunt ꝓpe ad terram Et aliq̄n
sunt homines in cacuminibus mon
tium nubes sub se vident et fiunt ple
rumq̄ꝫ pluuie: ⁊ apparent bene intē
tis omnia ista que perturbato aere
cōcitantur hic fieri in ista mundi ꝑte
infima. propterea ad istam caligino-
sam id ē ad hunc aerem tanq̄ꝫ ad car-
cerem dampnatus est dyabolus: de
apparatu superiorum angeloꝝ lap
sus cum angelis suis Nam aposto-
lus hoc de illo dicit: scđm principem
potestatis aeris huiꝰ qui nunc opa-
tur in filios diffidētie Et alius apos
tolus dicit. si enim deus angelis pec
cantibus non peꝑcit. sed carceribus
caliginis inferi retrudens. tradidit i
iudicio puniendos seruari: infernuȝ
hoc appellans qđ inferior ꝑs mundi
sit Noli ergo cogitare qđ accipit dy-
abolus: sed quid perdidit Omnia er
go ista videtis qualia sunt: mutabi-
lia. turbata. terribilia. corruptibilia.
tamen habent locum suum habēt or
dinem suum. implent et ipa vniuer-
sam pulchritudinem pro modo suo:
et ideo laudant dominum Conūsus
ergo ad illa tq̄m exhortans ⁊ ipa ym
mo exhortās nos vt eoꝝ ꝯsideratōe

laudemus dominum. sic eñ laudant
deū cū ꝯsiderata pariūt laudem d̄i ce
pit dicere. laudate dñm de terra. dra
cones ⁊ omnes abissi Dracoēs circa
aquam v̄santur de speluncis ꝓcedūt
ferūtur in aera: cōcitatur ꝓpter eos
aer Magna q̄dam sunt animantia
dracones: maiora non sunt sup̱ ter-
ram Propterea inde cepit: dracones
⁊ omnes abyssi Sunt aūt spelunce a
quarum latentiū vñ flumina vñ fon
tes ꝓcedunt. vt fluant sup̱ terrā alia
occulta subter eunt: et totū hoc atq̃
omnis ista humida natura aquaruz
simul cū mari ⁊ isto infimo aere abis
sus vel abissi vocantur. vbi viuūt dra
cones ⁊ laudant deū Quid putamꝰ
qꝛ choros faciūt dracones ⁊ laudāt
deum abissi? Sed vos cōsiderantes
dracones. attendite artificem draco
num creatorē draconum Et cū mira
mini dracones ⁊ dicitis magnꝰ deus
qui hec fecit: dracones laudant deuz
de vocibus suis Et dracones ⁊ ōnes
abyssi Ignis. grando. nix. glacies
spūs tempestatis q̄ faciunt v̄buz eiꝰ
Quare hic addidit q̄ faciūt v̄bum eꝰ?
Multi stulti nō valentes cōtempla
ri ⁊ discernere creaturam locis suis
⁊ ordine suo sub nutu ⁊ iussu dei agē
tem motus suos. visum est illis qꝛ su
periora omnia deꝰ gubernat. inferio
ra vero despicit abicit deserit. vt nec
curet ista nec gubernet: nec regat sed
casibus regantur quō pñt qua pos-
sunt. ⁊ mouēt illos qui dicunt aliquā
do sibi sed nō dicant tibi. id ē ne audi
endo consentias qñ ista dicunt: blas
phemia enim sunt et execrabilia deo
Si deus plueret. nūquid plueret in
mare? Qualis inquiūt ꝓuidētia: ge
tulia sitit ⁊ mare cōpluitur Acute si-
bi videntur tractare Quibz dicendū
ē hoc: getulia sit. vt tu ne sitires Bo

num enim erat vt diceres d̄o Anima
mea velut terra sine aqua tibi Nō a-
lio loco aperte dicitur sitiuit tibi aiā
mea q̄ multipliciter tibi et caro mea
Et dñs in euangelio: beati qui esuri
unt ⁊ sitiunt iusticiam quoniam ipsi
saturabuntur Iste eñ iam saturatꝰ
est qui talia disputat. ⁊ quasi doctus
sibi videtur: nec vult discere: ideo nō
sitit Nam si sitiret vellet discere ⁊ in
ueniret quia totum d̄i ꝓuidentia fit
in terra: ⁊ eciam miraretur disposita
mēbra pulicis Attendat caritas ves
tra Quis disposuit mēbra pulicis et
culicis vt habeant ordinem suum ha
beant vitam suam habeant motum
suum? Vnam bestiolam breuem. mi
nutissimam considera. quā volueris
si cōsideres ordinem mēbrorum ipiꝰ
⁊ aiātionem vite qua mouetur. et ꝑ
se fugiat mortem. amat vitam appe
tit voluptates deuitat molestias ex
erit sensus diuersos: viget in motu
cōgruo sibi Quis dedit aculeum cu-
lici quo sanguinem sugat? Q̄m tenu
is fistula est qua sorbet? Quis dispo
suit ista? Quis fecit ista? Expauescis
in minimis lauda magnū Hoc itaq̃
tenete fratres mei nemo vos de fide
excutiat ⁊ de sana doctrina Qui fecit
in celo angelum ip̄e fecit in terra ver
miculum: sed angelum in celo ꝓ ha-
bitudine celesti vermiculum in terra
pro habitudine terrestri Nūquid ā-
gelum fecit repere in ceno. et vermi
culum in celo? Distribuit sedibus ha
bitatores. incorruptionem incorrup
tis sedibus dedit. corruptibilia incor
ruptibilibus locis Totum attende:
totum lauda Qui ergo disposuit mē
bra v̄miculi. nō gubernat nubes? Et
q̄re in mari pluit? Quasi nō sint ī ma
ri q̄ alantꝰ pluuia. q̄ ibi nō fecit pisces
q̄si ibi nō fecit aīalia Attendite quo-

modo currunt pisces ad aquam dulcem Et quare inquit pisci pluit. et mihi non pluit aliquando: vt cogites te in regione esse deserti et in peregrinatione vite: et amarescat tibi vita presens. vt futuram desideres. aut vt flagelleris. et corripiaris et corrigaris Quod autem distribuit propria regionum: Ecce quia de getulia locuti sumus: pluit hic christe omni anno. et omni anno dat frumentum Seruari hoc frumentum non potest. cito corrumpitur quia omni anno datur ibique raro. et multum datur et diu seruatur Sed forte putas quia ibi deserat deus homines aut non ibi sanctos iocunditatem suam et laudant et glorificant deum: Apprehende illum getulium. pone inter istas arbores amenas: fugere hinc vult et redire ad nudam getuliam In omnibus ergo locis deus regionibus tempora sua quoque distribuit et ordinauit et longum est commemorare diligentiorem considerationem omnium rerum Quis illam explicat: Tamen qui oculos habent. multa ibi vident cum viderint placent. cum placuerint laudantur. non tanquam ipsa sed ille qui fecit: ita omnia laudabunt deum Hec considerabat spiritus prophecie cum dixisset. ignis grando nix glacies spiritus tempestatis que omnia turbata videntur quibusdam stultis et quasi casibus agitari. addidit. que faciunt verbum eius Non tibi ergo videntur casibus moueri que verbo dei in omni motu suo deseruiunt: Quo vult deus illuc lucet vt ignis: illuc fertur nubes. siue pluuiam siue niuem siue grandinem portet Et quare aliquando percutiunt montem fulmina. et non percutiunt latronem: Quocunque possum dicere pro captu mentis mee quantum deus donare dignetur: maiores maiora nouerint et amplius intelligant et det vobis deus plus sape quam dico: tamen cum temperantia sine superbia Possum ergo pro modulo meo dicere quare percutiunt montem et non percutiunt latronem quia forte adhuc latronis conuersionem querit: et ideo percutitur mons quia non timet. vt mutetur homo qui timet aliquando Et tu cum das disciplinam: terram feris vt infans expauescat Et aliquando ferit quem vult hominem Sed dicis mihi: ecce cedit innocentiorem et dimittit sceleratiorem. Noli mirari: vnicuique mors pio bona est Vnde autem scis illi sceleratiori si se mutare noluerit quid penarum in occulto seruetur: Nonne mallent fulmine incendio potius interire quibus dicetur: ite in ignem eternum Opus est vt innocens fis Quid enim: Malum est mori in naufragio bonum est mori febre: Siue inde siue inde moriatur quere qualis sit quo moritur. quo post mortem itur⁹ est: Nonne inde de vita exiturus est: Quacunque occasione hinc exituri sumus. Quibus exitibus martires exire meruerunt: Numquid febribus: Quomodo multi optant vt febribus soluantur. alii vno ictu gladii. alii ignibus. alii bestiis: Et deuorauerunt bestie corpora martirum: et non timuerunt ne perirent corpa ipsorum Vndique enim deus reducet corpa sanctorum suorum. cui capilli nostri numerati sunt: et quando voluit. tres pueros ab igne liberauit. numquid ideo machabeos in igne deseruit: Illos aperte liberauit: illos occulte coronauit Nouit igitur deus quod agat Tu time et bonus esto: vnicunque voluerit vt exeas hinc paratum te inueniat Inquilinus enim es non possessor domus Locata est tibi domus ista. tibi locata est non donata. et si nolis migrabis: et non eam tali conditione accepisti vt quasi tempora certa tibi sint Quid dixit dominus deus

tuus? Cũ voluero cũ dixero migra:
patus esto Expello te de hospicio sꝫ
dabo domũ Inquilinus es in terra:
eris possessor in celo Quicq̇d ergo h̄
accidit contra volũtatem nrãm no-
ueritis nõ accidere nisi de voluntate
dei. de ꝓuidentia ipius de ordine ip
sius. de nutu ipius. de legibꝫ ipi⁹. et
si nos nõ intelligim⁹ quid quare fiat
debemus hoc prudentie ipius qꝛ nõ
fit sine causa: ⁊ non blasphemabim⁹
Cum em̃ ceperim⁹ disputare de ope
ribus dei quare hoc quare illud. ⁊ nõ
debuit sic facere. male fecit hoc. vbi ē
laus dĩ? Perdidisti alleluya Omnia
sic considera quõ placeas deo ⁊ lau-
des artificem: qꝛ si intrares in offici
nam forte fabri ferrarij. nõ auderes
rep̄hendere folles. incudes malleos
Et da impituꝫ hoiẽm nescientem q̇d
quare sit ⁊ omnia rep̄hendit. sed si ñ
habeat peritiam artificis ⁊ habꝫ sal-
tem ꝯsiderationem hominis. quid si
bi dicit? Non sine causa hoc loco fol
les positi sunt Artifex nouit quare ⁊
si ego non noui In officina non au-
det vituꝑare fabrum. ⁊ audet repre-
hendere in hoc mũdo deũ? Ergo quē
admodum ignis. grando. nix. glaci-
es spũs tempestatis que faciunt v̄-
bum eius. sic omnia que vanis vidē
tur in rerum natura temere fieri. nõ
faciunt nisi verbum eius: qꝛ non fi-
unt nisi iussu dei Deinde dicit vt deuꝫ
laudent Montes ⁊ omnes colles.
ligna fructifera ⁊ omnes cedri. bes-
tie ⁊ omnia pecora. reptilia ⁊ volati
lia pennata Deinde ad hoiẽs Re-
ges terre ⁊ omnes populi principes
⁊ omnes iudices terre: iuuenes ⁊ v̄
gines senes cum iunioribꝫ laudēt no
men domini Explicata laus de celo:
explicata est laus de terra Quia ex
altatum est nomen ei⁹ soli⁹ Nemo
hoĩm querat exaltare nomen suum.
Vis exaltari? Illi te subde qui nõ po
test humiliari Exaltatum est nomen
eius solius Confessio ei⁹ in celo ⁊
in terra Quid est cõfessio eius super
celum ⁊ terram? Quia ipe cõfitetur?
Non Sed quia illi omnia ꝯfitentur.
oiã clamãt: omniũ pulchritudo quo
dammodo vox eorũ est confitentiũ
deo Clamat celum deo. tu me fecisti
non ego: clamat terra. tu me cõdidis
ti non ego Quomodo clamant ista?
Cũ cõsiderantur ⁊ hoc inuenitur ex
tua consideratione clamant. ex voce
tua clamãt Cõfessio eius in celo ⁊ in
terra Attẽde celum pulchrũ est: attē
de terra pulchra est Vtrũqꝫ sibi val-
de pulchrũ est Ipe fecit ipe regit ipi
us nutu gubernãtur Ipe trahicit tē
pora: momēta ipe instaurat Per ip
sum ergo omnia ista laudent illũ. si-
ue in statu siue in motu. siue de terra
deorsum. siue de celo sursuꝫ siue in ve
tustate siue in renouatione Cum vi
des hec ⁊ gaudes ⁊ attolleris in arti
ficem ⁊ inuisibilia eius ꝑ ea q̄ facta sē
intellecta cõtueris: confessio eius in
celo ⁊ in terra. id est cõfiteris ei de re
bus terrenis cõfiteris de rebus celes
tibus ⁊ quia ipe fecit omnia et meli⁹
illo nõ est aliquid: q̇cquid fecit intra
illum est ⁊ q̇cquid in hijs placet min⁹
est q̄m ipe Non ergo ita tibi placeat
qõ fecit. vt recedas ab eo q̇ fecit Sꝫ
si amas quod fecit multomagꝭ eum
qui fecit. si pulchra sunt que fecit m̃-
tomagis pulchrior est qui fecit? Cõ-
fessio ei⁹ in celo ⁊ in terra Et exal-
tauit cornu populi sui Ecce quod ꝓ
phetabant aggeus ⁊ zacharias mo-
do cornu populi sui humile est in tri
turis. i. tribulationibꝫ. in tēpestatibꝫ

in tonsione pectoꝝ Qñ exaltabit cor
nu populi sui: Qñ venerit ipe dñs ⁊
ortus fuerit sol noster . non iste q̇ o-
culis videtur et oritur suꝑ bonos et
malos . sed de quo dicitur vobis qui
timetis deū orietur sol iusticie ⁊ sani
tas in pennis eiꝰ et de quo dicturi sūt
suꝑbi ⁊ impij iusticie. lumē nō illuxit
nobis ⁊ sol non est ortus nobis Ip
se erit estas nrā Nō fructꝰ ꝑ hyber
num in radice nō apparent Attēdis
quasi aridas arbores ꝑ hyemē : q̇ nō
nouit videre aridam putat vitē ⁊ for
te iuxta est q̄ vere aruit Similes sunt
ambe ꝑ hyemē . illa viuit . illa mortua
est : sed illius vita ⁊ illius mors in ab
scondito ē Estas ꝓcedit vita illiꝰ cla
rificatur : mors illius manifestatur .
Procedit honor foliorum f.ecūditas
fructuū : vestitur vitꝫ in faciem ex eo
qđ habet in radice Ergo mō frēs ta-
les sumus quales sunt et alij hoiēs .
Quomō nascūtur manducāt bibunt
vestiuntur transigunt vitam istā : sic
⁊ sancti Aliqñ res ipe decipiunt ho-
mines ⁊ dicunt ecce postq̄ꝫ cepit esse
cristianꝰ nūquid non ei dolet caput:
Aut quia cristianus est . qđ habꝫ plꝰ
a me: O vitis arida attendis iuxta te
vitem nudam in hyberno sed nō ari
dam ꝑ estatis vim Et veniet dñs ho
nor nr̄ qui latebat in radice : ⁊ tūc ex-
altabit cornu populi sui . post capti-
uitatem in qua mortaliter viuimus
Vñ dicit apl's nolite añ tempus iudi
care donec veniat dñs ⁊ illuminabit
abscondita tenebrarū : ⁊ tunc laus e-
rit vnicuiq̄ꝫ a deo Sed dicis m̄ Vbi ē
radix mea . vbi est fructus meus: Si
credis : nosti vbi est radix tua Ibi est
em̄ . vbi est fides tua : vbi est spes ⁊ ca
ritas tua Audi apostolū : mortui em̄
estis Quasi per hyemē mortui appa
rebant Audi q̄ꝛ viuunt : ⁊ vita vestra
abscondita est inquit cū cristo in deo
Ecce habes radicem Qñ ergo hono
re ornaberis qñ fecūdaberis fructu:
Audi illum sequētem : cū cristus ap-
paruerit vita vestra . tunc ⁊ vos ap-
parebitis cū ipo in gloria Et exalta-
bit cornu populi sui Ymnus om-
nibus sanctis eius Ymnꝰ sanctꝫ qđ
est: Cantus est cum laude dei Si lau
das deū ⁊ non cantas : nō dicis ym-
num Si cantas em̄ ⁊ nō laudas deū
non dicis ymnū Si laudas aliud qđ
nō ꝑtinet ad laudē dei : ⁊ si cantando
laudes non dicis ymnū Ymnus er-
go tria ista habet : ⁊ canticū ⁊ laudeꝫ
⁊ dei Laus ergo dei in cātico ymnus
dicitur Quid ē ergo ymnꝰ omnibus
sanctis eius: Accipiant sancti eiꝰ ym
num . dicant sancti eiꝰ ymnū : q̄ꝛ hoc
est qđ accepturi sunt in fine ymnum
sempiternum Idō alio loco dicit psal
mus sacrificio laudis glorificab' me
⁊ ibi est via q̄ oñdam illi salutare me
um et beati qui habitāt in domo tua
in scl'a scl'oꝝ laudabunt te : hoc ē ym
nus omnibus sanctꝫ eiꝰ Qui sūt sanc-
ti eius: Filij isrl' populi appropin
quātes sibi Nemo dicat : nō sum fi-
lius isrl' Ne putetꝫ iudeos filios isrl'
esse : ⁊ nos non esse filios israhel Au-
deo vobis dicere frēs mei : illi non sūt
⁊ nos sumꝰ Audite quare : q̄ꝛ maior
est natus scđm spiritū q̄ꝫ natꝰ secun-
dum carnē Vñ isrl' ex abraham: Qui
a ysaac ex abrahā isrl' ex ysaac Quo-
modo placuit deo abraham: Credi-
dit aūt abraham deo : et deputatum
est illi ad iusticiā Quisq̄s imitatꝰ fue
rit abraham : filiꝰ est abraham Quis
q̄s degenerauit a fide abrahā : ꝑdidit
ꝓgeniem abraham Iudei degenera
uerunt : ꝑdiderūt Imitati sumꝰ nos
inuenimus Audi q̄ꝛ illi perdiderunt.
Quid illis dicit dñs dicentibꝫ filij su-

mus abraham? Ausi sunt ostentarē
se ⁊ erigere ceruicem de nobilitate
generis iusti. Et quid illis dominus?
Si filij abrahe essetis facta vtiq; a-
brahe fecissetis. Si ergo ꝑdiderunt
ipsi quod filij sunt abrahe. īuenimꝰ
nos vt filij simus abrahe: Creden-
do quippe inuenimus. quod illi nō
credendo amiserūt. quia credidit a
braham deo ⁊ reputatum est illi ad
iusticiam. Et semen abrahe xpistꝰ
⁊ in xpisto nos sumus. ⁊ ex israhel
ppl's. de quo populo maria. de qua
maria xpistus. in quo xpisto nos.
ergo filij israhel nos: Et quomodo
addidit vt discerneret nos filijs isra
hel populo appropinquāti sibi? At
tendite iudeos. si ꝓpinquāt ipsi sunt
⁊ forte ꝓpinquant: Dicit michi ali-
quis. cotidie cantant ⁊ ipsi psalmū.
⁊ cantant ymnos dei: Non auditis
quod eis dixit ꝓpheta? Populus hic
labijs me honorat. cor autem eorū
longe est a me Si illorum cor longe
est. nostrum autem proximum est
quia credimus quia speramus quia
diligimus quia xpisto adiuncti su-
mus. quia membra ipsius facti su-
mus: Nunquid membra lōge sunt
a capite? Si essent longe ⁊ diuisa es
sent. nō diceret. ecce ego vobiscum
sum omnibus diebus vsq; in cōsum
mationem seculi: Si sepata eēnt. n̄
de celo diceret. saule saule quid me ꝑ
sequeris Si nō in nobis esset. nō di
ceret. esuriui ⁊ nō dedistis michi mā
ducare: Et cum dicerent illi. quādo
te vidimus esurientem. respondit.
cum vni ex minimis meis fecistis
michi fecistis. Ecce populus. ecce
appropinquans israhel. ⁊ cum illo
modo spe. postea re: Conuersi ad
dominum:

¶ Explicit psalmꝰ cētesimꝰ qdragesimus octauꝰ Incipit p̄s cētesimꝰ q̄dragesimꝰ nonꝰ

Laudemus dn̄m ⁊ in voce et
in intellectu ⁊ in opere bono
⁊ sicut nos hortatur iste psalmus.
cantemus ei ⁊ canticum nouum. sic
em̄ incipit:

¶ Psalmus

Cantate domio cāticū nouū
Vetus homo vetus canticū
nouus homo nouū cāticum. Vetus
testamentum vetus canticum. no-
uum testamētum nouum canticum
In veteri testamēto ꝓmissiones sūt
tempales ⁊ terrene Quisquis terre
na diligit. vetus cāticū cantat. Qui
vult cātare cāticum nouum. diligat
terrena Ipsa dilectio noua est ⁊ et̄
na Ideo semꝑ noua. quia numq; ve
terascit: Nam si bene cōsideras. an
tiquum est hoc Quomodo ergo est
nouum? Nunquid frēs mei vita et̄
na modo nata est? Vita eterna ipse
xpistus. ⁊ secūdum diuitatem non
modo natus est. quia in principio e
rat verbum ⁊ verbum erat apud de
um ⁊ deus erat verbum: Hoc erat
in principio aput deum Omnia per
ipsum facta sunt ⁊ sine ipso factum
est nichil Si que ꝑ ipsum facta sunt
antiqua sunt. quid est ipse ꝑ quē fac
ta sunt? Quid nisi eternus ⁊ patri
coeternus? Sed nos dilapsi in pec
catum. ꝑuenimus ad vetustatem:
Nostra em̄ vox est in illo psalmo v
bi dicitur cum gemitu. inueteraui i
ōibus inimicis meis. Inueterauit
homo ꝑ pcc̄m. innouatur ꝑ grām.
Omnes ergo qui innouātur in xp̄o
vt ad vitam eternam incipiāt ꝑtinē
cāticum nouū cantant. ⁊ h̄ cāticum
pacis est. canticū hoc caritatis est:

Quisquis se a cõiũctiõe scõꝝ sepat.
nõ cãtat cãticũ nouũ. secutꝰ est ei ve
tustam animositatẽ nõ nouã carita
tẽ In noua caritate qd est? Pax vin
culũ scẽ societatis. cõpago spũalis.
edificiũ de lapidibꝰ viuis Vbi est h?
Nõ in vno loco. sed ꝑ vniuersum or-
bẽ terraꝝ Audi h de alio psalmo. sic
dicitur. cãtate dño cãticũ nouũ. cã
tate dño õnis tra: Ex h intelligit. qa
nõ cũ õni tra cãtat cãticũ vetꝰ: Can
tat qlibet vba ð ore eiꝰ ꝓcedũt Quid
em̃ attẽdo quid soẽt. cũ video quid
cogitet? Et tu inqs vides qd cogitẽ?
Facta indicãt Nã oculus in cõsciẽti
a nõ penetrat Attẽdo qd agat. ⁊ ibi
video qd cogitet Neqꝫ em̃ si qsqꝫ v-
bi grã cõprehẽdẽt hoiẽm in furto. in
homicidio in adulterio. cogitatio ẽs
ipsius in corde videt. sꝫ in factis st q
dã q intus latẽt: Sꝫ sunt ⁊ multa q
ꝓcedũt in opa. ⁊ mãifesta fiũt etiã
hoibꝰ Cũ g essent illi q se a compage
xpi caritatis ⁊ a societate scẽ eccl'e se
ꝑarũt mali itus aput se. nõ noueãt
nisi deꝰ Vẽit ⁊ tẽptatio. sepauit illos
⁊ patefecit hoibꝰ qd noueãt deꝰ:
Nõ em̃ fructꝰ ostẽditur nisi in factꝫ
Vñ dictũ est. ex fructibus eoꝝ cog
noscetis eos: Dixit em̃ dñs ad qsdã
qui ouiũ vestitu se iduũt. itus ãt st
lupi rapaces: Et ne forte fragilitas
humana dinoscere nõ posset lupuꝫ
sub ouina pelle. ait. ex fructibꝰ eorũ
cognoscetis eos Querimꝰ fructus
caritatis. inuẽimꝰ spinas dissensiõis
ex fructibꝰ eoꝝ cognoscetis eos Er
go cãticũ eoꝝ vetꝰ ẽ. cãtemꝰ nos cã-
ticũ nouũ Iã diximꝰ frẽs. õnis tra
cãtat cãticũ nouũ: Qui cũ õni tra ñ
cãtat cãticũ nouũ. dicat qd vult. lin
guis soẽt all'a. dicat tota die dicat to
ta nocte. nõ valde aures mee incli-
nãtur ad vocẽ cãtãtis. sꝫ qro mores
opãtis Interrogo em̃ ⁊ dico Quid
est quod cãtas? Rñdet all'a. Quid ẽ
all'a? Laudate dñm Veni simul lau-
demꝰ dñm Si tu laudas dñm. ⁊ ego
laudabo dñm Quaẽ in discordia su-
mus? Caritas laudat dñm. discor-
dia blasphemat dñm: Et vultis iam
nosse vbi cãtetis cãticũ nouũ? Que
dicturus est in ipso psalmo videte.
quõ fiãt ⁊ vbi fiãt. vtꝝ ꝑ oẽs gẽtes
fiãt ista an in vna aliq pte terrarum
⁊ hinc plenius intelligetis ad quẽ ꝑ
tineat cãticũ nouũ Iã qd ẽ mãifestũ
ẽ illud qd de alio psalmo cõmemo-
raui. cãtate dño cãticũ nouũ: Et vt
ostenderet in cantico nouo ẽe fruc
tũ caritatis ⁊ vnitatis. addidit. cãta
te dñ o ois terra Nẽo se sepet. nẽo
se disiũgat. triticũ es. ferto paleam
quousqꝫ vẽtiletur de area Vis excu
ti. ⁊ si triticũ eẽs foris ab area. inue
nirẽt te volatilia ⁊ colligerẽt te Ado-
de. quia eo ipso q discedis ⁊ volas pa
leã te esse indicas. Sed qa leuis eẽs
venit vẽtus ⁊ de sub pedibꝰ boũ ab-
latꝰ es: Qui ãt triticũ sunt ferũt tri
turã. gaudẽt qa grana sunt. gemunt
inter paleam. expectãt vẽtilatorem
quẽ cognoscũt redẽptorẽ: Cantate
dño cãticũ nouũ. Laus eꝰ in eccl'a
sanctorũ: Hec est eccl'a scõꝝ. eccl'a
frumẽtoꝝ toto terraꝝ orbe diffuso
rũ ꝑ agrũ dñi semiãta. qd ẽ hic mũdꝰ
ipso dño exponẽte cũ de semine añ
diceret. qa homo semiãuit bonuꝫ se
men in agro suo. ⁊ venit iimicus ⁊
supsemiãuit zizania: Et dixerũt pue
ri prisfamilias Nõne bonũ semẽ se-
miãsti in agro tuo? Vñ hic sunt ziza-
nia? Et rñdit illis. iimicus hõ hoc fe
cit Voluerũt colligere zizania. ⁊ cõ-
pescuit illos dicens: Sinite vtraqꝫ

crescere vsq; in messem. ⁊ in tempo
re messis dicā messorib⁹. colligite p̄
mū zizania ⁊ alligate ea fasciclos ad
cōburēdū ea. triticū āt meū repōite
in horrea: Postea interrogauerūt
eū discipuli dicētes. narra nobis pa
bolā zizanioꝝ: Et ipse expōit oīa. vt
null⁹ hō cordi suo tribuat qđ ibi itel
lexerit. ſ3 mgrō celi exponēti. nemo
dicat exposuit sibi quō voluit Si pa
bolā ꝓphete exponēt de⁹. qn̄ ipse p
eos loq̄batur qđ dicebāt. qs audēt
dicē nō sic debere exponē? Multo
magis qn̄ ipse exposuit qđ ꝓposuit
ipse. qs audet cōtradicere māifeste
veritati: Cū āt dn̄s pabolā hāc expo
neret ait. Qui āt semiāt bonū semē
ē fili⁹ hōis. se vtiq; demōstrans. bo
nū vō semē filij sunt regni. ipsa est
eccl'a scōꝝ. zizania āt filij sunt malig
ni. ager est hic mūd⁹ Jā videte frēs
q̄a p mūdū semiātū ē bonū semē. et
p mūdū semiāta sunt zizania Nūqd
in pte triticū. ⁊ in pte zizania? Per
totum triticum. ⁊ p totū zizania:
Ager dn̄i mūdus ē nō affrica. n̄ quō
fert terra ista getulie sexagenū aut
cētenū. ⁊ numidia fert denū. nō sic ē
deo ager suus Vbiq; illi fertur fruc
t⁹ ⁊ cēten⁹ ⁊ sexagen⁹ ⁊ tricen⁹. tu tā
tū vide qđ velis esse si cogitas ad do
mini fructū ptinē Ergo eccl'a scōꝝ
eccl'a catholica est Eccl'a scōꝝ nō est
eccl'a hereticoꝝ Eccl'a scōꝝ illa ē quā
p̄signauit de⁹ añq; videtur. ⁊ exhibu
it vt vider̄ Eccl'a scōꝝ erat ātea i co
dicib⁹. mō i gētib⁹: Eccl'a scōꝝ ātea
tātūmō legebatur. nunc ⁊ legitur ⁊
videtur: Quando solum legebatur
credebatur. modo videtur ⁊ contra
dicitur: Laus eius in eccl'a sanctoꝝ
Letetur israhel in eo qui fecit eū.
Quid est israhel? Videns deū Hoc ei
interp̄tatur nomē israhel Qui videt
deū in ipso letetur a quo factus est:
Quid est q̄ frēs q̄a diximus nos ad
eccl'am ptinere scōꝝ? Nūqd iam
videmus deum? Quomodo sum⁹
israhel si nō videmus? Est q̄dam vi-
sio huius tempis. erit altera visio
futuri tempis: Visio q̄ mo do est p
fidem est. visio q̄ futura est p speciē
erit: Si credim⁹ videm⁹. si amam⁹
videmus Quid videmus? Deum:
Vbi est ipse deus? Interroga iohā-
nem. deus caritas est: Bn̄dicamus
nomē ei⁹ scm̄. ⁊ gaudeam⁹ in deū si
gaudeam⁹ in caritatem: Quisquis
habet caritatem. vt quid illum mit-
timus lōge vt videat deū? Cōsciām
suā attēdat. ⁊ ibi videt deū Si cari-
tas ibi nō habitat nō ibi habitat de⁹
Si āt caritas ibi habitat de⁹ ibi ha-
bitat: Vult illum forte videre sedētē
in celo. habeat caritatem ⁊ in eo ha
bitat sicut in celo Ergo simus isra-
hel. ⁊ letemur in eo qui fecit nos:
Letetur israhel in eo qui fecit eum:
Jn eo qui fecit eum letetur. nō in ar
rio nō in donato nō in ceciliano nō
in ꝓculiano. nō in augustino. in eo
letetur qui fecit eum. Nos frēs nō
vobis cōmēdam⁹ nosmetipsos. sed
ꝯmēdam⁹ vobis deū. q̄a ꝯmēdam⁹
vos deo. Quō vobis deū ꝯmenda-
mus? Vt diligatis eū bono vestro
nō bono ipsius. quia malo vestro si
eū nō diligitis nō malo ipsius: Nō
em̄ min⁹ habebit de⁹ diuitatē. si hō i
illo nō hēt caritatē Tu crescis ex đo
nō ille ex te. ⁊ tn̄ tm̄ nos dilexit pōr
añq; eū diligerem⁹. vt filiū suū vni-
cum mitteret mori p nobis. Qui fe
cit nos factus est inter nos. Quo-
modo nos ipse fecit? Omnia p ipm
facta sunt. ⁊ sine ipso fcm̄ est nichil:

Quō fact⁹ est inter nos? Et v̄bū caro factū ē. ⁊ hitauit in nobis: Ergo ipse est in quo debem⁹ letari Nēo sibi arroget. nēo sibi deroget ptes ipsi⁹. ab ipso est leticia q̄ nos facit felices Letet² israhel in eo q̇ fecit eum:

Et filij syō exultēt in rege suo. ipe ē israhel. filij eccl'e sunt. q̇a syon fuit q̇dē vna citas q̄ cecidit In ei⁹ reliquijs habitabāt q̇dē sci tp̱alit. sʒ syō v̄a ⁊ ihr̄l'm vera. q̇a ip̄a syō q̄ ihr̄l'm. eterna ē in celis q̄ est mater nostra: Ip̄a nos genuit ip̄a ē eccl'a scōꝝ. ip̄a nos nutriuit. ex p̱te p̱egrina. ex magna p̱te hic immanēs. Ex p̱te qua immanet in celo beatitudo angeloꝝū est. ex p̱te q̄ p̱egriātur in h̄ scl'o spes est iustoꝝ: De illa dictum est gl'a in excelsis deo. de hac dictū ē. ⁊ in terra pax hōib⁹ bōe volūtatis: Quia g̊ in hac vita gemūt ⁊ desiderāt illā patriam. currāt dilcōne nō pedibus corporis. nō querāt naues sed pēnas. duas alas caritatis app̄hēdāt Que sunt due ale caritatis: Dilectio dei ⁊ dilectio p̱ximi: Peregrinamur em̄ suspiramus. gemimus. Venerūt ad nos lr̄e de patria nr̄a. ip̄as vobis recitamus: Letetur israhel in eo q̇ fecit eū. ⁊ filij syō exultēt in rege suo: Quod dixit q̇ fecit eū. hoc dixit in rege suo: Quod audistis israhel id st̄ filij syon. ⁊ qd̄ audistis in eo q̇ fecit eū. h̄ ē in rege suo Fili⁹ dei q̇ fecit nos factus est inter nos. ⁊ rex noster regit nos. q̇a creator noster fecit nos ipse est tamen per quem facti sumus. qui est per quem regimur. et ideo xp̄istiani quia ille xp̄istus. Cristus a crismate dictus est. id est ab vnctione: Reges autem vnguebātur ⁊ sacerdotes. ille v̄o vnct⁹ est ⁊ rex ⁊ sacerdos. Rex pugnauit p̱ nobis. sacerdos obtulit se p̱ nobis Vn̄ pugnauit p̱ nobis q̄si victus ē. iure āt vicit. crucifixus est em̄ et de cruce sua in qua erat fixus dyabolū occidit. ⁊ inde rex noster. Vn̄ āt sacerdos? Quia se p̱ nobis obtulit: Date sacerdoti qd̄ offerat Quid inueniret hō qd̄ daet? Mūdam victimā Quam victimā? Quid mūdum potest offerre pccōr? O inique. o impie. q̇cquid attuleris imūdum est. ⁊ si aliq̇d mūdū p̱ eo offerēdum est: Quere aput te quid offeras. nō inuenies: Quere ex te quod offeras. nō delectatur arietibus nec hyrcis nec tauris Oia ipsi⁹ sunt. ⁊ si nō offeās Offer ergo illi mūdum sacrificium Sed peccatores es. impi⁹ es. sed consciētiam inq̇natā hēs Poteris forte aliq̇d mūdū offerre purgatus? Sed vt purgeris aliquid pro te offerēdum est? Quid ergo p̱ te oblaturus es vt mūderis? Si mūdatus es poteris offerre qd̄ mūdum est: Offerat ergo seipsum mūd⁹ sacerdos. vt mūdet hoc quod xp̄istus fecit: Nichil mūdum inuenit in hominibus quod offerret p̱ hominibus. seipsum obtulit mūdam victimam. hostiam immaculatam: Felix victima. vera victima mūda victima hostia īmaculata: Nō ergo h̄ optulit quod nos illi dedim⁹. ymmo h̄ optulit qd̄ a nobis accepit. ⁊ mūdū optulit: Carnē em̄ a nobis accepit. hāc optulit: Sed vn̄ illā accepit? De vtero v̄gis marie. vt mūdā offerret p̱ imūdis Ipe rex ip̄e sacerdos. in eo letemur:

Laudēt nomē ei⁹ in choro: Et chorus q̇d significat? Multi nouerūt choꝝ. ⁊ q̇a i citate loq̇m² p̱pe ōnes norūt: Chor⁹ ē ꝯsensio cātātiū Si in choro cātem⁹ ꝯcordit cātem⁹

In choro cãtantiũ q̃sq̃s voce discre pauerit. offendit auditũ ⁊ ꝑturbat chorũ: Si vox incõueniẽter cãtãtis disturbat cõcẽtũ cãtãtiũ. quõ distur bat heresis dissonãs cõsensus laudã tiũ choros xp̄i: Jam totus mũdus est chorus xpristi. ab oriẽte in occi- dẽte cõsonat Videamus si tm̃ extẽ- ditur chorus xp̄i Dicit ps alius. a so lis ortu vsq̧ ad occasum laudate no men dñi Laudẽt nomẽ ei⁹ in choro

In tympano ⁊ psalterio psallant ei: Quaȩ assumit tympanũ ⁊ psalte riũ: Vt nõ sola vox laudet sꝫ ⁊ opa: Quãdo assumit tympanũ ⁊ psalte- riũ cõcinnant voci. sic ⁊ tu si qñ all'a cãtas. porrigas ⁊ panẽ esuriẽti. ves tias nudũ. suscipias ꝑegrinũ. nõ so la vox sonat. sed ⁊ man⁹ cõsoãt. q̇a verbis facta cõcordãt: Assumpsisti organũ. cõsentiãt digiti lingue: Et ip̄m misterium tympani ⁊ psalterij nõ est tacẽdũ In tympão coriũ ex- tẽditur. in psalterio corde extendũ: In vtroq̧ organo caro crucifigit: Qm̃ bene psallebat in tympano et psalterio qui dicebat. michi mũdus crucifixus ẽ ⁊ ego mũdo Ip̄m psal terium vel tympanũ tollere te vult q̇ amat cãticũ nouũ. q̇ te docet quã- do tibi dicit. q̇ vult esse me⁹ discipu- lus abneget semetip̄m ⁊ tollat crucẽ suã ⁊ sequatur me: Nõ dittat psal- teriũ suũ nõ dimittat tympanũ. extẽ datur in ligno ⁊ siccetur a cõcupiscẽ tia carnis: Nerui q̃to plus fuerint extẽti tãto acutius sonãt: Vt ergo acute sonaȩt pauli apostoli psalteri um. q̇d dixit: Que retro oblit⁹. i ea q̃ añ sunt extẽtus. sequor ad palmã supne vocatiõis Extẽdit seip̄m. teti git xp̄s ⁊ sonuit dulcedo veritatis: In tympão ⁊ psalterio psallãt ei:

Qm̃ bñfacit dñs i ppl'o suo Quid tã bñficum q̃ mori ꝑ impijs: Quid tã bñficũ q̃ sanguĩe iusto deleri ciro graphũ pccõris: Quid tã bñficũ q̃ dicẽ nõ ad me ꝑtiẽt q̇d fuistis. esto- te q̇d nõ fuistis: Bñfacit dñs i ppl'o suo. dimittẽdo pccã. ꝑmittẽdo vitã eternã: Bñfacit aduersum cõuertẽ repugnãtẽ adiuuare. vincentẽ coro nare Bñfacit dñs in populo suo

Et exaltabit mansuetos in salutẽ Exaltãtur supbi. sed nõ in salutem: Mansueti in salutem. supbi in mor tem Ideo supbi ipsi se exaltãt ⁊ dñs eos humiliat. mãsueti ãt ipsi se hũi liãt ⁊ de⁹ eos exaltat: Exaltabit mã suetos in salutẽ: Exultabũt sci in gl'a Aliq̇d volo dicẽ. audite attẽtius de gl'a scõꝝ Nemo em̃ est q̇ nõ amet gl'am. sꝫ gl'a stultoꝝ ppl'aris illa q̃ dꝫ hẽt illecebrã delcãtiõis. vt ad laudeꝫ suã bonoꝝ hoim q̇sq̧ cõmot⁹. velit sic viuẽ vt p̄dicet' ab hoib⁹ q̇buscũq̧ quõcũq̧ Hinc hoiẽs isani effecti. et inflati. inanes intus foris tumidi. e tiam res suas ꝑdẽ volũt donãdo sce nicis histriõib⁹ venatorib⁹ auguris Quãta donãt. q̃ta impẽdũt: Effun dũt vires nõ patrimonij tm̃. sed eti am animi sui. Isti fastidiũt paupe- rẽ q̇a nõ clamat ppl's vt paup accipi at. clamat ãt paup vt venator acci- piat: Illi ergo vbi eis nõ clamatur. nolũt erogaȩ Vbi clamatur ab insa nis. insaniũt oẽs ⁊ fiũt oẽs insani. ⁊ q̇ expectatur ⁊ q̇ expectãt ⁊ q̇ donãt. Insana ista gl'a repheditur a dño. i ꝓbatur añ ocl'os õnipotẽtis. ⁊ tñ frẽs mei xp̄s sic improperat suis et dicit. nõ a vobis accepi tm̃ q̃tũ acce perũt veãtores. ⁊ illis vt doãretꝫ de meo donastꝫ Ego ãt nud⁹ erã ⁊ non vestistis me Et illi: Et qñ te vidim⁹

nudū ꝛ nō vestiuim⁹: Et ille Cū vni ex mimis meis nō fecistꝫ. nec michi fecistis Sed eū vis vestire q̄ tibi placet. in quo tibi xp̄s displicet Vestire vis venatorem. quo forte victo erubescas Crist⁹ nūq̄ꝫ vincitur. ꝛ dyabolū vicit. ꝛ p te vicit. ꝛ tibi vicit. ꝛ i te vicit. Talē victorē vestire nō vis Quare: Quia min⁹ clamat. minus insanitur: ꝓptēa isti q̄ tali glā delectātur. in cōsciētia sua nichil habent: Quō exhauriūt archas ꝛ vestes mittāt. sic exinaniūt ipsam cōsciām vt nichil ibi habeāt pciosum Sancti āt qui exultāt in glā. quō exultāt nō opus est vt nos dicam⁹. ipsi⁹ psalmi audite sequētē v̄sum Exultabūt scī i glā: Letabūtur in cubilib⁹ suis Nō in theatris nō in āphiteatris. ñ in circis. nō in nugis. nō in foris. sed in cubilib⁹ suis Quid est in cubilib⁹ suis: In cordib⁹ suis Audi aplꝫ paulū exultātē in cubili suo. Nā glā nr̄a hec ē. testiōniū cōsciē nr̄e: Rursum timēdū est ne q̄sq̄ꝫ aput seipm fiat sibi placēs. ꝛ q̄si supb⁹ de cōsciētia sua glētur Debet em̄ q̄sq̄ꝫ cū tremoē exultaē. q̄a donū dei ē vñ exultat. ñ meritū suū Etei sūt multi sibi placētes ꝛ iustos se esse arbitrātes. ꝛ pcedit aduersus illos alia pagina dicēs: Quis gloriabitur castū se habē cor. aut q̄s glābitur mūdū se ēe a pccō: Est ergo q̄dam modus in cōsciētia glāndi. vt noueris fidē tuā esse sincerā. noueris esse spem tuā certam. noueris caritatē tuā esse sine simlātiōe Sed qm̄ multa sunt adhuc forte q̄ pn̄t offendē ocl'os dei. lauda eū q̄ tibi ista donauit. tūc pficiet qd̄ donauit: ꝓpterea cū dixisset letabūtur in cubilib⁹ suis. ne q̄si sibi placētes viderētur. adiūxit statim   xulta

tioēs dei in faucib⁹ eoꝝ Sic letabū in cubilib⁹ suis. vt nō sibi tribuāt qd̄ boni sunt. ſꝫ illū laudēt a quo acceperūt qd̄ sunt. a quo vocātur vt perueniāt ad id qd̄ nōdum sunt. ꝛ a q̄ sperāt pfcōnem. cui grās agūt q̄a ichoauit Exultatioēs dei in faucib⁹ eoꝝ Iā videte scōs. videte glām. videte p vniūsum mūdū. videte q̄ exultationes dei sunt in faucib⁹ eoꝝ: Et framee bis acute in māibus eorum Framea appellatur quā vulgo spatam dicūt: Sūt em̄ gladij ex vna pte acuti. ip̄e sunt machere. ip̄e autē framee ipse ꝛ rumphee. ipse aūt spate appellātur Magnū misteriū hēt hoc genus. ferramēti. qd̄ ex vtraq̄ꝫ pte acutū est Ipse framee sunt bis acute i manibus eoꝝ Frameas bis acutas intelligimus sermonē domi ꝛ vna framea est. sed ideo multe dicūtur q̄a multa ornata sunt. ꝛ multe lingue sunt sanctorum: Sermo ergo dei gladius bis acutus Vñ bis acutus: Dicit de tempalibus. dicit d eternis. In vtrumq̄ꝫ pbat quod dī ꝛ eum quem ferit separat a mūdo: Nonne ipsius est gladius de q̄ dn̄s dicit nō veni pacem mittere in terrā sed gladium: Attendite quō venit disiungere. quō venit sepaē Disiūgit scōs disiigit ipi os. sepat a te quod te impedit Filius vult seruire deo. pater non vult. venit gladius veit sermo dei. diuidit filium a patre: Filia vult mater nō vult. gladio diuidun tur ab inuicem: Nurus vult sed socrus nō vult. veniat gladius bis acutus. offerat pmissionem vite presentis ꝛ future. cōsolationem tpalium. eternoꝝ pfruitionem. Ecce gladius ex vtraq̄ꝫ pte bis acutus. promittēs temporalia in quo nos non

fefellit: Nonne eccl'a dei ꝑ totum
mūdū nō erat? Ecce est. ātea legeba
tur ⁊ nō videbatur. mō ſicut legit'
ita cernitur: Quicq̄d tꝑaliter nobis
ꝓmiſſuꝫ ē ad vnā ꝑtē gladij ꝑtiēt. q̇c
quid in ſempit'nū ad alterā ꝑtē gla=
dij ꝑtiēt: Hēs ſpē futuraꝝ reꝝ. hēs
cōſolatioēm p̄ntiū. Noli retrahi ab
eo q̇ vult retrahē Pater. mr̄. ſoror.
vxor ſit. amicus ſit. nō te retrahant
⁊ vtilis tibi erit gladiꝰ bis acutꝰ Vti
lit' te ille ſeꝑat. male te tu cōglutinas
Venit g̊ dn̄s ferēs gladiū bis acutū
ꝓmittēs eterna implēs tꝑalia Naꝫ
ideo duo teſtamēta dicūt' Que erāt
g̊ framee bis acute in māibꝰ eorum?
Duo teſtamēta ad gladiū bis acutū
ꝑtinēt. vetꝰ teſtamētū t'rena ꝓmit=
tit. nouū et'na: In vtroqꝫ ſermo dei
verax inuētꝰ eſt. vt gladiꝰ bis acutꝰ
Quare g̊ in māibꝰ ⁊ nō in linguis?
Et framee bis acute inq̇t in manibꝰ
eoꝝ In māibꝰ dixit in ꝑtāte Accepe
rūt g̊ ſermonē dei in poteſtate. vt v
bi vellēt dicerēt. cui vellēt dicerēt. n̄
timerēt ꝑtātē. nō cōtēpnerēt pau=
perem In māibꝰ em̄ hēbāt gladium
qua volebāt vibrabāt v̄ſabāt ꝑcutie
bāt: Et hoc totū erat in poteſtate p̄
dicātium Nam ſi nō eſt in māibus
ſermo. ne forte aliquis dicat. quo=
modo ſermo eſt gladius bis acutꝰ.
⁊ quō in manibus. ſi ergo ſermo nō
eſt in māibus. quare ſcriptū eſt. fac
tus eſt ſermo dn̄i in manu aggei ꝓ
phete? Nūquid frēs ſermonē ſuum
deus in digitis ipſius fecit? Quid ē
in manu ipſius factus eſt? In ꝑtāte
illi datum eſt p̄dicare ſermonem do
mini: Poſtremo poſſumus ⁊ has
manus intelligere. nam qui locuti
ſunt in lingua habuerūt ſermonem
dei. qui ſcripſerūt in manibus: Et
framee bis acute in manibus eoruꝫ
Jam frēs videte ſcōs armatos At=
tendite ſtrages attēdite glorioſa p̄=
lia Si em̄ impator ⁊ miles. ſi miles
hoſtis. ſi bellū ⁊ victoria. q̄d fecerūt
iſti hn̄tes in māibꝰ frameas bis acu
tas? Ad faciēdas vindictas in gē
tibus Videte ſi nō eſt vindicta facta
in gentibꝰ. cotidie ipſa fit. hoc agi=
mus ⁊ nos loquēdo: Attēdite quō
ceſe ſunt gentes babilonie Jlli red=
ditur duplum. ſic em̄ de illa dictum ē
reddite illi duplum ad q̄d fecit Quō
redditur duplū? Bellāt ſci. educunt
frameas bis acutas. ſiūt ſtrages. ſi
unt occiſioēs ſeꝑatioēs Quō illi du
plū redditur? Jlla quādo poteāt ꝑ=
ſequi xp̄ianos. carnē occidebat. deū
nō cōfringebat Mō illi duplū red=
ditur. ⁊ pagani extiguūtur. ⁊ ydola
frāgūtur Quō inquies pagāi occi=
dūtur? Quō niſi cū xpriſtiāi ſiūt?
Quero paganū ⁊ nō inuenio. xpriſ=
tianus eſt. Ergo mortuꝰ ē paganus
Nam ſi non occidūtur. vn̄ dictū eſt
petro. macta ⁊ māduca? Vn̄ ip̄e ſau
lus occiſus eſt ꝑſecutor. ⁊ paulus e
rectus eſt predicator? Quero ſaulū
ꝑſecutorē ⁊ nō inuenio. occiſus eſt:
Vn̄? De framea bis acuta. Sed quia
occiſus in ſe ⁊ viuificatus in xp̄o. iō
cōfidēs dicit. viuo āt iā nō ego. viuit
aūt in me xpriſtus Quō illi fit ꝑ illū
Etem̄ cum factus eēt predicator. ac
cepit ⁊ ipſe in māibus frameam bis
acutam. ad faciēdā vindictam in gē
tibus Et ne vere tu putares hoiēs
ferro ꝑcuti. ſanguiēm fundi. vulne
ra in carne fieri. ſeq̄tur ⁊ exponit
Obiurgatioēs in populis. Obiur
gatio que eſt corruptio. ꝓcedat ex
vobis framea bis acuta Nolite ceſ
ſare. dedit illam vobis deus ꝓ mo

dulo vestro: Qualis hō es qui ydola colis. dic amico tuo. si tn̄ remāsit cui dicas. q̄lis hō es q̄ dimisisti eū a quo factus es. ⁊ adoras qd̄ fecisti: Melior ē faber q̄ qd̄ fabricat faber Si fabrū adorare erubescis. adorando qd̄ faber fecit nō erubescis: Cum ceperit erubescere cū cepit cōpungi. fecisti vuln⁹ de framea. puenit ad cor. moriturus est vt viuat. Framee bis acute in māib⁹ eoꝝ. ad faciēdā vindictā in gētib⁹ obiurgatioēs in populis: Et alligēt reges eoꝝ in cōpedib⁹ ⁊ nobiles eoꝝ in vinculis ferreis. vt faciāt in eis iudiciū cōscriptum: Facile exposuim⁹ quō de frameis cadāt ⁊ exurgāt. sepētur ⁊ cōgregētur. vulnerētur ⁊ sanētur. moriātur ⁊ viuāt Sz qd̄ faciem⁹: Quō expoēm⁹ ad alligādos reges eoꝝ in cōpedib⁹: Reges gētiū alligādi in cōpedib⁹. ⁊ nobiles eoꝝ in vinculis. addidit ferreis Adestote vt agnoscatis qd̄ nostis. Isti em̄ v̄sus q̄s cepim⁹ exponē obscuri sunt. sz illō qd̄ ex illis dictur⁹ sum nō ē nouū. Iā notū est vobis. mō nō discē op⁹ h̄eatis. sz cōmemorari: Ad h̄ āt voluit de⁹ obscure pōi q̄sdā v̄sus suos. nō vt aliquid nouū de illis seruet². sed vt iā qd̄ iusinuatū erat obscuris expositis inoue² Nouim⁹ reges factos xp̄ianos. nouimus nobiles gētiū fcōs xp̄ianos Sūt hodie q̄ ⁊ fuerūt ⁊ erūt. ⁊ nō cessant framee bis acute ī māib⁹ scōrū: Quō ḡ ligatos cōpedib⁹ ⁊ vinculis ferreis intelligim⁹: Scit caritas vestra ⁊ eruditio q̄a in eccl'a nutriti estis ⁊ soletis audire diuiās lcōnes. q̄m infirma mūdi elegit de⁹ vt cōfunderet fortia. ⁊ stulta mūdi elegit de⁹ ad cōfundēdos sapiētes. ⁊ ea q̄ nō sūt tāq̄ ea q̄ sunt. vt q̄ sunt euacuentur: Sic em̄ ait apl's. Videte vocationē vrā fr̄es. q̄a nō multi sapiētes scd̄m carnem. nō multi potētes. nō multi nobiles. sed stulta mūdi elegit deus. ⁊ infirma mūdi vt cōfundāt fortia. et ignobilia ⁊ cōtemptibilia elegit de⁹. ⁊ ea q̄ nō sunt tāq̄ q̄ sunt. vt ea q̄ sunt euacuentur. Venit deus xp̄istus ꝓdesse ōnibus. sed elegit ꝓdesse imperatori de piscatore. nō piscatori de imperatore. ⁊ elegit ea q̄ nulli⁹ momēti erāt in mūdo Ipsos impleuit spū scō. dedit eis frameas bis acutas. p̄dicare p̄cepit euāgeliū. ⁊ ire p totū orbem terraꝝ Fremuit mūd⁹. erexit se leo aduersus agnū. sed fortior leone inuētus est agnus Leo vict⁹ est seuiēdo. agnus vicit patiēdo: Cōuersa sunt corda hoīm ad timorem xp̄i. ceperūt reges. ceperūt nobiles miraculis cōmoueri ꝓphetie adimpletionem turbari. videre in vnū nomē cōcurrē gen⁹ huānum: Et q̄d facerēt: Multi elegerūt ignobilitatem. ⁊ dimittētes domos suas ⁊ sb̄stātias suas distribuētes paupib⁹. cucurrerūt ad ꝑfectionem Tali ḡ in ꝑfecto dicitur a dn̄o. si vis ꝑfectus esse vade vēde ōnia q̄ hēs ⁊ da pauperibus ⁊ veni sequē me. ⁊ habebis thezauꝝ in celo. Multi ex nobilib⁹ fecerūt hoc. sed cessauerūt isti nobiles esse gētium. elegerūt pauptatē in seculo. nobilitatē in xp̄isto Multi āt tenēt ipsam nobilitatem in xp̄o tenēt regias ptātes. ⁊ sic sunt xp̄istiani Ipsi sunt tāq̄ in cōpedibus ⁊ tāq̄ in vinculis ferreis Vn̄ hoc: Ne ꝓgrederentur ad illicita compedes acceperūt. compedes sapiētie. compedes verbi dei. Quare ergo vincula ferrea ⁊ nō aurea: Ferrea sunt q̄ diu timēt. amēt ⁊ aurea erūt: Atten

dat caritas vestra quid loquar Audistis mō aplm iohānē. timor nō ē ī caritate. sed perfecta caritas foras mittit timorem. qa timor tormētuꝫ habet. hoc est vinculū ferreū. Et tñ nisi timore incipiat hō deū colere ñ pueniet ad amorē. iniciū sapiētie timor dñi: Incipit ergo a vinculis ferreis finitur ad torquem auream: Dictum est em̄ sapiētie. ꝛ torquē auream circa tuam ceruicem: Nō tibi īponēt torquē aureā. nisi pmū in cōpedibus ferreis te alligasset. Cepisti a timore. cōsummaris ad sapiētiā Qm̄ multi sunt q̄ ꝓptea nolūt male facere. qa gehēnas timēt. qa cruciatus timēt. ꝛ nōdū amāt iusticiam: Si illis ꝓmitteretur īpūitas ꝛ dicēr eis. facite qd vultis securi. īpunitum erit vobis. ꝛ mitterēt ꝓgressus libidinum suarum in queqꝫ nequissima ꝛ maxime frēs mei maxime reges ꝛ nobiles qbus nō facile dicitur qd fecisti: Nam paup hō ꝛ si nō timeat deū. qa nullarū viriū est. nullaꝝ factatū. ne cū se cōmouerit in suppliciū rapiatur. cessat timore hōis ꝛ si nō dei: potētes āt mūdi reges. nobiles nisi deū timeāt qd timebūt: Sed predicatur illis. ꝛ ꝑcutiūtur framea bis acuta Dī illis qa est qui ponat alios ad dexterā alios ad sinistram. vt dicat eis q̄ a sinistris sunt. ite in ignem eternum q̄ pat9 ē dyabolo ꝛ āgelis eius: Nōdum diligūt iusticiam. sed timēt penā. ꝛ timēdo penā iā accepe rūt cōpedes. ꝛ in vinculis ferreis erudiūtur Venit ad nos potens homo de seculo. offendit illum vxor sua. aut forte concupiuit alterius pulchriorem. aut alteram ditiorē. vult dimittere eam quam habet ꝛ nō facit. audit a seruo dei. audit a ꝓpheta

audit ab apostolo ꝛ non facit. audit ab eo in cuius manibus est framea bis acuta. nō facies. nō licet. nō ꝑmisit deus dimitti vxorem excepta causa fornicationis. audit h̄. timet ꝛ non facit: Pedes leues iam ꝓgre diebātur in lapsum. compedibus tenētur. habet vincula ferrea. timet deum Dicitur illi: Dampnabit te deus si feceris. iudex est supra oīs. audit gemitū vxoris tue. reus teneberis in conspectu eius. Hac cōcupiscentia blāditur. hac pena deterretur: Ibat ad cōcupiscendum precupiditate. nisi vincula ferrea retinerēt qd plus est Sed dicit. cōtinere iam volo nolo iam vxorem. nō potest: Quid si tu vis ꝛ illa nō vult: Numquid ꝑ continentiam tuam debes illam facere fornicariam: Si alij nupserit te viuo. adultera erit: Nō vult tale lucrum deus. nec compensaē tale dampnum: Redde debitum. ꝛ si non exigis. redde pro sanctificatiōe ꝑfecta: Deus tibi computauit. si nō quod debes exigis. reddis quod debetur vxori: Times non facis. concutiuntur vincula tua: Audi quia vīculis ferreis constrictus es: Alligatus es vxori. ne quesieris solutionem. Durum est. ferreum est: Nam quando dominus hoc ait. ostendit quia vinculum est ferreuꝫ: Adolescentes auditis: Vincula ferrea sunt. nolite pedes mittere. ne cum miseritis. artius constringamini compedibus. Tales compedes consolidant vobis ꝛ episcopi manus: Numquid non fugiūt in ecclesia compediti ꝛ soluūtur: Hīj viri fugiunt huc volētes dimittere vxores suas. ꝛ hic artius colligantur: Nemo soluat has compe-

des. quos deus cōiūxit homo non
sepet Sed dura sunt vincula: Quis
nescit ipsam duriciū: Doluerūt apl'i
⁊ dixerūt. si talis causa est cū vxore
nō expedit nubere Si vincula ferre
a sunt. nō opus est vt illic pedes mit
tātur Et dn̄s: Nō oēs capiūt vbū
istud. sed q̄ pt capere capiat: Alligatꝰ
es vxori. ne q̄sieris solutionē Qui li
gatus es in vinculis ferreis ꝑ vxo-
rē. ne te obliges vinculis ferreis:
Ut faciāt in eis iudiciū cōscriptū.
h̄ est iudiciū qd̄ faciūt sancti sup oēs
gētes Quare cōscriptū: Qz ista an-
tea cōscripta sunt. ⁊ mō cōplētᷣ: Ec
ce modo fiūt. aliqn̄ legebātᷣ ⁊ nō fie
bāt Et cōclusit ita: Gl'a hec ē oībꝰ
scis eiꝰ: Per totū mūdū ⁊ ꝑ vniuer
sas gētes: h̄ sci agūt ⁊ sic glorificātᷣ.
sic exultāt deū in faucibꝰ suis. sic le-
tantᷣ in cubilibꝰ suis. sic exultāt i gl'a
sua. sic exaltātur in salute. sic cātant
cāticū nouum. sic dicūt alleluya. cor
de ore vita Amen:

¶ Expl'ꝑs cētesimꝰ q̄dragesimꝰ no
nꝰ Incipit ꝑs cētesimꝰ quinq̄gesi-
mus:

Quamuis ordo psalmoꝝ qui
michi magni sacramēti vidē
tur cōtinē sacramētū nōdū michi fu
erat reuelatꝰ. tn̄ qꝛ oēs cētū quinq̄-
ginta numerātur. etiā nobis q̄ tociꝰ
ordis eoꝝ altitudiēm adhuc acie mē
tis nō penetrauimꝰ insinuat aliqd.
vn̄ nō impudēter q̄tū dn̄s adiuuat
disputaē possumꝰ. ꝑmū q̄ndeārius
numerꝰ ex quo iste multiplicatᷣ. qd̄
em̄ valēt quindecim in ordine singu
loꝝ. h̄ valēt cētū q̄nq̄ginta in ordine
deāriorū qm̄ q̄ndecies denos faciūt
h̄ valent mille q̄ngenti in ordie cēte-
narioꝝ qm̄ q̄ndecies cēteni sunt. h̄
valent quindecim milia in ordie mil

lenarioꝝ qm̄ q̄ndecies mille sunt:
Quindenarius ḡ numerus cōcordi
am significat duum testamētoꝝ In
illo em̄ obseruatᷣ sabbatū qd̄ signifi
cat quietē. in isto dn̄icus dies q̄ sig-
nificat resurrectionem Sabbatum
āt est dies septimꝰ. dn̄icꝰ vēo post
septim q̄d nisi octauꝰ idem q̄ primꝰ
habēdus est: Ipse em̄ dicitur etiam
vna sabbati. vt deinde sit secūda ter
cia q̄rta. ⁊ deinceps vsq; ad septim
sabbatū: A dn̄ico āt vsq; ad dn̄icum
octauus est dies. vbi testamēti no
ui reuelatio declaratur. qd̄ in veteri
tm̄ sub terrenis ꝓmissiōibus tege-
batur. Septē porro ⁊ octo quīdeci
sunt Tot sunt ⁊ cātica q̄ appellātur
graduū. qm̄ totidē fuerūt etiā tēpli
gradus Deinde etiā q̄nq̄genariꝰ nu
merus magnū sacramētū ꝑ se gerit.
cōstat em̄ de septimana septimana
rū addito vno tm̄ ipso octauo ad q̄n
quageāriū numeꝝ t'miandū: Septi
es q̄ppe septē quadraginta nouē fa
ciūt. q̄bus vnus additur vt faciant
quinquaginta Qui numerus quinq̄
genarius vsq; adeo magne signifi-
catiōis est. vt ex dn̄i resurrectione
tot diebꝰ cōpletis ip̄o quīq̄genario
die venerit sup eos qui in xp̄isto fu
erāt cōgregati sp̄us scūs Qui sp̄us
scūs in scripturis septeārio p̄cipue
numero commēdatur. siue aput y-
sayam siue in apocalipsi. vbi aptissiē
septem sp̄us dei ꝑhibētur. ꝓpter o-
perationem septenariam vniꝰ eiusᷣ-
dem q; sp̄us Que opatio septeāria
ꝑ ysayam ꝓphetā ita cōmemoratur
Requiescet sup eū sp̄us dei. sp̄us sa
piētie ⁊ intellectus. sp̄us cōsilij ⁊ for
titudinis. spiritus scientie ⁊ pieta-
tis. spiritus timoris domini: Ipse
dēt itelligi timor dn̄i castꝰ ꝑmanēs

in seculũ seculi Seruilē aũt timorē ꝯ=
summata caritas foras mittit. ⁊ nos
liberos facit ne seruilia opa facia=
mꝰ q̄ sabbato ꝓhibētur Caritas aũt
dei diffusa est in cordibus nostris ꝑ
spm̄ sanctum q̇ datꝰ est nobis Hinc
quoqꝫ spũs sanctꝰ septeārio nume=
ro cōmēdatur. quīq̄genariũ v̄o etiā
in q̄dragita ⁊ decē dn̄s disptitꝰ est:
Die q̇ppe q̄dragesimo post resurrec
tionē suā ascēdit in celos. ac deinde
cōpletis diebꝰ decē misit spm̄ scm̄. q̄
dragenario scilicet numēo tpalez in
h̄ mũdo cohabitatioēm cōmēdās.
qm̄ q̄ternarius in q̄dragenario nu=
merꝰ ꝓualet. q̄tuor aũt ptes hēt mun
dꝰ ⁊ ānꝰ. denario v̄o addito velō m̄
cede ꝓ impleta lege bōis opibꝰ red
dita. ipsa etnitas figuratur Hũc q̇n
q̄genariũ triplũ hēt cētesimꝰ ⁊ q̇nq̄=
gesimꝰ numerus. tq̄ꝫ eũ multiplica=
uerit trinitas Vn̄ ⁊ hac causa nō icō
ueniēter itelligimꝰ istũ numeꝝ esse
psalmoꝝ Nā ⁊ in illo numero pisci
um q̇ capti sunt retibus post resur=
rectionem missis ad cētum quīq̄gin
ta additis tribus. velud āmonitio
videtur facta in q̄t ptes debeat iste
numerꝰ disptiri. vt ter habeat quīq̄
genos. q̄mq̄ꝫ ille numerꝰ pisciũ hēat
⁊ aliā rōnē multo subtiliorē ⁊ iocun
diorē. ꝙ decē ⁊ septē in trigonũ mis
sis id est ab vno vsqꝫ ad decē ⁊ septē
ōibꝰ ꝯputatꝭ. ad eũdē numeꝝ ꝑueit²
In decē aũt lex. in septē v̄o grā signi
ficatur. q̇a legē nō implet nisi caritas
dei diffusa in cordibꝰ nostris ꝑ spm̄
scm̄ q̇ septeārio significatur Qō er=
go q̇dā ōnium psalmoꝝ quinqꝫ li=
bros esse crediderũt. illud secuti sunt
quociēs in fine psalmi dictum fue=
rit fiat, fiat: Sed huius disptitionis
rationem cum vellem cōprehendē.

nō eualui. q̇a nec ipse q̇nqꝫ ptes eq̄=
les sunt inter se. ⁊ si nō scripture q̄ꝫ=
titate saltē psalmoꝝ ipso numēo vt
recētes haberēt: Et si vnusquisqꝫ li=
bri finis est fiat fiat. cũ liber q̇ntus i
demqꝫ ⁊ vltimꝰ nō eodē fine sit ter=
miātꝰ merito queri p̄t Nos aũt scrip
ture canōice auctoritatē sequētes.
vbi legitur. scriptũ ē in libro psalmo
rũ. vnũ psalmoꝝ libꝝ esse nouimus
Et video q̇dē quō h̄ veꝝ sit. ⁊ illud si
veꝝ est huic v̄o nō reluctetur: Fieri
eīm potest vt aliq̄ ꝯsuetudiē lrāꝝ he
braycaꝝ vnꝰ liber dicat² q̇ cōstat ex
pluribus. sicut ex ecclesijs pluribus
vna cōstat eccl'a. ⁊ ex pluribꝰ celis v
num celũ Nō eīm celoꝝ aliq̇d ꝑter=
misit q̇ dixit. auxiliũ meũ a dn̄o q̇ fe
cit celũ ⁊ terrā Et cum scriptura di=
cat ⁊ vocauit deꝰ firmamētũ celum.
⁊ aquas esse suꝑ firmamētum hoc
est suꝑ celum. nō mentitur eadem
scriptura dicens. ⁊ aque que super
celos sunt laudent nomen domini.
quia nō ait super celum Et vna ter=
ra ex multis terris. nam ⁊ orbem ter
re ⁊ orbem terrarum cotidiana con
suetudine dicimus: Et qui ait scrip
tum est in libro psalmorum. q̄mq̄ꝫ
mos loquendi sic se habeat vt vnum
insinuare librum esse voluisse videa
tur. tamen responderi potest in li=
bro psalmoꝝ esse dictum in aliquo li
bro eorũquīqꝫ Quod in vsu locutio
nis vsqꝫ adeo vel non est vel raro
est. vt etiam duodecim propheta=
rum vnum librum esse ideo persua=
detur. quia similiter legitur. sicut
scriptum est in libro ꝓphetaꝝ: Sũt
etiam qui vniuersas ōnino scriptu=
ras canonicas vnum libꝝ vocēt qd
valde mirabile vt diuīe vnitati ꝯcor
dent. ⁊ hinc esse dictũ. in capite libri

scriptū ē ð me vt faciā volūtatē tuā.
vt sic intelligatur ꝑ filiū pater fecis-
se mūdū. cuiꝰ cōdicio pricipiū scrip
turaꝝ in libro geneseos. vel magis
q̇a ꝓphecia videtur esse nō facta nar
rās sꝫ futura pnūciās Nō em̄ ait qđ
fecerim. sꝫ vt faciam siue vt facerē
volūtatē tuā Ad illō hͦ sentētia refe-
rēda ē qđ in p̄mis ꝑtibꝰ eiusdē libri
scriptū ē. erūt duo in carne vna. qđ
sacramētū magnū dicit apl's in xp̄o
⁊ in eccl'a. q̄mq̄ꝫ ⁊ iste psalmoꝝ liber
p̄t significatꝰ intelligi vbi dcm̄ ē. ī ca
pite libri scriptū ē de me vt faciā vo
lūtatē tuā. seq̄tur em̄. deꝰ meꝰ volui.
⁊ legē tuā in medio cordis mei. De
ip̄o q̇ppe accipitur ꝓphetatꝰ in capi
te libri huiꝰ p̄s ip̄e p̄mꝰ. beatꝰ vir q̇ n̄
abijt in cōsilio ip̄ioꝝ ⁊ in via pccōꝝ
nō stetit. ⁊ in cathedra pestilētie nō
sedit. sꝫ in lege dn̄i volūtas eiꝰ ⁊ in le
ge eiꝰ meditabitur die ac nocte. vt hͦ
sit qđ dcm̄ ē. deꝰ meꝰ volui ⁊ legē tu
am in medio cordis mei. Qđ āt seq̄t
euāgelizaui iusticiā tuā in eccl'a mag
na. cōgruētiꝰ ad illud refertur. ⁊ erīt
duo in carne vna. Siue ergo illud si
ue hͦ intelligatur qđ dictū ē in capite
libri. liber iste psalmoꝝ ꝑ q̇nq̄genos
si ꝑ ip̄os q̇nq̄genarios articulos in
trogetꝛ. magnū aliq̇d ⁊ valde dignū
cōsideratiōe respōdet. Nō em̄ frus
tra michi videtur quinq̄gesimꝰ esse
de penitētia. cētesimꝰ de misericor-
dia ⁊ iudicio. cētesimꝰ q̇nq̄gesimꝰ de
laude dei in sanctis eius: Sic em̄ ad
eternā beatāq̇ꝫ tēdimus vitam. pri-
mitus pccā nostra dampnando. de
inde bene viuēdo. vt post cōdemp-
natā vitam malam gestā q̇ꝫ bonam.
mereamur eternam: Scđm ꝓposi-
tū em̄ occultissime iusticie bōitatis
q̇ꝫ sue. deꝰ quos p̄destinauit illos ⁊
vocauit. ⁊ quos vocauit ipsos ⁊ ius
tificauit. quos āt iustificauit ip̄os ⁊
glorificauit. Predestiātio nostra n̄
in nobis facta est. sed in occulto apͭ
ipsum in eius presentia. tria v̄o reli
qua in nobis fiūt. vocatio. iustifica
tio ⁊ glorificatio: Vocamur p̄dica-
tione penitētie Sic em̄ cepit domiꝰ
euāgelizare. agite p̄eitētiam appro
pinquabit em̄ regnum celorum.
Iustificamur in vocatiōe mīe. ⁊ ti-
more iudicij: Hinc est qđ dicitur. de
us in nomiē tuo saluū me fac. ⁊ in v̄
tute tua iudica me. Nō timet iudica
ri. qui impetrauerat ante saluari:
Vocati renūciamus dyabolo ꝑ p̄ei
tētiam. ne sub iugo eius remanea-
mus. iustificati sanamur ꝑ miseri-
cordiam ne iudicium timeamꝰ. glo
rificati trāsimꝰ in vitā etnā. vbi deū
sine fine laudamus: Ad hͦ ꝑtinē ar-
bitror qđ dn̄s ait. ecce eicio demōia
⁊ sanitates ꝑficio hodie ⁊ cras. ⁊ t̄-
cia die cōsummor Qđ etiam in tru-
duo sue passionis ⁊ dormitiōis ⁊ e-
uigilatiōis ostendit. crucifixus ē ei
⁊ sepultus ⁊ resurrexit: In cruce de
principibus ⁊ potestatibꝰ triūpha-
uit. in sepulchro requieuit. in resur-
rectiōe exultauit. penitētia truciat.
iusticia trāquillat. vita eterna glori
ficat: Penitentie vox est. miserere
mei deꝰ secūdum magnā miām tuā.
⁊ scđm mltitudiēm miseātionū tua
rū dele iniq̄tatē meā: Hoc offert sa
crificiū deo. sp̄m cōtribulatū. cor cō
tritū ⁊ humiliatum Iusticie xp̄isti
vox est in electis suis. misericordi-
am ⁊ iudicium cantabo tibi domiē.
psallam ⁊ intelligam in via immacu
lata. quando venies ad me Per mi
sericordiā q̇ppe adiuuamur ad faciē
dā iusticiā. vt securi ad iudicium ve-

niamꝰ. vbi diſpꝑ͞ut de ciuitate dn̄i oēſ q̄ opātur iniq̄tatē. q̊ v̄ſu pſ iſte cōclu ditur. ⁊ vite et̄ne vox eſt:

Pſalmus:

LAudate dn̄m in ſcis eiꝰ. vtiqꝫ in eis q̊s glorificauit LAu date eū in firmamēto v̄tutis eius. laudate eū i v̄tutibꝰ eꝰ: vel vt alij int̄ ꝑtati ſ͞t in potētatibꝰ eiꝰ LAuda= te eū ſcd̄m mlt̄itudiēm magnitudis eiꝰ Dia iſta ipſi ſ͞t ſci eiꝰ. quō dicit a pl̄s vt nos ſimꝰ iuſticia dei in ipſo: Si ergo iuſticia dei quā fecit in eis. cur nō ⁊ virtus dei quā fecit in eis. vt reſurgerēt a mortuis: Nam ⁊ in xpriſti reſurrectiōe v̄tus maxime ꝯ mēdatur. q̇a in paſſione infirmitas fuit dicēte apl̄o: ⁊ ſi crucifixus ē ex i fir mitate. ſed viuit ex v̄tute dei. ⁊ a lio loco. ad cognoſcēdū inquit eum ⁊ v̄tutem reſurrectiōis eius Optie aūt ait in firmamēto v̄tutis eiꝰ: Fir mamētū ē em̄ v̄tutis. q̇a iā nō mori etur ⁊ mors ei vltra nō dn̄abitur: Cur nō ⁊ potētatus dei dicātur q̊s in eis fecit: Immo ipſi ſ͞t potētatꝰ eiꝰ. quō dictū ē. nos ſumꝰ iuſticia d̄i in ipſo Quid em̄ potētiꝰ. q̄ꝫ regnare in eternū. ſub pedibꝰ poſitꝫ ōibꝰ ini micis: Cur nō ipſi ſunt etiā multitu do magnitudinis eius: Nō q̇a ipſe magnus eſt. ſꝫ q̇a magnos eos fecit tam mlt̄os. hoc eſt milia miliū. ſicꝫ aliter intelligitur iuſticia qua eſt ipe iuſtus. aliter quā in nobis facit: vt nos ſimus iuſticia eius: Idem ipſi ſancti ſunt in ōibus muſicis ⁊ orga nis deinceps ſignificati ad laudan= dum deum. qm̄ ꝓpoſuit dicēs. lau= date dn̄m in ſanctis eiꝰ Hoc exequi tur. varie ſignificās eoſdem ipſos ſanctos eius: LAudate eum in ſo no tube. ꝓpter laudis excellētiſſiām claritatē. LAudate eū in pſalterio ⁊ cythara Pſalteriū ē de ſuꝑioribuſ laudās dn̄m. cythara de īferioribꝰ laudās deū: tāꝫ de celeſtibꝰ ⁊ terreſ= tribus. tāꝫ eū q̇ fecit celū ⁊ terram. Iam q̇ppe in alio pſalmo expoſui= mus. pſalteriū deſuꝑ habē ſonoruꝫ illud lignū cui neruoꝝ eiꝰ es vt meli orē ſonū reddat incūbit. qd̄ lignum cythara inferius habet. LAudate eū in tympano ⁊ choro: Tympanū laudat deū. cū iam in carne mutata nulla eſt terrene corruptiōis infir= mitas. De corio q̇ppe fit tympanū exſiccato atqꝫ firmato. Chorus lau dat deum. qn̄ laudat eū poſt pecca= ta ſocietas LAudate eū in cordis ⁊ organo Cordas hēt ⁊ pſalteriuꝫ ⁊ cythara. q̄ ſuꝑiꝰ cōmemorata ſunt. Organū āt generale nomē eſt oīm vaſoꝝ muſicoꝝ. q̄ꝫuis iā optinuerit cōſuetudo. vt organa ꝓprie dicātur ea que inſtātur follibus. Nō genus ſignificatū hic eſſe nō arbitror Naꝫ cum organum vocabulum grecum ſit vt dixi generale omnibꝰ muſicis inſtrumētis. hoc cui folles adhiben tur alio greci nomiē appellāt Vt au tem organum dicatur. magis latiā ⁊ ea vulgaris eſt conſuetudo Quod ergo ait in cordis ⁊ organo. vide= tur michi aliquod organum quod cordas habeat ſignificare voluiſſe. Nō em̄ ſola pſalteria ⁊ cythare cor das habent. ſed quia in pſalterio et cythara propter ſonum ab inferio= ribus ⁊ ſuperioribus aliquid inuen tum eſt quod ſecūdum hanc diſtinc tionem poſſet intelligi. aliud nos in ipſis cordis querere ammonuit. q̇a ⁊ ipſe ſunt caro ſed etiam a corrup tione libera. ⁊ quibus fortaſſe id̄ ad didit organū. nō vt ſingule ſonent.

sed ut diuersitate cōcordissima cōso-
nēt. sicut ordinātur in organo. Ha-
bebūt em̄ etiā tūc sc̄i dī differentias
suas consonantes non dissonantes
id est consentientes non dissenti-
entes. sicut fit suauissim⁹ cāt⁹ ex diu̇
sis q̇dem s; nō inter se auersis sonis
Stella em̄ a stella differt in gl'a. sic ꝛ
resurrectio mortuoꝝ: Laudate
eum in cymbalis bene sonātib⁹. lau
date eū in cymbalis iubilationis:
Cymbala inuicem tāgūt ut bene so
nēt. Ideo a q̇busdam labijs nostris
compata sunt. s; meli⁹ intelligi puto
in cymbalis quodammō laudaē de
um. dum q̇sq; honoratur a ꝓximo
nō a seipso. ꝛ inuicem honorantes
dant laudem deo. Ne q̇s āt cymba
la itelligēt q̄ sine aīa sonāt. ideo pu-
to additū in cymbalis iubilationis:
Iubilatio nāq; id est ieffabilis laus
non nisi ab anima ꝓficiscitur: Nec
p̄tereūdum existimo qd̄ musici do-
cent ꝛ res ipsa māifesta est. tria esse
genera sonoꝝ. voce. flatu. ꝛ pulsu.
Voce ut est p̱ fauces ꝛ arterias. siue
organo aliquo cātātis hoīs. flatu si
cut p̱ tibiam vel quid eiusmodi. pul
su sicut p̱ cytharā vel q̇d eiusmodi.
Nullum itaq; gen⁹ hic p̄t'missuz est
Nam: vox est in choro. flat⁹ in tuba
pulsus in cytharis. tāq; mēs. spirit⁹.
corp⁹. s; p̱ similitudiēm nō ꝓprietas
Nō ḡ ꝓposuit ei⁹ in sanctis laudate
dn̄z qb⁹ hoc dixit nisi eisipsis: Et in
quibus ut deum laudēt. nisi in seip-
sis: Vos em̄ sancti eius inq̇t vt⁹ ei⁹
estis. sed quā fecit in vobis. ꝛ potē
tatus ei⁹ ꝛ multitudo magnitudīs
eius. quā fecit ꝛ ostēdit in vobis:
Vos estis tuba psalterium cythara
tympanum chorus corde et orga-
num. ꝛ cymbalum iubilatiōis bene
sonātia. vos estis hec omnia. Nich
il hic vile. nichil hic trāsitorium. nich
il hic ludicrū cogitetur. ꝛ q̇a sape se-
cūdum carnem mors est. ōnis spiri
tus laudet dn̄m:

Explicit psalmus cētesim⁹ qn-
quagesimus:

Et sic finitur expositio beati au
gustini episcopi ꝛ doctoris sup ter-
ciam siue vltimā quinquagenā psal
terij ad laudem oipotētis dei:

22

